

உ
கணபதினை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

விநாயகபுரானம்.

காப்பு.

திங்களணி சடைப்பெருமான் பூசையாற்றித்
திரிமதிவ் கடந்திடமுன னின்முன் யாவன்
றங்குகடற் புவிவணாப்பிவ் னொடியோ னைதி
சகலகுத்து முறுதவிர்க் கின்றான் யாவ
னங்கவன்மெயச சரிதமொழி பெயர்ப்ப வேண்டி.
யவனடியே ராணுக வடுத்து னேற்கு
பங்கலசின் மயமதுரத் தமிழ்மொ ராடல்
வாரிமட மடையுடைத்து வளரு மன்னை.

(இதன்பொருள்.) திங்களையாணிந்த சடையினையுடைய சிவபெருமான் பூசை செய்து மும்மதிங்களை யுஞ் சயிக்க முன்னின்றவன் எவனோ; கடல்புடை ரூழ்ந்து விளங்கும் பூமியினிடத்தில் திருமால்முதலிய யாவருக்குப் (அவ்வரன் வினைவழியடையும) துன்பங்களை (தன்னை யாராதிதரலாம்) விலக்குவனவன் எவனோ; தீர்த்தப் பெருமானது உண்மையாகிய சரிதத்தை (வடமொழியினின்றும்) மொழிபெயர்க்க விரும்பி, அந்த விநாயகக்கடவுளது திருவடியையே அடைக்கலமாக அடைந்துள்ள அடியேனுக்கு. மல்கலாரமும் ஞானமயமும் மதுரமும் பொருந்திய செந்தமிழ்ப்பாடலாகிய சாகரம் (எனது) அறியாமையாகிய தடையினை யுடைத்து (அவனருளால்) பெருகாந்ற்கும், என்றவாறு.

பூர்வம் தக்கன் புதல்வியர் இருபானெழுவரையு மணந்த சந்திரன் அவர்பாற் சமநோக்குவையாது அவருட்சிறந்த அழகமையந்த உரோகணி மென்பவளையே அதிகமாகவிசுவாசித்து ஏனையோரை முகநோக்காது கழலங்கழிப்ப, அல்துணர்ந்த தக்கன் பலவாறு மதிக்கு மதிக்கறியுங் கேளாமையின், அவனைச் சினந்து கலைகுறைகடெனச் சபிக்க, அச்சாபமேற்ற சந்திரன் தன் குறைவறீக்கும்படி இத்திரன் முதலிய இடையவர்களோடுநாத்தீம் அதனைத் தீர்ப்பாரிலுறும், திருக்கையையையடைந்து சிவபெருமானைப்பணிந்து விண்ணப்பிக்க, இறைவர் அவனது எஞ்சிய கலையொன்றினைத் தமது சடையிலணிந்து அருளினமையின் “திங்களணி சடைப்பெருமான்” என்றும், பிரமாதிதேவர்களும் சனந்ருமாராதி முனிவர்களும் சிவபெருமானைப் பூசிப்பதன்றி அச் சிவபெருமான் ஒருவரையும் பூசியாதவராயினும் விநாயகப்பெருமானை விரிப்படி பூசித்து அவரானப்பெற்றமையின் “பூசையாற்றி” என்றும், சிவபெருமான் விநாயகக் கடவுளையாராதித்து அவரருளால் திரிபுரங்களை யு மெரித்தருளினமையின் “திரிமதிவ் கடந்திட முன்னின்றான் யாவன்” என்றும், இவ்வுலகம் கடல்புடை ரூழ்ப்பெற்ற தன்மையின் “தங்குகடற் புவிவணாப்பிவ்” என்றும், திருமால் திசைமுகனை தேவர்.

விநாயகபுராணம்.

கோன் முதலியோர் யாவரும் தமக்கிடுக்கண்வந்தவிடத்து இவ்விறைவினை வணங்க, அவர்களது விக்கினங்களை விலக்கியருளுகின்றமையின், “நெடியோனாதி சகலருக்கு மூறுதலிர்க்கினேரென் யாவன்” என்றும், அவ்விநாயகப்பெருமானது சரிதம் சிந்தாமணியாதி காப்பியங்கள்போலக் கட்டுரையன்றாகவின் “அங்கவன் மெய்ச்சரிதம்” என்றும், அவ்விறைவன் புகழும் பார்க்கவழிவனூல் வடமொழியிற் புகலப்பட்டுள்ள மையின் அதனை அமிழ்தினுமினிய தமிழ்ப்பாக்களாக யாக்கவேண்டிதலின் “மொழி பெயர்ப்பவேண்டி” என்றும், ஒருநூல் செய்யப்படுகுவோர் முதலில் ஐங்கரக்குரிசிலடி மலர் பரவிப் பின்னர்த் தமது வழிபடுகடவுளை வழிபடுவாராகவின், யான் அவ்வாறின்றி அவனையே வழிபட்டு அவனருள் அவன்சரிதையையேகூற அவனையே யாட்வாக வடைந்தேனென்பார் “அவனடியே சரணாக வடுத்துளேற்கு” என்றும், மங்கலப் பொருளாகிய சிவபெருமானே அகந்தியமுனிவருக் குபதேசித்ததாதலாலும், திரு நெறித் தமிழ்வேதங்களாகியன யாவும் ஞானம் பயக்கதக்கவையாதலாலும், தமிழ் என்பதற்கே மதுரமென்பபொருடரலாலும் “மங்கல சின்மய மதுரத் தமிழ்ச் செம் பாடல்” என்றும், தமிழாகிய கடன்மடை பெருகுதற்கு மடமாகிய தடை அவனருளா லுடைபடுமென்பார் “வாரிமட மடையுடைத்து வளரும்” என்றும் கூறினர்.

இச்செய்யுள் செய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு முறைத்தாம். என்க, “தெய்வ வணக்கமுஞ் செயப்படு பொருளு - மெய்த வுணப்பது தற்சிறப் பாகும்” எனறும், “வழிபடு தெய்வ வணக்கங் கூறி, மங்கல மொழிமுதல் வருத்தெடுத்தி கொண்டு-விலக்கிப் விலக்கண மிடுக்க னின்றி-யினிது முடியு மென்மனார் புலவர்” என்றும், சூத்திரமரிகுவின் விநாயகரது பிரபாவத்தை மொழிபெயர்ப்ப விநாயகக்கட வுளைப்பணிந்தேனென்றார். இனி, கடவுள் வணக்கம், வழிபடு கடவுள் வணக்க மென்றும் ஏற்புடைக்கடவுள் வணக்கமென்றும் இருநிறத்ததாமாயினும் ஈண்டுக்கூறப் பட்டது விநாயகரையேயாதலின், அவ்விரண்டுமாம் எனக.

இச்செய்யுளில், திருவகன் மங்கலமொழி. இதனை

வச்சிணந்திமாலை.

“சீரெழுத்துப் பொன்பு திருமணிகோ திங்கள்சொற
கார்பரிதி யானை கடலுலகம்—தேர்மலைமா
கங்கை நிலம்பிறவுங் காண்டகைய முன்மொழிக்கு
மங்கலமாஞ் சொல்லின் வகை.”—என்பதனானாக.

கடவுள்வாழ்த்து.

விநாயகர்.

அகரமென வடிவாகி புலக மெங்கு மமர்ந்தகர வுகரமக ரங்க டம் மாற், பகருமொரு முதலாகி வேறு மாகிப் பலவேறு திருமேனி தரித் துக் கொண்டு, புகரில்பொரு ணைக்கினைபு மிடர்தீர் தெய்தப் போற்று நருக் கறக்கருணை புரிந்தல லார்க்கு, நிகரின்மறக் கருணைபுரிந் தாண்டு கொள்ளு நிருமலனைக் கணபதியை நினைந்து வாழ்வாம்.

(இ-ள்.) அகரத்தைப்போல ஞானமயமாகி உலகமுழுதும் [சர்வவியாபியாய்] அமர்ந்து, அகர உகர மகரங்களாற் [பிரணவசொருபியாய்] சொல்லப்பட்ட ஒப்பற்ற முதல்வராகியும், வேறுகியும், பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு திருமேனிகளைத் தாங்கி

கடவுள் வாழ்த்து.

கொண்டு, குற்றமற்ற (அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனவும்) நான்கு புருஷார்த்தங் களையும் (தமக்குச் சம்பவிக்கும்) இடுக்கண்களைக் களைந்தடையும்படி, தம்மை வணங் குவோருக்கு அறக்கருணை புரிந்து, தம்மைப்பணியாதவர்க்கு ஒப்பில்லாத மறக்கருணை புரிந்து (எல்லாநாயும்) அடிமைகொண்ட மலரகிதராகிய கணேசமூர்த்தியைத் தியானித்து வாழ்வோம். ௭ - று.

“அகரவெனவறிவாகி” என்றதை “அகர வுயிர் போ லறிவுநீ” யென்று நிகரிலிதை நிற்கு நதைந்து” என்னுந் திருவருட்பயனாலும், “அறிவுஞ் சிவமுமிரண் டென்ப ரறிவிலார், அறிவு சிவமாவ தாரு மறிகிலார், அறிவு சிவமாவ தாரு மறிந்தபின், அறிவே சிவமா வமர்ந்திருப் பாணை” என்னுந் திருமீதித்தானுமுணர்க. “அகர வுகர மகரங்கள்” என்றது அம்மூன்றெழுத்துக்களு மொன்று கூடிய ஸிம் என்பதாம். அதுவே பிரணவமுதற்பொருள், “அகர வுகர மகரங்க டம்மாற் பசருமொரு முதல்கி” என்றதை, “பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை யைங்கரன்” எனக்கூறிய ஆன்றோர் திருவாக்கானுணர்க. அறக்கருணை - தம்மையடைந்தோரை யருள்வழியானதெனெ றும், மறக்கருணை-குற்றஞ்செய்தோரைத் தண்டித்தாட்கொள்ளுதெனெ றும் கொள்க. கணங்கள் பதினெட்டுக்கும் இவரிதைவராகலின் கணபதியென்றார்.

பூர்வத்திற் கயமுகாசரன் தான் பெற்றுள்ள வரத்தி னிறையாப்பாற் பிரமதி தேவர்களுக்கெல்லாம் விபத்துச்செய்துவர, தேவர்களை நினைச்செய்யாதவர்களாகி ஒருங்கு கூடித் திருக்கைலாயமலையையடைந்து திருந்தி தேவரனுஜனனாய் வுட்சென்று சிவ பெருமானைத் தரிசித்துத் தமக்குநேர்ந்த குறைகளை விண்ணப்பஞ்செய்து முறையிட, சிவபெருமான் “அவன் என்னை நோக்கி அரியதவஞ்செய்து தேவராலும் மனிதராலும் அசுரராலும் மிருகங்களாலும் இறவாநிருக்க வரம்பெற்றான். ஆனால் தனதுருவாகி வருவோனான் இறவாவரங் கேட்டானிலன். நாம் மாடிப்பட்ட திருமேனியாக யானே முகத்தொடு சென்று அவனை யடக்குவோம்” என்றவர்கட்கு வீடைகொடுத்தனுப்பிப் பார்வதிதேவியாரோடும் அம்மலைக்குச்சமீபத்திலுள்ள சித்திரச்சாலையையடைந்து அங்கு வீசுவகருமன லொழிப்பட்டுள்ள ம திரவடிவமாகிய சித்திரங்களைப் பாரவதி தேவியாருக்குக் காட்டி “பெண்ணே! முகத்திலுள்ள பிரணவாகாரமாகிய இரண்டு யானைகளில் ஸூரப்பட்டது திரிமூர்த்திகளையுச்சந்தது. அஃதெனதுவடிவாகும். அடித் தது சத்திகளமுவாயும்பெற்றது. அது நனது வடிவாகும். ஆசலின் யாம் அப்பிரண வச் சித்திரங்களின் வடிவ மாகுதம்” என்று திருவுள்ளஞ்செய்ய, உமாத்தேவியாரும் அக்கருத்துக்கிசைந்தனர். அப்பொழுது இறைவா ஆங்கோர் திருவிளையாடலைச்செய்ய அதனு லப் பிரணவவடிவத்தினின்றும் விராயகர் திருவதாரஞ்செய்தனர். பிறகு விநாயகனாக் கைலையையிடுகொண்டெடுத்து மருட்டுருட்டி “உன்னைவணங்க உனதருள் கொண்டு செய்யுங்கருமங்களை நிறைவேற்றவும், வணங்காதசெய்யுங் கருமங்களைத் தவிர்க்கவும், உனக்கு விக்ஷிவிநாயகனைப் பெயர் தந்தோம்” என்று கூறித் தேவர்களைப் பார்த்து “இவன் நமது மூர்த்தபிள்ளை. இவனை யெம்மைப்போன்றபசரி யுங்கள்” எனச் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். பிறகு தேவர்கள் விநாயகக் கடவுளை யுபாசிக்க அவர் கயமுகாசரனுடன் போர்புரிந்து அவனெவ்வகை யாயுசங்க ளாலு மிறவாதவனுதலின் தமது கொம்பை யொடித்தெறிய அவன் பெருச்சாளியடி வாயினன். அதனை விநாயகர் வாகனமாக்கிக்கொண்டனர்.—என்பது சரிதம்.

“முராரியாதியதேவர்கண்முதலுறுமுழுதுலகினி லுள்ளோர் விராவிபாதொகாரியமாயினும்விளங்குறச்செய்வென்றே பராவியுன்னருச்சனை செய்வோர்மனத்துறுபான்மைதந்தருளுன்னன் பிராதுசெய்பவர்காரியமுறுசெய்திடுதிடுதெனறிவைசொன்னான்.”—எனச் சிவ

‘பெருமான் கொடுத்தருளிய வரத்தின்படி, தம்மையடைந்தோர் விருப்பியவற்றை நிறைவேற்றி, வணங்காதார் காரியங்களை விக்கினஞ்செய்வோராகலின் “ஓபாற்று நருக்கற்கருணை புரிந்தல்லார்க்கு நிகரின் மறக்கருணை புரிந்தாண்டுகொண்டு நிருமலன்” எனப்பட்டனர்.

கணங்கள் பதினெட்டென்றதை,

சீகாளத்திபுராணம்.

கருடர்க்குத் தருவர் தாரா கணந்தயித் தியர்கள் விச்சா
ந்ரரிராக் கதரே சித்தன் தாபத ரகர ரேகிம்
புருடர்கின் னரரி யக்கர் பூதர்வே தாளர் தேவ
ருரகரா காச வாச ரொடுபோக புவியு னாரே.”—என்பதனாலுணர்க.

சித்தெய்யுளில் யாமென்னு மெழுவா யெஞ்சினிந்தது. (க)

சித்திபுத்தி.

வேறு.

கருணாமதம் பொழிமுகத்துக் கணேசரவர் தமக்கறிவுந் தொழிலு
மான, வருனெனுமுன் மையையெவரு மழியவவ ருமையினவ தரித்த ஞா
ன்று, மொருமுனையோம் நியதமுலி னவதரித்த ஞான்றுமுட னாகத் தோ
ன்றிந், திருவுளத்தின் வழிநிற்குஞ் சித்திபுத்தி யெனுமிவர்தான் சென்னி
சேர்ப்பாம்.

(இ - ள்.) கிருபையையே மதமாகப் பொழிகின்ற முகத்தினையுடைய கணே
சப்பெருமானுக்கு ஞானமுங் கிரியையு மாகிய திருவருளென்று சொல்லப்படுமுன்மை
யையாவரு முணரும்படி, அப்பெருமான் உயாதேவியாரிடத்துத் திருவவதாரஞ்செய்த
காலத்திலும், ஒப்பற்ற (கபில)முனிவர் வளர்த்தடாகாக்கினியில் திருவவதாரஞ்செய்த
காலத்திலும், அவருடன் அவதரித்து, (அவ்விறைவனது) திருவுள்ளக்குறிப்பின்படி
நடக்குஞ் சித்திபுத்திகளென்னு மிவர்களது திருவடிகளைச் சிரசின்மேற் பொருந்தச்
செய்வாம். எ - று.

அறக்கருணை மறக்கருணை யென்னு மிரண்டனையு முடையாராகலானும்,
ஏனைய வுலகையானைகன்போல, மும்மதமுடையாரல்லவராகலானும், வ்நாயக்கடவுளு
டைய உத்தமாம்கம் ஞானை வடிவாகலானும் “கருணைமதம் பொழிமுகத்துக் கணேசர்”
என்றார். விநாயகருக்குற்ற விருமுகங்கள் பரஞானம் அபரஞானமெனக் கூறப்படும்.

ஒரு முனியோம்பியதழிலும், உணர்யிலும் அவதரித்தது.

தமிழ் நாட்டிபுணை அபிசித்தென்னுமரசன் புத்திரப்பேறுவேண்டி வைசம்
பாயன முனிவரா லுபதேசிக்கப்பெற்ற பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தைப், பத்தியோடு நியா
னித்துத்தவஞ்செய்துவருகையில், அதற்குமுன்னர் அவ்வனத்தில் தவஞ்செய்துகொண்
டிருந்த பிரமன் ஓர் நாள் தன்மனைவி சரசுவதிதேவியின்மேன் மையல்கொள்ள அத
னூல் வீரியஞ் செறி விரவின தடாகநீரை அவ்வரசன் மனைவியாகிய ருணவதி தாக
மிகுதியாலருந்தி, அதுவே கருப்பமாய் நகரமடைந்த பின்பு உதித்த கண்ணென்பவன்
மகா பராக்ஷரமசாலியாய் வளர்ந்து பரமசிவத்தை நோக்கித் தவஞ்செய்து அகண்ட
வரப்பிரசாடியாய் விஷ்ணுவும் பிரமனும் நடுங்கத் திரிபுலனங்களையும்வென்று, ஏகசக்
கிரேசுவரனாயரசாகி நடைத்தவருகையில், ஓர்நாள் வேட்டையாடிமீண்டு அயர்வுயிர்ப்
பாலாய், தங்கிய அவ்வனத்திற் கபிலமுனிவரைக்கண்டு சம்பாஷித்து அவரால் திருப்தி
யாய்வுண்ட அவ்விரந்து சிந்தாமணியாலமைத்திட்டது கண்டு வியந்து, அவாமிரு

தியா லதனைச்சேட்டதன்மேல், அது விண்ணினிடத்திற் பெற்ற இர்திரனால் தனக் கருள் - - - - - கிடைத்த வரலாற்றினைக்கூறி, அம்முனிவர தற்கொவ்வாமையாய் மறத் துணைநிற்புடன் சற்றும் யோசியாமல் அதனைப் பலவந்தமாய்க் கவர்ந்து சென்றபின் மிகவு மவர்மனம்வருந்தி யவனுயிர்க்கிழையாம்படி செய்த வேள்வியினின்றும், தூத் தினகிரீடம் குண்டலம் தோளணி முத்தவட முதலிய ஆபரணங்களோடு, சேசார்து, வனப்பெய்தியிருக்கின்ற திருவுருவமு வேழுமுகமும் கருணைபொழிகின்ற திரிநேத் திரங்களும், மோதகம் தாமரைமலர் மழுவாயுதம் பூமலை இவற்றை ஏந்தின நான்கு திருக்கரங்களும், அடியார்க ளிடயகமலத்தி லுலாவஞ்சேவடிகளும், சித்தி புத்தி சமேத மாகச் சிங்கவாகனாருடராய் விராயகமூர்த்தி எழுந்தருளினதுகண்டு அம்முனிவரவரை மிகழ்வாகவோராதனத்திருத்தி வசித்திருக்கையில், அன்றிரவில் தூக்கனவுகண்ட கணராஜன் உடனேஎழுந்து சேனாகமேதனம் அக்கபிலமுனிவ ராச்சிரமத்தை நெருங்கி சமயத்திலு, சித்திதேவியரார் கிருட்டிக்கப்பட்டு பூதப்படைகளும் அரசனப்படை களு மொன்றோடொன் றெகிர்த்துப் போர்செய்கையில், அச்சித்திதேவியார் திருவரு ளால்வந்த இலக்கனென்னுமேர மநாவீரன் அச்சுத்துருசனத்தைநாசஞ்செய்த அத்தக் கணனுடைய புத்திரர்களான குலபாணி சுலபனிருவராயுங் கைப்பிடியாகப் பிடித் துச்சென்று சுவாமியிடமாகச்சேர்க்க, அச்செய்தியறிந்த கணராஜன் அவ்வா - சிர மத்தை யணுகி யங்கெழுந்தருளியிருந்த கணேசரது நெற்றி புயிற் பாதங்கள் ப் பாணப்பிரயோகஞ்செய்ய, அதுபொருட்டா யக்கடவு ளாதனம்விட்டெழாமல் திரு நோக்கஞ் சாத்தற்கெழுந்த மழுவாயுதத்தா லவன் மடித்தனனாக, மறநாள் அவன் பிதாவான அபிசித்தரசன் வந்து பிரார்த்தித்தவாறு அவன் பொய்த்திரங்களை விடுத்து, அவ்வரசனால்தந்த சிந்தாமணியைக் கபிலமுனிவர் பிரார்த்தித்தவாறே விநாயகமூர்த்தி தரித்தருளினார். சிந்தாமணியைத் தரித்தருளினவாற் சிந்தாமணி விநாயகரெனவும், கபிலரார் பூசிக்கப்பட்டனவாற் கபில விநாயகரெனவும், மலர்ந்த திருமுகத்தோ டெழுந்தருளினவாற் சுமுகரெனவும், இம்மூர்த்திக்குத் திருநாமங்கள் வழங்கும்.

முன்னொருகாலத்திற் பிரமதேவ, நு கொட்டாவியில் தோன்றின சித்திர னென்பவன் மூவுலகத்து ளிச்சித்த விடங்களிலிருக்கவும் எதிர்த்தவர்களைக் கையாற் றமுவினவளவி லவர்க ளிறக்கவுமான பல வரங்களைப் பிரபஞ்ற் பெற்றக்கொண்டு, பூலோகத்திற்கு வந்தபின் தவமின்றிக் கிடைத்ததால் ஐயங்கொண்டு சோதிப்பானாக, பிரமனை யடைந்து தழுபுச்செல்ல, அதைப் பிரமன் கண்ட கோபித்தி விநாயகரா லவ னழியத்தக்கதாகச் சபித்துக் கரந்து விஷ்ணுவிடத்தில் தன்னுறை சொல்லிநீற்றகையில், அச்சித்திரன் அவ்விஷ்ணுவைத் தேடிவந்து யுத்தத்திற்கழைக்க; அவர் இதவார்த்தை யாடி உருத்திரமூர்த்தியிட்டு செல்லும்படி சொல்ல, அஃனும் அம்வகையே கையை ய நோக்கிச்சென்று அங்கு உருத்திரமூர்த்திகள் யோகர்லையிலிருந்தவராக, அவர் தேவி யானாக்கண்டு காழுந்றெடுக்க எண்ணங்கொண்டு நெருங்க, அதையறிந்தவர் முறையிட உருத்திரமூர்த்திகளும் யோகம்விட்டெழுந்து அவனெதிர் செல்ல, சித்திரன் அவரைத் தழுவ நெருங்கும்போது கணேச ரவ்விருவரிடையிலோ ரந்தணராய்த் தோன்றி னின்ற, தமது மழுவை நடுவே நாட்டி அவ்விருவரையு நோக்கி மல்லுய்த்தஞ் செய்வதை விட்டு வேறு யுத்தஞ்செய்யின்கொளனச் சொல்ல, அவ்வாறே மவ்விருவரும் யுத்தஞ் செய்யுங்கால், சித்திரன் மீறி முன்போற் தழுவப்போகையில், மழு அவனைப் போக வொட்டாதுதடுக்க, அதுபோதில் உருத்திரமூர்த்திகளோடு போர்செய்யலாகாதென்று விநாயகராகிய அந்தணரும் அச்சுறுத்த, அதுகேட்டவனஞ்சியகன்ரபின்னர் உமாதேவி யவ்வந்தணரைப்பார்த்து நீராரென, அவர் தமது திருவுருக்காட்டி இனிச் சித்திரனை யழிக்கும்படி குமாரனாக உமது திருவயிற்று வருவோமென் றருளிப்போயினர். பின்பு

பிரமன் முதலியோர் சிந்துரன் செய்யுள் கொடுமைக்காற்றாராய்க் கணேசமூர்த்தியைப் பிரார்த்திக்க, தாம் கஜானனரா யவதரித்துச் சிந்துரனைக் கொல்வதாக அவர்களுக்குத் திருவாக்கருளி உமாதேவியார் திருவயிற்றிற் கருவாகப் பிரவேசித்து வளர்த்துவரு நாளில், அவரக்கருவாவுண்டாகிய வெப்பந்தனியப் பூயியற் பரியலி எனும் வனத்தில் உருத்திரமூர்த்திகளோடு சென்று அவணமைத்த இரத்தினமண்டபத்தில் வசித்திருந் தும்நாளில் மயேசுரனென்னுமோரசன் சிவபக்தியிலும் நீதியிலுஞ் சிறந்தவனாய் யசு புரியுங்காலத்தில், பிரகற்பதிதேவர் அங்குவரக்கண்டு அவ்வரசனவரை வணங்கிநிற்க அதற்கவர் மகிழ்ந்து உன்றிலை தேவர் முனிவர் முதலிய யாவராலும் வணங்கப்படுவ தாகவென் றுசீர்வதித்துச் சென்றனர், பின்பொருநாள் அவ்வரசன் தன்னகையிட்டுச் சேனைகளோடு செல்ல அங்கு நாரதர் எதிராகவரக்கண்டு அவன் வந்தனை வழிபாடி செப்யாமையைக் குறித்தவர் சபித்தவாதே யானைக்குழாத்துட் கயமுகாசரனென அவ ணுதித்திருக்கையில் ஓர்நாள் அம்மண்டபத்தைக் கோட்டினால் அவன் முட்டியெடுத்து ல்லத்தில் விழத் தள்ளலும் அம்மை யஞ்சு உருத்திரமூர்த்திகள் சூலத்தாலவன் றிலை யைத் துணிக்க, அப்போது அவன் சிவாயுநடவென்று சொல்லி ல்லத்தில் வீழ்ந்ததுகண் டவாரிங்கி அவனுக்குச் சாரூபபதமளித்து அதுமுதலாகக் கிருத்திவாசரென அவன் றேறலை யராயினுதிநிச் சிரசைவைத்துப் பூசித்துவந்தனர், அதுநற்க: அச்சிந்துரன் எல்லா வுலகங்களையும் அதப்படுத்தித் தனக்கெதிரில்லையென அகங்கரித்திருக்கும்நா லில் அசுரீரியால் தனக்கிறுதிசெய்யக் கணேசர் உமாதேவியார் திருவயிற்றில் வளர்வதா கச் சொல்லக்கேட்டு அங்குச் சென்றவர் சுழுத்தியிலிருக்குந் தருணமறிந்து வாயுவடிவா யுண்ணுழைந்து அக்கருவின் சிரசைக்கொய்து விந்தமலைக்கடுத்த நருமதைநதிநீர்த் தில் வைத்துச் சென்றனன், பின்னர் அக்கரு சிரமிழந்தும் அவ்வாதே வளர்த்துவர உமா தேவியாரும் பத்துத்திங்களுநிரம்பிக் கைலாசுக்குச் சென்றனராக அங்கே கணேசர் பஞ்ச முகத்தோடும் சித்தி புத்தி சமேதரா யுமையம்மையார் ஈகுத் தரிசுனெனகொடுத்து நாமுய் குப் புத்திரராயினேமென்ற னுரைத்தருளி மறைந்தவுடன் மகாதேவியார் மயங்க அங் கே சிரசில்லாத தோர் குழந்தை பிரத்திருக்கக்கண்டு அம்மை வருந்திநிற்க உருத்திர மூர்த்திகளை மற்றத் தேவர்களும் வந்து கண்டு கவலைபிக்காராகி அவர்கள் காணவே ண்டி ஓராதனத்தின் மீதமூர்த்தினவுடன் அக்குழவி தமது சிரமீழ்த் காணத்தைக்கூறி உருத்திரமூர்த்திகளாற் பூசித்திருந்த யானைத்தலையைத் தாமே வரச்செய்து தமது தில்விய வுடலோடு சேர்த்தருளிக் கஜானனரா யெழுந்தருளியிருக்குஞ் சமயத்தில் வந் தமார்க்கழைத்த அவ்வசுரனை விசுவரூபப்பெருமான் துதிக்கரத்தாலெடுத்துச் சாந்தாசக் குழைத்துத் தமது மந்தகத்திற் பரிமளி்கப்பூசித் தேவர்க்காடுக்கண்டொலைத்தருளினர் என்பது சரிதம்.

ப ர சி வ ம்.

பூமாதா தனைமணந்த புயல்வண்ணப் பெருமானும் புலவர் போற்று நாமாது தனைமணந்த நான்முகனும் போர்மாதா நயக்கு மெண்டோட் கோரமானுற் தானேயென் னுணர்ந்துதற்கே பிரணவருஞ்சரமாய்க் தோன் மாமாவின் முகத்தானை யுயிர்ந்தானை நினைந்திறைஞ்சி வழுத்து வாமே[ரி]

(இ - ள்.) திருமகளை மணஞ்செய்த மேகநிறம் பொருந்திய திருமாலும், கல்விமான்கள் துதிசெய்யுங் கலைமகளை மணஞ்செய்த சதாநுகப்பிரமனும், வீரமகன் விரும்பும் எட்டுப்புயங்களுயுடைய உருத்திரனும், தாமேயென்று (எவர்க்கும்) அறி வித்தற்பொருட்டே, பிரணவாகார யானையாக விளங்கி, பெருமைபொருந்திய யானை முகவிநாயகப்பெருமானைப் பெற்றருளிய பரசிவத்தைத் தியானித்து வணங்கித் துதிப்பாம். எ - று.

தானென்னும் படர்க்கைப்பெயர் பரசிவத்தை யுணர்த்தியது.

பூமாத - செந்தாமரையில் வசிக்குந் திருமகள். நாமாது - பிரமன் நாவில் வசிக்குங் கலைமகள். போர்மாத - போரில் வல்ல துர்க்கை. பரசிவமே திருமாலும் பிரமனும் உருத்திரனுமாக விளங்குபவரென்பதை யாவரு முணரப் பிரணவவடிவாய்ச் சித்திரித்த யானையின்கண் அவிர்ப்பவித்து அதினின்றும் விநாயகப்பெருமானே யுண்டு செய்து, (தாமும் அவரையர்ச்சித்துக்) கருணைபுரிந்தனர் என்பது கருத்து.

நினைந்திறைஞ்சி வழுத்துவாம் என்பதற்குத் திரிகரணங்களாலும் பணிவா மென்பது பொருள். மனத்தால் நினைந்து, காயத்தாலிறைஞ்சி, வாக்கால் வழுத்துவா மெனப்பட்டிக்கொள்க.

புலவர் என்பதற்குத் தேவரெனினுமையும்.

தானே திரிமூர்த்திகளுமென்றதை,

சிவநான்சித்தியார்.

“யாதொருதெய்வங்கொண்ட ருத்தெய்வமாகியாங்கே

மாதொருபாகனூர்தாம்வருவர்மற்றத்தெய்வங்கள்

வேதனைப்படுமிறக்கும்பிறக்குமெல்லினையுஞ்செய்யும்

ஆகலாவிலையிலாதானறிந்தருள்செய்வனன்றே.”—என்பதனுநறிக. (க)

தேரேறி வரும்பரிதி மண்டி. லத்துஞ் செழுமநிமண் டிலத்துஞ் சீர்கொண்

டேரேறி வருங்கனன்மண் டிலஞ்சத்தி மண்டி. லத்து மென்க னுனு

நீரேறி வருமரியு முருத்திரனு மகேச்சரனு நிலவச் செய்து

நாரேறி வருமவர்த முளத்தமரென் குளத்தானை நயந்து வாழ்வாம்.

(இ - ள்.) தேரிவிவந்து வருகின்ற சூரியமண்டிலத்திலும், செழியசந்திரமண் டிலத்திலும், சிறப்புற்று அழகுபொருந்திய மேடவாகனமேறி வருகின்ற அக்கினிமண்டி லத்திலும், சந்திமண்டிலத்திலும், (முறையே) எண்கண்டோயுடைய பிரமனும், திருப் பாற்கடலி வறியுயில்கொள்ளுந் திருமாலும், உருத்திரனும், மகேச்சரனும் (ஆகிய இவர்களை) பொருந்தச்செய்து, அன்புமிகூந்து வருகின்ற அவர்களுடைய இதயத்தி லெழுந்தருளிய எண்ணுணங்கோயுடைய பரசிவத்தையிரும்பி வாழ்வோம். எ -று.

எண் குணங்களாவன :—தன்வயத்தனாதல், தாயவுடம்பினனாதல், இயற்கை யுணர்வின்னாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பூசங்களினிக்குதல், பேரரு ணடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை, இதுதனை,

“தன்வயத்தவன் தாய வுடம்பினன் றானி யற்கையுணர்வின் னருகுதல்

பன்னு முற்ற யுணர்த லியல்பினன் பாச நீக்குதல் பேரரு ளாகுதல்

மன்னு மீறில வாற்ற லுடைமையும் வரம்பி லின்பமு மாகிய வெண்குண

மின்ன தாகச்சை வாகம மோதுமெம் மீசன் னுளையெப் போதும் வணங்குவாம்.”

என்பதனுணர்க. அன்றியும், அணிமாவை முதலாகவுடையனவெனவும், கடையிலா வறிவை முதலாக வுடையனவெனவும் உரைப்பாருமுள்.

(ச)

சிற் சத்தி.

வேறு.

சத்தியாய் விந்துவாய் மனோன்மனியாய்த் தயங்கிய மகேசையாயுமையாய் ங்த்தில வடந்தாழ் முகிழ்முலைத் திருவாய் நெடும்புகழ் வாணியாய் வேறா யெத்திற மிறைவ னின்றன னவனுக் கியைநர வத்திற நின்று [ம். மெத்திய வுயிரின் மலகிருள் கெடுத்து விளங்குபூ ரணியையேத் தெடுபா

(இ - ள்.) சத்தியாயும், விந்துவாயும், மனோன்மனியாயும், விளங்கிய மகேசையாயும், உருத்திராணியாயும், முத்துமால தங்கிய அரும்பிய தனத்தையுடைய நாராயணியாயும், அழியாத நீர்த்தியையுடைய பிராமியாயும், வேறாயும், பரசிவன் ஐவ்வடிவாக நின்றனனான அவனுக்கேற்ப அவ்வடிவாக விளங்கி, பிருத்த ஆன்மசக்களின் மலமாகிப் இருளையழித்து விளங்குகின்ற பரிபூரணியாகிய சிற்சத்தியைத்தோத்திரஞ் செய்வாம். எ - று.

சத்தி - வல்லமை. இச்செய்யுளின் கருத்தை,

சிவநானந்தியார்.

“சிவஞ்சந்திரநாதம்விந்தகசூதாசிவந்திகழுமீச
ஹவத்தருருருசந்திரன்முன்மாலயமுன்றினென்றார்
பவத்தருமருவாகாய்க்குருவகாலுபயமொன்றார்
மவத்தருபேதமேகதாதேனமடப்பனென்பார்.

சத்திபாய்விந்துசத்தியாய்மனோன்மனிதானாகி
யொத்துற மகேசையாகியுமைத்திராணியாகி
வைத் துற ஞ்சிவநாதிக் கிவ்வருஞ்சத்தியொருத்தியாகு
மேகதிரநாந்ருவீசனத்திரமவனுந் தன்ப்.”—என்றதனால், சிவத்திற்குச்

சத்தியாகியும், நாதசத்திற்கு விந்துவாகியும், சதாசிவத்திற்கு மனோன்மனியாகியும், மகேசனுக்கு மகேசையாய்ப்பும், உருத்திரனுக்கு உமையாகியும், நிருமாலுக்குத் திருவாகியும், அவனுக்கு வாணியாகியும், எழுவரைப்பட்டுப் பரசிவன் சிவபேதமேழினுந்ந் நடாத்துமாறெல்லாம் அவனுடன் தாதாந்மியமாய் நிற்கும் ஒருத்தியாகிய பராசத்தியும் இச்சத்திபேதமெழினுந்ந்ந் அவனுக்குத் துணையாய் நடாத்துதலின், “சத்தியாய்* * * பூரணியை” என்றார். (இ)

ந டே ச ர்.

வேறு.

மூத்தமக னிடத்தார்வ மீன்றெடுத்த பிதாமகற்கு முதிரு ழாற்றார்
பூத்தபொழிற் சென்னைநகர்ப் புழுதுபுழி சன்னமுகப் புத்தி என்ப
ரேத்தெழுப்பப் பிரசன்ன மாரிருக்கு மாலயத்து னெய்தி மென்றுட்
சுத்தியற்று மிளைப்பாறுஞ் சிதம்பரேசுரர்மலாத்தாள் குறித்து வாழ்வாம்.

(இ - ள்.) பெற்றெடுத்த பிதாவுக்கு மூத்தபிள்ளையினிடத்தில் ஆசையானது அதிகரிக்குந் தன்மையால், மலர்த்தசோலை சூழ்ந்த சென்னைநகரத்திலவந்து, யானை முகத்தையுடைய பிரசன்ன விநாயகக்கடவுள் (தம்மை) அடியர்கள் துதிக்கும்படி பிரசன்னமாக வெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலுடைத்து, பொன்னம்பலத்தில் (பஞ்சகிருத்திய) திருநடஞ்செய்யும் இளைப்பை யாற்றிக்கொள்ளும் நடராசப்பெருமானது மலர்போன்ற திருவடியைத் தியானித்து வாழ்வோம். எ - று.

பிதாமகன் = தந்தை; இது கோமகனென்பது போலாம். பிரசன்னமுகம்—யானைமுகம். இதில் பிரசன்னமென்றது வடசொல்.

மென்று - சபை. சிவபெருமான் நடனஞ்செய்த சபைகள் ஐந்துளவாயினும், சிதம்பரேசுரரென்னும் குறிப்பார் பொன்னம்பலமென்றும், மலர்த்தாளென்றது அனுக்கிரகம் புரியும் குஞ்சிதபாதத்தை.

ஐந்து சபைகளாவன :—

இந்தையி! தில்லைநலம்பகம்.

கடல்விடதுகர்த்தகாசினியிலிங்கந்தாஞ்சிமாநகருறையிலிங்கம்
 காவிரிவடபால்வருதிருவானைக்காவினிலப்புலிங்கமதாம்
 வடதிசையண்ணாமலையினிலிங்கம்வன்னியின்வடிவுகானத்தி
 வாயுலிங்கமதாஞ்சிதம்பரலிங்கமாகிலாகாயல்ங்கமதாங்
 குடதிசையதனின்மருவுகுற்றாலநீகோதறுசித்திரசபையாங்
 குற்றமில்லுண்கிற்பழயனூர்மன்றங்குலநவரத்தினமன்றென்பா
 ரடல்விடைப்பாகனெல்லையம்பதியிலம்பலந்தாமிரசபையா
 மாலவாய்மதுனாவெள்ளியம்பலமேயணிகில்லைசெம்பொனம்பலமே.” — என
 வருவதனாலும்,

பஞ்சாக்கரத்திருமேனியோடு பஞ்சகிருத்திய திருநடஞ்செய்தலை,

உண்மைவிளக்கும்.

“ஆடும் படிசேணல் லம்பலத்தி லையனோ
 நாடுந் திருவடியி லேநகரம்—கூடு
 மகர முதரம் வளர்தோள் சிகரம்
 பகரு முகம் வாழுடியப் பார்.

தோற்றர் துடியதனிற் றேயுந் திதியமைப்பிற்
 சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்கார—மூற்றமா
 ளுன்று மலர்ப்பதத்தி லுற்ற திரோதமுத்தி
 நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாம்.”—என வருவதனாலுமுணர்க. (க)

சிவகாமசுந்தரி.

சீதளசந் திரகலையுந் தினகரன்வெம் மையுங்கனலிற் செழிந்த தேசம்
 போதனாவு நறுமணமும போலிதைவன் குணமான புனிதை வேறாய்க்
 கோதனாவு முயிர்சிவந்தைக் காமுறவே சிவகாமம் கொண்டு நின்ற
 காதனாவுந் கருந்தடங்கட் சிவகாம சுந்தரியைத் கருத்துள் வைப்பாம்.

(இ - ள்.) தண்ணிய சந்திரனிடத்திற் பொருந்திய கலையும், சூரியனிடத்திற்
 பொருந்திய வெப்பமும், அக்கினியினிடத்திற் பொருந்திய ஒளியும், மலரினிடத்துப்
 பொருந்திய நல்ல வாசனையும்போல, இறைவனுடைய குணங்கொண்டுள்ளவனான
 புனிதையாகியும், (சிவத்தினின்றும்) வேறபட்டு (ஆணவாதிமை) குற்றம்பொருந்திய
 ஆன்மாக்கள் (அக்குற்றத்தினின்றும்நீங்கி)பரிவந்தைவையுடையபொருட்டே சிவபெரு
 மானிடத்து விருப்பங்கொண்டு (அவரது திருநடத்தைக்) கண்டுநின்ற, காதனையாளாயிய
 நீண்ட விசாலமான எண்ணினையுடைய சிவகாமசுந்தரியானாமனதிலிருத்துவாம். எ-று.

பூவுமணமும், அக்கினியு முடினமும்போல, சிவமுஞ் சத்தியும் ஒரு தன்
 மையாகவே நின்றலின், “இறைவன்குணமானபுனிதை” என்றார்.

சிவகாமசுந்தரி யென்றது சிவபெருமானது திருவடியை, ஆன்மாக்களுடைய
 வேண்டிமென்னுங் கருணையால், இறைவியார் தமது திருவிழியைச்சாய்த்து அவரது
 குஞ்சிதபாதத்தைக்கண்டு களித்து நின்றலினென்க. இதனை,

உண்மைவிளக்கும்.

“உடையுணர்வுக் கெட்டா வொருவன்மிகு பஞ்சாக்
 கரத்தால் வணமகடான் பாதி—பளையட்டாக்

காணும் படியே கருணையுருக் கொண்டாடல்
பேணுமவர் குண்டோ பிறப்பு.”—என்பதனுநறிக.

(எ)

சென்னைமல்லீசுரர்.

ஒன்றாகிப் பலவாகி யுருவாகி யருவாகி யுபய மாகி
நன்றாகித் தீதாகி நான்மறைக்கு மெட்டாத நலத்த தாகித்
தொன்றாகிப் புதிதாகிச் சுடராகி யிருளாகித் துகடர் தன்பர் [ழ்வாம்.
சென்றாடுஞ் சுவைக்கடலாஞ் சென்னைமல்லீ சுரர் மலர்த்தார் சேர்த்துவா

(இ - ள்.) ஒன்றாகியும், பலவாகியும், உருவமாகியும், அருவமாகியும், உரு
வருவமாகியும், நன்றாகியும், தீதாகியும், நான்குவேதங்கட்கும் அநீதப்பட்ட நன்மை
யுடையதாகியும், பழமையதாகியும், தூதனமானதாகியும், ஒளியாகியும், இருளாகியும்,
அன்பர்(மல)குற்றத்தினின்றூங்கி, அடைந்து திளைக்கும் மதுரக்கடலுமாகிய சென்னை
மல்லீசுரரது தாமரைமலர்போன்ற திருவடியை(சுரணை)அடைந்து வாழ்வோம். ஏ-று.

அண்டாண்ட பிரமாண்டங்களின் சிருஷ்டிக்குமுன்னும், சர்வசங்காரகாலத்
தும் இறைவராகிய சிவபிரானே தனித்து நிற்பவராதலின் “ஒன்றாகி” என்றும், சிவஞ்
சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் மகேசன் உருத்திரன் விண்ட பிரமன் பிறதேவர் முதலிய
பல் நாமரூபங்களை யடைதலின் “பலவாகி” என்றும், போற்றிப்பற்றேடை “நன்னெறி
விஞ்ஞானகவர் காடுமல மொன்றினைபு, மந்நிலையே யுண்ணின் றறுத்தருளிப்— பின்
ணன்பு, மேவா விளங்கும் பிரள யாகவர்க்குத், தேவாம் மலகன்மந் தீர்த்தருளிப்—பூவ
லயந், தன்னின்று நீங்கச் சகலர்க் கவர்போல, முன்னின்று மும்மலர்தீர்த் தாட்கொன்
கை—யன்னவனுக், காதிருணம்—” என்றபடியே, ஆணவம் கன்மம் மாயையென்னு
மும்மலங்களில், ஆணவமலமொன்றிளையுடைய விஞ்ஞானகலர்க்கு அருண்மயமாக
வேயவருள்ளத்திருந்து அதுக்கிரகித்தலின் “அருவாகி” என்றும், ஆணவகன்மமென்னு
மிருமலங்களையுடைய பிரளயாகவர்க்கு மாட்சி மழு சதுர்ப்புஜ காளகண்ட முதலிய
வந்துடன் திருவருள் புரிந்தும், அம்முன்றிளையு மொருங்கேயுடைய சகலர்க்குமானக்
காட்டி மாண்ப்பிடிப்பது போல ஆசிரியத்திருவுருவேற்ற அதுக்கிரகித்தும் விளங்கு
தலின் “உருவாகி” என்றும், சிவஞ்சத்தி நாதம் விந்துவன அருவமாகியும், மகேச்சுரன்
உருத்திரன் விஷ்ணு பிரமன் எனவுருவமாகியும் விளங்குதற்கேற்ப, அருவமும் உருவ
முங்கலத்தீசுதாசிவமாக நின்றலின் “உபயமாகி” என்றும், தம்மை வுதிபட்ட அடியவ
ருக் கிடக்கண்வந்தவிடத்து இருள்செய்ய நற்றுணையாக நின்றலின் “நன்றாகி” என்றும்,
திருவருளுக்கொவ்வாத தீத்தொழில் புரிவோரைச் செருத்து அவனையருளலின்,
“தீதாகி” என்றும், வேதங்கள் நான்காதலானுஞ் சில கீழ்மக்கட்கு மறைக்கப்பட்டு
விளங்குதலானும் “நான்மறை” என்றும், “வேதங்களையாவெ னவோங்கியாழ்த்தகன்ற
துண்ணியனை” என வாத்தவாடிநரும், “ஞானதாமரைச் சென்னியர் தொடத்தொட
நீண்ட நீளநீ” என்று பரநீகோதி முனிவருங் கூறியபடியே, வேதங்கட்கும் அநீதப்
பட்டதாதலின் “நான்மறைக்கு மெட்டாத நலத்ததாகி” என்றும், “முன்னைப்பழம்
பொருட்கு முன்னைப்பழம்பொருளே” என்றார்போல எல்லாவற்றிற்கும் முற்பட்டவ
னாகலின் “தொன்றாகி” என்றும், இனியுளவாம் புதுப்பொருள்களிலும் புதிதாகவிளங்
குபவனென்பார் “புதிதாகி” என்றும், தமது திருவிழிகளைத்திறந்த காலத்துச் சூரிய
சோமாக்கினிகளைப் பிரகாசிக்கச்செய்தும் அவற்றை மூடியகாலத்தி விருளைப்பரவச்
செய்தும் அவற்றின் சொருபந் தாமேயாக விளங்குதலின் “சுடராகி யிருளாகி”
என்றும், ஆணவாதிமலபரிபாகமும் இருவினையொப்பும் ஆன்மாக்களடைய விரும்பின்
தம்மையே சுரனுறலின் “துகடர்ந்தன்பர் சென்றாடும்” என்றும், இப்பூமியை யடுத்த

உவர்க்கடலும், பிறதீவுகளையடுத்த பாற்கடல் முதலிய கடல்களும் போலன்றிக்காணி னுங் கேட்பினும் கருதினுங் களிதரும் பெருஞ்சுவைச்சாகரம் போல்வாராகலின் அவ ளைத்தரிசித்து அவர்பால் மனதைச்செலுத்துதலே யதில் மூழ்குதலாமென்பார் “சென் றாடுஞ் சுவைக்கடலாம்” என்றும், அவ்வகைய இறைவர் சென்னை நகரிலுள்ளவரும் மல்லீசரரென்னுந் திருநாமமுடையவருமாகலின் “சென்னைமல்லீசரர்” என்றும், அவ ருடைய திருவடி “பூவெண்ப்படுவது போறிவாழ்ப்புவே” என்றாற்போல மீடும்பாடுற்ற தாமரைமலர் போன்றதாகலின் “மலர்த்தான்” என்றும், அத்திருவடியே அதுக்கிரகஞ் செய்பு மாற்றலுடைமையின் அதனை யடுத்தல் கடமையென்பார் “சேர்ந்துவாழ்வாம்” என்றுங் கூறினர்.

(அ).

பிரமராம்பிகை.

ஆரணனு நாரணனு மாரணத்துக் கெட்டாத வரனு மென்னுங் காரணர்கண் மூவனாயுந் தரித்துயிர்த்த வடையாளங் காட்டு மாபோற் றீரணவுந் திருவயிற்றின் மூவனாவார் தழுகெறிக்குஞ் செல்வத் தாயைப் பேரணவுந் சென்னைநகர்ப் பிரமராம் பிகையிலைப் பேசி வாழ்வாம்.

(இ - ள்.) பிரமனும், விண்டுவும், வேதங்கட் கதிதனை உருத்திரனும் எனக் கூறப்படும் (சிருட்டியாதி முத்தொழில்நட்கும்) காரணர்களாகிய திரிமூர்த்திகளையும் (கருத்) தரித்துப்பெற்ற அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் வகைபோல, சிறப்பு வாய்ந்த அழகிய வயிற்றில் மூன்றிரேகைகள் கொண்டு அழகினை வீசுஞ் செல்வத்தை யுடையதாயாகிய கீர்த்திவாய்ந்த சென்னை நகரிலெழுந்தருளிய மயிலின் சாயலையுடைய பிரமராம்பிகையைத்துதித்துவாழ்வோம். எ - று.

திரிமூர்த்திகளையும் பெற்றதற் கடையாளமாகவயிற்றின் மூன்றாமடிப்பினை யுடையாளென்றார். இதனை,

சொந்திரியலகரி.

“மூவருக்குமுதற்பிறப்புநின்முக்குணக்கடலென்றுமுன்
சேவடிக்கணிநப்பவச்சென்னிருவித்தசெங்கையிரிக்ஞ்வார்
பூவெடுத்தவச்சென்னிவைத்திடுபோதமுற்றவரம்மைநீன்
காவலர்ப்பொதிதாளில்லைவக்கவுமூவச்சென்னிகளிருமே.”— என்பதனானந்த.

பிரசன்னவிநாயகர்.

முருகோடு மதுப்பிலிற்று நறுங்கடுக்கை முடிக்கணிந்த முதல்வற் காமைக் கருகோடு பறித்தணிந்த கணபதியை யொருகோடு கரத்தில் வாங்கி யொருகோடு முகத்தணிந்த பிரசன்ன விநாயகனை பூற்றுந் தான மருகோடு மணிமாற்பத் தராவணிந்த நிராமயனை யகத்துள் வைப்பாம்.

(இ - ள்.) வாசனையோடு தேனைச்சொரியும் நல்ல கொன்றைமாலையை முடியிலணிந்த முதல்வராகிய சிவபெருமானுக்கு. (திருமாலர்கிய) ஆமையின்கரிய ஓட் டினைப்பறித்துத் தரித்தவரும், ஒரு கொம்பினைத் திருக்கரத்திலேற்று, ஒருகொம் பினை முகத்திற்பெற்ற பிரசன்ன விநாயகரும், பொழிகின்ற மதசலமானது பக்கங்க ளிற் பாய்கின்ற அழகிய மாப்பிணிடத்திற் சர்ப்பங்களை யணிந்தவருமாகிய கடவுளை மன்திலிருத்துவாம். எ - று.

நிராமயன்—நோயற்றவன். கடுக்கை—முதலாகுபெயர்.

கருகு+ஓடு- கருகோடு.

முதல்வற்காகமைக் கருகோடுபறித்தணிந்த கணபதியென்றது.

தேவர்களும் அசுரர்களும் கூடித் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தபொழுது திருமால் கடும்புவழியேற்று மத்தாகிய மந்தாகிரியைத் தாங்கி நின்று, அப்பொழுது தோன்றிய அமுதைத் தேவர்கட்களித்து அதனால் இறுமாப்படைந்து கடல்களையெழுவ் கலக்கித்திரிவது கண்ட தேவர்கள் அதனைச், சிவபெருமானிடத்து முறையிட, சிவ பிரான் விருப்பின்படி விநாயகக்கடவுள் பாற்கடலை யடைந்து ஆமையாக நின்றமாயோனது ஓட்டினைப் பறித்துக் கலையை யடைந்து கண்ணுதலிடம் கொடுப்ப, அவர் அதனை மார்பகத்தணிந்தனரென்பது உபதேசகாண்ட சரிதம். (க0)

குயரவேள்.

மரந்துளைத்த கணையானுஞ் சோவெறிந்த திறலானு மதிக்குந் தோறுஞ் சிரந்துளக்க வலிகடலுஞ் சேணிகந்த பெருவனாயுந் திறத்திற் குன்றக் கரந்துளக்குங் குறுமுனிக்குங் கருத்தின்மயல் பூட்டியகை தவஞ்சால்வெம்பி னூர்துளைத்த சேயிலைவேல் வலனுயர்த்த வினையவனை யுளத்துள் வைப்பாம்.

(இ - ள்) மராமரத்தைத் தொளைத்த கணையையுடைய திருமாலும், (திரி புரத்தின்) மும்மதில்களையுழித்த வல்லமுடைய சிவபெருமானும் நீனைக்கும்பொழு தெல்லாந் சிரக்கம்பனஞ்செய்ய, அலைகளாவீசங்கடலும் ஆகாயமளாவிய பெரிய விந்தமலையுந் தமதுவலிகுன்றும்படி, கையினையசைத்த அகத்தியமுனிவனுக்கும், மன கில் மயக்கம்விளைத்த வஞ்சகமிருந்த கிரவுஞ்சகிரியின் மார்பகம் போழ்ந்த செவ்விய அச்சவடிவாகிய வேற்படையை வலப்புறத் துயர்த்திய இனையபிள்ளையானா (நமது) மனதிலிருத்துவாம். ஏ - து.

மராமரத்தைத்தொளைத்தது—திருமால் இராமாவதாரத்தில் தன்னைச் சரணடைந்த சுக்கிரீவன் தனதாற்றலுணருமாறு கணைவிடுத்துத் தொளைத்ததென்றும், சோவெறிந்தது—சிவபெருமான் மும்மதில்களையும் அழித்ததென்றங் கொள்க.

அலைகடல்திறத்திற் குன்றியதாவது.

இந்திரன் தனது செல்வச்செருக்கினால் அவைக்களத்தெய்திய ஆசிரியரைத் தக்கபடி மரியாதைபுரியாமையின் அவர்மறைய, இந்திரன் அவரைத்தேடிக்காணாது பிரமன் சூழ்ச்சியால் திரிசிரினைக் குருவாக்கி, அவன் வஞ்சனையாக யாகஞ்செய்யக் கண்டு அவன் சிரத்தைச்சோதித்து, பிரமகத்தியடைந்து, மாதர் மரம் நீர் நிலங்கட்கு அதனைப் பகிர்ந்துகொடுத்துப் புனிதனாயினன். இந்திரன் திரிசிரினைக்கொன்ற துணர்ந்த அவன் பிதா துவஷ்டாவென்பான் ஓர்யாகஞ்செய்து அதிந்ரேன்றிய விருத்திரனை இந்திரன்மேலேவ இந்திரன் தனது வச்சிராயுதம் வலியற்றதாயிருத்தமையின் விண்டு வின் சூழ்ச்சியால் ததீசமுனிவரது முதுகந்தண்டென்பைவாங்கி விசுவசனமனால் வச்சிராயுதமாக்கிக்கொண்டு விருத்திரனையெதிர்க்க, அவன்போர்செய்ய வலியின்றிக் கடலிலாழ்ந்தான். அவனைக்கண்டுபிடிக்குமாறு வேண்டிக்கொண்ட இந்திரன்கருத்துக் கிணங்கிய அகத்தியமுனிவர் அவடுகளித்திருந்த சமுத்திரத்தைப் பாணஞ்செய்தனர் என்பதாம். இதனை,

திருவினையாடற்புராணம்.

“என்றவனிடக்கண்மர்ப்பானிகல்புரிபுலன்களைத் தும்
வென்றவனெடியோன்றனைவிடையவன்வடிவமாக்கி
நின்றவனறிவானந்தமெய்யமையாற்றைந்தவெள்ளி
மன்றவனாழிச்செந்திவடிவினை மனத்துட்கொண்டான்.

கைதவன்கரர் துவைருங்கடலைவெற்படக்குங்கையிற்
பெய்துமுந்தெல்லைத்தாக்கிப்பருகினுன்பிறைசேர்சென்னி
மையனதருளைப்பெற்றூர்க்கதெய்யமிதென்கொன்மூன்று
வையமுத்தொழி லுஞ்செய்யவல்லவரிவரேயன்றே.”—என்பதனாக.

துளக்கவென்றதனால் கரத்தைநீமிர்த்திய எலத்துக் கடலைக்கரத்திலேற்ற
ஆசையனீஞ்செய்தனரெனவும், கரத்தைத்திருப்பிக்கவிழ்த்த காலத்து விந்தத்தை யடக்
கினரெனவுஞ் சொல்லாற்றல்காண்க.

பெருவனாதிற்றத்திற் குன்றியதாவது.

அகத்தியமுனிவர் தென்றிசைநோக்கிச் செல்லுகையில், கிரவுஞ்சன் என்னு
மகரன் மலைவடிவாகநின்ற தனதுமாயையால் வழிதெரியாதபடி அலைக்க, அகத்திய
முனிவர் கோபங்கொண்டு “நீ இவ்வாறே மலைவடிவாகக்கிடந்து குமாரக்கடவுள் வே
லாயுத்தத்திற்கு இலாயாகுக” எனச்சபித்தேகினார். அதுமுதல், கிரவுஞ்சன் மலைரூபமா
கவேயிருந்தான். அப்படியிருக்கையில், ரூபன்மனது தம்பிமார்களில் இளையோனாகிய
யானாமுகம்பெற்ற தாருகாசுரன் அதில் வசித்திருந்தான். முருகக்கடவுள் ரூமினச்
சங்கரிக்கச்செல்லுகையில் அவ்விருந்தாந்தங்களை யுணர்ந்து தமது திருக்கரத்திலுள்ள
வேலாயுத்தால் தாருகையையும் மலைவடிவாகவுள்ள கிரவுஞ்சனையும் வளைத்தனர். இது
நிற்க. பின்னர் விந்தமலைநாரசன் சூழ்ச்சியால், மேருமலையைப் பகைத்து ஆகாயவழி
யைமறைத்து உயர்ந்து வழிதோன்றாது நிற்ப, அகத்தியமுனிவர் வழிவிகடவென, அது
மறுத்துரைக்க, முனிவர் தமது தவமகிமையால் அதனை நிலத்திலழுததினரென்பதாம்.
இதனை,

கட்புராணம்—திருக்கல்யாணப்படலம்.

“ஆனன்முனிதேனொருநீயிவ்வசலநீங்கித்
தேனார்மருதவளமேயதென்னாடுநண்ணி
வானார்பொதியமலைமேவுதிவையமெல்லா
மேனாளைனவேநீகராகிவிளங்குமென்றான்.”—எனவும்,

ஷை. கிரவுஞ்சப்படலம்.

“மாண்மதிபெருகுவெய்யோய்மற்றுந்நென்மைநீங்கி
நீண்மலையாகியண்டேர்ந்துதீயவுணர்க்கெல்லா
மேண்மிகுமிருக்கையாகியிருந்தவதேதார்க்குமேனைச்
சேண்மலிகடவுளோர்க்குந்தீத்தொழிலழைத்திபன்னான்.”

“மாற்படுமதுபாணிவலிசெழுதண்டாலுன்றனை
பாற்படுபுழைகளாயும்பற்பலமாயைக்கெல்லா
மேற்புடையிருக்கையாகவெம்பிரானுதவுஞ்செவ்வேன்
வேற்புடைதன்னிற்பின்னாவிளிகுதிவினாவினென்றான்.”—எனவும்,

ஷை. தாருகன்வதைப்படலம்.

“தாருகன்மார்பமென்னுந்தடம்பெருவனாயைக்கீண்டு
சீரியகிரவுஞ்சத்திற்சேர்த்துபட்டுருவிச்சென்று
விரமும்புகழுங்கொண்டிலிளங்கியதென்னவங்கட்
கோரியுந்துகளுமாடித்துண்ணெனமிண்டதன்றே.”—எனவும்,

ஷை. விந்தம்பலம்புதுபடலம்.

“எறிகதிர்மதியினுக்குமேகருத்திற்றதால்வான
நெறியினையடைத்துத்தொல்லிநெடியமால்போன்றுந்நேன்

குறியநிற்கஞ்சியாறுகொடுப்பேனெனதுதோற்ற
மறிகிலேயின்போகென்றவ்வளாமொழிந்ததன்றே.
அற்புதமமரர்கொள்ளவாற்றவுக்குறியோன்விந்த
வெற்பினதும்பர்தன்னின்மீயுயர்குடங்கைசேர்த்தி
வற்புறஞ்நவல்வேமற்றதுபுவிக்கட்டாழ்ந்து
சொற்பிலம்புகுந்துசேடன்றென்னிலையுற்றதன்றே."—எனவும் வருவன
வற்றானநிக. (௧௧)

சேய்ஞலூர்ப்பிள்ளையார்.

மறைநெறியிற் பிறழாத வேதியரான் பால்கறந்து வல்வந் திங்கு,
முறைபுரியத் தக்கதென வடுத்தடித்துப் பாற்கலத்தை முனிந்த தாதை,
பொறையுடன்மண் ணிடைப்புரள விருதாளு மறவெறிந்த பொல்லாத்
திங்கு, மிறையவன்மெய்ப் பணியாக விரும்பதத்தை யடைந்தவரை
யிறைஞ்சி வாழ்வாம்.

(இ - ள்.) வைதிகமார்க்கத்தினின்றும் தவறாத அந்தணர்களுடைய பசுவின்
பாலுக்கறந்து அபகரிக்கின்ற தீமைக்கு முறைப்படி (தண்டஞ்)செய்யத்தக்கது என்று
சமீபித்து அடித்துப் பாற்குடத்தை எறிந்த தந்தையாகிய எச்சதத்தன் சாந்தத்துடன்
நிலைபிசைப் புரளும்படி அவனது இருகால்களுந்துண்டாயறும்படித்தடிந்த பொல்லாத
பாவத்தையுஞ் சிவபெருமானது உண்மைத்தொண்டாகச் (செய்து) சிறந்த சண்டேச
பதவியை யடைந்தவரை வணங்கி வாழ்த்துவோம். எ - று.

திருச்சேய்ஞலூரில் வேதியர்குலத்தில் எச்சதத் நென்பவனுக்குப் புத்தி
ரராக அவதரித்த விசார சர்மர் சன்மாந்தர அறிவுத்தொடர்ச்சியால் வேதாமங்களை
யோதா துணர்ந்து சர்வான்மாக்களிடத்தும் அன்பின்வழியொழுதி வருகையி லொரு
நாள் அவ்வுர் அந்தணச்சிறுவரோடும் பசுநிரையோடுங் கூடிச்சென்றனர். அப்பொ
ழுது ஓரீற்றுப் பசுவொன்று அதனை மேய்ப்பானைக் குத்தப்போக, அவ்வாயன் அத
னைக் கோலாற் புடைத்தனன். விசாரசர்ம ரதுகண்டு மனம்பொழுது அவனைநோக்கி,
பசுக்கள் எல்லாதேவர்களும், தீர்த்தங்களும், முனிவர்களும் பிரியாது சூழ்ந்திருக்
கும் உறுப்புக்களை யுடையன. திருமஞ்சனத்திற் குரிய பஞ்ச கௌவியங்களைக்
கொடுப்பன. திருவெண்ணீற்றிற்கு அவற்றின் சாணமே மூலம். ஆகவின் நீ இனிப்பசுக்
களை மேய்க்கவேண்டாம். யானே மேய்ப்பேனென்று அவ்வுரா ரனுமதிபெற்று
அருகிலுள்ள மண்ணியாற்றங்கையிலும் புல்லுள்ள விடங்களிலும் மேய்த்து நீர்
காட்டி வெயில்வேளையில் நிறுவிவிருத்தி மாலையில் அவரவர் வீட்டிற்கனுப்பித் தம்
வீடுசேர்வாராயினர். அப்பசும்பால் திருமஞ்சனமாதலைக் கருதி, சிவார்ச்சனையில்
ஆசைகொண்டு ஆற்றங்கையில் ஓராத்திரத்தின் கீழ் மணலாற் சிவலிங்கநியமித்துப்
பாலினாலிடேகித்து, பத்திரபுஷ்பங்களா லர்ச்சித்துச் சிவபூசைசெய்துவந்தனர். அத
னைக்கண்ட அவ்வுரா னொருவன் விசாரசர்மர் விளையாடுவதாக நினைத்து ஊராராக்கு
அறிவிக்க, அவர்கள் எச்சதத்தனை வருவித்து விஷயத்தை வெளியிட்டனர். எச்ச
தத்தன் அடுத்துண்மையாயின் யானே கண்டுபிடித்துத் தண்டிப்பேனென்று கூறி, தன்
மகனுக்குத்தெரியாது பின்சென்று குராமரத்தேறி யொளித்திருந்தனன். விசாரசர்மர்
பாற்குடங்களை நிரப்பித் திருப்பள்ளித்தாமஞ் சேகரித்து மணலாற் சிவலிங்கஞ்செய்து
அதற்குப் பாலாலபிஷேகிக்கக் கண்டு மரத்தினின்று மிறங்கிப் பல கொடுஞ்சொற்கள்
கூறித் தண்டத்தாற்புடைத்தும் அவர்மனம் சிவார்ச்சனையி் விருத்தலின் உணர்ந்திலர்.
எச்சதத்தன் அவரதுண்மையறியாது பாற்குடங்களைக் காலாலிடற, விசாரசர்மர் கண்டு

அவ்வாறு செய்தவன் பிதா குரு பிராமணன் என்றங்கருநாது, அருகிருந்த வேர் கோலையெடுக்க அது மழுவாக, அதனாலவன் கால்களை வெட்டிச் சிவபூசையை முடித்தனர், அவர் பக்திக்கு மகிழ்ந்த சிவபெருமான் இடபாருடராய்க் காட்சியளித்தது நம் முடைய தொண்டர்களுக்கெல்லாம் உன்னைத்தலைவனாக்கி நாமேற்றக்கொண்ட அமுதும் பரிவட்டமும் புஷ்பமும் உனக்கே தந்தோம் என்றுகூறித் தமது சடையிலணிந்திருந்த கொன்றைமாலையை யவருக்குச்சூட்டிச் சண்டேசுரபதவி தந்தருளினரென்பது சரிதம். இதனை,

பெரியபுராணம்.

“தொடுத்தவிதழிசும்படையாந்துணைத்தாணிழந்திழ்முந்தவவாயெடுத்துநோக்குநம்பொருட்டாலீன்றதானைத்தவிழுவெழிந்தாயடுத்ததாதையினியுனக்குநாமென்றருள்செய்தணைத்தருளியமடுத்தகருணையாற்றடலியுச்சிமோந்துமகிழ்ந்தருள.

அண்டப்பிரானுந் தொண்டர் தமக்கதிபனாகியணைத்தூரமுண்டகலமுமுடிப்பனவுசூருடுவனவுமுனக்காகச்சண்டேசனுமாம் பத்தந்தோமென்றங்கவர்பொற்றாடமுடிக்குத் துண்டமதிசேர்சடைக்கொன்றைமாலேவாங்கிச்சூட்டினார்.”—என்பதனுணர்ச.

தந்தையின் காலேவெட்டிதல் பாவமாயிருப்பினும், இறைவன் திருவடிகளைப் புகடைமேரோக்கி அதுபுண்ணியமாகவே முடிந்தது. இதனை

சிவஞானரீதியார்.

“அரனடிக்கன்பர்செய்யும்பாவமுமறமதாகும்
பரனடிக்கன்பிலாதார்புண்ணியம்பாடமாகும்
வரமுடைத்தக்கன்செய்தமாவேள்விய்தாகி
நரரினிற்பாலன்செய்தபாதகநன்மையய்த்தே.”—என்பதனுணர்ச. (கஉ)

திருநந்திதேவர்.

வேறு.

வெள்ளி மால்வரை விமலனார் விளம்பிய வேறு
தெள்ள மாகம புராணங்கள் செழுங்கலை பிறவு
முள்ள வராதேந் துலகெலாம் வழங்கமுன் லுனாத்த
வள்ள லாகிய நந்தியங் குரவனை மதிப்பாரம்.

(இ - ள்.) பெரிய வெள்ளிமலையாகிய திருக்கயிலாயகிரியிலெழுந்தருளிய மலரகிதராகிய சிவபெருமானார் அருளிச்செய்த நான்கு வேதங்களும், தெள்ளிய (பொருளையுடைய) இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களும், செழிய பிறகலையும் ஆகிய இவற்றையெல்லாம் உள்ளபடியே தெளிந்து, உலகமெங்கும் வழங்கும்படி முதலிற் கூறிய வள்ளலாகிய அழகியதிருநந்திதேவரென்னு மாசிரியரைத்துதிப்பாம். எ - று.

வேதமென்பதற்கு ஞானம் பயப்படுதன்பது பொருள். வித் = ஞானம். வேதம் நான்காவன—இருக்கு - எசுர் - சாமம் - அதர்வணம். ஆகமமென்னு மொழியில் ஐவென்பது ஞானமும், கவ்வென்பது மோகமும், மவ்வென்பது மலநாசமுமாகும். ஆகவே ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தை நாசஞ்செய்து ஞானத்தையுதிப்பித்த மோகத்தைக் கொடுக்கவல்லதென்பது திரண்டபொருள். சிவாகமம் இருபத்தெட்டாவன—காமி கம் - யோகசம் - சிந்தியம் - காரணம் - அசிதம் - தீப்தம் - குக்குமம் - சகத்திரம் - அஞ்சுமான் - சுப்ரபேதம் - விசயம் - நிசுவாசம் - சுவாயம்புவம் - அனலம் - வீரம் -

ரௌரவம் - மருடம் - விம்லம் - சந்திரஞானம் - முகவிம்பம் - புரோதகிதம் - இலனி
தம் - சித்தம் - சந்தானசாவோத்தமம் - பரமேசுவரம்-கிரணம்-வாதுளம் எனப்பணவாம்.

புராணம்—வேதாகமங்களின் உட்கருத்தை விளக்குவது பதினெண்புரா
ணங்களாவன --பிரமபுராணம் - பதம்புராணம் - வைணவபுராணம் - சைவபுரா
ணம் - பாகவதபுராணம் - பவிடியபுராணம் - நாரதீயபுராணம் - மாககண்டேயபுரா
ணம் - ஆகமீனயபுராணம் - பிரமகைவாதத்புராணம் - இலிங்கபுராணம் - வராகபுரா
ணம் - கந்தபுராணம் - வாமனபுராணம் - மறசபுராணம் - கூடம்புராணம் - காரூட
புராணம் - பிரமாண்டபுராணம் எனப்பணவாம். அன்றியும் உபபுராணங்கள் பதி
னெட்டு, அவையாவன --ஆதித்தியபுராணம் - காந்தபுராணம் - சோமபுராணம்-கபில
புராணம் - கௌசிகபுராணம் - சாமப்புராணம் - சிவதனம்புராணம் - தெளவாசபுரா
ணம் - நாரசிகபுராணம் - நாரதீயபுராணம் - பராசரீயபுராணம் - பாக்கவபுராணம்-
பிரமாண்டபுராணம் - மாரீசபுராணம் - மானவபுராணம் - வாசிடபுராணம் - வாய
வியபுராணம் - வாருணபுராணம் எனப்பணவாம் இவ்வுபபுராணங்களுக்கெல்லாம் யியற்றிய
அவ்வவா பேரால் விளங்கும்

கலை—கற்றற்றரியது கலைஞானம் அறுபத்து நான்குவகைப்படும் அவை
யாவன --அக்ஷரவிலக்கணம் - இலிங்கிதம் - கணிதம் - வேதம் - புராணம் - வியாகர
ணம் - நீதிசாத்திரம் - சோதிடசாத்திரம் - தருமசாத்திரம் - யோகசாத்திரம் - மந்திர
சாத்திரம் - சஞ்ஞாநதிரம் - சிற்பசாத்திரம் - வைத்தியசாத்திரம் - உருவசாத்திரம் -
இதிகாசம் - காவியம் - அலங்காரம் - மதுரபாடனம் - நாடகம் - நிருத்தம் - சத்தப
பிரம்மம் - வீணை - வேணு - மிருதங்கம் - தாளம் - அத்திரபரீகை - கனகபரீகை -
இரதபரீகை - கசபரீகை - அசுவபரீகை - இரத்தினபரீகை - பூமிபரீகை - சங்
கிராமவிலக்கணம் - மலபுத்தம் - ஆகருடனம் - உச்சாடனம் - வித்துவேடனம் -
மதனசாத்திரம் - மோகனம் - வசிக்ரணம் - இரதசுவாதம் - காந்தருவவாதம் - பைபீல
வாதம் - கவுதலகவாதம் - தாதுவாதம் - காரூடம் - நடடம் - முட்டி - ஆகாயப்பிர
வேசம் - ஆகரபகமனம் - பரகாயப்பிரவேசம் - அதிரிசயம் - இரதிரசாலம் - மகேதிர
சாலம் - அகினித்தம்பம் - சலத்தம்பம் - வாயுத்தம்பம் - திட்டித்தம்பம் - வாசுத
தம்பம் - சுகிலத்தம்பம் - ககனத்தம்பம் - கடகத்தம்பம் அவததைப்பிரயோகம் என
ப்பணவாம்.

வேதாகமபுராண கலைஞானங்கள் உகந்தில வழங்கும்படி முதலிலுரைத்த
வள்ளலென நந்திதேவனாயுரைத்ததென்னெனின், வேதாகமாதிகளை முதலிற் சிவ
பெருமான பாவதிதேவியாருக்கும் நந்திதேவருக்கும் உரைப்ப, நந்திதேவா சனத
ருமாருமணியருக்கும் சனதருமாருமணியா வியாசமுனிவருக்கும், வியாசமுனிவா சூத
முனிவருக்கு, சூதமுனிவா நைமிசாரணியவாசிகளுக்கும், அவர்கள் உலகினருக்கும்
உரைத்தனரென்பது வரனமுறையாகவினென்க

வள்ளல்—வனையாது கொடுப்போன

(கங்)

சமயகுரவா

பருவ மேதுமி லார்புகும் பரமதப் பொருள்கள்
கருதி யோமப்பெவாண னுதென்க கண்ணுதற் பெருமா
னருளி னறபல வதிசயச செநதமிழ் பாடிப்
பொருளி தாமெனத் தெரிதநரால் வாககோபும் புகழ்வாம்.

(இ - ள்) பரிபகருவரு சிறிது மில்லாதவர்கள் பிரவேசிக்கும் அன்னிய சம
யப்பொருள்கள் மதித்துப் பாதுகாக்கவொண்ணாதென, நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவ

பெருமானது திருவருளினால், செந்தமிழாலாகிய பல அற்புதங்களை விளைக்கத்தக்க (திருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய) பாசுரங்களைப்பாடி, இதுதான் (உண்மைப்) பொருளாகுமென்று உணர்த்திய (சமயாசாரியர்) நால்வர்களையும் துதிசெய்வாம். ௭ -று.

கண்ணுதல்—அன்மொழித்தொகை.

சிவபெருமானுக்கு நெற்றிக்கண் வந்ததாவது—ஒருகாலத்திற் சிவபெருமான் கைலாயமீரியிலுள்ள ஓர் நந்தனவனத்தில் உமாதேவியாருடன் உலாவிக்கொண்டிருக்கையில், உமாதேவியார் ஓர் விளையாடல் கருதி இறைவர் பின்சென்று ஒன்றுமுளையாது இறைவரது இருவிழிகளையும் இருகரங்களாற்பொத்த, அண்டமுழுவதும் இருண்மயமாயிற்று. அவ்வந்தகாரத்தினால் அகிலப்பிராணிகளையாவும் வருந்துவது கண்ட. சிவபெருமான் தமது நெற்றியினடுவே ஓர் திருவிழிதோன்றுவித்துச் சூரியசக்திராதி களுக்கு ஒளியுண்டாக்கி உலகுக்குற்ற துயரினையொழித்து நெற்றிக்கண்ணொனப் பெயரெய்தினர் என்பதாம். இதனை,

நீதபூணம்.

“நசனையொருநூன்மம்மையெழில்பெறுகைலேக்காவிற்

பேசலனாடலுன்னிப்பின்வரவிழியீரண்டுந்

தேசுறுகரத்தாற்பொத்தச்செறிபுவனங்களையு

மாசிருள்பரந்தெல்லாவுயிர்களும்வருத்தங்கொள்ள.

ஒங்குதன்னுதலிணைப்பெருநதனிநாட்டநல்லி

யாங்கதுகொண்டொதனருள்கொடுநாக்கியாண்டு

நீங்கருநிலைமைத்தாகிநின்றபேரிருளைமாற்றித்

திங்கதிர்முதலானோர்க்குச்சிறந்தபேரொளியையிந்தான்.”—என்பதனுதிக.

நால்வர்கள்—ஆளுடையபிள்ளை—ஆளுடைய வரசு - ஆளுடைய நம்பி—ஆளுடைய வடிசன். செந்தமிழென்றது தேவார திருவாசகங்களை. அதிசயம் - திருநூன் சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் நூன்பாஸுருத்தி, பொற்றாளும்பெற்று, முத்துச்சிலையிலிவந்து, முயலக நோயையகற்றி, பொற்பந்தல் பொற்கிழிபெற்று, அரவினவிடமகற்றி, படிக்காசுபெற்று, மறைக்கதவையடைத்து, பாண்டியன் வெப்பதற்றி, அனல்வாதம் புனல் வாதங்களில்வென்று, சமணனைக்கழுவிவெற்றி, புத்த நந்திலையில் திடிவீழ்த்தி, ஆண்பனையைப் பெண்பனையாக்கி, என்னைப்பெண்ணாகச் செய்தவை முதலியனவும், திருநாவுக்கரசுநாயனார் தமக்குற்ற சூலேநாயகற்றி, சமணர்களிட்ட நீற்றறை-விடம் - இடறச்செய்தயானை - கல்லோடுவீழ்த்தியகடல் - இத்துயரங்களினின்று நீங்கி, சூலமுத்தினாயும் இடபமுத்தினாயும் தரித்து, அப்பூதிநீயனார் மகனுக்குற்ற அராவன் விஷந்தையகற்றி, படிக்காசுபெற்று, மறைக்கதவைத்திறந்து, திருவையாற்றிற் கைலாய தரிசனஞ்செய்தவை முதலியனவும், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தமது திருமணத்திற் சிவபெருமான் அடிமைச்சீட்டுகொட்ட வன்றொண்டராகி, திருவதிகையில் திருவடிசூட்டப் பெற்று, திருவாரூரிற் பறவையாமைணந்து, திருத்தொண்டத்தொகை யோதி, குண்டையூரிற் கொடுத்த நெண்மலையைப் பரவையார் மனைக்கு வருவித்து, செங்கல் ஸைப்பொண்ணுக்கி, மணிமுத்தாற்றிவிட்ட பொன்னைக் கமலாவயமென்னும் வாவியிலெடுத்து, திருவொற்றியூரிற் சங்கிலியாமைணந்து, அதனாற் பரவையார் கொண்ட ஊடல்நீரச் சிவபிரானைத் தூதனுப்பி, காவிரி வெள்ளத்தைவிலக்கி, முதலையுண்ட சிறுவனை வெளிப்படுத்தி, வெள்ளானையிலிவந்து திருக்கைலாயமடைந்தவை முதலியனவும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் குருந்தமரத்தடியில் இறைவனுலுபதேசிக்கப் பெற்று, கரிகளைப்பரிகளாக்கி, புத்தர்களாவாதினல் வென்று, ஊமைப்பெண்ணைப் பேசு

வித்து, தாம் ஓதிய திருமுறையைச் சிவபெருமானையெழுதி அழகிய திருச்சிற்றம்பல் முடையானெனக் கைச்சாத்திடச்செய்தவை முதலியனவும் எனக்கொள்க. (௧௩)

மெய்கண்டதேவர்.

சிறிய வாடியிற் பெரியமால் வளைப்பொருள் செறிந்தால்
கறிவு நூல்களின் முடிவெலா மகப்படுத் தவற்றி
னெனியெ லாம்விளக் கியசிவ ஞானபோ தத்தைத்
குறிசெய் தீர்தமி ழாலுரை குரவனைப் பணிவாம்.

(இ - ள்.) சிறிய கண்ணாடியில், மிகப்பெரிய மலையின்பொருள்கள் விஷ்ணு வனபோல ஞானசாஸ்திரங்களின் முடிந்தபொருள்கள் எல்லாவற்றையும் தன்னகப் படுத்தி, அவற்றின் மார்க்கங்களை யெல்லாம் (நன்கு) விளங்கச்செய்த சிவஞானபோத மென்னு னாலுக்குறித்த மதரமாகிய தமிழ்ப்பாக்களாலுணர்த்தருளிய ஆசிரியராகிய மெய்கண்டதேவரை வணங்குவாம். ஏ - று.

ரௌரவாகமத்துப் பாசவிமோசனப் படலத்துக்கூறப்பட்ட சிவஞானபோதத்தை, சாலிஷாகன சகம் ககசஞ-ல் மெய்கண்டதேவர் செந்தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளினரென்பது. (௧௪)

நமச்சிவாயதேசிகர்.

வேறு.

இருவினை யனாதி நின்றற் கேதுவு மிருள னாதி
மருவிய செயலு நீங்கும் வண்ணமு மற்றுந் தீதற்றி
யருள்பதித் தெனையு மரட்கொண் டாவடு துறைக்கண் வாழுந்
திருவளர் நமச்சி வாய தேசிகன் மலர்த்தாள் போற்றி.

(இ - ள்.) இருவினைகள் தொன்றுதொட்டே நிற்பதற்குக் காரணமும், ஆணவாதி மலசம்பந்தம் அனாதியாகவே (பசுக்களை) பொருந்திய செய்கையும், (அது) நீங்குந்தன்மையும், பிறவற்றையும் உணர்த்தி, கிருபை வைத்து (புல்லறிவினனாகிய) என்னையும் அடிமைகொண்டு திருவாவடுதறையில் வாழ்கின்ற சிவஞானச் செல்வம் வளர்த்து நமச்சிவாயதேசிகரது மலர்போன்ற திருவடி துதிக்கப்படுவது. எ - று.

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

அவைபடக்கம்.

சிற்பதூல் வழியிற் செய்த வுருவெனச் சிற்பஞ் சார்ப்
புற்பொரு ளுருவு மைங்கைப் புண்ணியன் புணர்ந்து நிற்பி
னற்புதப் பூசை கொள்ளு மவன்புகழ் நிறைத லாலே
நற்பதம் புணர்த ராவென் பாடலு நலத்த தாமே.

(இ - ள்.) சிற்பதூன் முறைப்படி யியற்றிய திருவுருவத்தைப்போல, சிற்ப லக்கண மமையப்பெருந் அற்பமாகிய பொருளினூற் செய்த வுருவத்தையும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய புண்ணியசொருபியாகிய கணேசப்பெருமான் கலந்துநிற்பாராயின், (அடியார்கள் செய்யும்) அழகிய பூசையைக் கொள்ளும் அவ்விறைவனுடைய

கீர்த்தி நிறைதலினாலே, கல்ல புதங்களைப் புணர்ந்திராத எனது பாடனும் நன்மை யுடையதாகும். ஏ - று.

புற்பொருளென்றது கோமயத்தாற் செய்தது. அற்புதப்பூசையாவது.— ஆகமவிதிவழி செய்யப்படுவது. நற்பதம் என்றது சொற்குற்றம் பொருட்குற்றமுத வியன நீங்கிய சொற்களெனக்கொள்க. (க)

ஒருபொருண் முழுதுங் காணு ருபபொரு னியல்பு கூறக்
கருதுவ ரல்லர் மேனாட் கண்ணுதற் பெருமான் ருனு
மருவிடை யூறு கண்டு வணங்கினு னென்ற லந்தப்
பொருவினி கதையான் கூறப் புகுந்தது நகைய தாமே.

(இ - ள்.) ஒரு பொருளை முற்றமுறியாதவர்கள் அப்பொருளினியற்கையைச் சொல்ல நீனைக்கமாட்டார்கள். முற்காலத்தில், நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமா னும் (தமக்கு) இடையூறு உண்டானதைக்கண்டு பணிந்தாரென்று சொல்லுமிடத்தில், அந்தச்சமானமற்ற விநாயகப்பெருமானது சரிதத்தை யான் எடுத்துச் சொல்லப்புகுந் தது நகையதாகும். ஏ - று

உப்பொருளென்றதில் உகரம் சுட்டிடைச்சொல்.

விநாயகனென்பதற்குத் தனக்குமேல் ஓர்நாயனில்லாதவனெனப் பொரு டரவின் பொருவிலியெனக்கூறினர்.

நகையதாகுமென்றது ஈண்டுச் சிலேடை வகையால் நகையினை வினாப்ப தாகுமென்றும், ஒளியினைச் செய்வதாகுமென்றும் பொருள்படும். (உ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வீறுபெறு மாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனருண் டெய்ஞ்ஞா னத்தின்
கூறுதெரி கச்சியப்ப முனிவரன்றான் கோதிலெழுத் தாதி யென்னு
முறுசுவைப் பருமயிர்நெய் தேன்கழைநீ ராழிகடைந் துலகிறீ செய்யு
ளேறுசுவை யமுதளித்தான் விநாயகமான் மியவிரீத மினிப்ப மாதோ.

(இ - ள்.) பெருமைபெற்ற தட்பமாகிய திருவாவடுதறையி லெழுந்தருளிய நமச்சிவாய தேசிகராளிய உண்மைஞானத்தின் கூறுபாடுகளை யுணர்ந்த கச்சியப்ப முனிவர் குற்றமில்லாத எழுத்து - சொல் - பொருள் - யாப்பு - அணி யென்று சொல் லப்படும் ஊற்றெடுக்குஞ் சுவையினையுடைய பால் - தயிர் - நெய் - தேன் - கருப்பிர சம் ஆகிய கடலினைக்கடைந்து இந்நிலவுலகத்தில், சுவையேறிய அமுதமயமாகிய செய்யுட்களாகிய விநாயகமான்மிய மென்னும் இரசத்தினை (புலவர்கட்கு) இனிக் கும்படி யுதவினர். ஏ - று.

வேறு.

சொல்லார்ந்த புகழ்த்தொண்டை வளநாட்டிற் சிறந்த
துளுவர்குல சிகாமணியாங் கந்தப்ப னருளும்
வல்லாண்மைத் தடம்புயத்தோன் குளந்தையூர் வள்ளன்
மாமேரு காவலனும் வரம்பில்பெரும் புகழோன்

வில்லாரந்த வருட்சிவபுண் ணியக்கொழுந்தா யுலகில்
விளங்குசிதம் பரபூபன் விநாயகமான் மியத்தை
யெல்லாரு முயத்தமிழா லுருளுகெனத் தந்தா
நிருந்துறைசைக் கச்சியப்ப வெல்லையின்மா தவனே.

(இ - ள்.) (கவிவாணர் செய்த) பாக்களிற் பொருந்திய கீர்த்தியையுடைய வளமமைந்த தொண்டைநாட்டில், சிறப்புற்ற துளுவவேளாளர் குலத்திற்கோர் சிரோ ரத்தினமாகிய கந்தப்பமுதலியார் பெற்ற வலிதங்கிய ஆண்மையினையுடைய பூரித்த புயங்கள் வாய்ந்தவனும், ருளத்தூரில் (வாழ்ந்த) வள்ளலும், மகமேருவைப்போலக் காத்தற் றொழிவில் வல்லவனுமாகிய எல்லையில்லாத பெரிய கீர்த்தியுடையவனும், ஒளிவாய்ந்த அருண்மயமாகிய சிவபுண்ணியக் கொழுந்தாய் உலகில் விளங்குபவனு மாகிய சிதம்பரபூபன், விநாயகப்பிரபாவத்தை, யாவருங்கடைத்தேறும்படித் தமிழ்ப் பாக்களாலுருளிச்செய்க வெனக்கேட்க, பெருமை வாய்ந்த திருவாவடுதூறையி லெழுந்தருளிய அளவில்லாத சிறந்த தவத்தினையுடைய கச்சியப்ப முனிவர் செய்தரு ளினர். ஏ - று.

“ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்ல - நூற்பெயர் யாப்பே துதலிய பொருளே - கேட்போர் பயனோ டாயெண் பொருளும் - வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே” என்றும், “காலங் களனே காரண மென்றும் - மூவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே” என்றாளுத்திரமாகவின், “இருந்துறைசைக் கச்சியப்ப வெல்லையின் மாத வனே” என்றதால் ஆக்கியோன் பெயரும், “விநாயகமான்மியத்தை” என்றதால், வட மொழிப் பார்க்கவபுராணத்தின் மூலமாகிய வழியும், “எல்லாரும்” என்றதால், ருண கடல் குமரி குடகம் வேங்கடமென்னு நான்கெல்லக்குட்பட்ட தமிழ்நாட்டு வழங்க லாகிய எல்லையும், “விநாயகமான்மிய” மென்றதனாலேயே நூற்பெயரும், “தமிழால்” என்றதால் விருத்தப்பாக்களாகிய யாப்பும், “உய” என்றதால் துதலிய பொருளும், கேட்போர்பயனுங் கூறினாரெனக் கொள்க.

இனி, காலமென்றதை இவர் சாலிவாகனசகம் ௧௬௪௭-ல் இருந்தவரெனவும், கனென்றதைச் செணீனைநகரில் ஸ்ரீபிரசன்னவிநாயகர் சந்நிதியில் அரங்கேற்றியதெ ன்றும், காரணமென்றதை “சிதம்பரபூபன்வினம்புகென” என்றதால் அவரார் கேட்கப் பட்டதென்றுங்கொள்க.

(௨)

கூட திருவிருத்தம் - ௨௧.

திருநாட்டுப்படலம்.

வேறு.

அடுத்த லிக்குதை பிரசன்ன விநாயக னருளாற்
 நெடுத்த லாலவ னாடெஹீந் தொண்டைநாட் டிணையும்.
 விடுத்தி டாவ்வன் செண்ணீமா நகரையு மேன்மை
 மடுத்த நாவலர் வியத்தக முந்துற வகுப்பாம்.

(இ - ள்.) பொருந்திய இச்சரிதமானது பிரசன்ன விநாயகப்பெருமானது
 திருவருளிணற் பாடப்படுவதால், அவ்விறைவனெழுந்தருளிய நாடெனக்கூறப்படுந்
 தொண்டைநாட்டிணையும், அக்கடவுள் பிரியாத சிறந்த செண்ணைநகரத்திணையும், மே
 ன்மை தங்கிய நாவின் வன்மைவாய்ந்த புலவர்கள் களிக்கும்படி முற்பட (எடுத்துக்)
 கூறுவாம். எ - று.

வேறு.

அண்டரும் புகழ்துண் டர னாண்டுதுண் டர நாடாய்த்
 தண்டகன் பின்ன ராண்டு தண்டக நாடாய்ப் பின்னர்த்
 தொண்டைமா னாண்டு தொண்டை நாடெனத் துலங்கிற் றென்ப
 பண்டயன் படைப்புத் தொட்டுப் பயிலுமித் தொல்லை நாடு.

(இ - ள்.) பூர்வத்திற் பிரமதேவனது சிருஷ்டி காலந்தொடங்கிப்பொருந்திய
 இப்பழையநாடானது தேவர்களும் புகழுந்துண்டரன் அரசுசெய்துதுண்டரநாடாயும்,
 அதன்பின்னர் தண்டகன் அரசுபுரிந்து தண்டகநாடாயும், அதன்பின்னர் தொண்டை
 மான் அரசியற்றித் தொண்டைநாடாயும் விளங்கியதென்று சொல்லுவர். எ - று. (உ)

கயிலையி லிழைத்த குற்றங் கழுவுதல் வேண்டிப் போந்த
 மயிலிய லுமையா ளாறு நகரையும் வழியிற் போக்கி
 யுயரிய நகரி தென்றே யுற்றமா காஞ்சி மூதூர்.
 செயிரறத் தன்பாற் கொண்டு சிறந்தது தொண்டை நாடு.

(இ - ள்.) திருக்கலாயகிரியில் (சிவபெருமானது திருவீழியைப்புகைத்த)
 குற்றத்தை நீக்குதல் விரும்பிப் (பூவுலகுக்கு) வந்த மயிலின் சாயலையுடைய
 உமாதேவியார் (புண்ணிய புரிகளில்) ஆறநகரங்களையும் வழியிலேவிடுத்து (நா
 ண்டி, அவ்வேழனுள்ளும்) சிறப்புற்ற நகரமிதுவேயென்று பொருந்திய சிறந்த
 காஞ்சியென்னும் பழைய நகரத்தைக் குற்றமறத் தன்னிடங்கொண்டு மேம்பட்டுந்
 தது தொண்டைநாடு. எ - று.

உமாதேவியார் சிவபெருமானது திருக்கண்புகைத்த காலத்தில் ஆன்மாக்கள்
 இருளா லல்லலுற்றமை கருதி, நீதென்றிசை சென்று எம்மை யாச்சித்துப் பாகம் பெ
 றுகவேன்றமையின் அக்கட்டளையைக் கடவாது காஞ்சியிற் றவஞ்செய்து சென்றன
 ரென்பது சரிதம்.

புண்ணிய நகரங்கள் எழு. அவற்றை,
 காசிகண்டம்.

“காசிமாயாபுரியவந்திகாஞ்சிமற்
 ரேசைகொளையோத்திவண்டுவரையொப்பறு

மேசிலாமதுளையென்றிசைக்குமேழ்புவி

மாசறுமுத்தியைவழங்குமென்பவே."—என்பதனுநறிக.

(௧)

நாட்டினுக் கியல்பு கூறப் புகுந்தநா வலர்க ளெல்லா

நாட்டினிற் சிறந்த தொண்டை நாட்டினை நோக்கிப் போலும்

வாட்டமி லிருநீர் வாய்ந்த மலையரண் வருநீ ராதி

கோட்டமில் பொருள்க ளெல்லாங் குறித்தெடுத்த னுரைத்த வாறு.

(இ - ள்.) நாட்டுக்குச் சிறப்புணர்க்கப் புகுந்த கவிவாணர்கள் யாவரும், குறை வில்லாத பெருமிதம் பொருந்திய மலையரணும் வருகின்ற நீரரணுமுதலிய நோணுத வில்லாத பொருள்களையெல்லாங் சுட்டி யெடுத்துச் சொல்லியவகை, நாடுகளிற் சிற ந்த தொண்டைநாட்டின் சிறப்பு நோக்கிப்போலும், எ - று.

நாடுகளி லெல்லா மேம்பட்ட தொண்டைநாடு இருநீர்வாய்ந்த மலையரண் முதலியன பொருந்தி நிறலைக்கண்டதான் கவிவாணர் பிறநாடுகளின் சிறப்பையுரைத் தனர்போலு மென்பது கருத்து.

(௨)

மழைவளும் வறந்த போது மணலகழற் துழவ ரெல்லாம்

விழைபுனல் கொள்ளு மாறு வேறுவே ரொழுது மேலுந்

தழைபுனற் பாலி தேனுத் தருபயத் தொழுகுஞ் சீரார்

பழையதுண் டர நாட்டைப் பாலிநா டெனவுஞ் சொல்வார்.

(இ - ள்.) மழை வளப்பங்குன்றிய காலத்திலும் உழவர்கள் யாவரும் மணலி னைத் தோண்டித்தாம் விரும்பிய நீரினைக் கொள்ளும்படி (கால்முதலிய வுருவேற்று) வெவ்வேறாக ஒழுமுமாயினும், பெருகுகின்ற நீராயுடைய பாலாறுனது காமதேனு சொரிந்த பாலினொழுக்குஞ் சிறப்பால், பழமையாகிய துண்டரநாட்டைப் பாலிநா டென்றுஞ் சொல்வார்கள். எ - று.

(௩)

வேறு.

மாவெ னப்படு மேகமால் வாரிதி யடுத்துச்

சீல மெய்ந்நிறம் வேறுமாய்த் தேவருக் கமுதஞ்

சரல நல்கினன் சார்ந்துரு வேறுமாய் நாழு

ஞால நல்குது மமுதென நரலைநோக் கினவே.

(இ - ள்.) மாவென்று சொல்லப்படும் மேகம், திருமால் (பாற்) கடலைச்சேர்ந்து, சிறப்புற்ற தனது தேகநிறம்பேராகித் தேவர்கட்கமுதத்தை மிகுதியாகக்கொடுத்தனன். (ஆதலின்) நாமும் (அங்குச்) சென்று உருவம் வேறுபட்டு உலகினருக்கு அமு கொடுப்போமென்று கடலைக்கண்டன. எ - று.

மாவென்பது மேகத்திற்குந் திருமாலுக்கும் பெயராகவின் நமது பெய ருடைய பொருவனியற்றியவாறு நாமுஞ் செய்வோமென்று கருதியதாக வருவதஞ் செய்தார். அமுதமென்பதும் அவ்வாறே அமிர்தத்திற்கும் ஜலத்திற்கும் பெயர். (௪)

திருவு மற்றவு முந்துறச் செயிந்துயிர் தேம்ப

வுருவ வல்லிட முதலிய பாத்கடன் மற்றது

மருவி லேமென பொழித்தொரு மாதவற் குணவாயப

பொருதி னைப்பெருங் கங்கைதோய் புணரிசார்ந் தனவே.

(இ - ன்.) திருமகனையும் 'யணைய பொருள்களையுந் தன்னிடத்துடைத்தாதி, முந்தற உயிர்கள் துக்கிக்கும்படி நிறமமைந்த வலிய விடத்தைக்கொடுத்த திருப்பாற் கடலை முறந்துஞ் சேரோமென்று நீக்கி, ஒப்பற்ற அகத்திய முனிவனுக்கு ஆபேசன மாகி, மோதுகின்ற அலையையுடைய பெரிய கங்காதி பாய்கின்ற ஜலசாகரத்தை யடைந்தன. எ - று.

“திருவுமற்றவுஞ் செறிந்து, உயிர் தேம்ப வருவவல்லிட முந்தற உதவிய” என்றவையுஞ்செய்துகொள்க (எ).

எம்மை யூர்தரு மிந்திர னினமலைச் சிறகு
தம்மை யீர்த்தநாட் டப்பிவந் தெரளித்தமை நாக
விம்ம லோங்கலை வெளிசெய்வா மெனவிழைந் தனபோற்
சும்மை மாகடல் குழிபடத் தோயம்வாய் மடுத்த.

(இ - ன்.) எம்மை வாகனமாகக்கொள்ளும் இந்திரன் தொகுதியாகிய மலைகளின் சிறகுகளையரிந்த காலத்தில், (அவன்கண்கட்குப் புலப்படாது) தவறிவந்து ஒளித்துக்கொண்ட யூரித்த மைநாகமலையை (இப்பொழுது) வெளிப்படுத்துவோமென்று விரும்பியனபோல, ஒலிபொருந்திய பெரிய சமுத்திரமானது குழிபடும்படி சலத்தைப் பருகின. எ - று.

மைநாகமென்றது இமாசுத்தின் மகன். (அ)

வெளிப்ப தெத்தினும் வெருவிவந் தொளித்தமால் வரையை
யளிப்ப தல்லது மானவே லிந்திர னெடுத்து
விளிப்ப தின்மையை நினைந்துவெண் டிடைப்புனன் முழுதுங்
களிப்ப வுண்டிடா தெழுந்தன கறுத்துமா மேகம்.

(இ - ன்.) வெளிப்படுத்தினாலும், அச்சமுற்று வந்து (கடலிலொளித்த அப்) பெரியமலையை மாட்சிபொருந்திய வச்சிரவேலேந்திய இந்திரன் (இனி) காம்பதல்லது சமீபித்து அழிப்பதில்லை யென்பதைக்கருதி, வெள்ளிய அல்லையையுடைய கடனீர் முழுவதையுஞ் சந்தோஷமெய்தப் பருகாமல், பெரிய மேகங்கறுத்தெழுந்தன. எ - று.

அச்சமுற்றுக் கடலிலொளித்த அம்மலையை இனி யிம்சைசெய்யராதவின்? அதனை வெளிப்படுத்தாதொழிந்தன வென்றார். கறுத்து என்றதற்குக் கருகிறமுற்று என்றும், கோபித்து என்றும் பொருள்படும்.

“வெளிப்படுத்தினும் * விளிப்பதின்மையை நினைந்து * உண்டிடாதெழுந்த னமேகம்” எனமுடித்துக்கொள்க. (க)

வெளிநு நீரரும் பெரியயா மேவிடி னவர்த
மொளிறு நீரெலா முறுவரென் பதுகிட முவரி
ருளிரு நீரும்வண் ணமுங்குருஉத் தழலும்பே ரொலியுந்
துளிசெய் மாட்சியும் பெற்றன தோயந்தவெண் மேகம்.

(இ - ன்.) வெளிற்றுத்தன்மையுடையவர்களும் மேலோரையடைந்தால், அப் பெரியோருடைய சிறந்த தன்மைகளெல்லாவற்றையும் அடைவார்களென்பது நிச்சயம். (அதுபோல) சமுத்திரத்திற் படிந்த வெள்ளியமேகம் (அதனது) தட்பமும் சலமும் கருநிறமும் செவ்விய அக்கினியும் பேரிணைச்சலும் துளிக்கின்ற மேம்பாடும் (ஆகிய இவற்றை) பெற்றன. எ - று.

வண்ணம் - நிறம்; ஈண்டுக்கருமை. தழுவென்றது கடலில் வடவாமுகாக்கி
னியும் மேகத்தில் நெருப்புமென்க. பேரொலிகடலினைச்சுழும் மேகதாச்சீனையுமரம்.
மற்றவை வெளிப்படடை. (க0)

குங்கு மங்குலாஞ் சிலைறுத லோடுகோ மளமா
ரங்க மெங்கணும் பசப்புறச் சூற்பொறை யாற்றாத்
'தங்கு மின்னிடை றுடங்கவா யரற்றெலி தழங்க
மங்குன் மங்கைநீ ரெனுமகப் பயப்பவான் பார்தாள்.

(இ - ன்.) குங்குமம் விளங்கும் புருவமாகிய வில்லோடும், இளனிலவாய்ந்த
தேகமுழுவதும் பசுநிறமெய்தவும், கர்ப்பச்சுமைபொறுது விளங்குகின்ற மின்ன
லாகிய இடையொசியவும், வாயினுலினைச்சலிடும் ஓசை விளங்கவும், மேகமாகிய
பெண் நீர் என்னும் குழந்தையைப்பெற ஆகாயம் (ஆகியதிடத்திற்) பரவினன். ஏ-று.
குங்குமம் - செம்மைநிறம். ஆற்ற - ஈறுகெட்ட எதிர்மறை விளையெச்சம்.

கவர்பொ ருட்படு நூல்களின் கரிசெலா மகற்றி
யிவர்பொ ருட்டிற் மிதுவென வியம்புமா ரியர்போ
லுவர் கற்றியொண் டம்புன லுயிரெலாம் பருகத்
துவரும் வெப்பறச் சொரிந்தன சுரந்துகா ரெழிலி.

(இ - ன்.) குற்றமாகிய பொருள்கள் பொருந்திய நூல்களின் குற்றங்களையெல்
லாம் விலக்கி, மேன்மையாகிய பொருளின்றிற்மிது தானென்று (அளவிட்டு) உரைக்
கும் மேலோர்போல, கரியமேகங்கள் (சமுத்திர நீரின்) உப்புதன்மையை விலக்கி,
ஒள்ளிய மதுரமாகிய சலம் (ஆக்கி, அதனைப்) பிராணிகளையாவும் பருகும்படி, துன்புறுத்
தும் (வெயில்) வெப்பமொழியும்படி ஊற்றெடுத்துப் பொழிந்தன. ஏ - று.

காரெழிலி - கார்காலத்துதித்தமேகம்.

(கஉ)

திரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன தேமலர்ப் பண்ணைத்
தரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன தண்ணிழற் காண
நிரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன நெடும்புன லருவி
வரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன வள்ளியோர் போலு.

(இ - ன்.) (மேகங்கள்) கொடையாளிகள்போல, சமுத்திரமாகிய நெய்தலில
முழுதும் பொழிந்தன; தேனமைந்த மலர்கள் பொருந்திய வயல்களையுடைய (மருத)
நிலமுழுதும்பொழிந்தன; தண்ணிய நிறிலைச் செய்கின்ற வனமாகிய (முல்லைநில) வரி
சையெல்லாம் பொழிந்தன; நெடிய நீரையுடைய அருவியாறமைந்த மலை (ஆகிய குறி
ஞ்சி) நிலமுழுதும் பொழிந்தன. ஏ - று. (கக)

உரிய தாகிய பருவயிவ் வாரெழுநிற் ததற்பின்
கரிய வார்கட னீர்நசை கதித்தகா ரணத்தாற்
பரிய மாமழை மகிதொறு மும்முறை பருகிச்
சொரியு மாகடன் பூண்டன சுரர்களுங் களிப்ப.

(இ - ன்.) உரியதாகிய (கார்ப்) பருவம் இவ்வகையாகச் சென்றதன்பிறகு
நெடிய குறுங்கடற் சலத்தில் விருப்பமுற்ற காரணத்தினால் விரும்பும் சிறந்த மேகங்
கள் மாதந்தோறும் மும்முறை (அதனைப்) பருகி, தேவர்களுக்குச் சந்தோஷிக்கும்படி
மகிழ் சொரியும் வகையாகக் கடையைக்கொண்டன. ஏ - று.

மதிதொறு மும்முறை பருகிச் சொரிதல் - மாதமும் மாரிபெய்தல். அது ஒன் பதுதினங்கள் கழிந்தபின்னர் பத்தாநாளில் மழைபொழிதலென்பது ஆன்றோர் உணர்விற்கண்டது. (௧௪)

மாயை காரியப் பொருள்களை யடியர்ப்பால் வழங்கித்
நூய வான்பொரு ளெளிதுறுஞ் சுருணரே போலத்
தீய தாம்புனற் செழுமுகிற் களித்திருங் கடலும
பாய தீம்புன னதிகளாற் பருகின மாதோ.

(இ - ள்.) மாயாகாரியமாகிய பொருள்தனை அடியவர்கட்குக் கொடுத்து, சிறு
மோகப்பொருளை யிலேசாகப் பெறும் நற்குணமுடைய மேலோர்போல, பெரிய
சமுத்திரமும் தீய (உவர்) நீரைச் செழிய மேகங்களுக்குக் கொடுத்துப் பரவிய மீதுர
மாகிய நீரை (கங்கையாதி புண்ணிய) நதிகளாற் பருகின. ஏ - று.

மாதோ - அசை.

(௧௫)

அருவி வீங்கின மலைகள்கான் யாறுமிக் கார்த்த
பொருவில் கானகம பூம்பிணை பொய்கைகா லாறு
மருவு மேரிக ணிறைநதன மருதவைப் பிடங்கள்
பெருந ஓயின நெணிகள் பெருங்கடற் கரைக்கே.

(இ - ள்.) மலைகள் (பொருந்திய குறிஞ்சிநிலங்களில்) ஆறுவியாறுகள் டெரு
கின. ஒப்பில்லாத முல்லைநிலங்களில் காட்டாறுகள் மிகுந்து ஆர்ப்பரித்தன. மருத
நிலங்களிற் பொருந்திய பொய்கைகளும் கால்வாய்களும் ஆறுகளும் ஏரிகளும் நிறைந
தன. பெரிய (நெய்தல்மாகிய) கடற்கரையிலுள்ள கிணறுகள் (நிறைந்து) பெரு
கும்படி யூற்றெடுத்தன. ஏ - று.

(௧௬)

மலர்த லைபுவி யுயிர்தளும் வானவர் குழுவு
மலகி லின்புற வுதவிசெய் தருளுமா மழையி
னலனு ராததன நலத்துகு நானில வரைப்பிறீ
குலவு மைநதினை வளமினிக் கூறுது முறையால்.

(இ - ள்.) இடமகன்ற பூமியிலுள்ள பிராணிகளும், தேவர்கூட்டமும், குற்ற
மில்லாத இன்பத்தை துகரும்படி யுதவிசெய்கின்ற பெரிய மழையினுடைய சொப்
பினைச் சொன்னோம். நன்மைபொருந்திய நால்வகை நிலங்களாகப் பிரிந்த பூமியிற்
பொருந்திய ஐந்தினை வளங்களை யினி முறைப்படி (எடுத்துக்) கூறுவாம். ஏ - று.

தினைகள் ஐந்து : அவை குறிஞ்சி - முல்லை-மருதம் - நெய்தல்-பாலை எனப்
படும். அவற்றுக்குறிஞ்சி - மலையும் மலைசேர்ந்தநிலனும், முல்லை-காடுங் காடுசேர்ந்த பூமி
யும், மருதம்-விளைநிலனும் வாசஸ்தலமும், நெய்தல் - கடலுங் கடற்கரையும் கழியுங்
கழிக்கானலும், பாலை - இங்கால்வகை நிலத்து நிகழ்வதுமாம். (௧௭)

குறிஞ்சி.

வேறு

வெள்ளிவெற் பிறையைத் தாங்கி விளங்கிய துமையைத் தாங்கித்
தெள்ளிய விமைய வெற்புஞ் சிறந்தது மூவர்த்தாங்கி
யொள்ளிய மேரு வெற்பு முயர்ந்ததென் றோங்க லெல்லா
மள்ளிலை வேலற் றாங்கி யருமபயன் படைத்து நிற்கும்.

(இ - ள்.) வெள்ளிமலையாகிய திருக்கைலாயகிரி சிவபெருமானைத் தரித்து (வெண் மலைகளில்) விளங்கியுள்ளது. புனிதமாகிய இமயமலையும் உமாதேவியானைத் தரிசித்துச் சிறப்புற்றது. ஒளிபொருந்திய மேருமலையும் திரிமூர்த்திகளையுந் தீர்த்து உயர்வுற்றதென்று கருதி, மலைகள் யாவும் கூடரிய வெற்றிலைபோன்ற வேற்படையெந்திய முருகக்கடவுளைத் தரித்து அரியபிரயோசனத்தைப் பெற்று நிற்கும். ஏ - று.

அரும்பயன் படைத்துநிற்குமென்றது, கைலாயம் இமயம் மேரு இவற்றைப் போலன்றி, அந்நிலத்திற்கேயுரிய கடவுளைத் தம்பா லுறப்பெற்றமையானென்க (கஅ)

பன்றியைத் தொடர்ந்த வேடன் பயந்தசே யிவனு மாய
வன்றியை வேட்டையாடி மருப்பொன்று வாங்கும் வேட
னென்று முகவன் வைகு மிறும்புகூழ் பசும்பொற் சாரற்
குன்றக மென்று மெங்குங் குடிக்கொளும் வேடச் சாதி.

(இ - ள்.) முகாசுரனென்னும் பன்றியைக் (கொன்று அர்ச்சனைக் காக்கும்படி) தொடர்ந்த வேட்டுருவங்கொண்ட சிவபெருமான் பெற்றருளிய இவனும், (கிருமாலினவதாரமாகிய) மாயப்பன்றியை வேட்டையாடி (ஆதன்) தந்த மொன்றினைப் பறிக்கும் வேடுவன் என்று, குமாரக்கடவுள் வசிக்குங் குறுங்காடுகள் சூழ்ந்த பசியபொன்னையுடைய சாரல்களமைந்த மலையிடங்களிலெல்லாம் எப்பொழுதும் வேட்ச்சாதி குடிகொண்டிராநிற்கும். ஏ - று.

பன்றி - வன்றி. “பவயேரபேத” என்பது விதி.

இறுங்குமூ என் படைமுழுண்டு. இறுங்கு - சோளத்தி லோர்வகை. (கக)
மலைவரு முமையான் முன்கை வளர்கிளி யினமா மென்றே
யலைசிறைக் கிளியு மென்று மணிவரைக் கிழவ னூர்சி
யுலைவறு மயிலா மென்றே புலப்பிலா மயிலு மீண்டி
யிலைவளர் சாரற் சோலை யினத்தொடும் பயிலா நிற்கும்.

(இ - ள்.) இயாசலத்திற்கேற்றிய உமாதேவியாரது முன்கையில் வளர்கின்ற கிளியானது (தமக்கு) இனமாகுமென்று கருதியே அலைகின்ற சிறகையுடைய கிளிகளும், அழகிய குறிஞ்சி நிலத்தலை னாகிய முருகக்கடவுளுக்கூர்நியாகிய கெடுதலற்றமயில் (தமக்கினம்) ஆகுமென்று கருதியே கணக்கில்லாத மயில்களுக்கூடி, சளிர்கள் வளராரின்ற மலைச்சாரலிலுள்ள சோலையில் எக்காலமும் தமதினத்தோடுஞ் சஞ்சரிக்கும். ஏ - று.

கிளியும் மயிலும் இனமாமென்றே சோலையில் என்றும் இனத்தொடும் பயிலாநிற்கும் எனக்கூட்டுக. (உ௦)

மாயையில் வல்ல சிங்க மதமலை பன்றி வென்ற
தூயவன் சூழல் வைகுற் றோலியில் வளையுண் டாமென்
றாயின கருத்தி னோடு மடுத்திருந் தனவே போன்ற
மேயின மடங்கல் வேழம் பன்றியும் வேங்கை மற்றும்.

(இ - ள்.) மாயத்தொழிலில் வல்ல சிங்கமும் யானையும் பன்றியுமாகிய இவற்றைச் சயங்கொண்ட புனிதனாகிய முருகப்பிரான் வசிக்குமிடத்தில் (சாமும்) வசித்தால், தோலவியல்லாத உல்லபமுண்டாகுமென்றுட்கொண்ட கருத்துடன் சிங்கமும் யானையும் பன்றியும் வேங்கையும் பிற (காட்டி) மிருகங்களுஞ் சமீபித்திருந்தாற்போன்றனவாகிப் பொருந்தின. ஏ - று.

மதமலை=மதத்தையுடையமலை, சிங்கமென்றது சிங்கமுகாசரணையும், மதமலை தாரணையும், பன்றி திருமாவின் வராகவுருவையு முணர்ந்தி நின்றன.

தோல்வியில் வலியுண்டாமென்றதற்குத் தோல்வியடையத்தக்க காலம்வரின் இப்பெருமானுனால் வலியுண்டாமென்றும், தோல்வி தேவகதியாக வருமாயினும் நீங்காத வலியுளதாயிருக்குமென்றும் பொருள்படும். தோல்வியில் வலியெனவே வெற்றியெனக்கொள்க. (௨௧)

வெறிகமழ் நாகச் சூழல் வெறிமத நாகத் துஞ்சும்
முழிவளர் வேங்கைச் சூழன் முதிர்சின வேங்கை துஞ்சஞ்
சேறியிலைச் சேவின் சூழ றிரிகரு சேக்க டஞ்சங்
கயிவள ரில்லஞ் சூழல் கானவ ரில்லந் துஞ்சும்.

(இ - ன்) மணம்வீசுங் குங்கும மரத்தடியில் வெறிகொண்ட மதத்தை யுடைய யானைகள் துயில்புரியும். தளிர்கள் வளர்கின்ற வேங்கைமரத்தடியில் முதிர்ந்த சினத்தையுடைய வேங்கைகள் துயிலாநிற்கும். நெருங்கிய இலையையுடைய செம் மரத்தடியில், திரிகின்ற எருதுகள் தூங்கும். மிளகுக்கொடிபடர்ந்த தேற்றாமரத் தடியில் வேடுவர் சிற்றில்கள் பொருந்தியிருக்கும். ஏ - று. (௨௨)

முருகவேள் வலியென் சொல்கேன் முந்துறப் பணியும் வேடர்
திருகுவார் முகத்து ரோமஞ் சென்றெருகு கணையாற் சிங்க
மருவிபாய் மதமால் யானை யடல்கெழு சேழல் வேங்கை
வெருவவே வேட்டை யாடி மீன்குவர் நானு நானும்.

(இ - ன்.) குறிஞ்சிவேந்தாகிய முருகப்பிரானது திருமுன்னர் வணங்கும் வேடர்கள் சமது முகத்திலுள்ள திருகிய நீண்ட உரோமத்தினின்றிஞ் சென்ற ஒருபா ணத்தினை சிங்கமும், மதசலம் அருவியாகப் பாய்கின்ற யானையும், வலிமைமிக்க பன் றியும், வேங்கையும் (தம்மைக்கண்டு) பயப்படுமபடி வேட்டையாடித் தினந்தோறும் திரும்புவார்கள் (ஆதலின்) குமாரக்கடவுளுடைய வல்லபத்தை யாடென்று (அளவிட் டிக்) கூறுவேன். ஏ - று.

அந்நிலத்து வசிக்கும் வேடர் வில்முதலியன வேண்டாது தமது மீசையை முறுக்கி அதன்கண், கணையவைத்து எய்வெருனக்கூறுதல் கரணபரம்பரையில் கேள்வி, அன்றியும் “வேடர் முகத்துரோமம் திருகுவார். சென்று ஒருகணையால் * * * வேட்டையாடி மீள்வர்” என அவ்வயஞ்செய்து, மீசை முறுக்கி வேட்டை யாடி வருவர் எனப்பொருள் கூறினும் பொருந்தும். (௨௩)

சந்தன மகில்கற் பூரங் குங்குமத் தருக்கள் சாடிச்
செந்தினை வித்துவார்கள் செழுங்கனன் மடுக்குர் கோறுங்
கொந்துகொண் டெழுந்த தூமங் குன்றக முழுதும் போர்த்திட்
டந்தரத் தமரர் தூய வாக்கையுங் கமழப் போர்க்கும்.

(இ - ன்.) சந்தனமும் அகிலும் கற்பூரமும் குங்குமமுகிய மரங்களை வெட்டியெறித்து, செவ்விய திணையை விதைப்பார்கள். (அவ்விதகில்) தீழுட்டுத்தோறும் கூட்டமுற்றெழுந்த புகையானது மலையிடமுழுவதும் மூடிக்கொண்டு ஆகாயத்தி லுள்ள தேவர்களது புனிதமாகியசரித்தையும் பரிமளிக்கும்படி மூடாநிற்கும். ஏ - று.

அமரர்—இதப்பற்றவர்.

தேவருடல்கள் மணஞ்சொரிதலுக்குக்குன்றவாணர் வெட்டியெறித்தசந்தன முதலியவற்றி னரித்தனத்தில் தீ யூட்டுதலே காரணமெனக் குறித்துரைத்தனர் (௨௪)

ஆரமு மகிலு ம்ற்று மாருயிர் மடிந்துங் கந்தஞ்
சேரவின் ணவர்க்கு நல்குஞ் செய்கையுந் தமக்கல் வாறு
கூரற மிலாத வாறுங் குறித்தெழுஞ் சமழ்ப்பான் முற்றும்
வேரல்க னுரிஞித் தாமே வெந்தழன் மூழ்கா நிற்கும்.

(இ - ன்) சந்தனமரமும் அகின்மரீமும் பிறமரங்களுந் தமது அரிய உயிர்
நீங்கியும், தேவர்களுக்கு வாசத்தைப்பொருத்தக் கொடுக்குஞ்செயலையும், தமக்கு அவ்
வண்ணமாக மிக்க புண்ணியமில்லாத வகையையும் கருதித்தோன்றிய ஊருத்தத்தி
னால், முதிர்ந்த மூங்கில்கள் (ஒன்றோடொன்று) உராய்ந்து தாமே வெவ்விவ்வுக்கினி
யில் மூழ்கும். எ - று.

மூங்கில்கள் ஒன்றோடொன்றுராய்ந்து தீப்பற்றியெரிதல், சந்தனமுதலிய,
மரங்கள் தேவர்க்குத் தவியாதல்போல யாம் பயன்பட்டிலோமென்னும் மனவருத்தத்
தாலெனக்கூறினர். (உரு)

இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யெனமலி மயிரி னுக்கைக்
கரும்பெருங் கரடி வேய்கால் கனலினை யஞ்சிச சாரத்
தரும்புகர் தேறற் பூங்காத் தன்பெயர் குறித்து வானம்
வரும்புயல் வளைத்துச சேக மலிந்தத னுயினைக் காக்கும்.

(இ - ன்.) வெளிற்றினையுடைய கரியபனையின் புல்லிய செறும்புபோன்ற
(கருநிறத்தையுடைய) மிகுத்த மயிர்பொருந்திய உடலையுடைய கரிய பெரிய கரடி
யானது மூங்கில் சொரிந்த நெருப்புக்குப் பயந்து (தன்பால்) அடைய, பசியதேனைச்
சொரியும் பூஞ்சோலையானது (காவெண்ணூர்) தன்பெயரை நினைத்து, ஆகாயத்திலுழ
லும் மேகத்தைவிரித்துத் தட்பமிகுத்து அதனுயினைப் பாதுகாக்கும். எ - று.

தன்பெயர் குறித்து என்றது சோலைக்குக் காவென்று பெயராதலின்.

“இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சாயெனமலிமயிரினுக்கை” என்றதை, தீந்
நூதகாரிநுபுடை “இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன - குருஉமயி ரியாக்கைக்
குடாவடி” என்பதுபோல “வெளிற்றின் இரும்பனைப்புன்சாய் எனமலிமயிரினுக்கை”
என அவ்வயங்கொள்க. (உசு)

தலையக் முழுதும் விற்குஞ் சந்தனப் பொதும்ப ருள்ளால்
வினாறுகர் விருப்பாற் றால் மேவிய வராவி னுச்சி
நினைமணி யிருள்கால் வித்து நீடொளி விரிக்குங் காட்சி
வரையர மகளிர் வைத்த விளக்கமே மானு மன்றே.

(இ - ன்.) நிலவுலகமுழுவதும் விலகொன்றஞ் சந்தனச் சோலையில், வாச
த்தை நுகர்வாகிய இச்சையினால் மிகுத்துச்சென்ற சர்ப்பங்களின் உச்சியிலுள்ள
வாசையாகிய மாணிக்கங்கள் (ஆங்குள்ள) இருவினையகற்றி நெடிய பிரகாசத்தை
புண்டுகொண்டிருந்தோற்றமானது, அக்குறிஞ்சி நிலத்துள்ள அரமகளிர்கள் தாயித்த
விளக்குகளையேபோன்று விளங்கும். எ - று.

நாகரத்தினங்கள் அரமகளிர் வைத்த தீபங்கள்போன்றிருந்தனவென்பதாம்.

வெந்திற லவுணர்த் தாக்கி விண்ணர சளித்த நம்பி
சந்தையின் மகிழ்ச்சி கூரச் சேர்ந்தவன் செவ்வி நோக்கி
மந்தனை மான வெல்லாம் வகுத்துரைத் திருத்தி யாலென்
றந்திர வேவைப் போந்தாங் கினமுகி நவழா நிற்கும்.

(இ - ன்.) கொடிய வலியமைந்த (ரூபன்மனுதி) அசுரர்களைச் சங்கரித்து தேவராச்சியத்தை (எனக்குக்) கொடுத்த முருகக்கடவுள் மனதிற்களிப்பு மிரும்படி (ஆங்கு) அடைந்து காலம்பார்த்து அவரிடம் இரகசியங்களை யெல்லாம் விளக்கிக் கூறியிருப்பாயாகவென்று, இந்திரன் கடாவச்சென்றன போலக் கூட்டமாகிய மேகங்கள் (அம்மலைகளிற்) சஞ்சரியாநிற்கும். ௭ - ௮

நம்பி - பெருமையுடையோன். மந்தனம் - மறைபொருள். (உஅ)

பைத்தபா வடியின் வேழம் பரிவுற மடங்கு னேர்ந்து
மத்தகங் கிழியத் தாக்கி மருப்பின்வே ரருந்தச் சிந்து
நித்தில மூங்கின் முத்த நிரந்தன வலுமீன் பால
னுத்தமன் கருணை வேண்டி யுடுத்தி ளுடுத்த போலும்.

(இ - ன்.) சிறந்த பரவிய அடியையுடைய யானைகள் தன்புறம்படி, சிங்கங்கள் நெருங்கி (அவற்றின்) மத்தகங்கிழிபடுமாறு அறைந்து தந்தங்களின் வேரினைப்புகித் தலால் (அத்தந்தங்களினின்று சிந்திய) முத்தங்களும், மூங்கிலினின்று திரந்த முத்தங்களும் வரிசையாகவுள்ள காட்சியானது ருமாரக்கடவுளாகிய உத்தமனது இருபையை விரும்பி நகுத்திரத்தொருதிகள் சமீபித்தனபோலும். ௭ - ௮.

மருப்பின்வேர்—யானைக்கொம்பின் குருத்து. அதாவது அடிப்பாகம். மென்மைகருதி விரும்பிய பொருள் எனக்கொள்க.

முத்துகள் யானைத் தந்தத்தினின்றும் மூங்கிலினின்றும் தோன்றுமோ வெனின் முத்துச் சனித்தற்குரியன இருபுதிடங்களாம். அவற்றை,

“தந்திவராகமருப்பிப்பிபூகந்தனிக்ஞதவி
நந்துசலஞ்சலமின்றிலைகொக்குநளினமின்னூர்
கந்தரஞ்சாலிகழைகன்னலாவின்பல்கட்டெசுவிகார்
இத்துவுடும்புகராமுத்தமீயுமிருபதுமே.”—என்பதனானறிக.

அறுமீன் பாலனென்றது, முருகக்கடவுள் ஆறு குழத்தைகளாகச் சரவணப் பொய்கையில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில் விண்டு முதலானார் அவரைப் பத்துத் திசைகளிலுங் தூத்திருந்து, கார்த்திகை நகுத்திரமாகிய ஆறுமாதர்களையும் பால் கொடுத்து வளர்க்கச்செய்தனராதலின் அவருக்குக் காரணப்பெயராயிற். உதனை,

கந்தபூரணம்.

“ஆறுருவாதலோமெறுவருமகிழ்ந்துவேறு
வேறுதாமெடுத்துத்தத்தவியத்தகுதுணைமென்கொங்கை
பூறுபாலமுதமன்றோற்குதவலுமுறுவல்செத்து
மாநிலாவருளாலாற்றவருந்தினன்போலவுண்டான்.”—என்பதனானறிக.

மீன் - நகுத்திரம். அறுமீன்களாகிய கார்த்திகை மாரத்திரம் முருகப்பிரான் கருணை பெற்றமையின் யாமும் அவன்றிருவருளாப் பெறுதுமென்று ஏனைய நகுத்திரங்களும் வந்திருந்தாற்போன்றன வென்பதாம். (உக)

நெருப்பவிரர் தனைய கார்த னினைநினை மலர்ந்து நிற்பச்
சுருப்பின நெருப்பென் நெண்ணித் தூரத்தே யகலுங் காட்சி
பருப்பதச் சிலைக்கை நாதன் பயந்தவன் முடிக்க னேற
விருப்பன வென்று மூசா திடையொழிந் தகல்வ போன்ற.

(இ - ள்.) நெருப்புப் பிரகசித்தது போல, வரிசைவரிசையாகக் கார்தண் மலர்கள் விசசித்து விளங்க, வண்டு கூட்டங்கள் (அவற்றையணுகாது) நெருப்பென்று கருதி, தரமாகச்செல்லுங் காட்சியானது, மலைவில்லைக்கையிலெந்திய சிவபெருமான் பெற்றநுளியமுருகக்கடவுளது திருவடியில் (அம்மலர்கள்) ஏறும்படியிருப்பன வென்று கருதி, (அவற்றிற்) படியாமல் இடம்விட்டுச் செல்வன போன்றிருந்தன. எ - று. (௬0)

தந்தம் கியன்ற செய்கை பிறர்க்கெலாந் தகாத தேனு
முத்தம் மாவ தென்றே யுணர்த்துமோர் சான்ற தாகச்
சித்திரத் துருவு நேராத் திருத்தரு மகளிர் தம்மை
வைத்தனர் குன்ற நாடர் லுளர்தினை காக்கு மாறே.

(இ - ள்.) அயலார்க்கெல்லாந் தகாததாயிருப்பினும், தங்கடங்களுக்குரிய இயற்னைச் செயல் உத்தமமாகுமென்றே யறிவிக்கின்ற வோர்சாட்சி போல, குறிஞ்சிநில மாந்தர்கள் (தமது) சித்திரப்பதுமையும் ஒப்பாகாத அழகமைந்த மகளினா, வளர்கின்ற தினைப்பயினை ஆக்கும்படி (காவல்) வைத்தார்கள். எ - று. (௬௧)

மயில்களுங் கிளியுந் தம்மை வளரியன் மொழியால் வாட்டு
மயிலெடு பகைத்த வாட்க ணணங்களுர்க் கணங்கு செய்யப்
பயிலிய தொழிலே போன்ற பன்முறை புனத்துச் சேற
஁யிரினை யோம்ப வேறு முணவுக ளிருப்ப விட்டே.

(இ - ள்.) மயில்களுங் கிளிகளும் தம்முயிரினைக் காக்கப்பலவேறுணவுகளு மிருப்பவும், விடுத்து (தினைப்) புனத்திலே பலமுறைசெல்லுதல், (தம்மை) வளர்கின்ற சாயலினாலும் சொல்லினாலும் வருத்தப்படுத்துகின்ற வேற்படையோடு மாறு கொண்ட கூர்மைவாய்ந்த கண்களையுடைய அப்பெண்களுக்குத் துன்புசெய்யச்செல் கின்ற செயலே போன்றிருந்தன. எ - று.

“மயில்களுங் கிளியும் (தம்) உயிரிளையோம்பவேறு முணவுகளிருப்பவிட்டே புனத்துப் பன்முறை சேறல் தம்மை வளரியன் மொழியால்வாட்டும் அயிலொடுபகைத் தவாட் கணணங்களுக்கணங்கு செய்யப்பயிலிய தொழிலே போன்ற” என முடித்துக் கொள்க. (௬௨)

கற்பினுக் கெதிர்தில் லாத கதிர்த்தவச் சீரமு முரற்
பொற்பினுக் கெதிர்தில் லாத பொழிகதிர் முத்துஞ் செங்கை
யுற்பல விரலிற் றாங்கு முறுகவண் வைத்துச் சுற்றிப்
பற்பல புள்ளு மோட்டும் பாவையர் பண்ணை யெங்கும்.

(இ - ள்.) கற்பின் வன்மைக்கு எதிர்தில்லாத ஒளியையுடைய வச்சிரமும், பற்களின் அழகுக்கு எதிர்தில்லாத வெளியிளித்தும் முத்தங்களும் (முதலிய) இவற்றைச் செவ்விய கரத்திலுள்ள செங்கழுநீர்மலர்போன்ற விரலிற்றாங்கியுள்ள பொருத்திய கவணில் வைத்துச்சுற்றி நானாவகையாகிய பறவைகளை யோட்டுகின்ற பாவையர் களது பண்ணைகள் எங்குமுள்ளன. எ - று.

பண்ணை - மாதர்கூட்டம். கவண் - கல்லெறிகயிறு. (௬௩)

மணிபல விமைக்குங் குன்ற வாணர்கள் வினைத்த வேனல்
தணிவில்பல் வளனுங் கொய்யத் தகவுறு காலத்தோடு
மணிபல வணிந்து மன்ற லாற்றறு காலங் காட்டிக்
கணியென நின்றவேங்கை கற்பக நிகரப் பூக்கும்.

(இ - ள்.) பலரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்ற மலையில் வாழும் குறவர்கள் வித்தியதினை முதலிய குறைவில்லாத பலவளங்களையும் அறுப்பதற்குத் தகுதியாகிய பருவத்துடன், பிலஹுபரணங்களையும் பூண்டுமணம் புணருங்காலத்தையுக்குறித்துச் சோதிடனைப்போலவிளங்கும் வேங்கைமரமானது கற்பகமலரைப்போலமலராநிற்கும். ஏ - று.

கணி—வேங்கைமரத்திற்கும் சோதிடனுக்கும் பெயர்.

வேங்கைமலருங்காலமே பயிர்களையறுக்குங்காலமுங் குறவர் மணமுமாகாலமுமா மாதலின், வேங்கையைச் சோதிடனெனக் குறிப்பித்து “கணியென நின்ற வேங்கை” என்றும், கற்பகமலர்போல வேங்கைமலரிலும் வண்டுகள் மொய்க்காமை யான “கற்பகநிகரப்பூக்கும்” என்றும் கூறினர். (௩௪)

மெல்லெனத் தவழுந் தெண்ணீர் வீங்கிவா ரருவி பாய்ந்து
கல்லையுங் குழிப்பக் கல்லுட் கதுவிய தேரை பாங்க
ரொல்லையாய் துழலந் நிற்கு முற்றகே வலத்தினீங்கி
வல்லவ னருளா லாவி சகலத்தின் வழங்கு மாபோல்.

(இ - ள்.) மென்மையாகத் தவழுகின்ற தெள்ளிய நீரானது அதிகரித்துப் பெரிய அருவியாகவோடிப் பாதைகளையங் குழியச்செய்ய, (அந்தப்) பாதையினுள்ளே பொருந்திய தேரையானது, உயிர்கள் கேவலாவத்தையினின்றும் நீங்கி, எல்லாம்வல்ல இறைவன் நிறுவருளாற் சகலத்திற் பிரவேசிப்பதுபோலப் பக்கங்களில் விளைந்து பாய்ந்து (விசாலமாகச்) சஞ்சரியாநிற்கும். ஏ - று.

அருவிப்பெருக்காற் பாதைகள் குழிபட, அப்பாதையுளிருந்த தேரைகள் பக்கங்களின்பாய்ந்து விளைந்து சஞ்சரியாநிற்குமென்பது கருத்து

கேவலம் - தனிமையாயிருத்தல். சகலம் - கலந்துநின்றல்.

இச்செய்யுளால் குறிஞ்சியின் நீர்வளங் கூறினர்.

(௩௫)

சண்பக நறுமபூந் தாது ததைந்ததன் டலைப்ப லாவின்
மண்பக முதிர்ந்த வேர்க்கோட் பழத்துறு வாசீம் விச
நண்பகந் கனியி னீடு நாயகி செவ்வி நோக்கும்
பண்பக முடையான் போலப் பமரங்க ளனுக்கா நீங்கா.

(இ - ள்.) வாசனைபொருந்திய சண்பகமலரின் மகரத்தப்பொடிகள் படிந்த சோலையிலுள்ள பலாமரத்தின், தடையிளவுபட வேரிட்பற்றிய முற்றிய பழத்திலுற்ற வாசனைவீச, விருப்பமுடைய மனதில் துன்பமிருந்த [ஊடல்கொண்ட] நாயகியின் (ஊடல்நீங்கும்) காலத்தைப்பார்க்கும் நன்மனத்தையுடைய நாயகினைப்போல வண்டுகள் நெருங்கவுமாட்டா; நீங்கவுமாட்டா. ஏ - று.

நாயகி ஊடலுற்றகாலத்து அவனைப்பிரியினும் நெருங்கினும் ஊடல் பெருகுமாதலின் நீங்காமலும் நெருங்காமலும் நிற்குமாறு, வண்டுகள் பலப்பழத்தின் வாசனையைவிரும்பி நீங்காமலும், வேங்கையின் வாசனைக்காகச் சமீபியாமலும் நின்றன வெனக்கொள்க. (௩௬)

இருப்பது தோலி னுண்ப திருங்கனி கந்த மூலம்
விருப்பொடு விளைத்த வேனன் மிருந்தவை வனமே தோரா
பருப்பதம் வாழ்வ தென்றும் பருகுவ தருவித்து நீர்
பொருப்பரைப் புகழா தியாரும் புல்லிய ரென்ப தென்னே.

(இ - ள்.) (மான்புலிமுதலியவற்றின்) தோலில் இருப்பது. பெரியகனிகளுங் கந்தமூலங்களும், விருப்பமாகப் பயிர்செய்ததிலையும் மிகுதியாகிய மலைநெல்லும் மூங்கிலரிசியும் புசிப்பது. மலையிலே வசிப்பது. புனிதமாகிய அருவி நீரை யெய்தொழுதும் பருகுவது. (இவ்வாறு புனிதமாயிருக்க) எல்லோரும் குறிஞ்சி நிலமக்களைப் புகழ்ந்து பேசாது இழிந்தோரெனக் கூறுவது யாதுகாரணம்? எ - று.

இருப்பது வாழ்வது பருகுவது என்னும் அஃறிணை யொன்றன்படர்க்கைக் குறிப்பு வினாமூற்றுக்கட்கேற்ப உண்பனவெனக்கூறுது, உண்பது எனப்பராமுகமாகக் கூறினரென்க. (௧௭)

பெறுங்களத் திரத்தைக் கீரணன் பேறுறு மிராமன்போல
வறுங்களத் தெய்தி மாழ்கி மாதரை யில்லின் பாங்க
ருறுங்களத் தியாமத் தெய்து முத்தமர் துகரு மின்ப
நறுங்களம் புயற்கு மாற்கும் வலாரிக்கு நண்ணு ருதே.

(இ - ள்.) தானடைந்த மனைவியைக் காணாதவனாகித் துன்புற்ற இராம மூர்த்தியைப்போல வறுங்களத்தை நாடித்துன்புற்று, தலைவியின் வீட்டிற்கருகிலுள்ள சோலையில் நெராத் திரியிலடையுந் தலைவர்கள் அறுபவிக்குஞ் 'சுக்மானது வாசனை வாய்ந்த தேனையுடைய தாமரைமலரில் வாழும் பிரமணுக்கும் விண்டிவிக்கும் இந்திர னுக்கும் பொருந்தமாட்டாது' எ - று.

அப்பொருள் விளக்கம்.

“இவ்வகை யிகத்தது பகற்குறி யிரவுக்குறி - யில்வகை யிகவா வியல்பிற் றாகும்.”—என்றது சூத்திரமாதலின், “இல்லின் பாங்க ருறுங்களத் தியாமத் தெய்தும்” என்றார்.

வலாரி—வலாகுரனைச் சங்கரித்தவன்; இந்திரன். அதாவது,—

முற்காலத்தில் வலாகுரனென்போன் சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ் செய்து பெற்ற வரத்தினாலுண்டான வலிமையால் தேவர்களைத் துன்புறுத்திக்கொண்டு திரிந்து, இந்திரனை யறங்கூவிச்செய்ததனன். இந்திரன் இவனைத் தந்திரமாக வெல்லவேண்டுமென்று ட்கொண்டு வலாகுரனை நோக்கி நீ எனது நண்பனே! பகை வனல்லனீர் ஆயினும் உன்வல்லபத்திற்கு மகிழ்ந்து சில வரங்கள் கொடுக்க விரும்பி யிருக்கின்றேன். யாது வேண்டுகின்றனை? என, வலாகுரன் இந்திரனை நோக்கி ஆ! ஆ! நன்கு கூறினே. நீயடைந்த வெற்றிபோலவேயுன் வரமும் பயன்பெறும்போலும். யான் சிவப்பிரசாதத்தாற் பெருவரங்களைப் பெற்றார்களேன். நீ வேண்டிய வரங்களிருப்பின் என்பாற் கேட்டுப்பெறுக. அவ்வாறு கொடாவிடின் உன்னைப்போலப் போர்முனையில் முதுகு காட்டி யோடினவன் பெறுநிற்கையை யடைவே நென்றனன். இந்திரன் இதுவே சமயமென்று ட்கொண்டு களித்து, வலாகுரனே! வல்லபபுருஷனே! யான் கைலாயகிரிச்சாரலில் ஓர்யாகஞ்செய்யப்போகின்றேன், அப்பொழுது நீயாகப்பசுவாக வரவேண்டுமென வரங்கேட்க, வலாகுரன் அவ்வாறே யாகுகவென்றுகூறி, [தேவர்கள் பொருட்டித் ததிசு முனிவர் கொடுத்த முதுகந்தண்டெலும்பு வச்சிராயுதமாக அவர் கொடுத்த பூதவுடம்பின் கொடையாலடைந்த புகழுடம்பு அம்முனிவனுக்கு ஒன்றே] பிறாயுதங்களாலுழியாத என் உடலுறுப்புகள் யாவும் நவமணிகளாகப் பூதவுடம்பழிந்த கொடையினாலும் புகழுடம்பு எனக்கு இரண்டுன்பாகுமென்று தன்னுட்பணிந்து, அவ்வண்ணமே யிந்திரன்செய்த யாகத்திற் பசுவாகி யுயிர்தீந்தனன். வலனைத் தந்திரமாகக் கொன்றமையின் இந்திரன் வலாரி யெனப்பட்டனன். இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம்.

“ஈநிலாணனித்தநல்லவரமெனக்கிருக்கநின்பால்
கேறியான்பெறுவதுண்டோவேண்வெதுனக்கியாதென்பார்
கூறுநீயதனையின்னேகொடுக்கலெனானின்போற்
பாறுவீழ்களத்திற்பட்டபழிப்புக்கழ்பெறுவனென்றான்.
மாதண்டவவுணன்மாற்றமகபதிகேட்டுவந்து
கோதண்டமேருக்கோட்டிக்கொடும்புரம்பொடித்தான்வெள்ளி
வேதண்டமெய்தியாங்கோர்வேள்வியான்புரிவனையப்
போதண்டர்க்கூட்டவாயப்போதுவாய்வல்லையென்றான்.”--என்பதனானிக.()

கைக்கிளை பொருந்தாக் காமங் காதலைத் திணையிம் மூன்றுட்
டொக்கவைந் திணையு மேலாச் சொல்லுவ ரிவற்றி ஊள்ளு
மிக்கதாம் புணர்ச்சி யின்பம் வியத்தக வெவரு மெய்திக்
தக்கவா ரெழுமுகம் வீவற்பின் மருதியார் முழுதுஞ் சொல்வார்.

(இ - ள்.) கைக்கிளையும், பொருந்தாக்காமமும், ஆசையுடைய ஐந்திணையு
மாகிய இம்மூன்றனுள், தொகுதியாகிய ஐந்திணையையும் உயர்வாக வுரைப்பார்கள்.
இவ்வைந்திணையினுள்ளும் மேம்பட்டதாகிய கலவிச்சுகத்தை யாவருஞ் சந்தோஷிக்க
அடைந்து, தக்கபடி நடக்கின்ற குறிஞ்சியின் நன்மையை முற்றுஞ்சொல்ல வல்லவா
யாவர்? (ஒருவருமிவர்). ஏ - று.

கைக்கிளை பொருந்தாக்காம மென்பவற்றை, அகப்பொருள்விளக்கம் “கைக்
கிளை யென்ப தொருதலைக் காமம்.” “பொருந்திணை யென்பது பொருந்தாக் காமம்” என
வருஞ் சூத்திரங்களானாக. காதலைந்திணையென்று குறிஞ்சியிற் புணர்தலும், பாலை
யிற் பிரிதலும், மூல்லையில் இருத்தலும், மருதத்தில் ஊடலும், நெய்தலில் இரங்க
லும், நிகழ்தலினென்ப. இதனை,

அகப்பொருள் விளக்கம்.

“புணர்தலும் பிரிதலு மிருத்தலு மூடலு - மிரங்கல் மிவற்றி னிமித்தமு
மெனவாய் - கெய்திய வுரிப்பொரு ளையிருவகத்து”--என்பதனானிக (௩௩)

அலர்மணாத தவிசி னனை யடித்தருஞ் சிறைமி லிட்டி

மலர்தலை யுலகம் பூத்த வரதனுக் கிடமா யென்று

நிலவிய குறிஞ்சி சொற்ற நின்மலக் குமரி நாளு

நலமுற விருக்கும் பாலை வளமினி நவிறு வாமால்.

(இ - ள்.) அழகிய தாமரை மலர்ப்பீடத்திலுள்ள பிரமதேவனைத் (திருக்கரத்
தாம்) குட்டி அரிய்சிறைச்சாலையி லிடுவித்து, இடமகன்ற வுலகத்தைச் சிருஷ்டி
செய்த சிறந்தமுருகக்கடவுளுக்கிடமாகி யென்றும் விளங்கிய குறிஞ்சியின் வளத்தைச்
சொன்னோம். அமலையாகிய தூர்க்கை எக்காலத்தும் நன்மையோடெழுந்தருளி யிருக்
கும் பாலைநிலத்தின் வளப்பத்தை இனி யெடுத்துரைப்பாம். ஏ - று.

பிரமனைச் சிறையிட்டது.

ஸ்ரீ முருகக்கடவுள், கவவீரர் முதலிய தமது துணைவருடன் பலவகையா
கிய திருவிளையாடல்களைச் செய்துகொண்டு ஸ்கந்தகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கையில்,
ஒருநாள் பிரமன்முதலிய தேவர்கள் திருக்கலையமலையைடைந்து சிவபெருமானை
வணங்கித் திரும்பினர். அப்பொழுது குமாரக்கடவுள், அவர்களில் தலைவனாகிய பிரம

னைக்கண்டு, வருகவென வழைத்து “நீயார்? உன் செயவெண்ணை?” என, பிரமன் நமஸ் கரியாது கைருவித்து “கான் பிரமன் : சிருஷ்டித்தொழில் செய்பவன்.” என, “நீ எதைத்தொண்டி சிருஷ்டிக்கின்றாய்” என, “பெருமான் செய்தவெத்தைக்கொண்டே படைக்கின்றேன்.” என்றான். அதுகேட்ட இளையபிள்ளையார் “வேதந்தெரியுமாகிற் சொல்க” என, பிரமன் இரூக்தி ஒதும்படி நினைத்து முதலிற் பிரணவத்தைக் கூறினன். முருகக்கடவுள் ‘போதும், அதுவனாயிற் பொருள் கூறி மேலே சொல்க’ என, பிரமன் பொருளுணராது மயங்குதலால், அவனைக் கோபத்தாற் நலையிற் குட்டிக் காலாறுதைத்துத் தள்ளிச் சிறையிலிடும்படி பரிசனர்களுக்குக் கட்டளையிட்டு, தாமே பலநாள் சிருஷ்டியைச் செய்துவந்தனர். இச் செய்தியறிந்த விஷ்ணு, தேவர் முனிவர் பவரொடுங் கைலாயமடைந்து கருணாநிதியாகிய எம்பெருமானை வணங்கி “என் புதல்வனைச் சிறைநீக்கி வைக்கவேண்டும்” என்று பிரார்த்திக்க, சிவபெருமான் திருநந்திதேவனை விளித்து “நமது கட்டளை யென்று சொல்லிப் பிரமனைச் சிறைநீக்கிவை” என்று திருவுள்ளஞ்செய்ய, திருநந்திதேவர் அவ்வாக்கினையைச் சிரமேற்கொண்டு அவ்வாறே ஸ்கந்தகிரியை யடைந்து குமாரக்கடவுளை வணங்கித் திருவானையை விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவர் மறுத்ததனால் ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டாது திரும்பினர். பிறகு பெருமான் திருவோலக்கத்துடன் எழுந்தருளி இளையபிள்ளையாருக் குரைத்துச் சிறைநீக்குவிப்பித் தனர் என்பதாம்.—இதனை,

கந்தபுராணம் - அயனைச்சிறைபுர்படலம்.

“எட்டொ ணுதவக் குழிலையின் பயனினைத் தென்றே
கட்டு னைத்திலன் மயங்கலு மிதன்பொருள் கருதாய்
சிட்டி செய்வதித் தன்மைய தோவெனாச் செவ்வேள்
குட்டி னுனைய னைந்துமா முகங்களுங் குலங்க.

மறைபு ரிந்திடுஞ் சிவனருண் மதலையா மலர்மே
லுறைபு ரிந்தவன் வீழ்தரப் பதந்தின லுதைத்து
நிறைபு ரிந்திடு பரிசன னைக்கொடே நிகளச்

சிறைபுரரிந்திடு வித்தனை கந்தமாஞ் சிலம்பில்.”—என்னுஞ் செய்யுள்
களானுணர்க. (சு)

பாலை.

வேறு.

கொற்றங் குறித்த மறக்கோபங் கொதிக்கு முகத்தாள் பல்படையும்
பற்றுங்கரத்தா னெனையாண்ட பண்ணம் பணத்தி பிறநிலங்கள்
சற்று நிலையா வளிகுறித்துத் தழல்கொப் பளிக்கும் பன்முரம்பு
முற்றுஞ் சுரமே யிடமாக முடித்தாள் வினையை யிடித்தாளே.

(இ - ள்.) வெற்றியைக்கருதிய கொலைத்தொழிலையுடைய கோபமானது கொதிக்கின்ற முகத்தையுடையவளும், பல ஆயுதங்களை யுமேந்திய கைகளையுடைய வளும், வினைச்சம்பந்தத்தை யொழித்தவளும் என்னை யாட்கொண்டவளுமாகிய பண் ணம் பணத்தியானவள், ஏனைய (குறிஞ்சி முதலிய) நிலங்கள் (தன்னைத்தாங்குதற்கு) சிறிதும் நிலையாதவன்மை [வலியின்மை] மையெண்ணி, நெருப்பைக் கொப்பளிக்கும் பரவலுத்த உயர்நிலம் பொருந்திய பாலை நிலத்தையே (தன்னைத் தாங்குதற்குத் தக்க) இடமாகக்கொண்டாள். எ - று.

பண்ணம்பணத்தி - துர்க்கை.

(சக)

தண்ணம் பணத்தி னாசலனைத் தவளமதிக்திற் றெனிர்சடி.ல்ப்
பண்ணம் பணத்தி திருமுன்னர்ப் பயிது மாற்ற மமக்கெய்தும்
வண்ணம் பணத்த திறத்தானே வருந்துஞ் சுரத்துக் கானையர்கள்
கண்ணம் பணத்த மாதரொடுங் கலந்து வாழுங் கடன்பூண்டார்.

(இ - ள்.) படத்தையுடைய ழாம்பினால் வளைத்த தட்பமாகிய அழகிய வெண்
ணிறம் வாய்த்த பிறைச்சந்திரன் பிரகாசிக்குஞ் சடையினையுடைய தூர்க்கா தேவியின்
சந்திரனை விசேடமானது தமக்குண்டான அழகிய அழிக்கக்கூடாத வல்லமையினாலே
(யாவருங்) வருந்தத்தக்க பாஸிலிலே மறவர்கள் அம்பினையொத்த கண்களையுடைய
மனைவியரோடுங்கூடி வாழங்கடமை பூண்டார். எ - று. (௪௨)

தாரா யணியா யெதிர்பொருநர் தசைக ளெமக்கு முணவாக்க
வாரா யணியாய் மலர்த்தும்பை வார்த்து திருகு மருப்பிரிசீத்
தேரா யணியா யெனச்செந்நாய் சேனங் கழுடுகென் றிவைபலவு
நாரா யணியை யடுத்தனபோ னண்ணி வாழுஞ் சுரத்திடையே.

(இ - ள்.) ஆபரணமாகத் தும்பைமலர் மாஸியணிந்து நீண்டு வளைந்த கொம்
பினையுடைய கலை மான்றேறையுடையவளே ! அழகிய தாயே ! தாராயும் அணியாயும்
எதிர்கின்ற போர்வீரர்களது தசைகளையெங்கட்கும் இரையாக்கும்படி வாராய் என்று,
செந்நாய் பருந்து கழுடு முதலிய இவையாவும், தூர்க்காதேவியை யடுத்தனபோலப்
பாலை நிலத்தையடைந்து வாழாநிற்கும். எ - று.

தாராய் அணியாய் என்பதில், தார்-தூசுப்படை. அணி-பெரும்படை என்க.
இவ்விரண்டும் சைனிய பேசங்களான வகுப்பு - எமக்கும் என்ற வும்மை உன்றோ
ள்ள பூதகணங்கட்கன்றி யெங்கட்கும் எனப்பொருடரவின் இறந்தது தழீஇயது.

இரலைத் தேராய் என்றதில் தேர் - வாகனம். இதனை,

கந்தரதுபூதி.

“கார்மாமிசைகாலன்வரிந்கலபத்

தேர்மாமிசைவந்தெதிரப்பெவாய்”.—என்றதனானிட. (௪௩)

பொருள்கள் விளைப்பா ரீங்கில்லை பொருந்தி வாழு நிலத்தெயினர்
மருவு நெறியி னடப்பாரா வருத்திப் பறித்தே யுயிர்வாழும்
திருவை யுடையா ரெனமதித்துத் தினமுஞ் சிறுகல் ளினாதேருங்
கருவி முகில்கள் வழங்காத கனல்சேர் சுரத்துப் புறவினமே.

(இ - ள்.) (நெழுதலிய)பொருள்களை விளைக்கின்றவர்கள் இந்நிலத்திலில்லை.
(இப்பாலை நிலத்தில்) இருந்து வாழ்கின்ற எயினர்கள், பொருந்திய வழியில் நடப்பவர்களை
வருத்தப்படுத்திப் பொருள்பறித்தலினாலேயே சிவித்திருக்குஞ் செல்வமுடைய
வர்கள் (ஆதலால், நமக்குவேண்டிய இளையிங்குக்கிடையா) என்று யோசித்து, உலகத்
திறஞ் துணைக்கருவியாகவுள்ள மேகங்கள் பொழியாத நெருப்புப் பொருந்திய பாலை
நிலத்திலுள்ள புறங்கூட்டங்கள் நாடோறும் (ஆங்குள்ள) சிறுகற்களை இளையாகத்
தேடாநிற்கும். எ - று.

‘சிறுகல் இளாதேரும்-சிறுகுன்றுகளில் இளாதேடுமென்பர். அஃதொவ்வாது.

நெறியி னியங்கி வருவாரா நெடுந்தூ ரத்தே யெதிர்நோக்கி

மறியு மிடும்பைத் திந்நிலத்தின் வருதல் வேண்டா மெனவியம்பி

யுறுதி காட்டி நிற்பனபோ லுயர்வா னோங்குஞ் சினைகடொறு
முறுக வுலர்நெற் றினிதொலிக்கு முருகு விரிமென் மலர்வாகை.

(இ - ள்.) வாசனையோடு விகசித்த மெல்லிய மலர்களையுடைய காட்டிவாழை
மரங்கள், வழியாக நடந்துவருவோரைப் பெருந்தூரத்திலேயே யெதிர்த்துப்பார்த்து,
மறிதலாகிய துன்பத்தையுடைய இத்தப்பாலை நில்லத்தில் வருவது வேண்டாமென்று
கூறி, உறுதியைக்காட்டி நிற்பனபோல உயர்ந்த ஆகாயமளாவிய கிளைகளிலெல்லாம்
முற்றவுலர்ந்த நெற்குள் இனிதாக வொலியாநிற்கும். எ - று.

மரியுமென்றது எதுகைநோக்கி மரியுமென நின்றதெனக்கூறி இறக்கச்
செய்யுமெனப் பொருள்கூறினுமமையும்.

இடம்பைத்து—அஃறிணை யொன்றன்படர்க்கைக் குறிப்பு வினையாலணந்த
பெயர். (சுரு)

அருப்பு முலைமா தரினெயின ரமர்தற் கீந்தின் வேய்ந்தமைத்த
கருப்பை சிறிது மூடாடாக் காமர் குரம்பைக் குறும்புதொறுஞ்
சுருப்பி னினமுற் தேனினமுஞ் சுழன்று துதைந்து தாதருந்து
மிருப்பை மலரி னறுவாச மினிது கமழு மியல்பினதே.

(இ - ள்.) அரும்பிய தனத்தையுடைய மங்கையருடன் எயினர்கள் தங்கி
வாழ்தற்கு ஈந்தினுன் மூடப்பட்டியற்றிய எவிகள் சிறிதுஞ் சஞ்சரியாத அழகிய சிற்
றில்களையுடைய குறும்புகளிலெல்லாம், சுருப்புத்தொகுதியும் தேன் வண்டுகளின்
தொகுதியும் சுழன்று மிதித்து மகரந்தத்தைப் புசிக்கும் இருப்பைமலரின் நல்ல வாச
மானது இனிதாகப் பரிமளிக்கும் இயல்பினையுடையது. எ - று.

சுரும்பு - வண்டில் ஓர்வகை. இதனை யான் வண்டென்பது முண்டு.

கருப்பை-காரெலி, குறுப்பு - பாலைநிலத்தார். இருப்பை - இலுப்பை. (சசு)

இரும்பொ னுருகுஞ் சுரத்திடைநின் றென்றாழ் வெயிலிற் புரிதவத்தின்
வரும்புண் ணியத்தா டுலையிற்றியர்த மணிரித் திலந்தாழ் குவிமுலைபோ
லரும்பு மவர்த மிளமுலைமே லவரந்த திதலை நிறமேபோல்
விரும்பு மலரிற் றாநிறமும் விரவி விளங்கு முயர்கோங்கு.

(இ - ள்.) உயர்ந்த கோங்கமரங்கள் வலிய பொன்னானது உருகத்தக்க பாலை
நிலத்திற் சூரிய வெப்பத்தினின்று செய்த தவத்தின் வழிகிடத்த புண்ணியத்தினால்
எயிற்றியர்களது அழகிய முத்துமாலையணிந்த குவிந்த தனத்தைப்போல அரும்பா
நிற்கும்; அம்மங்கையரது முற்றாத குயத்தின்மேற்படர்ந்த தேமல் நிறத்தையே
போல, (யாவரும்) விரும்பும் (தனது) மலரில், புனிதமான (பொன்) நிறமூங்
கலந்து விளங்கும். எ - று.

கோங்கமரங்கள் அரும்பலும் மலரிற் பொன்னிறம் வாய்ந்திருத்தலும், அப்
பாலை நிலத்து வெயிலினின்று தவஞ்செய்தபலனால், அந்நிலமாதர் குயத்தைப்போலும்,
அதிற்படர்ந்த தேம்போலும் என்றார். (சஎ)

ஆற்றி னியங்கிப் பெருந்தாக மடுத்து ளார்கண் முகந்துண்ணச்
சேற்று மணமே மிகவிசுஞ் சின்னீர் முழுதுஞ் செழும்பைந்தே
னூற்று மலர்கள் சொரிந்துமண மூட்டித் தரும முறச்செய்யுந்
தோற்று மலரார் காய்கனிக டோன்றக் குறித்த பாடலமே.

(இ - ன்.) தோற்றிய மலர்களாற் காய்களுங் கனிகளுந்(தன்பால்இனி)தோன் றும்படி கருதிய பாதிரி மரங்கள், வழியில் நடந்து மிக்க தாகமடைந்தவர்கள் அள்ளிப் பருகும்படி, சேற்று நாற்றத்தையே மிகுதியாக வீசுஞ் சின்னீர்களிலெல்லாம், செழு மையாகிய பசியதேன் சொரியும் மலர்களைச்சிந்தி வாசனையுறச்செய்து தருமமுண் டாகச் செய்யும். ஏ - று.

பாதிரியரும்பி மலர்தலையன்றிக் காய்கனிகளை யுண்டுசெய்தவிள்ளையாத வின்,தான் புண்ணியஞ்செய்தேனும் இனிக் காய்கனிகளைப் பெறலாகுமென்னுங் கருந் தால், வழிநடப்போர் சேற்று நீராப்பருகாது தன்மலரை வீழ்த்தி அதனை மணமூட்டா கிற்குமென்றார்.

சின்னீர் - பாலையிலுள்ள நீர்நிலை.

(சுஅ)

ஒருபான் மரவ மரம்பூப்ப வுயர்செவ் வணிகாட் டெவவில்வ மொருபாற் பாவை குரவியிர்ப்ப வொளிர்வென் னணிகாட் டெவமுருங்கை யொருபால் விரவி நறுங்கோங்க முறுபொன் வழங்க மதுமாந்தி யொருபால் வண்டு பண்டாட வொருபால் வேம்பு மணக்குமே.

(இ - ன்.) ஒரு பக்கலிற் குங்குமமரங்கள் பூப்பிணையடைய, வில்லவமரங் கள் செவ்வணிகாட்டுவன. ஒரு பக்கலிற் குராமரங்கள் பாவையைத்தர முருங்கைமரங் கள் பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளணிகாட்டுவன. வாசனைபொருந்திய கோங்கமரங்கள் ஒரு பக்கலிற் கலந்து (தன்னிடம்) பொருந்திய பொன்னைக்கொடுக்க, ஒருபக்கலில் வண்டு கள் மதுபானஞ்செய்து பண்ணொலிசெய்ய, ஒருபக்கலில் வேப்பமரங்கள் மணஞ்செய் யாநிற்கும். ஏ - று.

குங்குமமலர்களால் வில்வமாஞ் செவந்தும், குராப்பாவையால் முருங்கை மரம் வெளுத்தற் தோன்றின. கோங்கமலர்கள் பொன்னிறமாதலின் அதன் வீழ்ச்சி யைப் “பொன்வழங்க” என்றார். மணக்கும் - மணம்வீசும் மணம்புரியுமெனப் பொருள் படும்.

தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்து புறத்தொழுகுதலைக் கேள்வியுற்று நாயகி துன்புறுவதைப் பாங்கிதெரிந்து அச்சிது கலகந் தணிக்கும்பொருட்டுத் தலைவி பூப் படைந்தாளென்பதைத் தலைவற்குணர்ந்த, தோழி செம்பட்டுடுத்துச் செம்மீலர்கூடிச் செஞ்சாந்திட்டுச் செவ்வணிபூண்டு பரத்தைவீதியிற் போகவாலதனைத் தலைவனு ணர்ந்து தலைவியூப்புற்றனளென்று மனைக்கடனிறுக்கப் பரத்தையினின்று பிரிந்து தன்மனைக்கு வருவதும்; ஊடல் விளையத்தலைவன், பரத்தையோடு சேர்ந்ததைத் தலைவி யுணர்ந்து கவலைகூர்தலைப் பாங்கியறிந்து அது தணிக்கத் தலைவி மகவையின்று நெய் யாடினளெனத் தலைவனுணர்ந்து குழந்தைமேற் காதல்கொண்டு பரத்தையினின்று பிரிந்து தன் மனைக்குவரப்பாங்கி வெண்பட்டுடுத்து, வெண்மலர்கூடி, வெண்சாந்திட்டு, வெள்ளணியணிந்து பரத்தையர் வீதியிற் போவதும் அகப்பொருண் மரபு.

பூத்து நீராடிய தலைவியை அதுமுதற் பன்னிருதினங்கள் அவள் கருப்பங் கொள்ளுங்காலமாதலால் அவளைப்பிரியாதொழுகல் மனைக்கடன், இதனை, [மனைக்கட னிறுக்கப் பரத்தையினின்று பிரிந்து] என்றார் நச்சினுக்கினியர். இதனை அகத்திணை யியல் “பூத்த காலையிற் புனையிழை மகளினை - நீராடியபின் னீராறு நாளாங் - கருவ யிற் றுறுஉங் கால மாதலிற் - பிரியப் பெறாஅன் பரத்தையிற் பிரிவோன்” என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க.

தோழிசெவ்வணி யணிந்து செல்வதையும், பாங்கிவெள்ளணி யணிந்து செல்வதையும்,

நீருச்சிறம்பலக்கோவையார்.

“செவந்தபொன்மேனிமணிதிருச்சிறம்பலமுடையான்
செவந்தவந்தானணியூரற்குலகியலீறுரைப்பான்
செவந்தபைம்போதுமஞ்செம்மலர்ப்பட்டுக்கட்டார்முலையேல்
செவந்தவஞ்சார்தமுந்தோன்றினவந்துதிருமனைக்கே.”—என்பதனானும்,

அம்பிகாபதிக்கோவை.

“துதையஞ்சரும்பறைமல்லிகைவேய்ந்து துண்சேபுனைந்
திதையங்களிவரவித்திலம்பூண்டெகிர்த்தாருடலம்
புனையம்பனையவிழிமடமாதர்பொற்பூண்புதல்வன்
உதையம்புகலவசலமுன்னோடினனூரனுக்கே.”—என்பதனானுமறிசு.

இச்செய்யுளில் வில்வமாகிய தோழிமரவமாகிய தலைவியின் பூப்பையுணர்த் தச் செவ்வணியும், முருக்கையாகிய பாங்கி குராவாகிய தலைவியின் கருவுயிர்த்தலையு ணர்த்த வெள்ளணியுமணிந்தனரென்க. (௪௯)

பிரிந்து கணவ னுடனேகும் பெரிய மழைக்கண் மடவார்க்குப் பரிந்து பசிரோய் தணிப்பதற்குப் பாலை நயி கனிவழங்கும் விரிந்த தாகந் தணிப்பதற்கு வியன்மென் சிணையி னுமலகந் தெரிந்த கனிகண் மிகவழங்குந் சேர்ந்த சுரமு மிசைபெறவே.

(இ - ள்.) பிரிந்து கணவனுடன் செல்லும் விசாலமான குளிர்த்த கண்களை யுடைய மாதர்க்கு மனமிரங்கி (அவர்களது) பசிப்பிணியை யடக்குதற்குப் பாலை மரங்கள் நல்ல பழங்களைத் தராதற்கும். (அவர்களது) அதிகரித்த தாகவிடையை யடக்கு தற்குப் பெரிய மெல்லிய கிளைகளையுடைய நெல்லிமரங்கள் (உள்ளும் புறமுமொப் பத்) தெரிந்த பழங்களை, தாஞ் சேர்ந்துள்ள பாலைவனமும் கீர்த்திபெறும்படி உதவா நிற்கும். எ - று.

பிரிந்து என்றது நற்றாய் செவிலித்தாய் முதலியோரைப் பிரிந்தென்க. (இ0)

செவிலித் தாய் நற்றாய் தீரத் துறந்த பெருந்துயருஞ் சுவலிற் றுழு மணிக்குதம்பைத் தோகை மடவா ரிசைமொழியாற் கவலைத் துறையிற் படிவித்துக் கலக்குந் துயரு மாற்றும் வலவித் தாற்ற விடமிதுவென் றடுத்த போன்ற கூக்குழிலே.

(இ - ள்.) செவிலித்தாயையும் நற்றாயையும் நீங்கப்பிரிந்த பெருந்தன்பமும், இரத்தினக் குதம்பைகள் தோளிற்படியும் மயிலின் சாயலையுடைய மாதர்களது பண் ணோசை போன்ற சொல்லால் (தம்மைத்) துன்பக்கடலிலாழ்த்தி வருத்தாத் துக்கமும் பொருமல், வருத்தி வாய்விட்ட ரற்றுதற்கு இது (தகுந்த) இடமென்று, கூவுதலை யுடைய குயில்கள் அடுத்தார்போன்றன. எ - று.

செவிலித்தாய் - வளர்த்த தாய். நற்றாய் - ஈன்றதாய். சுவல்-தோண்மேல். குதம்பை - ஓர் தக்கையணி; இது தொக்குந் தன்மையது. ஈண்டுச் செவிலித்தாய் - காக்கை. நற்றாய் - குயில். இது கோகிலத்தின் செயல். (இசு)

வகையும் வனமும் வயனிலமும் வளைகண் முரலும் கடலுமென
வுகாசெப் நிலநான் கிணங்காலத் துதிக்கும் பாலை வளமுழுதும்
வகாசெய் துரைப்பா ரெவர்தெரிந்த வாறு சிறிது வருத்துரைத்தாம்,
புளையில வனப்பின் வளர்முல்லைப் பொருளிற் றெரிந்து சிலபுகல்வாம்.

(இ - ள்.) (மலையாகிய) குறிஞ்சியும், (காடாகிய) முல்லையும், வயல்கள்
பொருந்திய நில (மாகிய மருத) மும், சங்குகளொலிக்குங்கட (லாகிய நெய்த) லும்
எனச்சொல்லப்படும் நான்கு நிலங்களிலும் காலங்களில் தோன்றும் பாலையினது
வளங்களைவெல்லாம் அளவிட்டுச் சொல்லவல்லார் யாவர்? (ஒருவருமிலராதவின்)
அறிந்தவகையாகச் சிறிதிறை விளங்கியுரைத்தாடி (இனி) குற்றமில்லாத அழகுடன்
வளர்கின்ற முல்லை நிலப்பொருள்களின் சிலவற்றையெடுத்துச் சொல்லுவாம். ஏ - று.

முல்லை.

வேறு.

சுரந்த வார்நதும் பாணிறை சுரைமுலைச் சுரபி
நிரந்து நாடொறும் வாழ்தரு நெடிபடு கானத்
தரந்தை தீர்தர வாழ்வதே யறமெனத் துணிந்து
பரந்த பாற்கடற் பள்ளியான் நெய்மமாய்ப் படர்த்தான்.

(இ - ள்.) ஊற்றெடுத்தொழுகுவின்ற நல்ல பால்நிறைந்த உட்டுளைப்பொருந்
திய முலைகளையுடைய பசுக்கள் பரவித் திணைதோறும் வாழ்கின்ற சிவ்வண்டுகள் பொ
ருந்திய முல்லைநிலத்தில், துன்பமொழிய வாழ்வதே தருமமென்று துணிவுகொண்டு,
பரவிய பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளுந் திருமால் (அந்நிலத்திற்குத்) தெய்வமாகச் சென்
றனர். ஏ - று.

சுரை - உட்டுளை, நெடி - சிவ்வண்டு.

கமுகை வென்றொளிர் கந்தரக் கருங்கய நெடுங்கண்
குமுதம் வென்றசெவ் வாயின ரோடுகோப் புரக்கு
மமுதர் வானவ ரமுதராம் படியமு தளித்தவ்
வமுதன் வாழிடம் பொருந்துவ தாமென வமர்த்தார்.

(இ - ள்.) பாக்குமரத்தை வென்று பிரகாசிக்குங் கழுத்தையும், னிய சேத்
கெண்டையை வென்ற நெடிய கண்களையும், ஆம்பன்மலரை வென்ற செவ்விய வாயை
யுமுடைய ஆய்ச்சியரோடு பசுவினைக் காக்கும் அமுதர்கள், தேவர்கள் அமுதர்களாகும்
படி(அவர்கட்கு)அமுதத்தைக்கொடுத்து, அவ்வமுதம்போன்றவனாகியதிருமால்வாரும்
இடம் நாம் வாழ்வதாகுமென்று, (அம்முல்லை நிலத்தில்) தங்கினார்கள். ஏ - று.

கோப்புரக்கும் அமுதர் என்பதில், அமுதர் - அமுதத்தால் வாழ்வோரென்
றும், வானவரமுதராம்படி என்பதில் அமுதர் - அமுதப்பானஞ்செய்தோரென்றும்,
அமுதளித்த என்பதில் அமுது - பாற்கடலிற்றேன்றிய அமுதென்றும், அவ்வமுதன்
என்பதில் அமுதன் - அமுதம்போன்றவனென்றும் பொருள்படும். அளித்த அவ்வமு
தன் என்றதில் அகரவீறு தொகுத்தல். அமுதர் அமர்த்தாரெனக் கூட்டுகே. (இசு)

புடைவி ராவிய விடையொடு பழகிய பொலிவால்
விடையு மாயினன் வினாநறுந் துளவமா லிகையா
னிடைய ரோடுறப் பழகலா லிடையனு மாகித்
கடையி லாவகை காத்தனன் றக்கவா னினாகள்.

(இ - ள்.) வாசம்பொருந்திய நல்ல துளவமாலையணிந்த திருமால் பக்கத்திற் பொருந்திய இடபங்களோடு பழகிய விளக்கத்தால் இடபமுமாயினன்; இடையர்க ளோடு பொருந்தப் பழகுதலால் இடையனுமாகி, தகுதியாகிய பசுமந்தைகளைத் தடையிலாத வகையாகக் காத்தான். எ - று.

துளவமாலையையான் விடையுமாயினனென்றது. சிவபெருமான் திரிபுரதக னஞ் செய்புச் சென்றபொழுது தேவர்கள் போர்க்கருவிகளாகத் தாம் நிற்பது கருதியிறுமாப்புற்றதால் இறைவர் தமது திருவடிவிரலையுன்றி அத்தேரின் அச்சினை முரிக்க, திருமால் விடைவடிவாக அவரைத் தாங்கினரென்பது சரிதம். இதனை,

திருவாசகம்.

“கடகரியும்பரிமாவுந்தேருமுகந்தேருமே
யிடபமுக்கந்தேறியவாறெனக்கரியவியம்பேடி
தடமதிக்களொருமுன்றுந்தழலெரித்தவந்நாளி
விடபமதாய்த்தாங்கினுன்றிருமால்காண்சாழலோ” —என்பதனுணர்ச்சு.

இடையர் - குறிஞ்சிநிலத்திற்கும் மருதநிலத்திற்கும் இடைநிலத்தில் இருப் போரென்று பொருள். இடையன் - பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன் என்னு மூர்த்திகள் மூவரில் இடையிலுள்ளவனென்றும், கண்ணனாகத் திருவவதாரஞ்செய்து இடைக் குலத்து வளர்த்தவனென்றும், இடையர் வாசமாகிய முல்லைநிலத்திற்குத் செய்வதமா யுள்ளவனென்றும் பொருள்படும்.

(இடு)

அண்ட வரணரு மண்டர்க ளளையனு மவரைக்
கண்ட நான்முகக் கடவுளுங் கைதொழு திறைஞ்சுங்
கொண்டன் மேனியான் குடிக்கொளு மிருக்கையில் வாழ்வேரா
ரண்ட ரேயெனத் தெரிப்பதா லாயாத மொருபேர்.

(இ - ள்.) ஆகாயவாசிகளாகிய தேவர்களும், தேவர்களுக்காகிய இந்திர னும், அவர்களெல்லாரையும் படைத்த சதர்முகப்பிரமணுங் கைகூப்பிப்பணியும் மேக வண்ணனாகிய திருமால் வாழ்மிடத்தில் வாழ்பவர்கள் அண்டர்களே (ஆசலால்) ஆயர்களுடைய ஒரு பேர் (அண்டரென்று) தெரிவிப்பது. எ - று.

அண்டர் - தேவர்களுக்கும் ஆயர்களுக்கும் பொதுப்பெயர்.

திருமால் வசிக்குமிடத்தில் வசிப்போர் அண்டர்களாதலாலும், ஆயர்களுக் கும் அண்டர்களெனப் பெயருளதாதலாலும், முல்லைநிலத்துத் செய்வதமாகிய திருமா லுடன் வசித்தலாலும் “ஆயர்த மொருபேர் அண்டரேயெனத் தெரிப்பது” என்றார்.()

செய்ய தீயிடு மான்றசை தின்னுந்தே வருக்கும்
பொய்யி லான்வயிற் றாறும்புத் தழுதுபொங் கெகிவைத்
துய்ய வேதுக ராய்க்கு மண்டரென் றுரைப்ப
ளைய வான்கொலை யமரருக் காயருக் களித்தல்.

(இ - ள்.) செந்நிறமமைந்த(யாகத்)தீயிலிட்ட பசுவினது தசையைப் புசிக்குந் தேவர்களுக்கும், கெடுதலில்லாத பசுவின் வயிற்றிலுறிய புதிய பாலை எரிகின்ற அக் கினியில் வைத்து உய்யும்படி புசிக்கின்ற ஆயர்களுக்கும் அண்டர்களென்று (பேர்) சொல்லுவர். பசுவின்னக்கொல்லும் அமரர்களுக்கு (உரிய அப்பெயரை) ஆயருக்குக் கொடுத்தல் ஆச்சரியம். எ - று.

(இள)

மருவி நின்றொளிர் மணிக்கெதிர் மணியென மருமத்
திருவு மன்படுகு டெனிருங் கானகத் திருக்குந்

திருவி னுயகி மாடுனெடும் பழகிய சிறப்பாற்

பொருவி லாதபொன் மாணுமாய்ப் பூத்தன னொருபெண்.

(இ - ள்.) பொருத்திலின்று பிரகாசிக்கின்ற கவுத்துவமணிக்கு எதிர்நீணியைப்போல (தன்னை) மார்க்கத்திலிருத்திய கணவனுடனே பெரியமுல்லை நிலத்தில் வசிக்கின்ற ஐசுவரியாதி காரியாகிய திருமகன் (அம்முல்லை நிலத்திலுள்ள) மான்கனோடும் பழகிய மேம்பாட்டினால், சமாளில்லாத பொன்மானுமாய் (வடிவெடுத்து) ஒப்பற்ற (வள்ளிநாயகியாகிய) பெண்ணைப் பெற்றனள். ௭ - று.

திருவி னுயகி பொன்மானுமாய்ப்பூத்தன னொருபெண் என்றது. விஷ்ணு மூர்த்தியே சிவமுனிவராகவும், திருமகனே பொன்மானாகவுமிருந்து வள்ளிநாயகியாளைப் பெற்றனரென்பது புராண வரலாற்றைக் கொள்க. இதனை,

தணிகைப்புராணம்.

“மானாக மலர்த்திரு மாதவ னுகி மாயோ

னாவொளி நாமுற வள்ளியீய யின்ற வாற்றால்.”—எனக்கூறுபிடத்துங்காண்க.

குங்கு னைப்பரி யாகுநாட் கொள்ளுமைங் கதியுள்
வரங்கொ ளுஞ்சக கதியினில் வல்லுதற் பொருட்டே
யிரங்கு தெண்கடற் பாயலா னினமுய லுகளு
மரங்க மன்றிய வனத்திடை வதிநுஞ் செயலே.

(இ - ள்.) வளைந்த புறமயினாயுடைய சூதிலாவடிவாகக் கலிகாவதாரஞ்செய்யுங்காலத்திற் கொள்ளின்ற ஐங்கதிகளில், மேன்மைகொள்ளுஞ் சககதியில் வன்மையடைதல் காரணமாகவே, ஒலிக்கின்ற தெள்ளிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலில் அறிதயில்கொள்ளுந் திருமால் கூட்டமாகிய முயல்கள் சஞ்சரிக்கும் மரங்களடங்கிய வனத்தில் வாழ்கின்ற செயலாகும். ௭ - று.

ஐங்கதி:—மல்லகதி, மயூரகதி, வானரகதி, சசகதி, சரகதி என்பனவாம். சசம்=முயல். வனம்=முல்லை நிலம்.

திருமால் தாம் செய்யவேண்டிய தசாவதாரங்களில் இறுதியிலுள்ளது குகிலாவடிவாதலால், அதனையெடுக்கும்பொழுது அதற்குரிய ஐங்கதிகளில் முயற்க்கியைப்பெற விரும்பி அதிற் பழகும் வண்ணம் முபற்கூட்டங்கள் வசிக்கும் வனத்தில் வாழ்கின்றனரென்பதாம். (இக)

வற்ற மங்கையர் காய்த்தொறும் பால்கவை மலிந்து
பெற்றி வேறுசெய் காலையும் பெருஞ்சவைத் தாய்மத்
துற்று முக்கடுநய் திரண்டெரி யுறுதொறுந் தெளியு
முற்றி மெப்பையாற் குணங்கெடா முதுக்குறை வினர்போல்.

(இ - ள்.) பாலானது (தன்னை முல்லை நிலத்திலுள்ள) ஆயமாதர்கள் வற்றும் படி காய்ச்சுந்தோறஞ் சுவைமிருந்து, [தயிராக] தன்மை வேறு படுத்துங்காலத்தும் மிக்க சுவையுடையதாகி, மத்தினைப்பொருத்திக்கடைய கெய்யாகத்திரண்டு, தீமெடுக்குந் தோறும், துன்பங்கள் முதிர்ந்தால் (தமதுநற்) குணங்கெடாத பேரறிவினாப்போலத் தெளியாநிற்கும். ௭ - று.

பால், மங்கையர் (தன்னை) வற்றக்காய்த்தொறும், மலிந்து, பெருஞ்சுவைத் தாய், திரண்டு, முதுக்குறைவினர்போல், தெளியுமெனக் கூட்டிக. (கஉ)

கங்கை நாயகி யூடவுங் கதிர் பொழி யிமய
மங்கை நாயகி யூடவும் வள்ளல்பா னுமூர்
தங்கி வாழ்வதோ தகவெனத் தணர்தநா யகியாஞ்
செங்கண் மாலுயிர் தாங்கவே திகழ்த்தாங் கிதழி.

(இ - ன்.) கங்காதேவியார் ஊடல்கொன்னவும், கிரணங்களைச் சிந்தும் இமய
மங்கையாராகிய உமாதேவியார் ஊடல்கொன்னவும், வள்ளலாகிய சிவபெருமானிடத்
தில் (இச்சமயத்தில்) நாமும் பொருந்தி வாழ்வது தருதியோவென்று பிரிந்த நாயகி
யாகிய செந்தாமரைக்கண்ணையுடைய திருமால் உயிர்தாங்கும்படி (சிவபெருமானால்
அனுப்பப்பட்டதுபோல) அவ்விடத்திற் கொன்றைமரம் விளங்கும். ஏ - று.

இறைவரது சடாவலியில் வாழுகங்கையும், வாமபாகத்தில் வாழும்
உமையும் ஊடல்கொண்டிருப்ப, நாமீச்சமயத்திற்கே தங்கியிருப்பது தருதியன்றெனத்
திருமால் நீங்கியதாகக் கூறினர். கொன்றை ஆகுபெயராய் மலரை யுணர்த்திகின்ற
தேன்றும், பிரிந்த நாயகியாகிய திருமால் உயிர்தாங்கச் சிவபிரானால் அனுப்பப்பட்ட
தெனினுமையும்.

சிவபெருமானது சத்தியே திருமாலாதலின், நாயகியாஞ் செங்கண்மாவென்
ருர். இதனை,

திருநாவுக்கரசுவாமிகள்.

“எரியலாலுருவமில்லையேறலாலேறவில்லை
கரியலாற்போர்வையில்லேகாண்டருசோதியாற்குப்
பிரிவிலாதமரர்கூடிப்பெருந்தகைப்பிரானென்றேத்தும்
அரியலாற்றேவியில்லையையினையாறஞர்க்கே.”—என்பதனாலும்,

குரட்டைப்புலவர் - திருவாமாத்தூரீகீதம்பதம்.

“வருக்கைத்தடம்பொழிலாமாதையார்க்குமாசொன்றில்லா
முருக்கொத்தமேனியழகியநாதர்க்குமூச்சரவத
திருக்கைக்கமலவரஞர்க்கரிதிருத்தேவியன்றேல்
அரிக்குப்பொருளுரையிர்கெடுவீதம்மறிவிண்மையே.”—என்பதனாலுமறிக்க.)

பிரண் வப்பொரு எயனென வரியெனப் பெரிது
முரணை யுற்றவர், முகங்கவிழ் தரமதின் மூன்றுந்
திரண மொப்புறச செற்றவர் தெரியலாங் கடுக்கை
தரணி நின்றபல் பிரணவ வருச்சமைப் பனவே.

(இ - ன்.) பிரணவப்பொருள் பிரமனென்றும் விண்ணென்றும் மிகுதியுங்
கோணுதலுற்றவர்களது முகங்களிறங்கும்படி, மும்மதில்களுந் திருணம்போல அழித்த
சிவபெருமானது மாலையாகிய கொன்றைமரங்கள் பூமியின்மேல் நின்று பலபிரணவ
வடிவு (பொருந்திய மலர்) களை உண்டாக்குகின்றன. ஏ - று.

கடுக்கை - கொன்றை. ஈண்டுமரத்தையுணர்த்தியது. தெரியவென்னும்
விசேடணம் சிணையையடுத்தது. முகங்கவிழ்தரல் - நாணமடைதல். (கஉ)

உண்மை நாயகன் புணர்ந்தின்ப முதவிடாப் பதத்துப்,
பெண்மை யோடுறிற் பிழைவரு மென்பதே பேணி
வண்மை யானென வனத்தமர் வனைக்கையாள் கற்புத்
திண்மை நாடியே செறிந்தன கற்பெலா மாங்கே.

(இ - ள்.) உண்மையாகிய (அன்பினையுடைய) கணவன் (தன்னைக்) கடிக் கதத்தைக்கொடாத காலத்திற் பெண்டன்மையோடு வளித்தாற் பிழைப்பானதானுமென் பதையேனருதி, வண்மைபொருந்திய நாயகனாகிய திருமலைப்போல, அம்மூலம் நிலத் தில் (அவனுடன்) பொருந்திய வளையையுணர்ந்த கையைமுடைய திருமகனது கற்பின் வண்மை தேடியே கற்பெலாம் அங்கேகூழின. ஏ - று.

கற்பு = மன்கையர்க்பு ; மூலம் = செடி.

(கக)

நிரந்த மாதவிப் பந்தர்மென் னீழலிற் கவரி
சுரந்த நீண்முலை சுலைத்துணுங் கன்றின்வாய்க் கடையிற்
பரந்து வார்ந்திழி பாலினைப் பருகிவரின் கோழி
யரந்தை திர்த்ததென் றதனெதிர் சிறைவிரித் தாடும்.

(இ - ள்.) பரவிய மாதவிப்பந்தரினது மென்மைவாய்ந்த நீழலில், கவரி மாணது சுரந்து நீண்ட முலையைச் சுலைத்துப்பருகும் கன்றினது கடைவாயினின்று பரவி றொடுகியழிகின்ற பாலினை வான்கோழியானது பருகித் (தனதுபசித்) துன்பத்தை யகற்றியதென்று (களித்து) அதற்கெதிரில் தனது சிறகை விரித்தாடாநிற்கும். ஏ - று.

மாதவி - குருக்கத்தி; வசந்தகால மல்லிகை, கவரி - மான்வகையிலொன்று. வாய்க்கடை - கடைவாய்—இலக்கணப்போலி. சிறைவிரித்தாடுதல் அதன்களிப்பா லெனக்கொள்க. மென்மை - ஈண்டுக் குளிர்ச்சியை யுணர்த்தியது. (கச)

புழுகின் வாசமும் பொருவில்கத் தூரியின் மணமு
மொழுகு பூமது வாசமு முடன்விராய்ப் புதர்க்
ளொழுது பூண்முலை மாதர்மெய் யெனக்கமழ் தவினான்
முழுது மாடவர் மையலின் மூழ்குவர் தேரார்.

(இ - ள்.) புதர்கள் புழுகின்மணமும், சமானமில்லாத கத்தூரியின் வாசனை யும், சிந்துகின்ற மலர்த்தேனின் பரிமளமும் ஒன்றாகக்கலந்து, (தாய்யில்) எழுதிய ஆபரணமணிந்த முலையையுடைய மன்கையர்களது உடலைப்போல மணம்விசதலால், புருடர்கள் (மன்கையரோபுதரோவென்று) தேராரகி முற்றுந் காம மயக்கத்தி லாழ் வார்கள். ஏ - று.

புதர்களில் மணம்விசலானும், “செண்பக மலரெனச் சிவந்த மோனியான்- விண்படர் நறுமணம் வீசு மெய்யினுள்” எனக்கூறியபடி, பதுமினிப் பெண்கட்டுத் தேசத்தில் இயற்கை மணங்கமழ்தலானும் அவற்றினைத் தேரூது ஆடவர் மையலுண் முழுகுவரென்றார். (கரு)

நீரி னின்றலால் விளைதரா நெல்லினை விடுத்துக்
காரி னன்றுற விளைதருங் கம்புட னிறுங்கு
சீரி னின்றிடுஞ் செழும்பய ருதிக ளெல்லா
மேரி னன்றுற விளைத்திட மிலாவகை நிறைப்பார்.

(இ - ள்.) நீரில் நின்றல்லாமல் விளைபாத நெற்பயிரை விலக்கி, மேகத்தால் நன்றாக விளைய, கம்பும், சோளமும், சிறப்புற்று நின்றிடுஞ் செழிய பயறும் முதலிய யாவும் அழகுடன் நன்றாக விளைவித்து (தமதிறுக்கையில்) வெற்றிடமில்லாத வகை யாக (பண்டங்களை) நிறைப்பார்கள் (அம்மூலம் நிலமாகக்.) ஏ - று.

காரினன்றுற என்றதற்கு மேகமண்டலத்தை நன்றாகப் பொருந்த எனப் பொருள் கூறலும் பொருந்தும். (கச)

பறையொ லித்திடப் பலர்குழிஇப் பார்த்திட வெருநா
ணிறைசி னத்தெதிர் விடையினைத் தழுவிய ரீரார்
யிறைம றைத்தவா ணுதலினர் பெருமுலை தினமு
நறைம லர்த்கொடை மார்புறத் தழுவியன் ணுவரால்.

(இ - ள்.) முல்லை நிலப்பறை முழங்கவும், பலர் குழுவிக் காணவும், ஒப்பற்ற மணமுடிக்கு) நாளில் நிறைந்த கோபத்தையுடைய விடையினைத் தழுவிய தன்மையையுடையவர்கள், பிறைச்சந்திரனை (தமதொளியால்) மறைத்த ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய ஆய்ச்சியரது பெரியமுலைகளை நாடோறந் தேன்பொருந்திய மலர்மூலையணிந்த மார்பிற் பொருந்துதம்படி தழுவிய ணினவார்கள். எ - று.

மறைத்தவென்பது உவமையுருபுமாம்.

விடைதழுவலென்று.—

“ஒரிடத்து ஒரு பெண் பிறந்தால் அப்பெண்ணைப் பெற்றவர் தம் தொழுவில் அன்று பிறந்த சேங்கன்றுள்ளனவெல்லாம் தன்னூட்டியாக விட்டு வளர்த்து அப்பரிசினால் வளர்த்த ஏற்றைத் தழுவினானொருவனுக்கு அப்பெண்ணைக் கொடுத்தல் மரபென்க,” என்றார் போகிரியர்.

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

“படையார்கருங்கண்ணிவண்ணப்பயோதரப்பாரமுதுண்
னிடையார்மெலிவுங்கண்டண்டர்களிர்முல்லைவேலியெம்மார்
விடையார்மருப்புத்திருத்திவிட்டார்வியன்மென்புலியு
ருடையார்கடவிவருவதுபோலுமுருவினதே”—என்பதனானிக. (சுஎ)

கொம்பை வென்றமெல் லிடையவர் குழையணி செயியி

லும்ப ருக்கிறை யூர்தியி னெலியு காறு

நம்பு மன்பனார் தேரொலி நண்ணிய காறு

மம்பை வென்றகண் ணறாதன வருவிரீ ரொழுக்கம்.

(இ - ள்.) பூங்கொம்பைச் செயித்த மெல்லிய இடையையுடைய மாதர்களது குண்டலமணிந்த செலியில் மேகமுழக்குற்ற காலத்திலும், நம்பிய அன்பையுடைய கணவரது தேரொலிபொருந்திய காலத்திலும், (அவரது) அம்பைச் செயித்த கண்கள் அருவி நீர்ப்பெருக்கம் நீங்காதனவாம். எ - று.

உம்பருக் கிறையூர்தி - தேவர்கட்கரசனாகிய இந்திரனது வாகனம்; மேகம். மேகவொலியால் துக்கித்தும், கணவர் தேரொலியார் களித்தும், கண்ணருவிபாயு மெனக்கொள்க.

இச்செய்யுளிற் கூறியதை,

தணிகைப்புராணம்.

“வார்கண்டமுலைத்துணைவாண்முகமங்கைநல்லார்

கார்கண்டெலிழ்த்தவிழிப்புனல்கால்செய்தன்பர்

தேர்கண்டுமீழோகைவிழிப்புனல்சேரவாராய்

வார்கண்டவெடும்பனைசென்றினிதோம்புமன்றே”—என வருஞ் செய்

யுளிலுங் காண்க.

(சுஅ)

குருந்து கூவிளங் கொன்றைபைந் துழாய்குள விகளுந்
திருந்து மெல்லையிற் சிவபிரான் பூசைசெய் முனிவர்

வருந்து நீர்மைகண் டுரங்கியா னினஞ்சொரி மலிபால்
பொருந்து தண்பனைப் பாலிபோற் றவழ்ந்துபோய்ப் புகுமால்.

(இ - ள்) குருந்து வில்வம் கொன்றை பசியதுளவு (முதலியவற்றின்) தளிர்
கருந்திருத்தருந் காவத்தில், சிவபூசைசெய்யும் முனிவர்கள் (நீரின்றி)வருத்துந் தன்
மையைப் பார்த்து, பசுக்கட்டம் மனமீரங்கிச் சொரிந்த மிக்க பாலானதுபாலிந்
தியைப்போலத் தவழ்ந்து, தண்மை வாய்ந்த வயல்களிற் சென்றுபுகும். எ - று.

பத்திர புஷ்பங்கள் திருந்திய காலத்திற் சலமுமிருக்கின், சிவபூசை செய்
யலாமெனவருந்தினரெனக்கொள்க. (௬௯)

மழைவ ளந்தரு கற்பினர் மாலையாங்கற்பின்
குழைம லர்க்கொடி. முகையவிழ் கொல்லேசேர் முல்லைத்
தழைபெ ரும்பொருண் முழுவதுஞ் சாற்றுலா ரெவசே
விழைவ யற்பெரு வளத்தினுட் சிலவினி விரிப்பாம்.

(இ - ள்.) மழைவளப்பத்தைத் தரத்தக்க கற்பினையுடைய மாதர்களது மாலையாகிய
முல்லையின் தளிர்களையும் மலர்களையுமுடைய கொடிகள் அரும்பவிழ்கின்ற
கொல்லைகள் சேர்த்துள்ள முல்லை நிலத்தின் தழைத்துள்ள பெரியபொருள்க ளெல்லா
வற்றையுஞ் சொல்ல வல்லவர் எவர்தாம்? (ஒருவருமில்) விரும்பத்தக்க வயல்களை
யுடைய மருதநிலத்தின் பெரியவனங்களுட் சிலவற்றை இனிச் சொல்லுவாம் எ - று.

வயல் - மருதம் - ஆகுபெயர்.

மழைவளந்தருகற்பினர் என்றதை,

திருக்குறள்.

“தெய்வந்தொழாஅள்கொழுநற்றொழுதெழுவான்
பெய்யெனப்பெய்யுமழை.”—என்பதனும்,

தி ரி க டு க ம்.

“கொண்டான்குறிப்பறிவாள்பெண்டாட்டிகொண்டன
செய்வகைசெய்வான்றவசிகொடிதொரீஇ
நல்லவைசெய்வானரசனிவர்மூவர்
பெய்யெனப்பெய்யுமழை.”—என்பதனானுமுணர்க. (௭௦)

ம ரு த ம்.

வேறு.

திப்பிய போகமே தினைக்கு மிந்திர
னெப்பறு போகமே யுகக்கு நீர்ப்பனை
வைப்பினுக் கமரனுய் வதிதன் மேதரு
துப்பென வைகலுஞ் சூழ்ந்து காக்குமே.

(இ - ள்.) திவ்விய போகங்களையே யதபவிக்கும் இந்திரன், நிகரற்றபோகங்
களைக்கொண்டிருக்கும், நீர்வளமுடைய வயல்கள் பொருந்திய மருதநிலத்திற்குத் தெய்
மாகவாழ்வது. மேம்பட்ட வலிமையென்று நாடோறு மாலோசித்துக் காவல் புரி
கின்றான். எ - று.

திப்பிய - திவ்விய வென்னும் வடசொற்றிரிபு. உகத்தல் - கொண்டிரு
த்தல். வைப்பு - இடம். (௭௧)

விதாயக்புராணம்

அனாக்கண் மாயினு மறவி னீங்குரு
மரைக்கணம் பயிரெலாம் வளர்ப்ப டேவண்ணியே
தினாக்கடன் முகந்தெழுஞ் செல்லு மூர்தனன்
வினாக்குமும் மதம்பொழி வேழத் தண்ணிலே.

(இ - ள்.) அனாவிராடியேனும் சலந்திப்பிரியாத தாமரைக்கட்டவண்ணியும், பயிர்க ளெல்லாவற்றையும் வளர்க்கக்கருதியே, மணம்பீசும் முநீமதங்களைச்சொரியும் யானை வாகனத்தையுடைய இந்திரன், அலைகள் பொருந்திய கடனீரை முகந்தெழுந்த மேகத்தையும் வாகனமாகக் கொண்டனன். ஏ - று.

இந்திரன் பயிர்களைவளர்க்கீ வெண்ணி மேகத்தை வாகனமாகக் கொண்டு தன் சுவாசினஞ்செய்து கொண்டன னென்றார்.

வேழமேன்றது ஈண்டு ஐராவதம். அது நான்கு கொம்புகளையுடைய வெள்ளாணை. இது திருப்பாற்கடலிற்றேன்றிய பொருள்களிலொன்று.

“ஐராவதகஜாருடம்ஸ்வரணவரணங்கிரீடநம்

ஸஹஸ்ஸஹஸ்ரயனம்சக்ரம்வஜ்ரபாணிம்விபாவயேத்.”—என்பது காசிபசிற்பம்.

‘முந்துதல் குலத்திடை வந்த மொயம்புடைய
யிர்திரக் கடவுளுக் கினிய லைப்பிடைத்
தந்தொழில் புரிவதே தக்க தாமென
வெந்திறற் களமர்கள் வினைஞ ராயினார்.

(இ - ள்.) வெவ்விய வல்லமையுடைய பள்ளர்கள், முற்காலத்தில் தமதுகுலத் தில் தோன்றிய வலியுடைய தேவேந்திரனுக்கு இனிதாகிய மருதநிலத்தில், தமது தொழில்களைச்செய்வதே தகுதியுடையதாமென்று தொழில்செய்வோரானார்கள். ஏ - று.

களமர்குலத்து இந்திரனுதித்தது.

குரியகுலத்தில் தோன்றிய முசுருந்தனென்னுமோரசன் நெடுங்காலம கந்தவிரதமிருந்து அப்பெருமானைப் பிரத்தியக்ஷமாகத் தரிசித்து அளவில்லா ஆற்றலும் குமாரக்கடவுளுடைய சைநியங்கள் யாவும் தனக்குச் சைநியங்களாகவும் வரங் கொண்டு, கருகூரையடைந்து அரசுபுரிந்திருந்தனன். அக்காலத்தில் அமரருலகையநேக வகையிற் றுன்புறுத்திய வலாகுரனை இந்திரன் வெல்லமுடியாது நிலவுலகிற் பேராற்றலுடைய முசுமுசுமன்னனுக்கறிவிக்க, முசுருந்தச் சக்கிரவர்த்தி தனது தானையுடன் அந்நாட்டையடைந்து வலாகுரனையும் அவனது சேனையையும் அழித்தனன். அதனாற் களிகூர்ந்த இந்திரன் முசுருந்தனுக்குத் தனது பாக்கியங்களைக் காட்டிக்கொண்டு செல்கையில், தனக்கு விஷ்ணுமூர்த்தியார் கொடுக்கப்பட்ட ஆன்மார்த்தநாயகனாயுங்காட்ட, அவர் கைலாயகோலமாகப் பார்வதி ஸ்கந்தருடன் தரிசனமனமாக, முசுருந்தன்களித்துப் பலவிதமாகத் துதித்தனன். அப்பொழுது நாயகர் என்னைப் பூமியிற் பிரதிட்டைசெய்து அர்ச்சிக்கவென இந்திரனுக்குணரது கட்டளையிட்டனர். இந்திரன் தனது பூசையைமுடித்து, நிலவுலகமன்னனுக்கு விருந்திட்டு வஸ்திரம் ஆபரணம் தேவாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றைப் பரிசுகொடுத்து இன்னும் யாது வேண்டும்? என, முசுருந்தன் ி பூமிக்கு மூர்த்தியைக் கொடுக்கவென, இந்திரன் யான் பெரும்பிரயாசமுற்றுத் திருமாலிடம் பெற்றது. ஐயோ! அதனை யென் விருப்பின்படி கொடுக்கப் பட்டது. விஷ்ணுமூர்த்தியின் கட்டளைபெற்று வந்தால் அம்மூர்த்தியைக் கொடுப்பேனென, முசுருந்தன் அந்நனமே சென்று விடைபெற்று வந்துணர்ந்த, புரந்தரன் அம்மூர்த்தியைக் கொடுக்க மனமின்றி விச்சுவகன்மனால் அதுபோன்ற ஆறுதிருவுருங்கிற்

எனமத்து, அஃதறிவொன்றை முகஞ்சுந்தனுக்குத்தாட்டி, அது அன்று என, அங்ஙனமே மந்தைநந்தையுங்காட்டி அன்று அன்றெனக்கூற. இறுதியில் விண்ணின் மார்பகத்து கடித்திருந்த மூர்த்தியைக்காட்ட அம்மூர்த்தியின் திருவருளால் முகஞ்சுந்தனியைய இந்நிரன் மேலே ஒன்றுஞ் சொல்லமுடியாத அம்மூர்த்தியையும் விசுவகன்மனாவிய த்ருவித்த ஆறு மூர்த்திகளையும் முகஞ்சுந்தனுக்குக் கொடுத்தனுப்பினன். முகஞ்சுந்தன் “கடனுகை கன்னாறு காராவல் கோனாரீழர் - மடனாக முத்திலும் வாய்மியூர் மறைத் தானம்” என்னும் ஆறுநகரங்களில் ஆறுதியாக மூர்த்திகளையும் திருவாரூரில் சுவர்ண மூர்த்தியையும் பிரதிட்டைசெய்து, திருவிழாமுதலியன வியற்றினன். இந்நிரன் தனது ஆன்மார்த்த பூசாமூர்த்தியைப் பிறனுக்குக்கொடுத்த பகவத்தாற் செல்வயிழந்து புலையுருவேற்றுத் திருவாரூரையடைந்து அநேக காலங்கழித்து, அவ்விறைவருளாற் பண்டைய செல்வத்தையும் அமராவதியையு மடைந்தனனென்பதாம். இதனை,

கடித்தபுராணம்.

அந்நாளிலிமையவர்கோனஞ்சுச்செய்பரம்பொருளைக்
கொன்னுவேன்மன்னவன்கைக்கொடுத்தொருகொடம்பலததாற்
பொன்னாட்டிற் திருவிழந்து புலையுருவந்தனைத்தாங்கிக்
கைந்நாகமிசையூர்த்துகமலையெனுமபதியடைந்தான்.

ஆரூரின்மேவியபின்னமலன்விழாப்போற்றுதற்குப்
பாருருந்தியாயுரும்பலவூரும்பருகவென்றே
வாருருமுரசெறிநதுமதககளிற்றின்மிசையேறித்
தேருருஞ்செம்பொன்மணித்திருவீதிப்புடைசூழ்ந்தான்.

ஆண்டுபலவப்பதியிலமலனவிழாசசேவித்தது
காண்டகையதவம்புரிநதுகடைஞ்ராவடிவினீங்கித்
தூண்டகையதோன்மகவான்ஞொலுருவந்தனைப்பெற்று
மீன்செர்ப்பதிபுகுந்துவிபவமுடனவீற்றிருந்தான்” — என வருவனவற்றானாக.

திருமகள் கலைமகள் சிறந்த வாழ்வது

•பெருகுநம பசிகெடப பேணு நீரது

குருமலர்த் தாமரை குழீஇய வைப்பெலா

மருவுவ தியலபென வாழு மன்னமே.

(இ - ன்.) இலக்குமியும் சரசுவதியுஞ் சிறப்புற்றவாழ்வது. மிகுகின்ற நமது பசியொழியத் காக்குந்தன்மையுடையது. நிறமமைந்த மலர்களைபுடைய தாமரைகள் நெருங்கிய இடமுழுவதும் பொருந்துவது (இந்நிலத்து) இயற்கையென்று (அங்கே) அன்னங்கள் வாழாநிற்கும். எ - று.

திருமகள் செந்தாமரையிலும், கலைமகள் வெண்டாமரையிலும் வசிப்பர் ஆசலின், குருமலர்த்தமரை யென்பதில் குரு - நிறம் எனப்பட்டது. (எசு)

அம்புயத் தனிசுடை யரச வோதிமம

பம்புவ தாமெனிற பாற்று நீரதோ

வம்பவிழ வயனில மென்வண் டானமுந்

கம்புஞ மேனவுந் கலந்த வாழுமே.

(இ - ன்.) தாமரைப்பீடத்தில் (நமது) அரசனாகிய அன்னம் வாழ்வதாமரையின், வாசக விகம் வயலிடங்களில், மெல்லிய நாரைகளும் சம்பங்கோழிகளும் பிற பூக்களும், (எம்மை) ஓட்டுவதோ. (ஓட்டாது) என்று (அக்விடத்திற்) கூடி வாழாநிற்கும். எ - று.

கம்புள் - லாண்ட்மாடி பெண்ணுள்

(சுஅ)

கொலையுழு தொழிலினுற் கூடு மலையினர்
தலைபளி காலனுஞ் செய்யுந் தன்மைபா
துலைவரு மலையுடை பூர்தியின் குல
நிலைபெறு மெருமைக ணிரந்த ரித்தன.

(இ - ன்.) உழுதொழிலினுற் கொலைத்தொழில் வரக்கூடெனவிலும்; இயற்
னுஞ் சிறந்த கிருபை (ஒரோவழி) செய்யுந்தன்மையால், கெடுதலற்ற அவனுடை
ண்கனதின் குலத்தில் நிலைபெற்ற எருமைகள் விருத்தியாயின. எ - று. (சுஅ)

செழுமலாத் தருவினுட் சிறந்த கற்பகப்
பொழிலவளா நகரிறை போற்றும் பண்ணையிற்
கழிசிறப் புறுமெனக் கலந்த வாழுமே
வழிமதுக் காஞ்சியு மருதும் வஞ்சியும்.

(இ - ன்.) செழியமலர்களை யுடைய மரங்களிற் சிறந்த கற்பகச்சோலை வளர்
கின்ற அமராவதிகெழைவனாகிய இந்திரன் தாவல்புரியும் வயல்களில் தேன்சொரியுங்
காஞ்சியும் மருதும் வஞ்சியும் (ஆகியமரங்கள்) மிக்க சிறப்புண்டாகுமென்று கூடி
வாழாநிற்கும். எ - று.

கழி - உரிச்சொல் ; மிகுதிப்பொருட்டு. என்னை “சால வறுதவ னணிகுந்
கழிமிகல்,” என்றது குத்திரம். (என.)

அரையருக் கரையனு மமரன் காப்பது
தரைபதிக கரையனு நகரஞ் சாவது
வினாமலாக கரையனு நாழு மேவுதல
புரையெனத் தாமரைப் பலவும பூக்குமே.

(இ - ன்.) அரசாகட்கரசனாகிய இந்திரன் காவல்செய்வது. நிலங்களிலுள்ள
ஊாகட்கெல்லாம் அரசனாகிய நகரஞ் சார்ந்துள்ளது. (ஆதலின் இவ்விடமே) வாசனை
பொருந்திய மலாக்கட்டு அரசனாகிய நாமும் பொருந்துதல் ஒக்குமென்று பலதாமரை
மலர்கள் மலரும். எ - று.

“வினாமலர்க்கரையன் தாமரை” என்றதை, திருஞானசம்பந்தமுநீதிநிவர
மிகள் “பூவினுக் கருவலம் பொங்கு தாமரை”.—என்றதனுந் திக.

குறிஞ்சியிலுள்ளது குறிச்சியென்றும், பாலையிலுள்ளது குறும்பென்றும்,
முல்லையிலுள்ளது பாயியென்றும், மருதத்திலுள்ளது பேரூரென்றும், நெய்தலிலுள்
ளது பாககமென்றுஞ் சொல்லுவது வழக்கு. (எஅ.)

பங்கய வரசினைப் பாங்கிற் சூழ்ந்தெனக்
கொங்குயிர் குமுதமுந் குவளைக் கூட்டமுந்
தங்கிய வனிச்சமுந் தழைத்த வள்ளையு
மங்கல வனப்புற மலரு மெங்கணும்.

(இ - ன்.) தாமரையாகிய அரசனை காற்பக்கனுஞ் சூழ்த்தாற்போல, வாசனை
வீதும் ஆம்பலும் குவளைபுறம் பொருத்திய அனிச்சமும் நெழித்த வனையும், தங்கிய
தோகுதிகள் மந்தலம்பொருத்திய அழகுண்டாக எவ்விடத்தும் மலராகிற்கும். எ - று.

வேறு.

பெரும்பொருளுடைய பெரியவர் தினமும் பேரற்றம் வளர்த்துத் திறனு, விரும்பய னுறுவார் பெரும்பொரு ளெய்தா ராயினு மேன்றமாத் திரமே, யரும்பொரு ளளிக்கும் வண்ணமுங் காட்டு மகன்வயல் வளர்க்கு மேரிகளும், விரும்பினர் குடைந்து முகந்துண நிற்கும் வெறிகமம் பொ ய்கையா திகளும்.

(இ - ன்.) விசாலமாகிய வயல்களை வளர்க்கின்ற ஏரிகளும், இச்சித்தவர்கள் மூழ்கி அள்ளிப்பருக நிற்கும் மணம்வீசும் பொய்கை முதலியவைகளும், பெருஞ்செல்வத் தையுடைய பெரியவர்கள் நாடோறும் பெரிய தருமங்களை வளர்க்கும் வலிமையும், பெரும்பலனை யடைபவர்கள் பெருஞ்செல்வத்தை யடையாதவரானாலும் (தம்மாற்) கடைய அளவே அரியபொருள்களை யுதவும் வகையும் (இத்தன்மையின வெனக்) காட்டாநிற்கும். எ - று.

பெரும்பொருளுடைய பெரியவர்க்கு ஏரிகளும், பெரும்பொருளெய்தார் ஏன்றமாத்திரமளித்தற்குப் பொய்கையா திகளும் உவமிக்கப்பட்டன.

ஏன்ற - இயன்ற வென்பதன் மருஉ.

(அ0)

அறிதரு மறைக ளாகம புராண மனைத்துமுன் னருளிய விறைவ னெயியுளி யுலகின் முத்தொழி றுளே நிகழ்த்திடும் வண்ணமு மடுத்த வெறிகமம் மலரோ னுதியா வழியால் னின்ததிடும் வண்ணமுங் காட்டுஞ் செறிபொரு டாமே வளர்த்துமேரிகளாற் றிகழ்தர வளர்த்துமவார் நதிகள்.

(இ - ன்.) அறியதக்க வேதங்கள் சிவாகமங்கள் புராணங்கள் (முதலிய) எல்லாவற்றையும் ஆதிகாலத்தில் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தலைவனாகிய சிவபெருமான் முறைப்படி உலகின் (செருஷ்டியாதி) முததொழில்களைத் தானே ய் பற்றும்வகையும், (தன்னை) சமீபித்துள்ள மணம்வீசந் தாமரைமலரில் வாழும் பிரமன் முதலியோர் வழியாகச் செய்விக்கும் வகையும், நெருங்கிய பொருள்களைத் தாமே வளரச்செய்தும் ஏரிகளாலே விளங்கும்படி வளரச்செய்தும், நெடிய நதிகள் காட்டாநிற்கும். எ - று.

தாம் என்றது நதிகளை. வார்நதிகள் - ஒழுங்குநதிக்கொ ணினுமமையும். (அக)

வேறு.

துன்னிய நான மாடித் தொலைவிலா வேத மோதி
மன்னிய தான மாக்கள் வந்துகைந நீட்ட வோடி
முன்னுற் செந்தீ யோம்பி முதல்வரை யடியிற றுழந்து
பன்னரு மறையோர் போலப் பதிதொ ளும் படரும் வெள்ளம்.

(இ - ன்.) வெள்ளமானது நெருங்கிய கன்னியில் மூழ்கி, நீங்காத குற்றங் களையகட்டி நிலைபெற்ற மதம்பொழியும் யானைகள் வந்து கையை நீட்டும்படி யோடி முன்னரும்படி செவ்விய யாகாக்கினியாற் காக்கப்பட்ட முதலில் மலையடியிலிரங்கி (வருதலால்), [(அகமருஷணத்திமந்திரங்கள்) மிகுந்த ஸ்நானஞ்செய்து, செத்தெலற்ற வேதபாராயணஞ்செய்து நிலைத்துள்ள தானங்கொடுப்போர்கள் (தம்பால்) வந்து கைந் நீட்டி (கொடுக்கும்படி) படர்ந்து, முதன்மைபெறும்படி செவ்விய நித்தியாக்கினியை வளர்த்தி, சிவபெருமானைத் திருவடியிற் பணிந்து] சொல்லுதற்கரிய வேதியர்களைப் போல நகரங்கடோறுஞ் செல்லாநிற்கும். எ - று.

வேதமோதி யென்றதை வேதமோதப்பட்டு என்றும், ஏதம் மோதியென்றும் வேதம் ஒதியென்றும் பிரிக்க, மன்னிய தானமாக்கன் என்றதை நதியின்பக்கலில் மன்னியதானங்களிலுள்ள மாக்களெனினும் பொருந்தும். (அஉ)

மணிமுடி யணிந்து தண்ட மருவிமால் யாணை யுந்தி
யணிபடு மாரந் தாங்கி யருங்கனி குமரி யெய்தப்
பிணியவிழ் வெட்சி யாதி பேணிமண் முழுதுங் காத்துப்
பணிதரு மொழுக்கிற் சென்று பார்த்திபர் புரையும் வெள்ளம்.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது முத்துக்களை முடியின்றாங்கி நாட்டையடைந்து, பெரியயானைகளைச் செலுத்தி, அழகிமைந்த சந்தனைத்தைத்தாங்கி அரிய கள்ளியுந் கற் ருழையும் பொருந்த முருக்கவிழ்ந்த வெட்சி முதலியவற்றை யணிந்து, நிலமுழுவதையும் பாதுகாத்து (யாவரும்) தாழ்த்தக்க வழியிற்சென்று (வருதலால்); [இரத்தின கிரீடமணிந்து யானைசெல்லும் வழியைப் பொருந்திப் பெரியயானையைச் செலுத்தி, அணியத்தக்க முத்தாரத்தை யணிந்து, விஜயலக்ஷ்மியானவள் அதிக களிப்பினையெய்தும்படி, விசரித்த வெட்சிமுதலிய மாலையகையணிந்து, நிலவுகிலுள்ளார் யாராயுங் காத்து (யாவரும்) பணியத்தக்க நல்லொழுக்கத்திற் சென்று] (விளங்கும்) அரசனா யொக்கும். ஏ - டு.

தண்டம் - நாடு; யானைசெல்லும்வழி. களி - கள்ளியென்பதிடைகுறைந்து நின்றதென்றும், களியென முதனிலைத் தொழிற்பெயரென்றுங்கொள்க. குமரி - கற் ருழை; விஜயலக்ஷ்மியி. வெட்சியாதுயென்றது, நதி அம்மலர்களைக் கொண்டிருவ தாலும், மன்னர்சயங்குறிக்க வெட்சியணிதல் மரபாதலாலுமென்க. (அங்)

பல்வகை மணியும் பொன்னும் பாழிமால் யாணைக் கோடு
நில்வகை நியமத் தீட்டி நிறைதரு வகையேற் போர்க்குச்
சொல்வகை சுருங்கும் வண்ணந் துகளற விசைத்து நல்கி
நல்வகை வணிகர் போன்று நடப்பது நதியின் வெள்ளம்.

(இ - ள்.) நதிப்பெருக்கானது பலவகை மாணிக்கங்களும் பொன்னும் வலிய மதமயக்குடைய யானையின் கொம்பும் நிலைபெறும் வகையாக [மருதநிலத்துரில்] நன்னியமத்திற் சேர்த்து நிறைதருவழி வேண்டிபவர்க்குச் சொல்லின்வகை சுருங்கும் வழியாகக் குற்றமற விசைத்துக்கொடுத்து, நல்வழியையுடைய வணிகரையொத்து டப்பதாகும். ஏ - டு.

நியமம் என்பதற்கு நதியின்பக்கலில் மருதநிலத்துரென்றும், வணிகர்பக்கலில் நன்னியமம் அல்லது கடைவீதியென்றும், நிறைதருவகை - நதியின்பக்கலில் நிறையும்படி யென்றும், வணிகர்பக்கலில் நிறைசெய்த கையென்றும், சொல்வகை சுருங்கும் வண்ணமென்பதற்கு நதியின் பக்கலில், ஆங்குற்றோரது சொல்வகையி னேசை குன்றும்படியென்றும், வணிகர்பக்கலில், பயறண்டோ வணிகரென்பார்க்கு அஃதுண்டாயின் உண்டென்றும், இல்லையாயின் அவர்களை முன்னர் உழுத்துண் டென்றும் சொற்கள் பெருக்காது சுருங்கும் வகையாகவென்றும், விசைத்து என்பதில் நதியின் பக்கலில் ஓசையுற்றென்றும் விசையுற்றென்றும், வணிகர்பக்கலில் சொல்லி யென்றும் பொருள்படும். (அச)

புரவல னேவ லாற்றாற் போர்க்களம் பலவுங் குத்தி
யிரவல ரோடு மேனைப் பகலல ரின்ப மெய்த

வீரவளி யாங்குக் காட்டி விசைத்தரு மிசைமிக் கீட்டிச்
சுரர்மகி முன்ன மல்கச் சூத்திரர் நிகரும் வெள்ளம்.

(இ - ன்.) வெள்ளமானது, இந்திரன் கட்டளைப்படி போர்க்கள முதலிய பல விடங்களையும் பறித்து, (அல்லிமுதலிய) இராமலர்களோடும், (தாமரைமுதலிய) பிற பகன்மலர்களும் இன்பமடையப் பெருந்திய வண்டுகளை அவ்விடத்திற்காட்டி விசையோடுகூடிய ஓசையை மிகுதியாகக்கொண்டு, தேவர்கள் களிக்கும் அன்னப் பறவைகள் அதிகரிக்க (செல்லுதலால்), [அரசன் ஆக்கிளைப்படி போர்க்களத்தில் (நெல் முதலிய பலவற்றையுந்) துவைத்து யாசகர்களோடும் பிற அதிதிகளும் மகிழ்வடையப் பெருந்திய கிருபையை அப்பொழுதுகாட்டி வினாந்து செல்லத்தக்க கீர்த்தியை மிகுதியாகத்தேடித் தேவர்கள் மகிழ்த்தக்க அவசியமிகும்படி] (விளங்கும்) சூத்திரனை யொத்திருக்கும். எ - று.

பகலவர் - பருதவற்ற வுறவினர் ; அதிகிதின்.

(அடு)

பலவுயி ராக்க லானும் பீலவுயிர் காத்த லானும்
பலவுயிர் போக் கலானும் பலவுயிர் மறைத்த லானும்
பலவுயிர் துகர்ச்சி முற்றப் பலவுமுய்த் தருள லானு
மலரவ னாதி யான வைவரும் புரையும் வெள்ளம்.

(இ - ன்.) வெள்ளமானது பலவுயிர்களைச்சிருட்டித்தலாலும், பலவுயிர்களை யிரட்சித்தலாலும், பலவுயிர்களைச் சங்கரித்தலாலும், பலவுயிர்களை மறைத்தலாலும், பலவுயிர்கள் துகர்ச்சிமுற்றும்படி பலபொருள்களையுங் கொடுத்தருளலானும் (முறையே) தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன் முதலிய ஜவளையும் ஓத்திருக்கும். எ - று.

அலரவனாதி யைவர்:—பிரமன், விண்டு, உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவன் எனப் படுவர். இவ்முறையே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அதுக்கிரகித்தற் றெழில் செய்வோர்.

(அசு)

ஆற்றல்சான் மச்சங் கூர்ம மடங்கிவன் கேழல் வென்று
தோற்றஞ்சான் மடங்கல் சாய்த்துத் துன்னும்வா மனரை மோதிப்
போற்றலாந் சாத்த னைங்கைப் புண்ணிபன் முருகன் வீரன்
மாற்றரு மதுகைக் காரி யைவரு மாணும் வெள்ளம்.

(இ - ன்.) வெள்ளமானது வலிமைமிக்க மச்சத்தையும் ஆலையையும் அடக்கி வலியுபன்றியை வென்றிகொண்டு, பார்வையிருந்த சிங்கத்தைக்கொன்று நெருங்கிய குள்ளையடித்து (பலரையும்) காப்பாற்றுகலால், சாத்தா - ஐந்து திருக்கரங்களை யுடைய விநாயகர் - முருகக்கடவுள் - வீரபத்திரர் - நீக்குதற்கரிய வலியையுடைய வைரவர் (ஆகிய) ஜவளையும்போன்றிருக்கும். எ - று.

மச்சத்தையடக்கிச் சாத்தினையும், கூர்மத்தையடக்கி ஐங்கைப்புண்ணியனை யும், கேழலவென்று முருகனையும், மடங்கலைச்சாய்த்து வீரனையும், வாமனனாமோ திக்காரியையுமானும்—எனமுடிக்க.

விண்டுவின் தசாவதாரங்களில், மச்சாவதாரம்ஜயனாரைப்பறிக்கப்பட்டும் கூர்மாவதாரம் விநாயகக்கடவுளால் ஒடுபறிக்கப்பட்டும், வரகாவதாரம் முருகக்கடவு ளால் கொம்புமுரிக்கப்பட்டும், நரசிங்காவதாரம் வீரபத்திரரால் தோலுரிக்கப்பட்டும், வாமனாவதாரம் வைரவரால் முதுகெலும்பு பறிக்கப்பட்டும் தண்டிக்கப்பட்டனவென் பது புராணங்களின் கூற்று.

(அஎ)

அன்னமே கருடன் மஞ்ஞை யரிகரி வீடையும் பாங்கர்
மன்னுபோ தியின்வாழ் பேயுங் காட்டுபு வள்ளைக் காது .
பொன்னுரு முத்த மூற் பூங்கைகோங் கருப்புக் கொங்கை
துன்னிவார் நதிகண் மாத ரெழுவருந் தொக்க தொக்கும்.

(இ - ன்.) நெடியநதிகள் அன்னமூலக் கருடனும் மயிலும் சிங்கமும் யானையும் இடபமும், பக்கத்திற்பொருந்திய அரசமரத்தில் வாழ்கின்றபேயும் (ஆகியஇவற்றையடித்துக்கொண்டிருந்தலாற்) காட்டி, வள்ளையாகிய காதும் அழகிய வடிவமும் முத்தமாகிய பல்லும், (தாமரை)மலராகிய கையும், கோங்கரும்பாகிய கொங்கையும்பெற்று, சத்தமாதர்களும் ஒன்று சேர்ந்திருந்ததை நிகர்க்கும். எ - று.

சத்தமாதர்கள் - அபிராமி - மாயேசுவரி - கௌமாரி - நாராயணி - வராகி இத்திராணி - காளி எனப்படுவர். இவர்கள் வாகனம் முறையே அன்னம் - இடபம் - மயில்-கருடன் - சிங்கம் - யானை - பேய் இவையேழையும் தன்னிடத் தடித்துக்கொண்டெவள்ளைக்காதும், முத்துப்பல்லும், பூங்கையும், கோங்கரும்புக் கொங்கையும் பொருந்திய பொன்னுருவேற்றிருத்தலின்திகள் மாதரெழுவருந் தொக்கதொக்குமெனப்பட்டது. (அஅ)

விண்ணவ ருளமுங் காதல் வேசைய ருளமுங் காம
நண்ணின ருளமு முக்க ணையக ருளமு மேபோற்
மிண்ணிய தடையொன் றின்றிச் செழுங்கரை யுடைத்து வெள்ளந்
தண்ணடை பலவு மஞ்சந் தலைத்தலை பாந்த தன்றே.

(இ - ன்.) தேவர்களது மனமும், ஆசையையுடைய வேசையரது மனமும், காமமுற்றவர்களது மனமும், திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானது திருவுளமும் போல, வெள்ளமானது வலியதடை சிறிது மில்லாது, செழியகரையினையுடைத்து, மருதநிலத்தார்கள் யாவும் அஞ்சும்படி இடங்கடோறும் பரவியது. எ - று.

தேவர்கள் மனம் அவ்சுகொடுக்குமிடத்தும், வேசையருளம் பொருள் கொடுப்போரிடத்தும், காம நண்ணினருளம் எல்லாமாதரிடத்தும், முக்கணையருளம் அன்புடையாரிடத்தும், நனைத்தவை தாழாது முடிக்கச்செல்லுமாறு வெள்ளமானது பரந்தது என முடித்துக்கொள்க. (அக)

முனிவரர் சாபம்போன்று முடிவில்செல்வத்தர் போன்றுங்
கனிமொழி மாதர் தம்முட் காரிகை மிக்கார் போன்றும்
பனிவரு மலர்க்க ணன்பர் பயில்பெரும் பத்தி போன்று
நனிமகிழ் களம ரெல்லா நண்ணின ருடைப்புத் தோறும்.

(இ - ன்.) முனிவர்களிட்ட சாபத்தைப்போலவும், அழிவில்லாத செல்வமுடையோரைப்போலவும், மதுரம் பொருந்திய மொழியையுடைய மாதர்களில் அழகின் மிக்காரைப்போலவும், குளிர்ச்சிபொருந்தியமலர்போன்ற கண்ணினையுடைய அன்பர்கள்செய்யும் பெரிய பக்தியைப்போலவும், மிக்க மகிழ்ச்சியையுடைய மள்ளர்கள் யாவரும் உடைப்புக்களிலெல்லாம் பொருந்தினார்கள். எ - று.

முனிவரர் சாபம் தடையின்றிச் செல்லுமாறு தடையின்றியும், செல்வத்தர் பரிசைருடன் செல்வதுபோலத் தமதாட்களுடனும், காரிகைமிக்கார் செருக்குடன் செல்வதுபோலப் பயிர்வீளையுமென்னுஞ் செருக்குடனும், அன்பர் பத்திபோல விசுவாசத்துடனும் உடைப்புத்தோறும் தடையின்றிச் சென்றனர்களமரென முடித்துக் கொள்க. (க௦)

உடைகரை யடைக்கு மள்ள ரூப்பிய பறையி னோதை
யடைகரை குத்திச் செல்லு மழிபுன லார்க்கு மோதை
யிடையிடைப் புதுநீ ராட வெய்துநர் களிக்கு மோதை
கடையெழு கடலே யென்னக் கடவுள் ரயிர்ப்ப ிடும்.

(இ - ள்.) இடிகளையைத் தூசீகும் மள்ளர்கள் முழக்கிய மருதநிலுப் பறை
யொலியும், அடைத்த களையைக் குத்திக்கொண்டு செல்லும் அடங்காரீரின் ஆர்ப்
பரிப்பொலியும், இடங்கடோறும் புதுநீராகும்படி புதுவோர் சந்தோஷிக்கும்போஷ
மும், உகந்த காலத்திலெழுந் சத்தசாகரமே போல, தேவர்கள் சந்தேகிக்கும்படி.
யிரும். எ - று.

மருதநிலப்பறை - கிணை.

(கூ)

பூம்பொழிற் பண்ணை யாடிப் பொய்கையி னாடி வாசநீ
தேம்பொழி மலர்கள் கொய்து திரிதரு நீத்தக் கன்னி
கூம்பொழி கிழமை யாளர் கூடினர் வரைந்து நல்க
வோம்பொழிற் புணரி யன்ப னுனக்குமா ரொழுநா நிற்கும்.

(இ - ள்.) அழகிய சோலையிற் பண்ணையாடி, பொய்கையின் ஆடி, வாசம்
பொருந்திய தேனைச்சொரியும் மலர்களைப்பறித்து, நிரிகின்ற வெள்ளமாகிய பெண்
(அன்பு) குவிதலொழிந்த உரிமையாளர் கூடிவணாந்து கொடுக்க, அழகுமிக்க கடலா
கிய தலைவன் களிக்கும்படி செல்லாநிற்கும். எ - று.

பண்ணை - வயல்; மகளிர் விளையாட்டு. ஆடி - விளையாடி; பொருந்தி.
கிழமையாளர் - தாய்தந்தையர்; உரிமையாளர். வணாந்து - மணஞ்செய்து; அவரவர்க்
கேற்ப அளவிட்டு—எனப்பொருள்கள் படுதலின் முறையே மங்கைக்கும் நதிக்கும்
பொருத்திக்கொள்க.

பொய்கையினாடி என்பதைப் பொய்கையில் நாடி யெனப் பிரித்துப்
பொய்கையிற் பொருந்தி எனவும் பொருள் கூறலாம். (கஉ)

எம்பிரா னிடத்தி னீங்கி யிமயவெற் படுத்து மீண்டு
தம்பிரா னீடமே சார்ந்த தையல்போற் கடலி னீங்கி
யும்பர்சூழ் வரையி னெய்தி யுறுகடன் மீண்டு சாரும்
பம்பிய வுயிர்க ளோம்பிப் படர்தரு நதியிற் றாநீர்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய வுயிர்களைக்காத்துச் செல்லுகின்ற நதியினது புனித
மாகிய நீரானது, சிவபெருமானிடத்திற் பிரிந்து இமயமலையையடுத்து மீளவுஞ் சிவ
பெருமானிடமே சீசர்ந்த உமாதேவியாணப்போல, சமுத்திரத்தினின்றும் நீங்கி,
ஆகாயமளாவிய மலையையடைந்துபொருந்திய சமுத்திரத்தை மீளப்பொருந்தும்.எ-று.

நீருக்கு உமாதேவியையும், கடலுக்குச் சிவபெருமானையும் மலைக்கு இமய
மலையையும் உவமித்துக் கூறினர். இமயவெற்பு - பனிமலை, தம்பிரான் - ஒப்புயர்வற்
றவன். வரையென்றது ஈண்டு நந்திமலையை. (கக)

வண்டினை விளைப்ப தேனும் வரம்பிலாப் புனத்தி னீங்கிக்
கண்டன புல்லே யன்றிக் காலுறப் பணியா வன்மை
கொண்டகொல் லையுங்கை விட்டுக் குலவிய வரம்பிற் செம்மை
விண்டிடா வயல்க ளோம்ப வெள்ளங்கால் கொண்ட வாறே.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது வளவியதினைப்பயிரை விளைப்பதென்றாலும் வரப் பில்லாத புனத்திலிருந்து நீங்கி, பார்ப்பவை புற்களையன்றிக் கால்வாய்கள் பொருந்தப் பணிக்கையற்ற வன்மைகொண்டெள்ள கொல்லையிலிருந்தும் பிரிந்து, விளங்கிய வரம்பி னது செம்மைநீங்காத வயல்களைக் காக்கும்படி கால்கொண்ட விதமாகும். எ - று.

கால்கொண்ட - குழிகொண்ட; கால்களாக வுருக்கொண்ட எனப்பொருள்.
புனம் - குறிஞ்சியென்றும், கொல்லை - முல்லைஎன்றும், வயல் - மருத மென்றுங்கொள்க. (௧௬)

தத்துவ மாயை நல்கத் தத்துவ மொன்றி னென்று
கொத்துத தோற்று மாப்போற் குலந்தி யினிது நல்க
வொத்தெழுந் திரைநீர்க் கால்க் கொன்றிடுநென் றனந்த மாகி
வித்தக முகப் பண்ணை விளைத்திடுந் கடன்மை பூண்ட.

(இ - ள்.) மாயாதத்துவமானது கொடுக்க, தத்துவங்கள் ஒன்றிலிருந்தொன்று கூட்டமாகத்தோன்றுந் தன்மைபோல, சிறந்த நதியானது இனிதாகக்கொடுக்க, நெருங்கி எழுகின்ற அலைகளையுடைய நீரைப்பொருந்திய கால்வாய்கள் ஒன்றிலிருந் தொன்றாக (த்தோன்றி) எண்ணிறந்தனவாய் அநிசயமாக வயல்களில் (பயிர்களை) விளைச்செய்யுங் கடன்மையைக் கொண்டன. எ - று.

மூலமாயையினின்றும் தத்துவங்கள் ஒவ்வொன்றாகப் பெருகுமாறு நதியி னின்றும் பல கால்கள் ஒவ்வொன்றாகப் பிரிந்து எண்ணிறந்தனவாய்ப் பயிரை வளர்க் கும் என்பது கருத்து. (௧௭)

வலன்மிகு மொருவன் மாதர் பலர்தமை மணக்கு மாப்போற்
பலவயற் கொருகா லாகப் பாய்புனல் வழங்கா நிற்கு
மலர்புகழ்க் கண்ண னெப்ப லாயக்குடி தொறுநின் றுக்குச்
சிலவயன் மடைக ளொப்பத் திறந்துநீர் வழங்கா நிற்கும்.

(இ - ள்.) வெற்றிமிகுந்த ஓரடாவன் பல மாதர்களைக் கலப்பதுபோல, பல வயல்களுக்கும் ஒரே கால்வாயாகப்பாய்கின்ற நீரானது செல்லாநிற்கும். பரந்த கீர்த்தி யையுடைய கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் ஆயர் வீடுகளிலெல்லாம் சமானமாக நின்றூற் போல, நீரானது சில வயல்களின் மடைகளைச் சமானமாக (ஒருசேர)த் திறந்து தங்கா நிற்கும். எ - று.

நின்றூங்கு இதில் ஆங்கு உவமவுருபு.

(௧௮)

சுந்தர மதுரை மூதூர்ச் சோமசுந் தரனு றேவச்
சிந்துவாய் மடுக்குந் தோறுந் தீம்புனல் வழங்கும் வையை
யுந்தியு மெச்சப் பண்ணை யுறுவிடர் மடுக்குந் தோறுந்
தந்திரும் புனலி னூர்வந் தணிப்பன கால்க் கொல்லாம்.

(இ - ள்.) அழகிய மதுரையாகிய பழையூரின் சோமசுந்தரக்கடவுள் கட்டளை யிட, குறட் பூதமானது பருகுந்தோறும் மதுரமாகிய நீரைக்கொடுக்கும்வையை நதியும் மெச்சும்படி கால்வாய்களெல்லாம் வயல்களில் பொருந்திய வெடிப்புகள் குடிக்குந் தோறுங்கொடுத்து மிக்க நீர்வேட்கையை யடக்குவன. எ - று.

மதுரையின் சோமசுந்தரக்கடவுள் தடாதகைப்பிராட்டியானாத் திருமணஞ் செய்தகாலத்தில், அப்பாண்டிய குமாரியார் திருமணத்திற்குச் சமையத் தன்னமுதலி யன செல்வாகாதிருக்கின்றனவெனத் தமது செல்வப்பெருக்கைக்கூற, இறைவர் ஓர் திருவிளையாடல் செய்வாராய்ச் சமீபித்திருந்த குண்டோதரன் வயிற்றில் வடவாக்

கிளியைப் புகுத்தி, பெண்ணே! நமது குடைதாங்கும் இக்குறுங்காற் பூசனுக்குப் பிடி சோறுகொடு என்று அனுப்ப, அவன் தேவியாளைப் பின்றொடர்ந்து மடைப்பள் எரியையடைந்து ஆங்குமலை நிகர்த்தனவாகச் சமைக்கப்பட்டிருந்த அன்னம் கறிவகை முதலியவற்றையும் இனிச் சமையல்செய்யச் சித்தஞ்செய்து வைத்திருந்த அரிசி காய் கறி நெய் பால் தயிர்முதலிய எல்லாவற்றையும் புசித்தும் பருகியும் பசிதீராத சோம சுந்தரக்கடவுளிடஞ்சென்று பசிதணியாது வருந்தா நின்றேனென முறையிடி, இறைவர் பூமிதேவியால் அன்னக்குழி வருவித்தளித்துப் பசிதணித்து, நமது சடையிலிருந்த கங்கையை வையையாக்கி அவனது தாகத்தைத் தணித்தருளினரென்பது சரிதம்.

அடங்காத நீர்வேட்கையையுடைய குண்டோதரனது ஓர் விடர்போன்ற வாயாற் பருக நீரளித்தது வைபவையாயிருக்க, இத்தொண்டைநாட்டின் கால்வாய்கள் வயல்களிற் பொருந்திய அநேக விடர்களாகியவாய்கள் நீர் பருகுந்தோறும் நீரினையளித்து அவற்றின் வேட்கையைத் தணித்தலால், இறைவர் கட்டளையால் வந்த வையை இவற்றின் ஆற்றல்கண்டு மெச்சவாயிற் நெனக்கொள்க. (௧௭)

வேறு.

கண்ண னுக்கொரு காதலி மார்பகம்
புண்ணு மூத்தலப் புண்ணியன்முன்வரு
மண்ணல் கைப்படையல்லதில் லாமையை
யெண்ணி மள்ள ரலப்படை யீட்டினார்.

(இ - ன்.) திருமாவின் அவதாரமாகிய கிருஷ்ணனுக்கு ஒருநாயகியாகிய பூ தேவியின் மார்பினைத்துன்புறச் செய்தது, அப்புண்ணியனுக்கு முன்தோன்றிய சுவேத ராமனது கையிலுள்ள அலப்படையல் வாமல் (வேருன்று) இல்லாமையைக்கருதி மன்னர்கள் அலப்பையாகிய படையைக் கொண்டார்கள். ஏ -று.

கிருஷ்ணமூர், தி பாரதப்போரையுண்டுசெய்து பூபாரந்தொலைக்கவேண்டுமென்றும், பலராமன் போர்புரிந்தால் அநேக நிறக்கநேரிடுமாதலின் அதனை விலக்கவேண்டுமென்றுங் கருதினவர்களாதலின், பூதேவியைத் துன்புறுத்த நீனைத்தவன் பலராமனென்று புலப்படுத்தி, அச்ச விதராமனுடைய அலப்படையைக்கொண்டு பூதேவியின் மார்பைப் புண்ணுறுத்தலாயினர் மன்னர்களென்றார்.

இளையான் மனையியை மூத்தான் கலத்தற்குரியனென்றும், இது வியாச முனிவரால் திருநாட்டிற் பாண்டு மன்னர்கள் ஜனித்தமைபோலு மென்றாகுநினுமமையும். (௧௮)

நடுவ னூர்தியி னல்லினம் பூட்டுபு
நடுறு கத்தி னலப்படை நண்ணுநீஇ
நடுநிறுத்திய நல்லவ ராயினு
நடுவ வர்க்கிலை நன்றுமுங் காலையே.

(இ - ன்.) இயமனது வாகனமாகிய எருமையின் நல்ல இனத்தைப்பூட்டுதற்கத்தியின் இடையில் அலப்படையைப்பொருத்தி, சமமாகச்செலுத்திய நல்லவர்களானும், அவர்கள் நன்றாக உழவுத்தொழில்புரிகையில் (அவர்கட்கு) நடுநிலைமையென்பதில்லையாம். ஏ -று.

நடுவன் - இயமன்; சமனென்றத்போல.

(௧௯)

மேழி வைத்தகை போனடு மேவுரு
வாழி மற்றை வலக்கை யொருபுடை

தாழி னுஞ்சமன் செய்திரு பூணியு

மூழி னுந்து முழுவ ருளம்பொர.

(இ - ள்.) மேழிபற்றிய கரத்தினைப்போல, நடுத்தன்மைபொருத்த வாழ்வு பொருந்திய மற்றவலக் கரமானது ஒரு புறந்தாழ்ந்து கிடக்கினும், இருபூணியையுஞ் சமன்செய்து, தமது மனம்பொருந்த உழவாண் (அவற்றை) ஒழுங்காகச் செலுத்து வார்கள். எ - று.

வலக்கை சமமின்றித் தாழ்ந்து கிடக்கினும் இடக்கையே சமன்செய்து செல்லும் என்பதாம். பூணி - பூட்டப்பட்டது ; எருது. (க00)

வடக்குந் தெற்கு நீடத்தி வளாவிடும்
குடக்கு மற்றைக் குணக்கு நடத்திபு
மிடக்கு மள்ள ரெழுப்பிய பாட்டின
னடக்கும் பூணிக ணன்று களிக்குமே.

(இ - ள்.) தெற்கும் வடக்குமாக நடத்திவளார்தும், மேற்கும் கிழக்குமாக நடத்தியும் (கழுனியை) உழுகின்ற மள்ளர்கள் எழுப்பிய பாடல்களால், உழுகின்ற எருதுகள் நன்றாகச் சந்தோஷிக்கும் எ - று. (க0க)

நெல்லின் விததினை நித்தலுங் குற்றுணு
நல்ல செல்வத்தி னண்ணிய மள்ளர்கள்
புல்லு றும லுழுதுபின்பூணியைச்
செல்ல வுப்த்தனர் தீமபுன லாட்டியே.

(இ - ள்.) நெல்லின் விதைகளை நாடோறும் குற்றிப்புகிக்கின்ற சிறந்த செல்வத்துடன் பொருந்திய மள்ளர்கள் (புலத்திற்) புற்கள் பொருந்தாமல் உழுது, யிறகு எருதுகளை நல்ல நீரிட முழுக்காட்டி [கழுவி]ச் செல்ல விடுத்தார்கள். எ - று.

நித்தலுங் குற்றுணும் செலவாகுந்தோறும் குற்றிப்புகிக்கும். (க0உ)

உழுத் தேற்றினை யாடியி னெத்திடப்
பழுதின் மள்ளா பயிற்றி வலாரியைத்
தொழுது வெண்முனை னுவித்தெ ளிந்தபின்
முழுது நீரைக் கவிழ்ப்பர் முறைமையால்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத மருதநிலத்தாட்கள் (தாம்) உழுததேற்றைக் கண்ணாடி போல (ச்சமனோக்கு) ஆக்கி, இத்திரினைப்பூசித்து, வெள்ளிய முனைகளைத்தெளித்து, (நீரானது) தெளிந்தபின்னர் முறைப்படி நீனாமுழுதும் (ஊர்கால் வழியாகக்) கவிழ்ப்பார்கள். எ - று. - (க0௩)

குருவி வெண்முனை கூட்டுணப் போந்தவை
வெருவி யோடவெருட்டுநர் வேறினை
திருவின் மள்ளர் சிறுப்பர் தடித்திடும்
பொருவி லோதையப் புள்ளின மோட்டுமே.

(இ - ள்.) வெள்ளிய முனைகளைக்கொள்ளை கொண்ணெண்ணும்படி வந்த குருவிகளை அஞ்சியோடும்படி துரத்துபவர் வேறினர். (ஆனால்) செல்வம்பொருந்திய மள்ளர்க னது சிறுவர்கள் பந்தடித்து விளையாடுஞ் சமாமியில்லாத வோரை அக்குருவிகூட்டங் களை யகற்றுகிறீர்கும். எ - று.

வெருட்டுநர் - இதில், ந் - நிகழ்காலவிடைநிலை,

(க0௪)

மன்மதன் வில்லாகவேளைத்தத் தம்மைப் பாணங்களாக்கிச்செலுத்த நிகழுமென்னும் கருத்தால், தாமரைமுதலிய மலர்கள் அப்பயிரை யடக்கவெழுந்தனவென்பது கருத்து.

உந்தியந்தா மனையொன்றே யுடையவரி தனினோக்கி
யெந்தமைநே ராயென்றே யெழுந்தபசும் பயிர்ப்பண்ணை
சந்தமலி பலகமலந் தாமலர்ந்து வளையுயிர்த்த
கோந்தொளிநித் திலவொழுங்காற் குறுநகைசெய் திடுமன்றே.

(இ - ன்.) அழகிய உந்திக்கமல மொன்றையேயுடைய திருமலைப்பார்த்து எமக்கு ஒப்பாகாய் என்றுயர்ந்த பசிய பயிையுடைய வயல்கள், அழகு நிகுந்த பல தாமரை மலர்களை மலர்ந்து, சங்குக்கப்பெற்ற கூட்டமாகப் பிரகாசிக்கின்ற முத்துக் களின் வரிசையாற் புன்னகை செய்யாநிற்கும். ஏ - று. (க0க)

கொத்து - கொந்து ; மெலித்தல்விகாரம்.

இடையிடையே செழுங்கமல மெழுந்துமலர் பசும்பண்ணை
யடையலர்த முயிராருடி க்கு மழலுமிழ்வச் சிரப்படைக்கை
யுடையவனை யுளத்திருத்தி யோங்குமவன் சாளுபந்
தடையறப்பெற் றுயிரங்கண் டகவிழித்த திறங்காட்டும்.

(இ - ன்.) இடங்கடோறும் செழிய தாமரைகளெழுந்து லிகசிக்கப்பெற்ற பசிய உயல்கள், சத்துருக்களது பிராணனைப்பருகுந் தீயைச்சொரியும் வச்சிராயுதத் தைக் கையிலேந்திய (தமக்கிறைவொகிய) இந்திரனை மனதிற் நியானித்து உயர்ந்த அவனது சாளுபத்தைத் தடையின்றி யடைந்து ஆயிரங்கண்களோடு தகுதியாகவிழித்த திறத்தினைக் காட்டாநிற்கும். ஏ - று. (க00)

தாமாக்கும் பொருட்குதவி தலைப் புரிவ ரதற்கிடருந்
தாமாக்கி னவர்தம்மைத் தணவாமே யிடர்களைவார்
தாமாக்கும் பயிர்க்குறையத் ததைகலையு நிலநீருந்
தாமாக்க வண்முனியார் களைமுனியார் தருமுழுவர்.

(இ - ன்.) தாமியற்றும் பொருளுஞ் உதவியைச் செய்யுங்கள் அப்பொரு ளுக்கு இனையுறந் தாமேசெய்வார்களாயின் அவர்களை நீக்காமலே (அவர்கள் செய் யும்) இடையூற்றினை (மாத்திரம்) விலக்குவார்கள். (அதுபோல) தகுதிப்பாட்டினை யுடைய மன்னர்கள் தாம்செய்கின்ற பயிருக்கு நிலமும்நீரும்(உதவிசெய்வனபோலவே) அதற்கு இடையூறாக நெருங்கிய களைகளையும் உண்டாக்க, அந்நில நீர்களைக்கோபியாத வர்களாகிக் களைகளை (மாத்திரமே) கோப்பிப்பார்கள். ஏ - று.

நான்காம் வரியில், தாம் - அசை.

(க0க)

மங்கையர்க ளவயவத்தின் வளங்கவரிந் தீவரமும்
பங்கயமுங் கைரவமும் பலவுமட நமக்காகா
தங்கவர்க்கே தக்கதென வசத்தெண்ணிக் களைகளையத்
தங்குமவயற் றொழின்மள்ளர் தையலரைச் செலவிடுத்தார்.

(இ - ன்.) பொருந்திய வயல்களில் உழவுத்தொழில் புரியும் பன்னர்கள் மாதர் ளைதுறப்புக்களின் னலத்தினைக் கொள்ளுகொள்ளுங் கருங்குவனையும் தாமரையும் அல்லியும் (முதலிய) பல வற்றையும் அமித்தல் நமக்குத்தகாது, (பகைபாராட்டவால்)

அம்மாதர்கட்கே தக்கது என்று மனதிற்கருதிக் களைகளையும்படி ழூதர்கட்குச் செலவு கொடுத்தார்கள். எ -று.

கருங்குவளை - விழியையும், தாமரை - மூகம் கைகால் கொங்கை முதலிய வற்றையும் செவ்வல்லி - வாயையும் நீகர்த்தலிற் பகைமையெனக் கொள்க. பலவு மென்றதால் வள்ளை - செவியையும் பிற ழிறவற்றையும் நீகர்க்குமாதலின் அவற்றையு மென்க. (43௨)

தமதுறுப்பி னெழில்கரவிற் றுங்கவரும் பிழையானுஞ் சமஹதன் றெழில்வளர்க்குந் தண்பயிரைத் தெறலானு மமரிடைவந் தெதிராத வலர்ப்பகைகையத் தாந்தொடர்ந்தே குமரியுயிர் குடிப்பதற்குக் குறுகினார் வயன்மாதர்.

(இ - ன்.) வயலிற் றெழில்புரியும் பள்ளப்பெண்கள் தமது அவயவங்களி னழகை வஞ்சகமாகத் தரிக்க உண்டாகின்ற குற்றத்தினாலும், காமப்போப்புரியும் மன்மதனது செயல்களை வளர்க்கின்ற (கரும்புபோலுள்ள) தண்ணியபயிரை யழித்தலி னாலும், (தம்மை) போரில் வந்தெதிர்க்காத மலர்களாகிய பகைகளைத் தாம் நெருங்கி (அவற்றின்) அழியாத வுயிர்களை யழிப்பதற்கு அடைந்தார்கள். எ -று.

அமரிடை வந்தெதிராத என்பதை, எதிர்த்து அமரிடைவராத என விருதி பிரித்துக் கூட்டி, எதிர்த்துப்போருக்கு வராத எனப்பொருள் கூறினுமையும். அம ரிடை - அமருக்கு; உருபுமயக்கம். குமரியுயிர் என்புழி - இளமையுயிர் என்றுமாம். அவை யப்போது களையப்படினும் மீண்டும் முளைக்கும் ஆற்றலுடைமையின் அழியா வுயிர் எனக்கோடலே சிறப்பு.

சமரமதன் றெழில்வளர்க்குந் தண்பயிர் என்றது கரும்புபோல விளங்கும் நெற்பயிரையென்க. (43௩)

எங்களுக்குப் பகையாகி யிலஞ்சிமுத லாமிடத்திற் றங்கியிருப் பதற்கேதுஞ் சாற்றிலமற் றதுபொறுத் து மெங்கள்கண வரைப்பகைத்திங் கிருந்திடவொட் டேமென்று மங்கையர்பூங் கயமுதலா மலர்களைத் தொடங்கினார்.

(இ - ன்.) எங்களுக்கு விரோதமாகித் தடாகமுதலியவிடங்களிற் போருந் தியிருப்பதற்கு ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டோம். அதனைப் பொறுத்தோம் (ஆயினும்) எங்கள் கணவர்களைப் பகைமைகொண்டு இவ்விடத்திலிருக்கவிடமாட்டோம் என்று, அம்மள்ள ஸ்திரீகள் தாமரை முதலாகிய மலர்களைக் களைத்தெறிய ஆரம்பித்தார்கள். எ -று.

மற்று - அசை. கணவரைப் பகைத்தலாவது - அவர்கள் நெற்பயிரைப்பெருக் கருதியதற்கு மாறுபடச்செய்தலென்க. (434)

வேறுவேறு ளளத்தெண்ணி வேறுபடுங் கயவர்களா லூறுறு தெனிலவரை யொறுப்பாரா ருறுப்பொடெதிர் கூறுமோ திம்பணிலங் கூர்மம்வரால் கயன்னெருண்டுஞ் சிறுமா லிலரொளிக் குஞ் செயலானுந் தொடர்ந்துவரால்.

(இ - ன்.) (தமது) மனதில் வெவ்வேறாகக் கருதிமாறுபடுகின்ற கீழ்மக்களால் (தமக்கு) தீமைவிளையாதாகில், அவர்களைத் தண்டிப்பவர் யாவர்? (ஔவருமியர்!) தம தயவங்களைடன் வ்யாகட்கொல்கின்ற உன்னம் சங்கு அமைவரால் கயல் நண்டு முத

விபனவற்றைக் கோபியாதவர்களாகி (அவை) ஒளித்துக்கொள்ளுஞ் செயல்களாலும் (அவற்றைத்) தொடர்ந்திலர் (அம்மங்கையர்.) எ - று.

ஓதிமம்-ஈடைக்கும், பணிமம்-கழுத்திற்கும், கூர்மம்-புறந்தாளுக்கும், வரால்-கணக்காலும், கயல்-கண்ணுக்கும், ஞெண்டு-முழந்தாளுக்கும் உமானப்பொருள்கள்.

சைவலந்தா மனாகுவனோ தன்குழாதல் கொடிவள்ளோ
தேய்வமணன் கமழ்ரீலந் திகழனிசச மெனும்பகைகட்
சுவ்வகைசெய் யாதவர்க ளுடனிருந்த பெரும்பிழையாற
கைவலத்திற் பறித்தெறிந்தார் கதுவியபுல் லாதிகளும்.

(இ - ள்.) கொடிப்பாசி - நாமரை - செங்குவனோ - தண்ணிய அல்லி - வள்ளோக்கொடி - திவ்விய மணமீசுந் கருங்குவனோ - விளங்குகின்ற அளிச்சமென்று சொல்லப்படும் பகைகளுக்குப் பிழைக்கும்வகை செய்யாமல், (அவற்றுடன்) தங்கிய பெருங்குற்றத்தால், பொருந்திய புல் முதலியவற்றையும், ஆற்றுக்காலாட்டியார் (தமது) கைவல்லமையாற் பறித்தெறிந்தனர். எ - று.

சைவலம் - கூந்தலுக்கும், தாமரை - முகமுதலியவற்றுக்கும், குவனோ - கண்ணுக்கும், குருதம் - வாய்க்கும், வள்ளோ - காதுக்கும், அளிச்சம் - பாதத்திற்கும் உவமையாற் பகைப்பொருள்கள். (ககசு)

சிரஞ்செவிறோள் கண்முன்கை திணிமுலைமெல் லிடைபாதம்
வரஞ்செறிமென் மலர்பலவும் வகுத்தணிந்து மீண்டவர்க
ளாஞ்செறியும் பகைசவட்டி யெர்ண்டலையா திகளணிந்த
புரஞ்சிரித்த புண்ணியரே போன்றனர்மன் ளர்கள்புகழ்.

(இ - ள்.) தலை - காது - தோள்கள் - முன்கை-(அழகு) முற்றிய முலைகள்-தண்ணிய இடை - கால் (முதலியவிடங்) களில், மேன்மைபொருந்திய மெல்லிய பல மலர்களையும் வகைப்படுத்தி மன்னர்கள் புகழும்படி திரும்பிய ஆற்றுக்காலாட்டியார்கள் வலிமையிசை பகைகளையுறித்து ஒள்ளிய சிரமுதலியவற்றை (அறிஞரியாக) அணிந்த திரிபுரங்களைப் புன்னகையாற் பொடித்த புண்ணியராகிய சிவபெருமானை யொத்தார்கள். எ - று.

மீண்டவர்கள் - வினையாலணையும் பெயர்;

மலர்பலவு மன்னர்கள் புகழுவகுத்தணிந்துமீண்டவர்கள்**பகைசவட்டி*** அணிந்த புண்ணியரே போன்றனர் - என முடித்துக்கொள்க. (ககஎ)

சேரறிவா றையுமுடைய தேவர்முத லனைவோர்க்கும்
வாரறிபூண் முலைமாதர் மகிழ்செய்வ ததிரயமோ
வோரறிவா கியபயிற் முழுத்தியர்கைத் தலந்தோய்ப்
பாரறிய மிகத்தெளிந்து பரந்தெழுந்து வளாவனவால்.

(இ - ள்.) கச்சினைத்தரித்த ஆபரணமணிந்த முலைகளை யுடைய மாதர்கள் சேர்த்திபொருந்திய ஆறறிவினையுமுடைய தேவர்முதலிய வெல்லாருக்கும் மகிழ்ச்சியையுண்டுசெய்வது ஆச்சரியமோ. ஆற்றுக்காலாட்டியாரது கைத்தலம்படிய, ஓரறிவினையுடைய பயிர்களும், உலகினரறியும்படி மிகச்செழித்துப் பரவியெழுந்து வளர்க்கின்றன. (ஆதலின் ஆச்சரிய மன்று.) எ - று.

ஆறறிவுநீர் தேவர் (மாந்தர்) முதலியோ ரென்பதையும், ஓரறிவுநீர் பயிர் முதலியன வென்பதையும்,

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்.

(குத்திரம்) “ஒன்றறி வதுவே யுற்றறி வதுவே
இரண்டறி வதுவே யதனொடு நாவே
மூன்றறி வதுவே யவற்றொடு மூக்கே
நான்கறி வதுவே யவற்றொடு கண்ணே
ஐந்தறி வதுவே யவற்றொடு செவியே
ஆறறி வதுவே யவற்றொடு மனமென
நேரிதி னுணர்ந்தோர் நெறிப்படுத் தனரே” — எனவும்,

“புல்லு மரனு மோரறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே,
நந்து முரளு மீரறி வென்ப
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே,
சிதலு மெறும்பு சும்வறி வென்ப
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே,
நண்டுந் தம்பியு நான்கறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே
மாவும் புள்ளு மையறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே
மக்க டாமே யாறறி வுயிரே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே.” — எனவுங் கூறியதனாலுணர்க.

அரவமலி நறுந்தெண்ணீ ரறுதுதின முறப்பாய்த்திப்
புரவுபுரி தரவுமுவர் புரையறவோங் கியபயிரின்
விரவுமடல் கிழித்தெழுந்து வெண்கதிர்கள் வளர்தோற்ற
மரகதப்பா றையின்முளைத்து வளர்வயிரக் கொழுந்தினை.

(இ - ள்.) உழவுத்தொழில் செய்வோர் ஓசைமிக்க நல்லதெளிவாகிய நீரை
நீங்காது நாடோறும் பொருந்தப் பாய்ச்சிக்காத் தல் செய்யக் குற்றமற வுயர்ந்த பயிரி
னது நெருங்கிய மடலினைக் கிழித்தெழுந்து வெள்ளிய கதிர்கள் வளர்கின்ற தோற்ற
மானது மரகதப்பாறையினின்று முளைத்து வளர்கின்ற வயிரக்கொழுந்தினை யொத்
திருந்தன. எ - று.

பயிரை மரகதப் பாறையாகவும், கதிரை வயிரக்கொழுந்தாகவும் உவமித்தக்
கூறினர். (ககக)

தயங்கியதன் னிறங்காட்டித் தனக்கதிப னெனத்தன்னுள்
வயங்குமரி. திறம்பின்னர் மருவுபயிர்க் கருள்கரந்து
பயங்கதவு மமுதுறுத்திப் பணிக்கதிரோன் றினம்வளர்ப்ப
வியங்கியவெண் கதிர்முதற்போ லெழுந்துபசற் தனபெரிதும்.

(இ - ள்.) தண்ணிய கிரணங்களையுடைய சந்திரன் பொருந்தும் பயிருக்கு
விளங்கிய தனது (வெள்ளிய) நிறத்தைக்காட்டி, தனக்குத் தலைவனென்று சொல்
லும்படி தனக்குள்ளே விளங்கும் விஷ்ணுவூர்த்தியின் (பசுமை) நிறத்தைப் பின்னர்
அருள்மிகுந்து, உருசிவாய்ந்த அமுதத்தையுறுவித்து நாடோறும் வளர்க்க, பிரகாசிக்
கின்ற வெள்ளிய(செந்)கதிர்கள் முதற்பொருளாகிய பயிரைப்போல வெளுத்தெழுந்து
(பின்னர் அப்பயிர் பசுமையுற்றபோல) மிகுதியும் பசப்புற்றன. எ - று.

பயிர்கள் சந்திரனாஸ் வளர்க்கப்படுகின்றனவென்பது கருத்து. இதுபற்றியே பயிருக்குச் சரியமென்றும் பெயர். (சசி - சந்திரன்.)

சந்திரனிடத்து விட்டுணு விளங்குதலை,

“தேரேறிவரும்பரிதிமண்டிலத்துஞ்செழுமதிமண்டிலத்துஞ்சீர்கொண்டேரேறிவருங்கனன்மண்டிலஞ்சந்திமண்டிலத்துமென்கணனு

நீரேறிவருமீயுமுருத்திரனும் கேச்சுரனுநிலவச்செய்து

நாரேறிவருமவர்தமுளத்தமரென்குணத்தானையந்துவாழ்வாம்” — என இந்நூலில் வருவதுணுணர்க. (கஉ௦)

விண்ணிவந்து மதிக்கடவுள் விளங்குகதூக் கரத்தணைப்பவண்ணெகிழ்ந்து கருத்தரித்துத் துருப்பசந்த கதிர்ச்சாரி பெண்ணினினர் தமைத்தாங்கும் பெற்றியினர் தாயரென மண்ணறலென் றிரண்டினையு மன்றவெதிர் நோக்கினவே.

(இ - ள்.) சந்திரபகவான் ஆகாயத்திலுயர்ந்து, பிரகாசிக்கின்ற (தனது) கிரணங்களாகிய ஓக்களாலணைப்ப, உண்ணெகிழ்ந்து கருத்தரித்து உருவம் பசுமையுற்ற, கதிர்களையுடைய நெற்பயிர், மாதர்கூட்டம் (தாம் கருவயிர்க்கையில்) தழ்மைத் தாங்குகின்ற தன்மையையுடையவர்கள் தாய்மார்களே யென்று (அவர்களை) நோக்குமாறு, பூமியும் சலமும் என்று சொல்லப்படும் இரண்டினையும் (நிலபெற) எதிர்நோக்கிநிலபெற்று நின்றன. எ - று.

உண்ணெகிழ்ந்து என்பதில், உள் - கருத்தரித்தற்குரிய உள்ளிடம்; மணம் எனக்கொள்க. (கஉ௧)

மகளிரிடை யொவ்வொருத்தி வந்தியென நிற்பதுபோற்
றகவுறுமா சிரியனரு டாங்குமுப தேசத்தி
னிகவினரு ளொவ்வொருத்த னிழுதையென நிற்பதுபோ
லுகலரும்பல் செயலொத்து மொரோவொன்று பதறான.

(இ - ள்.) மாதர்களில் ஒவ்வொருத்தி மலடி யென்று சொல்லும்படி நிற்பல் போலவும், மட்சிபொருந்திய ஆசிரியனது அருளமைந்த உபதேசத்தின் நீக்கமில்லாதவர்களில் ஒவ்வொருத்தன் கீழ்மகனென நிற்பல்போலவும், (கதிர்களுள்) கெடுதலற்ற பல செயல்க ளொத்துநின்றும் சில பதர்களாயின. எ - று.

ஒவ்வொன்று என்பது சிறுதொகையை யுணர்த்தலின், சிலவென்றும்.

சாத்துவித நிறமுன்னாய்த் தாமதத்தி னிறம்பின்ன
யேத்துமவகை யிருந்தபடி யெதிர்நோக்கி யிராசதந்தா
னீத்தலரு நிறஞ்சால நிரம்பியது போற்கதிர்கள்
காத்திடுநீர்ப் பண்ணைதொறுங் கதிர்த்துமிகச் சிவந்தனவே.

(இ - ள்.) சாத்துவித நிறம் முன்னேவாய்ந்து, தாமதத்தின் நிறம் பின்னே யாகிப் பொருந்தியவகை யிருந்ததன்மையை இராசதமானது எதிரேபார்த்து, (தானும் வந்து கலந்து) நீக்குதற்கரிய (தனது) நிறத்தை நிரப்பியதுபோல, (நெற்) கதிர்கள் சிறைகோலிய நீளையுடைய வயல்களிலெல்லாம் ஒளிவிட்டு மிகுதியுஞ்சிவந்தன. எ - று.

சாத்துவீதம் - வெண்மையும், தாமதம் - கருமையும், இராசதம் - செம்மையு மாமென்பர். (கஉ௩)

மண்புனல்கால் வெளிபரிதி மதிமள்ள ரெனவிசர்க்
கொன்படிவ மெனுந்தானு மோம்பவழல் குளிர்ந்தடுத்த
பண்பெனவு முதிர்வினைவின் பசையீரம் வாங்கவுறு
நண்பெனவும் வயன்மீட்டு நளினமொடாம் பனுமலர்ந்த.

(இ - ள்.) மண் - சலம் - வாயு - ஆகாயம் - ருரியன் - சந்திரன் - ஆன்மா,
(ஆதியவற்றைப்) போல, சிவபெருமானுக்கு ஒளிய வடிவமென்னுந் தன்னும் காட்
கும்படி; அக்கினியானது குளிர்ச்சியுற்று அடுத்ததன்மைபோலவும், முற்றிய வினைச்ச
வின் ஈரத்தொத்தோக்கவந்த நட்பாளன்போலவும், வயல்களில் திரும்பவும் தாமதாபு
டன் ஆம்பல்மலர்களும் பூத்தன. ஏ - று.

தான் - அக்கினி. பசை ஈரம் - இருபெயரொட்டு. கம்பரி - காமவே
ளென்பனபோல.

சிவபெருமான் மள்ளராகவந்தது.

சூரிசந்தரமூர்த்தியானார் சிவபெருமானால் தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டுப் பல
தலங்களிலுஞ் சென்று அநக அற்புதங்களைச் செய்துகொண்டு மேலைச்சிதம்பர
மாகிய பேருளையடைகையில், சிவபெருமான் தமது தோழருக்கோர் திருவிளையாடல்
செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு, உபநினைப்பொருளும், அலினைப்பொருளுந் தாமே
யென்று வேதங்கள் எடுத்தோதுதற்கேற்ப, முன்பு வேதியராய்த் தம்மைக் காட்டிப்
பயனைக்கொடுத்தருளிற்றபோல ஐந்ததுங் காட்டத் திருவுளங்கொண்டு, பள்ளுகி,
திருவிளையாட்டினால், வயலிற் சென்றனர். உமாதேவியாரும் பள்ளியாகி, கழனியிலே
தொழில் செய்யத்தொடங்கினார். விநாயகக்கடவுளும், முருகக்கடவுளும் பள்ளச்சிறு
ராய், வயலின்கண் விளையாடினர். அரிபிரேந்திராதி தேவர்கள் துகளும், கலப்பை
யும், மேழியும், கொழுவும், வாரும், கயிறும், கோலும், வீத்தும், நாரும்,
ஆகிய எல்லாமாகி, வந்தார்கள். சிவகணநாதர்கள் ஏவல்செய்கின்ற பள்ளர்களாய், சிவ
பிரானாகிய பட்டிப்பள்ளர் ஏவல்வழி உழுக்கின்றவரும், நீர்பாய்ச்சுகின்றவரும், வரப்
பின் அருகு செக்கின்றவரும், பரம்படிக்கின்றவரும், நாற்று நடுகின்றவரும், விதைக்
கின்றவரும் ஆளுந். இலக்குமி, சரசுவதி, இரத்திராணி முதலாயினோர் பள்ளிகளாய்,
உமாதேவியாகிய பச்சைப்பள்ளியோடு நூற்று நட்பார்கள். இவ்வுணம் இவர்கள் கழ
னியிலே, தொழில் செய்துகொண்டிருந்தபோது, ஆலயத்திற் சென்ற சூரிசந்தரமூர்த்தி
நாயனார் சிவபிரானை அங்கே, தரிசிக்கப்பெறாமல் இடபதேவனை வினவினார். அதற்கு
இடபதேவர் வன்றொண்டனுக்கு ஒன்றுஞ் சொல்லவேண்டாமென்று சிவபிரான் ஆஜ்
ஞாபித்தபடியால், கண்ணினுற் காட்ட, அக்குறிப்பின்வழியே நாயனார் வயலிடத்தே,
ஆராய்ந்துவந்து, சுவாமியையும், அம்மையையும் கண்டு வணங்கினார். நாயனாரோடு
சிவபெருமான் களையேறி, காஞ்சிநதியில், ஸ்நானஞ்செய்து, ஆலயத்தை அடைந்து,
இடபதேவர் முகத்தை மண்டொடு கருவியாற் சேதிக்க, அதற்கு இடபதேவர் அஞ்சி,
வணங்கிக் கொம்பினாலே ஒரு தீர்த்தம் அகழ்ந்து, சிவலிங்கத் தாபித்துப் பூசித்து, குற்
றத்தினின்றும் நீங்கினார். பின்னர்ச் சிவபிரான் வெள்ளியம்பலத்திலே, திருநடனஞ்
செய்தார்.—என்பது சரிதம். இதனை,

பேநூர்ப்புராணம் பன்னாற்பட்டம்.

அராவணிசுடிப்பள்ளனார்தோழரெக்கவந்தமையறியார்போற்
பராமுகத்தினராய்ப்பள்ளிகள்பள்ளர்தம்மொடும்பயின்றிருந்தொழிலி
னாராவுநீர்ப்பணையினுழி தரனோக்கியுறப்பணிந்தெழுந்துதோழமையால்
விராவியவன்பர்மகிழ்ச்சியீக்கினைப்பவியப்பொமெசதியாகவெரால்.

மறையவனரசன்செட்டிதன்றூதவயங்குநாற்குத்திரன்புவனம்
பறைதருநல்லசங்கரன்வேடன்பணிசிவன்விளங்குமக்கணக்க
ணைசெயம்பட்டனகமதுபுறத்தேகாலியாட்டரவம்ரிசிடையன்
பறையனுமுன்னரானீயீன்றுபள்ளனாமைதெரிந்தேன்யான்.”— என்பதனான
ணர்க. (௧௨௪)

முறுகவினைத் தவனியிசை முடிசூழ்த்துக் கிடக்கின்ற
மீதுவில்வினை வினைநோக்கி வயல்வினைஞர் மகிழ்வெய்திக்
குறுகினாதண் ணுமையியம்பக் குயமே மந்தித் தலைகுனிந்தா
ருறுபலங்கொள் ளுநர்வணக்க மோம்புவது மரிதேயோ. *

(இ - ள்.) வயலிற் றெழிலீழரியும் பள்ளர்கள் முதிர வினைவெய்திப் பூமீயின்
மேல் தலைசாய்த்துக்கிடக்கின்ற, குற்றமில்லாத பயிணப்பார்த்து, களிப்படைந்து
முழுவொலிக்க* அரிவாள் தாங்கிச்சென்று தலைகுனிந்தார்கள். பொருந்திய பலனைப்
பெறுவோர் பணிதல் செய்தலும் அருமையோ? எ - று.

“உறுபலங்* **அரிதேயோ” என்றது கவிக்கூற்று. குறுகினர்-முற்றெச்சம்.
எல்லார்க்கும் பயன்படுவா ரென்செயினும் பொறுப்பபெறு
நல்லார்க ளுணாப்பொருளை நாட்டியது கதிர்ச்செந்நெ
லொல்லாரின் வளர்த்தவரே யொறுத்துவரிந் தெடுத்தேகி
வெல்லாத களத்திட்டு மிதித்திரும்பேபார் செயப்பட்டே.

(இ - ள்.) கதிகளையுடைய செந்நெற்பயிரானது (தம்மை) வளர்த்தவர்களே
சுத்துருக்கன்போலறுத்துக் கட்டிக்கொண்டு சென்று, களத்திலிட்டு மிதித்துப் போர்
செயப்பட்டு, யாவர்க்கும் பிரயோசனப்படுபவர் (தம்மைப் பிறர்) யாதுசெய்யினும்
பொறுப்பார்களுன்று, நல்லவர்கள் கூறிய சொற்பொருளை நிலைநிறுத்தியது. எ - று.

வெல்லாத களம் - நெற்களமென்க. (௧௨௫)

கையினாற் பிடித்தடித்துங் கடாவடியிற் படுத்திடும்
வையெலாந், தணப்பித்து மருவுபதர் நவைநீக்கிச்
செய்யெலா மிகக்குவிக்குஞ் செந்நெல்லள நோக்குதற்கே
மெய்யெலாம் விழிப்படைத்தான் விண்ணவனு மிந்தினனே.

(இ - ள்.) கையினாற் பற்றியடித்தும், கடாக்களின் கால்களிற் படுத்திடும்,
வைக்கோல்களையெல்லாம் பிரிப்பித்தும், பொருந்திய பதராகிய குற்றத்தை விலக்கி,
வயல்முழுதும் மிகுதியாகக் குவிக்கின்ற செந்நெல்லின் வளப்பத்தைப் பார்ப்பதற்காக
வே, அந்நிலத்தெய்வமாகிய இந்திரன் உடன்முழுதும் விழிகள் பெற்றனன். எ - று.

தென்புலத்தார் தேவர்விருந் தினர்சேர்சுற் றமுந்தாமென்
மைப்புலத்தா றினிதோம்ப வைங்கூறுகொண்டமிழவ
ரின்புறநா னிலம்புரக்கு மேந்தலுக்கோர் பகுப்பாக்கித்
தம்பகுப்பால் விழைந்தேனைத் தருமமுஞ்செய் வார்தினமும்.

(இ - ள்.) பிதிரரும் தேவரும் அதிதியரும் பொருந்திய உறவினருக் ஈ - று
மென்று ஐம்புலத்துஞ் செல்லும் அறநெறியை இனிதாகக் காக்கும்படி ஐந்து பங்கு
களை யெடுத்துக்கொண்டு, இன்பமுண்டாம்படி பூமியைக் காக்கின்ற மண்ணவனுக்
கோர்ப்புரு செய்து (கொடுத்து), தம்முடைய பங்கைக்கொண்டு ஆசையும் பிற
தருமங்களையும் நாடோறுஞ் செய்வார்கள் மன்னர்கள். எ - று.

“ஐம்புலத்தாறினிதோம்ப” என்றதை, திருக்குறள் “தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க ருனென்றும் - கைம்புலத்தா றோம்பறலை” என்னும்வெண்பாவா ணுணர்க. “தென்புலத்தார் - பிதிரர். இவர் படைப்புக்காலத்து அயனாற் படைக்கப் பட்டதோர் கடவுட்சாதியர். அவர்க்கிடம் தென்றிசையாதலின் ரென்புலத்தாரெனப் பட்டனர். விருந்து - புதியராய்வந்தோர். அவர் இருவகையினர். பண்டறிவுண்மையிற் குறித்தவந்தாரும், அல்கின்மையிற் குறியாது வந்தாருமென. எல்லா அறங்களுந் தானுறைய நின்று செய்யவேண்டிதலின் தன்னை யோம்பலும் அறனாயிற்று.” என்றார் பரிமேலழகர்.

தென்புலத்தார் முதலியோர் பங்கினை அவ்வவர்க்களித்துத் தம் பங்கில் எஞ் சியதுகொண்டு பிறதருமங்களைபுஞ் செய்வார்களென்பார் “தம்பகுப்பால் விழைந்தேனைத் தருமமுஞ் செய்வார்” என்றார். (கஉஅ)

தொறுவியர்மத் தான்மொத்தித் துணத்தி னுறப்பிணித்த
மறுவுடையா னெனமறலை வணங்காதா ரெவர்களமர்
தெறுவினையிற் பட்டதெனச் செந்நெலொழிப் பாரில்லை
புறுவர்முதுவியவுலக முவந்தளிக்குங் காரணத்தால்.

(இ - ள்.) (உலகிற்குக் காப்புக்கடவுளாதலின்) திருமாலே, ஆயசனியர் மத்தா லடித்துத் துணிவினிடத்துப் பொருந்தக்கட்டிய குற்றமுடையவரென்றுபணியாதவர்கள் எவர்? (ஒருவருமில்ர். அதுபோல) முனிவருலகமுதலிய வுலகங்களைக் களித்துக் காக்குங்காரணத்தினால், செந்நெல்லை (உழவரது) தெறுவினையாற்பட்டதென்று நீக்குபவர் ஒருவருமில்ர். எ - று.

தெறுவினை - கடாவான் மிதித்தல் முதலியன.

திருமால் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஆயர்வீடுகளில் உறியிற்சேமித்த வெண்ணையைக் களவாடி விளையாடுகையில் ஆய்ச்சியர் முறையிட்டதாற்றுகு, அசோதைப் பிராட்டியார் கயிற்றால் யாத்தனரென்பதும், ஆய்ச்சியர் மத்தாலடித்தன ரென்பதும் சரிதங்கள். (கஉக)

கன்னனறுஞ் செழும்பாகுங் காய்கனிபா றயிரிழுதுஞ்
செந்நெலமு தொடுமிசைந்து செழிவாசப் பாகடைதாய்த்
துன்னலருங் களிப்பெய்தி யும்பர்களு நறுமுறுப்ப
நன்னலத்தின் வாழ்குநரே நகர்தோறு மூர்தோறும்.

(இ - ள்.) சர்க்கரையும், வாசனையுடைய செழியபாகும், காயும், கனியும், பாலும், தயிரும், நெய்யும்(கூட்டி)செந்நெல்லாலாகிய அன்னத்தோடும் புசித்து, மிக்க வாசனையுடைய பாக்கு வெற்றிலை [தாம்பூலம்] ஆன்று, அடைதற்கரிய சந்தோஷத்தை யடைந்து, தேவர்களும் முறுமுறுக்கும்படி நல்ல கிறப்போடும் வாழ்பவர்களே நகரங்கடோறும் ஊர்கடோறும் (உள்ளார்கள்) எ - று.

நறுமுறுத்தல் - முறுமுறுத்தல்.

(கஉ௦)

வேள்விபுரி சடங்குகளும் வியத்தகுமங் கலவினைபு
நாள்விழவு மதிவிழவு நலத்தகுமாண் டின்விழவு
மாள்வினையா டவர்மகளி ரருந்துனிதீர்த் துறவாக்குந்
தாள்வினையு மருவெனவே தயங்கியதண் ணடைதோறும்.

(இ - ன்.) யாகஞ்செய்யுஞ் சடங்குகளும், களிக்கத்தக்க விவாகாரியங்களும், தினேற்சவமும் மாசோற்சவமும் நன்மைவாய்ந்த வருடோற்சவமும், தொழில்புரியும் பள்ளர்களும் பள்ளிகளும் கியவர்களது அரிய துன்பத்தை பொழித்து உறவாக்குகின்ற தாளாண்மையும் நீங்காவென்று சொல்லும்படி மருதநிலத்தூர்கடோறும் விளங்கின, எ - று. (௧௩௧)

உண்ணுவது மருந்தொருநா னுட்ப்பதுவுந் தருவினதே
நண்ணுவது மந்தரமே நல்குவதும் வாய்மொழியாம்
பண்ணவர்வைப் பிணைப்புரந்தும் பயன்பெரிதின் மையைக்குறித்தே
மண்ணகருக் கமரனென வானவர்கோ னமர்ந்ததுவே.

(இ - ன்.) (சந்திரன் பூரணகலிபொருந்திய) ஒருநாளில், புசிப்பதுவும் [அமுதம்] மருந்து, தரிப்பதுவும் [கற்பகத்தருவாற்றருவதே] மரவுரியே. தங்குவதும் [ஆகாயமே] ஆதரவற்றவிடமே. கொடுப்பதுவும் [இந்திராயநம் என்னுஞ் சொல்லே] வாயளவாகியமொழியேயாம். (ஆதலின்) தேவலோகத்தைக்காத்தும் மிக்கபிரயோசனமில்லாமையை நீனைத்தே இந்திரன் நிலவுவகிலுள்ள மருதநிலத்தூருக்குத் தெய்வதமென்று பெரிருந்தியதாகும். எ - று. (௧௩௨)

போகமிகு விண்ணுலகம் புரப்பவனே தெய்வதமாய்
மேகமிகு புனல்வழங்க விருப்பினெடுங் காக்கின்ற
பூகமலி வயல்வளமும் புகன்மொழியி னளவைத்தோ
நாகமலி பொழினெய்த னலந்தெரிந்த வாறுரைப்பாம்.

(இ - ன்.) போகங்கள் மிகுந்த தேவலோகத்தைக் காக்கும் இந்திரனே தெய்வதமாகி, மேகமானது மிக்கநீரைக்கொடுக்கும்படி, ஆசையோடுங் காவல்புரிகின்ற கமுகமரங்கள் மிகுந்த மருதநிலத்தின் வளப்பமும் சொல்லுகின்ற சொல்லளவையுடையதோ? (அன்று) புண்ணாக மரங்கள் மிகுந்த சோலையையுடைய நெய்தனிலத்தின் மேம்பாட்டையுணர்ந்தபடி (இனி) கூறுவாம். எ - று.

வயல் வளமு மென்றதில், உம்மை - உயர்வு சிறப்புப்பொருளது.

அனுவைத்தோ என்றதில், ஓகாரம் - வினாவோடெதிர்மொழியுமாம். (௧௩௩)

நெய்தல்.

வேறு.

கூரும்புனற் கதிபதி யென்னும் வானவன்
சூரும்புனர் நெய்தல்வாழ் கழிக டோற்றிய
பெரும்புனற் கடனிலம் பேணத் தக்கதென்
றரும்பிய விருப்பினுங் கமர்தன் மேயினான்.

(இ - ன்.) மிக்க நீருக்கிறைவென்று சொல்லப்படும் வருணதேவன், வண்டுகள் கிண்டிகின்ற நெய்தன் மலர்கள் பெருந்திய கழிகள் விளங்கிய பெரியபுனலாகிய கடலையுடைய நெய்தனிலம் காக்கத்தக்கதென்று தோன்றிய ஆசையுடன், இவ்விடத்திற் பொருந்தினான். எ - று.

வருணன் நெய்தன் மலர்வேட்கையனாதலின் அதனைக் காக்க விரும்பினனென்றார். சூரும்புனர் - சினைக்கேற்ற ஆடை. (௧௩௪)

கும்பமா முனியுணுங் கொள்கைத் தாயது
பம்புமா நகிபல்படியுந் தூயதென்

றம்புரா சிவின்மருங் கடுத்து வாழுமால்.

கொம்பனா னுமைவளர் கோதில் சாதியே.

(இ - ன்.) பூங்கொம்பை யொத்தவராகிய உமாதேவியார் உதித்த கும்பமில் லாதபரதசாதி, பெருமை பொருந்திய அகத்தியமுனிவர் பருகுந் தன்மையுடையதா யுள்ளது. நெருங்கிய பெரிய பலந்திகள் ழடியும் புனிதமானது என்று சமுத்திரத்தின் பக்கலிற் சேர்ந்து வாழாநிற்கும். எ - று.

கும்பமுனி - அகத்தியர் - இவா கும்பத்தினின்றுத் தோன்றினவராதலின் அப்பெயரெய்தினர். இத்திரன் தன்னைப் பகைத்தொளித்த விருத்திரனைக் கொல்லக் கூருதி அகத்தியமுனிவரை வேண்ட அவர் அதனை ஆசமனீயஞ் செய்தனர். என்பது சரிதமாதலின் “அம்புராசி கும்பமாமுனியுணுங் கொள்கைத்து” எனக்கூறப்பட்டது. இதனை,

திருவினையாடற்புராணம்.

“கைதவன் கரந்து வைகுங் கடலைவெற் படக்குங் கையிற்

பெய்துமுந் தெல்லைத் தாக்கிப் பருகினான் பிறைசேர் சென்னி

யையன தருளைப் பெற்றார்க் கதிசய மிதென்கொன் மூன்று.

வையமுந் தொழிலுஞ் செய்ய வல்லவ ரிவரே யன்றோ”—என்பதனுதற்க.

வருணனுக் கூர்தியா மகர மீனுந்த

மொருகுல மென்றவ னுறையும் வைப்பெலாஞ்

செருவலி திமிங்கில கிலந்தி மிங்கிலம்

பொருமக ரம்பல மீனுங் புல்லுமே.

(இ - ன்.) வருணதேவனுக்கு வாகனமாகிய சுராமீனுந் தமது ஒப்பற்றகுல மென்று, அவன் வசிக்குமிடமெல்லாம் [கடல்முழுதும்] போர்செய்கின்ற வலியுடைய திமிங்கிலகிலம், திமிங்கிலம், போர் புரியும் மகரம் (முதலிய) பலவகை மீன்களும் பொருந்தும். எ - று.

திமிங்கிலகிலம் - திமிங்கிலம் என்பன மச்சவிசேடங்களாம்.

(௧௩௬)

பிணக்குவைப் படும்பெரு மன்னர் பேரரிடை

நிணக்குவை புண்ணவு நீலக் கண்ணினு.

ருணக்குறு மீனெளி துணவு மோங்குமைங்

குணக்கருங் கொடியினங் குழுமி வாழுமே.

(இ - ன்.) பிணக்குவியல்படுகின்ற பெருமைவாய்ந்த அரசர்களது யுத்தகளத் தில், கொழுப்பின் குவியலைப்பூசிக்கவும், நெய்ச்சன் மலரை யொத்த கண்ணையுடைய பரத்தியர் உலர்த்துகின்ற மீனை எளிதாகத்தின்னவும், உயர்வாகிய ஐந்து குணங்களை யுடைய கரிய காக்கைக்கூட்டநீகன் கூடி (அந்நிலத்தில்) வாழாநிற்கும். எ - று.

காக்கையினீர் ஐங்குணங்கள்.—மறைந்த புணர்ச்சித்தாதலும், கலங்காமை யுந், பொழுதிருவாதிடம் புகுதலும், நெடுக்காண்டலும், மடியின்மையும்—என்றார் பேராசிரியர், திருக்கோவையாருள். அன்றியும்,

“காலை யெழுதல் காணாமலின்புறுதல்

மாலை குளித்து மனைபுகுதல் - எலவே

உற்றாரோ மெண்ண லுறங்க விவையந்துங்

கற்றாய்வாய் காக்கை குணம்.—எனக் கூறுவதுமண்டு.

(௧௩௭)

பரத்திய ரூபப்பினைப் பயந்தொ ளித்தமீ
னரத்தவித் துருமமுத் தனைத்தும் பேணியு
முரத்தினை யுளத்துறுப் பயத்தி னேதமும்
வரத்தினை யுறரென மறுகு மெங்குமே.

(இ - ன்.) நெப்தனிலமாதர்களது அவயவங்களுக்கு அச்சமுற்று ஒளித்துக் கொண்ட மீன் செந்நிறத்தபவனம் முத்த ஆதலியவற்றையும் (தன்னிடத்திற்) கொண் டிருந்தும் ; மனதில் வன்மையடைந்திராத பயத்தினை யுடைமையால், சமுத்திரமும் வரத்தினையடையார்போல எங்குஞ்சுழலும். எ - று.

பயத்தின் என்பதில், பயமீ - நீர் ; அச்சம் என்றும், வரத்தினை என்பதில் வரம் - சிறேஷ்டமீ ; வரப்பிரசாதம் என்றும் பொருள் கொள்க.

மீன் அவர்கண்ணுக்கும், வித்துருமம் இத்மூக்கும், முத்துபல்லுக்கும் முறையே அஞ்சினவெனக்கொள்க. (௧௬௮)

உருநல மிலாதவ ருதவு நன்பொரு
னொருவுந ரிலையுவர் நாற்றக் கார்க்கடன்
மருவுறு தீர்த்தமாய் வானும் பற்பல
பொருள்களும் யாவரும் போற்ற நல்குமே.

(இ - ன்.) உருநலமில்லாதவர்கள் கொடுத்த நற்பொருள்களை விலக்குவார் (ஒருவரும்) இவர். (அதுபோல) உவர் நாற்றத்தினையுடைய கரியகடலானது பொருந் திய தீர்த்தமாகி, தேவர்களும் (மாதாடர்முதலிய மற்றையோர்) எல்லாரும் (தன்னைத்) து சிக்க, பற்பலபொருள்களையும் கொடுக்கும். எ - று.

உருநலமிலாதவர் - குருபிகள், வான் - ஆகாயம்; ஈண்டு இடவாகுபெயராய்த் தேவரை யுணர்த்தி நின்றது. (௧௬௯)

அடுத்திடப் பட்டவர் பெரிய ராயினு
மடுத்தவர் சிலர்குண மலர்கு ணத்தியன்
மடுக்குமோ வளர்கழி மலர்ந்த நெய்தல்கள்
விடுத்தில நறுமணம் வீசும் காதமே.

(இ - ன்.) அடுத்திடப்பட்டவர்கள் மேலோராயிருந்தாலும், அடுத்தவர்களிற் சிலரது குணமானது, அவ்விடுத்திடப்பட்டவரது குணத்தின் மனமையைக் கொள்ளு மோ ? (கொள்ளாது; அதுபோல) பெருகுகின்ற கழிரீரின் புட்பித்த நெய்தற் பூக்கள் (மணம்வீசுந் தமதியற்கைக்குணத்தை) விடாதனவாகி, நன்மணத்தைக் காததூரம் வீசாநிற்கும். எ - று.

அடுத்திடப்பட்டவர் கழியும், அடுத்தவர் நெய்தலுமென்க. கழியின் மலர்ந்த நெய்தல் அதன் புலான் மணத்தையேற்காது தன் மணத்தை வீசியதென்பது கருத்து.

“நெய்தல்கள் விடுத்தில நறுமணம் வீசுங்காதம்” என்பதை, “நெய்தல்கள் காதம்வீசும் நறுமணம் விடுத்தில” என்றன்வயங்கொளினுமமையும். (௧௭௦)

சேரியின் புறமெலார் தீய நாற்றமே
யாரினும் புண்ணியு மலர்ந்த கைதையும்
வேரியின் ஞாழலும் வீச மாமண
மூரியம் புரத்தினின் றுய்ந்த மூவர்போல்.

(இ - ள்.) பரதவர் சேரியின் பக்கவிலெல்லாந் துன்மணமே பொருந்தினும், புண்ணியும், பூத்த தாழையும், தேனையுடைய ருரழலும், வலிய முப்புரத்தினின்றும் பிழைத்த (தாரகாக்கன் - சமலக்கன் - வித்யுன்மாலியென்னு) மூவனாயொத்துத் (துன்மணத்தினின்று நீங்கிச்) சிறந்த மணத்தை வீசாநிற்கும். எ - று. (க்சக)

வலையினுன் மீன்பல வாருஞ் செய்கையர்
குலைவிலா மணிபல குளித்து வாழ்வர்க
ளுலைவிலா தொற்றினு லெற்றி நுண்பொருண்
மலைவிலா வெற்றமா யொற்று மன்னர்போல்.

(இ - ள்.) கெடுதலில்லாத ஒற்றர்களாலராய்ந்து, துட்பமாகிய பொருள்களை (தாமே) மயக்கமில்லாத ஒற்றனுமாகி யாராய்கின்ற அரசாப்பேழல, பல மீன்களை வலையினால் வாருகின்ற செய்கையுடைய பரதர்கள்(சீர்)குலைதலில்லாத பலமுத்துக்களை (தாமே) மூழ்கி (எடுத்து) வாழ்வார்கள். எ - று.

மன்னர் ஒற்றராய் பயனடைதல்போலப் பரதர்வலையால் மீனையடைத்தும், அவர்தாமே சிறைப்புறத்தோர்துமெனப் பொற்றோடுணையாத் தெரித்து பயனடைவார் போலத்தாமேகுளித்து மணிகளையெடுத்தும் வாழ்வரெனக்கொள்க. (கசஉ)

விழியினுற் பரத்தியர் வெல்லப் பட்டதோர்
செழிகட றிறாக்கையாற் றிறைக ளாகவே
பொழிகதிர் மணிகளும் புலவு மீன்களுங்
கழியவர் சேரிமுன் கலந்து வீசமே.

(இ - ள்.) பரத்தியரது கண்களால் வெல்லப்பட்டதாகிய ஒரு செழிய கடலானது (தனது) அலையாகிய கரத்தினால், கிரணஞ்சொரியும் முத்துக்களையும் புலான் மணமுடைய மீன்களையுங் கலந்து கப்பணங்களாக, பரதவர் சேரியின் முன்னே வீசாநிற்கும். எ - று.

தோற்றவர் வென்றவருக்குத் திறைகொடுத்தல் முறையாதின் பரத்தியர் விழிக்குத் தோற்றகடல் அவர்கட்கு மணிமுதலியவற்றைத் திறையாக வீசமென்றார். கலந்து என்பது விண்டு என்றற்போற் பொதுவினை. (கசங)

அளவர்க ளுப்பமைத் தளக்கு மோதையு
நுளையர்கள் கலன்கட னூக்கு மோதையும்
வளைமணி மீன்விலை மதிக்கு மோதையுங்
களமலி கடலெதிர் கடல்கள் போன்றவே.

(இ - ள்.) பரதர்கள் உப்புப்பயிரிட்டு அளக்கின்ற ஓசையும், துளையர்கள் மரக்கலங்களைக் கடலிற் செலுத்துமோசையும், சங்கு-முத்து - மீன் (முதலியவற்றை) விலைசெய்யும் ஓசையும், கருமைமிகுந்த கடலை எதிர்க்கின்ற (பல) கடல்கள்போன்று விளங்கின. எ - று.

கடல் - கடலொலியென்க. அளவர்கள் - துளையர்கள் என்பன நெய்தனில மாஞ்சுளை. (கசச)

சுரங்குடந் தவர்தமைத் துன்னு ருமையா
லிரங்குறு மாதரோ டிரங்கி வெள்வளை
தரங்கமென் சுரங்களிற் றள்ளி வேலையு
மரங்கினர் களாவரு மயிந்து போதுமே.

(இ - ள்.) (பொருண் மேற்காதல் கொண்டு) பாலை நிலத்தைக்கடந்த காதலர் கம்மை (மீண்டும்) அடையாமையின் (பிரிவாற்றாமல்) துன்புறுகின்ற மாதர்களுடன்

கடலும் இரக்கமுற்று, வெள்ளியவளைகளை அலைகளாகிய கரங்களினின்றும் தள்ளி, மரங்கள் செறிந்த களாயில் வராநிற்கும் மீண்டுசெல்லாநிற்கும், எ - று.

அகப்பொருள்விளக்கம்:

“பரத்தையிற் பிரித லோதற்குப் படர்தல்-அருட்டரு காவ லொடு-தூதிற் கதறல்-உதவிக்கே கனிதியிற் கிகத்தலென் - றுணைபெறு கற்பிற் பிரிவறு வகைத்தே.”—என்னுஞ் சூத்திரப்படி, கற்பின்கட்பிரிவு அறுவகைத்தென்க. (கசடு)

பற்பல தேயமும் படர்ந்து பல்கலத்
தற்புதப் பொருளெல்லா மடங்க வாரிவந்
துற்பவத் திழிநரு மும்பர் போகத்தி
னிற்பவ ருயர்ந்தவர் நீர்மை யென்சொல்கேன்

(இ - ள்.) பலபல தேசங்களுக்குஞ்சென்றுபல மரக்கலங்களில் அற்புதமாகிய பொருள்களையெல்லாம் மிகுதியாக வாரிவந்து, பிறப்பினால் இழிந்த பரதமாக்களும், தேவபோகத்தில் நிற்பார்கள். (அந்நிலத்) தலைவர்களது தன்மையை யாது சொல்லுவேன். எ - று. (கசக)

அளக்கரை நீந்தினு மளக்கர் நல்கிய
துளக்கமில் பொருளெல்லாஞ் சொல்லு வாரெவர்
விளக்கின மைந்தினை விளம்பு நானிலத்
துளப்படு மயக்கமுஞ் சிலவு தாத்துமால்.

(இ - ள்.) சமுத்திரத்தை நீந்தி (கரைகண்டா) னாலும், சமுத்திரமானது அளித்த கெடுதலில்லாத பொருள்களையெல்லாஞ் சொல்லவல்லவர் யாவர்? ஐந்தினை (வளங்) களையும் விரித்தாம். சொல்லுகின்ற பூமியில் ஒன்றுகூடிய (தினை) மயக்கங்களுஞ் சில சொல்லுவாம். எ - று. (கசஎ)

தினைமயக்கம்.

வேறு.

வரகு போரிடை வரைவளர் மந்திகள் பாய
பிர்வு மாதவி நிழல்வளர் வாரணம் வெருவி
புரகம் வாழ்மலை முழையிடை யுறும்பயந் துயிர்ப்பு
புரவு பூணுவார் புருதரு மிடமறி யார்போல்.

(இ - ள்.) குறிஞ்சியில் வளர்கின்ற குரங்குகள் (முல்லை நிலத்திலுள்ள) வரகு போரிற் பாய, நெருங்கிய (முல்லைநிலத்திலுள்ள) குருக்கத்தியின் நிழலில் வளர்கின்ற கோழிகள் பயந்து, பயமுற்று உயிரைக்காப்பவரில் செல்லத்தக்க இடமறியாதவர்போலப் பாம்புகள் வசிக்கின்ற மலைக்குகையிற் சேரும். எ - று. (கசஅ)

காலை யாய்ச்சியர் தயிர்கடை யோதையைக் கழனிச்
சோலை வானரம் வேங்கையின் குரலெனத் துளங்கு
மாலை யோதையை மழையென வண்டர்க் கொழுவின
மாலை யானினை புருத்துவர் வழக்கமுண் மையினால்.

(இ - ள்.) காலைப்பொழுதில் (முல்லைநிலத்திலுள்ள) ஆயமாநர்கள் தயிர்கடைகின்ற வோசையை, மருதநிலத்திலுள்ள சோலையில் வாழும் வானரமானது (குறிஞ்சி நிலத்திலுள்ள) புலியின் குரலென்று கடுங்கும். (மருதத்திலுள்ள) கரும்பாலையின் ஒசையை (கேட்ட முல்லைநிலத்திலுள்ள) ஆயர்கள் மழை (ஒசை) என்று கருதித்தொழுவங்

களில் வரிசையாகப் பசுமந்தையைப் புருத்துவார்கள். (மழை பெய்கையில் பசுக்களைத் தொழுவித்திற் கட்டும்) வழக்கம் உளதாதலால். எ - று. (௧௪௯)

கோழி யோச்சிய வழத்தியர் குழைபரத் தியர்க
ளாழி வேலையி லுணக்குமீன் பரப்பினை யழிக்கும்
வீழி வாய்ப்பரத் தியர்கொடி விசைய வளைபோய்ப்
பாழி யூருழத் தியர்கணைப் பரப்பினை யழிக்கும்.

(இ - ன்.) (முல்லை நிலத்திலிருந்து வந்து மேய்கின்ற) கோழியை யோட்டிய
(மருதநிலத்திலுள்ள) உழத்தியர்களது குண்டலமானது, சமுத்திரத்தையுடைய நெய்த
ளினத்தில் துளைச்சியர் உவந்துகின்ற மீன்பரப்பினைக் கலைக்கும். வீழ்க்கனியை
யொத்த வாயையுடைய பரத்தியர்கள் (அந்நெய்தனிலத்திலுள்ள) கீகத்தையோட்டிய
வளையானதுசென்று, பெருமைவாய்ந்த மருதநிலத்துளில் ஆற்றுகாலநீட்டியர் தொகு
த்த நெற்குவியலையழிக்கும். எ - று.

பாழி - மருதநிலத்துரேணினுமாம். குழை - தழையெனவுமாம். வாய்-ஆகு
பெயராய் இதழை யுணர்த்தியது. வளை - வளையலுஞ் சங்கும் சங்குவளையலுமாம்.

ஊட்டு கன்றுறு வயிற்றினை நிரப்பியு மொழுகுங்
கோட்டி ருங்கவை யத்தினம் பாலுணக் குறிஞ்சி
மாட்ட னம்புகும் வளாவளர் யுகமா லைகளி
னாட்டி ருங்கழைப் புனலுண வயலினை யடுக்கும்.

(இ - ன்.) ஊட்டுகின்ற கன்றினது வயிற்றை நிரம்பச்செய்து மொழுகுகின்ற
கொம்பியுடைய பெரிய காட்டுப்பசுவின் முதிராத பாலேப்பருகும்படி குறிஞ்சி
சிலத்துக்கு (மருதநிலத்திலிருந்து) அன்னமானது செல்லும். குறிஞ்சிநிலத்தில் வளர்
கின்ற கருங்குரங்குகள் ஆலைகளில் ஆட்டுகின்ற கருப்பிரசத்தைப்பருக மருதநீலத்தைச்
சேரும். எ - று. (௧௫௦)

அருவி தூவுமவெண் ணித்தல மலைகடற் கரையின்
மருவும் வார்திரைக் கடலெறி நித்தில மலையின்
பொருவில் சாரலிற் பொலிதரும் பூவையர் பிறந்த
திருவி னார்மனை யொழிந்தயற் சேர்ந்துவாழ் வதுபோல்.

(இ - ன்.) மங்கையர் பிறந்த செவ்வமுடைய மனையீங்கி அயலார் மனையை
யடுத்து வாழ்வதுபோல, (குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள) அருவியாறுகள் சிந்துகின்ற வென்
ளிய முத்துக்கள் அலைகளையுடைய சமுத்திரக்கரையிற் பொருந்தும். சமுத்திரமானது
அலைகளால் வீசுகின்ற முத்துக்கள் மலையினது ஒப்பில்வாதசாரலிற் பிரகாசிக்கும். எ - று.

கொல்லை மானிளங் குழுவியை யிடைச்சிறுர் கொடுப்ப
மெல்லென் மீன்களை துளைச்சிறுர் விழைந்தெதிர் கொடுப்பார்
முல்லை நீண்முகை முல்லைவாழ் சிறுமியர் கொடுப்ப
நல்ல வாரநேர் துளைச்சிறு மியர்கனல் குவரால்.

(இ - ன்.) முல்லைநிலத்திலுள்ள மான்களின் இளங்கன்றுகளை ஆயச்சிறுவர்கள்
ளளிக்க, பரதச்சிறுவர்கள் மெல்லிய மீன்களை ஆசையுற்று எதிராகக் கொடுப்பார்கள்.
முல்லைநிலத்திலுள்ள சிறுமியர்கள் நீண்ட முல்லையரும்பைக் கொடுக்க, பரதச்சிறுமியர்
கள் நல்ல முத்துக்களைச் சமானமாகக் கொடுப்பார்கள். எ - று. (௧௫௧)

தொல்லை நாவல ரனைவருந் தொடுத்தெடுத் துணாத்து
மெல்லை காணரும் வளநிறை தொண்டைநாட் டியல்பின்

வல்ல வாசுதேவி துணைத்தன மினிவருத் துணைப்பாங்
செல்வ நீடிய சென்னைமா நகர்வளங் தெயிர்த்தே

(இ - ள்.) பழமையாகிய நாவின் வன்மையுடைய புலவர்கள் யாவரும் பாக்க
ளாக்கி யெடுத்துக்கூறியும், அனலுகாண்டற்கரிய வளங்கள்நிறைந்த தொண்டைநாட்டின்
தன்மையுள் கூடியவனாயிற் சிலவற்றைச் சொன்னோம், இனி, செல்வமிருந்த பெருமை
வாய்ந்த சென்னை நகரின் வளங்களை யுணர்ந்து சொல்வாம். ஏ - து.

இயல்பின் என்றதில், இன் - ஏழனுருவு. புறனடையாற்கொள்க. (கருசு)

திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருந்தம் - கருசு.

திருநகரப்படலம்.

திருத்தகு தொண்டை நாட்டிற் தேவர்க ணாட்டின் மேலாம்
விருத்திர னுயிரை மாட்டும் விண்ணவ நகரு நாண
வருத்தகு காஞ்சி மூதா ரெல்லையி னுளதா யும்பர்
வருத்தமுற் தவிர்க்குஞ் சென்னை மாநகர் சிமந்துவாமும்.

(இ - ள்.) சிறப்புதங்கிய தொண்டைநாட்டில் தேவலோகத்தினும் மேலாகிய
விருத்திராசுர னுயிரைக்கொன்ற இந்திரனது அமராவதியு நாணமடையும்படி, அழ
கமைந்த பழமையாகிய காஞ்சிநகரத்தின் எல்லையினுள்ளதாய், தேவர்களது துயரத்
தையுமொழிக்கும் பெருமையாய்ந்த சென்னை நகரமானது சிறப்புற்று வாழாரிற்கும்.

விருத்திர னுயிரை மாட்டும் விண்ணவனென்றது.

பூர்வம் அமராவதியிற் கொலுக்கொண்டிருந்த இந்திரனது அவைக்களத்தில்,
பிரகற்பதி முனிவர் வர, இந்திரன் தனதாசிரியருக்கு வந்தன பூர்வமாக வழிபாடுசெய்
யாது தையலார் மையலில் மாழ்க்கிடக்க, அதுகண்ட தேவருகு அங்குநன்று மறைந்
தனர். அதனால் இந்திரனது செல்வங்குறைய, அவன் தனது துயரைப்பிரமன்பாற்கூற,
பிரமன் நீயுன் குருவைக்காணுமெல்லையும், விச்சுவருவனென்னும் இத்திரிரினைக்
குருவாகச் கொள்கவென, இந்திரன் அதற்கிணையந்து தனது நகரிற்குக் கூட்டிவந்து,
தனது செல்வமிகும்படி ஓர்யாகஞ்செய்கவென, திரிரினை அவ்வாறே யாகுகவெனக்
கூறி, மனமேவறுபட்டித் தேவர் செல்வங்குறையவும் அசுரர் செல்வ மிகவும் யாகஞ்
செய்தனன். அதனை யவன் செய்யுங்கிரியையா யுணர்ந்து அவனது முச்சிரத்தையும்
வச்சிரத்தார் கொய்து பிரமகத்தியடைந்து, தேவர்களுது தந்திரத்தினால் நிலம் நீர்
மரம் மாதர்கட் களித்துப் புனிதனாயினன். தன்மகனை இந்திரன் கொன்றுதணர்ந்த
துவட்டா ஓர்யாகஞ்செய்து அகிறேனென்றிய விருத்திராசுரனை இந்திரன் மீதேவ, இந்
திரன் அவனுடன் போர்செய்து அவனை வெல்லவல்ல ஆயுதமின்மையின் விண்டுவி
னுடன் கூறி, அவர் கூறியபடி ததீசிமூலவரை யடைந்து அவர் முதுகத்தண்டென்பிற்
சுராசுரர்களது ஆயுதங்கள் கூடியிருந்தமையின் அதனைப்பெற்றுப் புதிய வச்சிராயுத
மாக விச்சுவகன்மறந் செய்துகொண்டு விருத்திரனை யெதிர்த்த, அவன் போர்புரிய
ஆற்றாதுகடலிலொளிக்க, அகத்தியமுனிவரார் கடலைவற்றச்செய்து அவனைக்கொன்று
புகைதீர்த்தனென்பது சரிதம்.

(க)

தம்பிரா னருளா லெண்பைத் தளிரியன் மடந்தை யாக்கு
மும்பர்க்கும் நகரு மேட்டி னுறுவரி நெருக்கி யிட்ட

வெம்பிரா னகருந் தெற்கும் வடக்குமென் றிரண்டு பாலு
நம்பிவாழ் தரவே நாப்ப னயக்குமந் நகர மென்றும்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானது திருவருளால் (திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமி
கள்) எலும்பினை மாந்தளிர் போன்ற மேனியையுடைய பெண்ணாகிய தேவர்கள் சூழ்
ந்த திருமயிலை நகரமும், ஏட்டிற் பொருந்திய வரியை நெருக்கியெழுதிய எழுத்
தறியும் பெருமானெழுந்தருளிய திருவொற்றிநகரமும் (முறையே) தெற்குமே வடக்கு
மென்று சொல்லும் இருபக்கலிலும் நம்பி வாழும்படி, அச்சென்னை மாநகரம் எக்கால
மும் நடுவிற்பொருந்தும். எ - று.

என்பை மடந்தையாக்குநகர் திருமயிலை என்றது.

திருமயிலையில் வணிகர்குலத்துதித்த சிவநேசரென்பவர் தமது தவப்புதல்வி
யானாத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுக்கென்று நியமித்துக் கண்ணிடமொன்
றமைத்து அதிலமர்த்திப் போஷித்துவருகையில், அப்புதல்வி யோர்நான் மலர் கொய்
கையில், அராதீண்டி யுயிர்த்தர்ப்ப, சிவநேசர் நாயனாருக்கெனத் தீர்மானித்தமைக்
கேற்ப என்னையேனும் அவர்க்குதவவேண்டுமென்று தகனஞ்செய்து அவ்வெஃபைக்
குடங்கிட்டு மாடத்திற் சேமித்துவைத்திருந்தனர். பின்னையார் பல அப்புதல்களையு
மியற்றிக்கொண்டு மயிலையையடைந்து, ஐவசியர் கருத்தை யறிந்து அக்குடத்தைச்
சந்திதானவாயிலிலிருத்தித் திருப்பதிகமோதிப் பெண்ணுருவாக்கி, தாமசுப்பினை
மையின் மகண்மைகொண்டு சென்றனர். என்பதாம்.

“மட்டிட்டபுன்னையங்கானன்மடமயிலை

கட்டிட்டங்கொண்டாண்கபாலீச்சரமயர்ந்தான்

ஒட்டிட்டபண்பினுருத்திரபல்கணத்தார்

கட்டிட்டல்காணுதேபோதியோபூம்பாவாய்”- என்பதற் முதலாகவுடைய

திருப்பதிகம் அக்காலத்தோதியதென்றிக.

ஏட்டிணுறுவரி நெருக்கியிட்ட நகர் திருவொற்றியென்றது.

சூரிய மரபிலுதித்த மாந்தாவென்னும் அயோத்தியமன்னன் மூப்புப்பருவ
மடைந்து வினாவிலிறக்கவிரும்பி அருகுள்ளாரை நோக்கிநானிரக்குமுடைய தெரிந்து
சொல்லுங்களென, சிவவஞ்சகர் உமது புண்ணியம் அழியும் மார்க்கங்களைச் செய்யு
மென்றனர், மன்னன் கருணைப்பார்த்து - யான் தலங்களிற் செய்யு தருமங்களைக்
குறைத்தெழுதுகவென, அவன் அவ்வாறே யெழுதி மாந்தாவுக்குக் காட்ட, அரண்
அவற்றிடையில் “திருவொற்றியூர் நீங்கலாக” என்றெழுதியிருக்கக்கண்டு, அவனது
குதெனவெருள், கணிகள் அரசனே ! இஃதென்கை யெழுத்தன் நென்று வேறுபாட்
டினையுங் காட்ட, மன்னன் அவ்வரியைக் கிறுக்கி அக்கணக்கைத் தன வசமாகவைத்து
மறுதினம் பார்க்க, அப்பொழுது “திருவொற்றியூர் நீங்கலாக” என்றெழுதியிருப்பது
பார்த்துத் திருவருளை வியந்து, அத்திருவொற்றியூரையடைந்து மந்திரமுதலியோர்
கைலாகுதரப் பிரமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து அங்கே வசித்துத் தானும் மனைவி
யும் இளமைப் பருவ மடைந்தார்கள். அதனால் இளமைத்த பெருமான் என் ஓர் சிவ
லிங்கம் பிரதிட்டைசெய்து, தமது நகரத்தையடைந்து சிலகாலம் நழித்து முத்திபெற்
றனரென்பது சரிதம்.

(உ)

தன்னினர் தளரா வண்ணர் தாங்குத றரும மென்றே
நன்னகர் பலவும் வாழ நயந்துதன் னிடத்தில் வாழ்வு

மன்னிய செல்வர் தம்பால் வளமிகக் கொடுத்துத் தன்பா
லெந்நகர் வனமுங் காட்டி யிருப்பதற் நகர நாளும்.

(இ - ன்.) தன்னினத்தை வருந்தாவகையாக ஆதரிப்பது தருமமென்று கரு
தியே, நகரங்களெல்லாம் வாழ்வுறும்படி விரும்பி, தன்னிடத்திற் பொருந்திவசிக்குஞ்
செல்வர்களிடத்தில் வனத்தையிகக் கொடுத்தி, தன்னிடத்திலே எல்லா நகரங்களின்
வளங்களை யுங்காட்டி, அச்சென்னை நகரம் எக்காலுமிருப்பது. எ - று. (க)

இத்தகு நகர்போல் வாழ்வார்க் கிரும்பொருள் கொடாத வாற்றா
லத்தகு துறக்க வாண ரலைக்கட லமுது மிகவே
யுத்தம ருதவும் வேள்வி யுணவுங்கொண் டொருவன் செய்து
வைத்திடும் பழைப வில்லின் வாழ்தருங் கடன்மை பூண்டார்.

(இ - ன்.) இத்தத் தகுதியாகிய நகரத்தைப்போல (பிறநகரங்கள் தம்பால்)
வாழ்பவர்களுக்குப் பெரும்பொருளைக் கொடாததன்மையால், அந்தத் தகுதியாகிய
சுவர்க்கவாசிகள் இந்நகரத்தில் அலையையுடைய சமுத்திரத்திற்குரேன்றிய தேவா
மிர்தமும், உத்தமர்கள் கொடுக்கும் யாக அவிசும் பெற்று, ஒருவன் செய்துவைத்த
பழைய கோயிலில் வாழ்கின்ற கடன்மையை மேற்கொண்டார்கள். எ - று. (ச)

தாங்குமிற் நகர்வாழ் வார்போற் றருமங்கள் புரியாத் தாழ்வா
லாங்குள வமர ரெல்லா மருமகப் பேறு காணார்
தேங்கமழ் மாலை வேறு சேர்தரா தென்று வாட்டார்
பாங்குசெய் வாரில் லென்றே படமழுக் குறாமற் சூழ்வார்.

(இ - ன்.) (அடுத்தவர்களைத்) தாங்குகின்ற இந்நகரத்தில் வாழ்பவர்களைப்
போலத் தருமங்களைச் செய்யாத குறைவினால், அச்சுவர்க்கத்தில் வசிக்குந்தேவர்கள்
யாவரும் அரிய புத்திரப் பேற்றினையடையார்கள். வாசம் வீசும் மலர்மாலை வேறே
யகப்படாதென்று (அதனை) உலர்த்தார்கள். பக்குவஞ்செய்வாரிலொன்றே (தமது) வத்
திரம் அழுக்குப்படாமலணிவார்கள். எ - று.

அமரர் - மரியாதைவர்கள்.

(இ)

வாழ்வளர் மலைமென் கொங்கை வளைகட லுடுக்கைச் செல்வப்
பார்மகண் முகமே யாகும் பரவுமுத் தமிழ்சேர் நாடு
சோர்வறு நுதலே யாகுந் துலங்கிய தொண்டை நாடு
சீர்வளர் திலக மேயாஞ் சென்னைமா நகர மாதோ.

(இ - ன்.) துதிக்கத்தக்க (இய லிசை நாடகமென்னும்) முத்தமிழ் வழங்கும்
தமிழ்நாடு, கச்சணிந்த மலைபோன்ற மெல்லிய கொங்கையையும் வீளந்த கடலை
யாடையாக வணிந்த செல்வத்தையுமுடைய பூமிதேவிக்கு முகமேயாகும்; விளங்கிய
தொண்டைநாடானது குற்றமற்ற(அவளது)நெற்றியேயாகும்; சென்னைமாநகரமானது
(அம்முகத்திலணிந்த) சீர்த்தியி்க திலகமேயாகும். எ - று.

முத்தமிழ் சேர்நாடு என்றது தமிழ்நாடு அது “குணகடல் குமரி குடகம்
வேங்கட மெனுநான் கெல்லையி னிருந்தமிழ்க் கடலுள்” —என்பதனுடிக.

தொண்டை நாட்டெல்லையை,

“மேற்குப் பவளமலை வேங்கட நேர்வடக்காம்

ஆர்க்கு முவரி யணிகிழக்கு—பார்க்குளாய்

தெற்குப் பிணிகி திகழிருப தின்காதம்

நற்றொண்டை நாடெனவே நாட்டி.”—என்றதனாலறிக.

(க)

தத்தமக் குரிய விண்ணோர் தமக்கிட மாவ தன்றி
யித்தகு நகரம் போல விண்மொ னுடர்பா வர்க்கு
முத்தலைச் சூலத் தண்ணன் மூகுந்தனைங் கரன்வே ளாதி
யுத்தமர் தமக்கும் வைப்பா யுறுவதோ துறக்க வைப்பு.

(இ - ள்.) மோக்ஷலோகமானது, தத்தமக்குரிய தேவர்களுக்கு இருப்பிட மாவதல்லது இந்தத் தருதியாகிய நகரத்தைப்போல (தன்னை) அடைகின்ற மாந்தர், யாவுக்கும், முச்சிரமமைந்த சூலப்படைதாங்கிச் சிவபெருமானும், திருமாலும், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகமூர்த்தியும், முருகக்கடவுளு முதலிய உத்தம (தேவர்) களுக்கும் இடமாகப் பொருந்துவதோ? (அன்று) எ - று.

(எ)

தேவர்கண் முனிவர் சித்தர் சிறந்தவே தியர்க ளென்ன
மூவரும் பிறரு மென்று மொய்த்துடன் வாழு மாறு
மாவள ரிடங்க ணல்கும் வளநகர் யாவ ரேனு
மேவுறி னிடமா முத்தி வீடலா னிகரா தன்றே.

(இ - ள்.) தேவர்களும் முனிவர்களும் சித்தர்களும் சிறந்த அந்தணர்களும் வேறாகிய திரிமூர்த்திகளும் பிறரும் எப்பொழுதும் ஒன்றுகூடி வாழும்படி, செல்வம் பெருகும் இடங்களைக் கொடுக்கின்ற வளமமைந்த சென்னைநகரமானது எவரேனும் (தன்னிடத்து) வந்தால் (அவர்கட்கெல்லாம்) வாசஸ்தானமாகும். (அதனை) மோக்ஷ வீடல்லாது (வேறென்றும்) ஒப்பாகமாட்டாது. எ - று.

அன்று - ஏ - அசைகள்.

வளமணி மழையுஞ் செம்பொன் மழையுங்கைம் மாறு வேண்டா
தளவில வாரிச் சென்னை யகநகர் மாந்த ரெல்லா
முளமகிழ் சிறப்பி னாளு முதவுத னோக்கி நோக்கி
விளர்நிறம் படைக்குந் தெண்ணீ ரல்லது வீசா மேகம்.

(இ - ள்.) அழகிய மணிமழையையும், செம்பொன் மழையையும் பிரதியுப காரங்கருதாது அளவில்லாம லெடுத்து, சென்னை நகரத்திலுள்ள மாந்தர் யாவரும் மனங் களிப்புற்றுச் சிறப்புடன் நாடோறும் கொடுப்பதை மிகவும் பார்க்து, மேகமானது வெள்ளிய நிறத்தைத் தாங்கும். தெள்ளியநீரை யல்லது வீசாது. எ - று.

அந்நகரவாசிகள் தம்மையடுத்தோர்க்கு மணியையும் பொன்னையும் கொண்டு, அபிடேகஞ் செய்வது நோக்கிய மேகமானது தானும் அவர்கள்போலச் சொரியக்கருதி வெண்ணிற மமைந்தும் நீரையன்றிப் பொழியா தென்பதாம்,

மேகம் ஏழு - சம்வர்த்தம் ஆவர்த்தம் புட்கலாவர்த்தம் சங்காரித்தம் துரோ ணம் காளமுகி நீலவர்ணம், இவைமுறையே மணி - நீர்-பொன்-பூ - மண் - கல் - தீ - என்பவற்றைப்பொழியும்.

(க)

மருங்குறு கடலின் மொண்டு மழைக்குல மகளி னாம்பாற்
கருங்குழ னிகர்ப்ப வெண்ணிப் பன்முறை கறுத்துப் பார்க்கு
மொருங்கி ரலர்க்கு நானு முதவுமிந் நகரின் மாந்தர்
பெருங்கொடை நிகர்ப்ப வெண்ணிப் பன்முறை பெய்து பார்க்கும்.

(இ - ள்) மேக கூட்டங்கள் பக்கத்திலுள்ள சமுத்திரத்தில் (நீரை) முகந்து மாதர்களு ஐந்து பருப்பினையுடைய கரியகூந்தலையொப்பக்கருதிப் பலமுறைகருமை வாய்ந்துபார்க்கும், யாசகர் யாவர்க்கும் தினந்தோறுங்கொடுக்கின்ற இந்நகரின் மாதுட ரது பெருங்கொடையை நிகர்க்கக்கருதிப் பலமுறை வருஷித்துப் பார்க்கும். ௭ - று.

ஐம்பால் - முடி-கொண்டை-சுருந்தமுல்-பனிச்சை. இவற்றுள் மயிலாயுச் சியின் முடித்தலேமுடி - பக்கத்தின் முடித்தலே கொண்டை - பின்னே செருகலே சுருள் - சுருட்டிமுடித்தலே குழல்-பின்னிவிடுதலே பனிச்சை யெனப்படும். (௧0)

ஆருமைகண் வெப்புச் செய்யா ரமர்ந்துவாழ் மலையிற் காணின்
மருளியென் பயனென் றெண்ணி மணங்கம முகிலுஞ் சந்துங்
குருமலர்ச் சண்ப கங்கள் கொன்றைமல் லிகையு மற்றுந்
திருநகரீப் புறத்தி னெங்குஞ் செயிர்தெழில் காட்டா நிற்கும்.

(இ - ள்.) மணம் வீசும் அகிலும், சந்தனமும், நிறமமைந்த மலையுடைய சண்பகங்களும், கொன்றையும், மல்லிகையும் பிறவும், (சமது) அருமையைப்பார்த்துக் களியாதவர்கள் பொருந்தி வாழ்கின்ற மலையிலும் வனத்திலும்பொருந்தி(யிருப்பதால்) யாது பயனென்று கருதி, சிறந்த செண்ணைநகரின் பக்கவில் எவ்விடத்தும் நெருங்கி (சமது) அழகைக் காட்டாநிற்கும். ௭ - று.

தமதருமையை யுணதாரிடையிருந்து பயனில்லை யெனக்கருதிய அகின்
முதலியவை மலையுங்காணுமொழிந்து நகர்ப்புறஞ்செறிந்து எழில்காட்டுமென்க. (௧௧)

இயலினைக் கற்க வெண்ணி யினத்தொடு மயிலுஞ் சால
நயமொழி கற்க வெண்ணி நன்குளி குயிலும் போந்து
செயலையந் தளிர னுர்தஞ் செவ்விபார்த் துறையா நிற்கும்
வயல்புற முடித்த சோலை வளர்ந்தவும் யான மெங்கும்.

(இ - ள்.) வயல்களைப் புறத்திலுடுத்த சோலைகளும் வளர்ந்த பூந்தோட்டங் களும் (ஆகிய) எவ்விடத்திலும், அழகிய அசோகத்தளிரை யொத்த மேனியையுடைய மாதர்களு சாயலைக் கற்கவிரும்பிக் கூட்டத்தோடு மயில்களும், மிக்க இனிமைவாய்ந்த சொந்தலைக் கற்கவிரும்பி நல்ல கிளிகளும் குயில்களும் வந்து சமயம்பார்த்து வாழாநிற்கும். ௭ - று. (௧௨)

சந்தர மிகுந்த விந்தத் தொன்னகர் விடாது நோக்கச்
சினையி னுர்வங் கொண்டுந் தினந்தமைப் பூசை செய்வார்க்
கந்தமில் வரங்க ணல்கு யளிப்பது குறித்துந் தேவர்
வந்தனர் மலர்க டோறும் வதியுமா ராம மெங்கும்;

(இ - ள்.) தேவர்கள் அழகுமிக்க இந்தப்பழமையாகிய சென்னை நகரையிடைவிடாது பார்க்கமனதில் ஆசைகொண்டும், நாடோறும் தம்மைப்பூசிப்பவர்களுக்கு அழிவில்லாத வரங்களைக் கொடுத்துக் காப்பது கருதியும் வந்து, பூக்கடோறும் வாழ்கின்ற சோலைகளெங்கும் (உள்ளன.) ௭ - று. (௧௩)

முத்தலைச் சூலத் தார்போன் மூன்றுகண் படைத்து மாதர்
முத்தலை முலைநே ராமன் முடிகவிழ் குரும்பைத் தாழைக்
கொத்தொடு கழுக்கங் காடு மாதனை குழலொப் பாம்பூ
வைத்திடும் வாயைக் காட்டின் மருங்கு வளரவி நிற்கும்.

(இ - ள்.) முத்தலைச் சூலத்தையுடைய சிவபெருமானைப் போல மூன்று கண்களைப்பெற்றும், மாதர்களது முத்து வடமலையும் முலையை யொவ்வாது (நாணித்) தலைகுனிந்த குருமஞ்பயையுடைய தென்னந்தோப்போடு, அழகிய கழுஞ்சுக் காடும் மாதர்களது கூந்தலை யொப்பாகிய பூவையுடைய வாழைக்காட்டின் பக்கங்களில் அளவளாவிநிற்கும். ஏ - று.

கொத்து - கூட்டம். ஈண்டுத்தோப்பு.

(கச)

நகருறை மைந்த ரெல்லா நல்லுருக் காம ரென்றே
யகமுற நினைத்துக் கன்ன லவர்களகைச் சிலைக ளாகப்
புகரறு வயல்க ளெங்கும் பொதுளமல் வாரே யெண்ணிப்
பகழிக ளாக நீலம் பங்கயம் பலவும் பூக்கும்.

(இ - ள்.) சென்னை நகரத்தில் வசிக்கும் மாந்தர்கள் யாவரும் நல்ல வடிவ மைந்த மன்மதர்களென்றே மனதிற் பொருந்த நினைத்துக் கரும்பானது அவர்களது கைகளிற் சிலைகளாம்படி, குற்றமற்ற வயல்களிலெல்லாம் நெருங்கி நிற்கும். அவ்வகையே, நீலம் - தாமரை முதலிய பலவும் பாணங்களாகக்கருதி மலரும். ஏ - று.

மன்மதன்கணை ஐந்து-தாமரை மா அசோகு முல்லை நீலமென்பன. அவை செய்யுமவத்தை-சுப்பிரயோகம் விப்பிரயோகம் சோகம் மோகம் மரணம். இவற்றை, நுத்தியம்.

“வனசஞ் சூத மசோகு முல்லை

நீல மெனமதன் பெய்கணை யைந்தே.”—எனவும்,

“சுப்பிர யோகம் விப்பிர யோகம்

சோகம் மோகம் மரணமுந் தோற்றம்.”—எனவும்,

“சுப்பிர யோகஞ் சொல்லு நினைவும்

விப்பிர யோகம் வெய்துயிர்த் திரங்கல்

சோகம் வெதுப்புந் துய்ப்பன தெவிட்டலும்

மோக மெழுங்கலு மொழிபல பித்தற்றலு

மரண மயர்ப்பும் மயக்கமுஞ் செய்யும்.”—எனவும் ஒருவனவற்றினறிக.

மதனன் இவ்வனங்களைகூளை,

“நெஞ்சி லரவிந்த நீன்குதங் கொங்கையினில்

துஞ்சும் விழியி லசோகமாம்—வஞ்சியர்தஞ்

சென்னியிலே முல்லை திகழ்நீல மல்குவினே

யென்னவே ளெய்யுமியல் பாம்.”—என்றபடி. யெய்வனெனக்கொள்க.(கதி)

நீரள வாகி நின்ற நெடுங்கொடி. யளவே யன்றிச்

சீரம ரிலையும் பூவுந் தினந்தொறு மொப்பக் காட்டுஞ்

சாரினப் பொருளுக் கேற்ப வாழ்ந்துதண் கவிதை யொப்பப்

பாரிடை யளிக்கு மிந்தப் பதியொடும் பழகுந் கஞ்சம்.

(இ - ள்.) சலத்தின் அளவாகி நிற்பது நெடிய கொடிமட்டுமே யல்லது, சிறப்பமைந்த இலைகளும் மலர்களும் நாடோறும் (அதற்குச்) சமானமாகவே காட்டும். பூமியில் (தன்னை யடுத்தோரைக்) காக்கும் இந்தச் சென்னைநகரோடு தாமரையானது சார்ந்த தன் இனப்பொருள்களுக்குச் சமானமாக வாழ்ந்து தண்ணிய குடைபோல விளங்கும். ஏ - று.

(கச)

பாளையந் தானழ பூநம் பசுங்கழை கதலி யென்னுந்
கோளறு வனங்கள் காணக் குறித்தொரு பாங்கர்க் காடு
மாளிகை வரைகள் காண மதித்தொரு பாங்கர்க் குன்று
நீளிடை வந்து நிற்ப நெடுநகர் செல்வ மல்கும்.

(இ - ள்.) பாளையையுடைய அழகிய தெங்கும் கழுகும் பசியகரும்பும் என்று சொல்லும் காடுகளாக்காண நினைத்தொரு பக்கலிற்காடும், மாளிகைகளாகிய மலைகளைக் காணக்கருதி யொருபக்கலின் மலையும் நெடுந்தாரத்தில் வந்து நிற்க, நெடிய சென்னை நகரமானது செல்வமுற்று விளங்கும். எ - று.

காடு என்றது திருவேங்காடும், குன்று என்றது பிநுங்கிமலையுமாம். பிருங்கி மலையென்பது இக்காலத்துப் பரங்கிமலையென மருவி வழங்குகின்றது. (௧௭)

பொருள்பல விளைத்து நானும் பொலிதலாற் கதிர்ச்செஞ் சாலிப்
பெருநில நகரி னோர்பாற் பெட்பொடு சூழ்ந்து நிற்கும்
கருதிய பொருள்க ளெல்லாங் கவர்தொறுங் கொடுத்துச் செல்வ
மருகுவ தின்மை யாலே யலையுமோர் பாங்கர்ச் சூழும்.

(இ - ள்.) பலபொருள்களை விளைத்து நாடோறும் விளங்குதலால், கதினா யுடைய செவ்விய நெற்பயிர் பொருந்திய பெரிய மருதநிலமானது (அச்சென்னைநகரத் தின்) ஓர் பக்கலிற் சூழ்ந்து நிற்கும். நினைத்த பொருள்களெல்லாவற்றையும் கைக் கொள்ளுந்தோறுங் கொடுத்துச் செல்வங் குறைவதின்மையாலே அலைகளும் [சமுத் திரமும்] ஓர் பக்கலிற் சூழ்ந்திருக்கும். எ - று.

சென்னை நகரத்தைச் சூழ்ந்து ஓர் பக்கலில் மருதமும், மற்றொருபக்கலில் நெய்தலும் விளங்குமென்பது கருத்து. (௧௮)

கொடையொடு பயிலு மின்பக் குளிர்நக ரெல்லை யுள்ளே
மிடைதரு வளத்துட் சில்ல விளம்பினம் பொதுமை தன்ன
லடைதரு வளத்தை வேறு வகைமையி னறையப் புக்குப்
புடைநகர் வளத்தை முன்னர்ப் புகலுதும் புலவர் தேர.

(இ - ள்.) கொடைத்தொழிலிற் பழகுகின்ற இன்பமெந்த தண்ணிய சென்னை நகரத்தினுள்ளிலில், நெருங்கிய வளப்பங்கலிற் சிலவற்றைப் பொதுத்தன்மையாற் சொன்னோம். பொருந்திய வளங்களை வேறுவகையிற் சொல்லப்புகுந்து புடைநகர் வளத்தைப் புலவர்களறியும்படி முதலிற் கூறுவாம். எ - று. (௧௯)

புற நகர்.

வேறு.

கிரிசரக் களிறு நதிசரக் களிறும் கிளர்ந்தெழும் வனசீரக் களிறு
முரிமையிற் பயிலும் பற்பல தேயத் துளைவளர் சுலற்பரி மாவும்
புரிமணி யிரத வுறுப்புக்கள் பலவும் புரையுறு தானையும் படைபுள்
தரியலர் பனிப்பச் சுமந்துவர் தளிக்குந் தண்டுறை தொறுங்கலம் பலவும்.

(இ - ள்.) மலையிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், ஆற்றிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், காட்டிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், உரிமையுடன் பற்பல தேயத்திற் பயில்கின்ற புற மயிர்வளரும் பிடரியையுடைய புரளியும், அழகிய மணிகட்டிய இரதவுறுப்புக்கள் பலவும், குற்றமற்ற சேனையும், ஆயுதங்களும் (முதலியவற்றை) பகைஞர் நடுங்கும்

படிதாங்கிவந்து, தட்பம் பொருந்திய துறைமுகங்களிலெல்லாம் பல மரக்கலங்களும்
புகாடுக்கும். எ - று.

கிரிசரம் - நதிசரம் - வனசரம் என்னும் அடைகள் யானையின் விசேடங்
களை யுணர்த்தின. (௨௦)

அலப்படை யனைய தூங்குவாய் நெடுங்கை யலைசெயி வாரணம் பழ
க்கு, நலப்பெரு வனப்பின் மைந்தர்க டமது நவையறு போர்த்திற் வலி
க்கு, வலப்படு மதமால் யானையு நிகரா வாய்மையைத் தெரிப்பதே போ
லப், புலப்பீடப் புகன் று மொறுத்துமண் டிலமாப் போக்கிநெர் நடத்துவர்
பலரும்.

(இ - ள்.) அலாயுதம்போன்ற தொங்கிய வாயையும் நீண்டகலையையும் அசை
கின்ற காதையுமுடைய யானைகளைப் பழகச்செய்கின்ற பெருமைவாய்ந்த நல்லழகனை
யுடைய ஆடவர்கள் குற்றமற்ற தடிது போர்த்தித்தின் வலிமைக்கு வெற்றி பொருந்
திய மதமயக்குடைய யானையுநிகராத உண்மையை யுணர்த்துவதேபோல, வெளிப்
படக்கூறியும், தண்டித்தும், மண்டிலமாக நடத்தி ஒழுங்காகச் செலுத்துபவர் பலரும்
(உள்) எ - று. (௨௧)

குழியிடைப் படுத்துஞ் சிலபக லுணவு கொடாமலு மினத்தொடு
சேர்த்துங், கழிபெரு நிகளங் காலுற யாத்துங் கதந்தணித் தணிநகர் புரு
த்தும், பொழிமதக் களிற்றை விளைஞர்கள் பழக்கும் போர்த்தொழின்
முன்னமே மதித்துச், செழிதரு முளத்துப் பயத்தினுற் போலுந் திசைக்
கரி புறங்கொடுத்ததுவே.

(இ - ள்.) மதம்பொழிகின்ற யானையை, படுகுழியில் வீழ்த்தியும், சில தினங்
கள் ஆகாரமுதலாமலும், (பிறகு) இனத்துடன் கூட்டியும், மிகப்பெரிய சங்கிலியைக்
காலிற் பொருந்தக்கட்டியும், கோபத்தைத் தணித்து அழகிய நகரத்திற் புருத்தியும்,
யானைப்பணிக்கர்கள் பழக்குகின்ற போர்த்தொழிலை முன்னமே யோசித்து, உள்ள
திற் பொருந்திய அச்சத்தினுற்போலும் திக்குயானைகள் (எட்டும்) புறங்கொடுத்த
(கிரித்) தன. எ - று.

புறங்கொடுத்தது - முதுகுகாட்டியது. திக்குயானைகள் வெளிப்புறத்து
முகத்தைவைத்து நின்றலின் புறங்கொடுத்ததென்றார். அவ்யானைகள் தம்மையும் இந்
நகரவாசிகளின்வாறு செய்வரென்னும் பயத்தாற் புறங்காட்டினவெனக்கொள்க. (௨௨)

இருப்புநெட் டெழுக்கண் முசலங்கள் வாங்கி யெதிதெதிர் தாக்குபு
தெழித்து, மருப்புடல் புதைய வென்றனை யொன்று மறுகுறக் குத்துபு
தெழித்துஞ், செருப்படு மிருப்புத் தொடர்கரஞ் சுழற்மிச் சென்றெறி
ரோச்சுபு தெழித்தும், பொருப்பின மலைந்தா லெனக்கரி யினங்கள் போ
ர்த்தொழில் பழகிடம் பலவால்.

(இ - ள்.) யானைக்கூட்டங்கள் இருப்பினுற்செய்த நெடிய வளைதடிகளையும்
இருப்புலக்கையையும் கொண்டு எதிரெதிராக மோதியடித்தும் ஒன்றோடொன்று
தந்தக் குடலின்புதையும்படி குத்தியார்ப்பரித்தும், போர்புகின்ற இருப்புச்சங்கிலி
களைக் கரங்களாகநிறி எதிர்தென் றடித்துப் போர்செய்தும், மலைக்கூட்டங்கள்
மர்ச்செய்தாற்போல, போர்த்தொழிலிற் பழகுமிடங்கள் எண்ணிறந்தனவாம். எ - று.

இருபுடை யொழுதும் பருமணி யிரட்ட விழிமதக் கலுழியங் கரடக் கருநிமி றிணாப்பச் சென்று நீர் முகக்குங் களிற்றினர் துணைக்கைநீர் விஞ் மஞ்சிய வினத்தீதா டாட்டயர் வனப்பு வாரிதி மடுத்தெழு முகிலு னவே. முருவுகள் பலவாய்த் தம்முளே நெடும்போ ருவப்புறப் புரிதல்போன்ற

(இ - ள்.) இருபக்கலிலுந் தொங்குகின்ற பருத்தமணிகள் ஒலிக்கவும், இழிகின்ற கன்னமதப்பெருக்கில் அழகிய கரியவண்டுகள் சததிக்கவுஞ்சென்று நீரைமுகக்கின்ற யானைத் தொகுதிகள் துதிக்கைகளால் நீரை வீசி, பொருந்திய தம்மினத்துடன் விளையாடுகின்ற அழகானது, கடனீரைப் பருகியெழும் மேகங்கள் பலவுருவங்களாய்த் தமக்குள் பெரிய போரினை விநோதமாகச் செய்தலைப்போன்றன. எ - று. (௨௪)

தண்டமுஞ் செண்டு வெளியுஞ் சே வசமுந் தனைத்திடுங் கூடமும் பலவு மண்டிய தானை மதப்பெரு மழையால் வைகலுஞ் சேவக மாக்குந் திண்டிறற் களிறும் பிடுகளுங் களற்றுஞ் சேவசுரு மொட்டகக் குழாமுந் தண்டலை மருங்கும் வயற்கள மருங்குந் தண்டடன் மருங்குமெண்ணிலவே.

(இ - ள்.) தண்டமும், செண்டுவெளியும், சேவகமும், கட்டப்படுங்கூடமும் பிறவிடங்களும், நெருங்கிய மதப்பெருக்காகிய மழைத்தானையால் நாடோறுஞ்சேரூக்குகின்ற மிக்க வலியுடைய ஆண் யானைகளும், பெண் யானைகளும், கோபிக்கும் நெருங்கிய ஒட்டகக்கூட்டங்களும், சேலையின் பக்கலிலும், வயலிலிட்ட (நெற்) களங்களின் பக்கலிலும், தண்ணிய கடலின்பக்கலிலும் எண்ணிறந்தனவாம். எ - று.

தண்டம் - யானைசெல்லும்வழி. செண்டுவெளி-குதிரைசெல்லும் வையாளி வீதி. சேவகம் - யானைதுயிலுமிடம். கூடம் - யானைகட்டிமிடம். (௨௫)

வே று.

இந்திர னுலகமு மிரவி லோகமுஞ்
சந்திர திசையின னுலகுந் தாமெலம்
வந்தொரு நகரென மருவி னும்பரிப்
பந்தியின் புடைநகர்ப் பாத மொக்குமோ.

(இ - ள்.) இந்திரலோகமும், சூரியலோகமும், சந்திரதிசையினாகிய சூரேரனது லோகமும், ஆகிய இவையெல்லாம் (ஒன்றுசேர்ந்து) வந்து, ஒரு நகரமெனப் பொருந்தினாலும், குதிரைப் பந்தியையுடைய புடைநகரின் காற்பாகத்தை யொப்பா குமோ? (ஒப்பாகாது.) எ - று.

சந்திரதிசையினன் - சூரேரன் என்றதை,
தணிகைப்புராணம்.

“துலாமணிந்தவர் சூளிகைத்தலைத்
துலாமிவர்த்தெழுஞ் சோமதிக்கின
னிலாவிரும்பொடு னிறைந்ததாமென
கிலாவும்த்தலை யிவர்த்துநிற்குமே”—என்னுஞ் செய்யுளிலுங்காண்க. (௨௬)

வரையறு போரிடை வாவிச் சென்று மீண்-
டவாயருக் குவப்பினை யாக்கு மாவொடு
கரைவருந் தொறுமுருக் கரைந்து மீள்கலாக்
குராகடப் பெருந்திரைக் குலமு மொக்குமோ.

(இ - ள்.) வரையறுபோரில், தாவிச்சென்று திரும்பி மன்னர்களுக்குக்களிப்பையுண்டாக்கும் குதிரையுடன், கரையில் வரும்போதெல்லாம் உருக்கரைந்து (வந்தவுருவுடன்) திரும்பிச்செல்லாத ஒலிக்கின்ற கடலின் பெரிய அலைத்தொகுதிகள் வப்பாகுமோ? (ஒப்பாகா.) எ - று.

வரைபறுபோர் என்பதற்கு வரையறுக்கப்பட்டுள்ள போர் என்றும், அளவிடப்படாத போர் என்றும் பொருள்படும். (உ.எ)

முதங்கவீழ்ந் தனவென முனிவு செய்கலா
தகங்களி சிறப்பொடு மரைய ரச்சுவஞ்
சகம்புகழ் தரமிகத் தலைப்ப ரொட்டலர்
முதங்கவீழ் தரச்சமர் முடிப்ப தெண்ணியே.

(இ - ள்.) மன்னர்கள் (தமது) குதிரைகள் முதங்கவீழ்ந்தனவேன்று கோரியாமல், பகைஞர்களுடைய முதங்கள் கவிழும்படி போரை வெற்றிசெய்தல் கூறுகி, மனதிற்பெருமகிழ்ச்சியுடன், உலகமானது மிகவும்புகழும்படி (அவற்றைப்) பூட்டுவார்கள். எ - று.

குதிரைகள் முதங்கவீழ்தலுக்கு மனம் வருந்தாது சத்தருக்களை வென்று வருவோமென்னுந் தைரியத்தால், அக்குதிரைகளையே பூட்டுவார்களென்றார். (உ.அ)

விசையொடு வையங்கதி லினைக்குங் கொம்புளை
திசைகளுங் கடந்திடுஞ் செலவு நோக்கியே
திசைகளைப் புரந்தனர் தேவ ரெவாமரு
மசைவிலென் கரிகளு மரெவா ரெட்டுமே.

(இ - ள்.) வேசத்துடன் ஐங்கதிகளிலுஞ் செல்லும் புரவிகள் அடடதிருக்களையுந்தாண்டிச் செல்லுஞ் செல்லுகையை நோக்கி, திக்குப்பாலர்க ளெண்மரும், அசைவில்லாத திக்கு யானைகளெட்டும், திக்குநாகங்களெட்டும், எட்டுத் திசைகளைக் காத்திருந்தார்கள். எ - று.

ஐங்கதி - மல்லகதி, மயூரகதி, வியாக்கிரகதி, வானரகதி, விடபகதி யெனப் படும். கொம்புளை-கொந்த புறமயிரையுடைய புரவி. இது வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிரந்த அன்மொழி.

தேவரெண்மர் - இந்திரன் அக்கினி இயமன் நிருதி வருணன் வாயு குபேரன் சகானன். எண்கரிகள் - ஐராவதம் புண்டரீகம் வாமனம் சூழமம் அஞ்சனம் புட்பதந்தம் சர்வபூமம் சுப்பிரதீபம். எட்டுநாகங்கள் - வாசுகி அநந்தன் தக்கன் சங்கபாலன் குளிகன் பதுமன் மகாபதுமன் கார்க்கோடகன். இத்தேவர்களும் யானைகளும் நாகங்களும் முறையே கிழக்குமுதல் வடகிழக் கீழாகப் பொருந்தி, இப்புரவிகள் திசைகளைக் கடவாவண்ணல் காக்கின்றன ரென்றார்.

“உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முத லாறு - மதனெடு சார்த்தி னத் திணை முடிபின்” என்றாராகலின், தேவரெண்மரு மென்றது. கோப் கரிகளும், அரவு மென்பனவற்றையு முடன்கொண்டு புரந்தனரென உயர்திணை முடிபு வகை இக்கப்பட்ட தெனக் கொள்க. (உ.க)

வந்திடும் வழியிடை மறித்து மீள்வகை
சின்தையிற் தேர்கலாத் தினக ரன்பரி
நொந்திடத் திசையெலா நொடிக்கு முன்செலுஞ்
சுந்தரப் பரவியின் தேர்கள் சூழந்தவீவ.

(இ - ள்.) வருகின்ற வழியினின்று திரும்பி மீளும் வகையை மனநிற் றே சாத சூரியனது எழுபுரவி (மனம்) வருந்தும்படி திசைகடோறும் கணப்பொழுதிற் று முற்பட்டிச் செல்லும் அழகிய சூதிகாசனைப் பூட்டிய தேர்கள் சூழ்ந்துள்ளன. ஏ - று.

சூரியன் புரவி திரும்பிச்செல்ல வகை யறியாமையின், திசைகளெல்லாம் விநாடியிற் சுழலும் வல்லபமுடைய புரவிகள் பூட்டிய தேரைக்கண்டு மனநாணு மென்றாராயிற்று. (௩௦)

நித்தலும் பன்முறை நேருந் தானவ
வித்தக றறசசமா விளைத்தி டாக்கதி
ருத்தமன் றேனாவின் னோட்டு நேர்ந்தவர்
கொத்தொடு முறைமையிற் குமைக்குந் தேர்களே.

(இ - ள்.) சமீபித்த (பகை) வர்களை, கிளையுடன் முறைப்படி யழிக்கின்ற தேர்கள், லாடோறும் பலமுறை யெதிர்க்கின்ற அசுரர்களாகிய மாந்தேயர்கள் நீங்கும் படி சீபார் புரியாத சூரிய பகவானது தேரை ஆகாயத்திற் செல்லச் செய்யும். ஏ - று.

சூரிய னுதிட்டையிலும் அச்சமிக்கையிலும் அவனது வருகையை மாந்தே யர்க்கென வரும் அசுரர் தடுப்பா. அப்பொழுது அந்தணர்கொடுத்தும் அரங்கியம் வானா ள்ச்சென்று அரங்களை விலக்கி வழி செய்யுமென்பது புராண சரிதம். (௩௧)

ஒருமுறை யடைந்திடி னென்ன லாருயிர்
பருருமித் தேரெனப் பாயி ருட்பகை
கருவொடு மறப்பொடாக் ககனத் தேர்மிசை
வருபவன் மறையுரு வாயி னானேரோ.

(இ - ள்.) ஒருமுறை யெதிர்ந்தால், பகைஞரது அரிய வுயிரை இந்த (சுரத் திலுள்ள தேர்கள் குடிக்குமென்று, சூரியன் வேரோடறியப் போர்புரியாத ஆகாயத் திற் செல்லும் தேரில் வருபவனாகி மறையுருவடைந்தவ னானான். ஏ - று.

பாயிருட்பகை - பரவிய விருளுக்கும் பகைவன்.

மறையுரு - வேதவடிவு, மறையத்தக்கவடிவு. (௩௨)

தெழித்துமண் னிடையுட்படை பயிற்றுஞ் செல்வர்குமுன்
னிழித்திமைப் புறுமென வெண்ணி நான்முதன்
விழித்தகண் னாகவே விதித்துட் டானரோ
பழித்தலெய் தாவகை பண்ண வர்க்கெலாம்.

(இ - ள்.) ஆர்ப்பரித் துப் பூமியிற் படையைப் பயிற்றுஞ் செல்வருடைனோர் முன்னே, இழிவுற்று இமையகொட்டுவ ரென்று யோசித்து, நான்கு திருமுகங்களை யுடைய பிரமதேவன், பழிப்பெய்தா வகையாகத் தேவர்கட்கெல்லாம் விழித்த கண் னாகவே படைத்துவிட்டான். ஏ - று.

இங்கனிலுள்ளார் படைபயிற்றுலது கண்டிமையாது காணவல்ல ராகாதிரும் பி. அவர்க்குப் பழிவருமென்று அதனைத் தீர்ப்பான் கருதிய பிரமன் அவர்களை இமை கெட்டாத திமையவர் களாகப் படைத்தன னென்றார். (௩௩)

தெய்வதப் படையினுற் றெவ்வ ராற்றலைக்
கொய்வது தகாதென வவைகு றித்திடாக்

கைவளர வெற்றியே கருதிக் தாணிக
ளெயவது மெறிவது மினிது கறகுமே

(இ - ள்) தெய்வீகம் பொருந்திய அதிர்வங்களால், பகைஞர் வலப்பத்தை
படக்குவது தகுதியுடையதென்று, அவற்றைக் கருதாதனவாய்க்கையினால் வளரும் வெற்றி
யையே (பெறக்) கருதி, சேனைகள் எய்வதும் எறிவதும் (ஆதிபவற்றை) இனிமையோடு
கறகும். எ - று

(சுச)

உரைத்திடும் படைகளுந் குறுப்பெ லாமிகத்
தரைததீல விளங்குறச் சனமநது நலகு
புரைத்தபு விளைஞாக்கள பொருந்நி வாழ்கர்
நிரைத்திடுஞ் சேரிக ஸல்லவு மெவகணும்

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற படைகளுக்கு அங்கங்கள் யாவும் பூமியில் மிசவும்
விளங்கும்படி படைத்துக்கொடுத்து, குற்றமற்ற (அவற்றின்) தலைவர்கள் பொருந்தி
வாழும்படி வரிசைப்படுத்திய சேரிகள் எவரும் உள்ளன எ - று

(சுரு)

விலங்கலும் வனங்களும் விரித பண்ணெயுரு
சலங்கொடுத களித்திற தலைமை நாடிப்
நலங்குளர பொருளபல நலகத காக்கடல
கலங்குளிற சுமந்திருங் ககாக்க ணுயகருமே

(இ - ள்) மலைநாடும், கடுகெனும், பரந்த வயல்களும் (தமக்கு) நீரைக்கொ
டுத்துக் காக்குஞ் சிறப்பினைக் கருதி, நன்மை விளங்கும் பலபொருள்களைக் கொடுக்க,
கரியகடலானது மரக்கலங்குளிற சுமந்து (வந்த) பெரிய கரையின்கண் (அவற்றைச்)
செலுத்தாநிற்கும் எ - று

மலைபடு திரவிய முதவியன மரக்கலங்குளில் வருமென ஞாயிற்று மலை
படு திரவியம் - மிளகு கோட்டம் அகில தக்கோலம் குங்குமம் காம்படுதிரவியம் -
இரவு தேன அரக்கு மயிற்பீலி நாவி நாடுபடு திரவியம் - செந்நெல் சிறப்பது கரு
மபு வாழை செவ்வியனார் எனக்கொள்க இவையேயன்றி, நகர்படுதிரவியம் கடலப்படு
திரவியங்களுடன் திரவியம் ஐவகையெனப்பது வழக்கு அவற்றுள் நகர்படு திரவியம் -
அரசன் பித்தன் மந்தி யானை கண்ணாடி கடலப்படு திரவியம் - உப்பு முதல் பவளம்
சங்கு ஒக்கோலையெனப்படும

(சுசு)

மடுவுறும் வலாரியை யழைப்ப வானவா
தொடுகரை யடுதத்தை குழாது வெறப்பெலாம்
படுகட லொளித்தவப் பரம்பைக் கூவுவான்
புடையடுத தனபெரும் பொருளின குப்பையே

(இ - ள்) மடுவிற பொருந்திய இரதிரனை (வெளிவருகவென்று) அழைக்கத்
தெவர்கள் சமுத்திரக்கரையை யடைந்தமையை மலைகள் யாவும் யோசித்து ஆழமாகிய
கடலிலொளித்த அந்த மைநாகுளியைக் கூப்பிடுமபடி சமீபித்து வந்தனவற்றை (ஒத்
திருக்கும் ஆங்குள்ள பல) பொருள்களின் குவியல்கள் எ - று

இரதிரன் தனக்குப் பயந்து கடலிலொளித்துத் தவச்செயல்விற்குத் விருத்
திரனைவதைத் பழியினால், தாமரை மடுவில் ஓர்நாள்த் தினிடையே புருந்து துன்புற்று
நிறையில், இமையவருலகு அரசனினறி வருந்தி, பிரகற்பதி முனிவராயுடவகொண்டு
கடலையடைந்து, அவனை விளித்தமை யுண்மையின், “மடுவுறும் வலாரியை யழைப்ப

வானவர் தொடுகொய்வித்தமை” என்றும், கடற்களையிலுள்ள பொருட்டுவியல்கள் மலைகள் போன்றிருத்தலானும், இந்திரன் மலைகளின் சிறகுகளையரிந்து இடம் விட்டுப் பெயராத செய்து வருகையில், அவனது வச்சிரத்திற்கஞ்சிய மைநாகங்கடலிலொளித்தக்கொண்டமையானும், இந்திரன் மைநாகத்தைக்கண்டவிடத்து அதன் சிறகையுங் கொய்ய நேரிமொதலானும், தன்னினத்தைக்காக்க அவையழைத்தனபோலுமென்பார் “வெற்றிபலாம் * * * பொருளின் குப்பையே,” என்றுக்கூறினர். (௧௭)

பல்கிய படைகளும் பற்பல் பண்டமு
மல்கிய புடைநகர் வகுத்து முற்றுமோ
வெல்கழு வடவார் மின்ன னாரோடு
புல்குறு மிடைநகர் புகலு வாமரோ.

(இ - ள்.) பெருகிய படைகளும், பற்பல பண்டங்களும் அதிகமாகவுள்ள புடைநகரைச்சொல்லி முடியுமோ? (சொல்லிமுடியாது) வெற்றி பொருந்திய வீரக் கழலணிந்த ஆடவர்கள் மின்னல்போலுஞ் சாயலையுடைய மாதர்களுடன் கூடிவாழும் இடைநகர் (வளத்தை இனி) கூறுவாம். எ - று. (௧௮)

இடைநகர்.

வேறு.

புரினத்திர ளொடுசெய்தொளிர் பொற்குன்றுகள் பலவும்
வனியுற்றுளர் மணிமேடையும் வருநீர்நிறை தடமு
மளிமொய்த்திடு முய்யானமு மலர்பங்கய மடுவுங்
களிமுற்றுற வெதிர்வோரிரு கண்ணுந்திறை கொள்ளும்.

(இ - ள்.) வெண்மணற் குன்றுகளுடன் பிரகாசிக்கின்ற அழகிய பல செய்குன்றுகளும், (சென்றற்காற்றுப் பொருந்தி வீசுகின்ற அழகிய மேடைகளும், வருகின்ற சலிநிறைந்த தடாகங்களும், வண்டுகள் மொய்க்கின்ற சோலைகளும், மலர்ந்த தாமரை மடுக்களும், பெருங்களிப்படையக் காண்பவர்களது இருவிழிகளையுங் கப்பங்களாகக் கொள்ளாநிற்கும். எ - று. (௧௯)

கடுபாலையி லுறுவோர்வய றுன்னும்பதி சேர்ந்தாங்
கடுபோர்நிறை புடைமாநந ரதிர்வன்குர னுழையப்
படுவார்ஓகி கிளிபூவைகள் பமரங்குயின் மயில்க
ளொடுகுவிய குரலின்னிசை புணருங்கனி புணரும்.

(இ - ள்.) சுடுகின்ற பாலேநிலத்திற் பொருந்தினவர்கள் மருதநிலமமைந்த நகரத்தைச் சேர்ந்தாற்போல, மோதுகின்ற போரொலி நிறைந்த சிறந்த புடைநகரத்தில், அதிகின்ற வலிய சத்தமானது றுழையப்படுபவர் செவியில், கிளிகளும் நாகனை வாய்ப்பறவைகளும் வண்டுகளும் ருயில்களும் மயில்களும் கூவிய குரலாகிய இனிய இசையையுணர்ந்து களிப்படைவார்கள். எ - று.

அதிர்வன் குரலொலி பாலேவழிநடப்போர் துயருக்கும், கிளிமுதலியவற்றின் இன்னிசை வயறுன்னும் பதியடைந்தேர் சுதத்துக்கு மொப்பிடப்பட்டன. (௨௦)

வண்டாடுவ மலரும்பல மலரிற்கரு மேகங்
கண்டாடுவ களிமாமயில் கதிர்மாமணி மேடை
கொண்டாடுவ கிளிபூவைகள் கூறும்பனி மொழியைத்
தண்டாதுட னுறையுங்குயி றமதினின்னிசை யோர்ந்தே.

(இ - ள்.) மலர்கின்ற பல பூக்களில் வண்டென்படியும், கரிய மேசத்தைக் கண்டு களித்த பெரிய மயில்கள் நடிக்கும். கிளிகளும் நாகணவாய்ப்பட்டினும் துளி வீசிய பெரியமணி மேடைகளிற் கொண்டாவெனவாகிய குளிர்த் சொல்லைக் குயில் கள் தமது இனிய இசையையுணர்ந்து நீங்காது உடன்வாடும். எ - று. (சக)

கொந்தாடிய மலர்மென்குழல் குலையக்கலை கலையச்
சந்தாடிய முலைமேல்வளர் தரளத்தொடையலை
வந்தாடவர் விழியுங்களி மனமுந்திறை நல்கப்
பந்தவெவர் கழலம்மனை பலவாவெவர் மடவார்.

(இ - ள்.) கொந்தாடிவள்ள மலர்களை யணிர்த மெல்லிய அளகமானது அசையவும், ஆடையானது (உடுத்தமுறை) கலையவும், சந்தனக்குழம்பு பூசியமுலையின்மேல் வளர்கின்ற முத்துமலை அசையவும், புருடர்கள் (ஆங்கு) வந்து (தமது) கண்களுக்களித்த மனமுந் திறையாகக்கொடுக்கவும், மாதர்கள் பந்தாவொர்கள்; கழங்கு அம்மனை (முதலிய) பல ஆடடங்களை யாவொர்கள். எ - று.

பந்து - கழங்கு - அம்மனை யென்பன ஒவ்வொருவகையாடல்கள். (சஉ)

கழுமாமணி யணையர்கழு கடுமுசலி னாடச்
செழுமாமணி யொளிருங்குழை செவியூசலி னாடுங்
குழுவானர நோக்கிச்சிறு கொடியூசலி னாடு
மெழுகாணையர் மனமாமய லெனுமுசலி னாடும்.

(இ - ள்.) (மாசு) கழுவிய சிறந்த மாணிக்கம்போன்ற மாதர்கள் கழுமரத்தி லிட்ட பூசலில் விளையாட, செழுமைதங்கிய சிறந்த இரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்ற குண்டலங்கள் (அவர்களது) செவியாகிய பூசலிலாடாநிற்கும். தொகுதியாகிய வான ரங்கள் (அவற்றைப்) பார்த்து, சிறு கொடிகளாகிய ஊசல்களிலாடாநிற்கும். இளம் பருவமுடைய ஆடவர்களது எழுகின்ற மனமுஞ் சிறந்த காமமயென்னும் ஊசலி லாடாநிற்கும். எ - று.

கழுமணி - சாணையிட்ட மணியென்க.

வெள்ளோடும் மலர்மேல்விளை யாடுங்கய மாடி
முள்ளோடெழு கொடியம்புய முருகார்மலர் குவளைக்
கள்ளோடலர் குழுதங்கொடு கண்டார்மன மறுகாற்
புள்ளோடணி தொடைசெய்குவர் புனமாமயி லணையார்.

(இ - ள்.) வனத்திற் சஞ்சரிக்குஞ் சிறந்த மயிலினை (சாயலால்) ஒத்த மாதர்கள், வெள்ளிய அன்னங்கள் மலர்களின்பேரில் விளையாடுகின்ற கயங்களில் மூழ்கி, முள்ளோடு முளைக்கின்ற கொடியிற் பூத்த தாமரைகளையும், வாசனைபொருந்திய மலர்களாகிய குவளைகளையும், தேனோடு விகசித்த அல்லிகளையுங்கொண்டு, கண்டவர்களது மனதையும் வண்டுகளோடு (சேர்த்து) அழகிய மலை கட்டுவார்கள். எ - று.

அறு கால் - ஆறு கால்களையுடையது; வண்டு. இது பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழி. தொடை - தொடுக்கப்படுவது.

இச்செய்யுளில், நீர்விளையாட்டும் மலர் கொய்தலும் கூறப்பட்டன. (சச)

வண்ணந்தரு கனகத்தொடு மணியுங்கறை பெய்து
திண்ணந்தரு முசலங்கொடு செங்கைத்தொடி யுழலச்

சுண்ணஞ்ஞெயு மடவாரிடு துகிலீங்குபு கொங்கைக்
கிண்ணம்விழி படவாடவர் கிண்ணந்தன நேர்வார்.

(இ - ள்.) அழகுசெய்கின்ற பெண்ணுடன் மணியையும் உரலிற்பெய்து, வலி
மைவாய்ந்த உலக்கையைக்கொண்டு, செவ்விய கரத்திலணிந்தவளைகளையும்படி (பொற்)
சுண்ணமிடிக்கும் மடவார்கள் இட்டுள்ள நீலாடையானது நீங்கி (அவர்களது) கொங்
கையாகிய கிண்ணமானது (ஆடவர்) விழிகட்டுத்தெரிய, (அவர்கள்) கிண்ணமளவாகிய
தனத்தை (அம்மாதர்க்குக்) கொடுப்பார்கள். ஏ - று

கனகமு மணியும் பெய்து என்றதனானே சுண்ணமென்பதைப் பொற்
சுண்ணமென்றும், இச்செய்யுளிற்பொற் சுண்ணமிடித்தல் கூறப்பட்டது. (சுரு)

கிள்ளைத்திரள் பூவைத்திரள் கிளர்கூட்டி டையுய்த்து
வள்ளத்தன மான்பாடொடு வைத்துட்டுபு மறைபோன்
மெள்ளப்பயில் வித்தின்னினைச மென்சொற்களை மாத
ரெள்ளற்றி மினியின்றெற மின்சொற்கென மகிழ்வார்.

(இ - ள்.) மாதர்கள் கிளிகளின் கூட்டத்தையும், நாணவாய்ப்புட்களின்
கூட்டத்தையும் விளங்குகின்ற கூட்டில் விடுத்தது, கிண்ணங்களிற் சாதமும் பசும்
பாலும் வைத்துட்டி. இனிய இசைபொருந்திய மெல்லிய சொற்களை மத்திரம்போல
மிருதுவாகக் கற்பித்து, இனி எமது இன்சொற்க்குக் குறைகூறுத்திறமில்லையென்று
மகிழ்வார்கள். ஏ - று. (சுசு)

சிலைவாணுதன் மடவார்தில கழும்வார்குழன் மலரு
முலைமேலணி களபங்களு முன்னுங்கனி செய்யுங்
கலைவிய கலவித்தொழில் கதுவித்தம தியல்பு
குலைவாகிய பின்னுங்கனி செய்யுங்குண மிகுந்தே.

(இ - ள்.) வில்லைப்போன்ற ஒள்ளிய புருவத்தையுடைய மாதர்களது திலத
மும், நெடிய அளகத்திலணிந்த மலர்களும், சனங்களிலணிந்த கலவைச்சாந்த முதலிய
வைகளும் (கலவிக்கு) முன்னரும் விருப்பையுண்டிசெய்யும். ஆடையை நீக்கிய புணர்ச்
சித்தொழில் பொருந்தித் தமதியற்கை யழிவாகிய பின்னரும், குணமிகுந்து மகிழ்புண்
டாக்கும். ஏ - று. (சுசு)

ஊடிச்செலு மடவார்தம தொளிர்தேகலை பற்றி
வாடித்தளர் வுறுமைந்தர்கள் வாங்கக்கமழ் கண்ண
நீடிக்கிளர் தீபங்கெட நேரோசசியும் விழிகண்
முடித்தலை குனிவார்மணி முற்றுந்திவண் மாடம்.

(இ - ள்.) முற்றும் நவரத்தினங்களால் விளங்குகின்ற மாளிகைகளில், ஊடல்
கொண்டெசெல்லும் மங்கையர்களது பிரகாசிகின்ற மேகலையை, மனவாட்டமுற்றுத்
தளர்ச்சியடையும் ஆடவர்கள் பற்றியீர்க்க, (அம்மாதர்கள்) மணம்வீசும் (முத்துச்) சுண்
ணத்தை மிக்க ஒளிவிளங்குந் தீபமணையும்படி. நேரேவீசியும், கண்களைமூடி (நாணத்
தால்) தலைகுனிவார்கள். ஏ - று.

மேகலை - எழுகோவையணி. சிலர் எண்கோவையணி யெனவுக்கூறுவர்.

நக்சிஞ்சிக்கியர்.

“எண்கோவை காஞ்சி யெழுகோவை மேகலை

பண்கொள் ளொபம் பதினாறு - கண்கொள்

பருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு

விரிசிகை யென்றுணரற் பாற்று."—எனப் பத்துப்பாட்டுளையிலும்,

"எண் கோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை

பண் கொள் கலாபமிரு பத்தொன்று - கண்கொள்

பருமம் பதினான்கு முப்பத் திரண்டு

."—எனப் பிறருங் கூறுவதானுணர்க. (சஅ)

வேறு.

மலர்ந்த மதிழ்வா லாடவர்தம் வடிவம் வரிப்பான் படமெடுப்பக்

கலந்த பரத்தை யொருத்தியிருக் கவினத் தீட்ட முயன்றீரென்

றலர்ந்த கமலச் சேடியொன் றணிபூங் குஞ்சி முடிசூட்டிப்

புலந்து போவார் மேகலையும் பொன்னஞ் சிலம்பு மோலிடுமே.

(இ - ள்.) ஆடவர்கள் பரந்த் மகிழ்ச்சியால், தமதுருவத்தைச் சித்திரிக்கும் பொருட்டுப் படத்தையெடுக்க, (ஓ! ஓ! கீர்) கூடிய வேசையொருத்தியின் வடிவை அழகுபெற வெழுதமுயன்றீரென்று, மலர்ந்த தாமரைபோன்ற சிறிய பாசுமொன்றை, அழகிய மலர்கூடிய முடியிற் சூட்டி [உதைத்து] ஊடல்கொண்டு செல்லுமங்கையர்க ளது மேகலாபரணமும், அழகிய பொற்சிலம்புகளும் ஒலிடும், ஏ - று.

சேடி=சிறு+அடி. இது முதனீளாதாயின் சிற்றடியெனவரும். (சக)

கலனி யிடத்து நீராடுங் கருமத் திடத்துங் கழிக்கின்ற

கலனு முடையும் போலாத கையில் வளைசோர் வனநோக்கிப்

பலரை மணந்தெம் போலிவர்க்குப் பகைத்தீ ரோவென் றுடவர்கள்

பலநன் குறைத்துத் துணிதிருத்தும் பாவை யணையார் குழுவெங்கும்.

(இ - ள்.) புணர்ச்சிக்காலத்தும், நீராடல் செய்யுங்காலத்தும் விலக்குகின்ற ஆபரணங்களும் ஆடையும் போலாத கையிலுள்ள வளைகள் சோர்வனவற்றை ஆட வர்கள் பார்த்து, (வளைகளை! நீரும்) எம்மைப்போற் பலரையும்கூடி இவர்களைப் பகைத்தீர்களோ? என்று பலவார்த்தைகளை நன்றாகக்கூறி, கோபத்தணிக்கும் பொற் பதுமைபோன்ற மங்கையர் தொகுதியெங்கும் (உள்ளன.) ஏ - று. (சு)

ஊடும் பொழுது மடவார்க ளுணர்த்த வுணர்ந்தைந் தமனியின்மேற்

கடும் பொழுது மலர்ப்பொய்கை குடையும் பொழுதும் பசும்பொழிலி

றும் பொழுதுஞ் சிதர்ந்துவிழு மணங்க ளுர்தங் கலனிசடி

நீடும் பொழுது மிருள்பருகி நெடுவான் புளையு மிடைநகரே.

(இ - ள்.) மங்கையர்கள் ஊடல்கொள்ளுங் காலத்திலும், புலவிகீக்க ஊடல் தவிர்த்து பஞ்சசுயனத்தின்பேரிற் கலவிசெய்யுங் காலத்திலும், மலர்த்தடாகத்தில் மூழ் குங்காலத்திலும், பசிய சோலையில் விளையாடுங்காலத்திலும், சிதறிவிழுகின்ற மங்கைய ரது ஆபரணங்கள், மிக்க இராக்காலத்தும் இருளையொழித்து (கிற்றலின்) இடைநகர னானது நெடிய ஆகாயத்தை யொத்திருக்கும். ஏ - று.

ஐந்தமனிகள் - இலவம்பஞ்சு - செம்பஞ்சு - வெண்பஞ்சு - மயில்-அன்னத் தாவி யெனப்படும. (சுக)

தண்ணர் தராளங் கலந்தமண றதைத்த பொழிலும் பலநீரும்

தண்ணர் தழைசந் திரகார்த-மணிமா டமுமல் குதலானுந்

திண்ணன் தகுரு ரியகார்த்தத் திரண்மே டையுமல் குதலாணும்
விண்ணன் தகவே யறுபருவம் விளைக்குந் துயரு மிலததுவே.

(இ - ன்.) குளிர்ந்த அழகிய முத்துக்கள் கலந்த மணலமைந்த சோலையும், பலரீரும், அழகமைந்த சந்திரகாந்தக் கற்களாலாகிய மாளிகையும் மிகுந்திருத்தலா னும், வுலிமைவாய்ந்த சூரியகாந்தக் கற்களாலமைந்த மேடைகள் நெருங்கியிருத்தலா னும் ஆகாயத்தைப்போலவே ஆறிருத்தகளும் விளைக்குந் துயரங்களும் அவ்விடை நகரம் உடைத்தாயிலது. எ - று. (௫௨)

நாக மணக்கு நாகமுழை நண்ணி நவைதீர் முனிவோர்கள்
யோக முழக்கு மாறேபோல் யோக மிகுந்த வினாயார்கள்
போக முழக்கு மிடைநகரம் புகன்ற மினியுண் ணகரகழி
மாகநிலக்கு மதின்முதலா வரிசை யாக வுணாசெய்வாம்.

(இ - ன்.) ஆகாயமளாவிய மலைமுழையிற் பொருந்தி, குற்றந் தீர்ந்தமுனிவர் கள் யோகத்திற் பயிலும்வகையே போல, இளைஞர்கள் புணர்ச்சி மிகுந்து போகங் களைத்துய்க்கும் இடைநகர் (வளங்களை) சொன்னோம். இனி, உண்ணகரத்தில் அகழி யும் ஆகாயமளாவிய மதிலும் முதலானவற்றை வரிசைபடக் கூறுவாம். எ - று. (௫௩)

உண்ணகர்.

வேறு.

நெய் கலந்த வோதி மாதர் நெஞ்சி னூர்த வஞ்ரமு
மெய்க லந்த ஞான யோக மேவி னூர்க ஞள்ளமுங்
கைக லந்து முக்க ணைக்க டைக்க ணிக்கும் வண்ணமு
மைக லந்த ளக்கி னும்ம ளக்கொ ணக்கி டங்கரே.

(இ - ன்.) நெய்ப்பூசிய கூந்தலையுடைய மாதர்களது மனத்திற் பொருந்திய வஞ் சகமும், உண்மைகலந்துள்ள ஞானயோகத்தைப் பொருந்தினவர்களது மனமும் திரி நேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான கைகலந்து திருக்கடைக்கண் சாத்தும் வகையும், அழகுபெற அளவிட்டாலும் (அந்நகரத்து) அகழி அளவுசெய்யப்பட்டது. எ - று.

உறுப்பெ தீர்ந்த கஞ்ச மாம்ப லுற்ப லங்கள் வள்ளைகண்
மறுப்ப டாவு னிச்ச மோடு மற்று மாத ரேவலா
லிறுப்பீ வேற்கை மள்ளர் சூழ்ந்த தென்ன மென்ம லர்க்குலம்
வெறுத்த தண்கி டங்கின் மாடு வேழம் பூத்து நிற்குமே.

(இ - ன்.) அவயவங்களை யெதிர்த்த தாமணாமலர்கள் ஆம்பன்மலர்கள் உற்பல மலர்கள் வள்ளைக்கொடிகள் சூற்றமடையாத அணிச்சமலர்களுடன் பிறவற்றையும் மங் கையர் சுட்டளைப்படி தண்டிக்க, வேற்படைதாங்கிய மள்ளர்கள் சூழ்ந்தாற்போல, மெல் லிய மலர்க்கூட்டங்கள் வீசெடித்து விளங்குந் தட்பமாகிய அகழியின் பக்கலில், காணல்கள் விளங்கிநிற்கும். எ - று. (௫௪)

தெளிந்த தண்கி டங்கு மாதர் சேர்ந்தி டஞ்செ யற்கையாற்
குளிர்ந்தி னிக்கு ரீர தாய்க்கொ ழுங்கண் மாம ணத்தினே
டொளிர்ந்த லர்த பூவ தாயு லாவும் வண்டி னேசையால்
விளிந்தி டாம லைம்பொ ழிக்கும் வேண வாவி னைக்குமே.

(இ - ள்.) தெளிந்த தண்ணிய அகழியானது மாதர்கள் சேருகின்ற செயற்கையாலும், குளிர்ப்பிழிந்து இனிக்குத் தன்மையுடையதாயிருத்தலாலும், கொழுவிய சிறந்த தேன்மணத்தோடு பிரகாசித்து மலர்ந்த பூவினையுடையதாயிருத்தலாலும், உலாவுகின்ற வண்டியினொவியாலும், ஐம்பொறிக்கும் வேண்டிய ஆசையைக் கெடாமற் கொடுக்கும். எ - று.

ஐம்பொறிக்கும் அவாவினாதலம்.—மாதர்செயற்கையால்-பரிசுமும், இனிப்பால் - இரதமும், மணத்தால் - கந்தமும், பூவால் - ருபமும், ஓசையால் - சத்தமும் உண்டாக்குமெனக்கொள்க. (ருச)

துள்ளு கெண்டை வாளை முட்சு ருவ ரான்ம லங்குமீ
னெள்ளு ரெண்டி டங்கர் கூர்ம மெண்ணி லாவு யிர்த்தொகை
யுள்ளு லாவ மேலெ லாமு வந்து மாண்பின் வைகலால்
வெள்ள நீர்க்கி டங்கு மன்ற வேசை மாதர் போலுமே.

(இ - ள்.) துள்ளுகின்ற கெண்டைமீன்கள் வாளை மீன்கள் - முள்ளையுடைய ருமீன்கள் - வரால்மீன்கள் - மலங்குமீன்கள் - இழிவாகிய நண்டுகள் - முதலைகள் - துமைகள் (முதலிய) நணக்கிலாத உயிர்த்தொகைகள் உள்ளே யுலவாநிற்க, மேலிட முழுதுங் களிக்கும் மாட்சிமையுடனிருத்தலால், மிக்க நீர் பொருந்தியுள்ள அகழியானது நிலைபெற வேசைமாதரை யொத்திருக்கும். எ - று.

அகழியானது மேலே நயங்காட்டி உள்ளே வஞ்சகமடைந்துநிற்கும் வேசையைப்போன்றிருக்கும் என்பது கருத்து. (ருஎ)

அளக்க ரொத்த தண்கி டங்கு கன்ற ரொச்சி யோடுதான்
விளக்க முற்று நீக்க மின்மி மேவு நட்பி னூர்தமைத்
துளக்க வின்மி யொட்ட லர்த்து ளங்க வென்று நிறநலா
விளக்கு ரும திற்கு வாய்த்த வில்லின் மாறு போலுமே.

(இ - ள்.) சமுத்திரம்போன்ற தட்பமாகிய அகழியானது விசாலமாகிய மதி லுடன் பிரகாசித்து, நீக்கமில்லாது பொருந்திய நட்பாளரை நீக்குதலின்றிப் பகைஞர்களை நீக்கும்படி, சயித்து நிறநலால், வன்மை வாய்ந்த மதினுக்குப் பொருந்திய மனைவிபோன்றிருத்தது. எ - று. (ருஅ)

நாகர் வாழும் வைப்பு மும்பர் நண்ணி வாழும் வைப்புமி
போக பூமி யொக்கு மேற்பு ருந்து காண்கு மென்றுமென்
ரோகை யோடு கீழு மேலு மொண்கி டங்கு நொச்சியு
மீகை யாளர் கீர்த்தி பெவன வென்று நின்மி லங்குமே.

(இ - ள்.) நாகர்கள் வாழும் பாசலலோகமும், தேவர்சன் பிபுருந்திவாழ்க் கூவர்க்கலோகமும், இந்தப் போகபூமியைப் போன்றிருக்குமாறாக காண்போமென்று, ஒள்ளிய அகழியும் மூதிலும் (முறையே) ஈருபாய்ம அஞ் சந்தோஷத்தடன் சென்று, கொடையாளிகள் சேர்த்தியைப்போல எக்காலமும் பொருந்தி விளங்கும். எ - று.

கிடங்கு கீழும், நொச்சிமேலுஞ்சென்று எனக்கூட்டிக் கொள்க. (ருக)

என்மை மாதி ரத்தி னூரி மைத்தி டாத பார்வையாற்
யின்மை யாக ஆறு வந்து சேரு மிந்த கர்க்கென
வுன்மை நாடி யேய மைத்த தொக்கு நொச்சி வின்னுளார்
வன்மை நொக்க மாற்ற வேம லிந்த தெங்கும் வாரகொடி.

(இ - ள்.) மதிலானது எட்டுத்திக்குப் பால்களது இமைகொட்டாத நோக்கத்தினால், இச்சென்னை நகரத்திற்கு வலிமையாக இடையூறுவந்தடையுமென்று உண்

மைகருதியே (அதனை யவர் நோக்கம்படாது) அமையச்செய்தது போன்றிருக்கும். ஆசாயத்திலுள்ள(ஏனைய)தேவர்களது வளவிய திருஷ்டியை மாற்றும்படிக்கே நெடிய கொடிகள் எங்கும் நிறைந்தன (ஆகும்). எ - று.

தேவர்களில் அட்டதிசைகளிலுள்ளார் கண்படாது மதிலும், விண்ணிலுள்ளார் கண்படாது பதாகையும் மறைக்குமென்பது கருத்து. (௧௦)

மாறு கொண்ட மன்னர் போர்க்கு வந்திடாமுன் சென்றவர்க்

கீறு கண்டு மீளும் வீர ரெண்ணி லார்து வன்றுற

நீறு தீற்று மாட மூடு கிற்ற லானு மிந்நகர்க்.

கூறு தீர்ப்ப வேயி னைத்த தாகு மோங்கு மாமதில்.

(இ - ள்.) பகைமைகொண்ட அரசர்கள் போர்புரிதற்குவராமுன்னரே (எதிர்) சென்று அவர்கட்கு இறுதியெய்து திரும்புங் கணக்கில்லாத (புத்த) வீரர்கள் பொருந்திவாழ, சுண்ணந்தீற்றிய (சுவர்த்தலங்களையுடைய) மாளிகைகள் உள்ளே நிற்பதாலும், உயர்ந்த பெரியமதிலானது இச்சென்னை நகரத்திற்கு இடையூறு தவிர்க்கவே செய்வித்ததாகும். எ - று.

பகைஞரை யெதிர்சென்று வென்றுவரும் வன்மையுடையார், மாளிகைகளில் உள்ளேவாழவும், (பகைவரால்) நகருக்கிடையூறு வேண்டாது மதிலானது (தானே) உயர்ந்துநிற்கும் என்பது கருத்து. (௧௧)

நொச்சி யுச்சி வேய்ந்து நீண்ட நொச்சி யோடு போர்செய

விச்சை யுற்று மன்னர் வந்தெ திர்க்கும் வண்ண முண்டெனி

னச்ச மிந்ந கர்க்கண் வாழு நல்ல வீரர் வேண்டுமோ

மெச்ச வெந்திரங்க ளேவி னாந்து போர்வி னோக்குமோ.

(இ - ள்.) நொச்சிமாலையை முடியிற்குடி நெடிய மதிலுடன் போர்புரிய விருப்பப்பொருட்டு (பகை) அரசர்கள் வந்து எதிர்க்கின்ற வகையுளதாயின், விரும்பத்தக்க இச்சென்னை நகரத்தின்கண் வாழ்கின்ற நல்ல (போர்) வீரர்களும் வேண்டப்படுமோ? (வேண்டவதில்லை; ஏனெனில் அம்மதிலிற் பொறித்த) யந்திரங்களே (கண்டோர்) மெச்சும்படி விளைந்து போர்செய்யும். எ - று.

மதிலினை முற்றுகைசெய்யவந்த மன்னவன் நொச்சிமாலையணிந்துவருதன், மரபாகவின “நொச்சி யுச்சி வேய்ந்து” என்றார். (௧௨)

வந்து மன்னர் நொச்சி முற்றின் வாரந்த தண்ட மோச்சியே

வெந் திரங்க டாக்க ளிற்றி னங்க திர்த்த தேரடு

முந்த வோடி மாம டங்கன் முற்றும் வேழ மட்டெழுங்

குந்த மள்ளர் வரம்ப ரிக்கு லஞ்ச வட்டும் வேங்கையே.

(இ - ள்.) (பகை) அரசர்கள் வந்து மதிலினை முற்றுகைசெய்தால், மதஞ் சொரியும் எந்திரயானத்தொகுதிகள் தண்டாயுதங்களைவீசி ஒளிவிடுந்தேர்களை யழிக்கும். சிறந்த சிங்கப்பொறிகள் முழுதும் முற்பட வோடி யானைகளைக்கொன்றெழும், வேங்கைப்பொறிகள் ஈட்டியெந்திய மள்ளர்களையுந் தாவிச்செல்லுங் குதினைத் தொகுதியையுமழிக்கும். எ - று.

மதிலிலுள்ள பொறிகளில் யானைப்பொறிகள் பகைஞர் தேர்ப்படையையும், சிங்கப்பொறிகள் யானைப்படையையும், வேங்கைப்பொறிகள் ஆட்படையையும் குதினைப்படையையும் அழிக்குமென்றார். (௧௩)

எழுக்கன் கப்ப ணங்கள் வேலி ருப்பு லக்கை நார்தகங்
கழுக்க டைக்கு லங்குயங் கதைக்கு லங்க லப்பைகள்
மழுக்கன் பிண்டி பாலம் வார்வில் வாளி சூல நேமிகள்
முழுக்க வுய்க்கு மோடு நீளு மொய்ம்பி நென்றி ரங்கனே.

(இ - ள்.) (அம்மதிலின்) வலியுடைய யந்திரப்பொறிகள், வளைதடிசன் - இரு
ப்பு நெருஞ்சின்முட்கள் - வேற்படைகள் - இருப்புலக்கைகள் - வாட்கள் - சுட்டித்
தொகுதிகள் - அரிவாட்கள் - கதைக்கூட்டங்கள் - கலப்பைகள் - மழுக்கன் - பிண்டி
கள் - பாலங்கள் - நெடியவிறிகள் - அம்புகள் - சூலங்கள் - சக்கிரங்கள் - (முதலிய
வற்றை) முழுதுஞ்செலுத்தாநிற்கும், ஓடாநிற்கும், திரும்பாநிற்கும். எ - று. (கசு)

செருப்பு கன்று வந்த மன்னர் சேனை மேலு ருக்கிய
விருப்பு நீர்கள் செப்பு நீர்க ளீய மோடி றைப்பன
நெருப்பி னோடு கல்லு லோக நீளி டைச்செலுத்துவ
வுருப்ப மிக்கு யாவு மங்கு லப்பி லாத மல்குமே.

(இ - ள்.) போர்புகன்று வந்த அரசர்களது சேனைகளின்பேரில், உருக்கிய
இருப்புநீர்களையும் செப்புநீர்களையும் ஈயநீர்களையும் இறைப்பனவும், நெருப்புடன்
கல்லும் உலோகங்களும் உட்டிணமிருந்து நெடுந்தூரத்திலெறிவனவும், (முதலிய)
எல்லா யந்திரங்களும் அம்மதிலில் அழிதலில்லாதனவாகி நிறைந்திருக்கும். எ - று.

மாசை யைக்கு மித்த விர்த மாந கர்க்க ணும்பர்காள்
பூசை யைக்கு மித்த லாது போர்கு மித்து நேன்மி நென்
றாசை யைக்கு மித்த நொச்சி யங்கை யான்ம மித்தல்போ
லோசை யைக்கு மித்து நீடு மொன்ப தானை யாடுமே.

(இ - ள்.) பொன்னைக்கு மித்த[செல்வம்வாய்ந்த]மிறந்த இச்சென்னை நகரத்திற்
பூசைபெறுதலைக் கருதியல்லது, போர்செய்தல் கருதிவராதிர்கள் தேவர்களே என்று,
திசைகளை யளவிட்ட மதிலானது அழகிய தனது கைகளால் தடுத்தல்போல, சீர்த்தி
யைக்குறிப்பிட்டியேந்த ஒள்ளிய துவசங்கள் ஆடாநிற்கும். எ - று. (கசு)

எண்ணில் பட்டி னங்க ளுக்கு மேந்தன் மன்ன னாகவே
பண்ணி யிர்த வொப்பி லாத பட்டி னத்தை மற்றித
ஹண்மை யாரு மோர்ந்து கொள்ள வேங்கு மோலி சூட்டிய
வண்மை காட்டி நிற்கும் விண்வ ளர்த்தொ ளிர்த்த கோபுரம்..

(இ - ள்.) (இச்சென்னைநகரில்) ஆகாயமளாவி உயர்ந்து பிரகாசிக்கும் கோ
புரமானது, இந்தச் சமானமில்லாத சென்னைநகரத்தை, கணக்கில்லாத நகரங்களுக்கும்
பெருமைவாய்ந்த (நகர) ராசனாகவே செய்து, இதனது உண்மையை எவரு மறிந்து
கொள்ளும்படி, உயர்ந்த கிரீடத்தைத்தரித்த வண்மையைக் காட்டிநிற்கும். எ - று.

உடுக்கள் கோள்க ணுள்கண் மற்றை யும்ப ராரும் வான்வழி
விடுக்கி னும்வி டாது நாளு மேவு மாறு காலமு
மடுக்கு நார்து லத்த ரும்ம டர்ந்தெ முந்து செல்லவே
தடுக்கு மாறி லாது றந்த யங்கு வாய்தல் யாவுமே..

(இ - ள்.) விண்மீன்கள் - கிரகங்கள் - நகூத்திரங்கள் - பிறதேவர்கள் முத
லியோரும் ஆகாயவீதியை விடுத்தாலும் (தாம்) வீடாது தினந்தோறும், பொருந்திய

சிறுபொழுதாறிலும் (தம்பால்) வரும் நாற்குலத்துத் தோன்றியவர்களும் நெருங்கித் தோன்றிச் செல்லும்படி தடுக்கும் வகையில்லாமற் பொருந்திய வாயில்களெல்லாம் (அந்நகரில்) விளங்கும். எ - று.

கிரகங்கள் - சூரியன் சந்திரன் முதலிய நவகிரகங்கள். கோள்கள் - அசுவனி பரணி முதலிய இருபத்தேழு நக்சத்திரங்கள். சிறுபொழுதாறு - மாலை யாமம் வைகறை வீடியல் நண்பகல் என்பாடு எனப்படும்.

நாற்குலத்தர் - பிரமாணர் அரசர் வைசியர் சூத்திரர். (சுஅ)

வந்தெ திரந்த தெவ்வின் மன்னர் மாம னிப்மு டு த்தலை
முந்து றப்ப ணித்தி ரும்பொன் முற்றும் வாங்கு நொச்சியின
சந்தி மின்ன றுற்ற மைந்தர் தம்பொ ருள்க வர்த்தவர்
சிரதை யும்ப ணிக்கு மாதர் சேரி வண்மை செப்புவாம்.

(இ - ள்.) (தன்னை) வந்தெதிரந்த பகையரசர்களின் சிறந்த மணிகளிறைத்த கிரீடமணிந்த சிரங்களை முதலிற் பணியச்செய்து (அவர்களது) பெரும்பொருண் முழுவதையும் வாங்குகின்ற மதிலின் அழகு இத்தகையது. (தம்பால்) வந்த ஆடவர்களது செல்வத்தை யபகரித்து அவர் மரணத்தையும் பணிவுறச்செய்யும் பரத்தையர் சேரியின் வளத்தைக் கூறுவாம். எ - று. (கூஉ)

வேறு.

போர்த்தொழிலிற் றமையென்று பொருள்கொளவெண் ணுநர்க்கது
பார்த்திபருங் குழையளிழிப் படை விடுத்துள் ளுயிரோடு [செய்
கூர்த்தபொரு ணிலமுழுதுங் கொள்ளுகொண்டு மவர்குறித்த
சீர்த்தகக மளித்துவப்புச செய்பவர்கே ரிகன்பலவால்.

(இ - ள்.) போர்த்தொழிலாற் றம்மைவெற்றிகொண்டு (தமது) பொருளை யபகரிக்க நினைப்பவர்கட்கு, அவ்வண்ணம் (தாமே) செய்கின்ற அரசர்களும் மனிதனாக விழியாக (வேற்) படையைச்செலுத்தி, உள்ளிடத்துள்ள உயிருடன் மிக்கபொருளும் நிலமும் (முதலியவற்றை) முழுதுங் கொள்ளுகொண்டும், அவர்கள் கருதிய சிறந்த சுகத்தைக்கொடுத்துச் சந்தோஷப்படுத்தும் பரத்தையர் சேரிகள் (அந்நகரத்திற்) பல வாகும். எ - று.

ஆல் - அசை. (எ0)

இந்திரனார் புலோமசையோ யு னிதமர்பன் றியுநாண்
வந்திளங்காற் றவழ்ந்தசைப மலர்மலை பலதூங்கச்
சந்தனங்குங் குமம் புகாற் றறாவழித்து மணிப்பீந்தர்
சந்தரமா யெவர்விழிக்குஞ் சுகம்வினைக்கும் வாய்தருறும்.

(இ - ள்.) தேவேந்திரன் ஆயிராணிபுடன் இனிதாகப் பொருந்திய நகரமும் நாணமடையும்படி (பரத்தையர் சேரிகள்) வாயில்கடோறும் மந்த மாருதம் வந்து தவழ்ந்தசையவும், பல மலர்மலைகள் தொங்கவும், சந்தனம் குங்குமம் புழுகு முதலிய வற்றாற் றறாமெழுகியும், முத்துப்பந்தர்கள் அழகாயும் (விளங்குதலின்,) எல்லார்க்குக் கூகத்தையுண்டுசெய்யும். எ - று.

இளங்கால் தவழ்ந்தசைதல் - இளங்காற்றுமெல்லென நடந்து வீசுதல். (எக)

தூமத்தி னறுங்கூந்தற் றொடிக்கைமட வாரிடத்துக்
காமத்தை விழையாத கருத்தினரா னாம்பொறிக்குந்
தாமத்தி னறுங்கனியிற் தவழினந்தென் தலிற் கிளியின்
வாமத்தி னிருஞ்சுகமே வளர்ப்பதவர் மாடமுமே.

(இ - ன்.) (அகிற்) புகைபூட்டிய மணமமைந்த அளகத்தையும் வீளையலணி
ந்த கையையுமுடைய அப்பரத்தையர்களிடத்தில், ஐம்பொறிகளுக்குங் காமங்கொள்
ளாதவர்கள் யாவர்? (ஒருவருமில்ல்; ஏனெனில்) அவர்கள் மாளிகைகளும், மலர்மாலே
யாலும் நல்லி பழங்களாலும் தவழ்கின்ற இளந்தென்றலாலும் கிளிகளாலும் அழகாலும்
பெருஞ்சுகத்தையே வளரச்செய்வது (ஆதலின்) • ஏ - று.

ஐம்பொறிக்குங் காமத்தை விழுதலை,

திருக்கூள்.

“கண்டுகேட் டென்னெயிற் துற்றறியு மைம்புலனு

மொண்டொடி கண்ணே யுள்.”—என்பதனானறிக.

(எஉ)

மாடகத்தின் யாமெடுத்து வார்நரம்பு தகப்பண்ணி
யாடகப்பன் மணியாழி யங்குலியி னிசையெழுப்பும்
பாடகத்தி னடிமடவார் பயிலரங்கி னுட்டயரு
நாடகத்தைக் கண்டவர்க ணல்லுளமு மரங்காமே.

(இ - ன்) முறுக்காணியையுடைய வீணையை யெடுத்து, நெடிய நரம்புகளைத்
தகுதிசெய்து[கருதிக்கட்டி]ஆடகப்பொன்றாச்செய்த பலரத்தினங்களிழைத்த யோதிர
மணிந்த விரலாற் பண்ணோசையை யெழுப்புகின்ற பாடகமணிந்த காலையுடைய பரத்
தைவர் பழகுகின்ற சபையில் நடனஞ்செய்யு நாடகத்தைப் பார்த்தோரது நல்ல மன
மும் (அவர்கள்) நடனசாலையாகும். ஏ - று.

மாடகம் - முறுக்காணி. யாழ் - வீணை. இது பேரியாழ் - மகரயாழ் - சகோட
யாழ் - செங்கோட்டியாழ் - என நால்வகைத்து. இவற்றுள், பேரியாழுக்கு நரம்பு இரு
பத்தொன்றும், மகரயாழுக்கு நரம்பு பதினேழும், சகோடயாழுக்கு நரம்பு பதினாறும்.
செங்கோட்டியாழுக்கு நரம்பு ஏழுமாம். இவற்றை,

“பேரியாழ் பின்னு மகரஞ் சகோடமுடன்

சீர்பொலியுஞ் செங்கோடு செப்பினாள்—தார்பொலிந்து

மன்னுந் திருமாற்ப வண்கூடற் கோமானே

பின்னு முளவே பிற.

ஒன்று மிருபது மோரேழ்மேற் பத்துடனே

நின்றபதி னோரேழு நேடுங்காற் - குன்றாத

நால்வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே

மேல்வகை தூலோர் விதி.”—என்னும் நச்சினூர்க்கினியர் உதாரணச் செய்
யுன்களானறிக.

நரம்பு தகப்பண்ணுதலாவது, பாட நினைத்த பண்ணுக்கு இணை கிலை பகை
நட்பான நரம்புகள் பெயருந் தன்மை மாத்திரையறிந்து வீக்குதலாகிய பண்ணல்-அங்
வீக்கின நரம்பை விரல்களால் அகமும் புறமும் கரணஞ்செய்து தடலிப்பார்த்தலாகிய
பரிவட்டனை - ஆரோகண அவரோகணவகையால் இசையைத் தெரிதலாகிய ஆராய்
தல் - அதுகருதியேற்றுதலாகிய தைவரல் - ஆளத்தியே நிரம்பப்பாடுதலாகியசெலவு-

பாட நினைத்த வண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுதலாகிய வினையாட்டு - பாட நினைத்தவண்ணத்திற் செய்த பாடலெல்லாம் இன்பமாகப் பாடுதலாகிய கைழும் - ரூடகச் செலவுந் துள்ளற்செலவும் பாடலாகிய குறும்போக்குமுதலிய கலைத்தொழில்களால் நரம்பினைத் தகுதியுறச்செய்தல்.

இசையெழுப்புதல் - வார்சல் வடித்தல் உந்தல் உறழ்தல் உருட்டல் தெருட்டல் அள்ளல் பட்டடையென யெண்வகை. அவைமுறையே எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் கும்பித்தல் உருட்டு ஒலி குழிதல் தூக்கு எனப்படும். இவை யாவும் இசையிலக்கண மாதலின் அந்நூலுட் பரக்கக்காண்க. (எக)

புளகமெழு முலைவருடிப் புயத்திலினைத் திதழ்பருகி
வளர்றுதறை வரலாதி புறத்தொழிலு மணியல்லு
லுளநெகிழும் கரிகரலீ லைகளாதி யுட்டொழிலு
மாளிலவுஞ் சித்திரத்தி னமைத்தனரா வணமேபோல்.

(இ - ன்.) மயிர்க்கூச்செறியும்படி முலையைவருடி, தோளிலினைத்த, இதழைச்சுவத்து வளர்கின்ற நெற்றியைத் தடவுதல் முதலிய புறத்தொழில்களும், அழகிய அல்லுலில் மணங்களிக்குங் கரிகரமுதலிய லீலைகள் ஆகிய உட்டொழில்களும் எண்ணில்லாதன (பிற)வும், (அந்நகரப்பரந்தையர்கள்) கடைவீதிபோலச் சித்திரங் களாற் பொருத்தியுள்ளார்கள். எ - று.

கரிகரம் - யானையின்கை. அது விரனுனியை வீளைத்துச் செய்வதோர் கிரீடையென்க. இவ்வகை விடயங்களை இன்பநூலுட்கண்டு கொள்க. அலதேற் றனிமையிற் கற்றோரிடங் கேட்டுணர்க. (எச)

சித்திரத்தி னவர்தொழிலைச் சென்றெதிர்தோக் கினுமலிவு
பொத்தியமெப் புளத்தினரும் பொறியைந்து நிலைகலங்கப்
பித்தினரா குவரென்றாற் பெருமழைக்கட் பரத்தையர்தர்
நித்திலப்பூண் முலைபுணர்ந்தோர் நீங்கினுயிர் வாழ்வார்களே.

(இ - ன்.) அறிவமைந்த உண்மை மனமுடையவருஞ்சென்று அப்பரத்தை யர் செயல்களைச் சித்திரத்தில் எதிர்கண்டாலும், ஐம்பொறிகளும் நிலைகலங்குதலாற் பித்தராவாரென்றால், பெரிய குளிரிந்த பார்வையுடைய பரத்தையர்களது முத்தா பரணமணிந்த முலையை யணைந்தவர்கள் (அம்மங்கையரைப்) பிரிந்தால் உயிர்தாங்கு வார்களோ? (தாங்களாக்.) எ - று. (எடு)

குலமகளிர் தமைமணந்த கொண்கனைய லாற்பிறிற் பார்
கலவியுறி னவர்தம்மைக் கறுத்தடக்கு மலையார்களும்
பலலைமணந் தனரென்றே பாற்றிலராய்ச் சிறப்பருள
நிலவுமர சவையடுப்பர் நித்தியமங் கலமடவார்.

(இ - ன்.) கற்பின் மடவார்கள் தம்மை மணம்புரிந்த கணவியைல்லாமற்பிற ரிடத்திற் புணர்ச்சியெயின், அம்மங்கையர்களைக் கோபித்தடக்கும் அரசர்களும், பல னைக் கலந்தார்களென்று கோபியாதவராய்ச் சிறப்புச்செய்ய நித்தியசுமங்கலினாகிய வேசைகள் விளங்கிய அரசசபையை யடைவார்கள். எ - று. (எசு)

உறுப்பினாற் பெருவனப்பா லொள்ளணியா லிளமையினுன்
மறுப்படாக் குலமகளிர் வழியொழுதித் தருஞ்சுகமும்

வெறுப்பவே காணையர்க்கு மிகுபோகம் வினைக்கின்ற
சிறப்பினுற் பொருண்முழுதுந் திறைகொள்வர் விலைமாதர்.

(இ - ன்.) அவயவத்தாலும் பேரழகாலும் ஒளிபொருந்திய ஆபணைத்தாலும் இளமையாலும் குற்றமடையாத நற்குலத்துதித்த மனைவியர் நலவழி நடந்து கொடுக்குஞ் சகமும் வெறுக்கும்படி, விலைமாதர் இளமாதர்கட்கு மிக்கபோகத்தை யுண்டு செய்கின்ற சிறப்புடன் எல்லாப்பொருள்களையுங் கப்பமாகக்கொள்வார்கள். எ - று.

முன்னென்றப் பொருள்கொடுத்து முயங்கினவர்க ண்ணென்திறை
மின்னென்று மிடைமாதர் விலைசெய்த முலைமீட்டும்
பொன்னென்று தசஞ்சதமாயிமாநி புகன்றெவாக்கும்
மின்னென்ற விலைசெய்தும் பிழையுமிலர் பழிபுமிலர்.

(இ - ன்.) மின்னல்போன்ற இடையையுடைய மாதர்கள் முன் (தம்மைக்) கூடப் பொருள்கொடுத்துக் கலந்தவர்களது கண்ணெதிரிலே (அவர்கட்கு) விலைப் படுத்திய முலையை மீளவும் ஒருபொன், பத்துப்பொன், நூறுபொன், ஆயிரம்பொன் முதலாக (விலை) கூறியும், பின்னர் எல்லோர்க்கும்பொருந்த விலைசெய்தங் குற்றமு முடையவரல்லர்; பழிப்புமுடையவரல்லர். எ - று. (எஅ)

விலைகொடுத்தா வணத்தெழுதும் வினைஞ்ஞ்செய் யாரொன்றே
தலையளியாற் பொருள்கொடுத்துத் தமைவிற்குங் காணையர்கள்
கலைகிருத்தி யணியணிந்து கான்மலருந் தைவந்து
நிலைநருவாய்த் தம்பலமு சித்தலும்வா யாற்கவர்வார்.

(இ - ன்.) விலைகொடுத்து (முறிச்) சீட்டெழுதும் அடிமைகளும் (இப்படிச்) செய்யமாட்டார்கள். சிறந்த அன்புடன் பொருளைக்கொடுத்துத் தம்மை (தாமே) விற்குங் (காமுக்களாகிய) காணைப்பருவமுடைய ஆடவர்கள் (அப்பரத்தையர்களது) ஆடையைத் திருத்தி ஆபணைக்களைப் பூட்டி, பாத்தாமரையையும் பிடித்து, நிலைத்த வாய்த் தம்பலத்தையும்நூலோடும்(தமது)வாயினும் கொள்வார்கள். இஃதென்ன ஆச்சரியம். (ஆ! ஆ!) எ - று. (எஆ)

தொடியணிகைப் பொருணிறைத்துஞ் சூமுளத்தை நின்றபுயர்க்குக்
கடிதலிலா வேவலர்கள் காமமிசுங் காளையரே
படியகமு மவர்வாயே பள்ளியுமற் றவர்மார்பே
வடிவுபுறந் தோன்றாமல் வைப்பிடமு மவர்மனமே.

(இ - ன்.) வளையலணிந்த கைப்பொருளை நிறைவாகச் சேர்த்தும், யோசிக் கும் மனதை நிறையாத பரத்தையர்க்கு, காமமிக்க இளமைப்பருவமுடைய ஆடவர் களே நீங்கமில்லாத் அடிமைகள்; அவர்கள் வாயே படியகமுமாம்; படுக்கையும் அவர் கள் மார்பகமே; தமதுருவம் வெளியே தோன்றாமல் வைத்தற்குரிய இடமும் அவர்கள் மனமேயாம். எ - று.

படியகம் - தம்பலப்படிக்கமென்றும் பூமியென்றும் பொருள்பயக்கும். (அ௦)

ஆடலினுற் பாடலினு லவினயத்தாற் பனிமொழியான்
மாடகநல் யாழிசையால் வல்லுவினை யாடலினு
வாடலினுத் கூடலினு லொன்றானுந் சூதைவின்றி
நாடரிய பொருள்பலவு நாணுநு மீட்டுவரால்.

(இ - ன்.) ஆடவராலும் பாடவராலும் அவியத்தாலும் குளிர்ந்த மெழுகுதாம முறுக்காணியையுடைய நல்ல வீணைநாதத்தாலும், குசாட்டத்தாலும், ஊட்டலாலும், புணர்ச்சியாலும், ஒருவகையிலும் குறைவில்லாது, தேடற்கரிய பல பொருள்களையுடைய தினந்தோறும் தேவோர்கள் (பரத்தையர்கள்.) ஏ - று. (அச)

துறந்தவர்க்கு முடன்முழுதுந் தோயினார்த் முதுமையர்க்கு
மறந்தலைநின் றுக்குநர்க்கு மழிபினியி லுழக்குநர்க்குஞ்
சிறந்தபரத் தையாகலவி செய்யாமை யுறுமேனு
மறந்தழையு மவர்விழிக்கு வாடாத மனமில்லை.

(இ - ன்.) தறவிகளுக்கும், தேசமுழுவதும் மீந்தோல் தினார்த் விருத்தர் களுக்கும், தருமவழியில் நன்று (புண்ணியங்களைச்) செய்பவர்களுக்கும், துன்பப்படும் வியாதியில் வருந்துபவர்களுக்கும், மேம்பட்ட பரத்தையர் புணர்ச்சியைச் செய்யாமை கூடுமாயினும், பாவமிருந்த அப்பரத்தையர் கண்களுக்கு வருந்தாத மனம் (ஒன்றேனும்) இல்லை. ஏ - று. (அஉ)

அருங்கலமா கியமான மறவிட்டுச் சுகப்பொருளே
மருங்ககலார்க் கினிதுதவும் வளாவிர்சே ரிகள்புகன்ற
மொருங்களவி லாப்பொருளு மோவாரீம விலைசெய்தும
பெருங்கலமா கியமானம் பேணுநரா வணம்புகல்வாம்.

(இ - ன்.) அரிய ஆபரணமாகிய மானத்தை யறவேவிடுத்து, தம்மைவிட்டுப் பிரியாதவர்களுக்குக் காமசுகத்தையே இனிதாகக் கொடுக்கும் வளாவின் மகளிராகிய பரத்தையரது சேரிகளைச் சொன்னோம். எண்ணில்லாத பொருள்களையுங் கெடாமல் ஒருசேர விலைசெய்தும், பெரிய ஆபரணமாகிய மானத்தைக்காக்கும் வைசியர்க ளுடைய வீதியைச் சொல்லுவோம். ஏ - று. (அங)

வேறு

காவண மருங்கிட்டுக் கடிமலர் பலசிந்தித்
தூவண மணிமாலே தூக்கினர் விராஜூட்டிப்
பூவணர்க் குலைவாழை பூகமு முறநாட்டி

மாவண நோக்குநர்க ளமரரின் வேறலரே.

(இ - ன்.) பக்கங்களிற் பந்தவிட்டு வாசம்பொருந்திய பல மலர்களைச் சிந்தி, பரிசுத்தமாகிய அமுதிய முத்துமாலே தொங்கவிட்டு, வாசனையூட்டிவினாந்த பூக்குலையை யுடைய வாழையுங் கரும்பும் பொருந்த நாட்டிய வைசிய வீதியைப் பாப்போர் தேவர் களைக்காட்டிலும் வேறல்லர். ஏ - று. (அச)

வளாயவும் வனத்தனவும் வயலவுங் கடலனவும்
வினாசெலற் கலன்பலவும் விண்ணிடை வெளிமாயத்
தினாதவழ் கடற்பாங்கர்ச் சேர்த்திட வெயின்மழையிற்
புளையறு தவமாற்றிப் புகப்படு மாவணமே.

(இ - ன்.) மலைபெருநரும், காடுபெருநரும், காடுபெருநரும், கடல் படுபெருநரும் (ஆகியவற்றை) வினாந்து செல்லுதலுடைய பல மரக்கலங்களும் ஆகாய வெளியு மறையும்படி [மிகுதியாக] அலைகள் தவமுங் கடலின்பக்கவிற் சேர்க்க, கடை வீதிகள் வெயிலிலும் மழையிலும் குற்றமற்ற தவத்தைச் செய்து (தம்பாற் அலற்றை) அடைபடும். ஏ - று. (அடி)

தொகையது பொருள் பலவுந் துக்குபு வகைவுசெயுந்
தகைபெறு தராசினெடுந் தங்கலின் வணிதரெலாம்
பண்கயென வுறவென்னப் படர்தரு நொதுமலென
வகைவகை விலைசெய்யார் வழங்குவ ரொருவிலையால்.

(இ - ள்.) கணக்கற்ற பல பொரு ளகனையும் துக்கி அளவிடுந் தகைமைபெற்ற தராசினெடும் பொருந்தியிருத்தலால், வைசியா யாவரும், (பண்டங்களைக்கொள்ள வருவோர்) பகைவரென்றும் உறவினரென்றும் விரிந்த பற்றிகலின்மை யவென்றும் (அவரவர்கேற்ப) வகைவகையாக விற்கமாட்டார்கள் ; ஒருவிலையுடன் (யாவர்க்கும்) விகிப்பார்கள். எ - று.

தராசு “ஐயந் தீர்ப்பொருளை யுரைத்தலு - மெய்க்கடு நிலையு மிருநிறை சேந்திகே” என்ற ருத்திரப்படி நடுநிலைமையைக் காட்டுமாறு அதனை யடைந்தவர்களா தவின் யாவர்க்கும் ஒருவகையாகவே விலைசொல்லி விற்பர் என்றார். (அசு)

தினையள வைப்பொருளுஞ் சிதறுவ திலையாக
வணிகுழ வணிகர்பொருள் வைகலு மீட்டிபுது
மினையவ ரிரவலர்பா லிமையவ ராதியர்பாற
பனையள வைப்பொருளும் பயோதர மெனப்பொழிவார்.

(இ - ள்.) அலங்கரித்த புகழையுடைய வணிகர்கள் தினையளவாகிய பொரு ளையுஞ் சிதறவிதெல்லிலையாக நாடோறும் பொருளைச்சோத்தாலும், இவர்கள் யாசகர்களிடத்திலும், தேவர்கள் முதலியவர்களிடத்திலும், பனையளவாகிய பொருளையும் மேகம்போலச்சொரிவார்கள். எ - று.

தினை - பனை - ஆகுபெயர்கள். இமையவராதியர்பால் என்றதில் ஆகியொன்றதால், தென்புலத்தார் ஒக்கல் முதலானாயுக்கொள்க. (அசு)

கொடுப்பதுங் குறையின்றிக் கொள்வது மிகையின்றிக்
தொழிப்பவர்தமக்கெல்லாரு சுருக்கிய விடைநல்கி
விடுப்பதுங் கலனின்றி விழுப்பொருள் கொணர்நதில்லின்
மடுப்பது மல்லாது வணிகாகண் மற்றறியார்.

(இ - ள்.) வைசியர்கள் (தம்பாற் கொள்வோர்க்குக்) குறைதலில்லாது கொடுத்தலும், (தாம்வாங்குபவர்களிடத்தில்) அதிகமில்லாமல் வாங்குதலும், (தம்மை) வினாவுவாரெல்லாருகடும், சொற் சுருக்கமாகிய விடைகொடுத்து (அவர்களைச்செல்ல) விடுத்தலும், மரக்கலங்களினின்றி சிறந்த பண்டங்களைக் கொண்டுவந்து வீட்டிற் சேர்த்தலும் அல்லாமல், பிறிதொன்றையு மறியமாட்டார்கள். எ - று.

“கொடுப்பதுங் குறையின்றிக் கொள்வதும் மிகையின்றி” என்றதை, திருக்குறள் “வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்-பிறவுந் தமபோற் செயின்” என்ற விடத்து, “பிறவுந் தமபோற் செய்தலாவது கொள்வது மிகையுங் கொடுப்பது குறையுமாகாமல் ஒப்ப நாமச்செய்தல்” எனக்கூறிய பரிமேலழகருநாயனான்க. (அசு)

சுட்டிய பொருண்முழுது மீட்டுந் ரறியினலாற்
கோட்டமி லிமையவருங் குறித்தறி தரமாரட்டார்
நுட்டியு பாவலர்க ளுவலர் தொடுத்தவெலாந்
நீட்டுந் கமைவுபெறு செழிபல பனையிலையும்.

(இ - ள்.) தேடிய பொருள்களையெல்லாம், தேடினவர்க ளுணர்ந்தாலன்றிக் கோடுதலில்லாத தேவர்களும் யோசித்து அறியமாட்டாதவர்க ளாவார்கள். (அவர்கள் புகழை) நாட்டிய பாவலர்களும் நாவலர்களும் பாடிய வற்றையெல்லாம், நெருங்கிய பல பணியேசன்களும் எழுதுதற்கு (இடம்) பொருத்துதல் பெற. ஏ - று.

சுட்டுநர் - வினைப்பெயர். இதில் ஈசரம் நிகழ்காலத்தை யுணர்த்தியது. (அக)

உடுப்பன சுற்றுவன வுடனுறப் போர்ப்பனவும்

படுப்பன வெனப்பலவும் பன்னிறத் துகினவுடை

யடுப்பன வொருபாலா மவிர்முடி ருதையாரர்

தொடுப்பன வினைமற்றுந் துதைவன வொருபாலாம்.

(இ - ள்.) உடுப்பனவும், சுற்றுவனவும், உடலிற் பொருந்தப் போர்ப்பனவும், படுப்பனமுதலிய பலவும், பலநிறங்களமைந்த வஸ்திரமும் (ஆகியவை) ஒருபக்கலிற் பொருந்தி யிருப்பனவாம். பிரகாசிக்கின்ற கிரீடம் - குண்டலம் - முத்துமால - தொடுப்பனவாகிய வளை முதலியனவும் ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பனவாம். ஏ - று.

உடுப்பன - ஆடைகள். சுற்றுவன - பாகைமுதலியன. போர்ப்பன - உத்தரீயம் துப்பட்டி முதலியன. படுப்பன - பஞ்சணைமுதலியன. பன்னிறத்துகினவுடை - திராடைமுதலியன. துகினம் - சந்திரகாந்தி. (கஉ)

உண்பன பருகுவன வுவப்பொடு நக்குவன

நண்பொடு கடிப்பனவு நலத்தகச் சுவைப்பனவுங்

கண்படு முனஞ்சேய்க்குட் கடிவியுத் துறுவோராத

மொண்படு மனம்வாங்கி யீண்டுவ வொருபாலாம்.

(இ - ள்.) உண்பனவும், பருகுவனவும், களிப்போடு நக்குவனவும், ஆசை யோடு கடிப்பனவும், நன்மைபெறச் சுவைப்பனவும் (ஆகியபோசன பதார்த்தங்கள்) திருட்டி படுத்தற்கு முன்னரே தூரத்தில் வாசனைவீசி, வருபவரது ஒள்ளிய மனதை யீழுத்து, ஒருபக்கலிற் பொருந்தியிருப்பனவாம் ஏ - று.

இச்செய்யுளில், உண்டி நாவல்கையுங் கூறினர். உண்ணல்-சோறுமுதலியன. பருகல் - பாயுசமுதலியன. நக்கல்-துவையல்முதலியன. கடித்தல்-கறிமுதலியன. (கக)

வருக்கையிற் கனிவாழை வண்கனி மாங்கனிக்

நருக்கினர் பேரீர்தி னெண்கனி முர்திரிகைத்

தருக்கினர் கனிதாழைத் தண்கனி பெலுமிரசைத்

தருக்கினர் கனிபலவுஞ் செழிவன வொருபாலாம்.

(இ - ள்.) பலப்பழங்கள் - வண்மைதங்கிய வாழைப்பழங்கள்-மாம்பழங்கள் 'நிறமமைந்த ஒள்ளிய பேரீச்சம்பழங்கள் - முந்திரிகைப்பழங்கள் - தண்ணிய தேங் காய்கள் - சிறந்த எலுமிச்சம் பழங்கள் - (முதலிய) பலபழங்களும், ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பனவாம். ஏ - று.

வருக்கை - பலா விசேடம். தருக்கினர் - மரத்தில்விளங்கும். தாழை - தாழை யுந் தெங்குமாம். (கஉ)

கிழங்கெனப் படும்பாவுங் கிளர்கொடி தருப்புதர்கள்

வழங்குபல் காயடகு மலிவன வொருபாலார்

தழங்குதண் புணம்மலருந் ததர்மலர் கொடிமலரு

முழங்கனித் தருமலரு மொய்ப்பன வொருபாலாம்.

(இ - ள்.) கிழங்கென்று சொல்லப்படும் எவையும், விளங்குகின்ற கொடி களும், மரங்களும் புதர்களுந் தந்த பல காய்களும், கிளைகளும் ஒரு பக்கலில் மலிந் துள்ளனவாம். ஒலிக்கின்ற தட்பந்தங்கிய நீர்ப்பூக்களும், நிலப்பூக்களும், கொடிப்பூக் களும், வண்டிகளொலிக்குந் கோட்டுப் பூக்களும் ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பன வாம். எ - று.

மலர்கள் நால்வகை : அவற்றுள் சாமமாமுதலியன நீர்ப்பூ, மல்லிகைமுதலி யன நிலப்பூ. முல்லை முதலியன கொடிப்பூ. பாதிரிமுதலியன கோட்டுப்பூ எனப்படும்

குங்குமங் கத்தூரி குரவமல் கியபுழுது
பொங்கிய நறுவாசப் புதுப்பனி, நீர்சாந்து
தங்கிய பொற்கண்ணந் தழைத்திடும் வினாச்சுண்ண
மெங்கணு மணம்விசி யீண்டுவ வெருபாலாம்.

(இ - ள்.) குங்குமமும், கத்தூரியும், வாசமிக்க புழுதும், மிக்க நறுமண மமைந்த புதியபனிரீரும், சந்தனமும், பொருந்திய பொர்கண்ணமும், வாசமிருத்த சுண்ணப் பொடிசுளும், எவ்விடத்தும் மணத்தையிடுத்து ஒருபக்கலில் நெருங்கியிருப் பனவாம். எ - று.

(௧௪)

பொன்னினும் வெள்ளியினும் புகழ்நல மணிகளினு
மன்னிய செம்பினிலும் வயங்குகஞ் சங்கலினு
மின்னுபித் தனிகளினும் வேறுவேறு றுறச்செய்த
கன்னலொண் குடமாநி கருலுவ வெருபாலாம்.

(இ - ள்.) பொன்னாலும், வெள்ளியாலும், புகழ்பெற்ற நவரத்தினங்களா லும், நிலைபெற்ற செம்பாலும், பிரகாசிக்கின்ற வெண்கலங்களாலும், மின்னுகின்ற பித்தள்களாலும் வெவ்வேறாகச் செய்யப்பெற்ற கரகமும், ஒள்ளிய குடமுமுதலியன ஒருபக்கலில் நிறைந்திருப்பனவாம். எ - று.

கன்னல் கரகம்.

(௧௫)

தோளொடு தேர்ன்முட்டத் தொடையொடு தொடமுட்டத்
தாளொடு தாண்முட்டத் தலையொடு தலைமுட்ட
வாளொடு மாண்முட்ட வானும்பெண் ணெடுமுட்ட
நீளொளி மணியிதி நிரந்தரித் தனசனமே.

(இ - ள்.) தோளுடன் தோன்முட்டவும், தொடையுடன் தொடமுட்டவும், காலுடன் கால்முட்டவும், தலையுடன் தலைமுட்டவும், ஆணுடன் ஆண்முட்டவும், ஆணும்பெண்ணும் உடன் முட்டவும், கெடிய ஒளிவாய்ந்த அழகிய வீதிகள் எப்பொழு தஞ்சனநிறைந்துள்ளன. எ - று.

முட்டுதல் - தொட்டுதல் ; நெருங்குதல்.

(௧௬)

பூசிய சந்தனமும் புதுப்பனி நீரோடு
விசிய வினாப்பொடியு மேவிய வாடவர்தந்
தேசிக மணிமார்பஞ் செறிந்தவ ஞர்த்தப்பிப்
பேசிட விலதாயும் பெருமணங் கமழ்கிற்கும்.

(இ - ள்.) பூசிய சந்தனமும், புதிய பனி நீரும், (வாசம்) விசிய சுண்ணப்பொ டியும் அணிந்த ஆடவர்களுடைய ஒளிதங்கிய அழகிய மார்பத்திற் பொருந்தினவர்

கள் செல்வதொழிந்து, (கோபத்தாற்) பேசவில்லாமலும் (அவை) பெருமணத்தைக் கமழாநிற்கும். எ - று.

ஆடவர்பூசிய சந்தனமுதலியன, மார்பிலிடித்துக் கொண்டவர்கள் நடப்பதொழிந்துநிற்கவும் இடித்துக்கொண்டதற்குக்கோபியாமலும் அவர்கள் களிக்க மணம்வீசும்.

வழுத்தப் வருநீறு மஞ்சள முடன்கூடி.

விழுத்தக வேற்றுருவாய் விளங்கிய வாறேபோ

லெழுத்தொலி யுனாவேறா மெழுத்தொலி யுனாகூடி.

முழுத்தலின் கடலேபோன் முழங்குவ வாவணமே.

(இ - ள்.) குற்றங்கெட வருஞ் சுண்ணமும் மஞ்சளும் ஒன்று சேர்ந்து, சிறப்புடன் (செம்ஐமயாகிய) வேற்றுருவமாய் விளங்கின வகையேபோல, சொல்லுகின்ற எழுத்தொலிகள், சொல்லுகின்ற வேறுகிய எழுத்தொலிகளுடன் கூடி மூழ்குவதிலால், கடைவீதியானது சமுத்திரத்தையே போல ஒலியா நிற்கும். எ - று. (கூஅ)

அரிப்பவ ரொருநாளாக் காயிரத் தோரிரட்டி.

தெரிப்புறக் கைக்கொள்வர் சிந்திய விழுக்கலனும்

பரிப்பவர் கைவழுக்கிப் பாரிடை விழும்பொன்னும்

விரிப்புறு மொளிமணியும் வேறுபல் பொருள்களுமே.

(இ - ள்.) அரித்தற்றொழில் புரிவோர் நாளொன்றிற்கு இரண்டாயிரமாக, சிந்தியுள்ள சிறந்த ஆபரணங்களும், சுமந்து செல்வோர் கைதவறிப்பூமியில் விழும் பொன்னும், பரப்புகின்ற வொளியையுடைய இரத்தினங்களுந், வேறுவகைப்பட்ட பல பொருள்களுந் தெரிதலுறக் கைக்கொள்வார்கள். எ - று. (கூக)

தணிவில்பல் பொருள்விற்துத் தமனிய விலைகொள்வா

ரணிவளர் நியமத்தை யறைந்தன மறத்தாற்றான்

மணிமுத லியநலகி வானவா கதிகொள்ளுந்

துணிவினர் தொகும்வீதித் தொல்வள மினிச்சொல்வாம்.

(இ - ள்.) குறையில்லாத பல பண்டங்களைவிற்துப் பொன்னை விலையாகக் கொள்பவர்களது அழகுமீருகின்ற கடைவீதியைக் கூறிலும்: தருமமுறையாக மணி முதலிய வற்றைக்கொடுத்துத் தேவபதவியையடையுந்தணிதலுடையவர்கள் சேர்ந்துள்ள வீதியின் பழமையாகிய வளங்களை இனிச்சொல்லுவாம். எ - று. (கூ0)

வேறு.

குண்டகரே கோளகரே கானீனர் குலவியசீ ரந்த ராளர்
மண்மீராத் தியர்பிரதி லோமரனு லோமிவர் வகுப்பு வெவ்வே
றெண்டகுதத் தமக்கியன்ற தொழிலாற்றி யிர்திரனைக் கழுத்தந் குன்ற
வண்டர்களு நறுமுறுப்ப வமர்ந்துவாழ் தருமறுகு மனந்த மாகும்.

(இ - ள்.) குண்டகர்கள் - கோளகர்கள் - கானீனர்கள்-சிறப்புப்பொருந்திய அந்தராளர்கள் - நெருங்கிய விராத்தியர்கள் - பிரதிலோமர்கள் - அதுலோமர்கள் (ஆயெ)இப்பிரிவினர் வெவ்வேறுகிய எண்ணத்தக்க தங்கடங்களுக்குச் செய்யக்கூடிய தொழில்களைச்செய்து, இந்திரனுடைய இறுமாப்பு குறையவும், தேவர்களும் மொறு மொறுக்கவும் பொருந்திவாழ்கின்ற வீதிகள் எண்ணிறத்தனவாகும். எ - று.

குண்டகன் - கணவற்பிழைத்துப் பெறுமகன். கோளகன் - விதவைபெற்ற மகன். காளீனன் - கன்னியிற் பிறந்தவன். அந்தராளன் - அதுலோமத்தானும் பிரதி லோமப்பெண்ணுங் கூடிப்பெற்றமகன். விராத்தியன் - அதுலோமப்பெண்ணும் பிரதி லோமத்தானும் பெற்றமகன். பிரதிலோமன் - உயர்ந்தபெண்ணும் இழந்த ஆணுங் கூடிப்பெற்றமகன். அதுலோமன் - உயர்ந்த ஆணும் இழந்தபெண்ணுங் கூடிப்பெற்ற மகன்.

பிங்குலநிகண்டு.

“கொண்டோற் பிழைத்துப் பெறுமகன் குண்டகன்” — என்றும்,

“விதவை பயந்த மதிலேகோளகன்.” — என்றும்,

“கன்னியிற் பிறந்தோன் காளீன னாகும்” — என்றும்,

“அதுலோம கூட்டத் தாணினு மவ்வழி

பிரதிலோமருலப் பெண்ணினுமிக்க

வியந்த கூட்டத் தவரந்த ராளர்.” — என்றும்,

“அதுலோ மர்குலப் பெண்ணினு மவ்வழி

வியந்த கூட்டத் தவர் விராத்திய ராகும்.” — என்றும்,

“உயர்ந்த வாணினு மிழந்த பெண்ணினும்

வியந்த கூட்டத் தவரது லோமர்.” — என்னுஞ் சூத்திரங்கானானிக. (க01)

அளகையர்கோன் பொன்னெள்ளி யடுக்கலுற வார்வமடா வேனுந்தாமே வளர்கனாக் கிழிகொடுப்ப மதியாம லறங்களுலாம் வளர்ப்புத் தேனிக் குளமகிழு மேகம்ப ரிருநாழி நெற்கொடுக்கு முயர்வு பூண்டு களமிலுழு தொழிற்குரிய காராளர் வீதகனாக் கின்மி மல்கும்.

(இ - ள்) அளகாபுரிக்கிறைவனாகிய குபேரனாற் பொன்னையும் வெள்ளியை யும் மலையளவாகப்பெற விரும்புதல் (தோழனெனினும்) தகாலாயினும், தாமே வளர் கின்ற பொற்கிழியைக்கொடுத்தற்கும் (பொன்னுதலியவற்றைப் பொருளாக) மதியாது, தருமங்களையெல்லாம் வளர்த்தற்பொருட்டு, தேவியாராகிய காமாட்சியம்மையாருக்கு, உள்ளங்களிக்கின்ற ஏகாம்பரேசுவரர் இருநாழிநெல்லை (பொருளாக) க்கொடுத்த அவ்வுயர்வையே கூடப்பிடித்தவர்களாகி, கன்னியில்லாத உழவுதொழிற்கு உரித்தான வேளாளர் வீதிகள் அளவின்மி ற்றைந்திருக்கும். எ - று

(க02)

வேறு.

பொருள்வரு வாயினைப் புரியுமாட்சியு

மிருநிலங் காவலு மிருவர் வேந்தரை

மருவுறச் சந்துசெய் மறுவில் வண்ணமுங்

கருதிய மன்னரார் கைக்கொள் வாரரோ.

(இ - ள்) பொருள் வருகையைச்செய்யும் மேம்பாடும், பெரிய பூமியைக் காத்தலும், இரண்டரசர்களைப் பொருந்த (சூதுசென்று) உறவாக்கும் குற்ற மில்லாத வகையும், நினைத்த அரசர்விரும்பால் மேற்கொள்வார்கள். எ - று. (க03)

மந்திரித் தலைமையு மருவி வாழ்குவார்

வெந்திறற் படைத்தொழில் வீறும் பூணுவர்

தந்தொழி லுழவினுஞ் சாலச் செல்லுவர்

பிந்திய வருணத்துப் பிறந்த மைந்தரே.

(இ - ள்.) பிற்பட்ட குலத்திற் பிறந்தவர்களாகிய வேளாளர்கள் மங்கிரித் தன்மையின்றலையும் பொருந்திவாழ்வார்கள், வெவ்வித வலியுடைய படைத்தொழில்பயிலும் மேம்பாடும் மேற்கொள்வார்கள்; தமதொழிலாகிய உழவுதொழிலிலும் மிகுதியாகச் செல்வார்கள். எ - று.

(௧0௪)

களமலி யெருமைபுங் களத்துச் செந்நெலுங்
களமலி யொட்டலர் கனக மாதிரும்
வளமெனக் கொண்டுசின் வந்த மைந்தர்க
ளளவில வறங்களு மளிக்கு நீர்மையார்.

(இ - ள்.) கருமைமிக்க எருமையும், களத்திற்குன்றிய செந்நெலும், பேரர்க் களத்தமைந்த பகைஞர்களது பொன்முதலியனவும் (ஆகிய இவற்றைச்) செல்வமாகக் கொண்டு, பிற்பட்டபிறந்த வேளாளர்கள் எண்ணில்லாத தருமங்களையும் காக்குந் தன்மையுடையவர்களாவார்கள். எ - று.

(௧05)

வணிகர்கண் மனைவியர் மைந்தர் தம்மொடுந்
தணிவில்பல் வளத்தொடுந் தங்கி வாழ்தருந்
துணிகதிர் மணிபல துலங்கு மாளிகை
யணிவளர் விதியு மனந்த மாகுமால்.

(இ - ள்.) வைசியர்கள் தங்கள் மனையாட்டிகளோடும், புதல்வர்களோடும், குறைவில்லாத பல வளங்களோடும் பொருந்திவாழ்கின்ற பல ரத்தினங்கள் பிரகா சிக்கின்ற மாளிகைகளால் அழகுவளர்கின்ற வீதிகளும் எண்ணிறந்தனவாகும். எ - று.

துணிகதிர் - விட்டுவிட்டொளிந்தல்.

(௧0௬)

வே று.

ஒருவ னுயிரைப் பிறர்செருப்பி னாழி யூழி யவர்க்குகின்
மருவி யழிவர் பழியுமிக வளருங் களத்து மருவலவைக்
கருவி கொடுகொன் றுயிரவித்துக் கதியிற் றுமு மினிதெய்துந்
திருவி. னரசர் குடிதுவன் றுஞ் செல்வ விதி பலவாகும்.

(இ - ள்.) ஒருவனுடைய உயிரைப் பிறர்கொல்வாராயின், அக்கொலைபுரிந் தவர் பல்லாழிகாலம் நரகத்திற் பொருந்தியழிவர். (அன்றியும், அவர்க்குப்) பழியும் மிகுதியாக வுண்டாகும். (அல்லவோ? அவ்வாறன்றி) போர்க்களத்திற் சத்துருக்களை ஆயுதங்களாற் கொன்று உயிரழித்துத் தாமும் வீரசுவர்க்கத்தில் இனிதாகச்சேருஞ் சிறப்பமைந்த மன்னவர் குடிநெருங்கிய செல்வம்பொருந்திய தெருக்கள் எண்ணிறந் தனவாகும். எ - று.

(௧0௭)

வே று.

உயிரொடு வதைத்துப் பெற்ற மொள்ளெரி வாயிற் பெய்துஞ்
செயிரொடு பழியு மின்றிச் சிறந்தபுண் ணியமு மேலா
மியல்புறு புகழுங் கொண்டே யாவரும் வணங்கிப் போற்றப்
பயிலுறு மறையோர் விதி பற்பல வாகு மன்றே.

(இ - ள்.) பகைகளை உயிருடன் வதைபுரிந்து ஒளிவாய்ந்த ஆக்கினியில் வீழ்த்தியும், பாவமும் பழியுமில்லால், சிறப்புற்றபுண்ணியத்தையும் மேன்மைத் தன்மை

வாய்த் தீர்த்தியையுங் கைக்கொண்டு, எல்லாரும் வணங்கித் துதிக்கும்படி யொழுது
கின்ற அந்தணர் வீதியனந்தமாகும். எ - று.

பெற்றம் - பசு. ஈண்டு யாகத்திற்கமைந்த குதிரை மேடமுதலிய வெவ்வு
ற்றிற்கு முரிய பொதுப்பெயரொனக் கொள்க. (௧௦௮)

காலங்க டெஹுந்தப் பாமற் கடவுளர்க் கவியூ ணல்கி
ஞாலங்கொண் டாட வந்த நல்விருந் தினரை யோம்பி
யாலங்கொண் மிடற்று நாத ராதியர் தமைப்பூ சித்துச்
சீலங்கொண் மறையோர் வீதி செழுமறை முழக்க ருதால்.

(இ - ள்.) தவறும்படி, காலங்களிலெல்லாந் தேவர்களுக்கு அலிப்பாகமா
கிய உணவையளித்து, உலகினர் புகழும்படி வந்த நல்ல விருந்தினரைப் பாதுகாத்து,
ஸ்ரீ கண்டபரமேசுவரர் முதலானோர் பூசிக்கித்து, உத்தமாதாரத்தைக்கொண்ட வேதி
யர் வீதிகளில், செழிய வேதவொலி நீங்காதிருக்கும். எ - று.

ஆலங்கொண் மிடற்றுநாதர்-ஆலகாலவிஷத்தைக் கொண்டுள்ள கண்டத்தை
யுடைய சிவபெருமான். காலங்கொன்றது-காலே யுச்சி மாலையாதிய பூசாகாலங்கள்
அவ் - யாகத்திலுண்டாகிய வுணவு. விருந்தினர் - அதிதிகள். எ - று. (௧௦௯)

நயத்தகு வேத மோதி நல்லொ நமங்க டேற்றிப்
புயத்தலைச் சூலம் வைத்த புனிதர்த் துணையாற் பேறு
வயத்துறு தமக்கு மேனை வையகத் தெவர்க்கு மாக்கும்
வியத்தகு மாநி சைவர் வீதியு மாங்காங் குண்டால்.

(இ - ள்.) நன்மை பொருந்திய வேத பாராயணஞ் செய்து, நல்ல சிவாகமங்
களைப் போதித்து, திருப்புயத்தின் பேரிற் குலத்தை யமர்த்திய மலரகிதராகிய சிவ
பெருமானுடைய அர்ச்சனையாற் (சிறந்த) பேறுகளை, (சிவபுண்ணிய) வலிபொருந்திய
தங்கட்கும் உலகிலுள்ள பிறர்யாவர்க்கும் உண்டாக்குகின்ற மேன்மை தங்கிய ஆதி
சைவர் வீதியும் அவ்வவ்விடங்களிலுண்டு. எ - று.

ஆகமமென்னு மொழியில் ஆ என்பது ஞானமும், க என்பது மோகமும்
ம என்பது மலநாசமுமாம். ஆகவே ஆன்மாக்கட்கு மலத்தை நாசஞ்செய்து ஞானத்தை
புதிப்பித்து மோகத்தைக் கொடுத்தலால் ஆகமமெனப் பெயராயிற்று.

ஆகம * மிருபத்தெட்டனுள் முதலிற் கூறிபத்துஞ் செவ்வகங்களென்றும்,
ஏனைய பதினெட்டும் உருத்திரபேதங்களென்றுஞ் சொல்லப்படும். அவற்றுள்,

காமிகம் - யோகஜம் - சிந்தியம் - நாரணம் - அசிதம்-என்னு மைந்தையும்
சத்தியோசாதமுகத்தினின்று கௌகிக விருடியின் பொருட்டும், தீர்த்தம் - ருக்கு
மம் - சகச்சிரம் - அஞ்சுமான் - சுப்பிரபேதம்-என்னு மைந்தையும் வாமதேவமுகத்தி
னின்று காசிபவிருடியின் பொருட்டும், விசயம் - நிச்சுவாசம் - சுவாயம்புவம் - ஆக்கி
நேயம் - வீரம்-என்னு மைந்தையும் அகோரமுகத்தினின்று பாரத்துவாச விருடியின்
பொருட்டும், இரோஹவம் - மகுடம் - விமலம் - சந்திரஞானம் - முகவிம்பம் - என்னு
மைந்தையும் தற்புருடமுகத்தினின்று கௌதம விருடியின்பொருட்டும், புரோந்தீதம்
இலளிதம் - சித்தம் - சந்தாநம் - சர்வோக்தம் - பாரமேசுவரம் - கிரணம் - வாதானம்

ஆகமங்களின் பெயர் முறையை கரு-ம் பக்கத்திற்காண்க.

என்னு மெட்டையும், ஈசானமுகத்தினின்று அகத்திய விருடியின்பொருட்டும் அருளிச்செய்தனர் என்பதும் தூல்வழக்கு.

அன்றியும், காமிகம் திருவடி, யோகஜம் கணைக்கால், சிந்தியம் திருவடி விரல்கள், காரணம் நெண்டைக்கால், அசிதம் முழந்தான், தீப்தம் தொடை, சூக்கும் குய்யம், சகச்சம் கடித்தானம், அஞ்சுமான் முதுகு, சுப்ரபேதம் கொப்பூழ், விஜயம் உதரம், நிசுவாசம் நாபி, சுவயம்பூதம் முலை, ஆக்நேயம் கண், வீரம் கழுத்து, ரௌரவம் செவி, மருடம் திருமுடி, விமவம் கை, சந்திரஞானம் மார்பு, முகவிம்பம் திருமுகம், புரோந்தீதம் திருநாக்கு, இலளிதம் கபோலம், சித்தம் நெற்றி, சந்தானம் குண்டலம், சர்வோத்தம் உபவீதம், பாரமேசுவரம் ஆரம், கிரணம் இரத்திரைபரணம், வாதுளம் பரிவட்டமுமாம். இவை யொவ்வொன்றும் ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதம் என்று தனித்தனி நான்குபாதங்களுடையனவா யிருக்கும்.

இவற்றன், ஞானபாதத்தில், பரமசிவனுடைய சொரூபமும், விஞ்ஞான கலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னும் ஆன்மாக்களின் சொரூபமும், ஆனவம் காமியம் மாயேயம் வைத்தவம் திரோதான சத்தியென்னும் பாசங்களின் சொரூபமும், சத்தியின் சொரூபமும், சிவதத்துவமுதற் பிருதிவிதத்துவவொ முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் துற்பத்தியும், இவை ஆன்மாக்கள் போகம் புகிக்கைக்குக் கருவியா முறைமையும், புவனங்கள்-புவனேசர் சொரூபங்களும், புவனங்களின் யோசனைப் பிரமாணங்களும், அதம்பிரளயம் மத்தியம்பிரளயம் மகாப்பிரளயங்களின் சொரூபமும், அந்தப்பிரளயங்களின் பின்னர்ச் சிருட்டியா முறைமையும், பாசுபதம் மகாவிரதங் காபாலமுதலிய மதங்களின் சொரூபமும் கூறப்படும்.

இனிக் கிரியாபாதத்தில், மந்திரங்களுத்தாரணஞ் சந்தியாவந்தனம் பூசை செபமோமங்களும், சமய விசேட நிருவாண ஆசாரியாபிடேகங்களும், புத்திமுத்திக ளுக்குபாயமாகிய தீக்கையுங்கூறப்படும்.

இனி யோகபாதத்தில், இந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களும், தத்துவேசரரும், ஆன்மாவும், பரமசிவனும், சத்தியும் சகத்துக்குக் காரணமாகிய மாயை மகாமாயைகளைக் காணும் எல்லமையும், அணிமாதி சித்திகளுண்டா முறைமையும், இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தியானம் தாரணம் சமாதிகளினுடைய முறைமையும், மூலாதார முதலிய ஆகாரங்களின் முறைமையுங் கூறப்படும்.

இனிச் சரியாபாதத்தில், பிராயச்சித்த விதியும், பவித்திர விதியும், சிவலிங்க விலக்கணமும், உமாமகேசுர முதலிய வியத்தாவ்வியத்தலிங்கங்களினிலக்கணமும், நந்திமுதலிய கணநாதரிலக்கணமும், செபமாலே யோகப்பட்டம் தண்டம் கமண்டல முதலியவற்றினிலக்கணமும், அந்தியேட்டி விதியும், சிராத்தவிதியுங் கூறப்படும்.

சைவர்—அநாதிசைவர் - ஆதிசைவர் - மகாசைவர் - அதுசைவர் - அவாந்தர சைவர் - பிரவரசைவர் - அந்நியசைவரென ஏழு பகுப்பினர். அவருள், அநாதிசைவர் சிவபெருமானும், ஆதிசைவர் சிவத்துவிசரும், மகாசைவர் சிவதீக்கைப்பெற்ற வைதிகப் பிராமணரும், அதுசைவர் க்ஷத்திரிய வைசியரும், அவாந்தரசைவர் சூத்திரரும், அன்னியசைவர் அன்னிய சாதியாருமாவர். இவருள் ஆதிசைவர் சிவபெருமானுடைய ஊர்த்துவமுசத்திற் பிறந்து அவராலேயே தீக்கைசெய்யப்பெற்ற கௌசிகர் காசிப் பரத்துவாசர் அத்திரி கௌதமரென்னும் பஞ்சரிஷிகுலத்து வந்தவர்கள். அவர்களே எல்லாவருணத்தவர்க்குஞ் சிவதீக்கையாலுத்திரகஞ் செய்யப்பாத்திரர்கள். (௧௧0)

இருண்மலிப் பந்த நீங்கி யிருமைபுங் கான்ற ரோர்,யி
னருவருத் தகலத் தள்ளி யருளொடு மனவளானிப்
பருதியிற் கலந்து நிற்கும் பாயொலி விழியே போலத்
தெருளொடுங் கலந்து நிற் றஞ் செல்வந்தம் மடமு முண்டால்.

(இ - ள்.) (அஞ்ஞான) இருளாகிய ஆணவமலபந்தத்தினின்றொழிந்து இம்மை
மறுமைப்பலன்களையுந் கக்கிய சோறுபோல அருவருப்புற்றத் தகலிலகி, திருவருள்
வழிசேர்ந்து, குரியனுடன் கலந்து நிற்கும் பரவிய ஒளியையுடைய கண்ணைப்போல,
ஞானத்தடன்கூடி நிற்குஞ் சிவஞானச் செல்வர்கள் வாழ்ந்திருமடங்களும் (எண்
ணிந்தன) உண்டாம். எ - று. (ககக)

எழுத்திலக் கணமுன் னுன விலக்கண மைந்துந் தேர்ந்து
வழுத்தப விளங்கு மற்றைக் கலைளும் வல்ல நல்லோர்
குழுத்தக விருந்து நானுங் கேடதறு நூலக வாயும்
விழுந்தகு கழக நால்வர் விதிசு டோறு மேவும்.

(இ - ள்.) எழுத்திலக்கணத்தை முதலாகவுடைய ஐந்திலக்கணங்களுயுந் தேர்
ந்து, குற்றமற விளங்குகின்ற பிறநூல்களிலும் வன்மைவாய்த் தகல்புலவர்கள்கூட்ட
மாக விருந்து, துணைத்தோறுங் குற்றமற்ற நூல்களை யாராய்ச்சிசெய்யும் மேன்மைபொரு
ந்திய கல்விக்கமுகமானத் நாத்ருவத்தவர்கள் தெருக்களிலெல்லாம் பொருந்தும். எ - று.

ஐந்திலக்கணங்கள்—எழுத்திலக்கணம் - சொல்லிலக்கணம் - பொருளிலக்
கணம் - யாப்பிலக்கணம் - அணியிலக்கணம் எனப்படுகி. (ககஉ)

எங்கணும் புராணஞ் சொல்லோ ரெங்கணும் புராணங் கேட்போ
ரெங்கணுந் தருமச் சாலை யெங்கணும் வேள்விச் சாலை
யெங்கணுந் தான மீவோ ரெங்கணுந் தான மேற்போ
ரெங்குமங் கலங்கள் ரெய்வோ ரெங்குமங் கலங்கள் காண்போர்.

(இ - ள்.) எவ்விடத்திலும் புராணம் பிரசங்கிப்பவர்களும், எவ்விடத்திலும்
புராணசிரவணஞ் செய்பவர்களும், எவ்விடத்திலுந் தருமச்சாலைகளும், எவ்விடத்தி
லும் யாகசாலைகளும், எவ்விடத்திலுந் தானங்கொடுப்பவர்களும், எவ்விடத்திலுந்
தானம்பெறுபவர்களும், எவ்விடத்திலும் மங்கலவினைகள் செய்பவர்களும், எவ்
விடத்திலும் மங்கலச் சடங்குகளைப் பார்ப்பவர்களும் (ஆக அந்நகர் விளங்கும்.) எ - று.

பூரண கும்பம் வைத்த புதுமலர்ப் பந்த ரெங்குந்
தோரண நிரையிற் றாக்குஞ் சுடர்மணிந் தோவை யெங்கும்
வாரண நிரையில் வைத்த வாரிகொடித் திரங்கு நெங்குந்
சாரண நிருந்தெய்ப் பாறுந் தமணிபு மட மெங்கும்.

(இ - ள்.) பூரண கும்பங்களையமைத்த புதிய மலர்ப்பந்தர்களும், தோரண
வரிசையில் தொங்கவிட்ட பிரகாசிக்கின்ற முத்துக் கோவைகளும், கடல் வரிசை
போலக்கட்டிய நெடிய துவசத்தொகுதிகளும், சாரணர்களிருந்து இளைப்பாறுகின்ற
பொன்னுலாகிய மாளிகைகளும் எங்கெங்கும் உள்ளன. எ - று.

சாரணர் - ஓர்வகைத் தேவசாதியர்.

(ககஉ)

சிவிகையுங் களிறு மாவஞ் செழுமணிச் சகடு லட்டக்
கவிகையுங் கருவி மள்ளர் கணங்களு மறுத விதி

யவிர்மணி மாடத் தோடு மவிர்வன வாழி யோடு

புயிபுகழ் மலைகள் போர்க்குப் புக்கபா சறையே போலும்.

(இ - ள்.) பல்லக்குகளும், யானைகளும், குதிரைகளும், செழிய இரத்தினக் களாற்செய்த தேர்களும், வட்டமாகிய சூடைகளும், ஆயுதங்களையெந்திய மன்ன கூட்டங்களும் நீங்காத (அந்நகர) வீதிகள், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்கள் பதித்த மாளிகைகளோடும் விளங்குவன, சமுத்திரத்துடன் உலகமானது துதிசெய்கின்ற புவதங்கள் யுத்தஞ்செய்தற்குப் புருந்த பாசறையையே யொத்திருக்கும் எ - று.

பாசறை - போர்மேற்சென்றோ ருறைவிடம்.

(ககரு).

பம்பிய மாடந் தோறும் பாசன மருங்கு சூழக்

கம்பலம் விரித்து மேலாற கதிர்மணி விதானஞ் செய்து

கொம்புற ராடல் பாடல் குலாவுற விருகுகின் றூர்தா

மும்பர்நா டான்வோ ரெல்லா மொருங்குவந் திருந்தா ரொத்தார்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய மாளிகைகளிலெல்லாம் பரிசுனர்கள் பக்கலிற் சூழப் படி, கம்பலங்களை (கீழே) பரப்பி, மேலே ஒளிவீசுகின்ற இரத்தின விதானக்கட்டி பூக்கொம்பை யொத்தமாதர்கள் ஆடல்பாடல்கள்விளங்கு (அவற்றைக்கண்டெடுக்கட்டும் இருக்கின்றவர்கள், தேவலோகத்தை யரசு செய்பவர்களைல்லோரும் ஒன்றுகூடிவந்திருந்தவர்களை யொத்தார்கள். எ - று.

விதானம் - மேற்கட்டி.

நஞ்செழு முன்னர்த் தீம்பா னரையி லெழுந்தோர் வானே

தஞ்சுமென் றிருப்பக தூய தண்ணமிழ் தெழுந்த பின்னர்

விஞ்சுறு வனப்பிற் றேன்றி மேதினி யுரித்தென் பார்போன்

மஞ்சணி மாட மெங்கும் வசுகுவா யங்கை நல்லார்.

(இ - ள்.) (அரம்பையர்கள்) விடந்தோன்று முன்னரோ, மதுரமாகிய பார்க்கடலிற் பிறந்து. ஒப்பற்ற தேவலோகமே (நமக்கு) இருப்பிடமென்று வசிக்க, பரிசுத்தமாகிய தண்ணியு தேவாயிர்தமானது பிறந்தபிசு, பூமி (தான், நமக்கு) உரியதென்று மேம்பட்ட அழகுடன்தோன்றி வந்தோர்போல, மெகந்தவழும் மாளிகைகளிலெல்லாம் நல்ல மாதர்கள் வசிப்பார்கள். எ - று.

பார்க்கடலிற் பிறந்த அரம்பாஸ்திரிக் அநில நஞ்சுந்தோன்றினமையின் தமது பிறப்பை விஷத்துடன் தோன்றியதாக அவமதித்துத் தேவலோகத்தில் வசிக்கிறது, பின்னர் அதில் அமுதப்பிறந்தது கருதிமதித்துப் பூமியிலேயே வந்து வசிப்பார்போல மங்கையர்கள் வாழ்வார்கள் என்கொள்க. (ககங்).

ஒருங்குகி லார மாடத் துள்ளுறப் புகைத்துப் பின்னர்ச்

சுருங்கைக டிறப்ப நீளுந் தூறலும் புகையி னோடு

மருங்குறத் தவழு நீல மழைக்குலம் வேறு காட்டா

நெருங்கிய மாடங் கற்பி னேரிழை யவனாக் காட்டும்.

(இ - ள்.) அகிற்கட்டையையுஞ் சந்தனக் கட்டையையும் மாளிகைகளின் உள்ளே புகைபோட்டுப்பின்னர்ச் சாளரங்களைத் திறப்ப, ஒன்றாக அதிகரிக்கின்ற பரிசுத்தமாகிய நல்ல புகையினுடன் பக்கங்கலிற் பொருந்தத் தவழுகின்ற மேககூட்டம்

களை வேறாகக்காட்டாத நெருங்கிய மாளிகைகள் சுற்றினையுடைய மாதர்கள் (செயலைக்) காட்டா நிற்கும்.

மாளிகைகளிற்குள்ளேயே கற்பினையுடைய மாதர் பிறமடத்தற்றுக் கணவனைக்கலக்குமாறு, மாளிகையிற் றேன்றிய புகையானது சாளரவழியாகச்சென்று மேகத்தைக்கலக்கும் என்க.

மேனிலை மாடத் திட்ட விளக்குதொடு சலன் மின்றில்
வானிடை யுடுவை வேறு வகுத்தமி தரவொண் னாறு
கானிவர் திலக முண்டேற் கன்னியா றுதலி னோடு
*கூனிளந் திங்கள் வேறு குறித்தடி தீரவொண் னாதே.

(இ - ள்.) அசைதலிலையாயின், மேனிலையையுடைய மாளிகையில் வைத்த தீபத்துடன், ஆகாயத்திலுலாவும் நகூத்தொத்த வேறாகப் பிரித்தறிய முடியாது. மாதர்களுடைய நெற்றியுடன், வாசம்வீசுந்திலகமிருக்குமாயின்வளைந்த இளச்சந்திரனை வேறாகக் குறிப்பிட்டறிய முடியாது. எ - று.

மேவிலைகள் நகூத்திரமண்டல மளாவியும், மங்கையர் முகங்கள் பூரண சந்திரனைப்போன்றும் விளங்குமென்பது கருத்து. (௧௯௯)

வதுவைசெய் காலையன்பன் மருவுமுன் றம்பாற் போகப்
புதுநல றுகர்வித் தாரப் பூரித்து ளிட்ட பண்பால்
விதுவிளக் கிரண்டின் முன்னும் வெய்யவன் றிருமுன் போலக்
கதுமென நாணுக் கொள்ளார் கலவியிற் றினைக்கு மாதர்.

(இ - ள்.) கணவன் மணவினை நடத்துகையிற் கலச்சற்கு முன்னர், தம்மிடத்துள்ள போகமாகிய புதிய சுகத்தை றுகாச்செய்து மிகப்பூரிப்புற்ற ருணதநிலல், சந்திரகாந்தியுந் தீபவொளியுமாகிய இரண்டின் முன்னரும், சூரியநீர்தானததைப் போல, போகத்திறநிறைந்த மாதர்கள் சிறிதும் நாணமடையார்கள். எ - று. (௧௨௦)

கலவியிற் றினைக்கு மாதர் கதிர்பொழி வதனச் செவ்வி
நிலவினைக் கீரந்து வெளவி நீத்தலு நீங்கு மாற்றான்
மலர்தலை புலக மெள்ள மறுவொடு பயின்று திங்க
ளிலகிப வருவந் தேய்வ தீசகரன் சார்பு பெற்றும்.

(இ - ள்.) சந்திரனாவன், புணர்ச்சியிற் களிக்கும் மங்கையர்களது கிரணங் களைச் சிந்தும் முகத்தின் அழகாகிய சந்திரிகையை நாடோறும் மறைந்து அபகரித்துச் செல்லுத்தன்மையால், கிவபெருமானுடைய சார்பினையடைந்தும், பரந்த இடத்தையுடைய உலகினர் இகழும்படி குற்றத்தடன் சஞ்சரித்து உருவந்தேயாநின்றனன். எ - று.

கற்றைமென் குழலி னார்கள் கன்னிமைப் பருவந் தன்னிற்
பொற்றொடிக் கரங்கள் கூப்பும் புநதிபா வகத்தி னாறு
மொற்றைநாள் வதுவைக் காலத் துவப்பினி தளித்த லானு
மற்றவா றறமற் றிங்க ளாக்கமும் பயின்ற தன்றே.

(இ - ள்.) தொகுதியாகிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய மாதர்கள் தமது கணனிப்பருவத்தில், பொன்னாலாகிய வளையலையணிந்த கைகளைக் குவிக்கின்ற புந்தி பாவகதினாலும், மணக்காலத்தில் ஏற்றைத்தினததிற் சந்தோஷத்தை இனிதாழ்க்

கொடுத்தலாலும், சந்திரனானவன் தேய்ந்த வழியே தேயாமல் வளர்தலையும் பெற்றனன். எ - று.

புந்திபாவகம் - மனதினன்பை வெளிப்படுத்தல். (கஉஉ)

கலவிசெய் காலத் தானும் கதிர்நகை முறுவ வல்லார்
புலவிசெய் காலத் தானும் பொருக்கெனச் சிதர்ந்த கோவை
யில்கொளி மணியீழ்ந் திட்ட வினையடி வருத்த நோக்கி
நிலனுற னடப்போர் வீதி நெடுங்கழ ரெட்டர்ந்து செல்லார்.

(இ - ள்.) ஒளிவாய்ந்த முத்துப்போன்ற பற்களையுடைய மங்கையர்கள் புணர்ச்சிசெய்யும் காலத்திலும், (கணவருடன்) ஊடல் கொள்ளும் காலத்திலும் விளிந்து சிந்திய கோவைகளிலுள்ள ஒளியினங்கும் இரத்தினங்கள் வீழ்த்து, (கிடத்தலால், நிலமிசை) வைத்த இருபாதங்களின் வருத்தத்தையும் கருதி, பூமியிற் பொருந்த நடப்பவர்கள் வீதிகளில் நெடியகால்களைவீசி நடவார்கள். எ - று.

கோவை - காஞ்சி மேகலேழுதலியன. கழல் தொடர்ந்து - வீரக்கழலணிக் தென்னுமையுமீ.

“நெடுங்கழரெட்டர்ந்து செல்வார்” எனப்படாமையின், (அவையுறுத்தாது) செருப்பணிந்து செல்வார்கள் என்க. (கஉ௩)

ஒருவர்மே லொருவர் வீசு மொள்ளிய வாசச் சுண்ணம்
பெருகிய புழுதி யானும் பேதையர் சிவிறித் தூநீ
ரருவிபாய்ந் தொழுக லானு மள்ளுந் தடர்பொன் வீதி
மருவிய கழற்கா லார்க்கு வருத்தஞ்செய் தூர்தி யேற்றும்.

(இ - ள்.) ஒருவர்மேலொருவர் வீசுகின்ற வொள்ளிய வாசனை தங்கிய சுண்ணப்பொடி பெருகிய புழுதியினாலும், மங்கையர்கள் எறிகின்ற புனிதமாகிய சிவிறிநீராகிய அருவியானது பாய்ந்து செல்லுதலாலும், நெருங்கிய பொன்மயமான வீதியானது சேறுபட்டு, பொருந்திய வீரக்கழலணிக் தவர்களுக்கு (நடக்க) வருத்தத்தை யுண்டிசெய்து (அவர்களை) வாசனங்களி லேறச்செய்யும். எ - று.

புவிநீ - நீர்வீசத் தருத்தி. (கஉ௪)

குழுமிய செம்பொன் மாடக் குடம்பைவாழ் குருளிக் கூட்டம்
வழுவது மணியாற் பொன்னுல் வன்னிலம் படுத்த முற்றம்
புழுதிவே றின்மை யாலே பூவைய ராட்டிற் சீந்தும்
விழுமிய சுண்ணப் பூழ்தி மிகக்குடைந் தாடிச் சேக்கும.

(இ - ள்.) கூட்டமாகிய செம்பொன்னுலாகிய மாளிகைகளிலுள்ள கூடுகளில் வாழும் குருவித்தொகுதிகள், குற்றமற்ற இரத்தினங்களாலும் பொன்னாலும் வலிய தளவரிசைசெய்த முற்றங்களில் கேறு புழுதி யில்லாமையினால், நாகணவாய்ப் பறவைபோன்ற மாதர்கள் விளையாட்டில் வீழ்த்திய சிறந்த வாசச் சுண்ணமாகிய புழுதியை மிகுதியும் மூழ்கி விளையாடிச் சிவக்கும். எ - று. (கஉ௫)

மகிழ்ந்தம் புணர்ப்பி னின்ப வாரியிற் படியும் பெற்றி
முகிளிதங் கொண்டு வாட்கண் மொழிதரா வியர்வு மெய்யி
னெகழுளந் தனக்கங் கேற்க நிகழ்ந்துகாட்டாது பொற்பு
ணகிலர மாத ரெவ்வா ரெப்பரிந் நகர்நல் லாலை.

(இ - ள்.) கணவருடைய புணர்ச்சிக்காலத்தில் இன்பக்கடலில் மூழ்குந் தன்மையை, ஒள்ளியகண்கள் கூட்புதலுற்று வெளியிடா, உருகியமனத்திற் சேர்ப உடலில் பெயர்வுண்டாகி விளக்காது. (ஆதலால் இத்தகைய) அழகிய ஆபரணபணிந்த முலையையுடைய தேவமாதர்கள் இந்நகரமாதர்களை யெவ்வாறு ஒப்பார்கள்? எ - று.

சந்திர மகளிர் தங்க டொடிக்நீசயாற் பணிநீர் வாக்கிற்
சந்தன மெருப்பெய் தோம்பத் தளிர்ந்தரும் பின்பு தென்னுநீர்
சிந்தையின் மகிழ்வான் மன்றல் செயப்படு முல்லை செல்வ
மைந்துறு நிறையுள் வார்பால் வளர்கொடி யாழ்வுத் தார்வார்.

(இ - ள்.) அழகிய பெண்களுடைய வளையலணிந்த சையாற் பணிநீரையொழுக்கிச் சந்தனத்தை யெருவாக விரித்துப் பாதுகாக்க; தளிர்விட்டு ஆரம்பெடுத்த தென்றும் மனமகிழ்ச்சியினால், முல்லைச்சொடிகள் மணஞ்செய்யப்படும். செல்வ வன்மைபொருந்திய நிறையுள்ளாரிடத்தில் வளர்கின்ற கொடியாருஞ் சார்வார்கள். எ - று.

மைந்துறு செல்வ நிறையுள்ளார் பால் வளர்கொடியாருஞ் சார்வார் - அழியாத செல்வநிறைந்துள்ளவரிடத்து வளர்கின்ற கொடியவர்களுஞ் சேர்வார்கள். நிறையுள்ளார் பால் வளர்கொடியாருஞ்சார்வார் - முல்லைக்கொடியாரிடத்து, வளர்கின்ற கொடிபோலும் மாதர்களும் சேர்வார்கள். இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பு. (4௨௭)

அந்தர நெய்க ளாக வலிர்கதிர் முதலாங் கோளு
முந்தொளி ராளு மற்று முற்றெழி னாளு நோக்கி
நந்தன முறுவ திந்த நகரமே துறக்க மன்று
வந்திடுங் கதிபு மந்த வான்பொருட் டவற்றுக் கின்றே.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற சூரியன் முதலாகிய கிரகங்களும், மறப்பட்டொளி செய்யும் (அசவினிமுதலிய இருபத்தேழு) நகரத்திரங்களும், பிறநகரத்திரங்களும் ஆகாயவழியாகப்பொருந்தி, (இந்நகரத்து) அழகை நாடோறும்பார்த்து, நந்தனமாகப் பொருந்தியுள்ளது இந்த நகரமே (அல்லாமல்) சுவர்க்கமன்று. அவற்றிற்குப் பொழுது (ஆராயவழியாக) வருகடையும் அந்த அமுதங்காரணமாக (அன்றி, அங்குள்ள அழகு பற்றியன்று.) எ - று. (4௨௮)

தடங்கையி னடங்கும் பூவுந் தனங்கன்பாய்ந் தளந்த மார்பு
மிடங்கொளுந் செல்வ மங்கை யிச்சையா லிருந்து வாழ
வடங்கரு வனப்புச் செய்த வாடக மாடந் தோறுங்
குடங்கையி னகன்ற வாடகட் கோதையர் விழவ ருதால்.

(இ - ள்.) விசாலமான கையில் அடங்கும் மலராகிய கொங்கையும், அக் கொங்கைகள் பாய்ந்து அளவுசெய்த மார்பும், இடமாகக்கொண்ட வாழ்ந்திருமகள் மன விரும்பின்படி பொருந்திவாழ, அளவில்லாத அழகு படுத்திய பொன்மாளிகைகளிலெல்லாம், உள்ளங்கைபோலும் பரந்த வொள்ளிய கண்களையுடைய மங்கையருடைய மங்கலச் சடங்குகள் நீங்கா. எ - று.

தடங்கையினடங்கும் பூவுந் தனங்கன்பாய்ந் தளந்த மார்பும் இடங்கொளுந் செல்வமங்கை—மாதர் கொங்கையையும், ஆடவர்பாப்பையும் இடமாகக்கொண்டிருமகள் என்பதாம். (4௨௯)

ஐந்துமூன் தடுக்கி யிட்ட வமனியிற் றுயிது றுத
மைந்தர்க ளில்லை யாங்கு மாதரு மனைய ரானு
லெந் தரத் தடங்குங் கொல்லோ வெழினகர் வளங்க ளங்கு
மந்திர மியற்றிச் சென்னை மல்லீசர் வாழ்கின் றுரால்.

(இ - ன்.) மூன்றடுக்கியிட்ட பஞ்ச சயனத்தில் நித்திபாபுரியாத ஆடவரிலர். அதுபோலவே மங்கையரும் அத்தகையினராயின், அழகிய அச்சென்னை நகரவளங் கள் (எடுத்துச் சொல்வதற்கு) என்னுடைய தரத்திலடங்குமோ? (அடங்கா!) அவ்வி டத்தில், சென்னை மல்லீசர் திருக்கோயில்கொண்டு வாழாரின்றனர். ஈ - று.

ஐந்தமனி—இலவம்பஞ்சு, செம்பஞ்சு, வெண்பஞ்சு, மயிற் றூவி, தூவியெனப்பதும். இவை மும்மூன்றிட்டன வென்பார் “ஐந்து மூன்றடுக்கியிட்ட வமனி” என்றார். (௧௩௦)

புண்ணியம் புரிந்தோர் வேறாய்ப் புகப்படுஞ் சிவலோ கந்தான்
புண்ணிய வருஷங் காணப் போந்திருந் தனைய தாகு
மண்ணலா லையமல் வாறே யடுத்துவை குர்தற் தானு
நண்ணிய தனைய தாகு நாரணன் கோயி லாங்கே.

(இ - ன்.) சென்னை மல்லீசரது திருக்கோயிலானது சிவபுண்ணியங்களைச் செய்தவர்கள் வேறாகப் புகப்படுகின்ற சிவலோகமானது, புண்ணிய வழுவத்தையுங் காணும்படி வந்திருந்ததையொக்கும். அவ்வண்ணமே சென்னைகேசவர் திருக்கோயில் அங்கு வைகுந்தமும் வந்திருந்ததையொக்கும். எ - று. (௧௩௧)

சென்னைமல் லீசர் சென்னை கேசவ ரிவரை யப்ப
னன்னையென் றறிந்து பத்தி யாற்பணி புரிகின் றுரு
முன்னுறப் பணிகின் றுரு முறைமுறை துதிக்கின் றுரு
மின்னராய் வாழ்த லுற்ற ரிருநில மாந்த ரெல்லாம்.

(இ - ன்.) சென்னை மல்லீசர் - சென்னைகேசவர் ஆகிய வீரர்களை, (முறையே) தந்தைதாயரென்று தெரிந்து பத்தியோடு பணிவிடைசெய்வோரும், திருமுன்னர்ப் பொருந்த வணங்குவோரும், முறை முறையாகத் தோத்திரஞ்செய்வோரும் (ஆகிய) இத்தன்மையராய், பெரிய வுலகிலுள்ள மாணுடர்யாவரும் வாழ்வாராயினர். எ - று.

அத்தகு கோயிற் பாங்க ரளிர்மணிக் கோயில் கொண்டு
சித்திபுத் திகன் லேட் டோர்க்குஞ் சேர்க்குந்தன் னாருளே தன்பாற்
சித்திபுத் திகளாய் வைகத் திகழ்பிர சன்ன வைங்கை
யுத்தம விருந்தான் மும்மை யுலகமும் போற்றி யுய்ய.

(இ - ன்.) அந்தத் தகுதியாகிய (சென்னைமல்லீசர் சென்னைகேசவர்) திருக் கோயிலின் (தென்) பக்கவில், பிரகாசிக்கின்ற அழகிய திருக்கோயில யிடமாகக் கொண்டு, விரும்பினவர்களுக்குச் சித்திபுத்திகளை யளிக்குந் தமது திருவருளே தம் பக்கலிற் சித்திபுத்தி தேவிகளாய் வீற்றிருக்க விளங்குகின்ற ஐந்து திருக்கரங்களை யுடைய உத்தமராகிய பிரசன்ன விநாயகக்கடவுள் மூவுலகமும் துதித்துப் பிழைக்கும் படி எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்

பிரசன்னவிநாயகர் திருக்கோயில், சென்னைமல்லீசுரர் சென்னைகேசவர் திருக்கோயிலின் நென்பக்கலில், திருமதிவாக்கு நான்கு கஜனூரத்தில் தக்பிணமுகமாக விளங்காநிற்கும்.

(ககக)

வேறு.

பங்கார்வத் திருந்தருளும் பிரசன்ன விநாயகர்தா மிறைஞ்சு மன்பர்க்காங்காங்கு வரங்கொடுத்து விளையாடுங் கதைமுழுது மகிலந் தேரப் பாங்கான வடமொழியிற் றொடைசெய்த பிருகுமுனி பரமந் போற்றி ரீங்காம நெடுங்கால மிருநதுமகிழ்ந் ததுமிநத பிகரில் வைப்பாம்.

(இ - ள்) இவ்விதமாக அன்புகொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் பிரசன்ன விநாயகப்பெருமான் தம்மை வணங்கும் அடியவர்கட்கு (அவர்கள் விரும்பிய) அவ்வவ்வகையே வரங்களை யளித்துத் திருவிளையாடல்க ளியற்றுவஞ் சரிதமுழுவதையும் உலகின ருணரும்படி, அழகான ஆரியபாடையிற் சலோகரூபமாகச்செய்த பிரகு முந்வர், அவ்விநாயகக் கடவுளைத் துதித்து நெடுங்காலம் பிரியாதிருந்து களித்ததும் இத்தச் சமானமில்லாத இடமேயாம். எ - று.

(ககச)

மாதாமணி முலைச்சுவடும் வளைத்தழும்பு மினிதணிந்து மாலின் மூலத் தேதமுயிர்த் தொகைக்ககற்ற விருந்தருள மெகம்ப ரெதிரே வைகி மாதவமுந் நியகும்ப மாதவனந் நமிழ்விரித்து வழங்கும் காஞ்சிக் [ம். கோதியிடுங் குணக்கெல்லை யாய்ச்சிறந்து வாழ்வதுமில் வுரைத்தவைப்பா

(இ - ள்.) (காமாட்சி யம்மையாருடைய) அழகிய முத்தாரமணிந்த முலையின் சுவடும், வளையின் தழும்பும் இனிதானது (தமது திருமணியில்) தாங்கி, ஒப்பற்ற மாமரத்தின்கீழே பிராணகோடிகளுக்குத் துன்பங்களுையகற்ற எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரேசுரர் திருமுன்னே வசித்திருந்து பெருந்தவஞ் செய்துமுடிந்த பெருந்தவசியாகிய அகத்தியமுனிவர் நல்ல தமிழ்ப்பாண வகையாப்பரவச்செய்துவழங்கச்செய்தகாஞ்சி நகரத்திற்குச் செல்லுகின்ற விழக்கெல்லையாப் சிறப்புற்று விளங்குவதுங் கூறிய இந்த இடமேயாம் எ - று.

ஏகாம்பநாதர் உமாதேவியின் முலைச்சுவடும் வளைத்தழும்புமணிந்ததை,

காஞ்சிப்புராணம்.

“மணிமுலைக்குவட்டி னோடுவளைக்கையானெருக்கிப்புல்லத் தணிவருங்காதல்லிம்மக்காதலிதழுவல் லாடுந் தினியிருளறுக்குஞ்சோதிந் திருவுருகுமுழந்து காட்டி யணிவளைத்தழும்பி னொடுமுலைச்சுவடணிந்தானாயர்.”—என்பதனாலும்,

அகத்திய முனிவர் காஞ்சியிலிருந்து தமிழ் விரித்ததை,

காஞ்சிப்புராணம்.

“காசியி னின்றும் போந்து கம்பந்தா மருளப் பெற்று மாசிலாக் கச்சி மூனார் மன்னவீந் திறந்து பூமே லாசிலாக் தமிழ்ப் ரப்பி யருந்தமிழ்க் குரவு பூண்ட தேசினான் மலய வெற்பிற் குறுமுனி திருத்தான் பேரற்றி.”—என்பதனாலும் கண்ணென்க.

(ககடு)

இயம்புமிரு தொடர்பான மீள்கருத்த பிரசன்ன விதைவர் நல்கு [ள
நயம்புணரின் னருளானு நவையறுக்கும் வடமொழியு னடைபெற் றுள்
வயம்புணரும் பார்க்கவத்தைச் செந்தமிழாற் புனைந் திந்த வள்ளுண்மேற்
பயம்புணர்வையகம்போற்றச்சாத்திட நின் றெள்ளினையைப்பாற்றிந்நேன்.

(இ - ள்.) சொல்லிய இவ்விரு சம்பந்தங்களாலும், இச்சென்னை நகரத்தி
லெழுந்தருளிய பிரசன்ன விநாயகப்பெருமான் அருளிய நன்மைபொருந்திய இனிய
திருவருளாலும், குற்றத்தை யொழிக்கும் வடமொழியில் நடைபெற்றுள்ள வெற்றி
பொருந்திய பார்க்கவுபுராணத்தைச் செந்தமிழ்ச் செய்யுள்களாற் செய்து, இதைப்
பெருமானுடைய திருவடியில், கடல்குழந்த உலகினர் துதிக்கும்படி, வினையை
யொழிக்க நின்றவனாகிய அடியேன் சொல்லத் தொடங்கினேன். எ - று. (கநக)

திருநகரப்படலம் முற்பிற்து.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௩௩.

நைமிசப்படலம்.

திருத்தகு மார்பன் வேதன் சிவபிரான் மூவ ரோடு
விருத்திர னாவி யுண்டோன் விண்ணவர் பலரு மேவி
யிருத்தலின் முனிவர் வேள்வி யிலங்குநை மிசமாங் கான
முருத்தகு மேரு வொக்கு முருவமாத் திரமே வேறு.

(இ - ள்.) திருமால் - பிரமன் - சிவபெருமான் (ஆகிய) மூவர்களுடன், விருத்
திராசுரனுயிபாப்பருகிய இத்திரனும், பலதேவர்களும் பொருந்தியிருத்தலின், முனி
வர்கள் வேள்விவிளங்கும் நைமிசமாகிய கானமானது அழகமைந்த மேருமலையு
நிகர்க்கும் (ஆயினும்) உருவமட்டுமே வேறு (ஆகத்தோன்றும்.) எ - று.

கதைபுராணம் - அட்டோசப்படலம்.

“மேருவரை யதற்குநடுப் பிரமன் மூதூர்

மிக்கமனோ வதியதற்கு மேலேத்திக்குல்

நாரணன்வாழ் வையுந்தம் வடகீழ்த் திக்கு

னாதனமர் சோதிட்டந் திசைக ளெட்டுரு

சீரியலிந் திரன்முதலா மெண்மர் தேயம்” என்றபடி, மேருமலையில்
திரிமூர்த்திகள் இத்திராதி இமையவர்கள் யாவரும் வசிப்பார்போல, நைமிசத்திலும்
அவிவேட்டு வசிக்கின்றனராதலின் “நைமிசமாங்கானம் மேருவொக்கும்” என்றும்,
நைமிசங் கானமாதலானும், மேரு மலையாதலானும் அவை தம்முள் உருவேறுபடுதலின்
“உருவமாத்திரமே வேறு” என்றுங்கூறினர். (ச)

ஒருதனு விடத்தே சால விருபிறப் பெய்தி முத்தி

மருவிநான் மறையு மோம்பி வளருமைம் பொறியும் வாட்டித்

திருவளர் செயல்க ளாறுஞ் செய்தெழு பிறப்பு மோட்டிப்

பொருவி லட் டாங்க யோகம் பூண்டபுங் கவராங் குள்ளார்.

(இ - ன்.) ஒரு தேகத்திலேயே மிக்க இருபிறப்பையடைந்து, முத்தீக்களைப் பொருந்தி, நான்குவேதங்களையுங்காத்து, (கூடியங்களில்) வளர்கின்ற ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, செல்வமிக்க அறுதொழில்களையுஞ்செய்து, எழுபிறவிகளையும் விலக்கி, ஒப்பில்லாத அட்டாங்கயோகத்தை மேற்கொண்ட வேதியர்கள் அந்நைமிசவனத்தில் வாழ்கின்றார்கள். எ - று.

தனு - உடம்பு. இருபிறப்பெய்தல் - உபாயனகிரியை முடித்தல்; இஃதே இயற்கைக்கண்ணுடன் தத்துவவுணர்ச்சியை யடையக்கூடிய ஞானக் கண் பெறமாறு செய்புகிரியை யெனப்பொருள்படும். பிறப்பாற் சூத்திரரும், சடங்காற் பிராமணருமாதவின், அவரை இருபிறப்பானரென்றும், துவிச்சென்றங் கூறுவதுவழக்கு. [இப்பெயர் அத்திரிய வைசியர்கட்கு முண்டு]

முத்தீ - காருகபத்தியம் - ஆகவரீயம் - தக்கணக்கினி.
நான்மறை - இருக்கு - யசர் - சாமம் - அசர்வணம்.
ஐம்பொறி - மெய் - வாய் - கண் - மூக்கு - செவி.
அறுதொழில் - ஓதல் - ஓதுவித்தல் - வேட்டல் - வேட்பித்தல் - ஈதல் - ஏற்றல்.
எழுபிறப்பு - தேவர் - மக்கள் - விலங்கு - புன் - ஊர்வன - நீர்வாழ்வன - தாவரம்.
அட்டாங்கயோகம் - இயமம் - நீயமம் - ஆசனம் - பிராணாயாமம் - பிரத்தியாகாரம் - தாரணை - தியானம் - சமாதி. (உ)

மணிமுடி யணர் நாம வளர்சடை மேலி தாங்கி
யணிசெய்கற் பசுமுஞ் சூழ வனையில்வற் கலைகள் சூழ்ந்து
பிணிசெய்யும் ஊனாக வறப் பிறங்கொளி நீறு பூசுத்
துணியருட் கண்ண ராகத் துலங்குகண் மணிகள் பூண்டார்.

(இ - ன்) இரத்தின கிரீடமணித்த தேவர்கள் வணங்கும்படி, வளர்கின்ற சடைமுடி தரித்து, அமுஞ்செய்கின்ற கற்பசுமுஞ் சூழும்படி அனாயில் மரவுரியுடுத்து, துன்பஞ் செய்யும் ஊனாக நீரும்படி ஒளிவிளங்குந் திருவெண்ணற்றினை யுத்தளனஞ் செய்து, துணியற் திருபா நோக்குடையவர்களாக விளங்குகின்ற வுருத்திராக்க மணிகளைத் தரித்தார்கள். எ - று

வேறு.

செந்தி வளர்க்கும் பெருஞ்சிறப்பாற் தேவர்க் கனியும் புகியுயிர்
னந்தா தனிக்கு மழைவளமு நாளு முனிவர் கொடுத்ததினாற்
சந்தா குலம்விட்ட டலகடலிற் சிறந்த பகலு மிரவேபோ
லந்த! மணக்கண் வளர்கிலு வனிகிலம் புரக்கு மச்சதனை.

(இ - ன்.) செவ்விய யாகாக்கினியை வளர்க்கின்ற பெரிய சிறப்பினால், தேவர் கட்கு அவிப்பாகமும், உலகிலுள்ள ஆன்மாக்களை அழியாது காக்கும் மருதுவளப் பழங் தினந்தோறும் அம்முனிவர்கள் கொடுத்துள்ளதினால், உலகினைக் காக்கும் திருமால் மனக்கவையின்னி அலைகள் பொருந்திய திருப்பாற்கடலில் இரவைப்போலவே நடுப்பகலிலுந் தன்னுடைய அழகிய தாமரை மலர்போலுந் கண்களை (குவித்து) அறிதயில்புரிகின்றன. எ - று.

திருமால் உலகுக்குத் திதிக்கடவுளாயினும், நைமிசமுனிவரால் உலகிற்குக் குறைவில்லாது சுகமுண்டாயிருத்தல் கருதி, நித்தினாக்குரிய இரவுபோலவே பகலிலுந் தயில்கின்றனனென்பது கருத்த. (ச)

அவிகண் மிகவு மார்தவினா லமலன் வினையாட் டயர்கின்றான் .
புவியுன் டவன்கண் வளர்கின்றான் பூவின் மறைக ணுவல்கின்றான்
சவிவின் ணவர்கோ னவுணருயிர் தாக்கப் போர்க்கு நடக்கின்றான்
குவிபொற் சிகரக் கூவிரத்தேர்க் கோமான் முதலோர் திரிகின்றார்.

(இ - ள்.) அவியுணவுகள் மிகவும் புசித்தலால், நிமலனாகிய சிவபெருமான்
(ஆனந்தத்) திருக்கூத்தாடுகின்றான். உலகமுண்ட திருமால் (யோக) நித்திரா புரிகின்
றான். தாமரைப்பூவிலுள்ள பரமன் வேதங்களை யோதுகின்றான். அழசிய தேவராச
னாகிய இந்திரன் அசுரருயினைச் செருக்கும்படி யுத்தத்திற்குச் செல்கின்றான். குவிந்த
பொண்ணாகிய சிகரமும் கூவிரமும் வாய்ந்த சேனாயுடைய ரூரியன் முதலியோர்
(உலாவித்) திரிகின்றார்கள். எ - று.

கூவிரம் - கொடி.

(இ)

படுக்கும் பசக்க னொருபாலாம் பரிந்து சுரக்கும் பால்கறந்து
விடுக்கும் பசக்க னொருபாலாம் வேள்வி முடித்து மறையோர்க்குச்
கொடுக்கும் பசக்க னொருபாலாங் கோல மகளிர் மன்றலுக்குத்
கொடுக்கும் பசக்க னொருபாலாந் தூய முனிவ ரிடந்தோறும்.

(இ - ள்.) புனிதமாகிய முனிவர் வாசங்களிலெல்லாம், ஒருபக்கலில் அகப்
படுத்தும் பசுக்களாம். ஒருபக்கலில் (மனம்) பரிந்து சுரக்கின்ற வேலைக் கூறந்து விடுக்
கின்ற பசுக்களாம். ஒரு பக்கலில் யாகமுடித்து வேதியருக்குத் தானமளிக்கும் பசக்
களாம். ஒருபக்கலில் அழகிய மகளிர் மணத்திற்குச் செலுத்தும் பசுக்களாம். எ - று. (சு)

மறையோ துநரு மாகமத்தின் வழிதீதர் குநரு மங்கத்தின்
துறைநா நெருங் கற்பத்திற் றொகுத்த வினையிற் சாருநரு
முறையாற் புராண மூவாறு மொழிசெய் குநருங் கேட்குநருங்
குறையா வேள்வி முடிக்குநருங் குழிய குழுவெ யெவ்விடனும்.

(இ - ள்.) வேதபாராயணஞ் செய்பவரும், ஆதமமார்க்கத்தை யாராய்பவரும்,
வேதாங்குத்தின் துறைகளை யுணர்பவரும், மந்திர சாத்திரத்திற் பூரிய செயல்களிற்
செல்பவரும், பதினெண்புராணங்களையும் முறைப்படி பிரசங்கிப்பவரும், (அவற்றைச்)
சிரவணஞ் செய்பவரும், குறையாத யாகத்தை முடிப்பவரும் (ஆகக்) கூடிய கூட்டங்
களே எவ்விடத்திலும் (விளங்கும்.) எ - று.

(எ)

மதேவன் குடங்கைக் கணையான வழுக்கால் வழுக்கின் முன்விழுந்தா
மிதவே புரியு முனிவரிட மெய்தி னமையுஞ் சிவபெருமான்
பதமே லிடுவொ ணனக்குறித்துப் பனிநீர்த் தடந்தோ றுற்பலமுஞ்
சதவா யிரமெல் விதழ்விரிந்த தண்டா மலாயுந் ததைபுமே.

(இ - ள்.) மனமதுண்டைய குடம்போன்ற கைக்கணையான குற்றத்தால்
முன்னர்க் குற்றத்திற் படிந்தாம். நன்மையையேசெய்யும் முனிவர்கள்பா லடைந்தால்
(இனி) நன்மையுஞ் சிவபெருமானுடைய திருவடியின்பேரில் அணிவார்களென்று யோ
சித்து, குளிர்ந்த நீர் நிறைந்த தடாகங்களிலெல்லாம், உற்பலமலர்களும், தூறும் ஆயி
ரமுமாகிய மெல்லிய இதழ்கள் விரிந்த தண்ணிய தாமரை மலர்களும் நெருங்கியிருக்
கும். எ - று.

(அ)

கிழங்கு கணிகாய் மதுமலர்கள் கேழ்த்த தளிர்மெல் லிலைசுமிதை
வழங்கி முனிவர்க் குவப்பாக்கு மாநீ லாத பெருந்தவத்தாற்
பழங்கண் சிறிது மறியாமற் படர்துங் கிளை னுடன் றுவன்று
தழங்கு புகழ்கை மிசவனத்துத் தருவுங் கொடியும் பலவுமே.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத பெரிய தவத்தால், துன்பமென்பதைச் சிறிது மறியாமல், படர்ந்த தமது சுற்றத்துடன் நெருங்கிய புகழ் விளங்கும் நைமிசாறணியத்தில் மரங்களும் கொடிகளும் (செடிசன் முதலிய) பலவும், கிழங்கு கணி காய் தேன் மலர்கள் நிறந்தங்கிய தளிர்கள் மெல்லிய இலைகள், சமிதைகள் (முதலிய வற்றை) கொடுத்த, முனிவர்களுக்குச் சந்தோஷத்தை யுண்டு செய்யும். ௭ - று. (௧)

தரங்கக் கடலிற் புத்தமுதுந் தவள மதியிற் சுவையமுதும்
புரங்கள் கடந்த புண்ணியனாற் புதிக்கு மமரர்க் கவியுன்னு
பிரங்கி யவனே கொடுப்பினலா வியாவர் கொடுப்பா ரவனுருவாய்
வரங்கொ ளமுன்மா தவர்கொடுப்ப வாங்கிச் சுரர்க்கு வழங்குமே.

(இ - ள்.) அலைகள் பொருந்திய திருப்பாற்கடலிற்றோன்றிய புதிய அமுதத்தையும், வெள்ளிய சந்திரனிடத்திற்றோன்றிய சுவையமைந்த அமுதத்தையும், திரிபுரங்களையெரித்த சிவபெருமானாற் புசிக்குந் தேவர்களுக்கு அவியாகிய உணவையும் அவ் விறைவனே மனமிரங்கிக் கொடுத்தாலல்லாமல் (வேறே) எவர் கொடுக்கவல்லவர்? (ஒருவருமில்ர் ஆதலின்) சிறந்தயாகாக்கினியானது முனிவர்கள் கொடுப்ப வாங்கி, அவ் விறைவனுருவாய் நின்று தேவர்கட்குக் கொடுக்கும். ௭ - று. (௧௦)

தவத்தால் வேள்வி யாற்றுதலாற் றுங்கண் மிகவு முடல்வருந்தி
யவத்தா லுலக மனைத்தினையு மழியா தளிக்கு முனிவர்கள்
சிலத்தான் மலமற் றுயர்விட்டிற் சேர்ந்து வாழ்வ தலது அவர்
துவத்தான் மயங்கு மமரர்க்கி னுன்ன நினைபா ரொருகாலும்.

(இ - ள்.) தவத்தாலும் யாகஞ்செய்வதாலும் தாங்கள் மிகுதியும் உடல்வருந்தி, அவமார்த்தத்தினால் உலகமுழுவதையும் அழியவொட்டாமற் காக்கும் முனிவர்கள் சிலத்தினால் மலப்த்தமற்று உயர்வாகிய மோகத்திற் கலந்து வாழ்வதல்லது, தவத் தவத்தால் மயக்குறந் தேவர்களுடைய பதவியையடைய ஒரு பொழுதங் கருதமாட்டார்கள். ௭ - று.

துவந்துவம் - ஒன்றற்கொன்று தொடர்ந்திருப்பது; பாசபத்தம். (௧௧)

பொற்றா மனையோன் மனத்தெழுந்து போர்தோர் நேமி தவம்புரிய
நற்ற ரணிவே றின்றெனவே நாட்டி யமர்ந்த கைமிசத்து
வற்ற வளமும் பெருமையுமார் வகுப்பா ரந்த வனத்திருந்து
முற்ற விழைவிற் சவுனகமா முனிவன் வேள்வி தொடங்கினான்.

(இ - ள்.) அழகிய தாமராமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனுடைய மனத்திற் றோன்றித் தவஞ்செய்தற்கு நல்லபூமி (இதுவேயன்றி) வேறில்லையென்று ஒப்பற்ற சக்கரமானது நிலைநாட்டிப் பொருந்திய நைமிசவனத்தின் குறையாத வளப்பத்தை யுஞ் சிறப்பையும் சொல்லவல்லவரெவர்? அந்த வனத்திலிருந்து பெரு வீருப்பாற் பெருமைந்கிய சென்னசமுனின் யாகஞ்செய்யத் தொடங்கினான். ௭ - று.

நைமிசம் - கேமிசம்பந்தம். இது செனனகராதி முனிவர்கள் பிரமனைத்
நோக்கித் தவஞ்செய்தற்குரிய புண்ணியபூமி யொன்றையெங்கட்கு வரையறுக்க
வேண்டுமென வினவ, பிரமன் தருப்பையை வளைத்தோர் சக்கரமாக்கி நீலமிசையுரு
ட்டி, இதுவீழுமிடமே புண்ணிய பூமியெனவீடுப்ப, அவர்கள் அதனைப் பின்னொடர்ந்து
சென்றனர், அது தங்கியவிடமே நைமிசவள மென்பபடும. (கஉ)

வெண்டிரு நீற்றினர் விளங்கு கண்டிகை
கொண்டொளி நுரத்தினர் குடங்கைக் குண்டிகைத்
தண்டின ரனைவருஞ் சார்ந்து நைமிச
மண்டினர் சவுனகன் மகத்தைக் காணவோ.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீற்றினை யணிந்தவர்களுந், பிரகாசிக்கின்ற உருத்தி
ராக்க கண்டிகையணிந்து விளங்கு மார்பினையுடையவர்களும், குடம்போன்ற கையிற்
கமண்டலமும் தண்டமுந் தாங்கினவர்களும் (ஆகிய) எல்லோரும், நைமிசவனத்தை
யடைந்து சவுனகமுனிவன் யாகத்தைக்காண நெருங்கினார்கள். ஏ - று. (கக)

ஏதநீற் றிடும்பதி நெண்பு ராணமுங்
காதலா லுணர்ந்தவன் கால காலன்றன்
பாதமே யல்லது பணித ராதவன்
சூதமா முனிவனுந் துன்னி னுனரோ.

(இ - ள்.) குற்றத்தையொழிக்கும் பதினெண்புராணங்களையும் ஆசையுடன்
அறிந்தவனும், காலகாலாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிமையன்றி (பிறிதொன்
றை) வணங்காதவனுமாகிய சிறந்தசூதமுனிவனும் (அவ்விடத்தை) அடைந்தனன். ஏ - று.

காலகாலன் - சிவபெருமான். மிருகண்டு புத்திரராகிய மார்த்தண்டேயருயி
ரைக்கவர வந்த மிருத்யுவீனுடைய உயினைக் கவர்ந்தவனென்று பொருள். (கச)

சயமலி நைமிசஞ் சார்ந்து ளார்சளு
மயனிலத் திருந்துசென் றடுத்து ளார்களும்
புயலெதிர் மயிலெனப் பொங்கு மோகையி
னயமொழி முனியெதிர் நண்ணிச் சூழ்ந்தனர்.

(இ - ள்.) கூட்டமிருந்த நைமிசவனத்தை யடைந்துள்ளவர்களும், பிறவிடங்
களிலிருந்து வந்து (அங்கே) சேர்ந்துள்ளவர்களும், மேகத்தைக்கண்ட மயிலைப்போல
அதிகரிக்கின்ற ஆசையுடன் நல்ல சொற்களையுடைய சூதமுனிவனை எதிர்கொண்டு
சென்று புடைசூழ்ந்தார்கள். ஏ - று. (கரு)

திருத்திய வாதனச் சேக்கை மீமிசை
யிருத்தினர் பூசனை யியற்றிக் காதையி
னருத்தியிக் கவனிநுந் தயர்வு யிர்த்தயின்
கருத்துறு னிழைவினும் காதைன் மேயினார்.

(இ - ள்.) திருத்தமாகிய ஆதனத்திட்ட மெத்தையின்பேரில் (சூதமுனிவரை)
இருக்கச்செய்து பூசித்து, சிவசரித்திரங்களில் ஆசைமிருந்த அம்முனிவனிருந்து

இளைப்பாறிய பின்னர், மனத்திற்குன்றிய ஆசையால் (அவரை நோக்கிக்) கூறத் தொடங்கினார்கள். எ - று.

இருத்தினர் - முற்றெச்சம்.

(௩௬)

பண்டுறு பலந்தொறும் பண்ணி புற்றிய
மண்டுபுண்ணியத்தினால் வரமடிகள் மாதவ
வண்டரும வியத்தகு மடி கணுமலையாங்
கண்டனங் கடந்தனங் கலந்த மாயையே.

(இ - ள்.) எல்லையிலாத பெருந்தவந்தையுடைய குழுவே! தேவர்
களும் வியப்புறுகின்ற சுவாமிகளே! அடியங்கள் கீழ்ப்போன பிறவிகளின்செய்து
முடித்த மிக்க புண்ணியத்தினால், தேவரிடம் தரிசித்தோம். மாய்சம்பந்தத்தைக்
கடந்தோம். எ - று

(௩௭)

வேறு.

ஒதிய மறைக டம்மா ஓறுபய வெளிது பெற்று
நீதியின் பாங்க ணிற்கு நிலைகளும் வழியிற் பிரந்த
மோதிய வினைய ராகிப் பிதிரரு முத்த ரானார்
காதியைப் பொறிவென் றுயைக் கண்ணுறக் காண்ட லா

(இ - ள்.) ஐம்பொறிகளையுங் கோபித்துச் சயித்த தேவரினாக் கண்களாற்
பெருந்தக் கண்டதனாலே, பாராயணஞ்செய்த வேதத்தானுதாய பலனை யெளிதாகப்
பெற்றோம். நீதியுடன் அடியேங்கிரிக்கும்(வருணரம்)நிலைகளும் குற்றத்தினின்ற
நீங்கின. எம்முடைய பிறிரும் வினையையொழித்தவராகி முத்தரானார்கள். எ - று.

மோதிய வினையர் - வடநூன்முடிபு.

(௩௮)

எந்தமைப் பயந்த பேறு மிருமுது குரவர் பெற்றார்
வெந்துயர் விளைக்கு மாய வினையுடல் விடுத்து மனமேல
வந்திடு பபனும் யாங்கண் மருவினம் பெறுமேபிறெல்லா
மைந்துற வுடையோம் பாமே மன்னுமா தவர்க ளேறே.

(இ - ள்.) நல்லபற்ற பெருந்தவசிகளில் ஆண்கிங்கம் போன்றவரே ம்மைப்
(புதல்வராகப்)பெற்றதனாலாகிய பலனையும் எமது தாய்தந்தையர் பெற்றனர். கொடிய
துன்பத்தை விளைக்கும் மாயமாகிய வினைத்தேகத்தை யொழித்தப் பூமியிற் பிறந்த
பயனும் யாங்கனடைந்தோம். பெறத்தக்க பேறுகளையெல்லாம் மிகுதியாக வுடை
யோம் (ஆயினோம்.) எ - று.

(௩௯)

எங்களுக் குடிமைப் போல விராறுடனாறு கூட்டித்
தங்கிய புராண முற்றுஞ் சாற்றவல் லவர்கள் யாவ
ரங்கவை யனைத்து முன்ன ரருளின லருளிச செய்தீர்
புங்கவ ரேறே வேறு புராணமுங் கூறல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) வேதிய கிரேஷ்டரே! எங்களுக்குப் பதினெண் புராணங்களையுங்
தேவரினாப்போலச்சொல்ல வல்லவர்கள் யாவர்? அப்புராணங்களையெல்லாம் முன்னர்த்
தேவரிடது கிருபையினால் திருவாய்மலர்ந்தருளினீர். (அவையேயன்றி) வேறு புராண
முஞ்சொல்லவேண்டும். எ - று.

இராறுடனாறு - பதினெட்டு.

(௪௦)

(இ - ள்) பகையும், நட்பும், நெருத்தமலுமிலலது, எல்லா வுயிர்களிடத்தும் ஒப்புமையுடைய மனமவகித்தவாகன விரும்பிய செயல்கள் அதிகமாக விருத்தியாகி உயிரகட்கெல்லாம் பெருமபயனைக் கொடுத்த நிற்கும் வகையை யுணர்ந்த முந்நா களே! நீங்கள் நலவிடயத்தையே பொருள் மனத்தீர்க்க. எ - று

நொதுமல - பனகநடபுகளின்னை

(௨௫)

கரும்புதின் பாகருக் கூலி சையிடை கொடுப்பார போல
விரும்பிய வெமக்கு மேலும் விழைவின் விளைததீர் நுமபா
லரும்பிப காதன் முற்ற வறை சூது மென்று முன்னப
பெருமபய னளிப்ப தோரது பேசுவா னிக்னை சொன்னா

(இ - ள்) கரும்பைத் தின்பவாகட்குக் கூலியைக் கையிற் கொடுப்பவனா யொப்ப (புராணங்களைப் பிறர்க்குக்கூற) விருப்பற்ற வெமக்கு மிகுதியும் ஆசையை விளைபச்செய்தீர்கள் உமமிடத்தண்டாகிய ஆசையால் முழுவதுஞ் சொல்லுகின்றே னென்று, பெருமபயன் கொடுப்பது கருதக் கூறுகின்ற குதமுனிவன் முதலில் இவ ளாறு சொல்லலாயின்ன எ - று

(௨௬)

நைமிரபாடலம் முற்றிற்று

ஆங்கநுவிநூதம் - ஈரூர

புராணவரலாற்றுப்படலம்.

பகாபிரமம் பதமமவயி னாவமே சைவம் பாகவதம் பவுடிகநா ரத மாக சண்டந், திகழாதபண னைகருரிய வாககி நேயந் செயிபிரம கைவாதக மிலிங்கம் யாக்கரு, மகிழவுபுரி வராகமே காரத மோடு வாம னமே கூாமமச்சயங்கா ளுடம், புரிலபிர மாண்டமெனு மிவைமூ வா றும் புகலகிரநத நாலிலக்கம் புகலக் கேடலா

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற பிரமம் - பதமம் - வயிணவம் - சைவம் - பாக வதம்-பவுடிகம்-நாரதம்-மாககண்டேயம் - விளங்கிய தேவர்களுக்குரிய ஆக்கிநேயம்- (புகழ்) நெருங்கிய பிரமகைவாதம் இலிங்கம் - எல்லாருக்குகளிசெய்யும் வராகம், காரதம் - வாமனம் - கூாமம்-மச்சம் - காரூடம் - குற்றமில்லாத பிரமாண்டம் என்று சொல்லப்படும இவை பதினெட்டெ புராணங்களும் சொல்லுகின்ற கிரந்தத்தொகை நாலிலக்கமாம் சொல்லக்கேடலாள்ளா? என்று

(௧)

இதற்கைய புராணமூ வாறு மேனா ளிலந் துகை லாயவரை யிறைவ னபாதப, பத்திபுரி நந்திசனற குமாரற் கோகப பணிதவனபால வியாத முனி பரிவாற் கேட்டு, மெத்திபுதி வினையோடப் பாமேற் சால விளக்கி யது போனமுனிவா வேறு வேறு, புத்திமகிழ் வெடுமவழியே கேட்டுச் செயத புகரினுப் புராணமூ வாறுண டாமால்

(இ - ள்) இவ்வகைய புராணங்கள் பதினெட்டையும் விளங்குகின்ற கைலாய கிரியிலுள்ள செவபெருமானுடைய திருவடியிற் பத்திசெய்த திருநந்திதேவா சனற் குமார முனிவருக்குப் பூவஞ்சொல்ல, அச்சனற்குமார முனிவரிடம் வியாதமுனிவா

(இ - ள்) பகையும், நட்பும், நெருத்தமலுமிலலது, எல்லா வுயிர்களிடத்தும் ஒப்புமையுடைய மனமவகித்தவாகன விரும்பிய செயல்கள் அதிகமாக விருத்தியாகி உயிரகட்கெல்லாம் பெருமபயனைக் கொடுத்த நிற்கும் வகையை யுணர்ந்த முந்நா களே! நீங்கள் நலவிடயத்தையே பொருள் மனத்தாகன. எ - று

நொதுமல - பனகநடபுகளின்னை

(௨௫)

கரும்புதின் பாகருக் கூலி சையிடை கொடுப்பார போல
விரும்பிய வெமக்கு மேலும் விழைவின் விளைததிர நுமபா
லரும்பிப காதன் முற்ற வறை சூது மென்று முன்னப
பெருமபய னளிப்ப தோரது பேசுவா னிக்னை சொன்னா

(இ - ள்) கரும்பைத் தின்பவாகட்குக் கூலியைக் கையிற் கொடுப்பவனா யொப்ப (புராணங்களைப் பிறர்க்குக்கூற) விருப்பற்ற வெமக்கு மிகுதியும் ஆசையை விளைபச்செய்திகள உமமிடத்தண்டாகிய ஆசையால் முழுவதுஞ் சொல்லுகின்றே னென்று, பெருமபய னு கொடுப்பத் தருதக் கூறுகின்ற குதமுனிவன் முதலில் இவ ளாறு சொல்லலாயின்ன எ - று

(௨௬)

நைமிரபாடலம் முற்றிற்று

ஆங்கநிர்வந்தம் - நான்

புராணவரலாற்றுப்படலம்.

பகாபிரமம் பதமமவயி னாவமே சைவம் பாகவதம் பவுடிகநா ரத மாக சண்டந், திகழாதபண னைகருரிய வாககி நேயந் செய்நிரம் கைவாதக மிலிங்கம் யாகரு, மகிழவுபுரி வராகமே காரத் தோடு வாம் னமே கூாமம்ச சயங்கா ரூடம், புரிலபிர மாண்டமெனு மிவைமூ வா றும் புகலகிரநத் நாலிலக்கம் புகலக் கேடலா

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற பிரமம் - பதமம் - வயிணவம் - சைவம் - பாக வதம்-பவுடிகம்-நாரதம்-மாககண்டேயம் - விளங்கிய தேவர்களுக்கரிய ஆக்கிநேயம்- (புகழ்) நெருங்கிய பிரமகைவாதம் இலிங்கம் - எல்லாருக்குகளிசெய்யும் வராகம், காரதம் - வாமனம் - கூாமம்-மச்சம் - காரூடம் - குற்றமில்லாத பிரமாண்டம் என்று சொல்லப்படும இவை பதினெட்டெ புராணங்களும் சொல்லுகின்ற கிரந்தத்தொகை நாலிலக்கமாம் சொல்லக்கேடலாள்ளா? எ - று

(௧)

இதற்கைய புராணமூ வாறு மேனா ளிலந் துகை லாயவரை யிறைவ னபாதப, பத்திபுரி நந்திசனற குமாரற் கோகப பணிதவனபால வியாத முனி பரிவாற் கேட்டு, மெத்திபதி வினையோடப் பாமேற் சால விளக்கி யது போனமுனிவா வேறு வேறு, புத்திமகிழ் வெடுமவழியே கேட்டுச் செய்த புகரினுப் புராணமூ வாறுண டாமால்

(இ - ள்) இவ்வகைய புராணங்கள் பதினெட்டையும் விளங்குகின்ற கைலாய கிரியிலுள்ள சிவபெருமானுடைய திருவடியிற் பத்திசெய்த திருநந்திதேவா சனற் குமார் முனிவருக்குப் பூவஞ்சொல்ல, அச்சனற்குமார் முனிவரிடம் வியாதமுனிவா

வணங்கிக்கேட்டு மிகுந்த தீவினையானது சூழியும்படி பூமியில் நன்றாக விளக்கியது போல, முனிவர்கள் வெவ்வேறாக மனக்களிப்புடன் முறையே கேட்டுக்கூறிய ரூற்ற மில்லாத உபபுராணங்கள் பதினெட்டுள்ள எ - று. (உ)

சாற்றுசனற் குமாரமே நார சீங்கந் தகுசாந்தஞ் சிவதருமந் தழை தூர் வாசம, போற்றியநா ரதமேகா பிலமெல லிலாரும புகமுசனஞ் சவு நகம்மாம் பிரமாண் டஞ்சீர், மாற்றரும்வா ருனங்காளி புராண மேத்தும் வாசிட்ட மிலிங்கமொடு சவுரம் பாவம், பாற்றியபா ராசரிய மாரீ சம்பார் பதாசம்பார் பார்க்கவமென் றவற்றின் பேராம்.

(இ - ள்.) சனற்குமாரமுனிவர் சொல்லிய நாரசிங்கம்-தகுதியாகிய காளீதம் சிவதருமம் - (அன்பு) தழைத்த தூர்வாசம் - துதிக்கத்தக்க நாரதம் - காபிலம் - எல லோரும் புகழ்கின்ற உசனம் - சவுனகம் - பிரமாண்டம் - சிறப்பொழியாத வாருணம்- காளி-துதிசெய்யும் வசிட்டம் - இலிங்கம்-சவுரம்-பாவங்களையொழித்த பாராசாரியம்- மாரீசம் - உலகங்கடும் சாமபவம் - பார்க்கவம் என்று அவ்வுப புராணங்கட்குப் பேர்களாம். எ - று. (க)

வேறு.

விலக்கரு முனிவர் தம்மால் விளக்கிய வுபபுராணந் துலக்கிய கிரந்த மெல்லார் தொகையொரி லக்க மாரு மலக்கணை யறுக்கு மந்தப் புராணமு லாற னுள்ள நலக்கும்பார்க் கவபு ராண நாயக மாகி நிற்றும்.

(இ - ள்.) கீட்கற்கரிய (தவமுடைய) முனிவர்களால் விளங்கிய உபபுராணங் கள் கூடிய கிரந்தமெல்லாவற்றிற்குத்தொகை இலக்கமாகும். துன்பத்தை யொழிக்கும் அந்த உபபுராணங்கள் பதினெட்டனுள்ளும் நன்மைமிகும் பார்க்கவபுராணமானது தலைமையுற்று விளங்கும். எ - று. (ச)

பிரணவப் பொருளாய்ப் பேத மபேதமே பேதாபேதம் வரமலி பொருளா யொன்றாய் வரம்பிலா விற்ப மாக்கும் பரஸிய வைங்கைப் புத்தேதன் மான்மியம் பகரு நீரால் விரமிய பார்க்க வத்தை விநாயக புராண மென்பார்.

(இ - ள்.) பிரணவப்பொருளாயும், பேதமாயும், அபேதமாயும், பேதாபேத மாயும், மிகச்சிறைஷ்டமான பொருளாயும், ஒன்றுகியும், எல்லையில்லாத இன்பமய மாயும் (விளங்கி) துதிசெய்யும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானார் மகாத்தியத்தைக் கூறுத்தன்மையால், இப்பார்க்கவபுராணத்தை விநாயகபுராணமென்று சொல்வார்கள். எ - று. (இ)

புண்ணிபந் தருங்க னைச புராணமுன் னைலை வெற்பி னண்ணிய வெண்டோண் முக்க னுதன ரருளிச் செய்பப் பண்ணிப தவத்தால் வேதன் பணிந துறக் கேட்டுப் பின்ன ரெண்ணிய வியாத மேலோ னிறைஞ்சிட வியம்பினானே.

(இ - ள்.) புண்ணியத்தை யளிக்கும் விநாயகபுராணத்தைக் கைலாயகிரியிற் பொருத்திய எட்டுத் திருப்பயங்களையும் மூன்று திருவிழிகளையு முடைய சிவபெரு மான் பூர்வம் அருளிச்செய்ய, பிரமதேவன் தான்செய்த தவத்தினால் மனம்பகிந்து

பொருத்தங்கூட்டு, பிறகு (யாவரும்) என்—தக்க, மேலோனாகிய வியாத முனிவன் (அதனை) புனிய (அதனை அவருக்குக்) ஆயனன், எ - று. (சு)

வேரியங் கமலப் புத்தேள் வி—பிய முறைமை யோடே
சீரிய வியாத மேலோன் நெளி—நுடத் தவங்களை சான்ற
கூரிய பிருகு வென்பான குரைகட லமிழ்த மெனன
வாரிய மொழியாற செய்யு ளாககின் எனில் முய்ய.

(இ - ன்.) தேன் சொரியும் அழகிய தாமரைத் தலிசில் வீற்றிருக்கும் பிரம தேவன் கூறிய கிரமப்படியே தோத்தி பெற்ற மேலோனாகிய வியாதமுனிவன் திரு சூர்யகலாந்தருள், மேம்பட்ட தவங்கள் பிருத்த பிருகுமுனிவன் சததிக்கின்ற (பாற்) சுடலிற் றோன்றிய அமிர்தமபோல வடமொழியிற் சுலோகங்களாக உலகன் ருய்யும் படி செய்தான். எ - று. (ஊ)

கருதுபா சணையே லீலா காண்டமென் றபடி ராணத
திருவகை யாகுங் காண்ட மிருநாற்றைம பதுநான் டததுள்
மருவிய வத்தி யாய மற்றவை யெல்லாங் கூறும்
பொருவரு கிரந்தம பன்னீ ராயிரம் பொருநதாநிற்கும்.

(இ - ன்.) அப்புராணத்தில், தியானிக்கத் தக்க உபாசனா காண்டம் லீலாகாண் டமென்று காண்டங்கள் இருவகையாகும். அவ்விருகாண்டங்களுள்ளும் பொருந்திய அததியாயங்கள் இருநூற்றைம்பது. அவற்றை யெல்லாங் சொல்லுகின்ற சமாமிகல் லாத கிரந்தங்கள் பன்னீராயிரம் பொருந்தியிருக்கும். எ - று. (அ)

பாடிய தலைவன் பேராற் பார்க்கவ புராண மென்றும்
பாடிய செய்யுள் கொள்ளும் பாட்டுடைத் தலைவன் பேராற்
பாடியல் கின்ற காணு பத்திய மென்றும் யாறும்
பாடிய வாய ராகிப் பயன்மிகப் பெற்று நின்றார்.

(இ - ன்.) தூல்செய்த பிருகுமுனிவா பெயராற் பார்க்கவபுராணமென்றும், செய்த தூலினை மேற்கொள்ளும் பாட்டுடைத் தலைவனாகிய கணநிடன் பெயராற் பெருமை பொருந்தியபாணபத்யமென்றும், எல்லோரும் துதிக்கின்ற வாயையுடையவ ராகி (அதனால்) பெரும்பலனை யடைந்து நின்றானாள். எ - று. (க)

புரையற விளங்கு மிகதப் புராணத்தைச் செம்பொன் மேரு
வகையெனக் குணமேம பட்ட மாதவப் பிருகு வென்பா
னையருக் கரையன் சோம காரதனா தரவிற் கேட்பக
கரையறு காதல பொருகக் கட்டுவாற் திட்டா னன்றே.

(இ - ன்.) குற்றமற விளங்கும் இந்தப் பார்க்கவ புராணத்தை மேருவாகிய செவ்விய பொன்மலைபோல மேம்பட்ட குணத்தையுடைய பெருந்தகடுசெய்த பிருகு முனிவனென்பவன் மன்னர்மனைனாகிய சோமகார்தன் ஆசையோடுகேட்க, எல்லை யில்லாத ஆசையுடிகரிக்க உறுதியாகக் கூறினான். எ - று. (ஊ)

வேறு.

நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நின்மலமாய் நிரஞ்சனமாய் நினைவுக் கெட்டா
சத்தியமாய்த் தற்பரமாய்த் தத்துவமாய்ச் சச்சிதா னந்த மூர்தி. [ச]

யத்துவிதப் பொருளாகிய கண்டபா பூரணமா யமல ஞான [ட்பார்.
மெத்தியவுள் எனத்தமர்ந்த விநாயகமான் மியந்தவத்தோர் விரும்பிக் கே

(இ - ன்.) நித்தியமாகியும், குணரத்தமாகியும், மலரகிதமாகியும், பரிசுத்த
மாகியும், மனத்துந் கெட்டாத உண்மையாகியும், தானே பரமாகியும், தத்துவமயமாகி
யும், சத்துச் சித்து ஆந்தமயமாகியும், இரண்டற்ற பொருளாகியும், அகண்டபரி
பூரணமாகியும், மலசம்பந்தமற்ற ஞானம் பொருந்திய இதயத்திவெழுந்தருளியுமுள்ள
விநாயகக்கடவுளுடைய மான்மியத்தைத் தவமுடையவர்கள் விருப்பிற்குக் கேட்
பார்கள். ஏ - று. (கக)

விருத்திரனைக் கொன்றானு நான்முகனு மதுவுயிரை வீட்டினானு
முருத்திரனும் வழிபடுமா றேருங்குமொரு தனிமுதலா யுலகுக் கெலலாங்
கருத்தனுமாய் வினையாடுங் கணபதிமான் மியங்கணக்கில் பிறவி தோறும்
பொருத்தமுறத் தவம்புரியார் விரும்பினுமற் தவச்செவியிற் புகாதோர் நாளும்.

(இ - ன்.) இந்திரனும், பிரமதேவனும், திருமாலும், உருத்திரனும் வழிபாடு
செய்யும்படி யோங்கிய ஒப்பற்ற தனிமுதலாகி, எல்லா வுலகங்கட்குந் தலைவனுமாகித்
திருவிளையாடல் புரியும் விநாயகப் பெருமானுடைய மான்மியமானது எண்ணில்லாத
பிறவிகளிலெல்லாம் தவத்தைப் பொருந்தும்படி செய்யாதவர்கள் விரும்பினாலும்,
அவர்கள் செவியில் ஒருநாளும் புகமாட்டாது. ஏ - று.

விருத்திரனைக் கொன்றான் - இந்திரன். நான்முகன் - பிரமன்.

மதுவுயிரை வீட்டினான் - திருமால். இதனை,

விருத்தாசலபூரணம்.

“காதி ரண்டினிற் குறும்பியிற் கண்ணர்பா விரண்டு

பேத மாகிய மதுவுடன் கைடவன் பிரந்து

சீத ரன்றனைப் பொருதனர் சீதரன் றேற்ற

யாது செய்குவோ மெங்ஙனம் வெல்லுவோ மென்றான்.

தேற்ற மாய்வரங் கேண்மினென் றுரைத்தனன் திருமால்

தோற்ற நீவர மென்கொலோ தருகுவை சொல்லா

யேற்ற மாகிய வெங்களைக் கேள்வர மென்றார்

மாற்ற மென்கையான் மாயுமி னென்றனை மாயன்.

மாயன் கையினுன் மதுவுடன் கைடவன் மடிந்தார்

தோய மீதினின் மேதையைத் தூர்த்தனர் புவிசுரு

மேய நாமமு மேதினி யாயது விரிஞ்சு

னைய மேதினி யிறுதிடச் சிவனபத நீனைத்தான்.”—எவாவருவனவற்றானறிச.

எவனுடைய வாணியினற் பிரமனுக்குச் சிருட்டியுமெவ் வுயிரும் வாழ [ம்
வுவண்முயர்த் தவற்களிப்பு முருத்திரனுக் குலகமெலா மொடுக்கும் விறு
பவனனுக்கு விசதலும் பாற்கரற்குச் சரித்தலும்பன் னாளும் வைகு
மவனுடைய மான்மியத்தை நாத்திகர்பா தகர்முதலோ ரடியி மாட்டார்.

(இ - ன்.) எந்த விநாயகக் கடவுளுடைய கட்டளையினற் பிரமனுக்குப்
பூடைப்புத் தொழிலும், கருட்கொடியை யுடர்த்திய திருமாலுக்கு எல்லாவுயிர்களும்
வாழும்படி காத்தற்றொழிலும், உருத்திரனுக்கு எல்லாவுலகங்களிலுஞ் சங்கரிக்கும்

வல்லபமும், வாயுவுக்கு வீசுதலும், சூரியனுக்குச் சஞ்சரித்தலும், எக்காலமும் உண்டாயிருக்குமோ, அந்த விநாயகக் கட்டுவருடைய பிம்பாவத்தை நரத்திகர் பாதகர் முதலானவர்களியமாட்டார்கள். எ - னு

உவணமுயர்த்தவன்—திருமால் அதாவது சாசிபர் மனைவியர் பதின்மூவரில் ஒருத்தியாகிய விநதை பெற்ற கருடன் தன் தாய்கட்டளைப்படி தேவலோகஞ்சென்று அமுதகலசத்தை யெடுத்துக்கொண்டு எதிர்த்தோறா வென்றுவருகையில், திருமாலெதிர்க்க, இருபத்தொருநாள் அவருடன் தோல்வி வெற்றியின்றிச் செருச்செய்ய, திருமால் இவனைத் தந்திரமாக வெல்லவேண்டுமென்று கருதி, நீ விரும்பிய வரங்கொடுப்பேன் என, கருடன் நீ விரும்பின் யான் வரங்கொடுப்பேனென, நாரணன் நீ வாகனமாகுவென, கருடனியைத்தனென்பது. இதனை,

காந்திபுராணம்.

“வன்புள் வேந்தனின் வீர மகிழ்ந்தன
 நென்பு டைவரங் கொள்ளென வீங்கிவ
 னுன்பெ ருத்திறற் குண்டகிழ்ந் தேன்மற்றோ
 றன்பு டைவரங் கொள்கெனச் சாற்றிடுஞ்.
 மாய னம்மொழி கேட்டு மகிழ்ச்சியிற்
 றாயை யோதிய சொற்றவ ருயெனி
 னீயெ னக்கு நெடுந்தகை யூர்தியா
 யேயு மிவ்வரம் யான்கொள நல்சென்றான்.
 ஆர்த்தி கூாதர வம்மொழி கேட்டொரு
 மூர்த்த மெண்ணி யுயிர்த்து மொழிந்தயெய்
 வாரத்தை யிற்பிறழ் வஞ்சியற் ருகெனச்
 சீர்த்தியாளன் விடைபெற்றுச் சென்றான்.”—என வருவனவற்றானாக.

மறையிடத்து மரியபனின் திருநாதி யமராமதி யிடத்துந் தோன்ற
 துறையுமொரு பொருடன்றை வழிபடுவோர் தமக்கருளா லுருவு கொண்டு
 நிறையவரங் கொடுக்கசரித் திரமனைத்தும் விளக்கிநிலை பேறு செய்த
 குறைவறுமிப் புராணத்தைக குறித்தவர்க்கு நரப்பயனுங் கூடு உடன்றே.

(இ - ன்.) வேதத்திலும், விண்டு பிரமன் இந்திரன் முதலிய தேவர்களுடைய புத்தியிலும் கண்டறியத் தோன்றாமல் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற ஒப்பற்ற பொருளாகிய விநாயக மூர்த்தி, தம்மை வழிபட்டவர்களுக்குத் திருவருளால், திருவுருவெடுத்த மிகுதியாகிய வரங்களைக் கொடுத்த சரித்திரங்களை யெல்லாம் விளக்கி நிலைபெறுதல் செய்த குறைவற்ற இப்புராணத்தை நினைத்தவர்களுக்கு, நால்வகைப்புருடார்த்தங்களுந் கைகூடும். எ - று.

நார்பயன் - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனப்படும். (கச)

தங்குபெரும் புண்ணியத்தாற் கேட்டவர்க்குப் பந்தமெலாந் தகா நூறு
 மைங்கைமத குஞ்சரத்தின் சரித்திரமெல் லாம்பிரம னாதி சேட
 னிங்கிவர்க்கு முறைப்பரிதா யினுந்தொகுத்து வியாதமுனி யியம்பு மாறே
 துங்களுக்கு மொழிவெலென நோற்றவருந் தவச்சுத னுலலப் புக்கான்.

(இ - ன்.) (தமக்கு) உண்டாகிய பெரிய புண்ணியத்தாற் கிரவனஞ் செய்ஸ்வர்க்குப் பந்தங்களெல்லாங்கெட அழிக்கத்தக்க, மதஞ்சொரியும் ஐந்து திருக்கரங்

கூடியுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய சரித்திரங்களை யெல்லாம், பிரமன் ஆட்சிசெய்த முதலிய இவர்கட்குஞ் சொல்ல அரிதாயினும், வியாதமுனிவர் சொல்லியுங்கையே யுங்களுக்குஞ் சுருக்கிச் சொல்லுவேணென்க. வந்தவன் செய்த குதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று.

(கடு)

புராணவரலாற்றுப்பீடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - நூறு.

புதிதும்.

மதியிருஞ் சோம காரதன் வனம்புகத் துணிந்த வாறுங்
கதிகரு மகற்கு நீதி கடைப்பியுத் துரைத்த வாறும
விதியுனி யபிடே கித்து வேந கறை களித்த வாறும
பதியின் லிலா னோடும டாடாது கான புகுந் வாறும.

(இ - ள்) அறிவுமிக்க சோமகார்த மன்னன் வனம்புகத் துணிந்தவகையும், நற்கதியைக் கொடுக்கத்தக்க புத்திரானுக்கு உற்சியாக நீதிமார்த்தத்தை யுரைத்தவகையும், அவனுக்கு விதிப்படி இராச்சியாபிடேகஞ்செய்து இராசரிகங்கொடுத்தவகையும், மனைவியுடன் நகரத்தினின்று நீங்கிச்சென்று வனததையடைந்தவகையும். எ - று

இதுமுதல் முப்பத்துநான்கு செய்யுள்களுங் குளகம் தண்டியலங்காரம் குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும் என்றது குத்திரம். (க)

ஆங்குறை பிருகு வென்னு மயிருனை யடுத்த வாறுந்
தீங்கு முனின் பண்டு ரெய்வினை யிரண்டும வெவ்வே
றுங்குறை குரைத்த வாறு மொளிராமணி மோலி வேந்தன்
றுங்குப் பிரம சாயை யொடுமபிணி தணிந்த வாறும.

(இ - ள்.) (சோமகாரதன்) அவ்விடத்தில் வசித்த பிருகுமுனிவனை யடுத்த வகையும், முற்காலத்தில் (சோமகாரதன்) செய்த (நல்வினை தீவினையாகிய) இருவினை களையும் குற்றமற்ற பிருகுமுனிவன் அவனுக்கு வெவ்வேறாகச் சோல்லியவகையும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தின கிரீடமணிந்த சோமகாரதன் தாங்கிய பிரமஹத்தியையும் பணியையும் விலகியவகையும். எ - று.

(உ)

மறைநெறி வியாதன் புந்தி மயங்கிரான் மலரின் வைகு
மிறைவனை யடுத்த வாறு மிபமுடன் மறுவை வேதன்
முறையுனி விபாதன் காதின மோழிநததுங் கணேசன் பாத
நறைமலா மூவ ருந்தா நயந்துபா சித்த வாறும.

(இ - ள்.) வேதநெறியையுடைய வியாதமுனிவன் மதிமயக்குற்று, அன்றலாந்த தாமரைமலரில் வசிக் கும் பிரமதேவனை யடுத்தவகையும், பிரமதேவன் விநாயகக்கடவு ளுடைய மந்திரத்தை வியாதமுனிவன் செவியில் முறைப்படி யுபதேசித்தவகையும், கணேசமூர்த்தியினுடைய பாதமாகிய தேன் பொருத்திய தாமரைமலரை மும்மூர்த்தி களும் விரும்பி யுபாசனைசெய்தவகையும். எ - று.

(ஈ)

முத்தொழின் மூவ ருக்கு முன்னவ னளித்த வாறு
மெத்திய விசுவ மெல்லாம் விசுங்குதன் எனட்டன் னோனா
யுய்த்தனன் றெறித்த வாறு முலகயன் படைத்த வாறுஞ்
சித்திபுத் திகளை நாதர் திருமணம் புரிந்த வாறும்.

(இ - ள்.) முன்னோனாகிய விராயகப்பெருமான் திரிமூர்த்திகளுக்கும் (சிருஷ்டியாகி) முத்தொழில்களை (கைகூடும்படி) திருவருள் செய்தவகையும், மிக்கவுலக மெல்லாம் விளங்கிய தமது திருவயிற்றில் அவர்களைச் செலுத்தி யுணர்த்தியவகையும், பிரமன் உலகைச் சிருட்டிசெய்தவகையும், விராயகக்கடவுள் சித்திபுத்திகளைத் திருமணஞ் செய்தவகையும். ஏ - று. (ச)

மாறுபர் மதுகைத் திண்டோண் மதுகயி டவரைக் கொல்ல
வாறெழுத் தரவப் பள்ளி யமரனா தரித்த வாறும்
வீறுபுத் திரனி லாமல் வெழிவன மடுத்த வீமன்
றேறிய விச்ச வாமித் திரன்கழல் சேர்ந்த வாறும்.

(இ - ள்.) படைமையிடுக வலிதங்கிய தின்னிய தோளையுடைய மதுகயிட வர்களைச் சங்கரிக்க, சேடசயனத்திலமர்ந்த திருமால் எடக்கமதுவைச் சயித்தவகையும், சிறப்புடைய மகப்பேறின்றி மணக்காமும் வனதையடைந்த வீமன், தேறிய விச்சவாமித்திர முனிவனுடைய பாதுகையோடுத்தவகையும். ஏ - று. (சு)

புக்கவேல் வீம னுக்குப் புகன்முனி யவன்கு லத்துத்
தக்கனோய் தீர்த்த வண்ணஞ் சாற்றிய வாறுந் தக்கன்
முக்கல ரூபதே சங்கொண் முறைதெரித் திட்ட வாறுந்
தக்கன்முற் பிறப்பிற் சாபந் தாங்கிய துரைத்த வாறும்.

(இ - ள்.) (வனத்திற்) புகுந்த வீமனுக்கு, (மேற்) கூறிய விச்சவாமித்திர முனிவன், அவனுடைய குலத்துத்தக்கன் போய்தீர்த்த விதத்தைச் சொல்லியவகையும், தக்கன் முக்கலமுனிவனுடைய உபதேசத்தைக்கொண்ட முறையையக் கூறியவகையும், முற்பிறப்பில் தக்கன் சாபம்பெற்ற துரைத்தவகையும். ஏ - று. (சு)

உற்றவித் தக்கன் பண்டைச் சனைத்து லுதித்த மைந்தன்
பற்றில னாகி முத்தி படர்ந்தமை யுரைத்த வாறுந்
கொற்றவ னை வெழங் கோதையைச் சூட்டத் தக்க
னற்றமில் விதர்ப்ப தேய மாண்டமை யுரைத்த வாறும்.

(இ - ள்.) பொருந்திய இந்தத் தக்கன் முற்பிறப்பிற் பிறந்த புதல்வன் பற்றில்லாதவனாகி முத்தியடைந்தமை யுரைத்தவகையும், அரசனாகும்படி யானையானது மாலைசூட்ட; தக்கன் குற்றமில்லாத விதர்ப்பதேயத்தை யரசசெய்தமை யுரைத்தவகையும். ஏ - று.. (சு)

அந்தமா தவனல் வீமற் கருண்மனுப் புகன்ற வாறு
மைந்தனா கியவு ருக்கு மாங்ககன் முகுந்தை சாபந்
தந்திட மெலிந்த வாறுஞ் சார்த்துநா ரதனன் னாற்கு
வெந்திறற் சாபத் தீர்வு மேதக வுரைத்த வாறும்.

(இ - ன்.) அந்த விசுவாமித்திர முனிவன் அவ்வீமனுக்கு அருள்புரியும் மந்திரோபதேசஞ்செய்தவகையும், புதல்வனாகிய உருக்குமாங்கதன் முருகத்தை சாபங் கொடுக்க மெலிவுற்றவகையும், நாரதமுனிவர் அங்கு வந்து அவ்வுருக்குமாங்கதனுக்குச் சிறப்பாகச் சாபவிமோசனம் கூறிய - -யும். எ - று. (அ)

இந்திரன் சாபம் பெற்ற தியம்பிய வாறுந் தேவர்
மந்திரி கவுத மன்பான் மனுப்பெற்ற துரைத்த வாறு
மித்திரன் கதனை யன்னு னியம்பிய தறைந்த வாறு
மித்திரன் பூசை யாற்றி விண்ணின்மே லிருந்த வாறும்.

(இ - ன்.) இந்தி சாபம்பெற்றதைச் சொல்லியவகையும், பிரகற்பிதிமுனிவன் கௌதமமுனிவனிடம் மந்திரோபதேசம்பெற்ற துரைத்தவகையும், அப்பிரகற்பிதி முனிவன் அம்மனுவை இந்திரனுக்குரைத்ததைக் கூறியவகையும், இந்திரன் (விநாயகக்கடவுளைப்) பூசைசெய்து தேவலோகத்திலிருந்தவகையும். எ - று. (க)

உருக்குமாங் கதன்பின் முத்தி களையொடு முற்ற வாறுந்
திருக்கூறு தந்தை பான்மற் திருங்கிருச் சமத நென்பா
னுருக்கமொ பெற்ற வாறு முவன்வரம் பெற்ற வாறும்
பெருக்குறு வரங்க ணோற்றுத் திரிபுரன் பெற்ற வாறும்.

(இ - ன்.) பின்னர், உருக்குமாங்கதன் தன் சுற்றத்தாரோடும் முத்திபெற்றவகையும், கிருச்சமதனென்பவன் குற்றமற்ற தன் தந்தையினிடமாக அன்புடன் மந்திர மேற்றவகையும், அவன் வரம்பெற்ற வகையும், திரிபுரன் தவஞ்செய்து பெருக்கமடைந்த வரங்களைப் பெற்றவகையும். எ - று. (கஉ)

திரிபுர னுலக மூன்றுஞ் சென்றர சாண்ட வாறு
மரிமுதற் தேவ ரன்னு றைவரம் பெற்ற வாறு
முரியநல் வரநஞ் சுண்டவொருவனும் பெற்ற வாறு
மரியயற் கரியா னந்த முப்புர முழித்த வாறும்.

(இ - ன்.) திரிபுரன் திரிலோகங்களிலுஞ் சென்று அரசுசெய்த வகையும், திருமால்முதலிய தேவர்கள் அத்திரிபுர னழிய வரம் பெற்றவகையும், விடபானஞ் செய்த ஒப்பற்ற சிவபெருமானும் (விநாயகரிடத்து) கல்ல வரங்களைப் பெற்றவகையும், வின்குவுக்கும் பிரமனுக்கும் (தேதேற்கு) அரிய சிவபிரான் அந்தத் திரிபுரத்தை யழித்தவகையும். எ - று (கக)

இமையவெற் பரையன் பாங்க ரேரம்பன் சதுர்த்தி நோன்பை
யுமையவன் கேட்ட வாறு முவந்தவ ணோற்ற வாறுந்
கமைபெறு பிருகு சொல்லக் கருத்தம் ணோற்ற வாறு
மமைகவு தமனாங் கோத நன்னனுட் டித்த வாறும்.

(இ - ன்.) இமாசல மன்னனிடமாக உமா தேவியார் விநாயக சதுர்த்திவிரத்தைக் கேட்டவகையும், அவ்வுமா தேவியார் களிப்புற்று (அவ்விரதத்தை) அதுட்டித்தவகையும், சாந்தம்பொருந்திய பிருகுமுனிவன் சொல்லக் கருத்தமன் அதுட்டித்தவகையும், பொருந்திய கவுதமமுனிவன் கூற நான் அதுட்டித்தவகையும். எ - று.

சுந்தர மனைவி நோற்பத் தொக்கபா தலத்தி னீங்கிச்
சுந்திராங் கதன்மண் வந்து தானுநோற் றிருந்த வாறு

மைத்துறு மவுணர்த் தாக்க மயிலுர்தி நோற்ற வாறும்
வெந்ததன் னுருவம் வேண்டி வேண்மத னோற்ற வாறும்.

(இ - ன்.) அழகிய மனைவியானான் நோற்றலால், தொகுதியாகிய பாசலத்தி னின்று நீங்கி, சந்திராங்கதன் பூமியில் வந்து தானும் நோற்றிருந்த வகையும், மயில் வாகனமுடைய முருகப்பிரான் வலியுடைய அசுரனாக்கொல்ல நோற்றவகையும், வேளாகிய மதனன் சாம்பரான தன் வடிவுபெறக் கருதி நோற்ற வகையும். ௭ - று.

மாதொரு பாகர் சீற வலியுழி யாதி சேடன்
கோதற நோற்ற வாறுங் கொற்றவன் சூர சேனன்
பூதலம் ளிமானத் தோடு பொருக்கென விட து நின்ற
மேதகு மகவான் நன்னை வியப்புற வினாய வாறும்.

(இ - ன்.) உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமான் கோபிக்க, வலியுழந்த ஆதி சேடன் சூற்றமற நோற்றவகையும், அரசனாகிய சூரசேனன் விமானத்துடன் வினாந்து பூமியி லிறங்கினிற் மேம்பட்ட இந்திரனைவியக்கும்படி வினாவிய வகையும். ௭ - று.

மருவுசங் கடச துர்த்தி வானநதன பிதிரர் சேரப்
புருசண்டி நோற்ற வாறும் புத்திரப் பேறு வேண்டி.
கிருதயீ ரியன்கா னத்துக் கெழீஇத்தவம் புரிந்த வாறுங்
கருதுகோ ளாக வேயங் காரக னோற்ற வாறும்.

(இ - ன்.) பொருந்திய சங்கட சதுர்த்தி விரதத்தை, புருசண்டி யென் போன் தன்பிதிரர்கள் மோக்ஷமடைய நோற்றவகையும், கிருத வீரியன் புத்திரப்பேற் றினை விரும்பி வனத்துச் சேர்ந்து தவஞ்செய்த வகையும், அங்காரகன் நீனைக்கத்தக கிரகமாகும்படி நோற்றவகையும். ௭ - று. (கரு)

எள்ளியே ரம்பன் பாங்க ரெய்திய சாபஞ் சோமன்
றன்னுற நோற்ற வாறுஞ் சங்கட சதுர்த்தி நாளிற்
கொள்ளுறும் புத்தி யின்மிக் குளிராறு கிறைவற் கிட்டெத்
துள்விடைக் கரம்புலைச்சி தூயயி ட டைந்த வாறும்.

(இ - ன்.) சந்திரன் (யாவராலும்) இகழ்வுற்று, வீநாயகரிடம் (அடைந்து) தான் பெற்ற சாபந் தன்னுறும்படி நோற்ற வகையும், சங்கட சதுர்த்தி நாளில் தனக் குத் தெரியாமல், [அபுத்தி பூர்வமாகிய] தண்ணிய அறுகினை விநாயகருக்குச் சாத்தி, துள்விடைக் கரம்புலைச்சி புனிதமாகிய வீட்டையடைந்த வகையும். ௭ - று. (கசு)

குறுகன லாசு ரப்பேர்க் கொடியனை விழுங்கும் வெம்மை
யறுகருச் சணையான் முக்க ணைங்கர வீர்த்த வாறும்
வறியவன் செல்வ மெய்த வளரறு கொன்று வாங்கி
யிறையவ னோர்த்து பல்வே ருதிரய மிழைத்த வாறும்.

(இ - ன்.) சமீபித்த அனலாசுரனென்னுந் தீயோனை விழுங்கிய வெப்பத் தை, திரிநேத்திரங்கனையும் ஐந்து கரங்களைபுமுடைய விநாயகக்கடவுள் அறுகருச் சணையா லொழித்தவகையும், தரித்திரன் செல்வமடையும்படி வளர்கின்ற அறுகொன் றனை வாங்கி இறைவனாகிய விநாயகக்கடவுளாராய்ந்து, பல்வேறு திறப்பட்ட அற்பு தங்களைச் செய்தவகையும். ௭ - று. (க௭)

வரக்கவுண் டின்னி யன்றன் முகவிதியா ரறுகு னுக்கித்
தரக்கன கங்கண் மூவர் சகலமுநிகரா வாறு
மரக்கனே கிராத னென்னு மவந்வன்னி யிலையென் னர்ச்சித்
திரக்கமிக் குறுமே ரம்ப நெழிவல கடைந்த வாறும்.

(இ - ள்) சிறந்த கவுண்டின்னியனுடைய மனைவி ஓரறுகினை (குபேரன் மூன் தீராசில்) னுக்கிக்கொடுக்க, பொற்குவியல்களும் திரிமூர்த்திகளும் யாவும் நிகரா காத வகையும், அசுரனும் வேடனுமாகியவர்கள் ஓர் வன்னிபத்திரத்தினு வர்ச்சித்துக் கிருபையை மிகுதியாகவுடைய கணேசமூர்த்தியினுடைய அழகிய வலகத்தையடை ந்தவகையும். எ - று.

(கஅ)

இரணிய கசிபைத் தாக்க விர்தினா மணுளற் காற்ற
வரமினி தளித்த விண்டு விநாயகன் மலர்த்தாள் போற்றிக்
கரவின்மா வலியை வென்று வாமனன் களித்த வாறு
மரவக லலகுற் கீர்த்தி யருமகப் பயந்த வாறும்.

(இ - ள்.) இரணிபகசிபனைக் கொல்ல விஷ்ணுமூர்த்திக்கு மிக்க வரத்தை இனிதாகக்கொடுத்த விண்டு விநாயகருடைய மலர்போன்ற திருவடியைத் துதித்து வஞ்சகமாக மாவலியைச் சயித்து வாமனன் சந்தோஷித்தவகையும், பாம்பின் படம் போலும் அகன்ற அல்குலையுடைய கீர்த்தியென்பவன் அரிய குழந்தையைப் பெற்ற வகையும். எ - று.

(கக)

வன்னியின் பூசைப் பேற்றால் வல்விடந் தவிர்ந்த கீர்த்தித்
தன்மக னுயர்ந்த வாறுஞ் சமியுமந் தாரன் றுனும்
வன்னிமந் தார மான வாறும்வா னவர்கள் சாப
மன்னவர் மனைவி மார்க ளருசசிப்பத் தீராத வாறும்.

(இ - ள்) வன்னியின் பூசாபலனால் வலிய விடவேகத்தைத் தவிர்ந்த கீர்த்தி யின் மகன் பிழைத்த வகையும், சமியும மந்தாரனும் முறையே வன்னியும் மந்தா ரமுமான வகையும், தேவர்கள் சாபம் அவர் மனைவியர் அருச்சினைசெய்ததால் ஒழிந்த வகையும். எ - று.

(க௦)

கிப்பிரப் பிரசா தன்றான் கிளர்வரம் பெற்ற வாறு
மொப்பறு கிருத விரி யன்மக வுயிர்த்த வாறும்
வெற்பிலிந் திரவி மானம் விண்ணிடை யெழுந்த வாறுந்
தப்பறு சூர சேனன் முத்தியிற் சார்ந்த வாறும்.

(இ - ள்.) கிப்பிரப்பிரசாதனென்பான் விளங்குகின்ற வரம்பெற்ற வகையும், சமானமற்ற கிருதவீரியன் மகவுபெற்ற வகையும், மலைபோன்ற இந்திரவிமானம் ஆகா யத்திலெழுந்த வகையும், குற்றமற்ற சூரசேனன் முத்தியிற் கலந்த வகையும். எ - று.

பராசிய பரக ராமன் பல்வரம் பெற்ற வாறு
பிராவணன் பணிந்த வாறு மகத்திய னிறைஞ்சு மாறும்
விராவுகா சிபன்முன் னுனோ பூசனை விடுத்த வாறு
மராவகட் டசைக்கோ கை மாமரம் புகன்ற வாறும்.

(இ - ன்.) துதிசெய்தபரசராமன் பல வரங்களைப்பெற்ற வகையும், இராவணன் பூசுத்த வகையும், அகத்தியன் படை - வகையும் (அன்பு) கடைய காசிபன்முதலானோர் பூசுத்த வகையும், பாம்பினை உகாததிற் (பந்தனமாகக்) கட்டிய விநாயகக் கடவுளுடைய சகத்திரகாமங்களைச் சாற்றி வகையும். ஏ - று. (௨௨)

கண்ணெனு மரச னேனூற் கபிலமா தவன்கைச் சிந்தாமணிகவர் தரம்பு செய்ய மாதவன் போற்றிச் செய்த விணரோரி வேள்வி நின்று மெம்பிரா னவதா ரஞ்செய் கணிவகுத் தமர்ந்தன் னான யழித்தது மீட்ட வாறும்.

(இ - ன்.) முன்னாலில், கண்ணென்னு மனைன் பெருந்தவமுடைய கபிலமுனிவன் கையிலிருந்த சிந்தாமணியை யபகரித்துத் துன்பம் விளைப்ப, அக்கபிலமுனிவன் வளர்த்திய பூங்கொத்துபோன்ற யாகததீயினின்றும் எமது பெருமான் திருவவதாரஞ்செய்து அணிவகுத்திருந்து அக்கணனை யழித்து அச்சிந்தாமணியை மீட்ட வகையும். ஏ - று. (௨௩)

அம்புயக் கிழவன் மேனா ளாவிப்ப வதனிற் றேன்மி யும்பர்கண் முதலோர்க் கின்ன லுறுத்துசிற தூரன் றன்னை யமபிகை யிடத்திற் றேன்மி யடற்கரி முகவ னாகித் தம்பிரான் கொனறெல் லோர்க்குந் தண்ணருள் புரிந்த வாறும்.

(இ - ன்.) தாமசமானலில் வசிக்கும் பிரமன் முற்காலத்திற் கொட்டாலிவீட, அநினைந்து தோன்றித் தேவர்கள் முதலானவர்க்குத் துன்பம் விளைத்த சிந்தாரணென்பவனை, கணெசப்பெருமான் உமாபிராட்டியாரிடத்தில் வலிதங்கிய யானைமுகவாகித் தோன்றிக் கொன்று யாவர்க்குந் தண்ணிய கிருபைபுரிந்த வகையும். ஏ - று.

வேந்தபி நந்த னன்றன் வேள்வியோ டேனை யோர்தங் காந்தொ. வேள்வி யாதி கருமமுங் கெடுத்துத் துன்பே யீந்தவிக் கினை நாச னிருபுபார் சுவர்பாற றேன்மிப் போந்தமாற் திரத்திற் றுழ்த்திப் புவனங்கள் காத்த வாறு.

(இ - ன்.) அரசனாகிய அபிநந்தனனுடைய யாகத்துடன், மற்றவர்களுடைய பிரகாசிக்கின்ற அக்கினிகாரியமாகிய யாகமுதலிய (புண்ணிய) கருமங்களையுங் கெடுத்து, (உலகுக்குத்) துன்பத்தையே கொடுத்த விக்கினனென்பவனை, விநாயகக்கடவுள் பார்க்க விரும்பியிடமாகத் தோன்றி, வந்தமாத் திரத்திலே யடக்கி, உலகங்களைச் சாத்த வகையும். ஏ - று. (௨௪)

தாமரை கவரச் சங்கா சுரனிறை மறையோ னாகி மாமறை வழக்கஞ் செய்து வருங்கம லாச றன்ற னேமவல் லுயிரை வேள்வி யிடத்துநின் றெழுந்த மஞ்ஞகக் காமரு பறவை யூர்ந்து கறுத்தருள் புரிந்த வாறும்.

(இ - ன்.) சங்காசுரன் புனிதமாகிய வேதங்களை யபகரித்தலால், விநாயகக் கடவுள் வேதியாகிப் பெருமைபொருந்திய வேதவழக்கஞ்செய்து, வருகின்ற கமலாசுரனுடைய மூர்க்கமுற்ற வலியவுயிரை, யாகத்தினின்று தோன்றிய அழகிய மயிற் பறவையை யூர்ந்து கோபித்து, அருள்புரிந்தவகையும். ஏ - று. (௨௫)

சிந்துவென்று நாக்குத் தியோன் றேவனாச் சிறையில் வைப்ப
வந்தரி யிடத்தே ரம்பு னவதரிது தவுணர் செய்த
வெந்திறன் மாயை யெல்லாம் வென்றவன் றனையுங் கொன்று
நந்திய வேத நீதி வழங்கநன் றுகித்த வாறும்.

(இ - ள்.) சிந்துவென்று சொல்லுங் கொடியோன் தேவர்களைச் சிறையிலிட,
விநாயகக்கடவுள் உமாதேவியாரிடமாகத் திருவவதாரஞ்செய்து, அசுரர்கள் செய்த
வெவ்விய வலியமைந்த மாயைகளையெல்லாம் வென்ற அவனையுங்கொன்று, குறை
வுற்ற வைதிக மார்க்கமானது நன்றாக வடிங்கும்படி அருளியவகையும். ஏ - று (உ௭)

மாதவ னென்னு மனைன் மணமகள் சுமுதை யென்பாண்
மாதவம் புரிய வன்னாண் மருங்கொரு பாலனாகி
யேதமற் றவட்குச் செய்த வெறுழுவலித் தூமன் றன்னைப்
பாதலத் தவிந்து வீழப் பராபரன் முனிந்த வாறும்.

(இ - ள்.) மாதவனென்னு மரசன் மனைவியாகிய சுமுதையென்பவன் பெருந்
தவஞ்செய்ய, பராபரனாகிய விநாயகக்கடவுள் அவளிடத்தில் ஒரு பாலனாகி, அச்சு
தைக்குத் தீமைசெய்த பெருவலியுடைய தூமனென்பவனைப் பாதலத்தில் அழிந்து
வீழும்படி கோபித்தவகையும். ஏ - று.

பராபரன் - பரமும் அபரமுமானவன். பராக்கு மேம்பட்டது சிவமென்
பது சித்தாந்தம். (உ௮)

பெருமறைக் காதியான பிரணவ மனுவி னின்றும்
பொருகனி நீசனாகப் பொருந்துமை பிடியாய்க் கூடித்
தருமொரு தோன்ற லாகித் தந்திமா முகனைச் சாய்த்து
வெருவுறு மாயன் சாபம் விநாயகன் தீர்த்த வாறும்.

(இ - ள்.) பெரிய வேதக்கட்காதியாகிய பிரணவமந்திரத்தினின்றும், சிவ
பெருமான் பேர்புரியும் ஆண் யனையாகவும், உமாதேவியார் பொருந்திய பிடியான
யாகவுந் திருவிளையாடல்செய்து பெற்ற ஒப்பற்ற தலைவனாகி, வலியு கயமுகாசரனைக்
கொன்று, அஞ்சிய விண்கலின் சாபத்தை விநாயகக்கடவுள் தீர்த்தவகையும். ஏ - று.

சருதிய தருளே ரம்பன் கரியப னதிதி யோடு
பொருவறு தவங்க ளாற்றப் புத்திர னவர்கட் காகித்
திருகிய மனத்துத் தேவார் தகனாரர் தகனைச் செற்று
மருவுதன் னுலகங் காசி மன்னனுக் கவித்த வாறும்.

(இ - ள்.) (அன்பர்) எண்ணியவற்றை யருள்புரியும் விநாயகக்கடவுள், கரியப
முனிவன் (தன்மனையாகிய) அதிதியுடன் ஒப்பற்ற தவங்கஞ்செய்ய, அவர்கட்குப்
புத்திரனாகி, கோணிய மனத்தையுடைய தேவார்தகன் நரார்தகன் என்போரைக்
கொன்று, பொருந்திய தம்முடைய உலகவாழ்க்கையைக் காசிராசனுக்குக் கொடுத்த
வகையும். ஏ - று. (௧௦)

சுரர்துய ரகற்றி வெற்பின் றோகையா னனத்திற் றோன்றி
விரவருள் வழங்குந் துண்டி விநாயக னுன தேவ

னரவணி விசுவநாதனணிநகரிக் காசி யெய்த
வரமலி திவோதா னன்மெய் பினக்தினைத் திரித்த வாறும்.

(இ - ள்.) மிக்க அருள்சரக்குறு துண்டி விநாயகக்கடவுள், தேவர் தன்பத்
தையொழித்து, பார்வதிதேவியார் திருமுடித்திறுன்றிச் சர்ப்பாபரணமணிந்த விசுவ
நாதப்பெருமான் அழகிய காசினகரத்தையடையும்படி, மிக்க வரத்தைப்பெற்ற திலோ
தானனுடைய உண்மைமனத்தை மாற்றியவகையும். ஏ - று. (௯௧)

விடமணி மிடற்றி னானே விநாயக னாகிச் சென்று
மடமறு மரீசி தன்பால் வல்லபையாகி வைகுந
தடவரை மாதை வேட்டத் தழுவுவார் மாயோ நீன்ற
விடர்தபுமாத ரார்பன் னிருவரை மணந்த வாறும்.

(இ - ள்.) ஆலத்தையணிந்த கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானே விநாயகக்
கடவுளாகச்சென்று, அறியாமை நீங்கிய மரீசிமுனிவனிடத்தில் வல்லபையாகிப் பொ
ருத்திய பார்வதிதேவியின் அமிசபூதையை மணமுடித்து, அவ்வக்கினி முன்னர
திருமால் பெற்ற துன்பமற்ற பன்னிருமாதர்களை மணஞ்செய்தவகையும். ஏ - று.

மாயவன் விநாயகன்பான் மற்றவன் நதை கேட்டுத்
துயமெய்ஞ் ஞான னந்தத் தொல்லியல புணர்ந்த வாறு
மேயவிப் புராணங் கேட்ட வியாசனே ரம்பற் போற்றி
யாயுமிப் புராண மெல்லா மணிபெற விரித்த வாறும்.

(இ - ள்.) விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் விநாயகக்கடவுளிடத்தில் விநாயகநீதை
யைக்கேட்டுப் புனிதமாகிய உண்மை ஞானானந்தத்தின் பழமையாகிய இயற்கையை
யறிந்தவகையும், பொருத்திய இந்தப்புராணத்தைக்கேட்ட வியாசமுனிவின் விநாயகக்
கடவுளைத் துதிசெய்து, ஆராய்வின்ற இந்தப்புராணத்தை அழகுற விரித்துக்கூறிய
வகையும். ஏ - று. (௯௨)

பன்னிய பிருகு தன்பாற் பார்க்கவ புராணங் கேட்ட
மன்னவன் சோம கார்த்தன் மழைமதக் களிற்றுத்தேவன்
றன்னுல கடுத்த வாறுஞ் சாற்றினன் சூக மேலோ
னன்னவ னுணர்த்த வாறே யவையெல்லாம் புகழப் புகேசன்.

(இ - ள்.) ஷசால்லிய பிருகுமுனிவனிடத்தில், பார்க்கவப்புராணத்தைச் சிர
வணஞ்செய்த சோமகார்த்தாசன், குளிர்ந்த மதப்பெருக்குடைய யானைமுக விநாயகக்
கடவுளுலகத்தைச் சேர்ந்தவகையும், சூதமுனிவன் (ஐநமிசாரணிய முனிவர்களுக்குக்)
கூறினன். அம்முனிவன் கூறியவகையே அவற்றையெல்லாஞ் சொல்லத்தொடங்கி
னான். ஏ - று.

பதிகமாவது - பல்வகைப்பொருளையுந் தொகுத்துக் கூறுவது. இங்கே விநா
யகக்கடவுளுடைய பல்வகை மாண்மியங்களை யுந் தொகுத்துக்கூறலால், பதிகமெனப்
பெயர்வந்ததென்க.

“பதிகக் கிளவி பல்வகைப் பொருளைத்
தொகுதி யாகத் தொகுத்துணப் பதுவே.”—என்பது சூத்திரம். (௯௪)

பதிதம் முற்றிற்று.
ஆகத்திருநூற்றாம் - ௩௮௩.

கணபதிபுனை,
திருச்சிற்றம்பலம்.

மு த ல ல வ து உ ப ா ச னை க ர ண ட ம்.

சோமகாந்தன் வனம்புகத்துணிந்தபடலம்.

கன்னியிள வானாகய நின் றுமிரை வாவத்
துன்னிய பசுங்கமுகின் மீதுவளர் தூவி
யன்னமெதிர் பாய்ந்தலகின் வவ்வியமர் தேயர்
தன்னிகரி லாதசவு ராட்டிரமென் றுண்டே.

(து - ன்.) மிக்க இளமையுடைய வானமீன்கள் கயத்தினின்று மேலேபாய,
நெருங்கிய பசிய கமுகமரத்தின்மீது வளர்கின்ற துவியையுடைய அன்னமானது
எதிரேபாய்த்து (அதனை) மூக்காற் கொத்திப்பொருத்தகின்ற தனக்குத்தானே யொப்
பாகிய சவுராட்டிரதேயமென்று (ஓர் தேயம்) உண்டு. ஏ - று.

கன்னியிளவானை - நாகினங்கமுகு என்றும்போல. தூவி - அன்னச்சிறகு.
அலகு - பறவைமூக்கு; இதனைத் துண்டமெனவுங் கூறுப.

கயனினும் என்றும் படலம். கயல் - சேற்கெண்டை. (க)

நாவலர்க ணுவீனிடைய நாட்டியவந் நாட்டி.
லேவலீரு மாதருமி யற்ற லெழின் மிக்க
வோவமனை யார்புரியு மோரைமலி சோலைத்
தேவநக ரென்றுதிசை போமிசைய துண்டே.

(இ - ன்.) நாவின்வன்மையுடைய புலவர்கள் நாவால் நிலைநிறுத்திய அச்சவு
ராட்டிரதேயத்திலே, அரிய மங்கையர்களும் ஏவல்செய்யும்படி அழகுமிக்க சித்திரம்
போன்ற பெண்கள் செய்கின்ற விளையாட்டுகள் மிகுந்த சோலைகூழ்ந்த தேவநக
ரென்று திசைகளிற்சென்று கீர்த்தியையுடையது (ஓர்நகரம்) உள்ளது. ஏ - று.

ஓரை - மாதர் விளையாட்டு. இசை - கீர்த்தி. (உ)

மாந்தர்மகிழ் கூரவள மாநகரி ருந்தே
யேந்துதிணி தோளினிரு மாநில னிறுத்தும்
போர்த்தமரின் வேந்தர்புறங் கண்வெருஞ் சோம
காந்தனெனும் மன்னனரு ளாற்கடலை வென்றான்.

(இ - ள்) மனிதர்கள் களிகூருமாடி வளமடைந்த சிறந்த தேவநகரத்திலிருந்து, உயர்ந்த வலிய புயத்தின்பேரில் பெருமைதங்கிய பெரிய பூமியைத்தாங்குகின்ற யுத்தத்தில் வந்த அரசர்களைப் புறமுதுகு கண்டு வருகின்ற சோமகாந்தனென்னும் பெயரையுடைய மன்னவன் கருணையாற் கலைவென்றவனும். எ - று.

இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்கள் ஒரு தொடர். (௭)

தக்கவழி வாலமரர் தங்குருவை வென்றான்
மிக்கபொறை யானெடிய மேதினியை வென்றான்
நெக்கவொளி யாழிலுரு சூரியனை வென்ற
னக்கபுக ழாலுவவு நான்மதியை வென்றான்.

(இ - ள்.) தகுதியாகிய உணர்வினால் தேவர்களுவாகிய பிரகற்பதி முனிவனைவென்றவனும், மிகுந்த பொறுமையினுற் பெரிய பூமியை வென்றவனும், கடையவொளியினுற் சூரியனை வென்றவனும், விளங்குகின்ற கீர்த்தியாற் பூரணச்சந்திரனை வென்றவனும். எ - று.

உவவு - உவாவென்பதன்றிரிபு. உவா - அமாவாசை பூரணைகள் ; இவற்றுள் நான்மதியென்றது நோக்கிப் பூரணை யெனப்பட்டது. (௮)

ஆணையத னால்வடவை யங்கியினை வென்றான்
கோணைவலி யாற்குலவு மேருவரை வென்ற
னேணையுறு முள்வலியி னேரிமையம் வென்றான்
வினைவினை யான்மிதுன கின்னரமும் வென்றான்.

(இ - ள்.) கட்டளையினால் வடவாமுகாக்கினியை வென்றவனும், அழியாத வல்லமையால் விளங்குகின்ற பெரிய மேருமலையை வென்றவனும், நிலையுடைமைதங்கிய மணலியினால் அழகிய இமாசலத்தை வென்றவனும், வீணைத்தொழிலினால் மிதுன கின்னரங்களை வென்றவனும். எ - று.

வடவை - பெண்குதிரை. ஈண்டுப் பெண்குதிரை முகமுடைய அக்கினியை யுணர்ந்தியது இது சமுத்திரமானது தன் எல்லை கடவாதிருக்க இறைவனாற் கடலிற் றூயிக்கப்பட்டது. இது எவற்றையுந் தீயாலழிக்குந் தருணத்தில் வெளிப்படுவது. இதனைக் கடையனவென்றும், ஊழித்தீயென்றுஞ் சொல்வதுமுண்டு. (௯)

கைக்கொடையி னுலெழுந ரும்புயல வென்றான்
மெய்க்கணமு காலுருவ வேண்மனை வென்றான்
வைக்குநிதி யாலளகை மன்னவனை வென்ற
னெக்குமிகு போகமதி லிந்திரனை வென்றான்.

(இ - ள்.) கைக்கொடையினால், (கைம்மாறு கருதாத) கரிய சத்த மேகங் களையும் வென்றவனும், சரீரத்திலுள்ள அழகினால் அழகிய மதவேளை வென்றவனும், வைக்கின்ற நவந்திகளால் அளகாபுரிக்கிறவனாகிய குபேரனை வென்றவனும், எங்கும் மிக்க போகத்தால் இத்திரனை வென்றவனும். எ - று.

எங்கும் - எங்கும் வலித்தல்.

சோமகாந்தன வனப்பகத்துணிந்தபடலம். ககரு

எழுபுயல்கள்—சமவர்த்தம் - சுவர்த்தம் - புட்கலாவர்த்தம் - சங்காரித்தம் -
தரோணம் - காளாமுகி - நீலவண்ணமௌகம். இவைமுறையே மணி - நீர் - பொன்
பூ - மண் - கல் - தீக்களைப் பொழிவன.

எழுகரும்புயல் - எழுகின்றகரிமமேகமெனினுமையும்.

வேண்மதன் - இருபெயரெட்டெப்பண்புத்தொகை.

தெள்ளுகலை யாற்பெரிய சேடனையும் வென்ற
னுள்ளமகிழ் நான்மறையு மோதியதி தத்தாற்
றள்ளரிய நீதிபுகல் சாத்திரம யிர்தான்
தொள்ளையறு தத்துவசொ ரூபமு மு ணர்ந்தான்.

(இ - ன்.) தெளிந்த கலைஞானங்களாற் பெரிய ஆதிசேடனையும் வென்றவ
னும், மனமகிழும் நான்கு வேதங்களுமோதிய திறத்தினால், தள்ளுதற்கரிய நீதி
யுணர்ந்து சாத்திரங்களை யறிந்தவனும், துன்பமற்ற தத்துவசொரூபத்தை யுணர்ந்த
வனுமாவான் எ - று. (எ)

வேறு.

ருவ வானே தீவினையை யொறுக்கும் வித்தி யாதிகள்
மருவு கேமங் கரனன்மை வளர்க்கு ஞான செம்மியனே
பொருவில் சுபல னெனவைவர் புனாதி ரமைச்ச ருளர்பகைஞர்
குருதி பருகித் தகைதெவிட்டுங் கூர்வேற் சோம காந்தனுக்கே.

(இ - ன்.) சத்துருக்களுடைய உதிரத்தைப்பாணஞ்செய்துமாயிசத்தைத் தேக்
கெடுக்குங் கூர்மைவாய்ந்த வேற்படைதாங்கிய சோமகாந்தனுக்கு, உருவவான் - தீவி
னைகளை யொழிக்கும் வித்தியாதிகள் - பொருதிய கேமங்கரன் - நன்மையைப் பெரு
கச்செய்யும் ஞானசெம்மியன் - ஒப்பில்லாத சுலபன் என்று குற்றமில்லாத மந்திரிகள்
ஐவருளர். எ - று.

ஒதி யுணர்ந்த மறுயொளியாற் குடைய பொறிபோற் பயப்படலா
னீதி யுணர்ந்து வழிநிற்கு நிகரி லமைச்சா தமைக்கட்டிக்
கோதி லுலகம் பொறிபத்தாக் கூறக் கோமான் பணிமுடித்திட
டேதி லளையர் நிலங்கொள்ள வெண்ணு மெண்ணம் பெரிதுடையார்.

(இ - ன்.) கற்றறிந்த ஞானவொளியுடைய சோமகாந்தனுக்கு, உடைய ஐம்
பொறிகன்போலப் பயன்படுதலால், நீதிமார்க்கத்தை யறிந்து (அதன் வழியில்) நிற்கும்
ஒப்பில்லாத மந்திரிகளைக்கூட்டி, குற்றமில்லாத வுலகமானது (அவனுக்குப்) பத்துப்
பொறிகளென்று சொல்ல, அரசன் பணித்தவற்றை நிறைவேற்றி, அவரரசர் பூமியைக்
கைக்கொள்ளும்படி கருதுங் கருத்தை மிகுதியாகவுடையவர்கள். எ - று. (ஊ)

கிரண மெய்க்கு மணிக்கொடிஞ்சிக் கீளர்தேர் மூவா யிரத்திரட்டி.
கரட மதங்கொப் புளித்திழிபுங் களிறு பதினு யிரமாகும்
விரவுநிறத்துப் பலபரியும் விளம்பிற் பதினு யிரத்திரட்டி.
யரவ மலியும் படைத்தாளைக் களவின் ருகு மவன்றனக்கே.

(இ - ன்.) அச்சோமகாந்தனுக்கு, கிரணங்கள் வீசும் இரத்தினக் கொடிஞ்சி
யானது விளங்குகின்ற தேர்கள் ஆறாயிரம். கண்ணமமானது கொப்புளித்துப் பாய்

கின்ற யானைகள் பதினாயிரமாகும். கலந்த யுவ நறத்தையுடைய குதிரைகளுக்குச் சொல்லிடத்தில் இருப்பதினாயிரமாகும். ஒன்றில் - அபு தத்தை யேந்திய சேனைக்கு எல்லையிலாததாகும். எ - று.

தானை - காலான், இச்செய்யுள்¹ அம்மன்னனுடைய சதுரங்க சேனை யின் அளவை சொல்லப்பட்டது. (௧0)

கற்பால வடமீன் புறங்கண்டாள் கவினா லீர்தி சசிகமலை
பொற்பா ரம்பை திலோத்தமையைப் பொருது புறங்கண் டாளரைய
னிற்பாற் கிழமை பூண்டறங்க ளெடுத்தாள் சுதன்மை பெணும்பெயரான்
ணற்பார் சோம காந்தனுயி ரிரண்டா மென்ன நண்ணினாள்.

(இ - ள்.) சோமகாந்த னில்லக்கிழமைபூண்டு இல்லற நடத்துபவள் சுதன்மையென்னும் பெயரினாள்; கற்பினால் அருந்ததியை வென்றவள்; அழகினால் இரதி இத்திராணி - திருமகள் - அழகமைந்த அரம்பை - திலோத்தமைய முதலானாவென்றவள்; நல்ல வலகமானது சோமகாந்தனுக்கு உயிரிரண்டாமென்று சொல்லும்படி பொருந்தியவள். எ - று.

வடமீன் - அருந்ததி; வடக்கிலுள்ள நட்சத்திரம்: வடதிசையிற் பல நகரத் திரங்களிருப்பினுஞ் சிறப்புநோக்கி அருந்ததியையே யுணர்ந்தியது. (௧௧)

இன்ன சுதன்மை வயிற்றுதித்தா னேம கண்ட னெனும்பெயரான்
கொன்னும் பதினாயிரம்பாணை கோணை வலியான் பகைத்தெதிர்த்த
மன்னர் நடுங்கப் புகையுயிர்க்கு மடங்க லணையா னிவர்பலருந்
துன்ன வளர்செங் கோலோச்சிச் சோம காந்தன் வாழ்ந்திருநான்.

(இ - ள்.) இத்தகைய சுதன்மையென்பாள் வயிற்றில் ஏமகண்டென்னும் பெயரையுடைய புதல்வன் பிறந்தனன். அவன் பெரிய பதினாயிரம் யானைகளின் அழியா வலியுடையவன்; பகைகொண்டெதிர்த்த அரசர்கள் நடுங்கும்படி புகை யுயிர்க்கின்ற ஆண்கிங்கத்தையொத்தவன். இவர்களெல்லாரும் நெருங்கியிருக்க, சோம காந்தன் வளர்கின்ற செங்கோலுச்செலுத்தி வாழுங்காலத்தில். எ - று. (௧௨)

பண்டு புரிந்த தீவினைபாற் பாழி யுடம்பிற் குட்டநோய்
மண்டி யெழுந்து நினைங்குருதி வழியு முடைநீர் சியனைத்துங்
கொண்டு மணிமந் திரமருந்து குழித்துப் புரியுந் தொறுமந்தோ
மிண்டி வளர வெய்துயிர்ந்து வேரதன் வெறுத்தங் கிதுசெய்தான்.

(இ - ள்.) சன்மாதரத்திற்குச்செய்த தீவினைச்சம்பந்தத்தினால், பெருமைதங்கிய (தன்) தேசத்திற் குட்டநோய் மிகுந்தெழுந்து, நிணமும் உதிரமும் சொரிகின்றமுடைநீரும் சீயும் இவைமுதலியனவும் பொருந்தி, மணி மந்திர மருந்துகளையோசித்துச் செய்யுந்தோறும், ஐயோ! அதிகரித்துவளரப் பெருமூச்சுவிட்டு, சோமகாந்தன் (போகக் களை) வெறுத்து இவ்வாறு செய்தனன். எ - று.

மணி - வாலரசகுளிகை.

(136)

வேறு.

வயமலி மடங்கலேற் றணையின் லைகியே
வியவரி னளமச்சுரை, விளிப்ப மற்றவன்

சோமகாந்தன் வனம்பகத்துணித்தபடலம். கங்.௪

பயனுற வந்தடி பணிந்தே முந்தபின்
னயமொழி யாலுள நைந்து கூறினான்.

(இ - ன்.) வெற்றியிருந்த சிங்கா னத்திலிருந்து, வேவுகாரர்களால் மந்திரிகளை யழைக்க, அவர்கள் பயன்பெறும்படி வந்த (மன்னவனுடைய) பாதங்களை நமஸ்கரித் தெழுந்த பின்னர், (சோமகாந்தன்) மனம்வருந்தி இத்தமாகிய வார்த்தைகளாற் சொல்ல லாயினன். எ - று.

மடங்கலேற்றனை - ஆண்சிங்கங்கள்சமந்த பீடம். (கச)

பொருநதலர் பகைகெடப பொருது வென்றனென்
றிருந்திய வுலகெலாளு சிறப்பிற் காத்தனென்
மருநலுணு மமபாக்கு மகழு மாற்றி மென்
விருந்திவர் முகமலா விளகங் கண்டனென்

(இ - ன்.) சத்துருக்கள் பகைமையொழியும்படி (அவர்களுடன்) போர்செய்து, வென்றேன்; திருத்தமாகிய ஏலகழுமுவதையுஞ் சிறப்புடன் காத்தேன், தேவாயிற் சத்தைப் புசிக்கும் இமையவர்கட்கு யாகங்களுஞ்செய்தேன். அத்திகளுடைய முக மாகிய மலர்கள் மலர்ச்சிபெறச்செய்தேன். எ - று. (கரு)

சோலையோ டறகருளந தொட்டு மோதனச்
சாலையோ டனைத்துள தரும மாக்கியு
மாலையாய் கருமபென வடாககு நோய்தவிர்
நாலையா னயிந்தில னுனித்த கேள்வியிர்.

(இ - ன்.) துட்பமாகிய தூற் கேள்வியையுடையவர்களே! சோலைகளுடன் தருமத்திற்காகக் குளங்களெடுத்தும், அன்ன சத்திரத்தடன் உள்வனவாகிய தருமங் களையெல்லாஞ்செய்கும், ஆலைவாயிலகப்பட்ட கருபைப்போல (என்னைத்) தன்புறுத் தும் நோயை யொழிக்கத்தக்க தூலினை யானறிந்திலேன். எ - று.

அனைத்துளதருமம் - உண்டாகிய பிறதருமங்கள், தருமம் பலதிறப்படும் அவற்றுட் சிறந்தது முப்பத்திரண்டுவகைத்து. அவற்றை,

காந்திப்புராணம்.

“தெய்வந்தென் புலத்தார் பூத மானிடம் பிரம மென்றோ
வைவகை யெச்சம் பூர்த்தி துறந்தவர் மடங்க ளன்பு
செய்யுமில் வாழ்வார் கில்ல மனைக்குப கரணந் தேம்பூப்
பெய்தமை தண்ணீர்ப் பந்த ரெங்கணும் பிறர்கு சோலை.

இரப்பவர் குருட ரெவ்வ முற்றவர்ப் புரத்தல் வெந்நோய்
தரக்குநன் மருந்து தாவாய் மகவினை யோம்பல் சுண்ணம்
பரித்தபா கடையே யெண்ணெய் பைம்புனல் குளிப்ப வேண்டு
மருக்கிளர் துவர் ளாகி மலரனை நல்லான் கனளி.

கடிமணம் விளக்கு மாறாக் கடனொழித் திதெ வீச
னடியவர் விழைவ விகை யக்கமா மணியெண்ணீறு
படியிலாக் கடவுட் பூசையுபகர ணங்கள் பாசந்
தடிதரு வேத வாய்மைச் சைவநூல் புராண நல்கல்.

விநாயகபிராணம்.

செவியிராண்டுகழேப் பத்தி செவியுறவேறுத்த லோடு
மூங்கையி னபயம் யார்க்கும் வழங்குத லுள்ளிட்டே
கவையிரி யறமென் னான்கு நாடொறு நிகழ்ச்சி மாண -
பவநெறி துரக்கு ஞானப் பைந்தோடி நிறுவிப் பின்னர். — என்பதனானாக.

சோமனே யெனவொளி துலகரு மாட்சியாற்
சோமகார தப்பெயர் துன்னி னேனுட
ஞமநோய முிக்கவு நாட்டி னீற்குறத்
தோமறா வுளத்தையுஞ் சுடுதல வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) சந்திரனெயென்ற சொல்லும்படி ஒளிவிளங்கும் மேம்பாட்டினான்
சோமகார்தனென்னும் பெயரையடைந்தேன் பயத்தைத்தருந் குட்டகோயானது
உடலையழிக்கவும், நாட்டினின்று நீவருந் குற்றம்பொருந்திய மனத்தையுஞ் சுட
வேண்டும். எ - று.

(கௌ)

ஐரதமுன் றடுக்கிய வமளி மீயிசை
யீர்திர னுணவிற யிருந்த தேசற
நொநதமவாழ்ந் திருக்கவே நோக்கு மென்னுடல்
சிறதவே வானினாற் சிதாததல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) மூன்றடுக்கிய பஞ்சசயனத்தில், இந்திரனும் மன நாணமுறப்
பொருந்தியிருந்த அழகழியும்படி நோயுற்றும் வாழ்ந்திருக்கவே கருதும் என்னுட
லைச சிததும்படி வாட்படையால் வெட்டுதல் வேண்டும். எ - று.

இந்திரனா லீற்றிருந்த தேசற எனப் பாடமாயின், ஏசுதலும்படி என்க.
இந்திரன் என்பதன் பக்கலில் உயர்வுசிறப்பும்தொக்கது.

(கடி)

பலபல வுறாப்பதென் பண்டை ரோமையுங்
குலவிய பொழுதுநோய் குமைக்கு ரீமையும
புலமையின மிருதுவளி புந்தி செய்மினே
நலவழியினிவன நாடிச் சேறலே.

(இ - ள்.) தூத்புலமையின மேம்பட்டுள்ளவர்களே! பல பல வார்த்தைகள்
சொல்வதற் பயனெனின? பழய வினைதன்மையும் (தீமை) பொருந்திய காலமும்,
(குட்ட) நோய் துன்புறுத்தத் தன்மையும், மனதில் யோசிப்பீர்களாக இனி வனத்
தைப் பொருந்திச்செல்லுதலே நலமான வழியாகும். எ - று

(கக)

என்னினு மேம்படு மேம கண்டனை
மன்னிறும் மோடொ நிலத்தைக் காக்குமா
பன்னியென் பொறையவன் பாங்க ராக்குதா
தன்னினு மென்னினுஞ் சார்மி னென்றனன்

(இ - ள்.) என்னைக்காட்டிலும் மேம்பட்ட மமகண்டனை உதாபனமுதலான
பெரிய பூமியைக் கசக்கும்படி சொல்லி, என் கருமையு யவனிடத்திற் (சேர) செய்
வோம். (இச்சமயம்) தன் காரியத்தினும் என் காரியத்தினுஞ் சார்மிருப்பினும், என்
காரியத்துள் எனக்கைய நிலப்ப வகையின
சோரந்தன் னானையிசை குழங்கு னாதென

மீர்த்தவன் னத்தரா யெய்கி யன்மையிற்
சொந்தவன் படுந் துயர் சாரா பெய்கொள்:

(இ - ன்.) பொருந்திய வுன்னத்தில், துன்பமானது வருத்த, அப்பொழுதே
செங்காத்தன்தின்பேரிலேயே உடல்சொந்தனை [மூர்ச்சையாயினன்.] அவனைச் சூழ்ந்
திருத்த (மந்திரிமார் முதலான) வர்கள் யாவரும், இரங்கிய மனமுடையவர்தளாய்க்
கவலுகொண்டு சமீபித்துச்சென்று அவனடையும் வருத்தத்தைத் தாமும் அடைந்
தார்கள். எ - று. (௨௧)

கண்டவர் சிலருளங் கலாந்து கண்கணிர்
கொண்டனர் சிலர்கரங் குலைத்திட டார்சிலர்
துண்டேமற் சுட்டுவார் விரல்வைத் தாருடன்
மண்டிய நோயினை வைத்திட டார்சிலர்.

(இ - ன்.) (அதனைக்) கண்டவர்களிற் சிலர் மனமுருகிக் கண்களில் நீர்வழித்
தார்கள்; சிலர் கையை நெரித்திட்டார்கள்; சிலர் மூக்கின்மேல் நெடிய சுட்டுவீரலை
வைத்தார்கள்; சிலர் அவனுடைய பொருந்திய(குட்ட)நோயைத் திட்டினார்கள். எ - று.

தெய்வநொர் தனர்சிலர் சிலர்நெ ரித்திரு
கைவருந் தினர்சிலர் கையி னென்றுபு
மெய்வருந் தினினி வியாது தீர்ந்திவந்
குய்வுமுண் டோமென வழிதந் தார்சிலர்.

(இ - ன்.) சிலர் தெய்வத்தை நொத்தார்கள்; சிலர் இரு கரங்களை யு நெரித்து
வருந்தினார்கள்; சிலர் கையாலடித்துக்கொண்டு உடல் வருந்தினார்கள்; சிலர் இனி
இவ்வரசனுக்குக் குட்டநோயொழிந்து பிழைத்தலுனதாமோவென்ப (மனஞ்) சுழன்
றார்கள். எ - று. (௨௨)

கல்லியிற் கேள்வியிற் காக்கு நீதியின்
வல்லவர்க் குறுங்கொலிவ் வருத்த மென்குவர்
தொல்லினைப் பயனெவர் துடைப்ப ரென்குவர்
ரல்லலுந் திவ்வகை யழுங்கி னாரெலாம்.

(இ - ன்.) ஆங்குந் திருந்த எல்லோரும், கல்லியினாலுங் கேள்வியினாலும்
(பிரசைனை) இரட்சிக்கும் நீதியினாலும் வல்லவனாகிய இம்மன்னனுக்கு இவ்வருத்தம்
வரவாமோவென்பார்கள்; ஊழலினையின் பயனை யொழிப்பவர் யாவரென்பார்கள்;
துன்புற்று இவ்வகையாக வருந்தினார்கள். எ - று. (௨௩)

அக்கண மவர்தமை யமைச்சர் கையமைத்
துக்கனை கிடந்தவ னுழைச்சென் றெண்ணெயி
கக்குவைத் துதினர் துலங்கு மாணெழின்
பிதகச்சர் தாற்றியால் விச வித்தனர்.

(இ - ன்.) அத்தக்கனத்திலேயே மந்திரிகள் அங்குள்ளார்க் கையினு வமர்
த்தி, உட்கொண்டு கெடாதனத்திலிருந்த சோமகாந்தனிடஞ் சென்று, ஒன்றிய காது
களிற் கருதுவைத்துதினார்கள். விளங்குகின்ற நீர்த்த அழகு மிக்க விசிறியால்(மெல்ல)
விசிறியவர்கள். (௨௪)

சோகமங் கொழிதரச் சே- காந்தன
நாகணை யுறங்கிய நாமச் சகீதர
மேகமங் கொழுந்தென லேயெழு
தேகன திணையடி யிதயத் தேண்ணினுன.

(இ - ள்) அப்பொழுது சோகமொழிதலால், சோமகாந்தராசனும், சேஷ
சயனத்திலுறங்கிய அச்சந்தருஞ் சக்கராயுத்தாங்கிய மேகவண்ணனாகிய திருமால்
எழுந்தாற்போல மெல்ல வெழுந்த, கடவுளுடைய திருவடியை மனதில் சிந்தித்
தான். எ - று. (உசு)

வெந்திற லரசனுள விளைவு நோக்கிய
மந்திரத தலைவர்கள் வணங்கிக் கூறுலா
ரிந்திரன் போலவே யிகலக டந்தெமைத்
தந்தைதா யினுமிகத தாங்கி நின்றனை.

(இ - ள்) மிக்கவலியுடைய மன்னவன்மனத்தற்ற துன்பதைப் பாராத மன்
திரி சிரேட்டர்கள் பணிந்து சொல்கின்றார்கள இந்திரனைப்போலவே பகைமையொ
ழித்து எங்களைத் தந்தைதாயைக்காட்டிலும் மிகவுடையுடையதாகாததனை, எ - று.

அணையநீ யழிபிணி யடாகருளு செவ்வியி
னினைதரு வனத்திடை யேக விட்டுநன
மனையிடை வாழ்துமேன மதியின் மிககுளேந
தனைநிகா தருமமு நகைக்குளு சாலவே.

(இ - ள்) அவ்வகைய நீ குட்டினோயால் வருததுவகாலத்தில், துன்பஞ்செய்
பும் வனத்திற் செல்ல (உணை) விடுத்த, அறிவினை மேம்பட்ட நாங்கள் நல்லவிட்டில்
(இருந்து) வாழ்வோமாயின், தனக்குத்தானே சமானமாகிய தருமமும் (எங்களை நோக்கி)
மிகச்சிறிக்கும் எ - று.

அழிபிணி-துன்புறுத்தினோய தருமமென்றது என்னை தருமதேவதையை.

இருவகை யுறமொபாரு ளீட்டி யாணையா
முருகெழு திகிரிநன குருட்டி நீதிநூல
கருதிய வாறுநின் காதற புத்திர
னொருவனே யுலகெலா மோமப வல்லனே.

(இ - ள்) இருவகைப்பட்ட தருமமும் பொருளுகதேடி, ஆக்கினையாகிய
நிறமிக்க சக்கரத்தை நன்றாகச்செலுத்தி நீதிநூல் எண்ணியவகையே உன் ஆணைப்
புதல்வனாகிய ஏமகண்டனொருவனே உலகமுழுவதையும் காக்கவல்லவன். எ - று. (உசு)

வகைபெறு முலகவன் மதித்துக் காக்குமேற்
புகையுயிர்த் தழலுமிழ் புலவு வேலினோய்
தகையுநின் னணையா லீங்குத் தங்கினு
மிகையலால் ஞானமோலம் வேண்டு மாநிலை

(இ - ள்) புலவர்தான் திணைச்சொரியும் புலவன்மனதிலுமும், வேதப்படைதான்
புலவர்தான்! அங்குமகண்டன் மதித்து உலகத்தைக் காப்பானாயின் உழிப்பதும்.

சோமகாந்தன் - துணித்தபடலம். 1

தடுக்கின்ற உன் கட்டினையால் யாங்கள் இந்நகரத்திற் பொருந்தினும், மிகுதியேயல்
லாமல் (அவன் அரசபுரிகையில் யாங்கள்) கேண்டும் வழியில்லை. எ - று. (௬௦)

ஆகையா னின்னுட னரிநீ கானகம்
போகுமா துணிந்தனம் போருவின் மன்னவ
வுகைமென் மணிப்புயத் தேம கண்டனை
யோகையா லரசினுக் குரிமை செய்கென்றார்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால், உன்னுடனே அரியவனத்திற்குப் போகும்படி (நாங்
ளுமனம்) துணிவுற்றிருக்கின்றேம். ஒப்பில்லாத அரசனே! வெற்றிமாலையணிந்த
மெல்லிய இரத்தினபரணம்பூண்ட புயத்தையுடைய எமகண்டனைச் சந்தோஷத்துடன்
இராசகாரியத்திற்குரியவளுக்கு வென்றுசொன்னார்கள். எ - று.

அரசினுக்குரிமை - பட்டாட்டேகம் (௬௧)

வேறு.

இன்ன வாறுநி கழ்ந்த யாவுமி யம்ப வுண்மனை வைகிய
தன்னை நெடுநி லாள்சு தன்மைந ரிதநி லாதுரு ரேலெனப்
பொன்னின் மேகலை தூபு ரத்துனை பொங்கி யார்ப்பந டந்துபோய்
முன்னர் கின்றவ னங்கி மன்னன்மு கத்தை நோக்கிவி ளம்புவாள்.

(இ - ள்.) இந்தவகையாக நடந்தவற்றையெல்லாம் (தூதுவர்கள்) சொல்ல,
அந்தப்புரத்திலிருந்த தன்னைத்தானேயொத்த அழகியுடைய சுதன்மையென்பவன்
(மனஞ்) சகிக்காமல் வினாந்து, பொன்னாலாகிய மேகலாபரணமும் இரண்டு பா
சரங்களும் அதிகரித்தொலிக்க நடந்தசென்று, அரசனுக்கு முன்னேநின்ற பணிந்து
(அவன்) முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றான். எ - று. (௬௨)

இருத லைப்புளி னுற்ற வேருயி ரென்ன தும்முட னுகியே
மருவு துன்பமு மின்ப மும்வழு ளாது துய்த்திடு மாட்சியேன்
வெருவு காண்க றும்மை யேகனி மித்தி ருந்துயி வாழ்வனே
கருத லார்களவ னங்க வெய்துக டைக்க னெனக்கிய காவலோய்.

(இ - ள்.) பகைஞர்கள் பணியும்படி (அம்பின) செய்து கடைக்கட்பார்வை
செலுத்திய மன்னனே! இருதலைப்பறவைககுப் பொருந்திய ஒருயிர்போல உம்முட
னிருந்து, பொருந்திய துன்பத்தையும் இன்பத்தையும் தவறாமல் அதுபவிக்கும் கீழம்
பாடுடைய அடியான், அஞ்சத்தக்க வனத்திற்கு உம்மைச்செல்ல அனுப்பி, (நகரத்தில்)
இருந்து உயிர்வாழ்வேனோ? எ - று. (௬௩)

ஒத்த வன்பின ராகி மங்கைய ருற்ற காதலன் வாழ்வாழ்
தித்த ராதல மீதி றப்பயி றப்ப ராயினி ருங்கதி
மெத்து போகவி தங்கொள் வானொ லென்ற மாதவ ரோதலா
லத்த வத்தமு நின்னெ டேருவ னல்ல திங்கம ரேனென்றான்.

(இ - ள்.) புனிதமானவரே! மாதர்கள் ஒத்த அன்புடையவர்களாகிப் பொருந்
தியகணவன்வாழ (தாமும்) வாழ்ந்து, இப்பூமியில் (அவன்) இறப்ப (தாமும்) இறப்
பார்களானால், பெருங்கதியாகிய மிக்க பதவியையடைவார்களென்று (ஐம்புலன்களை

யும்) சயித்த பெருந்தவசிகள் சொல்லுதலாடி, ஒருநாளும் உம்முடன் செல்வெனல
லது இங்கிருக்கமாட்டேன் என்று சொட்டேன். எ - று. (கச)

குறை யாற்பொரு தப்ப மெதுனர் துன்றி ளங்கொடி பேர்லவும்
பாறு சூழியில் வேல்கள் பாய்ந்துப தைக்கு மாண்பினை போலவும்
ஹி மாய்நதுச தன்மை கடபுனல் வீழ நொந்திது விள்ளது
மேறு போலம ருங்கி ருந்திடு மேம கண்டனி யம்புவான்.

(இ - ள்.) சுழல்காற்றினாற் போர்செய்யப்பெம் பூங்கொத்து பொருந்திய
இளங்கொடிபோலவும், யுகத்பூமியிற் சூழ்ந்த கூாமையாகிய வேல்கள் பாயப்பெற்றுத்
துடிக்கின்ற பெண்மாண்போலவும், சுதனமையானவன் விளக்கமற்றுக் கண்ணீர்சொரிய
மனநொந்து இதனைக் கூறவும், ஆண்சிங்கம்போலச சமீபத்திலிருந்த ஏமகண்டன்
சொல்கின்றான். எ - று. (கரு)

திங்கள் செக்கதிர் நீத்த வானமுந் தீயொ டானொழி வேள்வியு
மங்கை பற்றிய நாத னோடரு மைந்த னீங்கிய மாதருந்
தங்க மைசசரி னோடு வேந்தர்த ணங்க தேயமு மென்னவே
யிங்க ணின்றுறு மைப்பி ரிந்தா சாளு மெண்ணமி சைந்திலேன்.

(இ - ள்.) சந்திர சூரியாகனொழிந்த ஆகாயமும், நெருப்பும் பசுவில்லாத
யாகமும், அழகிய கையைப்பிடித்த கணவனுடன் அரிய புத்திரனில்லாத மாதாகளும்,
பொருந்திய மந்திரிகளுடன் அரசன் பிரிந்த தேசமும்போல, இவ்விடத்திலிருந்து
உம்மைப்பிரிந்து அரசாட்சிசெய்யுந் கருத்திற்குச் சமமதித்திலேன். எ - று. (கங்)

புத்தி ரன்கட னீன்றெ டுத்தவர் பூசை யாற்றியி றந்தபின்
பத்தி யாற்பிதி ரர்க்கு நலலவை பண்பி னாற்றுவ தேயலா
லத்த முப்த்தர சாட்சி செய்தழி போக மூழ்துவ தல்லவே
வைத்த செலவம தித்தி லேனுடன் மால்வ னத்துறு வேனென்றான்.

(இ - ள்.) மைந்தனுடைய கடமையாவது: பெற்றெடுத்த பிதாமாதர்களைப்
பூசித்து,* (அவர்கள்) மரணமடைந்தபிறகு, பிதிரர்கட்குப் பத்தியுடன் கல்ல (தில
பிண்ட தர்ப்பணிக்)கிரியைகளை முறைப்படி செய்வதேயல்லாமல், பொருளைச்சேர்த்து
இராசரிகடத்தி யழியத்தக்க போகங்களை யறுபவிப்பதல்ல. (ஆதலின் துன்பத்தையே)
பொருந்திய (இராச) செல்வத்தை மதித்திலேன். (நானும்) உம்முடனே பெரிய வணத்
தை படைவேனென்றான். எ - று. (கௌ)

தோம கன்றவ மைச்ச ருந்துணை யாவி யன்னச தன்மையு
மேம கண்டனும் வேறு வேறினி தோதும் வார்த்தையெ னுஞ்சுதை
நாம வச்சிர வேலின் மன்னவ னன்று துய்த்துள முங்குளிரர்
தேம கண்டனை வேறு நோக்கியெ டுத்தி ரும்பொருள் கூறுவான்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற மந்திரிகளும் உயிர்த்துணையாகிய சுதன்மையும், ஏம
கண்டனும் வெவ்வேறு இனிதாகக்கூறிய சொற்களென்னுமுந்தை, அச்சத்தைத்தரும்
வச்சிரவேலெத்தாங்கிய சோமகாந்தன் நன்றாகச் சேலியாகியிருந்து மனமுங் களித்து,
(புத்திவலாகிய) ஏமகண்டனைத் தனியாகப் பார்த்தும் பெரும்பொருளைக் கவனமுந்
தெரிந்துகூறுகின்றான். (கச)

பின்னை அம்புரு வந்து னாயது சபது கொண்டெவன் பேசின
தன்னரும்பது வற்றி நத்தெடு தந்தை தாயரை யோம்பினின்
மேள்ளரும்பல தான மாதியியற்றி யேகய பூமியின்
விள்ளரும்பலி பிண்ட மிட் ன் மெச்ச புத்திர னுயினும்.

(இ - ன்.) (மகனே! நீ) பின்னப்பராயத்து னிருப்பவனல்லன்; மதிமயக்
கங்கொண்டு யாது கூறின? நீக்குதற்கரிய நீதிநூற்படி அன்னை பிதாக்களைப் பாது
காத்துநின்ற, இழிவில்லாத பவவகைத் தானமுதலியவற்றைச் செய்து, புண்ணிய
யியிற் சொல்லற்கரிய பலி பிண்டங்களைக் கொடுத்தவன் மெச்சத்தக்க புதல்வனான
பாதினும். எ - று. (௧௧)

தாயர் தந்தையர் வார்த்தை யிற்றவ ருது நின்றிட லேழுத
லாய தன்மம ிந்த புத்திர னான வாககரு மைந்தனே
மேய வெண்ணுறா கொண்ட மைச்சரி மேடு மேதினி காத்தியென்
மேயும் வண்ணமி யமபி யுண்மனை யேம கண்டனெ டெய்தினுன்.

(இ - ன்.) தாய்தந்தைகளுடைய வார்த்தையிலிருந்து பிறழாது நின்றலே
சிறந்த தன்மமென்றறிந்த புத்திரனே பெற்றோர்க்கு அரிய மைந்தனாவான். பொருந்
திய என் சொல்லக்கேட்டு மந்திரிகளுடன் உலகினைக் காக்கக்கடவையென்று தக்க
படி கூறி, ஏமகண்டனுடன் அந்தப்புரமடைந்தான். எ - று. (௧௦)

ஒருவ ரெய்தியி ருப்பி னும்பல ருற்று வைகன ரோடுவன
மருளும் வண்ணரி முற்றி ருக்கதி மம னித்திரண் மாளிகைக்
கருத லற்குரு மேற னுனெரு காம ருதவி செய்தினு
னருமை மைந்தனை முன்னி ருத்திப வறகு நீதியு கைக்குமே.

(இ - ன்.) ஒருவர் வந்திருந்தாலும் பலா பொருத்தியிருக்கின்றனரோ வெ
ன்று மயங்கும்படி நிழல்செய்கின்ற பெரிய கிரணத்தைச் சிந்துஞ் சிறந்த இரத்தினத்
தொகுதிகளிறுத்த மாளிகையில், பகைஞர்க்கு இடியேறுபோன்ற சோமகார்தன்
அழகிய ஓராதனத்திருந்து, அருமைப்புத்திரனான ஏமகண்டனைத் தன்முன்னிருக்கச்
செய்து, அவனுக்கு நீதிமார்க்கங்களை யுரைக்கலாயினன். எ - று. (௧௧)

சோமகாரதன் வனம்புகத்துணிந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகந்திருவிருந்தம் - ௪௨௭.

அரசியற்கைப்படலம்.

இருணி நடுபெருங் கடன்மருங் குடுத்தொளி ரிருகிலத் தவர்க்கெல்லாம்
வருண மேகிலை பெனுயிரண் டொடுந்தக வகுத்திடு மாசாரர்
தரும் மென்பன் லுள்ளிலை வையெயலாஞ் சாற்றில னனைவறிந்
வருணம்மையர்களை யுன்கிருநித் தாகிய வரசிய லினிக்கேண்மோ.

(சோமகாரத்தாதன் ஏமகண்டனை கோக்கி) என்னருமை மகனே!
இருன்பெருங் கருநிறமாகிய பெரிய கடலை யாடையாகவுடுத்தெனிரும் பெரிய உல
கத்தினுள் வர்க்கெல்லாம் விதித்திருக்கும் வருணச்சீரம் தருமந்தன் அனலில்லாதன.

அவை யாவும் (உணக்கப்பெருகுமாதலின்) விசாலமேன. அனை யிருக்க உணக்குஇன்
றியமையாததாகிய அரசியனிதியைமாத்திர (கூறுகின்றேன்) கேட்பாயாக. எ - று.

இச்செய்யுளால் இப்படலத்தின் விளக்கினை, கி

தினகருமம்.

விடியன் முத்துறக் கடிக்கையைத் தெனத்தூரில் விடுத்துடற் சுசிசெய்து
கடிம லர்த்திர ளமளிசேச் பள்ளிபைக் கடிநதுவே றிடம்வைகிக்
கொடிய வல்லினைக் குழாத்தினைப் பொடி பொடி கொமளப் பொடிபூசி
யடிக ளாகிய குரவனை வழிபடு மமலனை யகத்தெண்ணி.

(இ - ன்.) பொழுது விடிய ஐந்துநாழிகை முற்பட்டுத் தயினீங்கி, தேசக்
தைச் சுத்திசெய்து, வாசுதந்திய மலர்த்தொகுதி நிறைந்த படுக்கையையுடைய விடுத்துப்
புறத்தே யமர்ந்து, கொடிய பாவகூட்டங்களை நீற்றத்தக்க திருநீறிட்டுக்கொண்டு,
தலைவனாகிய ஆசானையும் உபாசனா மூர்த்தியையும் மனதில் நிர்வானித்து. எ - று.

இதுமுதல் ஒன்பது பாடல்கள் குளகம்.

மக்களாயிற் குறுபியக்குத் துணையாயவற்றுள் “தெரிந்தோம் பித்தேரினு
மஃதே துணை” எனவியத் தோதப்படும் ஒழுக்கநெறியே சிறந்தது. அதுவும் “மன்
னர் சீர்வழிப் பட்டதே மன்பதை” எனக் கூறியவாறு, அரசனறுஷ்டித்தாலன்றி, உல
கிரைதுஷ்டியாராதலின இவ்வரசன் அரசியலை மொழிவதன்முன,ந்ததிய வொழுக்கக்
திற் சிறிது தன்மைத்தனுக்குப் பொதுப்படக் கூறினன். (உ)

பரந்த பூமியை யெதிருற நோக்குபு பாரெனப் படுதாயே
யரந்தை யின்றியான் றிரிதருந் தொறுமென தடியுன துருமீதே
நிரந்தரித்துறப் படும்பிழை பொறுவென நெகிழ்தவன் ளகத்தோடு
மிரந்து பின்னிரு மதப்பெருந் கலிற்றினை யினிதுறத் தியானித்து.

(இ - ன்.) விசாலமான பூதேவியை யெதிராகப் பார்த்து, பூமியென்று சொல்
லப்படுந் தாயே ! துன்பமின்றி யான் சஞ்சரிக்கும் பொழுதெல்லாம் என்சால் உன்வடி
வின்மேற் பொருந்தப் பரவிப்படிக்கின்ற குற்றத்தை (எண்ணுது) பொறுத்தருள்க
வென்று உருக்கமானமனதுடன் பிரார்த்தனை செய்து, பின்னா இருமதங்களையுடைய
பெரிய யானைமுகமமைத் விநாயகமூர்த்தியை யினிதாகத் தியானஞ்செய்து. எ - று.

இருமதம் - கன்னமதம் கைமதம் என்பன.

நோக்குபு - செய்பு என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம். (க)

எண்ணி லாகம மறைக்கெலா முடிவென லிருந்திடு மிறைதன்னைக்
கண்ண னாதிவிண் ணவாக ளா யிருந்திடுங் கணேசனை மனமாதி
நண்ணு னாதா யகனைநாற் பொருளையு நண்ணிநர்க் கருள்வானே
யண்ண லாகிய வனுகியை யனந்தரு பிையருட் கடலானே.

(இ - ன்.) கண்கிலல்லாத வேதாகமங்களுக்கெல்லாம் முடிவாக வீற்றிருக்குந்
தலைவனும், திருமால் முதலிய தேவர்களாயிருந்திடுங் கணேசனும், மனதிலுள்ள
டாத முதல்வனும், அடைத்தவர்களுக்கு (தர்மமுதலிய)நால்வகைப்பட்டபுருடர்தீர்த்க
ளையுந் கொடுப்பவனும், கட்டவுளாகிய அநாதியும், அநந்தவடிவனும், திருபா எழுந்திர
மமானவனும். எ - று.

நாற்பொருள்கள் - அறம் - பொருள் - இன்பம் - வீடு என்பன.

சுகல லோகமு மனித்திடுங் காரணமானதத் துவன்றன்னை யசுலு ருதலிக் கினங்களே யாபினு மடுத்தவர்க் கறுப்பாளைப் புகல்வி நாயகக் கடவுளைப் புலரியின் வணக்குகின் றேனென்று மிகல்செய் காதலின் வழத்திமற் றமாறா வேறுவே றுறநோக்கி.

(இ - ள்) சர்வலோக ரக்ஷணிய காரணமாகிய தத்துவசொருபியும், தன்னை யடுத்தவர்களுக்கு நீங்காத விக்கினங்களே யானாலுந் தீர்க்க வல்லவனுமா யிருக்கின்ற விநாயகப்பெருமானைப் பிராதகாலவந்தனஞ் செய்கின்றேனென்று, மிக்க ஆசையுடன் கியானித்து, பின்பு தனித்தனி தேவவணக்கஞ் செய்து. எ - று. (இ)

உரக மாலையான் சந்திர சேகர னுமுதலையீ னுரிசூழ்த் த பரமன் பேரமு கினன்பெருங் கருணையன் பண்ணவ ரனைவோர்க்கும் வரமெ லாங்கொடுத் தருள்பவன் பார்ப்பதி மனைனல் வழிவாராப் புரரி லாவகை யழித்தபுண் ணியன்றனைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன்.

(இ - ள்.) சர்ப்பபரணமணிந்தவனும, சந்திர சேகரனும், புலித்தோலை யா டையாக வணிந்த பரமனும், சலட்சணனும், தயார்தியும், தேவர்க ளெல்லாருக்கும் வரங்களுெல்லாவற்றையுங் கொடுத்தருள்பவனும், உமாநாயனும், நல்வழியில் வராத திரிபுரங்களை நீல்லாவழியாக எரித்த புண்ணிய மூர்த்தியுமாகிய சிவபெருமானைப் பிராத கால வந்தனஞ் செய்கின்றேன் (என்று பணிந்து.) எ - று. (சு)

பெத்த முத்தியும் பரப்புபெண் ணரசியைப் பிறமுமுக் கண்ணனைத் தத்து வத்தினுக் காடுகா ரணியையத் தத்துவங் கடந்தானைச் சித்தர் தேவர்க டுகொொரு மிறைவியைத் திகழ்சமு சாரத்தின் புத்தி நீங்குமா றருளும்பார்ப் புகுகளைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன்.

(இ - ள்.) பெத்த முத்திகளை யருள்புரியும் பெண்களையகியும், பிறழ்கின்ற மூன்று கண்களையுடையவரும், தத்துவங்களுக்கு ஆதிகாரணியும், தத்துவாதீதியும், தெதியாளர்களுந் தேவர்களுந் தொழுமிறைவியும், விளங்குகின்ற சமுசார பந்தவினை நீங்கும்படி யருள்பவளுமா யிருக்கின்ற பார்ப்பதி தேவியைப் பிராதகாலவந்தனஞ் செய்கின்றேன் (என்றுபணிந்து.) எ - று. (சு)

தொக்க பாவத்தைச் சத்துருக் குழாத்தினைத் தொடர்ந்துசென் றிறப்பா தக்க பூமகன் மனைனைப் பாற்கடற் றனித்துயி லமர்வானை [னைத் மிக்க வீரனாய் வேதிய ரிடர்தப வேறுவே றுருக்கொண்டு புக்க மாயனை யித்திர னிளவலைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன்.

(இ - று) தொகுதியான பாவத்தையும், சத்துரு கூட்டத்தையும் தொடர்ந்து சென்றொழிப்பவனும், தருந்த தாமமாமலரில் வசிக்குந் திருமகன் மனைனனும், திருப் பாற்கடலில் ஒப்பற்று (யோக) நித்திராசெய்பவனும், மேம்பட்ட வைதீகாக்கு இட ரகற்றும்படி (தசாவதாரமுதலிய) வெவ்வேறுவடிவெடுத்த மாயாவீரனும், உபேந்திரனு மாயிருக்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்தியைப் பிராதகால வந்தனஞ் செய்கின்றேன் (என்று பணிந்து.) எ - று.

இந்திரனிலவல் - இந்திரனுக் கினையோன்; உபேந்திரன்; மாவலியின் கர்வ பங்கநிமித்தம்; இந்திரனாருமாகிய அதிதியின் கோரிக்கைப்படி அவன் வயிற்றில் வாம னையையதரித்த முறையில், திருமால் இந்திரனுக்கு இளவலானதென்றறிக. (அ);

பெருமை தங்குமெண் ணத்தினை யுண்டயவன் பேணற் றொடுகன்ம்
மருவு தற்குறு காரண மானவன் மனையுரு வினனித்த
மிருளுந் தானவர் மாயையுந் துரப்பவ னியாவருந் தொழுதேத்தும்
பொருவி லாதபே ரொளிவளர் பரிதியைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன்.

(இ - ள்.) பெருமைதங்கிய எவ்வகை யிலக்கங்களுக்குங் கருத்தனும், காக்கத்தக்க ஞானமும் கருமமும் (ஆதியவற்றின் பலன்கள்) அடைதற்குக் காரணமானவனும், வேதநுபியும், நாடோறும் உலகவிருளையும் அசுரமாயையையும் தவிர்ப்பவனுமாகி எல்லோரும் பணிந்து துதிக்கும் ஒப்பில்லாத பேரொளி வளரும் சூரியபகவானைப் பிராதகால வந்தனஞ் செய்கின்றேன். எ - று. (க)

முறையி னிவ்வகை வழத்தியே யேனைய முடி கொள்வா னவாதமமைக்
கறையி லாமுனி வோர்களை யன்பினுற கருத்துறுத தொழுதேத்தி
யறையு நாட்கடன் விதிப்படி முடித்தபி னறங்கனின் வழுவாமே
நிறையும் வேதிய ரமைச்சரா தியரொடு நிலமரபுப் பதுமாண்பால்.

(இ - ள்.) இரீடமணிந்த மந்தைய தேவர்க்கோடும், களங்கமில்லாத முனிவர்களுக்கும் அன்புடன் மனதறிப் பொருந்த இவ்வாறு முறைப்படி துதித்து, சொல்லப் படும் நித்தியாதுட்டானத்தை விடமுறையே செய்து, அடிப்பின்னர் நீதி தவறாதபடி மிகுதியாகிய அந்தணர் மந்திரர் முதலியவரோ டாவனாவி உலகினைப் பாதுகாப்பது மாட்சிமையாகும். எ - று.

இரண்டாளு செய்யுண்முதல் இறுகாறுங் கூறியாற்றை,

நித்தியகன்மநேறி.

“சேர்தங்கு செங்கதிர்கீழ்த் திக்கெழுமுன னார்க்கடின.

யோரைந் தென்கெழுந்தே யோர்ந்து.

சுகியெனினு மன்றெனினுங் கூடியமெய்ச் சுத்தி

யிசைவாகச் செய்துநீ றிட்டு.

ஒன்சமயி ருத்திரனை நெஞ்சிற் சதாசுகினை

யென்கிரியை யானுமாங் கே.

யோகிவிந்து நாசம் புருவனடு வுண்ணானி

சோகம்பா வித்திகெ தோய்ந்து.

இன்ன லறவியன்ற வாறுசெயித் தேமூல

மன்னுமரன் றாளினையும் வாழ்த்து.”—என வருவனவற்றினும்,

இனியவை நரீபநு.

“கண்மூன் றுடையான்றான் சேர்தல் கடிதினிதே

தொன்மாண் தொய்மலை யானைத் தொழிலினிதே

முந்தறப் பேணி முகநான் குடையானைச்

சென்றமர்ந் தேத்த லினிது.”—என வருவதனனுமுணர்க. (க)

நீதி போதித்தல்.

அறத்துப்பால் - இல்லறவியல்.

வேறு.

ஒருப்படு மறத்தி னாலே யொண்பொரு ளின்பஞ் செம்பொற்
பருப்பதங் கடல்போல் வந்து பயப்படு மதனைக் கேண்மோ

விருப்பொடு வெறுப்பி லாத மிக்கவெண் குணத்தோ டொன்றா
யிருப்பவன் யாவ னென னினைபு வணங்கல வேண்டும்.

(இ - ன்.) (மகனே! நீ யடையவண்டிய நால்வகைப் புருடார்த்தங்களுள்)
ஒருமைப்பட்ட தருமத்தினு ளென்னிய பொருளும் இன்பமும் மேருமையுங் கடலும்
போல வந்து பயன்படும். அகனைக் கேட்பாயாக: விருட்டும் வெறுப்புமில்லாத மேம்
பட்ட எண்குணத்தோடு கூடியிருக்குங் கடவுள் எவனோ அவனுடைய உபயோகத்
தலைப் பணிதல்வேண்டும். எ - று.

இதுமுதல் இருபத்தாறாண்டு அநிகாயங்களாலும், முப்பத்தொரு செய்யுள்
ராலும் இவ்வறவியல் சொல்லலாயினர்.

இச்செய்யுளால், * செய்வகடொழு எனக் கூறியதாம். இதனை,

திருக்குறள்.

“அகர முதல வெழுத்தொலா மாதி - பகவன் முதற்றே யுலகு.
வேண்டிதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்கியாண்டு மிடுப்பை யில.
அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்-பிறவாழி நீந்த லாதி.
கோளில்பொறி யிற் குணமில்வேயெண்குணத்தான்-றாளை உணங்காத்தலை.”

என்பதனாலும்,

முத்தொராயிரம்.

மன்னிய நான்மீன் மடிகனலி யென்றிவற்றை
முன்னம் படைத்த முதலவனைப்—பின்னரு
மாதிரையா னாதினாயா சென்றென் றயருமா
வார்தினாநீர் வேலி யுலகு.”—என்பதனானுணர்ச்சு.

(நக)

வேறு

அறமுதற் பொருளுல கமல னானையா
லிறவாழ்தற் றேகுவாய் நிகழு மாமழை
வறுமையெய் தாவகை வயங்கு வேள்வியை
யுறுதரு மங்களை யுருதறல் வேண்டுமால்.

(இ - ன்.) உலகமும், (அதனிடத்தில்) அறமும் பொருளும் இன்பமும் மல
ரகிதனாகிய கடவுளருளால் நிலைபெறுத்துதற்கு எதுவாக நிகழ்கின்ற மழை வளபா
னது குன்றாவண்ணமாகப் பிரகாசிக்கின்ற யாகங்களையும், பொருந்திய தருமங்களையுஞ்
செய்யவேண்டும். எ - று.

இச்செய்யுளால் மறைபாடும் பெருக்கு எனக் கூறியதாம். இதனை,

சைவாச்சிறப்பு.

“கோனின் துலகம் வழங்கி வருதலாற் - றுனமிழ்த மென்றணற் பாற்று.
துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத் - துப்பாய தூஉ மழை.
சிறப்பொடு பூசனை செய்யாது வானம் - வறக்குமெல் வாணோர்க்கு மீண்டு.
தானக் தவமிரண்டுத் தங்கா வியனுலகம் - வானம் வழங்கா தெனின்.”—என்பத
னாலும்,

இவ்வதிகாரப் பெயர்களும் அவ்வவ்விடங்களிற் காட்டப்பட்டன.

நான்மணிச்சுடிகை.

“மழையின்றி மாநிலத்தாற் கில்லை மழையுந்
தவமிலா ரில்வழி யில்லை தவமு
மரசனா வில்வழி யில்லை யரசனா
மில்வாழ்வா ரில்வழி யில்.”—என்பதனானுமணர்க. (கஉ)

விழுப்பொரு ணுன்கையும் விளங்கத் தெள்ளுபு
முழுப்பவைம் பொறியையு முனிந்து நீத்தவர்
வழுப்படா மறையவர் மற்றைக் கல்வியோர்
குழுப்புறத் தாதரீங் கூர்தல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) சிறந்த (அறமுதலிய) நாற்பொருட் பயனையும் (இத்தகையன
வென்று) விளங்க வுணர்ந்து, பஞ்சேந்திரியங்களையும் முற்ற நிக்கிரகித்த சாதூத்கள் -
குற்றமில்லாத அந்தணர்கள் - ஏனைய குலத்து வித்துவான்கள் (இவர்கள் கூடிய) சபை
யில் ஆசையதிகரித்தல் வேண்டும். ஏ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்களாற் பேரியோனா வழிபடுஎனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷே நீந்தார்பெருமை.

“ஒழுக்கத்து நீந்தார் பெருமை விழுப்பத்து - வேண்டும் பனுவற் றுணிவு.

செயற்கரிய செய்வர் பெரியர் சிறியர் - செயற்கரிய செய்கலாதார்.”—என்பதனா
னறிக. (கங)

நீத்தவ ராதியோர் நெருப்பு யிர்த்திடிற்
காத்திடுங் கடவுளுங் கலங்கு மாதலா
லேத்துவ தேகட னென்று மைத்தனை
யாத்தர்கள் பொறுப்பரென் றவம தித்திடேல்.

(இ - ள்.) புத்திரனே! துறந்தோர் முதலியோர் (எவற்றையும்) பொறுக்கத்
தக்கவரென்று (அவரை) அவமகித்திடாதே. அவர் மனங்கன்றினால்* (நம்மைக்) காக்
கின்ற கடவுளாலும் அமைக்கவொண்ணாத் தீங்குறும். ஆதலால், அவரை யென்றும்
வந்தித்தீழே உன்கடமை. ஏ - று.

இதனை ஷே, ஷே,

“ஐந்தவித்தா னாற் லகல்விசும்பு னார்கோமா - னிந்திரனே சாலுங் கரி.

குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெருளி - கணமேனுங் காத்தலரிது.”—
என்பதனானுணர்க.

குரவரைப் பெரியரைக் கூறு மாகம

விரவுறு மறைகளை மேத கும்படி.

பரவுத லலதவர் பாங்கர் நீந்தனை

கரவுற வுளத்தினுங் கருதொ ணாததே.

(இ - ள்.) குரவரையாயினும், பெரியோரையாயினும், சொல்லுகின்ற ஆகமங்
களையாயினும், பொருந்திய வேதங்களையாயினும், சிரத்தையுடன் பூசிப்பதல்லது
அவர்களிடத்தில், இகழ்வதற்கு மந்தாயினும் மனதில் இடங்கொடுக்கக் கூடாது.

இதனை, ஷே, ஷே,

“நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து - மறை மொழி காட்டி விடும்.

அந்தன் ரென்டீபா ரறவேர்மற் றெவ்யுராகஞ்செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்.
என்பதனானும்,

கந்தபிராணம்.

“தந்தைசொன் மறுப்பவர்கடாயுரை தடுப்போ
ரந்தமறு தேசிகர்த மாணையை யிகந்தோர்
வந்தனைசெய் வேதநெறி மாறினர்கண் மாறாச்
செந்தழல வாயநிர யத்தினிடை சேர்வார்”—என்பதனானும்,

4

குநகங்கிதை

“அண்ணலம் பரனை யாசா ரியன்றனை யவம தித்தோ
ரெண்ணருங் காலம் பவ்வீ யிடைத்துனை கிருமி யாவர்
தண்ணமா ரிவரை யெண்ணு திழிவுரை சாற்றி னோர்கள்
திண்ணமண் ணவரவெ றுக்கத் தீமூய லகனோய் கொள்வார்.”—என்ட்
னனுமுணர்க.

(கடு)

தேங்குவின் போகமுஞ் சிறந்த முத்தியு
மீங்குறு மாக்கமு மினிது நல்கலா
லோங்கிய வறத்தினை யுளமுன் மூன்றினும்
பாங்குற நித்தலும் பரிந்து செய்தியால்.

(இ - ன்.) மிகுந்த சுவர்க்க போகத்தையும், சிறந்த மோட்சத்தையும் இவ்
வலகிற பொருத்திய செல்வத்தையும் இனிதாகக் கொடுத்தலால், உயர்ந்த தருமத்தை,
மனதில் கருதும் (அறம்பொருளில்பங்களாகிய) மூன்றினும், திருத்தமாக நாடோறும்
ஆசையுற்றுச் செய்க. எ - று.

இதுமூதல் மூன்று செய்யுள்களால் தருமத்தை விரும்புஎனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஸ- அறன்வலியுறுத்தல்.

“சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினு உங் - காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு,
ஒல்லும் வகையி லறவினை யோவாதே - செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்”என்
பதனானிக.

(கசு)

வழுக்கறு மறத்தினை மற்றுச் செய்துமென்
றொழுக்கிடா தொல்லுறும் வகையின் னுச்சொறு
மழுக்கெனு முளத்தழுக் கார லாமுத
லிழுக்குறு வெகுளியு மின்றிச் செய்கவே.

(இ - ன்.) (தேகம் நிலையற்றதாதலின்) உன்றாச் செய்யக்கூடிய குற்றமற்ற
தருமத்தைப் பின்னர்ச் செய்யோமென்று நழுவுவிடாமல், கடுஞ்சொல்லும் மனத்தழுக்
களையொருமையும், ஆசையும் இழிவாகிய கோபமும் முதலியன கலவாமல் (விளை
ந்து) செய்யக்கடவாய். எ - று.

இதனை, ஸெ ஸெ.

“அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொன் னானு - மிழுக்கா வியன்ற தறம்.
அன்றறிவா மென்னு தறஞ்செய்க மற்றது - பொன்றுங்காற் பொன்றத் துனை.”
என்பதனானும்,

பழமுநீழி.

“காலச்செய் வோமென் றறத்தைக் கடைப்பிடித்துச்
சாலச்செய் வாரே தலைப்படுவா—மாலே
கிடந்தா னெழுத லரிதான்மற் றென்கொ
வறங்காலே செய்யாத வாறு.” என்பதனுமுணர்க. (க௭)

அன்புறு மறத்தினு லடுக்கு மின்பமே
யின்பெனத் தக்கதா லேனை யின்பெலாந்
துன்பமும் பழியையுந் தோற்று மாதலால்
வன்புறு மறத்தினு மறப்பிற் கேடுறும்.

(இ - ள்.) அன்பமையாத அறத்தாற்றினால் (தன் மனைவியை அடுக்கும் இன்
பமே இன்பத்தை (புகழுடன்) கொடுக்கத்தக்கதாம். பிற (மாதருடன் புணர்ச்சி முத
லிய) இன்பங்களெல்லாம் பாவத்தையும் பழியையு முண்டசெய்யுமாதலால், தீமை
யற்ற தருமத்தை மறந்தாற் கேடு வியையும் (என்றுணர்க.) எ - று.

இதனை, ரெ, ரெ.

“அறத்துநூலுங் காக்கமு மில்லை யதனை - மறத்தலி னூடங்கில்லை கேடு.
அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம் - புறத்த புகழு மில.” என்பதனுமும்,

புறநானூறு.

எளிதென லிகழா தரிசென வளையாது
துமக்குநீர் நல்குதி ராயின் மனத்திடை
நனைப்பினும் பிறக்கு மொழியினும் ளெரந்
தொழிற்படிற் சினைவிடேப் பயக்கு முணர்த்தி
னிவனு மும்பருந் துணையே யதனாற்
றுறைதொறுந் துறைதொறு ளோக்கி
யறமே நிறுத்து மின் றறிந்தி சிடுனரே.” என்பதனுமுணர்க. (க௮)
வேறு.

பிரம சாரி வனத்துறைவோன் பேணுக துறவி தென்புலுத்தார்
சூரவர் தேவர் விருந்தொக்கல் கோக்கண் மறைபேயா நிறந்தோர்க
லிரவ லாள ருறுப்பிலர்க ளெய்தும் பிணியா ளர்கண்முதியோர்
விரவு பாலர் சிசுதமது மிசையா ரிவரை யோம்பு கவே.

(இ - ள்.) பிரமசாரிய விரதர் - வானப்பிரத்தர் - காக்கத்தக்க சந்தியாகிகள்
பித்தேடர்கள் - ஆசாரியர் - தேவர் - விருந்தினர் - சுற்றத்தார் - பசுக்கள் - வேதியர்
கள் - இறந்தவர்கள் - (சார்பில்லாத) தரித்திரர்கள் - அங்கவீனர்கள் - பொருந்திய
நோயாளர்கள் - விருத்தர்கள் - பாலர்கள் - கடைய சிசுக்கள் - தாம் உணவெரிக்க உண்டு
பிழைப்பவர்கள் ஆகிய இவர்களை (இல்லறத்தோன் காக்கவேண்டுதலின் நீ அவ்வாறு)
காத்தொழுகுவாய். எ - று.

இதனை, ரெ, இவ்வாழ்க்கை.

“இவ்வாழ்வா னென்பா றியல்புடைய மூவர்க்கு - நல்லாற்றி னின்ற துணை.

துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு-மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை.

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க ருனென்றும்-கைம்புலத்தா ரோம்பறலை,
என்பதனுமும்,

தூதரமணி.

“கற்றவர் கடவுட் டானஞ் சேர்ந்தவர் களைக ணில்லா
மற்றவ ரந்த ணை ரன்றியு மவர்கள் போல்வார்ச்
குற்றதோ ரிகெகண் வந்தா லுத்துத் குரித்தன் றாயிற்
பெற்றவிய் வடம்புதன்னுற் பெறுமபய னில்லை மன்னே.”—என்பதனு
முணர்க.

வருவாய்க் கியைய வாழ்தலுறு மறுவில் கற்பின் மனையாள்போற்
பொருள்யா வுளவா மதுவன்மிப் புகழும் பயனு மிகவுண்டாங்
கருதா ரெதிரே யிமிலேற்றுக் காமர் நடைபு முறுமதனு
லொருவா தவளோ வெப்புறவே யுற்று வாழ்த லறனாகும்.

(இ - ள்.) (கணவனுடைய) வரவுக்குத்தக்க (செலவுசெய்து) வாழும் குற்ற
மில்லாத மனைவியைப்போல (இவ்வாழ்வானுக்குச்) சிறந்த பொருள்கள் எவையுள
வாகும். அதுவேயல்லாமல் (அவளால்) நீர்த்தியும் பிரயோசனமும் மிகுதியுமுண்டா
கும். (தன்கணவனைப்) பகைஞர்முன் வெங்காது நடக்கச்செய்யும்; ஆதலால் மனையா
ளுடன் நீங்காது சீர்ப்படவாழ்தல் நல்லறமாகும். எ - று.

இச்செய்யுளால் மனையாணலமோம்பு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, டை, வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

“மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்-வளத்தக்கான் வாழ்க்கைத் துணை.
பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள சுற்பென்னுந் - தின்மையுண் டாகப் பெறின்.
புகழ்புரிந் தில்லிலோர்ச் கில்லை யிகழ்வார்புண் - நேறுபோற் பீடு நடை.”—என்ப
தனனும்,

அருநெறிச்சொல்.

“மருவிய கற்பின் மனையாளுந் தானு
மிருவராய்க் கொண்டுய்ப்பி னல்லா—லொருவரா
ல்லவாழ்க்கை யென்னு மியல்புடைய வான்சகடஞ்
செல்லாது தெற்றிற்று நன்னு.”—என்பதனுமுணர்க. (உ0)

எழுமைப் பிறப்புந் தீவினைவந் தெய்தாச் சிறப்புந் தென்புலந்தார
முழுது முவக்குங் கடன்சூல முடிக்கு மாண்பும் பெறுதலினுற்
பழுதி றவங்கண் மிகப்புரிந்து பயந்த மைந்தர் தமையவர்க்குக்
குழுமு மவையின் முந்திருப்ப வாயிவு கொளுத்தல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) (பெற்றோருக்கு) எழுபிறப்பினு நன்மையடைவித்தலும், பிறரார்
முற்றந் திருப்பியடையுங் கடன்களை மிகுதியாகச் செய்ய மாட்டியும் உண்டாதலினால்
குற்றமில்லாத தவங்களை மிகுதியாகச் செய்துபெற்ற புதல்வர்களை, அறிவாளர் சபை
யில் முந்திருக்கத்தகும் அறிஞராகுதல் (சுன்றோர்கடன் எனல்) வேண்டும். எ - று.

இச்செய்யுளால் மக்களொடுமகிழ் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை. புகல்வரைப்பெறுதல்.

“பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை யறிவறிந்த - மக்கட்பே றல்ல பிற.
எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப் - பண்புடை மக்கட் பெறின்.
தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொருள் - தந்தம் வினையான் வரும்.
தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து - முந்தி யிருப்பச் செயல்.”—என்பதனனும்,

வணியாபதி.

“உயர்குடி நனியிற் றேன்ற லானமி லீபாக்கை யாதன்
மயர்வறு கழிந்த கேள்வித் தன்மையால் வல்ல ராதல்
பெரிதுணர் வறிவே யாதல் பேரறங் கேட லென்றான்
கரிதிவை பெறுதல் கூடா பெற்றவர் மக்க னென்பார்.”—என்பதனனுமுணர்க.()

இடனும் பொருளு மேவலரு மிருந்தும் பயனென் னேவந்த
வுடனின் பயனா கியவன்பை யுறது விடத்து நொதுமலரும்
படர்செய் பகையு முறவாக்கும் பற்று மீளிக்கு மனைமைந்தர்,
கொடர்பின் வளர் மனப்பூட்டுற் சோர்ந்து மன்பின் வருவந்த

(இ - ன்.) (அன்பானது) நொதுமலரையும், துன்பஞ்செய்யும் பகைவரையும்
தன்னவராகச்செய்யும். பற்றையும், நன்மனை மக்கட்பேற்றினையுமுண்டாக்கும், கிடை
த்த மாதுடதேகத்தின் பயனாகிய அன்பையுடைத்தா யில்லாதவிடத்தில் (எவ்வளவு
மிகுகியாக) இடமும் பொருளும் எவ்வுயிருப்பினும் பயன் யாது? (சிறிதுமில்லையாத
வின்) நீ மறந்தாயினும் அன்பைக் கைவிடாதொடுகுக. எ - று.

இதனை, நெ அன்புடைமை.

அன்பினு மார்வ முடைமை யதுவீனு - நன்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.
அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார் - மறத்திற்கு மஃதே துணை.
புறத்துறுப் பெல்லா மெவன் செய்யும் யாக்கை - யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு.
அன்பின் வழிய துயர்நில யஃதிலார்க் - கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு.”—என்
பதனனுணர்க. (உஉ)

வந்த விருந்து மலராத வதன நோக்கு முன்குழையு
மந்த வடைவா லகத்தன்பை யலர்ந்த முகத்தால் வெளிப்படுத்திச்
சந்த மணிவா யினுந்தோன்றச் சற்றும் வஞ்சங் கலவாமே
யுந்துஞ் சுவையின் மொழியென்று முறைத்தல் வேண்டும் பயன்வேண்டின்.

(இ - ன்.) (இவ்வாழ்வோர்) பயன்பெறவேண்டின், உள்ளான நேசத்தை நகை
முகத்தாற் காட்டி, அழகிய நிறத்தங்கிய வாயில் (இன்சொல்) தோன்றச் சிறிதும்
வஞ்சகமின்றி மதுரமாகிய உபசாரவார்த்தையை யெப்பொழுதுஞ் சொல்லவேண்டும்.
(அன்றி) மலர்ச்சியில்லாத (சுடு) முகங்காட்டினால், பார்க்குமுன் முகம் வாடிப்போவார்
கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் வருவிருந் துபசரியென்றும் நன்மொழி யுரையென்றும்
வியதாம்.

இதனை, நெ விருந்தோம்பல்.

“அகனமர்ந்த செய்யா னுறையு முகனமர்ந்து - நல்விருந் தோம்புவா னில்.
மோப்பக் குழையு மணிச்ச முகத்திரிந்து - நோக்கக் குழையும் விருந்து.”—
என்பதனனும,

நெ இனியவைகூறல்.

“இன்சொலா லீர மனைஇப் படிநிலவாஞ் - செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.
சிறுமையு ணீங்கிய வின்கொன் மறுமையு - மிம்மையு மின்பத் தரும்.”—என்பத
னனும்,

ஏ லா தி.

“இன்சொன் மலர்ச்சி யிடமினி னுண் யார்யார்க்கும்
வன்சொற் கணந்து வகுப்பானேல்—மென்சொல்
முருந்தேய்க்கு முட்போ லெய்நிறைய நானும்
விருந்தேற்பர் விண்ணை விளைந்து.”—என்பதனுமுணர்க. (உக)

பயன்கா ரணத்தைக் குமியாமற் பரிந்து காலத் தாற்செய்த
நயஞ்சேர் நன்மி சிறிதேதனு நாடி. நதற்கோ ரளவில்லை
பயன்கா ரணத்தைக் குமித்தினையும் பதத்திற் புரிந்த நன்றியையும்
வியன்பூ தலத்திற் பெரிதாக விரும்பி மதித்தல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) எதிருதவி கருதாமல் ஆபத்துக்காலத்தில் ஒருவர் மனமிரங்கிச்
செய்த நன்மை பொருந்திய உதவி சிறிதென்றாலும், ஆராயுமிடத்தில் அவ்வுபகாரத்
திற்கோர் அளவில்லையாகும். எதிருதவி குறித்தே செயினும் ஆபத்திற் குதவினபடியால்
அந்நன்றியையும் பெரிய பூவுலகத்திற் பெரிதாக எண்ணி மதித்தல்வேண்டும். எ - று -

இதுமுத லிரண்டு செய்யுள்களால் நன்றிமறவாதேயெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை செய்ந்நன்றியறிதல்.

“செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையசமும்—வானகமு மாற்ற லரிது.

காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு—ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

பயன்றுக்கார் செய்த வுதவி நயன்றுக்கி—னன்மை கடலிற் பெரிது.”—என்
பதனுமுணர்க. (உச)

நன்றி புரிந்தோர் மற்றொருநா னவைகள் புரிந்தா ராயினு
மொன்று முதவி யேமதித்திட டோம்பா நவையை மறக்கவா
யென்று மறவா திருந்திக விகப்பிற் கருவான் மறையோரைக்
கொன்று திரிவோர் பிழைசிறுகக் குன்ற மெனவே பிழைபெருகும்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) நன்றிசெய்தவர்கள், பின்னொருகாலத்தில் தீமைகள்
செய்தார்களாயினும், அவர்கள் செய்திருக்கின்ற நன்றியையே மதித்துயர்த்தி, அத்
தீமைகளை மறந்து அவரை என்றும் வியக்கக்கடவாய். (ஏனெனில்) செய்ந்நன்றி மறந்த
(பாவத்) தால், கருவழித்தல், கோவதை, பிரமதத்தி (முதலியன) செய்து திரிவோ
ருடைய பாவமுஞ் சிறுகும்படி, பழியானது மலைபோலப் பெருகும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

“எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்—விழும் துடைப்பவர் நட்பு.

கொன்றன்ன வின்னு செயினு மவர்செய்த—வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.

எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை—செய்ந்நன்றி கொன்ற மகட்
என்பதனுமும்,

புறநானூறு.

“ஆன்முலை யறுத்த வறனில் லோர்க்கும்
மாணிழை மகளிர் கருவுசிதைத் தோர்க்கும்
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்
வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவே
நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்
செய்தி கெடன்றோர்க் குய்தி யில்லென

விநாயகபுராணம்.

1

வறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ
சாலை யந்தியு மாலை உந்தியும்
புறவுக் கருவன்ன புன்புல பீரகின்
பாற்பெய் புன்கந் தேனெடுமயக்கிக்
குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த வொக்கலோ
டிததி நீடிய வகன்றலை மன்றத்துக்
கரப்பி லுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்றி
யமலைக் கொழுஞ்சோ றுந்த பாண்ற்
ககலாச் செவ்வ முழுவதுஞ் செய்தோ
னென்கோன் வளவனை வாழ்க வென்றுநின்
பீடுகெழு நோன்றாட் பாடே னாயிற்
படுபறி யலனே பல்வகிர்ச் செல்வன்
யானே தஞ்சம் பெருமலிவ் வுலகத்துச்
சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயி
னிமயத் தீண்டி யின்குரல் பயிற்றிக்
கொண்டன் மாமழை பொழிந்த
துன்பலி றுளியினும் வாழிய பல்வே.”—என்பதனானுமுணர்க. (உரு)

ஆக்க மொடுமைந் தநாயலிக்கு மவற்றை மருமான் வழிக்குநிலை
யாக்கு மனைய நடுநிலையை யடுத்தோர் முதன்முது வரினெப்ப
நோக்கு மதுசெய் யாதிகப்பி னுனித்துக் கருவி னமைததபயன்
போக்கியிடையே பயன்வேறு பொருந்தா பொருந்தும் பெரும்பிழையே.

(இ - ள்) (நடுநிலைமையானது) செல்வவினாவையும் புத்திரப்பேற்றையும்
கொடுக்கும். அவற்றைப் பரம்பரையாக நிலபெறவுஞ் செய்யும். (ஆதலின், கேடு ஆல்
லது ஆக்கங்கருதி) அவ்வகையநடுவு நிலைமையை நண்பர்முதலிய முத்திரத்தவரில்
(யாவரிடத்தும்) ஒப்பநோக்குதல் செய்யாதுவிடின், பெருங்குற்றம், பொருந்தும். கரு
வில் துட்பமாக அமைத்த அமைப்பு ஒருவரையும் விடாது. ஏ - று.

இச்செய்யுளால் ஓரஞ்சொல்லேல் எனக் கூறினதாம்.

‘ இதுனை, ஐ- நடுவுநிலைமை.

“செப்ப முடையவ னுக்குந் சிதைவின்றி-யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து.

கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்-கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்ச-நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.

சுமன்செய்து சீர்னுக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற் - கோடாமை சான்
றோர்க் கணி,”—என்பதனானும்,

நுளாமணி.

“கோதி லாதவர் மக்கண் மக்களு

மேதி லாரவ ரியைந்த தீமையா

லாத லாற்றறம் பிறர்க ளென்பதங்

கோதி லாதவர்க் குள்ள தில்லையே.”—என்பதனானுமுணர்க. (உசு)

ஐஸ்வி னிருந்தே யைம்பொழியு மெல்லா றுகருங் காலத்துஞ்
செல்லும் வழிமெய் மொழிமனத்தைச் செல்லா தடக்கி னெழுபிறப்பு

நல்ல பயனே யாமேனை நல்ல வினைநீ வினையாகா
வல்ல லறுக்கு மறக்கடவு எடுக்கு மமா ருலகு றுமே.

(இ - ள்.) (இல்லாழ்வோன்) தன் வீட்டிலிருந்தே ஐம்பொறிகளாலும் எல்லாப்போதங்களையும் அதுபவிக்குங்காலத்தில், மன வாக்குக் காயங்களைத் தத்தப்போக்கிற் போகவிடாது அடக்கவல்லனாயின், எழுபிறவிகளிலும் (அவன் செய்வனவெல்லாம்) நன்கேயாம். நல்வினை தீவினையாக மாட்டாது. (அவன்) துன்பத்தைப்பொழிக்குந் தருமதேவதை பொருந்திய, தேவலோகத்தை யடைவான். எ - று.

இச்செய்யுளால் அடங்கியிரு எனக் கூறினதாம்.

இதனை, ஷை அடக்கமுடைமை.

“நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றேற்ற-மலையினு மாணப் பெரிது.
ஒருமையு ளாமையோ லுத்தடக்க லாற்றி-னெழுமையு மேமாப் புடைத்து.
கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி - யறம்பாக்கு மாற்றி னுழை
—என்பதனானும்,

அறநித்தாரம்

“இந்திரியக் குஞ்சரத்தை ஞான விருங்கயிற்றாற்
சிந்தனைத்துண் பூட்டித் திதிபெறப்பந் திப்பா
ரிம்மைப் பயனு மினிச்செல் கதிப்பயனுந்
தம்மைத் தலைப்படுப் பார்.”—என்பதனானுமுணர்க. (உஎ)

தாழ்ந்த வருணத் துதித்தவருந் தக்கோ ராவ ரொழுக்கத்தால்
விழ்ந்த வொழுக்கத் தாழிழிவர் மேலாம் வருணத் துதித்தடினுந்
சூழ்ந்து துணையாளு சிறப்பின்பஞ் சரக்கு மதன லுயிர்தனினும்
வாழ்ந்த வொழுக்க மோமபிகு வழுக்கி னிடம்பை யேதருமே.

(இ - ள்.) இழிந்தகுலத்திற் பிறந்தவரும் நல்லொழுக்கத்தினால் உயர்குலத் துதித்தோராவர். உயர்குலத்திற் பிறந்தவரும் ஒழுக்கக்குறைவினால் இழிகுலத்திற் பிறந்தோராவர். ஒழுக்கமேகைவிடாதொரு கின் போகமுமுததியுந் தருவதற்குக் கைவிடின் துன்பத் தருவதற்குந் துணையாம் ஆதலின், நல்லொழுக்கத்தை உன்னுயிரினும் அரிதாகப் பாதுகாக்கக்கடவாய். எ - று.

இச்செய்யுளால் நன்னடைவடாதே எனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை ஒழுக்கமுடைமை.

“ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க - முயிரினு மேம்பப் படும்.
பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்-தேசினு மலிந்தே துணை.
ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க-யிழி - பிறப்பாய் விடும்.
நன்றிக்கு விததாரு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க-மென்று மிடம்பை தரும்.”
என்பதனானும்,

ஆசாரநோவை.

“பிறப்பு நெடுவாழ்க்கை செல்வம் வணப்பு
நிலக்கிழமை மீக்கூற்றங் கல்வினோ யின்மை
யிலக்கணத்தா லிவ்வெட்டு மெய்துப வென்று
மொழுக்கம் பிழையா தவர்.”—என்பதனானுமுண

(உஅ)

காமம் குறித்துப் பாவத்திற் கலந்த பேதை யாருள்ளும்
வாமம் கனிந்த பிறன்மனையை மதிக்கும் பேதை யோர்பயத்தாற்
ரூமம் கிழக்கு மறம்பொருள்போற் சார்ந்து மின்ப முறாததை
ரோமம் குதிப்பப் பிறன்மனைவி கோள்கா முறுதல் சூழே.

(இ - ள்.) காமயக்கத்தால், பிறமாதர் போகத்தை யிச்சிக்கும் அறிவிலிகளி
னும், அழகுமிருந்த பிறனுடைய மனைவியின் போகத்தையிச்சிக்கும் அறிவிலலாதவர்,
தாம் அப்பொழுது அறத்தையும் பொருளையும் இழப்பதுபோலவே, அச்சத்தினால் அப்
புணர்ச்சி யின்பத்தையும் அடையாதவராவர். அதனால் சூழ்முண்டாகும்படி நீ பிறன்
மனைவி தோணலத்தை விரும்புதல் மனத்திற் கொள்ளாதே. எ - று.

இதுமுதல் இரண்டு செய்யுளால், பரதாரபோகம் விரும்பாதே எனக்
கூறியதாம்.

இதனை, ஷே. பிறனில்விழையாமை.

“பிறன்பொருளாட் பெட்டொழும்பேதைமை ஞாலத்-தறம்பொருள்கண்டார்கணில்.
அறன்கடை நின்றரு னெல்லாம் பிறன்கடை - நின்றாறிற் பேதையா ரில்.”—என்பத
ஞனுணர்க. (உக)

பகையே பழியே பாவமே பயமே நான்குந் தினங்கொடுக்குந்
தகையா பெருமை முழுதழிக்குஞ் சார்ந்த பிறனில் விழைவொழிந்தோர்
தொகையா ரறமே பொருளின்பந் தோலாப் பெருமை யொடும்வாழ்வார்
நகையா லதனைக் கனவிடத்து நவிறியி யிடினுந் தீங்காமே.

(இ - ள்.) மனத்திற் கொள்ளாது வெளிநகைப்பாகப் பேசினாலும், நனவிலன்
றிக் கனவில் நினைத்தாலும் தீமை விளைவிக்கும் பரதாரவிச்சையானது யாவர்க்கும்
பகை பழி பாவம் அச்சங்களை யுண்டிசெய்து பெருமையைக்கெடுக்கும். அஃதில்லா
மையானது அறம்பொருளின்பங்களை யுண்டிசெய்து பெருமையுறச்செய்யும். எ - று.

இதனை, ஷே. ஷே.

‘எனைத்துணைய ராயினு மென்றார் தினைத்துணையுந்-தேரான் பிறனில் புகல்.
பகைபாவ மச்சம் பழியுன நான்கு-மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்.
பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க - கறவென்றோ வான்ற வொழு
க்கு.”—என்பதனுணர்,

நாலடியார்.

“காணிற் குடிப்பழியாங் கைப்படிற்றன் கால்குறையு
மாணின்மை செய்யுங்கா லச்சமா—நீணிரயத்
துன்பம் பயக்குமாற றுச்சாரி நீகண்ட
வின்ப மெனக்கொணத்த”

அறம்புகழ் கேண்மை பெருமையிந் நான்கும்
பிறன்ரூர நச்சுவாரச் சேரா—பிறன்ரூர
நச்சுவாரச் சேரும் பகைபழி பாவமென்
றச்சத்தோ டிந்நாற் பொருள்.”—என்பதனுணுணர்க. (கஉ)

வெறுப்ப வொருவன் காரணத்தான் மிக்க மடத்தாற் புரிபிழையைப்
பொறுப்பி னாலுலே பேரறமாம் புகழு நிறையு மிகவளருங்

கறுப்பொன் றறியா வறிவினர்கள் கருத்தின் மகிழ்ச்சி யுளவாகு
மொறுப்பின் வருவ தொன்றில்லை யதனைப் பொறுமை யுயிர்த்துணையாம்.

(இ - ன்.) ஒருவன் வெறுக்குமபடி (அருமைமுதலிய) காரணத்தாலாயினும், மிக்க அறிவினத்தாலாயினும், செய்த பிழையையத் தண்டித்தலால் வரும்பலனில்லை, பொறுத்துக்கொண்டால், பெருந்தருமமாம்; கீர்த்தியும் மாட்சியும் பெருகிவளரும், கோபமென்பதைச் சிறிது மறியாத சாதுக்கன் மனத்திற் களிப்புண்டாகும்; ஆதலால் பொறுமையை உயிர்த்துணையாகக் கொள்ளக்கடவாம். எ - று.

இச்செய்யுளால் சாந்தனாகவீரு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐ. பொறையுடைமை.

அகழ்வானாத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை-யிகழ்வார்ப் பொறுத்த நிலை.
இன்மையு ளின்மை யிருந்தோர ல் வன்மையுள்-வன்மை மடவார்ப் பொறை.
நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை-போற்றி யொழுக்கப் படும்.
ஒறுத்தார்க் கொருநாளே யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்-பொன்றற் துணையும் புகழ்.
துறந்தாரிற் றாய்மையுடைய ரிருந்தார்வா-யின்னஞ்சொ ளுனக்கிற் பவர்."—என்பத னானும்,

புறநாடுநாயர்.

எள்ளிப் பிறருணாக்கு மின்னஞ்சொற் றன்னெஞ்சிற்
கொள்ளிவைத் தாற்போற் கொடிசெனினு—முள்ளி
யறிவென்னு நீரா லவித்தடக்க லாற்றிற்
பிறிதொன்றும் வேண்டா தவம்."—என்பதனானுமுணர்க. (கக)

ஒழுக்கா நெழிக்கும் பொருளனைத்து மொழிக்கு மிம்மை மறுமையினும்
வழுக்கா நனைத்து முறுவிக் கு மருங்கு ளார்க்கும் கேடுறுக்கு
மிழுக்கா றுடைய வெரிசிறையக் தேய்க்கு மிதகு லேமகண்டா
வழுக்கா றுய பெரும்பகையை யமரா ரிடத்தும் புரியற்க.

(இ - ன்.) மெகண்டா! பொறுமைக் குணமானது (ஒருவனுடைய) நல்
லொழுக்கத்தை யொழிக்கும்; செல்வப்பெருக்கு முழுவுதையு மழிக்கும்; இம்மைச்
சுகத்தையும் மறுமைக்கதையையுந் தீமைசெய்யும்; அவனை யடுத்தவர்களுயுந் தெடுக்கும்;
துன்பமுடைய தீமையான நரகத்திற் பொருத்தும், இக்கரணங்களால், பொறுமை
யாகிய பெரியபகையைப் பகைவரிடத்திலேயுந் கொள்ளாது விடுக. எ - று.

இச்செய்யுளால் பொறுமைகொள்ளாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐ. அழுக்காறுமை.

"ஒழுக்காறாக் கொள்க வொருவன் றன் னெஞ்சத் - சபூக்கா நிலாத வியல்பு.
அறனாக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிரனாக்கம் - பேணை தழுக்கறுப் பான்.
கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்.
அழுக்கா நெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத் - ஸீயுழி யுய்த்து விடும்."—என்பத னானும்,

புறநாணு.

"பல்சான் நீரே பல்சான் நீரே
கயன்முள் ளன்ன நகாமுதிர் திகைகவுட்
பயனின் மூப்பிற் பல்சான் நீரே
கணிச்சிக் கூர்ப்படைக் கடுத்திற் லொருவன

பிணிக்குங் காலை யிரங்குவீர் மாட்தா
நல்லவை செய்த லாற்றீ ராயினு
மல்லவை செய்த லோம்புமின்துதா
னெல்லாரு முவப்ப தன்றியு
நல்லாற் றுப்படுஉ நெறியுமா ரதுவே.”—என்பதனனுமறிக. (௧௨)

படுமுன் பொருட்குப் புதுவெள்ளம் பழைய நீரை யுடைப்பதுபோற்
கெடுதி பயக்குங் குடிகெடுக்குங் கெடாத பெருந்துன் பழம்விளைக்கும்
வடுமிக் கியன்ற பழியென்றும் வளர்க்கு மதனுன் மறுமையினு
நடுவு நிலையிற் திரிந்தொருவர் நன்பொன் கவரக் கருத்தெண்ணேல்.

(இ - ன்.) புதியவெள்ளமானது நிலையுள்ள நீராயுங் கெடுப்பதுபோல,
(ஒருவரிடத்து அபகரித்த பொருள்) உண்டாகிய பழைய பொருளையுந் தொலைத்துக்
கெடுதிசெய்யும்; வமிசத்தை யழிக்கும்; நீங்காக் கடுந்துயனாயும் விளையச்செய்யும்;
மறுமைப் பயனையழிக்கும்; குற்றமிக்கமைந்த பாவத்தை யெககாலமும் வளரச்செய்யும்
(ஆகலால்) நடுவுநிலைமை தவறிப் பரசொத்தை யபகரிக்க மனத்திற் கருதாதே. எ - று.
இச்செய்யுளாற் பிறர்பொருள் கவராதேயெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை. வெண்காமை.

“நடுவினறி நன்பொருள் வெண்கிற் குடிபொன்றிக் - குற்றமு மாங்கே தரும்.
சிற்றின்பம் வெண்கி யறனல்ல செய்யாரே - மற்றின்பம் வேண்டு பவர்,
அண்காமை செல்வத்திற். கியாதெனின் வெண்காமை - வேண்டும் பிறன்கைப்
பொருள்.”—என்பதனானும்,

சாந்திபுராணம்.

“தானத்திற் சூரித்து மன்று தானினைத்தீயிற் சால
ஈனத்தி லுய்க்க நீற்கு மெச்சத்தை யழிக்கப் பண்ணும்
மானத்தை யழிக்குந் துய்க்கின் மாற்றலர்க் கடிமை யாக்கும்
ஊனத்தீ நரகத் துய்க்கும் பிறர்பொரு ளுவக்கின் வேந்தே.”—என்பதனனு
முணர்க. (௧௧)

கேளிர் பிரிவர் நட்பினராய்க் கெழுமு வாரு மிலராவர்
மூளும் வஞ்சொ னேராக மொழிவ ரெவரு மாதலினு
னா மறத்தைக் கொன்றனந்த நவைகள் செயினு மெதிர்நின்று
மா ள வுரைசெய் யினுஞ்செய்யேன் மைந்தா மறந்தும புறங்கூறல்.

(இ - ன்.) மகனே! (ஒருவன்) நாடோறுந் தருமத்தையழித்துப் பல பாவங்
களைச்செய்தாலும் (ஒருவன்) முன்னின்று உயிர் விழும்படி பழித்துரைத்தாலும்
மறந்தும் புறங்கூறுதே (அவ்வாறு கூறின.) உறவினர் பிரிவர் நட்பினராக விளங்கு
வோர்கள் அன்னியராவார்கள், அவர்கள் யாவரும் மூளுகின்ற வடுமொழியை உன்னை
மெதிரிட்டுரைப்பார்களாதலால். எ - று.

இச்செய்யுளாற் பிறரைப் பழித்துரையாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை. புறங்கூறுமை.

அறனழிஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே - புறனழிஇப் பொயத்து நகை. [சொல்,
கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க-முன்னின்று பின்னோக்காச்
பிறன்பழி கூறுவான் தன்பழி யுள்ளுக் - திறந்தெரிந்து கூறப் படும்.

பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி - நட்பாட நேற்றா தவர்.”—என்பதனும்,

பழமொழி.

“பண்டின ரென்று தமையுந் தழ்மையுந்
கொண்ட வகையாற் குறைதீர நோக்கியக்கால்
விண்டவரோ டொன்றிப் புறனுரைப்பி னஃதா,
ஊண்டவிற் நீயிடு மாறு.”—என்பதனனுமறிக.

(௧௪)

தகைமை யுடைய வறிவினர்கள் சால வெறுப்பச் செய்யுமன்றி
நகையும் வினைக்கும் வெளிற்றியவை நயிற்று நன்கு மதிப்பொழிக்கு
மிகைசெய் விழுப்பப் தடிமதனால் விழையு மறமா திகர்ப்பயவா
வகையி னுரைக்கும் பயனிலசொன் மைந்தா வுரையே னுரையேலே.

(இ - ள்.) மைந்தனே! துண்ணறிவாளர் மிகவெறுக்கச் செய்யும்; அல்லாம
லும் நகையையும் வினைக்கும்; புல்லறிவை வெளிப்படுத்தும்; நன்மதிப்பைக்கெடுக்
கும்; மேம்பாடு செய்கின்ற ஆசையை யழிக்கும். ஆனபடியால் அறம்பொருள் இன்பங்
களே யிழக்கும் வகையிலுரைக்கும் பயனில சொற்களைச் சொல்லற்க; சொல்லற்க. எ - று.
இச்செய்யுளால் வீண்மொழி கூறாதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, நே, பயனில சொல்லாமை.

“பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா - நெல்லாரு மென்னப் படும்.

சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில - நீர்மை யுடையார் சொலின்.

பயனில்சொற் பாராட்டு வாளை மகனெனல்-மக்கட் பதடி யெனல்.”—என்பதனும்,

ஏ லா தி.

“மையேய் தடங்கண் மயிலன்ன சாயலாய்
மெய்யே யுணர்ந்தவர் தாமரைப்பர்—பொய்யே
குறளை கடுஞ்சொற் பயனில்சொன் னான்கு
மறவியின் வாயினவா மற்று.”—என்பதனனுமறிக.

(௧௫)

வேறு.

பாயபல் பகைக்குந் தப்பிப் பாரிடை யுய்ய லாகு
மேயவெக் கதிசென் றாலும் வினிதரா தூங்கு சென்றே
யாயநன் றனைத்துங் கொன்றங் கருந்துயர் பலவு நல்குந்
தியவல் வினையின் யாதுஞ் செய்யற்க வேம கண்டா.

(இ - ள்.) ஏமகண்டா! உலகத்தில் எவ்வகைப்பட்ட பகைக்குந் தப்பிப்
(பிழைத்தாலும்) பிழைக்கலாகும் (ஆனால், திவினையாகிய பகைக்குந் தப்பிப் பிழைத்த
லரிது.) எப்பிறப்படைந்து எங்குற்றாலும் அஃதொழியாது; அங்கே சென்று நன்மை
யை முற்றுமழித்துக் கொடிய துன்பங்களைக் கொடுக்கும் (ஆதலின்) யாதொரு தீங்
கையும் (எவர்க்குஞ்) செய்யவேண்ட - எ - று.

இச்செய்யுளால் தீமை செய்யற்க எனக் கூறியதாம்.

இதனை, நே, திவினையச்சம்.

“தீயவை தீய பயத்தலாற் நீயவை - தீயினு மஞ்சப் படும்.

எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை - வீயாது பின்சென் றதும்.

தன்னைத்தான் காதல ஞாயி னெனைத்தொன்றுந் - துன்னற்கதிவினைப்பால்.
என்பதனானும்,

நாலடிபாரீ.

“பல்லாவு ஞாய்த்து விடினுங் குழங்கன்று
வல்லதாந் தாய்காடிக் கோடலைத்—தொல்லைப்
பழவினையு மன்ன தகைத்தேதற் செய்த
கிழவினை நாடிக் கொளற்கு.”—என்பதனானும்,

குண்டலநேசீ.

“வாயுவினை நோக்கியுள மரண்டவய நாவா
யாயுவினை நோக்கியுள வாக்கையது வேபோற்
நீயவினை நோக்குமியல் சிந்தனையு மில்லாத்
தூயவனை நோக்கியுள துப்புரவு மெல்லாம்.”—என்பதனானு மறிக (௧௬)

ஊருணி நடுவூர் நின்ற வொண்பழத் தருவும் போலப்
பேருறு முயற்சி தன்னுற் பெருக்கிய பொருள்க ளெல்லாஞ்
சீருற யாவர் மாட்டுஞ் செலுத்தியொப் புரவி னிற்பிறி
யாருமொப் புரவாற் கேடுண் டாயினு மதுவு நன்றே.

(இ - ள்.) நீ பெருமுயற்சியாற் நேடிய பொருள்களை யெல்லாம் (பலர்க்கும்
பயன்பெறுமபடி) ஊர் நடுவிலிருக்குந் தடாகமும், ஒள்ளிய பழத்தைபுடைய மரமும்
போலச் சிறப்புப்பொருந்த எல்லோரிடத்திலும் உதவிமுறைமைப்படி நிற்கக்கடவை.
பொருந்திய நலம் விளைப்பதாற் கேடுண்டாயினும் (பின்னர் நலம் விளைக்கு மாதலின்)
அதுவும் நல்லதேயாம். எ - று.

இச்செய்யுளாற் பரோபகாரஞ் செய் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஈ, ஒப்புறவறிதல்.

தாளாற்றித்தந்த பொருளெல்லாந்தக்கார்க்கு - வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு
ஊருணி நீர்நிறைந் தந்நே யுலகவாம் - பேரறி வானுண் றிரு.

ப்யுண்மர முள்ளூர்ப் பழத்தந்தூற் செல்ல - நயனுடை யான்கிட் படிண்.

ஒப்புரவி னுல்வருங் கேடுஎனி னன்தொருவன்-விற்றுக்கோட் டக்கதுடைத்து.”

என்பதனானும்,

நீதிநெறிவினாக்கம்.

“கண்ணோக் கரும்பா நகைமுகமே நாண்மலரா
விண்மொழியின் வாய்மையே தீங்காயா—வண்மை
பலமா நலங்கனிந்த பண்புடையா ரன்றே
சலியாத கற்ப தரு.”—என்பதனானுமறிக. (௧௭)

இரப்பவன் வாளா வேக விலனெனு மெவ்வங் கூறு
திரப்பினை நிரப்ப னன்றா மிதனினன் றுவ தாரு
மிரப்பவ விலனென் றூர வியம்பிய வெவ்வஞ் சொல்லென்
திரப்பினும் பிறர்பாற் கூறு திரக்கமொ டதன்,மைந்தா.

(இ - ள்.) மைந்தனை! (உன்னிடத்தில் வந்து) யாசித்தவன் வீணாய்
[வெறுங்கையனாய்]ச் செல்ல, (அவனை நோக்கி நீயாசித்ததை) உடைத்தாயில்வே

னென்னுந் துக்ககரமாகிய மொழியைச் சொல்லாமல், அவன் யாசித்ததைக் கொடுத்தல் உத்தமம். யாசித்தவன் தான் வறியேனென்று கூறிய சொற்களைச் சொல்லுகவென்று (உன்னை) வருந்திக்கேட்பினும் (அதனைப்) பிறரிடஞ் சொல்லாமல் அவன்பேரிற் கருணையோடு கொடுத்தல் மிகவுத்தமம். (எ - று.)

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் உதாரவானாகவிரு எனக்கூறியதாம். (கஅ)
அருத்தியி லிலனென் னாழ் னனித்தலு மிலனென் றப்பா
லுரைத்தில் னாகச் சால வுதவ்வு மேற்கின் றானும்
வருத்துற விலனென் னுமை வழங்கிட வராவில் செல்வம்
பொருத்தலு மொன்றி னென்று புகழ்மிக விளங்கி நிற்கும்.

(இ - ன்.) வறுமையுடையோன் (உதவுக) என்றனாயாமுன்னர் (குறிப்பறிந்து) ஐசையுடன்கொடுத்தலும், (தன்பாலிரந்தவன்) பிறரிடத்துஞ்சென்று எளியேனென்று யாசியாவகையாகக் கொடுத்தலும், இரந்தவனே (தன்னிடம்) இரந்தோருக்கு வருத்தமுறம்படி இல்லையென்னுது கொடுக்கும்படி பெருஞ்செல்வத்தை யுளித்தாலும், ஒன்றற்கொன்று (முறையே) கீர்த்தியிக விளங்கிந்ற்கும். எ - று. (கக)

நலமிரு செல்வம் பெற்று நல்குர வினரைக் காத்த
லிலனற மாதி சீர்த்தியிலனென்ப பிறர்சொ லெவ்வ
வலனுரைக் கஞ்சி யேனும் வழியனை யிலனென் றெவ்வா
தலர்புகழ் பயனும் வேண்டி னுக்கையு மறிக்க மைந்தா.

(இ - ன்.) மகனே! பரந்தகீர்த்தியும் புண்ணியமும் மேன்மொயின், நன்மைமிக்க செல்வத்தையடைந்துந் தரித்திரணக்காத்திலன்; அறம் பொருள் இன்பங்களாலாகிய கீர்த்தியடைந்திலன்; என்று பிறர் சொல்லுகின்ற வலிய வசைமொழிக்குப் பயந்தாயினும் இரப்போனை யிவன் வறியன்றானே யென்றிகழ்ந்திடாமல் உன் சீரீர்த்தையுங் (கேட்பின்) கொடுக்கக்கடவாய். எ - று.

மேல் மூன்று செய்யுள்களின்கருத்தை, நெ, சகை.

“நல்லா நெனினுந் கொளநீது மேலுலக - மில்லெனினு மீதலே நன்று.

இலனென்னு மெவ்வ முனாயாமை யீதல் - குலனுடையான் கண்ணே யுள்.
என்பதனும்,

புறநானூறு.

“தென்கடல் வளாகம் பொதுமை யின்றி

வெண்குடை நழுற்றிய வொருமை யோற்கு

நடுநான் யாமத்தும் பகலுந் தஞ்சான்

கமொ பார்க்குந் கல்லா வொருவற்கு

முன்பது நாழி யுடுப்பவை யிரண்டே

பிறவுமெல் லாமொரொக் கும்மே யதனற

செல்வத்துப் பயனே யீத

றுய்ப்பே மெனினே தப்பின பலவே.”—என்பதனனுமறிக்க. (ச௦)

சாதல்வந் தடுத்த காலுந் தனக்கொரு சாத லின்பிப்

பூதல மிறக்குங் காறும் புகழுடம் பிருக்கு மந்தக்

கோத்து புகழின் யாக்கை கொடையினுற் செல்வங் கூர

வாழ்கலை யுடையா ளுன்றே வானமும் வணக்கு நீரார்.

(இ - ள்.) (பூதவுடம்பழிய) மரணம்வந்து நேர்ந்த விடத்தும் தனக்கோரழிவின்றி, பூவுலகமிருக்குமெல்லையும் புகழுடம்பானது விளங்கும் (ஆதலின்) அந்தப்புகழுடம்பைத் தமதிகையாற் சிறப்புற வளர்த்துவாழ்பவர்களே (மண்ணுலகத்தாரேயன்றி) விண்ணுலகத்தாராலும் வணங்கப்படத்தக்கவர்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் கீர்த்தியைத் தேடி எனக்கூறியதாம்.

இதனை, தெ, புகழ்.

“நத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல - துதிய மில்லை யுயிர்க்கு.

ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாம் - பொன்றாது நிற்பதொன் றில்.

நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப் - போற்றாது புத்தே னுலகு.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும் - வித்தகர் கல்லா லரிது.”—என்பத

னனும்,

தூாமணி.

“ஒருவன திரண்டி யாக்கை யுன்பெய்து நரம்பு போர்த்த

வுருவமும் புகழு மென்றாங் கவற்றினு னுழின் வந்து

மருவிய யாக்கை யிங்கே மாய்த்திறு மற்ற யாக்கை

திருவமர்ந் துலக மேத்தச் சிறந்துபின் னிற்கு மன்றே”—என்பதனனும்

மறிக.

(சக)

பொருட்பால் - அரசியல்.

உனாசெயு மறத்தி னாற்ற லொருகுடை நிழற்ற முந்நீர்த்

தனாமுழு தாள வேண்டிற் றகைபெறு மமைச்ச நாடு

புரையறு மரணே மிக்க பொருள்படை நட்பென் றாறும்

வனாசெயப் படாத யாக்கை யுறுப்பென மதித்துக் கோடி.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற தருமசாஸ்திரப்படி கடல்குழந்த உலகமுழுலகையும் ஒருகுடைக்கீழ் அரசசெய்யவேண்டுமாயின், தகுதியாகிய அமைச்சும் நாடும்குற்ற மற்ற அரசனும் மிக்கபொருளும் படையும் நட்புமென்று சொல்லப்படும் ஆறும் அளவிடப்படாத உன் சரீரத்தினுறுப்பைப்போலப் பேணிக் கொள்வாயாக. எ - று.

இதுமுதல் இருபத்தைந்து அதிகாரங்களாலும் அறுபது செய்யுள்களாலும் அரசியல் கூறுகின்றார்.

இதுமுதல் நான்கு செய்யுள்களால் இராசாங்கம் பேணு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, தெ, இறைமாட்சி.

“படைகுடி கூழுமைச்ச நட்பர னாறு

முடையா னரசரு னேறு.”—என்பதனனும்.

(சஉ)

வினையினஞ் சாமை நிற்பல் வினைஞருக் களித்தல் செய்யும்

வினையிடை மனமேற் சேறல் விளங்கிய வறிவு வல்லே

வினையினை முடித்த லாண்மை வெங்கொலை யாதி நீக்கல்

வினைவளர் மான மற்றும் வேந்தருக் கியல்பு மைந்தா.

(இ - ள்.) தொழில்செய்தலில் அஞ்சாதிருத்தலும், தொழிலாளர்க்கீதலும், செய்தொழிலில் மனவெழுச்சியும், விளக்கமாகிய (கல்வி) அறியும், வினைவிற்புறழின்

முடிந்தலும், (பின்வாங்காத) ஆண்டகைமையும், வெவ்விய கொலைமுதலிய தீமைகளை நீக்கலும், தொடுத்த கருமத்தை விடாத மாணமும் ஆகிய விவையாயும் அரசர்களுக்கு கியற்கையாம். எ - று.

இதனை, ஐ, ஐ, ஐ,

அஞ்சாமை யீகை யறிவிக்க மிந்நான்கு - மெஞ்சாமை வேந்தம் கியல்பு.
தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்று - நீங்கா நிலஞன் பவற்கு.
அறனிமூக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிமூக்கா - மாண முடைய தரசு.”—என்பத னுணர்க. (சக)

சூழிதளர் வுற்ற காலக் கொள்பொருளாமி லொன்றும்
விடுவது செய்து தங்கள் விழுக்குறை முறைசொல் வரர்க்குத்
தடையறக் காட்சி நல்கித் தண்ணிய வின்றொல் காட்டி.
வடுவற விடித்துச் சொல்வார் வன்மொழி பொறுத்தல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) தன்குடிகள் தளர்ச்சியடைந்தகாலத்தில் (நீதிமுறைப்படி) பெறுப ஞ்வினொருகூற்றுக் கடமைப்பொருளையும் வீட்டுக்கொடுத்தும், தமது ழுபரிய குறை பாடுகளை முறைப்படிசொல்லி யறிவிப்பவர்களுக்குத்தடையின்றிக் காட்சிசொடுத்தும் குளிர்த் இத வசனங்கூறியும், உண்மையைக் குற்றமற விடித்துச் சொல்லொருடைய கடுஞ்சொல்லை (வெகுளாமல்) அங்கீகரித்தும் அரசசெய்யவேண்டும். எ - று.

இதனை, ஐ, ஐ, ஐ,

“காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனென் - மீக்கூறு மன்ன னிலம். [வகு செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன் - கவிகைக் கீழ்த்தற்கு மு கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னுஞ்-முடையானும் வேந்தர்க் கொளி.] என்பதனுணர்க. (சச)

செருவினொட் டலரைக் கொன்று திறைகொண்டு நாடு காத்துப்
பொருளினே யீட்டிக் கள்வர் புல்லல் சுற்ற மாதி
பருகுத லிலாமைக் காத்துப் பாலிற மாதி மூன்மின்
மருவுற விடுத்துச் செங்கோல் வளர்ப்பது மாட்சி யாமே.

(இ - ள்.) போர்முனையிற் பகைஞராவதைத்து, கப்பம்வாங்கி, தன்னாட்டைப் பாதுகாத்து, பொருளைச் சம்பாதித்து, சோரர் பகைவர் சுற்றத்தார் முதலியோரால் அபகரிக்கப்படாமற்காத்து, (கடவுள் அந்தணர்வறியோர் முதலிய உணாக்கார்கும்) அறத றிலும், (படையரண் முதலியவற்றைப் பேணும்) பொருளிலும், (உறையிடம்போக துர்ச்சிமுதலியவற்றை எளிப்படுத்தும்) இன்பத்திலும் பொருந்தச் செலவுசெய்து செங்கோலை வளர்ப்பது மாட்சிமையாம். எ - று.

இதனை, ஐ, ஐ, ஐ,

“இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு.”—என்பதனுணர்,

திகடுநர்.

“பத்திமை சான்ற படையும் பலர்தொகிணு
மெத்துணையு மஞ்சா வெயிலரணும்—வைத்தமைந்த
வெண்ணி லுலவா வீருநிதியு மிம்மூன்று
மண்ணுளும் வேந்தம் குறுப்பு.”—என்பதனுணர்.

ஐயமே திரிலே யென்னு மவையற வறநூ னீதி
வையமால் யானை பாய்மா வன்படைத் தொழினூ லாதி
பையவே கற்றுக் கற்ற பண்பின் ரோடு நாளு
முய்யவே யளவ ளாவி யுரைத்தவா நிற்கல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) தருமனால் நீதினால் இரத கஜ தூரக பதாதித்தொழினூலாகிய சகல
கலைகளையுஞ் சந்தேக விபரீதமற மெல்லக்கற்று, (அவற்றைக்) கற்றறிந்தவர்களோடு
நாடோறும் உச்சேவிக்கும்படி பயிற்சிசெய்து விதித்திருக்கிறபடி நடக்கக்கடவாய். - று.

இச்செய்யுளால் கற்றுணர்ந்தொழுகு எனக்கூறியீதாம்.

இதனை, ஷே, கல்வி.

‘கற்க சகடறக் கற்பவை கற்றபி - னீற்ற வதற்குத் தக [க்கு
எண்ணென்ப வேளை பெழுத்தென்ப விவ்விதனெடுங் - கண்ணென்ப வாழு முயிர்
யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன் - சாத்துணையுங் கல்லாத வாறு.’—
என்பதனும்,

புராணாறு.

“உற்றுழி யுதலியு முறுபொருள் கொடுத்தும்
பிறைநிலை முனியாது கற்ற னன்றே
பிறப்போ ர்ணைய வுடலவற் றுள்ளுஞ்
சிறப்பின் பாலாற் றாயுமனைத் திரியு
மொருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளு
மூத்தோன் வருக வென்னு மவரு
ளறிவுடை யோனு நரசுஞ் செல்லும்
வேற்றமை திரிந்த நாற்பா லுள்ளுங்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவனு மவன்கட்படுமே.”—என்பதனுமுணர்க. (சக)

உடல்வயத் தாகுஞ் சாதி யுயர்ந்தவர் சாதி தாழ்த்தோர்
திடமுற வுயிரி னோடு செல்லுறுங் கல்வி தம்மா
லடர்தரும் பெருமை பெய்தா ராதலா லகக்கண் ணுத்
தொடர்புறுங் கல்வி கல்லாத் தொழிலினை விடவே வேண்டும்.

(இ - ள்.) உடல் வயத்தாலுண்டாகுஞ் சாதியிலுயர்ந்தவரும் சாதியற்றாழ்ந்
தவரும், வலிமைபொருந்த வுயிரினுடன் செல்லுகின்ற கல்வியால் அடையும் பெரு
மையை யடையமாட்டார்கள். ஆனபடியால் உள்ளக்கண்ணாகித் தொடர்கின்ற கல்வி
பைக் கல்லாதிருக்குங் குணத்தைப் பரிச்சேதமாக ஒழிக்கவேண்டும். - று.

இச்செய்யுளால் கல்லாமையொழிக வெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, கல்லாமை.

“துண்மா னுழைபுல மில்லா னெழினல - மண்மாண் புனைபாவை யற்று.

மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங் - கற்ற ருணந்திலர் பாடு.”—
என்பதனும்,

இன்னுந் பத.

“கல்லாதா னுருங் கலிமாப் பரிப்பின்ன
அல்லாதான் சொல்லு முனையின் பயனின்ன.

இல்லாதா னல்ல விழைவினா வாகுகினா

கல்லாதா னகோட்டி கெடாள் — என்பதனா டுணாக

(சஎ)

வறுமையான மடமை தன்னால் வருதிநெஞ் சழிபுங் காலை
யுறுதிசெய துணையாக் கற்ற வுணர்வனை வளாகு மென்று
மறுதியில் லாத வினப மீட்டுமா தலினா கற்று
மறுவறு மொழுகக் முள்ளா வாயமொழி கேட்டல் வேண்டும்.

(இ - எ) வறுமையாலும் அறிபாண்பாலும் மனம் வியாசுலப்படுகாலத்
தில், தேறுதல் செய்யுந் துணையாகும் கறாவற்றினறிவை விருத்திசெய்யும் எக்காலத்
தும் அழிவில்லாத இனபத்தை உண்டாக்கும் (ஆகையால்) கற்றறிந்து குற்றமற்ற
நல்லொழுகக் முள்ளவாகுண்டைய வாயமொழியைக் கேட்கக்கடவாய் எ - டு

இசெய்யுளால் கற்றறிதார சொற்கேள் எனக்கூறியதாம்

இகனை, ஷ, கேளவி

“செவியுணவிற கேளவி யுடையா ரவியுணவி - னானுரோ டொப்பா நிலகது
கற்றில் னாயினுங் கேட்க வல்தொருவற - கொற்கத்தி னூற்றந் துணை
இழக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே மொழுகக் முடையாராய்ச் சொல்
ளனீத்தானு நல்லவை கேட்க வனீத்தானு - மானற பெருமை தரும்” — என்பதனானும்,

அறநெறிச்சாரம்

“மறவுறாயுங் காமத தாயு மயங்கப்

பிறவுறாயு மலகிய ஞால் - தறவுறா

கேட்குந் கிருவுடை யாதே பிர்வியை

மீட்குந் திருவுடை யா - என்பதனானுமறிக

(சஅ)

இழிகவ னுபாநக தொன்றையிமபினு முயாநகோன வாயி
னிழிகதொன மூலினு முள வியலப்பிற தோமபி நீக்கிப்
பொழிற்கெனப் பிறகாந் கறும புலப்படாப் பொருளுந் தெள்ளி
வழிந்தெனக் தெளிபக் கேட்போர் மனந் கொளப் புகறல் வேண்டும்

(இ - எ) இந்நிதவனவாயில் உயர் சொல்லொன்று பிறநதாலும், உயாந்
தவனவாயில் இழிசொல்லொன்று பிறநதாலும் (சொல்வாளை நோக்காது) சொல்லின்
பொருளையறிந்து (நனரானால்) உட்கொண்டு (அனரானால்) விலக்கி, பருப்பொருட்
டாகப் பிறாசொல்லும் புலப்படாப்பொருளையுந் தெளிந்து கேட்போர்க்கு எளிதிற
பொருள்விளங்க (அதின் துண்பொருளை)ச் சொல்லுதல் வேண்டும் எ - டு

இதுமுதல் மூன்று செய்யுளால் துணைநிறுவியில் எனக்கூறியதாம்

இகனை ஷ, அழிவுடைமை

‘எப்பொருள் யாராயாவாய் கேட்பினு எப்பொருள்-மெய்ப்பொருள் காணப் தறிவு.
எண்பொருள் வாகச் செலச்சொல்லித் தானபிறாவாய் - துண்பொருள் காணப்
தறிவு” — என்பதனானறிக

(சக)

எவ்வகை யுலகத் துள்ளா ரிபலப்பு மொழுகு கினா

ரவ்வகை யொழுகக் கினாதே யழிவன வருமுன காத்துத்

தவ்வெனும் பழிபா வங்க டபுதியெய் தாமை யஞ்சிச
செவ்விய செய்யி னானுஞ் செலுநதுக பொறிக னோந்தும்.

(இ - ள்) உலகத்திலுள்ளவர்கள் எவ்வகை நடக்கையாக நடக்கின்றனரோ அவ்வகைய நடக்கையிலிருந்து, கேடுவிடின்வனவற்றை வருமுன்னரே (உணர்ந்து) தடுத்து, கெடுதியாகிய பழி பாவம் கெடுதி (இவை) அடையாது பயந்து ஐம்புலன்களை நன்னெறியில் நாடோறுஞ் செலுத்தக. ஏ - று.

இதனை, ஷே, ஷே.

“சென்ற விடத்தாற் செலவிடர் திதொர்இ - நனறினபா லுயட்ப தறிவு
அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ - தஞ்ச லறிகாரா தொழில
எதிரதாக காக்கு மறிவினாக கில்லை - யநிர வருவதோர் நோய்,
எவ்வ துறைய துலக முலகத்தோ - டவ்வ துறைய தறிவு.”—என்பதனானாக.
நலமிக வுயர்ந்தோர் தமமை நன்றத தழுவின கொளக
நிலனிய கயததுப பூவை நிகர்தார துயர்ந்த கோடடி.
னலரென வவரபா னிறக வாககமிக கடுதத காலை
மலர்வதும் வறங்கூர் காலேக கூம்பலு மொழிக மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! நன்மை மிகமுயர்ந்தோர்கோ நட்புறம்படி தழுவிகொள வாயாக அந்த நட்பை (முன்மலாது பிறருவியும்) விளங்கிய நீர்ப்பூப்போல், மிக்க ஆக்கக்காலத்தில் அடுத்தலும் மிக வறுமைக்காலத்தில் விடுத்தலும் இன்றி, (என்று மலர்ந்தவாறே நிரஞ்சும்) உயர்ந்தகோட்டின மலாபோல (ஒருதன்மையாக) கொண்டு பொருகுவாயாக ஏ - று

இதனை ஷே ஷே

“உலகத் ததீஇய தொடப மலாதலுந
கூம்பலு மிலல கறிவு”—என்பதனானாக

பழமொழி

அறிவினான் மாட்சிபொன் நிலலா வொருவன்
பிறிதினான் மாண்ட தெவனும்—பொறியின்
மணிபொன்னுஞ் சாந்தமு மாலையுமற் றினன்
வணியெலலா மானையிற் பின்”—என்ப “ஐனாமறிக (இக)

அருந்தவா குரவா முன்னோ நதண நுயாதோர் தம்பாற
பிறந்திய ஸனாக மினமை செருகுசுலேனை டியபக கததும்
பொருந்திய பொருள்கொ டாமை பொங்கிய வெகுளி காமம்
விருந்துசெய் கழிகண னோட்ட. மிவையெலாம் விடுக மைந்தா.

(இ - ள்) மகனே! அரியதவசிகள், குருக்கள் (தந்தைய முதலிய) மூத்தோர்கள், வேதியர்கள், பெரியோர்கள் ஆகிய இவர்களிடத்திற் கீழ்ப்படியாமையும் செருக்குறுதலும், கொடுக்கவேண்டிய விடத்தும் பொருந்திய பொருளைக் கொடாமை, கடுங்கோபம் பெருங்காமம் புதிதாகச்செய்யும் பேருவகை மிதமற் தாட்சணியங் கொள்ளாதலாகிய இவற்றையெல்லாம் தவிர்க்கக்கடவாய். (இவை குற்றமுடையன வாக வின்.) ஏ - று.

இதுமுதல மூன்றுசெய்யுள்களால் தவறொழித்தொழுகு எனக்கூறியதாம்.

இதனை ஷே குற்றங்கடிகுல

“செருக்குகு சினமுரு சிறுமையு மிலலா - பெருக்கப் பெருந்த நீதது
இவறலு மாண்பிறநத மாணமு மாரு - வுடகையு பேத மிறைக்கு - என்பத
னனறிக (௫௩)

வேறு

குற்றம் புரியா திருந்துகிறா குற்றங் சளைக் சிறிசேஷுங்
குற்றம் புரியிற சிறுநெரிவைக் குவைநப யுநிசு மாநேபோத
பற்றும் பெருவாழ விரையழிக்கும் பணகவாக் காகக் மிகப்பெருக்கு
முற்றும் பெருநோ புழப்பிக்கு முனியா னானு முனிவிக்கும்

(இ - ள்) (சீசிறிதுங்) குற்றசெய்யாநின்று பிறருடைய குற்றங்களைத்
தீர்க்கக்கடவாய் சிறிது குற்றமேறுஞ்செய்தால சிறுநெருப்பு [ஒருபொறி] லைக்
கோற்போரைச் சீக்கிரம் வகைபோல், பெரிடசெல்வசகைக் கெடுக்கும், பணகவாக்
குச் செல்வ மிகச்செய்யும் [சுணை யெரியுக்குப்] ஆயுளமுழுதும் தீரப்பிணி
யால் வருந்தச்செய்யும், வெறுக்காதவர்களாலும் வெறுக்கச்செய்யும் ஏ - று

இதனை ஷே ஷே

“வருமுன்னாக் காவாதான வாழ்க்கை பெரிமுன்னா ளைத்தாறு போலக் கெடும
தனகுற்ற நீக்கிப் பிறகுற்றங் காண்கிற்பி - னெனகுற்ற மாரு மிறைக்கு” -
என்பதனனறிக (௫௪)

கன்று மினிய பொருள் லவங் ராதல் பருகல் ரழிபாமே
ரன்று நுகாக் நினையென்று ரானகு மசிகுந விபாரச
நனமி பயவா வினையினையு நண்ணு மரகநான முடிபறா
வெனமி விளங்குப் புகழ்விளங்க விழு ம விளங்க மேலாடினே

(இ - ள்) காரியசிகிதி வேண்டு மாயின், விருப்பப்படும அசையுடைய இனிய
பல பொருள்களையும் பறைஞாக்கறியாமல் நனுகக் கூடாவிடுக்கக்கடவாய் தீர்த்தி
விளங்கவேண்டுமாயின் உன்னை நீயமதிக்கு இ றுமாப்பதைவிடிக் மகிமை விளங்க
வேண்டுமாயின் நன்றியைத் தாத் (பயன்ற) செயல்களையும் (நாம் செய்யுமல்லோ
மென்னுந்) துரக்க காரகங்களுற் செய்யாதொழிக் ஏ - று

இதனை ஷே ஷே

“வியவறக் வெஞ்ஞானறுந் தனனை நயவறக் நனறி பயவா வினை
காதல் காத லறியாமையுயக்கிற்பி-னேதில் வேகிலா தூல” - என்பதனனும்,

திரிநிகம்

“தனனை வியந்து தருக்கலந் தாழ்வினறிக
கொன்னே வெருளி பெருக்கலு-முன்னிப்
பலபொருள் வெருகுஞ் சிறுமையு மிமமுன்னறுஞ்
செலவ முடைக்கும் படை - என்பதனனும்றிக (௫௫)

நுணமை யறனு மிகக்கெளரிந்து தூலி வியலப்பு முலகியவு பும
லணமை யுறத்தே கற நிமொற்றல் வல்ல ராகி வளாசீலர்
திண்மை யறிவா யுள்ளமுதிரநதோர சேர நனரு மதித்திடுக
வெணமை புரியா தூய,த்திடுக வியம்பும் வழிபே தினறிடுக.

(இ - ள்.) அகிலுக்கும் தருமங்களை யும் மிகவுமாராய்ந்து, சாஸ்திரவிதியும் - லகியற்கையும் வண்மையாக உணர்த்திடும் ஆற்றலில் உல்லாராய், வளர்கின்ற குணத் திலும் உறுதிப்பாட்டிலும், அறிவிலும், வயதிலுமேம்பட்டோரை யறிந்து உயர்வாக மதிக்கக்கடவாய் ; (அவரை) அசட்டை செய்யாமல் மேன்மைப் படுத்தக் கடவாய்; (அவர்) கூறும் வழியே நடக்கக்கடவாய். எ - று.

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் உயர்த்தோரைச் சிநேகஞ்செய் எனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை - திறனறிந்து தேர்த்து கொளல் கம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுமுதல்-வண்மையுள்ளெல்லாந் தலை".—என்பதனானறிக.

மழையின் மிகுதி மழையின்மை வளிதீப் பிணியால் வந்ததுயர் குழைவி லமரர் தக்கீகாரைக் குறித்துச் சாந்தி யாற்கடியா விழையில் பகைவர் கள்வர்வினை செய்வார் சுற்ற மிவர்களினும் பிழையை யுபாய நான்கானும் பெயர்க்கும் பெரிய ரெணுந்துணையே.

(இ - ள்) பெரியோரென்னுந் துணையானது, மழையின் மிகுதி-பெருமழை-மழையின்லாமை - கெடுதலுற்று - அக்கினிபற்றுதல் - கொடும்பிணி, ஆகிய விவற் றால் நேரிடுந் துன்பங்களை, குழைவில்லாத தெய்வத்தையும் சித்தியாளையுங்குறித் துப் பரிசாரஞ்செய்து நீக்கி, விருப்பமில்லாத பகைஞர்கள் - திருடர்கள் - தொழிலா ளர்கள் - உறவினர்கள் ஆகிய விவர்களால் விளையுந் தீமைகளைச் (சாமபேததான தண் டங்களாகிய) சதுர்வித வுபாயங்களினாலும் விலக்கும். எ - று.

இதனை, ஷே, ஷே.

“உற்ற நோய் நீக்கி யுறுஅமை முற்காக்கும்

பெற்றியார்ப் பேணித் கொளல்”.—என்பதனானறிக.

(ருக)

நற்பான் மையினுற் தேவர்களா னண்ண லாகு மெதிர்வினையை யுற்பா தங்க ளானறிந்தே யொழிப்பர் மனித ரால்வருவ பொற்பு ரவரிந் கிதங்குணமா சாரஞ் செயலாற் புக்கறிந்து பிற்பா லுறச்செய் குவர்தனற் பெரியோர் துணையே துணையாகும்.

(இ - ள்.) தெய்வத்தால் வரும் எதிர்கால விக்கினங்களை முற்காட்டுங் குறி களானறிந்து (பரிசாரமுதலிய) நற்கருமங்களாலொழிப்பார்கள். மனிதரால் வருந் திங்களை அவருடைய அழகிய இங்கிசத்தினாலும் குணத்தினாலும் ஆகாரத்தினாலும் செய்கையினாலும் ஆய்ந்தறிந்து தவிரச்செய்வார்கள். ஆதலால் (உனக்குப்) பெரியோ ருடைய துணையே துணையாகும். எ - று.

இதனை, ஷே, ஷே.

“அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்

பேணித் தமராக் கொளல்”.—என்பதனானும்,

கீவகநீதாமணி.

பால்வளை பரந்து மேயும் படுகடல் வளாக மெல்லாங் கோல்வளை யாமற் காத்துன் குடைநீழற் றஞ்சு ளேக்கி நூல்விளைத் தனைய நுண்சொற் புலவரோ டறத்தை யோம்பின் மேல்விளை யாத வின்பம் வேந்தமற் றில்லை கண்டாய்.”—என்பதனானுமுணர்க.

நல்ல வினைக்கு நற்பயனும் தீய வினைக்குத் தீப்பயனும் மில்லை யெனும்வல் விழுதையரு டெள்ளும் விடருந் தூர்த்தர்களுஞ் சொல்லு நடரு முதலாகத் தொக்க குழுவைச் சேர்த்தொழுகின் டல்லு மழிவைத் திரித்திருமைப் பொருளுங் கெடுக்கும் புகழ்புடே.

(இ - ள்) (தாந்தாஞ்செய்யும்) நல்வினைக்கு நற்பயனும் தீவினைக்குத் தீப்பயனும் (உண்டாவது) இல்லையென்று (வம்புரை) கூறும் முழுமூடர்களும், இகழ்த்தக்காமிகளும், தூர்த்தர்களும் (இழிந்துச்) சொல்லுகின்ற நடித்தற்றொழி லாளரும் முதலாகச் சேர்ந்த (சிற்றினத்தார்) கூட்டத்தைச் சேர்ந்து நடந்தால், பொருந்திய நற்புத் தியை மாற்றி (அவர்களைச்சேர்த்தோன்) அடையுமீ இம்மை மறுமைப்பயன்களையுங் கீர்த்தியோடு கெடுப்பார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் அற்பனைச் சிநேகியாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, சிற்றினஞ் சேராமை.

“சிற்றின மஞ்சம் பெருமை சிறுமைதான் - சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்

நலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றரு மாந்தர்க் - கினத்தியல்ப தாகு மற -

நல்வினத்தி னூங்குந் துணையிலே தியினத்தினல்லற் படுப்பதா உ மில்.”—என்பதனாலும்,

நார்பன்கிடிகை.

மொய்சிதைக்கு மொற்றுமை யின்மை யொருவனைப்

பொய்சிதைக்கும் பொன்டோல மேளியைப் - பெய்த

கலன்சிதைக்கும் பாலின் சுலையைக் குலஞ்சிதைக்கும்

கூடார்கட் கூடி விடிவ்.”—என்பதனாலுமுணர்க.

(இங்)

செய்யும் பொழுதே யழிபொருளிற் சிறப்ப் தொப்ப் தியல்பு..ஹனொன்

றுய்ப் வுதவி வழிபயக்கு மொண்மை வினையைத் தேர்ந்துளத்தி

னைய மகன்ற வினத்தோடு மாய்ந்து தனித்தும் புரிந்திடுக

வெய்ய வாக்கங் கருதிமுதல் விரிக்கும் வினையைப் புரியற்க.

(இ - ள்.) (ஓர் தொழிலைச்) செய்கையிலேயே செலவிடும் பொருளுக்கு மிக்க பொருளாவது ஒத்தபொருளாவது உண்டாகும்படி பின்பு தரத்தக்கதாகவுள்ள நல்வினையை, ஐயந்தீர்த்த நல்வினத்தோடு யோசித்தாவது (நீயே) தனித்து மனத்திற் கருதியாவது செய்வாயாக, பெரிய இலாபத்தை விரும்பி முதற்பொருளை யிழப்பிக் குந் தொழிலைச் செய்யாதே எ - று.

இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்களால் ஆராய்ந்து தொழில்செய் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, தெரிந்துசெயல்லகை.

“அழிவது உ மாவது உ மாகி வழிபயக்கு - மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

தெரிந்த வினத்தொடு தேர்த்தெண்ணிச் செய்வார்க்கரும்பொருள் யாதொன்று மில்.

ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை-பூக்கா ரறிவுடை யார்.”—என்பதனாறிக.

வலியே காலம் வினையிவற்றான் மாற்றான் நனக்கு முனக்குமுன

பலவா நிலையும் வினாதொடங்கும் பண்பு மதற்கா மிடைபூ றும்

விலகா ததனை விலக்குவதும் வெல்லு மாறும் வென்றதன

விலவாப் பயனு முக்லனைத்து மோர்ந்து தெளிந்தே வினைசெய்க.

(இ - ள்) வலிமை-காலம்-இடமாகிய இவற்றினால், பகைவனுக்கும் உனக்கு முன்ன பலவகையாகிய தாரதம்மியமும், தொழிலைத் தொடர்க்கும் முறையும், அதற்குவரும் விக்கினமும், நீங்கா விக்கினத்தே நீக்குவதும், செயமடைதலும், செய முற்றதால் வரும் அழியாத இலாபமும் முதலிய எல்லாவற்றையும் நன்குணர்ந்தே ஓர் தொழிலைச் செய்வாயாக. எ - று.

இதனை, ரெ, ரெ, ரெ.

“வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்

பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.”—என்பதனாறிக.

(௬0)

பெரிய முயற்சி வினைபயனைப் பேணு வினையே பயன்சிறிதா

மரிய வினையே வின்றுயர மாக்கு வினையே புரிந்தாலும்

பெரிய முயற்சி முதலாகப் பேசும் வினைக்கு மறுதலையா

முரிய வினையை விடுத்தாலு முலவாப் பெருமை யொழியுமே.

(இ - ள்.) மிக்க முயற்சியா லாகுந்தொழில் - பயன்றராத தொழில் - அற்பப் பயன்றருந்தொழில் - பின்பு துன்பம் விளைக்குந்தொழில் ஆகிய இவற்றைச் செய்தாலும், மிக்க முயற்சியாலாகுந் தொழில் முதலாக (மேற்) கூறிய தொழில்கட்கு எதிரி டையாகப் பொருந்திய தொழில்களைச் செய்யாது விடுத்தாலும், கெடாத பெருமை கெடும். எ - று.

இதனை, ரெ, ரெ, ரெ.

“செய்தக்க வல்ல செய்க்கெஞ் செய்தக்க

செய்யாமை யானுங் கெடும்.”—என்பதனாறிக.

(௬௧)

கொடுத்தல் பொருள்வேட கையனிடத்துங் குளிர்சொற் செவ்வி யான்ம

னடுத்துப் பிறரோ டமராற்றி யயர்ந்தா விவர்பாங் கினும்கேறு [9 ய

படுத்த துணையாம் படையினனின் பகுதி யொடுசே ரானிவர்க

ளிடத்து மொறுத்த லிவற்றின்வரா விவர்கீழ் மக்க ளிடத்தினுமாம்.

(இ - ள்.) (உன்பகைவரில்) பொருளாசைக் காரணத் தானவுபாயத்திலும் நன்னடக்கை யாளனும் சோம்பலுள்ளோனும் பகைவருடன் போர்செய்து இளைத்த வனுமாகிய இவர்களைச் சாமவுபாயத்திலும், துணைப்படையாளனும் உன்னே டிணக்க மற்றவனுமாகிய இவர்களைப் பேதவுபாயத்திலும், இம்முன்றுபாயத்தால் வசப்படாத வர்களும் கீழ்மக்களுமாகிய இவர்களைத் தண்டவுபாயத்தாலும் அடக்குக. எ - று.

இதனை, ரெ, ரெ, ரெ,

“எண்ணித் துணிக ஈருமந் துணிர்தபி - நெண்ணுவ மென்ப. திழுக்கு.

ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்ற - போற்றினும் பொத்துப் படும்.”—என்பதனாறிக.

(௬௨)

வலியா ரான காலத்து வழங்க லாதி மூன்றையு

மெலியா ரிடத்துச் செய்திடது மெலியா ரான காலத்து

வலியா ரிடத்தி னொறுத்தலையும் வகுக்கின் வேந்தர்க் கவைமைந்தா

நலிவா மதன லவரவர்பா னடத்து முறைதேர்ந் தியற்றிக.

(இ - ள்.) மைந்தனே! வலியவராயிருக்குங் காலத்தில் தான சாம பேத வுபாயங்களையும் மெலியவரிடத்திற் செய்தாலும், மெலியவராயிருக்குங் காலத்தில் தண்ட

வுபாயத்தை வலியவரிடத்திற் செய்தாலும் அவை அரசர்க்குக் கேட்டை வினைக்கும் ஆதலால் அவரவரிடத்திற் செய்யத்தக்க, வுபாயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு தொழில் செய்வாயாக. எ - று.

இதனை, ஐ, ஐ, ஐ.

“என்றாற் ற லுள்ளார் தவறுண் டவரவர் - பண்பறிச் சாற்றாக் கடை.

எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு - கொள்ளாத கொள்ளா தலுரு.” என்பதனானும்,

படிமொழி.

தற்றுக்கித் தன்றுணையுந் துக்கிப் பயன்றுக்கி

யுற்றது கொள்க மதிவல்லா—ரற்றதன்றி

யாதானு மொன்றகொண் டியாதானுந் செய்தக்கால்

யாதானு மாகி விடும்.”—என்பதனானும் மறிக. (கக)

வினையின் வலியா திகணன்கும் வேறு வேறு சீர்துக்கி
நினது வலிமிக் குழிவினையை நிகழ்த்து நிபாதத காலத்தாப்
புணையும் வென்றி யுருவிழு மரும பொருது மதனு வவலிடகது
வினையுந் தோல்வி யுறுந்முறைநத விடத்தும் வினையை பெண்ணற்க.

(இ - ன்.) தொழிற்பல முதலிய நான்கினையும் அளவிட்டு, உன்னுடைய பலமானது மிகுள்ள காலத்திற் தொழில் செய்யத் தொடங்குக. (செயம் வினையும்) ஒப்பான காலத்திலும் அதனைய வெற்றி யுண்டாகாது கேடும் வினையும், ஆனபடியால் அப்பொழுது வருந்துகின்ற தோல்வியுண்டாகும். உலிகுன்றிய காலத்தர் தொழில் புரியக் கருதற்க. எ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுளால் வலிமைகண்டு தொழில்செய் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, ஐ, வலியறிதல்.

“வினாவலியுந் தன்வலியு மன்றான் வலியுந் துணைவலியுந் துக்கிச் செயல்.

உடைத்தம் வலியறியா ருசகதநி னுக்கி யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.”—என்பதனானும் மறிக.

வினையின் வலியாதிகணன் சென்றது - தொழிற்பலம் - தன்பலம்-மகைவன் பலம் - தனக்கும் பகைவனுக்குமிருக்கும் துணைப்பலம். (கச)

குறைந்த வலிய ராபிடினுங் கொற்ற மைந்தர் பலர்கூடி
னிறைநத வலியென் னுமதனு னேரா தொழிக பலரொடுளத்
துறைந்த லுக்கந தனைக்கொண்டே யுற்ற நினது வலியளவி
னிறந்தும் வினைமே னடவற்க விறவா வென்றி வேண்டிடினே.

(இ - ன்.) வலிகுன்றியவர்களானாலும், வெற்றியமைந்த பலமார்தர்கள் கூடி
டில் (உனது) மிகுந்த வலிமை யாது பயனுடையதாம். ஆதலால், பலருடன் பகை
கொள்ளாதொழிக. மனோரசாகத்தையே பொருளாகக்கொண்டு உனக்கு அழியாத
வெற்றி வேண்மொயின், இறந்தாலும் உன்வலி யளவைக்கடந்து, யாதொரு தொழி
லையுந் தொடங்காதே. எ - று.

இதனை, ஐ, ஐ, ஐ.

“பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ் - சால மிகுத்துப் பெயின்.

துணிக்கொம்ப ரேறினா ரீடுதிறத் துக்கி - னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.”—என்பதனானும் மறிக. (கடு)

வந்த பொருளிற் காற்கூறு வருமே லிடர்நீக் குதற்குமைத்து
மைந்த விருகா னினக்காக்கி மற்றைக் காலே வழங்கிடுக
சிந்து நெழிக எகலாமற் சேரு நெழிகள் சுருங்கியு னு
நந்த லிலதா மொப்பினுமா நாடி. எனதுகச் செலவிழுக்காம்.

(இ - ள்.) மகனே! உனக்குக் கிடைத்த பொருளளவிற் காற்பங்கை இனி
வரும் விக்கின நிவிர்த்தியின் பொருட்டு இருப்புவைத்து, அணைப்பங்கை உன் செல
விற்குப்பயோகப் படுத்தி, மற்றைக் காற்பங்கைத் தானாகிடக்காகச் செலவிடுக, வரவு
குறையினுஞ் செலவு அதனிற் குறைதல் நன்று. வரவுஞ் செலவும் ஒத்திருப்பினும்
கேடில்லை. வரவுக்கு மிஞ்சிய செலவுசெய்தல் கேட்டைத் தருமென்றறிக. ௭ - று.

இதனை, ஷே, ஷே.

“ஆற்றி னளவறிந் தீக வகபொருள் - போற்றி வழக்கு நெறி.

ஆகா நளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை - போகா நகலாக் கடை.

அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல - வில்லாகித் தோன்றக் கெடும்”
என்பதனானும்,

இந்நம்பலகாந்தி.

“ஆர்கலி ஞாலத் தறங்காவ லாற்சிறந்த

பேரருளி ஞர்க்குப் பெறலருமை யாதரோ

வூர்திரைய மாமகர வெள்ளத்து நாப்பணும்

போர்மலைந்து வெல்லும் புகழ்.”—என்பதனானுமறிக. (௬௬)

ஆற்றன் மூன்று முபாயங்க ணன்றா மிடந்தோ டமைந்தியு னும்
போற்றி கினக்கு வென்றியுறும் பொழுது தேர்ந்தே விளைபுரிக
வேற்ற காலம் வருமளவு மெண்ணி யிருக்க வதுமைந்தா
விற்துச் சமர்க்குப் பின்வாங்கும் வெற்றித் தகரே யாகுமால்.

(இ - ள்.) மைத்தனே! மூவகையாற்றலும் நால்வகை யுபாயமும் தக்க விடத
துடன் வாய்ந்தாலும், காத்து உனக்குச் செயமுண்டாகுங் காலமும் ஒத்திருக்கத்
தெரிந்தே தொழில்செய்க. ஒத்தகாலம் (வாய்ந்திராவிடின் அது) வருமளவும் எதிர்
பார்த்திருக்கவேண்டும். அது முட்டிச் செய்யப்பதற்கு ஆட்டுக்கடாய் பின்வாங்குதல்
போலுமென்று நினைப்பாயாக. ௭ - று.

இது முதலிரண்டு செய்யுல்களால் பருவம் பார்த்துத் தொழில்செய் ஏனைக்
கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, காலமறிதல்.

“அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற் - கால மறிந்து செயின்.

காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது - ஞாலங் கருது பவர்.

ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர் - தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.”—என்
பதனானறிக. (௬௭)

புகைமிக் கியற்றித் திரிந்தியு னும் வெல்லுங் காலம் வருமளவும்
பகைமை புறத்திற் றோற்றாமற் பகைவர் தம்மைப் பண்போடு
நகைசெய் தமர்போற் சுமந்திடுக நாடுங் காலம் வந்துவிடி ன்
றகைசெய் வினையை யல்வளவிற் றப்பா வண்ண முடித்திடுக.

(இ - ள்.) (உண்பகைவர்) மிகக்கேடுசெய்து திரிந்தாலும் நீ பகைமையை வெளிக்குக்காட்டாமல் செய்க்குக. காலம் வருமெல்லையும் அப்பகைவைத் தகுதியோடு சந்தோஷித்துச் சுமப்பவன்போலவீரு. தக்ககாலம் வந்துவிட்டால், தக்கபடி செய்வீனாயை அப்பொழுதே தவறாமற்படி முடித்திடு. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

பொன்னென வாங்கே புரம்பெரார் காலம்பார்த் - துன்வேர்ப்ப பொன்னி யவர்.
செறுநனாக் காணிற் சுமக்க விறுவரை - காணிற் கிழக்காந் தலை.
எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்த்வேய-செய்தற் கரிய செயல்.”—என்பதனானும்,

நீலகதித்தாமினி.

“இடத்தொடு பொழுது நாடி யெவ்வீனைக் கண்ணு மஞ்சார்
மடப்பட வின்றிச் சூழு மதில்வல்லார்க் கரிய துண்டே
கடத்திடைக் காக்கை யொன்றே யாயிர கோடி கூகை
யிடைத்திடை யிரங்குச் சென்றும் கின்னாயிர் செஞ்சத் தன்றே - என்பத
னானும்.

(௧௮)

வாயி னூழில் வழக்கமற மதினை விளைத்தொன் றற்கொன்று
மேய துணையாய்ப் பலபடையு மெலிவற் றிருப்ப மதிலகழி
மேய வியற்றி யரசிருக்க னெற்ற கிடகரை நிலததொடு
பாய புனலு முடையதுவே பனையை யழிக்கு மிடனாகும்.

(இ - ள்.) வாசலும், துழைவாசலும் வழக்கமறம்படி மதினைவிளைத்து ஒன்றற்
கொன்று பொருந்தியதுணையாய் பலபடைகளும் மெலிதலற்றிருக்க மதிலும், அகழி
யும் பொருந்தச்செய்து அரசிருப்புக்கொத்த தலவாய்ப்பும், பரந்தநீர்வளமுமுடைத்தா
யிருப்பதுவே பலகையெல்லுதற்கு லுடமாம். எ - று.

இதுமுதலிரண்டுசெய்யுள்களால்துடமறிந்துதொழிற்செய்வனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, இடனறிதல்.

“தொடங்கக் வெவ்வீனையு மென்னக் முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல் லது.”—என்பதனானும்.

(௧௯)

ஊக்க மிலனா யினுமிடத்தோ டுற்ற வினை செய் குவனாயி
னூக்க முடையார்க் கிடனின்றி யொழியு முக்க மிலாதவனாக்
கூக்க முடையா னாயினு முற்ற படையும் பலவேனா
முக்க மழிவ னிடத்தோடு முற்று வினைசெய் யாவியினே.

(இ - ள்.) ஊக்கமில்லாதவனானும் இடவாய்ப்பினனுய்த் தொழிலியற்று
வானாயின், (பகைஞனாகிய) ஊக்கமுடையானுக்கு வெல்லுமிடனின்றி யொழியும்.
இடவாய்ப்போடும் பொருந்தி விளைச்செய்யானாயின் ஊக்கமுடையவனானும் சேனைப்
பெருக்கமுடையவனானும் எளியபகைவனுஞ் செயிக்கப்படுவான். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

ஆற்றா மாற்றி யபெ விடனறிந்து - போற்றார்கட் போற்றிச் செயின்.
சிறுபடையான் செல்லிட்டு சேரி னுறுபடையா - னூக்க மழிந்து விடும்.”—என்
பதனானும்,

பாரதவேண்பா.

“வான்சேரிற் புள்ளஞ்சா வல்லரிச் சுற்றிய
கான்சேரி னுமானின் கண்ணஞ்சா—வான்சேர்

சிகர வகாசேரிற் தேனஞ்சா வஞ்சா

மிகுநீர்ச் சுயஞ்சேரின் மீன்” —என்பதனுமறித.

(௭௦)

பிறப்புகு குணமு மறிவுமெனப் பேணு மிவையுந் செயல்களையுந்
சிறக்குங் காட்சி யொடுகருத்தே செயிரி னுலென் றிவைதம்மா
னிறுக்கு மமைச்சர் முகலாரா நின்ற ராய்நது தெளிந்திக
வறுக்கும் வினையாற் றுதற்பொருட்டு மறைபோ காமைப் பொருட்டுமே.

(இ - ள்) மத்திரித்தொழின் முதலிய எதற்காயினும் ஒருவனைத்தெரிந்து
கொள்ளுங்கால், தன்றொழிலைச் சாதிக்கவும் வஞ்சியாதிருக்கவுமாக (அவனுடைய)
பிறப்பும் குணமும் அறிவும் செயல்களுமென்று சொல்லு நிவற்றைக் காட்சிப்பிர
மாணத்தாலும் அதுமானப் பிரமாணத்தாலும் ஆகம்பிரமாணத்தாலும், (அறம்பொரு
ளின்பம் அச்சமாகிய இவற்றில் வைத்துப்) பரீட்சித்து நம்புவாயாக எ - று.

இது முதல் ஒன்பது செய்யுள்களால் ஒருவனைப் பரீக்ஷித்து நம்பு எனக்
கூறியதாம்.

(௭௧)

அறவோர் புரோகி தகாவிடுத்திட வரா லிந்த வரசன்றா
னறவோ னல்ல னிவற்போக்கி யறனோ டிரிமை யுடையானே
யுறவே வைத்தற் கெண்ணினமீ தொத்த தெவர்க்கு நின்கருத்தென்
னறவோ தெனச்சு ருறவோடு மோறாதே யொருவன் றனைத்தெனிக.

(இ - ள்.) (தெரிந்து கொள்ளப்படுவனிடத்தில்) அறவோரையும் புரோகி
ரையும் விடுத்து அவரால் இப்போதானுமரசன் தருமகுணமற்றவன் (ஆதலால்) இவனை
நீக்கி, தருமகுணமுடைய மற்றொருவனை அரசனாக நியமித்தற்கு யோசித்தோம்.
இது எல்லோர்க்குஞ் சம்மதமாயிருக்கின்றது. உன் கருத்தியாது? அதனைச் சொல்லுக
வென்று பிரமாணமாகக்கேட்டு (அறத்தின்வழியிற்) பரீக்ஷித்து ஒருவனைத் தந்திர
மாகச் சோதித்துத்தெனிக. எ - று.

(௭௨)

சேனைத் தலைவ னொடுமலனைச் சேர்ந்தா னாயும்விட் டிவ்வரச
னீனப் பொருளா சையனிவனை யிழுக்கிக் கொடையோ டிரிமையுடை
யானைப் புரத்தற் கெண்ணினமீ தமைந்த தெவர்க்கு நின்கருத்தென்
னானப் படாமை யுரைத்தியெனச் சூனொ டொப்பித் தேதெனிக.

(இ - ள்.) (தெரிந்து கொள்ளப்படுவனிடத்தில்) சேனாபதியையும் அவன்
வகையினோரையும் விடுத்து இப்போதானுமரசன் இழிவாகிய பொருளாசையுடைய
வன்; (ஆதலால்) அவனை நீக்கிக் கொடைத்தொழிலில் வல்ல மற்றொருவனை அரச
னாக்கும்படி யோசித்தோம். இது எல்லோர்க்குஞ் சம்மதமாயிருக்கின்றது. உன் சம்
மதம் யாது? ஒளியாதுணைக்கவென்று பிரமாணமாகச் சொல்லுவித்து (பொருள்வழி
யிற்) பரீக்ஷித்து ஒருவனைச் சோதித்துக்கொள்க. எ - று.

(௭௩)

தொன்று தொட்ட வுரிமையொடு சூழ்ந்த தவமு தாட்டியைவிட
டொன்று முரிமை தனிவினனா னனைக்கண் மெங்கி யெனைவிடத்தாள
சென்றங் கவனாக் கூடுதியேற் றிறத்த பொருளுங் கூடுதினக்
கென்று தெனியச் சூனறவோ டிசைப்பித் திதனு னுந்தெனிக.

(இ - ள்) (தெரிந்து கொள்ளப்பெய்விடத்தில்) பழமையேயுள்ள உரிமையாளர் ஒரு தவமுதமகனை விடுத்து இம்மங்கை உன்பேரில் மோகமுற்று (அழைத்து வருதற்கு) என்னை யனுப்பினான். அவனைச் சென்று தழுவுவாயாயின் உனக்கு (இன்பமேயன்றிச்) சிறந்தபொருளுந் கைகசட்டும் என்று பிரமாணமாகச் சொல்லுவித்து (இன்பவழியில்) பரிசுதித்த ஒருவனைச் சோதித்துக்கொள்க. எ - று. (எசு)

வேறு.

ஒருநிமித்த மேலிட்டே யோரமைச்சர ஸ்வன்மணியி லேனை யோரை, யொருமையுற வழைப்பித்திங் கிவர்பிழைப்பக் குழியினரென் றுறுத்திக்குவ, லொருவனிலிவ் வரசனைய மொழிக்கமுயன் றுனிவனை யொறுத்து வேறே, யொருவனைவைப்பதற்கிரைநடு முன்கருத்தென் னெனச் குளொ ளைப்பித் தேர்ந்.

(இ - ள்.) ஒரு மந்திரியைக்கொண்டு அவனுடைய வீட்டில் யாதேனு முகாந் தரம்வைத்து மற்றவர்களை யழைப்பித்து, இவர்கள் எதோ மோகஞ்செய்யக்கூடினார்களென்று சாவற்படுத்தி, வேறொரு மந்திரியைக்கொண்டு இவ்வரசன் நகிமைக்கொலை செய்ய எத்தனித்தான். (அவன் நம்மைக் கொல்வதன்முன் நாம்) அவனைக்கொன்று வேறொருவனை யரசனாக்கச் சம்மதித்தோம். உன் கருத்தென்ன? பிரமாணமாகச் சொல் என்று சோதித்துக்கொள். எ - று.

மேல் ஐந்து செய்யுள்களின் கருத்தை, ஷ, ஷ, தெரிந்துதெளிதல்.

அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்

நிறந்தெரிந்து தெறப் படும்.”—என்பதனைறிக. (எசு)

வேறு.

நல்ல குடியிற் பிறந்தாறு நவையு மறப்பு மாடிநிழைப்பென்.
நல்ல லுறுக்கு மிவைமுதலா மனைந்து நீக்கிப் பழிக்குஞ்சி
யொல்ல லுறுநா ணுடையானே யோர்ந்து தெளியப் படுமைந்தா
வல்ல கலைதேர்ந் தாசற்றார் மாடமும வெளி லு மருவிமேமே.

(இ - ள்.) மைந்தனே! அருங்கலையுணர்ந்து குற்றமற்றாிடத்திலும் வெளிற் றறிவு பொருந்தும். (ஆதலால்) உயர்குடியிற் சனிந்த, ஆறு குற்றங்களும் மறதியும் சோம்பலும் பிழைத்தல் என்று சொல்லப்படுந் துன்புடையதும் இவையுதலாகிய எவ் வாக்குற்றங்களையு மொழித்துப் பழிச்சொல்லுக்குப் பயந்து பொருந்திய நாணமுடையவனே ஆராய்ந்து தெளியப்படத்தக்கவன். எ - று.

ஆறுநவைகள்: காமம் குரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியமென்பன.

இச்செய்யுளின்கருத்தை, ஷ, ஷ.

“குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு - நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.

அரியகற் ருசற்றார் கண்ணுத் தெரியுங்கா - விண்மையரிதே வெளிறு.”—என்பதனைறிக. (எசு)

சுற்ற மிலரா னவர்தம்மைச் குழைல் பழிபா ளமுநாணார்
பற்று மிலரா குவரங்கே பண்பார் தருநற் குணங்களே
முற்று முடையா ரிலாதனை முனியுங் குற்றங் குணமவற்றைத்
தெற்றென் றுணர்ந்து குணமிசுந்த செம்மையுடையார் தமைத்தெளிக.

(இ - ள்.) சுற்றமில்லாதவர்களை யோசியாதே (ஏனெனில் அவர்கள்) பழி பாவங்கட்கும் அஞ்சாகள், பற்றில்லாதவர்களாவார்கள்; அவரை விட்டுவிடு, சூற்றமற்ற குணவான் கிடைப்பதும் அரிது. ஆதலால் வெறுக்கத்தக்க சூற்றம் குணமென்னுமிவற்றை நன்றாக அளவிட்டுக் (சூற்றக்குறைந்து) குணமிருந்த செம்மையாளர்களைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்வாயாக. எ - று.

இதனை, ஷே, ஷே.

“குணநாடிக்குற்றமு நாடி யவற்றுண் - மிகைநாடி மிக்க கொளல்.

அற்றாநாதே ஹத லோம்புக மற்றவர் - பற்றிலர் நாணர் பழி.”—என்பதனாக. (எஎ)

பெருமை சிறுமை யளந்துகொளப் பேணுங் கருவி தத்தமது
கரும் மதுரீபாற் பிறக்கருவி கழியச சிறந்த வல்லவிக
மருவு காத லாலறியா மாட்டு வினையை வையற்க
வொருவர் தமைபுர தேராமே யொருகா லத்துர தெளியற்க.

(இ - ள்.) (ஒருவருடைய) மேன்மையையும் கீழ்மையையும் அளந்தறிவதற்கு அவரவரது செய்கையே தவிர மற்றவை சிறந்த கருவியல்லவென்று அறிவாயாக. (ஒருவர்பாற்)பொருந்திய உன் காதலினியித்தம் தெரியாதவரிடத்து ஓர் தொழிலைச் சுமத்தாதே (எப்படியாயினும்) பரீட்சைசெய்யாமல் ஒருவரையும் ஒருகாலத்திலும் நம்பாதே. எ - று.

இதனை, ஷே, ஷே.

“பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தம் - கருமமே கட்டளைக் கல்.

காதன்மை கந்தா வறியறியாந் தேறுதல் - பேதைமை யெல்லாந் தரும்.

தேற்றக் யானாயுந் தேராது தேர்ந்தபிற - நேறுக தேறும் பொருள்.”—என்பதனாக. (எஅ)

தேர்ந்து தெளியப் பட்டவன்பாற் தேர்ந்தே வினையுந் தகவிடுங்க
தேர்ந்து தெளியப் பட்டவனைத் தீது காணு தயிரறக
தேர்ந்து தெளியப் பட்டவன் றீர வினையை விடுமதனைத்
தேர்ந்து பகைவா டிர்த்திடுவா தேரான் நெளிலே போற்கேடாம்.

(இ - ள்.) தீர்த்தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவனுக்கும் (இவனுக்கிதுதருமென்று) தொழிலையும் ஆராய்ந்த சுமத்துக. (தொழில் சுமத்தியானபின்) அவன் ஒரு தீங்கும் செய்யக்கூணாது சந்தேகியாதே. (சந்தேகித்தால் தன்னை நம்பாமைப்பற்றி) அவன் தொழிலை (பாதுகாவாது) விடுவான். அதனைப் பகைவர் அறிந்து (அவனைப்பாற்) பிரித்து(தாம் ஏற்று)க்கொள்வார்கள் (அதனால்) பரீட்சைசெய்யாது நம்பினவன்போலக் கேட்டடைய வேண்டியதாம். எ - று.

இதனை, ஷே, ஷே.

“தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை - தீரா விடும்பை தரும்.

தேரான் நெளிவுந் தெளிந்தான் ணையுறவுந் - தீரா விடும்பை தரும்.”—என்பதனாக.

அநுநேரிகாரம்.

“பொருள்போக மஞ்சாமை பொன்றுங்காற் போந்த

வருள்போகா வாரதமென் றுற்ற—விருள்போகக்

கூறப் படுங்குணத்தான் கூர்வல்வல் வேந்தனும்
நேறப் படுங்குணத்தி னான்.”—என்பதனுமறிக.

(௭௧)

முன்னர்ப் பொதுவா கியவினையின் முன் விடுதலுத் தீதகற்றி
நன்மை புரிந்து வருமாயி னாடி யவனைச் சிறந்தவினை
தன்னில் விடுக்க சிறந்தவினை சார்ந்து புரிவா னிடையின்
பின்ன ரவனைப் பொதுவியிற பெயாத்து நமுவ விட்டிடுக.

(இ - ன்) நீ தெரிந்துகொண்டனை முதலிற் பொதுவான தொழிலில்
விடுத்து, (அதில்) துன்பத்தை விலக்கி நன்மை செய்து வருவானாயின் (யின்னர்) சிறந்த
தொழிலில் விடுவாயாக. (அவ்வாறு) சிறந்த தெரிந்நிப்பாற்றிச் செய்பவன் இடையில்
திருத்தக் குறைவடைந்தால், மறுபடியும் அவனை மாற்றிப் பொதுவாகிய தொழிலிற்
புகச்செய்து கைநழுவிடக்கடவாய். எ - று.

இதுமுதல என்னு செய்யுள்களால் திறனறிந்து தொழிலிடு எனக்கூறியதாம்.
இதனை, ஷெ, தெரிந்துவினையாடல்.

“நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த - தன்மையா னுளப் படும்

எனைவகையாற் றேரியக் கண்ணும் வினைவகையான் - வேறாக மாந்தர் பலர்.”—
என்பதனுறிக.

பொதுவினை - பலர்கூடிச் சாதிப்பதற்குரியது. சிறந்தவினை - ஒருவனை
சாதிப்பதற்குரியது. (௭௨)

ஆளு மரசன் பாலன்பு மவனுக் காவ தயிபயிவு
நானு மவற்றைக் கலங்காம னன்று முடி க்கு முனத்துணியு
மூளும் வினைக்குந் தன்கரத்தின் மொயதத பொருளின் விழையாத
கோளு முடையான் புரிவினையிற் குற்ற முழுது குணமேயாம்.

(இ - ன்) அரசுசெய்யும் மனனாதிததில் அன்பும், அவனுக்கு வருவதையறி
யும் விவேகமும், அவற்றைச் சோவின்றி நன்றாகச் சாதிக்கும் மனததுணியும், வரும்
வினைசுட்குத் தன கையிவள்ள மிக்க பொருளில் வாஞ்சியாக் குணமும் உடையவனே
செய்யும் கருமத்தைப் பழுதுபடாது முடிப்பவனாவான். எ - று.

இதனை, ஷெ, ஷெ,

“அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.”—என்பதனுறிக.

“கரத்தின் மொய்த்த பொருளின் விழையாத கோள்” என்பதற்கு, அரசுஞன்
வலையறுக்கப்பட்டதின்மேற் பரிதானப் பொருள் விரும்பாமை யென்பபொருள்
கூறினுமாம். (௭௩)

தெளிந்த வினையிற் றெளிந்தவனைச் சிறந்த காலத் தெட்டும்விடுக்க
வினாந்த வறிவாற் றலுமிலையேன் மிக்க வுரிமை நிற்பாலே
தனாந்த மனத்தா னாபிடினுந் தன்பாவு வினையைச் சார்த்தற்க
வனாந்து வினையில் விடுத்தவனை யதற்குத் தகுமா றுரிமைசெய்க.

(இ - ன்) (தக்கோனெனத்) தெளிந்தவனை (இத்தன்மைத்தெனத்) தெளிந்த
தெகழிலிற் சமயம் வாய்த்தும்போதெல்லாம் வைக்கக்கடவாய், உன்னிடத்திலேயே

உரிமைமிக்க (அன்பால்) தளைந்த மனமுடையவனானாலும், மிகுந்த அறிவும் திறமையுமில்லையாயின் (அவனுக்கு) ஓர் தொழிலைச்சுமத்தாதே. (தக்கோனென) அளவிட்டு ஒரு தேசழிலில் வீடுதேவனை அவ்வினைக்கேற்பப் பகையும்வைப்பாயாக. எ - று.

இதனை, ௧௦௨, ௧௦௩.

“அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பார் கல்லால் வினைதான்-சிறந்தானென் தேவற்பாற் றன்று. செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ - டெய்த வுணர்ந்து செயல்.

வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யலனை - யதற்குரிய னுஞ் செயல்.”—என்பதன னுணர்க. (அஉ)

வினைக்கண் முயற்சி தவறாது வினையன் கேண்மை வேறாக வினைக்கு மவன்மற் றவியினையி னீங்கும் பிறகு மதினெரார் முனைக்கும் வினைஞன் கோடாடே மருதிரீ ருலகங் கோடாது தனைப்பின் வைக றொறுநாடிச் சாரும் வினையு நாடுகவே.

(இ - ன்) தன்ஒழுழிவற் றளவுறுதியற்று முயற்சியாளன் உரவினனாகவும் வேற்றுமையாய் நினைப்பாயின, அவன் அத்தொழிலினின்றும் நீங்குவான். (அதனை யறிந்த) பிறரும் அதனால் (உன்னைகம்பித் தொழில்புரிதற்கு) உடன்படார். முன்னிற் குங் கருமத்தலைவன் நீதிபிறழானாயின், பழைமையாகிய சடல் சூழ்த்த உலகமானது முறைபிறழாது. (ஆதலின்) நீ எக்காவமுற் தொழிலான சோர்வையாராய்ந்து (பின்பு) தொழிற்சோர்வையும் ஆராய்வாயாக. எ - று.

இதனை, ௧௦௩, ௧௦௪.

“வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மையே றாக - நினைப்பானை நீங்குத் திரு.

நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான் - கோடாமை கோடா துலகு.”—என்பதனானும்,

படிபொழி

“காட்டிக் கருமங் கயவர்டேவல் வைத்தவ ராக்குவ ராற்ற வெமக்கென் றமர்ந்திருத்தன் மாப்புனா நோககின் மயிலன்னாய் பூசைக்குக் காப்பிடுதல் புன்மீன் றலை.”—என்பதனானுமறிக்க

(அக)

பற்றும் வெறுக்கை யொழிந்துழியும் பழைமை யெடுத்துப் பாராட்டுநு சுற்ற மதனைப் பெருங்கொடையாற் றாய் பொழியாற் றமுலனுமி னற்ற மவனுக் கொருகாலு மணுகா தாங்க மிகப்பெருகு முற்ற நினைக்கும் பகைவர்தொழின முற்றா தேம் கண்டனெ.

(இ - ன்) எமகண்டா! பொருந்திய செல்வமற்றகாலத்திலும், ஆகிரட்டைப் கொண்டாடும் உறவினைப் பெரிய கொடைத்தொழிலாலும் இனிய வசனத்தாலும் தழுவியிருந்தால் அவனுக்கு ஒருகாலஞ் சோர்வுவராது. செல்வமானது மிகுதியாக வளரும். வெல்லக்கருதுகின்ற சக்குருக்களுடைய கருமங்கள் முடிவுபெறு. (ஆதலின் உறவினைத் தழுவிக்கொள்வாயாக.) எ - று.

இச்செய்யுளால் உறவினை யாதரி எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ௧௦௪, சுற்றந்தழாஅல்.

பிறற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டெல் சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.

விருப்பஞ்ச் சுற்ற மியையி னருப்பரு - வாக்கம் பலவுந் தரும்.

‘கொடுத்தது மின்சொலு மாற்றி னெக்கிய - சுற்றத்தார் சுற்றப் படும்.
காக்கை கரவா கரந்தன்னு மாக்கமு-மன்னி ராக்கே யுள.’—என்பதனும்

பழமொழி.

“அல்ல லொருவற் கடைந்தக்கான் மற்றவற்கு
நல்ல கிளைக ளெனப்படுவ—நல்ல
வினைமரபின் மற்றதனை நீக்கு மதுவே
மனை மர மாய மருந்து” —என்பதனானறிக.

(அச)

வேறு.

பெருமிதம். பெரிய செல்வம் பேரெழில் பெரிய விற்பந்
தருமிது களிப்பின் மூழ்கிக் தங்குமி னேம கண்டா
வருமிது பொச்சாப் பத மறவியா னின்னைக் காத்துப்
பொருமிது பகையை வெல்லும் பொருளெலா மிழப்ப தாகும்.

(இ - ள்) ஏமசண்டா ! கர்வானும் - மிக்கசெல்வம் - கட்பழகு - விடய
போகம் ஆகிய விவற்றில் அதுமேமாகம்பற்றி மூழ்கிக் கிடப்பின், அளவிறந்த மகிழ்ச்சி
யுண்டாகும். (அம்மகிழ்ச்சி செய்கை செய்யாமைகளில் மறவியுண்டாக்கும்.) அம்மற
வியால், உன்னைக்காத்து, போர்புரியும் மிக்கபகைஞரை வெல்லும் எல்லாப்பொருள்
களையும் இழக்கச் செய்யும். எ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்களால் மறவிக்குணத்தை விடு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, பொச்சாவாமை.

“இறந்த வெருளியிற் நீதே சிறந்த - வுலகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.

அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாட்கிடில்லை - டொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.

முன்னறக் காவா திழுக்கியான் நன்பிழை - பின்னா நிரங்கி விடும்.”—என்பதனா
னறிக.

(அஃ)

உற்றிடு மாற்றன் மூன்று முபாயங்க ணன்றா நன்மை

பற்றிய தொழில்க னீந்தும் பண்புறு குணங்க ளாறு

மற்றைய வனைத்துங் கேடாம் வளர்பிறப் பேழன் காறும்

பற்றிடு நன்மை யின்றா முபுத்தபொச் சாப்புச் சாரின்.

(இ - ள்.) கேட்டைத் தருவதாகிய மறவிக்குணம் பொருந்தாமையின், பொ
ருந்திய மூலகைபாற்றலும், நால்வகை யுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்
குணமும், மற்றையபாவுங் கேடாம். அவனுக்கு வளர்கின்ற எழுபிறவிகள் வரையிலும்
அடையத்தக்க நற்செய்கை யில்லையாகும். எ - று.

ஆற்றல் மூன்று—அறிவு, ஆண்மை, பெருமை.

உபாயங்கள் நான்கு—சாமம், பேதம், தானம், தண்டம்.

தொழில்கள் ஐந்து—எளியமுயற்சி, பயன்விளைவது, பெரும்பயன நருவது,
சந்தேகமில்லாதது, பின்நன்மை பயப்பது.

குணங்கள் ஆறு—அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, தாக்ஷண்யம், வாய்மை, மாட்சிமை.

இச்செய்யுளின்கருத்தை, ஐ, ஐ.

“புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா

திகழ்தார் கெழுமையு மில்.”—என்பதனானறிக.

(அச)

நெகிழ்ச்சியொன் றின்னிச் செய்ய நினைந்தகா ரியத்திற் சென்று
புகழ்ச்சியெய் முயற்சி செய்யிற் பொருள்பய வாமை யில்லை
யிகழ்ச்சியிற் கெட்டார் தம்மை யெண்ணு தல் செய்வை யாயின்
மகிழ்ச்சியின் மைந்து ருத வண்மைவந தடுக்கு மைந்தா.

(இ - ன்.) மகனே! நீ செய்ய நினைத்த (காரியம் எக்கையதாயினும்) அக்
காரியத்திற் சிறிதும் மறவிக்குணமின்றிப் பிரவேசித்த, கீர்த்தியையுண்டுசெய்யும்
முயற்சியெய்து கொண்டிருந்தால், (அஃகுன்றிப்) பயன் கொடாமையிலலை. (அம்மறவி
யுண்ண நீங்குதற்குபாயக்கேள்) அளவிலுவகையால் இறுமாசுக்குப்பொழுது, அவ்வாறு
முன் இறுமாந்து கெட்டவரை நினைப்பாயின் அது தானே யொழிந்துவிடும். ஏ - று.

இதனை, டெ, டெ.

அரியவென் றுகாத வில்லைபொச் சாவாக் - கருவியாற் போற்றிச் செயின்.

இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரா யுள்ளுந் தாந்தம்-மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.
என்பதனாலும்,

தூாமணி

“இகழ்ச்சி யிற்கெடு வார்களை யெண்ணுந்
மகிழ்ச்சி யின்பதனை மைந்துறும் போழ்தெனப்
புகழ்ச்சி னாலுட் புகன்றனர் பூவினுட்
மகழ்ச்சி சென்றசெம பொன்முடி மன்னனே” — என்பதனுமுணர்ச்சு.

எய்திய குற்றத் தோர்கள் யாவரா யினுங்கண் ணோடா
தைதென நாடி நீதியறந்தலைப் பிழையாத தண்டஞ்
செய்தலே செங்கோ லாகுஞ் செய்யகோ லின்றி லென்னு
முய்திசெய் மழையான் மக்க னுறுபய னுற்ற போலும்.

(இ - ன்.) பொருத்திய குற்றமுடையோ யாவராயினும் தாக்கணியம் பாராட்
டாது அழகாக விசாரித்து, தரும்நெறி தவறும்படி தண்டஞ்செய்தலே செங்கோன்
மையென்று சொல்லப்படுவதாகும். (இம்முறை செய்தல்) பயனை யுண்டுசெய்யும்
மறையினால் பிரணைகள் பொருத்திய பயனடைதல்போலும். செவ்விய இராசநீதிதவறு
மாயின் யாது பயனுண்டாகும்? (ஒன்று முண்டாகமாட்டாது.) ஏ - று

இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்களால் நன்னிதிசெலுதது எனக்கூறியதாம்.

இதனை, டெ, செங்கோன்மை.

“ஒர்த்துண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந் - தேர்த்துசெய் வலிதே முறை.
வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மனைவன் - சோனோக்கி வாழும் குடி” — என்பத
னுணரிக. (அ-அ)

மழைவளஞ் சரக்கு மாறும் வயனிலம் விளைபு மாறாம
விழையறம் வளரு மாறும் வேதனால் விளங்கு மாறாந்
தழைபொரு ளீட்டு மாறுஞ் சமரிடை வெல்லு மாறும்
பிழைதப வாழு மாறும் பிறழ்தராக் கோலி னாகும்.

(இ - ன்.) (அரசன் நீதி) தவறாத செங்கோலினாலே, (உலகத்திலே பருவ)
மழைபெய்து செழித்தலும், விளைநிலங்கள் பயன்றருதலும், நினைத்தபடி தரும்ங்கள்
பிறழ்தராதலும், வேதசாஸ்திர விதிகள் பிரகாசித்தலும், பொருட் பெருக்கத்தோடு

அரசியுத்தரப்படிபடி.

லும், (பகைவனாய்) போரில் வெல்லுதலும், அவக்கியாத் யின்றி (குடிசனருழி). வாழ்ந் திருத்தலும், (ஆகிய இவையாவும்) உள்வாகும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

அந்தணர் நூற்று மறத்திற்கு மாதிரியாய் - நின்றது மன்னவன் கோல்.
குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன - னடிதழீஇ நிற்கு முலகு.
இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவனாட்ட - பெயலும் விளையுஞ் தொக்கு.
வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன் - கோலது உங் டோடா தெனின்
என்பதனானிசு. (அசு)

கருவிரஞ் சாதி தம்மாற் காமரா ருயிரைக் கொல்வோர்
வெருவரச் சூறை கொள்வோர் மேவியா நலைப்போர் கள்வ
ருருவளர் பிறனில் வேட்போ ருளர்முத லோனைக் கோறல்
பருவரு பாவ மன்று பயிர்க்களை களைதல் போலாம்.

(இ - ள்.) ஆயுதப்பிரயோகம் - நஞ்சிடுதல் முதலியவற்றால் (ஒருவருடைய) அழகிய அரிய உயிரைக்கொல்வோரும், அஞ்சும்படி கொள்ளுகொள்வோரும், பொருக் திய வழிப்பறிப்போரும், சோரஞ்செய்வோரும், அழகுமிக்க பிறர்க்குரிய மனைவியைக் கூடுவோருமாகிய இவர் முதலியபாவிக்களைக் கொல்லுதல் [பரணதண்டனை விதித்தல்] வருந்தத்தக்க பாவமாகாது. (நர்குடிசனாகிய) பயிருக்கு (துஷ்டர்களாகிய) களைகளைக் களைதல்போலாகும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

“கொலையிற் கொடியானா வேந்தொறுத்தல் பைங்குழி
களைகட்டதனோடு நேர்.”—என்பதனானிசு. (க0)

பரிசனம் பகைவர் கள்வர் படர்தரு முயிர்க டாமென்.
றுரைசெனயந் திடத்தி னுனு முலகிடை யிடையு, நெய்தா
லரிசையிற் காத்து நீதி வழுக்கினர் தமமை மொத்திக்
கரிசறப் பெருநுங் கோடல் காவலா தரும மைந்தா.

(இ - ள்.) தனபரிசனர் - பகைவர் - திருடர் - செல்லுகின்ற (பறவை விலங் காதி) உயிர்கள் - தான் என்று சொல்லப்படும் ஐவகையிலும் பிராணிகளுக்குத் துன்ப முண்டாகாமல் முறைப்படி யிரட்சித்து, நீதிதவறி நடந்தவர்களைத் தண்டித்துத் குற்ற மறப்பொருளும் வாங்கிக்கொள்ளுதல் அரசர்க்குரிய தருமமாம். (இவையநீதியென் மெண்ணுதே) எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

“குடிபுறங்காத் தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் ரொழில்.”—என்பதனானும்,

நிருத்தோண்டர்புரணம்

மாநிலங்கா வலனான மன்னுயிர் புரக்குங்காலைத்
தானதனுக் கிடையூறு தன்னூற்றன் பரிசனத்தா
கூனமிகும் பகைத்திறத்தார் கள்வரா லுயிர்ச்சம்மா
கூனப்பு மைந்துநீர்த் தரசாள்வா னல்லனோ.”—என்மதனானுமறிசு.

“பொருளுங்கோடல்” என்றதால்; குடிசனிடத்து ஆயிலொருபங்கும், குறநில மன்னா பால் விதித்த நியமப்படி கப்பமும், குற்றஞ்செய்தோரிடத்து அபராதமு முதலியனவுங்கொள்க. (௯௧)

முறைமைமுட் டாது செய்து முழுநிலக் காப்பி னந்த
விதைவனைச் செங்கோல் காக்கு மெளியசெவ் வியனு மாகான்
‘குறைவளர் குற்ற மோரான் குணத்தொடு முறைசெய் யானை
நிறைதரு பாவச் தேய்க்கு நெடும்கை யின்ற முனும்.

(இ - ன்.) உலகமுழுவதையுஞ் செங்கோன்முறை பிசகாது காப்பானாயின், அவ்வரசனை (காப்போர் ஒருவரிலராயினும்) அம்முறை பிசகாமையே காக்கும். ‘குறை யறிவிப்பார்க்கு’ எனிய சமயத்தனயிராவிடினும், குற்றங்குறைகளை யறியாதவனாயினும், நீதிமுறைப்படி அரசுசெய்யாதவனுமாகிய மன்னனை, மிக்கபகை (வேறு) இல்லையாயினும் (அம்முறை பிசகாகிய அவனுடைய) நிறைந்தபாவமே கெடுக்கும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

“இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை - முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.

என்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன் - நண்பதத்தாற் றானே கெடும்.”
என்பதனனும்,

சீவநசிந்தாமணி.

“உறங்கு மாயினு மன்னவன் நன்னொளி
கறங்கு தெண்டினா டையகங் காக்குமா
லிறங்கு சண்ணிமை யார்விழித் தேயிருந்
தறங்கள் வெளவ வதன்புறங் காக்கலார்.”—என்பதனனுமுணர்க (௧௨)

அறுதொழி லாளர் நூல்க ளயர்ப்பரான் பயனின் றாகு
முறைபெய லொழியுங் கூழங் குடிகளு மொருங்கு நீங்கும்
பெறுபய னாட்டிற் சூன்றும் பிறங்கொளி நிலைபெ றாது
கறையின்மேற் பொருள்கைக் கொண்டு காவலை விடுப்பின் மைந்தா.

“(இ - ன்.) மகனே! (மன்னனானவன் மேற்கூறிய முறைதவறி) கறையின் மேற்பொருளை விசேடமாகக் கைக்கொண்டு (பிரசைகளைக்) காத்தலை யொழிப்பா னாயின், அறுதொழில்களையுடைய அத்தணர் வேதசாஸ்திர முறைகளை மறப்பார்கள்; பசுக்கள் பால் கொடாதனவாம். மழைவளங்கூன்றும், (உணவாகிய) பொருள்களுங் குடிகளும் ஒருங்குகெடும்; நாட்டிலுண்டாகிய பலன்கள் குறையும்; சீர்த்தியும் நிலைபெறாது (தொலையும்.) எ - று.

இச்செய்யுளால் அநீதியையொழி எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, கொடுங்கோன்மை.

“கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்-டல்லவை செய்தொழு
நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னன் - னாடொறு நாடு கெடும். [கும் வேதது. கூழங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச் - சூழாது செய்யு மரசு.
மன்னர்க்கு மன்னுதல் செவ்வோன்மையு. தின்றேன்-மன்னுவா மன்னர்க்கொளி முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி - யொல்லாது வானம் பெயல்.
ஆபயன் சூன்று மறுதொழிலோர் நான்மறப்பர் - காவலன் காவா னெனின்.’
என்பதனனும்,

ஆசிரியமாவே.

“தற்பாடு பறவை பசிப்பப் பகையற
நற்கூல்கொள் ளாது மாறிக் கால்பொரச்
சீனா வெண்டலைச் சிறுபுன் கொண்மூ
மழைகா லூன்றா வளவயல் விளையா
வாய்மையுஞ் சேட்சென்று காக்குந் தீதுதரப்
பிறவு மெல்லா நெறிமாறு படுமே
கடுஞ்சினங் கையெய் காட்சிக்
கொடுங்கோல் வேந்தன் காக்கு நாடே” —என்பதனுமறிசு.

கறை - அரசன் மொளளுங்கப்பம் வேதியரதுசொழில்—ஒதல்-ஒதுவீதல்
வேட்டல் - வேட்டிததல் சதல் ஏற்றலெனப்படும். (க.சு.)

கடுமொழி கண்ணோ டாமை கையிகர திட்ட தண்ட
நடுநிலை யின்மை செவ்வி யினமைநன முசமு ருமை
புடனுறச சூழ்நு செபயா ஹ பிழை யமைசசாக் கேற்றல்
பசுமராக சிறைசெய் யாமை பலவுநீந் காக்கு மைந்தா.

(இ - ள்) மைந்தனே! கடுச்சொற் கூறுதலும், தாட்சணிய மில்லாமையும்
குற்றத்திற்கேற்பச் சிட்சைசெய்யாமையும், நடுநிலைமைசு குணமில்லாமையும், (குறை
யறிவிப்பதற்கு) எளிதிற் சமயங்கொடாமையும், னன்றையோசியாமல் (தானாகச்)
செய்து விட்டுப் பொருந்திய பிழைபாட்டை யாநீரகண் மீதேற்றலும், போசெய்
யுங்கால் (தன்னைக்காத்துக் கொள்வதற்குப்) புகலிட தேடிவைத்திராமையும், இவை
முதலிய யாவும் பொல்லாங்கினை யுண்டிசெய்யும். ஏ - று.

இச்செய்யுளால் அச்சமுறுவியாதே எனக்கூறியதாம்.

உதனே, ஷ, வெருவந்ததெய்யாமை.

“தக்காங்கு நாடித டுலச்செல்லா வண்ணத்தா - லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து.
அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்-பேய்கண் டன்ன துடைத்து.
கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வ - நீடின்றி யாங்கே கெடும்.*
கடுமொழியுங் கையிசந்த தண்டமும் டேந்த - னடுமுரண் டேய்க்கு மரம்.
இனத்தாற்றி யெண்ணா வேந்தன் சினசதாற்றிச் - சீறிற் சிறுநுந் திரு.
செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன் - வெருவந்து வெய்து கெடும்.”
என்பதனுமும்,

புறநானூறு.

“காயநெல் லறுத்துக் கவளங் கொளினே
மாற்றை வில்லது பன்னாட் காரு
நூறுசெறு வாயினுந் தமிழ்த்துப்புக குணினே
வாய்புகு வதனினுங் கால்பெரிது கடுக்கு
மறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொளினே
கோடி யார்த்து நாடுபெரிது நன்னு
மெல்லியன் சிழுவ னாகி வைகலும்
வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப பெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்

யானை புக்க புலம்போற்

ஞான முண்ண னுலகமுங் கெடுமே.”—என்பதனுமறிக.

பயின்றவர் தம்மாற் கூறப் பட்டன மறுக்க மாட்டா
வியன்றநற் குணங்கண் ணோட்ட மித்தகு கண்ணோட் டந்தா
முயன்றுசெய் முறைக்குக கேடு முன்னுநர் மாட்டுக் கூடா
நயந்தப நினக்குத நீங்கு நாட்டினு தம்பா னுட்டல்.

(இ - ள்) (தாட்சணியமென்பதுபலதிறத்ததாயினும்)சம்மிடம் பழகினோரற்
கூறப்படும் விஷயங்களை மறுக்கமாட்டாத நற்குணமே தாட்சணியமாம். பொருந்திய
தருதியாகிய இத்தாட்சணியத்தை (பொதுவாக யாவரிடத்தும் வைக்கவேண்டியது
மன்றி) உனக்கு நன்மை நீங்கத் தீங்குசெய்பவருளராயினும் அவரிடத்தும் வைக்க
வேண்டும். (ஆனால்) முயற்சியுடன் செய்கின்ற செங்கோன் முறைக்குக் கேடுநீனைப்
பவரிடத்தில் மாத்திரம் வைக்கக்கூடாது. ஏ - று.

இச்செய்யுளால் தாட்சணியவாணுவரு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, கண்ணோட்டம்.

“கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை - யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு.
கருமங் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க் - குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.
ஒறுத்தாற்றும் பண்பினர் கண்ணுங்கண் ணோழிப்-பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.
பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவா நயத்தக்க - நாகரிகம்வேண்டு பவர்.”—என்ப
னனும்,

பாரதவெண்பா.

“ஒன்று நரம்பென்கோ வொன்றாத வென்பென்கோ
வின்றைச தானென்கோ யாதென்கோ—மென்றொடையாழ்ப்
பண்ணோட்டு மின்சொற் பணைத்தோளாய் சேர்ந்தவர்பார்
கண்ணோட்ட மி ஸ்லாத கண்.”—என்பதனுமறிக. (கரு)

வேறு.

உளக்க ணீதி நூலாக வொற்றிற் வெளிக்கண் னென்னிடுத்து
விளைக்குஞ் செயலான மொழிதன்னால் வேண்டா சுற்றம் விளைஞரையு
மளக்க மைந்த வொற்றுவ தையு முத வருமீவாடு
துளக்க மின்றி யென்செயினுரு சோவி லாத தெனவழிக.

(இ - ள்.) மகனே! (அரசனுக்கு முகக்கண் ணிரண்டன்றியும் முறைசெய்தற்
குரிய அகக்கண் புறக்கண்ணுள் வெண்பபடுங் கண்ணிரண்டில்,) அகக்கண் நீதி நூலா
ராய்ச்சியாகவும், புறக்கண் துதனாகவுஞ்செலுத்தி நடத்துஞ் செய்கையினாலும், சொல்
லினாலும், பகைவனாயும், உறவினனாயும், கருமத்தலைவனாயும்,பரிசோதித்தற்கமைந்த
வராய்ப் பார்ப்பவர் சந்தேகியாவண்ணம் வடிவெடுப்பவராய்; யாவரெவ்வாறச்சமுறுத்
திடினு மருண்டு இரகசியம் வெளிப்படுத்தாமலும் தளர்வடையாமலு மிருப்பவரே
துதராம். (அவரைக் கைவிடாது கொண்டொழுருக.) ஏ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுளால் துதனைக் கண்ணாகக்கொள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, ஒற்றாடல்.

“ஒற்று முறைசான்ற தாது மிவையிரண்டு - தெற்றென்க மன்னவன் கண்
வல்லார்க்கு மெல்லா கிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்-வல்லறிதல் வேந்தன்மென்துலக.

வினை செய்வார் தஞ்சற்றம்வேண்டாதா ரென்றங்-கனைவகாயு மாராய்வ தொற்று.
கடாஅ வருவோடு எண்ணஞ்சா தியாண்டு - முகாமை வல்லதே யொற்று.
துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய் - தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.”
என்பதனுமறிக. (கக)

ஒருவ ரொருவர் தமையறியா தொருமை வினைக்கண் மூவர்தமை
மருவ விடுக்க மூவர்களும் வந்து மொழிவ தொத்துவிடிற்
கரும மதனை மிகத்தெளிக கரும மறைப்ப வேண்டுதியெற்
பொருவி லவர்தம் பாற்சிற்ப்புப் புறந்தோன் னாமற் செய்திடுக.

(அ - ன்.) ஒரு விஷயத்தின்பேரில் மூன்று தூதர்களை ஒருவர்செயல் ஒருவ
ரறியாமற் பிரிவுறவிடுத்து அமர்ந்தும் வந்து (தனித்தனி)கூறுவது (விசாரணையினால்)
பொருளொத்திருக்கக் காணின் அக்கருமத்தை யுண்மையாக நம்புக. ஒர் கருமத்தை
(பிறரறியாது) காக்கவேண்டினையாயின், ஒப்பில்லாத அத்தூதர்களுக்குச் செய்யும்
வரிசையைப் பிறரறியாவண்ணஞ் செய்க. எ - று.

இதனை, ஷே, ஷே.

“ஒற்றொற் றுணராமை யான்க வுடன்மூவர் - சொற்றொக்க தேறப் படும்.
சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற் - புறப்படுத்தா னொரு மறை.”—
என்பதனுமும்,

இனியவைநாற்பது.

“ஒற்றினு லொற்றிப் பொருடெரிதன் முன்னினிதே
முற்றான் றெரிந்து முறைசெய்தன் முன்னினிதே
பற்றினனாய் பல்லுயிர்க்கும் பாத்துற்றுப் பாங்குதல்
வெற்றவேன் மன்னர்க் கினிது.”—என்பதனுமறிக. (கக)

ஊக்க முடையார் கைப்பொருளை யொழிந்தா ரேனு மொழியில்லா
வாக்க முடையா ரேயாவ வாக்க மிருந்து மசைவிலா
ஐக்க மில்லே லேதுமில் ருளுற்று முயற்சி பொருள்கொடைக
டெக்கும் புகழ்நற் செருக்கிவைபின் சேரா வேம கண்டனே.

(இ - ன்.) ஏமகண்டனே! மனலுக்கமுள்ளார் பொருளில்லாதவராயினும்
நீங்காத செல்வமுடையவரே யாவர். செல்வமிருந்தும் அழிவில்லாத ஊக்கமில்லாதவ
ராயின் யாதொன்று மில்லாதவராவர். (ஏனெனில், பொருளில்லாக்காலத்து உளவா
கும்) நன்முயற்சியால்வரும் பொருள் - உதாரகுணம்-பெருங்கீர்த்தி-பெருமைப்பாடு
ஆகிய இவை (மனோற்சாகமில்லாத விடத்துப்) பொருளினால் உளவாகா. (ஆசலால்,
மனோற்சாகத்தை யிழக்காதே.) எ - று.

இச்செய்யுளால் மனோற்சாக முடையவனையிரு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, ஊக்கமுடைமை.

“உடைய ரெனப்படுவ தூக்க மஃதிலா - ருடைய ருடையரோ மற்று.
உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை - நீல்லாது நீங்கி விடும்.
ஆக்க மதர்வியுய்ச் செல்லு மசைவிலா - ஐக்க முடையா னுழை.
உள்ளமில் லாதவ ரெய்தா ருலகத்து - வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு
யேனனும்.

வெண்பாமாலை.

“உனக்க முரமிருதி யொன்றிய நற்குழ்ச்சி
யாக்க மிவன்க ணகலாவால்—வீக்க
நகப்படா வென்றி நலமிரு தாராம்
ககப்படா தில்ல யரண்.”—என்பதனனுமறிக.

(க௬)

மடியொன் றுளதேதல் வலவினாந்து வகுக்குந தொழிலை நீட்டிக்குங்
கடியு மறவி துயிலவினைக்குங கலதி தனைசசோத திடுமபகைவாக
கடிமை புகுத்துங் குடிசெடுசெரு மதனை விடுப்பி னுண்மையினுங்
குடிமை யிடததும் வேறுளவாங் குறறம் பலவு மொழிககுமே.

(இ - ன்.) சோம்பலென்ப தொன்றிருக்குமாயின் (எடுத்ததொழிலை) மிக
வினாந்து முடிக்கவொட்டாமல் (கால) நீடிக்கச்செய்யும், நீக்கத்தக்க மறப்பையும்
சித்திரையையு முண்டிசெய்யும்; மூதேவியோடு சம்பந்திக்கச்செய்யும்; பகைவர்க்கு
அடிமையாக்விவிடும்; குடிப்பிறப்பைக்கெடுக்கும். ஆச்சோம்பற் குணத்தைவித்தால்
ஆண்மை குடிப்பிறப்பு முதலியவற்றில் வெவ்வேறுளவாகிய குற்றங்கள் பலவற்றையு
மொழிக்கும் (மேன்மைதரும்) எ - று.

இச்செய்யுளால் சோம்பாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, மடியினிமை.

“குடிமறந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து - மாண்ட வுநற்றி லவாகரு.
நெடுநீச் மறவி மடிதுயி னானகுந - செடுநீரா காமக் கலன்.
மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிறறன் னென்னோக - கடிமை புகுத்தி விடும்.
குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன் - மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.”
என்பதனனும,

பழமொழி.

“வேளாண்மை செய்து விருந்தோம்பி வெஞ்சுமத்து
வாளாண்மை யானும் வலியராய்த—தாளாண்மை
தாழ்க்கு மிடுகோ ளிலராய் ஒருதாதார்
வாழ்க்கை திருந்துத வின்று.”—என்பதனனுமறிக.

(க௭)

விடாது தனுவிற் செயுமுயற்சி மேன்மேற பொருளை மிகவளர்க்குங்
கெடாது சுற்று நடபினாதங் கிளையுந தாங்கும் யாவர்க்குந
தடாத வுபகா ரமுடபுரியுந தடநதா மரையா னையுஞ்சோக்கும்
படாத ஆழ்வந் திகொறும பயனே வினைக்கும் பழியின்றும்.

(இ - ன்.) வில்லப்போல (ஒருவன்) விடாது செய்யும் முயற்சியானது (அவ
னுக்கு) பொருளை மேன்மேலும் மிகுதியாக வளரச்செய்யும்; நீங்காது சூழ்ந்த நன்
பிணையும் உறவினரையும் ஆதரிக்கும்; எல்லோருக்கும் ஒழியாத உபகாரத்தையுந்
செய்யும்; பரத்தாமரை மலரில் வசிக்குந் திருமகள் கடாங்கும்பெறச்செய்யும். (இந்த
ஆன்வினைக்கு) ஊழ்வினை (ஒவ்வாவிடிலே அது) வருமளவும் (தக்க) பலனைக்கொடுக்
கும்; பழிதகப்பதெவ்விலை. (ஆதலின் நீ முயற்சிதளராதே.) எ - று.

இச்செய்யுளால் முடந்தியைவிடாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, ஆள்வினையுடைமை.

அருமை யுடைத்தென்ற சாவாமை வேண்டும் - பெருமை முயற்சி தரும். [க்கு. காளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிறே-வேளாண்மை யென்னுஞ் செரு இன்பம் விழையான் வினைவிழையான் நன்கேளிர்-துன்பத் துடைத்துன்றத் துண். மடியுளான் மாமுகடி யென்ப மடியிலான் - ருளுநா டாமரையி னான். தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிகள் - மெய்வருந்தக் கூலி தரும்."—என்பத னனும்,

சீவநசிந்தாமணி.

“உள்ளமுடையான்முயற்சி செய்யவொரு நாளே
வெள்ளநீதி வீரம்வினை யாததனி லில்லை
தொள்ளையுணர் வின்னவர்கள் சொல்லின்மட நிற்பி
னென்னுநருக் கெக்கமுத்தம் போலவினி தன்றே” —என்பதனனுமுணர்க.)

எடுத்த கரும் முடிவதன்மு நெய்துத் தெய்வத் தானாக
தொடுத்த முயற்சி யாலுடவிற் றேறும் நும் வருத்தத் தானு
மடுத்த பொருளின் மையிடுகை மைந்தா வடுக்கி வருதிடினு
மிடுக்கண் டனக்கு எழியற்க வின்ப மதுவே பெனத்தெனிக.

(இ - ன்) தானெடுத்தகாரியம் முற்றுப்பெறு முன்னர், தெய்வத்தாலாகிலும், எடுத்த உழைப்பாலுண்டான சரீரவருத்தத்தாலாகிலும், மிக்க பொருளில்லாமையாலாகிலும், அடுத்தடுத்து இடுக்கண் வந்தாலும் (பின்னாகு) நன்மைதரத்தக்கவையே யென்று தீரமுற்றிருக்கவேண்டும் (அனறி) மனத்தளர்த்து (எடுத்தகாரியத்தைப் பழுது பட்ச்செய்த) வருந்தாதே. எ - று.

இச்செய்யுளால் துன்புறிற்சலியாதி எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஐ, இடுக்கணழியாமை.

“இடுக்கண் வருந்தா நருக வதனை - டுதித்தார்வ தஃதொப்ப தில்.
மடுத்தவா பெல்லாம் பகடன்னு னுற்ற - விடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து.
அடுக்கி வரினு மழிவினா னுற்ற - விடுக்க ணிடுக்கட் படும்.
அந்நேமென் தில்லற் பபெவோ பெற்றேமென்-ரோம்புத நேற்றா தவர் என் பதனனும்,

நூலகலகேசி.

“வேரிக் கமழ்தா ரரசன்விடு கென்ற போழ்துந்
தாரிக் கலாத வகையாற்கொலை சூழ்த பின்னும்
பூரித்தல் வாட விவற்றாற்பொலி வின்றி நின்றான்
பாரித்த வெல்லாம் வினையின்பய நென்ன வல்லான்.”—என்பதனனுமுணர்க.

அந் க வியல்.

வேறு.

நனியபயன் பயப்பச் சிறுமுயற் சியினு னலத்தகு வினையும் ந்நியை
வினையினைத் தொடங்குந் காலது தனக்குவேண்டிய பொருள்களும்படையு
மினிதுறு பொழுது முபாயமுஞ் செயலு மிடைப்படு முறுக ணிக்கித்
துனியற் முடிவு போக்கிடு மாறுஞ் சூழ்தா வல்லல னமைச்சன்.

(இ - ன்.) பெரும்பயன் வினையும்படி சிறு முயற்சியால் மேம்பட்ட செயலும், அவ்வகைய வினையைக் கொண்டங்கையில் அதை முடிப்பதற்கு வேண்டிய பொருளும்

படையும், இனிய காலமும், உபாயமும், முயற்சியு மாகியவற்றைச் செய்தலும், இடையிற் சம்பவிக்கும் விக்கினங்களை விலக்கித் துன்பமற முற்றுப்பெறச்செய்யும் உளத் துணியையும் (முற்பட) ஆராய்ந்தொழுதத்தக்கவன் மந்திரியாவான். ஏ - று.

இதுமுதல் முப்பத்திரண்டு அதிகாரங்களாலும் நார்பத்தொரு செய்யுள்க ளும், அங்கலியல் கூறலாயினர்.

இதுமுதல் நான்குசெய்யுள்களால் மந்திராலோசனை கேள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, டெ, டெ, அமைச்சு.

“கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு

மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.”—என்பதனாணுண்

(௩௦௨)

மிகைவீனை வரினு மசைவுறு வன்கண் விழுக்குடி காத்தலாள் வீனை நூல், வகையுறச் சூழ்ந்து விடுவன விடுத்து வகுப்பன வருத்திடல் வே ண்டிற், பகைவர்தந் துணையைப் பிரித்தறம் மிடத்துப் பயின்றவர் பகை வர்பாற் புகாமற், நகையுறச் செய்தல் பிரிந்தவர் தம்மைத் தமமொடு பொருத்தலு மமைச்சாம்.

(இ - ள்.) எத்திறத்தொழில் வரினும் அஞ்சாதவன்மையும், சிறந்த குடிகளை யோம்புதலும், விடாமுயற்சியும், நூல்வகையினால் மிகவுமாராய்ந்து விலக்கத்தக்கவை களைவிலக்கிச் செய்யத்தக்கவைகளைச் செய்தலும், வேண்டியாயிற் பகைவர் பக்கத்தராயுள்ளாளைப் பிரித்தலும், தன் பக்கத்தராயுள்ளோர் பகைவர் பக்கலிற் புகாமல் தடை படுத்தலும், முன் பிரிந்துபோனவரைத் தம்முடன் கூட்டிவைத்தலும் (முதலியவற்றால் இராசகாரிய நடத்தலும்) மந்திரியின் செயல்களாம். ஏ - று.

இதனை, டெ, டெ.

“வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வீனையோ - டைந்தூடன் மாண்ட தமைச்சு.

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரித்தார்ப் - பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.”— என்பதனாணுங்க.

(௧௦௧)

ஆயிவதுஞ் செயலு மொழிவது மரச்சீக் காக்ககே குறித்தன வா குந், திறனுநன் றயியா வரசருந் குறுதி செப்பலுஞ் செய்வன வேனு, முறுமுல கியற்கைக் கொத்திடிற் செயலு மொருவினைக் கியைந்தபல் செயலு, ணிறுவலு தொன்றால் வாய்ப்பவெஞ் ஞான்று நிகழ்த்தலு மமைச் சருந் கியல்பாம்.

(இ - ள்.) (ஆலது) தெரிதலும், (முற்றத் தெரிந்ததைச்) செய்தலும், (செய்ய வேண்டியதை மன்னனுக்கு முற்படச்) சொல்லுதலும், அரசனுக்குச் செல்வமிருந்தகே கருதலுமாகிய வல்லபமும், நற்செயலறிய வரசனுக்கு இடித்துணர்த்தலும், செய்யக் கூடியனவெனினும், பொருத்திய உலகவழக்கத்திற்கு ஒத்திருந்தார் செய்தலும், ஒரு தொழில் முடிக்கப்பொருத்திய பலவழிகளில் நிலைநிறுத்துவதாகிய ஒருவழியில் எந்நா றுந் கைகூடச்செய்தலும் மந்திரிகளுக்கியற்கையாம். ஏ - று.

இதனை, டெ, டெ.

“தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச் - சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.

மதிதுட்ப நூலோ டெடயார்க் கதிதுட்பம் - யாவுள் முன்னிற் பவை.

செயற்கை யறிந்த கடைத்து மூலகத் - தியற்கை யறிந்து செயல
அறிகொன றறியா னென்னு முறுதி - யுழையுந் தான கூறல் கடன —என்ப
தன்னுணாக (௧௦௪)

முறைபுறந் சூழ மாத்திர மன்றி முடிக்கமாட டாகமந் திரியு
மிறைவனுக் கக் க மெண்ணுமந் திரியு மெழுதுசித் திரத்தினு மாகா
வுறுவறிற் பிரிக்கப் பட்டவா முதலோ ருளத்தினைப் பிணிகதுற ருளமு
மறுவறப் பிணிகரு மொழிநிற னறி அ வழுங்கலம் திரிகணற் குணமே

(இ - ள்) ஒற்றுமைப்பட்டோ ஒற்றுமைப்படாதோ முசலிய யாவா (கேட
பினும்) அவா மனத்தைப் படுத்திக் குற்றமற் றுசப்படச்செய்யும் சொற்சாதரிய
முடைமையும்றித்து கூற கல் மந்திரிமுனைய நற்குணங்கலாம் (அவ்வகையினைத்
தழுவிக்கொள இஃகன்றி) முறைப்படி வேண்டிய வுபாயங்களை யாலே சித்தலன்றிக்
கருமசாதியப்படச்செய்யாத மந்திரியும், அரசனுக்குத் தரோக்குசெய்ய நீனக்கு
மந்திரியும் (தூமந்திரிகளாதலின இவர்களை) சித்திரத்தில எழுதிப்பாக்கினுங் கேடு
னெடு (ஆதலால் அவர்களை நீக்கக்கடவாய்) எ - று

இக்ண், ஐ, ஐ

‘அறனறிந் தானறமைநத் சொல்லாநெரு ளானற - திறனறிந்தான நோசசித்
பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவவ - ரெழுபது கோடி யுறம் [துணை
முறைப்பட்ச சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வா - றிற்பா டிலாஅ தவா. —என்பத
னும்,

சீவநசித்தாமணி

“செறிந்தவா தெளிந் நாலாற் சிறந்தன தெளிந்து சொன்னு
லறிந்தவை யமாந் செய்யு மமைபியா னரச னொன
செறிந்தவா தெளிந் நாலாற் செறிந்தன தெரிந்த கூறி
யறிந்தவை யாறற் கிருகு மமைதியா னமைச்ச னாவா” —என்பதனனு
முணாக (௧௦௫)

சுருக்கமெய் விளங்கி யினிமையும் பயனுந் தொகுத்தய் லாமொழிக்
கிடையாக, திருக்கிளா மொழியைச் சோராவற் வைக்கக் கட செலுதுமா
றஞ்சுத் தினறி, அரைக்கவல் லவரே யமைச்சாக ளாவ் நுறுமுறை பிறழ்
தரப் பலவாய், விரிக்கவல் லவருங் கற்றது விளங்க விரிக்கமாட டாருமெல்
லியரே

(இ - ள்) (சொல்லாற்) சுருக்கி, (பொருளால்) உண்மையைவிளக்கி (செவி
க்கு) இப்பழம் பிரயோசனமுந் தரக்கூடிய, பிறா (ஆகேப்பிக்கு) மொழிகட்குப்
பின்வாங்காத சிறந்த (சமயோசிதமான) நன்மொழிகளைச் சோர்வின்றிச் சபையின்கண்
அஞ்சுதலின்றிச் சொல்லவல்லவாக்ள (வசன நாவாகக்ளாகிய) மந்திரிகளாவாக்ள
(அவ்வாறன்றி, கொண்ட நோக்கமொன்றும், வெளியாவதொன்றுமாகுபடி) இசை
விலலாமலும் விரிவுபடவும் பல்வாறு செ லவோரும், கற்றவற்றை (யாவாக்கும்) புலப்
படுமபடி விளக்க வறியாதவரும் வசனநாவாகரல்லா (ஆதலின அவ்வாய்கற்றி
வோயாக) எ - று

இசையெயுளால் வசனநாவாகணாச்சோ எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஐ, சொல்லவனமை

“கேட்டாப் பிணிகருந் தைக்கவாய்க் கெனாரும் - வேடப் பொழிவதாஞ் சொல்
சொல்லுக் சொல்லப் பிறிதோ சொல்லசொல்லல்-வெல்லுஞ்சொ ல்லமை யறிந்த

சொல்லவல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை - யிகல்லெல்லல் யார்க்கு மரிது.
வினாந்து தொழில்கேட்டு ஞால நிரந்தினிது - சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின.
பலசொல்லக் காழுறுவர் மன்றமா சற்ற - சிலசொல்ல நேற்ற தார்.

இணருத்து நாரா மலரணையர் கற்ற - துணர விரித்துளையா தவர்.”—என்பத னனும்,

த க டீ ர்.

“சொல்லியக்காற் சொல்லின் பயன்காணுந் தான்பிறர்
சொல்லிய சொல்லு வெலச்சொலலும் பல்லார்
பழித்தசொற் றீண்டாமற் சொலலும் விழுத்தக்க
கேட்டாற் கினியலாய்ச் சொல்வானேற் பூக்குழலாய்
நல்லய லுரன் துஞ்சா தனியகலம்
புல்லவி னுட லரிது.”—என்பதனானுமுணர்க. (௧௦௬)

பொருள்பயற் திடினு மறம்புகழ் பயவாப் புனாபடு வினையென்றும்புரியார்
மருளின்மற் றொருகாற் புரியினு மிரங்கார் வையகத் தேனையோர்போல
விருமுது குரவர் கற்புடை மகளி ரிளமக விவர்பசித் திடினும்
பெருமிதப் படாத வினைசெயா ருலகு பேணுநர்க் கேமஞ்செ யமைச்சர்.

(இ - ன்.) பொருட்பெருக்கத் தரவல்லதாயினும், தருமத்தையாவது கீர்த் தியையாவது வினக்காத குற்றம்பொருந்திய கருமத்தை எக்காலஞ் செய்யாதவரும், மருட்சியால் ஒருவேளை செய்துவிடினும் மனவருகதப்படாதவரும் (ஆகிய தேர்ச்சித் துணைவர்கள்) உண்டு. அவர்கள் தந்தை தாய் கற்புடைமனைவி இளங்குழந்தைகள் முதலிய இவர்கள் பசித்திருப்பார்களாயினும், (மற்றையோரைப்போல) இழித்துணாக் கப்படுங் தீட்செயல்களைச் செய்யத்துணியார். (இவ்வியல்பினர்) உலகமுற்றுங் காக்கு மன்னர்களுக்கும் இன்பஞ்செய்யும் அமைச்சர்களாவார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் தொழினலமுடையானைத் தருவு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ௧௨, வினைத் தூய்மை.

“என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு - நன்றி பயவா வினை.
ஒஞ்சல் வேண்டு மொளிமாழ்க்குஞ் செய்வினை - யாடிது மென்னு மவர்.
எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேன் - மற்றென் செய்யாமை நன்று.
நன்றன் பசிகாண்பா னுயினுஞ் செய்யற்க - சான்றோர் பழிக்கும் வினை.
சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட் - கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று
என்பதனானும்,

பழமொழி.

“ஆண முடைய வறிவினார்க் கந்நல
மாணு மறிவி னவளைத் தலைப்படுதன்
மாணமர் கண்ணாய் மறங்கெழு மாமன்னர்
யானையால் யானையாத் தற்று.”—என்பதனானுமுணர்க. (௧௦௭)

ஊறுசேர் வினையைப் புரிதரா ருழா லூறுவந் தடுப்பினுங் கலங்கார்
தேறுகா ரியத்தை முடிப்புழி யன்றிச் செயன்மொழி யாதியா லிடையே
வேறுபோ மாறு விளக்குறார் துணிந்த வினைதுளங் காதுவல் வினாவார்
விதுசே ரிவரை யுருவுகண் டெள்ளா வேந்தனே வேந்தனு னைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! (காரியசமர்த்தராயுள்ளோர்) பழுதுபடத்தக்க கருமத்தைச் செய்யதொடங்கார்; ஊழ்வினைவலியால் (தொடங்கிய கருமத்திற்கு) இடைபூறு சம்பவத்தாலும் மனங்கலங்கார், தேறிய கருமத்தை முற்றுப்பெறக் காலத்திலன்றிச் செய்கை வசனமுதலியவற்றால் வேறு போமபடி விளக்கமாட்டார்கள். செய்யத்துணிந்த கருமத்தை நிர்விககினமாகமுடிக்க வினாந்து தீவிரப்படுவார்கள். (ஆதலால்) கீர்த்திபொருந்திய இவர்களு நுவத்தைப்பார்த்திகழாத அரசனே அரசனாவான். ௪ - று. இச்செய்யுளால் காரியசமர்த்தனைச் சேர்த்துக்கொள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, டை, வினைத்திட்டம்.

“ஊரெரா லுற்றபி னுல்காமை, யில்விரண்டி - னுரென்ப ராய்ந்தவர் கொள். கடைக் கொட்கச் செய்தக்க தாண்மையிடைக்கொட்கி - நெற்றா விழுமந் தரும். உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருளபெருந்தேர்க்கச்சாணி யன்னு ருடைத்து கலங்காது கண்ட வினைக்கட் குணங்காது-துக்கங் கடிந்து செயல்.”—என்பதனுனுபாரதவேண்பா.

“சூதினா னாகதன் றேள்வலி யானாக
யாதினா னாயினுமவந தெய்துமேற்—நீதெண்ணிச்
சூழ்வாராத் தாமுன்னஞ் சூழ்வதே மனனராய்
வாழ்வாருக குள்ள வழக்கு ’—என்பதனுனுமுணர் (௧0௮)

துணிவுறு மளவுஞ் சூழ்ந்துபி னிரந்தா சூழ்வியை பொருந்துமவர யெல்லார், தணிவற முடிந்தத லதுதகா தாயிற நருபொருள் வினையிடந கால, மணியுறு கருவி யைநதுமாயந திகழை யடாததலொட் டலர்க்கழி வுறுங்காற், பணிவுசெய் தேறுங் காதகனமுத தொரிலும பண்புடையமைச்சாதந தொழிலே.

(இ - ள்) முடிக்குமுபாயங்காணுமெல்லையும் நாடி, துணிவுபிறந்தபின், யோசித்த தொழிலைக்கூடியபோதெல்லாம் தணிவற நின்றவேறறுதலும், அது தருதியல்லாவிடில் (தனக்கும பகைவார்க்கும்) உள்ள பொருள் முயற்கி இடம் சமயம் அழகுபொருந்திய சேனையென்னுமைந்தாயும் நிதானிதலு, (கூடொழிவு, பகைஞரை யெதிர்த்தலும், பகைவார்க்குத் தோல்வியுறுங்காலத்தில் இடப்படுத்தியாயினும் தன் வசமாக்கிக் கொள்ளுதலுமாகிய மூன்று தொழில்களும் நற்குணமுடைய மந்திரிகள் தொழிலாம். (ஆதலின் இதறிந்தவரைச சேர்த்துக்கொள்.) ௪ - று.

இச்செய்யுளால் கருமவியலறிவானைக் கைவுடாதே எனக் கூறியதாம்.

இதனை, டை, வினைசெயல்வகை.

“சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்தணிவு - தாழ்ச்சியுட் டக்குத நீது.
ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற்-செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.
நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் வினைந்ததே-யொட்டானா யொட்டிக் கொளல்.”—என்பதனுனும,

இன்னு நாற்பது.

“சிறையில் கரும்பினைக் காததோம்ப லின்னா
துறைசேர் பழங்கூனா சேர்ந்தொழுக வினா
முறையின்றி யானா மரசின்னா வின்னா
மறையின்றிச் செய்யும் வினை.”—என்பதனுனுமுணர்க. (௧0௯)

குடிப்பிறர் திருநூல் கற்றறிச் தமைச்சர் குணங்களு முடையனாய்ச்
ற்றங், கடப்படு மரச னிடத்துறு மன்புங் கருதுவேற் நாசவாம் பண்
பும், விடப்படா லின்சொல் வன்மையு முருவும வெருவிருத் தின்மையு
மருவி, யிடத்தொடு செவ்வி யறிதுகா லத்துக் கேற்றவு முரைப்பவன்
தூதன்.

(இ - ன்.) (முற்கூறியபடி கரும முடிக்கல்ல தூதரன்றிக் கற்பிதமான தூத
ரும் வேண்டும். அவர் தலைப்பட்டார் இடைப்பட்டார் கடைப்பட்டாரென மூத்திறப்
பெவர். அவருள்) * தூதுசெல்லற்குரிய குலத்திறேனறிப் பெரிய நூல்களைக் கற்
றுணர்ந்து மங்கிராலோசனைத் தகுதியுடையனாய், தன்னினத்தார் முறைமையுடைய
மன்னவன் இவர்களுடைய அன்பும், பிறமன்னர் காதலிக்குஞ்சீலமும், நீங்காதஇனிய
சொல்வன்மையும், (கடைபார் விரும்பும்) சுலக்ஷணமும், அஞ்சாத திடசித்தமும்
பொருந்தி, இடமும் (கேட்போரது) அவகாசத்திற்கேற்ப உரைக்கு மாண்புமுடை
யவன் தலைப்படு தூதனாம். எ - று.

இநுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் ஏவல்புரிவாளை யான் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, ஷே.

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பித்தல் வேந்தவாம்-பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்
அன்பறிவா ராய்த் சொல்வன்மை தூதுரைப்பார் - கினறி யமையாத மூன்று.
நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் கேலாருள - வென்றி விளையுரைப்பான் பண்பு.
அறிவுரு வாராய்த் கலவியிம் மூன்றன் - செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு
கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்கி காலசதாற் - நக்க தறிவதாற் தூது.
கடனறித்து காலங் கருதி யிடனறிந் - தெண்ணி யுரைப்பான் நிலை."—என்பதனா
னுணர்க. (கக0)

உறுபொருள் காமம் வீருமபுறக் தூய்மை யுயிர்க்கழி வுறினுமஞ
சாமை, மறுபுலத் தமைச்சா துணைமைபாக துணைமை வாய்மைசொற் சோர்
வுறுத் துணிவு, மறுவற வுடைய னாய்வழி யுரைப்பான் மஹிமத் தூதனை
முடங்கல், குறுகுபு கொடுப்பான் கடைப்படுந் தூதன் கூறிய விவரையுந்
தழீஇக்கொள்.

(இ - ன்.) பொருந்திய பொருளையாயினும் காமத்தையாயினும் வீரும்பாத
புனிதத்தன்மையும், தனக்குப் பிராணபயம் வந்தாலுங் கலங்காமையும், வேற்றரசர்
மந்திரிகளை நட்பாக்கக்கொள்ளத் தன்மையும், சத்தியமும், சொற்சொர்வுபடாத துணி
வும், (ஆகியவற்றைக்) குற்றமறவுடையனாய் முறைப்படி சொல்வோன இடைப்படு
தூதனாம். (தன் மன்னன் வரைந்தனுப்பிய விகிதபத்திரத்தைக் குறிப்பிட்டவரிடஞ்)
சென்று செலுத்துபவன் கடைப்படு தூதனாம் சொல்லிய இஃத (மூத்திற) தூதுவ
ரையும் உரியவராகிக்கொள். எ - று.

இதனை, ஷே, ஷே.

"தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்-வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.
வீடுமாற்றம் வேந்தர் குரைப்பான் வடுமாற்றம் - வாய்சோரா உன்ச ணவன்.
இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற் - குறுதி பயப்பதாற் தூது."—என்பதனானும்,

தூதுசெல்லற்குரிய குலத்தினர் மறையோரு மன்னருமாவார். இதனை,
இவ்வாறுவினையும் அகத்தினையியல்.—"வேத மாந்தர் வேந்தரென் நிராக் கருத்.
தூதுபோதற் றொழிவரித் தாகும்."—என்னுஞ் குத்திரத்தானுணர்க.

பாரதவேண்பா

“தானறிந்து கூறுந் தலைமற் றிடையது
கோனறைநத தீதென்று கூறமற - ஞானநிபா
தோலையே காட்டுவ கடையென றெருமூன்ற
மேலையோ தூதுரைத்த வாறு.”—என்பதனனுமுணர்க (ககக)

இறைசிறப்பாக வணிகவன நுகாவ வனித்துறு மேனமைமயா திக டா,முறலறை போக லுரிமைமயிவ மருவ லொண்பொருள வெவ்வனமன னவன்முன், பிறாசெவி மொழிதல பிறரொடு நகைததல பேணுறப பண் புவேந தினமை, முறைமதித திகழதல விருமபுற ஷீனையை முடித்ததுரு சேர்ந்தவாக காசா

(இ - ள்) சிறப்பாக வேந்தன பூணத்தக்கலை, புளிக்கத்தக்கலை, இனிமை பொருந்திய மேம்பாடு முகலிபவறறைப பொருந்ததல, அறைபோருதல, உரிமை யுடன மருவுதல, ஒளியியபொருள் யபகரித்தல, இராசசமுகத்திருமது பிராசெவி யில் (இரகசியஞ்) சொல்லுதல, மற்றையரோடு சிரித்துப்பேசுதல, பண்புதவறி நடத தல், அரசன் இளைஞன் (இன்ன) முறையுடையோனென்று இகழ்தல, அவனவேன டாக கருமத்தை நிறைவேற்றதலாகிய இவையாவும் (இராசசேவையிற்) சேர்ந்தவாகரு ஆகாதனவாகிய கருமங்களாம் எ - று.

இதுமுதலிரண்டி செய்யுட்களால் இராச்சேவைவல்லாளைப்பொருந்தளனக கூறியுதாம்

இதனை, ஐ, மன்னரைச்சேரிந்தேழுநகல்.

“மன்னா விழைப விழையாமை மன்னாரன் - மன்னிய வாக்கக தரும.
போற்றி னரியவை போற்றல கடுதகயின் - நேற்றதல யார்க்கு மரிது
செவிசெல்லுஞ் சோந்த நகையுமவித்தொழுக் - லானற் பெரியா ரகத்து.
இனைய ரினமுறைய ரெனறிகழா நின்ற - வொளியோ டொழுக்கபடும.
கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாதசெடியா-துளக்கற்ற காட்சி யவா.
பழைய மெனக்கருதிப பண்பல்ல செய்யுங் - கெழுதலுக்கை கேடு தருமீ.”—என பதனுணர்க. (ககஉ)

குறிப்பொடு கால் மயிந்திறை விருமபக கோதறு பயனமிகப் பய க்கும், வெறுப்பில வினையை விளம்பிலேன டாத வினையினைக் கேடபி னும விளம்பரா, சிறப்புற வோவ தாயினு மறைதான செப்பிபிற கேட் பினல் லாது, மறப்பினுந் தொடரா ரோதரா மனுக்க லார் வினை வலித்தார.

(இ - ள்.) (அன்றியும், அரசன்) குறிப்பையும், சமயத்தையுமுணர்ந்து அவன் வீரப்பிற, குற்றமற்ற பெருமயனை விளாவிப்பதாகிய வெறுப்பிலலாத காரியத்தை (தாமேவளித்து) சொல்லியிரியமில்லாதகாரியத்தை (உருத்திக்) கேட்டாலுஞ் சொல்ல மாட்டார்கள். தாம் சிறப்பும்பொருந்த அறியத்தக்கதானாலும் மன்னன் அந்தரங்கமாக கூறாததற்குரியை அவனே சொல்லக்கேட்டாலன்றி, மற்றும் உற்றுக்கேளார்கள், இவ்வாறு சிறப்புகூட்டினான், (பிறர்க்குவெளியிடாது அடக்குவார்கள்.) அரசனிடம் மன்னன்மனம் விளக்கமும் சம்பப்பவொழுவுவார்கள் தொழில்வன்மையுடையவாகன்.

இதனை, ஐ, ஷ,

“அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க - விகல்விந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு லார்.
எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை - விட்டக்காற் கேட்க மறை.
குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில - வேண்டுப லேட்பச் சொல்ல.
வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்று - கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்.”—
என்பதனும்த்,

ஆராதனோவை.

“பிறரொடு மந்திரங் கொள்ளா ரிறைவனைச்
சாரார் செவியோடா சாரிற் பிற்சொன்று
தேரார்போ னிந் தெளிந்து.”—என்பதனுமறிசு. (ககந்)

அகத்திடைக் குறித்த காரிய மதனை யையுற தவரவர் விழியான்,
முகத்தினு லாயி வல்லவ னாக் முகம்விழி யிரண்டினு மன்றி, யகத்திடைத்
தனக்கு நிகழ்ந்திங் குறிப்பா வவர வகக்குறிப் பயிந்து, மிகத்தெளி
பவனைக் கரிமுத லுறுப்புள் விழைவன கொடுத்தங்கொண் மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! உள்ளத்திற்கருதிய காரியத்தைச் சந்தேகியாமல் அவரவ
ருடைய பாண்டவையும்த் முகத்தாலும் அறியவல்லவனாகி, முகம் விழி இரண்டினு
மன்றித் தன் மனத்தன் தோன்றப்படுங் குறிகளால் அவரவருடைய மனக்குறிப்பை
புணர்ந்து, நன்றாகவெளிப்படுத்தத்தக்க குறிப்பறிபவனை (இராசாங்கப்பொருளாகிய)
யாண்டமுதலிய (சுதூரங்க) சேனைகளில் (அவன்) வீரர்பய பொருள்களைக் கொடுத்த
தானும்த் (உனக்குத்துணையாக) வைத்துக்கொள். எ - று.

இச்செய்யுளாற் கருத்தறிபனைச்சேர் எனக்கூ றியதாம்.

இதனை, ஐ, குறிப்பறிதல்.

“ஐயப் படாது தகத்த துணர்வானைத் - செய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.
குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாயா யுறுப்பினுள் - யாது கொடுத்தல் கொளல்.
முகநோக்கி நிற்க வமையும்கநோக்கி - புற்ற சணர்லார்ப் பெயின்.
துணைனிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற் - கண்ணல்ல தில்லை பிற.”—
என்பதனும்த்,

நாடாணிக்கடிகை.

“நாற்ற முறைக்கு மலருண்மை கூறிய
மாற்ற முறைக்கும் வினைநலம்—தாக்கி
னகம்பொகிந்த தீமை முகனுறைக்கு மெல்லா
முகம்போல முன்னுரைப்ப தில்.”—என்பதனுமறிசு. (ககசு)

தொகைபடு செஞ்ஞொ லிலக்கணச் சொல்லே குழந்திங் குறிப்
புச்சொன் முன்றின், வகையறிந் துயர்ந்தோ ரொத்தவர் தாழ்ந்தோர்
மருவுமுன் றவையுமா ராய்ந்து, தகையுற வுயர்ந்தோ ரவையின்முற் துறா
யார் சமத்தினெவ் வாற்றினுங் கிளப்பார், நகைபடு தாழ்வி னென்றையு
மொழியார் நவைபடாச சொற்பொரு ளாய்ந்தோர்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற சொற்பொருளானர், தொகுதியாகிய செஞ்சொல் இலக்
கணச்சொல் ஆலோசிரகும் குறிப்புச்சொல் இம்மூன்றின் வகையையுமறிந்து, மேம்

பட்டோர் சமானஸ்தர் கீழ்ப்பட்டோர் என்னு மூவகையாயினர் பொருந்தியசபையை யாராய்ந்து, தகுதியாகிய உயர்த்தோர்சபையில் (ஒன்றை) முற்படச்சூறார். சமானஸ்தர் சபையில் முற்படவாயினும் பிற்படவாயினுஞ் சொல்வார்கள். நகைக்கத்தக்க கீழோர் சபையில் ஒன்றுஞ்சொல்லமாட்டார்கள். (இத்திறத்தாரைச்சேர்த்துக்கொள்.) எ - று

இச்செய்யுளால், சபாநிர்வாகனைப்பரிபாலி யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐடி, அவையபுரிதல்.

“அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின் - றெகைபறிந்த தூய்மை யவர்.
இடைதெரிந்து நன்னுணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி - னடைதெரிந்த நன்மை யவர்.
நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண் - முந்து கிளவாச் செறிவு.
கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடரச் - சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்த.
உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன் - பாத்நியு ணீர்சொரிந் தற்று.
பல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையு - ண்ண்கு செலச்சொல்லு வார்.
அங்கணத்து றுக்க வமிழ்தற்றூற் றங்கணத்த - மல்லார்முற் கோட்டி கொளல்.”—
என்பதனானும்,

ஆசிரியரால்.

குடிப்பிறப் படுத்தப பனுவல் ரூடி
விழுப்பொரு ளொழுக்கம் பூண்டு காமுற
வாய்மைவாய் மடுத்து மாநதித் தூய்மையில்
காதலின் பதகுட் டங்கித் தீதறு
நடுவு நீலநெடு நகர்வைகி கைநலு
மழுக்கா நின்மை யாவின்மை யென்புந்
கிருபெரு நீதியு முொருதர மீட்டுந்
தோலா நாவின் மேலோர் பேவை
யுடனம் ரிருக்கை யொருநாட் பெறுமெனீற்
பேறுகதி லம்ம யானே வரன்முறை
தோன்றுவழித் தோன்றுவழிப் புலவப் பொதிந்து
ஞாயிதர் ஞாயிதர் நின்றுழி நல்லாது
நீலையழி யாக்கை வாய்ப்பவிம்
மலர்தலை யுலகத்துக் கொட்கும் பிறப்பே.”—என்பதனானுமுணர்க.

வல்லவ ரவையுட் கற்றதுஞ் சாது வருத்துரைத் தவருண்மித் கான
நல்லவை கேட்பார் கற்றவர் துடமு ண்ண்குற மதித்திடப் படுவார்
சொல்லவை யஞ்சுந் கற்றன ரெனுத்தாச் சோர்வின்ர் கற்றுங்கல் லாத
புல்லியரிருந்தும் பொன்றின ரதனற் போற்றுக் வவையஞ்சா தவரை.

(இ - ள்.) கல்வியல்லோர் சபையில் மலைவருமல் தாம் படித்தவற்றை வகைப் படுத்தி அரசுகேற்றி, அவரிடத்துள்ள மேம்பட்ட நற்பொருள்களைக் கேட்டுக்கொள்ளு வோர் (மிகக் கல்லராயினும்) கற்றவர்களிற் சிறப்பாக மதிக்கப்படுவார்கள். சொல்லு கின்ற (அறிஞர்) சபைக்குப்பயந்து தாங்கற்றவற்றை வெளிப்படுத்தாததக்குவோர் (மிகக்) கற்றவராயினும் (சிறிதங்) கற்றறியாத அற்பமானவர்கள் (என்றிகழப்படுவார் கள். இவ்வியல்பினர்கள் 'இறந்தாலும் இருப்பவனாயும்' இருந்தாலும் இறந்தவனாயும் (முறையே) ஒத்தவராவார்கள். ஆனபடியால், சபைக்கஞ்சாதவர்களுையே போற்றக் கூடவாய். எ - று.

இச்செய்யுளார் சபையஞ்சாதவரைச்சேர் எனக் கூறியதாம்.

(கக௯)

இதனை, ௧௨, அவையஞ்சாமை.

கையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின் - ரொகையறிந்த துய்மை யவர்.

கர்ஞாருட் கற்ற ரெனப்படுவர் கற்றாழ் - கற்ற செலச்சொல்லு வார்.

கற்றாழ்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற - மிக்காருண் மிக்க கொணல்.

பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு - ணன்கு செலச்சொல்லா தார்.

கல்லா தவிரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து - நல்லா ரவையஞ்சு வார்.

உளரெனினு மில்லாரோ டொப்பர் கணனஞ்சிக் - கற்ற செலச்சொல்லா தார்.

என்பதனுளும்,

நீதிநேறிவிளக்கம்.

அவையஞ்சி மெய்விதிப்பார் கல்வியுங் கல்லார்

அவையஞ்சா வாகுலச் சொல்லு - நவையஞ்சி

யீத்துண்ணு செல்வமு நல்குந்தா ரின்னலமும்

பூத்தலிற் பூவாமை என்று - என்பதனுமுணர்க.

(கக௯)

இருபுனல் வாய்ந்த மலைவரு புனலு மிடவிய நகர்களு முடைத் தாய்ப், பொருகடுபப் பொருளு மொழிவற விளைக்கும் பெருங்குடி களுங் கலங் காலாற், பொருள்பல வீட்டிஞ் செல்வரு மறையோர் புளையறு தவத்தினர் ஹவோர், மருளறு கலைரு ராதியோர் பலரு மன்னிவாழ்ந் திருப்பது நாடு.

(இ - ன்.) இருவகை (நிலப்பு) நீரும், பொருந்திய மலையினின்றொழுகும் ஆற்றநீரும் (மலையும்) பொருந்திய நகரங்களுமுடையதாய், எப்பொருள்களும் நீங்காமற் பெருகும்படி விளைவிக்குங் குடிகளும், மரக்கலமுந்ந்துங் கால்கொடு நடந்தும் (கொள் வினை கொடை வினைகளாகிய பண்டமாற்றுதலாற்) பல பொருள்களை யீட்டும் (வியா பாரச்) செல்வர்களும் அந்தணர் தவசியர் ஹவியர் மயக்கற்ற கலைவல்லோர் முதலிய பலரும் பொருந்தி வாழ்ந்திருப்பது நாடு எனச் சொல்லப்படும். எ - று.

இதுமுதன் மூன்று செய்யுட்களால் நாட்டை வளப்படுத்து எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ௧௨, நாடு.

“சள்ளா விலையுஞ் தக்காருந் தாழ்விலாச் - செல்வருஞ் சேர்வது நாடு.

இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும் - வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு.” - என் பதனுணர்க. (கக௯)

பழுதுசீர் நாட்டுக் கமரர்கள் சாதி பற்றுசங் கேதத்தி னீண்டிங், குழுவுமா நிலைக்குங் கள்வர்பொய் குறனை கூறுவோர் பன்றிமான் முத லாய்க், கெழுவுமுட் பகையு மளவுபார்த் தரகைக் கெடுக்குங்கொல் குறு ம்பரு மிக்க, மழைமழை யின்மை யெலிகிளி விட்டின் மன்னராற் கோளு மா மைந்தா.

(இ - ன்.) மகனே! கடவுள்களையுஞ் சாதிகளையும் பன்றிய சங்கேதத்தினாற் பிரித்து ஒருமையுற்றிருக்குங் கூட்டமும், வழிபறிக்குங் கள்வரும், பொய்யுர்களும், குறனை சொல்லோரும், பன்றியும், மாண்புதலிய உட்பகையும், (உதவ்போனின்றி)

சமயம்பார்த்து அரசை யழிக்குங் குறுநில மன்னரும், மழை மிகுதியும், மழையின்மையும், எலியும், கிளியும், விட்டிலும், முதலியவற்றாலும் வேற்றரசர்களாலும் இடையூறு நேரிடுதலின் (இவை யாவும்) நாட்டுக்குக் கேடுவிளைப்பவைகளாயிருக்கின்றன எ-று.

இதனை, ௨௨, ௨௨.

“பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா - லாற்ற விளைவது நாடு.

பல்குழுவும் பாழ்செய்ய முட்பகையும் வேந்தலைக்குங் - கொல்குறம்பு மீலவது நாடு.”—என்பதனானுணர்க.

கொல்குறம்பு.—இதில் “கொல்லே யைய மசைநிலைக் கூற்றே.”—என்ற தால், கொல் என்பதனையசைச்சொல்லென்றவது, கொல்லத்தக்க எனப்பெருப்படுக்கியாவதுகொள்க. (கக௮)

ஆதலிற் குடிக ளாதிபேயர் தொகவு பழிவுமொய் குழுமுத லகன்று போதவுங் காவல் புரிபிணி யின்மை புறழ்திரு விளைவின்ப மனைத்துங் கோதற நாளு மிகவுள தாகுங் குலைத்தய னுடுக னுமினு மேதகத் தாங்கும் வருந்துற தெவையும் வேண்டிழி யளித்தல் மைந்தா.

(இ - ன்.) மகனே! ஆனபடியால், (மேற்கூறிய) குடிகள் முதலியோர் கூடியிருக்கவும், தீமைவிளைக்குங் கூட்டத்தார் முதலியோர் துலைத்துபோகவும், (நாட்டைச் சீர்ப்படுத்தி) ஆள்க. (அவ்வாறானவையாயின், அந்நாடு) நோயின்மையும், கிராத்தியும் செல்வமும், பயிர்விளவும், சுகமுமுதலிய வெல்லாவற்றையுங் குற்றமற நாடோறும் பெருகவுளதாகும்; மறதேசக்குடிகள் (கொடுங்கோன்மையாதிசுளால்) தமது நாடிழந்து வந்தாலும் மேன்மைப்பட்டக்காக்கும். வருத்தமடையாது (வேண்டிய) எல்லாவற்றையும் வேண்டியகாலத்திற் கொடுக்கும். எ - று.

இதனை, ௨௨, ௨௨.

“பொறைமொருநீரு மேல்வருங்காற் றுங்கி யிறைவற்-கிறையொருங்குநேர்வது நாடு. பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம - மணியென்ப நாட்டிற்கிங் னவந்து. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல - நாட வளந்தரு நாடு.”—என்பதனானும்,

ஆசிரியமாலே.

காமனா வொண்கிழங்கு விரவியோ ரார்குத்
கருமலங் குமிளிரக் கொழுமுகந் தியக்கிய
பழஞ்சேற்றுப் பரப்பிற் பருமுத லெடுத்த
நெடுங்கதி றிறைஞ்ச வாங்கிக்கால் சாய்த்து
வாளிற் றமித்த குடே மாவின்
சினைகளைந்து பிறக்கிய போர்பெய் யெருத்தின்
கவையடி வைத்த வுணவே மருதின்
கொழுநிழற் குவைஇய குப்பையோ டனைத்தினும்
பலர்மகிழ் துங்க வுலகு புறந்தருஉ
மாவண் சோழ நாரேதொறு

மொரோரர சன்வழி வாழிய நெடுதே.”—என்பதனானுமறிக. (கக௯)

மருங்குநீர்க் கிடங்கு வெள்ளிடை கான மலையுற வகன்றுயர் தூங்குகொண், டொருங்குப்பல் பொறியு மணிந்துபே ரிடத்தா யுறுசிறு காப்

பின்ல் வீரர், நெருங்குபல் பொருளுந் தழுவினெத் திறத்து நேரலர் கொ
ளப் பாடா காகிசு, சுருங்கையா திகளும் பொதிந்தகத் துறைவோர் தொழி
லினி தாறுறுவ தரணே.

(இ - ன்.) (அரசனிருப்பிடம் அரண்மனையென்பர் ஆதலின்) அரணென்று சொல்லப்படுவது சமீபத்தில் நீரரணும் நிலவரணும் காட்டரணும் மலையரணும் பொருந்த (நால்வகைப்பட்டு) அகன்று உயர்ந்து வலியுற்று (இயந்திரநூலோரால் ஆயுத முதலியன பிரயோகித்தது எதிரிகளை வெல்ல வகுத்திருக்கும்) எல்லாக்குத்திரங்களு மணந்து இடத்தார் பெரிதுமாய், சிறுகாப்பினையுடைய நல்ல வீரராலும் நெருங்கிய (உணவாகி) பல்பொருள்களாலும் குறைவற்றதாய், பகைவர் எவ்விதத்தாலாயினும் கொள்ளர்சரியதாய், துழைவாயில் முதலியவைகளும் மறைவுபட வியற்றப்பட்டு உள்ளிருப்போர் தத்தந்தொழிலை இனிதாக இயற்றவமைந்ததாயுள்ளதாம். எ - று.

இச்செய்யுளால் அரணைக்காக்கவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, அரண்,

மணிநீரு மண்ணு மிலையு மணிநீழ் - காடு முடைய தரண்.
உயர்வுகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி - னமைவர ணென்றுணாக்கு நூல்.
சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை - யூக்க மழிப்ப தரண்.
கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த தாகி யகத்தார் - நிலக்கெளிதா நீர தரண்.
எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துத்துவு - நல்லா ளுடைய தரண்.”—என்ப னனும்,

கம்பராமாயணம்.

“மேவர வுணர முடிவிலா மையினால் வேதநு மொக்கும்விண் புகலாற்
தேவரு மொக்கு முனிவரு மொக்குந் திணிபொறி யடக்கிய செயலாற்
காவலிந் கலைபூர் கன்னியை யொக்குஞ் சூலத்தார் காளியை யொக்கும்.
யாவருமொக்கும் பெருமையா லெய்தற் கருமையா லீசனை யொக்கும்.”—என்பத னனுமறிக- (கஉ௦)

அருள்கொடு புரக்கப் படுங்குடி யன்போ டளித்திடு மாயினி லொ
ன்று மிருநிலத் தெடுத்த பழம்பொரு ளுரிமை யின்றியே யிறத்தவர்
பொருளு, மருவிய சுங்கப் பொருளுமொட் டலரை மாட்டிய பொருளு
மீட் டிகவிப், பொருளற மின்பம் புகழ்தரும் பகையைப் புரட்டுமெல்
வினைகளு முடிக்கும்.

(இ - ன்.) (அரசன் எப்பொருட்டு மிறைவனுயினும் பொருளீட்டற்குரிய நல்வழிகளைக்கேள்.) கருணையோடு காக்கப்படுங் குடிகள் மணங்கோணை கொடுக்கும் ஆரிலொருபங்கு கடனுப்பொருளும், பெரிய பூமியினின் நெடுத்த பழமையாகிய (புதையற்) பொருளும், நிர்ந்தாரமாய் இறந்தோர்பொருளும், பொருங்கிய ஆயத் துறைப்பொருளும், சத்தருக்களை வென்றதால் வருங்கப்பப்பொருளுமே ஈட்டக் கடவாய். இத்திறப்பொருள் தருமத்தையுஞ் சுகத்தையுந் கீர்த்தியையுந் கொடுக்கும். பகைவலாற்றும் ; (எடுத்த) காரியங்களைவெல்லாஞ் சித்தியடையச் செய்யும்.

இச்செய்யுளாற் பொருட்டுருவை தேடி எண்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பொருள்செயல்வகை.

“அறனீனு மின்பமு மீனூந் திறனறிந்த - தீதின்றி வந்த பொருள்.
அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம் - புல்லாப் புரள விடல்
உறபொருளுமூல்கு பொருளுந்தன்னெண்ணுந்-தெறுபொருளும்கேந்தன் பொருள்.
குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றூந் நன்னைத்தொன்-றுண்டாகச் செய்வான் வினை.
செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு - மெஃகதனறிந் கூறியதில்.”—என்த
னனும்,

கீவகசிந்தாமணி.

“செய்கபொருள்யாருஞ்செறுவாளைச்செறுகறகு

மெஃகுபிறிதில்லையிருந்செய்யியாயுண்ணு

மையமில்லையின்பமற்றனெடெவையுமாக்கும்

பொய்யில்பொருளோபொருண்மற்றில்லை பிறபொருளே.” — என்பதனான

மறிக.

(௧௨௧)

கரிப்பரி யிரதந் தானையு மமைந்து கருதுமு நஞ்சு திசல்சீவந்
திரிதரப் பொருது வெல்வதெப் படைதா எனய்துக லிப்படை நாட்டுப்
பரிப்படை காட்டுப் படைதுணைப் படைகைப் படைமூலப் படையென வா
தெரிப்படை யிவற்றுட் சிறந்தது மூலப் படையிதிற சிறந்தவர் வீரர்.[ருத்

(இ - ள்) (படைச்செல்வம் அவசியமானது. அப்படை) யானை குதிரை தோ
காலாளென்னு நாலைக்கத்தானுமமைந்து, கூலிப்படை நாட்டுப்படை காட்டுப்படை
துணைப்படை கைப்படை மூலப்படை யென ஆறுவகையாலுங்கருமரி (எதிரேறுங்
கால்) வரும் இடையூறுகளுக்கு அஞ்சாமல், பகைமன்னர் ஓடும்படி போர்செய்து
வெல்லத்தக்கதேயாம். சொல்லிய இப்படையாறனுள் மூலப்படை சிறந்தது. இதி
லுஞ்சிறந்தவர்கள் வீரர்களே. எ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களாற் சேனையைப்பரிபாலி பெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, படைமூட்சி.

“உறுப்பமைத் துறஞ்சா வெல்படை வேந்தன் - வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை.

உலைவிடத் துறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத் தொல்படைக் கல்லா லரிது.” —

என்பதனானறிக.

(௧௨௨)

வினாயவன் பகையை வெல்லும்வன் கண்மைவேந்துதா மூவகை
காக்கும், புறாயறு மானம் போரினஞ் சினரைப் பொருததா வொளியறை
போகா, வறாயறு தேற்ற முடையரே யானும் வறுமையுஞ் சிறுமையும்
வெறுப்பு, நினாதரின் வெல்லார் தலைவரில் வழியு நேர்ந்திரும் பகைவரை
வெல்வார்.

(இ - ள்.) வலியபகைவரை வினாந்து அடர்க்கும் அஞ்சாமையும், அரசன்
கையினித்துப்போகாது காக்குஞ் சமானமில்லாத மானமும், போர்முனையின்பயந்தோடி
னவர்களை (தொடர்ந்து) போர்செய்து வெல்லாத கீர்த்தியும், அறைபோகாநிலையும்,
வறாயறுக்கப்பட்ட தேற்றமுடையவரே (படைஞராவார், இத்தன்மைய படைஞரே)
யாயினும், (பரிபாலிப்பவனில்) தரித்திரமும் சிறுமையும் வெறுப்புமுற்று மனமடிந்
ததில் (தலைவனே யிருந்தேவிலும்) பகையை வெல்லமாட்டார்கள். (மேற்கூறியகுறை

வுகளில்லாவிடின் அரசனிருந்தேவாவிடினும்) தாமே யெதிர்த்துப் பெரிய பகைவரை வெல்வார்கள். எ - று.

இதனை, ஷ, ஷ,

மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற - மெனநான்கே யேமம் படைக்கு.
சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு - மிழ்லாயின் வெல்லும் படை."—என்
தனாலும்,

வேண்பாமரலை,

மின்னர் சினஞ்சொரிவேன் மீளிக் கடற்றானை
யொனனார் நடுங்க வுலாயுந்மிரி - நென்னுங்கொ
லாழித்தேர் வெல்புரவி யண்ணன் மதயானைப்
பாழித்தோண்மன்னர் படை."—என்பதனாலும். (கஉந)

வேலெதிர் வரினும் விழித்தகண் ணிமையா விறுமெய் யூறுகா னாமே
யாலிய சினத்தி னூழிலாட் டயரு மாண்மையு மழியினல் லாது
சிலவஞ் சினஞ்செய் யாதமை யாத தீரமும் லேந்துரீ றினுஞ்செல்
வாலிய மறமு மன்கண் னுருப்பி மடிதலும் படைச்செருக் காகும்.

(இ - ன்.) (பகைவர்செலுத்திய) வேற்படை யெதிர்த்துலத்தாலும் (பயந்து)
விழித்திருந்த கண்களை யிமையாத வீறும், தமதுடற் காய நோக்காது மிக்ககோபத்
துடன் போர்புரியும் ஆண்டண்மையும், இறந்தாலல்லாமற் சபதப்படி முடிப்பதற்
றளராதிறமையும், அரசன் தடுப்பினால் தடுக்கப்படாதேற்பவராய் அரசன் கண்ணீர்
சொரிய (அவன்பொருட்டு) உயிர்விடதலும் படைச்செருக்கெனப்படும். எ - று.

இச்செய்யுளால் வீரணாமேம்படுத்து எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, படைச்செருக்கு.

"கைவேல் களிறொடு போக்கி வருபவன் - மெய்வேல் பறியா நகும்.
விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி-னோட்டன்றோ வன்கணவர்க்கு.
உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன் - செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர்,
இழைத்த திகவாமைச் சாவானா யாரே - பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்.
புரந்தாரகண் ணீர்மல்கச் சாகற்பிற் சாக்கா - டிரந்துகோட்டக் கதுடைத்து.
என்பதனாலும்,

சீவகசிந்தாமணி.

"பைம்பொற் புள்கப் பருமக்களி யானை யீட்டஞ்
செம்பொன் னெடுந்தேர் தொகைமாக்கடற் றானை வெள்ள
நம்பன் சிலவாய் நடக்குங்களை மிச்சி லல்லா
ஓம்பொன் மணிப்பூ ணரசும்மிலை யென்று நக்கான்." — என்பதனாலும்
முணர் (கஉச)

அழிதரு நெறியிற் செலவினை விலக்கி யாம்வழிச் செலுத்தியும்
வினையா, லழிவுவந் தடுப்பி னதற்குட னல்லார் தாக்கைவே றன்றியா
ருயிர்க, ளொழிவகை யின்றி யுணர்ச்சியொத் தருநா லுணர்நொறு முறு
நயம் போலக், கழிமகிழ் நாளும் பயிற்றும் வளரக் கலப்பதே நட்பெ
ன்ப் படுமால்.

(இ - ன்.) துண்மார்க்கத்திற் செல்வதைத் தடுத்தும், நன்மார்க்கத்திற் செலுத்தியும், விதிவலியாற் கேடு சம்பவித்தால் அதனைப்பகிர் ததுபவித்தும், உடம்புகட் கொழிவுவந்தாலன்றி உயர்கட்டுள் வேறுபாடு தோன்றாமல், அகமுகத்தாலொற்றுமைப்பட்டு, அரியதூல்களை யாராயுந்தோறும் விளையு மின்பம்போல மிக்க இன்பம் நானா வண்ணம் பழகுந்தோறும் வளரும்படி சிநேகிப்பதே சிநேகமென்று சொல்லப்படும்.

இச்செய்யுளாற் சிநேகங்காப்பாற்று எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, நட்.

“நவிரொறு தூனயம் போலும் பயிரொறும் - பண்புடை யாளர் தொடர்பு.

புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணாசகிதா - னட்பாற் கிழமை தரும்.

அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தமிழின்க-ணல்ல லுழப்பதா நட்பு.”—என்பதனானும்,

நாலடியார்.

நறுமலர்த தண்கோதாய் நட்பார்க்கு நட்பார்

மறுமையுஞ் செய்வதொன் றுண்டோ—விழமளவு

மின்புறவ தின்புற் றிரீஇ யவரோடு

துன்புறவ துன்புற்றக் கால்”—என்பதனானுமறிக.

(கஉரு)

5ன்மதி யுடைமை குடிசுணங் குற்ற நல்லினத் தானுமெத் திறத்தும், பன்முறை யாய்ந்து நட்பினைக் கொள்க பாம்பொடும் பழகினும் பிரித, லின்மையா மதனு லாய்ந்தலா லொருவ ரிடத்துநட் புறேலுந் னவர்செய், புன்மையும் பழிபுழ புணர்ந்திரு பயனும் போக்குவ துண்மை புத் திரனே.

(இ - ன்.) புந்திரனை¹ நற்புத்தி யுடைத்தாயிருத்தல் உயர்குடிப்பிறப்பு - குணம் குற்றம் - நல்லினத்தோடொழுதல் முதலிய எவற்றானும்பலதரம்பரிசோதித்து (ஒருவர்) நட்டைக்கொள்வாயாக. பாம்புடன் நட்புக்கொண்டாயினும் பிரிதலரிதாம். ஆதலால் ஆராய்ச்சி செய்தாலன்றி ஒருவரிடத்து நீ நட்புக்கொள்ளாதே. (அப்படிப் பரிசோதியாத (நட்பு) கொள்வாயாகில், அவர்செய்யும் அற்பத்தன்மையும் பழியும் ஆகிய இவற்றிற்குட்பட்டு இம்மை மறுமைப்பல்களை யிழப்பது சத்தியம். ஏ-று.

இச்செய்யுளால் இனமறிந்து பழகுஎனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, நட்பாராய்தல்.

“நாடாது நட்பலிற் கேடில்லை நட்பின் - வீழில்லை நட்பான் பவர்க்கு.

ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை - தான்சார் துயரத் தரும்.

குணனுங் குடிமையும் குற்றமுங் குன்றா - வினனு மறித்திபாக்க நட்பு.

மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து - மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு.”—என்பதனானும்,

திருக்குறள்.

‘தானான நென்பான் கடன்படா வாழ்பவன்

வேளான நென்பான் விருந்திருக்க வுண்ணதான்

கோளான நென்பான் மறவாதா னிம்மாவர்

கேளாக வாழ்த லினிது.”—என்பதனானுமறிக.

(கஉரு)

கெடுதியி லுதவ வல்லவர் நட்பாற் கிளந்திடா தொன்றனைச் செ யினும், கெடும்வகை செய்தல் வேண்டின தாமே கெழுவுதல் பணிவச்ச

பின்மை, படுதரு முழிற் புரியினு மவற்றைப் பழமையென் றறிந்துள முவப்பி, செடுநில முழுதுங் கேண்மையா மைந்தா நேரலார் தாமுங்கே ளாவார்.

(இ - ள்.) மகனே! உனக்கு ஆபத்துக்காலத்திலுதவிசெய்யத்தக்கவர் உரிமையின்பேரில் உன் அறமறியின்றி யோர்க்குமத்தைச் செய்தாலும், விதிவசத்தால் உனக்கு கொடுக்கெடுதி செய்தாலும், வேண்டுவெனவற்றை யபகரித்துக் கொண்டாலும், கீழ்ப்பணிதலும் அச்சமுமில்லாத நடத்தாலும், (விசனப்படாமல்) இவைபழவினை யால் நீகீழ்த்தவையென்றுணர்ந்து மனமகிழ்த்தால், பெரிய உலகினர் யாவரும் நட்பாளராவர் (அவ்வளவேயன்றி) சத்தூதர்களும் நட்பாவார்கள். ஏ - று.

இச்செய்யுளாற் பழைமைபாராட்டு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, பழைமை.

“பழைமை யெனப்பவெ றியாதெனின் யாதுல் - கிழமையைக் கீழ்த்திடா நடபு.
விழைதன்கயான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற் - கேனாது நடடார் செயின்.
பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க - நோதக்க நடடார் செயின்.
கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை - விடாஅர் விழையு முலகு.
விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட் - பண்பிற் றிலப்பிரியா தார்.”—என்பத னானும்,

நாஸுயார்.

“இன்ன செய்யும் விடற்பாஸ ரல்லானாய்
பொன்னனாய் போற்றிக் கொளல்வேண்டும்—பொன்னோடு
நல்லில் சிதைத்ததி நாடோறு நாடித்தம்
மில்லகத் தாக்குத லான்.”—என்பதனானுமறிக்க. (சுட௭)

காதல ரேனும் விடுவிலை மாதர் கள்வரிற் றமக்குறல் குழிப்போர்
பேதையர் கெடுதி யுற் றுழியுதவார் பெரும்பொரு ணகுளித்துப் பழிப்பா
ராதரு கருமற் றம்மினு காத தாகவே நடிப்பவ ருளமு
மோதலு மொவ்வார் மனைக்கெழீஇ மன்றி னறப்பழிப் பாரிவர் தமையே.

(இ - ள்.) பொதுமக்களையுஞ் சோரனாயும்போல (பிறர் துயர் கருதாது) தம்பயனோக்குவோரும், மூடரும், ஆபத்துக்காலத்தி லுதவாதவரும், பெரும்பொருளை யெத்திப்பிடுங்குவோரும், செய்யத்தக்க காரியங்களைத் தம்மார் சாத்தியப்படா வென்று நடிப்போரும், மனமுஞ் சொல்லு மொவ்வாதவரும், வீட்டி லொற்றுமையுற்று வெளியிற் பழிப்பவரும் ஆகிய இவர்கள் பக்ஷமுடையவர்களாகக் காணப்படினும் (இவர்களுடன் சினேகிக்கவேண்டாம்) இவர்கள் நட்பை விடுக. ஏ - று.

இச்செய்யுளால் ஆகாநட்பினரை யொழியெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷா, தீர்த்து.

“பெருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை - பெருகலிற் குன்ற வினிது.
உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது - கொள்வாருங் கள்வரு நேர்.
ஆமரகத் தாற்றழகுக்குக் கல்லாமா வன்னார் - தமரிற் றனிமை தலை.
ஆஸ்ஸுங் கரும் முடற்ற பவர்கேண்மை - சொல்லாடார் சோர விடல்.
பெருகலிற் குன்ற வினிது - பெருகலிற் குன்ற வினிது.”

எனைத்துங் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ - மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு.”—
என்பதனானும்,

இன்னு நாற்பது.

“பகல்போலு நெஞ்சத்தார் பண்பின்மை யின்னா
நகையாய நண்பினார் நாரின்மையின்னா
விகவி லெழுந்தவ ரோட்டின்னா வின்னா
நயமின் மனத்தவர் நட்பு.”—என்பதனானுமுணர்க. (௧௨௮)

நல்லன பலதூல் கற்பினுங் கூடா நட்பினர் மனநல னெய்தார்,
சொல்லின்றுன் வணங்கும் வணக்கமுந் கொழுவஞ் சொரிந்தகண் ணீருந்
தப் பாகு, கொல்லுமவன் படையா மாதலிற் பகையுட் கொண்டவர்க்
கவரென நீயு, மொல்லுக வதுவு நீக்குறாக் கால முற்றுழி யல்லது
வேண்டா.

(இ - ள்.) (அகத்திற் பகையும் புறத்தில் நட்புமுடைய) கூடாநட்பினர் நல்
வனவாகிய பல தூல்களைக் கற்றாலும் நன்மனமுடையவராகார். சொல்லுக்கு முன்பு
வந்திக்கும் வந்தித்தலும், பணிதலும், கண்ணீர் சொரிதலும் (இதமாகக் காணப்பட
னும்) தப்பாமற்படி கொல்லுகின்ற வலிய கருவியாகவேயிருக்கும். ஆகவே (அப்
பகையு) உட்பகையுடையவருக்கு அவர்போலவே நீயுமொத்திருக்கக்கடவாய் அங்
றிருப்பதும் காலவொற்றுமையல்லாவிடின், அல்லது வேண்டுவதில்லை.

இச்செய்யுளாற் கூடாநட்பினரை விலக்கெனக்கூறியதாம்

‘இதனை, ஷே, கூடாநட்பு.

“பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல - ராகுதன் மாணர்க் கரிது.
நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ - லொல்லு யுணரப் படும்
சொல்வணக்க மொன்றார்கட் கொள்ளற்க வில்வணக்கந் - தீங்கு குறித்தமை யான்.
தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்ற - ரழுதகண் ணீரு மனைத்து.
மிகச்செய்து தம்மென்ற வானா நகச்செய்து - நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று.
பகைநட்பார் காலம் வருங்கான் முகநட் - டகநட் பொரீஇ விடல்.”—என்பதன்னும்

நாலடியார்.

“உள்ளத்தா னன்னா துறுதித் தொழிலராய்க்
கள்ளத்தா னட்டார் கழிகிழமை—தெள்ளிப்
புனற்செதும்பு நின்றிலைக்கும் பூங்குன்ற நாட
மனத்துக்கண் மாசாய் விடும்.”—என்பதனானுமறிக்க. (௧௨௯)

பழிமுத னுணர் செய்வன தவிர்வ பார்த்திடார் குடிப்பிறப் பொ
ழுக்க, மெழில்வளர் கல்லி யாதிகள் பேணு ரெவனாயு முறிக்குஞ்சொற்
செயலரர், கழிமகிழ் வுடையார் கெடுதிகொண் டாக்கங் கைளிக் கொள்செ
ல்ல முறினுங், கொழிபய னெய்தார் பிறர்க்கலாற் றமார்க்குக் கொடாரிவர்
பேதைய ரொழிக்.

(இ - ள்.) பழிமுதலியவற்றிற்கு நாணதவரும், செய்யத்தக்கவையும் விலக்
கத்தக்கவையும் இவையெனப் பாராதவரும், குடிப்பிறப்பு ஒழுக்கம் கீர்த்திபொருத்திய
கல்விமுதலியவற்றைக் காவாதவரும், எத்தன்மையரிடத்தும் முகமுறிக்கும் வார்த்தை

யுஞ் செயலுமுடையவரும், மட்டற்ற களிப்பின் மூழ்கியிருப்பவரும், நட்டத்தைக் கைக்கொண்டு இலாபத்தை யிழப்பவரும், செலவமுற்றாலும் பெரும்பலினைத் தாழ்மடையாதவரும், உயலார்க்கல்லாமல் உறவினருக்குக் கொடாதவருமாகிய இவர்கள் பேதையர்கள். இவர்கள் நட்பினையொழிக. ஏ - று.

இச்செய்யுளாற் பேதைமையுடையோனாயதற்று எனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, பேதைமை.

“பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதற்கொண் - தேயம் போக விடல். நாணமை நாடாமை நாரிண்மை யாதொனறும் - பேணுமை பேதை தொழில். ஒதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தற்குத் தானடங்காப் - பேதையிற் பேதையா ரிவு ஏதிலா ராரத் தமர்ப்பிப்பர் பேதை - பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை. மைய லொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன் - கையொன் றுடைமை பெறின்.” என்பதனானும்,

பழமொழி.

“தெரியாதார் சொல்லுந் திறனின்மை மீதார்
பரியார் பயனின்மை செயது—பெரிபாரசொற்
கொள்ளாது தாநதமமைக் காவா தவர்பிறரை
கள்ளரசு செய்குறு வார” —என்பதனானும்.

(கக0)

தன்னைப்பொப் பொருளு மயிந்தவ னாகத் தான்மித மதிக்கும்புல லறிவின், வன்மையை யுடையா னுறுதிசொற் கேளான் வல்லதல லாதுங் கொண்டு னைத்துப், புன்மையைத் தெயிப்பா னவைபுரிந னுலகோர் போ னடிப் பான்றனை யுணர்ந்து, நன்மதி யினரை யறிவில ராக நாட்டுக னிவ னையு நண்ணல்.

(இ - ள்.) தன்னை யெல்லாப்பொருளு முணராதவனாகத் (தன்னைத்) தானே மிகவுமதிக்கின்ற புல்லறிவின் வன்மையுடையவனும், (அறிஞர் கூறும்) உறுதிப்பொருளைக் கேளாதவனும், பொருளல்லாததைப் பொருளாகப் பிதற்றி அறிவின்மையை வெளியிடுபவனும், (ஒருவருமறியாது) குற்றத்தைச்செய்து (புறத்தில்) உலகினர்போல நடிக்கின்றவனும், தன் தீயொழுக்கங்களை வெளியிடும் நல்லவிவேகத்தை யறிவில்லாதவர்களாகத் தீர்மானிப்பவனும் ஆகிய இத்தன்மையுடையவனை (நீ ஒருபொழுதஞ்) சிநேகிக்கொள்ளாதே ஏ - று.

இச்செய்யுளால் வெளிற்றறிவினரை விடுகவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, புல்லறிவாண்மை.

“வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னெண்மை-யுடையம்மா மென்னுஞ் செருக்கு கல்லாத மேற்கொண் டொழுக்கல் கசடற் - வல்லது உமையந் தரும். அற்ற மறைத்தனோ புல்லறிவு தம்வயிற் - குற்ற மறையா வழி. எவவுஞ் செய்கலான் னுன்றேறா னல்லயிர் - போடி மளவுமோர் நோய். காணாதாற் காட்டுவான் னுன்காணா கணதான் - கண்டானுந் தான்கண்ட வாறு. உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத் - தலகையா வைத்தப் படிம்.” — என்பதனானும்,

வையாபதி.

‘அந்த னந்ததற் காறுசொலு மாரொக்கு

மூர்த்தசெய் குற்றந் கொடுப்பான் முழுவது

நன்கறி வில்லா னதுவறி யாதவர்
கின்புறு லீட்டி னெறிசெல்லு மாறே” — என்பதனுனுமறிக. (கக.௧)

வேறு.

இகலை மதித்தின் னுமைநிழையியற்றி னாக்கும் புரியாயேற்
பகையு முறவாம் பெருஞ்செல்வம் பளிக்குங் கெடாத புகழுண்டா
மிகலின் மிகுந்தின் னுங்கியற்றி னினிய தமரு மேதிலராய்ப்
பகைமை வளரும் வலிதொலையும் பாழ்க்கும் பாழா வாழ்க்கையுமே.

(இ - ள்.) பகைக்குணத்தைப் பொருளாகக்கொண்டு தமக்குக் குற்றஞ்செய்
தோர்க்குந் தீமைசெய்யாதிருப்பாயாகிற் பகைவருமுறவாவர், செல்வப்பெருக்கமுண்
டாகும்; அழிபாத கீர்த்தியுண்டாகும். (அவ்வாறின்றி) பகைக்குணமிருந்து தீமை
செய்தால், இனிய உறவினரும் அயலாராய்ப் பகைமை பெருகும்; உலிமைபழியும்;
அழியாச்செல்வமும் அழிந்துவிடும். எ - று.

இச்செய்யுளால் மாறுபடுகுணந்தவர்கடெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, இகல.

“பகல்கருதிப் பற்று செயினு மிகல்கருதி - யின்னசெய யாமை தலை.
இகலென்னு மெவ்வெனாய் நீக்கிற் றவலில்லாத் - தாவில் விளக்கத் தரும்.
இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாணை யாரே - மிகலுக்குந் தன்மை யவர்
இகல்காணு னாக்கம் வருககா லதனை - மிகல்காணு வகேடு தரற்கு.
இகலானு மின்னாது வெல்லா நகலானு - நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.” — என்
பதனும்து,

நாடாமணிக்குடிகை.

“மலைப்பினும் வாரணத் தாங்குங் குழவி
யலைப்பினு மன்னையென் றொடுஞ்—சிலைப்பினும்
நட்டார் நடுங்கு வினைசெய்யா மொட்டா
ருடனுறையுங் காலமு மில்.” — என்பதனுனுமறிக. (கக.௨)

வலியார் பகைகொள் ளேல்சுற்றம் வலிகள் பொருண்ட ப்பெடையின்
மெலியா ரச்ச மறியாமை மேவாத் தன்மை கொடையின்மை
நலியா வெகுளி மறையின்மை நலியாங் ளாமங் கல்லாமை
மெலியார் பழிநோக் காமமறு வுடையா ரிவர்கேற் பகையுறுக.

(இ - ள்.) உற்ற வலிமை பொருள் நட்பு படை இவற்றின் மெலியார்களிடத்
தும், அச்சம் அறியாமை பொருந்த நடவாமை உலோபம் ஒழியாக்கோபம் கிறையின்
மை பெருங்காமம் கல்லாமை விளங்குகின்ற பழிநோக்காமை குற்றம் இவற்றையுடைய
யவர்களிடத்தும் நீபகைகொள்க. (ஆனால் உன்னிலும்) வலிமையுடையாரிடத்தும்
நிரம் பகைமைகொள்ளாதே. எ - று.

இச்செய்யுளால் தகுதியறிந்து பகைகொள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, பகைமாட்சி

“வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக லோம்பா - மெலியார்க்கேற் மேக பகை.
அன்யில னுன்ற துணையின் றுன்றுவா - நென்பரியு மேதிலான் றுப்பு
அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான் - நஞ்சு மெலியன் பகைக்கு.

வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்-பண்பிலன் பற்றூர்க் கினிது காணச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான் - பேணுமை பேணப் படும்.

குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றூர்க்-கினனிலனாடு மேமாப் புடைத்து."— என்பதனானும்,

படிமொழி

“ஆற்றப் பெரியார்ப் பகைவேண்டிக் கொள்ளற்க

போற்றாது கொண்டான் பொருளாகப் பட்டானா

நோற்றபெருமை யுடையாருங் கூற்றம்

புறங்கொம்மை கெட்டிடின ரில்.”—என்பதனானுமறிக. (௧௯௯)

பாரம் பரிசுக் வேண்டி னுறு பக்கநட் பாகக் கொண்டொழுதல்
விபற் தணியா ரொடுபொரினும் விதிநூ லினரோ டிகலாமை
சாரூந் துணைநிற் பினும்பலரைப் பகையாக் காமைத் தனிமையுறி
னேருந் துணையா விருவகையு ணீக்கி யொன்றை யுறவாக்கல்.

(இ - ள்.) இராச்சியபாரம் நிலைநிற்கவேண்டுமாயின் பொருந்திய பகைஞரை நட்பாகக் கொள்ளுதலும், சுத்தவீரமுள்ளாருடன் போராசெயினும் கல்விலல்லாமைப் பகையாமையும், (உனக்குச்) சார்பாகிய துணையிருப்பினும் பலரைப் பகையாக்காமையும், நீ துணையற்றவனாயின் இருபகைவருள் ஒருவரைவிட்டு ஒருவரைத் துணைசெய்யும்படி யுறவாக்கிக்கொள்ளுதலும் உசிதம். எ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் வன்பகைக்கொதுங்கு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, பகைத்திறந்தெரிதல்.

“வில்லே ருமுவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க - சொல்லே ருமுவர் பகை.

எழுந் தவரினு மேழை தமிழனாய்ப் - பல்லா பகைகொள் பவன்.

பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடையாளன் - நகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு.

தனதுணை யின்றூற் பகையிரண்டாற் றானெருவ - னின்றிணையாக் கொள்வவற்றி னென்று.”—என்பதனானுணர்க. (௧௯௯)

மெலிய தெனவெள் ளியபகையே மிகுந்து கெடுக்கு மிகுந்திடுமு
னலிக வினைதாழ் வுயிற்றெளிந்த நல்லா ரெனவுந் தெளியாத
மலின ரெனவு ரொதுமலரை மருவ லொழிதல் புரியற்க
வலிசெய் படையா திகள்பெருஞ் சுவகையாய் திருக்க பகைமையற.

(இ - ள்.) மெலியதென்று அசட்டைசெய்த பகையே (ஒருகாலத்தில்) அதி கரிக்கும், (அஃதவ்வாறு) மிகுந்திடுவதற்கு முன்னரே (அதனைக்) களைக. நீ (துணையின்றித்) தாழ்த்திருந்தால், தூற்றெளிவுடைய நம்பத்தக்கவரென்றும், தூற்றெளிவில்லாத நம்புதலில்லாரென்றும் அயலாரைச் சேருதலும் விலகுதலுஞ் செய்யாதிருக்க. வலிமையை யுண்டுசெய்யும் படைமுதலியவற்றை விருத்தியாக்கப் பகைமுடித்தற்கு வகை தேடிக்கொண்டு பொதுப்பட விருப்பாயாக. எ - று.

இதனை, ஐ, ஐ.

“தேறினுந் தேரு விடினு மழிவின்கட் - டேருண் பகையுன் விடல்.

வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும் - பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு.

இதனைத் துணைமரங் கொல்லக் களையுநர் - ஐகெடொல்லங் காக்கக் கிடக்க” — என்பதனானும்,

தூரமணி.

“முட்கொணச்சு மரமுளை யாகவே
யுட்க நீக்கி னுமிரினு நீக்கலாம்
வட்க நீண்டதற் பின்மழுத் தன்னினுவ
கட்கொ டார்மன்ன யார்களை கிற்பவே.”—என்பதனானுமறிக. (கநடு)

தமரா யிருந்து புறப்பகையைச் சார்வாய்க் காலம் வருமளவு
மமரா நிற்கு முட்பகையை யஞ்சிக் காக்க வுயிறகடிக
நமரா மெனவே கண்ணோடி னல்ல வமைச்சா துையைத்தேப்கு
நுமரீ மினத்தைத் தணப்பிக்கு நுண்ணிச் சூடியோ டெளிதழிக்கும.

(இ - ள்.) சுற்றத்தாராயிருந்து புறப்பகைமை யுண்டாதற்குச் சார்பாகிய
காலம் வந்மெல்லையும் பொருந்தி (உறவா) யிருக்கும் உட்பகையாளனா அச்சுமற்றக்
காத்துக்கொள்வாயாக. (அவர்கள் விலகாது மீண்டும்) உறவுகொண்டால், தண்டஞ்
செய்க. (அவ்வாறின்றி) நம்மவர்களெனத் தாக்கூணியம் பாராட்டினால், நல்ல அமைச்
சர் முதலியவர்களை யொழித்து, உம்மவர்களாகிய இனத்தாரையும் ஈனமுற்செய்து
உன்னையுங் குடியோடு இலேசாகக் கெடுப்பார்கள். ஏ - று.

இச்செய்யுளால் உட்பகையாளனா யொழியெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, உட்பகை.

“நீழனீரு மின்னாத வின்னா தமாரீரு - மின்னா வா மின்னா செயின்.
வான்போல் பகைவனா யஞ்சற்க வஞ்சக - கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.
உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையா - னேதம் பலவுந் தரும்.
உடம்பாடி லாதவர் வாழ்க்கை குடங்குட - பாம்போ டெலுறைந் தற்று.” — என்
பதனானும்,

கீவந்சிந்தாமணி.

“தொழுததங் கையி னுள்ளந் துறமுடி யகத்துஞ் சோர
வழுதகண் ணீரி னுள்ள மணிகலத் தகத்து மாய்ந்து
பழுதுகண் ணரிந்து கொல்லும் படைபுட னெடுங்கும் பற்று
தொழிகயார் கண்ணுந் தேற்றந் தெளிகுற்றார் விளிக்குந் றுரே.”—என்பதனா
னுமறிக. (கநக)

ஆற்றன் மிகுந்த வேந்தனாயு மரிய தவத்து முனிவனாயும்
போற்றி யொழுகி னெப்பொருளும் போற்ற லாகு மவமதிப்பிற்
தேற்ற மிகுஞ்சார் பினரேனுஞ் சிதைவர் திகழ்புழப் புரர்கூர்ன்
காற்றிந் திரன்மா லாகியருந் தளர்ந்தா ரெனிற்காற் றுவதென்னே.

(இ - ள்.) வெற்றியிகுந்த அரசனாயும் சிறந்த தவத்தையுடைய முனிவனா
யும் பூஜிதை செய்தொழுகினால், சகல பாக்கியமும் பெற்று வாழ்வார்கள். (அவ்வா
றின்றி) அவமதித்தால், வலிய சார்பின யுடையவர்களையானாலும் அழிவார்கள். திரி
புராதிபர் - ரூபன்மன் - சொல்லுகின்ற இத்திரன் - திருமால் முதலானவர்களும்,
(பெரியோர்க்குத் திமைசெய்து) நடழித்தார்களென்றால் என்ன சொல்வது? ஏ - று.

இச்செய்யுளால் மேலோனா யவமதியாதிருவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பெரியானாப்பிழையாமை.

“ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார் - போற்றலு னெல்லாந் தலை.
யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின் - வெந்து செறப்பட்டவர்.
வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மெண்ணா-தகைமாண்ட தக்கார் செறின்.
இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார் - சிறந்தமைந்த சேரார் செறின்.”—என்பதனும்,

நாலடியார்.

“பொறுப்பென் றெண்ணிப் புணர்ந்தா மாட்டும்
வெறுப்பன் செய்யாமை வேண்டும்—வெறுத்தபின்
ஆர்க்கு மருவி யணிவரை நன்னாட
பேர்க்குதல் யார்க்கு மரிது.”—என்பதனும்.

முப்புரம்—இவர்கள் மூவரும்பெற்ற வரத்தின் மகிமையால் பொன் வெள்ளி
இரும்பினாலாகிய மும்மதில்களை யுடைய நகரத்திலிருந்து அநேக அசுரர்களுடன்
முப்புரத்தோம்பிசென்று நினைத்தவிடத்திலிருங்கி அநேக நகரங்களைப் பாழ்ப்படுத்தினா
கா. அதுகண்டு வருந்திய தேவர்முதலியோர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிய சிவபெரு
மான் முப்புரத்தையும்ழித்துப் புராரியெனக் காரணத் திருநாமமெய்தினரென்பது
இப்புராணவரலாறு.

இதனை, இந்நூல் - திருபுரதகனப்படலம்.

“மாய னாகியோர் மனத்தையு மளவையுங் கடந்த
தாய னாகிய கணேசம் திரத்தினைச் சொல்லிக்
காயு முதலைச் சூலத்தை விடுத்தமை காணார்
மேய முப்புரம் பலியொடும் வெந்தமை கண்டார்.”—என்பதனும்.

சூரபன்மன்—இவனும் இவன் தம்பியராகிய சிங்கமுகன் தாரகனென்போ
ரும் சிவபெருமானேனோக்கி அநேக ஆயிரவருஷங்கள் தவஞ்செய்து கடவுள் பிரசன்
னமாகாமையின் தமதுடலைச்சேதித்து ஒழிஞ்செய்து பெரும்பிரயாசத்துடன் சிவபெரு
மானுடைய தரிசனமும், தூற்றெட்டு யுகங்கள்வரையில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை
யும் அரசுசெய்ய வரமும், மீனாவேகத்தேர் சூலமுதலியனையும் பெற்று மூன்றுநகரங்
களிலிருந்து அரசுசெய்து வருகையில் இறுமாப்புற்றுத் தேவர்களையும் தேவமாதர்
களையுஞ் சிறைப்படுத்தித் தேவர்களைப் பணிசெய்யக் கட்டளையிட, சிவபெருமான்
மனந்தானாது குமாரக்கடவுளால் சூரனையும் அவன் தம்பியனாயுங் சூலமுதலறக்களைந்
தனரென்பது கந்தபுராணவரலாறு. இதனைவிரிப்பிற் பெருகும்.

இந்திரன்.—இவன் எண்ணிறந்த அரம்பாஸ்திரீகளை யுடையவனாயிருந்தும்,
கௌதம முனிவர் மனைவியாகிய அகலிகையைக் காழ்ந்து அவளை வஞ்சித்து மயக்கிப்
புணர்ந்தனன். அதனையறிந்த முனிவர் அகலிகையைக் கல்லாருக வென்றும், இந்திரனை
நீயோர் குறியை விரும்பினமையின் உன் உடல் முழுதும் குறிகளாகுக் கொன்றுந்
சயித்தனார் என்பது இப்புராணவரலாறு.

இதனை, இந்நூல் - இந்திரன்சூரபம்பெற்ற படலம்.

‘உருகிய மனமொடு மனைநல்லா னுணர்செயு முனமுனி கதமுன
விருபுரு வமுனனி அதலேற விணர்படு ஷோரியென விழிசெய்ய’

சருவியு முடலமு மெனவென்றுங் கலவிய நமதுள மறியாயா
வெருவுத லறவொரு வனிலின்ப மேலினை சிலையுரு வாடுகென்றான்.”—

நின்ற வாசவன் முகத்தினை நெடுந்தவ னோக்கி
யின்று சாம்பர்செய் திருவ னிர திர னாறு
யொன்று வேட்பெந் தாய்க்குடன் முழுதும் யோனி
நன்று மேவுக வென்பெருஞ் சாபநாட் டினனல்.”—என்பதனுணர்ச்சு.

திருமால்.—இவர் பூர்வம் தேவர்கட்கு நிகழ்ந்த யுத்தத்திற் றோல்வி யடைந்த தேவர்க்குத் துணையாகத் தனது பஞ்சாயுதங்களுடன் செருச்செய்ய, அசுரர் கள் போர்புரியமாட்டாது புறமுதுகாட்டி யேரடினர். அப்பொழுது திருமாலுந் சக்கராயுதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு அவர்களைப் பின்பொடர்ந்த கெல்லவேண்டு மென்னுங் கருத்தால் துரத்தினர். அசுரர்கள் பிருகுமுனிவர் மனைவியாகிய கியாதி யென்பவளிடம் அடைக்கலம்புக, கியாதி அறங்களைத் தனதாச்சிரமத்திற் றாசகாத் தனள். கோபத்தோடு பின்பொடர்ந்தவந்த மாதவனும் அவ்வாறோமத்தினுழைந்தனன். அப்பொழுது அவரைக்கண்ட மாமியாகிய கியாதி மென்பவள் போற்றிநிற்பு, விஷ்ணு வானவர் அவளுடைய சிரத்தைத் தண்ணென வெட்டினர். அவன் பெருநீர் கூச்சலட் டிக்கொண்டு வீழ்த்திறந்தனன். அதனால் யோகத்திலிருந்த பிருகுமுனிவர் யோகூட்டிக் கிகழ்ந்தவற்றை யுணர்ந்து துக்கமுங் கோபமு மிக்குக் கண்கள் செவப்பவும் ஓசை யுடிக்கவும் நெருப்புப்பொறி பறக்கவும் விண்மலை நோக்கி, நீ அடாதகாரியுந் செய்த மையின் தமோருளை சம்பந்தமான பத்துப்பிறவிக்கடைகவெனச் சபித்து விடுத்து, சுக் கிரானுயிர்பெற்ற தன் மனைவியுடன் சிவத்தியானத்திலிருந்தனர் திருமால் விராச் சனைசெய்து அவற்றை நீக்குமபடி வரமேற்பச் சிவபிரான் எம்மடியவர் கூற்றுப்பிழை யாதாயினும், எம்மை நீ வழிபாடுசெய்தடைபின் ஓட்டில் அதுக்கிரகம் ஐந்தில் தன் டமும் புரிவோம். உன் பிறவிகள் பதனும் உலகாபகரமாமென்றருளினர் என்பது சரிதசங்கிரகம்.

இதனை, காஞ்சிப்பரணம் - அரிசரபயந்திர்த்தபடலம்.

சேற்ற மிக்கெழச் சேந்த கண்ணினான் நிகரி யோச்சியங் கெய்து மாதவன்
போற்றி வாய்தலின் வைகு மாமயைப் பொருக்கெ னசெறிந் துணித்து வீழ்த்து
மேற்றெ முந்தகூட கூவொ லித்திர எருசெ வித்துனை யேது, மாமுனி
மாற்ற ருந்திறல் யோகு நீக்கமுன் மனைவி பட்டது மற்ற நோக்கினன்.

கண்டு மாழ்கினன் றுயரின் மூழ்கினன் கண்கள் சேந்தன னிகழ்து டித்தனன்
மண்டு வெங்கனற் பொறியெ திப்பவம் மாத வன்றனை வெருண்டு நோக்கின
னெண்ட ளிர்க்கரத் தரிவை தன்னைமற் றுனக்கு மாமியைத் தறுக னுளனாய்
மிண்டி னாற்கொல செய்து வீட்டினாய் வெய்ய பாலி நீ யுய்யு மாறெவன்.

எடுத்தி யம்பிய சைவ மேயெவற் றுள்ள முத்தம மென்னில் யாங்களுங்
கடுத்த தும்பிய கண்ட னாடிச் சமல மன்றிலே றறிகி லேமெனிற
னெடுத்து காக்குமிச் சத்தி யத்தினற் றுயரு முந்துநீ நரக உலகின
மடுத்த வெம்பிறப் பொருப தெய்துக வருவு பாதகக் குழிசு யாயினாய்.

நின்ற னக்கடித் தொண்டு பூண்டவர் நெறிய லாப்புறத் தாற்று துல்வழித்
துன்று நீக்கையுற் றென்று முப்பரஞ் சுட்ட வெம்பிரான் நிருவ டிப்பிழைத்
தொன்று மூன்றுதண் டேந்தி யீனா யுலப்பி லாதவெந் நிரைய மேவு
மன்ற வந்தவர்க் கண்டு னோர்களு மறவி யூரினைக் குறுகி மாங்கலே.

எவ்வு மேமிருத் தமோரு ணம்பயின் நிழிந்த யோனியின் மீன மாதியாம்
 வெவ்வி னைப்பவந் தோறுமின்னலே விரவு வாயென வெய்ய சாபமிட்
 டவ்வி யத்தொகை யிரிய நூறமப் பிருகு வெள்ளியா லாவி பெற்றெழு
 நவ்வி வாள்வழி மனைவி தன்னொடு நாரி பாகனை வழுத்தி வைகினான்.”—என்
 பதனாணுணர்க. (க௯௭)

தன்னு லாளப் படுமனைவி தன்னு லாளப் படுவானே
 லன்னாற் கறனும் பொருளு முள வாகா தொல்லைப் பொருளா னு
 மன்னு பயன்கள் வினைமுடியா மறுமை யனுநா தெப்பினையு
 முன்னும் பின்னும் பெருநாணு மூலாப் பழியு மறிமைந்தா.

(இ - ள்.) அரசனே! (இவ்வாழ்க்கைக்குத் துணையாய்) தன்னேவல் செய்யச்
 சம்பாதிக்கப்பட்ட மனைவிக்குத் தானேவல் செய்யத் தலைப்படுவானாயின், அவனுக்கு
 அறமும் பொருளும் உளவாகா. முன்னுள்ள பொருளாலும் பயன்வராது. செயல்கள்
 முற்றா. (இவ்வாறு இம்மைப்பயனொழிவதன்றி) மறுமைப்பயனு முளதாகாது. “எக்
 குற்றங்களும் முற்பட்டிருக்கும். பெரிய நாணமுங் கெடாத பழியும் பின்னர் வரும். (ஆத
 வின்) மகனே! (தையல் சொல்லைக் கேளாதே) எ - று.

இச்செய்யுளால் மாதர்மொழிகொள்ளாதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, றெ, பெண்வழிச்சேறல்.

மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்-வேண்டாப் பொருளு மது.
 பேணாது பெண்விழைவா னுக்கம் பெரியதோர்-நானாக நாணுத் தரும்.
 மனையானே யஞ்சு மறுமையி லாளன்-வினையாண்மை வேறெய்த லின்றி.
 இவ்லானே யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்று-நல்லார்க்கு நல்ல செயல். [த்து.
 பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னானுடைப்-பெண்ணே பெருமையுடை
 அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்-பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில்.”—
 என்பதனாணுணர்க. (க௯௮)

எழிலாற் பாட லாடலினு லிச்சை பெருக்கி யுளமொவ்வா
 மொழியாற் செயலால் வயமாக்கி முற்றும் பொருளைப் பறித்துவிடும்
 பழிநர் னுத பரத்தையனாப் பற்றா ராய்ந்த பண்புடையா
 ரொழியா ரவரைப் பேதைமையி லொழியா ரேம கண்டனே.

(இ - ள்.) தங்கள் அழகாலும் நடனத்தாலும் கீதத்தாலும் (பார்ப்போர்க்கு)
 ஆசைமூட்டி, மனதுக்கொவ்வாத (இச்சக) மொழியாலும் (வஞ்சக) நடக்கையாலும்
 அவரை வசப்படுத்தி, பொருள் முழுவதையும் அபகரித்துவிடும் பறிக்கஞ்சாத விலை
 மாதனா ஆராய்ந்த நற்குணமுடையோர் ஒழிப்பார்கள். (ஆனால்) பேதைமைக்குணத்தி
 னின்றும் விலகாதவர்கள் அவர்களை நீங்கமாட்டார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளாற் பரத்தையரை விரும்பாதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, றெ, வரையின்மகளிர்.

‘அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா - ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்.
 பயன்றுக்கிப் பண்புணாக்கும் பண்பின் மகளிர் - நயன்றுக்கி நள்ளா விடல்.
 பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை ருயக்க மிருட்டறையி - லேதில் பின்னத்தழி யற்று
 தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப் - புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.
 ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப - மாய மகளிர் முயக்கு.”—என்பதனும்,

சாந்திபுராணம்.

“ஆசை யல்குல் பெரியாரை யருளு மிவையுஞ் சிறியாராக்
கூசு மொழியும் புருவமும் குடில மாகி யிருப்பாரை
வாசக் குழலு மலர்க்கண்ணு மனமும் கரிய மடவாரைப்
பூசல் பெருக்க வல்லாரைப் பொருத்தல் வாழி மடநெஞ்சே.”—என்பதனு
னுமறிக. (ஆகக்)

அறிவை யறிக்குஞ் செயலறிக்கு மழியா மானந் தனையறிக்குஞ்
செயியு மறிநூர் மதியாத செருக்கை வினைக்கு மீன்றாளு
முறியும் வெறுப்பு மிகவினைக்கு முனிவு வினைக்கும் பகையஞ்சாக்
குறிகள் வினைக்கு நகைவினைக்குங் கொள்ளேள் கள்ளுண் டலைமெந்தா.

(இ - ள்.) (கள்ளானது தன்னைப்பழகிவனனுடைய) பகுத்தறிவைக்கெடுக்
கும்; நன்னடக்கையை யொழிக்கும்; கெடாதமனத்தைக்கெடுக்கும், மதிவாணர்கள்
பொருளாகக்கொள்ளாத கர்வத்தைபுண்டிசெய்யும், பெற்றதாயும் மனமுறியும்படிவெ
றுப்பினை மிகுதியாக விளையச்செய்யும், பகைவர் அசட்டைசெய்யத்தக்க ஞ்சிறியுங்
கொடுக்கும்; (கண்டோர்க்குச்) சிரிப்பையுண்டாக்கும், ஆதலாற் கட்டுமுத்தலை நீ
கொள்ளாதே. எ - று.

இச்செய்யுளால் மதுபானஞ் செய்யற்கவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, கள்ளுண்ணமை.

“உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றும் - கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.
உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா - நெண்ணப் படவேண்டா தார்.
ஈன்றாண் முகத்தேயு மின்னாது வென்மற்றச் - சான்றோர் முகத்துக் களி.
நானெண்ணுநல்லான் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்-பேணப்பெருங்குற்றத்தார்க்கு -
கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து - மெய்யறி யாமை கொளல்.”—என்
பதனும்,

அருநெறிச்சாரம்.

“ஒளியு மொளிகான்ற செய்கையுஞ் சான்றோர்
தெளிவுடைய நென்றுரைக்குந் தேசம்—களியென்றுங்
கட்டுமையார்க் கோதப் படுமே விவையெல்லாம்
விட்டொழிக்கும் வேறும் வினைந்து.”—என்பதனானு முணர்க. (கசஉ)

வென்றி வரினு மதனாழ்முன் மேவு மொன்றற் காயிரம்பின்
மன்ற விழக்கு மதுவன்றி வைத்த பொருளும் வருவாயு
மன்றி யனைத்தும் பகைகொள்ளு மமைச்ச ராதி யுறுப்பொழியு
மொன்று மொளிகல் விகண்மறுமை யுறுதி யிலையாஞ் சூதாடேல்.

(இ - ள்.) சூதாடாதே! அத்தால் முதலில் (சிறிது) வெற்றிவரினும், பின்
னர் அதற்காயிரம்பங்கு தோல்வியைத்தரும். பண்டுள்ள பொருளும் இனிவரும்பொ
ருளும்ல்லாமல் எல்லாவற்றையும் பகைவர்கள் கொள்வார்கள். மந்திரிமுதலிய இரா
சாங்கங்கெடும். நல்வாக்கு கல்வியறிவு மறுமைப்பயன் வினைக்குஞ் செயல் இவைக
ளும் இல்லாமற்செய்யும். எ - று.

உக்கொய்யாளர்க்காடாதே யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஹே, ருது.

“வேண்டற்கவென்றிடினுஞ்ஞுகினைவென்றதூஉந்-தூண்டிற் போன் மீன்விழுங்கியற்ற
ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ-ணன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.
உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம-போடும் பதமே படும்.
கவறங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி-யிவறியா ரிலலாகி யாா.
பொருள்கெடுத்தப் பொய்மேற் கொள் டு யருள்கெடுத்தல் லுழப்பிக்குஞ்சுது.”-
என்பதனுமும்,

நானொ ஷ்பா.

“உருவழிக்கு முண்மையுயர்வழிக்கும் உண்மைத்
சிருவழிக்கு மாணஞ் சிதைசுரு-மருவு
மொருவரோ டன்பழிக்கு மொன்றல்ல சூது
பொருவரோ தக்கீகார் புரிந்து.”-என்பதனுமுணர்ச்சி (கசக)

மனமெய்ம் மொழிகள் வருந்தாமல் வருத்தித் தொழிலை மாறுபடா
வினிய வுணவை மிகப்பசித்த விடத்தினுடற் சூப் பொருந்தவுணின்
முனிசெய் பிணிகட் கிடனின்ற முறைகள் பிறழ்ந்து வந்துவிட
புனித முடைய வயித்தியரால் வழியின் நவறறைப் பேர்க்குருகவே.

(இ - ள்) மனமாவது தேகமாவது வார்த்தையாவது வருத்தமுறுதபடி தொ
ழில்நெய்செய்து, (உடற்கூற்றிக்கு) மாறுபடாத நல்ல வுணவை மிகப்பசியுற்பொ
ழுது சரீரத்துக்கமையப் பசித்தால், துன்புசெய்கின்ற பிணிகட் கிடமில்லையாகும்.
இம்முறை பிசகிப் பிணிகுந்தவிட்டால் (அதுபவசாலிகளான) நல்ல வைத்தியர்களால்
(வைத்தியதூன்) முறைப்படி நடந்து அவற்றைத் தீர்த்துக்கொள்க. எ - று.

இச்செய்யுளால் நோய்க்கிடங்கொடேலெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஹே, மருது.

“மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு னாலோர் - வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.
அற்றா வளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு - பெற்றா நெடிதுய்க்கு மாறு.
அற்றத்தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல - துய்க்க துவரப் பசித்து
மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி - னாறுபா டில்லை யுயிர்க்கு.
உற்றா னளவும் பிணியளவும் காலமும் - கற்றான் கருதிச் செயல்.
உற்றவன் நீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென் - நப்பாறாற் கூற்றே மருந்து.”-
என்பதனுமறிக. (கசஉ)

ஒழிபியல்.

உன்னன் மொழிதல் செயன்மூன்றொஞ் தொழுக்கம் லாய்மை நாணிழக்கார்
மன்னு மனைபிற் பிறநதார்குண் மலர்த லீகை யிசமுரமை
நன்னா மொழியு மலர்க்கேயா நன்மை பப பா வினைவறுமை
யின்ன விடத்தும் புரியார்க ளே ம ள் டா ினியறிமோ.

(இ - ள்.) ஏமகண்டா! குலாசாரம்பேணுவோர்க்கு மண்ணையும் வாய்ச்
சொல்லும் காய்ச்செய்கையுமாகிய மூன்றும் ஒத்தொழுக்கலும் நன்னடை பிழையா
மையும் சத்தியந்தவறுமையும் நானங்கெடா மையாய்வாழ்தலும், முகமலர்ச்சி உதாரத்
தலும் நன்குமதித்தல் இனியவசனம் ஆகிய இவையாவும் உளவாகும். மேலும், தாம்

வறுமையுற்ற காலத்திலும் பிறர்க்குத் தீமைவிளைக்குங் கருமங்களைச் செய்யார். அறிவாயாக. ஏ - று.

இதுமுதல் பதின்மூன்று செய்யுள்களால் ஒழிபியலும், இச்செய்யுளால் குலாசாரம்பேணுகவென்றுங் கூறியதாம்.

இதனை, றை, குடிமை.

“இற்பிறந்தார் கண்ணல்லே தில்லை யியல்பாகச் - செப்பமு நாணு மொருங்கு.

ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று - மிழுக்கார் குடிப்பிறத் தார்.

நகையீனக யின்சொ லிகழாமை நான்கும் - வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

சீழங்குவ துள்வீழ்தக் கண்ணும் பழங்குடி - பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று.

சலம்பற்றிச் சால்பில் செய்யார்மா சுற்ற - குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்.”—
என்பதனானும்,

ஏ லா தி.

“சென்ற புகழ்செல்வ மீக்கூற்றஞ் சேவக

நின்ற நிறைகல்வி வள்ளன்மை - யென்று

மளிர்தார் பூங்கோதா யாறு மறையின்

வழிவந்தார் கண்ணே வனப்பு.”—என்பதனானுமறிக்க.

(கசக)

பெருக்கத் துயர்வாம் பணிவொழியல் பேணுப் பணிவு சுருக்கத்திற்
செருக்க லின்றி யமையாத சிறப்பிற் றேனு முயர்மான
முருக்கும் வினையைச் செயநினையன் மொய்ம்பார் மானங் கெடவூழ்வந்
துருக்கு மெனின்சா மரைமானை புன்ன லேம கண்டனே.

(இ - ன்.) ஏமகண்டனே! செல்வம்பெருகிய காலத்த உயர்வாகிய பணிவு
காட்டெதலானும், செல்வஞ்சுருங்கிய காலத்துப் பணிவுகாட்டாமையாலும் யாதேனு
மொன்று இன்றியமையாத விஷயமாயிருப்பினும், மானமழித்த கேதுவாகிய காரியத்
தை நிறைவேற்ற மனத்துணியாதே. விதிவலியால் வலிதங்கிய மானங்கெடும்படி வரு
மாயின் (தன்னுரோமத்துளொன்றை யிழப்பினும் உயிரை யிழக்குங்) கவரிமானைப்
போலப் பிராணனைவிடுவதானுங் கௌரவத்தோடு வாழலாம். ஏ - று.

இச்செய்யுளால் மானமழியாதேயெனக்கூறியதாம்.

இதனை, றை, மானம்.

“இன்றி யமையாச் சிறப்பினை வாயினுங் - குன்ற வருப விடல்.

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய - சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

மருந்தோமற் றானேமும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை - பீடழிய வந்த விடத்து.

மயிரீப்பின் வாழாச் கவரிமா வன்னு - ருயிரீப்பர் மானம் வரின்.”—என்பத
னானும்,

நான்மணிக்கடிதை.

“பறைபட வாழா வசணமா லுள்ளங்

குறைபட வாழா ருறவோர் - நிறைவனத்து

நெற்பட்ட கண்ணே வெதிர்தார் தமக்கொவ்வாச்

சொற்பட்டார் சாவர்தஞ் சால்பு.”—என்பதனானுமறிக்க. (கசச)

ஐது குடியிற் பிறந்தருமா லாய்ந்து செல்வத் துயர்ந்ததன
லெய்த லரிது பெருமையி டெய்துங் கொடைபொப் புரவாதி

செய்தற் கரிய செய்துபிறர் செயிர்கூ றுமற் றருக்காம
அய்தி நெறியிற் பிறழாம லொழுகு வர்க்குள் ளதுமைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! மேற்குலத்திற் பிறந்து அரியதூல்களையாராய்ச்சிசெய்து செல்வப்பெருக்கடைந்திலுந் பெருமையானது அடைதற்கரியதாம். (ஆனால்) அது ஈகை சமாதானடைமுதலிய செயற்கரிய செயல்களைச்செய்து பிறர் குற்றங்களை யெடுத்துநாயாது இறுமாப்படையாது உச்சிவிக்கத்தக்க வழியினின்றுத் தவறாமல் நடப்பவர்கட்கேயுள்ளது. எ - று.

இச்செய்யுளாற் பெருமைதேடெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷெ, பெருமை.

“ஒளியொருவர்க் குள்ள வெறுக்கை யினியொருவக்-கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்.
பிறப்பொகரு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா - செய்தொழில் வேற்றுமையான்.
மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங் - கீழல்லார் கீழல் லவர்.
பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி - னருமையுடையுசெயல்.
பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை - பெருமித மூந்து விடல்.”—என்பதனா னும்,

கீவகசிந்தாமணி.

“கருங்கடற் பிறப்பி னல்லால் வலம்புரி காணுங் காலப்
பெருங்குளத் தென்றற் தோன்றா பிறைநுதற் பிணையி னீரே
யருங்கொடை தான மாய்ந்த வருந்தவந் தெரியின மண்மேன்
மருங்குடையவர்கட் கல்லான் மற்றையர்க் காவ துண்டே.”—என்பதனானு முணர்க. (சசு)

அன்பொப் புரவு கண்ணோட்ட மழியா வாய்மை நாணதி
யின்பம் பெருக்கு நற்குணங்க ளெல்லா நிறைந்த சான்றோர்க
டுன்புற் றவர்க்கு மினியனவே சூழ்வர் துணையின் வினைமுடிப்பர்
வன்பிற் றளராரா நடடார்க்கு மடங்கித் தோற்ற னானோரே.

(இ - ள்) (உயிர்களின்பேரில்) இன்பு சமாதானம் தாட்சணியம் உண்மை மானங்காத் தல் முதலிய சேவங்களையும் பெருகச்செய்யும் நற்குணங்களெல்லாம் நிறைந்த சான்றோர்கள் (தமக்கு நன்மை செய்தவர்க்கேயன்றி அயலாருக்கும்) தீமைசெய்தவர்க்கும் நன்மையே செய்யக் கருதுவார்கள். துணைவாபார்த்துக் செயல்முடிப்பார்கள். (தமக்கன்பராஜோர்) வன்புகொண் டெதிர்த்தவரினான் தளரார்கள். குற்றத்தைப் பொறுக்கும்படி பணிதலுக்கும் நாணமடையார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளான் மாட்சிமைப்படு எனக்கூறியதாம்.

இதனை ஷெ சான்றாண்மை.

“கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து-சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.
அன்புநா னொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ-உடந்துசால் பூன்றிய துண்.
ஆற்றுவா ராற்றல் பணித் ததுசான்றோர் - மாற்றாநா மாற்றும் படை.
சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனின் ரோல்வி - துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்.
இன்னுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா - வென்ன பயத்ததோ சாஷ்பு.”—என்பதனானும்,

புறநானூறு.

“பொன்னுந் துகிரு முத்து மன்னிய
மாமலை பயந்த காமரு மணியு
மிடைபடச் செய்வ வாயினுந் தொடைபட்டினர்
தருவிலை நன்கல னமைக்குங் காலே
யொருவழித் தோன்றி யாஅங் கென்றுஞ்
சான்றோர் சான்றோர் பலராத்
சாவார் சாவார் பலரா குபவே.”—என்பதனுமறிசு. (சசசு).

ஆன்ற குடியன் பெண்பதநல் லறநீ திகளின் வழுவாமை
சான்ற மக்கட் பண்பாகுந் தன்னை யுடையார் நகையாணு
மான்று மிகமார் பகையிடித்து மதியா ரவர்த நறகுணமே
யேன்ற வுலகம பரராட்டு மெல்லாப்பயனு மவர்மாட்டாம்.

(இ - ள்.) மேம்பட்டகுலநலமும் அன்பும் எனிய சமயக்காட்சியும் நல்லதரும
மும் நீதிமுறைகளிற் பிசகாமையும், சிறந்த (மாறுடருக்குப்) பண்புடைமை யாகும்.
இந்தக் குணங்களுையுடையவர் நகைக்குங் காலத்தாயினும், பகைக்குங் காலத்தாயினும்,
எப்பொழுதும் பிறரை யவமதித்துளையார். அவரது நற்குணங்களையே பெரியவுலக
மானது வியந்துகாக்கும். (அறம்பொருளாதி) பயன்களையாவும் அவரிடத்திலேயே
குடிக்கொள்ளும் எ - று.

இச்செய்யுளால் நன்னிலைதவருதே யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பண்புடைமை.

“என்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்-பண்புடைமை யென்னும் வழங்கு.
அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்-பண்புடைமை யென்னும் வழங்கு.
நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்-பண்புபா ராட்டு முலகு.
நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்-பண்புள பாடற்வார் மாட்டு.
பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்-கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று.”—என்பத
னுமும்,

புறநானூறு.

“உண்டா லம்மவில வுலக மிந்திர
ரமுத மியைவ தாயினு மினிதெனத்
ததிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலா
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப்
புகழெனி னுயிருந் கொடுக்குவர் பழியெனி
னுலகுடன் பெறினுந் கொள்ளல ரயர்வி
யந்நன் மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறக்கென முயலுந ருண்மை யானே.”—என்பதனுமணர்க. ()

வைத்துப் பொருளைத் தானுகரான் வழங்கா னிருந்துஞ் செத்தானே
செத்த பின்ன ரென்செய்வான் நீயார் கொள்வ ரீட்டுதலான்
மெத்தும் வருத்த மேயன்றி வேறென் றில்லை யாதலினாற்
பொத்தும் வெறுக்கை நன்றியுறல் புசித்து வழங்க லேயாகும்.

(இ - ள்.) ஒருவன், பொருளை வைத்துக்கொண்டு அதுபவியாமலும், (பிறருக்கு) வழங்காமலும் இருந்தால் அஃனுயிரோடிருந்து செத்தவனேயாவான். இறந்த பின்னர் (அப்பொருளை) பாதுசெய்ய வல்லவனாவான். சள்வர் முதலானோர் கொள்வார்ன் பொருள்தேடுதலாலுண்டாய பிரயாசமேயன்றி வேறோர் பலனுமில்லை ஆனபடியால், மிகுதியாகிய செல்வத்தாற் பயன்பெறுதல் (தானும்) புசித்துப் (பிறர்க்கும்) கொடுத்தலேயாம். எ - று.

இச்செய்யுளாற் செல்வப்பயனை றுரெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, நன்றியில் செல்வம்.

“வைத்தான்வாய் சான்ற பெருப்பொரு ளெதுண்ணென்-செத்தான் செயக்கிடந்த தில். பொருளா னெ மெல்லாமென் நீயா திவறு-மருளா னு மாணப் பிறப்பு. கூட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவா-தோற்ற நல்குப் பொறை. எச்சமென் நென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொரு ரா-னச்சப் படாஅ தவன். ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றவ்வான் றக்கார்க்கொன்-நீத லியல்பிலா தான். அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய-வொண்பொருள் கொள்வர் பிறர்.”— என்பதனானும்,

பாதவேண்பா.

“தீயாலோ நீராலோ தேர்வேந்தர் தம்மாலோ
மாயாத தெவ்வர் வலியாலோ—யாதாலோ
விப்பொருள்போய் மாய்கின்ற தென்றபொருள் வைத்தார்க
னெப்பொழுது நீங்கா திடர்.”—என்பதனானுமறிக. (கசஅ)

இழிந்த தொழிலி னுணுவதே யெய்தற் கரிய நாணென்ப
ரொழிந்த மனவாக் குடலொடுக்க மொளிவா னுதலார் நாணையாங்
கழிந்து விடநான் மண்கோடல் கருதார் நலமெல் லாம்வளர்ப்பா
ரழிந்து நான்மற் றுயிர்வாழா ராவி யழிந்து நாணுள்வார்.

(இ - ள்.) இழிவான தொழிலுக்கு நாணமடைவதே அடைதற்கரிய. நாணமென்று பெரியோர் சொல்லுவர். அவ்வாற்றி மனத்தினமைதலினாலாவது சொல்லின் குழிமையினாலாவது உடலினொடுக்கத்தினாலாவது உண்டாகும் நாணம் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியை நொடியையுடைய மாதாகருஞ்சூரிய நாணம்போன்றதாம். அவர் நாணமழியும்படி பூரியைக்கொள்ளுதல் கருதார். நன்மையானவற்றையே செய்வார்கள். நாணத்தின்பொருட்டு உயிராகவாவது விசிவர். உயிரின்பொருட்டு நாணத்தைக் காவாது விடார். எ - று.

இச்செய்யுளால் நாணமழியாதிருவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, நாணுடைமை.

“கருமத்தா னுணுத னுணுத் திருதுத - னல்லவர் நாணப் பிற.
ஊனுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல - நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.
பிறப்பியுந் தம்பியுந் நாணுவார் நாணுக் குறைபதி யென்னு முலகு.
நாணவேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம் - பேணலர் மேலாயவர்.
நாண லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா - னுண்டெவார் நாணுள் பவர்.
குலஞ்சுடுங் கொண்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு - நாணின்மை நின்றக் கடை.” — என்
பதனானும்,

நாலடியார்.

“இழிததக்க செய்தொருவ ஓர வுணலிற்
பழிததக்க செயலான் பசிதத நவறே
விழித்திமைககு மாததினா யனறே வொருவ
னழித்தப பிறக்கும் பிறப்பு” — என்பதனுமுணாக. (கசக)

எடுத்த கரும் முற்றமை யெய்தின முடிதத விவேலெனத்
தொடுத்த முபறசி யறிவிரண்டிற் றேலா துயாவா குடிசெய்வா
ரடுத்த பருவங் குறித்ததுமடி யாக்கி மானவ கருதுவா
கெடுத்தல் புரிந்தா ராதலினு கிளாக குடியுன றலின்மைநதா

(இ - ள்) மகனே! குடிசெயல வகைசெய்வோர் தாமெடுத்த காரியங்கட்
கிடைப்பூறு நேரிட்டாலும் முயற்சிலி விவேரம் ஆகிய இரண்டினாலும் இவற்றை
முடித்தேவிடுவேனென்று பின்வாங்காது மேம்படுவா மாணகருதுவோர் தக்ககாலத்
தை யோசித்துச் சோப்பி (காரியத்தைக்) கெடுத்தல் செயதவரவா ஆதலால் நீ
குடிததன்மை உளாக்கும் விஷயத்தில் தளாச்சியுருதே. எ - று.

இசசெய்யுளாற குடிநலம்பெருககு எனக்கூறியதாம்

இதனை, நெ, குடிசெயல்வகை.

“கரும்ஞ் செய்வொருவன கைதுவேனெனும் - பெருமையிற் பீடுடைய திசு
ஆள்வினையு மாணற றறிவு மெனவிரண்டி - னீள்வினையா னீளுவ குடி
குடிசெய்வாக கில்லைப் பருவ மடிசெயது - மாணக கருதக் கெடும.
இடுப்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடுமபததைக் - குற்ற மறைப்பா னுடம்பு” -
என்பதனும,

பெண்பாறாலை

“செய்கக் கணிதாது செங்கோ லுயரி
மயிரக்கண முரசு முழங்க—வுயிரக்கெல்லா
நாவ லகவிடத்து ஞாயி றினையனுவக்
காவலன சேறல கடன” — என்பதனுமுணாக. (கரு)

உழுவித் திருவ ரிருவருமு விதகு முழுது முனலாகு
முழுதுண் பவரே தமக்குரிய ருபகா ரியனொ பாபவரே
தொழுதுண் பவரே பிறாகரு ரியா தொழினமுற் றுமுதகு முழவினர் பான்
முழுது மடுப்ப வேண்டதலின் முதன்மைத துழுவென றறிமைநதா.

(இ - ள்) புத்திரனே உழவுதொழில் வேளாளர்க்குப் பெருமபான்மையும்
வைசியர்க்குச் சிறுபான்மையும் உழுதும் உழுவிததும் என்பதற்குரியதாகும். உழ
வுதொழில் செய்து புசிப்பவர்களே தனக்குரியவரவாகள அவர்களே யுபகாரிக
லென்று சொல்லப்படுவார்கள். ஒருவரைப் பணிசெய்து வேளஞ்செய்பவர்களே பிற
ருக்குரியவர்களாவார்கள். ஒருவர் மற்றைத் தொழில்களில் முழுதும் டயின்றாலும்
உழவுதொழிலுடைய வேளாளர்களிடத்தில் முழுதும் வகைக்கச்செய்தலின் உழு
தொழில் முதன்மைத் தன்மையுடையதென்றறிவாமாக. எ - று

இதனை, ஹே, உழவு.

“சுழன்றமேர்ப் பின்ன துலக மதன - ஸுழந்து முழுவே தலை,
உழுமா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்ற - தெழுவாணா யெல்லாம் பொறுத்து,
உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந் - தொழுதுண்டு பின்செல் பக்,
பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப - ரலகுடை நீழ லவர்,
இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாத - கைசெய்துண் மாலை யவர்,
உழவினா ளைகமுடங்கி னில்லை விழைவுதுஉம் - விட்டேமென் பார்க்கு நிலை,
என்பதனாலும்,

பெரும்பொருள்

“யானே நிராயுடைய தேரோ னினுஞ்சிறந்தா
ரேனை நிராயுடைய வோவாழ்நர்—யானைப்
படையோர்க்கும் வென்றி பயக்கும் பகட்டே
ருடையோர்க் கரசரோ வொப்பு.”—என்பதனானுமுணர்க. (கடுக)

வறுமை போல வின்னாது வறுமை யன்றி வேறில்லை
மறுவின் மொழிகள் சோர்வுபடும் வாய்த்த குடிநற் செயன்மொழிட
ளிறுதி படுமற் றிரப்பாதி யெல்லாத் துயரு முடனாகும்
பிறனி. னோக்கு மீன்றானும் பிள்ளா யதுவந் திடினிறத்தல்.

(இ - ள்) மகனே! (மனிதர்க்குத் தன்புதரு மெவற்றினும்) வறுமைபோற்
கொடியது அவ்வறுமையேயன்றி வேறின்று. வறுமைவரின் குற்றமில்லாத சொற்கள்
சோர்வுபடும். பொருந்திய ருலம் நற்செயல் மொழிகள் இவை யாவும்ழியும். இரத்தல்
முதலிய எல்லாத்தன்பங்களும் பின்றொடரும். பெற்ற தாயும் அன்னியனைப்போலப்
பார்க்கும்படி செய்யும். (அது ஒருவேளை வந்துவிடின் இறத்தல் நலம். ஏ - று.

இச்செய்யுளால் வறுமையடைபாதேயெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஹே, நல்குரவு.

“இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி-னின்மையே யின்னா தது.
தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக-நல்குர வென்னு நகை,
நற்பொரு ணன்னுணர்ந்து சொல்லினு நல்குந்நார்-சொற்பொருள் சேர
அறஞ்காரா நல்குர வீன்றதா யானும்-பிறன்போல நோக்கப் படும்,
செருப்பினுட் டஞ்சலு மாகு நிரப்பினுன்-யாதொன்றற்க் கண்பா டரிது.” — என்பத்
தனாலும்,

வணையாபதி.

“சொல்லுவை சொல்லார் சுருங்குபு குழந்துணர்
கல்லுவை யுரகு நனிமதிப் பார்வலார்
கல்லியுங் கைப்பொரு ளில்லார் பயிற்றிய
புல்வென்று போதலை மெய்யென்று சொண்ண.”—என்பதனானுமுணர்க. (பு)

குறிப்பி னுணர்ந்த மொழியாமுன் கொடுப்பார் முன்னின் றி...
தாய்ப், திண்டிச் சிலர்வாழ்வார் தாயும் மானம் கெட்டாமையிற்
தாய்ப், திண்டிச் சிலர்வாழ்வார் தாயும் மானம் கெட்டாமையிற்
தாய்ப், திண்டிச் சிலர்வாழ்வார் தாயும் மானம் கெட்டாமையிற்
தாய்ப், திண்டிச் சிலர்வாழ்வார் தாயும் மானம் கெட்டாமையிற்

கனே! குறிப்பிட்டு இரவாமுன்னமே கொடுப்பவர் முன்னின்று
பிரித்தமும் மாணமும் அபியாமையினால் யாசித்து உயிர்ப்போக்காமற் சிலர் வாழ்
பவர்கள். மிக்க மேன்மைவாய்ந்த நகையாளரேயானபோதிலும் யாசகரில்லாதவிடத்து
என்ன சிறப்பினை யடைவார்கள்? (உள்ள பொருளை) ஒழியாது கொடுப்போர் சிறப்
படைவர். (ஆதலின், நீ உதம யாசகனாககண்டு குறிப்புணர்ந்ததுவுக.) எ - று.

இச்செய்யுளால் யாசகரியற்கையை மறியெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஹே, இரவு.

“இரக விரதக்காக காணிற் கரபி - னவர்ப்பு தம்பழி யுனறு.
இனீப மொருவாக கிரகத விரதவை - துனப முறாஅ வரின்.
கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடைநிலா முன்னின் - நிரப்பமுோ ரேள ருடைதது
கரப்பிலா னவகத துணமையாற் கண்ணின் - நிரப்பவா மேற்கொள் வது.
இரப்பாரா யல்லாயி னீர்க்கணமா ஞால் - மரப்பாவை சென்றவந் தற்று
நவராக னென்னுண்டா கோற்ற மிரததுகோண - மேவா ரிலாஅக் கடை,
என்ப்தொழும்,

புறநானூறு

“ஆடுபரி படாநத கோடிய ரடுபபி
மையி பூப்பத தேடிப்பசி யுழலா
பாஅ வினமையாற் றோலொடு திரங்கி
யிலலி தூநத பொல்லா வறுமுலை
சுவைத்தோ றழுஉநதன மகத்துமுக நோக்கி
நீரொடு நிறைநத வீரிதழ மழைக்கண்ணெ
மனையோ னெவ்வநோய நீக்கி நிலைஇ
நிற்படந் திசினே நற்போக குமுண
வென்னிலை யநிதனை யாயி னினனிலை
கொடுத்ததுவ கொள்ளா தமையல னடுக்கிய
பண்ணமை நரம்பிற பச்சை நலயாழ
மண்ணா முழவின வயிரிய
ரினமை நீர்க்குங் குடிப்பிறந தோயே” — எனபதனுமுண்டாக. (1)

கண்ணிற் சிறந்தார தமயிடத்துங் காழ்த்தக மாணங் கெடநாவாற்
பண்ணற் குரிய வறங்குறித்ததும படாநதொன றிரவார பெருமையினு
வெண்ணிற் சிறந்தார் முயற்சியினு லேலா வுபயில் வறுமபுற்கை
யுண்ணற் கமைநத தமைத்ததென வுபபப ரேம கண்டனே.

(இ - ள்.) ஏமகண்டா! பெருமை குணறிப்போகாவண்ணஞ் சிறந்த நடை
புறநாடார் தமக்குக் கண்ணியைக் காட்டிலும் மேம்பட்டவரிடத்திலும் வலிய மாணங்
கொடுப்பாடி சென்று, செய்யத்தக்க தருமத்தினியித்தமாவது நாவினால் ஒன்றையாகியார்.
தருமத்தினியினுலே உப்பில்லாத வெறுவகழ் கிடைப்பினும் நாம் புசித்தற்கணங்கத்
திகைப்பதில் களிப்புறுவார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் ஏற்பதிகழ்ச்சியெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஹே, இரவுசசம.

“இரவுசசம! கண்ணிற் கண்ணு - மிரவாமை கோடி யுதம்.”
இரவுசசம! கண்ணிற் கண்ணு - மிரவாமை கோடி யுதம்.

இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக் - காலு மிரவொல்லாக் காட்டி.
தெண்ணீ ரபுற்றை யாயினுந் தாடந்த - துண்ணலி னுங்கினிய தில்
ஆவிற்கு நீரென நிரப்பினு நாவின் - கிரவி னினிவந்த தில்."—என்பதனனும்

நாலடியார்.

“கரவாத திண்ணன்பிற் கண்ணன்னார் கண்ணு
மிரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை—யிரவினை
யுன்னுங்கா லுள்ள முருகுமா னென்கொலோ
கொன்னுங்காத் கொள்வாரு நிற்பு”—என்பதனுமுணர்க. (கருசு)

அழுக்குற் றெவாககும் வடுககாணபா ரசசு மாசை யாலன்றி
யொழுக்கம புரியா மறைபிறாபா லுப்தது மொழிவார தம்போல
விழுக்குக் கேதுங் கவலார்மு னேற்ற மாகிச செமமாபபார்
மழுக்கு ளார்க்கே பம்பன்பொர் வறிலும் வறியாரக் கிடார கயவர்.

(இ ௨௭.) கீழ்க்கள் எல்லோரிடத்தும் பொருமையினற் ருற்றல் காட்டு
வார்கள். அச்சத்தாலும் ஆசையாலு மன்றி ஒழுகஞ்செய்யமாட்டார்கள். இரகசியத்
தைப் பிறரிடஞ் சென்று வெளியிவொகன தமமைப்போல (பிறாக்கு) அவமானநேரி
டின் (அவர்க்காச்சு) சிறிதும் கவலைப்படா. அதற்காக முற்படப் பூரித்துக் களிப்பார்
கள். தம்மைத் தண்டிப்பவர்க்கே கொடுப்பார்கள் எளியவர்க்கொன்றும் கொடுக்கமாட்
டார்கள். எ - று.

இதனற் கீழ்மையகற்று எனவகூறியதாம்.

இதனை, ஐ, கீழ்மை.

“நன்றி வாரிற் கபவர் திருவுடையா - நெஞ்சத் தவல மிலர்,
அகப்பட்டி யாவாணாக் காணி னவரின - மிகப்பட்டுச் செமமாக்குங் கீழ்.
அச்சமே கீழ்கள தாசாரமெச்ச - மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிதி.
அறைபறை யன்னவர் கயவந்தாவ கேட்ட - மறைபிறர்க் குமிததுணைக்க லான்.
ஈர்க்கை விதிரார் கபவர் கொடிமுடைக்குங் - கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.
உடுப்பதாஉ முண்பதாஉங் காணிற் பிறர்மேல் - வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ்.
எற்றிற் குரியர் சீவரொன் றற்றக்கால் - வற்றற் குரியர் வினைத்து.”—என்பத
னனும்,

நான்மணிக்குடை.

“மாசு படினு மணிதன்சீர் குன்றாதாம
பூசிக சொளினு மிருமபின்சண் மாசொட்டும்
பாசத்து விட்டு விளகலுங் கீழ்தன்னை
மாகுடைமை காட்டி விடும்.”—என்பதனுமுறிக. (கருசு)

வழக்கேதா டசச நீதிபுரிந் தகிலம் புரந்து பொருளிட்டித்
திறத்தால் வாரும் வகைமெல்லாஞ் செல்வக் குமரற் றெவாணங்
குற்றத்தா னியம்பித் திறந்தேசாம காரத னுலக வாசமங்
கொண்டதேதாட் பெயர்த்துக் கொடுப்பதென்பி னிதனைப் புரந்தான பவன்

இ - ள். இவ்வணங்காக மனுதர்முறைபுடன் இராசதருமத்திற் சந்திப்ப
கொண்டதேதா (தருமவழியிற்) பொருள்சேடி வலிமைமேலே வாழ்கின்ற கணக்கு

வந்தையுந் தன் னெல்லவப் புதல்வனாகிய ஏமகண்டனுக்குப் பொருந்தக்கூறி, வெற்றி பொருந்திய சோமகார்தமன்னன் தன்னுலகபாரத்தை அவனுடைய வலிதங்கிய தோளிற்பெயர்த்துக்கொடுக்கும்படி இதனைச் செய்வானுயினான். புலவர்களே ! எ - று.

அரசியற்கைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகந்திருவிருந்தம் - ௫௮௩.

பட்டாபிடேகப்பட்டலம்.

அத்தனாளு சோம காரநத எகனமனை நிகுப போந்து
பைத்தலே தனவையின வையிப் பண்பொடுங் கணிகாக் கவி
யொத்தநா ளபிடே கததுக் குகாககென வவருந் தெனளி
யுத்தரா யணத்தி னுதி || ௩ மதிப பூச மெனறா.

(இ - ன்.) அரசனாகிய சோமகார்தன் விசாலமான மாளிகையை விட்டுப் புறம் போந்து பெரிய இராசசபையிலிருந்து நனமையோடுஞ் சோதிடர்களை யழைத்து (என் மகனாகிய சோமகார்தன்) பட்டாபிடேகத்திற்குச் சரியான தினஞ் சொல்லிவராக வெனக்கட்டளையிட, சோதிடர்கள் ஆலோசித்து உத்தராயணத்தின் முதல்மாசமாகிய தைமாசத்தில் வரும் பூசநஷத்திரம் (பட்டாபிடேகத்திற்குத் தக்கநாள்) என்று சொன்னார்கள். எ - று.

வேந்து + அவை = வேட்சவை இது வலித்தல்விசாரம்.

உத்தராயணம்—தைமாசமுதல் ஆறு மாசமும், தக்ஷிணயணம்—ஆடிமாசமுதல் ஆறு மாசமும் அதாவது சூரியன் வடதிசையாகவுந் தென்றிசையாகவுந் செல்வதோர் காலம். உத்தரம் - வடக்கு. தக்ஷிணம் - தெற்கு மதி - மாசம் ; இது சந்திரன் ஒருமுறை வளர்ந்து தேயுங்காலம். (க)

அமைச்சரை முகத்தி னோக்கி யணிமுடி கவிப்ப வெல்லா மிமைக்குமு னியற்று விரென் றேவிரன் முடங்க னல்கிக் குமைக்கும்வை வேற்கை மன்னா கோதறு முனிவர் சேய்மைத் தமார்க்குமற் றெவாககுந தூதா தங்களை விதெதிட் டானே.

(இ - ன்.) மத்திரிகளை முகநோக்கி (ஏமகண்டனுக்கு) அழகிய மகுடாபிடேகஞ்செய்ய (வேண்டதெவின், அதற்கு வேண்டுவன) வெல்லாவற்றையும் இமைப் பொழுதிற் கு முன்னரே செய்வீர்களாகவென்று கட்டளையெய்து, (சத்தருக்களைக் கொன்று) குலியலாகுங் கூர்மைவாய்ந்த வேற்படை தாங்கிய சோமகார்தமன்னன் குற்றமற்ற முனிவர்களுக்குந் தூரத்திலுள்ள உறவினருக்கும் மற்றெல்லாருக்கும் திருமுடிபிட்டு தூதர்களைச் செலுத்தினன். எ - று

அமைச்சர் - இராசகாரியங்களை யமைப்பார். முடங்கல் - ஓலை ; இது முடங்கல் செலுத்தலின் இப்பெயர்த்து. (உ)

சூரவற் கூவிச் சைதொழு திறைஞ்சி மைந்தற்
கூவினக் கூவ. னல்க வியைநகளை னபிடே கத்துக்

கொருவில்வண் பொருள்கள் யாவை யுணர்த்துக வென்ன லுன்னுள்
பொருளெலாந் தாலம போழிற் பொறித்தளித திதுவுஞ் சொன்னான்.

(இ - ள்.) கிருபை தங்கிய அழகிய ஆசிரியனை விளித்துக் கைகுவித்துப் பணிந்து, (அழகனே!) என் மகனுக்கு இப்பெரிய பூமியின் இராசரிகம் கொடுக்கச் சம்மதித்தள்ளேன். (அவனுக்கு) மருடாபிடேகஞ் செய்ய வேண்டிய நீக்கப்படாத வண்மைதங்கிய பொருள்கள் யாவை? (அவற்றைத்) தெரிவிக்கவேண்டும் எனக்கேட்க, அவ்ராசிரியன் பனையோலையில் வேண்டும் பொருள்களையெல்லா மெழுதிக்கொடுத்து இதுவுஞ் சொல்லினன். எ - று.

இயைந்தனென் என்பதில் என் தன்மை யொருமை வினைமுற்று விருதி. (ங)
புண்ணிய பூமி முக்கட புண்ணியன் சுநதி தானந்
தண்ணிய நதியின் நீரந் ததைததவய யானந் தன்னி
லெண்ணுமில் விடதது ளொனறா மிடமிடக் துளுமீ சான
மண்ணுறு கிழக்கு தீசி யாமபி டேகந் தானம.

(இ - ள்.) புண்ணியபூமியும், புண்ணியசுருபியாகிய திரிநேத்திரங்கையுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிலும், தட்பமாகிய நதிநீரமும, நெருங்கிய நந்தவனமு மென்று கணக்கிட்ட இடங்களிலொன்றும், அவ்விடத்திலும் தென்கிழக்கு பொருந்திய கிழக்கு வடக்கு (ஆகிய இவற்றி லோர்) திகரும் அபிடேகத் தானமாம். எ - று. (ச)

ஐமமுது மாதிரைமபத் தைமமுதுத் தளவின் காறு
மைமுதுகி நவழ வாகரு மண்டபத் தகநசிர யாகுரு
செம்மணித் தூணி ராறு சேர்பதி னுறா றுறாம
பொய்முதுதல் கடிந்து காவல் புரிதரும புலவு வேலோய்.

(இ - ள்.) பொயமுதலியவற்றைத் தண்டித்து அரசசெலுத்தும் புலான்மண மமைந்த வேற்படை தரித்தஅரசனே! மேகங்கள் தவழ்ந்துசெல்லும்படி யியற்றும் அபிடேகமண்டபவிசாலம் ஐந்துமுதுமுதல் ஐம்பததைத்து முழததனவுவரையில் உள்ள தாம். செவ்விய மாணிக்கத்துண்கள் பன்னிரண்டும், பொருந்தியபதினாறும, முப்பத் தாறும் அமைந்ததாயிருப்பதாம். எ - று.

பொய் என்றது ஈனமும் பொய் புகல்வோரை யுணர்த்தியது (இ)
அரசவீற் றிருத்தற் கொன்று மபிடேகரு செய்தற் கொன்றும்
விரகபன் மணியாற் பொன்னுல் வெள்ளியாற் றும்பி ரத்தாற்
பரசுபத் திரபீ டந்தாம பண்ணுவ தாம்யா கததுக்
குரைசெயு மாமு மாகு முற்றபான் மாமு மாகும்.

(இ - ள்.) அரசவீற்றிருப்பதற்கொன்றும், பட்டாபிடேகஞ்செய்வதற்கொன்றும், (ஆகவிரண்டு) பத்திர பிடங்கள், நெருங்கிய பலரத்தினங்களாலாவது பொன்-
னாலாவது வெள்ளியாலாவது தாயிரத்தாலாவது செய்யத்தக்கதாம். அல்லது அரசுத் திருச் சொல்லப்பட்ட மரங்களாலுமாம். அல்லது பால்பொருந்திய மரங்களாலுமாம். எ - று.

யாகத்திற்குரிய மரங்கள் - ஆல் அத்தி வாசுமுகியின.

-பாண்டமரம் - பாண்டின் மரங்கள்.

ஒருமுழு முடிவாகச் செவ்வே யொன்றை யகன்று முன்பி
னிநுபடி. விணங்கி நான்கு பதக்கொடு மிருப்பச சொன்ன
பொருள்களி னென்றாற் செய்து பொருத்திய நிலத்திற் றிக்கி
ருருமணி மண்ட பத்தைக் குயிற்றுமா றியற்று கெனருன.

(இ - ன்.) ஒருமுழுமுடிவாகச் செவ்வையாக ஒன்றைமுழுமகன்று, முன்னும்
பின்னும் இருபக்கவிலும் படிக்களபொருத்தி, நான்கு கால்களோடு மிருக்கும்படி, மேற்
கூறிய பொருள்களிலொன்றாம் (பீடங்கள்) செய்து, (மேற்சொன்ன) சகுதியான
இடத்தில் (முனாறுதிருக்களில் ஓர்) திக்கில் நிறமமைந்த இரத்தின மண்டபத்தைச்
செய்யும்படி கட்டினையிடுகவெனருன (ஆசிரியன்) எ - று. (௭)

அம்மொழி கேட்டு மனன னமைததுவா திறைஞ்சி நின்ற
கமமியர் தம்மை நோக்கிக் கதிபொழி மணியும் பொன்னு
மிமமெனு முனனா நலகி யிரண்டுபி டருசெய தீங்குத
தமவினென றியலபுங் கூழி மறந்துஞ் சாற்று கின்றான்.

(இ - ன்.) சோமகாந்தன (ஆசிரியன்கூறிய) அல்வா ததையைக்கேட்டு, தான்
அழைத்துவந்து சேவித்துநிற்கிற தபதிகளைப் பார்த்து, ஒளிவிடும் இரத்தினங்களும்
பொன்னும் விளைவிந் கொடுத்தது, இரண்டு பீடங்களமைத்தது இங்குக்கொண்டுவாருங்க
ளென்று, அவற்றின தன்மையையும் (ஆசிரியனுரைத்தவகையே) கூறி, மேலுஞ்
சொல்லுகின்றான். எ - று.

கம்மியர் - சித்பர்.

(௮)

பிணைமுழக் கறாத வாய்தற பகட்டுழின் மகிற லத்தி
லணைதரு குணக்குத திக்கி லைமபததைம முழத்தி னெல்லே
துணையறு தூண்கண் முப்பத் தாருரு துவங்க விண்ணு
மிணைதரா மண்ட பந்தா னென்று ற விழைக்க வென்றான்.

(இ - ன்.) வாததியங்களின் ஓசையகலாத தலைவாயிலும் பெருமைதங்கிய
அழகிய மகிறலத்தோடணைந்த கீழ்த்திசையில ஐம்பததைநது முழுவளவில் ஒப்பற்ற
முப்பத்தாறு தூண்களும் விளங்குமபடி தேவலோகமும் ஒப்பாகாத மண்டபமொன்று
பொருந்தும்படி செய்வீர்களாகவென்று உத்திரவு செய்தனன். எ - று. (௯)

நம்பனை புத்தி யென்று நலத்தகு சிற்பா போந்து
செம்பொனை யுருக்கி வாரத்துத் திவனொளி மணிககால் யாத்துப்
பம்பெழிற் பீட மாககிப் படிசளும் பயிலச சோத்து
வெம்புறு மடங்கற மின்கால் வெள்ளியா லியற்றி யிட்டார்.

(இ - ன்.) அரசனே! புத்தியென்று கூறி, நன்மைவாய்ந்த சிற்பர்கள்புகுந்து
செம்பொன்னை யுருக்கிச்சாய்த்து, பிரகாசிக்கின்ற காந்திபொருந்திய இரத்தினங்
களையப்பித்தது, அழகுபொருந்திய பீடமாகச்செய்து, படிசளும் பொருந்தவமைத்து,
கோபமுற்ற சிங்கத்தின் வலிய கால்களை வெள்ளியினாற் செய்துவைத்தார்கள். எ - று.

கால்யாத்து - இதில் கால் உபசர்க்கம்

(௧௦)

வேறு.

இருநிலை முகமுந்து மணல்சொரிந் திடியா வெழில்கொளரீலங்கீழ்ப்படுத்து
மருவுவித் துரும மிடைப்படுத் ததன்மேன் மாகதம் படுத்தவன் குறட்டிற்

குருமணிப் புத்தம் ராஜகுமார அண்ணாதுரை புகழ்மேல் உயர்ந்தவராய்.

(இ - ள்.) பெரிய பூமியைத் தோண்டி மணலிப்பியது (தொண்டி இடத்து) அழகுபெற நீரரத்தினத்தை யடியிற் பரப்பி, பொருத்திய பலனத்தை இடையிலிட்டு அதன்மேல் மரகதத்தையுடைய வலிய குறீட்டின்பேரில், கீறம்பொருத்திய மதும ராகரத்தினத்தாற் செய்த அணும், கோமேதகக்கற்கணற் செய்த போதிறையுஞ் செய்து, மருத்த புட்பராகரத்தினத்தாற் செய்த வுத்திரத்தின்பேரில், வச்சிரத்தினத்தாற் செய்த பலகையைப் பரப்பி. எ - று.

இதுமுதலிரண்டுபாடல்கள் குளகம்.

(கக)

கொடுங்கைகள் வயிரே ரியத்தினும் யாளி வரிசுளிர் மதிச்சிலை யாறுங் கொடுங்கையிற்றுக்குங்கோவைவித்திலத்துங் குலாவுபித்திசையின்காணு கொடுங்களி பப்பப் பலமெத்துநாற்புறத்து நிராமணிவாய்தல்கள் விடுத்தப படுங்கதிர்க் கணகத் தகடகம் படுத்துப் பன்மணி மண்டபஞ் செய்தார்.

(இ - ள்.) கொடுங்கைகள் வயிரே ரியரத்தினத்தாலும், யாளிவரிசு குளிர்ந்த சத்திரகாந்தக் கல்லாலும், கொடுங்கையினின்று தொங்கவிட்டகோவைகள் முத்துக் களாலும், பிரகாசிக்கின்ற சுவர்த்தலங்கள் பளிங்குகற்களாலும் (கண்டமாத்திரத்தி லேயே) பெருஞ்சந்தோஷத்தை யுண்டிசெய்யும்படி யியற்றி, நான்குபக்கங்களிலும் வரிசையாக அழகிய வாயில்கள்விட்டு, ஒளிவிடுகின்ற பொற்றகட்டையுள்ளே பரப்பிப் பல ரத்தினங்களாலாகிய மண்டபஞ்செய்து முடித்தார்கள். எ - று. (கஉ)

வேறு.

நீண்ட தூண்டொறு நீள்குலை வாதையு
மாண்ட பூகமும் வார்கழை வேழமு
மீண்ட யாத்து விதானத் திடையிடைத்
தூண்டுறாத விளக்குந் துறுத்தனர்.

(இ - ள்.) நீண்ட தூண்டொறும் நெடிய குலைகளையுடைய வாதையையும், மாட்சிமைதங்கிய கமுகுகளையும், நீண்ட கருப்பங்கழிகளையும் பொருத்தக்கட்டி, மேற் கட்டின் இடையிடையில் தூங்காவிளக்குகளையுந் தங்கவைத்தார்கள். எ - று.

அரும்பு பேரொளி மாலைபுறாடிபுஞ்
சரும்பு ஞாமலர் மாலைபுந் தூக்கினார்
விரும்பு நாரந்த மென்கனி யாதிக்கோத்
தொருங்கு நாற்றின ரோவியர் தீட்டினு

(இ - ள்.) அரும்புகின்ற மிகப் பிரகாசத்தையுடைய இரத்தினமாலைபுறா வுண்டுகளாக மலர்மாலைகளையுந் கட்டினார்கள். இக்கெத்தகத் தாரத்தையுடைய அம்மை யொருசேரக் கட்டித் தொங்கவிட்டார்கள். இத்திரமொழியை எ - று.

காமா பன்மணித் தோண்டித் தட்டினார்
காம மண்டப மாடிருந் காவணது
சோம் மண்டபத் தூண்டி மெடுத்தார்
சோம் மெய்க்கைச் சோமங்கினைச் சோமங்கினை

(இ - ள்) அழகிய பல மாணிக்க தோரணங்களைக் கட்டினார்கள். அழகிய மண்டபத்தருகே சந்திரமண்டலத்தை யளரவும்படி சோலைகளை வைத்தார்கள். சேம முண்டாசும்படி செழுமைதங்கிய அழகினைச் செய்தார்கள். ஏ - று.

காவண மெடுத்தல் - சோலை வைத்தல். சோமமண்டிலம் ஆவ்னமென்னும் அடைமொழியால் நாட்டியசோலை யெனக்கொள்க. (௧௫)

அரசன் முனை மடுத்திடுங் கமயிய
ரரத னத்திழை யாதன முன்னர்வைத
தரவாப பூங்குழ லாயணி மண்டப
மரணுக் கேற்புரன் முக்கின மென்றனா.

(இ - ள்) அரசன் சமுதாயையடுத்த தபதிகள் இரத்தினத்தாற் செய்த வீடத்தை முன்னே யிருத்தி, ஏயையுடைய அழகியவீரக்கழலணிந்த அரசனே! சிவ பிராணுக்குந் தகைபடி இரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்ட அழகிய மண்டபத்தை நன்றாகச் செய்துமுடித்தோமெனவு சொன்னார்கள். ஏ - று. (௧௬)

அகிலங் காந்த மாச னிருமபொலுர
துநிலும் பூறுந் தொரிந்தவாப் பேரககிஞ
முகிலு ரிஞிப மொய்ம்மணி மண்டபஞ்
செகிலி னூல்புணர் தேசிக னண்ணினுள்.

(இ - ள்) உலகத்தைக்காக்கும் ஏமகண்டராசன் மிக்க பொன்னையும் வந்திரத்தையும் ஆபரணத்தையும் (மழைபோல மிகுகியா -), சொரிந்து அத்தபதிகளைச் செல்ல விடுத்தனன். இரத்தினங்கள் நெருங்கியுள்ள மேகமளவிய மண்டபத்தைக் குற்றமில்லாத நூல்களை யாராய்ச்சிசெய்த ஆசிரியனடைந்தனன். ஏ - று. (௧௭)

ஐம்பத் தைநா முழத்தகத் தெல்லோ
நமா நூல்பதி னுனகிட்டு நன்பதம்
பம் தீ நூற்றறு பத்தொன்ப தாககிஞன்
மொய்ம்பின் விதிபன் மூன்றுபன் மூன்றறு.

(இ - ள்) (அம்மண்டபங்கொண்ட) ஐம்பத்தைந்து முழத்தளவு தூரமும், விரும்பத்தக்க பதினான்கு நூல்கள் தட்டி (நடுக்கிலும் குறுக்கிலும்) பதின்மூன்று பதின்மூன்று வீதிகள் பொருந்தும்படி, நெருங்கிய நூற்றறுபத்தொன்பது இடங்க ளாகப் பிரித்தனன். ஏ - று.

இரண்டு நூல்களிட்டாலன்றி நூரெல்லையுண்டாகாமையின், பதினான்கு நூல்க ளிட்டிப் பதின்மூன்று வரிசையாககிஞனென்றும், பதின்மூன்று பதின்மூன்றுகள் நூற் றறுபத்தொன்பதென்றும், அவை சதுரவடிவாகச் செய்தனென்றும் கண்டுகொள்க.

நாப்ப னின்ற பதத்தொரு நான்முழத்
தாப்பின் சென்றவ னூலியாடு
மூப்பி லாத முலையுமை யாளுந்
நீப்பி லாமணி வேதிசி கழ்த்தினுள்.

(இ - ள்) (அந்த நூற்றறுபத் தொன்பதிடங்களில்) நடுவில் நின்ற பதத்திற் சிவபெருமானுடன் உமாதேவியார் வீற்றிருக்கும்படி, அருமையாகிய அழகியவேதிகை யொன்று செய்தனன். ஏ - று.

ஆபினை சென்றவனாலறியான - பசுவினபின் சென்றவனாகிய திருமாலாற்
காணப்படாத சிவபெரும் ன திருமால் கிருஷ்ணவதாரத்தில் ஆயாசுலத்தில் அவதரித்
துப் பசுமந்தை மேயத்தமையின், அவரை “ஆபினை சென்றவன்” எனப்பட்டனா

இது பதினமூன்று வரிசைகளில் ஏழாம் வரிசையில் ஏழாம் வீட்டுனக்கொள்க.
மூப்பிலாத மூலை - முகிராத இளநசனங்கள்

அதனைத் சூழ வடுகதவெண ரோட்டமும்
விகுதி போரா வேலிகையிட்டன
னிகைத் சூழாத வீட்டுந தாதுவின்
கொகதுர கொன்று குழிற்றினன வேதனை

(இ - ள்) அதனைச் சூழ மபடி யடுத்தாள எட்டுப்பதங்களிலுந் வித்தியே
சுரா எண்மருகமும் வேலிகைகள் செய்கனன விகுதியேசுர வேலிகைகளைச் சூழநத்
பதங்கள் பதினாறிலும் தாதுவின் கூட்டசிற நென்று வேலிகைகள் செய்தனை எ - று

இது பதினமூன்று வரிசைகளில் ஆறு ஏழு எட்டு ஆகிய மூன்று வரிசையும்
நாற்புறத்திலும் பொரு தக்கூடியவை என்றால் நடுவேயுள்ள ஒன்பது பதங்களில்
சிவபிரானுக்கொன்றறிதஞ்ச சூழ்தது நிற்பவையாம்

அதைச்சூழநத் பதினாறு பதமென்றது - பதினமூன்று வரிசைகளில் ஐந்து
ஆறு ஏழு எட்டு ஒன்பது ஆகிய ஐந்து வரிசையும் நாற்புறத்திலும் பொருநதக்கூடிய
வை, என்றால், சுற்றிலும் நான்கு வரிசைகள் வெற்றிடமாகக்கொண்ட ஓர் வரிசை
யென்க. (உ0)

அந்நாறு சூழநத் பதம் நான்கையும்
வடுகதேச லாடும் வழங்குந் விதியாக
கொடுத்தது ரோபக மூன்றுது ரொம்ப
படுகந் தன்னறிசை நான்கினும் பண்புற

(இ - ள்) (காதலின் கொத்தவரிசையை) அடுத்ததுசூழநத் இருபத்து
நான்கு பதங்களையும் யாவரும் உபயோகிக்கும் விதியாகவிடுத்த, நற்றிசைகளிலும்
மூம்மூன்றுபதங்களைத் துவாரமாக அழகுறத் தொடுத்ததுசெய்தனை எ - று

ஆறு நான்குபதமென்றது - மூன்று முதற்பதவையையுள்ளபதங்கள் நாற்
புறத்தும் பொருநதவந்தவை யென்க

நோபத் மூன்று என்பது ஏழாவதுவரியில் மூன்று இத்தனை நாற்புறத்து
கொள்க (உ௧)

ஒழிந்த நூற்றெண்பதத்து முருத்திராக
கிழிந்தி டாமணி வேதியி யறறினா
மொழிந்த விதிபுண முற்றமுறைமையா
லழிந்தி டாநவ குண்டமு மாககினா

(இ - ள்) (இவ்வாறு கணக்கிட்டவைபோக) ஒழிந்த நூற்றெட்டுப் பதங்
களிலும் நூற்றெட்டு ருத்திராகட்கு, சிறப்புற அழகிய வேதிகைகள் செய்தனை.
முற்கூறிய (இருபத்துநான்கு பதங்களையுடைய) வீதியில், அழியாமையுடைய நவ
குண்டங்களை யுஞ் செய்தனை எ - று

இது வீதிக்கும் நாற்றிசைத் துவாரங்கட்கு மிடையிலுள்ள இருபத்தேழு. இவ்வகையாக நான்குமூலையினுஞ் சேர்க்க றுற்றெட்டாதல் காண்க. (உஉ)

ஆங்கு நீங்கி யடுத்தனன் மன்னவன்
நீங்கி லாய்முனந் தீட்டிய யாவையு
மீங்க ணுய்க்தனெ னென்றனு நோக்கினான்
பாங்கு ளராக்குப் பணிபணித் கின்றனை.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தை நீங்கி மன்னனை யடுத்தனன். குற்ற மில்லாத ஆசிரியரே! முன்னர் தேவரீ ரெழுதிய வெல்லப் பொருள்களையும் இவ்விடத்தி லமைத்தேன் என்று சொல்லவும் (அவற்றைப்) பார்த்தனன். அருகிலுள்ள (சீடர் முதலான) வர்களுக்குப் பணியிடங்கள் கட்டளையிடுகின்றனன். எ - று. (உ௩)

வேறு.

முக்கணற் றூரிய குமப மூன்றிழை நூலும் வெற்பின்
மைக்கணு - கிரண்டு சோத்த நூலும் நேனை யோர்க்குந்
தொக்ககும் பங்கட் சொவ்வொன் றுகவே ருழ்க் தொக்கு
மிக்கபல் சமிதை யாதி வேறுவே முய்க வென்றான்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய கும்பத்திற்கு மூன்றிழைகள் வாய்க்க நூலும், பர்வதராஜ புத்திரியாராகிய கரிய கண்களையுடைய உமாதேவியாருடைய கும்பத்திற்கு இரண்டிழைகள் பொருந்திய நூலும், பிறதேவர் கட்டுரிய தொகுதியாகிய கும்பங்கு ஒவ்வோரிழையுடைய நூலுமாகச் சுற்றுக், தொக்கும், மேம்பட்ட பல்வகைச் சமிதை முதலியனவும் (உ வரவர்கட்டோற்பு) வெவ் வேறாக ஆராய்ந்தெடுக்கவென்று சொல்லினன். எ - று.

தொக்கு - மாத்தின் பட்டைகள். சமிதை - ஒவ்விரகு. ஆகியென்றதால் தளிர் பழ முடிவியுவுங்கொள்க. (உ௪)

தருப்பைக ளாய்குது ரெய்பத் தக்கன ருரவன் செய்தங்
கிருப்பவ னாக முன்ன ரிறைவன லேவப் பட்ட
திருப்பொலி யமைச்சர் யார்க்குந் செய்பணிச் செப்பி விட்டார்
விரும்பொடு பணிநெதல் லோரும் வேறுவே றியற்றப் புக்கார்.

(இ - ள்.) தருப்பைகளை யாராய்ச்சி செய்து, செய்யத்தக்க செயல்களைச் செய்து ஆசிரியன் அங்கே யிருக்க, முன்னர் அரசனாற் கட்டளையிடப்பெற்ற செவ்வ மிக்க மந்திரிகள் அவரவர்கட்கு (தார்தாம்) செய்யத்தக்க காரியங்களைச் சொல்லிவிட் டார்கள். யாவரும் ஆசையுடன் பணிந்து வெவ்வேறாகத் தத்தமக்குரியதொழில்களைச் செய்யப் புகுந்தார்கள். எ - று. (உ௫)

தெள்ளிய வேவ லாளர் செப்பலு மகிழ்ந்து போற்றி
வள்ளுவ னுண்டு பூசி வாலிய வணிந்து வீர
வெள்ளிய வேற்றுப் போர்வை விசிமுர செடுத்து வல்லே
களள்ளிவர் மாலை நெற்றிக் களிற்றினிட் டேழிச சொல்லான்.

(இ - ள்.) தெளிவமைந்த எவலாட்கள் (இவ்வகையாகக்) கூறவும், வள்ளுவன் சந்தோஷித்துத் துதித்து அன்னம் புசித்து வெண்ணீறு பூசி வெள்ளினி யணிந்து,

வீரம்வாய்ந்த வெண்மைதங்கிய எருதின் தோலாற் போர்வைசெய்து கட்டிய முரசுத்
தை யெடுத்து, தேன் சிந்தும் மாலையணிந்த சிரத்தையுடைய யானையின்பேரிலிட்டு
வினாவாகத் தானுமேறி இதனைச் சாற்றுகின்றான். எ - று. (உசு)

வாழியெஞ் ஞான்று மெங்கும் வையிய தேவ தேவன்
வாழிப வேத நீதி மனுநெறிச் செங்கோல் வாழி
வாழிய சோம காந்த மன்னவன் கிளைகளோடு
வாழிய வுலக மெல்லாம் வாழியிடு நகர மென்றான்.

(இ - ன்.) எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் விளங்குகின்ற தேவதேவன்வாழ்க்கட
வன். வைதிகநெறிவாழ்க்கடவது. மறுமுறைப்படி செலுத்துஞ் செங்கோல் வாழ்க்
கடவது. சோமசாந்தராகத் தன் சுற்றுகளாரோடு வாழ்க்கடவன். உலகமுழுவதும்
வாழ்க்கடவது இந்தத்தேவநகரம் வாழ்க்கடவது. எ - று. (உஎ)

கலைமகள் விரச் செவ்வி முன்னரே காணி கொண்ட
மலைநகர் தோளி னாற்றி மண்மக ளோடு செல்வத
தலைமக விரவா நானைத் தக்கவர் புணர்த்த நின்ற
நிலைமுகப் பூணி ரெல்லா மிருநகர் புனைக வென்றான்.

(இ - ன்.) சரசுவதியும், விஜயலட்சுரியும் முன்னமே யிருப்பிடமாகக்கொ
ண்ட மலையொலிபூரித்த சோளாயுடைய எமகண்டராசனுக்கு, பூதேவியும் சிறந்த
திருமகளும் ஆகிய இவர்களை நானைப்பொழுதில் மணம்புணர்த்தும்படி தக்கவர்கள்
தீர்மானித்துள்ளார். (ஆதலின்) சகட்டுவடிவாகச்செய்த முகத்தையுடைய ஆபரணமணி
ந்த நீங்கனயாவரும் பெரிய இந்நகரத்தை பங்கிப்பிடுகலாகவென்று கூறினான் எ-று.

சுலியும் பெற்றியும் முன்னரேயுடையதைவிட “கலைமகள்வீரச்செல்வி
முன்னரே காணிகொண்ட மலை நகர் தோளிணை” என்றும், பூபாரத்தையும் இராச
செல்வத்தையும் கொடுக்கப்படுதலின் “மண்மகளோடு செய்வத்தலைமகள் இவரைப்
புணர்த்த” — என்றங்கூற நன் (உஅ)

பண்டைய தினத்தின் மேலும் பாரிசு வறம்பா ரிசு
மண்டிய பொருள்கை யில்லோர் மன்னவ னிதிப்பண் டாரம்
விண்டன வாய்கல் சென்று வேண்டிவ கொண்டு செய்க
வுண்டெனில் வெறுப்புத் தெய்வத் துளத்தலை தெழுக வென்றான்.

(இ - ன்.) முன்னைய நானைக்காட்டிலும் (எல்லாப்பரக்கிரமங்களும்) வளருக.
தருமம் விருத்தியாகுக. மிக்கபொருள் கையிலில்லாதவர்கள் அரசனுடைய செல்வ
மாகிய பொக்கிஷத்தின் திறத்துள்ளவாய்க்களிற்சென்று வேண்டுமளவும் (சேட்டுப்)
பொருள்பெற்றுச்செய்க. தெய்வத்தின் மனத்தில் வெறுப்பிருக்குமாயின் அதுவும்
விலகுகவெனக்கூறினான். எ - று. (உக)

இனிபன துகர்ந்து பூசி பெழில்கொள வணிகந்து மென்றின்
கனியென மொழிநது ளின்பங் கனிதர வளவ ளாவிப்
புனிதவின் ணவர்க்குப் பூசை போற்றுக போற்று கென்ன
நனிபல பொருளுஞ் சொல்லி நனிமுர செருக்கி னானே.

(இ - ன்.) இனிவனவாகிய வுணவுகளையுண்டு, (பரிமளவஸ்துக்களைப்) பூசி,
(சிறந்த ஆபரணங்களை) அணித்து, மெல்லிய சுவையமைந்த கனியைப்போல் வசனி

த்து, மனத்தில் இன்பம்திகரிக்க (ஒருவரோடொருவர்) அளவளாவி, பரிசுத்தமாகிய தேவர்கட்குச்சிறப்புசெய்க. சிறப்புகெய்கவென்ற, பலபொருள்களையும் நன்றாகக் கூறிப் பெருமைபொருந்திய முரசத்தை யறைந்தனன். எ -று. (௬௦)

அறைபறை வகுத்துச் சொன்ன வரும்பொரு ளுணராதன் போடு
நிறைதரு மறங்க ளாற்றி நெடுநரா முழுதுங் கோடித்
துறைபுரா கரிக ரெல்லா முவா தனா ததந மைந்தாந
கிறைமைவந தடுத்தாங் ளுளபா மாதிக ளினிய நானா.

(இ - ள்) ஒலிக்கின்ற பறையறைநது (எனளுவன் கூறியவற்றின்) அரிய பொருள்களை யறிந்த, அன்புடன நிறுவாகிய ஈர மங்களைச்செய்த, பெரிய நகரமுழுவதையும் அலங்காரஞ்செய்த, அந்நகரவாசிகள் பாவஞ் தீரகம புதல்வர்களுகுத தலைமைவந்தார்போல மனமுதலியன இனியவாகனானாகள். எ -று. (௬௧)

ரேணுகட கறைவ னேவா ரேவடி பணிநது போருது
பாணிகட் கரசையா கொ ரணருவை லரசன் மணனித
தேனிவா மதம ருந திருமுக மெழுதி தியாடை
பூநித நுதலின் வீக்கிப் பொற்புறப் பண்ணி னானே.

(இ - ள்) சேனைகளுக்குத் தலைவன் கட்டளை செய்ய, யானைகட் கரசாயுள்ள ஓர் யானையை, யானைப்பாகருள் தலைவனானவன் செவந்த பாங்களைப் பணிந்து வந்து, நிலந்து வண்டுகள் மொய்க்கும் மசப்பெருக்கொழியாத அழகிய முகத்தில் (சிந்திரம்) எழுதி, முகபடாதரினே அழகிய நிறமொத்த நெறியிற் கட்டி அழகுபெறச் செய்தனன். எ -று

ஆதோரணா - யானைப்பாசா சூதகககோர்க்காரர்

யானை கன்னமதப் பெருக்குடைமையின் “தேனிலா மதமருத திருமுகம்” எனப்பட்டது. (௬௨)

வலவரு ளிறைவன் சென்று வரபொடிய யுயர்த்தித் தூசுந்
கலனுநன் கனரிநது பூட்டுங் கவனவாம பரியா பண்ணிக்
குலவிய கொற்ற வைவான் கொடுமரம் பகழி யாநி
பலவுமுண் னிறைத்து வைததுப் பாழிதேனா பண்ணி னானே.

(இ - ள்) தேர்ப்பாக்களுட்டலைவன் சென்று நெடிய துவசத்தைக் கட்டி வஸ்திரமும் ஆபரணங்களும் நன்றாகப்பூட்டி, கட்டத்தக வேகதையுடைய தாலிச் செல்லுங் குதிரையையும் அலங்கரித்து, நெருங்கிய வெற்றிபொருந்திய கூர்மை வாய்ந்த வானும் வில்லும் அம்பும் முதலிய பல பொருள்களையும் உள்ளே நிறைத்து வைத்துப் பெருமைபொருந்திய இரசத்தை யலங்கரித்தனன். எ -று. (௬௩)

வாதுவர்க் கிறைவன் சென்று வரசநீர் முழுது மாட்டிக்
கோதுமுற் றெழுந்து நல்ல குணத்ததாய்ப் பகைவ ருள்ளம்
பேதுசெய் கலிபை பாய்மாப் பேரொலிக் கலன்கள் பூட்டிக்
காதடி மயிரக ளார்த்துக் கவின்மிகப் பண்ணி னானே.

(இ - ள்) குதிரைச்சேவகருட் டலைவன் சென்று, வாசமமைந்த நீரினல் முழுதுங் கழுவி, குற்றஞ் சிறிதுமின்றி நற்குணமுடையதாய்ப் பகைஞர் மனத்தைக்

குழம்பச்செய்யுள் கழவாளம்பூண்ட பாய்ந்து செல்லுங் குதினாயை, மிங்க வொளி வாய்ந்த ஆபரணங்களைப் பூட்டிக் காதின் அடியிலுள்ள மயிர்களைக் கட்டி மிக்க அழகுடையதாகச் செய்தனன். எ - று.

வாதுவர் - குதினைச்சேவகர். காதடி மயிர்களார்த்தல் - இது காதினடியில் வளர்ந்த மயினைப் பின்னிவிடுதலாம். (௩௬)

சாரண மடுத்து நின்று தகுதியி னளித்த லோலை
போரண வியகை யேந்திப் பொருடெரிந் தரச ராதிச்
சீரண வியவெல லாருஞ் செய்தவங் கத்த ராகிப்
பூரண வனப்பின் வாய்ந்த பூவைய ரோடுஞ் சார்ந்தார்.

(இ - ன்.) மன்னர்முசலிய சிறப்புற்றயாவரும், (சோமகார்தன்விடுத்த) தூது வர் சமீபிதது நின்று, தகுதியோடு கொடுத்த திருமுக்கத்தைக் கையிலேற்று அதன் பொருளையுணர்ந்து, நெருங்கிய (நால்வகை) அங்கங்களையுமுடையவர்களாகி, நிறைந்த அழகுடன்பொருந்திய தத்தம் மனைவிமாருடன் தேவநகரத்தை அடைந்தார்கள். எ - று.

வாரண முழக்க மோர்பால் வாம்பரி முழக்க மோர்பாற்
றேரணி முழக்க மோர்பாற் ரெழிபடை முழக்க மோர்பா
லாரண முழக்க மோர்பா லாடலின் முழக்க மோர்பாற்
றேரண மாட வீதி தொறுகிறைந் திட்ட வன்றே.

(இ - ன்.) ஒருபக்கலில் யானையின்முழக்கமும், ஒருபக்கலில் தாவிச்செல்லுங் குதினாயின் முழக்கமும், ஒருபக்கலில் அழகிய தேரின் முழக்கமும், ஒருபக்கலில் நெருங்கிய படையின் முழக்கமும், ஒருபக்கலில் வேதத்தின் முழக்கமும், ஒருபக்கலில் நடனத்தின் முழக்கமுமாகத் தோரணங்கட்டிய மாடவீதிகளிலெல்லாம் நிறைந்திருந் தன. எ - று. (௩௭)

பூம்புன லாடு வாரும் பொழில்வினை யாடு வாருந்
தேம்பிழி மாந்து வாருஞ் செறிந்துவா தாடு வாருந்
கம்புரு மாட வீதித் கோடீண நோக்கு வாரு
மாம்பல வினையின் வெவ்வே ருயின மடுத்தோ ரெல்லாம்.

(இ - ன்.) அங்குவந்தவர்கள் யாவரும் அழகிய நீரில் வினையாடுபவர்களும், சோலைகளில் வினையாடுபவர்களும், மதுரமாகிய கன்னையாருத்துபவர்களும், நெருங்கிச் சூதாடுபவர்களும், சனப்பெருக்குடைய மாடவீதியின் அலங்காரங்களைப் பார்ப்பவர்களாகிய பலதிறப்பட்ட செயல்களில் வெவ்வேறுஞர்கள். எ - று.

வாதாவாரும், என்பதற்குத் தாமுண்ட மதுமயக்கால் வாதுசெய்வோரு மெனப்பொருள் கூறினுமமையும்.

புனலாட்டு, பொழில்வினையாட்டு, கட்டுடித்தல், சூதாடல் முதலியன பெருங்காப்பியத் துறுப்புகளிற் சேர்ந்தவை. (௩௮)

அனைவரு மினைய ராக வமைத்தநா ளடுத்த லோடும்
புனைகழ லரச னேவப் புனையறு விகியி னுசான்
வினைமுடி நாட்கு முன்னே மேவிய மூன்றா நாளின்
வனைகலத் துறும ணிட்டு வண்முனை வித்தி னானே.

(இ-ன்.) (அத்தேவநகரத்திலிருக்கும்) எல்லோரும் இவ்வகையாக (சந்தோஷமூற்ற) இருக்க, (பட்டாபிதேகத்திற்கு) நியமித்ததினம் உத்திரவுசெய்ய, குற்றமற்ற ஆசாரியன் பட்டாபிதேகஞ் செய்விக்குந் தினத்திற்கு முற்பட்டுப் பொருந்திய மூன்றாத்தினத்திலே, செய்யப்பட்ட பாலிகையில் மண்ணிட்டு, வண்மைதங்கிய முளைகளை விதைத்தனன். ஏ - று.

பாலிகையில் மண்ணிடுதல் மிருத்சங்கிரகணமென்றும், முளைவித்துதல் அங்குரார்ப்பணமென்றற்கு சொல்லப்படும். (௩௮)

வீழ்விரு நாளிற் நகர மலாபொயி யிசி சநத
பொழிதயி ரவா ளாவி பூதிததுப் பரிமு னிடடுக்
கழிபெரு மகிழ்வி னெடு கடவுளா ரானு பெல்லா
மொழிவில் ராக விண்டை புறுமென விளித்திட் டானே.

(இ - ள்) அடுத்த தினத்தில் வாசந்தங்கிய மலர்களும், பொரியும், அரிசியும், சந்தனமும், பொழுகின்ற தயிருங்கலந்து, பூசையாற்றி, முற்பட்ட பலியிட்டு, மிக மேம்பட்ட களிப்புடன் தேவர்களாயுள்ளவர்கள் யாவரும் ஒருவருநீங்காமல் இவ் விடத்தில் வருவீர்களாகவென்று (மந்திரச்செயலால்) அழைத்தனன். ஏ - று. (௩௯)

ஏந்திலே வேலான் மைந்த னேமநன் டற்ரு நல்ல
சாந்தியின் பொருட்டுப் பாகு சமைத்தமான் களியு பொற்றேர்
காந்தொளிப் படையு மன்றே கடன்முறை பூசை யாற்றி
யீந்தனன் மன்றையோர் தக்கோ ரிரவலர் தமக்கு மன்னம்.

(இ - ள்.) ஏந்திய அச்சுவடிவாகிய வேற்படையையுடைய சோமகாந்த மன்னமகனாகிய ஏமகண்டனுக்கு நல்ல சாந்திசெய்ததற்காகப் பாகர்கள் சமைத்த குதியையும் யானையும் அழகிய தேரும் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையுடைய சேனையுமாகிய வற்றை அப்பொழுதே விதிமுறைப்படி பூசைசெய்து, வேதியுக்கும் தக்கபாத்திரங்களுக்கும் யாசகங்களுக்கும் அன்னமளித்தனன். ஏ - று. (௪௦)

அற்றைநா ளிரவிற் றுன்று னுடகப் புரிநான் டாங்கிக்
கொற்றவன் மகற்கு மைந்தன் கோற்றொடி மனைக்கு நேரே
பொற்றகங் கணங்கை யாத்துப் புதிதிய லங்க மைந்தும்
பற்றின னணிந்து பூசை பண்ணுதல் வலித்தா னன்றே.

(இ - ள்.) அன்றைய இராத்திரியில் ஆசிரியன் முதலிற் பொற்காப்புக்கடிக் கொண்டு, அரசன் புத்திரனாகிய ஏமகண்டனுக்கும், அவனுடைய அழகிய வளைய லணிந்த மனைவிக்கும், அழகுபெறப் பொன்னாலாகிய கங்கணங்களைக் கையிற்கட்டி, புதிதாகச்செய்த ஐந்தங்கணையுங் கரத்திற்பெற்றுத் தரித்துப் பூசைசெய்வதில் வலியமனமுடையவனான, ஏ - று.

அங்கமைந்து - குண்டலம் மோதிரம் உபவீதம் வஸ்திரம் மிதியடி. இவை பலவகையாக வேறுபடக்கூறலுமுண்டு. (௪௧)

பல்லிய மியம்பு'நிற்பப் பாவைய ராடா நிற்ப
வுல்லவர் கியானத் தோடு மந்திரங் கணியா நிற்பச்

சொல்லிசை மறைக ணுன்குஞ் சோதக ரோதா நிற்ப
நல்லவர் பல்லோர் கேட்ட நன்பொரு ணீட்டா நிற்ப.

(இ - ன்.) பலவாத்தியங்கள் ஒலிக்காநிற்கவும்,* சீத்திரப்பதுமைபோன்ற மங்
கைபர்கள் நடனஞ்செய்யாநிற்கவும், ஜபத்தில் உல்லவர்கள் தியானஞ்செய்யவும் மங்
திரங்களை ஜபிக்கவும், சோதகர்கள் சொல்லுகின்ற ஓசையையுடைய வேதங்களுன்
கையும் ஓதாநற்கவும், நல்லவர்கள் பலர் (அவரவர்விரூபிக்) கேட்ட நற்பொருள்களைக்
(கையால்) கீட்டாநிற்கவும். ஏ - று. (௪௨)

சித்தியிற் சிற்பன் முன்னர்ப் பேரொழில் வாய்ப்பச் செய்
பத்திரத் துருவின முங்கட செழுமதக களிதறை நாட்டிப்
பத்தியிற் பூசை யாற்றிப் பலவகை யுணவு முட்டி
வித்தக விடைபூ லின்பி வினைமுடித் திடுக வென்றான்.

(இ - ன்.) சுவர்த்தலத்தில், சிற்பன் முதலிற் பேரழகுபொருந்தச் செய்து
வைத்த சித்திரவடிவத்தில் மூன்றுலிழிகளையும் மதப்பெருக்கையுடைய யானைமுக
விநாயகக்கடவுளை யாவாகனஞ்செய்து பத்தியுடன் பூசைசெய்து பலவகைப்பட்ட
(மோதகமுதலிய) உணவுகளையுண்பித்து [நவேதனஞ்செய்த] ஞானசுருபியே! யா
தொரு தடையுமில்லாது இந்தக்காரியத்தை முடிவுபெறச் செய்யவேண்டுமென்று
பிரார்த்தித்தனன். ஏ - று. (௪௩)

சூரிய னாதி யாகத் தூயசண் டேச னீரு
நேருற நூலிற் சொன்ன நிலந்தொறுங் கலையர் தாவித்
தாருநற் பூசை யாற்றி யவரவர் தம்மை வெவ்வே
றேருறு பூசைக் கற்றெய் தாவகை காக்க வென்றான்.

(இ - ன்.) சூரியன் முதலாகப் புனிதமாகிய சண்டேசனிறுதியாக வரிசைப்
பட நூலில் வகுத்த நிலங்கடோறும் கலயங்களைத் தாபனஞ்செய்து, பொருந்திய நல்ல
பூசையைச்செய்து அவ்வத் தேவர்களை வெவ்வேறாக அழகுபொருந்திய பூசைக்கு
இடைபூறு நேரிடாவண்ணங் காப்பாற்றுகவென்று பிரார்த்தித்தனன். ஏ - று. (௪௪)

பரப்பினன் சாலி தூணிப் பதக்கரி யதனிற் பாதி
விரிப்புறு மரியிற் பாதி வெற்றவெள் ளதிற்காற் கூறு
கரப்பிறு னியமொன் பாணுங் கலந்ததன் மேலே வைத்தான்
சுரப்புறு மன்பு பொங்கத் துலங்குபொற் சிவகும் பத்தை.

(இ - ன்.) தூணிப்பதக்கு நெல்லும், அதிற் பாதி அரிசியும், பரப்பிய அரிசி
யிற் பாதி சுத்தமாகிய என்றும், என்னிற் காற்கூறு குற்றமில்லாத நவதானியங்களுங்
கலந்ததும், (ஆக ஒன்றன்மேலொன்ற வரிசையாகப்) பரப்பி, ஊற்றெடுக்கின்ற அன்பா
னது அதிகரிக்கும்படி சிவகும்பத்தை யதன்பேரில் எழுந்தருளச்செய்தனன். ஏ - று.

சாலி - ஓர்வகை நெல்.

(௪௫)

மங்கல வியங்கள் விம்ம வார்நதி முகந்து செம்பொற்
றுங்கவொண் குடத்தின் யானைச் சுவற்றலை வரிசை யோடு
மங்குவர் தடுத்த தூரீ ராடையில் வடித்து மெல்லப்
பங்கமுற் றறநா லெட்டுப் படியுறப் பூரித் தானே.

(இ - ள்.) மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்கவும், நெடிய நதியினின்று முகந்து
பொன்னுபாண்னுவாகிய புனிதமான பிரகாசம்பொருந்தியருடத்தில் பாணியின் மத்தகத்
தின்பேரில் வரிசையாக அங்கு வந்துள்ள புனிதமாகிய நீரை வத்திரத்தால் மெல்ல
வடிக்கடிச் சேறில்லாமல் அறிப்போக்கி, முப்பத்திரண்டுபடி சலம்பொருந்தச் சொரிந்
தனன். ஏ - று. (சக)

பொன்னவ மணிகோட்டங்கற் பூரமே யகரு வாசந்
தன்னுசந் தனமே வெட்டி லோதொரு வினாகள் பல்பூ
மின்னுபல பழங்கள் பற்பல் ளிபன்கொடி பஞ்ச கவ்ய
மின்னவுஞ் சொரிந்து கூர்ச்ச மிலையிருங் களிமேல் வைத்தான.

(இ - ள்.) பொன்னும் நவமணியும் கோட்டமும் கற்பூரமும் அகரும் வாசம்
பொருந்திய சந்தனமும் வெட்டிலேரும் கூட்டமாகிய வாசனைத்திரவியங்களும் பல
மலர்களும், ஒளிவாய்ந்த பல கனிகளும் பல பல பெரிய கொடிகளும், பஞ்சகௌவிய
மும் இவைபோல்வனவுஞ் சொரிந்து, மாயிலை பெரிய நாரிகளை பலம் தருப்பைமுடி
(இவற்றை) மேலே வைத்தனன். ஏ - று. (சக)

அடிப்பரப் பிருநீர் சொன்ன வளவினிற் பாதி யீச
னிடிப்புறக் காகத் துக்கு மிதற்குறு மளவிற் பாதி
கடப்பட விருத்து மெல்லாக் கலையங்க டமக்கு மாககிச்
கடர்ப்பசஞ் செழுமபொ னுதி சொரிந்தனைத் தினுக்கும வைத்தான.

(இ - ள்.) (சிவகும்பத்திற்குச்) சொல்லிய நீரின் அடிப்பரப்பிற் பாதி சிவ
கும்பத்திற் கிடப்புறத்திலுள்ள உமாதேவி கும்பத்திற்கும், இதில் சொரிந்த அளவிற்
பாதி முறைமைப்படி யிருத்திய எல்லாக் கலயங்கட்குமாக (நீரை)ச் சொரிந்து, ஒளி
விடும் பசுமைதங்கிய செழுமபொன் முதலியவற்றை (அவரவர்க்கேற்ப) ப்பெய்து
அவ்வக் கும்பங்கட்கும் (இலையுங் கனியும்) மேலே வைத்தனன். ஏ - று. (சஅ)

இருகலை வெவ்வே நெல்லாக் கும்பத்து மெய்தச செய்து
கருவியும் வித்தி யேசர் கலையமோ ரெட்டி னுள்ளும்
பெருகுபொன் வெள்ளி செமடி பித்தனை யீயங் காபுபொன்
நிருபுவெண் கலமிவ் வெட்டு மொவ்வொன்றுச் சேர்த்தி னுனே.

(இ - ள்.) எல்லாக் கும்பத்திலும் வெவ்வேறாக இரண்டாடைகளைப் பொருக்
தக்கட்டி, (தம்மைப் பணிவோருடைய) பிறவியை யொழிக்கும் அஷ்டவித்தியேசா
ருடைய கலசங்களெட்டிலும் பெருகுகின்ற பொன் வெள்ளி செம்பு பித்தனை ஈயம்
இரும்பு (தா) வெண்கலம் ஆகிய இவ்வெட்டையும் ஒவ்வொன்றாக இட்டனன். ஏ - று.

அஷ்டவித்தியேசர் - அந்தன் - ருக்குமேசன் - சிவோத்தமன் - வகநேத்திரன் -
வகநேத்திரன் - திரிமூர்த்தி - சேகண்டன் - சேகண்டசன் எனப்படுவர். (சக)

வேறு.

அருகுக்கும் கலைய மெட்டிசுட்டியினு மகருகெந் தகமரி தார
மருவுமாட் சிதமே மனசிலை யிரதம் வழங்கிரண் டப்பிரங் கெட்டுத்
தெருளுறுங் கவுரி காஞ்சுணஞ் சாதி லிங்கமே சிந்தூர் துத்த
கூண்ட மிரண்டு விமலைகள் காந்தம் வருத்தவி ரெட்டைய மிட்டான்.

(இ - ன்.) (வீத்தியேசுவர கலசத்தினை) அடுத்தச் சூழ்ந்த பதினாறு கலசங்களிலும் அகில் கெந்தகம் அரிதாசம் பொருந்திய தேன் மனசிலே இரசம் சொல்லுகின்ற இருவகை அப்பிரகம் தெளிவு கெட்டுண்டாகின்ற கவுரி காஞ்சனம் சாகிலிங்கம் சிந்துரம் துத்தம் மயக்கமற்ற இருவகை விமலைகள் காந்தம் எனக்கூறிய பதினாறு பொருள்களையும் இட்டனன். எ - று. (இஃ)

அப்பிரகம் சுவேதாப்பிரகமென்றும், கிருஷ்ணப்பிரகமென்று மிருவகையாம். சோதியின் மரமே சோதியின் கொடியே சோதியின் றிரணமே பையையே மேகமும் பார சிதைவளர் சீவை வினச்சுரி சமங்கையே விசையை பூதிசெய் சபையே புகழ்சுக தேவை பூரணை கேசையே யட்டை தீதினை யறுக்குஞ் சதாவரி சிவபத் திராயுமல் வீரொட்டி னிட்டான்.

(இ - ன்.) சோதிமரம் சோதிக்கொடி சோதியிலே சோதிமரப்பிசின் மேன்மைதங்கிய பாரசிதை வளர்கின்ற சீவை வினச்சுரி சமங்கை விசையை பூதியைச்செய்கின்ற சபை கீர்த்திதங்கிய சுகேசைவ பூரணை கேசை அஷ்டை தீமையை யொழிக்குஞ் சதாவரி சிவபத்தினா ஆகிய இவற்றையும் அந்தப் பதினாறு கலசங்களில் முறையே) இட்டனன். எ - று. (இஃ)

குணக்குறு துவார மிருமருங் கடுத்த கும்பமீ ராறனுட் பலாசு துணர்க்கருக் காஷி யாமபிரங் கல்லால் சுத்தவால் கூவிளம் வன்னி மணக்குறல் வாகை பிப்பல மத்தி மஸ்குரா ரத்தமமா தனையென் டான். துணக்கல்செய் யாத பட்டைபன் னிரண்டு முறுமுறை யெடுத்தெடுத்திட்டு

(இ - ன்.) கிழக்கிற் பொருந்திய துவாரத்தின் இருபக்கிலும் அடுத்த பன்னிரண்டு கலசங்களிலும் பலாசு - பூங்கொத்துக்களையுடைய கருங்காலி புளிமா கல்லால் நல்லால் வில்வம் வன்னி வாசனைவீசும் நல்ல வாகை அரசு அத்தி நாரத்தை மா தனையென்று சொல்லப்படும் உலர்த்தாத பட்டைகள் பன்னிரண்டையும் பொருந்திய முறைப்படி யெடுத்தெடுத்துப் பெய்தான். எ - று. (இஃ)

அங்கியின் றிசையி னென்பது கும்பத் தாற்றும் னானிலே யுறுமண் பங்கமில் புற்று மண்ணிபக் கோடு பட்டமண் பாய்திராக் கடன்மண் பொங்குநீர் மடுமண் புண்ணிய தலத்துப் புனிதமண் விலங்கன்மண் னரசிற் றங்கும் ணிந்த வொன்பது மாய்ந்து தனித்தனி யுறுமுறை யிட்டான்.

(இ - ன்.) அக்கினிதிசையிற் பொருந்திய ஒன்பது கும்பங்களிலும் ஆற்றுமண் பசுமந்தையிடத்து மண் கெடதலில்லாத புற்றுமண் யானைக்கோடுபட்ட மண் பரந்த அலைகளையுடைய கடல் மண் மிக்க நீரையுடைய மடுமண் புண்ணியதலத்திலுள்ள பரிசுத்தமான மண் மலைமண் அரசடிமண் ஆகிய இந்த ஒன்பது மண்ணையும் ஆராய்ந்து தனித்தனியே பொருந்திய முறைப்படி இட்டனன். எ - று. (இஃ)

தென்றிசைத் துவாரத் திருமருங் கடுப்பச் சேர்ந்தபன் னிரண்டுக்கும் பத்து மன்றலங் கழுநீர் நீலமே வெண்டா மனாசெந்தா மனாமகி முலரி ன்ன யொன்றுபா திரியே குரவமா லதியி னெண்மலர் முனிப்புடம் வண்டு சென்றுதேன் மாந்து நந்தியா வட்டஞ் செண்பக மிராறுநே ரிட்டான்.

(இ - ன்.) தென்றிசைத்துவாரத்தில் இருபக்கிலும் நெருங்கப்பொருந்திய பன்னிரு கும்பங்களிலும் வாசனைபொருந்திய அழகிய செங்கழுநீர்மலர் நீலோற்பல

மலர் வெண்டாமமைலர் செந்தாமமைலர் மகிழமலர் அலரிமலர் பொருந்திய பாதிரி
மலர் குராமலர் சிறுசண்பகமலர் அகத்தியலர் வண்டென் சென்று தேன்பராகும் கந்தி
யாவர்த்தமலர் செண்பகமலர் இந்தப் பன்னிரு மலர்களுயும் இட்டனன். ௭ - று. (௫௪)

நிருதியின் நிசையிற் கும்பமொன் பதனு னெகிழ்ந்தசர் தன்மவெட்டி
மருமிகு புழுகு குங்குமம் வாச மல்குகத் தூரிதத் கோலர் [வேலோ
நிருதறு மகரு செழுமணச் சரபத் திரியில் வங்கமே யென்ன
வருவினைப் பொருள்க ளொன்பதுஞ் சால வரிசையி னெடுத்துற விட்டான்.

(இ - ன்.) நிருதிநிசையிலுள்ள ஒன்பது கும்பங்களில் அனாத்த சந்தனம்
வெட்டிவேர் வாசமிக்க புழுகு குங்குமம் கஸ்தூரி வால்மிளகு குற்றமற்ற அகரு செ
ழித்த மணமுடைய சாதிபத்திரி இலவங்கம் என்று சொல்லப்படும் வாசனைத்திரவி
யங்கள் ஒன்பதையும் வரிசையாயெடுத்து மிகுதியாகப் பொருந்த இட்டனன். ௭ - று.

மேற்றிசைத் துவார மிருமருங் கடுப்ப மேவிய கும்பமீ ராறுட்
கூற்றுறு மூங்கி லரிசியொ டுழுந்து குளநெற்கோ தூமையே யவையே
தேற்றுநா வுரியி னரிசியென் பயறு தினைசெழுங் கடுகுமென் சாமை
தோற்றிய வரகென் றுரைத்தபன் னிரண்டுஞ் சத்திசெய்தெடுத்தினி திட்டான்.

(இ - ன்.) மேற்றிசைத்துவாரத்தில் இருபக்கவிலும் நெருங்கச்சேர்ந்த பன்
னிரண்டு கும்பங்களில் சொல்லுகின்ற மூங்கிலரிசி உழுந்து குளநெல் கோதுமை
யவை தெளிந்த நாவுரியரி என் பயறு தினை செழுமைவாய்ந்த கடுகு மெல்லிய சா
மை வரகு என்று சொல்லிய பன்னிரண்டு தானியங்களையுஞ் சத்திசெய்து எடுத்துப்
பெய்தனன். ௭ - று.

யணவ-கோதுமையி லோர்வரை.

(௫௫)

வளிவளர் திசையிற் கும்பமொன் பதனுண மன்னிலக் குமிசங்க புட்டி
யொளிவளர் விண்டு காந்தியஞ் சனிதே னூற்றிய துழாய்சுக தேவி
துளிமது வாரு மிந்திர வல்லி ரூரியா வருத்தம்பன் பினியென்
றனியின் ருரைத்த வருகுறு துளே றொன்பது மாதரத் திட்டான்.

(இ - ன்.) வாயுதிசையிற் பொருந்திய கும்பங்க ளொன்பதில், நிலைபெற்ற
இலக்குமி சங்கபுட்டி ஒளிவிளங்கும் விஷ்ணுகாந்தி அஞ்சனி தேன்செந்தத் துளையு சுக
தேவி துளிக்கின்ற தேனைச்சொரியும் இந்திரவல்லி ரூரியாவர்த்தம் பன்மினி யென்று
பெரியோர் கூறிய அரிய சிறு தூறுகளொன்பதையும் ஆசையுடனிட்டனன். ௭ - று.

வடக்குறு துவார மிருமருங் கடுப்ப வதிந்தபன் னிரண்டுக்கும் பத்துட்
டொடக்கெலா மறுக்கும் பாறயி ரிழுது தூயகோ சலமய மினரீர்
விடற்குஞ் சுவையின் மாதனோ நரத்தம் வில்வமாத் தாடிமம் பலானின்
றடக்கனியிரத மாயபன் னிரண்டுந் தழைத்தகா கலீனமிகச் சொரிந்தான்.

(இ - ன்.) வடதிசையிற் பொருந்திய துவாரத்தின் இருபக்கவிலும் தங்கிய
பன்னிரண்டு கும்பங்களில், பாவங்களை யெல்லாமொழிக்கும் பால் தயிர் நெய் புனித
மான கோமூத்திரம் சாணம் இளரீர் நீக்குதற்கரிய சுவையையுடைய மாதனோ நாரத்
தை வில்வம்மா தாதுமாதனை பலாவென்னும் பெரிய கணிகளின் இரசங்கள் ஆகிய
பன்னிரண்டையும் பெரு விருப்புடன் மிகுதியாகப்பெய்தான். ௭ - று. (௫௬)

வடுவிலீ சான திசையிலொன் பதிற்று மாசைகும் பங்களுள் வேறு
படுவன வில்லை யாதலான் முன்னாப் பாய்த்திய கந்தரீ ரேயா [முத்தி
மிடையிடை மும்மூன் நெண்டிசை யினுமீங் கிரும்பொரு ளிடப்படா தொ
தடமணிக் கும்பந் தமக்குமுன்சொரிந்த தண்பனலா தியென் றொழிந்தான்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத ஈசானதிசையுள்ள ஒன்பது பொற்கும்பங்களில்
வேறேயிடப்படுவனவாகிய பொருள்களில்லையாதலின், முன்னாச்சொரிந்த வாசம்பொ
ருந்திய ரீரேயாகும். நடுநடுவே மும்மூன்றாக எட்டித்திக்குகளிலுஞ் சிறந்தபொருள்
களை யிடாதொழிந்த அழகிய பெரியகும்பங்களில் முன்பெய்த தண்ணிய நீர்முதலி
யனவே யென்றுவிடுத்தான். ஏ - று. (ருக)

மேருமால் வராயே யிடையினை யைந்து வியன்பத மிளாவிர தந்தான்
சேரும்வான் வீதி யிடையிடைப் பொருள்கள் சேர்த்துறுப் பதநீரி சைகளே
வாருமால் வகை எவற்றிடைப் பதங்கண் மன்னிய கண்டங்க ளெனக்கொண்
டாருநா வலந்தண் டவென வியற்று மம்பொன்மண் டபந்தியா னித்தான்.

(இ - ள்.) நடுவிற்பொருந்திய ஐந்துபெரியபதங்களே பெரிய மேருமலை
யாகவும், பொருந்திய பெரியவீதியே இளாவிரதகண்டமாகவும், இடையிடையே
பொருள்களைப்பொறுத்தாத பதவரிசைகளே (அம்மேருவரையைச் சூழ்ந்த) நெடிய
பெருமலைகளாகவும், அவற்றின் இடையிலுள்ள பதங்கள் நிலைபெற்ற கண்டங்களா
கவுங்கொண்டு பொருந்திய தண்ணிய நாவலந்தீவைப்போலச்செய்யப் பெற்ற அழகிய
பொன்னுலாகிய மண்டபத்தை (மனதில்) தியானஞ்செய்தனன். ஏ - று. (கூ0)

செம்பொன்மால் விலங்க லெனத்தியா னித்த செறிபதத் திடைப்பத முச்சி
பம்புபா லீரண்டு வரிசெயற் சூழ்ந்த பதங்கொடு முடிகளாப் பாவித்
தெம்பிரான் றேவி வித்தியேச்சுரர்தா தெண்மர்சேர் நூற்றுவர் தமையும்
வம்பறு மலர்க ளாதிசைக் கொண்டு வரிசையாற் பூசனை புரிந்தான்.

(இ - ள்.) செவ்வையாகிய மேருமலையென்ற தியானஞ்செய்த நெருங்கிய
(ஐந்து) பதங்களில், இடைப்பதம் உச்சியாகவும் நெருங்கிய இரண்டிவரிசெய்யும்படி
சூழ்ந்த (நான்கு) பதங்கள் (அம்மேருமலையின்) கொடிமுடிகளாகவும் பாவனைசெய்து,
எமது சிவபெருமானும் உமாதேவியும், வித்தியேசுரர்களும், தாதுக்களும், நூற்றெட்டு
ருத்திரர்களும், ஆகியவர்களை வாசனைநீங்காத மலர்கள் முதலியவற்றைக் கையிற்
கொண்டு முறைப்படி பூசிந்தனன். ஏ - று. (கூக)

பதினொரு மனுவான் மூலமந் திரத்தாற் பகர்மிருத் துஞ்சய மனுவா
லிதமரு ளிறைவர் தமையுந்தத் தமது மனுவினு லேனையோர் தமையும்
விதமுற வருத்தித் துணவுமிக் கூட்டி வினாப்புகை தீபமா திகளு
மதமறக் காட்டிப் பாடலொ டாடல் வரிசையின் முற்றுவித் ததன்பின்.

(இ - ள்.) பதினொருமந்திரங்களாலும், மூலமந்திரத்தாலும், சொல்லுகின்ற
மிருத்யுஞ்சய மந்திரத்தாலும் நன்மையை யனுக்கிரமிக்கின்ற உமாமகேசுவரனா
யும், தங்கடங்களுக்குரிய மந்திரங்களாற் பிறதேவர்களையும் வரிசைப்பட அர்ச்சனை
செய்து, மிகுதியாக (அன்னமுதலிய) உணவை நிலைதித்து, வாசம்பொருந்திய நூபம்
தீபமுதலியனவுங்காட்டி, தேநீருத்தமுதலியன வரிசைச்சிரமமாகச் செய்தபிறகு, ஏ - று.

மதியுருக் குண்ட மடுத்திருஞ் சுத்தி வகைபுரிந் தங்கிதா பித்து [கிங்
மதுமலர்ப் பலாசஞ் சமிதையு மற்றைப் பொருள்களு மடுத்திடத் தொடங்
கதுமெனத் தனைநீ ரொண்மனா விளிந்துக் காதணி யாதிக ளுதவி
முதுமனு வங்கி கொடுத்திரு நான்கு குண்டமு முற்றுக வென்றான்

(இ - ள்.) சந்திராஸுபமான குண்டத்தை யடுத்து, பெரிய சுத்தியை வகைப்படி
செய்து அக்கினிஸ்தாபனஞ்செய்து தேன் பொருந்திய மலரையுடைய பலாசஞ் சமி
தையும் பிறபொருள்களும் ஒழுஞ்செய்யத்தொடங்கி, தனஞ்சுச்சமானமான எட்டுப்பெ
யர்களை வினாந்து விளித்து, (அவர்கட்குக்) குண்டல முதலியன கொடுத்து, பழையமை
யாகிய மந்திரபூர்வமாக (சந்திரகுண்டத்தினின்று) அக்கினியைக்கொடுத்து, (மற்ற)
எட்டுக்குண்டங்களையும் நிரப்புகவென்று கூறினான். எ - று. (சுரு)

குணக்குமுன் னான்கு திக்குறுங் குண்டங் கூடினே ரத்தியா லாச
துணர் த்தகலை லாலு மெரிதிசை முதலாகச் சூழ்ந்திடும் விதுக்குறு குண்டத்
திணுக்கமுற் றவர்கள் வன்னியை சுத்தி மிபம்முடா பூர்ங்க விளமும்
பிணக்கறத் தழுவிச் சருவமுன் மனுவாற் பேணிந் தாகுதி புரிந்தார்.

(இ - ள்.) கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும் பொருந்திய குண்டங்களைச்
சேர்ந்தவர்கள் அத்தி ஆல் அரசு பூங்கொத்தையுடைய கல்லால் ஓவற்றின் சமிதைக
ளாலும், அக்கினிதிசை முதலாகச் சூழ்ந்துள்ள குண்டங்களிற் சேர்ந்தவர்கள் வன்னி
கருங்காலி ஆபூரம் வில்வம் இவற்றின் சமிதைகளாலும், சர்வவென்பதை முதலாக
வுடைய மந்திரத்தாற் சூர்மற ஆகுதிசெய்தார்கள் (சுசு)

திவாகரன் மழுங்க வலஞ்சுழித் தெழுந்த நீயிடை மு-ன்மையா சிரியன்
றவாதமு லத்தி னூறுமபூ சனைக்குச் சாற்றிய மனுச்சளாற் பப்பத் [யா
தலாவின்வெவ் வேறு மாச்சியத் தியற்றி யனைத்தையு மெடுத்தெரி சொரி
வுவாமதி முகத்தா னோடுகூ டாமை யுறங்குமா பணித்தனன் மகனை.

(இ - ள்.) சூரியன் ஒளிகுன்றம்படி வலப்புறஞ் சுழித்தக்கொண்டெழுந்த
ஓமாக்கினியிலே தலைமை யாசிரியன், கெடாத மூலமந்திரத்தாலும், செய்யத்தக்க
பூசைக்குச் சொல்லப்பட்ட மந்திரங்கள் பப்பத்தாலும், வெவ்வேறாக நெய் சொரிந்து
ஒழுஞ்செய்து, எல்லா ஒம்பொருள்களையுமெடுத்து அக்கினியிற்பெய்து, ஏமகண்ட
னைச் சந்திரன்போன்ற முகத்தையுடைய அவன் மனைவியுடன் கலவாமல் தயிலம்படி
கட்டினையிட்டான். எ - று. (சுரு)

விடிந்தபின் றுனுஞ் சுசிரினை மருவி மேலிய களனினை வினாவி [ப்
முடிந்தது நன்றே யாதலான் மகிழ்ந்து முடித்திடந் தீக்கையைக் குறித்து
படிந்தவா குதிக ணுறுநா றியற்றிப் பரிவொடு பல்லியம் வான
மிடிந்தென வியம்ப மந்திர மிருவ ரிருஞ்செவி யியம்பினன் முறையால்.

(இ - ள்.) விடிந்தபிறகு, ஆசிரியனும் தேகசத்தியையுற்று, (ஏமகண்டனுக்கு)
உண்டாகிய கணவை விசாரித்து, நன்மையே முடிந்தது ஆனபடியாற் சந்தோஷித்து,
முடிக்கின்ற தீகையையுக்குறித்து வெவ்வேறாக நூறு நூறு பூர்ணகுதிகள் செய்து,
ஆகையுடன் பல வாதியங்கள் ஆகாயமிடித்ததென்று சொல்லும்படி முழங்குகையில்,
முறையே ஏமகண்டனும் அவன் மனைவியுமாகிய இருவர் செவியிலும் மந்திரோப
தேசஞ் செய்தனன். எ - று. (சுரு)

வஞ்சியு மேம கண்டனும் பின்பு மலர்களா லஞ்சலி நிறைத்து
விஞ்செழிற் கும்பங் குண்டமென் றிவற்றின் மேவுற வருச்சனை புரிந்து
நெஞ்சுறு மன்பால் வலம்புரிந் திறைஞ்சி நிகழ்த்தியங் கதுபுரிந் ததன்பின்
செஞ்சவேயடுப்பக்கோடனை முனமே செய்தமண் டபத்தினைச் சார்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஏமகண்டனும் அவன்மனையியும் அதன்பின்னர் புஷ்பாஞ்சலி
செய்து, அழகுமிக்க கும்பங்களிலும் குண்டங்களிலும் பொருந்த அர்ச்சனைசெய்து,
மனதிலுள்ள அன்புடன்பிரதக்ஷிணஞ்செய்து பணிந்து அவ்வாறு (ஆசிரியனார்) கூறிய
படி செய்தபின்னர், அலங்கரித்துள்ள மண்டபத்தை நேரேபொருந்த அடைந்தார்
எ - று. (கௌ)

முன்னமோ யாறு முழமகன் றிரண்டு முழுமுயர்ந் திருந்தவே திகையிற்
செந்நெலா திகளைப் பரப்பிவெள் ளேறு சிங்கம்வன் புலிகலை யுரித்த [தி
வன்னதோனான்கும் விரித்துமென் மணியா லமைத்தபீ டத்துடனொன்றிருத்
யின்னபி டுத்திற் காஞ்சனக் கமல மிணக்கமேல் வத்திரம் விரித்தான்.

(இ - ள்.) பூர்வமே, ஆறுமுழவகலமுற்று இரண்டுமுழவுயரமுற்றுச் செய்
திருந்த பீடத்திற் செந்நென்முதலியவற்றைப் பரப்பி, வெள்ளிய எருது சிங்கம் வலிய
புலி மான் இவற்றினின்றிரித்த அழகிய நான்குதோல்களும் விரித்து, மெல்லிய இரத்
தினங்கலியைத் தீட்டத்திலொன்றமர்த்தி, இவ்வகைய பீடத்தின்மேற் பொற்கமலஞ்
சேர்த்து, அதன்மேல் வத்திரத்தை விரித்தனன். எ - று. (கௌ)

கொற்றவாள் கவிகை கொடிமுதன் மருங்கு கொளச்செய்து தன்
டில முகலாச், சொற்றயா வையும்வெவ் வேறுற வாற்ற நெருகியிருத் தஞ்
சயத் தருச்சித், துற்றுநே ரொதிரோ தண்டிலம் வேறென் றுறுத்ததிற்
கனகமுள் ளிட்ட, பொற்றதேன் குடமுஞ் சகலதா னியமும் பொருத்து
பல் கலன்களு நிறைத்தான்.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்தியவாள் குடை கொடி முதலியவற்றை அருகிற்
கொள்ளச்செய்து, பீடமுதலாகச்சொல்லிய எல்லாவற்றையும் வெவ்வேறாக வல்லப
மிக்க மிருத்யுஞ்சய மந்திரத்தாலருச்சித்து, நேரேபொருந்திய வேறொர்பீடத்தை
யிருத்தி, அதிற் பொன்னினை யுள்ளேயிட்ட பொன்னாற்செய்ததேன்குடமும் எல்லாத்
தானியங்களும் பல ஆபரணங்களும் நிறையச்செய்தனன். எ - று. (கௌ)

தணிவற விடையே பெழினிகால் வாங்கிச் சமைத்தவொள் ளணைவலப் புறத்
றுணிகதி டொறிக்கு மற்றொரு பீடந் தன்னையுஞ் சுத்திசெய் திட்டு [திற்
மணிமுடி யாரம் வத்திரம் பிறவு மணிப்பட லிகையின்வந் தவற்றைப்
பிணியறப் பூசை புரிந்தகும் பத்துப் பிறங்குநீ ராற்புரோக் கித்தான்.

(இ - ள்.) குறைவின்றி இடையே திசாச்சீலையைவிட்டு, செய்துள்ள ஒள்
ளியபீடத்தின் வலப்பக்கவில், துண்ணிய கிரணத்தைச்சிந்தும் வேறொருபீடத்தையுஞ்
சுத்திசெய்தமர்த்தி, இரத்தினகிரீடம் ஆரம் வஸ்திரமுதலிய பிறபொருள்களுமாகிய
முத்துப்பல்லக்கில்வந்தவற்றை, துண்பமறப்பூசித்தகும்பத்தில் விளங்கிய சலத்தார்
புரோக்ஷணசெய்தனன். எ - று.

கால்வாங்கி யென்பதிற் கால் - உபசர்க்கம்.

(எ0)

அதர்வண வேத மந்திரம் பல்வேறு நுருத்திர மாதிரி மகந்திர
யிதமருண் மகாரோ கினியொடு குபேர விருதைய மிரணிய வருணம்
பதமுறு மாபோ யிட்டங்கூர் மாண்டம் பலவுமுன் கணித்துயர் மூலங்
கதமுறு மகோர மிருத்தறு மனுவாற் கடப்பட வாட்டுதற் கெழுந்தான்.

(இ - ள்.) அதர்வணவேதமந்திரத்தையும் பல்வேறு வகைப்பட்ட உருத்திர
முதலிய மந்திரங்களையும் விலக்கி, நன்மையைத்தரும் மகாரோகினியோடு குபேர
விருதையம் இரணியவர்ணம் பதங்கள்பொருந்திய ஆபோயிஷ்டம் கூஷ்மாண்டம்
முதலிய பலமந்திரங்களும் முதலிற் சபித்து, உயர்வாகிய மூலமந்திரத்தாலும், கோபம்
பொருந்திய அகோரமாகிய இயமனை யொழிக்கும் மிருத்யுஞ்சய மந்திரத்தாலும் உறு
திப்பட அபிதேகஞ்செய்தற் கெழுந்தனன். ஏ - று. (எக)

அல்லிவூர் கூந்த லொடுமிறை மைந்த னுனைங் கிழக்குறத் தவிசின்
மெல்லலே யிருப்ப விளம்பியெண் ணிறந்த விண்ணவர் முனிவர ரவர்த
நல்லமா தர்களு மொருங்குதா மாட்டு நலத்தின ராகவே பாவித்
தில்லியா யிரமிட் டிழைத்துபொன் வட்டி லெடுத்தன னியம்பின் வியங்கள்.

(இ - ள்.) பூந்தாதுகள் பொருந்திய நெடிய கூர்சுலையுடைய மனைவியோடு
எமகண்டனுடைய முகங்கள் கிழக்குநோக்கப் பீடத்தின்மேல் மெல்லவிருக்கும்படி
கூறி, கணக்கில்லாத தேவர்களும் முனிவர்களும் அவர்கள் உத்தம மனைவிமார்களும்
ஒன்றுகூடி அபிதேகிக்குத் தன்மையராகப்பாவனைசெய்து ஆயிரந்துவாரங்கள் பொருந்
தச்செய்த பொற்பாத்திரத்தையெடுத்தனன், வாத்தியங்கள் முழங்கின. ஏ - று.

ஆயிரந்துவாரங்கள் பொருந்தியது - சகத்திரதாராகலசமெனப்படும். (எஉ)

வே று.

மாமறை முழுக்க மோங்க மங்கல வாழ்த்து விம்மத்
தூமணிக் கும்ப மெல்லாஞ் சொன்முறை யெடுத்துத் தாங்கச்
சோமகார் தனுமாந் கெய்தித் துணையொடு மகிழ்ச்சி பூப்ப
நாமவே லரசர் மெச்ச நன்றி டேகஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) சிறந்தவேதகோஷ மதிகரிக்கவும், மங்கலப்பாடல்கள் மேம்பட
வும், புனிதமான ஆழிய கும்பங்களையாவுஞ் சொல்லியமுறைப்படி யெடுத்துத்தாங்
கவும், சோமகார்தராசனும் தன்மனைவியுடன் ஆங்கடைந்து களிமீக்கரவும், அச்சத்
தைத்தரும் வேற்படையெந்திய அரசர்கள் மெச்சிக்கொள்ளவும் நன்றாக அபிதேகஞ்
செய்தனன். ஏ - று. (எங்)

சகத்திர தாரா யாலே தாழ்த்துமுன் மடநல் லாட்கும்
வகுத்தவத் தனிநீ ராட்டி. மகிழ்ந்தனன் குரவா கோமா
னகத்துறு மன்பு பொங்க வணவரு மாட்டிற் றுக
மிகத்தியா னித்துச் செய்த மேதகு பண்பினாலே.

(இ - ள்.) ஆசிரியத்தலைமகன் ஆயிரந்துவாரங்கள் பொருந்திய பொற்கலச்
தினாலே, நீண்டகூர்சுலையுடைய இளமைவாய்ந்த அவன்மனைவிக்கும் (எமகண்டனு
டன்) வகைப்படுத்தியஅந்த ஒப்பில்லாதசலத்தாலபிதேகித்து, மனதிலுண்டான ஆசை
யதிகரிக்க, யாவரும் அபிதேகித்ததாக மிகவுந்தியானித்துச்செய்த மேன்மைநடிகிய
செய்கையால். ஏ - று.

இதுமுதல் ஐந்துசெய்யுள்கள் ஒருதொடர்

(எச)

வேறு.

சம்புதிரு மால்வேதன் பழைய சித்தர் சாத்தியரே யச்சுவினி தேவர் சாலப், பம்புமுருத் துவர்வசக்கள் பரிசுச் செல்வர் பரவுமுருத் திரர் வைமா நசர்கள் யாரு, நம்புறு சரங்கணமு மேனைத் தேவு நகமாது மலர்மாது கலையின் மாது, செம்பதுமக் கரத்ததி சுவாகா தேவி சினி வூலி 'சித்தியிலக் குமிக னெண்மர்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் - திருமால் - பிரமன் - பழைமைவாய்ந்த சித்தர்கள் - சாத்தியர்கள் - அச்சுவினிதேவர்கள் - மிகநெருங்கிய மருத்துவர்கள் - வசக்கள் செல்வமிக்க சூரியர்கள் - துதிசெய்யும் உருத்திரர்கள் - வைமாநசர்கள் முதலியவாவரும், நம்புகின்ற தேவகணங்களும், பிறதேவர்களும், மலைகளும் திருமகளும் கலைகளும், செந்தாமரைபோன்ற கையையுடைய அத்தியும், சுவாகாதேவியும், சினிவாலியும், சித்தியும், அஷ்டலக்ஷிகளும். எ - று (எரு)

குருநான்கு முத்தந்தங்கள் கலையே காட்டை குலவிலவக் கணஞ்சந்தி பகலீ ராக்கள், பருவார மதியாண்டு முதலாந் தேவப் பாவையருந் திதிசுரசை வினதை தேவ, வதிமீதவ மாதர்களுக்கத் துருமுன் னாக வழங்குமா மகளிருந்தண் பொய்கை வேலை, நதிராகக் கின்னரர்க்கம் புருடர் வைகா நசர்பிரம முனிவரெழு முனிவர் தாமும்.

(இ-ள்) குரு-நான்கள் - முகூர்த்தங்கள் - கலைகள் - காஷ்டைகள் - பொருந்திய லவங்கள் - கூணங்கள் - சந்திகள் - பகல்கள் - இராக்கள் - (பொழுதைப்) பிரிக்கின்ற வாரங்கள் - மாதங்கள் - வருடங்கள் முதலிய தேவமாதர்களும், திதி - சுரசை - வினதை - தேவவதி - தேவமாதர்கள் முதலானவர்களும், கத்துருமுதலாகச் சொல்லப்படும் சிறந்த முனிமங்கையர்களும், சூரியர்த தடாகங்கள் - சமுத்திரங்கள் - நதிகள் முதலியனவும், மலைகளும், கின்னரர் கிம்புருடர் வைகாநசர்களும், ஏழு பிரமமுனிவர்களும், முனிவர்களும். எ - று. (எசு)

துருவனுறு மண்டிலத்துக் கண்மரீசி துருவாசன் புலகன்புலத்தியன்சா பாலி, துருவினிதன் காத்தியா யனன்மார்க் கண்டன் றுவிதிய கன் சைடவிய னனல'னேக, நிருகனங்கி ராதேவ ராதன் றக்கன் றீர்க்க தவ னத்திரிகண் ணுவன்வி ருத்தன், கருணன்விதூ ரதன் றுயைபா யனன் கை வல்யன் கவுதமன்கா லவன்பிருகு பரத்து வரசன்.

(இ-ள்.) துருவன்பொருந்திய மண்டலத்திலுள்ள மரீசி - துருவாசன் - புலகன் - புலத்தியன் - சாபாலி - துருவினிதன் - காத்தியாயனன் - மார்க்கண்டன் - துவிதியன் - சைடவியன் - ஆகலன் - அநேகன் - திருகன் - அங்கிரா - தேவராதன் - தக்கன் - தீர்க்கதவன் - அத்திரி - கண்ணுவன் - விருத்தன் - கருணன் - விதூரதன் - துயைபாயனன் - கைவல்லியன் - கவுதமன் - காலவன் - பிருகு - பரத்துவாசன். எ - று.

சனகர்சன தனர்சனந்தர் சனற்கு மாரர் சத்திபரா சரன்சவுனன் கபிலன் காண, னனகமுறு மிவர்முதலா முனிவர் தாமு மருந்ததிமுன் முனிமடவார் பலரு மெல்லாம், புனிதமுறு மிறைமகனைத் தாமேயாங்குப் போர்த்திடே கம்புரிந்தா ராகிச் சால, மனமகிழ்ந்தார் பின்னேம கண்டனேடு மடவரது மெய்யீரம் புலர்த்தி னுளால்.

(இ - ன்.) சனகர் - சனாதனர் - சனந்தர் - சனற்குமாரர் - சத்தி-பராசரன் - சபு
னன் - கபிலன் - காணன் முதலிய பாவமில்லாத இம்முனிவர்களும், அருந்ததிமுதலிய
பலமுனிமங்கையர்களும் மற்றெல்லோரும் ஆங்காங்குப்புகுந்து புனிதமாகிய ஏமகண்
டனைத் தாமே யபிதேகஞ்செய்தவர்களாகி மிகவும் மனங்களித்தார்கள். அதன்பின்னர்
ஏமகண்டனுடன் அவன்மனையியும் உடலீரத்தை யுலர்ந்தினன். எ - று. (எஅ)

வேறு.

பருத்தி யிவ்விரண் டுடைகிழி யாதன பணிப்ப
விரித்து டுத்தினர் விரிகதிர் மணிமுடி கலன்கண்
மருத்த சந்தனக் கலவைவமா லைகளணி பலவுந்
தகித்து வாறுளை மடங்கலா தனத்துவீற் றிருந்தார்.

(இ - ன்.) இவ்விரண்டாடைகள் இடைகிழியாதனவாகக்கொடுக்க (அவ்விரு
வரும்) அவற்றைவிரித்து அணிந்து, ஒளிவிகிற்ற இரத்தினகிரீடமும் ஆபரணங்
களும் வாசம்பொருந்திய சந்தனக்கலவையும் மலர்மாலைகளும் பலவுடணித்து, ஒள்ளிய
பிடரிமயிரையுடைய சிங்கஞ்சுமந்தஆதனத்தில் வீற்றிருந்தார்கள். எ - று. (எஆ)

மாலை வெண்குடை நிழற்றவார் கவரிசு ளிரட்ட
வால வட்டநின் றசைதரக் கொடிபுடை யடுப்பர்
சில மல்கிய விருதுகள் சிலரொடுத் திசைப்பக்
கோல மல்கிய வெழினியைக் கொம்மென நீத்தார்.

(இ - ன்.) மலர்மாலை கட்டிய வெள்ளிய குடையான நழல்செய்யவும், நெ
டியகவரிசு ளிரட்டவும், ஆலவட்டங்களிருந்தசையவும், துவசங்கள் பக்கவிலிருக்கவும்,
சிறப்புமிருந்த விருதுகளைச் சிலரெடுத்துக்கூறவும், அழகுமிகக் திசைச்சீலையை வினா
வாக விலக்கினார்கள். எ - று. (எஅ)

தண்டி லத்துறு பொருளெலார் தகவெதிர் நோக்கி
யண்ட ரேயுரு வம்பளக் கன்றொடு மடுப்பக்
கண்டு கண்டுவெள் ளேறுகண் டரமுன் பல்லோர்
கொண்டு நின்றதுங் கண்டனன் கொற்றவர் பெருமான்.

(இ - ன்.) அரசர் தலைவனாகிய ஏமகண்டராசன் பீடத்திற்பொருந்திய எல்
லாப்பொருள்களையுந் தகுதியுடனெதிரேபார்த்து, தேவர்களையே யருவமாகவுடைய
பசுவினைக்கன்றுடன் வரக்கண்டு, பார்த்துக் கண்ணெச்சில்கழியும்படி முன்னரேபலர்
கொண்டெவந்தவற்றையுங் கண்டனன். எ - று. (எஅ)

தமர்க ளாயினார் தமனிய வாழிபூ னாதி
விமல மல்கிய கையுறை வியந்தனர் கொடுத்தா
ரமரின் மேம்படு மரையாக ளினைவருந் திறையிட்
டிமிழு மன்பொடு மெதிர்பணிந் தெழுந்தனர் நின்றார்.

(இ - ன்.) உறவினராயுள்ளவர்கள் பொன்மோதிரங்கள் ஆபரணங்கள் முத
லியவற்றைப் புனிதமிக்க காணிக்கையாகக்களித்துக் கொடுத்தார்கள். போர்த்தொழி
வின் மேம்பட்ட அரசர்களெல்லாரும் கப்பங்களைச் செலுத்தவினங்கும் ஆசையுடன்
எதிரேவணங்கியெழுந்துநின்றார்கள். எ - று. (எஅ)

பண்ணி நின்றமால் களிற்றினைப் பாகன்முன் னுறுப்ப
நண்ணி யேயினு னாயகி சிவிகையி னடந்தா
னெண்ணில் வார்டொடி கவிகைபிச் சங்களிண் டினவான்
மன்னும விண்ணமு மதிந்தா வதிந்தவார் முரசம்.

(இ - ள்) அலங்கரித்திருக்கின்ற பெரிய யானையைப் பாகனுனவன் முன்னே
செலுத்த, ஏமகண்டராசன் அசனேப் பொருந்தியேறினன். அவன் மனைவி பல்லக்கி
லிவர்த்து சென்றனள். கணக்கில்லாத நெடிய துவசங்களும் குடைகளும் மயிர்க்குஞ்
சங்களும் நெருங்கின. பூவுலகமுந் தேவலோகமும் அதிரும்படி வாரிற்கட்டிய பேரி
கைகளொலித்தன. எ - று. (அக)

அரசர் தத்தம வரிசையொ டொருபுடை யடுத்தார்
பரசு தேர்பரி மாபல யானைதா னைகளும்
விரகி யோர்புடை மிடைந்தன வின்னைவ ரிதைபோற்
புரசை மால்களி றார்நதுலாப் போருதுமிண் டடுத்தான்.

(இ - ள்) மன்னவர்கள் தங்கடங்கள் வரிசைகளுடன் ஒருபக்கில் வந்தார்
துதியெய்யத்தக்க தேர்களும் குதிகைகளும் யானைகளும் சேனைகளும் கலந்து
ஒருபக்கில் நெருங்கின. (ஏமகண்டன்) தேவர்கட்கரசனான இந்திரனைப்போல, முக
படாங்கட்டிய பெரிய யானையிலேறிப் பவனென்று திரும்பிவந்தனன். எ - று. (அச)

கோயில் வாய்தலி னிழிந்தனன் கோடனை புரிந்த
பாய வெலலையிற் படுத்தபொற் பலகைமே லிவர்த்து
மேய மாதொடு நின்றனன் மின்னிடை மடவார்
தூய பாஸடி சொரிநதுரீ ராற்கழீஇத் துடைத்தார்.

(இ - ள்) அரண்மனையிலி லிழிந்தனன். அழகுசெய்துள்ள நல்ல விடத்
திற்படுத்த அழகிய பலகைமேலிறங்கிப் பொருந்திய மனைவியுடன் (ஏமகண்டன்) நின்ற
னன். மின்னல்போலும் (துண்ணிய) இடையையுடைய (மாங்கல்யமணிந்த) மாதர்கள்
புனிதமாகிய பாலினைக் காலிற் பெய்து நீராற்கழுவி (அசனைவெண்பட்டால்) துடைத்
தார்கள். எ - று. (அந)

அங்கு ரங்கிளர் பாலிகை யவிர்மணி விளக்குப்
பொங்கு பூரண கும்பமும் பூங்கரத் தேர்த்தித்
தங்கு மாயையங் கரகநீர்த் தாராமிக் கொழுக்கி
மங்க லத்தொடு மும்முறை வலஞ்செய்து பெயர்ந்தார்.

(இ - ள்) முனுகள் விளங்கும் பாலிகைகளும், பிரகாசிக்கின்ற மாணிக்க
பீடங்களும், நிறைந்த பூரணகும்பங்களும் அழகிய கைகளிற்றாங்கி, அழகுபொருந்திய
பொற்கரகநீரைத் தாராயாக மிகவுமொழுக்கி, மங்கலப்பாடல்களுடன் மும்முறை வல
மாகச் சுற்றிச் சென்றார்கள். எ - று. (அச)

மணியி னழைத்தபா துகையெதிர் வைப்பமே லிவர்த்து
பிணியி னழைத்துவைத் தனையவேற் பெருந்தகைக் குரிசி
றுணியி னழைத்திரள் சுமந்தனன் றுணைவியுந் தானு
மணியி னழைத்தவுண் மனையெத் தாதனத் திருந்தான்.

(இ - ள்.) இரத்தினங்களிழைத்த பாதுகையை யெதிரே வைப்ப அதன்மீ தேறி [அணிந்து] துன்பத்தைச் செய்தவைத்தாற்போன்ற வேலாயுதமேந்திய பெருந்தகையையுடைய ஏமகண்டமன்னன் தானும் மனைவியுமாக, அழகுசெய்து விளங்கிய அரண்மனைக்குட் சென்று பீடத்திலிருந்தனன். எ - று. (அஎ)

தேசி கப்பிரான் செல்வனை புடன்கொண்டு சென்று
பூசை மண்டபம் புகுந்துபின் கிரியையும் புரிந்து
நேச மல்கிய விண்ணவர் தமையெலா நினைந்து
கூசி நின்றல ரஞ்சலி கொண்டெதிர் தூவி.

(இ-ள்) செல்வமிக்க ஏமகண்டனை ஆசிரிய நாயகன் உடன்கொண்டென்று பூசை மண்டபத்தை யடைத்து, பிறகு (செய்யவேண்டிய) கிரியையையுஞ் செய்து, அன்புநிறைந்த தேவர்களை யெல்லாந் தியானித்து, மயிர்க்குச்செறிந்து, நின்று புஷ்ப ரஞ்சலி சமர்ப்பித்து எ - று. (அ.அ)

வேந்தன் மைந்தனை விதியுளி மனுப்புன ஸாட்டப
போர்த யாவருந் தத்தம திடமினி புகுநதிந்
கேந்த வின்னமும் வேண்டுழி பெய்துக வென்னா
சார்த மென்மொழி யாலவர் தமைவிடுத்திருந்தான்.

(இ - ள்.) சோமகார்தராசன் புதல்வனாகிய ஏமகண்டனை மந்திரவிதிப்படி பட்டாபிதேகஞ் செய்யவந்திருந்த வெல்லோரும் இனித் தங்கடங்க எரிடங்கட்குச் சென்று, இன்னும் அரசன் விரும்பியகாலத்தில் வருவீர்களாகவென்று, மெல்லிய இத வார்த்தைகளால் அவர்களைச் செலவளித் தனுப்பியிருந்தனன். எ - று. (அக)

சோம கார்தனுந் துணைப்புயர் சுமையொழிந் தனமென்
நேம மாரந்தன னேமகண் டனுமினி தெழுந்தங்
கேரீம மாதசெய் குரவனை ஈவர்துபூசி த்துக
காமம் யாவைஈங் கைகவி தரமிகக் கொடுத்தான்.

(இ - ள்.) சோமகார்தராசனும் (நமது) இருதோள்களிலிருந் சுமையை யொழிந்தோமென்று சந்தோஷமடைந்தனன். ஏமகண்டனும் களிப்புட னெழுந்து அவ்விடத்தில் ஓமமுதலியவற்றைச் செய்த ஆசிரியனை விரும்புற்றுப் பூசைசெய்து, அவன் விரும்பியவற்றை யெல்லாங் கையானது கவியும்படி மிகுதியாகக் கொடுத்தனன். எ - று. (க௦)

பெரிய மாதவர் பேணுநல் குரவினர் மறையோர்க்
குரிய யாவையுந் தானமு முளமமை தரவுய்க்
தரிய ஞாதியர் குரவரவேற் றரையர்க ளோடும்
பரிவு தீர்தரப் பலவகை யடிசில்கை தொட்டான்.

(இ - ள்.) சிறந்த பெருந்தவமுடையவர்கள் - காப்பாற்றத்தக்க வறுமையாளர்கள் - வேதியர்கள் முதலானவர்கட்குரிய வெல்லாவற்றையுந் தானங்களையும் மனதிற்குப் பொருத்தக் கொடுத்து, அன்புபாராட்டற்கரிய தாயமாக்கன் - ஆசிரியர்கள் - மறு தேசத்து மன்னர்கள் ஆகிய இவர்களுடன் துன்பமகலப் பலவகைப்பட்ட உணவுகளைப் புசித்தனன். எ - று. (க௧)

துகிலும் பூண்களுந் தூசுகமும் வேழமுந் தேரு
மகிலந் காவல ராகிய வளையர்க ளமைச்சர்
புகலும் பாவலர் நாவலர் பொருநரா தியர்க்கு
முகிலு நாணுந் பொழிந்துகாத் தனன்புரி முழுதும்.

(இ - ள்.) வத்திரங்கனும் ஆபரணங்களும் குதிகளனும் யானைகளும் தேர்
களும் (முதலியவற்றை) உலகினைக் காப்பவர்களாகிய அரசர்-ன்-மந்திரிகள்-சொல்லு
கின்ற பாவல்லபமுடையவர்கள் - நாவல்லபமுடையவர்கள்-பகைஞர்கள் முதலிய வெல்
லோருக்கும் மேகமும் (ஈகையாலிலை யொத்திலேமென)நாணமடையும்படி (ஏரான
மாகச்) சொரிந்து உலகமுழுதையும் அரசுசெய்தனன். எ - று.

பாவலர் நாவலரென்பன கல்லிலல்லோரையே யுணர்த்துமாயினும், பாவல்ல
வர் கவிஞர் யியற்றலில் வல்லோரென்றும், நாவல்லவர் நூற்பொருள்களை யெடுத்துக்
கூறலில் வல்லோரென்றுங் கொள்க. (கஉ)

இன்ன வாறடி டேகமன் னவரினி தெய்தி
னன்னர் தாமற நீதிபே ராயுணன் மனைவி
துன்னு காண்முனை துவன்றிருஞ் செல்வம்வான் கதியு
மென்ன காமமு மெண்ணியாங் கெய்திவாழ் குவரால்.

(இ - ள்.) இந்த வகையாக அரசர்கள் இனிதாகப் பட்டாபிபேகஞ் செய்யப்
பெறுவார்களாகில், நன்மையாகிய தரும் - நீதி - தீர்க்காயுள் - உத்தமமனைவி - பொ
ருத்திய புத்திரிகள் - தோன்றுகின்ற பெருஞ்செல்வம் - சிறந்த முத்தி முதலியனவும்
விரும்பிய வெல்லாவிருப்பங்களும் விரும்பியவகையே யடைந்து வாழ்வார்கள். எ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் முறைப்படி பட்டாபிபேகஞ் செய்யப்
பெற்ற அரசன் பெறும் போகத்தையும், அவன் நாட்டிற்குண்டாகுஞ் செழிப்பையும்
முறையே கூறுகின்றார். (கக)

அனைய மன்னரா லரசுசெய் திடப்படு நாடு
மினைய வன்பிணி நல்குர விடரிவை யின்யி
மனைதொ றும்பசுப் பான்மிகுத் திடமதி தோறுங்
கனைம மைப்பெய லுறப்பெரு வளத்தொடு கவினும்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட அரசர்களால் இராசரிக்கு செய்யப்படுகின்ற நாடும்
நெருங்கிய வலிய வியாதிகள் தரித்திரம் துன்பம் இவை முதலியனவல்லாமல் வீடுகளி
லெல்லாம் பசுக்கள் பாலைப்பெருக்கும்படி மாதந்தோறும் ஒலிக்கின்ற மேகமானது
மழை சொரிதலடையப் பெருவளங்களுடன் அழகுந்து விளங்கும். எ - று. (கச)

மறுவி லந்தனை றோமகண் டப்பெயர் மைந்தன்
பொறுமை மண்மட மாதிரைப் புல்லிய துரைத்தா
முறுதி யெய்திய மதியொளிப் பெயரின னுவனை
நிறுவி வல்வனம் புருந்தவா விரிநிகழ்த் துதாமல்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத அந்தணர்களே! ஏமகண்டனென்னும் இராசகுமா
ரன் பொறுமையுடையபூமிதேவியாகியசன்னிகையைக்கலந்த [பட்டாபிபேகஞ்செய்து
கொண்ட] வகையை (இதுகாறும்) உரைத்தோம். மனோதிடங்கொண்ட சோமகாந்த

ராசன் அவ்வேமகண்டனை (நகரத்தில்) நிறுத்தி, வலிய வனத்திற்குச் சென்றவகையை இனிக்கூறுவாம் (என்று ரூதமுனிவர் கூறலாயினர்.) ஏ - று.

மண் மடமாது இதில் மடமை - இளமை, பூமிக்கு இளமையாவது வளமுற் றிருத்தல். மதியொளிப் பெயரினென்றது—மதி - சந்திரன்; சோமன். வளி காந்தி. என்பதனால் சோமகாந்தனைன்க.

பட்டாபிடேகப்படலம் முடியுமாறு.

ஆகத் திருவிருந்தம் - கூடா.

சோமகாந்தன் வனம்புகுபடலம்.

மதியொளிப் பெயரினான் வனத்திற செல்லுவான்
கதிதரு மைந்தனைக் கனிவி னோக்கு |
நிதியினு முன்னர்யா னிகழ்த்து நீதியைப்
பொதிவதுன் கடன்வனம் புருவ தென்கடன்.

(இ - ன்.) சோமகாந்தனைன்னும அரசன் வனத்திற்குச் செல்லும்படி நற் கதியையுதவும்மகனாகிய ஏமகண்டனை ஆசையோடுபார்த்து, யாவமுன்னர்க்கு நியநீதி மார்க்கத்தை உன் செல்வத்தைக்காட்டிலும் (விசேடமாய்) பாதுகாப்பது உன்கட னாகும். வனத்திற்குச்செல்வது (இனி) என்கடனாகும். ஏ - று.

புத்திரப்பேறில்லோர் புத்தென்னும் நரகையடைவராதலின் அதனையொ ழிக்கும்படிபிந்து, நல்வழியினிற்றலின் ஏமகண்டனைக் கதிதருமைந்தனைன்றார். (க)

பதியுள படைபுள பாங்கிற் நேர்தரு
மதியுள வமைச்சுள மனுசெய் நூலுள
நிதியுள பலவுள நினக்கி ருந்துனை
விதியுள தெனக்கென விரைந்தெ முந்தனன்.

(இ - ன்.) மகனே! உனக்குநகரங்களுள்ளன. சேனைகளுள்ளன. சமீபத்தில் தேர்ச்சியுற்றமனுமுடைய மந்திரிகளுள், மனுவாற்செய்யப்பட்ட தூல்களுள். பெரிய துணையாகச் செல்வங்களுள், பலவுமுள்ளன. எனக்குவிதியுள்ளது என்றுகூறித்துண் ணென்றெழுந்தனன். ஏ - று. (உ)

கதமுமிழ் வேலினான் கடையி னீங்குமுன்
சுதன்மையு மமைச்சருந் துவன்று சுற்றமு
மதநகர் மாக்களும் வந்த மன்னரு
மிதமுறு மைந்தரு மெவரு மீண்டினார்.

(இ - ன்.) கோபத்தைச் சிந்தும் வேலையுடைய சோமகாந்தன் அவ்விடத்தை நீங்குமுன்னரே (அவன்மனைவியாகிய) சுதன்மையென்பாளும், மந்திரிகளும், நெருங் கிய உறவினரும், பெருமைபொருந்திய அந்நகரவாசிகளும், (பட்டாபிடேகத்திற்கு) வந்த அரசர்களும், நன்மைபொருந்தியசிறுவர்கள் யாவரும் (அரசன்புடைய) நெருங் கினார்கள். ஏ - று. (க)

திரண்டவர் புடைவரத் திகழ்கு ரோசமீ
 ரிரண்டுசென் லீளமரக் காவுஞ் சூழ்ந்திடைக்
 கரண்டமுங் கம்புளுங் கலந்த பொய்கையை
 முரண்டபு சிந்தையான் முன்னி வைகினான்.

(இ - ன்.) மயக்கற்ற மனமுடைய சோமகார்தன், அவர்கள் புடைசூழ்ந்துவர, விளங்குகின்ற நான்கு ரோசனாருஞ்சென்று, இளமரச்சோலையுஞ் சூழ்ந்து, இடையே நீர்க்காக்கையுஞ் சம்பங்கோழியும் (பலபறவைகளும்) வசிக்கின்ற தடாகத்தை யடைந்து தங்கினான். எ - று.

(சு)

அருந்தவத் தோர்களை யந்த னுளனைத்
 திருந்துற வணங்குபு திரளை நோக்கியே
 யிருந்திட வேண்டுமா லெவரு மென்றான்
 வருந்தியின் றவரெலாம் வணங்கிச் சொல்லுவார்

(இ - ன்.) அரிய தவசிகளையும் வேதியர்களையுஞ் செவ்வையாகப் பணிந்து (உடன்வந்தவர்களாகிய) கூட்டத்தைப்பார்த்து, யாவரும் (இதவனாயில்) நிற்கவெனக் கூறினான் அவர்களெல்லாம் வருத்தத்தோடும் வணக்கத்தோடு சொல்லத்தொடங்கினார்கள். எ - று.

அருந்தவத்தோர்களும் அந்தணாளரும் வருந்திநின்றும், திரளாகிய வளை யோர் வணங்கிநின்றஞ் சொல்லுவாரென முடித்துக்கொள்க. (ரு)

அங்கியின் வெம்மையு மறலின் மண்மையுஞ்
 செங்கதி ரிடையொளிச் செழிவு மாக்கையிற்
 றங்கிய வாழியுந் தகைய வெங்கன்பாற்
 பொங்கிய கருணையை புடையி னீங்கிலேம்.

(இ - ன்.) தீயினிடத்திற் சுடுகையும் நீரினிடத்திற் குளிர்ச்சியுஞ் செவந்த கிரணத்தையுடைய சூரியனிடத்தில் ஒளியிருதியும், சரீரத்திற் பொருந்திய உயரும் போல எங்கனிடத்திற் கருணைமிக்குடையவனே! உன்னருகிலிருந்து (நாங்கள் ஒரு போதும்) நீங்கமாட்டோம். எ - று.

(சு)

நீங்கின மாயினு நிலவை நீத்திரு
 ளோங்கிய விரவென வுன்னை நீத்துமுன்
 ருங்கிய வனப்பெலார் தளரு மாநகர்
 யாங்களெவ் வாறுவாழ்ந் திருத்து மேந்தலே.

(இ - ன்.) அரசனே! (ஒருவேளை யுன்னைப்) பிரித்தோமானாலும், சந்திரனை யொழித்து இருண்மிருந்த இரவைப்போல உன்னைப்பிரித்து முன் பொருந்திய அழகெல்லார்தளரும் (ஆதலின்) சிற்றந்தரத்தில் யாங்களெவ்வாறு வாழ்ந்திருப்போம். எ - று.

வேறு.

முந்தப் புண்ணிய மெண்ணில முயன்றனை யதன
 லெந்தத் தீர்த்தமோ வெப்பெருந் தவத்தரோ வுடம்பிற்
 பந்தித் தாருயிர் பருகுநோய் பாற்றுவர் வனம்யாம்
 வந்தப் போதுடன் மாநகர் வருகுது மென்றார்.

(இ - ன்.) பூர்வத்தில் எண்ணில்லாத புண்ணியகருமங்களைச் செய்தனையாதலால், உடலிற் கலந்து அரிய வுயிரைப்பருகுங் கொடுகோயை எந்தப் புண்ணியதீர்த்தமாவது எந்தப் பெருந்தவசிகளாவது ஒழிப்பார்கள். (ஆசலால்) யாங்களும் (உன்னுடன்) வனத்திற்கு வந்து, அப்பொழுது (நமது) சிறந்த தேவகரத்திற்கு உன்னுடன் வருகிறோமென்று சொன்னார்கள். எ - று.

(அ)

திங்க டங்கிய பெயரினான் செப்பு வனகரீர்
தங்கி யில்லறங் காத்தபின் றனிவனீத் தேகத்
துங்க நன்மறை மொழிந்ததைத் துகளற முடிப்ப
விங்கு வன்பினிப் பெய்திப திரங்கலீர் நீயிர்.

(இ - ன்.) சந்திரனை முதலாகக்கொண்ட பெயராயுடையவன் [சோமகாந்தன்] சொல்லுகின்றான்: நகரவாசிகளே! நகரிற் பொருந்தி இல்லறத்தை யதுவழித்த பின் தனியாக வனத்திற் செல்லும்படி புனிதமாகிய நல்ல வேதங்கள் பிரதிபாதித்ததைக் குற்றமற நிறைவேற்றும்படி இப்பொழுது வலிய பிணியானது வந்து சம்பவித்தது. (அதற்காக) நீங்கள் மனமிரங்காதீர்கள். எ - று.

(க)

பரந்த தொன்மரம் பாடுறும் பதத்துவிழ் போல
வரந்தை வந்துழி யருமகன் றுங்குதற் காணுன்
புரந்து துங்களை யெம்மினும் புகழ்பெறும் போயி
னிரந்து ளேன்வரம் யான்வனம் போவதற் கென்றான்.

(இ - ன்.) பாவிய ஆலமரமானது அழிவுறுங்காலத்து (அதற்குதவி செய்யும்) விழுதுபோலத் துன்புற்றகாலத்தில் என் அரிய புத்திரன் (உலகினைத்) தாங்குவதற் காயினான் (அவன்) உலகினைக்காத்து எம்மைப்பார்க்கிலும் புகழ்பெறுவான். (திருப்பிச்ச) செல்வீர்கள். யான் வனத்திற்குச் செல்வதற்கு வரம் யாசித்தேன் (அதனைக்கொடுக்க வேண்டும்) என்றாகுகிறான். எ - று.

தொன்மரம் பாடுறும் பதத்து வீழென்றதை,

நாலடியாரி.

“செலை திண்ப்பட்ட வால மரத்தை
மதலையாய் மற்றதன் வீழன்றி யாங்குக்
குதலைமை தந்தைகட்டோன்றிற்றான் பெற்ற
மதலை மறைப்பக் கெடும்.”—என்பதனுணர்க.

(சு)

இறைவ னுணையை மறுப்பதற் கஞ்சின ரிருந்தா
ருறையு மாநகர் மாந்தர்க ளொளியிழி யுறைப்ப
நிறையு மார்வனோ யலைத்திடு நெஞ்சொடு நின்றான்
முறையி னாற்புவி தாங்கிய முழவுத்தோண் மைந்தன்.

இ - ன். பெரிய அந்நகரவாசிகள் அரசன் கட்டளையைத் தடுப்பதற்கு அஞ்சி, ஒன்றிய விழியினின்று தீர்த்துளி சிந்த விருந்தார்கள். முறைப்படி பூமியைத்தாங்கிய முறலினை யொத்த தோளை யுடைய மகனாகிய ஏமகண்டன் நிறைவாகிய ஆசை நோயானது துன்புறுத்து மனத்துடனின்றான். எ - று.

(கச)

வினாக்கள்-விடைகள்

கவலை மைந்தனைக் கலைமதிப் பெயரினா னோக்கிச்
சவலை நெஞ்சினை தசந்தன் மொழிதவ ருது
குவலை யமபுக ழிராமனுங் குறுகினுன் காண
மவல மெற்றினுக் கதுவன மிதுவன மன்றே.

(இ - ள்.) துன்படைகின்ற மனைச் சோமகாந்தன் பார்த்து, மெலிந்த மனை முடையவனே! தசரதசக்கிரவாத்தியின் சொல்லாத தவறாமல் உலகமானது புதுநத் தக இராமபிரானும் வனததைக்குகினான். கவலையுறுதல் யாதுக்கு? (விஷயவாதனை யற்றோருக்கு) அதுவே வனம் (விஷயவாதனை யற்றோருக்கு) இது வனமல்ல. ஏ - று.

சுகம பெபினுந் துன்பமே விளைபபினுங் குரவா
புகலி ருளுரொலி னிற்ப்பே புத்திரா தரும
மகலி ருமபதி பேகென வடியினை பணிநது
மகனம ருங்குறு மனனையை வலவினாந் தெத்தாண்.

(இ - ள்.) சுகதையுண்டுசெய்தாலும் துக்கதையுண்டுசெய்தாலும் குரவர் கூறுஞ் சிறந்தசொற்படி நிற்பதே மைந்தர்களுக்குரிய தர்மமாக. (ஆதலின்) விசாலமான பெரிய நகரத்திற்குச் செல்கவெனக்கூற, புதல்வனான ஏமகண்டன் (தந்தையை) வணங்கி அருகிலுள்ள தாயை அதிகவினாவாக அடுத்தனன். (கஉ)

ஒழுது கடபுன லுகளபா தத்துறு துகளைக்
கழுவி மேலவிழுந் தறறினன கனிவுளத் தன்னை
தழுவி மைந்தனை யெடுத்துமை தயங்குகட் புனலான்
மெழுது சந்தனப் புயத்தினைக் கழிஇனள் விளமபும.

(இ - ள்.) ஏமகண்டன் சித்தகிணற கண்ணீரால் (தந்தாயின்) இருபாதத்திற் பொருந்திய துகளைக்கழுவி மேலேவிழுந்தழுதனன். (அவனதாய்) மகனையெடுத்துத் தழுவிமைதிட்டிய தன கண்ணீரால் மகனது சந்தனமபூசிய தோள்களைக் கழுவிச் சொல்லுவான். ஏ - று. (கச)

தொடுத்த வுழினைச் சுராகரு நீக்குவா ரிலலை
யடுத்த வுழினுக சுறறியென னுவது பைந்தா
விடுத்தி யினனை விக்கினந் தீர்த்துவேண் டெவன
கொடுத்தல் செய்வது குஞ்சாத் தனிமுகத தெய்வம்.

(இ - ள்.) சந்தித்தவூழ்வினையை நீக்குபவர்கள் தீதவர்களினிடில் (ஆதலால்) வாத ணுழினைக்கு அழுது ஆகத்தக்கது யாது? (ஒன்றுமின்று) மகனே! தன்புறு தலைவிடுக. இடுக்கண்களைந்து விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கவல்லது ஒட்டில்லாத யானை முகதையுடைய விநாயகக்கடவுளேயாம். ஏ - று.

ஆத லாற்கண பதியையா ராதனை புரியா
வேத நீக்கியென் னிருமுது குரவர்கண் மீண்டு
போத வேண்டுமென் றிரார்கொள் புருநத ரிடையென்
றோத வேமென்று விடைகொண்டா னுலகென் புரப்பியான்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால், விநாயகக் கடவுளை விராதனைசெய்து, கடுயாதிக் கண்டாய்த்தவர்களுக்கும் துன்பமொழிந்து மீண்டும் (காசிக்கு) வரவேண்டி

மென்று யாசித்து வரங்கொள்க. (இனிக்கணமேனார் தாழாது) நகரத்திற்குச் செல்க
வெனக்கூற, உலகைக்காப்போனாகிய எமகண்டன் ஒமென்று உத்திரவு பெற்றுக்
கொண்டனன். எ - று.

ஒமென்பதும் ஆமென்பதுமொக்கும்.

(கசு)

மீண்டெல் லோர்க்கும் புடைவர வியனக ரெய்தி
யாண்டு மாநிலம் கணபதி பூசையு மாற்றி
வேண்டி வாழ்ந்தனை வின்னவர்க் கரசனே யென்ன
மாண்ட கேள்வியி னேமகண் டப்பெயர் மன்னன்.

(இ - ள்.) மாட்சிமைப்பட்ட தூற்றேவ்வியையுடைய எமகண்டராசன்தேவர்
களுக்கிவைவனான இந்திரனைப்போல, எல்லோருந்தன்னைப்புடைகுழ்ந்துவரத் திரும்பி,
பெரிய பூமியை யரசுசெய்து விராயகபூசையுஞ்செய்து அவனைப் பிரார்த்தித்துவாழ்ந்
திருந்தனன். எ - று.

(கஎ)

சோம காந்தனுஞ் சதன்மையும் வனம்புகுத் துணைந்தார்
நாம வேற்கரர் சலபனு ஞானகெம் மியனும்
தாழ் மாங்குடன் சார்ந்தனர் நால்வருந் தழைத்த
காமர் மால்வனம் கலந்தனர் சிலபாகல் சழித்தார்.

(இ - ள்.) சோமகாந்தன்னும் (அவன்மனைவியாகிய) சதன்மையும் வனம்
புகவினாந்தார்கள். அர்ச்சந்தரும் பேலேந்திய கையையுடைய சலபனும் ஞானகெம்
மியனும் (ஆகியமந்தரிகள்) அவர்களுடையசன்ருர்கள். ஆக ந ள்குபேர்களும் செழித்
துள்ள அழகிய பெரிய வனந்தையடைந்து சிலபாகல் கழித்தார்கள். எ - று. (கஅ)

சூழ்ச்சி முற்றிய வமைச்சர்க ளெருவருந் தவைத்தேன்
வீழ்ச்சி முற்றிய கிழங்குதாய் மென்கனி கொணர
வாழ்ச்சி முற்றிய மன்னனோ டனைவருங் கைதொட்
டாழ்ச்சி முற்றிய வுளந்திரி யாரதர் நடந்தார்.

(இ - ள்.) ஆலோசனைமிக்க மந்திரிகளிருவரும், சுவைபொருந்தியதேன்-முதிர்
அபருத்தகிழங்குகள்-காய்கள்-மெல்லிய பழங்கள் (முதலியவற்றைக்) கொண்டுவந்து,
வாழ்வுமிக்க மனமானது திரியாதவர்களாகி (அரசனையும் அவன் மனைவியையுந்) தொட்
ர்ந்து வழிநடந்து சென்றார்கள். எ - று.

(கக)

இன்ன வாதவ ரிடைவனத் தியங்குழி வேர்தன்
முன்ன ஈட்டிய தவப்பயன் முழுவது மடுப்பத்
தன்னை நேர்வருந் தாபதப் பிருகுநோற் றிருக்கு
நன்ன ராச்சிர மத்தினுக் கடுப்பநன் னினரால்.

(இ - ள்.) அவர்கள் இவ்வகையாக நவெனத்திற் சஞ்சரிக்கையில், சோமகாந்
தன் பூர்வத்திற்செய்த தவப்பயன் முழுவதுஞ் சேர, தனக்குச் சமானமில்லாத தவத்
தையுடைய பிருகுமுனிவர் தவஞ் செய்துகொண் டிருக்கும் நல்ல ஆச்சிரமத்திற்குச்
மீயமாக அடைந்தார்கள். எ - று.

(கஉ)

பருதி நாயக னுருப்பவர் வெப்பினும் பரிவுந்
கருதி னுருளத் தனக்குநோய் காட்டிவன் பரல்கண்

மருளி யேற்றிழி ளாகிய வழியிய லினைப்பு
மொருவ வாங்கொரு தடாகத்தி னீள்கரை நுற்றார்.

(இ - ன்.) சூரியகலான் பூரணமாகப் பிரகாசிக்கின்ற வெப்பத்தினாலாகிய துன்பமும், நினைத்தவர்களுடைய மனத்திற்குத் தன்புசெய்யும் வலிய பருக்கைக்கற் கள் பொருத்தி யேறியிறங்குவனவாகிய வழிநடத்த விளைப்பும் நீங்கும்படி அவ்விடத் துள்ள ஒரு தடாகத்தின் நெடிய கரையை யடைந்தார்கள். ஏ - று. (உக)

வேறு

வண்டுவி ராடமது விண்டொழுகும் வர
புண்டரிக மோடுபல பூத்திரள ணிரது
கண்டவாக ணெஞ்சுகட வாந்தொர்வ னப்பு
கொண்டுகுவிந தூங்குதடங் கண்டுகிழ் கூர்ந்தார்.

(இ - ன்.) வண்டிகள் இசைப்பாட்டுபாடவும், தேனானது பெருக்கெடுத்துப் பாயும் வாசனைதங்கிய தாமதையுடன பலமலர்தொகுதிகளைப் பெற்றதும், (சன்னிக) கண்டவர்களுடைய மனமானது அப்புறஞ் செல்லவொட்டாதது மாகிய அழகுற்றக் குளிர்ச்சிபெற்ற ஓதடாகத்தைக்கண்டி களிப்புமிருந்தார்கள். ஏ - று. (உஉ)

அன்புவி ர வின்சொலின ரும்பயன் னி னோத்துத்
தன்புடைய டுத்தவர்த மைத்தழுளி யனனோர்
கென்புமுநி யாரின்மனை மீர்ங்குளி ரி ளங்கா
றுன்பமற வரதுதவு தோயநிறை கண்டார்.

(இ - ன்.) அன்பானது கலந்த இன்சொற்களால் அரிய பலனை விளையச் செயது, தன்னிடத்திற்கு வந்தவர்களைத் தழுவி, அவர்கட்குத் (தம தெஜம்பையுங் கொடுத்தற்குரியவரைப் - பாலு), மணமமைந்தமிக்ககுளிர்ச்சியுடைய இளங்காற்றானது (அடுத்தோர்) ஁ன்பமகல வந்து வீசப்பெற்ற நீர் நிறைவைக்கண்டார்கள். ஏ - று. (உக)

தெளிந்துகுளிர் கூர்ந்துநினை றோர்நதுறுப யத்தோ
டளந்தறியொ ணுகவரி ணாக்குமுப காரம்
வளர்ந்திடுமெ ழுயபனுவுல் ரையமையென மாவு
முளர்த்துதி ரி புள்ளுமற ழுண்டெழுவ கண்டார்.

(இ - ன்.) தெளிவுற்று (முகக்) குளிர்ச்சிமிருந்து இனிமையுற்றுப் பொருத் திய பயனுடன் (இவர் இவ்வளவினரேயென்று) அளவிட்டறியப்படாதவணாப்போல [தெளிவாகி, குளிர்ச்சிமிருந்து, சுவைபொருத்தி நெருங்கிய நீருடன் அளவிடப்படாத வர்போல ஆழ்ந்து] எல்லோருக்கும் உபகாரத்தைப் பெருக்குமென்னும் தூலினுண் மையைப்போல மிருகங்களுங் கிளரீக்கொண்டு திரியும் பறவைகளும் நீணாப்பருகி யெழுவனவற்றைக் கண்டார்கள். ஏ - று. (உஉ)

பழங்கணுறு வன்பசிப பெப்பமுனி லோர்கள்
கிழங்குகொடு நீத்தகிளர் தாமதாக கைக்கண்
வழங்குகட ரோண்கதிரின் வாகுநிலை நீத்தோர்
சுழங்குவர்க ளென் வகரி சாக் நவக கண்டார்.

(இ - ள்.) துன்பம்பொருந்திய வலிய பசியைத் தணிக்கும்பொருட்டு முனி
வர்கள் கிழங்கை யெடுத்துக்கொண்டு விலக்கிய விளக்கமையைத் தாமரைக்கொழிகள்
கரையினிடத்திலே சூரியன் வீசும் கிரணங்களால் வாடி, நிலையினின்று நீங்கினவர்கள்
துன்பமடைவார்களென்று சாட்சி கூறுவதைப் பார்த்தார்கள். ஏ - று. (உரு)

திரண்டுகரை சேரவரு செல்கவர வாடுங்
குரண்டமெதி ராழ்ந்துகயல் கொண்டுமிசை வந்துன
கரண்டம்வழி யோரங்குதவு றுதுகளித் துண்ணு
மிரண்டமெழி யார்செயலி யம்புலனு கண்டார்.

(இ - ள்.) கூட்டங்கொண்டு கரையை யடைபவடி வருகின்ற சலமீன்க
ளாக் கொள்ளைகொள்ளுபடி சுழன்று திரியும் கொக்குக்கெடுமே, நீரில் ஈழ்கிக்
கயல்மீன்களை வாயிற்கொண்டு (கரையின்) மேலேந்து உண்ணுகின்ற நீர்க்காக்கை
யானது, ஏழைகளுக்குக்கொடாமற் சந்தோஷிக்கும்படியும் கூலமையையும் தீமையையு
முண்டாதவர்களது செயலைக் காட்டாந்ற்ப, எதிரே கண்டார்கள். ஏ - று. (உரு)

அன்றிலும் கன்றிலும் நந்துணையி னீங்கா
தொன்றியமு யங்குசிறை யோடினைக டேர்ந்து
மன்றலகமழ் கோட்டிடைவ நிகநுமுதிர் காங்க
கன்றினவ ரன்பினிலை காட்டவெது கண்டார்.

(இ - ள்.) அன்றிலும் ஆணன்றிலும் அரிய துணையாகிய ஒன்றினின்
றென்று சீங்காமல், பொருந்திய கோத்த சிறகுகளுடன ஆராததைத்தேடி வாசம்
வீசும் மரக்கொம்புகளில் வாழ்ந்து, மிக்க காமம் பழுத்தவர்களுடைய அன்பின்றன்
மையைக் காட்டாந்ற்ப, எதிரே கண்டார்கள். ஏ - று. (உரு)

திங்களைவி லைந்துமலர் தெங்குமுதம வரப்
பங்கயம் லாந்தொளிப ரம்பவொரு சிராய்த்
தங்கியவ னிசசுமொவர் தம்மினும்வ நந்தாத்
துங்கமுனி வோர்நிலைமை தேற்றவெதிர் கண்டார்.

(இ - ள்.) சந்திரனை விரும்பி மலர்கின்ற தேன பொருந்திய குமுதமலர்கள்
வாடாந்ற்பவும், தாமரைமலர்கள் விகசித்து ஒளிசெய்யவும், ஒருதன்மையாகவே பொ
ருந்திய அனிசமலர்கள், எவரிடத்திலேயும் (உறவினர் பகைவரென்று களியாமல்)
வருந்தாமலுள்ள புனிதமான முனிவோர் நிலைமையைக் காட்டாந்ற்ப, எதிரே கண்
டார்கள். ஏ - று.

குமுதம் - சந்திரனைக்கண்டு மலர்வது. பங்கயம் - சூரியனைக்கண்டு மலர்
அனிச்சம் எப்பொழுதும் மலர்ந்துள்ளது. (உரு)

மிக்கதி னுன்மெலியர் தமமின்மிறை செய்தங்
கொக்கவழி யுங்கயவ ரொப்பவறு மீன்க
டக்கசி று மீனுடற ழைப்பன்னி துண்ணு
வெக்கரிவர் புட்குகை ளாலதெதிர் கண்டார்.

(இ - ள்.) மெலியவர்களிடத்தில், மிக்கவலிமையால் துன்பமுண்டசெய்து
அவர்களுடன் சமானமாக அழிகின்ற கீழ்மக்களைப்போல, பொருந்திய மீன்கள் தகுதி

யாகிய சிறுமீன்களை உடல்பூரிக்கும்படி இனிமையாகவுண்டு, மேலுக்குச்செல்கின்ற பறவைகளுக்கு இனாகளாவதை யெதிரேகண்டார்கள். எ - று. (உக)

அன்னமொடு நேமிகுரு காரணுகர் தாரா
மன்னுசிரல் கம்புள்வளர் நாராமலி போதா
வென்னவும டிப்பவினா யீந்துசில நேரு
நன்னாந்று நீர்க்கரையி னண்ணுபொழில் கண்டார்.

(இ - ள்.) அன்னத்துடன் சக்கரவாகப்புள் கோழி ஆலரின்களைத்தின்னுந் தாரா பொருந்திய மீன்குத்தி சம்பங்கோழி வளர்கின்ற நாரா பெருநாராமுதலிய வெல்லாப் பறவைகளுமெப்ப (அவற்றிற்கு) உணவைக்கொடுத்து (யாவனாயுங்காக்குஞ்) சிலபிராணையொத்துள்ள நல்லவாசத்தங்கிய நீரின்களாயிற் பொருந்தியசோலை யைக்கண்டார்கள். எ - று. (க௦)

வேறு.

மயிலாலுவ குயில்குவ வரிவண்டிசை முரல்வ
பயில்பூவைகள் கினியோடிசை பலவாதுகள் புரிவ
வயில்வாள்வீழி மடவாரென வலர்பூங்கொடி யசைவ
வெயிலாதவர் புறமேகுற விரிபூஞ்சினை மிடலா.

(இ - ள்.) மயில்கள் நடக்கின்றன. குயில்கள் கூவுகின்றன. கீற்றுப்பொருந்தியவண்டிகள் இசைப்பாட்டுபாடுவன. பழகிய நாகணவாய்ப்புட்கள் திளிகளுடன் சொல்லுகின்ற பலவாதுகளைச்செய்கின்றன. கூர்மைவாய்ந்த வாள்போன்ற விழியையுடைய மாதர்களைப்போல மலர்ந்தபூங்கொடிகள் அசைவன. வெயிலேச்சிந்துஞ் சூரியன் புறஞ்செல்லும்படி விரிந்த பூங்கொத்துகள் நெருங்கியுள்ளன. எ - று. (க௧)

குழைவாய்மெயிர் முகைவாயவிழ் குளிர் தேனுதை சிந்த
மழையாமென வளர்சாதகம் வாய்வீண்டிடை பருக
வுழையார்மல ரொழிதேனத னுறுவாயிரு கடைவார்
விழைதேனுகர் வனவேசையின் மிகுகாமுக ாணைய.

(இ - ள்.) லீளவாகிப் பரந்த மொட்டுகள் வாயார்சிந்திய குளிர்ந்த தேன் றுளிகள்கிந்ததலால், வளர்கின்ற சாதகப்புட்கள் (அவற்றை) மழைத் துளிகளாமென்று வாயைத்திறந்து பருகவும், அருகிலிருக்கும் மலரினின்றுபிரிந்த வண்டுகள் அச்சாதகப் புள்ளின்பொருந்திய வாயினது இரு புறத்திலுமொழுகும் வீறும்பத்தக்க தேனைப்புசிப் பனவும் வேசையரிடத்தில் மிக்க காமுகையொத்திருந்தன. எ - று. (க௨)

வெள்ளத்திர ளிலெண்டலின் விரிவெண்மண லெக்கர்
கொள்ளச்செழு மதுநுண்ணுளி கொட்டிக்குரு மலர்மேற்
றள்ளித்ததை மகரந்தமுந் தளிர்ந்தக விரவி
நள்ளிற்பிரி யாநந்தன வனமென்னந லக்கும்..

(இ - ள்.) வெள்ளத்தின் மிகுதியானது உண்டாக்குகின்ற நீர்ச்சுழியலால் விரிந்த வெண்மணல்கள் மேடுகொள்ள, செழிய நுண்ணிய தேன்றளியைச் சிந்தி, நிறம்பொருந்திய மலர்களை மேலேதள்ளி, நெருங்கிய மகரந்தப்பொடியையுந் தளிர் களையுந் தகுதியாகக் கலந்து, குளிர்ச்சியினின்று நீங்காத நந்தனவனம்போலச் சிறந் திருக்கும். (க௩)

வேறு.

இனையபொழில் கண்டவர்க னெய்தினரி ருந்து
புணையுமனை யெழிலுமிது போல்வதல தென்றார்
நனையவிழு மென்மலந டத்துவரு தென்றல்
கனைவெயிலு முந்ததுயர் காற்றியதை யன்றே.

(இ - ள்.) இத்தகைய சோலையைக்கண்டு அவர்கள் (நாலவரும் அங்கே)
அடைந்திருந்து அழகுசெய்க வீட்டின் அலங்காரமும் இதினப்போல்வதன்று எனக்
கூறினார்கள். தேனைச்சொரியும் மெல்லிய மலர்களிற்படிந்தவர்த தென்றற்காற்றா
னது, மிக்கவெயிலால் வருந்திய துன்பத்தை யொழித்தது. எ - று. (௩௪)

வேயனைய கோளிடடை மெயினளி ருந் காள்
காயிலை வேவரகன் கண்டபடைகொள் கின்று
னையிடைய மைற் றராள கன்றுணவு நாமப்
போயினர்க ளாங்கொருநி னுனிவினு டுக்கான்.

(இ - ள்.) மூங்கிலையொத்த சோலையுடைய சுசந்தையென்பவன் அருகிற்
பொருந்தியிருந்தான். கோயிலின்ற அச்சவமவாகிய வேற்படையெந்திய சோமகாந்த்
மன்னன் துயில்செய்கின்றான். அந் சச்சமயத்தில் மந்திரி - ள் ஆகாரங்கொண்டுவரு
வதை நாடிவிலகிச்சென்றார்கள். அப்பொழுது ஒருசிறுவன் இனிதாகவந்தனை. எ - று.

கண்டனஞ்சு தன்மைவரு காம்புரி ருனைக்
கொண்டனன்ம கிழ்ச்சிசூல வேற்றாமா னேபான்
மண்டியத வசிறுவன் வந்திருந லத்தால்
விண்டதுவ ருத்தமென வேண்டியது விண்டான்.

(இ - ள்.) சுதன்மையென்பான் (சனக்கருகே) வருகின்ற அழகிய சிறுவனைக்
கண்டு, சிறந்த வீலேந்திய தன் மகனான ஏமகண்டனையே (சண்டாந்) போலக் களிப்
புற்று, மிக்க தவத்தையுடைய அச்சிறுவன் (ஆங்கு) வந்த நன்மையால் வருத்தமொ
ழிந்ததென்று விரும்பி, இசனைச் சொல்லலாயினன். எ - று.

கண்டனன் கொண்டனனென்னும் வினைமுற்றுகள் வினையெச்சப்பொருளன்.
புண்டரிக மெண்குபுழை வாரகைமத வேழங்
கண்டிரவ முந்ததையுங் கானனமி தன்க
ணண்டரின முந்தனிய பப்பவரி தாரு
மிண்டுதி லானாடுன மேவனை யாரே.

(இ - ள்.) புவி - கரடி - துனை பொருந்திய நெடிய கையையுடைய மத
யானை - சிங்கம் முதலிய மிருகங்களும் நெருங்கிய இந்த வனத்தில், தேவசாதியாரும்
ஒன்றியாக வருத்தநகிர்தாகும். (அவ்வாறிருப்ப) மிக்க வன்மையுடையாணப்போல வந்
தனை. நீயார்? எ - று. (௩௫)

நின்னுடைய நாமமெது நின்னையினி தீன்ற
வன்னையவள் யாவண்மகி முயனவன் யாவ
னின்னவன மெய்தியதெ தற்கிவையனைத்து
முன்னையுரை யென்னலுமு னிச்சிறுவ னோதும்.

(இ - ள்.) உன்னுடைய பெயர் யாது? உன்னை யினிதாசுப்பெற்ற தாய் யாவர்? விரும்பத்தக்க தந்தையாயுள்ளார் யாவர்? இவ்வனத்திற்கு வந்தது யாதுக்கு? இவற்றையெல்லாம் முதலிற் கூறுகவேன வின்வாயும், முனி மைந்தன் (அவ்வினாக் கட்டு விட்ட) கூறத்தொடங்கினான். எ - று.

(௩௮)

இருமையும் ளந்துதவ மீட்டுகுலத் துள்ளே
 நெருமைவரும் யான்சிவன னுற்றபெய ரம்மை
 பொருளரிய கற்புறுபு லோமையெனை யீன்றான்
 பிருகுமுனி வன்வரவு பேணு னுந் காகும்.

(இ - ள்.) ஒன்றியாகவந்த யான் இம்மை மறுமைப்பலன்களையு மளவிட்டுத் தமத்தைத்தேடுகின்ற முனிவர் குலத்துப் பிறந்தவன். சிவனென்பது எனக்குப் பொருந்தியபெயர். சமானமில்லாத கற்பையுடைய புலோமை யென்பவள் தாய். என் னைப்பெற்ற தந்தை பிருகுமுனிவன். வந்தது விரும்பத்தக்க நீருக்காகும். எ - று.

என்சரித மின்னதல திலையினி யன்னு
 யுன்சரித மோதுவனந் தூடுபினி யாளன்
 நன்புடையி ருக்கவரு தன்மையெவன் பொண்ணிப்
 மின்புடையி ருத்துமெழிற் பெண்ணரசிக் கென்றான்.

(இ - ள்.) என் சரிதம் இதுவேயன்றி வேறன்று. தாயே! இனியுன் சரி தத்தை யுரைக்க. திருமகளையும் பின்புறத்திலிருத்தத்தக்க அழகையுடைய பெண்க டலையியாகிய உனக்கு நோயாளி யருகிலிருக்க வனத்திலே வந்தகாரணம் யாது? என்று வினவினன். எ - று.

(௪0)

என்றவுட னேக தன்மை யென்பவட னுள்ளத்
 தொன்றுதாய ரத்தனையு மொன்றுமொழி யாமே
 நன்றுமொழி செய்துநய னம்புனறு ளிப்பத்
 துன்றுமல லப்புணரி தோய்ந்துருகி னுளால்.

(இ - ள்.) என்று வினவியவுடனே, சுதன்மை யென்பவள் தன் மனத்திற் பொருந்திய துயரமுழுவதையுஞ் சிறிதும் மறைக்காமல் நன்றாகக்கூறி, கண்ணினிற் றும் நீர்த்துளி சிந்தப்பொருந்திய துக்கசாகரத்தில் மூழ்கி மனமுருகினான். எ - று.

வந்திடுமு னிச்சிறுவன் மல்லலறி வாறு
 மந்தணர்கு லத்தில்வரு மான்றசிறப் பாறு
 முந்துமரு ளாலுளமு டைந்துருகி நீங்கிக்
 கந்தமலி தண்புனல்க வர்ந்துகடு கிட்டான்.

(இ - ள்.) வந்த சிவனென்னும் முனிச்சிறுவன் விளக்கமாகிய (தன்) அறி விலும், வேதியர் குலத்திற்கேன்றி மேம்பட்ட கீர்த்தியாலும், மூற்பட்ட கருணை யாலும் மனம் நெக்குவிட்டுக் கரைத்து (அவ்விடம் விட்டு) நீங்கி, மணமிக்க குளிர்த் தீரைக் கைக்கொண்டு வினாந்து சென்றான். எ - று.

(௪2)

லாய்த்தபுகழ் கைமிசவ னத்துறவிர் சோம
 காந்தன்வன மேயதுக னாந்தனம் றிந்திர்

சோமகாந்தன்பிருகுமுனியையடுத்தபடலம். ௨௫௫

வேந்தனவ னற்பிருகு மெய்த்தவன மைப்பப்
போந்தபடி கேண்மினென வேபுகலுஞ் சூதன்.

(இ - ள்) புகழமைந்த நைமிசாரணியத்திலுள்ள (வேதியர்களாகிய) உறவினரே! சோமகாந்தராசன் வனம்புகுந்ததைக் கூறினோம்; கேட்டீர்கள். அச்சோமகாந்தமன்னன் நல்ல உண்மைத்தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவன் விளிப்பச் சென்றவகையைக் கேளுங்களென்று சூதமுனிவன் சொல்லத்தொடங்கினன். எ - று. (௪௬)

சோமகாந்தன் வனம்புகுபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௭௨௦.

சோமகாந்தன்

பிருகுமுனியையடுத்தபடலம்

காத லரும்புந் தனிமைந்தன் காலக் கழித்துக் கடியியதுஞ்
சோதி வதனம் பரதூங்க தூக்கவுளத்தால் வாடியதுங்
கோதி நவத்துப் பிருகுமுனி குறித்து நோக்கியினென்னோ
வேத முழந்தான் வினா யிது மென்று சிவனன் முகப்பாரா.

(இ - ள்) (காணுந்தோறும்) ஆசையதிக்கும் ஒப்பற்ற புத்திரன் காலந்தாழ்த்துவந்ததும், ஒளிவாய்ந்த முகமானது பிறதுக்கத்தால் தூக்கமுற்ற மனதைக்காட்டி வாடியுள்ளதும் ஆகியவற்றைந் குற்றமில்லாத தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவர் யோசித்துப்பார்த்து, *இவன் யாதோ துன்பமடைந்துளான். (அதனைக்) கேட்டறிவோமென்று சிவனன் முகத்தைப்பார்த்து. எ - று. (௧)

பாணித் தடுத்தா யதுவன்மிப் பிருவந் திருந்த துன்முகமு
நாணிச் சிறிதுங் கரவாம னடந்த செய்தி மொழியென்றான்
கோணைத் தவத்தான் குறிப்பயிந்து குளிர்நூற் கமலத் தாளிறைஞ்சி
மாணச் சிறந்த பணிமொழியான் மைந்தன் முழுதும் வகுத்துரைப்பான்.

(இ - ள்) நீர்கொண்டு வந்தனை. அதுவேயல்லாமல், உன்னுடைய முகத் துன்புற்றிருக்கின்றது. வெட்கத்தினற் கொஞ்சமும் மறைக்காமல் நடந்த வரலாற்றைக் கூறுகவென வினவினர். வலிய தவத்தையுடைய தன் பிதாவின் குறிப்பையுணர்ந்து, குளிர்ச்சிபொருந்திய அழகிய தாமராமலர்போன்ற பாதத்தைப் பணிந்து, மாட்சிமைப்பட்ட வயர்ந்த தாழ்வாகிய சொற்களாற் சிவனனென்னுஞ் சிறுவன் பிரீத்தாக் கூறுகின்றான். எ - று. (௨)

நறுமென் புனதுக் கிறந்தேனை நாமும்பொழிலிற் றுணைவனொடு
முறுதல் புரிந்தக் கிருந்தொருத்தி யுறுமென் பெயரா திகள்கினைவ
மறுவி லவட்கு விடுத்தவடன் வரவு வினவி யறிந்தனது
வினைவ பொழுது நீடித்த தெனியேன் றளர்வு மினிக்கேளாய்.

(இ - ள்.) வாசந்தங்கிய மெல்லிய நீருக்குச்சென்ற வெண்ணை, மணம்வீசுஞ் சோலையில் ஒருத்தி தன் கணவனுடனிருந்து பொருந்திய என் பெயர் முதலியவற்றைக் கேட்க, குற்றமில்லாத அவளுக்கு (யான் அவற்றை) க்கூறி, அவளுடைய வருகையைக் கேட்டுணர்ந்தேன். தந்தையே ! (அதனாற்) காலமிக்கது. யான் வருந்தியதையும் இனிக்குக் கேட்பாயாக. எ - று. (க)

சவுராட் டிரத்தித் தேவநகர் தனில்வாழ் றோம காந்தனுயிர்
கவாநோய் வருத்தப் பெருஞ்செலவங் கழித்துப் சுதன்மை யெனுமணையு
மிவர்குழ் சியின நிருவருமபி நெய்த விடுதலா நாலவருநதா
மவிர்வா ஹுகாது நருமுநதா ரீனய ரதறிகே முகம்புலாநதேன்.

(இ - ள்.) சவுராட்டிரதேசத்திலுள்ள தேவநகரத்தில் வாழ்ந்து சோமகாந்த ராசன் உயிணாக் கவரத்தக்க நோயானது வருத்தலால், மிக்க செல்வுகளை விடுத்து (தானும்) சுதன்மையென. றும் மணையி புர், மேற்கொண்ட மந்திரித்தன்மையுடையா நிருவரும் பின்வர, நாலவருமாக வனத்தில் வந்தார்கள். அவர்கள் வாயுவைப்பருகி நரசகதையுடைய னட்டத்து வருந்துகின்றார்கள். அதற்காகவே முகம் புலாநதேன். எ - று.

கனிகாய் கிழங்கு கொணாநதளிப்பக காத லமைமாசர் புறம்போந்தார்
நனிபூ வணையு பாற்றுகா னலையு மணன்மேற் கன்படுத்தா
னிநிபார் துணைநோய்க் கெனசு சுதன்மை யிகநத சுகமும் பெறுந்துயரும்
புனிதா நினைநது ினைந்துருகிப் பொருமி பெனைக்கண் கொத்தமுதாள்.

(இ - ள்.) ஆசையுடைய மந்திரிகள் பழங்கள் காய்கள் கிழங்குகள் (முதலிய வற்றைக்) கொண்டுவிட்டு கொடுப்ப வெளியே சென்றார்கள். மிக்க மலர்ச்சயனருஞ் சகிக்காமன்னன் துன்புசெய்யும் மணலின்பேரிற் றுயில்கின்றனன். இனி இந்நோய் க்குத் (தீர்ப்புசெய்யு) துணையாவர் என்று கூறி, சுதன்மையென்பவன் வெறுத்த சுகத்தையும் அடைந்த துயரத்தையும் ினைந்து நினைந்து மனமுருகி எண்ணக்கண்டு கூறி விம்மியமுதனன். புனிதமான தந்தையே ! எ - று. (இ)

திம்பா லடிசி றரும்பாகஞ் சிதையா தமைத்துப் பொற்கலத்தி
லாம்பான் மையின லினிதூட்ட வதுவு மிசைவின நெனுங்கோமா
னோம்பா தென்ற காய்கனிநீ ருண்ணும் பாவம் பாவமிது
கும்பா திடும்பை யனைத்துமெமைக் கொள்வ தோவென் றாற்றினுள்.

(இ - ள்.) மதுரமாகிய பாற்சோற்றைத் தக்க பாகங்கொது சமைத்துப் பொற்பாத்திரத்தில் வைத்து இனிமையாகப்பொருந்த லுட்டின அதுவும் உண்ணற் கினியதன்மென்றமொக்கும் அரசன் (உடலைப்) பாதுகாவரதென்ற காயையும் கனியையும் நீரையும் உண்பானோ? பாவம். இது பாவம். துன்பமுழுதும் குறையாது எம் மைக் கைக்கொள்கின்றதோவென்று அழுதனன். எ - று. (சு)

மதிபோ லொளியும் பெருவலியும் வரையா வனப்பும் விரவுடலம்
பொதிதா தவிழ்நத மலர்மலை பூஞ்சந் தனமா திகளணிந்து
துதிவா னிறையும் பெருதழுங்கச் சுகவா ரிதியின் முழுகினோன்
முதிர்நோய் வருத்தற் துயர்க்கடலின் முழுகி னுனென் றழுகினைந்தாள்.

(இ - ஈ.) இவ்வகைத் துறைமுகம் விரைவிலும் பெருகவியும் அளவிடப்படாத வகை யாகும். பொருட் திய கட்டிடம், மீதம், மகரந்தத்தைச் சொரிந்த 'மலர்மாலை' அழகிய சத் தை மூத்தியான வணிகத் துறைமுகம், துறைமுகம் வின் னுலகத்தாசனான இத்திரனும் மலர்ம் பொருட் துறைமுகம் இப்பக்கத்தில் மூழ்கிவிட்டதவன், முதிர்ந்தகோயால் வருத்தகிற்ற துறைமுகத்தில் மூழ்கிவிட்டதென்று நென்று புலம்பி வருத்தினன். ஏ - று. (எ)

மலர்ந்த மகரந்தப் பெருஞ்சுற்ற மறறு மடுக்கீதா ரொடுங்கலந்து
சிந்தை துறியப் பைம்பொழியுந் தெவிட்ட வினிய வேறுகாநதே
மூத்த நகரம் விடுதலித் தவருங்கா னடுத்து விலங்கோடு
மெய்த் திலகத்து மிருகதினைய மாணோ மென்று மெடுத்துரைத்தான்.

(இ - ஈ.) புத்திரர்கள் புத்திரிகள் பெரிய உறவினர்கள் மற்றும் கலத்தவர்கள் முதலானோடுங்கூடி மணங்களிக்குமபடி ஐம்பொறிகளுந் தெவிட்டும்படி இனிய பொருள்களையே புசித்தோம். அந்தத் தேவநகரத்தை விலகி இந்த அரிய வனத்தை மூண்டதது மிருகங்களோடும் எவ்விடத்திலு மிருகது துன்ப மடைந்தவாக ளானோ மென்று எடுத்துக்கூறினன். ஏ - று. (அ)

வேறு.

இவ்வனநி கழந்ததென யாவையும திகதிட்
மெய்வனமி ருந்தமுனி பொள்ளுளச ரந்தே
பெய்வனமி ருந்தனரி யமபுசிறு வாரீ
யாவனம மெதவரை யிவ்வனழை பென்றார்.

(இ - ஈ.) இவ்வகையாக நடந்ததென்று (சிவனன்) கூற, எல்லாவற்றையும் யோசித்த, அவ்விடத்திலிருந்த முனிவன் ஓளரிய கிருபையிருந்து, மகனே! அவர்க ளெங்கே யிருக்கின்றார்கள். சொல்லுக நீ யவ்விடஞ் சென்று நீ யவர்களை யிங்கே யெழுந்தவருகவென்றான். ஏ - று. (க)

தந்தையருள் கொண்டவர்க டங்குபொழி னண்ணி
பெருதையருள் கூர்ந்தனரெ முரதுவரு வீரென்
றுத்துமவிழை வாரகிறுவ னோதிமுன டந்தான்
மந்திரிகண் முன்பின்வர மற்றவாந டந்தார்.

(இ - ஈ.) (சிவனன்) தன் பிதாவின் கிருபையைப்பெற்று, அவர்கள் பொருட் திய சேரியைய யடைந்து, என் பிதா (உங்களைப்பேரிற்) கிருபைகொண்டனர். எழுந்த வருவீர்களாக வென்றுகூறி, செலுத்துகின்ற ஆசையார் கூறி முன்னே நடந்தனன். மந்திரிகள் முன்னும் பின்னும் வர அரசனும் அவன் மனைவியும் நடந்தார்கள். ஏ - று.

இற்றைவனா யேபிணியி நந்ததென வெண்ணி
யுத்தமகிழ் வாரண்கும ளத்தெயும வர்ந்து
சந்துருளி யேகிவளர் தண்டிலை நைந்த
பொற்றவெழி ளாக்கிடமும் புத்தகங்க ளன்றே.

(இ - ஈ.) இவ்வகையிலேயே பிணியெழிந்ததென்று கருதிப் பொருத்திய களப்படிப்பு, மூலமும் மனமும் வளர்ச்சிபெற்று, சிந்தையுறுத்து வளர்கின்ற சேரியை மூலக்கவிதையுறுத்துப் (பிரகுமூலியாவையுடைய) சிந்தைக்கிற் புகழ்காரன். ஏ - று.

வேறு.

புனிமூல புல்வா யுண்ணப் புழைக்கையான் மதமால் வேழம்
வலிகொள்கண் டர வத்தின் வார்கவற் கேச நீவ
மெலிவுகண் டிருஞ்சூற் பாம்பு விழுங்கினை மயில்க ணல்க
நவ்பகை வயிர மின்றி நண்ணின வுயிர்க ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) புலியின் முலையை மாணாது பருகவும், வலிமையாய்ந்த சிங்கத்
தின் நீண்ட பிடரிமயிளை, துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையினால் மதம்பொருந்திய
பெரிய யானையானது தடவவும், பெரிய சூட்டுகொண்ட பாம்புகள் மெலிதலைப்பார்
த்து மயில்கள் விழுங்கத்தக்க இனையைக்கொடுக்கவும், தன்புசெய்கின்ற பகைவழிய
மில்லாமல் உயிர்கள் யாவும் பொருந்தின. ஏ - று.

(௧௨)

பருவம்வந் தடுத்த காலும் பயோதரம் பெயன்மி காது
பருவமில் லாத காலும் பஃறுனி மழைதா ழாது
பருதியோ ரியல்பி னென்றும் பயில்வெயில் பரப்புந் தென்ற
லொருவிவன் காலும் வீசா வுகுபனி மிகையும் வீறு.

(இ - ள்.) பருவமுற்ற காலத்திலும் மேகமானது மழைபெய்கை மிகாது.
பருவமில்லாதகாலத்திலும் பல துளிகளையுடைய மழை குறைவுறாது. சூரியன் ஒரே
தன்மையுடன் எக்காலத்திலும் வெயிலைப் பரவச்செய்வான். வலியகாற்றும் தென்றலை
விலக்கி வீசமாட்டாது. சொரிகின்ற பனியானது மிகுதியும் அதிகரியா. ஏ - று.

இச்செய்யுளால் எக்காலத்தும் மிதமழையும் மிதவெயிலும் இனந்தென்ற
லும் சிறு பனியும் அங்குண்டென்றார்.

(௧௩)

இருதுவேற் றுமைக ளின்றி யிருத்தலிற் பலவே றான
தருவும்வார் கொடியும் புல்லுஞ் சகலமும் தளிர்ந்துப் பூத்து
மருவிராய் வளங்கண் முற்று மன்னிவான் புனாயு மந்தப்
பிருகுவாச் சிரம நோககிப் பெருகுவிம் மித்த ரானார்.

(இ - ள்.) இருது வேறுபாடுகளில்லாமல் (என்றும் ஒரேசீராய்) இருத்தலால்,
பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு மரங்களும், நெடிய படர் கொடிகளும், புற்களும், சகல
செடிகளுந் தளிர்விட்டு மலர்கள்கொண்டு வாசனையுடன் கலந்து எல்லா வளப்பங்களு
நிலைபெற்றுத் தேவலோகத்தை யொத்திருக்கின்ற அந்தப் பிருகுமுனிவனுடைய ஆச்
சிரமத்தைப்பார்த்து மிருந்த விம்மிதமுடையவர்களானார்கள். ஏ - று.

இருதுக்கள் ஆறு: கார் கூதிர் முன்பனி பின்பனி இளவேனில் முதுவே
னில் என்பனவாம். இவை முறையே ஆவணிமுதல் இரண்டிரண்டு மாதங்களாம். (௧௪)

வனம்படு புண்ட நீச மலர்த்தவி சகற்றி வேதன்
வனம்படு புண்ட நீச மணித்தவி சிருந்தாற் போல
வினம்படு முனிவர் சூழ வெரிவிழி வேங்கைத் தோலிற்
மனம்பெரு தவமாக் கொண்ட தாபத னிருப்பக் கண்டார்.

(இ - ள்.) பிரமதேவன் சலத்திலுண்டான தாமரைமலர்ப்பிட்டத்தை யகற்றி,
தாமரைத்திலுண்டான புலித்தோலாகிய அழகிய ஆசனத்திலிருந்தாற்போல, செவ்வ
கொம்புகை பெரிய தவமென்று அதனை மேற்கொண்ட பிருகுமுனிவன் தன்னினை

சோமகார்தன்பிருகுமுனிவ்யுத்தப்படலம்.

தங்கனாடிய முனிவர்கள் புடைசூழ, தீயைச் சொரியும் விழியையுடைய புவித்
தோலில் வீற்றிருக்கக்கண்டார்கள். எ - று.

தம்பிரான் முகத்து ளொன்று சண்முக ராஜாற் பேரால்
வம்பறாக் கமல வாழ்க்கை வானவன் முகத்து ளொன்றிங்
கும்பர்கூழ் பிருகு வாகி யுறைவதை யறியா ரெல்லா
மெம்பிரா னறுத்தா னென்ப ரெனவியந் தடுப்பச் சார்ந்தார்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுடைய திருமுகங்களிலொன்று முருகப்பெருமானாக.
அவதரித்தார்போல, வாசனையகலாத தாமரைமலரில் வாழும் பிரமதேவனுடைய முகங்
களிலொன்று, இவ்விடத்தில் தேவர்கள் சூழ்கின்ற பிருகுமுனிவனாகி வீற்றிருப்பதை
புணராதவர்கள் யாவரும், (அமுருகத்தை) சிவபிரான அறுத்துவிட்டன ரென்பார்க
ளென்று சீர்தோஷமுற்றுச் சமீபித்தடைந்தார்கள். எ - று. (கௌ)

கண்டவர் கண்ணுன் மீட்டுங் காணவுங் கூச நீர்சோர்
புண்டகு குட்ட யாக்கைப் புரவலன் முதனூல் வேருங்
கொண்டதம் பெயர்வெவ் வேறு கூறியெட் டுறுபபு மைந்து
மண்டனிற் படிய விழ்நது மலர்க்கரங் கூப்பினின்றார்.

(இ - ள்.) பார்த்தவர்கள் தமது கண்களால் மறுபடியும் பார்ப்பதற்குங் கூசும்
படி நீராச்சொரியும் புண்ணமைந்த குட்டநோய் பொருந்திய உடலையுடைய சோம
கார்தன் முதலிய நான்குபேர்களும், தாங்கொண்ட பெயர்களை வெவ்வேறாகச் சொல்லி
எட்டுறுப்புக்களும் ஐந்துறுப்புக்களும் பூமியிற் பொருநதுமபடி, பணிந்து தாமரைமலர்
போலுங் கைகளைக் குவித்துநின்றார்கள். எ - று

எட்டுறுப்புக்கள் பொருந்தப்பணிவது அஷ்டாங்க நமஸ்காரமென்றும், ஐந்
துறுப்புக்கள் பொருந்தப்பணிவது பஞ்சாங்க நமஸ்காரமென்றும் கூறப்படம். இதனை,

குதகங்கிதை.

“வலஞ்செய்து தண்டதனை மானவிதி வழிதழுவத
தலந்தன்னிற் பணிந்தெழுத தலைகரமற் றிருகண்ணன்
துலங்குமோ வாய்புயங்க ளெனுமெட்டுந் தோயமயி
ரிலங்குசிரங் கரமுழந்தா ளெனுமைந்து மிசைந்திடவே.” — என்பதனு
ணங்க. இதில் பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் மாதர்கட்டுரியதென்ப. (கௌ)

அவரவர்க் காசீர் வாத மருந்தவப் பிருகு கூறக்
கவர்கயிற் கழலா னுள்ளக் கரையறு மன்பு பொங்க
வுவரியுண் டெழுந்த கார்போ லொளிவிழி யுறைப்ப மெய்யி
னிவர்மயிர் பொடிப்ப வேர்ப்ப விழுதென வருகிச சொல்வான்.

(இ - ள்.) அரிய தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவர் அவரவர்கட்கு ஆசீர்வச
னங்கள் சொல்ல, பிளவுபட்ட கடைப்புணர்வுடைய வீரக்கழலணிந்த சோமகார்தன்
மனத்தில் எல்லையிலாத அன்பு அதிகரிக்கவும், கூடல்புருகியெழுந்தமேகத்தைப்போல
ஒளிபொருந்திய கண்கள் நீர்த்துளி சிந்தவும், உடலின்பொருந்திய மயிர்க்குச்செறிவு
வும், வேர்க்கவும், நெய்யைப்போல வருகிச் சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. (கௌ)

வேறு.

பண்டிபுரி தீவினையின் பயனாகியுடவிடமாக்
கொண்டெழுந்தெ னலமுழுதுங் குமைத்தபெரு நோய்முடித்தாற்
றொண்டிபுரி நலவினையூழ் சூழ்நதபிடர் பிடிததூத்தப்
புண்டரிக மலர்ப்பாதம் போற்றலுறும் பயனபெற்றேன்.

(இ - ள்.) முற்காலத்திற் செய்த தீவினையின் பிரயோசனமாக, தேகத்தை
விடமாகக்கொண்டோங்கி, என அழகு முழுவதையு மொடுக்கிய பெருவியர்தியினால்
தேவரீருக்குப் பணிவிடைசெய்யத்தக்க நலவினை யூழானது, என்னைப் பிடர்பிடித்துத்
தன்ன (தேவரீரது) தாமரைமலர்போன்ற திருவடியைத் துதிசெய்யும் பயனை யடைந்
தேன். எ - று. (கக)

சென்றபல பிறவிகளுஞ் சேருமெதிர் பிறவிகளு
மொன்றியவிப் பிறவியொடு முறுவியுப்பம் படைத்தனவா
மின்றுனது மலர்ப்பாத மிறைஞ்சலினென நவமாத்ரி
நன்றுபுரி வினைப்பயனு நண்ணியவென பாலெந்தாய்.

(இ - ள்.) எகதையே! கீழ்ப்போன பல சன்னங்களும், மேல்வருஞ் சன்னங்
களும், பொருந்திய இரதச் சன்னத்துடன் அமைந்த சிறப்பினை யடைந்தனவாயின.
இப்பொழுது தேவரீருடைய தாமரைபோன்ற பாதத்தை வணங்குதலின் என் தவமுத
லியன நனமைசெய்த வினைப்பயனகளும் என்னிடத்திறுந் எ - று. (௨௦)

எளியேன்கல வியுங்குலமு மீண்டறிவும பயனபட்ட
வளியேனை யுயிர்த்தவரு மருமபெருமபே றுடையவரே
களிபாராத கற்பகத்தைக் கலந்தவாகருக் குறைவினேரே
யொளியாரந்த நினதடியை யுற்றேற்குங் குறையுண்டோ.

(இ - ள்.) ஏழையேனுடைய விதையுங் குடிப்பிறப்பும் நெருங்கிய விசே
களும் பலனடைந்தன. சாமானியனான என்னைப் பெற்றவாகளும் அரிய பெரிய பேற்
றினை யுடைவாகளே தேனபொருந்திய கற்பகத்தருவைச் சோந்தவர்க்குக் குறைவில்
லையே (அதுபோல) ஒளிபொருந்திய தேவரீருடைய திருவடியை யடைந்தேனுக்குங்
குறையுண்டோ (இலலை) எ - று. (௨௧)

இம்மையிலே பாவவினை யாதுமிழைத்தே னல்லே
னமமையிலே பெருமபாவ மாற்றினே னாகலினே
னம்மையிலே பெருங்கதிககா முறுதியுமிந கேயழியச்
செம்மையிலாக் கொடுமபினியென் றேகமடர்த் தெழுந்ததுவே.

(இ - ள்.) இந்தப்பிறவியில் (அடியேன்) சிறிதும் பாவத்தொழில் செய்ய்தே
னல்லேன். முற்பிறவியிற் பெருமபாவங்களைச் செய்துனென். ஆண்படியாகல் மதுபிற
வியிற் பெருங்கதியை யடைந்ததாகிய உறுதிப்பாடும் இப்போழுதே யழியும்படி செம்
மையின்வாத தொழுதோயானது என்னுடைய தேகத்தைத் துன்புறுத்தித் தொன்றி
யவனான. எ - று. (௨௨)

தொன்றியவன் தான் குன்றித் தான் லவந்தமந் திரங்கனினால்
தொன்றியவன் பிணிவருந்த வருந்தியுந்தான் வருந்தாம

ஸ்ரீரத்தவெனும் சந்திரமேருநீ செனவனத்து வினார் ததனிப்
பெருந்தனநின் னருளான் திப் பெயர்க்குமொரு மருந்தில்லை.

(இ - ள்.) அரிய தவத்தினாலும் தானத்தினாலும் அவுடசத்தினாலும் கந்தி
ரங்கனாலும் வருத்திய விப்பினி வருந்த வருந்தியும் தான் வருந்தாமற்படியிருந்து,
அவையாவுமீ எருவும் நீரும்போலக்கொண்டு உள்ளத்து பெருகியது. பெருந்தவமு
டைய பிருகுமுனிவரே! இனித் தேவரீரது திருவருளன்றி (அதனை) யொழிக்கும் ஒரு
வருந்த (வேறே) கிடையாது. ஏ - று. (உக)

வினங்குபிற வைகன்மற்றும் விழுத்தவகின் னுச்சிரமத்
திலங்குபகை வயிரமுறா தின்பமுறக் காண்டலினும்
யுலங்கவரும் பிணிப்பகையுந் தொழுககையேன் றனைவருத்தா
தலங்கியினி யழியுமெனக கையமில்லையையமில்ல.

(இ - ள்.) சிறந்த தவமுடையவரே! மிருகங்களும் பறவைகளும் மற்றுள்ள
னவுந் தேவரீருடைய ஆச்சிரமத்தில் விளங்கிய பகைதன்மையைப் பொருந்தாது
களித்திருப்பக் காணப்படுதலால், தேவரீரைத் தொழுகின்ற கையையுடைய என்னைத்
துன்புசெய்யும் பிணிப்பகையும் என்னை வருத்தாமல் இனிசுகுகியழியும் (என்பதில்)
எனக்குச் சந்தேகமில்லை, சந்தேகமில்லை. ஏ - று. (உச)

எனவுணாப்பப் பிருகுமெனும் மிருந்தவததோ னருள்கூர்ந்து
தனதுளத்துத் திபானித்துச சார்ந்தபிணி முதலையு
நினதுவிழை வினைமன்னா நின்மலனா ருளகூட்டு
மனமுனைந்து தவறாது வருமினாப்பா னுதியென்றான்.

(இ - ள்.) என்று சோமகாந்தன் கூற, பிருகுமென்று சொல்லும் பெருந்தவ
முடையவர் கருணைமிருந்து தன் மனதில் தியானஞ்செய்து, (அவனுக்குச்) சம்பலித்த
கோயின் காரணத்தை யோசித்து, அரசனே! உன் விருப்பத்தை மலரகிதனாகிய கடவு
ளுடைய திருவருள் கைகூடச்செய்யும். மனவருத்தமுற்றுத் தளரவேண்டாம். வழி
வந்த இனாப்பாறுகவென்றான். ஏ - று. (உரு)

உழையிருந்தோர் பிருகுமுனி யுரைத்தருளிப் பிணையுணர்ந்து
விழைவினாப்பூர் தயிலாதி மிகவாட்டி யறுசுவையுந்
தழைதருநால் வகையுணவுந் தகலூட்டி யுபசரிப்பக்
கழைசுளியுந் களியானைக் காவலனா தியாமகிழந்தார்.

(இ - ள்.) அருகிவருந்தவர்களுள் பிருகுமுனிவருரைத்த குறிப்பையறிந்து வீரு
ம்பத்தக்க வரசுந்தங்கிய மலரெண்ணெய் முதலியவற்றை மிகதியாகவிட்டு மூழ்கு
வித்து, அறுசுவைகளும் பொருத்திய நால்வகை யுணவுகளையுந் தக்கபடி யுண்பித்து,
உபசாரணசெய்ய, கட்டுத்திறியைக் கோபிக்கின்ற களிப்பையுடைய யானைச்சேனை
மேருந்திட அரசன் முதலானார் அகங்களித்தார்கள். ஏ - று.

அறுசுவை : கார்ப்பு - துவர்ப்பு - கைப்பு - புளிப்பு - இனிப்பு - உவம்பு
என்பபேய். நால்வகை யுண்டி : உண்ணல் - தின்னல் - நக்கல் - பருகல் என்பபேய்.
இவற்றுள் சோறு முதலியன வுண்டல் - கறி முதலியன தின்னல் - தேன் முதலியன
நக்கல் - நீர் முதலியன பருகல் என்பபேய். இவற்றுடன் உரிநுல் ஒன்று கூட்டி ஐந்
தெனத்துமுண்டு. (உரு)

என்றுமா தவக்கேட்ப விருந்தவத்துப் பிருகுன்னபா
லன்றுவேற் கரத்தாச னடுத்ததுரைத் தவனவற்குத்
துன்றுதி வினைநன்மை சூழ்ந்துரைத்த வவ்விரண்டு
யின்றுகூறுவன்முறையே பெனக்குத முனியியம்பும்.

(இ - ள்.) என்று (இவ்வகையாக) பெருந்தவசிகளான கைமிசாரணிய முனி
வர்கள் கேட்கும்படி, சிறந்த தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவனிடத்தில் வேற்படை
தாங்கிய சோமகாந்தமன்னன் அடுத்த வகையைக்கூறி, அப்பிருகுமுனிவன் சோமகாந்
தனுக்குப் பொருந்திய தீவினை நல்வினைகளை யாலோசித்த க்கூறிய அவ்விரண்டையும்
இப்பொழுது முறையே சொல்கின்றேனென்று சூதமுனியின் சொல்லையினன். எ - று.

சோமகாந்தன் பிருகுமுனியையடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - எசுஎ.

சோமகாந்தன் தீவினைப்படலம்.

கருவினை வேரொடுங் ககோந்த மாதவப்
பிருகுயின் பேராள் பெற்ற மன்னவன்
யிருவிய லத்தினஞ் சென்ற மற்றைநாட்
பருதிவந் தெழுமுனம் படுக்கை நீங்கினான்.

(இ - ள்.) பிறவியை வேரொடுங் பறித்தெறிந்த பெருந்தவமுடைய பிருகு
முனிவனுடைய பெருங்கருணையைப்பெற்ற சோமகாந்தராசன், செல்வமமைந்த அந்
தையதினங்கழிந்த மறுதினத்தில், சூரியன் (உதயகிரியில்) வந்து புறப்படுவதன்முன்
னமே தயிலொழிந்தான். எ - று.

சோமகாந்தன் தன்முயரகலத்தக பிருகுமுனிவர் கருணையையடைந்த தின
மாதலின் அதனைத் “திருவியலற்றைநாள்” என்றார். (உ)

நாட்கடன் முடித்தன னுடு மைவகை
வேட்கையும் விடுத்தாள் விரவு மெய்த்தவன்
நூட்கம லங்ககோச சாராது தாழ்த்தவன்
வாட்கடைக் கண்டர மருங்கு வைகினான்.

(இ - ள்.) நீதிபகருமத்தை முடித்தான். பொருந்திய ஐவகை வேட்கையு
மொழித்துக் கிருபைபொருந்திய உண்மைத்தவமுடைய பிருகுமுனிவருடைய திரு
வடித்தாமலாகளை யடைந்து பணிந்து அவருடைய ஒளிபொருந்திய கடைக்கண்பார்
வை யுண்டாகும்படி அருகிலிருந்தான். எ - று. (உ)

வேட்டன வேட்டவா வினைக்கு மைங்கான்
சேட்டொளிப் பதமலர் சேர்ந்த மாதவன்
வாட்டுயிப் பிணியினை வாட்ட ஸாமன
நீட்டிய பழினை யெடுத்துக் கூறுவான்.

(இ - ன்.) விரும்பிய பொருள்களை விரும்பியவனாகையே புண்ணெய்யும் ஐந்து திருக்காய்களையுடைய விநாயகக்கடவுளது பெருமையுற்றுப் பிரகாசிக்கின்ற திருவடித் தாமரைகளைச் சேர்ந்த பெருந்தவசியாகிய பிருகுமூனிகர் (சோமகாந்தனைத்) துன்புறுத்துகின்ற இத்தக் கொடுகோனைய யொழிக்கவாருமென்று, (அவன்) தேடிய பழுவிறையை யெடுத்துச் சொல்லலாயினர். எ - று. (க)

ஓன்னலர் மணிமுடி யுரிஞ்சுந் தாளினேய்
மன்னிய விர்தமால் வரையி னோர்புறந்
கொன்னெடு நகரங்கொல் லார மென்றுள
தந்நகர் நாய்கனல் லறியின் மிக்குளான்.

(இ - ன்.) சத்துருக்களுடைய இரத்தினகிரீடங்கள் உராய்கின்ற பாதத்தை யுடைய சோமகாந்தனே! நிலபெற்ற பெரிய விந்தகிரியின் ஓர் பக்கலில் பெரிய கொல்லாரமென்னும் நகரமொன்றுள்ளது. அந்நகரத்து வர்த்தகன் (ஒருவன்) நல்ல அறிவின் மேம்பட்டவன். எ - று.

நாய்கன் - வணிகன்.

(ச)

சித்துரு வப்பெயர் சிவணி வாழ்தரு
மத்தரு வணிகனுக் கான்ற கற்பினுண்
மெத்தெழிற் சுலோசனை மெய்த்த வத்தினுற்
புத்திர னெனவுனைப் பொற்ப வின்றனள்.

(இ - ன்.) சித்துருவென்னும் பெயராய்ந்து வாழ்ந்த அந்தத் தருதியாகிய வணிகனுக்கு மேம்பட்ட கம்பையுடைய அழகுமிக்க சுலோசனை யென்பவன் மனைவி. அவர்கள் உடல்வருந்திச் செய்த தவத்தினாலே உன்னைப் புதல்வனாக அழகு பெறப் பெற்றார்கள். எ - று. (ஊ)

காமர்த னெனும்பெயர் கலந்து பாலனு
யேழுறு தருணம்வந் தெய்து செவ்வியிற்
ரேமறு குடும்பினி யென்னுந் தோகையைத்
தீமுனர் வரைந்துடன் சேர்த்தி னுனரோ.

(இ - ன்.) காமர்தனென்னும் பெயர்பெற்றுப் பாலவயதடையவனாகி நல்ல வயதுவந்த காலத்தில், (உன் தந்தை) குற்றமற்ற குடும்பினியென்னும் பெயரையுடைய மயிலின் சாயலையுடையவளை அக்கினி சாட்சியாக (உனக்கு) மணஞ்செய்து புணர்த்தினான். எ - று. (க)

இடும்பெயர்க் கேற்புற வெழுவர் மைந்தனா
யடும்படை வாட்கணி னைவர் மாதரைக்
குடும்பினி யீன்றனன் குலவி வாழ்நான்
கடும்பழ துந்தைவான் கதியிற் சென்றனன்.

(இ - ன்.) (குடும்பினியென்று) இடப்பட்ட பெயருக்குத்தக்கபடி ஏழு புத்தர்களையும், (பகைஞரைக்) கொல்லுகின்ற வாட்படைபோன்ற கண்ணையுடைய ஐந்த புத்திரிகளையும் அக்குடும்பினியென்பவன் பெற்றனன். (இவ்வாறு) கூடி வாழ்ந்தால்தில், வயோதிகனான உன் பிதா நல்லகதியிற் போயினான் [மிரித்தான்.] எ - று. (ஊ)

வருந்தியன் னையுமனு மரணஞ் செய்தன
 டிருந்திய காவலர் தீரப் பட்டியாய்
 முருந்தின முறுவல்வே சையரின் முன்னிநீ
 யருந்தன மனைத்தையு மழிவு செய்தனை.

(இ - ள்) (அப்பொழுது உன்) தாயும் மனம் வருந்தி அதுமரணஞ் செய்து
 கொண்டனர். திருத்தமாகிய தாய்தந்தையர்களிறத்தலால் திருடனும், முருந்து
 போன்ற இனமைவாய்ந்த பல்வரிசையையுடைய வேசையர்சுகத்தில் விருப்புற்ற, நீ
 அரிய செல்வமுழுவதையும் அழித்தனை. எ - று.

அதுமரணம் - கணவனிறந்தது பொருது தானுயிர்த்தல். இஃதுடன் கட்
 டையேறுதல் முதலியன. முருந்து - மயிலிறகின் அடி. (அ)

தருமமன் னுனக்கெனத் தாரஞ் சாற்றவும்
 பொருள்வரு வாய்கலம் புலியில லாதியை
 டிருமனப் பெண்டி ரி னிழுகில் லாமையை
 மருவிமிக் கிரந்துசின் னாள்வ முங்கினை.

(இ - ள்.) இஃதுனக்கு நீதியன்றென்று, உன் மனைவியானவள் சொல்லவும்,
 (கேளாவனாய்) பொருள்வரதச்சக்கவழிகள் கப்பல்கள் நிலங்கள் வீடுகள் முதலியவற்றை,
 இருமனப்பெண்டிராற் போக்கடித்து, இல்லாமையாகிய தரித்திரத்தை யடைந்து மிக
 வும் பிச்சையெடுத்துச் சிலகாலங்கழித்தனை. எ - று.

தாரம்-மனைவி. இது தன்கணவனும் மங்கலதாரமணியப்பெற்றவனென்பது.

இருமனப்பெண்டிர் - வேசையர். இவர் அகத்திலொன்றும் புறத்திலொன்று
 மாக நடப்பவராதலின் இவ்வாறழைக்கப்பட்டனர். (க)

உ - று.

பொய்ச்சு ளுரைத்தும் பொய்யுரைத்தும் குறையுரைத்தும் பொருளிட்டி
 மைச்சுழ் படைக்கட் பொதுமாதர் மகிழ்ச் சிலநாள் வழங்கினைபின்
 கைச்சு டகம்பா டகங்குழைமுழண் கலமா திகளுங் களவாண்டு
 மெய்ச்சுழ் மகளிர் கற்பழித்தும் விடரிற் சிறந்தோ னுயினையால்.

(இ - ள்.) பொய்ச்சத்தியஞ்செய்தும், பொய்ச்சாட்சி கூறியும், கொள் சொல்
 வியும் (தீயவழியிற்) பொருள்சம்பாதித்து, மையெழுதிய வேற்படைபோன்ற வீழியை
 யுடைய வேசையர் களிப்பெய்தச் சிலகாலங் கொடுத்துவந்தனை. அதன்பின்னர், கையி
 லணியத்தக்க சூடகம் - பாடகம் - குண்டலம் - ஆபரணங்கள் - பாத்திரங்கள் முதலிய
 வற்றைத் திருடியும், சத்தியக்காப்புடைய கற்புடை மகளினைக் கற்பழித்தும் விடர்
 களிற் சிறந்தவனாயின. எ - று.

பொதுமாதர் - யாவர்க்கும் பொதுவாயுள்ளவர். முறை முதலியன கொள்
 ளாது பொருள்கொடுப்போனுக்குப் பெண்டாயிருந்து உடனே விஷக்குவோர், விடன் -
 வஞ்சகன். (க)

மைந்தர் மகளி ரொடும்பசியால் வருந்தி நாளுஞ் சரணின்றிச்
 சிந்தை தளர்ந்து குடும்பினிபொய்ச் சேர்ந்தாள் பிறந்த மனைபின்னு
 மந்த நகரி ளிருந்துமது வார்ந்து களித்து முறைதிறம்பிப்
 புந்தி விழைந்த படி.யெந்தப் பொல்லா வினையும் புரிந்தனையால்.

(இ - ள்.) உன் செயல்க ளீத்தன்மையவாறிருத்தமையின் குடும்பினியென் பவன் தன்புதல்வர்களும் புதல்விகளும் தானும் நாடோறும்பெயர்வருந்தி, காப்பாரில் லாது மனம் வாடி, தான் பிறந்த (தாய்) வீட்டிற்குப் போய்ச்சேர்ந்தான். அதன்பின் னும் நீ அந்தப்பட்டணத்திலிருந்து கட்டுடித்துக் களித்து முறைதவறி மனம் விரும் பியவகையே யெல்லாத் தீவினைகளையுஞ் செய்தனை. எ - று. (கக).

வேந்த னறிந்து கடித்தகற்ற வெய்ய வதைதிப் கள்வரோடு
போந்து பதிக நுயிரகொன்று பொருள்கைக கவாநது வீலங்காதி
யேந்து படைபா லழித்துமருந் திட்டாறலைப்போ னாயுள்கொன்று
மாய்ந்த வவர்தம பொருண்மாதர் மற்றுங் கவாநது றாநதனையால்.

(இ - ள்.) (அதனை, அந்நகரத்து) மன்னவனுணர்ந்து வினாந்து உன்னை (அந் நகர்விட்டு) விலக்க, கொடிய காட்டில் திருடர்களுடன் சேர்ந்து, பதிகநுயினாக் கொன்று அவருடைய பொருள்களை யபகரித்து, மிருகமுதலியவற்றை (சரத்தில்)தாங் கிய ஆயுதத்தாற் கொன்று, மருந்துவைத்து, வழிபறிப்போனாயும் மாய்ந்த, இறந்த அவர்களுடைய பொருள்களையும் மனைவிமராகளையும் பிறபொருள்களையும் அபகரித்து அனுபவித்தனை. எ - று.

பதிகர் - வழிச்செல்வோர்.

(கஉ)

கரதல் வேத முழுதுணர்ந்த கணவாத் தனனென் றொருமறையோன்
போத வாற்றி நெதிர்நோக்கிப் பொருகுகென றதெதுக கமபிடித்தாய்
மோது கால னுதெனவே முன்னி நெருளி நெடயி ததிட
டாத காதிக் கெனைக்கோற லரிய பொருள்கொண் டொழிகென்றான்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறிருக்கையில்) ஆசையுடன் வேத முழுவதையுங் கற்ற கணவர்த்தனென்று சொல்லும் வேதியனொருவன் வர, (அவனை) வழியெதிரே பார் த்து வினாந்து சமீபித்து (அவன்) கையைப்பிடித்தனை. அவன் மோதுகின்ற காலதுத னைப்போல நினைத்துப் பயந்து பெருமூச்சுவிட்டு, ஐயோ என்னைக்கொவ்வது தரும் மன்று. என் அரும்பொருள்களைச் சூறைகொண்டு செல்லுகவென்றான். எ - று.

முன்னே யொருத்தி தனைமணந்தேன் முடிந்தநாள் பிதிரர் கடன்முடிப்பப் பின்னே யொருத்தி தனைமணந்தேன் பிள்ளை யுயிராப் பருவத்தா ளன்னு டனக்கோர் சரணிலலை யதனு ளளியே னுணக்கபயங் கொன்னே கோறல் புரியாது குலவும் பொருள்கொண் டொழிகென்றான்.

(இ - ள்.) முதலிலே யொரு மனைவியை விவாகஞ்செய்தேன். (அவளோ); இறந்தான். பிதர் கடன்களைச் செய்துமுடிப்பதற்கு, பின்னர் மற்றொரு மனைவியை வதுவைசெய்தேன். (அவளோ) பிள்ளைபெறாத (இளம்) பருவமுடையவன், அவளுக் கொர் ஆதரவுமில்லை, ஆனபடியால் ஏழையாகிய நான் உனக்குச் சரணம். வீணாக் கொல்லாமற்படி (என்) பொருள்களைக்கொண்டு (என்னை விடுத்துச்) செல்லுகவென் றான். எ - று. (கச)

கள்ளே காமங் கொலைகளவுட் கலந்த தொன்றா யினுமிழுதை
கொள்ளா துயர்ந்தோர் கொளுத்தறிவைக் கூறு மவைநான் கினுமென்றும்
விள்ளா வெருநீப னவன்மொழி வியன்பா றையிற்கொட் டியதறிபொது
றள்ளா கினைத்த படிமுடித்தாய் பிரம சாயை சார்ந்தக கிலே.

(இ - ள்.) கன்னுங் காமமும் கொலையுங் களவுமாகியவற்றுட் சேர்ந்ததொன்றானாலும், (இவ்விடயத்தில்) உயர்ந்தோர் கடறும் புத்தியைக் கீழ்மகன் கொள்ளான். சொல்லிய அவை நான்கினின்றும் எக்காலமும் பிரியாத நீ அவ்வேதியன் மொழியைச் சிறிதும் கவனியாத, கல்விலடித்த தடியைப்போலத் தள்ளி நீ நினைத்தபடி முடித்தாய் [கொன்றாய்.] பிரமகத்தி (அதனால் உன்னைத்) தொடர்ந்தது. எ - று. (கதி)

பன்னு னுழந்து பயன்கிரிது பயப்ப தேனு நல்வினையே
யின்னு மையையஞ் சுநர்புரிவ ரிழுதை சிறிதும் பெறப்பழியைச்
சின்னு ழிகையிற் புரிநதுழி சென்று நரகத் துயருழப்பர்
மன்னு வினிப்புண் ணியங்கேண்மோ வென்று பிருகு வகுத்துரைப்பான்.

(இ - ள்.) தீமைக்குப் பயப்படுவோர் பலநாள் அலைந்து சிறிய பலனைக் கொடுப்பதானாலும், நற்கருமத்தையே செய்வார்கள் கீழ்மகன் அற்புப் பலனையும் அடையும்படி பழிசம்பாதிக்கச் சிலநாழிகையிற் செய்து, ஊழிகாலம் நரகத்திற்சென்று துயரமடைவான். சோமகாந்தனே! இனி நீ செய்த புண்ணியத்தையுங் கேட்பாயாவென்று பிருகுமூனிவன் எடுத்துக்கூறலாயினன். எ - று. (கக)

சோமகாந்தனநி வினைப்பாடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - எகாந்.

சோமகாந்தன் நல்விவரணப்படலம்.

சொன்னவாறுநீ, துன்னுகானிடை,
மன்னிவாழுநா, றின்னலெய்தினாய்.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லியவகையாக நீ நெருங்கிய வனத்திற் பொருந்தி வாழுகையில் துன்பத்தையடைந்தாய். எ - று. (க)

நடுக்கந்தந்திரி, யடுக்கும்வன்கப,
மெடுக்குஞ்சுநதியுந், தொடுக்குங்காசமும்.

(இ - ள்.) நடுக்கத்தைக்கொடுத்து அச்சங்கொடுக்கும் வலிய கபமும், எடுக்கின்ற வாந்தியும், செலுத்துகின்ற கோழையும். எ - று. (உ)

மூப்புமுற்றறக், காப்புங்கைவிட,
நீப்பருந்துயர்க், கோப்புக்கொள்ளலும்.

(இ - ள்.) வயோதிகம் முழுதும் பொருந்தவும் காவலுங்கைவிடவும் நீக்குதற் கரிய துயர் மிகுதியும் உண்டாகவும். எ - று. (க)

வேறு.

சாதற்றயர்சார்ந்ததொருப்பென்
ரோத்தத்தொருமொன்பொருளும்யானும்

போதக்கடியாதினெனவிலின்
மாதுக்கொருதுதினைவிடுத்தாய்.

(இ - ள்.) மரணதுக்கமுண்டாயிற்று. வினாவாகச் சொல்லத்தக்க வொளி வாய்ந்த பொருளும் யானும் வர (செலவளித்து) விலக்காதேயென்று உன் மனையாட்டிக்கு ஒரு துதினைச் செலுத்தினாய். எ - று. (ச)

இல்லின்மாது - மனைக்கிழத்தி; மனைவி.

இனையாதிருளெகிமொழிதூதை
மனைமாதொடுமற்றையருநோக்கிக்
கனைபூங்கழற்காவலெனாறுக்கு
நினையாதகலென்றுமிகநீத்தாரா.

(இ - ள்.) வருந்தாமற்படி இரவிலேயே சென்று கூறிய தூதுவனை உன் மனைவியுடன் மற்றுள்ளோரும் பார்த்து, ஒலிக்கின்ற அழகிய வீரக்கழலணிந்த அரசன் (அறிந்தால்) தண்டஞ்செய்வான். (ஆதலின்) எம்மை நினையாது நீங்குகவென்று மிகவும் விலக்கினார்கள். எ - று. (ந)

இனியாதுசெய்வாமெனவிருந்து
தனியாமனமோடுதகவெண்ணி
நனிபோனபிறப்பிலுறுநன்மை
முனியாதுனைமுற்றவிதுசெய்தாய்.

(இ - ள்.) இனியாது செய்வோமென்று ஒன்றியான மனத்துடனிருந்து மிகவும் யோசித்து, மிகுதியாகச்சென்ற பிறவிகளிற் பொருந்திய புண்ணியக்ருமங்கள் முகிரும்படி கோபியாமல் இதனைச் செய்தனை. எ - று. (க)

-லகோரறியாதுணையிரந்து
கலனாடைபொன்னாதுகவர்ந்தேகும்
விலகாடுனாருவேதியனைநோக்கிக்
குலவேதியனாக்கொணர்கவென்றாய்.

(இ - ள்.) உலகினருக்குத் தெரியாமல் உன்னிடம் யாசித்து, ஆபரணம் ஆடை பொன் முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டு செல்லும் உன்னைப்பிரியாத பிராமணனைப்பார்த்து, சிறந்த அந்தணர்களே யழைத்துவருகவென்று கூறினாள். எ - று.

உலகினரறிந்தால் தான் பதிதனிடத்திற் பொருளேற்றதற்காகக் குலாசாரங் கெட்டவெனன்று விலக்குவராதலின் “உலகோரறியாது” என்றார். (எ)

அன்னுன்பலவாச்சுரமநண்ணி
மன்னுதரவான்முனிவர்வடமி
னன்னுய்கனயந்தினிதளிக்கும்
பொன்னாடைபொற்பூண்டெறுதற்கென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வேதியன் பல ஆச்சிரமங்களை யடுத்து, முனிவர்களே! உல்ல வணிகனொருவன் விரும்பி யினிதாகக்கொடுக்கும் பொன் ஆடை அழகிய ஆபரணமுதலியவற்றைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குப் பொருத்திய ஆசையுடன் வாருங்கள் என்று கூறினான். எ - று. (அ)

உன்றி துணரா தவரடுத்தா
ரன்றா தரவா ஸடிவணங்கி
நின்றாய்கிணே நோக்கி முனிவோர்க
ணன்றேயென நக்கிது மொழிந்தார்.

(இ - ள்.) அவ்வேதியர்கள் உன்நீமையை யறியாமல் (உன்பால் தானம்பெற) வந்தார்கள். அப்பொழுது நீ ஆசைபுடன் அவர்கள் பாதங்களைப் பணிந்து நின்றனை. முனிவர்கள் உன்னைப்பார்த்து ஆ! நன்றாயிருந்ததென்று கூறி நகைத்து இவ்வாறு கூறினார்கள். எ - று.

(க)

வேறு.

பாவியென் றறியா திங்குப் படர்ந்தனம் பாவி புன்னை
மேவினர் கண்டோர கேட்டோர் விளம்பினோ ரிரந்தோ ரெல்லார்
திவினைச சிமிழ்ப்பிற பட்டசெ செறிநர குழப்ப ரன்றாறு
றாவினான் பொருளை யெல்லார் தருமநீ விழைந்தா யாயின்.

(இ - ள்.) ஐயோ! நீ பாவியென்றறியாமல் இவ்விடத்திற்குவந்தோம். பாவி! உன்னைச் சமீபித்தவாகவும பார்த்தவர்களும் (உன்பெயரைக்) கேட்டவர்களுஞ் சொன்னவர்களும் (உன்னிடம்) யாசித்தவர்களும் ஆகிய எல்லோரும் பாவவினையாற் பந்திக் கப்பட்டு, நெருங்கிய நரகத்திற் றுண்டிருவார்கள். ஆதலால் எண்ணில்லாத உன் பொருள் முழுவதையும் நீ தருமஞ்செய்ய விரும்புவாயாயின். எ - று.

(க)

நெடிபடு வனத்தி லோர்சார் நின்மலக் கணைசன் கோயி
லடிமுதன் முடியின் காறு மலர்செழுந் தருவன் மாந்தர்
குடிகொளு மகழு நன்கு குயிற்றுதி யென்று நீங்கிக்
கடியறன் மனுக்கண் மூழ்கிக் கணித்துளந் தூய ரானார்.

(இ - ள்.) சிவ்வண்டென் பொருந்திய இவ்வாரணியத்திலே ஒருபுறம், மலரகிதானகிய விநாயகக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலை, அஸ்திபாரமுதற் சிவரம் வரையிலும், அலர்ந்த செழுமைதங்கிய மரங்களையும், இராக்காலத்தில் மாறுடர் வசிக்கும் வீடுகளையும் நன்றாகச் செய்விப்பாயாகவென்று கூறி (அவனை) விலகி, வாசம்பொருந்தியநீரில் மந்திரபூர்வமாக ஸ்நானஞ்செய்து ஜபஞ்செய்து மனம் பரிசுத்தமடைந்தவர்களானார்கள். எ - று.

(க)

கடம்புகை விட்ட வாறுங் கரிசிலர் கரைந்த வாறு
மிடும்பைவந் தழிக்கு மாறு மெண்ணியெப் பொருளு மன்றப்
படும்பயப் பால வாகப் பண்ணுவ தைக்கைப் புத்தே
ணெடும்பெருங் கோயி லன்றி யிலையென நினைவுட் கொண்டாய்.

(இ - ள்.) உறவினர் கைவிடுத்த வகையும், குற்றமில்லாத முனிவர்கள் கூறிய வகையும், (வயோதிகத்தால்) துன்பம்வந்து வருத்தும் வகையும் யோசித்து, எல்லாப் பொருள்களையும் பலன்பெறுந்தன்மையாகச் செய்யத்தக்கது ஐந்து திருக்காலங்களை யுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய நெடிய பெரிய திருக்கோயிலன்றி (வேறு) இல்லாதுமனம் மனத்தொண்டனை. எ - று.

கடம்பு - உறவினர்.

(கஉ)

சட்டிய பொருளி னோடு மிடம்படு கோயில் சார்ந்து
கோட்டமி வாத வன்பு குடிகொள வனாதி யான
சேட்டொளிக் கணைசர் கோலத் திருவுரு விருப்பக் கண்டு
வாட்டமுற் றொழிந்து தாழ்ந்து மருங்குதழ்ந் தாடிப் பாடி.

(இ - ள்.) (அரீதிவழியிற்)சேகரித்த பொருள்களுடன், விசாலமான விநாயகப் பெருமான் திருக்கோயிலை யடைந் து, கோணுதலில்லாத பத்தியானது (மனதிற்) ருடியிருக்க, அநாதியான மிக்க ஒளிவாய்ந்த கணைசர்பெருமானுடைய திருவுருவம் வீற்றிருப்பப்பார்த்து, வாட்டமுழுவது மகன்று பணிந்து பிரதக் கணஞ்செய்து ஆனந்தக் கூத்தாடிப் (பலவகையாகப்) பாடி. எ - று. (கங்)

கம்மிய தூதி யோனாக் கருவியோ டடுப்பக் கூவி
வீம்மொளிபு் பொன்னுற் கெறபக், கிரகத்தை விளங்கச் செய்து
செம்மணி யாதி செம்பொற் றகட்டிடைச் செய்து, முன்னே
கொம்மெனப் படுத்து நான்கு கோபுரங் திசைகொ ருக்கி.

(இ - ள்.) கம்மியர் முதலானோரை ஆயுதங்களோடு வரும்படி விரித்து பூரித்த வொளியையுடைய பொன்னுற் கெற்பக்கிரகத்தை விளக்கமுற்செய்து, பதம ராகமுதலியவற்றைச் செம்பொன்னுற் செய்த தகட்டிற் பதித்து முன்னே விநாந்து நான்கு கோபுரங்களை (நான்கு) திசைகளிலும் செய்வித்த. எ - று.

கெற்பக்கிரகம் - பெருமானிருக்கும் உள்ளிடம். இரண்முன்னுள்ள அரையை அந்தராளமென்றும், அதன்முன்னுள்ள விடம் அர்த்தமண்டபமென்றும், அதன்முன்னுள்ளது மகாமண்டபமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (கசு)

மண்டப மாட மேடை மடைப்பள்ளி யாக சாலை
வீண்டொடு புசிசை யாதி வெள்ளியா திகளாற் கல்லாற்
கண்டவிட் டிலையாற் காழ்த்துக் கடிமிசு மாத்தால் வெவ்வே
றண்டர்கம் மியனு நாண வடிகுறச் சிற்பத் தாக்கி.

(இ - ள்.) மண்டபம் மாடம் மேடை மடைப்பள்ளி யாகசாலை ஆகாயமளா விய மதில் முதலியவற்றை வெள்ளி முதலிய உலோகங்களாலும், சல்லாலும், இட்டிகையாலும், வயிரமுற்றுக் கணமிக்க மரத்தாலும் வெவ்வேறுகத் தேவகம்மியனான விச் சுவகன்மனு நாணும்படி சிற்பதாற்படி அழகாகச் செய்வித்து. எ - று.

இட்டிகை - கருங்கல்.

(கடு)

வாயில்க ணன்கின் முன்னு மணிப்புனற் றடாகந் தொட்டுக்
கோயிறன் புறத்து முற்றக் குலவுமா ராம மாக்கித்
தாயினு மிளியார்க் கான தமனியப் பாத்தி ராதி
யாயின பின்ன ராதி சைவரிற் பூசை யாற்றி.

(இ - ள்.) நான்கு கோபுரவாயில்களின் முற்படவும் அழகிய நீர்நீரைந்த தடா கங்கெடுத்தத் திருக்கோயிலைக்கு முழுவதும் கெருங்கிய பூந்தோட்டம் வைத்து, தாயைக்காட்டிது மினியவராகிய இறைவர்க்கு உபயோகமானபொற்பாத்திர முதலியன செய்வித்தபிறகு, ஆதிசைவர்களால் (ஆகமோத்தமாகப்) பூசைசெய்வித்து. எ - று.

நாடகக் கணிகை மாதர் நல்லிய மியம்பு வோர்கண்
மாடக யாழின் வல்லோர் வாகனக் கவிகை யாதி
யாடக மணியிற் செய்த வணிகலம் பிறவு மல்கச்
சேடகம் பொலிந்தோர் போற்றத் திருவிழாப் பலவுஞ் செய்தாய்.

(இ - ள்.) நடனஞ்செய்யுங் கணிகைமாதர்களும், நல்ல வாத்தியங்களை முழக் குவோர்களும், முழுக்காணிபமைந்த வீணையில் வல்லவர்களும், வாகனம் குடைமுதலியனவும், பொன்னாலும் இரத்தினத்தாலுஞ்செய்த ஆபரணங்களும் பிறவும் பெருக, ஆசாயவாகனமும் போற்றிசெய்யும்படி பல திருவிழாக்களையுஞ் செய்தினை. ௭ - று.

இன்னனஞ் சிறப்புப் பூசை யியற்றியே சிலநாட் செல்லத்
துன்னிய வாழ்க்கை நானூர துலைந்தது கால தூதர்
முன்னினர் பிடித்து விக்க முறைபுரிந் தீர்த்துச் சென்று
கனனவில் புயத்துச் செங்கோற் காவலன் முன்னர் விட்டார்

(இ - ள்.) இவ்வகையாகச் சிறப்புப்பொருந்திய பூசையைச்செய்து சிலநா லங்கழிய, பொருந்திய (உன) ஆபுட்காலமு மொழிந்தது. இயமதூதர்கள் நெருங்கி (உன்னைப்) பிடித்துக்கட்டி முறைப்படி செய்து இழுத்துப்போய், மலையையொத்த தோளையுடைய இயமதருமராசனுக்கு முன்னே விடுத்தார்கள். ௭ - று. (கடி)

சினம்பொழி தரும வேந்தன் சித்திர குத்தற் கூவி
யினம்பிரிந் தடுத்த வின்னு னிருவினை யின்று காறுந்
தினந்தினஞ் செய்த வெல்லாஞ் டொப்புதி யென்ன வன்னுன்
கனம்பொழிந் தாங்கு முற்றுங் கரைந்துபின் னிதலுஞ் சொன்னுன்.

(இ - ள்.) (பாலிகளைக் கண்டமாத்திரத்திற்) கோபத்தைச் சிந்தும் இயம தருமராசன் சித்திரகுத்தனென்னுங் கணிகளைக் கூப்பிட்டு, தன்னினத்தானா விட்டு வந்த இவன் இன்றையவனாய்விட தினந்தினஞ் செய்த நல்வினை தீவினைகளையெல்லாம் (கிரமமாகச்) சொல்லுகவெனக்கேட்க, அவன் மேகமானது மழைசொரிந்தார்போல முழுவதையுஞ் சொல்லி, பின்னர் இன்னையுஞ் சொல்லுகின்றான். ௭ - று. (கக)

பிறந்தநாட் டொடங்கி யின்னுன் பேணிய தனைத்தும் பாவ
மிறந்திடு நாளிற் பாவத் திட்டிய பொருள்க ளெல்லாஞ்
சிறந்தவைங் கரனுக் காக்கித் திருப்பணி செய்தா னென்றான்
மறந்தழை தரும வேந்தன் மதித்திது வகுக்க ளுற்றான்.

(இ - ள்.) பிறந்ததினமுதல் இவன் செய்தவை யாவும் பாவச்செயல்களே. ஆனால் (இறக்குங்காலத்தில்) தான் முன்னர்ப் பாவவழியிற்றேடிய பொருள்கள் முழுவதையுஞ் சிறப்புப்பொருந்திய கணேசமூர்த்திக்கு விந்ையோசப்படுத்தி (திருக்கோயில் முதலியனவாகத்) திருப்பணி செய்துள்ளான் என்று கூறினான். (அதனைக்கேட்ட) கோப மிகுந்த இயமதருமன் யோசித்து இவ்வாறு சொல்கின்றான். ௭ - று. (உ0)

பஞ்சியின் மலை ளெல்லாம் படுதழற் பொறிபட் டென்ன
விஞ்சிய பாவ மெல்லாம் விநாயகன் பணியான் மாய்ந்த
தெஞ்சிய துணது தாறு மிருநிலத் தலதில் ளென்று
நெஞ்சுற மதித்து நின்னை ளெனவேன முகத்தி ளோக்கி.

(இ - ள்.) பஞ்சியின் மனைகளெல்லாம் பொருந்திய நெருப்புப்பொறிப்பட்டால் (அழிவது) போல, (நீ செய்த) மேம்பட்ட பாவங்கள் யாவும் விநாயகக்கடவுள் திருப் பணியால் ஒழிந்தன. மிருகத்தன்னதம் பெரிய பூமியில் அனுபவிப்பதல்லது இங்கு (அதுபவிப்பது) இல்லையென்று, மனதில் யோசித்தது, உன்னை வினாந்து முகத்திற பார்த்து. ஏ - று. (உச)

அளவறு பாவஞ் செய்தங் கற்பமே நன்மை செய்தா யுளவிரு பயனு முன்ன ருருப்பது நுகாதி கொல்லீர வளமலி நன்மை முன்னா மராவதி கொல்லீர வென்றா னினகீய நெஞ்சி னீயங் கிளபமே முன்ன ரென்றாய்.

(இ - ள்.) கணக்கற்ற பாவுததைச்செய்து சிறிது நன்மையே செய்தனை. உன் னனவாகிய அவ்விருவகைப்பயனிலும் முதலிற் பாவபலனை யனுபவிப்பையோ வள மிக்க நன்னையின் பலனை முதல்லனுபவிப்பையோ (எதைவிருமபுகின்றனை) என் வினவினான். உருகிய மனையுடைய நீ அப்பொழுது இன்பமே முதலில் (அதுப விக்கத்தக்கது) என்று கூறினான். ஏ - று. (உஉ)

அப்படி யாக வென்றே யகற்றின னீயும் நெருதா யிப்படி மீது முன்ன ரெய்தரும் போக முழுகி யுப்படி யினன நோய்வின னுமுக்கின்ற யிறவுந திரக் கைப்படி கணிபோ லைங்கைக் கடவுளைப் போற்று கென்றான்.

(இ - ள்.) (இயமதருமன்) அப்படியேயாகுவென்று உன்னை விலக்கினன். நீயும் (அதனால்) அரசனாய் இவ்வுலகத்தில் முதலிலே அடைதற்கரிய போகத்தில் முழுகி, அவ்வகையாகவே பிற்காலத்தில் இத்தனமைய நோயிற் றுன்புறுகின்றாய். இந்நோயுந் தீரும்படி கையிலுள்ள கனியைப்போல ஐந்து திருக்கரங்கையுடைய கணுதிபதியைப் போற்றல்செய்கவென்று பிருகுமுனிவா கூறினர். ஏ - று. (உக)

காமந்த நெனும்பேர்க் கேற்பக் காமத னுகி நாளுந தோமந்த மின்றி யாற்றித் துரிசுறு பொருள்கள் கொண்டாய் சாமந்தப் பொழுதிற் செய்த தருமத்தா லியம னீப்பிற் சேமந்தன் பதந்த ராண்கொல் சோந்தவர் தமக்கே ரம்பன்.

(இ - ள்.) காமந்தனென்னும் பெயருக்குப் பொருத்தக் காமமுடையவனாகி, முடிவில்லாது குற்றங்களையே செய்து, பாவம்பொருந்திய பொருள்களையே கைக்கொ ண்டு இறக்குத்தருணத்திற் செய்த தருமத்தால் இயமன் விடொடவிட, விநாயகக்கட வுள் தன்னை யடைந்தவர்களுக்குச் சேமமாகிய திருவடிவையே தரமாட்டானோ? (அவ்வி யந்தருவான்.) ஏ - று. (உச)

இருவினை பிருகு வென்போ நெடுத்தியம் பியது சொற்ற முருவவார் சடையீர் மன்ன னுருக்கிளா குட்ட நொயை யருளினை முனிவன் சிறி யகற்றிய தழிக வென்னத் தெருளுறு சூத மேலோன் சிந்தையின் மகிழ்ந்து கூறும்.

(இ - ள்.) அழகிய நீண்ட சடையையுடைய முனிவர்களை! பிருகுமுனிவர் அரசனுடைய இருவினைகளை யெடுத்துக்கூறியதைச் சொன்னோம். பிருகுமுனிவர்

அவனுடைய அபாருதையுடைய திட்டங்களைக் கொண்டு விவகாரத்தை நடத்திச் செல்வதென்று, ஞானம்பொருந்திய மேலோருடைய குதமுனியை மனக்கவனத்தோடு நோக்கிச் சொல்லுகின்றார். ஏ - று.

சோமகாந்தன் நலன்காப்பதல் முறையிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - எஅஅ.

சோமகாந்தனோய்தீர்ந்தபடலம்.

பிருகு மாதவன பேணும் கருணையா
லருளு முணமையை யமபுலித் தேசினான்
மெருளு றுதயித தானவன நேகநின்
றுருவ வனபுனோ ராயிரந தோனயின.

(இ - ன்.) பெருநதவமுடைய பிருகுமுனிவனுடைய துதிக்கத்தக்க கிருபை யால் அருளசெய்த சத்தியத்தைச் சோமகாந்தன் தெளிவுறாமற் சந்தேகமுற்றான். (அப்பொழுது) அவனுடைய சரீரத்திலிருந்து (மாயிசத்தை) உருவும்படி அலிய பறவைகள் ஆயிரக்கணக்காகப் பிறந்தன. ஏ - று. (ச)

வசதி ரத்தின வடிததுவைத் தன்னதோர
நசச துண்டத்தி னண்ணிய மனவன
னசசை யிரநதெழுந தாரநது வருத்தது
மசச முற்றவ லனகொண்டு கூறுவான்.

(இ - ன்.) வச்சிரமபோலவும் வடிததுவைத்தது போலவுமுன்ன வொப்பற்ற விஷத்தன்மையுடைய மூகனிலை, பொருந்திய அரசனுடைய சரீரத்தைத் குத்திக் கொம்பி ஆர்ப்பரித்தது வருத்தவும், மனனன பயமுறத்த தன்பமடைத்து சொல்லின் றான். ஏ - று. (உ)

ஒல வேல வ்யாதவ வேகிபா
வேல வேல வுனைசசர நெய்தினே
வேல வேல வுறுதுனை வேழினை
வேல வேல வெழிக்கிணு நீங்குமேன்.

(இ - ன்.) உயர்ந்த தவத்தையுடைய வேதியரே! ஒலம் ஒலம். தேவரீகாச் சதானமடைந்தேன் ஒலம் ஒலம். பொருந்தியதுனைவேழினை. ஒலம் ஒலம். என்னை வெழித்தாலும் ஒழியமாட்டேன்.

ஒலம் - அபயம்.

மாத வ்யாதவ மாயிச வ்யாதவ
தென்கருணைக்கடந்த சோமபுனோ
சாத சாதருள்காந்த தயத்தென்கரு
தென்கருணைக்கடந்த சோமபுனோ

(இ - ன்.) சிறந்த தவத்தையுடைய பெருமைமொருத்திய பெரிய மலைபோல் பவரே! ஐயரே! குளிர்ந்த கிருபைக்கடலாகிய தலைவரே! பயம்பொருந்திய கரிய வனத்தைக் கடக்கச்செய்து மெய்ஞ்ஞானத்தை யருளுந் புண்ணியமூர்த்தியே! எ - று.

காதரம் - அச்சம். ஓகாரங்கள் - புலம்பலில்லாத எட்டலுருபுள். (ச)

நின்னை யுன்னிவா நின்னிடையையினு

மன்னர் பாலனு மனடபு காலனு

மென்னை நின்னை நிரேய நம புட்குழாநு

சின்னா நின்னா நிரேய கின்னா கண்டியால்.

(இ - ன்.) தேவரீரை நினையாதவர்கள் கொடுத்த ரத்தில் வசித்தாலும் அப்படிப் பட்டவர்களிடத்தில் வலிய இயாமலும் அந்நுகமாட்டான். (அஃதெவ்வாறிருக்க) என னைத தேவரீருக்கெதிரிலேயேய் பெரிய பாண்டிய கட்டட்கள் சின்னபின்னமாகச் செய கின்றன. காண்பாயாக. எ - று.

(இ)

நின்னா கட்டிட மகநு பாதநித்

நின்னா மெயி யிருந்தினைப் புடகநு

மனனு மாதம வனமென நினைவு

அன்னி லெனிக் துபாந லீறென.

(இ - ன்.) தேவரீருடைய ஆபாசமாகியவ யெவ்வாற்திலுந் தன்பமில்லா மல், பெரிய சிறையையுடைய பறமகனாய் யொருகடிய மிருக்கின்றப வனமுந் திருக்க, தேவரீருடைய கிருவடி யை (ச்சரணம்) அடைந்த அடியேன (உபநிஸகனாய்) துன்ப மடைதல் தருமமோ. எ - று.

(சு)

மேரு நன்னும் விழுப்பநில காக்கைய

மாரும பொன்னிற் மைபநிவ பொடி

சுரு மெனறுய ரைந்தணி யாடுவளி

லோரு சின்னாரு ளுக்கிபல் போடுவனமுன்.

(இ - ன்.) (பொன்மலையாகிய) மேருமலையையடைந்த நிறப்பில்லாத காகமும் (அதன் சார்பினால்) பொன்னிறத்தைப் பொருத்தும். ஐயனே! தேவரீருடைய செவ் விய திருவடி யை யடைந்த என் துன்பத்தை யொழியாயாயின், அஃதுணரத்தக்க தேவரீருடைய திருவருளுக்குத் தகுதியோ? (தகுதியன்று) என்றான். எ - று. (ஏ)

தாலிப் பிசரை தருகெனத் தானையர்

நோலிப் பார்த்திபன் நேவிகை கூப்பினு

ளாலிப் புள்ளி மேமென் றமைதருந்

மோலிப் போடுமொண் டானினை விழ்தகனர்.

(இ - ன்.) (அப்பொழுது) மாங்கல்யப்பட்டை கொடுக்கவேண்டுமென்று முன் னுணையைப் பற்றிக்கொண்டு அரசன் மனைவியாகிய சுதன்மை கைகூப்பினான். அகன்ற இப்பறவைகள் கொல்லுமே யென்று அமைச்சர்களும் ஓவயிட்டி (அவளுடன) அம முனிவருடைய ஒன்றிய பாதங்களிற் பணிந்தார்கள். எ - று.

(அ)

ஆவ வெண்ணெயன் னேபுள் எடர்ப்பது.

பாவ மிப்பழி பார்ப்பரி தாமெனத்

தாவி லாத முனிக்கணத் தார்களு
மோவி லாவரு ளாற்றிய ருற்றனர்.

(இ - ள்.) ஆ: ஆ: என்ன! என்ன! இப்பறவைகள் துன்புசெய்வது பாவம். இப் பழிச்செயலைப் பார்ப்பதரிதென்று, கெடுதலில்லாத முனிவர் கூட்டங்களும் நீங்காத கருணையால் துன்பமடைந்தார்கள். எ - று. (க)

வேறு.

இன்ன தன்மையர் யாரு மேங்குறப்
பின்னல் வார்சடைப் பிருகு மாமுனி
மன்ன வென்மொழி வாய்மை யெண்ணிலை
யன்ன தீதினிவ் வல்ல லுற்றனை.

(இ - ள்.) (ஆங்குள்ளார்) யாவரும் இன்னதன்மையராக ஏக்கமடைய, பின்ன லாகிய நீண்ட சடையையுடைய சிறந்த பிருகுமுனிவர் (சொல்கின்றார்) அரசனே ! என் சொல்லைச் சத்தியமாக நீ யெண்ணினாய்லை. அவ்வகைய தீமையால் இந்தத் துன்பத்தை யடைந்தாய். எ - று. (க0)

இனியென் வாய்மொழி யாது மையுறேல்
புனித னாகுதி யென்று பொள்ளெனக்
கனிவி னோடுமுங் காரஞ் செய்துளன்
பனிவி சும்பிடைப் பறவை மாய்ந்தவே.

(இ - ள்.) இனியென் சொல்லைச் சிறிதுஞ் சந்தேகியாதே. பரிசுத்தனாகு க வென்று வினாவாக ஆகையோடும் உங்காரஞ்செய்தனர். (அதனால்) குளிர்ந்த ஆகாயத் தில் இருந்து துன்புசெய்த அந்தப்) பறவைகள் இறந்தன. எ - று. (கக)

மிண்டு புள்ளற வேந்த னானவன்
பண்டை வல்லினைப் பலவு முள்ளவென்
றுண்ட வண்டென வேகை பெரங்கினுள்
கண்டு ளாரெலாங் கவலை நீங்கினார்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய பறவைகளிறப்ப, சோமகாந்தமன்னன், பழமையாகிய தீவினைகள் பலவுமிருக்கின்றனவென்று, தேன்பெருகிய வண்டைப்போலச் சந்தோஷ மிகுந்தனன். (அதனைப்) பார்த்திருந்தவர்கள் யாவரும் துன்பமகன்றார்கள். எ - று.

பூவனம் பொற்கர கத்துப் பூரியாக்
கவலை நோயெலாங் காற்று மைங்கர
னிவரு ழாற்றின்மே லெட்டு மந்திரர்
தவறு தீர்த்தமா தவனி யம்பியே.

(இ - ள்.) கலத்தைப் பொற்பாத்திரத்தில் நிரப்பி, துன்பசோய்களைவெல்லாம் விஷக்கும் விநாயக மந்திரங்கள் ழாற்றெட்டனை, குற்றமொழிந்த பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவர் சபித்து. எ - று. (கக)

செயிந்த வப்புணல் செஞ்சுடையொண்டெழு
யெயிந்து ரப்பினு னிறைவு னுகியான்

முறிந்து பாதக முற்று ருக்கொடு
பறிந்து முன்னுறப் படியி னின்றதே.

(இ - ன்.) பொருந்திய அந்த நீரைத் தமது செவந்த கையிற்கொண்டு (அரசன்) தேகத்தின்மேற் பெய்து அதட்டினார். தலைவராகிய பிருகுமுனிவர் ஆசீர்வசனத்தால், (அவனுடைய) பாவமெல்லாம் முறிந்து உருவமெடுத்து (அவனை) விவகி முற்பட்டுப் பூமியில் நின்றது. எ - று. (செ)

வேறு.

சீவந்து திரிந்து சரணீண்டு செறிந்து பாதக மயிர்ச்சடையு
நிவந்து வளைந்த வெள்ளெயிறு நெடிய வடியுங் குழியிழியு
மவந்தந திடுங்கா ரிருணிறமு மாழ்ந்த வயிறும் பணையேழி
னுவந்த வுயர்வு மதறகேற்ற வருவும் பலவந்த தோற்றியதே.

(இ - ன்.) சீவந்து திரிந்து கால்கள் நெடுகி, நெருங்கிப்பரந்த மயிரையுடைய சடையும், உயர்ந்து வளைவுற்ற வெள்ளிய பற்களும், நீண்ட அடியும், ஆழமாகிய கண்களும், தீமையைக்கொடுக்குங் கரிய இருளின் மேனியும், ஆழமாகிய வயிறும், எழு பனைமரங்களின் விரும்பத்தக்க உயர்ச்சியும், அவ்வயர்வுக்கேற்ற (காத்திரமான) தேகமும், (வேறு) பலவிதமுமாகத் தோற்றமுற்றது (அப்பிரமகத்தி). எ - று. (கரு)

வேறு.

கறிக்கும் பற்களைக் கட்டபுரு வங்கண்மே
னெறிக்குங் கண்ணி நெருப்புக் கோக்குறு
மெறிக்குந் தீப்படையேந்தலைத் தின்னிய
குறிக்கு நக்குக் குறிக்குஞ் சுலாவுமே.

(இ - ன்.) பற்களைக்கறிக்கும். கண்ணையும் புருவங்களையும் மேலேநெரிக்கும். கண்களில் நெருப்புப்பொறிசிந்த (உற்று) ப்பார்க்கும். அக்கினியாகிய ஆயுதங்களை யெறிக்கும். அரசனைத் தின்னயோசிக்கும். சிரித்துக்குனிக்கும். குழும். எ - று.

தின்னிய - செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். (கசு)

தோள்பு டைக்கு மிடிக்குற நோற்றுமுன்
னாள்ப டைத்திறங் காட்டியிந் நானுநின்
வாள்ப டைத்தகை வன்மைமுன் காட்டெனத்
தாள்பெ யர்த்துத் தருக்கிய டித்ததே.

(இ - ன்.) தோள்களைக்கொட்டும். இடிபோன்ற குரலேக்காட்டும். முன்காணிய படைத்திறத்தைக் காட்டி இக்காலத்திலும் வாட்படையேந்திய உன் வல்லமையை யென்முன்னே (இப்பொழுது) காட்டுகவென்று கால்களைப் பெயர்த்து இறுமாந்து நெருங்கியது. எ - று. (கசு)

பூத மின்னணம் பூபதி யைத்தொடர்ந்
தேத மெண்ணவுங் காரமெ முப்பிமெய்ம்
மாத வன்கை மறித்துநீ யார்கொலா
மோது நன்றெனப் பூதமு னைக்குமால்.

(இ - ள்.) பூதமானது இவ்வகையாகச் சோமகாந்தனைத் தொடர்ந்து நீமை (செய்ய) நீனைக்க, உண்மைத்தவமுடைய பிருகுமுனிவர் உங்காரஞ்செய்து கையால் தடுத்து, நீயாரோ? கண்ணாகக் கூறுகவெனப் பூதஞ் சொல்லுகின்றது. எ - று. (கஅ)

வேந்தன் மெய்யில் விரவிய சாயையா
 னேந்த னின்கை பெயிந்ததன் னிரிற்றை
 போந்து னேன்வெளி புல்லிய வெம்பசி
 காந்து கின்றதுன் கண்ணரு னுண்டெனில்.

(இ - ள்.) யான் இவ்வரசனுடலிற் கலந்த பிரமசாயை, தலைவனே! உன்னுடைய கையாலெறிந்த தண்ணீரினால் (இவ்வழுவாக) வெளியில் உந்தேன். என்னைத் தொடர்ந்த கொடிய பசியானது கொளுத்துகின்றது. உன்னிடத்திற் சருணையிருக்க மாயின. எ - று.

கோனை மாதனைக் கூறு மமைசசனா
 யூனை புண்டொழி வேனென ஹிந்தலும
 யானை மாமுகத தேந்தலநெடு தாண்மலாத
 தேனை புண்டுசெம மாந்தவன் கூறுவான்.

(இ - ள்.) இவ்வரசனையும் இவன்மனைவியையும், சொல்லுகின்ற மந்திரிகளையும் மாமிசம் புசித்த நீங்குவேனென்று யாசிக்கவும், சிறந்த யானைமுகத்தையுடைய விகாயக்கடவுளுடைய செவந்த பாததாமரைகளிலுண்டான தேனைப்பருகி யிறுமாந்திருக்கும் பிருகுமுனிவர் கூறுகின்றார். எ - று. (உ0)

மைநது மிக்கவண் பூதமரு சறகநின்
 சிநகை யின்புறுரு செய்கியே செய்துமாற்
 பொநதி னுளபுரு வெனறெதிரா ின்றமாப
 பொந்து காட்டினன் புகுகது பூதமே.

(இ - ள்.) வலமிக்க வண்மைவாய்ந்த பூதமே! பயப்படவேண்டாம். உன் மனங்களிக்கத்தக்க தொழிலே செய்வோம். இப்பொந்தினுட் புகுகவென்று கூறி, எதிரிலிருந்த மாமரப்பொருதைக் காட்ட, அப்பூதமானது (அதிகம்) புகுகிறது. எ - று.

பக்க பூதமும் பொநதுறு ருதமு
 மொகக வெந்தன பூதத்தி னுள்ளயிர்
 மிக்க பேரெழில் விரண்ணவ னாகியே
 தக்க மாதவன் றுள்பணிந் தோதுமால்

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) சென்ற பூதமும், அப்பொந்தையுடைய மாமரமும் நன்றாக வெந்தன. பூதத்தினுள்ளே பொருந்திய உயிரானது மிக்க பெருணைவாய்ந்த அழகையுடைய தேவவுருவாகி, தருதியாகிய சிறந்த தலத்தைச்செய்த பிருகுமுனிவர் பாதத்தை வணங்கிக் கூறுகின்றது. எ - று.

வேறு.

பாண யானைவன பழுவத் தென்னிழை
 னவிய மாய்த்தன னைய நீமையா

லோகில் வெந்துய ருற்று னேற்குநின்
சேவை யானைஞ் சேர்ந்த தென்றனன்.

(இ - ள்.) பாவியாகிய இவ்வரசன் என்னை முன்னுளில் காட்டிலே உயிரோ
ழித்தனன். ஐயனே ! தீமையால் ஒழிதலிலலாத கொடிய தன்பத்தை யடைந்துள்
ளேனுக்குத் தேவரீருடைய தரிசனத்தால் தன்மையுண்டாயதென்று கூறினான். எ - று.

வேறு.

ஆய காலையி லைங்கர னேவலாற்
றாய மாணந் துணைநதுமுன் போந்தது
மேயி னானதில் விண்ணுறுத் தேகினுன்
சாய நீமை தணந்துயர் தேவனே.

(இ - ள்.) அந்தச்சமயத்தில், விநாயகக்கடவுளுடைய கட்டளையினால், புனித
மாகிய விமானமொன்று விவாநது முன்னேவந்தது. பிரமசாரியின் தன்மையை விலகி,
உயர்ந்த தேவனுனைவன் அவ்விமானத்திலேறி ஆகாயத்தைக் கிழித்தக்கொண்டு சென்
றனன். எ - று. (௨௪)

கண்ட யாவருங் கண்களி கூர்ந்துளங்
கொண்ட வோகையா கூத்து நவிற்பினர்
மண்டு தீவினை மாற்றிய மாதவன்
புண்ட ரீகப்பொற ருண்மலர் போற்றினோ.

(இ - ள்.) (அதனைப்) பார்த்த எல்லோரும் கண்கள் களிப்புமிருந்து மனத்திற்
கொண்ட ஆச்சரியமுடையவர்களாகி (ஆனந்த)க் கூத்தாடினார்கள். நெருங்கிய பிரம
கத்தியை யொழித்த பிரகுமுனிவருடைய தாமணாமலர்போன்ற பாதங்களை (அரசன்
முதலிய நால்வரும்) துதித்தார்கள். எ - று. (௨௫)

லாநி லாவிய மாதவ னேதுவா
னரச னேயுனை யண்மிய டுதகிடும்
பிரம சாயை பெயாந்தது கண்டனை
புரவு நோயு மொழிதிறங் கேண்மதி.

(இ - ள்.) சிரேஷ்டம்பொருந்திய பிரகுமுனிவர் கூறுவார் : மன்னா! உன்னை
நெருங்கிப்பொருந்திய பிரமஹத்தி யொழிந்தது. பார்த்தனையா? வலிய தொழுநோயும்
(இனி) ஒழியும் வகையை (என் சொல்ல இனியேனும்) மதித்துக் கேட்பாயாக. எ - று.

வேறு.

முக்கண் வேழமு கப்பி ரானெனை முற்று மாளும் டிபபிரான்
பொக்க முற்றும சுற்ற வல்லபு ராண மன்னவ கேட்டுளே
னக்க ணேசர்பு ராண மேன்மையி னுல கன்றதன் வல்வினை
தொக்க நோய்க்கும ருந்து நீயது சூழ்ந்து கேட்பின லாதிலை.

(இ - ள்.) திரிசேத்திரங்களையும் யானைமுகத்தையுமுடைய பெருமானும்
என்னைமுழுதும் காக்கின்ற திருவடிமையுடையவனுமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய
தீமைமுழுதையுமொழிக்கவல்லதாகிய புராணத்தை யான் கேட்டிருக்கின்றேன்.
அரசனே ! அந்தக்கணைப்பெருமானுடைய புராணமேம்பட்டிருக்க உன்னுடைய

கொடியவினையும் ஒழிந்தது நெருங்கிய நோய்க்கும் நீ அநனைச் சிந்தித்துக்கேட்டா
லல்லாமல வேறேமருந்து இல்லை. ௭ - ௮. (௨௭)

கோத னுங்கிய வேத னங்கிரு டங்கை யேநதிய தம்பிரான்
பாத கஞ்சம்வ ணங்கி யன்றுப ரித்த மேன்மைய தாமது
மாத வங்கள்பு ரிந்து வேதமவ ரம்பு கண்டவி யாதனும்
போத மர்ந்தவ னோத வோர்ந்துபு கன்ற தாகுமெ னக்குமுன.

(இ - ள்.) திருமால் பிரமன் அக்கினியை யங்கையிலேந்திய சிவபெருமான்
(ஆகியஇவர்கள்) திருவடித்தாமனையைப் பணிந்து முற்காலததில்பெற்ற மேன்மை
யுடையதாகும். அப்புராணமானது பெருந்தவங்களைச்செய்து வேதத்தின் களையைக்
கண்ட வியாதமுனிவரும், தாமனாமலரிலுள்ள பிரமதேவன் (தனக்குச்) சொல்லத்
தெரிந்து முன் எனக்குச்சொன்னதாகும். ௭ - ௮. (௨௮)

முந்து செய்திடு வேள்வி வீரன்மு டிப்ப மாழ்கிய தக்கனுரு
சிறதை பைநதம டக்கி நின்றதி ருந்தி ருந்தவ முக்கல
வந்த ணனபுக லப்ப ணிரதனி யாரந்து கேட்டடர் தீதுதிர்ந்
திருது சேகர னின்ன ருடகுமி லக்க மாய்க்கிழ் காந்தனன்.

(இ - ள்.) முதலிற்செய்த யாததை வீரபத்திராழிக்கு மனஞ்சாம்பிய தக்க
னும், மனதையும் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, விளங்கியதிருத்தமாகிய பெரியதவத்தை
முக்கலமுனிவர்கூற, வணங்கி, அன்புபொருத்திக்கேட்டதே தன்னைநெருங்கிய துன்ப
மொழிந்து, சந்திரனையணிந்த சிவபெருமானுடைய திருவருளுக்கிலக்காகிக் களிகூர்ந்
தனன். ௭ - ௮. (௨௯)

பவங்க ளேழினு மீட்டு பாவம் பறிப்ப தும்பயில் யாக்கையி
னவங்க ளேய்முத லான திமைய றுதது வேட்டத னிப்பது
நவங்க ளாகவி ருங்க திசுசுக நாளு நாளுமு றுப்பதுந்
தவங்க ளாதிவ ளாத்து முத்தித ரிப்ப தும்மதன் கேள்வியே.

(இ - ள்.) ஏழுபிறவிகளிலுந் தேடிய பாவததையொழிப்பதும், எடுத்ததே
கத்தின் கெடுதிகள் நோய்கள் முதலிய தீமைகளையொழித்து விரும்பியதைக் கொடுப்
பதும், ஐதனதுதனமாக மிக்கபேருகிய சுகங்களைத்தினந்தோறும் பொருத்தச்செய்
வதும், தவங்கள் முதலியவற்றைப் பெருகச்செய்து முத்தியளிப்பதும் அப்புராண
கேள்வியேயாம். ௭ - ௮. (௩௦)

தவங்களாதியென்றதில் ஆதியென்பதால் தானமுதலியனவுங்கொள்க. (௩௦)

வருண மாச்சிர 'மத்தொ முக்கின்வ மூத மாண்புடை யார்களே
யருள்வி நாயகர் பத்தி யோடவர் காதை கேள்வியி லார்வமு
மருவு வார்களொ முக்கி லார்மரு வார்கள் சாதிபி தப்பினு
மொருவு சாங்கரர் நன்மை செய்யினு முற்ற திமைய னொன்பவே.

(இ - ள்.) வருணச்சிரம தர்மங்களிற் தவமுத மாட்சிமையுடையவர்களே
கிருபைகூர்ந்த விநாயகரிடத்திற் பத்தியுடன் அவர்சரித்ததைக்கேட்பதில் ஆசையுக்
பெறுந்துவார்கள். எல்லொழுக்கயில்லாதவர்கள் அதனையுடையார்கள். சாதிபிறப்புக்
களிலும் நீங்கிய சாங்கரர் கன்மையைச் செய்தாலும் பொருத்திய திமைசெய்தவர்
களெயென்பபொருள், ௭ - ௮. (௩௧)

ஆத லாலுயர் மாத வம்பல வாற்றி யாச்சிர மத்தொடு
கோதி லாவரு ணத்தி னின்றுகுழைந்த வன்பின்வி நாயகர்
பாத தாமரை போற்று பண்பினர் பாங்கி னல்லது மான்மிய
மோது நீர்மைய தன்று பண்புனை யாத லாலுனைக் கோதுதும்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால் உயர்ந்த பலபெருந்தவங்களைச்செய்து குற்றமில்
லாதவருணர்சிரம தருமங்களினின்றாகுழைவாகிய அன்புடன், விநாயகக்கடவுளுடைய
பாததாமரைகளைத்துதிக்குந்தன்மையுடையவர்கள் சமீபத்திலல்லது, அவ்விநாயகபுரா
ணம் சொல்லுந்தன்மையதன்று. நற்குணமுடையயாதால் உனக்குச் சொல்லுவோம்.

அருளெ னக்குளிர் தூங்கு நீர்த்தட மாடி வம்மென மன்னவன்
பிருகு தீர்த்தம ணைந்து தாழ்ந்துபி நக்கி ரும்புன ரேயுந்தெழுந்
துருவின் மல்கிய வீர மொற்றியு டுத்து லர்ந்தது பூசிடெய்
மருவு கின்றசங் கற்ப மோதிவ குத்த னைபினி மாய்ந்ததே.

(இ - ள்.) கிருபைபோலக் குளிர்ச்சியாய்ந்த நீரையுடைய தடாகத்தில்மூழ்கி
வருகவென்று பிருகுமுனிவர்கூற, சோமகாந்தராசன் பிருகுதீர்த்தத்தை யடைந்து
(அதில்) இறங்கி, விளங்குகின்ற மிக்கநீரில் ஸ்நானஞ்செய்து எழுந்து, உடலின்மிக்க
ஈரத்தைத் துடைத்து உலர்ந்த (வேறு) வஸ்திரமூடுத்து, திருநீரணிந்து உண்மை
பொருந்திய சங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு புராணசிரவணஞ்செய்ய ஆரம்பித்தான்.
அவனுடையநோய் (அப்பொழுதே) ஒழிந்தது. எ - று. (௩௩)

நோயி னீங்கிய யாக்கை பன்முறை நோக்கி நோக்கியி ராவெலார்
தீய சொற்பன மார்த்து கண்கடி தந்து ளானென வுண்மகிழ்ந்
தாயு நூலரு மாத வன்புடை யண்மி யன்பொடு தாழ்ந்தெழுந்
தேயு நின்னரு ளெய்தி னேன்மிக வெய்த ரும்பய னெய்தினேன்.

(இ - ள்.) நோயினின்றொழிந்த தேகத்தைப் பலமுறை பார்த்துப் பார்த்து,
இராமுமுதுந் தீயசொப்பனங்கண்டு கண்களை விழித்துள்ளவனைப்போல மனங்களி
ந்து, நூல்களை யாராய்ந்த அருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவர் அருகிற்சென்று, அன்பு
டன் பணிந்து எழுந்து (கூறுவான்) பொருந்திய தேவரீருடைய திருவருளை யடைந்
தேன். அடைதற்கரிய பெரும்பலனைப் பெற்றேன். எ - று. (௩௪)

காத லாரும் புராண கேள்வியிற் கற்ப மாத்நிர மேசெய
வேத மானபெ ருமபி ணித்தொடர் யாவு நீங்கின வென்சொல்கே
தை னேயுனை நண்ணி னார்க்குநன் னுத மேதரு நன்பொருண்
மாத ராதல் நாகர் பாதல மாகர் வைப்பினு மிலையே.

(இ - ள்.) ஆசைபொருந்திய புராண கேள்வியிற் சிறிதே செய்ய, குற்றமா
கிய பெரிய பிணிச்சம்பந்தமுமுவது மொழிந்தன. (இவ்வற்புத்ததை) என்னவென்று
சொல்லுவேன். தலைவோ! தேவரீரையடுத்தவர்களுக்குக் கிடைக்கரிய நலம்பொருள்
சிறந்த தராதலத்திலும் நூகலோகத்திலும் பாதவலோகத்திலும், தேவருகத்திலும்
(ஒன்றும்) இல்லை. எ - று. (௩௫)

ஆரு மற்றுறை யுரு மற்றெழி லாக்க மற்றரும் போகம்பந்
தேரு மற்றியல் பாக லுங்கிருந் தேனை வம்மென் வேயஸுழத்

சீகாரு மாதம் முப்பது வாய் நக பொருடும்பொருளாயினேன்
சாரு மாவிலாகி லேயினிச் சாற்றால் சீவனமும் காணமே

(இ - ன்) யாவரும், வாசஞ்செய்யுங் களா, உழத்தும், செலவுமும், அரிபு
போகுகளுநினைநிக் கனியாக அங்கிருநகரனை நஞ்சென விலகித் துப் பொருட்சிய
சிறுநகநன்மைசெய்த சீகரீருக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருந்த (நாண்கதைப்) பொருள் நாயி
னேனுடைய பொருட்சிய உயர்வுலாபம் பற்றிய" (இ - ல்) (விநாயக) புராணத்தை
கூறவேண்டுமே - ௭ - ௮ (௧௪)

எனவ மனவனி உடம்பி ிறாவி ராதி யோதாம வர சமைத
தனனை யளவ வ வவ வ யளவா ஏகதை யங்கையிற றைவ ரு
கனன காத்தன பொருள் உலகவன சா ிது னை ரு சூழ மல னெனரி
கனன மும முன டாக சீவிராவி ராச ச னுந் தார யாண வன

(இ - ன்) என்று கூறிய சோமகாந்தன் (எசிரீஸ்) நீதக, தாய்போன்ற (கரு
வையாக) பிருகுமுனிவா சந்தோஷமிகுந்து (அருங்கு) அமைத்து, அருளுடைய அழ
கிய கையிறைநாடல், கண்ணுடைய அண்ணலான்று கொடுத்து, அளி பொருந்தவும்,
முன் பிரகாசித்த பூமியையாண்ட மன்னந்திப சோமகாந்தன் தன் தேகத்தையுமொ
வாத பேரொளியைப் பெற்றான் (௧௫)

கண்ட யாரும்வி யாது ளாபவ ிலப்பெரு சடன பூழுகிப்
தொண்டை வாயச கனமை மும்பொருள் நுத மைச்சுநா வானமிழு
துணிவி ளரினு வந்து சரணகயொரு கு மீகடபவி (நம்பினா)
மிண்டு கோயமுனி வேந்த னிற்பிரி விநக வண்ணமி காருமீம்

(இ - ன்) (அதனைப்) பராக் கொல்லோருஞ் சந்தோஷிகாரகன் பெரிய
துன்பகாரத்திலமிழ்க் கொடுப்பக்கனிபோன்ற வாயுடைய சுசன்மை (யென
னும் அறன்மனை) யும், கண்ணம்பொருளைய லோசிக்கும் மந்திரிகளும், தேவாமிர
தத்தைப் புசித்தவர்களைப்போல ஒன்றாகக் கவிக் கு வீரபாகக்ஷண சரிகையைக்
கேட்க அவாவினார்கள (சோமகாந்தனை) நெருங்கப் கோழியை முனிசிரேஷ்டரான
பிருகுமுனிவா பரியசுஷபகலகை இதுவேயாகும் - ௭ - ௮ (௧௬)

என்று சரமொழிந்த குகனவி யாத நென்னுமிருநகவற
கன்று வேதனுடைதக வரறமி வரபெ னப்பரிரு குப்பெய
தொன்று மாமுனி சோம காந்தனு வாய வேதநி வண்ணமே
நன்று மும்வர லாற்றி னேதுந னுடி னுனரு ணீடினா

(இ - ன்) என்ற மிகுதியாகக்கூறிய சூதமுனிவா, பெருந்தவமுடைய வியாக
முனிவருக்குப் பூவம் பிரமசேவாகூறியவகையே அறியக்கடவாயென்று, பிருகு
முனிவா சோமகாந்தராசன் சந்தோஷிக்கக்கூறியவிதமாக நன்மைபொருந்திய வரன்
முறையாக விநாயக மானமியத்தைச் சொல்லுவேனென்று நிருவருளமிகவராய
ஆரம்பித்தனா, - ௭ - ௮. (௧௭)

சோமகாந்தனையதீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆதந்திரவிநீதம் - ௮௨.

வியாசரீரமதேவவநயடுத்தப்டலம்

பண்ணிய பெருந்தவன பராசரபபெயர்
நண்ணிய முனிவர நயக்கு மைந்தனுட்கு
நிண்ணிய வினடுவே சிறப்பந் தோனறினா
விண்ணவா விபகதகு வியாக னெனனவே

(இ - ள்) பெருந்தவனுசெயத்தனும் பராசரனெனனும் பெயாபெற்றவனு
மாகிய முனிவரனுக்குப் புதலவனாக, வலிமைமாயாத திருமாலே தேவாகன விருமபத்
தக வியாதமுனிவனெனனும் பெயருடன சிறப்புறந் பித்தனன ௭ - று

பூவம் மச்சகெந்தியென்பவன கனகையில் ஁டருசெலுத்திககொண்டிருக்
கையில் அவ்வோடத்திலேறிச்சென்ற பராசரமுனிவா அவ்வோக்காமுற்று அவருக்குக்
கீர்ப்பவாசத்தாலுண்டாயிருந்த துணைமணத்தைவிட்கிப பரி ணாகெந்தியென்ப பெயர்
வழங்குமபடி நறுமணமுள்ளி அவ்வோடத்திற் புணர் தனா அதனை விபுதமுனிவா
தோனறினரென்பது சரிதமாசனாலும், தவாபரயுககடோறும் திருமாலே வியாத
கூகத்தோனறி வேதங்களைப்பாருபதெதுவெனப்பது தூலமழகாகலாலும் பராசர
பெயர் முனிவன மைந்தனுப் வினடுவே வியாதனெனத் தேசீனறிஞர் - எனனார்

சுருதியை வரம் ிறக் கொஞ்சகூர் கொய்கின
சுருதியின பொருளகலை மிதி போல
பொருளபட விளக்கப் புராணமு கொஞ்சு
தருளொடு மொழிவதற் சார்பித்தகனல்

(இ - ள்) வேதத்தை யளவுபடச் சுருக்கிச்செய்கப் பரு வேதத்தின பொருள
களை மிருதிபோலவே பொருளபடிமட்டி விளக்கச்செய்க புராணங்களையும் தொலை
படுத்திக் கிருபைபுடனே சொல்லுவதற்கு ஆரம்பஞ்செய்தனன ௮ - று (௨)

மருதகமழ் கொன்றையா மணி பொறு போழித
திருக்கவும் யாருமுன் னிறைஞ்சி யேககடி
முருக்கின னாவகரக் கொஞ் னரேவடி
தருக்கிய சிந்தகயாற முழுகு போறயிலன்

(இ - ள்) மணமவீசுவ கொன்றைமலர் மாலையணிந்த சிவபெருமானுடைய
நவமணிமயமான அழகியதேவா (தன்னையப்பணியாமையால் முரியசெய்திருந்தும்,
எல்லோரும் முறப்பட வணங்கிக் குதிசெய்துவந்தும், அருவினவரும் ஐந்துதிருக்
கரங்களை யுடைய விராயகப்பெருமானது செவ்விய கிருவடிகளை, இறுமாந்த மனத்தாற
போலித்து போற்றினுனல்வன ௯ - று (௩)

வழிபடு கடவுளு மகித்தெ தெகடுஞ்
செழிப்பொருட் கேற்புடைத தாய கெயவமு
மழிவினுக் கழிவுசெய் தருளு மாமகம்
பொம்மிழத்தித் தவனென்ப புதறி தோநிலன்.

(இ - ள்) வழிபடத்தக்கதேவனும், மகித்தெடுததுகொண்ட, சிந்தித்த பொரு
புடைதலுடையதும், தன்னையப்பணியாமையுக்குத் தீமைசெய்தருளும் மூமதவ்

உ - று

விநாயகபுராணம்

கள்ளச சொரிய மயானை முக்கதையுடைய விநாயகக் கடவுளென்று (அவ்வியாதமுனி வன தன்) மனதிற நெளிந்தானிலன் எ - று (சு)

அகையா நெருமருப ஸீங்கை வராசெவி
யேகநாயகனரு ளெயது மாமில
ஞெகையா லெதிதகவொன பொருளிற சீர்தனை
முகையாயத் தளர்தனை முடிவு தோநதிலன்

(இ - ள்) ஜடை உடைய, ஒற்றைக்கொம்பையுமு ஐந்து திருக்கரங்களையும்
மேடியிருக்கெவியையமுடைய கெநாயகனாகிய விநாயகப்பெருமானது திருவருளை
யடையுமவகை மொறுதவனாய், (தான்) ஆகையோடெடுத்த சிறந்த பொருளிலே,
ஊமைபோல முடிசெய்யியது எனக்களாச்சுபுறனை எ - று (சு)

மே று

சீரகி டவற செயமலரி ராகநு சென்றேற
நீரகி டவற ருட ருட ருட ருட ருட ருட ருட
நீரகி டவற ருட ருட ருட ருட ருட ருட ருட
கார்தர டவற ருட ருட ருட ருட ருட ருட ருட

(இ - ள்) (பாவருப) விருமபுகின்ற மாணிக்கத்தை (உச்சியில்) உடைய
பப்பவேகமானது நீர்த்திக்கொண்டு எழுட்டடி (மந்திரம் மாலாஹருவன்) மந்திரத்
தை வினாவாக நீலேந்ததியதுடோல, எததுகின்ற ஒற்றைக்கொம்பினையுடைய விநா
யகக்கடவுள் கோபக்கின்ற காரணமாத விநாயகமுனிவருடைய மனத்திற்குத் துன்பு
செய்ய எ - று (சு)

மடியோ ருட ருட ருட ருட ருட ருட ருட
படியா கென்றே வையமுழுதகான படுவதான
படியா கொன்றுங் கனாடி லன் லெ லெ பெயாவுற்றுக்
கடியா கருதப் புவனை யானபொற் கழலசாரதான

(இ - ள்) மடியோ பிசுதமோ அப்பொழுது எனமனதை மயக்கியவகை
எதுவென்று சந்தேகித்தான், துன்பமடைந்தான், (எதனிடத்திலும்) சிறிது நம்
பக்கையுங்காணுகி வினாநது அவ்விடம் விட்டு நீங்கி வாசனைபொருந்திய தாமரை
மலாபீடத்தையுடைய பிரமதேவனது அழகிய பாதங்களையடைந்தான், எ - று

அனபு துளுமபத் தண்டென வீழ்ந்தா ரணமோதித்
துன்ப நிறைந்த வுள்ளமு கத்திற சுடாகிறப்
முனபுற ஸீட்ட வாகனம் வைகி முனிவேந்த
னெனபெற வந்தாய சொல்லென வேதற் கிதுசொன்னான்.

(இ - ள்) அனபானது துளுமபடி தண்டாகாரமாக வீழ்ந்து வேதமொழி
களாற்றுகது வருத்தமிக்குடைய மனமானது முகத்தினால் நன்றுவளங்கு, தண்டரு
முன்னா இடப்பட்ட பீடத்திலிருந்து, யாதுபெறக்கருதிவந்தனை? அதனைச் சொல்லு
வென (பரிபுரமனக்கேட்க) முனிவர் தலைவனான விநாயகமுனிவன் பிரமதேவனுக்கு இது
னைக்கூறினான் எ - று (அ)

நாததிக ரேயாய நானமறை நிறதை நவில்லார
யாதகனு னாதத தத்தமொ முகசா சாரங்
ணீதகவ ரேயாய நீடுல சுத்தோ நிறைவினைப்
போர்த்துநி றைந்தா ரன்னது தீர்க்கும் பொருளுடி

(இ - ள்) பெரிய சிலவுலகத்திலுள்ளவர்கள் நாகசிகாகளாய், நானுமேதங்
களையும் நிகழிப்பவர்களாய், கடவுளருளிய தங்கடங்கருங்குரிய ஒழுககாசாரங்களை
யொழித்தவர்களாய்க் குற்றமிடக்காரர்கள். அதனைத் தீர்க்கும் பொருளைத் தேடி. எ

இதுமுதலிரண்பொட்கள் குளகம்

ஃறை - ஆணைமககுணம் நானகனு னொன்று அலை அறிவு ர் றை ஓர்படி
கலை - பபிடி பெனப்பெம் (க1)

செய்வன செயயா தொழிவன னெனோ கெரிவெய்தி
புயவன நாடி யோங்கு கதிக்க ஹுற மாநீற
பொயவகை தீரக புராண மனைசுதம் புறாயிலலோட
கைவளா நெல்லி போடுவரி காபுங் கடனபுணடேன

(இ - ள்) குற்றமில்லாத பிரமதேவனே! செயயத்தஞ்ஞனவும் செயயத்தகாது
விலகருவனவும் (இவைபெண்) அவர்கள் தெரிந்த கொண்டு உச்சலிக்கு உழிகளைக்
தேடி உயாபதவியை யடையும்வகையே, பொயமாகக் கொழித்த புராணங்களையெல்
லாம், கையில் உயாந்த நெல்லிக்கனிபோல எளிதாட (விளங்க) சசெய்யுங் கடமையை
மேற்கொண்டேன். எ - று

செயவனவெனந்து விகிதனவெனவுய செயதொழிவனவெனந்து
விலக்கியன வெனவுவகொள்க (க2)

நித்திய மேறை மிகுபிம் யாக விசுமன
லித்தகு கனம்ம யாவுந் றைந்த வெழில் லெகா
கொத்தினுண மேனமேற கைவளா புரதி குறைவுறறு
பித்தின னுனே நென்னினி செபகேக பிதபாமினை

(இ - ள்) நித்தியம் - நைமித்திகம் யாகம் செயயத்தக்கஞ்ஞமணம் இந்நத்
தருதியாகிய கருமவிதிகளெல்லாம் நிறைந்துள்ள அழகிய வேதத்தின் கூட்டத்தில்
மேனமேலும் மனங்குழைந்து நெற்பிடித்தவனுனே இனி யாத் செய்குவேன்
தவறினே காண்கிலேன். எ - று

நித்தியம் - தினமுஞ் செயயக் கடமைப்பட்டுள்ள கருமங்கள் நைமித்தியம் -
ஒவ்வொரு நிமித்தம் பற்றிச் செய்யுங் கருமங்கள் (க3)

பூரண மான வென்னநி பாமை பொடிசெய்புந்
காரண மோது வேறெவா வல்லார கருடுகன்று
நாரண் னான வியாத னுரைப்ப நன்றுளளி
பூரண னுனே புன்னகை கொண்டு தறைகினுற

(இ - ள்) நிறைவாகிய என்னுடைய அறியாமையை நீறுசெய்யும் வகையை
யுயர்த்துக் கேடுற (அவ்வாறே) வல்லவா யாவா? (உள்ளத்திற்) கருதுகவென்று,
வினாவின் அபரவதாரமாகிய வியாதமுனிலன் கூற, பிரமதேவனானவன் நானாக
யோசித்துப் புன்கிரிப்புடன புகலினெனன். எ - று (க4)

வேறு

அனுதினே யமல மாகி யழிவினுக் கழிவு செய்யும்
விநாயக நுருளின் றுயின் மெல்லிய கரும மேனும்
சுறுதுகை கூட லின் மிக் தளர்குவன் புத்தி கூர்மை
'மனுதியின் வலிமிக் குள்ள வரம்பெறு தலைவ னேனும்.

(இ - ள்.) அநாதியாகவே நின்மலாகி, தம்மைப் பூசியாதவர்கட்கு இடுக்கண் விளைக்கும் விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளில்லையெனின், புத்தி துட்பமும் மனவாக் குக்காயங்கனின் வலிமையும் மிகுள்ள மேன்மைபெற்ற ஒருவனுயினான் சரமானிய காரியமாயினான் தனக்குக் கைகூடுதலில்லாது மனஞ்சாம்புவான். எ - று.

மனுதியென்றதால் வாகன கயுக காயசதையும் உடனெண்ணப்பட்டன. (கக)

பாலைகட் கரசன் மேனாட் பணிவிசும பழுதங் கொண்மார்
செறனமிது வலியா லைங்கைச செமமலை வனங்கா தேகி
நறவுமிழ் துளபத் தண்டா நாயகன் மொழியால் வெல்ல
வாறினை நூர்ந்தியானைகிறை நருக்குக் கொண்டு.

(இ - ள்.) பறவைகளுக்கெல்லாம் அரசனாகிய கருடன் முற்காலத்திற் குளிர்ச்சி பொருந்திய ஆகாயத்தினின்று தேவாமிரத்ததைக் கொண்டுவரும்படி, பகைஞரை வெல்லும் பேராற்றலால், ஐந்து திருக்கற்களையுடைய விநாயகக்கடவுளைப் பணியாது சென்று, தேனசொரியுந் தண்ணிய தளவமாலையையணிந்த விஷ்ணுமூர்த்தி தன் மொழியால் வெல்ல, தருமததைக்கருதி (அவருக்கு) வாகனமாயினன். எ - று.

பறவைக்கரசன் துளபததண்டார் நாயகன்வாகனமானென்றது—பூர்வம் காசிபுறணிவர் மனைவியர் பதின்மூவரில் கத்தரு விரதைஎன்னும் இருவரும் தமதழகாற்றருக்கி அழகில்லாள் சிறை யிருப்பதென்று தீர்மானித்துக்கொண்டு காசிபரை வினவ, காசிப் கத்தருவே சிறந்தவனென்றுடாப் வினதை சிறைப்பட்டு, தன்னைச் சிறைதவிர்க்கும்படி கத்தருவைவேண்ட, அவள் விண்ணுலகிலுள்ள அமிர்த்ததை வருவித்துக்கொடுப்பின் நீசிறைநீடு குவையென, வீரதை காசிபரருளார் கருடனைக் கொடுப்பெற்று அகனுக்குமுறையிட, கருடன் விண்ணிடையடைந்து ஆங்கிருந்த காவலனாவென்று அமுதங்கொண்டு திருமபுகையில், திருமால் அவனையெதிர்த்து இருபத் தொருதினங்கள் போர்புரிந்தும் அவரை தோல்வியடையாமையின்வஞ்சனையால்வெல்ல வேண்டுமென்றுத்தொண்டு, புள்ளரச! உன்வலிக்குவியத்தேன்; நீவேண்டும்வரத்தைக் கேட்டுக்கொள் என, கருடன் விண்டுவே! உன்வலிமைக்கு மனங்களித்தேன். நீ விரும்பியவரத்தைப் பெறுகவென்றான். திருமால் இதுவேசமயமென்றுத்தொண்டு, நீ காசிபன்மதலையாய்ச் சொல்பிசகாதவனாயின் நீ யெனக்கு வாகனமாகுகவென, கருடன் முகூர்த்தகாலம் யோசித்து, வார்த்தைபிசகாமல் அங்ஙனமேயாகுகவென்று விடை கொண்டு விரதையையடைந்து அமுதையளித்து அவன்சிறையை யதந்தி விண்டு வுருகுவாகனமாயினென்பதாம். [விரதைக்குச் சுபருணையென்றும் பெயர்.] இதனை

காஞ்சிப்புராணம்.

வனபுன் வேந்தன் வீர மகிழ்ந்தன
னென்பு டைவரங் கொள்ளென லீங்கிவ
னுன்பெ ருந்திரற் குண்மகிழ்ந் தேன்மற்றென்
றன்பு டைவரங் கொள்ளெனச் சாற்றினான்.

மாய னம்மொழி கேட்டு மகிழ்ச்சியிற்
ஹைய யோதிய சொற்றவ ருயெனி
னீயெ னக்கு நெடுந்தகை யூர்தியா
யேயு மிவ்வரம் யான்கொள நல்கென்றான்.

ஆர்த்தி கூர்தர வம்மொழி கேட்டொரு
மூர்த்த மெண்ணி யுயிர்த்து மொழிந்தமெய்
வார்த்தை யிற்பிழந் வஞ்சியற் றுகெனச்

சீர்த்தி யானன் விடைபெற்றுச் சென்றான்.—என்பதனானிக. (1கச)

*உருத்திரக் குரிசில் பாங்க ருற்றயி ரியத்திற் றேன்மிக்
கருத்தினுங் கடத்தன் முற்றக் கருங்கடல் கடக்கு மாற்றல்
செருத்தகு மனுமான் மண்மேற் சிலையிரா கவினைத் தாங்கிப்
பெருத்தவுட் டருக்கி னாலே பிழைநோய் பல்கா லுற்றான்.

(இ - ன்.) உருத்திரபகவானிடத்துப் பொருந்திய வீரியத்தினுற்றேன்றி, மன
தினாலுந் தாண்டிதல் முடியாத கரிய கடலினைக் கடக்கும் வல்லபமும் போர்வலிமையு
முடைய ஆதமான் விசேடித்த மனகர்வத்தால் (ஐங்கரக்குரிசிலே யடிபவாது) பூமி
யின்மேல், கோதண்டமேந்திய இராமமூர்த்தியைச் சுமந்து பலமுறை துன்பநோயை
யடைந்தான். எ - று.

(சடு)

திருமறு மார்ப னான திரண்டவார் சிலையி ராமன்
பொருவலி வாலி முன்னர்ப் போர்க்குறித் தெளிய நுணு
னிருநிலத் தனைக ரின்னு மிலகிய வெற்றைக் கோட்டுத்
தருவினை யடுத்த லின்மிக் தருக்கினற் றெருமற் றாரே.

(இ - ன்.) திருமறுமார்பனான திரட்சிவாய்த் கோதண்டமேந்திய இராம
மூர்த்தி (விநாயகபூசை செய்யாது) போர்புரியும் வல்லபமுடைய வாலி (என்னும்
வானரவீரன்) *முன்னே போர்வல்லபத்திற் றோல்லியடைந்தான். பெரிய பூமியில்
இன்னும் எண்ணிறத்தவர்கள் ஒற்றைக்கொம்பினையுடைய கற்பகத்தருவை யொத்த
கணபதியை யாசிரயிக்காமல் இறுமாப்பால் துன்புற்றார்கள். எ - று.

(கசு)

திருமறுமார்பன் - திருமக்களையும் சேற்சமென்னும் மறுவையுமுடைய மார்
பையுடையவன்.

பிரணவ முன்னர் வைகும் பெருமறை தொகுத்த காலே
பிரணவ முன்னே தாமற் பேசுத லின்மை யாலே
பிரணவ மொழியாற் றன்னைப் பேசினே யெனவுட் கொண்டி
பிரணவப் பொருளா யுள்ளான் பேரிடர் காத்தா னன்றே.

(இ - ன்.) பிரணவமானது முன்னேவிளங்கும் பெரியவேதங்களைத் தொகை
செய்தகாலத்தில், பிரணவத்தை முதலிற்சொல்லாமல் வேதமோதுதலில்லாமையால்,
பிரணவசப்தத்தால் தன்னைத்துதிசெய்தனையென்று திருவுள்ளஞ்செய்து, அப்பிரண
வத்தின் பொருளாகிய கணேசப்பெருமான் பெரிய துன்பங்களை (வரவொட்டாமற்)
காத்தான்.

(கஎ)

கருதிக னுலகுக் கோதக் னுணிந்தநான் மயேசன் றுணங்
கருதுதன் முற்று விக்குங் காரணங் குறித்தன் றேகொற்

சுருதியின் முன்னர்தத் தொன்மனு வைத்தான் போது
முருவமு மிடர்தீர்ப் பாணக் கோமெனு மொழியே யர்மால்.

(இ - ன்) வேதங்களை உலகத்தாருக்குக் கூறத்தொடங்கிய காலத்தில், சிவ பெருமானுள் தான்கருதியதை முடிவுபெறச்செய்யுங் காரணத்தைக்குறித்துத்தானே வேதாரம்பத்தில் அந்தப்பழமையான பிரணவத்தை அமர்த்தினுன்போலும். விக்கினங்களை விலக்கும் விநாயகப்பெருமானுக்குத் திருவுருவமும் ஒமென்று சொல்லப்படும் அப்பிரணவமேயாகும். எ - று. (௧௮)

எத்தகு தொழிறகு முன்னர் யாவரு மிதைஞ்ச நிற்கு
மத்தகு தேவ தேவாக காலைய மாகை யாலே
யுத்தம வோங்கா ரததை யுரைக்குமந் திரங்க டோலும்
வைத்தனா முன்னர்த் தொன்னுன மரபறிந் தோர்க ளெல்லாம்.

(இ - ன்) எவ்வகைய தருதியுடைய கருமங்களுஞ் செய்வதற்கு முற்பட, எல்லோரும் பணிசெய்ய விளங்கும் அந்தத் தருகிப்பாட்டினையுடைய தேவதேவருகிய விநாயகப்பெருமானுக்கு வாசஸ்தானமாயுள்ளபடியால், பழமையாகிய துன்மரபினை யுணர்ந்த பெரியோர்கள்யாவரும் உத்தமமாகிய ஓங்காரத்தை, சொல்லுகின்ற மந்திரங்களிலெல்லாம் முதலிற் பொருத்தினார்கள். எ - று (௧௯)

அவனவ ளதுவாய் நின்றே யனைத்தையு முடிக்கின் றுனு
மவரவா தியானித் தேத்த வவரவாக் கருள்செய் வானு
மவரவா மனாதிக கெட்டா வரும்பொரு ளாயி னானு
மவிர்மறை யின்னு மன்மை மொழியினு ளளக்கின் றுனும்.

(இ - ன்) அவன் அவன் அது (என்னும் மூ) வடிவாக விளங்கியே எல்லாச் செயல்களையும் முடிக்கின்றவனும், அவரவர்கள் தியானஞ்செய்து துதித்தலால் அவரவர்களுக்குத் திருவருள்செய்யபவனும், அவரவர்களுடைய மனமுதலியவற்றிற்கதீதமான அரியபொருளாகவுள்ளவனும், விளங்குகின்ற வேதங்கள் இன்னும் அன்மைச் சொல்லினால் அளவிடப்படுபவனும். எ - று

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்கள் குளகம்.

அவன் அவன் அது என்பவற்றில் முதலிற்கூறியவரண்டால் ஆண்பெண்ணென்றும் உயர்திறையென்றும், பின்னாக்கூறியதனால் அஃறிணையென்றுஞ்சுட்டினார்.

அன்மைமொழியினு ளளக்கின்றனென்றதை, “திருவிளையாடற்புராணத்தில் அக்ஷை யக்ஷை தெனமறை கருமன்மைச் சொல்லி னாற்றுதித் தினைக்குமிச் சுந்தரன்” — எனவருவதனுமுணர்க. (௨௦)

இந்திர னன்ன ஐந்தி யிலக்குமி மார்பன் கீற்றுச்
சுந்திரன் முடியில் வேயந்த தழுவமிழ் குலத் தினைகை
யந்தன னேனைத் தேவ ரனைவரு மானை நீவார்
சுந்தர மலர்த்தாள் போற்றித் தொழுமுத லாயி னானும்

(இ - ன்) இந்திரனும், அன்னவாகனருகிய பிரமனும், திருமகனாகத் திருமாரியினுடைய திருமனும், சுந்திரதுண்டத்தைத் திருமுடியிலணிந்த திவ்யச்சொரிந்து குலப்புகுடையேந்திய வலியகையையுடைய சிவபெருமானும், பிறதேவர்களுந் எல்லோர்

ருத் கட்டளைகடவாது அழகிய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிமைத் துதித்துவணங்கும் முத்தகடவுளானவனும், எ - று.

அந்தணன் - பிராமணன் - ஈண்டுப்பிராமணனென்றது தேவர்கட்கெல்லாம் அந்தணனான சிவபெருமானே. இதனை,

காஞ்சிப்புராணம்.

“பிராமணனையே கடவுளர் தம்முட் பிஞ்ஞகா வேளையோர் தம்முட் பிராமணன் யானே பிராமணன் நனக்குப் பிராமணன் கதியுனை யிகழ்வோன் பிராமண னல்லன் நன்குல தெய்வம் விண்டுபின் னொன்றனைத் தொழுமப் பிராமணற் கிரண்டும் பயப்படா நிரயம் புகுவனென் றுயர்மறை பேசும்.”—என பதனூற்றிக். (உ௧)

ஒன்றனைச் செய்கின் றுனு மொன்றனை யொழிக்கின் றுனு மொன்றனை விடுத்து வேறே யொன்றனை முடிக்கின் றுனு . மன்றினர்க் கிடர்செய் வானு மைத்தொழிற் கரனார் போலத் துன்றினர்க் கிடர்க டர்ப்பத் தோன்றிய கணேச நென்ப.

(இ - ள்.) (செய்யக்கருதிய) ஒரு கருமத்தைச் செய்கின்றவனும், ஒரு கருமத்தை நீக்குகின்றவனும், ஒன்றை விலக்கி மற்றொன்றை முடிக்கின்றவனும், தன்னைப் பணியார்க்கு இடர் விளைப்பவனும், (சிருஷ்டி முதலிய) பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குச் சிவ பெருமானைப்போல, தம்மை யடைந்தவாகட்குத் துன்பங்களை யொழிக்கத் திருவவ தாரஞ் செய்த கணேசமூர்த்தியென்று (அறிஞர்கள்) சொல்வார் ன். எ - று. (உ௨)

அன்னவன் பாதப் போதை யாக்கையே மொழியே நெஞ்சே யின்னவற் றொன்றி னானு மிதமுறப் பணிந்தா யல்லே தன்னிக ரில்லா வித்தைத் தருக்கினுற் சுயம்பா வித்த வுன்னவ் மதிப்பி னாலே யுறுதுய ருமுந்தா யங்கே.

(இ - ள்.) அவ்வகைய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடித்தாமனாயைக் கரையும் மனமும் மொழியுமாகிய இவற்றுள்ளொன்றினாலேனும் இதமுண்டாகுமடிக் பணிந்தாயல்லே. தனக்குத்தானே யொப்பாகிய வித்தியாகர்வத்தார் சுயம்பாவித்த உன்னுடைய அவமதிப்பினாலே பொருத்திய துயரத்தை யடைந்தாய். எ - று. (உ௩)

ஆயிரங் கோடி கற்ப மார்வமோ தேக்கி னானும் பாயிரத் தானு முறறப் பண்ணுதல் கூடா தாகு மாயிரும் புவனம் போற்றும் வாரண முகப்பி ராணைப் போயிரந் தருளும் வண்ணம் பூரண புரிந்தி டாயேல்.

(இ - ள்.) பெரிய விசாலமான உலகினர் துதிசெய்யும் யானைமுக விநாயகப் பெருமானையடைந்து யாசித்தத் திருவருள்புரியும் வகையாகப் பூசைசெய்யாயாகில் (விசாயகர் திருவருளினிற்) ஆயிரங்கோடி கற்பகாலங்கள் ஆகையோடு முயன்றாலும் பாயிரநுதல்முற்றச்செய்தல் (உன்னுந்) கூடாததாகும். எ - று. (உ௪)

வேறு.

தருமதேவையுடைய தந்தரே கபிலர் சூழ்கெசு கன்னரே நாக விழித்தரு மிலம்போ தரெழில் விகட ரிலகிய விக்னன நாக

ரமைவர்க்கும் தேத்துள் கண்திரிந் தூம் கேதநன் நருனகணத் தியத் து
ருமிமொளிப பால சநதிரா தான முறயிருந் தெருங்குண-னனரே :

(இ - ள்) சுமார் - ஏகதந்தா - கபிள் - (அடிபலிச்சு) குழுவெழ கேசகன
னா - நாகமானது விளங்குகின்ற இலம்போதரா - சமுகிய விகடா - விளங்கிய விககி
ராசா - ஞானிகள் சூழ்ந்து துதிசெய்யுங் கணகிபா - தூமகேது - நனராசத் திருவருள்
செய்யுங் கணததியசா ஓவிரிசுதம் பாலசநதிரா - மதப்பெருக்காணது ஊற்றெடுத்த
தொழுருங் கசானனா எ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் ஒருதொடா

(௨௮)

வககிர துண்டா வயங்கிய சூப்ப கன்னரே ரம்பாவான் வரங்க
டொக்கருள கந்த பூவச ரெனவே சொல்லிய பெயாபதி னுறு
மிகருதை திடினுங் கேடபினும் விதகை விவாகமவேட டெழுமபிர வேச
நிககம் மடுபோ யாகமா திகளு நினைக்குமுன முறறுறும் பிள்ளாய்

(இ - ள்) வககிரதுண்டா விளங்கிய சூப்பகன்னா - ஏரம்பா - சிறந்த வரங்
களைத் தொகுதியாகருளுங் கந்தபூவசா என்று சொல்லப்பட்டதினா திருநாமங்
களையும் விசேடமாகச் சொன்னாலும் (பிறா சொல்லக்) கேட்டாலும், வித்தை விவாகம்
விரும்பியுண்டாகின்ற முயற்சி வியாபாரம் மோதுகின்ற போ யாகம் முதலியனவும்
ஊனுறுவதன் முன்னரே (கைகடி) முடிவுபெறும், பிள்ளாய்! எ - று

நிகமமெனது நிககமமென விரிந்தது

(௨௯)

ஆதலா லவணை பூசனை யாறழி யழிவினை யழிகதிடு மைய
லேதரீத தெண்ண மினிதுற முடியா விரும்புக முெயதுக் வென்றான
வேதனீ தோத வுள்ளதே பென்று வியாதமா தவனுள் மகிழ்ந்து
போதமே வடிவாங் கணைசரைப் பூசை புரிவதெவ வாறென விரந்தான.

(இ - ள்) ஆனபடியால், அவவிநாயகப்பெருமானைப் பூசைசெய்து மதியைக்
கெடுக்கும் அறிவினமையாகிய துன்பத்தைவிலக்கி, உன்ருத்தை இனிமையாகமுடித்
துப்பெரிய கோத்தியைப்படைவென்று (பிரமதேவன்) கூறினான் பிரமதேவன் தீர்த
னைசொல்ல, பெருந்தவமுடைய வியாதமுனிவன் உண்ணித்தானென்று மனமகிழ்ந்து,
ஞானமே சுருபமாகிய விநாயககடவுள் யெவவுதையாகப் பூசைபுரிவதென்று யாசித்
தான் எ - று

முடியா - முடிந்த இது செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகங்க வினை
பெச்சம் (௩௦)

இதுதலாத தவிசின் விறயிருந் தருளு மிறைவனை வியாதமா முனிமுன்
கதுமென வடுதக வாயினிச சோம கந்தனை யயன்முனி தனக்கு
விதவணரி சடிவத் தைக்கரப் பெருமான் வியத்தரு யாதிரா முனிவன்
விதிதரப் புகன்ற மரபுகே ளென்று ஊழவருவன் நிரைவார் தனக்கினை

(இ - ள்) தாமரைமலர்ப்பீடத்தின்மேல் இருந்த
பெருந்தவங்கிய வியாதமுனிவன் முந்தாஸ்தில் விளங்கி வந்தான்
பெருந்தவர்களைப் பிழைத்தவன் வியாதமுனிவன்
புகழ்ந்து நந்தகரங்களைமீத விநாயகப்பெருமானைப்புகழ்ந்தான். மகிழ்வான்

செவியினிடத்திற் பொருந்த உபதேசித்தவகையை இனிச் சேட்பாயாகவென்று பெருந்தவசியாகியபிருகுமுனிவன் கூறலாயினன். எ - று. (உஅ)

வியாசர் பிரமதேவனையடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிநீதம் - அருடு.

வியாசருபதேசம்பெற்றபடலம்.

புராசலத் தரவ மாலே பூண்டபுள் றியன்பொ ிற்ற
கனாகர னுவி யுண்ட கண்ணுதற் பெருமா னீன்ற
தபாமிரு கணைச னென்னுஞ் சாபியா நமத்திற் றாப
வியாதனை சந்த கோடி விபன்மனு விளம்பப் படட.

(இ - ள்.) புனிதமாகிய வியாசமுனிவனே! பரமாகிய மலையின்மேற் சர்ப்ப மாலேபணிந்த புண்ணிபசுரபியும், யுத்தஞ்செய்வத சயாகரனுயிண்ப்டருகிய தெற் றிக்கண்ணையுடையவருமாகிப் சிவபெருமான் தந்தருளிய தயையிருந்த கணைசமூர்த்தி யென்னுங் டெவுளது ஆகமத்தில, ஏழு கோடி மகாமத்திரங்கள் சொல்லட்டென் னன். எ - று.

சிவபிரான் அரவமாலேபூண்டது.

கருடனுடைய தொத்தரவைச்சகியாத சர்ப்பங்கள் சிவபெருமானைப் பூசுச செய்து அவர் திருவருள் பெற்று அவருக்கு ஆபரணங்கள்போல அவ்வெம்பெருமா னுடைய கட்டளையால் அவருடைய திருமேனியில் வசிக்கலாயின. பின்னொருகாலத் தில் விண்டுலோ டல்கடைத்த கருடனைக்கண்டு சுகமாவென அஞ்சாது விஞ்ஞானமென் பதாம். இதனை;

காஞ்சிப்பாணம்.

விதிமுறைச்சிவபூசனையாற்றிமால்விடைக்கொடிப்பெருமானின்
புதியபூங்கழலருகச்சுணப்பேற்றினாற்புள்ளிறைமரிடெய்கி
யதீர்வுறுத்தெமையிலத்திடவெஃஇயினமடைக்கலம்புருநதேதம்யாக
கதியெயிக்குவேறில்லையென்றிரத்தலுங்கண்ணுதலருள்கூறது

பன் னகங்களை பணி யெனத்தாங்கின ன்பன்னகாபரணன்ற
னின்னருட்பெறுமதுகையன்மற்றவையெந்தைபாலரியோடுங்
துன்னு வெம்பகைக்கழ லுழைக்கலுழனேசகங்கொவென்றஞ்சாமே
பன்னுமேன்மையின்வி னுயினவிம்மொழிபாரொநமெத்தோதும்.—என்பதனுநர்.

அன்றியும், சிவபெருமான் பிகாடனராகவும் திருமால் மோகினியாகவும் தாருவனரென்று அம்முனி யங்கையர் கற்பையும் அம்முனிவர் தவத்தையு மழித்தனம யின், அவர்கள் சினந்து அவிசாரவேள்வி செய்து அதிற்றோன்றிய புலி மான் முதலிய கழிநை விடுத்த, அனைவுகள் எம்பெருமானைத் துன்புசெய்யாமையின் அதினின்று தோன்றிய எண்ணிறத்த சர்ப்பங்களை இறைவன்மேல் விடுப்ப, இதைவர் அவற்றைப் பற்றிச் சர்ப்பனுக்கஞ்சி கம்பாலிருக்குங் கச்செவிகளோடருக்கவென்று அணிந்து கொள்ளும் ஒற் காரணமாம். இதனை;

கந்தபுராணம்.

“ஏந்திய பின்னர் வேள்வி யெரியதற் கிடையே யெண்ணில்
பாந்தளங் கொழுந்து தீயோர் பணியினற் சேற்றங் கொண்டு
போந்தன வவற்றை மாயோன் புள்ளினுக் கஞ்சித் தன்பால்
சேர்ந்ததோர் பணிக ளோடுஞ் செவ்விதற் புனைந்தா னெங்கோன்.”—என்
பதனனுமுணர்க.

கயாசுரனவியுண்டது.

யானைவழவுடைய கயாசுரனெனலும் தானவனொருவன் சங்கரனை வழி
பட்டு வலிமிட்கோளுப்த் தேவர் முனிவர்களைத் துன்புறுத்த அவர்கள் சிவபெருமானை
யடைகலம்புகுந்து நிற்ப, கயாசுரன் அவர்களிருந்த மணிகன்னிகையென்னு மிடத்
தை யடைந்து ஆப்பரித்து அவர்களை விலிக்க, இறைவர் உக்கிரப்பெருவடிவேற்று
அவ்யானையைத்தள்ளி அதன் தோலையுரித்து ஆடையாக வணிந்தனரென்பது சரிதம்
இதனை,

கந்தபுராணம்.

“மதித்து வேழமாந் தானவன் வருதலும் வடவை
யுதித்த வன்னியு மச்சுற வெரிவியுதித் தொருதன்
செித்த தாள்கொடு தள்ளவே கயாசுரன் கவிழ்ந்து
பதைத்து வீழ்தலு மிதித்தனன் சிரத்தையோர் பதத்தால்.

ஒருப தத்தினைக் கவானுறு திருக்கரத் துகிரால்
வெரிநி டைப்பினச் சீரிரு தாள்புடை மேவக
குருதி கக்கியே யோவிட வவுணர்நக ருலத்தக்
கரியு ரித்தனன் கண்டென் றமமையுங் கலங்க.

ஆளு நாயக னைந்தறிந் தயிர்க்தொகை யனைத்தும்
வாளி லாதுகண் ணயர்வது மாற்றதன் மதித்து
நீனி ருங்கரி யுரித்திடு மதளினை நிமலன்

ரோளின் மேற்கொடு போததன னுரன்புரி தொடர்பால்”—என்பதனு

ணுணர்க.

(க)

அவற்றுளுஞ் சிறந்த தாகு மாறெழுத் ததனுண் மேலார்
தவற்றினை யறுக்கு மேகாக் கரமிது தன்னை நின்னைக்
கவற்றிய மம்மர் தீரக் கரைகுதும் வாசத் திற்கேன்
றுவற்றுழித் தடத்து ளாடித் துணைந்திவண் வருநி யென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வேழுகோடி மகாமந்திரங்களிலும் (ஆறெழுத்துக்களாகிய)
வடக்கரமந்திரஞ் சிறந்ததாகும். அவ்வாறெழுத்துக்களிலுங் சூற்றத்தினையொழிக்கும்
ஏகாக்ஷரமந்திரம் மேம்பட்டதாம். இதனை உன்னிமூடிய மயக்கமொழியச்சொல்லு
வோம். வாசம்பொருத்திய மதுரமாயித் தேனைச்சிந்தும் மலர்கள் பொருத்தியதடாகத்
தில் மூழ்சி னண்டு வினாந்து வருகவெனப் பிரமதேவன் கூறினான். க - இ. 1. (உ).

கிதிப்படி நறுநீ ராடி மேலிய வியாதன் காதிற்
றுதிப்பவர்க் கின்ப, நல்குந் தேடவிழ் மகரான் கங்கை
நதிப்புனல் வெணி னைத்த நான்நவரய்க் களிற்றின் டாதம்
பதிப்புறு முளத்தாற் றீக்கை டண்ணிமந் திரத்தைச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) வேதவிதிப்படி நல்லநீரில் மூழ்கிவந்த வியாதமுனிவன் செவியில், தியானிப்பவர்களுக்குச் சுகத்தைக்கொடுக்கும் இதழ்கள் விரிந்த தாமரைமலரிலுள்ள பிரமதேவன், சங்கராந்தியின் சலத்தைச் சடையிலமர்த்திய தொங்கிய வாயையுடைய யானைமுக விராயகமூர்த்தியின் திருவடியிற் பதித்தமனதுடன் திக்கைசெய்து (அவரது) மந்திரத்தை புபதேசித்தனன். எ - று. (க)

சத்திய வதிக்கு மைந்த சாற்றுமர திரத்தை யெண்ணு
மத்தகு முறையுங் கேண்மோ வடசிட ரியாது மெய்தா
வுத்தம தலத்தை நண்ணி புறுமனுப் புனல்பு ரோக்கித்
தொத்திடும் பூக சத்தி யாதிக முழிற் செய்து.

(இ - ள்.) சத்தியவதிக்கு மகனே! சொல்லிய மந்திரத்தைச் சபிக்கும் அந்தத் தருகியாகிய முறைமையைப் கேட்பாயாக, நெருங்கிய துன்பமொன்று முண்டாகாமல், உத்தமமான விடத்தை யடைந்து, பொருந்திய மந்திரஜாதத்தைப் புரோகித்துக்கொண்டு பூதசத்தி முதலியவற்றைத் தொன்மை முறைப்படி செய்து. எ - று.

புந்திசெய் புளத்தின் கண்ணும் புறத்தினு ரியாசம் பண்ணி
மைந்துறு பிராண யாமம் வகுத்துமந திரத்தை யெண்ணி
மந்திரஞ் சிதகி யெய்த வள்ளலா ருருவ முற்றுஞ்
சிந்தையிற் றியானரு செய்து செய்கவர் தரியா கத்தை.

(இ - ள்.) அறிவைச்செய்யும் மனதிலும் புறத்திலும், யாசஞ்செய்து, வலிமைதங்கிய பிராணயாமத்தைச் செய்து மந்திரஞ் சபிக்கவேண்டும். அந்த மந்திரசித்தி புண்டாரும்படி விராயகக்கடவுளுடைய திருவுருவமுழுவதையும் மனதிற்பியானித்து அந்தரியாகத்தைச் செய்யக்கடவாய். எ - று.

அந்தரியாகம் - உட்பூசை. பிராணயாமம் - இது எண்வகையோகங்களிலொன்று. இதனை, இரேசக பூசங்களிற் பிராணவாயுவைப் புறஞ்செல்லாதடக்கி காற்பது உரு ஜபிக்குமெல்லையும் நிறுத்தவென்பர். (இ)

ரித்தலு மிவ்வா ராக சின்னுடைச் சத்திச் கேற்ப
வுத்தம மனுவை பெண்ணி லொருமருப் பிரும தங்கொள்
வித்தக னெதிரே கோடி. செய்யவ ருதய மென்னப்
பொத்திய வெளியிற ரேன்றும் புணர்விழி யொளிமை யாப்ப.

(இ - ள்.) இவ்விதமாகத் தினந்தோறும் உன் சத்திக்குத்தக்கபடி இவ்வுத்தமமான மந்திரத்தைச் சபித்தால், ஒற்றைக்கொம்பையும் (பரஞானம் அபரஞானமென்னும்) இருமதங்களையுங்கொண்ட ஞானசொருபியாகிய கணேசமூர்த்தியானவர் கோடிசூரியர்கள் உதயமாறும்போல இருவிழிகளுங் கூசும்படி பேரொளிப்பிழம்பாக எதிரே பிரசன்னமாவர். எ - று.

வந்தனன் சாமி யென்றே மதித்துளத் துறுதி யோடு
வந்தனை புரிந்து நாயேன் மதியிடை வதிக வென்னின்
வந்தினான் வருந்தி யின்ற மகவினுக் கிரங்கு மாபோல்
வந்தனவன் துலவுன் காதின் வள்ளலெவ் வரமு நல்கும்,

(இ - ள்.) கடவுள் வண்ணனென்ற மதித்து, மனவுறுதிப்பாட்டென் தண்டஞ் செயது, அடியேன் அறிவினிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்க வேண்டுமென்று யாசித்தால், மலடியாயிருந்ததான தான் வருத்திப்பெற்ற சூழ்நைக்காக மனமிரங்குவதுபோல, அசையாநின்ற செவியையுடைய பாளைமுகக்கடவுள் அடிக்கடி பிரசன்னராய் எல்லா வறங்களையும் (நீ விரும்பியவனையே) கொடுப்பார். எ - று.

வகிக என்றும் வினைமுறது ஏவல்சண்ணை வியங்கோள். (எ)

இவ்வகை மடங்க லூரு மேரயபன் பூசை யாற்றிற்
செவ்விய சித்தி யெட்டுஞ் செங்கையி னெல்லி யாகும்
கவலைநீராய் பலவு நீங்கும் கருதிய கரும முற்று
மவ்விய மகனறு சிந்தை யறங்கொளு மதுவே யன்றி.

(இ - ள்) இவ்வண்ணமாகச் சிங்கவாகனமேறிச் செலுத்தும் ஏரம்பழாந்தி யாகிய கணேசப்பெருமானது பூசையைச்செய்தல், செவ்விய அட்டமாசித்திகளுஞ் செவந்த கையிலுள்ள நெல்லிககனிபோலக் கைகூடும்; துன்பநோய்களெல்லா மொழி யும், எண்ணியகாரியங்களு முடிவுபெறும், மனத்திற் பொருமை விலகி தருமங் குடி கொள்ளும், ஆவனவெடோடலலாமல். எ - று.

சித்தியெட்டு - அணிமா - மகிமா - கரிமா - இலகிமா - பிராப்தி - பிராகாமி யம் - ஈசததுவம் - வசிததுவம். ஆறநில ஆன்மாப்போலாதல் அணிமா, மகத்துவமா தல் மகிமா, தன்னுடற்கண்டிப்பினராய்க் கண்டிப்புள்ளவற்றை யுருவவல்லதைத் கரிமா, இலகுத்துவமாதல் இலகிமா, வேண்டவனவடைதல் பிராப்தி, கிறையுளதைத் பிராகாமியம், ஆட்சியுளதென ஈசததுவம், எல்லாந் தன்வசமாகக் கல்லதைத் வசிததுவமெனப்படும். (அ)

தங்கிய மலங்கால் சீததூராராதபேரருளி னன்றே
முங்கியொன் றுகிச சீவன் முத்தராம பெருமபே ரெய்திப்
புங்கவர் வனங்க மேலாயப டொலிவாகள் பூசை செய்யார்கள்
'கெங்குள விடருளு சூழ்வுற னினனிலே புரியா நிற்கும்.

(இ - ள்.) தானடைந்த மலங்கனையொழித்து, பொருந்திய பெருமைவாய்ந்த திருவருளில் அப்பொழுதே மூழ்கிக் கலந்து, சீவன முத்தராகிய பெரிய பேற்றினையடைந்து, தேவர்கள் பணியும்படி மேனைமயுற்று விளங்குவார்கள். (விநாயகக்கடவுளைப்) பூசைசெய்யாதவர்களுக்கு எவ்விடத்திலுமுள்ள துன்பங்களுக்கு சூழ்ந்துகொண்டு தீமையே சம்பவிக்கும். எ - று.

கால்சீத்து என்பதில, கால் உபசாககம். (க)

கணபதி பூசை யாற்றுங் காதலர் தம்மைக் கண்டோர்
குணமெடுத் துரைப்போர் பண்பிற் கூடுவோ ருவப்போ ரெல்லா
மணவுறு மும்மைப் பேறு மடைகுவ மதுசெய் யாத
பிணமெதிர கண்டோர தாமும பெறுகுவர் தீமை யெல்லாம்.

(இ - ள்.) கணேசப்பெருமானுடைய பூசைசெய்யுங் காதலர்களேத் தரிசித்தவர்களும், (அவர்களது) நற்குணங்களை யெடுத்துச்சொல்பவர்களும், (அவர்களுடன்) ஆசையாகக் கூடுபவர்களும், (அவர்களைக்கண்டுந் கேட்டும்) 'களிப்பவர்களுக்கும் ஆகிய மாவரும் பொருந்திய மூன்று பகல்களையும் பெறுவார்களே' அவ்விரயங்கூறுக செய்

யாத (நடைப்) பிணங்களை யெதிரிற் கண்டவர்களும் எல்லாத்தனபங்களையும் அடைவார்கள். எ - று.

மும்மை - இம்மை மதுழை வீடு என்பன.

பிணம் நடவாண்மயானும், அது நடக்கையில் எதிரகாணுதலுலாமையாலும் நடைப்பிணமென்றும், (30)

நாத்திக ரொழுக்கம் விட்டோர் நவைபிறர்க் குரைப்போர சோர
தூததகு ரெஞ்சு மில்லாத துட்டாக ளாதி யோராக்
ஹேத்தினர் சரணஞ்சாராத விடத்துமும் மனுவோ துமை
நீத்திடல் வேண்டுஞ் சொல்லி நெடுநர கணத்துந தோய்வார.

(இ - ன்) நாத்திகள் - ஆசாரங்கைவிட்டவர்கள் - பிறர்க்கு குற்றங்கூறுவோர் - திருடர்கள் - புனிதமான மனமில்லாத துணமார்க்கர்கள் முதலானவர்கள், துதித்தவர்களாகி (தம்மை) ச்சரணமடைந்த விடத்திலேயும், (அவர்களுக்கு) இவ்விநாயக மந்திரத்தை யுபதேசியாமல் நீக்கிவிடல்வேண்டும். (அவ்வாறன்றி) உபதேசித்தால் மிக்க நரகங்களிலெல்லாம் மூழ்குவார்கள். எ - று.

நாத்திகர் - தெய்வமும், இம்மைமறுமையும், சுவாக நரகங்களுமில்லை யென்போர். இவர் ஆஸ்திகரல்லாதவா. (கக)

வணக்கமன் பருளா சார மறைநெறி யொழுக்க நல்லோ
ரிணக்கமந திரத்தி னாவ மிவைமுத லுடையோர்க் காயிற்
பிணக்கறு தீக்கை யாறழிப பேசுக விருவர் தாமுங்
கணக்கில்பே ரின்ப வீடுங் கைகொளவா காணி யாக.

(இ - ன்) கீழ்ப்படிதல் - அன்பு - கிருபை - ஆசாரம் - வைதிகநெறியினடத்தல் - நல்லோர் சகவாசம் - மந்திரததில் இச்சை, இவை முதலிய குணங்களையுடையவர்களுக்காயின்தொற்றமற்ற தீகைசெய்து உபதேசிக்கக்கடவை. (அவ்வாறாயின், உபதேசிப்போனும் அதனைப்பெறுவோனுமாகிய குருசீடர்) இருவரும் எல்லையில்லாத பேரின்பவீடாகிய மோகூத்ததை தமது வாசத்தானமாகக் கைக்கொள்வார்கள். எ - று.

சந்திரன் முடியில் வேய்ந்த தம்பிரான் கருணை கூர்ந்து
முந்தெனக் கருளிச செய்த முறையுனக் குரைத்தே நென்ன
வெந்துயர் முழுது நீங்கி வியாதனீ தனுட்டித் தோதார
யெந்தையிங் கொழியா வண்ண மியம்புக வென்று தாழ்ந்தான்.

(இ - ன்) சந்திரன் முடியிலணிந்த எம்பெருமான் கிருபையிருந்து முற்காலத்தில், எனக்குத் திருவாய்மலர்த்தருளிய முறைப்படியுனக்குக் கூறினேனென்று பிரமதேவன் கூற, வியாதமுனிவர் (தனக்குற்றகொடிய துன்பமுழுது மொழிந்து, எந்தையாகிய பிரமதேவரே! இவ்விரத்தையை யறுட்டித்தவர்களை இப்பொழுது (சிறிதும்) நீல்காவகையாகக் கூறவேண்டுமென்று பணிந்தனன். எ - று.

தம்பிரான் - தனக்குமேற் றலைவனில்லாதவன் என்றும் தனக்குத்தானே தீரானென்றும் பொருள்படும். (40)

கொற்றவெண் குடையி னீழும் குவலய முழுதுங் காத்த
கொற்றியேன் மன்ன வேதன் வியாதனுங் ரூபதே சித்த

திற்மென் லாகு மூவ ரினிதுபா சித்த வாறு

தெறமெனத் தெளிக வென்று செப்புவன் பிருகு மேலோன்.

(இ - ன்.) வெண்கொற்றக்குடை நீழலில் உலகமுழுவுணதயுள் காத்த வெற்றி பொருந்திய வேற்பட்டேந்திய சோமகாந்த ராசனே! பிரமதேவன் வியாதமுனிவ னுக்கு உபதேசித்தது இதுவேயாகும். மும்மூர்சதிகள் இனிதாக உபாசித்தவகைய யும் நன்றாகத் தெளியக்கடவாயென்று, மேலோனாகிய பிருகு முனிவன் சொல்லாததொ டக்கினான். எ - று.

(கசு)

வியாதருபதேசம்பெற்றபாடலம் முறழிற்று.

ஆகக் கீர்விநீத்தம் - அசுசு.

மூவருமுபாசித்தபடலம்.

விரும்பித தாழ்ந்த வியாதனை நோக்கியே
யரும்பி வின்டல ரமியர சேக்கையான்
கரும்புந் தேனுங் கலந்தெனக கல்லொடு
மிரும்பு முண்ணெக் கிளக வுண்பபனூல்.

(இ - ன்.) அரும்புகள் வாய்வின்டலந்த தாமரைமலர்ப் பீடதையுடைய பிரமதேவன் தன்னை விருப்புற்றுப் பணிந்த வியாதமுனிவனை நோக்கி, கரும்பிரசத் தையுந் தேனையும் (ஒன்றுசேரக்) கலந்தாற்போல, கல்லும் இரும்பும் உள்ளம்நெக்கு விட்டினரும்படி சொல்லுகின்றான். எ - று.

கரும்புந்தேனுமென்றதாற்சுவைபடவெனக் கொள்க. கல்லும் இரும்பும் போன்றவனெஞ்சரும் உள்ளமுருக வென்பார் “கல்லொடு மிரும்பு முண்ணெக் கிளக” என்றார்.

(க)

தேவா தானவா சித்த, முனிவர
ரோவி லாத வுரக ரியக்காகன்
மேவு சாரணா விஞ்சையர் கின்னரா
பாவு மாணிடர் பல்வகை யோர்களுந்.

(இ - ன்.) தேவர்கள் - தானவர்கள் - சித்தர்கள் - முனிவர்கள் - கெடுதலில் லாத நாகரீகன் - இயக்கர்கள் - பொருந்திய சாரணர்கள் - வித்தியாதரர்கள் - கின்ன ரர்கள் - பரவியமனிதர்கள் - (இன்னும்) பல்வகைப்பட்டவர்களும் (ஆடுவவர்களின் தொகுதியில்). எ - று.

உரகம்=பாம்பு. உரம் - மார்பு - கம் - நடத்தல். இது - மாற்பாணடப்பு - தென்னுந்தாதுப் பொருளுடையதோர் சொல்.

வேறு.

இக்கரன் பூசனை யன்பி னுற்றுபு
பங்கமில் கணிகளிற் படர்ந்து னேகர்பல

ரங்கவர் தம்மில்யா னறிந்த வாற்றின
லிங்குறச் சிலர்தமை யியம்பக் கேட்டியால்.

(இ - ள்.) ஐந்து திருச்சரங்கையுடைய விநாயகப்பெருமானது பூசையை அன்புடன்செய்து, கெடுதலில்லாத உயர்கதிகளிற் சென்றிருப்போர் எண்ணிறந்தோர். அவ்வகைய சிறப்படைந்தவர்களில், யான் தெரிந்தவகையாக இப்பொழுது செருடைய சரிதங்களைச் சொல்லக் கேட்பாயாக. ஏ - று.

பண்டொரு பிரளயம் படர்ந்த செவ்வியி
னண்டரு மழிவரு மமல நாயகன்
கொண்டதத் துவங்குகைக் குறிக்கென நெக்குணன்
முண்டிய வுயிரினைப் பாறும் வண்ணமே.

(இ - ள்.) தேவர்களும் அறிதற்கரிய நம்வனாகிய கணேசப்பெருமான் முன்னொரு பிரளயங்கழிந்த (பிற) காலத்தில், நெருங்கிய வுயிரகன் இளைப்பாறும் வகையாகத் தத்துவங்களை யெல்லாந்தன்னிடத் தொடுக்கிகொண்டனன். ஏ - று.

உயிரிளைப்பாறுதல் - பலவுடல்களின் புருந்தும்பிரிந்தும் வருந்திய துயரொழிதலாம். அதாவது முக்தியடைதல். (ச)

நீடிய பிரளய நீங்க முன்பு போய்
கூடிய முக்தொழில் குறித்த வெண்ணு
நாடிய வலிவரு நயந்தெருகுநீர்
நீடியன் முக்குணத் தெம்மை நல்கினான்.

(இ - ள்.) மிக்கபிரளய மொழிய, பண்டுள்ளதுபோலவேயியல முத்தொழில் களை நடத்தக்கூகு, (அன்பர்கள்) நாடியறியத்தக்க திருவுருவத்தை விரும்பி யெடுத்துத் தோன்றி, சமமானமான இயல்பினையுடைய முக்குணவிசிவந்தர்களான எங்களைப் படைத்தனர். ஏ - று.

எங்களை யென்றது பிரம வின்னடி உருத்திரங்கோ. முக்குணங்கள்—இர
சோருணம் - தமோருணம் - சத்துவகுணமெனப்படும் (இ)

இகலறு மறைகளு மிருளி னீங்கிய
தகலறு பெரியவர் தாமு மெங்குகை
தொகலுறத் தோற்றிய தூய மூர்த்தியைத்
துகலறு வக்கிர துண்ட னென்பரே.

(இ - ள்.) பகைமையற்ற வேதங்களும், (அஞ்ஞானமாகிய) அந்தகாரத்தினிள் செழுந்த தகுதியுடைய பெரியோர்களும், எங்கள் மூவராயுந் தொகுதியாகப்படைத்த புனிதராகிய விநாயகப்பெருமானைக் குற்றமற்ற வக்கிரதுண்டமூர்த்தியென்று சொல்வார்கள். ஏ - று. (சு)

அரனரி யயனென வான யாங்களும்
பிரமமின் ன்துவெனப் பேணிக் காணிப்
விரலிய வெறுவெளி விரிவு முற்றறப்
பரவினந் தேடினம் பயன்பெற் றேமலம்.

விநாயக்புரணம்.

(இ - ன்) உருத்திரன் விண்டு பிரான் என்றெனிய காவ்களும் பரப்பிரமப் பெருள் இன்னதென்று விருமயிக் காணுமபடி, பொருத்திய கித்திலெனியின் ஸரப்பு முழுவிதம் பரவினோம் தேடினோம் ஆயினும் இவற்றெல்லாம் சித்திதம் புனடைந் துலோகம் எ - று.

காணிய செய்யிடவெனும் வாய்பாட்டு எநிகரவினைமெச்சம். (எ)

அருகாவந் தேவாச ளாண்டி னுயிரம்
புரிநகரம் புரிசூழம் பொறுபக் கோனறின
திருத்திட வடியா சென்று கோயகொழும்
விருத்தாப பெருளுக்கம் வினைக்கு மெம்பிராள்

(இ - ன்) (நாவகனமுதலும்) ஆயிரத் தேவவருடவகன் உளாயில், திரிய தவத் தைச்செய்தோம் (அவ்வாறு தவஞ்) செய்யவும், திருத்தமாகிய அடியாளை சென்று பணியுத்தோறும் விருத்தாக்ககொள்ளுமபடி. பெரிய சுதந்தைக்கொடுக்கும் எமது கணேசபெருமன் அழகுறப் பிரசன்னமாயினன் எ (அ)

லேறு

கோடி சூரிய வுதையமுங் குருடடிரு ளென்ன
நீடு பேரொளி வெளிமெலா நிரங்கரிக் தொளிரச
சூடு மாமணி முடியுவுகுண டலமுந் கோள வனோடி
பீடு சோதரு பேரணி கலமுதா புரமுடி

(இ - ன்) கோடி சூரியோதயமுங் குருடடித்தன்மை பொருத்தியுள்ள இரு ளென்று சொல்லுமபடி, மிகக் பேரொளியானது வெளிமுழுவதும் நிறைந்து விரகாசிக் க், அணிரத் திறத் திரத்தின கிரீடமும் குண்டலமும் வாருவலமும் பெருமைதன விய பெரிய ஆபரணங்களும் பாத்திரமும் எ - று

இது முதலமுன்று பாடல்கள் ஒருகொடா (க)

பெருத்து வார்புழைக் கரமுமே தியடுறை மருப்பும்
விருத்து மாமுரண மகம்பொழி வேழத்தின முகமுந்
செருத்து முாவுவாள கேடக மயிலெசிலை செவிரத்
தருத்து முாவிச கறகஞ் தாண்மலாத துணையும்.

(இ - ன்) பூரித்தநீண்ட துளைபொருத்திய கரும்பும், கரத்தில் தாளியியிறைச் சத்திரன்போன்ற சொம்பும், (அடியவருள்ளத்திற்கு) விருத்தாக்கத்தோன்றும் பெரு மைமொருத்திய வலிமையுடையத் ததஞ்சொரியும் யானையின் முகமும், பேராகில் துழாவு கின்ற வாள பக்கை வேல வில இவை பொருத்திய கற்பகத்தருணையுடையத் தகவ்க ளும் உபய திருவடித்தாமனாயும் எ - று.

கேடகம் - வட்டவடிவானதோ ஆபுதம். இது வானால் பெய்திருந்துத் தடைசெய்ய வடியோகமாவது. விருத்து - விருத்தென்பதில் வலிமையும் விருத்தெனப் பகை முகத்திற்கு விசேடமாகக்கொள்.

கிற்று வான்மதித் தண்ணியுங் கேழ்வினா கணத்
தூத்து தேவரீர்த் தொன்றையு முகத்தினா கணத்தி

ன்றறு தீவிழிப பாலமு நிறைந்தபே ரமுதந

தோற்றி நேரெதிர் நின்றவச சுருபனை கண்டாம்.

(இ - ள்) தோற்றிய வெள்ளிய சந்திரனாகிய சிரோமாலையும், நிறமவிளங்கும் மாபில ஒழுருகின்ற தேன்பொருங்கிய மலராகிய கொன்றைமாலையும், உலகமுழுவதும் இமைப்பொழுதில் நீறுபடுத்தும் உக்சினிககண்பொருங்கிய நெற்றியும், நிறைந்துள்ள சிறந்த அழகுநதோற்றச செடது, நேரே ப்ரசனை மாகநிறை ஆத் (பிரணவ) சுருபனாத தரிசித்தோம் எ - று (க௧)

அசச மோடெழு மணரின லகாகுமி மாற

வுசசி மேலிரு சரங்குவித கொய்யென வெழுந்திட

டிசுசச யாற்றினிற பனமுறை யினைஞ்சினஞ் சூழ' அ

நசச யாமனம் பாடின நயகக்கு துதிகள்

(இ - ள்) அசசத்துடன் தோன்றிய அனடிரை மனந்தமொரு, இருகைகளை யுஞ் சிரசினமேலே கூப்பி, வினாவாகவெழுந்தது, விருப்பின்படி அநேகமுறை பணிநதோம், பிரதகணஞ்செய்து விருமபி ஆனந்தக்கூத்தாடினோம், விருமபதக்க (பலவிதமாகத்) துதிகளைப்பாடினோம் எ - று (க௨)

நிருவி கற்பமாய நிறைந்தவா னாசபூ ரணமாய

நிருவி காரமாய நிகுருண மாயகக துவமாய

நிருவி சேடமாய நிருசன மாகியொன றுலு

நிருமி தப்படாக கணேசநின் னாகமுற நெழுதாம்

(இ - ள்) நிர்வகற்பமாகியும், நிறைந்த இன்பபூரணமாகியும், விகாரவீணமாகியும், நிகருண தத்துவமாகியும், நிர்வகிசேடமாகியும், நிருசனமாகியும் விளங்கி, ஒன்றனாலும் அளவிடப்படாத கணேசமூர்த்தியே! தேவரீருடைய திருவடிகளைப் பணந்தோம் எ - று

இதுமுதற் பன்னிரு செய்யுள்களால் மூவரும் கணேசனாத் துதிசெய்தமை கூறுகின்றார்.

விகற்பம் - சாஞ்சலியம் விகாரம்-அவஸதை நிகருணம்-துங்குணரகிதம். சேடம் - மிகுதி நிருவிசேடமெனத்து தன்னையன்றியோரா பொருளிலவாதது. (க௩)

பிரம மாயொளி யாயநிரா காரமாயப் பெரிதாயத

தரணி யாதிதத துவமெலாங் கடந்ததத துவமாய

வரமெ லாந்தரும் வள்ளலா யேகமாய வதியும்

பரம னாகிய கணேசநின் பதமலா தொழுதாம்.

(இ - ள்) பிரமமாகியும், ஒளியாகியும், உருவிலியாகியும், பெரிதாகியும், பிருதிவ் முதலிய தத்துவங்களையெல்லாங் கடந்த தத்துவமாகியும், (அவரவாகன வேண்டிய) வரங்களை யெல்லா மருள்செய்யும் வள்ளலாகியும், ஒன்றியாகியும் விளங்கும் சிறந்தவராகிய கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடிகளைத் தாமனையை (யாங்களை) பணிந்தோம் எ - று

ஆகாரம் - உருவம், வள்ளல - வளையாது கொடுப்போன

(க௪)

என்று நிக்ருகுத் திருவுரு வுடையதா யெங்கு
மொன்மி நின்னுணர்ந் திடுமயி வாணந்த வ்ருவாய்த்
தூன்றும் யோகினர் தியானிக்கப் படுஞ்சுக மாகிச்
சென்று சேர்தராக் கணேசனின் திருவடி தொழுதாம்.

(இ - ன்.) எங்காலத்து மகலாத திருவுருவத்தையுடையதாகி, எல்லாவிடத்துங்
கலந்துந்நு அறியத்தக்க கிதானந்த ரூபியாகி, நெருங்கிய யோகவான்கள் தியானிக்
கப்படுகின்ற சுகமாகி, (சாமானியர்) சென்று அடையக்கடாத கணேசப்பெருமானே!
தேவரீருடைய திருவடியைப் பணிந்தோம். ஏ - று. (கரு)

உலக காரண காரண மாயியிர்க் குயிரா
யிலகு ஞானியர் தமையிழந் தெய்துநற் பேராய்ப்
பலவு மாய்ப்பரப் பிரமமாய்ப் பசோமாய்ப் பரமாய்த்
திலக மாகிய கணேசனின் திருவடி தொழுதாம்.

(இ - ன்.) உலக காரணத்திற்குக் காரணமாகி, உயிர்களுக்கெல்லாம் உயிராகி
விளங்குங்ந் ஞானிகள் தம்மை யொழிந்து அடைகின்ற நல்லபேராகி, பலபொருள்
களுமாகி, பரப்பிரமமாகி, சிறந்த ஈசத்தன்மையாகி, பரமாகி, திலகமாக விளங்கிய
கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடியைப் பணிந்தோம். ஏ - று.

தமையிழந்து என்பதற்குத் தற்போதமொழிந்து ஏன்பது பொருள். பரம் -
தனக்குமேல் நாயகமில்லாதது. (கக)

சுகல லோகமும் படைத்தளித் தழிககுந்தப் பரமா
யகில லோகத்தும் புகலிடந் தனக்கிலா வமைவாய்ப்
புகலு லோகங்க ளினைந்துகுகும் புகலிடந் தாலும்
பகவ னாகிய கணேசனின் பதமலர் தொழுதாம்.

(இ - ள்.) எல்லாவுலகங்களையுந் சிருட்டிசெய்து காத்துத் துடைக்கின்ற
தனக்குத்தானே பரமாகி, உலகமுழுவதிலும் பொருந்திய புகலிடந்தனக்கில்லாது
சொல்லுகின்ற உலகங்களெல்லாவற்றுக்கும் புகலிடந்தானாகி, பகவானாகி விளங்கிய
கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடி ததாமரையைப் பணிந்தோம். ஏ - று.

பகவன் - அறுகுணச்செவ்வன். அவை சர்வஞ்ஞத்துவம் சர்வேசுவரத்துவம்
சர்வவியந்திருத்துவம் சர்வாத்நர்யமித்துவம் சர்வகற்பித்தத்துவம் சர்வசத்தித்துவமெனப்
படும். அன்றியும், தன்வயத்ததூதல் முதலிலதூதல் உடம்பிலதூதல் எல்லாநலனுரு
னதூதல் எங்கும்வியாபகதூதல் எவற்றிற்குங்காரணதூதல் என்பது முண்டி. (கஎ)

உகத்துக் காதியாய்த் தேவருக் காதியா யுலவாச்
சுகத்துக் காதியாய்ச் சுரர்களுக் கீசராய்ச் சுடரு
மகத்துக் கீசராய்ச் சுணங்களுக் கீசராய் மதிப்போ
ரகத்துக் கூடிய கணேசனின் னடியினை தொழுதாம்.

(இ - ன்.) உகத்தீர்கு முதலாகி, தேவர்களுக்கு முதலாகி, உலகத்துக்கு
முதற்பொருளாகி, தேவர்கட்குக்கடவுளாகி, பிரகாசிக்கின்ற யாகத்திற்குக் கடவுளாகி,
கணங்கட்கெல்லாம் பிரபுவாகி, பெரியோருடைய மனத்திற் பொருந்திய கணேசப்பெ
ருமானே! தேவரீருடைய உபயபாதங்களைப் பணிந்தோம். ஏ - று. (கமி)

இராச தத்தொழி லாகிய சிருட்டியை யியற்ற
விராவி ராசதத் துருக்கொடு பிரமனாய் மேலாய்ப்
பரவு வித்தைக ளினைத்திற்கும் பயில்பிறப் பிடமா
யொராது நின்றருள் கணேசநின் னெளிப்பதற் தொழுதாம்.

(இ - ள்.) இராசதநாரியமாகிய படைத்தலைச்செய்ய, இராசதங்கலங் உருவத்தைக்கொண்டு பிரமனாகி, மேம்பட்டுத் துதிசெய்யும் வித்தைகளெல்லாவற்றுக்குஞ் சொல்லுகின்ற பிறப்பிடமாகி, நீங்காது(எங்கும்) வியாபித்திருக்குங் கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய பிரகாசிக்கின்ற திருவடிமையப் பணிந்தோம். எ - று. (கக)

சோர்வி லாதசாத் துவிதநற் றொழிலெனுந் திதிகுஞ்
சூர்வ தானதா மதந்தனி லுருவுகொண் டரியாய்த்
தீர்வி லாப்பகை யசுரரை செருத்திருந் தேவர்க்
கார்வ மேயருள் கணேசநின் னருட்பதற் தொழுதாம்.

(இ - ள்.) குறைதலில்லாத நல்ல சாத்துவிதகாரிய மென்று சொல்லப்படும் இராட்சித்தலைச்செய்தற்கு, பெருந்தியதாகிய தாமதகுணத்தினிலுருவுகொண்டு, விஷ்ணுவாகி, நீங்குதலில்லாத பகைமையுடைய அசுரர்களைக் கொன்று, பெருமைவாய்ந்த தேவர்களுக்கு ஆசனையே யருள்செய்கின்ற கணேசப் பெருமானே! தேவரீருடைய அருள்வடிவாகிய திருவடிமையப் பணிந்தோம். எ - று. (உ௦)

தாம தத்தொழி லானாங் காமாந் றுதற்குந்
தோம கந் றுராத் துவிதத்திற் றேன்றுருத் திரை
யேம முற்றிமை யோர்முனி வோரொலா மிறைஞ்சு
சேம வைப்பதாங் கணேசநின் சேவடி தொழுதாம்.

(இ - ள்.) தாமதத்தொழிலாகிய சங்கரநிருத்தியத்தைச் செய்வதற்கு, குற்றத்தை விலக்குஞ் சத்துவகுணத்துடன் றேன்றிய உருத்திரனாகி, இன்பமடைந்து தேவர்களும் முனிவர்களும் யாவர்களும் பணியச் சேமந்தியாகிய கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய செவ்வியதிருவடிமையப் பணிந்தோம். எ - று. (உ௧)

கிரண பந்தியாற் பயிரையுங் கிளர்கதைப் பெருக்காந்
பரவு தேவர்க டம்மையு மகிழ்வித்துப் பார்ப்பார்
கரச னாயுல கத்துவெப் பறுத்திடுந் திங்கட்
சொருவ மாகிய கணேசநின் றுணையடி தொழுதாம்.

(இ - ள்.) கிரணவரிசையினுற் பயிர்களையும், விளங்குகின்ற அமுதப்பெருக்கினுற் றுதிசெய்கின்ற தேவர்களையும் விருப்புறச்செய்து, வேதியர்களுக்கு மன்னவனாகி, உலகத்திலுள்ள வெப்பத்தை யொழித்திடுஞ் சந்திரசொருபியாகிய கணேசப் பெருமானே! தேவரீருடைய உபயதிருவடிமையப் பணிந்தோம். எ - று. (உ௨)

ஒளிப்பி ழும்பதாய் மேகவா யுவினுரு வாடி
விளிப்பில் கால்ங்க டெரிப்பதாய்த் தொழிலெலாம் விளைத்துக்
களிப்ப தாய்ப்பல சத்திய தானசெங் கதிராய்த்
தெளிப்ப நின்றருள் கணேசநின் சேவடி தொழுதாம்.

(இ - ள) பேரொளிபிழம்பாகி, மேகம வாயு இவற்றினுருவாகி, அழிவில்லாத காணங்களைக் (கணக்கிட்டுக்) கட்டுரைப்பதாகி, (சிருஷ்டியாகி) கிருத்தியங்களை யெல்லாஞ்செய்து சந்தோஷிப்பதாகி, பலசத்திகளாகிய சூரியனாகி, உண்மையாக விளங்கியிருந்து கணேசப்பெருமானே! தேவீருடைய சிவந்ததிருவடியை யாங்கள் பணிந்தோம் ஏ - று (௨௩)

நிரப்பி நனமமாயத் துறக்கமாய நிரந்ததத் துலமாய
கரைசரோ ரூபமாயச் சமுத்திர மாயகதிசைச் சரராயக்
கரப்பி லாவல களை கதுமாயக் கலந்துநீன் றருளும்
பரப்பி ரமமாக கணேசநீன் பாகங்க டொழுதாம்

(இ - ள) சூறைவில்லாத தருமமாய, மோக்ஷமாய, நிறைந்த தத்துவங்களாய், பிருதிலியின் சொரூபமாய, சமுத்திரமாய, திக்ரூபபாலகங்களாய், கெடுதவில்லாத வுலகத்தில் ௭ லலாம் (தானாக அஹறுட்) கலந்து விளங்கியிருளும் பரப்பிரமமாகியகணேசப்பெருமானே! தேவீருடைய திருவடிகளைப்பணிந்தோம் ஏ - று (௨௪)

சாமி நினைந் தாணமலா சாரங்க வ ரெல்லா
நாம வெம்பிணி நலிவொரீஇ நறசுக் க மடைவ
ராமி கைக்கெரிந் தியாங்களு முனைச்சர ணடைந்தே
மேம மலகுறக் சாத்தியென நேத்தின் மிரந்தேம

(இ - ள) கடவுளே! தேவீருடைய உபயாசாதாமரைகளை யடைந்தவர்கள் யாவரும், அச்சந்தருங் கொடிய பிணித்துன்ப நீங்கி நல்லசுகத்தை கயடைவார்கள், ஆகிய இதனை யுணர்ந்து அடியேங்களுந் தேவரீரைச் சரணமடைந்தோம் நன்மையுடையதெனக் குறிப்பிட்டு (அடியேங்களுயுந் தேவரீர்) காப்பாற்றுக வென்று துதித்தோம், யாசித்தோம் ஏ - று (௨௫)

என்று மூவரு முபாசித்த வியலிது வாமென
நன்று நானமுகன் வியாதனுக் கருளிய தாக
நன்று தோந்தனை யினியவா பெற்றநல வரமு
நின்று கேட்கென நிகழுகதுவன பிருகுமா தவனே

(இ - ள) என்றிவ்வகையாக மூவரும் உபாசனைசெய்த தன்மை யிதுவாகுமென்று, அக்காலத்திற் பிரமதேவன் வியாகமுனிவனுக்கு அருளிச்செய்ததாகநன்றாக வுணர்ந்தனையா? இனி அம்மூவர்கள் பெற்ற நல்லவநங்களும் (ஒரேவழியில் மனதை நிறுத்தி) நின்று கேட்பாயாகவென்று, பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிவன் (சோம காதமன்னனுக்குச்) சொல்லத்தொடங்கினன் ஏ - று (௨௬)

மூவருமுபாசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆதம் கீருநிந்தா - அகநு

மூவரும் வரம்பெறுபடலம்.

மூவரும் வழிபடு முறைமை யோதலு

மேவிய காதலின் வியாத மாமுனி

தேவநுங் களுக்கிறை செய்த நன்றியை

யோவற மொழிகென வுரைக்கும் வேதனே.

(இ - ள்.) திரிமூர்த்திகளும் விநாயகோபாசனைசெய்த முறைமையைக் கூறவும், வியாதமுனிவன் பிரமதேவரே! உங்களுக்குத் தலைவராகிய கணேசப்பெருமான்செய்த நன்மையைக் குறைவின்றிச் சொல்லவேண்டுகொணப் பொருந்திய விருப்புடனே கேட்டே, பிரமதேவன் சொல்லலாயினன். ஏ - று.

செய்த நன்றியென்றது ஈண்டு அருளியவரத்தை.

(க)

துதித்தார் தெதிருநத் தொழுது நின்றலுங்

சுதித்தவைங் கரப்பிரான் கருணை கூர்நதுநுங்

துதிக்கிரங் கினமிது துதிக்கின் றுருக்கு

மதித்தன வழங்குதும் வரமுங் கொள்கென்றான்.

(இ - ள்.) (நாங்கள்) தோத்திரஞ்செய்து யாசித்து எதிராகப் பணிந்து நிற்கவும், சிறந்த ஐந்திருக்கரங்கையுடைய கணேசப்பெருமான் கிருபையிருந்து, உங்கள் தோத்திரங்கட்கு மனமுருகிலேறும். இத்தோத்திரத்தால்துதிசெய்கின்றவர்களுக்கு (அவர்கள்) மதித்தபொருள்களைக் கொடுப்போம், வேண்டியவர்தையும் நீங்கள் பெறுவீர்களாக வென்றான். ஏ - று.

(உ)

இரங்குபொன் னூபுரப் பதத்தி னெம்பிரா

ஹரங்கொளும் பத்திமை யுதவித் காப்பாதே

வரங்கடைக் கணித்தொரு பணிவ முங்கினுங்

சிரங்கொடு செய்தருது மென்று செப்பினும்.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற பொன்னாலாகிய பாதசரத்தை யணிந்த திருவடியையுடைய எமதுபெருமானே! (தேவரீரிடத்தில்) உறுதியாகிய பத்திமையை யதுக்கிரமித்துக் காப்பதே (விரும்பிய) வரமாகும். திருக்கடைக்கணைக்குஞ்செய்து ஓர் தொழிலைக் கட்டினாயிட்டாலும் (அதனைத்) தலையாற்செய்வோமென்று கூறினோம். ஏ - று.

சிரங்கொடுசெய்தல் - தலைமையாகக்கொண்டு செய்தலென்பதாம்.

(ஈ)

முக்குணத் துதித்துளிர் முடிவில் பத்தியும்

விக்கின மின்மையு மிதப்ப நலகளுந்

தத்தகம் பணிகளுந் தருதுங் கேண்மினென்

றக்கண முக்கணெம் மடிகள் சாற்றாமே.

(இ - ள்.) மூன்றுவிழிகளையுடைய எமது விநாயகக்கடவுள் முக்குணவசத்தாகப்பிறந்தவர்களே! அழிவில்லாத பத்தியும் இடையூறில்லாமையும் மிகுதியாக அதுக்கிரமித்தோம். தகுதியாகிய நம்முடைய தொழில்களையும் (உங்களுக்குக்) கொடுப்போம். கேட்பீர்களாகவென்று, அப்பொழுது மேலுஞ்சொல்லுகின்றார். ஏ - று. ()

வேறு

இராச தத்துரு வாயயன் யாவையும் படைக்க
வொராது காக்கசாத் துவிதமா யொளிமணி வண்ணன்
மராது டைக்கதா மதத்துரு வாயுருத் திரனென்
றராவ ணைத்தபூங் குழையினு னறைந்திவை யளித்தான்.

(இ - ன்.) பிரமன் இராசதத்துருவமாய் எல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டிப்பானாக. பிரகாசிக்கின்ற மணிவண்ணனாகிய திருமால் சாத்துவிசருபியாய் (அவற்றையெல்லாம்) நீங்காமற் காக்கக்கடவன். உருத்திரன் தாமதத்துருவாய் அழிக்கக்கடவன் என்று, சர்ப்பங்களாலாகிய அழகிய குண்டலமணிந்த விநாயகக் கடவுள் வரமளித்து (பின்வரும்) இவற்றை (எங்களுக்குக்) கொடுத்தனர். ஏ - று. (இ)

வேத சாத்திர புராணங்கண் மிகுகலை சிருட்டிக்
கேத நீங்கிய வலியொடு மெனக்கினி தளித்துக்
காதல் யோகத்தின் வேண்டுகுந் கைக்கொளுந் சத்தி
யோது காவல்செய் வலியொடு மாயனுக் குதவி.

(இ - ன்.) வேதங்கள் சாத்திரங்கள் புராணங்கள் மிக்கலைஞானங்கள் (ஆகிய இவற்றை) படைப்புக்கு வேண்டிய குற்றமொழிந்த வலிமையுடன் எனக்கு நன்றாகக்கொடுத்து, விரும்பத்தக்க யோகவல்லமையால் வேண்டியவடிவங்களைக் கைக்கொள்ளத்தக்க சத்தியும், சொல்லுகின்ற காப்புத்தொழில்செய்யும் வல்லபமும் விண்டு மூர்த்திக்குக் கொடுத்து. ஏ - று.

மாயன் - மாயைசெய்வோன்.

(க)

ஏத மாகிய வக்கர சடக்கர மனுவ
மேக னுயல் கணைத்தையு மிறுத்திடும் வலியு
மேக நாயக னுருத்திரற் கருளின நென்னு
வேக மாகிய பூவினன் வியாதனுக் கிறுத்தான்.

(இ - ன்.) ஏகாட்சரமந்திரமும், சடாட்சரமந்திரமும், ஏதனாகி உலகங்களை யெல்லாம் அழிக்கும்வல்லபமும், ஏகநாயகனாகிய கணேசப்பெருமான் உருத்திரமூர்த்திக்குக்கொடுத்தருளினரென்று, ஒப்பில்லாததாகிய தாமரைமலரிலெழுந்தருளியுள்ள பிரமதேவன் வியாதமுனிவனுக்குக் கூறினன். ஏ - று. (எ)

இன்ன வாவர மூவரும் பெற்றதென் றெறிவேன்
மன்னர் மன்னவன் மகிழ்கொள வுரைத்தருள் வரதன்
றன்னு ளேயுல கணைத்தையுங் காட்டுதன் மையைபு
முன்னி யோதுத ரொடங்கினை முதிர்புகழ்ப் பிரகு.

(இ - ன்.) மிக்கஜீர்த்தியுடைய பிரகுமுனிவன் மூவரும் வரம்பெற்றது இன்ன வகை யென்று, எறிகின்ற வேற்படைதாங்கிய இராசராசனாகிய சோமகாந்தன் களிப்பெய்தக்கூறி, அவ்விநாயகக் கடவுள் தனக்குள்ளே உலகங்களை யெல்லாம் காட்டிய வகையையுஞ் சிந்தித்துச் சொல்லத்தொடங்கினன். ஏ - று.

வரதன் - சிரேஷ்டமானவன், வரங்களைத் தருவோன்.

(அ)

மூவரும் வரம்பெறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிநீத்தம் - ௯௦௩.

விசுவரூபங்கர்ட்டியபடம்.

கறங்கு வெண்குரைப் பரமகடற் கண்படை கொள்ளு
மறங்கொள் சககர வானவ னாகிய வியாத்
வுறங்க லினறிநன றுணாமதி யெனமது வெரீமுரு
நிறங்கொ ளமபுயச சேககையா னிதுநிகழ்த தினனூல

(இ - ள்) சததிககின்ற ளெளரிய அலையையுடைய திருப்பரற் கடலிலே துயிலுபிரியும், கொலைத்தொழிலைக் கொண்ட சககராபுத்ததை யேந்திய திருமாலின் அவதாரமாகிய வியாதமுனிவனே! சோவிலலாமல நனருகமதித்துக் கேடயாயாக வென்றுத் தினசிறுஞ் செந்நிறம்பொருந்திய தாமரைமலர்ப் பீடத்தையுடைய பிரம் தேவன இதனைக் கூறுவானாயினான் எ - று

திருமாலின் சககரம் சதரிசனமெனப்படும (க)

தேவ தேவரு மயிவருந் தேவதே வனைப்பின்
மேவு மாவமோ டடுகதிடு வியாத நானிறைஞ்சி
மூவு ருதவ வுலகினைப் படையென மொழிநகர
யாவ தாகருமா றிகனைப் பியம்பென விரந்தேன

(இ - ள்) தேவர்களுக்குத் தேவர்களாயுள்ளவர்களும் அறிதற்கரிய பெருந் தேவனாகிய கணேசமூர்த்தியை அடையும் ஆசையுடனே யாடரயித்த வியாதமுனி வனே! நான் (கணேசப்பிரானைப்) பணிந்து, அழிவிலலாதவரே! தேவரீர் உலகங்களைப் படைக்கவெனக் கட்டளையிட்டுச் செய்க்கக்கூறுவாது? இதனையுங் கூறுகவென்று யாசித்தேன எ - று

மூவுருதவவவுலகினை யென்றும் பாடம். (உ)

கருணை நாயகன் கடைசகணித தெனையெது நோக்கிப்
பொருவி லாதவென வயிறறினுட புருநதுல கனைத்து
மொருவு ருவகை நோக்கவென றுயிபென வெனனை
யுருவ வாரகரப் புழைவழி யுள்ளுற விடுததான

(இ - ள்) கிருபாநாயகராகிய விநாயகக்கடவுள் கடைக்கணைகளு செயது என்னையெதிர்பார்த்து, சமானமில்லாத எனவயிறறினுள்ளே பிரவேசித்து உலகங் களையெல்லாம் (ஒன்றும்) நீங்காவகையாகக் காணுகவென்று, உயிர்ப்போல என்னை அழகுபொருந்திய நெடிய துதிக்கையின் துளைவழியே உட்கொண்டிருக்கின்றான் எ - று.

தடங்கை யுள்ளுற யானபுகும் பொழுதுதான வணங்கிக்
கடங்க விழ்க்குமா னன்பிரான கண்ணருள வாங்கி
யுடங்கு நின்றமற் பிருவரு முளளுறப் புருந்தா
ரடங்க நோக்கின் மவனவயிறு றகிலலோ கமுமே

(இ - ள்) விசர்லமான துதிக்கையுள்ளே யான பிரவேசிக்கும் பொழுது, சமீபத்திலிருந்த (விஷ்ணுருத்திரர்களாகிய) ஏனையவருடனும், முதலசத்தை யொழுகும் (யானை) முகத்தையுடைய விநாயகக் கடவுளுடைய திருவடியையப்பணிந்து அருரு

டைய திருவிழியருளையடைந்து, (துதிக்கையின்) உள்ளேயடையப் புருந்தார்கள். (நாங்கள் மூவரும்) அவர் வயிற்றிலிருந்த லோகங்களை யெல்லாம் முழுவதும் பார்த்தோம். ஏ - று. (சு)

வேறு.

அகட்டிடையே யளவிறந்த வண்டங்க ளுறக்கிடந்த
பகட்டெழில்சே ரவற்றொன்ற னுட்புகுநது பார்ப்பளவிற
றகட்டுவரா லுகள்கடல்கும் தனாநடுவு மதன்கிழ்மேன்
முகட்டளவும் பலவுலகு முதிர்வளத்தி னிரந்தனவாவ்.

(இ - ள்.) (அவ்விநாயகக் கடளுடைய) வயிற்றிலே எண்ணிறந்த அண்டங் கள் பொருந்த விருந்தன. பெருமைபெற்ற அழகமைந்த அவ்வண்டங்களுளொன்றிற் பிரவேசித்துப்பார்க்கையிலு்; அச்சவடிவாகிய வராலமின்கள் புரளுகின்ற கூ - ல்குழந்த தனாநடுவிலும் அதன்கீழும் மேலேயுச்சியளவும் அநேக உலகங்களும் வளமிருந்து வரிசையாயிருந்தன. ஏ - று. (இ)

நாதங்க ளோரிரண்டாய் நலமருளுஞ் சதாசிவமாய்ப்
பாதங்க ளொருநான்கும் பதநான்கும் பயில்வித்த
வேதங்க ளறியாத விநாயகர்தத் திருவருளாற்
பூதங்க ளோனாந்தும் புலாய்ன்றி யெதிர்கண்டாம்.

(இ - ள்.) நாதங்களோரிரண்டாகி, நன்மை செய்கின்ற சதாசிவமாகி, நான்கு பாதங்களும் நான்குபதங்களும் பயில்வித்தனவாகிய வேதங்களும் அளவிட்டறியாத கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளினால் ஐம்பூதங்களையும் சூற்றமின்றி யெதிரே பார்த்தோம். ஏ - று.

நாதங்கள் - இருவகை யிந்திரியங்களெனினுமொக்கும். (சு)

பண்டையு முகிடோறும் படைத்தவரும் பரித்தவரு
மண்டுபே ருலகனைத்தும் வருத்தமறத் துடைத்தவருங்
கொண்டபே ரதிகாரங் கொள்ளாது விடுத்தருளே
கண்டுபே ரானந்தக் கடன்முழுக வெதிர்கண்டாம்.

(இ - ள்.) முன்னேகழிந்த ஊழிகளிலெல்லாஞ் சிருட்டிசெய்தவர்களும் காத் தவர்களும் நெருங்கிய பெரிய உலகங்களையெல்லாம் வருத்தமின்றிச் சங்கரித்தவர்க ளும் (தாம் அக்காலத்திற்) கொண்ட பெரிய அதிகாரங்களைக் கொள்ளாமல் விடுத்து, திருவருளையே தரிசித்து, பேராணந்தக் கடலின் மூழ்கியிருக்க (அவர்களுடும்) எதி ரிற் பார்த்தோம். ஏ - று. (எ)

அதிகாரம் புரிகின்ற, வலரவனு மாயவனு
நதிபாயுஞ் சடைமவுளி நாயகனு மெண்டிசையின்
வதிவோரு மருக்கருநத் திரர்வசுக்கண். மருத்துவருங்
கதிசேரு நவகோளுங் காதலிப்ப வெதிர்கண்டாம்.

(இ - ள்.) அதிகாரத்தைச் செய்கின்ற பிரமதேவனும் திருமாலும் கங்காநதி யாய்கின்ற சடைமுடியையுடைய உருத்திரனும், எட்டுத்திசைகளில் வசிக்கும் திக்குப்

பாலர்களும் சூரியர்களும், உருத்திரர்களும், வசுக்களும், மருத்துக்களும், உயர்களை யையடைந்த நவக்கிரகங்களும், ஆசையுற எதிரேகண்டோம். எ - று.

எண்முகசயின் வதிவோர் - இத்திரன் அங்கினி இயமன் நீருதி வருணன் வாயு குபேரன் சகானன். அருக்கர் பன்னிருவர் - தாத்தூரு சக்கரன் ஆரியமன் மித் திரன் வருணன் அஞ்சுமான் இரணியன் பகவான் திவச்சுவான் பூடன் சலித்தூரு துவட் டன். உருத்திரர் பதினொருவர் - மாடேதவன் அரன் உருத்திரன் சங்கரன் நீலலோகி தன் ஈசானன் விசயன் வீமதேவன் பவேரற்பவன் கபாலி செனமியன், வசுக்கள் எண் மர் - அனலன் அணிலன் ஆபச்சைவன் சோமன் தரன் துருவன் பிரத்தியூசன் பிரபா சன். மருத்தக்கள் ஏழு - கிழக்கு மேற்கு தெற்கு வடக்கு கீழ்மேல் பல யோனியுயிர். நவதோள்-சூரியன் சந்திரன் அங்காரகன் புதன் குரு சுக்கிரன் சனி இராசு கேது (அ)

கின்னரர்கள் தருவர்காரு டர்கரியக்கர் கிம்புருடர்
தந்திகிவிஞ் சையர்கிந்தத் சாத்தியர்பன் எனருநாக்
துன்னியமற் தமரநாயுந் தொகுமகர ராககநாயு
மன்னியவன் னவர்க்ருரிப மாதநாயு மெதிர்கண்டாம்.

(இ - ன்.) கின்னரர்கள் கந்தர்களு கருடர்கள் இயக்கர்கள் கிம்புருடர்கள் தமக்குத்தாமே நிகராகிய வித்தியாதராகன் சித்தர்கள் சாத்தியர்கள் பன்னகர்கள் உர கர்கள் நெருங்கிய மற்றைத் தேவசாதியனாயும், தொகுதியாகிய உசுரநாயும், அரக்க னாயும், பொருந்திய அவ்வவர்க்ருரிய மனைவிமானாயும் எதிரோபார்த்தோம். எ - று.

ஒவிலருட் சனகாதி யோகியந்த ரதாதி
தேவர்முனி வரர்வசிட்டர் முதலாக ரெப்பயுறும
பாவுபுகழ் பிரமமுனி வராயின்மா னிடர், தமைபுந்
தாவின்மலை கடலாறு தடமிவைபு மெதிர்கண்டாம்.

(இ - ன்.) குறைவில்லாத அருள்வாய்ந்த சனகாதியோகிகளும் நாரதர் முதலி யவர்களும், தேவர்களும், முனிசிரேஷ்டர்களும், வசிட்டர் முதலாகச் சொல்லத்தக்க திரவியபுகழையுடைய பிரமரிஷிகளும், மனிதர்களும் ஆகியவீவர்களையும், கெதெவில் லாத மலை கடல் ஆறு தடாகம் (முதலிய) இவற்றையும் எதிரோபார்த்தோம். எ - று.

சிங்கமுதன் மிருகங்க டிகழ்கலுழன் முதற்பறவை
தங்கிபுகற் பசுமாதி தருகாம வல்லிமுதல்
கொங்குணர்ப்பூம் பசங்கொடியம் புயமாதி பலமலரும்
பங்கமறு சராசரமாம் பரப்பனைத்து மெதிர்கண்டாம்.

(இ - ன்.) சிங்கமுதலிய மிருகங்கள், விளங்குகின்ற கருடன் முதலியபறவை கள், பொருந்திய கற்பகமுதலிய தருக்கள், காமவல்லி முதலியமகரந்தமமைந்த மலர்க் கொத்தினையுடைய அழகிய பசங்கொடிகள், தாமரை முதலியபலபுட்பங்கள், குற்ற மற்ற சரம் அசுரமாகிய உலகமுழுவதையும் எதிரோபார்த்தோம். எ - று. (சக)

வேறு.

நாற்பிறப்பி' நெழுவகைத்தோற் றத்தெண் பத்து நான்கு நூறு யரமாம் யோனி பேத, மேற்புடைய பலபொருளு, மண்டங், தோறு மிங் வகையே மெதிர்நோக்கி யெண்ணில் கால, நோற்பவரு மெப்தரிய. பரமா

னந்த நொண்டருந்திப் புறத்தேக நோக்கி னேமங், காற்றலில மாதலினு
லென்ன செய்கே மவனடியே ப்ரசினமா லளவில் வேதம்.

(இ - ள்.) நால்வகைப்பிறப்பினாலேயான எழுவகைத் தோற்றத்தையுடைய
எண்பத்துநான்கிலட்சம் யோனிபேதம் பொருந்திய பல பொருள்களும், அண்டங்களி
லெல்லாம் இவ்வகையாக நேரேபார்த்து, எண்ணில்லாத காலம்வரையில், நோற்பவர்
களும் அடைதற்கரிய பேராணத்தத்தை மொண்டபெருகிப்புறத்தேசெல்லப்பார்த்தோம்.
அப்பொழுது வல்லபமடைந்திலேமானபடியால், யாதுசெய்வோம். அளவில்லாத வேத
மொழிகளால் அவ்விநாயகருடைய திருவடியைத் துதித்தோம். ஏ - று. (கஉ)

நாற்பிறப்பு - அண்டசம், சுவேதசம், உற்பீசம், சராயுசம், அவற்றுள் முட்
டையினின்று தோன்றவன அண்டசம், வியர்வினின்று தோன்றவன சுவேதசம்,
சருப்பையினின்று தோன்றவன உற்பீசம், பூமியினின்று தோன்றவன சராயுசமெ
னப்படும்.

எழுவகைத்தோற்றம், தேவர், மனிதர், விலங்கு, புள் நீர்வாழ்வன, ஊர்வன
தாவரம் எனபனவாம்.

எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் யோனிபேத மென்பதை,

“எள்வபதினென்று மொன்பது மாணுடம்

நீர்ப்பறவை நாகாலோர் பப்பத்து—சீரிய

பந்தமார் தேவர் பதினென் நயன்படைத்த

அகதமில் சீர்ததா வரநா லேந்து.”—என்பதனுநிக. (கக)

கறங்குதினாப் பெருங்கடல்குழ் நெடிய வேலைக் கதுவுமண லளவி
டினு மளவு காணாத், திறங்குலவு மண்டமெலா மகட்டிற் றேற்றிற் தே
வர்கடற் தேவேச கணேச நின்பொற், பிறங்குபத மடுத்தோர்கண் முத்தி
யெய்திற் பேணுமடி யெங்களுக்குப் பேரா காத, வறங்குலவு பொருள்
காம் முளவோ வென்னு மருநதுதிகேட் டருள்கூர்ந்தந் கமல நாதன்.

(இ - ள்.) சுழல்கின்ற அலையையுடைய பெரியகடலைச் சூழ்ந்த நீண்டகடற்
கரையைக் கவங்கச்செய்கின்ற மணல்களையளவுகண்டாலும், அளவுகாணமுடியாத வலி
மிகுந்த அண்டங்களை யெல்லாம் வயிற்றிலே வைத்துத்தோன்றச் செய்யுந் தேவர்க
ளுக்கெல்லாம் தேவேசனே! கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய அழகிய திருவடி
யையடுத்தவர்கள் மோட்சத்தை யடைவார்களாயின் விரும்புகின்ற அடியேங்களுக்
குப் பெறத்தக்கரிய அறமும் பொருளும் இன்பமும் உளவோ? என்று, யாங்கள் கூறிய
அரிய தோத்திரத்தைக்கேட்டு, அமலராகிய கணேசப்பெருமான் (எவ்கன்பேரில்) திரு
வருள் மிகுந்து. ஏ - று. (கச)

புகுந்தவழி யேயெண்ணிப் புறத்துப் போக்கிப் பொலங்குழைசே
ரிருகாதின் வழியே பைந்தேன், மெகிழ்ந்தொழுகு மலர்த்துளவ விதழி
மாலைத் தேவகையும் புறம்விடுத்தா னென்றுவேத, நெகிழ்த்தவுன வியா
தனுக்குப் புகன்ற நென்று நெடியதவப் பிருகுமுனி சேர்ம காந்த, எனக்
ந்தனுழய அரைத்தயனா ருலக மீன வருந்தவஞ்செய் தாக்கியது மலையாய்
புக்கான்.

(இ - ள்.) உள்ளேபிரவுகித்த வழியாகவே யென்னைப்புறஞ்செல்லவிடுத்து அழகிய ருண்டலமணிந்த இருசெவிகளின் வழியாக, பசியதேனது துளித்தொழுது கின்ற மலர்கள் பொருந்திய துளவத்தையும் கொன்றையையும் (முறையே) மாலையாக வணிந்த விஷ்ணு உருத்திரனென்னுந் தேவர்களைப் புறத்தே செல்லவிடுத்தனரென்று, பிரமதேவன் உருகிய மனதையுடைய வியாதமுனிவனுக்குக் கூறினானென்று, பெருந் தவத்தைச்செய்த பிருகுமுனிவர் சோமகாந்தனுடைய மணங்களிப்பவுரைத்து மீண்டும் பிரமதேவன் ஆரியதவத்தைச்செய்து உலகத்தைப் படைத்தவகையையும் கூறத் தொடங்கினன். எ - று.

(கடு)

விசுவரூபங்காடடிய படலம் முற்றிற்று.

ஆங்கு நிருவிந்தம் - ௯௬௭

பிரமசிருட்டிப்படலம்.

மதமிக் கொழுதங் கவுண்மா முகவ
னுதரத் திடுழிந் தபினீ புரியு
மதனைப் புகலவா யெனவங் கைகுயித்
திதமிக் கவியா தனிரந் தனனே.

(இ - ள்.) மதமானது மிகுந்தொழுதுகின்ற கர்ணத்தையுடைய யானைமுகக் கடவுள் திருவயிற்றினின்று நீங்கிய பின்னா, நீ செய்த அவற்றைச் சொல்வாயாகவென அழகிய கையைக் கூப்பி நன்மை மிகுத்த வியாத முனிவன் (பிரமதேவனை) யாசித் தனன். எ - று.

(க)

முந்ருகா லுமலர்ப் பிரமன் முரல்வண்
டருகா லுமதக் கவுனா னைமுக
னிருகா லுமிறைஞ் சியிரும் பிறவி
யொருகா லுமுறாக் கதையோ துவனால்.

(இ - ள்.) வாசம்பொருந்திய தாமரை மலரினுள்ள பிரமதேவன், ஒலிக்கின்ற வண்டுகள் அருகே யாடாநின்ற மதப்பெருக்கமைந்த கவுனையுடைய யானைமுக விநாய கக்கடவுளது உபய திருவடியைப் பணிந்து பெரிய பிறவியை ஒருகாலத்திலும் அடையாத சரித்தத்தை உரைக்கத் தொடங்கினான். எ - று.

கடவுள்-யானைமதஞ் சொரியுமிடம். இரும்பிறவியென்றது நீங்காமைபற்றி.

இருக்கா, தியினு லறியா விறைவ
னுருக்கா தலினு னினையா துளமார்
தருக்கா லுலகந் தரவே முயல
வெருக்கா ணவெழுந் ததுவித் தினமே.

(இ - ள்.) இருக்கு முதலிய வேதங்களாள் அறியப்படாத தலைவராகிய கணே சப்பெருமானது திருவுருவத்தை ஆசையோடு தியானஞ் செய்யாது மனநிற் பொரு

ந்திய இறுமாப்பினால் உலகத்தைப் படைக்கும்படி எத்தனிச்ச, இடைபூரூண்து அச்ச முண்டாருமபடி தோன்றியது. எ - று. (௧)

முடியொன் மிருநீண் முகமூன் றுவிழி
கடியொன் மிபநாற சிகைகா துகளைந
தடியா றுகையே மொடுமச சமுற
நெடிதாக் கையினின நனபற பலவே.

(இ - ள்.) ஒரு சிரமும், இரண்டு ிண்ட முகங்களும், மூன்று கண்களும், மணம்பொருந்திய நான்கு சடைகளும், ஐந்து செவிகளும், ஆற கால்களும், ஏழு கைகளுக்கொண்டு அச்சமுண்டாகப் பெருவடிவத்துடன் பற்பல உருவங்கள் தோன ின. எ - று. (௨)

இவ்வா நெழிலின ஸிபுறுப பெவைபு
மொவ்வா கனவா யெதிருற நவைதாந
ஹவ்வா னமிழ்கந கொடாதே வரினென்
னைவா யறிவுந் கெடவாநத கனவே.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக அழகிலலாது ஆவயவங்களு யாவும் (ஒன்றற்கொ ண்று) ஒத்திராதனவாகி, அவை யெதிர்ப்பட்டு, உண்ணத்தக்க சிறந்த அமிர்த்தத்தைப் பின்றொடருந் தேவரைப்போல என்னுடைய ஐவதைத்தான அறிவுங் கெடும்படி ஆர்ப்பரித்தன. எ - று.

துவ்வான் என்பதில் - து - புனிதமெனினுமொக்கும். (இ)

எள்ளுஞ் சிலவெற் றவெழுஞ் சிலவாய
விள்ளுஞ் சிலவெய் துறுபாா வைவிழிந்
கொள்ளுஞ் சிலகூ டியலைத் தாவிழந்
தள்ளுஞ் சிலதாக கினசிற சிலவே

(இ - ள்.) (அவ்விகார ரூபங்களிற்) சில இழிததுப்பேசும். சில அடிக்க வெழும்; சில வாய்திறந்தபேசும்; சில கொடுமை பொருந்திய கட்பார்வையைச் செய் யும்; சில ஒன்றுகூடியலைத் தாவிழும்படி தள்ளும் சிற்சில மோதின. (இவ்விதமாக வெண்ணிறத்த துன்புகள் செய்தன.) எ - று. (௩)

இவ்விக்க கினமென் கொடுவெழுந் துநமைக்
கவ்விக்க கழிகின் றதெனக் கவலுஞ்
செவ்விக்க கணெழுந் நதொர்சிந் தையெனக்
கவ்விக்க கினரா சனருட் டி நனூல்

(இ - ள்.) இவ்விடைபூறு யாதோ? (இவ்வாறு) எழுத்து நம்மைக் கவ்விக்கொ ண்டு துன்புறுத்துகின்றதென்று, மனம் வருத்துஞ் சமயத்திலே, அந்த விக்கினராசப் பெருமானையி விகாயக்கடவுளுடைய திருவருட்டிறத்தினாலே 'எனக்கோர் எண்ண முதித்தது. எ - று (௪)

முகக்கூட கனியா னைமுககள் கூழலைத்
கைக்குட் கனியோற் கருதார் துக்கூ

மிக்குப் படைபுகு ஞானமுந் தமையாற்
 ரெக்குத் துயர்செய் ததுருந் திடோ.

(இ - ள்.) மூன்று கண்களையும் மதக்களிப்பையு முடைய யானைமுத விராயகப்
 பெருமானது திருவடிபுகைக்கையிலுள்ள கணியைப்போலத் தியானஞ்செய்யாத, சுயேச்
 சை மிகுந்து படைத்தற்றொழில் செயலதற்கு விரும்பினமையால், இடுக்கண்கூர்ந்து
 நெருங்கித் தன்புவினை தீர்த்து. எ - று

(அ)

இனிமென் புனலா புயெழுந் துமிசுப்
 புனிதங் கொடுபூழ்க் கைமுதன் மனுவை
 நனியெண் ணினலா துநமைத் தொடருந்
 துனிதா வரிதென றுதுணிந் திடுநான.

(இ - ள்.) (இது தீரவேண்டுதலின்) இனி மெல்லிய புனலின் மூழ்கியெழு
 து மிகவும் பரிசுத்தஞ்சி, தவாரம்பொருந்திய கையையுடைய யானைமுத விராயகப்
 பெருமானது மந்திரத்தை மிகவுங் கணித்தாலன்றி நமமைத் தொடர்ந்துள்ள துன்ப
 மொழித் லருமையென்று துணிவுற்ற யான் எ - று.

(க)

வேறு

விதியுளிமென் புனலாடி வெண்ணீறு மெய்யணிந் து
 கதியருளு மேம்பன் காமாதிரு வுருவினைத்து
 மதியினுறத் தியானித்து வளாயோகத் தினிதிருந் தென
 பொதிதருமல் வியோகத்துப் போகத்தெனக் கொருகாட்சி.

(இ - ள்.) விதிப்படி மெல்லிய நீரின் மூழ்கி, உடலில திருவெண்ணீற்றினை
 உணிந்து, உயர் பதவியை யறுக்கிரகிக்கும் ஏரமப் பூதத்தியின் அழகிய திருவுருவ
 முழுவதையும் புத்தியிற் பொருந்தத் தியானஞ் செயது, உயர்கின்ற யோகமார்க்கத்
 தில் இனி தாகப்பொருந்தியிருந்தேன். பொதிந்துள்ள அந்த யோகத்திலே எனக்கொரு
 தோற்றம் உண்டாயிற்று. எ - று.

(க0)

எழுகடலும வரம்புகடந் தெங்குமிமிர் புனலிடையோர்
 பழுமரத்தி னிலையொன்மீற் பாலனொரு வன்றுயிலக்
 கழுமலற வடுத்தலனைக் கையெயிறது துயிலெடுதே
 நொழுமுகும முகத்தொடுதன் னுருவுதெரித் தருளிணன்.

(இ - ள்.) சத்த சாகரங்களும் எல்லாதாண்டி யெங்கும் அதிகரித்துள்ள நீரி
 லே, ஓர் ஆலமரத்தின் இலையொன்றிலே பாலனுருக்கொண் டொருவன் யோக நித்
 திரை செய்ய, (யான்) துன்பமகல அவனைச் சமீபித்துக் கையாற்றட்டி நித்திரை
 விழிக்கச் செய்தேன். (அவன்) மதமொழுகும் யானை முகத்துடன் (விராயகக்) கடவு
 ளுடைய திருவுருவத்தைத் தரிவித்தருளிணன். எ - று.

பழுமரம் = ஆலமரம்.

யோகத்திற் கூட்சியென்றது ஓர் சொர்ப்பனமென்க.

(கக)

ஆங்கவனை யடிவணங்கி யடியேற்றஞ்ச் சிருட்டிமுனந்
 தாங்குகுவென் றருள்புரிந்தாய் தமியேனு மதுகொண்டு

பாங்குபெற முயல்வதற்கேன் பலவிடரு மலைப்புவது.

நீங்கினே னினிப்படைக்கு நிலையருளென் தேனெனதுய்

(இ - ன்.) அப்பொழுது அவ்விநாயகக் கடவுளைத் திருவடியிற் பணிந்து கடவுளே! அடியேனுக்குச் சிருட்டித் தொழிலைச் செய்கவென்று முன்னமே திருவருள் செய்தீர், எனியேனும் அக்கட்டையை மேற்கொண்டு தருதியாக முயற்சி செய்தேன். பண்தீன்பங்களு முண்டாகி வருத்த அநையொழிந்தேன். இனிச் சிருட்டி செய்யும் நிலைமையைத் திருவருள் புரிகவென்று கூறினேன். (அப்படியான்) சொல்லவும். எ - று.

என்னருளா லாவதென வெண்ணுது நின்வலியா

வுன்னியிட ருமுநதனைமற் றாறினறி முடிவெய்தப

பன்னுதுமோ ரக்கரத்தைப பத்திலககங் கணிமுடிவின்

முன்னுதுமென் ரமமனுவை மொழிநதருளி னுனிதைவன்.

(இ - ன்.) என்னுடைய திருவருளால் நிகழ்வதே என்றுகருதாமல், உனது வல்லமையா லாவதென்று கருதித்துண்பமடைந்தனை, இனி, இடையூறில்லாமல் நிறைவேற ஏகாட்சர மந்திரத்தை யுபதேசிப்போம். (சீயதனைப்) பத்திலட்சந்தரம் சபிக்கக் கடவாய். இறுதியில் யாம் பிரசன்ன மாவோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளி, இறைவராகிய விநாயககடவுள் அம்மந்திரத்தை யுபதேசித்தருளினர். எ - று. (௧௯)

யோகத்தி னருள்செப்த வுறுதிபிடித தேவனன

வேகத்தி னுமனுவை விராறுவரு டததெல்லேத்

தாகத்திற் கமலத்தோ தானுன்யி நினதெண்ண

நாகத்தை வயிற்றைசுகத நமபெருமா நெதிரின்ருன்.

(இ - ன்.) யோகிருக்கையில், திருவருள் புரிந்த வுறுதிமொழியைப் பற்றுகக் கொண்டு, 'ஏகாட்சரதாலான அம்மந்திரத்தைப் பண்ணிரு வருட காலம் வரையில் நீரிலுள்ள தாமரை மலரில் ஓர் காலையுன்றி நின்ற சபிக்க, சர்ப்பத்தை (கச்சாக) வயிற்றிற் கட்டிய நமது கணைசப்பெருமான் பிரசன்ன மாயினர். எ - று. (௨௦)

ஒருகரத்தின் மழுப்படையு மொருகரத்திற் கமண்டலமு

மிருகரத்தி னபயவர தமுநதாங்கி யெதிரின்ற

பொருவிலியை வேதங்கட் கெட்டாத பூரணனைக்

கருவிலியைக் கதியிலியைக் கைதொழுது வணங்கினேன்.

(இ - ன்.) ஓர் திருக்கரத்தில் மழுவாயுதமும், ஓர் திருக்கரத்திற் கமண்டலமும், இரண்டு திருக்கரங்களில் (முறையே) அபயவரதமும் கொண்டு எதிரே நோன்றிய ஒப்பில்லாத கணைசப் பெருமானும், வேதங்கட்டு அநிதனைய பரிபூரணனும், பிதவியில்லாதவனும், (தனக்கு மேலோர்) கதியில்லாதவனுமாகிய தலைவனைக் கைகூப்பி நமஸ்கரித்தேன். எ - று. (௨௧)

தோற்றமே யுலகனைத்துந் தோற்றியனி யாதனித்துப்

பாற்றமே பாற்றியிடுங் பண்ணவனின் பதமேனென்றி

தோற்றமே யுபிரனைத்துந் தோற்றியலை மாநிபுரனும்

தோற்றமே நீயவியை னின் மனனை பகவதேவநி.

(இ - ள்.) உலகத்தின் யெல்லாம் பட்டையாமலே படைத்து, காலாவதேகாதது, அழியாமலே யுதித்துக்கொண்ட தேவனே! உன்னுடைய திருவடிகளாகக். தேர்நூல் உயிர்களைத் தேற்றி, மலமாயா கணமங்களை நீக்கியருள்கின்ற மஹாதேவனே! உன்னுடைய திருவடிகள் (அடியேனாக) காக்க ஏ - று.

இசெய்யுளால் நெருக்கடியாதி காரியங்களை இறைவனுடைய இகை மாதிரி கையாய நிகழுமெனக் கூறினதாயிற்று (கக)

உலாயாது முணாவாது முடலாது மயிவரியாய்
வலாமாபுந் தினிதேனாது மதிமுடியு மலாபபதமும
வியாயராக்கு குமககலவை மெய்யணிந்த கொலமுமாயக
கலாயாடுஞ் சமுங்ககாயக கண்ணெதிரின் றினைபோற்றி.

(இ - ள்.) வாக்கினாலும் மனத்தினாலும் தேகத்தினாலும் அறிதற்கரியவனே மலையையொத்த மாபும வலிதங்கிய புயமும சந்திரனையணிந்த திருமுடியும் தாமரை மலர்போன்ற திருவடியும் வாசம்பொருந்திய குங்குமச்சாந்தையணிந்த தேகப்பொலிவுமாக, உருகாத மனமுருகுமபடி என கண்ணெதிரே தோன்றியவனே! போற்றி ஏ - று.

இன்னவா நெகதெடுத்தேற கேரமப னருளகூரகே
யுன்னிரீ கொளவரங்க ஞ்றாடியென்ன வெதிராவணங்கி
நினைதான் மறவாத நிலையருளி விககினங்க
மென்னு வகையுலகந் தோற்றவர மருளென்றேன்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாகத் துதிசெய்த வெனக்கு ஏரமமூர்த்தி திருவருள் மிகுந்து, நீ விரும்பிக கொள்ளுமபடி (குருதிய) வரங்களைக் கூறுகவென்று விரை (யான அப்பெருமானை) எதிரே பணிந்து, தேவரீருடைய திருவடியை (எப்பொழுதும்) மறவாததன்மை யுருளசெய்து, இடைபூறுகள் சம்பவியாதவிதமாக உலகத்தைப் படைக்க வரமருள்கவென்று யாசித்தேனே ஏ - று (கௌ)

வரமருளி யேரமபன மகிழுகூந்து நகுதமக்குப
பாவலுறுஞ் சத்திகளும பலவவறுநா ஞ்றானமென
விரவலுறுங் கிரியையென மிகுளுசத் திகடமமைக
கரவிலுளங் கொண்டெலக கானகவென மறைந்தனனூ.

(இ - ள்.) விராயககடவுள் (அவ்வாறே) வரமதுககிரித்து, கனிப்புமிருந்து கமக்குத் துதிக்கத்தக்க எண்ணிறந்த சத்திகளுமுன. அச்சத்திகளில ஞ்றானமெனறும், பொருந்திய கிரியையென்றும் மேம்பட்ட இரண்டு சத்திகளை வஞ்சயிலவாத (உன்) துதித்தொன்றி, உலகங்களைப் படைப்பாயாகவென்று திருவாய்மவாகதருளி அருதாத ஞ்றாமாயினர், ஏ - று. (கக)

கொடுத்தவாஞ் சிரமீது கொண்டெததிற் றியானிததேன்
மடுத்தவரு சத்திகளு மறநெருவா நிகரினறித்
தொடுத்தபெரு வனப்பினராயத் தொலலுலக மநகிரமா
கொடுத்தவாஞ் சிரமீது பெயர்கித்தி புத்தியென வெதிரபோரநார.

(இ - ள்.) (விசுவகசக்பவன்) விசுவகித்த நூத்தை உச்சிமேற்கொண்டு மன நிலைக்கொண்டேன். கைவந்திய (அருளாயனாய) அங்கினை சத்திகளும், பிற

ரொருவர் (தமக்கு) ஒப்பில்லாமல் நெருங்கிய பேரழகுடையவர்களாய், பழமையாகிய உலகினர்க்கு மந்திரமாய் எடுத்துச்சொல்லுகின்ற சித்திபுத்திகளைப் பெயர்கொண்டு எதிரே தோன்றினார்கள். எ - று. (உ௦)

எதிப்போந்த மாதநாநா னினிதிறைஞ்சித் தவம்வாளா
துதிராமை யெனைக்காப்ப வுறறருளு மனணீமீ
முதாகாத லொடுமெனக்கு மூவாத மகளிர்களாய்ப்
பிதிராத வரமருளிப் பேணுகவென றிரந்திட்டேன்.

(இ - ள்) எதிரே வந்த இருமாதர்களையும் நான் இனிமையாக வணங்கி, என் தவமானது வீணே கெடாமல் அடியேனைக் காப்பாற்றும்படி எழுந்தருளிய தாய்மார் களே! மிக்க ஆசையுடன் எனக்கு நற்புத்திரிகளாய் நீங்காத வரததையுதவிக்க காப்பீர்க ளாகவென்று (அவர்களை) யாசித்தேன். எ - று.

மூவாத=கெடாத.

(உ௧)

சத்தியிரு வருமதற்குத் தாயிசைந்து வரங்கொடுப்ப
முத்தியெளி தடுத்தாரின் முகமலர்ந்து விநாயகனைச்
சித்தியொடும புத்தியொடுஞ் சேர்ந்திருக்குங் காட்சிதகப்
பத்தியிகத் தியானிததுப் படைத்திடுமா தொடங்கினேன்.

(இ - ள்) இரண்டு சத்திகளும் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி (அவ்வாறே யாகுவென்று) வரமுதவ, இலேசாக மோட்சத்தை யடைநதவர்களைப்போல முகமலர் ச்சிக்கொண்டு, விநாயகக்கடவுளைச் சித்திபுத்தியென்னுஞ் சத்திகளுடன் சேர்ந்து விளங் கும் பாவனையாக மிக்க பத்தியுடன் தியானஞ்செய்து, (உலக) கிருட்டியைச் செய்யும் படி ஆரம்பித்தேன். எ - று.

(உ௨)

வேறு.

வழுவின் மியெனா துமனத் தொழிலா
லெழுமைந தநாமுந துறவின் றவனாப
பழுதின் றுபடைத் திடுவீ ரெனலுங்
தொழுதங் கவரே கினாருழ் துறவில்.

(இ - ள்) குற்றமில்லாமல் என் மனேகிருட்டியால் முற்பட ஏழு புதல்வர் களைப் படைத்து (புத்திரர்களே! அங்கலக்ஷணக்) குறைவின்றிச் கிருட்டியைச் செய் யுங்களென்று அவனானோக்கிக் கூறவும், அவர்கள் பணிந்து கடுந்திறவிகளாய்ச் சென் றார்கள். எ - று. (உ௩)

இசையா தவரே கியிருந் தவமுந்
றசையா வருளா லருள்வீ றுறலு
நசையாற் பினுநா நெழுமைந் தர்தமை
வசைதீ ரவுயிர்த் துவகுத் தனனே.

(இ - ள்) அவர்கள் (என் மொழிக்கு) இணங்காமற் பெருந்தவத்தைச் செய்து நீங்காத திருவருளால் இன்பவீட்டையடையவும், நான் (மீண்டும்) கிருட்டிதொழில் செய்கும்படி) பெருவிரும்பிடுகே பின்னும் ஏழு புத்திரர்களைக் குற்றமற்றபெற்று (அவ்வாறே) கூறினேன். எ - று. (உ௪)

அன்றோ முன்னோரீனகன் றிடலும்
பின்னோர் சனகர் தீயர்போருள்சேர்
நன்னுரதர்தம் மையுநன் றுதவி
பென்னோக் கையின்பர வையுமீன் றனனே.

(இ - ள்) அவர்களும் தம் முன்னோர்போலவே (தறவிகளாய்ச்) சென்று விடவும், நான் அதன்பின்னர் சநகாதியனாயும், மிகக் அருள்பொருந்திய நாரதாதியனாயும் நன்றாகப்படைத்து, என் சரீரத்தினின்றும் (மற்றுள்ள) எல்லாவற்றையும் படைத்தனன். எ - று.

சநகாதியர்—சநகன் - சநத்தனன் - சநாதனன்—சநக்குமார நெண்படுவோர்.
நாரதாதியர்—சத்தவிருடிகள் - கத்தமர் - நாரதா - தகூர் எனப்படுவோர்.

வேறு.

அந்தணர் குலமு மங்கிய முகத்தி லரசனாப் புயத்தில்வார் துறையிற்
சந்தர வணிகர் குலத்தினிப் பதத்திற் சூததிரா தமையுமுன் படைத்துச
சந்திரன் மனதிற மறுக்கதிர் விழியிற சாற்றிய முகத்தினிக திரனை
மந்தன மாருஞ் செவியினிற பிராண மருத்துக ளுநதியில் வானம்,

(இ - ள்.) வேதியர் குலத்தையும் அக்கினியையும் முகத்தினின்றும், அரசர் களைத் தோளினின்றும், அழகிய வைசியகுலத்தை நெடிய துடையினின்றும், சூத்திரர் களைப் பாதத்தினின்றும் முடபடச் சிருட்டிசெய்து, சந்திரனை மனதினின்றும், சூரியனை விழியினின்றும், சொல்லுகின்ற இந்திரனை முகத்தினின்றும், பிராணதி வாயுக்களை மறைவிடமாகிய செவியினின்றும், ஆகாயத்தை உந்தியினின்றும். எ - று.

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் ஒரு தொடர். (உ௧)

முடியினிற் றுறக்க மாதிரா மும்பர் மொய்த்துவாழ் பதங்கண்முன் மொ
வடியினிற் பூமி யறைந்திடு காதி லாசையோ ரெட்டையு மாக்கி [ழிந்த
நெடியருன் றுதி சராசர மனைத்து நிலைபெற வளித்தன னென்னப்
படியறு தவத்து வியாதனுக் குரைத்தான் பங்கய நான்மலர்ப் பிரமன்.

(இ - ள்.) மோட்ச முதலியனவாகிய தேவர்கள் நெருக்கிவாழும் பதவிகளை முடிவிலின்றும், பூமியை மேற்கூறிய பாதத்தினின்றும், திசைகளுட்டையும் (முன்) தொழுவிய ஊதிலின்றும் படைத்து, நெடிய மலைமுதலிய சராசரப்பொருள்களையும் நிலைபெறும்படி சிருட்டிசெய்தனன் என்று, அன்றலர்த தாமரைமலரி வெழுத்தருளி யுள்ள பிரமதேவன் ஒப்பற்ற தவத்தைச் செய்த வியாதமுனிவனுக்குக் கூறினன். எ - று.

நான்மலர் என்பதற்கு நானத்தைபுடைய மலரெனினு மொக்கும்.

நான் - அம்—நாஹம். அம் - சாரியை. (உ௨)

உருத்திரன் மாய னபன்கள் னீர்மண் ணுற்றவான் காதிசைப்
புறத்து னுருத்திரன் முணிகளெண் வசுக்கள் செறிந்திடு மியக்
கருவன் கண்கள், கருத்துறு திசைக ணதிகட றருக்கள் கஞ்சிய பற்கை
கன் பருக்கள், பிபாருத்துயிர் வருக்க மெனவிரு பத்திர சருக்கமாய்ப்
பொருத்திடு வுணகம்.

(இ - ள்) உருத்திரன் - திருமால் - பிரமன் - அக்கினி - சுவம் - பூமி - பொருந்திய ஆகாயம் - காற்று - திருப்பாலகர்கள் - திருத்தம் பொருந்திய மூலக்கள் - முனிவர்கள் - அட்டவசக்ரன் - நெருங்கிய இயக்கர்கள் - (பதினெண்) கணங்கள் - சுண்ணத்தக்க திருக்கள் - நதிகள் - கடல்கள் - விருட்சங்கள் - நிறைந்த பழையகள் - பசுக்கள் [நாற்காலிகள்] பொருந்திய உயிர்வர்க்கமென்று சொல்லப்படும் இருபத்தொரு பிரிவாக உலகமானது விளங்கியது. எ - று. (உஅ)

எழிநதுகா தருந்தி வண்முகுழ் சுமலத் திருந்தவன் வையகம் படைத்த, தயிநதவா புகனரா மனநிலை நடுங்க வழலுயிர் வேற்காக் தரசு, செழிநகபூநக நதந சித்தி து திகடந திருநாண்டு செப்புதும் வினைகள், பறிநதுபா முகக கேண்மதி யென்று பன்னுவன பிருகுமா தவனே.

(இ - ள்.) பணைவர்கள் அஞ்சும்படி நெருப்பைக் கக்கும் வேலாயுத் மேந்திய கையையுடைய சோமகாந்த மனைவனே! வண்டுகள் அடித்து மகரநசப் பொடியையுண்டு மொய்க்கின்ற தாமரை மலரில் வாழும் பிரமதேவன் உலகத்தைச் சிருட்டிசெய்த வகையைத் தெரிந்தவனாயிற் சொன்னோம். நெருங்கிட மலர்மாலையணிந்த அளக பாரததையுடைய சித்திபுத்திகளது திருமணத்தை (இனி)ச் சொல்லுவோம். வினைகள் செட்டொழிய மதித்துக் கேட்பாயாக வென்று பெருநதவசியாகிய பிருகு முனிவன் சொல்லலாயினான். எ - று. (உக)

பிரமசுருட்டி பபடலம் முறழிறறு.

அகத் திருவிநீங்கம் - சுசுக.

திருமணப்படலம்.

தொழுகுல மாகி முன்னாத் தோன்றிய மகவிர பின்னாப் பழுதறு தேவ யாகருப் படாதனா தெரிகக வென்ன விழுமிய வியாதன் கேட்ப வேதனுண் மகிழ்நதன் னோர்தஞ் செழுமிய திருக்கல யாணத் திறத்தினைச் செய்ப லுற்றான்.

(இ - ள்.) வணக்கத்தக்க சிரோஷ்டமாகிப் பூவத்திலே தோன்றிய (சித்தபுத்திசென்னும்) மாதர்கள் அதன் பின்னா எங்குச் சென்றார்கள்? பிரமதேவனே! அதனைக் கூறுகவேனச் சிறப்புடைய வியாத முனிவன் கேட்க, பிரமதேவன் முனங்கனித்து, அம்மாதர்களுடைய சிறப்பமைந்த திருமணச் செயலைச் சொல்வத் தொடங்கினான். எ - று. (க)

உலகெலாம் படைத்த பின்னை யுயிர்த்தொகை பலவு மேலாங்கி நிலவிவாழ் கின்ற நாளி னின்முகக் கணேசன் பாதுகலமெலா நிறைந்து நின்ற நாரத முனிவன் போற்றிக் குலவுமா தரலிற் சென்றான் கோதறு கயிலா யுத்தில்.

(இ - ள்.) உலக முழுவதையும் சிருட்டித்தபிறகு, வணங்கப் பரமமாயுத அனல் விருத்தியடைந்து விளங்கி வாழல்காலத்தில், நாரததராகிய கணேசப்பெருமான் கண்ணம் முழுவதும் நிறைந்து விளங்கும் நாரதமுனிவன் துதிசெய்யும்படி விளங்கிய அகையுடன் குற்றமற்ற திருக் கயிலாயகிரிக்குச் சென்றான். எ - று. (உ)

அடியினை நூறு ஸ்வரூப மைங்கரன் பாதம போற்றிப்
புரீரரம் புளர்ந்து வீணைப் புத்தரு தினிது கேக்க
சிரிபுகழ் பாடிச் சால மெய்யருள் பெற்றுப் பின்னா
தெரிவதொன் றுண்டு நாயேன் செப்புகேன் கேட்க வென்றான்.

(இ - ன்.) சிங்காதனத்தின் பேரில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஐந்து திருஞ்சரங்
களையுடைய விநாயக மூர்த்தியின் திருவடியைத் துதித்து, புரியினையுடைய நரம்புக
ளைத்தவந்து, வீணையினிட துண்டாகிய புதியஅமுதத்தைப் பெருக்கி, (அவருடைய)
பாந்தரீர்த்தியைத் துதிசெய்து, மிகுதியாக அவரது உண்மை யருளையடைந்து, பிரகு
காயினை யொத்த அடியேன் யோசிப்ப தொனறுண்டு; சொல்கின்றேன்; கேட்போக
ளாகவென்று கூறலாயினன். எ - று.

(௩)

முள்ளைக் கமலச சேக்கை முன்னவன் நியானித திட்ட
வுள்ளகத் திருந்து போந்தா ரோரிரு மாத ராக
...ள்ளெழின் மாதா மன்ற லாறழினின் பாலராகத
தெள்ளிய மனத்தி லெண்ணஞ செய்தன னனைய செல்வன்.

(இ - ன்.) முட்கள் பொருந்திய அரையையுடைய தாமனா மலரில் வசிக்கும்
முன்னோனாகிய பிரமதேவன் நியானஞ்செய்த மனதிலிருந்து ஒப்பற்ற இரண்டு கண்
னியர்களை தோன்றினார்கள் அள்ளிக்கொள்ளத்தக்க அழகையுடைய அம் மங்கையர்கள்
மணவீனயாற்றால் தேவரீரை யடையதக்கவாக ளென்று அந்தப் பிரமதேவன்
தெளிந்த தன் மனதில் யோசித்திருக்கின்றான். எ - று.

(௪)

இலக்கண மான்ற மைந்தாக கினிதுற வமைக்குங் காலை
மலக்குறம பகற்று நின்மெய் வடிவனை யெண்ணும வேதன்
விலக்கறு மடவராக காயின் விளம்புமம மடவரா தங்கள்
கலக்கமில் வடிவ முற்றுங் கருதுவன் வேறென் சொல்கேன்.

(இ - ன்.) பிரமதேவன் சிறத்த ஆண்மக்கட்கு (உத்தம) இலக்கணங்களை
இனிதாக வமைக்குங் காலத்தில், மலக்குறம்பை யகற்றற் தேவரீருடைய திருவுருவத்
தின் சொரூபத்தைத் தியானிப்பான். நீக்குதலற்ற மாசர்கட்கு (இலக்கணங்களையமை
ப்பது) ஆனால், (முன்சொல்லிய அம்மங்கையர்களது) கலக்கமில்லாத உருவமுழுவதை
யுந் தியானஞ் செய்வான். (அவர்கள் சிறப்பைப்பற்றி) வேறே யாது சொல்லு
கேன்? எ-று.

(இ)

பெருத்திடல் சுருங்க லின்றிப் பெய்தமெல் லனிச்சம் பூமே
லிருத்தினுங் குழைந்து வெமமை பெய்துவாரா கொடியின் னேயு
முருத்தகு கவினை சங்க முறழ்வனா பலவுந் தாங்கித்
திருத்தகு கமலம் வென்று சிவந்தவுள் ளடிகண் மாதோ.

(இ - ன்.) உருவமைந்த குடை சங்கம் இவைபோன்ற பலரேகைகள் பொரு
த்தி, சிறப்புப் பொருத்திய தாமனாமலரைச் சுயித்துச் சிவப்புற்ற (அவர்கள்) உன்ன
தவர்கள் துதித்தல் மெலிதல் (முதவிய தோடங்கள்) இல்லாமல், இறைத்த மெல்லிய
அடிகள் மலரின்மேலிற் பொருத்தினுங் கடிக்கின்றிப்போகும், நெடிய கொடி மிள்
கைப் பெய்திருக்கும். எ - று.

நடுவிர லளவு நேரே நடந்தொரு வனாமே னேக்கு
மிடுவிர லொன்றொன் றின்மே லேறுறு வறவு நீங்கா
நெடுகுத வகற்சி யின்றிப் பெருவிர் றிரண்டு நிறகு
மடுவிர னீளா தீற்று விர்ணிலத தமாந்து வைகும்.

(இ - ள்) நடுவிரவி னெல்லையும் நேராக ஓரினாகே தோன்றி மேனேக்கி
நிற்கும் பொருநதிய விரலகள் ஒன்றினமே லொன்று ஏறமலும், மிகவும் விவகா
லும், நீளுதலும் பரவுதலும் மில்லாமலும், பெருவிரல் உருட்சி பெற்றுமிருகும். நெடு
விரல்களை நீட்சி பெறு, கடைவிரல பூமியிற பொருநதிரிற்கும். எ - று. (எ)

உறுகடை விரல்கள் பாங்கு நூற்றமெல் விரல்க னீளா
குறுகிடா நோநது நிலலா கூறிப் விரலக ணைதம
பெறுமிலக் கணக்த வாகிப் பிறங்கொளிப் பவளத துண்டஞ
சிறுமையுற் றழியத் தேச திசுநகன தேவ தேவே.

(இ - ள்) தேவ தேவாராகிய கணைச் செருமானே! பொருநதிய கடைவிரல்
களின் பகலிலுள்ள விரல்களை நீளாமலும் குறுகாமலும் மெலிந்தில்லாமலும், சொல்
விய ஐந்து விரல்களும் (உச்சம்) இலககணம் பொருநதியனவாகி விளங்குகின்ற ஒளி
யையுடைய பவளத்தண்டமுந் தோலவியுற்ற நானமடைய ஒளிவிளங்கின எ - று.

பொங்கொளி யுமிழ்நது வட்ட மாயப்புணா யின றிச சற்றே
தங்கிய சிவப்பிற றுகித தயங்குகா னகததின கூட்டஞ
செங்கழு நீரா முததைத திவரணைச டெனது லெனறு
பங்கமுற றிடைய றுத பயமபுகப பணிகு மனதே.

(இ - ள்) அதிகரிக்கின்ற ஒளியைச் சிந்தி வட்டவடிவாகிச் சமானமில்லாது
சிறிது சென்றிம வாயநதாய விளங்குக காலநகங்களின் கூட்டமன்னது செங்கழு
நீரையும் முததையும் சாதிரியையுந் சோபித்த வென்று, நானமடைநது இடம்விட்
டொழியாமல் அபயமடையக் கட்டையிடும எ - று. (க)

அளவினிற் பருதது மெலலென றணிநரம புரோமக் கோல்போல்
வளாதன்மிக குயாதல கோடல் லுழவிலாப் புறநதா னேக்குக்
களிலளா கமடந தனனைக கரந்திடுங் கலவி சான்றோ
ரொளிவளா புதத கங்க னுறுததுவா சேமந தன்னில.

(இ - ள்) அளவினைக் கீட்டிலும் பூரித்த அல்லது மெலிந்து அழகிய கரம்
பும் உரோமமுங் கொண்டு கோல்போல வளாதலும் மிகவு முயர்ந்தலும் நோதென்
மாகிய குரறியில்லாத புரந்தாண்ப்பாத்தது, சாதோஷித்தது வளர்கின்ற ஆமைபானது
(நீரில் மூழ்கி) தன்னுருவை ஒளிக்கும் துற்கலவியின் மேம்பட்டவர்கள் எடுத்தியெரு
கும் புததகங்களைச் சேமத்தில் வைப்பார்கள். எ - று. (க)

மிகப்பருத திடுதன் மிக்க வுபர்ச்சியென் றிவற்றி னீங்கித்
தகப்பருத தெழுந்து மென்மை தங்கிய குதியின் வளனை
மிகப்பருத தவத்தொ ராறு தாடித்து மெய்த வர
தகப்பருத திடுமெபுற் பந்தா மடிகள்குதப் பருத மாருபு

(இ - ள்.) மிகப் பூரித்திருத்தல் மிக்க உயர்வுற்றிருத்தலென்று சொல்லும் குற்றங்களின்கீழ், தகுதியாகிய அளவுடன் பருத்துத் தோன்றி மென்மைத் தன்மை பொருந்திய குதிகாலின் அழகு அளவில்லாத தவத்தையுடையவர்கள் ஆறுதாரத்திலும் அடைய வாடி அகப்படுத்துகின்ற அழகிய பந்திரின்போலும், எம்பெருமானாகிய தேவரீருடைய கையிலுள்ள பந்திரையும்போலும் விளங்கும். எ - று. (கக)

நரம்பெழு லுயர்த லின்றி நலத்தகத் தசைந்து செம்பொன்
வரம்புசெய் சிறுத ராசின் வட்டமாம பரட்டின் வண்ண
நரம்பொடு மயிர் தோற்றாத நறுந்துடை கணைக்கா னேரோ
யரம்பையும் வருந்தச் செய்த வாவுநா முகையும போலும்.

(இ - ள்.) பரட்டின் அழகானது நரம்பெழுசலும் உயர் தலையில்லாத நன்மை பெறத் தசைப்பியுற்று, செம்பொன்னை யளவிடுகின்ற சிறு தராசின் வட்டவடிவாம் நரம்பும் மயிருநீதோன்றாத நல்ல துடை கணைக்கால்கள் நேராக அரம்பையும் வருந் தச்செய்து அவாவுகின்ற நாயிகை வட்டிலையும் போலும். எ - று. (கஉ)

வற்றுத லின்றித் தாள வட்டமாய்த் தனைத்து ளென்னை
முற்றவுங் கடியா நிற்கு மொய்யெழின் முழந்தான் முன்னர்ச்
சொற்றமென் குறங்கு சேர்ந்து துணைசெழிற் திருநா லாறென்
றுற்றிடும் விரலி னெல்லை யுறுவது ந்தம்ப மன்றே

(இ - ள்.) வற்றுதலில்லாமல் தாளவட்ட முற்றத் தசைகொண்டு நன்மை முழுதும் வெல்லும் அழகு மிக்க முழங்காலானது முற்கூறிய மெல்லிய துடையுடன் சேர்ந்து துணைகொண்டு நிற்கும். நான்கும் ஆறுமென்று பொருந்திய விரற்கடையி னளவு பொருந்தியது ந்தம்பமாகும். எ - று. (கக)

பெருகிய மதமால் யானைப் பிடொடு கமடம் வென்று
மருகிய நிதம்பத் தல்குன் மயிருறுச் சதூர மாகா
வுருவமிக் குபரா நீளா தாழ்தரா வுயர்ந்த போகித்
தருவள ரிலைசிற் றுல வட்டமுந் தாழ்த்தி வைக்கும்.

(இ - ள்.) பெருகிய மதமயக்கத்தையுடைய யானைப் பிடனாயும் ஆண்மையு ம் வென்று பொருந்திய நிதம்பத் தல்குலானது மயிருறுதும், சதூரமாகாதும் உருவம் பெற்ற, உயராதும், நீளாதும், ஆழாதும், உயர்ந்த அரசமரத்தில் வளர்கின்ற இலையை யும், சிறிய ஆலவட்டத்தையும் அவமானப் படுத்திவைக்கும். எ - று. (கச)

வாரிசு மராவின் மானின் குளம்படி மருட்டிக் கேசாய்ச
சீரொலி டியிரோ பேராலச் செழிந்துமென் மயிரு ளோங்கி
பரொழின் மணிகொண் டாகா மடிப்புமிக் ககற்கி வாழ்த்
தேன்று பள்ள மான சுழியிவை யிலது செவ்வாய்.

(இ - ள்.) (நிதம்பத்தின்) செவ்வியவாய் தாமரை இதழையும், பாம்புண்பட தந்தையும், மான்குளம்படியையும் மயங்கச்செய்து ஒளியிருந்து, சிறந்த எலியின்மயிர் பொலுபுதுவழியி மயிர்கள் கொங்கி, உன்னையுயர்ந்து, அழகுபொருந்திய மணியைக் கொண்டு, விலக்கத்தக்க மடிப்பும் மிக்கவிரிவும் இடப்புறத்துப் பள்ளமும் பொருந் திய ஆறியும் (ஆகிய) இக்குற்றங்களில்லாததாகும். எ - று. (கஈ)

பருத்துயர் தறவு மென்மை பயின்றன சகனங் கொங்கை
வருத்திட வறுமை செய்தி யிருந்தது மருங்கு லுந்தி
யுருத்தக வகன்று தாழ்ந்து வலஞ்சுழித் துயரு ரோமஞ்
செருத்தகு நரம்பு நீங்கிக் கிகழ்ந்தொளி பயிலா நிற்கும்.

(இ - ள்.) சகனங்கள் பூரித்துயர்நது மிகவுமென்மைத்தன்மை பெற்றன. கொங்கைகள் வருத்தும்படி வறுமையடைந்து இடையானது தளர்ந்தது. கொப்பூழ் அழுடுபெற விசாலமாகிய ஆழமுற்று வலச்சுழிபெற்று, உயர்ந்த உரோமங்களும் போர்செய்யும் நரம்புகளுமொழிந்து பிரகாசித்தது ஒளிவிளங்காநிற்கும் ஏ - று.

சகனம் - துடையின் உட்பிரதேசம்.

செருத்தகு நரம்பென்றது பின்னிக்கொண்டிருத்தலின். (கசு)

பல்வகைச சுழியு ரோமம் பருத்துநீண் மடிப்பு மின்றி
நல்லவா மூன்று தாககி நறியவா லிலேபோல வாய்ந்து
சொல்லவா கடநக கேசிற றுலங்கிய வயிறு நாபப
ணல்லவாந் தொழுகிற நெனை வணிந்ததா லுரோம வல்லி.

(இ - ள்.) பல்விதமான சுழிகளும் உரோமங்களும் பருத்து நீண்டமடிப்புக் குறியல்லாமல், நல்ல மூன்று வகைகள்பொருந்தி, நல்ல ஆலிலேபோலமைந்து, சொல்லத்தக்க எலையல்லாத அழகுடன் விளங்கிய வயிற்றினமத்தியில், இருளானது அளவுகொண்டொழுகின்றபோல உரோமவல்லியை யணிந்துள்ளது. ஏ - று.

உரோமவல்லி என்றது உரோமவரிசை. வல்லி - கொடி. (கஎ)

என்பொடு நரம்பு ரோம மிவைகடோற் றுதுமெல்லென்
றின்புறத் தசைநது சீர்கொண் டிருந்தன விலாப்பு றங்க
என்புறு மிதைய மாழா தங்குல மறுமூன் றுகி
மின்படைத் தசைநது ரோமம விரவுறு திருந்த தன்றே.

(இ - ள்.) விலாப்புறங்கள் என்பும் நரம்புமாகிய இவைகள் தோன்றாமல் மென்மையாய், இன்பமுறத்தசைபொருந்திய சிறப்புற்றிருந்தன. ஆசைபொருந்திய இதயமானது ஆழாமற் பதினெட்டங்குலவளவாகி ஒளியுற்றுத் தசைப்பிடிக்கொண்ட உரோமங்களின்றி யிருந்தது. ஏ - று. (கஅ)

புடைபரத் தெழுந்து நீலம் புணர்த்திய தெனக்கண் வாய்ந்து
மிடையற மிடையற மரீபின் வியனிட முற்று மாய்ந்து
தடையறப் பணைத்து விம்மித் தம்முளே யிரண்டு மொத்திட்
புடையினை வருத்தி யண்ணைத் திருந்தன முலை எம்மா.

(இ - ள்.) குசங்கள் பக்கத்திற் பரவித்தோன்றி நீல ரத்தினத்தைப் பதித் தாற்போலச் குசகம்பெற்று, நெருக்கமற நெருங்கி, மார்பின் விசாலமான இடமு முழுது மாராய்த்து தடையின்றிப் பூரித்து இறமாந்து தமக்குள்ளே தாமிரத்தின் சமணமாகி, இடையைத் (தாங்கவொட்டாது) தன்புறுத்தி அண்ணைத்திருந்தன. ஏ - று.

முலைக்கண்களைச் குசகமென்றும் சிலீமுகமென்றஞ் சொல்வர். அண்ணைத் தல் - மேனோக்கி யிருத்தல். (கஆ)

சுண்ணினைப் பருத்த னீடல் கவினுதி யாழ்தல் கொங்கைக்
திண்ணிய திரிகை யேபோற் றிகழ்ந்தடி கனத்து மேலே
நண்ணுரு நேர்த னீங்க னலமற லெவ்வா வாத
லெண்ணிய கடின நண்ண லிவையடுத தோர்க்கு மெய்தா.

(இ - ள்.) முலக்கண்ட விரண்டும் கனத்தல் நீருதல் அழகிய முனையாழ்ந்
திருத்தல், கொங்கையானது வலிய திரிகையைப் போலிருந்து அடியிற் கனத்து மே
லே பொருந்திய உருவமினாத்தல் விலகியிருத்தல் அழகில்லாதிருத்தல் (ஒன்றற்கொ
ன்று) ஒத்திராதிருத்தல் நீணக்கத்தக்க காடினயத்தை யடைதல் (என்று சொல்வப்
படும்) இக்குற்றங்கள் அவர்களை யடுத்தவர்களுக்கும் வரமாட்டா. எ - று

திரிகை - இடகைமேளம் இயந்திரம் - குலால் சக்கிரம் (உ0)

கழுத்தடி யெழுத றுழ்தல் கவினற வென்பு தோற்றன்
முழுத்தவிக் குறற மின்றி மொய்யழ கெறிக்குற தோள்கள்
பழுத்தபத திரண்டு வெய்போற பணைத்தன பெருத்த லென்பு
குழுத்தக நரம்பு ரோமங் கூடினோ தோட்கு மெய்தா.

(இ - ள்.) கழுத்தானது அடி கனத்தல் தாழ்ந்திருத்தல் அழகு கெடுப்படி
யென்புகள் தோன்றுதல் (ஆகிய) நிறைந்த இக் குற்றங்களிலலாமல் நெருங்கிய அழ
கைகீழ். தோள்களானவை குறறமறத் திரட்சியுற்று மூடகில்போலக் கிளைத்திருந்
தன. பெருத்தலும் எலும்புகளும் கூட்டமாகிய நரம்புகளும் அவர்களை யடைந்தவர்க
ளுடைய தோள்களுக்கு முண்டாகா. எ - று (உச)

சந்துக டசைந்து கொன்று வாயின தடவு முழுகை
மைந்துறு மகரம போன்று வாராநாம புரோமந தோற்று
செந்தளி ரங்கை கானிற் செழிமுயல் வயிற்றின் மெல்லென்
றுநதெழிற் கவிகை யாமை யூவனா வராயின் வாயநத.

(இ - ள்.) சந்தகன தசையுற்றுத் தோன்றுதனவாயின. தடவுகின்ற முன்
கையானது வலிபொருந்திய மகரத்தைப்போல நெடிய நரம்புகளும் உரோமங்களும்
தோன்றுவாயின. செவ்விய தளிர்போன்ற உள்ளங்கையானது வனத்தில் நெருங்கிய
முயலின் வயிற்றைப்போல மென்மையாய் அழகமைந்த குடை ஆமை நகர்கின்ற சங்கு
இவற்றைப்போன்ற இரோகைகள் பொருந்தின. எ - று.

தடவுதல் - வீணவாசித்தற் றெழிவினென்று. (உஉ)

செங்கயல் கமலஞ் சேர்சொத் திகமவ்லீம புரிது லாக்கோ
றங்கிய நுகமே வாய்ந்த சுகடுறழ் வனாகைத் தாங்கித்
துங்கநால் வருணத் துள்ளுந் துலைவீல்செல் வத்த ரானே
ரங்கவர் தமைமுன் பூசை யாற்றிய தவத்தோ போலும்.

(இ - ள்.) செவ்வையாகிய கயலும், பதுமமும், பொருந்திய சொத்திகமும்,
கமலபூவியும், துலக்கோலும், பொருந்திய ஹசமும், அழகு அமைந்த சக்கரமும் போ
ன்ற இரோகைகளைக் கையிற் பெற்று, புனிதமான நார்துலத்திலும் அழிவில்லாத செவ்
வத்த பூகையுடையவர்களாயிருப்போர் அம்மாதர்களைப் பூர்வத்திற் பூசைசெய்ததல்ல
தவமுடையவர்கள் போலும். எ - று.

கயல் - மச்சரோகை. கமலம் - பதுமரோகை. சோத்திரம் - ஓரணியானம்.
வலம்புரி - சங்கரோகை. சகல - சங்கிரரோகை. மற்றவைவெளி. (௨௩)

விடைகரி பரிமா தோட்டி விசுசா மரையே நேயி
வடுவில்வச் சிரமபோற கீற்று மருஜிமன் னவாபா லானோ
தடுகதை சூலம் வேல்வா ளவைபொரு வரைக டாங்கிக
கொடைநனி வழங்கு வோரக கோதைபா காங்கும் பிட்டோர்.

(இ - ள்.) இடபம் - யானை - குதிரை - அங்குசம் - வீசுகின்ற சாமரை - சக்
கிரம்-குற்றயில்லாத வசுசிரம இவற்றைப்போல இரோகைகள் பொருந்தி அரசர்களைக்
கூடி வாழ்வோராகளும், போா செய்யத்தக்க சூலம் வேல் வாள் முதலிய அவ்வாயுதங்
களைத் தாங்கியகைகளை யுடையவாகளாய் பெருங்கொடை கொடுப்பவாகளும் அம்மா
தாளுடைய கைகளைப் பணிந்தவர்களாவார்கள். ஏ - று. (௨௪)

நிரந்துபல வரைக டமமு ணெருங்குத லறவுநீங்கல
பார்தெழு நரமபு வீங்கல பதுமநே ரங்கை மாட்டு
மரந்தைசெய் நரமபு ரோம மாருதல புறங்கை மாட்டும்
வரந்தரு மனனோ செங்கை வணங்கினோ தமக்கு மெய்தா.

(இ - ள்.) (தம்மைப்பணிவோர்க்குவேண்டிய) வரங்களைக் கொடுக்கும் அவர்க
ளுடைய சிவந்த கையைப்பணிந்தவாகளுக்கும், வரிசையுற்றுப் பலரோகைகள் தம்மில்
நெருங்கியிருத்தல் - இரோகையினறி யிருத்தல் - பரவமெழுந்த நரம்புகள்தோன்றல்
முதலியன தாமரைமலர்போன்ற உளளங்கையிலும், துன்புசெய்கின்ற நரம்புகளும்
உரோமமும் பொருந்தல் புறங்கையிலும், உண்டாகமாட்டா. ஏ - று, (௨௫)

ஒட்டகந தவனை செநநா யுரகநதேள் கழுகு பூனை
கட்டிய கழுதை யோரி கடுத்திமெ வரைகை யுறு
முட்டிற் வருந்து வோரு மொய்வரை யீட்டி போலல்
குட்டமுற் றவரு மந்தக் கோதையர் கரந்தா ழாதோர்.

(இ - ள்.) ஒட்டகம் தவனை செநநாய் பாம்பு தேள் கழுகு பூனை கழுதை நரி
இவற்றைப்போன்ற இரோகைகளைக் கையிற்பெற்று (செய்தொழில்களில்) இடைபூத
பொருந்த வருந்துகின்றவாகளும், நெருங்கிய மூங்கில் ஈட்டி இலைபோல அஞ்சுபட்ட
முடையவர்களும் அந்தகண்ணியின்கு கரங்களைப் பணியாதவர்களாவார்கள். ஏ - று.

கயிரவ மனைய செவ்வாங்க் கன்னிய ரங்கை நெற்றிய
ப்பிலபெரு விரல்கள் வென்ற பங்கய முகையை நீலச்
செயிரறு முகையை வென்று சிவந்துநல் வரைகள் வாழ்த்த
வுயிரினு ருயிராய் நின்றோ யொழிந்தபுல் விரலு ழாதோர்.

(இ - ள்.) உயிரகளுக்குள்ளே யுயிராக நின்றவிரல்கள் கட்டிய செவ்வாங்க்
கன்னிய மனைய செவ்வாங்க் கன்னிய ரங்கை நெற்றிய ப்பிலபெரு விரல்கள்
வென்ற பங்கய முகையை நீலச் செயிரறு முகையை வென்று சிவந்துநல் வரைகள்
வாழ்த்தவுயிரினு ருயிராய் நின்றோ யொழிந்தபுல் விரலு ழாதோர்.

வினாந்தழ் தெறிக்கு மங்கை விரலினஞ் சிவத்த லின்னி
வனாந்திட லிடையி னீங்கன் மயிர்நரம் பணித னேந்த
லனாந்திடு மென்மை யினனி யறவும்வல் லென்ற லந்தத்
தனாந்தமெய் வனப்பி னுரைச் சார்ந்தவர் தாழும் காணாந்.

(இ - ன்.) அழகுமிருந்து விளங்கும் கைவிரல்கள் சிவத்தலில்லாமல், வளைவுறல் நடுவேவிலகியிருத்தல் மயிரும் நரம்பும் பெற்றிருத்தல் இனாத்திருத்தல் கலந்த மென்மைத் தன்மையினி நிமிசவுங்கழனமாயிருத்தல் முதலிய குற்றங்கள், அந்தத்தேக வழகுமிக்குள் எமங்கையர்களைச் சார்ந்தவர்களுங் காணமாட்டார்கள். ஏ - று. (௨௮).

வள்ளுகிர் கிளியின் வாய்போல் வாரந்துசேந் தொளிர்ந்த சொன்ன
வொள்ளினை மகளிர்க கன்னோ ரொளுகிர் கண்டு ளராக்கும்
பள்ளமாய் விடல்வெள் ளென்றல் பண்பறற் சரச ரத்தல்
புள்ளியாய் வெண்மை தேற்றல் பொற்கெனல் புணாத ருளே.

(இ - ன்.) மேற்கூறிய ஒள்ளிய ஆபரணமணிந்த மாதர்களுக்கு, கூர்மையான நகங்கள் கிளியின்வாயைப்போல வளைந்து செந்நிறமுற்றுப் பிரகாசித்தன. அவர்களுடைய ஒளிவாய்ந்த நகங்களைப் பார்த்தவர்களுக்கும் (நகங்கள்) பள்ளமாய் விடுதல் வெண்மையாயிருத்தல் அழகு நீங்கச்சரசரத்தல் புள்ளியுடையதாய் வெண்ணிறம் காண்டால் பொற்கெனல் முதலியகுற்றங்கள் உண்டாகமாட்டா. ஏ - று. (௨௯).

வெரிந்தலைக் கிடந்த வென்பு மென்றசை மூடப் பட்டு
வரிந்திடற் கரிய நல்ல வனப்புள மடநல்லார்க்குத்.
தெரிந்திட னரம்பு ரோமஞ் சேர்ந்துதாழ்ந் துயர்ந்து கூனி
யிருத்திட லவரைத் தாழ்ந்த விட்டிடை யவர்க்கு நண்ணு.

(இ - ன்.) நல்ல அழகமைந்த அவ்விளமாதர்களுக்கு முதுகிலிருந்த வென்பு மெல்லியதசையான மறைக்கப்பட்டுச் சித்திரித்தற்கரியன. (என்பு) தெரிதல், நரம்பும் உரோமமுஞ் சேர்ந்து தாழ்ந்தாவது உயர்ந்தாவது கூனடைந்தாவதிருத்தல் முதலிய குற்றங்கள் அம்மங்கையர்களைப் பணிந்த அழகிய இடையையுடைய பெண்களுக்கு முண்டாகமாட்டா. ஏ - று. (௩௦).

கோணுத னரம்பு தோற்றல் குருமயிர் கிளைத்த னீளல்
மாணற வற்ற லின்னி வண்கவல் வனப்பு வாய்ந்த
பேணுமல் குலங்க ணன்கிற் பிறங்குபு திரண்டு பூக
நாணுற வகைகள் மூன்று நண்ணிய தெழில்சோ கண்டம்.

(இ - ன்.) கோணுதலும் நரம்புகாணப் படுதலும் நிறமமைந்த மயிர்கள், இளைத்தலும் நீளுதலும் மாட்சிமையொழிய வாடுதலுமில்லாது வண்மையொருந்திய முதுகுகள் அழகுற்றன. அழகுவாய்ந்த கழுத்தானது விரும்பத்தக்க நான் கங்குலங்க ளில் விளங்கித் திரட்டியாகிச் சுமுகமரமும் நாணமடையும்படி மூன்றுகோகைகள் பொருந்தின. ஏ - று.

பிறங்குபு - செப்புள்ளும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம். (௩௧)

குறுகிய மிடறு நெட்டைக் கொழுங்கனம் பெருத்த கண்ட
முறுமயிக் கழுத்து நோநத் வொண்கன் மடிப்புக் கண்டம்
பெறுமட வாக னெல்லாம் பிரமனா மகளி ரான
சிறுதுதன் மாதா கண்டந் தியானஞ் செய யாத தீயோர்.

(இ - ள்) குறுகியகழுத்து - மதாதத் நெட்டைக்கழுத்து - கனத்த கழுத்து
மயிர் பொருந்திய கழுத்து - இளைத்த வொள்ளிய கழுத்து - மடிப்புடைய கழுத்து
ஆகிய இவற்றைப் பெற்றமாதாகள் யாவரும், பிரமதேவனபெற்ற புத்திரிகளான
சிறிய நெற்றியையுடைய சித்திபுத்திரிகளது கழுத்துக்களைத்தியானஞ்செய்யாத தீயவர்க
ளாவார்கள் எ - று (௩௨)

இருபகுப் பாதல பள்ள மியைநதிட னரம்பு ரோம
மருவுதல குறுசு னீளல வளைதலவற் றுகலு மினறி
யிருவீர ளளவின வட்ட மாயத்தகைந் தெழிலகொண டுன்பந்
தருவன பிரம னீன்ற தையலா கபுக மாடுகா

(இ - ள்) பிரமதேவனபெற்ற அம்மங்கையாகளது மோவாய்கள் இருபிள
வாதல - பள்ளமபொருந்தல - நரம்பும மயிரும் பொருந்தல - நீண்டிருந்தல - வளைத்
திருந்தல - இளத்திருந்தலாகிய குற்றங்களிலலாமல, இருவீரல்களின னளவுடையன
வாய வட்டவடிவினவாயத்தையுற்று அழகுபெற்ற இன்பந் தருவனவாயிருந்தன எ - று.

செநதுகிக் கழிகை போலக் திரையு ரு புடையு கூம்பிச
சுநதர வனாபொன றெய்திக் கீழிதழு துலங்கா நிற்ப
வந்தினமே லதரஞ் சற்றே யுயர்ந்தழ் கெழிக்கு மென்ப
பைந்தொடி முன்கைச செவ்வாய்ப் பணிமொழிப் பாலை மராககே.

(இ - ள்) பசிய வளைமலையணிந்த முன்கையையும் செவ்விய வாயையும்
பணிமொழியையுமுடைய அப்பொற்பதுமைபோன்ற மங்கையாக்குக்கு, செவ்விய
பவனத்தனம்போலத் திரட்சியுற்று இருபுறங்களுக்கு சிறுத்த அழகிய ஓரிரேகை
யுற்றுக் கீழுத்தவிளங்க, மேலுத்தெறிதுயர்ந்து அழகைவீசாநிற்குமென்று (மேலோர்)
சொல்லுவா எ - று (௩௩)

இதழிரண் டென்ன நாப்ப னிரோகையாழ்ந் திருத்தல வீககன்
மதரநக் கருகல் வெண்மை மருவனு லுதலகீழ் வாயநத்
வதரமே விதழு ரோம மணிநத்கன் றிடலு மெய்தா
பதமரு ளீனைய மாதா பவனவாய தெரிசித் தோராககே.

(இ - ள்) இதழ்கள் இரண்டென்று (கண்டோர்) சொல்லுமபடிக்கே இரே
கைப்புகீந்திருத்தல் - பருத்தல - மதாப்பொழியக் கறுத்தல் - வெண்ணிறமெய்தல்
தெள்ளுத்தல - கீழேபொருந்திய அதரம் மேலிதழ் (இவ்வ) மயிர்க்கள் வீசுதலு
ஆகவாய்ந் தலும், நற்பதவியைத் கொடுக்கும் அம்மங்கையாகளது பவனமபேரின்ற இத்த
வீககக் கிரித்தலாக்கு உண்டாகமாட்டா. எ - று.

முருகுதவெண் முத்த முல்லை முகையினென் னுருகு வெண்மு
யிராக்கினை டொழுவது மொத்த சேயுறிக் கண்ணி னைத்துப் ப

புரந்துயர்ந்தகன்று நீண்டு புகமையாய்ப் பொன்மை யாகிக்
கரிந்துள்ள புறுத்து மூரல் கண்டவா தமக்கு மெய்தா.

(இ - ன்.) செவ்விய அரிபரந்த கண்டையுடைய அமங்கையர்களுக்கு மயி
விறகின் அடியும் வெள்ளியமுத்தம் மூலையரும்பும்போல வெண்மைநிறமாய்ந்த
மூப்பத்திரண்டு பற்களும், திருத்தமாகிய இரண்டேரிசைகளு மொத்திருந்தன. விசால
மாகி உயர்ந்து விலகி நெடுகிப் பசுநிறமாகிப் பொன்னிறமாகிக் கரிந்து (இவ்வகைய
குற்றங்களால்) துன்புசெய்யும் பறகன (அம்மங்கையா பற்களை) தரிசித்தோர்க்கும்
உண்டாகமாட்டா. எ - று (௧௬)

திண்ணிய கற்புச் சான்ற சித்திபுத் திகடகுா செய்ய
வண்ணமாய் மென்மை யாகி வயங்கின மணிநா வன்மை
ஔவண்ணிறங் கருமை நீண்டு விகுத்த லகல லாதி
நண்ணுநா வன்னோ செநநா நாடினோ தமக்கு மெய்தா.

(இ - ன்.) வய்யமைந்த கற்பினன்மை மிக அந்தச் சித்தி புத்திகளுக்குச்
செந்நிறமாகியும் மென்மைத் தன்மையாகியும் அழகியநாக்கள விளங்கின கடினத்
தன்மை - வெண்ணிறம் - கருநிறம் - நீண்டுபருத்தல் - அகன்றிருத்தல் முதலிய குற்
தங்களைப் பொருந்திய நாக்கள அம்மங்கையாகளது செந்நிறமமைந்த நாக்களை நீனைத்
தவர்களுக்கும் உண்டாகமாட்டா. எ - று. (௧௭)

இழுதென மென்மை யெய்தி யிங்குலி சுத்திற் சோந்த
செழுமிய வுண்ண வந்தத் தேனியாக் கமைந்த வென்மை
யொழுதுதல் கருமை வன்மை யோங்குக் லுற்ற லாதி
வழுவுறு முண்ணு வன்னோ மருங்குளா தமக்கு மெய்தா.

(இ - ன்.) இழுதபோல மென்மைசதன்மையுற்று இங்குலிகதைப்போலப்
பொருந்திய செழுமைதங்கிய உண்ணுக்கள் அம்மங்கையர்களுக்குப் பொருந்தின.
வெள்ளென்றிருத்தல் கருமைவன்மைகள் பெறதல் உயர்தல்பொருத்தல் முதலிய
குற்றம் பொருந்திய உண்ணுக்கள அம்மங்கையாகளது சம்பத்தி விருப்பவர்களுக்கும்
உண்டாகமாட்டா. எ - று.

இழுது - நீணம்.

(௧௮)

கண்ணினை யிடுகல் செல்லா சவுட்டுனை கரித்தல் செல்லா
வண்ணவெண் பற்க டோற்றா வறிகதனி நகைமி காது
புண்ணிய நிலத்தி னுன்கு பொருள்களு மெழுந்த புப்ப
நண்ணிய கொடியே போலு நகைதமார நகைக்குங் காலே.

(இ - ன்.) அம்மாதர்கள் கிரிக்குங்காலையில் இருவழிகளுக்குச் சிறகாமலும்,
இருகண்ணங்களுக்கு கருங்காமலும் அழகிய வெள்ளிட்பற்கள் வெளியே தெரியாமலும்
புண்ணிப்புண்டாவதன்றிப் பெருகையுண்டாகாத புண்ணியகரமாகிய கால்வகை
கைகளினின்றும் எல்லாப்பொருள்களும் தோன்றி விளங்கப் பொருந்திய கொடி
கண்ணையொக்கும். எ - று. (௧௯)

கண்ணினை யிடுகல் செல்லா சவுட்டுனை கரித்தல் செல்லா
வண்ணவெண் பற்க டோற்றா வறிகதனி நகைமி காது
புண்ணிய நிலத்தி னுன்கு பொருள்களு மெழுந்த புப்ப
நண்ணிய கொடியே போலு நகைதமார நகைக்குங் காலே.

வளைதலே கருமை செம்மை துனியின்மற் றிடையிற் பள்ள
மளவினிற் குறுக லாதி யடுத்துளோர் மூக்கு மெய்தா.

(இ - ள்.) அம்மங்கையர்களுக்கு, தவாரங்கள் சிறுகி இருபுறங்களிலும் நெருங்கிய இடங்கள் சிறிதுயர்த்து வளர்கின்ற கொடிபோன்ற நரசியான தள்ளின் மலரையொத்திருக்கும். வளைதலும், கருமை செம்மை யெய்தலும், முனையிலும் நடுவிலும் பன்னமுறுதலும், (இயற்கை) அளவிற்குச் சிறுத்தலும், முதலிய குற்றங்களை (அவர்களைச்) சமீபித்தோர் மூக்குகளும் பெறமாட்டா. - று. (௪௦)

மெல்லென விரகான் முக்கால் வியப்புறத் தும்ம லன்றிக்
கல்லெனப் பலகாற் றும்மல் கண்டிலென் கவுளின் வண்ணம்
வல்லெனல் பள்ள மாதன் மாரிருந லின்றி யாடி
யல்லது நிகரா வட்ட மாய்த்தசைந் தமைந்த மாதோ.

(இ - ள்.) மென்மைத்தன்மையாக இருமுறையும் மும்முறையும் களிப்பெய்தத்தும்மலன்றி, கல்லென்று [உரத்திப்] பலமுறை (அவர்கள்) தும்மல் கண்டிலன். கண்ணத்தின் அழகானது உறுகியாயிருத்தல் பள்ளமுற்றிருத்தல் மயிருற்றிருத்தல் (முதலிய தோடங்கள்) இல்லாது, கண்ணுடையவன்றி (ப்பிரிதொன்றையும்) நிகராகாது வட்டவடிவமாய்த் தசையுற்றுப் பொருந்தின - ள் - று. (௪௧)

தெளிமணி நீலம் போலச் சிறந்திடைக் கறுத்து வெள்ளென்
றொளிகொடு கடையிற் சேந்த வோடரித் தடங்க ணென்ப
வெளியிடை யுறுத லன்றி மென்மயிர் கறுப்ப வாய்ந்த
வளியெலா முருக்கொண் டன்ன வணங்கனார்க் கிமைகண் மாதோ.

(இ - ள்.) (அம்மங்கையருடைய) நெடிய அரிபரத்தவிசாலமான விழிகளின் தெளிவாகிய கருமணிகள் நீலரத்தினம்போலச் சிறப்புற்றும், நடுவேகறுத்தும், வெள்ளென்று ஒளிகொண்டும், முனையிற் செந்நிறமுற்றும் விளங்கினவென்று சொல்வார்கள். கிருபைமுழுவுதும் வடிவெடுத்த வந்தாற்போன்ற அம்மாதர்கட்கு இமைகள் நடுவேசந்துகன்பொருத்துதலில்லாது மெல்லிய உரோமங்கள் கருமையுறப் பொருந்தியுள்ளன. - று. (௪௨)

முதிர்கவைத் தேனின் வண்ண மொய்த்தக ணன்க ணெத்து
வதிதரு கண்க ளுற்று வரம்பிலா நீதிபெற் றோரும்
பொதிதரு காமச் செவ்விப் புந்திய ராகின் றோரும்
விதிதரு கன்னி மார்தம் விழியருள் வழங்கப் பெற்றோர்.

(இ - ள்.) முதிர்ந்த உருகியையுடைய தேனிறமுற்ற கண்ணும், பகவின் கண்ணும் போன்று பொருந்திய கண்களைப்பெற்று எல்லையில்லாத செவ்வந்தையடைந்தவர்களும், மிகுதியாகிய விரும்பத்தக்க அழகிய அறிவுடையவர்களும் ஆகிய இவர்களும், பிரமன்பெற்ற அக்கண்ணிகைகளுடைய கண்ணருள் கொடுக்கப்பெற்றவர்களாக வார்கள். - று. (௪௩)

சுறையடி மேட மேதிக் கன்பொரு கண்கண் ணட்டம்
பெறுவிழி யுயர்ந்த நாட்டம் பிறழ்ந்திட நோக்கு நோக்கு

மறுவுற வலஞ்செல் பார்வை மாறுகண் புறவின் வண்ண
முறுநய னங்க ளன்னோ ஞ்ரினும் தவர்க்கு மில்லை,

(இ - ள்.) யானே ஆடு எருமை இவற்றின்கண்போன்ற கண்களும், வட்டமாகிய கண்களும் உயர்ந்துள்ள கண்களும் (கட்பார்வை) பிறழும்படி காணுவ் கண்களும் குற்றம்பொருத்த வலப்புறஞ் செல்லும் பார்வையுடைய கண்களும் விகாரமாகிய கண்களும் புறவின்வண்ணம் பொருந்திய கண்களும் ஆகிய இவை அம்மங்கையர்வசிக் கும் நகரத்திலுள்ளவர்க்கு மில்லையாகும். எ - று.

கறை - உரல். கறையடி - உரல்போன்ற அடியையுடைய யானே. (சச)

வாரிமை யிரண்டு மார்ந்த மயிரிடை நீங்கி நிற்கல்
சீரிய பொன்மை யெய்த றின்னிதிற் பருத்தல் சால
நீரரிய தாத லின்ன நிகழ்கரா பிரம னீன்ற
வேரியங் கூந்தன் மாதர் விழியிமை நோக்கு வோர்க்கே.

* (இ - ள்.) பிரமதேவன்பெற்ற வாசம் பொருந்திய அழகியகூர்தலையுடைய அவ்விருமங்கையர் கண்ணிமைகளைக் கண்டவர்களுக்கு, நெடிய இமைகளிரண்டும் பொருந்திய மயிர்கள் நடுவே விலகிநிற்கலும் சிறந்த பொன்னிறமாதலும் வலியுற்றுத் தடித்தலும் மிகவும்இளைத்திருத்தலும் இவ்வகையகுற்றமுடையனவாகமாட்டா.எ-று.

ஒண்மணிப் புருவ மொன்றோ டொன்றுறு தவிந் போன்று
தண்மயிர்ப் பருத்த னீட றமணிய நிறத்த தாதல்
வண்மையின் வனப்பு நீங்க விடையிடை யகற்சி னன்னு
பெண்மையிற் சிறந்த வரதப் பெதும்பைபாம் பருவத் தார்க்கே.

(இ - ள்.) பெண்டன்மையின மேம்பட்ட அந்தப் பெதும்பைப்பருவமாகிய மாதர்களுக்கு, ஒளிவாய்ந்த அழகிய புருவங்கள் ஒன்றோடொன்று பொருந்தாமல், போர்புரியும் வில்லையொத்து, குளிர்ச்சிபொருந்திய மயிர்கள் பருத்தலும் நீளுதலும் பொன்னிறமாதலும் வண்மையாகிய அழகொழிய இடையிடையே விலகிநிற்கலும் பொருத்தமாட்டா. எ - று.

பெதும்பை - பெண்கட்குரியதோர் பருவம். அது எழுவகை : பேதை பெதும்பை மங்கை மடந்தை அரிவை தெரிவை பேரிளம்பெண்ணெனப்படும். அவற்றுள் எட்டுவையுமுதல் பதினெருவையுதவராயிற் பெதும்பை. (சக)

வள்ளையின் வார்த்து தாழ்ந்து மடற்கழி நலத்து முன்னர்த்
தள்ளிய எழுத மன்னார் தடஞ்செலி முரிப்பி னீங்கி
யெள்ளிய நரம்பு ரோம மெழுந்துமேல் வளைந்து யர்ந்து
நள்ளிய காதினோரந் நங்கையர்ப் பணியா தோரே.

(இ - ள்.) தேவாயிர்தம்போன்ற அம்மங்கையர்களது விசாலமான செவிகள் வண்ணக்கொடிபோல நெடுகித்தாழ்ந்து மடலுற்று நன்மைபெற்று முன்னர்த் தள்ளியன. முரிதலில்லாத இழித்துக் கூறத்தக்க நரம்பும் மயிருந்தோன்றி மேலே வளைவுற்று உயர்ச்சிகொண்டு நட்டுகொள்ளத்தக்க காதுகளையுடையவர்கள் அம்மங்கையர்களை வுணங்காதவர்கள். எ - று. (சஎ)

முஹி லகலம் வாய்ந்து முழுமதி யிடைப்போழ்ந் கொப்ப
மேவிய வடிவ மாகி யினிர்நரம் புரோம நீத்த

துவியன் னத்தை யொத்தோர் சடாதுதல் தவத்தி கம்பேற்ற
பாவிய விரேகை நெற்றிப் பாவைய ரவனாத் தாழ்த்தோர்.

(இ - ள்.) துவியையுடைய அன்னத்தைப்போன்ற அவர்களது பிரகாசிக்கின்ற நெற்றிகள், மூன்று விரற்கடைய கலமுற்றுப் பூரணசந்திரனை நடுவிற்பின்னாற் போற் பொருந்திய உருவமுடையதாகி, பிரகாசிக்கின்ற நரம்பும் உரோமமுமொழித் தன. 'சுவத்திகசதைப்போல இரேகைபொருந்திய நெற்றியையுடைய மாதர்கள் அம் மங்கையர்களைப் பணிந்தவர்கள். ஏ - று.

துவி - மயிர். இது அன்னத்துவி மயிர்றுவி யென்பன வழங்கு. அன்னத் தையோததோரென வுலமித்தது அவா நடையையகருறித்த உவமமென்க (சஅ)

மதியென வொளிராது சீத மருவிவான் கங்கை பூத்த
பொதியவிழ் புதிய கஞ்சம போன்மென மலாநக மாதா
சகிருமிழ் முகஞ்சி மரத விரேகைகள் கவின்று வாராநது
துதிசெய வொளிர்த வென்ப தொழுகவா தாமு முய்ய.

(இ - ள்.) அம்மங்கையர்களது கிரணங்களைச்சிந்தும் முகங்கள் பூரணசந்திரன் போலப் பிரகாசித்து, குளிராசெய்து, சிறந்த கவகாசலத்திற் புட்பித்த முறுக்கவிழ்ந்த புதிய செந்தாமரைபோலுமென்று சொல்லும்படி மலாந்தன. வணங்கெனவர்கள் கடைத்தேறும்படி சேந்தரேகைகள் அழகுற்று நெடுகித் துதிசெய்யும்படி பிரகாசித் தனவென்று சொல்லுவார்கள். ஏ - று. (சக)

கட்டழ கெழிக்கும் வேதன் கன்னியர் தமைச்சார் தோர்க்கு
மொட்டிசீ மரத ரேகை யொருத்தன்மத் தகநோ சென்னி
முட்டற வுயர்ந்து வட்ட மாயெழின் மொய்க்குந் தேசை
விட்டற விங்க னீளல் விரிதலன் னவையெய் தாலே.

(இ - ள்.) பிரமதேவன் பெற்ற பேரழகு விளங்கும் அக்கன்னியர்களை யணு கெனவர்களுக்கும் சேந்தரேகையுற்று, யானையின் மததகத்தை யானைய சிரமும் தனையற வுயர்ந்து வட்டவடிவமாகி அழகுமிகும். பிரகாசமின்றி மிகப்பூரித்தல் உயர்ந்தல் பரத்தல் ஆகிய இக்குற்றங்களையா. ஏ - று. (இர)

வண்டினந தொடர்ந்தா லென்ன மைகொடு னூற்று லென்னக்
கொண்டல்கன படுத்தா லென்னக் கூந்தலங் கழுகார் தென்னக்
கண்டவர் வியப்ப வார்து கமழ்துநெய்த் திருண்டு தாழ்வுந்
றுண்டொரு கறுப்பு மிககென் றுகொடா விணர்மென் கூந்தல்.

(இ - ள்.) பூங்கொத்தை யணிந்த (அவர்களுடைய) மெல்லிய கூந்தல்கள் வண்டுகூட்டங்கள் நெருங்கினாற்போலவும், மையினாலெழுதினாற்போலவும், மேகமர் னது துவில்செய்தாற்போலவும், அழகிய கூந்தற் கழுகுபொருத்தினாற்போலவும், பூர் த்தவர்கள் ஆச்சரியமுறப் பொருத்தி நீண்டு மணமுற்று நெய்ப்பசைமொண்டு கருங்கு ஆற்றுத் தொங்கி, தமக்கு மேம்பட்டதாகிய கறுப்பொன்றுண்டென்று சொல்லியவா னான (ஆயிருந்தன.) ஏ - று.

இடையிடை வெளிக் கொற்ற னறுப்புலுங் குழை னளவு
கூட்டமின் திருத்தல் செம்மை காஞ்சுகின்றிந்த வரது

வடையுற யுணர்வு உன்மை யணுதல் குழைத் தீன்னை
சண்டிப் பிணைப் கூந்தல் சார்ந்தவர் தமக்குஞ் சாரா.

(இ - ள்.) இடையிடையே சந்துகள் காணாதல் - மிகுதியுங் குறுகல் - (அதிகமாக) நீளுதல் - முனை பிளவுபட்டிருத்தல் - செம்மை பொன்மையாகிய நிறங்களை யடைதல் - பொருந்தாதுவதல் - வலிமையாயிருத்தல் - மென்மையற்றிருத்தல் - சிக் குப்பதெல் இவ்வகைய குற்றமுடைய கூடாதல்கள் (அம்மங்கையர்களை) அடைந்தவர் கட்டும் உண்டாகமாட்டா. ஏ - று. (இஉ)

சுடர்நுதற் புருவ நாப்பண் டெட்டத்தி னுதிபிற் சேர்ந்த
விடலறு மறுப்பெற் றோரும் விழுத்தக விடப்பாற் புள்ளி
வடிவின் தாகிச் சேந்த மறுவினா தாமுஞ் செம்பொற்
குடநிகர் வலப்பாற் கொங்கை யமமறுக கூடி னோரும்.

(இ - ள்.) பரசாசிக்கின்ற நெற்றியும், புருவமததியும், மூக்கு முனையுமாகிய விடத்திற் பொருந்திய நீக்குநிறம் மறுப்பெற்றவாகளும், இடப்புறத்தில் மேன்மை பொருந்தப் புள்ளிவடிவாகிச் சிவந்த மறுவினையுடையவர்களும், செம்பொன்னுவாகிய குடம்போன்ற வலப்புறக்கொங்கையில் அழகிய மறுப்பெற்றவர்களும். ஏ - று.

இதுமுதல் நான்கு பாடல்கள் ஒருதொடர். (ரு௧)

கடிப்புறத் தலர்மென் கையிற் கழுத்திலஞ் செவியிற் காமர்
கொடிற்றினின் மறுப்பெற் றோரும் குவவுவா னுதவி னைது
வடித்தமுத் தலைய சூல வரையுறப் பெற்றோர் தாமுந்
தடக்கைமார் புந்தி தன்னிற் சார்வலஞ் சுழிபி லோரும்.

(இ - ள்.) கடிதடத்தின் புறத்திலும், மலர்போன்ற மெல்லிய கையிலும், கழுத்திலும், அழகிய செவியிலும் விரும்பத்தக்க கன்னத்திலும் மறுவையுடையவர்களும், பெருமைபொருந்திய ஒளியிய முகத்தில் அழகுற வடித்த முதலைகளையுடைய சூலம்போன்ற இரேகையை யடையப்பெற்றவர்களும், விசாலமான கையிலும் மார் பிலும் உந்தியிலும் வலஞ்சுழி பொருந்தப்பெற்றவர்களும். ஏ - று. (ரு௨)

வலஞ்சுழி முதுகி னென்று வலம்படக் கிடக்கின் றோரும்
வலஞ்சுழி யிரண்டு சொன்ன வெரிந்தலை வதிகின் றோரும்
வலஞ்சுழி யகன்ற வல்கு வடிப்புற மருவி னோரு
நலஞ்செறி பாண்டில் போலு நனசுழி யாங்குற் றோரும்.

(இ - ள்.) முதுகில் ஓர் வலஞ்சுழியினை வெற்றியுண்டாகும்படி பெற்றவர் ளளும், மேற்கூறிய முதுகில் இரண்டு வலஞ்சுழிகள் இருக்கப்பெற்றவர்களும், பரந்த அல்குலினடியில் வலஞ்சுழி யொன்று பெற்றவர்களும், ஆவ்வல்குலிலே நன்மையி்க
...வ்வு சுழியை யுடையவர்களும். ஏ - று. (ரு௩)

ஐஞ்சுழி முக்கிற் பெற்ற வெண்ணொடி யோரு மேலை
கருதுநன் மறுவி ரேகை காமரு சுழியுற் றோரு
மருமலர்ம் பொருட்டு வாழ்க்கை வானவன் வளர்க்க லுற்ற
விருவந்தம் பாதப் போது யிறைஞ்செழுந் னருள்பெற் றோடு

(இ - ள்.) நாகியில் ஓர் சுழியைப்பெற்ற மங்கையர்களுக்கும் ஏனைய சினைக்கத் தக்க நன்மைபொருந்திய மறுக்களும் அழகிய சுழிகளும் அடையப்பெற்றவர்களும், வாசம்பொருந்திய தாமரைமலர்க்கொட்டையில் வாழ்க்கையையுடைய பிரமதேவன் வளர்த்த அல்விருமங்கையர்களது திருவடித்தாமரைகளையும் பணிந்து பூர்வத்தில் (அவர்களது) திருவருளைப் பெற்றவாகனாவார்கள். எ - று. (இசு)

‘கருநிற மறுவார் மூக்கி னுதியுறக் கலந்து னோருங்
கருதுமெட் கொசுகே போலும் வடுப்புறங் காலைப் பற்றிப்
பெருகிய வல்து லந்தம் பிறங்குறத் திகழ்கின் றேரு
மொருசுழி கடிதொட் டலகு லளவுமுற் றெனர்கின் றேரும.

(இ - ள்.) கருநிறம்பொருந்திய மறுவை நீண்ட மூக்கின் மூனையிற் பொருந் தப்பெற்றவர்களும், கருத்தத்தக்க எள்ளைப்போலங் கொசுகைப்போலும் வடுவானது புறங்காண்முதற் பரந்த அல்குல்வகையிற் பிரகாசிக்கப்பெற்றவர்களும், ஒரு சுழியா னது கடிமூதல் அல்குல்வகையிற் பொருந்தி விளங்கப்பெற்றவர்களும். எ - று

இதுமுதல் நான்கு செய்யுள்கள் ஒருதொடர்.

கொசுகு - மசகம்.

(இஎ)

கடிமுதல் வயிற்றின் காறு மொருசுழி கதுவி னேருங்
கடிமுதல் வயிற்றின் காறு மிருசுழி கதுவி னேருங்
வடிபொரு குவளைக் கண்ணின மருவிய சுழியி னேரு
நெடியவொண் ணுதன்மேற் சரல நிகழ்வலஞ் சுழியி னேரும.

(இ - ள்.) கடிமுதல் வயிற்றினெல்லையும் ஒரு சுழி மிருக்கப்பெற்றவர்களும், கடிமுதல் வயிற்றினெல்லையும் இருசுழிகளிருக்கப்பெற்றவர்களும், கூர்மைவாய்ந்து போர்புகியுங் குவளைமலர்போன்ற கண்களிற் பொருந்திய சுழியினையுடையவர்களும், நீண்ட ஒள்ளிய நெற்றியின்பேரில மிகுதியாய் விளங்கும் வலஞ்சுழிகளையுடையவர் களும். எ - று.

(இஅ)

சுழிவல மிடமாய்க் கூந்த றுவன்பிடர்க் கதுவி னேரு
மழகிய வரையி னாப்ப ணள்ளெழிற் செவிகண் மீதிற்
குழல்வளர்ச் சியினுச் சிக்கட் கூடிய சுழியி னேரும
விழிதுயி லுற்ற காலை விளங்குபற் கறிக்கின் றேரும.

(இ - ள்.) அளகமானது துவளுகின்ற பிடரின்பேரில் வலமிடமாகச் சுழிகள் பெற்றவர்களும் அழகுவாய்ந்த அரைகவிலேயும் அள்ளிக்கொன்னத்தக்க அழகை யுடையசெவிகளின்பேரிலேயும், கூந்தல் வளர்க்கையையுடைய உச்சியினிடத்திலும் பொருந்திய சுழியையுடையவர்களும், நீத்தினைசெய்கையிலே, பிரகாசிக்கின்ற பற்க ளைக்கறிக்கின்றவர்களும். எ - று.

(இக).

இலக்கண நெறியி னீங்கு மினையன பிறவும் பெற்றுக்
கலக்கரு ருறுத லாதிக் கரிசனைப் பெற்றோ ரெல்லா
நலக்குரான் மலரின் மேலோ னைந்தவப் பேராய்த் தோன்றி
யலக்கணவை யகத்தி னீக்கு மந்நலார் வடிவு காணார்.

(இ - ள்.) (உத்தம) இலக்கணமார்க்கத்தினின்று விலகிய இத்தன்மையவான பிறவற்றையும் பெற்று வருத்தத்தக்க துன்பமடைதல் முதலியகுற்றங்களை யடைந்

தவர்கள் யாவரும் கன்மைபுரியும் அன்றலர்ந்த தாமரைமலரின்கேழ் பொருந்திய பிரம தேவனுடைய நல்ல தலப்பலனாகத்தோன்றி, உலகிற்குத் துன்பத்தை விலக்கும் அங் விருமங்கையர்களது வடிவத்தைக் காணாதவர்களாவார்கள். எ - ன். (௧௦)

மனமொழி வடிவுக் கெட்டா வரம்பினின் பத்தைக் கூற்றோர்
மனமொழி வடிவுக் கெட்டுஞ் சுவையொடு மாணச் சொற்றாந்
கனகனே நிகரின் மாத ராரெழி லியற்பிற் றென்றே
நினதுமுன் னுரைத்தே னுள்ள வாரெவந் நிகழ்த்த வல்லார்.

(இ - ன்.) மனவாக்குக் காயங்கட்கீதப்பட்ட எல்லையில்லாத சுகத்தைக்கற் றவர்கள் மனவாக்குக்காயங்கட் கெட்டுஞ்சுவையுடன் மாட்சியுறச் சொன்னாற்போல, ஒப்பில்லாத அம்மங்கையரழகு இத்தன்மைத்தென்று தேவரீர்முன்னே (ஒருவாறு) கூறினேன். கடவுளே! (அதனை) உள்ளபடி யெவந்தா மெடுத்துச்சொல்லவல்லவர்? (ஒருவருமில்லை.) எ - று. (௧௧)

வேறு.

என்று வீணைகை யேந்திய நாரதன்
மன்ற லோதியர் வண்மைபு நாததனு
நன்று கேட்டு மகிழ்ந்தரு ணல்குறன்
கொன்றை வேணிக்குழுகன் குமாரனே.

(இ - ன்.) என்று (இவ்வகையாக) வீணையைக்கையிலேந்திய நாரதமுனிவன் வாசம்பொருந்திய கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளது அழகை (வர்ணித்து) க்சொல்ல வும், கொன்றைமலர் மாலையணிந்த சடையையுடைய சி - பெருமானாரது புத்திர ராகிய விகாயகக்கடவுள் கன்றாகக் கேட்டிக்களித்த துத் திருவருள்செய்தனர். எ - று.

நாரதர்வீணையை மகதி யெனப்படும்.

(௧௨)

மீயன் மெய்யுள் கொண்டி தாழ்த்துபோய்க்
கையில் வீணை கதுவிய மாதவ
னையு நுண்ணிடை நங்கைய ரின்புற
வைய முய்ய மதித்திஃ தோதினன்.

(இ - ன்.) கையிலே மகதிவீணையைத்தாங்கிய பெருந்தவருடைய நாரதமுனி வன் விநாயகப்பெருமானுடைய அழியாத திருவருளைப்பெற்று, அவருடைய திருவடி யைப்பணிந்து சென்று, இஃக்கின்ற துட்பமாகிய இடையையுடைய சித்திபுத்தி தேவிகன்களிப்பெய்தவும், உலகங்கள் கடைத்தேறவும் யோசித்து (அவர்களிடத்தில்) இதனைக்கூறினன். எ - று. (௧௩)

பொன்ற யங்கிய பூணிளங் கொங்கையீர்
மின்ற யங்கு விநாயகன் மென்பத
மொன்று மன்பி னுவந்து பணிந்தன
னினது தங்கள் வனப்பு நிகழ்த்தினன்.

(இ - ன்.) பொன்னாற்செய்து பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணிந்த முதிராந தளையையுடைய மங்கையர்களே! விநாயகக்கடவுளுடைய பிரகாசம் பொருந்திய

மெழுவிய திருவடிப்பொருந்திய அன்புடன் களித்து வணங்கி (அவர்களுள்) நின்று உங்கள் சவுந்தரியத்தை யுரைத்தேன். ஏ - று. (கௌ)

விதுவ ணிரத விநாயக நெம்பிரான்
புதும நேர்முகப் பாவையிர் துங்களை
வதுவை யாற்ற மதித்திருக் கின்றன
னிதுவி கழ்ந்த படியென ஸ்யமபினான்.

(இ - ன்.) செந்தாமரை மலர்போன்ற முகத்தையுடையவர்களே! சந்திரனை (சிராமாலையாக) அணிந்த எம்பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுள் உங்களைத் திருமணஞ் செய்யும்படி திருவுள்ளங்கொண்டிருக்கின்றனா. இது நடந்தசங்கதியென்று (அவர்களுடன்) கூறினன். ஏ - று

பாவை - பதுமை, இது உவமவாகுபெயர் (கடு)

வேறு.

இன்னமு னித்திலவ னேற்புறவி யாமப
கன்னிபரு மன்றலுரி காதலினி ருதா
நன்னர்வரை வாலவரை நாயகன்ம ருங்கு
மன்னுவது செய்திடம தித்தனனெ முந்தேன்.

(இ - ன்.) முனிவர்தலைவனான நாரதமுனிவன் இவ்வாறு பொருந்தக்கூறி, (சித்திபுத்திகளாகிய) கன்னிகைகளும் (விநாயகக்கடவுளை) திருமணஞ்செய்யும் வீரப் போடிருந்தார்கள். (வியாசமுனிகளே!) யான் அவர்களை நல்ல மணவினையால் ஐங்கரக்கடவுள்பற் பொருத்துதல்செய்ய யோசித்தெழுந்தேன். ஏ - று. (கசு)

முக்கண்முக மைந்துடைய முன்னவனை மூவாத
தககன்மக மீறுபுரி சங்கரனை விண்ணோ
தொக்கனாதொ மூங்கலிலே துன்னினன வைக்க
புக்கடிவ ணங்குபுடி கழ்ந்தினிது நின்றேன்.

(இ - ன்.) திரிநேத்திரங்கள்பொருந்திய ஐந்து திருமுகங்களையுடைய முதற்கடவுளும், அழியாத தக்கன்செய்த யந்ததை யழிவுபடுத்தியவனுமாகிய சிவபெருமானே, சேவர்கள்கூடிப் பணிகிற திருக்காலையையடைத்து சபையினுட்சென்று (அவருடைய) திருவடியைப் பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து இனிதாகின்றேன். ஏ - று.

தொக்கனர் துன்னினன் என்ற வினைமுற்றுடன் வினைபெயர்ப்பொருளில் நின்றன. வணங்குபு - செய்யு என்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். (கஎ)

வந்தவர வென்கொடென வங்கையுமை பங்கர்
கெந்தைகின் தின்னருளி நெங்கையு யிர்த்தேந்
கெத்தையு நாணுமெழின் மங்கையரை வீதற்
கந்தனநின் சிந்தையறி தற்கெனவி சைத்தேன.

(இ - ன்.) நீ வந்தவருகையாதெனவினவிய உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானுக்கு எந்தையே! அந்தணரே! தேவர்களுடைய திருவருளால் வங்களைத் தந்தருளிய களைப்பெருமானுக்கு இத்திரையும் நான்மடையத்தக்க அழகையந்த சித்தி

புத்திதேவியை மணஞ்செய்வித்தத் தேவரீருடைய திருவுள்ளத்தை புணர்த்துகென்று கூறினேன். எ - று.

இந்தினை - சீதேவி.

(௧௮)

திங்கண்முடி வேய்த்தசிவ னார்கருணை காநது
நங்கைமுக நோக்கவுமை நங்கையெனை நோக்கி
பைங்கரண யக்குமருண் மன்றலனை வோர்க்கு
மங்கலம் தாமதுவ யக்குகடி தென்றாள்.

(இ - ன்.) சந்திரனை முடிமேலணிந்த சிவபெருமானார் பொருந்திய கிருபை மிகுந்து உமாதேவியின் திருமுகத்தைப்பார்க்க, உமாதேவியார் என்னைப்பார்த்து, ஐந்து கரங்களையுடைய கணேசனுக்கு விருப்புண்டாக்குத் திருமணம் எல்லோருக்கு மங்கலத்தை யுண்டசெய்வதாம் (ஆதலின் அதனை) வினாவிறசெய்க வென்றனர் எ - று.

குரவரிசை யக்கருணை கொட்டுமுக வேழ
வரதனைப டுத்தெதிராவ ணங்கியடி கேண்முன
பரவளிரு சததிகளப லித்கணையன நேயவ்
விரவுமல ரோதியனை வேட்டருள்க வென்றேன்.

(இ - ன்.) குரவர்கள் சம்மதித்தலால், கிருபையைச் சொரியும் யானைமுக விகாயக்கடவுளைச் சமீபித்து எகிர்பணிந்து, கராமிகளை முன்னேயான் துதிசெய்ய இருசத்திகளை யுதவினீரன்றோ? அமரலர்கள் பொருந்திய கூந்தலையுடைய சித்தி புத்திகளைத் திருமணம்புரிந்தருள்வீராகவெனக் கூறினேன். எ - று.

குரவர் - தாய்தந்தையா வரதன் - வரங்களைக் கொடுப்போன் அல்லது சிறத்தவன். (௧௯)

கின்னுருவில் யாதுகிகழ் கின்றதது வன்மி
மன்னுலகில வேறுநிக முாமாபி னுலக்
கன்னியனை நீவதுவை காணினில தின்பக
துன்னுதலு றுதுலக மெனறுதுவுஞ் சொன்னேன்.

(இ - ன்.) தேவரீருடைய திருவுருவில் எது நிகழ்கின்றதோ அதுவேபல்லது பிறிதொன்று நிலபெற்ற வுலகத்தில் நீழாத மரபுபழியால், அச்சிததிபுத்திகளைத் தேவரீர் திருமணம் புரிந்தாலன்றி உலகத்தில் இன்பமென்பது பொருந்த மாட்டா தென்று இதனையு முறைத்தேன். எ - று. (௨௦)

நீடுலக மாண்களொடு பெண்கணியை வெடுத்துக்
கூடினது வென்றொழின்மை கோகதவ ளர்த்துப்
பீடுதர லால்வனாவு பேணுதல்பு ரிநது
நாடுமெனை யாண்டருள்க வென்றுநனி லுற்றேன்.

(இ - ன்.) தொன்மையாகிய வுலகத்தில் ஆண்மக்களோடு பெண்மக்கள் மண மிகுத்துச் சேர்ந்தால், அச்செயல் என் படைப்புத்தொழிலைக் குற்றமறிப் பெருக்கி கண்மையுத் தருவதால், திருமணஞ்செய்வித்தல் கருதிவந்த அடியேனை யாண்டருள் வேண்டிமென்றும் விண்ணப்பஞ்செய்தேன். எ - று. (௨௧)

வேறு.

அட்டமூர்த்தி பதற்கிசை வுற்றுநீ
பெட்ட மன்றல் பிறக்குமு யற்செசெ
பிட்ட மாகிய யாவர்க ளோடுநாஞ்
சட்ட வெய்துதுர் தாழ்க்கலை யேகென்றான்.

(இ - ள்.) எண்வகைமூர்த்தங்களாகவிளங்கும் விநாயகக்கடவுள் அவ்வேண்டு
கோளுக்கு இணங்கினவராகி, நீ விரும்பத்தக்க திருமணத்தை முடிக்கும் முயற்சி
யைச் செய்வாயாக. நாம் இவ்வுட்டமாகிய எல்லாரோடும் திருத்தமாக வருவோம். காலந்
தாழ்க்காது செல்கவென்றனர். எ - று.

அட்டமூர்த்தி யென்றதை, திருவாசகம். “நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்வீசம்பு
நிலாப்பகலோன், புலனாய மைத்தனோ டெண்வகையாப் புணர்ந்து நின்றான், உலகே
மெனத்திசை பத்தெனத்தா னொருவனுமே, யலவாகி நின்றவா தோனோக்க மா
டாமோ” என்பசனாலறிக. (௭௧)

கருணை நாயகன் கண்ணருள் கொண்டுபோய்த்
திருவி னாயகன் சேவடி தாழ்த்துநான்
மருளின் வார்த்துழ லாமண மோதிப்பின்
பொருவில் சத்திய லோகம் புருந்தனென்.

(இ - ள்.) நான் திருபாமூர்த்தியாகிய கணேசப்பெருமான் சுடாட்சம் பெற்
றுச் சென்று, இலக்குநாயகனாகிய திருமாலின் செவ்விய திருவடியைப்பணிந்து, வாசம்
பொருந்திய நீண்ட நல்ல கூடநிலையுடைய சித்திபுத்திகளின் திருமணத்தைக் கூறிப்
பிறகு ஒப்பில்லாத (என்னுடைய) சதகியலோகத்தை யடைந்தேன். எ - று. (௭௨)

வேறு.

முனிவர ரெழுவரை முடிசெகள் வேந்தரைப்
புனிதவின் ணவர்களைப் புலவர் மன்னனைக்
கனிமொழி யவரோடுங் கடுக வம்பினைன்
றினியமங் கலம்பொறித் தெய்த வுப்த்தனென்.

(இ - ள்.) சப்த விருடியனாயும், கிரீடாணிந்த மன்னர்களையும், புனிதமான
தேவர்களையும், தேவராசனாகிய இங்கிரேனையும், தத்தம் மனைவிமார்களோடும் வினாந்து
வாருங்கொன்று இனிமைபொருந்திய திருமணத்திருமுகம் வரைந்து (அவர்கண்பால்)
அடைய (தூதுவரை)ச் செலுத்தினேன். எ - று.

முனிவர ரெழுவர்—அத்திரி ஆங்கிரசன் கௌதமன் சமதக்கினி பரத்துவா
சன் வசிட்டன் விசுவாமித்திரன் எனப்படுவர். அன்றியும், அகத்தியன் ஆங்கிரசன்
கௌதமன் காசிபன் புலத்தியன் மார்க்கண்டன் வசிட்டனென்பதும் வழங்கு. (௭௩)

மாதவ வசிட்டன்முன் மாத வத்தருஞ்
சேதரன் முதலிய தேவர் கூட்டமும்
பாதவத் தவரும்பார்த் திவரும் யாவரும்
காதலி மாரொடுங் களித்து நண்ணினார்.

(இ - ன்.) (பிரமன் செலுத்திய 'சித்திபுத்திசுளின் திருமணத் திருமுகக் கண்டு' பெருந்தவமுடைய மெட்டன் முதலாகிய சிறந்த தவசிசனும், திருமால் முதலாகிய தேவர்கூட்டத்தவர்களும், பாசலவாசிகளும், அரசர்களும், மற்றெல்லோரும் (தத்தம்) மனைவிமார்களோடும் விருப்புற்று வந்தார்கள். எ - று.

சேரன் - சேதேவியை மாப்பிலணிந்தவன்; திருமால். (எசு)

நிதிமணித் தருக்களு நீடு தேனுவுங்
கதிர்மணி யிழைகளுங் கருத்தின் வேட்டவு
முதிர்சுவை யுண்டியு முன்னி னாரொழி
பதியினர் கைக்கொளப் பணிப்பசு செய்தனென்.

(இ - ன்.) நிதிகளும் மணிகளும் தருக்களும் பெருமை மிக்க காமதேனுவும் (ஆகியவியை) பிரகாசமுடைய மணிகளிழைத்தபணிகளும், மனதில் விரும்பியனவும், சுவை முதிர்ந்தவுணவும், (ஆகியவியற்றை) நெருங்கினவர்களுடன் அந்நகரவாசிகள் கைக்கொள்ளும்படி கொடுக்கச்செய்தேன். எ - று.

நிதி—சங்கந்தி பதுமநிதியென்றிரண்டு. இவை முறையே சங்கரூபமும் பதுமரூபமு முடையனவாய்த் தம்மிடத்துள்ள பொருளை யெடுக்குந்தோறும் குறையாதுகொடுக்கு மியல்பின.

மணி—சந்தாமணி - சூடாமணி - சியமந்தகமணி முதலியன.

தருக்கள்—கற்பகம் - அரிசந்தனம் - சந்தானம் - பாரிசாதம் - மந்தாரமென்பன. இவை விரும்பியவற்றைக் குறைவின்றிக் கொடுக்கும்.

தேனு—பசு. (எஎ)

நச்சிய மயன்றிரு நகரங் கோடனை
யிச்சையி னியற்றின னிபற்று மன்றலுக்
கச்செழு மண்டப மகத்தி னுக்கினுன்
விச்சுவ கன்மனென் றுரைக்கு மேதையோன்.

(இ - ன்.) (யாவரும்) விரும்பிய மயனென்பவன் திருநகரத்தைத் தன் விருப்பின்படி அழகுசெய்தனன். செய்யத்தக்க திருமணத்திற்காகிய அந்தச் செழிய மண்டபத்தை விச்சுவகன்மனென்று சொல்லப்படும் அறிவினையுடையவன் மனதால் நிரூபித்தனன். எ - று.

மயன் - அசுரகம்மியனென்றும், விசுவகன்மன்—தேவகம்மியனென்றுஞ்சொல்லப்படுவர். இவர்களை சிற்பநூல் வல்லவர்களாம். (எஅ)

வனப்பினை முழுவதும் வடித்து நான்முகன்
மனப்பெரு முபற்சியின் வகுத்த மாநகாக்
கனப்பெரு மயன்கடி மணத்துக் காக்கிய
வினப்படு மெழிலெவ ரியம்ப வல்லவர்.

(இ - ன்.) நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவன் அழகு முழுவதையும், வடித்தெடுத்து மனத்தின் பெருமுயற்சியினர் சிறுட்டிசெய்த சிறந்த அந்நகரத்திற்கு, அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த மயனானவன் திருமணத்திற்காகச் செய்த மிகுதியாகிய அழகை எவர் தாமெடுத்துச்சொல்ல வல்லவராவர்? எ - று. (எக)

ஹீறு பெற்றவந் நாளினும் ஸ்னிஹுந் கர வத்தால்
வேறு பட்டில் தவையென மொருங்கிய வினாவால்.

(இ - ன்.) பன்னிருகோடி ரூபியர்களும், சந்திரர்களும் சொல்லுகின்ற நகரத் திரத்தொருதி முழுவதும் ஒன்று சேர்ந்து பெருமைபெற்ற அக்காலத்திலும், ஆந்நகர மானது விளங்குகின்ற காலத்தினுண்டாகும் வேறுபாட்டைத்தவிர, (ஏனெனில்) அந்நகரமாவது தம்மிடத்தொருங்குள்ள தன்மையால். எ - று. (அசு)

காம தேனுவி னுண்டியுங் கற்பகத் திழையும
வாம மேகலை மகளிரு மைந்தரும் பெறலாற்
ருமெ லாமுரு வொத்தலிற் றம்முள் லே ஸில்லை
நாம மாத்திரம் வேறுபாடுகணயிற் றுவன.

(இ - ன்.) காமதேனுவினும் கொடுக்கப்படும் உணவுகளும், கற்பகத்தருவி னும் கொடுக்கப்படும் ஆபரணங்களாகிய இவற்றை, அழகிய மேகலாபரணமணிந்த மாந்தர்களும் ஆடவர்களும் பெறுவதால், தாங்கள் யாவரும் வடிவமொத்திருத்தலால் தங்கட்குள்ளே வேறுபாடில்லாமல், பெயர்கள் மாத்திரமே வேறுபாடுகளைச் சொல்லா நின்றன. எ - று. (அசு)

பாரி சாதமந் தாரங்கந் பகம்பகந் தேவ
தார மேவுசந் தானமென் ஸிவையெலாந் ததைந்
வேரி தாழ்பொழில் விம்மிதம் பற்பல வினைப்ப
ஆரு நேரக்கிண ரவ்வயி வைவயி னகலார்.

(இ - ன்.) பாரிசாதம் - மந்தாரம் - கற்பகம் - பசிய தேவதாரம் - பொருந்திய சந்தானமென்று சொல்லப்படும் இப்பஞ்சதருக்களும் நெருங்கிய தேன்பாயுஞ் சோலை கள் எண்ணிறந்த விம்மிதங்களை யுண்டிசெய்ய, (ஆங்கடைந்துள்ள) எவ்வேளும் அவ் விடங்களை விட்டு நீங்காதவர்களாகிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். எ - று. (அரு)

வேட்ட வேட்டலா கற்பக மாதிகள் விச
வேட்டை தீர்தர வேற்றிள மகளிரு மிலகுஞ்
சேட்டு மாமுடி மைந்தருந் திசுழ்வினை யாட்டுக்
கோட்டி மேயினர் குருமலர்ப் பொதும்பரு நகரும்.

(இ - ன்.) விரும்பிய பொருள்களை விரும்பியவகையே கற்பகத்தரு முதலி யன விசதலால் (சமது) ஆசையகலும்படி (அவற்றைப்) பெற்று, இளமைவாய்ந்த பெண்களும் பிரசாதிக்கின்ற சிறந்த பெருமைபொருந்திய முடியையணிந்த புருடர் களும், நிறமமைந்த மலர்களை யுடைய சோலைகளிலும் நகரத்திலும், விளங்குகின்ற விளையாடல்களைச் செய்யும் கூட்டங்களாயினார்கள். எ - று.

ஏட்டை - ஆசை. ஆறு - கடைகுறைந்து ஆன நின்றது. (அசு)

வாச மென்புன லாடியு மலர்ந்தபூம் பொழிவி
னாச லம்மனை கந்துக மாடியு முவந்து
நேச மல்கிய வன்பரி னாடியு நெடுங்கட்
காச லம்பிய முலையினர் சிலருளங் களித்தார்.

(இ - ன்.) மனமெய்திய மெல்லிய நீர்விளையாடல் செய்தும், விசுத்த மலர்ச் சோலையில், வசுத் - அம்மனை கந்துகம் துவ்வாடல்கள் செய்தும், சந்தோஷித்தும்,

ஹீறு பெற்றவந் நாளினும் ஸ்னிஹி குகா உத்தால்
வேறு பட்டில் தவையென மொருங்கிய வினாவால்.

(இ - ன்.) பன்னிருகோடி ரூபியர்களும், சந்திரர்களும் சொல்லுகின்ற நகரத் திரத்தொருதி முழுவதும் ஒன்று சேர்ந்து பெருமைபெற்ற அக்காலத்திலும், ஆந்நகர மானது விளங்குகின்ற காலத்தினுண்டாகும் வேறுபாட்டைத்தவிர, (ஏனெனில்) அந்நகரமாவது தம்மிடத்தொருங்குள்ள தன்மையால். எ - று. (அக)

காம தேனுவி னுண்டியுங் கற்பகத் திழையும
வாம மேகலை மகளிரு மைந்தரும் பெறலாற்
ருமெ லாமுரு வொத்தலிற் றம்முள் வே ஸில்லை
காம மாத்திரம் வேறுபாடுகணயிற் றுவன.

(இ - ன்.) காமதேனுவினும் கொடுக்கப்படும் உணவுகளும், கற்பகத்தருவி னும் கொடுக்கப்படும் ஆபரணங்களாகிய இவற்றை, அழகிய மேகலாபரணமணிந்த மாந்தர்களும் ஆடவர்களும் பெறுவதால், தாங்கள் யாவரும் வடிவமொத்திருத்தலால் தங்கட்குள்ளே வேறுபாடில்லாமல், பெயர்கள் மாத்திரமே வேறுபாடுகளைச் சொல்லா நின்றன. எ - று. (அச)

பாரி சாதமந் தாரங்கற் பகம்பகந தேவ
தார மேவுசந் தானமென் ஸிவையெலாந் ததைந்
வேரி தாழ்பொழில் விம்மிதம் பற்பல வினைப்
ஆரு நேரக்கிண ரவ்வயி வைவயி னகலார்.

(இ - ன்.) பாரிசாதம் - மந்தாரம் - கற்பகம் - பசிய தேவதாரம் - பொருத்திய சந்தானமென்று சொல்லப்படும் இப்பஞ்சதருக்களும் நெருங்கிய தேன்பாயுஞ் சோலை கள் எண்ணிறந்த விம்மிதங்களை யுண்டிசெய்ய, (ஆங்கடைந்துள்ள) எல்லோரும் அவ் விடங்களை விட்டு நீங்காதவர்களாகிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். எ - று. (அரு)

வேட்ட வேட்டலா கற்பக மாதிகள் விச
வேட்டை தீர்தர வேற்றிள மகளிரு மிலகுஞ்
சேட்டு மாமுடி மைந்தருந் திசுழ்வினை யாட்டுக்
கோட்டி மேயினர் குருஉமலர்ப் பொதும்பரு நகரும்.

(இ - ன்.) விரும்பிய பொருள்களை விரும்பியவகையே கற்பகத்தரு முதலி யன விசதலால் (சமது) ஆசையகலும்படி (அவற்றைப்) பெற்று, இளமைவாய்ந்த பெண்களும் பிரகாசிக்கின்ற சிறந்த பெருமைபொருத்திய முடியையணிந்த புருடர் களும், நிறமமைந்த மலர்களை யுடைய சோலைகளிலும் நகரத்திலும், விளங்குகின்ற விளையாடல்களைச் செய்யும் கூட்டங்களாயினார்கள். எ - று.

ஏட்டை - ஆசை. ஆறு - கடைகுறைந்து ஆன நின்றது. (அச)

வாச மென்புன லாடியு மலர்ந்தபூம் பொழிவி
னாச லம்மனை கந்துக மாடியு முவந்து
நேச மல்கிய வன்பரி னாடியு நெடுங்கட்
காச லம்பிய முலையினர் சிலருளங் களித்தார்.

(இ - ன்.) மனமெய்திய மெல்லிய நீர்விளையாடல் செய்தும், விசுத்த மலர்ச் சோலையில், வசை அம்மனை கந்துகம் துவ்வாடல்கள் செய்தும், சந்தோஷித்தும்,

அன்புமிருந்த கணவரிடத்தில் மனநாடியும், நெடியகண்களையும் காசானது அரைகின்ற முலைகளையுமுடைய மாதர்களிற் சிலர் மணக்களித்தார்கள். ஏ - று.

ஊசல் - ஊஞ்சல். அம்மனை இஃதிக்காலத்து ஏழங்காடெனப்படும். கந்து கம் - பந்து. காசு - நவமணிகள் அல்லது ஓர்வகை மாதரணிவடம். (அஎ)

‘கிள்ளை மென்சொலாற் பூவையின் கிளவியைக் கீழ்ந்துங்
கிள்ளை மென்சொலைப் பூவையின் கிளவியாற் கீழ்ந்து
நள்ளு மென்பிடி யாடலை யன்னத்தா னலிந்துங்
கள்ளுண் கோதைபர் தம்முளே சிலருளங் களித்தார்.

(இ - ள்) கிளிகளின் மெல்லிய சொற்களால் நாகணவாய்ப்பறவைகளின் சொற்களைக் கீழ்ப்படச்செய்தும், கிளிகளின் மெல்லிய சொற்களை நாகணவாய்ப்பறவைகளின் சொற்களாற் கீழ்ப்படச்செய்தும், விரும்பத்தக்க மெல்லிய பெண்யானையின் நட்டையை அன்னப்பறவையால் துன்புறுத்தியும், தேன்பொருந்திய அளகத்தை யுடைய மங்கையர்களிலே சிலர் மனமுலவந்தார்கள். ஏ - று. (அடி)

களிசெய் வேழத்தின் வென்றியுங் கவனவாம் பரியின்
விளிவில் வென்றியு மேழகஞ் சிவல்கவு தாரி
பொளிறு குட்டுடை வாரணம் போரிடை யுறுத்து
வெளிநில் வென்றியும் வேந்தருட் சிலர்கொடு வியத்தார்.

(இ - ள்.) மதக்களிப்பைச் செய்யும் யானையினாலாகிய வெற்றியும், நடையுடன் தாவிச்செல்லும் குதிரையினாலாகிய அழியாதவெற்றியும், ஆடு - சிவல் - கவு தாரி - பிரகாசிக்கின்ற உச்சிக்கொண்டையையுடைய சேறற்கோழி ஆகிய விவற்றின் சண்டையால் உண்டாகும் வெளிற்றுத்தன்மையற்ற வெற்றியுங்கொண்டு மன்னவருட் சிலர் மணக்களித்தார்கள். ஏ - று.

கவனம் - குதிரைநடை.

சிவல்எனினும் கவுதாரியெனினுமொக்கும். ஈண்டு அவ்விருண்டனையுங் கூறியிருத்தலின் அவற்றின் உட்பேதங்களைனக்கொள்க. (அக)

சுருதி யாதிக டுகளற வுணாந்துகுழ் வினையை
பொருவு மாதவ வசிட்டரா திபருறு வார்க
டரும வாதமு மருத்தவா தமுந்தகு காமப்
பொருளின் வாதமு முத்திவா தமும்புகன் றிருந்தார்.

(இ - ள்.) வேதமுதலியவற்றை (ஐயந்திரிபு அறியாமையென்னும்) குற்றங்க ளொழியக்கற்று, தம்மைச்சூழ்ந்த வினைத்தொடக்கை யொழித்த பெருந்தவமுடைய வசிட்டர்முதலிய ஆக்கிரந்த பெரியோர்கள் தருமவாதமும் அருத்தவாதமும் தருதி யாகிய காமப்பொருளினையுடைய வாதமும் மோட்சப் பிரதிபாதமான வாதமுந் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். ஏ - று.

இச்செய்யுளால் ஆக்கிரந்த வசிட்டராத்யோர் சதுர்வித புருஷார்த்தங்க ளைப்பற்றி ஒருவரோடொருவர் வாதித்துக்கொண்டிருந்தார்களென்றார். (க0)

சனக ராதியாம் பேசுகியர் தந்துவன் மொழிநீத
வனக மாகிய வாகமத் தளவையா லருனாற்

வணிப்பொற் பூண்டுலெழுதுசிற ஹண்டிக ளினைத்துங்
கணிப்பி லாதன வழங்குவ கண்டவர் வியப்ப.

(இ - ள்.) நவமணிகளிழைத்த பொன்னாலாகிய தூண்களிலெல்லாம் நிறத்
தியலாமைமரங்களும், எண்ணில்லாத கழுநமரங்களும், தருதியாகிய கருட்பங்கழிகளுந்
தழைத்து, (தம்மைப்) பார்த்தவர்கள் ஆச்சரியமடையும்படி அழகிய பொன்னாற்செய்த
ஆபரணங்களையும் ஆடைகளையும் உணவுகளையும் பலகாரவகைகள் முதலிய வெல்லா
வற்றையும் எண்ணிறந்தனவாகக் கொடாநின்றன. எ - று

கற்பகத்தருக்களுடன் கலந்து வாழ்ந்த தன்மையாலும், கணேசப்பெருமானு
டைய திருமணத்திற் ருபயோகப்படலின் அவா கிருபானோக்கமுதறமையாலும், அவற்
றிக் கவ்வகைய ஆற்றல்வந்ததென்க. (கசீ)

விண்ணின் வேறுவே ருகிய வுலகின்விம மிகழு
மண்ணின் வேறுவே ருகிய நீநின்வான் பொருளுந்
திண்ண மாகிய பித்தியிற் சித்திர மரபு
நண்ணு வராககெலாந தொழிலகொடு நற்பயன் விளைக்கும்.

(இ - ள்.) ஆகாயத்திலுள்ள வெவ்வேறாகிய உலகங்களின் அற்புதங்களும்,
பூலோகத்திலுள்ள வெவ்வேறாகிய ஜீவுகளின் சிறந்த பொருள்களுமாக, உறுதியாகிய
கவர்த்தவங்களிலெழுதிய சித்திரங்கள், தம்மை யடுத்தவர்களுக்கெல்லாம், தங்கடங்
கள் மரபுக்கேற்பத் தொழில்செய்வனவாகிச் சிறந்த பலனைக் கொடாநின்றன. எ - று.

காம தேனுவா திகளெனக கடிசெய்கா வணத்துச
சேம மாமுரு வுள்பல செறிப்பதே யன்மித்
காம தேனுவா திகளையும் பன்முறை கான்றங்
கேம மாகிய விம்மித மெண்ணில டரிவ.

(இ - ள்.) காமதேனு முதலியனவாக, அழகுசெய்கின்ற பந்தர்களிலுள்ள
சேமமாகிய வடிவங்கள் பலபொருள்களைத் தருவதெயல்லாமல், காமதேனு முதலிய
வற்றையும் அநேகமுறைகள் அவமானப்படுத்தி, அவ்விடத்து இன்பமாகிய எண்ணி
றந்த அற்புதங்களைச் செய்யாநின்றன. எ - று. (கசு)

அழல்செய் பல்கதிர்ச சூரிய ரவிரொளி மழுங்க
நீழல்செய் பல்கதிர் நிதிமணி யிழைத்தமண் டபத்தி
னுழல்செய் தேவாக ணிழல்செயா தொளிர்ந்த தருவங்
கழல்செ யாநிழல் காட்டவி தென்னெனக் கடுத்தார்.

(இ - ள்.) தீயைச்சொரியும் பல கிரணங்களையுடைய சூரியர்களுது பிரகாசித்
கின்ற ஒளியானதுகூடும்படி நீழலச்செய்கின்ற பல கிரணங்களையுடைய நவமணித்
ளிழைத்த (பொன்னாலாகிய) மண்டபத்திலே சஞ்சரிக்கின்ற தேவர்கள், நீழலச்செய்
யாது பிரகாசிக்கும் (இயற்கையுடைய) தமதருவங்கள் (தம்மை) வீட்டுப் பிரியாத
நீழலச்செய்ய (கண்டு) இஃதெனனென்று மயக்குந்நூர்கள். எ - று. (கசு)

வலாவு வேட்கையின் மண்டப மாதிரிந் தியபின்
வினாய நாரதன் வெள்ளிமால் வலாபுருந் திறைவ

வணிப்பொற் பூண்டுலெழுதுசிற ஹண்டிக ளினைத்துங்
கணிப்பி லாதன வழங்குவ கண்டவர் வியப்ப.

(இ - ன்.) நவமணிகளிழைத்த பொன்னாலாகிய தூண்களிலெல்லாம் நிறத்
தியலாமைமரங்களும், எண்ணில்லாத கழுநமரங்களும், தருதியாகிய கருட்பங்கழிகளுந்
தழைத்து, (தம்மைப்) பார்த்தவர்கள் ஆச்சரியமடையும்படி அழகிய பொன்னாற்செய்த
ஆபரணங்களையும் ஆடைகளையும் உணவுகளையும் பலகாரவகைகள் முதலிய வெல்லா
வற்றையும் எண்ணிறந்தனவாகக் கொடாநின்றன. எ - று

கற்பகத்தருக்களுடன் கலந்து வாழ்ந்த தன்மையாலும், கணேசப்பெருமானு
டைய திருமணத்திற் ருபயோகப்படலின் அவா கிருபானோக்கமுதறமையாலும், அவற்
றிக் கவ்வகைய ஆற்றல்வந்ததென்க. (கசீ)

விண்ணின் வேறுவே ருகிய வுலகின்விம மிகழு
மண்ணின் வேறுவே ருகிய நீநின்வான் பொருளுந்
திண்ண மாகிய பித்தியிற் சித்திர மரபு
நண்ணு வராககெலாந தொழிலகொடு நற்பயன் விளைக்கும்.

(இ - ன்.) ஆகாயத்திலுள்ள வெவ்வேறாகிய உலகங்களின் அற்புதங்களும்,
பூலோகத்திலுள்ள வெவ்வேறாகிய ஜீவுகளின் சிறந்த பொருள்களுமாக, உறுதியாகிய
கவர்த்தவங்களிலெழுதிய சித்திரங்கள், தம்மை யடுத்தவர்களுக்கெல்லாம், தங்கடங்
கள் மரபுக்கேற்பத் தொழில்செய்வனவாகிச் சிறந்த பலனைக் கொடாநின்றன. எ - று.

காம தேனுவா திகளெனக கடிசெய்கா வணத்துச
சேம மாமுரு வுள்பல செறிப்பதே யன்மித்
காம தேனுவா திகளையும் பன்முறை கான்றங்
கேம மாகிய விம்மித மெண்ணில டரிவ.

(இ - ன்.) காமதேனு முதலியனவாக, அழகுசெய்கின்ற பந்தர்களிலுள்ள
சேமமாகிய வடிவங்கள் பலபொருள்களைத் தருவதெயல்லாமல், காமதேனு முதலிய
வற்றையும் அநேகமுறைகள் அவமானப்படுத்தி, அவ்விடத்து இன்பமாகிய எண்ணி
றந்த அற்புதங்களைச் செய்யாநின்றன. எ - று. (கசு)

அழல்செய் பல்கதிர்ச சூரிய ரளிரொளி மழுங்க
நீழல்செய் பல்கதிர் நிதிமணி யிழைத்தமண் டபத்தி
னுழல்செய் தேவாக ணிழல்செயா தொளிர்ந்த தருவங்
கழல்செ யாநிழல் காட்டவி தென்னெனக் கடுத்தார்.

(இ - ன்.) தீயைச்சொரியும் பல கிரணங்களையுடைய சூரியர்களுது பிரகாசித்
கின்ற ஒளியானதுகூன்றும்படி நீழலச்செய்கின்ற பல கிரணங்களையுடைய நவமணித்
ளிழைத்த (பொன்னாலாகிய) மண்டபத்திலே சஞ்சரிக்கின்ற தேவர்கள், நீழலச்செய்
யாது பிரகாசிக்கும் (இயற்கையுடைய) தமதருவங்கள் (தம்மை) வீட்டுப் பிரியாத
நீழலச்செய்ய (கண்டு) இஃதெனனென்று மயக்குந்நூர்கள். எ - று. (கசு)

வலாவு வேட்கையின் மண்டப மாதிரிந் தியபின்
வினாய நாரதன் வெள்ளிமால் வலாபுருந் திறைவ

வரையர் தேவர்க ளனைவரு மடுத்தன ரொழுசென்
றுநாசெய் தானது கேட்டுமை பாகனா ருவந்து.

(இ - ள்.) திருமணமகிழ்ச்சியால், மண்டபமுதலியன (அலங்கரித்து) முடிதபின்னர், நாரதமுனிவன் வினாந்து, பெரிய வெள்ளிமலையாகிய திருக்கயிலாயகிரியை யடைந்து (விநாயகக்கடவுளது சந்திரதானமுற்று) எமது தலைவரே! அரசர்களும் தேவர்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் (திருமணத்தைத் தரிசிக்க) வந்துள்ளார்கள். எழுந்தருள்கவென்று கூறினன். உமாதேவியாரை யோர்பாகமாகவுடைய சிவபெருமான் அதனைக்கேட்டுக் களித்து ஏ - று (௯௮)

அத்தி வத்திரத் தமலனை யமுத்தயன் வளர்த்த
கித்தி புத்தியைக் திருமணஞ் செய்திடல வேண்டு
மொத்த கோலநீ கொள்கென வுராதகுனா கேட்ட
சுத்த தத்துவன் றாயநீ தோய்நதணி யணிவான.

(இ - ள்.) யானைமுகத்தையுடைய மலரகிதராகிய விநாயகக்கடவுளை விளித்து, நீ பிரமதேவன் வளர்த்த சித்திபுத்திகளைத் திருமணம் புரியவேண்டுமொதலின், அதற்கேற்ற திருக்கோலங்கொள்கவெனக் கூறினார். அதனைக்கேட்ட சுத்ததத்துவ சொரூபியாகிய விநாயகக்கடவுள் புனிதமான நீரின் மூழ்கி, ஆபரணங்களை யணிவாராயினார். ஏ - று. (௯௯)

வே று.

ம்பர்க ளிமையா நாட்ட மேகவற விமைப்பச செய்யும
பம்பிய வனப்பின் மேனிப் படரொளி தணித்தா லென்ன
செம்பொனம் பரங்கை வாங்கித் திருவரை யிசையச சாததி
வம்பளிழ் கலவைச செசசை மருமதோள் பூசி னானே.

(இ - ள்.) தேவர்களுடைய இமைகொட்டாத விழிகளையும் ஓயாது இமை கொட்டும்படி செய்கின்ற நெருங்கிய அழகையுடைய திருமேனியின் பரவிய வொளியைக் குறைததாற்போல, செவ்விய பொன்னுடையைத் திருக்கரத்தாலெடுத்து, திருவரையிற் பொருந்தவணிந்து வரசனைவீசக் கலவைச்செசசையைத் திருமார்பிலுந் திருத்தோள்களிலும் பூசிக்கொண்டனர். ஏ - று.

இமையானாட்டம் தேவர்கட்குரியது. இதுபற்றியே யவர்கள் இமையவர்களைனப்பட்டனர். செச்சை - செஞ்சந்தனக்குழம்பு. (௧௦௦)

திங்களை முடியில் வேய்நத செய்தியை யறிந்து தாழு
மங்கினி தேற வெண்ணி யருந்தவ மாற்ற வானிற்
றங்கிய கோளு நாளு மொருங்குறத் தரித்த தேய்ப்பப்
பொங்கொளி மணிகால் யாத்த பொன்முடி சூட்டினானே.

(இ - ள்.) சந்திரனைச் சடைமுடியிலணிந்த செய்தியையுணர்ந்து, தாங்களும் அங்குமிடத்தி லேறக்கருதி அருந்தவஞ் செய்தலால், ஆகாயத்திற் பொருந்திய (பிற) கிரகங்களையும் நகரத்திரங்களையும் ஒன்று சேர்த்திருக்கும்படி (விநாயகக்கடவுள் தமது சண்டலில்), அணிந்ததைப்போல, மிக்க ஒளியைக்கட்கும் இரத்தினங்கள் பதித்த பொன்னுந் செய்தகிரீடத்தை யணிந்தனர். ஏ - று.

சூரியன் முதலிய கிரகங்களும், அசுவினி முதலிய நட்சத்திரங்களும் ஒருங்கு சந்தனபோல விளங்கு மிரத்தினங்கன்பதித்த பொன் கிரீடமணிந்தன ரென்பது ருத்து. (௧0௪)

அருந்தவத் துரிய தென்றே யவிர்சடை மறைத்து நின்ற திருந்துபொன் முடியின் மீது திருமணக் காட்சி யின்மேல் வருந்துமென் மெண்ணி னான்போல் வளர்ச்சடை மதிவெண் டிங்கள் பொருந்துற வணிந்து கொன்றை மாலிகை பொற்பச் சூழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) வளர்கின்ற சடாடவியிற் பொருந்திய இனம்பிறைச்சந்திரன், திருமணத்தைக் காண்பதில் வருப்புற்று வருத்தமடையுமென்று திருவுள்ளஞ் செய்தாற் போல, அரியதவத்தொழிலுக்கே யுரியதென்று கருதி, விளங்குகின்ற சடைபூமடி நின்ற திருத்தமாயிப் பொன்னாலாகிய கிரீடத்தின்பேரின் பொருந்தவணிந்து, கொன்றைமாலையையும் அழகுற வணிந்தனன். எ - று.

“வளர்ச்சடை மதிவெண்டிங்கள் திருமணக்காட்சியின்மேல் (விரும்பி) வருந்துமென் மெண்ணினான்போல், அருந்தவத்துரியதென்றே யவிர்சடைமறைத்து நின்ற திருந்துபொன் முடியின்மீது, பொருந்துற வணிந்து” என்றவ்யங்கொள்க.

திங்களை முடிமீதணிந்து கொன்றைமலை புனைந்தானென்பது கருத்து.

அண்டகோ டி களை யெல்லா மராக்கணத் தழற்றி நீற்று மண்டிபே ரழற்கண் மன்றன் மத்தியில் வரம்பு நீங்கி மண்டலங் கூடு மென்று வெய்துமுன் காத்தா லென்னக் கண்டவர் வியப்ப நெற்றிக் கதிர்மணி யோடை சேர்த்தான்,

(இ - ள்.) (பல்லாயிர) கோடியண்டங்களையும் அனாவிராடியில் எரித்துச் சாம்பாகடும் மிகுதியுடைய தீக்கண்ணானது திருமண நிகழ்ச்சியினிடையில், தன் எல்லாகடந்து (மத்தால்) அடர்த்தலங் கூடுமென்றுகருதி, தீமையைமுற்பட்டுத் தடைசெய்தாற்போல, தரிசித்தவர்கள் களிப்பெய்தும்படி திருநெற்றியில் பிரகாசிக் கின்ற நவமணிகன்பதித்த ஓடையணிந்தனன். எ - று.

ஒடை - நெற்றிப்பட்டம். இறைவருடைய சூரிய சோமாக்கினிகளாகிய விழிகளில், தீக்கண் இயற்கையாகச் சர்வத்தையு மழிப்பதாதலின், திருமணத்திலும் ஒருவேளை அங்ஙனம் நிகழாவண்ணம் அதனைமறைத்து நெற்றிப்பட்டமணிந்தன றென்றுகற்பித்தனர். (௧0௫)

ஏற்றிய மணிப்பொன் மோலி யிடத்தினி தணியுப் பட்ட தீற்றினர் திங்கள் கான்ற கேழ்கிளர் நிலவோ வென்ன நீற்றொளி பழுத்த நெற்றி நிகரரு வாசஞ் சாலத் தீற்றிய நறுஞ்சிந் தூரத் திலகமும் பொறித்து வைத்தான்.

(இ - ள்.) (திருமுடியில்) அணிந்த மணிகளிறைத்த பொற்கிரீடத்தில் இனிதாகத் தரிக்கப்பட்ட இனம்பிறைச்சந்திரன் சிந்திய நிறம்பினங்கும் நிலவோவென்று (கண்டோர்) சொல்லும்படி, திருவெண்ணீற்றின் பிரகாசமானது மிக்கு விளங்குந் திருநெற்றியில், ஒப்புகூறுத வருமையாகிய மிக்கவாசனத்தவந் கல்வ் கின்ற நவமணிகய திலகத்தையு மெழுதினர். எ - று.

கீரீடத்திலணிந்த சக்திரன்வீசிய நிலவென்று சொல்லும்படி வெண்ணீர் மொளியினங்கும் செற்றியிற் சிந்தூரத்திவத மிட்டனொன்பது கருத்து. (௧௮௪)

காமவே ளளிய வண்ணுன் கைத்தலக கொடியின் மீனுந்
சேமவான் கொடியின் மீனுந் திருமுகக் கருணை வெள்ளத்
தேமமார்ந் திருப்ப வெண்ணி மருங்குந் தெய்தி யாங்கு
வாமமார் மணியிற் செய்த மகரகுண் டலங்கா திட்டான்.

(இ - ள்.) மன்மதன் வருந்தும்படி அஹனுடைய கைத்தலத்திற் பிடித்த துவ
சத்திலுள்ள மகரமும், சிறந்த சேமக்கொடியிலுள்ள மகரமும், (விராயகப்பெருமா
னுடைய) திருமுகமானது பொழிகின்ற கிருபாவெள்ளத்தில் இன்பமுந் திருக்கக்
கருதி, இருபுறங்களிலும் வகதிருந்தார்போல, அழகுபொருந்திய இரத்தினங்களா
லாக்கிய மகரகுண்டலங்களைத் திருச்செவியி லணிந்தனர் - எ - று.

வேளென்பது மன்மதனுக்கும் முருகனுக்கும் பொதுவாக வழங்கலின் காமவே
ளென்றார். காமனாகியவேளென விரியும். இது இருபெயரொட்டுப் பண்புக்கொகை.
மன்மதன்கொடிமகரம். அமமகரமும் அறன்சேமக்கொடியிலுள்ளமகரமும் வெள்ளத்
தில் களித்துவாழும் தமது மரபுவழக்கால், கணேசப்பெருமானுடைய கருணைவெள்
ளத்தில் துன்பின்றி யிருக்கவந்தனபோலு மென்றார். வான்கொடியின்மீன் என்ற
தற்கு ஆகாயத்திலுள்ள நெடிய மீனராசியென்றாவது, கொடிபோலும் விளங்கும்
அருத்தமீன் [மீன் - நகூத்திரம்] என்றாவது பொருள்குறினும் பொருந்தும்.

இச்செய்யுளின்கருத்து மகரகுண்டலமணிந்தன றென்பதாம். (௧௮௫)

முகநிதிக் கமலங் கண்ட மெனுநிதி மூரிச் சங்கர
தகவுமிழ் மணிக ளென்னத் தரளமா ளீகைபொற் பூண
ளுகுகதிர்ச் கடக மாழி யுதரபந் தனங்கே யூர
நகைமணிச் சிலம்பு மற்று நலத்தக வணிந்தா னன்றே

(இ - ள்.) முகமாகிய கமலந்தியும், கண்டமென்று சொல்லத்தக்க வலிய
சங்கந்தியும் தகுதியுச்சிந்திய மணிகளென்று சொல்லும்படி முத்துமாலைகளும்,
பொற்பணிகளும், சிந்துகின்ற கிரணங்களையுடைய கடகங்களும், மோதிரங்களும்,
உதரபந்தனமும், கேயூரங்களும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினச்சிலம்புகளும், பிற ஆப
ரணங்களும் நன்மைபொருந்த அணிந்தனர். - எ - று

கமலம் முகத்திற்கும், சங்கம் கண்டதிற்கும் உவமானப்பொருள்க ளாத
லின் “முகநிதிக் கமலங் கண்டமெனுநிதி மூரிச்சங்கம்” என்றார். நிதிக்கமலம் என்
பது நிதியாகிய கமலமென விரியும். உடுகதிர் - வினைத்தொகை. இதனைக் கதிர் உடு
என மாற்றுவதுமொக்கும். உதரபந்தனம் - அணைப்பட்டிகை. கேயூரம் - தோளணி.

திருமணக் கோலங் கொள்ளச் சிவபிரா னினிது நோக்கி
வருமயி ராவ ணத்தை வழங்குபு தானு மாதும்
பொருவிடை யிவர்த்தான் கார்போற் பொழிமதக் கனிரல் யானை
யிருவருக் கரிய வைவகை யெம்பிரா னேறி னானே.

(இ - ள்.) (கணேசப்பெருமான் இவ்வகையாகத்) திருமணத் திருக்கோலங்
கொள்ளவும், சிவபெருமான் (அதனை) இனியமயமாகக்கேண்டு, வருகின்ற அயிராவணத்
தை (அவருக்கு வாக்கனமாக) க் கொடுத்து, போர்செய்யும் இடப்பாக்கனத்தில் தாரும்

உமாதேவியாருமாக ஆரோகணித்தனர். பிரமவிஷ்ணுக்களுக்கு அறிதந்திய ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய எமது கணேசப்பெருமான், மேகம்போலப் பொழிவின்ற மீதத் தையுள் களிப்பையுடைய நல்ல அயிராணத்தில் ஆரோகணித்தனர். எ - று.

அயிராவணம் என்பது திருக்கயிலையிற் சிவபெருமானுக்கு வாகனமாகவுள்ள தோர் வெள்ளாணை. இது ஆயிரங் கொம்புகளுடையதென்றும் ஈராயிரங் கொம்புக் குடையதென்றும், இதுவே அயிராவதென்னும் இந்திரன்வாகனமாகிய கீழ்த்திசையானையென்றும் பலதிறப்படக்கூறாநிற்பர். அஃதெந்நவனமாயினும் இந்துலாசிரிய கருத்து இரண்டாயிரங்கோம்புகளை யுடைய யானையென்பதேயாம். இதனை இவ் வியற்றிய,

பேரூப்புராணம்.

“கங்கைநதி சடைக்கரந்த கணவனா நுருக்கலந்த தனக்கே யல்லால் துங்கமணிக்கு கோடிர்ண்டா யாம்படைந்த கியெவர்க்குத் துண்டன் முற்ற தங்கனெடும் புவனத்தென் றமைந்தனன்போற் பாசமோடங் குசங்கை யேந்து மங்கலமிக் கருப்பேரூர் மரகதவல் வியினிருதான் வனசம் போற்றி.”-என்பதனுனறிக

அலைவளர் புணரி சூழ்ந்த வவனியைத் தரிக்குஞ் சேட னுலைவுறு மூக்கிற் கொத்தி யொய்யெனத் தூக்கு மஞ்ஞை கலைவளர் மலயச் செல்வன் கரிசுதீர்த் துபதே சித்த விலைவள ரயில்வேற் செங்கை யெம்பிரா னேழிச் சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) அலைகள்வளர்கின்ற கடல்கூழ்ந்த பூமியைச் சுமக்கும் ஆதிசேடன் துன்பமுறும்படி மூக்கினுள்கொத்தி வினாவில் (அநாயாசமாக) எடுக்கத்தக்க மயில் வாகனத்தில், கலைகள் வளருகின்ற பொதியாசலத்திலுள்ள அகத்தியமுனிவனுடைய மனமாசையகற்றி யுபதேசஞ்செய்த அச்சவடிவாகிய கூர்மைவாய்ந்த வேற்படைதாங் கிய சிவந்தகையையுடைய எமது முருகக்கடவுள் ஆரோகணித்தனர். எ - று.

அகத்தியமுனிவர் தமிழ்க்கிலையை வளர்த்தவராதலாலும், அவர் பொதியா சலத்திருப்பவராதலாலும் “கலைவளர்மலயச்செல்வன்” என்றும், முருகக்கடவுள் அவர்க் குபதேசித்தமையின் “கரிசுதீர்த் துபதேசித்த” என்றும் கூறினர். (கௌ)

ஈசுர தத்து வத்து மிகுந்தரு ளனந்த ராதி யேசறும் வித்தி யேச ரெண்மரு மெவரு முன்னர்ப் பேசுறு முதன்மைத் தான பிரணவ மனுவுந் தத்தந் தேசுறு முறுப்பி னேடுந் திரண்டனர் மருங்கு சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஈசுவரத்தவத்திலுமிருந்தருளும் அநந்தர்முதலிய குற்றமற்ற அட்டவித்தியேசுரர்களும், எல்லோரும் முதலிந்ஹுகின்ற சிறத்ததாகிய பிரணவமந் திரளும், தங்கடங்கள் ஒளிபொருந்திய அவயவ [பரிசுணம்] களோடும் (கணேசப்பெரு மான்) பக்கலிற் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். எ - று.

அநந்தராதியெண்மன் : அநந்தன் - சூக்குமேசன் - சிவோத்தமன் - ஏகநேத் திரன் - ஏகருத்திரன் - திரிமூர்த்தி - சேண்டன் - “சேண்டசன் எனப்படுவர். (கௌ)

வேறு.

சுத்தவித் தையிலும் நந்திமுன் னுன் தொல்கண நாதரென்க் கந்தரு முத்தம் தான விந்திர னுதி யுலகபர், ஸ்ருமலர் கரத்தில்

வைத்தவச் சிரமுன் னுனவெண் படைபு மந்திரஞ் சத்தகோ டிகளும்
பத்திரட் டியினெட் டடுத்தவா கமமும் பாக்குற முறைமுறை சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) சு சத்தவித்தியாதத்துவத்தில் வாழ்கின்ற கந்திமுதலிய பழமையாகிய எட்டுக்கணநாயகர்களும், உத்தமர்களாகிய இந்திரன் முதலிய உலகபாலகர்கள் எண் மர்களும், அவ்வீந்திராதியர் கரங்களிலமர்த்திய வச்சிரமுதலிய எட்டு ஆயுதங்களும், ஏழு கோடிமகாமந்திரங்களும், இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களும், (தத்தம் தேவ ஷ்டி யுடன்) அழகுபொருந்த வரிசைவரிசையாகச் சூழ்ந்தார்கள். எ - று. (௧௧௦).

வீழ்ந்திடுங் கலைமத் தகத்தில்வா மெண்மர் மிகுபிர கிருதிதத் துவத்தில்
வாழ்ந்திடு மெண்மர் பஞ்சபௌ திகமாய் வதிபிர மாண்டங்க ளனைத்துந்
தாழ்த்திடா தளிக்கு நூற்றுநூ ருணதத் துவத்தில்வாழ் சேகண்டரவரோ
டேய்ந்துவாழ் வீர பத்திர ரென்னு முருத்திர ரெனைவருஞ் சூழ்ந்தாரா.

(இ - ள்.) கலைமத்தகத்தில் வாழ்கின்ற எண்மர்களும், மிக்கபிரகிருதி தத்து வத்தில் வாழ்கின்ற எண்மர்களும், பஞ்சபூதசம்பந்தமாகி விளங்கும் பிரமாண்டங்க ளெல்லாவற்றையுங் குறைவின்றிக்காக்கும் நூற்றுவருத்திரர்களும், குணத்தத்துவத் தில் வாழ்கின்ற சேண்டர் (ஆதியரும்) அவருடன் பொருந்திவாழ்கின்ற வீரபத்திர ரென்னுமுருத்திரர்களும் மற்றியாவருஞ் சூழ்ந்துவந்தானா. எ - று.

பிரிதிவிதத்துவத்தில் ஆயிரகோடி அண்டங்களுண்டு. இதைக்கடந்த அப்பு தத்துவம் பதினமடங்கு விரிவுமுயர்ச்சியு மேற்றங்கொண்டிருக்கும். அப்புதத்துவத் தைப்பற்ற, தேயுமுதற் பிரகிருதியீறாக அண்டங்கள் பதினமடங்குவிரிவு முயர்ச்சியு மிருந்திருக்கும். முண்ணைய பிரகிருதியைப்பற்ற, இராகம் நூறுபாகம் விரிவுமுயர்ச்சியு மேற்றங்கொண்டிருக்கும். அவ்விராகத்தைப்பற்ற, வியாதத்துவம் நூறுமடங்குவிரிவு முயர்ச்சியுங்கொண்டிருக்கும். அவ்விததையைப் பற்ற நியதித்தத்துவம் நூறுமடங்கு விரிவுமுயர்ச்சியுங் கொண்டிருக்கும். அந்நியதியைப்பற்ற, காலத்தத்துவம் நூறுமடங்கு விரிவுமுயர்ச்சியுங்கொண்டிருக்கும். முன்கூறிய காலத்தைப்பற்றக் கலாதத்துவம் நூற் றொரு பதினாயிரம் விரிவுமுயர்ச்சியுங் கூடும். அதன்மேல் மாயை - சுத்தவித்தை- ஈகரம்-சாதாகயம் முதலிய தத்துவங்கள் ஒன்றற்கொன்று முறையே கோடி - கோடி யே பதினாயிரம் - இலக்ஷம் - இரண்டிலக்ஷம் - மூன்றிலக்ஷமுதலிய பாகங்கள் அதிகப் பட்டு நிற்கும்.

இங்ஙனமிருக்கு மண்டவிரிவில், பிரிதிவிதத்துவமாகிய நீவிர்த்திகலையின் ஒரு தட்டில், தேங்காய் விளகாகாய் பரப்பினதுபோல ஆயிரகோடியுண்டமுண்டு. அவை பொன்மயமாய் அருக்கர் பதினாயிர உதயமாறாற்போல, குக்குடாண்டம் போலிருக் கிற அண்டகடாகப்புறம்பே இந்திரதிக்குமுதலிய பத்துத்திக்கிழுள்ள நூறுபுலனத் திணும் நூறுநூற்றிரரும், அவர்கள் புலனத்திற்குமேல், காலக்கிளி யுருத்திரர்முதலி யோர் புலனமாறும், அவற்றின்மே விரண்மொக, அக்கலையில் நூற்றெட்டுப் புலனங்க ளுண்டு. குணத்தத்துவத்திலுள்ள எண்மர்: சேண்டர் ஓளமர் கௌமாரர் வைணவர் பிராமர் பைரவர் கிருதர் கிருதரெனப்படுவர்.

இந்திரதிக்கில் கபாலீசன், அசன், புத்தன், வச்சிரகேதன், பிரமத்தன், விபூதி, ஆவ்லியன், சூத்தா, பிளுகி, கிரிகோதியன், ஷ்ந்த உருத்திரர்கள் ௧௦. அக்கிளி திக்கில் உருத்திரன், உதாசனன், பிங்கலன், காதகன், அயன், கவலன், துணன், வெப்பரு,

பிரமத்தகன், க்ஷயாந்தகன், என்ற உருத்திரர்கள் ௧௦. மெதித்தித்தில் யாமியன், மிருத்தியு அரன், தாதா, விதாதா, கத்திரு, காலன், தன்மன், சங்க்யோத்தா, வியோக்கிருதன் என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. நிருதிதித்தில் நிருதி, மாரணன், அரந்தா, குருரதிருட்டி, பயாந்தகன், ஊர்த்துவகாயன், விருபாக்ஷன், துமிரு, லோகிதன், தெங்கிருட்டிருணன் என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. வுருணதித்தில் பலன், அதிபலன், பாசத்தன், மகாபலன், சுவேதர், செயபத்திரன், திர்க்கவாகு, செலாந்தகன், வடவாமுகன், தீமான் என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. வாயுதித்தில் சீக்கிரன், வரு, வாயுவேகன், திஷ்ணன், குஞ்சுமன், க்ஷயாந்தகன், பஞ்சாந்தகன், பஞ்சசிகன், கபர்த்தி, மேகவாகனன். என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. ருபேரதித்தில் நிதீசன், ரூபவான், தன்னியன், செனமியன், செனமியதேகன், பிரமத்தனன், சுப்பிரகடன், பிரகாசன், இலக்குமிவரன், சோமேசன், என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. ஈசானதித்தில் வியாத்தியாதிபன், ஞானபுகன், சருவன், வேதபாரகன், மாத்திருவிருத்தன், பிங்கலாக்ஷன், பெலீப்பீயன், சரு, சருவவித்தியாதிபன், தாதா என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. அண்டகடாக ஹோட்டுக்குக்கிழே விட்டுணுதித்தில் அனந்தன், பாலகன், வீரன், பாதாளாதிபதி, விபு, இடபத்துவசன், உக்கிரன், சுப்பிரன், உலோகிதன், சருவன் என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. ஆண்டகடாகத்தின் மேலே பிரமதித்தில் சம்பு, விபு, கணத்தியக்ஷன், திரியக்ஷன், திரீதேசகவாதகன், சன்வாகன், விவாகன், நபன், லீபசு, விலக்ஷணன் என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. ஆகிய விந்த நூற்றுவரும் இந்திராதியரான வுலோக பாலர், பலத்தையுமடக்கி யவர்களவர்களார் பூசிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். இவர்கள் புவனம் ௩. காலாக்கினி, கூர்மாண்டர், ஆடகேசுரர், பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன் இவர்கள் புவனம் ௪. அண்டகடாகத்துக்கு மேலே குஞ்சுமப் பிருதிவியில் பத்திரகாளி, வீரபத்திரா இவர்கள் புவனம் ௨. ஆகப் பிருதிவி தத்துவத்திற் புவனம் நூற்றெட்டென்க.

(௧௧௧)

வேறு

பூதரு மேனைப் பூதத் தலைவரும் புறத்திற் குழ
மாதவர் மறைக ளோத மாகதர் விருது கூறச்
சீதவெண் கவிகை மொய்ப்பப் சேண்டவளி கொடிக றீர்ப்ப
மேதரு கவரி துள்ள வியன்முர சியம்பச் சென்றார்.

(இ - ன்.) பூதர்களும், பிறபூதநாதர்களும் (ஆகியயாவரும்) புடைசூழ்த்துவர
ஆம், வேதியர்கள் வேதபாராயணஞ்செய்யவும், மாகதர்கள் விருதுகூறவும், குளிந்த
வெண்கொற்றங்குடைகள் நெருங்கவும், பெரிய ஆகாயத்தைத் துவசங்கள்மறைக்கவும்,
மேம்பாடுடைய சாமரைகள் துள்ளவும், பெரியபேரிகைகளொலிப்பவும் (விண்வழியா
கச்) சென்றார்கள். ஏ -று.

மாகதர் - அரசமாதாக்கும் வைசியனுக்கும் பிறந்து ஒருவர் வீரமுதலியவற்
றைப் புகழ்வோர். (௧௧௨)

விண்ணெறி நீந்தி யைங்கை விராயக னோடு மெண்டோ
ளண்ணலா ரடுப்ப நோக்கி யகத்தெழு முவகை பொங்கக்
கண்ணனும் யானுந் தேவ கணங்களு மென்கிரே போந்து
வண்ணமென் மலர்க டீவி மலாடி வணங்கி யேத்தி.

(இ - ன்.) ஐந்துதிருக்கோலங்களையுடைய கணேசப்பெருமானுடன், எட்டுத்
திருக்கோலங்களையுடைய சிவபெருமான் ஆகியவழியாகக் கடந்து, தேவகணங்களுடன்
எழுந்தருள், திருமாலும் யானுங்கண்டு மனத்திலுண்டாயி களிப்பானது மீக்கூர்;

எதிர்சென்றெ சென்று அழகிய மெல்லியமடர்களானருச்சித்து, தாமரைமலர்போன்ற
(அவ்விருவர்) திருவடிமையையும் பணிந்த துதித்து. எ - று. (௧௧௬)

மணிநக ரரச வீதி வலமுறக் கொண்டு போகி
யணிவளர் மண்ட பத்தை யடுத்தன மடுத்த லோடும்
பிணிமலர்க் கூந்தல் வாணி பிறங்குபொற் கலரீர் வார்ப்பப்
பணிவொடுங் கணைசர் பாத பங்கயம் விளக்க னேனாஸ்.

(இ - ள்.) அழகிய நகரத்தின் இராசவீதியைப் பிரதக்கணமாகக் கொண்டு
சென்று, அழகுகளமிக்கு விளங்குந் திருமணமண்டபத்தை யடைந்தோம். (அங்
வாறு) அடையவும், கட்டப்பட்ட மலர்மாலையையணிந்த அளகத்தையுடைய சரசுவதி
யானவள் பிரகாசிக்கின்ற பொன்றாச் செய்த பாததிரத்தினின்று னேரத்தொரிய,
(யான்) வணக்கத்தோடும் விநாயக்கடவுளுடைய திருவடியை (கையாற்) சுத்தி
செய்தேன். எ - று. (௧௧௭)

அண்டர்கள் பெருமான் மாதோ டாதனத் திருந்த பின்றை
மண்டப நாப்ப ணிட்ட மணித்தவி சிருநறு மஞ்ஞை
கொண்டவ னாதி யோராகள் குருமணித் தவிசின் வைக
விண்டருள் கணைசன் பாட லாடலின் விழைநது நின்றான்.

(இ - ள்.) தேவதேவராகிய சிவபெருமானார் உமாசேவியாருடன் ஓர்பீடத்தி
லிருந்தபிறகு, அன்பர்களுளும் மூத்தபிள்ளையார் திருமணமண்டபத்தி னடுவிலிட்ட
இரத்தின பீடத்தி லெழுந்தருளியிருந்து, மயிலை வாகனமாகக்கொண்ட துலாபிள்ளை
யார் முதலானவர்களுஞ் சிறுமகனந்த அழகிய பீடங்களிலிருப்ப அவரவர்க்கேற்றக்
கூறி, பாடல் ஆடல் முதலியவற்றில் விருப்பமுறு நின்றனர். எ - று. (௧௧௮)

களளிவர் கொன்றை மாலைக் கணைசன்விற் திருநத விப்பால்
வெள்ளிலை பாகு வானை விழுந்நனி நாளி கேரந்
தென்னொளிக் கலன்சூ மாலை சித்திரப் பட்டு மற்றுங்
கொள்ளுற வமைத்த செம்பொற படலிகை குடங்கை யேந்தி.

(இ - ள்.) தேன் சொரியுங் கொன்றைமாலையணிந்த கணைசப்பெருமான்
(இவ்வகையாக) எழுந்தருளியிருந்தபின்னர், தாம்பூலம் சிறந்த கசவிக்கனிகள் தேங்
காய்கள் தென்னிய வெள்ளியையுடைய ஆபரணங்கள் மலர்மாலைகள் சித்திரமான பட்
டாடைகள் முதலிய பிறவுங் கொள்ளும்படி பொருந்திய செம்பொன்னாலாகிய படவி
கையை உள்ளங்கையிற்றாங்கி. எ - று.

வெள்ளிலை பாகு - வெற்றிலைப்பாக்கு. படலிகை - பூந்தட்டு. (௧௧௯)

பல்லிய மியம்பச் சொத்தி வாசகம் படர்ந்து விம்ம
மெல்லியன் மகளீர் பல்லோர் வீதிசூழ் போந்து நண்கி
ஃல்லலம் வேதி யட்ட மங்கலத் தோடு முன்னர்ச்
சொல்லிய பொருளோ யெல்லாம் தொகுப்புற வைத்த பின்னர்.

(இ - ள்.) பல்வாத்தியங்களொலிப்பவும், சொத்திவாசகம் அதிகரித்து முழங்
கவும், மென்மைத்தன்மையுடைய பல்மாதர்கள் திருவீதியைப் பிரதக்கணஞ்செய்து

வந்து, (விநாயகக்கடவுள்) முன்னர் அமைத்த மேடையின்பேரில் வணம்பொருத்திய அழகிய அட்டமங்கலங்களுடன் (மேற்) சொல்லியபொருள்களை யெல்லாம் அருகிலாக வைத்தபிறகு. ஏ - று.

அட்டமங்கலங்கள் : சாமரை - பூரணகும்பம் - கண்ணாடி-தோட்டி - முரசு-விளக்கு - கொடி - இணைக்கயல் எனப்படும் (கக௯)

செம்பொரு தனமுன் னிட்டுச் சித்திபுத் திகளை யேற்றி யும்பரார் வியப்ப வென்கை யுறுபலம் வழங்கி யென்பா னமபுரி ரிசைவு பெற்று நலலிழை மடவரா மூவர் பம்பொளிக கலனுந தூசும பாவையாக கணிதல் செய்தார்.

(இ - ள்.) செம்பொன்னொகிய ஆதனத்தைத் திருமுன்னேயிட்டு, சித்தி புத்தி தேவிகளை யதிலிருத்தி, தேவர்கள் களிப்பெய்தும்படி என்னையிற் பொருந்திய பலங்களைக்கொடுத்து, என்னிடத்தில் அங்கீகாரம்பெற்று, நல்ல ஆபரணங்களையணிந்த (மும்) மூன்றுமாதர்கள் ஒளிமிகுந்த ஆபரணங்களும் ஆடைகளும் அக்கன்னிகைகளுக்கு அணிந்தார்கள். ஏ - று. (கக௯)

முன்னுற விருத்தாந தூசு முதிரொளிக் கலனு மற்றுங் கன்னியாக கினிது விசிக கனியுமபா கடையு மாங்குத் துன்னின ரெவர்க்கும வேறு தொடிக்கர மிதப்ப நல்கி யன்னமென் னடையி னாரை யருமபுன லாட்டப் புககார்.

(இ - ள்.) முன்னதாக அமாததிய ஆடைகளையும் ஒளிமிக்க ஆபரணங்களையும் பிறவற்றையும் கன்னிப்பெண்களுக்கு இனிசாகக்கொடுத்து, பழங்கனும் தாம்பூலமும் அங்கு வந்தவர்களெல்லோருக்கும் வளையலணித்த கைநீரம்பக்கொடுத்து, அன்னம்போலும் மெல்லியநடையையுடைய சித்திபுத்திகளை அரியநீரின் மல்கலாபிடேகஞ்செய்யப் புகுந்தார்கள். ஏ - று. (கக௯)

வேறு

புழுஞ்சுட்டங் கோட்டமா ரியக்கோட்ட நாகப் பூமுத்தக் காகசயிலேகம்விவா மிசசம, பழுதிவிரு வேரிமலை யிருவேரி மாஞ்சில் பச்சிலைக் சோலமதி மதாரதக கோலம், வழைமலரன் னிரிதீம் பூவுவண்ணெய்கண்டில் வகுளப்பூத் தாவரிசி யேலஞ்சா திககாய், தழைசரள மிலவங்க நாகணமஞ சட்டி சண்பகமொட்டரத்ததரனும் பிசின்மரகந் குக்குல்.

(இ - ள்.) புழுஞ்சுட்டம் - கோட்டம் - ஆரியக்கோட்டம்-நாகப்பூ-முத்தக்காகசயிலேகம் - விலாமிசசம - குற்றமில்லாத இருவேரி - மலையிருவேரி - மாஞ்சில் - பச்சிலை - கச்சோலம் - அதிமதாரம் - தக்கோலம் - சுரபுண்ணைமலர் - வாசம்பொருத்திய நன்னொரிமலர் - வெண்ணெய் - இருபத்தெட்டே துலாங்கொண்ட மகிழ்மணி - தரவரிசி - ஏலம் - சாதிக்காய் - தழைசரளம் - இலவங்கம் - நாகணம் - மஞ்சட்டி - கண்டபகமொக்கு - அரத்தை - சரம்பிளாணி - தகரம் - கருங்குங்குலியும். ஏ - று. (கக௯)

கூடியவோ மாலிகையென் னாண்கொடுகத் தூரி ருங்குமங்கிற் பூர்த்திச் சந்தனமும் விளையும், விநாயகன் மாகாங்கு திரிபுஷ்டி நாவன் பிழைக்குக் கலியெனுந் துவர்ப்பத்து நல்லேகர், தேறுவென்னி கொடுத்தி

சுயமும் பெறுகக்கூறாத். சார்துஞ் சேர்த்துநறு நெய்ப்பூசித் திமிர்ந்தருவி
மேலால், ஐயவியலா மதக்கனிற்றுப் பிடரினவரு கங்கை யுவந்தாட்டித் திரு
மேனி யொற்றாடை புரிந்தார்.

(இ - ன்.) வெட்டிவெராகிய ஓமாலிகை மூப்பத்திரண்டெனே கத்தூரி-நுங்கு
மப்பூ-பச்சைக்கற்பூரம்-ஆகிற்கட்டை - சந்தனத்தூள் எனனும் ஐவகை வாசனைகளும்,
மேம்பாடுற்ற நான்கு பான்மரங்களும், (கடுக்காய் தான்றிக்காய் நெல்லிக்காயாகிய) திரி
பிலகளும், மா நாவல் சிறந்த கருங்காலியும் என்று சொல்லும் பத்துத்துவர்களும், நல்
வர்கள் தெளிந்த வெள்ளிலோத்திரமும் அழகிய அணாதத சந்தனவண்டலுங்கூட்டி
(நலகூட்டு) பரிமளம்பொருந்திய எண்ணெயை (கூந்தலில்) இட்டு, அருவியாறுபோல
ஐற்றெடுக்கும் மதப்பெருக்கையுடைய யானையின் மத்தகத்தின்பேரில்வந்த கங்காசலத்
தாற் றணிப்புடன் திருமஞ்சனஞ்செய்து இருவர் திருமேனிகளிலும் ஒற்றாடையால்
சூரம் புலர்த்தினார்கள், எ - று

மூப்பத்திருவகை யோமாலிகையை வேறாகவுங் கூறுவர். ஆதனை,

நலிவெண்பா.

“இலவங்கம் பச்சிலைக் கச்சோல மேலவ
ருவவிய நாகணங் கோட்ட - நிலவிய
நாக மதர்வரிசி தககோல நன்னரி
வேகமில் வெண்கோட்ட மேவுசீர் - போகாத
கத்தூரி வேரி விலாமிச்சை கண்டில்வெண்ணெ
யொத்த கடுநெல்லி யுயாதான்றி - கொத்தவரும
வண்ணக்கச் சோம ரேணுக மாஞ்சியுட
னெண்ணுஞ் சயரோக மின்புழுரு - கன்னியினம்
புண்ணை நறந்தாது புலியுகிர் பூஞ்சரளம்
பின்னு தமாலம் பெருவருளம் - பன்னும்
பதமமுக நுண்ணெலம் பைங்கோடு வேரி
கதிர்நகையா யோமாலி கை.”—என்பதனானும்,

ஐவகை விரையென்றதை,

“கொட்டந் துருக்கந் தகர மகிலார
மொட்டிய வைந்தும் வினா,”—என்பதனானும்,

பத்துத்துவரென்றதை,

“* பூவந் திரிபிலை புணர்வன் கருங்காலி
நாவலொடு நான்மரமாம்.”—என்பதனானுமுணர்க.

(கஉச)

வேறு.

பெண்ணெயைப் பிறக்கும் போதே பசுடையாள மாசி
நன்னுறுப் பினுக்கு முன்னர் நயத்தகு சிறப்புசு செய்தாங்
கொண்ணிறப் பட்டுச் சாத்தி யுடன்செய்த தக்க தென்று
தின்னவிரிபு மூலைக்குஞ் சார்துஞ் செங்கையாற் கொட்டினாரே.

பூவும் - மா. திரிபிலை - கடுக்காய் தான்றிக்காய் நெல்லிக்காய். நான்மரம் -
கருங்காலி. மதக்கனி - திமிர்ந்தருவி.

(இ - ன்.) பிறக்கையிலேயே பெண்ணென்று சொல்லத்தக்க அடையாளமாகிப் பொருந்திய அவயவத்திற்கு முதலிலே விரும்பத்தக்க சிறப்பினைச் செய்தாற்போல, ஒன்றிய நிறந்தங்கிய பட்டாடைய யுதித்தி, (அதற்கிரண்டாவதாக) உடனே (சிறப்பு) செய்யத்தக்கதென்று கருதி, வலியமைந்த தனங்களுக்குச் சந்தனக்குழம்பைத் தமது செவந்த கரங்களால் அப்பிடுங்கள். ௭ - று. (௧௨௨)

இயற்கையாற் றண்மை வெம்மை யெய்திய முலைக்குத் தாமுஞ் செயற்கையாற் றண்மை வெம்மை சேர்த்துவார் சாந்துங் கொட்டிப் பயிற்புறச் செய்த மாதர் பல்வினா புனைப்ப வர்தச் சயப்படு தூம மேருத் தவழ்முகி லெனப்போர்த் தன்றே.

(இ - ன்.) இயற்கையாகவே குளிர்ச்சியுஞ் சுடுகையும் பொருந்திய ருயங்களுக்கு, செயற்கையாக அக்குளிர்ச்சி சுடுகைகளைச் சேர்ப்பிப்பவர்கள் போல, சந்தனக் குழம்ப்பிப் பழகச்செய்த மாதர்கள் (அதனை யுலர்த்தம்படி) பல 'வாசனைத்திரவியங்களைப்' புகையிட அந்தக் கூட்டமாகிய புகையானது, மேருபர்வதத்தில் தவழ்கின்ற மேகத்தைப்போல முடிக்கொண்டது. ௭ - று.

அம்மாதர்கள் பூசிய சந்தனக்குழம்பின் ஈரத்தைப் புலர்த்தம்படி யூட்டிய அகின் முதலியவற்றின் புகை அவர்கள் ருயங்களை மறைக்கதென்றார். இதில் அவர்கள் ருயங்கள் மேருகிரிக்கும், அப்புகை மேகத்திற்கும் உவமிக்கப்பட்டன. (௧௨௩)

நெருங்கலர் பூத்த கான நிகர்ப்பவு நீண்ட வானி
நெருங்குடுப் பூத்த கங்கு லொப்பவுஞ் சீப்பின் வாரிக்
கருங்குழற் பரப்பிற் புரதார் சுதிர்மணித் தார்பொற் றுரு
மிருங்கவி னெறிப்பச் சோத்தேற் றியிலெனக் கொண்டை செய்தார்.

(இ - ன்.) நெருங்கிய மலர்கள் பூத்த கானகம்போலவும், நெடிய ஆகாயமுழுவதும் நட்சத்திரங்கள் நிரம்பவருகின்ற திருளோப்போலவும், சீப்பினால் வாரிக் கரிய கூந்தற்பரப்பினிடத்தில், மலர்மாலையாகும் கிரணங்கோச்சிந்தும் இரத்தினமாலையாகும் பொன்மாலையாகும் மிக்க அழகுவிசும்படி யணிந்து வருகின்ற முகப்பைப்போலக் கொண்டையிட்டார்கள். ௭ - று.

கொண்டை=பக்கலின் முடித்தல். இஃதெம்பாலினென்று. அவை முடி கொண்டை சுருள் குழல் பணிசசையெனவும், அவற்றுள் மயிரை யுச்சியின் முடித்தல் முடியென்றும், பக்கத்தின் முடித்தல் கொண்டையென்றும், பின்னே செருகல் சுருளென்றும், சுருட்டி முடித்தல் குழலென்றும், பின்னிலிதெல் பணிசசையென்றஞ் சொல்லப்படும். உச்சிக்கொண்டையையுங் கொண்டையென்பார். (௧௨௪)

மதம்பொழி களினல் யானை மருப்புக்கை சூழ்ந்தா லென்ன
மதம்பொழி முசசி முல்லை மரணிகை வளையஞ் சூழ்ந்திட்
டிதம்பொழி கொண்ட லாலி யினஞ்சொரிந் தாங்கு கார்மேற்
கதம்பொழி முசசி யுச்சிக் கதிமுத்தந் தூக்கி னாரோ.

(இ - ன்.) மதத்தைச்சொரியுங் களிப்பினையுடைய நல்ல யானையானது தன் மருப்பிற் றுதிக்கையைச் சுற்றிக்கொண்டதுபோல, கத்தாரி மணஞ்சிந்தும் உச்சியினிடத்தில் முல்லைமாலையை வளையமாகச்சுற்றி, நன்மைபுரியும் மேகமானது கணைத்

ஊனிகளைச் சித்தினுற்போல உச்சியினிடத்தில் முத்துமாலையைத் தொங்கவிட்டார்
கள். ஏ - று. (௧௨௫)

அந்தரர்க் கரசன் றன்கை யடுசிலை வைப்ப லுந்திக்
கந்தரர் தனிரின் றன்ன வருங்குழன் மருங்கு சூழ்ந்த
கந்தர நுதன்மே லந்தத் தொடுசிலை தொடுத்த தார்போ
லிந்திரா முதலோர் நாண விலம்பகஞ் சூட்டினாரே.

(இ - ள்) தேவர்களுக்கரசனாகிய இந்திரன் தன் கையிலுள்ள போர்செய்தற்
சூரிய விற்படையைவைக்க, (அது) அவன் வாகனமாகிய மேகத்திற்குமேலே தனியாக
நின்றாற்போல, அரியகூந்தலானது பக்கத்திற் சூழப்பெற்ற அழகிய நெற்றியின்பேரில்
அந்தத் தொடுக்கப்பட்ட (புருவமாகிய) வில்லிற்றோடுத்த கிண்கிணிமாலையோல, திரு
மகள் முதலிய மாதர்கள் வெட்கமடையும்படி நுதலணிமூலை யணிந்தார்கள். ஏ - று.

இந்திரனுாதி - மேகம். மேகம் குழலுக்கும், சிலை புருவத்துக்கும். தார் -
இலம்பகத்துக்கும் உவமிக்கப்பட்டன.

தார் - கிண்கிணிமூலை. இலம்பகம் - நுதலணிமூலை. (௧௨௬)

ஊற்றிருந் தொழுகுந் தானத் தொளிர்முகத் திறைவன் சென்னி
யேற்றிய பிறையுக் கையி னேந்துவார் கொடியின் மஞ்ஞைக்
தோற்றமு மனைவி மாருஞ் சுமப்பது முறையா மென்றே
சீற்றிளந் திங்கண் மஞ்ஞைக் கிளாமணி முடியின் வேயந்தார்.

(இ - ள்) ஊற்றெடுத்துப் பாயும் மதத்தடன் விளங்கும் யானைமுகத்தை
யுடைய விநாயகக்கடவுள் சிரமிகையணிந்த இளஞ்சந்திரனை ம், திருக்கரத்திலேந்
திய நெடிய துவசத்திலுள்ள மயிலின்தோற்றத்தையும், அவர் மனைவிமார்களு மணி
வது முறையாகுமென்று கருதியே, இளம்பிறைச் சந்திரனையும் மயிலணியையும் பிர
காசிக்கின்ற அழகிய முடியின்மே லணிந்தார்கள். ஏ - று. (௧௨௭)

கருமுகிற் படலை யன்று காமாசை வலமே கூந்த
திருமுகந் திங்க ளன்று தேமலர்ப் பதும மேயென்
றுருவளர் நாகந் தீர வொண்மணி மகரப் பேழ்வாய்
குருமலி நுதலிற் றுழ்ந்து கோமளங் கொழிப்பச் சேர்த்தார்.

(இ - ள்) இக்கூந்தல் தரிய மேகபடலமன்று, அழகிய சைவலமேயாகும்.
அழகியமுகம் சந்திரனன்று, வாசந்தங்கிய தாமரைமலரையாமென்று கருதி, உருவளர்
கின்ற இராகுவானது விலகும்படி மகரத்தின் பெருவாயையொத்த நிறமிக்க ஒள்ளிய
மணியாலாகிய பணியைத் தொங்கிக்கொண்டு அழகு மிகும்படி நெற்றியிலணிந்தார்
கள். ஏ - று.

இராகு - சந்திரனை விழுங்குமோர்கோள். இவ்வாறே சூரியனை விழுங்குங்
கோள் கேதுவெனப்படும். நெற்றியில் விளங்கும் அணியில் மகரவாயைக்கண்டு, கூந்
தலைச் சைவலமென்றும், முகத்தைக் கமலமென்றும் மயங்கலாயிற்றென்றார். இவை
யாவும் நீர்வாழ் பொருள்களாதலின். சைவலம் - கொடிப்பாசி. (௧௨௮)

அத்திரம் படைகண் மாயை யனைத்தினும் வல்லோ ராணு
மெடுத்திறத் தாணுந் தாழ்க்கப் படாதவே ரம்பன் றன்னை

வைத்தவம் பொருநா ணின்றி வணக்குவா னுதல்விற் றாக்கர்ப்பு
பொத்திய பிரதா பம்போற் பொறித்தனா திலகஞ் சேப்ப.

(இ - ள்) அத்திர சத்திரங்கள் மாயமுதலிய வெவற்றிலும் வல்லவர்களா லும் எவ்வகையினாலும் வெவ்வுலப்படாத ஏரம்பமூர்த்தியை, பூட்டிய அடியும் நூனா மில்லாமல் வணங்கச்செய்யும் ஒளிபொருந்திய புருவமாகிய வில்லினை பக்கலிற் பொதவி வைத்த கீர்த்தியைப்போலச் செந்நிறமாகத் திலகமிட்டார்கள். ஏ - று. (௧௨௧)

செவ்வரி பவள மாயன் நிகழ்மணி மதாக்கண் மடபாற்
பவ்வமர் தரமென் கொங்கை பணிபபதி யலகு லென்றே
யிவ்வண மமுதுண் போர்க ளேககறு திளிது காப்ப
வவ்வடை யாள மாக வஞ்சனந் தீட்டி னாரோ.

(இ - ள்) அமுதபாணஞ்செய்யுந் தேவர்கள், (அம்மாதர்களுடைய) செவ்வரி யைப் பவளமென்றும், பிரகாசிக்கின்ற கருமணியைத் திருமாலென்றும், மதாத்த கண் களை மதுரமாகிய பாதகடலென்றும், மெல்லிய கொங்கையை மதாக்கிரியென்றும், அவ் ரூலைச் சாப்பராசனாகிய ஆகிசேடனென்றும், இவ்வகையாகப் பேராசை யகலாது காத்து மயக்குதற்கு அடையாளமாக (கண்களில்) மைதிட்டினார்கள். ஏ - று. (௧௨௦)

சுரந்தவா லாலத் தோடு சகையுமி முருக்க ணன்று
பார்தபாற் கடலே யாங்குப் பரவுமஞ் சனமும் காரொன்
றாந்தைநீர் சான்று கூற வக்கடற் பணில மீன்ற
வரந்தவா முத்தம வாராத நாகியின வயககி னாரோ.

(இ - ள்) இவை கண்களில், ஊறறெடுத்த ஆலாலவிடத்துடன் தேவாமிர் தந்தைச்சிந்திய பரந்துளள திருப்பாற்கடலேயாம். ஆங்கெழுதிய அஞ்சனமும் (அஞ் சனமன்று. அதில் நீர் பருகுவந்த) மேகமேயென்று, குற்றமற்ற சாட்சி சொல்லும்படி, அத்திருப்பாற்கடலிலுள்ள வலம்புரிச்சங்கமானது பெற்ற பெருமைக்குன்றாத முத்தத் தை நீண்ட நாகி (முனை) யில் அணிந்தார்கள். ஏ - று.

முத்தம் - முத்தாலாகிய தொங்கலையுடைய மூக்கணி. இதனைப் புலாக்கென இக்காலத்து வழங்குவர். (௧௨௧)

திங்களென் றமுத முண்ணச் சேர்ந்தொளிர் சகோர மொப்பப்
பங்கய முகத்து வைகும் படைக்கணி லோற்பு லத்துத்
தங்கிய வனப்புப வவ்வச் சார்ந்திடம் பிடித்த தென்னப்
பொங்கொளிச செவிபி னீலப் புத்தல ரேற்றி னாரோ.

(இ - ள்) சந்திரனென்று கருதி அமுதத்தைப் பருகும்படி சேர்ந்து பிரகாசிக் கின்ற சகோரப்ப்சிகளைப்போல, செந்தாமரைமலர்போன்ற முகத்தில் விளங்கும் வாட் படைபோன்ற கண்களாகிய நீலோற்பலமலரிற் பொருந்திய அழகைக் கிரகிக்கப்பொரு ந்தி இடங்கொண்டாற்போல, பிரகாசமிக்க காதுகளில் அன்றலார்த்த நீலமலர்களை அணிந்தார்கள். ஏ - று.

கண்களாகிய சகோரங்கள் முகமாகிய சந்திரனிடத் தமுதுண்ண விருத்தன் னென்றும், கண்களாகிய நீலோற்பலத்தினழகைக் கிரகிக்க நீலோற்பலமலர்கள் செவி யிட்டுக்கொண்டிருந்தனவென்றுங் கூறினர். (௧௨௨)

தந்தையர் வளர்த்த வெண்ணச் சார்த்துவாழ் தூவி யன்ன
மந்தணம் காதிற் கூற மருங்கடுத் திருப்ப தேபோற்
கொந்தொளி மணிகால் யாத்துக் குயிற்றிய வண்ணக் கொப்புக்
கந்தமென் குழலி னூர்மேற் காதுமத் தூக்கி னாரே.

(இ - ள்.) தந்தையர்போலவும், (அம்மங்கையர்) வளர்த்த நெருங்கிலாழும்
தூவியையுடைய அன்னப்பறவைகள் செவியினிடத்தில் இரகசியம்பேச இருபுறமுஞ்
சமீபித்திருந்தனபோலவும், நெருங்கிய ஒளியைச்சிந்தும் இரத்தினங்களாற் கட்டப்பட்டுள்ள
வண்ணக்கொப்புகளை மணமமைந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய அம்மங்கையர்
காதிற்பொருந்த அணிந்தார்கள். ஏ - று.

மந்தணம் - இரகசியம். கால்யாதது - இதில் கால் உபசர்க்கம். (௧௧௧)

ஒளிவளர் முகத்தை நோக்கி யொள்ளிய திங்க ளென்று
களியொடு முரோணி யோர்பாற் காதலி னடுத்த தேபோற்
குளிர்மணி முகத்திற் செய்த கோலமரா மணியை யந்த
வளர்செவி நாப்பண் வைக்கும் வயினுறத திருத்தி னாரே.

(இ - ள்.) ஒளிவளர்கின்ற (அம்மங்கையர்) முகத்தைக்கண்டு பிரகாசம்பொருந்திய
(பூரண) சந்திரனென்று கருதிக் களிப்புடன் உரோகணி நகைத்திரமானது
ஒருபக்கில் ஆசையோடு வந்திருந்தாற்போல, குளிர்ச்சிவாய்ந்த முத்துமணியாற்
செய்த அழகமைந்த கன்னப்பூவை அந்த வளர்கின்ற காதுகளின் மத்தியில் அமர்த்து
மிடத்திற் பொருந்த அணிந்தார்கள். ஏ - று.

இச்செய்யுளில் கன்னப்பூவை உரோகணியாக உவமத்தார். கன்னப்பூ - கர்ணப்பூவென்றும் வழங்கும். (௧௧௨)

மதுவுமிழ் கமல மென்ன மலர்ந்தமிர் தொழுக்குஞ் சீத
விதுவெனக் குளிர்ந்து நம்போல் வெயிலொளி பரப்பா நின்ற
திதுமுக மென்று வெய்யோ னிறைஞ்சுவந் தடுத்த தேபோற்
பதுமரா கத்திற் செய்த பைங்குழைத் தோடு சேர்த்தார்.

(இ - ள்.) இம்மங்கையர் முகங்கள் தேனைச்சொரியுந் தாமரைமலர்போல
மலர்ந்து, அமுதகிரணங்களைச் சிந்தஞ் சந்திரன்போலக் குளிர்ச்சியுற்று, நம்மைப்
போல வெயிலொளியை வீசுகின்றது என்று (மதித்து) வெப்பமாகிய கிரணங்களை
புடைய சூரியன் வணங்கும்படி வந்திருந்தாற்போல, பதுமராகத்தாலியற்றிய பசிய
தோடுகளை யணிந்தார்கள். ஏ - று.

குழை - தோடு - ஒரு பொருட்கிளவிகள். (௧௧௩)

பூவிரி யாத பாளை பொதிந்தபைங் கழுகின் வண்மை
கெவிய கண்டங் காண்போர் விழிகளா லூறெய் தாமைப்
பூவிய காப்பே யென்னப் பல்கதிர் மணியிற் செய்த
மூவியல் வனப்பின் கட்டு வடத்தினை வளைதல் செய்தார்.

(இ - ள்.) மலர்கள் விரியாத பாளைகள் பொதிந்த பசிய கழுகுமரத்தின் வண்மை
கெவியப்பொருத்திய கழுத்து, தன்னைப் பார்ப்பவர்கள் கண்ணால் துன்படையாமைக்

காகச்செய்த காப்பினைப்போல, பல கிரணங்களை யுடைய இரத்தினத்தாற் செய்த சிறந்த அழகினை யியல்பாகவுடைய கட்டுவடத்தை (அக்கழுத்தில்) அணிந்தார்கள். ஏ - று.

பூவிரியாத பாளைபொதிந்த பைங்கமுகு - கன்னிக்கமுகு. விழிபூது - கண்ணெச்சில்; திருட்டிதோடம். காப்பு - காவல். (௧௩௬)

மன்றலின் மகிழ்வாற் கொங்கை வராததோள் வீங்கின் வையத் தொன்றிட மின்ற மென்றே யுறுதடையிற்பு வார்போற் றுன்றொளி முலைக்கச் சார்த்துத் தோளிலங் கதங்கண் முன்கைக் கனறுவார் விரலி னுழி கவின செய்வ பலவுஞ் சோத்தார்.

(இ - ள்.) திருமணக்களிப்பால், கொங்கைகளும் நீண்டதோள்களும் பூரிக்குமாயின் பூமியிற்பொருந்திய இடமில்லையாமென்றே பொருந்திய தடையைச் செய்பவர்களைப்போல, ஒளிபொருந்திய முலைகளிற் கச்சினையிறுக்கி, தேள்களில் வாருவவர்களுக்கும், முன்கையிற்பொருந்திய நீண்டவிரல்களில் மோதிரங்களையும், அழகு செய்வனவாகிய பலவற்றையு மணிந்தார்கள். ஏ - று. (௧௩௭)

பெருங்களி தருங்கொங் கைக்குப் பெருஞ்சிறப் பளிப்பார் போல மருங்கெலாங் கிரணம வீசு மாணிக்கம பலள முத்துத் தருங்கதிர் வயிரங் கோமே தகமுதற் கோதத கோவை யொருங்குபே ரணிபூ மாலை யொடுமழ கெழிப்பப் பூண்டார்.

(இ - ள்.) பெருங்களிப்பைக் கொடுக்குந் தணங்களுக்குப் பெருஞ்சிறப்பைச் செய்பவர்கள்போல, பக்கங்களிலெல்லாம் ஒளியைச்சிந்தும் மாணிக்கம் பலளம் முத்து கிரணங்களை யுடைய வசகிரம் கோமேதமுதலிய இரத்தினங்களைக் கோத்துள்ள கோவையாகிய பெரிய ஆபரணத்தையும் மலர்மாலையையும் அழகுமிகும்படி அணிந்தார்கள். ஏ - று. (௧௩௮)

நதம்பெரு நதியிற் கொங்கை நகைமணி வடங்க டாழு நிதம்பமா கடற்குக் காச நிருமிப்பார் போலப் பற்பல விதம்படத் தெரிந்து கோதத விரிசிகை கலாப மாதி நிதம்பட முறையிற் சூழ்நதா ரினவண்டிற் புலம்ப மாதோ.

(இ - ள்.) கொங்கையாகிய ருவடுகளினின்றும் நதம்போலவும் நதிபோலவும் பிரகாசிக்கின்ற நவரத்தினமாலகன் வீழ்கின்ற நிதம்பமாகிய பெரியகடலுக்கு நாணயம் நிரமிப்பவர்களைப்போல, பலபலவகைப்பட யோசித்துக் கோவைசெய்த விரிசிகை கலாபமுதலியவற்றை நன்மையுண்டாகக் கூட்டமாகிய உண்டுகள்போலொலிக்கவணிந்தார்கள். ஏ - று.

விரிசிகை - முப்பத்திரண்டு கோவையணி. கலாபம் - பதினாறு கோவையணி. கொங்கை - மலைகளும், மாலகன் - நதிநதங்களும், கடிதடம் - கடலுமாக வுலமிக்கப்பட்டன. நதம் - புருஷநதியெனப்படும். இது மேற்கிலும் வடக்கிலும் சங்கம முடையது. (௧௩௯)

ஏட்டந் தாங்கா வேத மெட்டிதற் கரிய பாதம் பிடிக்கு சிறப்பத் தரக்கன் னிடித்திட்ட வடையா ளம்போற்

பரமகிரு சதங்கை தண்டை பரிபுரம் பாத சால
மரடகத் திணிழ்த்த வாழி யலத்தகம் பலவுஞ் சேர்த்தார்.

(இ - ள்.) எழுதாக்கிளவியாகிய வேதமானது எட்டெழ்கரிதாகிய பாதங்களை மனநிற் களிப்பானது அதிகரிக்கத் தாங்கள் எட்டிலிட்டதற்கு அறிகுறியாக, பாடலும் சதங்கைமாலையும் தண்டையும் கிண்கினியும் காலணியும் பொன்னாற் செய்த மோதிரமும் செம்பஞ்சுக்குழம்பும் பிறவும் அணிந்தார்கள். ஏ - று.

எடகந் தாங்காவேதம் எட்டில் எழுதியிராத வேதமென்பது. இது பரம் பராயாக வுபதேசக் கிரமமாக ஒதுவிகக வழங்கலென்க. இதுபற்றியே எழுதாக்கிளவி யெனப்படும். (௧௪௦)

மெல்லிழை யாடை யொன்று விரித்தகரை தொடுத்துத் தோண்மேற்
புல்லுற விசைத்தா ராடை புல்லியும் பொலங்க லங்க
ளெல்லொளி விரித்த வெம்மை யேற்றந ளிவரோ னோறி
சொல்லுருக் கொளினுந் தாமா தொல்லிய லென்ப போன்றே.

(இ - ள்.) ஆடையணிந்தும் அழகிய ஆபரணங்கள் சூரியகாந்தியை விரிக்கும் படி, எம்மையணிந்த இவர்கள் பிறரைப்போலச் சொல்லத்தக்க உருவங்கொண்டிருத் தாலும், பழையையாகிய இயற்கையழகிறானே குறையமாட்டார்களென்று சொல்லு வோர்போல, மெல்லிய இழைகளாலாகிய ஆடையொன்றை இடையிலிருந்து தோ ளின்மேற் பொருத்தக் கட்டினார்கள். ஏ - று.

மெல்லிழையாடை என்றது மெல்லிய இழைகளால் நெசவுசெய்த துண் ணிய வஸ்திரம். (௧௪௧)

திருமக ளிதிதி போகந் திகழயி ராணி மூவர்
பொருவிவசித் திக்கும் வின்னோரே புகழன சூயை கற்பிற்
பெருமிக சாலி கோத்திப் பிறககிய விரதி மூவர்
மருவுபுத திக்கு மிங்ஙன் மன்றலங் கவினசெய் தாரால்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக, இலக்குமி அதிதி போகங்களை துகரும் இத்திராணி யென்னு மங்கையர் மூவர்களுஞ் சமானமில்லாத சித்தியம்மையாருக்கும், தேவர்கள் புகழும் அந்ருயை கற்பின் பெருமிதமுடைய சாலி கோத்திவினங்கிய இரதி என்னும் மாதர்கள் மூவரும் பொருந்திய புத்தியம்மையாருக்கும் அழகிய திருமணக்கோலஞ் செய்தார்கள். ஏ - று.

சாலி - அருந்ததி. திருமகன் - இலக்குமி. அதிதி - காசிப் ப்மணவியரு னொருத்தி. இத்திராணி - இத்திரன் மனைவி. அந்ருயை - அத்திரிமூர்வர் பாரியை. சாலி - வசிக்ஷு பத்தினி. இரதி - மன்மதன் தேவி. (௧௪௨)

தவண்ணாருட் கடைக்க னோக்கிச சதாசிலப் பெருமா னோடு
நஞ்சலிய மனோன்ம ணிப்பேர் நங்கைகள் மேவப் பட்டுப்
பண்ணாமுற் றவத்தா னுங்கள் பணிவிடை புரிந்தாம் யாமென்
னென்கணிய கமலை யாதி யறுவரு மிறைஞ்சி னுமா.

(இ - ள்.) குளிர்த் திருபைதங்கிய திருக்கடைக்கனோக்கஞ்செய்து சதா இவ்விருமாமாண்புன் பொருந்திய மனோன்மணியென்னும் பெயரைக்கூடிய உமாபேதியை

யாரால் நன்றாகக் கட்டளைசெய்யப்பட்டு, யாங்கள் செய்த சன்மாந்தரதவத்தினால் உங்களுடைய ஊழியத்தைச் செய்தோமென்று, எண்ணத்தக்க திருமகள் முதலிய ஆறு மாதர்களும் (அச்சித்திபுத்திகளைப்) பணிந்தார்கள். எ - று.

மனோன்மணியை மனோன்மனியென்பதும் வழக்கு. இஃது உன்மனியென் னுஞ் சத்தியம். கமலை - கமலத்தில் வசிப்போள். (கசக)

ஆங்கவ ரோடு விண்ணி னணங்கினர் பலரு நீங்காப்
பாங்கியர் பலரு மேனைப் பலபரி சனமுஞ் சூழ
வோங்கவெண் கவிதை பிச்ச மொண்கொடி யியமி யம்பத்
திங்கறு நங்கை மார்க் டிருமணக் கோலஞ் சென்றார்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அம்மங்கையருடன் ஆகாயத்தில் வசிக்குந் தேவமா தர்கள் அநேகரும், பிரியாத பாங்கிப்பெண்கள் அநேகரும், பல்வகைப்பட்ட பிற பரி சனங்களும் புடைசூழ்ந்து வரும்படி, வெண்கொற்றக்குடைகளும், மயிற் புஞ்சங்களும், ஒளிபொருந்திய கொடிகளும் உயரவும், (பலவகை) வாத்தியங்கள் முழங்கவும், சூற்ற மந்த சித்திபுத்தி தேவிகள் திருமணக்கோலஞ்சென்றார்கள். எ - று. (கசச)

புனிதமென் மடவார் வீதிப் போதலு மாசா னாகி
முனிவிலங் ராமுன் னான முறையெலாந் தொடுத்திச் செய்த
சனகன்மண் டபத்துட் புக்குத் தருப்பைவெண் பொரியு மந்தை
யினியபல் பொருளு மீட்டி யேல்வைபார்க் திருந்தா னன்றே.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமாகிய மெல்லிய சித்திபுத்திகள் (திருமணக்கோலமாக) திருவீதியில் எழுந்தருளவும், முளை முதலிய பொருள்களையெல்லாம் முறைப்படி சேக ரித்துவைத்த ஆசிரியனாகிய சனகமுனிவன் திருமணமண்டபத்திற் பிரவேசித்து, தருப்பையும், வெள்ளிய பொரியும், இனிமையாகிய மந்தைப் பலபொருள்களுஞ் சேர்த்து, திருமுகூர்த்தகாலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனன். எ - று.

புக்கு - இறந்தகால வினையெச்சம். புகு - பகுதி. பகுதி யொற்றிரட்டி
இறந்தகாலங்காட்டியது. புகுந்து என்பது பொருள். ஏல்வை - சமயம். (கசரு)

ஒருவரை யொருவ ரொப்ப தன்விவே நெருவ ரொவ்வா
விருவரும் வீதி சூழ்போந் தெய்திமண் டபத்து நாப்பட்
குருமணித் தவிசின் வைகுங் கோமளக் கணேசர் பாங்கிந்
தருவரு புடைசேர் கா ம வல்லியிற் றங்கி னாரே.

(இ - ள்.) (தம்முள்) ஒருவரையொருவர் ஒத்திருத்தலன்றி வேறொருவர் ஒப் பாகாத அவ்விரு கன்னியரும் திருவீதியைப் பிரதக்கணஞ்செய்து திருமணமண்டபத் தில் வந்து, அதனிடையே நிறமமைந்த இரத்தினபீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆழ கிய கணேசமூர்த்தியினருகில், கற்பகத்தருவின் இருபுறத்திலுஞ் சேர்ந்துள்ள காம வல்லியைப்போலப் பொருத்தினார்கள். எ - று.

காமவல்லி - இஃதேர்ப் படர் கொடி. கற்பகத்தருவின்மேற்படர்வது. (கசக)

மண்ணிடை வழுக்கி வீழ்ந்த வானவர் மீட்டுந் தாம்வாழ்
விண்ணிடை புருந்தா லெண்ணி யோகத்தான் மெலிந்த நீலக்

நண்ணியர் கணேசர் பாங்கிற் கலத்தலும் விளர்த்த பண்டை
வண்ணமும் வேற தாகி வடிவெலா மலிந்தா ரன்றே.

(இ - ள்) பூமியின் மேலே நழுவிவிரும்புத் தேவர்கள் தாம் வாழ்கின்ற தேவ
லோகத்திலே மீளவுஞ் சென்றாற்போல, பிரிதலால் மெலிவுற்ற நீலோற்பலமலர்போ
ன்ற திருவிழிகளையுடைய சித்திபுத்திகள் விநாயகக்கடவுள் பக்கலிற் (பண்டிபோற்)
கலக்கவும், வெளுத்த பழய வடிவமும் வேறுபட்டு உருவமுழுவதஞ் சிறத்துவீளங்கி
ணர்கள். எ - று. (௧௪௭)

துங்கவா கமத்தி னாற்றற் றாத்தவச் சனக னென்போன்
சங்கற்பம் புரிந்து புண்ணி யாகமுந் தழையச் செய்தித்
டங்குறு பொருள்க யேமை யாக்கியா ரணமு ழங்க
மங்கல வுருவி னைற்கு மதுபருக் கத்தை நல்கி.

(இ - ள்) பரிசுத்தமான ஆகமவழியார் புனிதமான தவத்தையுடைய சனக்
முனிவனென்போன் சங்கற்பஞ்செய்து, புண்ணியாஹ்வாசனமும் விசேடமாகச்
செய்து, அவ்விடத்துள்ள பண்டங்களைப் புனிதமாக்கி, வேதமுழக்கத்துடன் மங்கல
சொருபியாகிய விநாயகப்பெருமானுக்கு மதுபர்க்கத்தைக் கொடுத்து எ - று

மதுபர்க்கமாவது - பழங்களைத் தேன் முதலியவற்றுடன் கலந்துகொடுப்பது.

பாத்திய மாதி மூன்றும் பன்னுமத் திரத்தோ மந்து
பூத்தொகு குழலி னார்க்குப் பூந்துகில் கலன்க ணலகிச்
சாத்தின் றணியச் செய்து தகவெனை நோக்கி நின்ற
னேத்தினர் முனிவ ரெல்லா வியங்களு மியம்பா நின்ற.

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற மந்திரபூர்வமாக, பாத்திய முதலிய மூன்றையும்
தந்து, மலர்கள் மிக்கு விளங்குங் கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளுக்கு அழகிய (கூறை
யும்) ஆபரணங்களுமளித்து (அவற்றை) அணிந்துகொள்ளும்படி கூறி அணிவித்து,
தகுதியாக என்னை நோக்கி நின்றனன். எல்லா முனிவர்களுந் துதித்தார்கள். வாத்தி
யங்களு முழங்காநின்றன. எ - று.

பாத்திய முதலிய மூன்று—அர்க்கியம் - பாத்தியம் - ஆசமனியம். (௧௪௯)

அனுகியே யடிமை யான வானியு முடைமை யான
மனுகியும் பொருளும் பின்னர் வரதன்பால வழங்கு மாபோ
லனுகியே நீங்காச சத்தி யாகிய கன்னி மாரைப்
பினுகிபா னீரிற் றென்மை பேசுபு கொடுத்தித் தேனும்.

(இ - ள்) அநாதியாகவே அடிமையாயுள்ள உயிரும், உடைமையாகிய மன
முதலியனவும் [உடலும்] பொருளும், பிற்காலத்தில், சிரேட்டனாகிய விநாயகப்பெரு
மானிடம் கொடுக்கு முறைமைபோல, அநாதியாகவே பிரியாத சத்திகளாகிய சித்தி
புத்தி தேவிகளை மீண்டும் இறைவராகிய விநாயகக்கடவுளுக்கு நீரினால், பழமையைப்
பேசிக்கொண்டு கொடுத்திட்டேன். எ - று. (௧௫௦)

மடுப்பரும் பொருள்க ளெல்லாம் வயக்குநல் வீணாகட் கேற்பக்
கொடுப்பவன் றானு வேற்கும் கோளின வுயிர்க ளாக

வழிப்பதில் பிறழ்ந்து பெண்க ளளிப்பன னுக்கி யென்னைத்
தொடுப்புறு விழைவி னேற்குந் தொழின்மையைத் தானுந் றுணல்

(இ - ள்.) அதுபவித்தந்தகரிய பொருள்களையெல்லாம், செய்கின்ற நஷ்வினை
கட்கேற்றபடி கொடுப்பவர் தாமேயாகிய விநாயகக்கடவுள், தம்பாலேற்கும் சீவாகளாக
வடைவதில் பிறழ்வுற்று, அடியேனைப் பெண்கள் கொடுப்பவளுக்கச்செய்து பொருந்திய
ஆசையுடன் பெறுகின்ற தொழிற்றன்மையை யடைந்தனர். ஏ - று. (கடுக)

பாகடை சிறார்கள் கையிற் பரிபதித்து வாயின் வவ்வி
யோகைசெய் குரவர் போல வொண்டொடி மாணா யென்பா
லீகவென் றேற்றுச சால விரங்கியன் றெனையு மாண்ட
வேகன தருளை யாரே யிற்தெனக் கிளக்கு ரீரார்.

(இ - ள்.) தாம்பூலத்தைச் சிறுவர்கள் கையிற் கொள்ளச்செய்து வாயினுந்
கிரகித்துச் சந்தோடிக்கும் பெற்றோரைப்போல, ஒள்ளிய வளையலையணிந்த சித்தி
புத்தி தேவிகளை யென்னிடமிருந்து கொடுக்கவென்று யாசித்து, மிருதியும் 'மன
மிரங்கி அக்காலத்தில் என்னையு மடிமைகொண்ட ஏகநாயகனாகிய கணேசமூர்த்தியி
னுடைய திருவருளை யெவர் தாம் இத்தன்மைத்தெனக் கூறவல்லவர்கள்? ஏ - று.

உலகவர் பொருள்க ளாதி யுதவலு மவற்றை யேற்றுப்
பலமிறை வழங்கு மாறும் பார்க்கினவ் வாறே யாகு
மலர்புகழ் வியாத நாத னருளையா ணவத்தி னீங்கு
நலவர்க ளறியி னல்லா னவையின ரறிவா கொல்லோ.

(இ - ள்.) உலகினர் (தமது) பொருண் முதலியவற்றை (இறைவனுக்கு) விநி
யோகித்தலும், இறைவன் அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு (அவாகட்கு அவற்றின்) பலங்
களைக் கொடுக்கும் வகையும் பார்க்குமிடத்தில் அவ்வகையேயாரும், பரந்த கீர்த்தி
யையுடைய வியாசமுனிவனே! கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளை ஆணமவலத்தி
னின்றகண் நல்லவர்கள் அநிகதாலல்லாமல் (மலசமபந்தமாகிய) குற்றமுடையவர்கள்
அறிவார்களோ? (அறியமாட்டார்கள) ஏ - று. (கடுக)

நீரொடுங் கன்னி மாணா நிருமல னேற்ற பின்பை
நாரொடு நெகிழ்ந்த சிந்தை நற்றவச் சனக நென்போன்
சீரொடு குண்ட மாதி திகழ்தரு சுத்தி செய்தந்
கேரொடுங் தெய்வச் செங்கி யெழுதா வோமஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) (தானாய்யொழுக்கிய) நீருடன் சித்திபுத்திகளாகிய கன்னிகை
களை மலரகிராகிய விநாயகக்கடவுள் பெற்றுக்கொண்டபிறகு, அன்புடன் களித்த
மனதையுடைய நல்ல தவஞ்செய்த சனகமுனிவன், சிறப்புடன் ஒழுண்ட முதலிய
வற்றை வினங்கத்தக்க சுத்திசெய்து, அழகுடனே தெய்வத்தன்மையுடைய செவ்விய
அக்கினியானது அதிகரித்தெழும்படி நுமஞ்செய்தனன். ஏ - று. (கடுக)

விம்மொளிக் கலன்க ளாப்ப விநாயக நெழுந்து மாதர்
நூங்கு தூக்கித் தூக்கித் தலத்தினிட் டேகி யீற்றி
னம்மியி னிருத்தி மீண்டங் காருதி வளர்த்துச சென்று
நும்முறை பொரிகள் வினை முனியிட வட்டு வித்தான்.

(இ - ன்.) பேரொளியையுடைய ஆபரணங்கொலிக்க, விசுவங்கடவுள் எழுந்திருந்து, சித்திபுத்திகளாகிய மனைவிமார்களுடைய திருவடியை யெடுத்தெடுத்துப் பூமியில் வைத்துச் சென்று, இறுதியில் அம்மியின்மேல் வைத்து, பின்னர் ஒழுங்கு செய்து சென்று, வீணைமுனிவனாகிய நாரதமுனிவன் மூன்றுதரம் பொരിക്കளையிட, தீயிற் சொரிந்தனர். எ - று. (சுருதி)

எரிவலஞ் சூழ்ந்து பீடத் திருந்துபின் னாங்குச் செய்தற்
சூரியன பலவு முற்ற வொய்யென வெழுந்து தாதை
கிரிமலர்ப் பதத்திற் றுழ்ந்து விமலையை வணங்கி நின்றான்
கரிவவாட் டடங்கட் செவ்வாய்க் காதவி மார்க ளோடும்.

(இ - ன்.) அக்கினியைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து பீடத்திலெழுந்தருளியிருந்து, பின்னர் அச்சமயத்திற் செய்தற்கூரியனாகிய பல சடங்குகளையுஞ் செய்துமுடிக்க, வினாந்தெழுந்து (விநாயகக்கடவுள்) கருமைவாய்ந்த வானபோன்ற பரந்த கண்களையும் செவ்வாயையுமுடைய மனைவிமார்களோடும், தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய மலர்ந்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடியிற் பணிந்து, (தாயாகிய) பார்வதிதேவியாரையும் பணிந்து நின்றனர். எ - று.

விமலை - மலசம்பந்தமில்லாதவள்.

(சுருதி)

திருமுது குரவர் பூரித் தெழுபெருங் கருணை நல்கிக்
சூருமணித் தவிசின் வைகக் கூறிநா ரணனை நோக்கத்
திருமறு மார்பன் றுழ்ந்து தேவர்கோ ளெடுத்து நீட்டப்
பொருவிறும் பூல மாத்ரி முறையினுற் பொற்ப வீந்த ன்.

(இ - ன்.) தாய் தந்தையர்களாகிய பார்வதி பரமேசர்கள் மனம்பூரித்துத் தோன்றிய பேரருளைத்தந்து, நிறமமைந்த இரத்தினபீடத்திலிருக்கச்செய்து, திருமாலுக்குக் கண்களாற் பார்த்துக் கட்டளையிட, விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் (ஆவர் கருணைக்கு வியந்து) பணிந்து, தேவராகனாகிய இந்திரன் எடுத்ததுக் கைகளால் நீட்ட, ஒப்பில்லாத தாம்பூல முதவியவற்றை முறைப்படி அழகாகக்கொடுத்தனர். எ - று.

திருமறுமார்பன் - திருமகளையும் சேவற்சமென்னும் மறுவையும் பொருந்திய மார்பையுடையவன்; திருமால். (சுருதி)

வத்திரங் கலன்கண் மறு மல்கிய வனநத ராதி
யுத்தமத் தலைவ ரான வருத்திர கணமீ ராகப்
பத்தியின் விண்டு நல்கப் பரமன ரருளாற் றேவக்
கொத்துறு முனிவர் யார்க்குங் கொடுத்தனர் கற்ப காதி.

(இ - ன்.) ஆடையாபரணங்களையும் பிறவற்றையும், மிகுந்த அனந்தரூபம் உத்தமத்தலைவர்களாகிய உருத்திரகணமீராக வரிசையாய் விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் கொடுக்க, சிவபெருமானார் தமது திருவருளாற் கற்பமுதலிய (அரிய) பொருள்களைத் தேவர்களுக்கும் கட்டடமாகிய முனிவர்களுக்கும் மந்தறவல்லோருக்குங் கொடுத்தார். எ - று.

அனந்தராதி என்றது அட்டவித்தியேசுரர்களை.

(சுருதி)

குறைவறப் பொருள்க ளன்மிக் குறித்தபல் வரமும் யார்க்கு
நிறைதர வருளிச் செய்து நேரிழை யோடு மெண்டோ
ளிறைவனாக் ககன்று வேறே ரிடத்தினி திருந்தா கை
வறைகழற் பெருமான் வீதி யடுத்திடும் விழாமேல் கொண்டான்.

(இ - ள்.) குறைவின்றிப் பொருள்களையல்லாமல் விரும்பிய பல வரங்களை யும் எல்லோருக்கும் (மனமானது) நிறையும்படி யதுக்கிரமித்து, உமாதேவியாருடன் எட்டுத் திருக்கரங்களையுடைய சிவபெருமானார் அவ்விடத்தினின்று நீங்கி வேறே ரிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கவும், ஒலிக்கின்ற வீரகமழலணிந்த விநாயகக்கடவுள் திரு வீதியிற் செல்லும் திருப்பவனி விழவை மேற்கொண்டனர். எ - று. (௧௩௯)

வேறு.

அருப்பு மாமுலைத் தேவிய ரணிமணிச சிவிகை
விருப்பி னேறினர் விநாயகப் பண்ணவ நெழுந்து
மருப்பி ராயிர மேந்தயி ராவண மென்னும்
பொருப்பி னேறினன் பொழிந்தன ரமரா பூமாரி.

(இ - ள்.) கோங்கரும்புபோன்ற பெருமைவாய்ந்த முலைகளையுடைய சிதித் புத்தி தேவிகள் ஊழுகிய இரத்தினச்சிவிகையில் அன்புடன் ஆரோகணித்தார்கள். விநாயகக்கடவுள் எழுந்து இரண்டாயிரங் கொம்புகளையுடைய அயிராவணமென்னும் வெள்ளானையில் ஆரோகணித்தனர். தேவர்கள் மலர்மழை சொரிந்தார்கள். எ - று.

அரும்பு - அருப்பு; இது வலித்தல் விகாரம். பொருப்பு - முலை; ஈண்டு முலைபோன்ற பேருருவுடையதென்னுங் குறிப்பால் யானையையுணர்த்தியது. (௧௪௦)

அடைநெடுங்கட லுடைநதென வார்த்தபல வியமு
மடைய டைத்தென மங்கல வாழ்த்துட நெழுந்த்
குடைக வித்தன யிடைநதன கொடிநிரா கவரி
புடையி ரட்டின வசைநதன பொருவிலசார் தாற்றி.

(இ - ள்.) அடைந்துள்ள நெடிய கடலானது மடைதிறந்தாற்போலப் பல வாத்தியங்களு முழங்கின. (அக்கடலினை) மடையடைத்தாற்போல மங்கலவாழ்த் தொலிகள் உடனே யெழுந்தன. குடைகள் கவித்தன. துவசங்களின் வரிசைகள் நெருங்கின. சாமரைகள் இருபுறங்களிலும் இரட்டின. ஒப்பில்லாத சாந்தாற்றிகள் அசைந்தன. எ - று.

கவரி - கவரிமாண்மயிரினுற் செய்தது. சாந்தாற்றி - சாந்துபூசியதை ஈர முலரச்செய்வது, இதனை விவிரியென்றும், சிவிரியென்றுஞ் சொல்லுவர். (௧௪௧)

கின்ன ரத்திசை யெழுப்பினர் கின்னர ரெகிரே
யன்ன மென்னடை யரம்பைய ராடினர் பிரம்பிற்
றுன்னி ருஞ்சனம் லிலக்கின் றுகளறு நந்தி
பெண்ணை யானுடை நாயக நெழுந்தனன் வீதி.

(இ - ள்.) கின்னரர்கள் கின்னரப்பட்டியின் ஒசையை யெழுப்பி (ப்பாடி) னார் (விநாயகக்கடவுளுக்கு) எதிரிலே அன்னம்போலும் மெல்லிய நடைகையையுடைய தேவமாடிகள் நடத்தார்கள். குற்றமற்ற திருந்திதேவர் (பொற்) பிரம்பினால் நெருங்

கிய பெரிய சனத்தொகுதியை 'விலக்கினார். (இவ்வகைய சிறப்புக்களோடும்) என்னை யானாகவுடைய விநாயகக்கடவுள் திருவீதியில் திருவுலா வெழுந்தருளினர். எ - று.

கின்னரம் - ஓர்வகைப்பறவை. இது ஆணும் பெண்ணும் பிரிவின்றி வாழ் மியற்கைப்பற்றிக் கின்னர மிதுனமெனச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும். இனிமையுடன் பாடும் இயற்கையது. (௧௯௨)

புரக்கு நாயக னாதியோர் போற்றிட மதகீர்
பரக்கு மானனக் தெம்பிரான பைப்பயக கடவுங்
கரக்குன் றேகிய வீதியிற் கன்னியா பலரு
மரக்கு நீரகொடு முருதுறச் சுழற்றின ரகன்றார்.

(இ - ள்) திதிக்கடவுளாகிய திருமால் முதலாயினோ துதிசெய்யு, மதகீர் பரவச்செய்யும் (யானை) முகந்தையுடைய எமது பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுள் மெல்ல மெல்லச் செலுத்தும், கைமலையாகிய அயிராகணமானது சென்ற திருவீதியி லுள்ள பல கன்னியாகளும் ஆலநீரைக்கொண்டு முற்படச் சுழற்றிச்சென்றார்கள். எ - று.

ஆனனம் - முகம். கரக்குன்று - இது இரண்டாமவெற்றமை யுருபும் டயனா முடன் ரொக்கதொகை, கையையுடைய மலையென விரியும், யானையென்பது பொருள் (௧௯௩)

கன்ன லின்செழுங் கடிக்கையுங் கதலிமுன் னான
வன்ன மென்கனித திரள்களு மலாகளும் பொரியு
மின்னொ ளிப்பல மணிகளு மெல்லியன மடவார்
முன்னர் வீசினர் வணங்கினா மோகமுற் றனா ல்.

(இ - ள்.) மென்மைத்தன்மையையுடைய மாதர்கள் (விநாயகக்கடவுளுக்கு) முன்னதாக, செழிய கருப்புத்துணிகளையும், வாழை முதலியனவாகிய அழகிய மெவ் விய பழக்குவியல்களையும், மலாகளையும், பொரியையும், மின்னல்போலும் ஒளியை யுடைய பல இரத்தினங்களையும் வீசிப்பணிந்து மோகன்கொண்டார்கள். எ - று.

வீசினர் - வணங்கினர் என்பன முற்றெச்சங்கள். (௧௯௪)

இந்தக் காணையை யொப்பவ ரில்லையென ரொருத்தி
மந்தக் காலின லசையிள வல்லாரிற் றுவண்டான்
முந்தக் கேடடொழு மாதுநான் முயங்குமா நினைந்த
வந்தக் காணக்கூ ருகநோக் கினைகொடுவன். நமுன்றான்.

(இ - ள்.) இந்தக்காணையை யொப்பானவர்களிலொன்று கூறி, ஒரு பெண் இன்னதென்றலாலசையும் இனங்கொடிப்பாவத் துவண்டான். அதை முற்பட்டிக்கேட்ட (வேறு) ஒரு பெண் நான் கூடும்படி கருகிய அந்தக்காளைக்கு ஊரூகப்பார்த்தனையோ ? என்று கூறி, (அவன்மீது) கோபங்கொண்டான். எ - று.

மந்தம் கால் - இளமையாகிய காற்று, வவ்வி - கொடி. காளை - இளம்பருவ மானடயவன். ஊறு - இடைபூறு. (௧௯௫)

இது நாயக னணிதலா லணிகள்பே ரமுது
கெய்தவாலென வெவாருத்திமற் ரொருத்தினோர் சேறி

யுப்தல் வேண்டிமே லொருத்தனை நீனைப்பொழி முன்னை
லெய்து தூதுபோய் நின்றதன் மனமென விதித்தாள்.

(இ - ன்.) அழகிய இக்நாயகன் அணி, லால் ஆபரணங்கள் மிக்க அழகினைச்
செய்தனவென்ற ஒருபெண் மற்றொருபெண்ணை திரி கோபித்து, நீபிழைக்கவேண்டு
மாயிச் இவ்வொப்பற்றவனை யெண்ணுதலை யொழிக. (எனினில்) என்மனமா
னது முன்னரே வினைந்து (அவனிடத்திற்குச்) தூது சென்றிருக்கின்றது என்று கட்
டலோலிட்டனன். ஏ - று.

(௧௬௬)

சித்தி புத்திதந் திருமுக நோக்கிய முலைக்
ளத்த வவையா லிணக்ருமா நருந், கவம் புரிந்தார்
முத்த மென்முலை காள்வா முலையினென் முகமபார்த்
தொத்து மென்பயன் தவமிலே மென்றன லொருத்தி.

(இ - ன்.) சித்திபுத்திதேவிகள் தம்முடைய திருமுகத்தைப் பார்த்துள்ள
முலைகளை இப்புனிதமானவன் தன்னுடைய அழகிய நருநகரங்களாற் புல்லுமவகை
யாக அரியதவசைச் செய்தார்கள். முததுமாலையணிந்த மெல்லியமுலைகளே! அவ்
விருவா முலைகளைப்பால் என் முகத்தைப்பார்த்தம் (அவற்றை) ஒத்திருந்தும் யாது
பயன்? நாம் தவமுடையமெல்லெமென்று வேறொருத்தி கூறினன். ஏ - று.

திருமுக நோக்கிய முலைகள் - அண்ணாந்துள்ள அல்லது மேனோக்கிய
கொங்கைகள். முத்தமென்முலைகள் என்றதை முத்தாணிந்த என் முலைகளையென்
ருவது முததமணிந்த மெல்லிய முலைகளையெனருவது பதப்பிரிவுசெய்க. முலையி
னென்றதில் இன்றத்தொருபு ஒப்புப்பொருளது. தவமிலே மென்றது முலையையுந்
தன்னையும் உளப்படுத்திக்கூறிய தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று (௧௬௭)

அருவி பாய்மதர் விழிவளா லமர்நது நோக் கிடத்தோ
றுருவந் தோற்றலி னுயர்மதந் களிற்றின்மேல வருவா
ரொருவ ரோபல ரோவென லொழிதரா வைய
மருவி னுள்கலை சோர்வது மதித்திலா லொருத்தி.

(இ - ன்.) அருவியாறு பெருகுகின்ற களிப்பெய்திய கண்களாற் பொருந்திப்
பார்க்கு மிடங்கடோறும், திருவுருவமானது காணப்படுதலின், உயர்ந்த மதப்பெருக்
கையுடைய யானையின்பெரிற் பவனிவருபவர் ஒருவர்தாரோ? பலர்தாரோ? என்று
மற்றொருத்தி நீங்காத சந்தேகத்தைப் பொருந்தித் தன் ஆடையானது சோர்தலை
மதித்தாளென. ஏ - று.

காமமயக்குற்றவன் தான் கருதியநாயகனுடைய தோற்றத்தை யெங்கெங்
குங் காண்டலின் “அருவிபாய்மதர் ஒருவரோ பலரோ
வென லொழிதராவைய மருவினான்” எனரா. (௧௬௮)

தொழுதுநின் தவர கைகளே தொடியொடுஞ் சிறந்த
கொழுதொம் பின்றியே குழையினங் கொடியென விறைஞ்சி
பெழுத லில்லவர் நிதம்பமே கலையொடு மிருந்த
விழும மையல்கொண் டடுத்திடு மெல்லியர் குழாத்துள்.

(இ - ன்.) மிக்க காமமயக்கமுற்று (எம்பெருமானை) நெருங்கிய மாதர் கூட்
டக்கிலே (எம்மறைவனைப்) பணிந்து நின்றவர்களுடைய கரங்களே வளைகளோடுஞ்

இந்த வினாக்களைக் கொண்டு வரப்பெற்றவை தவிர்த்து இவ்வகையையே பதவி
தவறவிட்டது என்று தவறாகவுடைய நடவடிக்கைகளை ஆட்சைக் கொடுத்திருக்கின்றன. எ-று. (கனக்)

அண்ணா மாண்புமிகு மனக்கேட்டாட்டா தலைவர் துணை
வினாக்கள். லேட்டெனா நடைவலை நழுவின சிலர்க்கு
வண்ண வர்க்குமன் மனநெகிழ் தமைநெரிப் பதுபோற்
விண்ணென் யாப்பினிற் றீர்த்தந் நெகிழ்ந்தன சிலர்க்கு.

(இ - ன்.) விநாயக்கடவுளுடைய திருமார்பினத் தழுவுமாட்டாததைகளிற்
பொருத்தியோமென்று சிலர்க்குப் பிரகாசிக்கின்ற ஸகவனைகள் நழுவின. சிலர்க்கு
ஆழிய நெடிய கூந்தல்கள், அவர்கள் மனமுருகினமைஷய விளக்குவதுபோல வலிய
கட்டுவனினின்றும் விலகி மிடிவுஞ் சோர்ந்தன. எ - று. (கனக்)

ஆடி னார்கில ரவினயத் தாலகற் தெரித்துப்
பாடி னார்கிலர் பரிவொடு குறிஞ்சிப்பண் னமைத்து
நீடி னார்கிலர் நிமலனைக் கூடொ வனையி
ஊடி னார்கில ருன்னிய பாவனைக் கலப்பின்.

(இ - ன்.) சிலமாதர்கள் (காமவெறியால் தம்மைமறந்து) ஆடினார்கள். அவர்
நயமுறைபுடன் தம்முடைய மனக்கருத்தை வெளியிட்டுச் சில பெண்கள் பாடினா
ர்கள். அன்புடன் குறிஞ்சிப்பண்பொருத்திச் சிலநங்கையர்கள் நிலைத்தார்கள். எண்ணத்
தக்க பாவனைப்புணர்ச்சியார் சில பெண்கள் (இறைவனைப்) புணர்கின்றபாவனையாக
ஊடல்கொண்டார்கள். எ - று.

காமமேலீட்டினால் அவர்கள் செய்வனதெரியாது - சூடலபாடல் முதலியவற்
றைச் செய்தார்களென்பது கருத்து. (கனக்)

இனைய வாறுபன் மாதரு மேத்தினர் மயங்க
வினையெ லாநதபு வித்தகன் விமைத சலத்தா
னையு மாமுகத தொருத்தலை நலத்தக வுருதிப்
புணையும் விதிகள் வலம்வந்து கோயிலுட் புருநதான.

(இ - ன்.) இவ்வகையாகப் பலமக்கையர்களுந் துதிசெய்து (காம) மயக்குறுங்
கருவியைச்சம்பந்த முழுவதையுமுழிக்கும் ஞானசொருப்பியாகிய கணேசபெருமான்
கருமமயங்கித் தமப்பெருக்கிலுலே நனைகின்ற பெரிய முகத்தையுடைய அயிராவண
மென்னும் வெள்ளாணையை நன்மைபெறச் செலுத்தி, அலங்கரித்திருக்கும் திருவித்
தலைவலமாக (ப்பவனி)வந்து திருக்கோயிலினுள்ளே பிரவேசித்தனர். எ-று. (கனக்)

கருவுந் தேனுவுஞ் சங்கமுந் தாமரை நிதியுந்
திருவி னீடுகிந் தாமிணித் திரள்களும் வெவ்வே
றுருவு தாங்கினிந் தவ்வ றுணக்குமா விருந்து
புருவ மாமதை போன்மெனப் பண்பொடும் பகாநத.

(இ - ன்.) கற்பகத்தருவும், காமதேனுவும், சங்கநிதியும், பதுமநிதியும், செல்வ
புருவ மாமணிப்பொடியும் (இவற்றின்) திரள்களும் பலபலவழிகளிலே நிறுத்தின்
தாமரை போரியும் பெருமறைபோதுமென்ற கொல்ல, அழகானவை எனப்பெய்த
புருவ மாமதை போன்மெனப் பண்பொடும் பகாநத.

வரைந்த நாடொறு மன்றன்மகம் கலவினை சூலப்
புரிந்து சாறுமுற் றியவழி நாட்பொலர் தவிசிற்
றெறிந்த பூணிறை மாடொடுஞ் சிவபிரா னிருப்ப
வரத்தை தீர்தர வனைவரு மடுத்திறைஞ் சினரால்.

(இ - ள்.) அளவிட்ட தினங்கடோறும் திருமணத்தின் மங்கலச்சடங்களுகளை மிகுதியாகச்செய்து மகோற்சவமுடிந்த மற்றையதினத்தில், அழகிய பீடத்திற் சிறந்த ஆபரணங்களை யணிந்த உமாதேவியாருடன் சிவபெருமானார் எழுந்தருளியிருக்க, துன்பமகலும்படி எல்லோரும் ஒருங்குசேர்ந்து வணங்கினார்கள். எ - று.

சாறு - திருவிழா. ஈண்டுத்திருமணம்.

(௧௪௪)

மாயன் மாதிரத் தலைவர்கள் பதினொரு மூவர்
மேய சாரணர் கின்னரர் மேதகு சித்தா
தூய் மாதவா தொல்புலி யரசர்க ளெவரு
மேயு மாறருள் கொண்டுதம் முலகமெய் தினரால்.

(இ - ள்.) திருமால் - அட்டதிக்குப்பாலர்கள் - முப்பத்துமூன்று தேவகையினர் - பொருந்திய சாரணர்கள் - கின்னரர்கள் - மேம்பாடுடைய சித்தர்கள் - புனித மாகிய பெருந்தவசிகள் - பழமையாகிய பூலோக மன்னர்கள் - முதலிய வெல்லோரும் (சிவபெருமானுடைய) திருவருளைப் பொருத்தமாறு கொண்டு தங்கடங்களுலகங்களை யடைந்தார்கள். எ - று.

பதினொருமூவரென்றது முப்பத்துமூவர் அவர்கள் ஆதித்தர் பன்னிருவர்; அச்சுவிகளை இருவா, உருத்திரா பதினொருவர், வசுககள் எண்மகனாக. (௧௪௫)

கந்த ராதிமுன னுடன்வருங் காரண ரெவரு
மைந்த ராகிய கணேசரு மணமக ளிரகளுங்
கொந்து லாமலாக் குமுன்மேனென் மணியொடுகு குழ
வெந்தை யாரெழுந் தருளினு ரிருங்கயிலாயம்.

(இ - ள்.) இலைய பிள்ளையாராகிய முருகக்கடவுள் முதலாக முன்னே உடன்வந்த முககியமானவர்கள் யாவரும், (மூத்த) பிள்ளையாராகிய கணேசப்பெருமனும், (சித்தி புத்திகளாகிய) திருமணப்பெண்களும், மலர்க்கொத்தமைந்த கூந்தலைப் பூடைய உமாதேவியாரும் உடனஞ்சுந்துவர, எமது தந்தையாராகிய சிவபெருமானார் திருக்கயிலாயகிரிக்குழுந்தருளினார். எ - று.

(௧௪௬)

அங்கு வீற்றிருந் தைம்முக ரைந்தொழில் புரிய
வெங்க ணாயக னாகிய வேரம்ப னிருபாற்
றங்கு மாதரா ரோடுதன் னுலகினை யடுத்துப்
பொங்கு காதலி னளவளாய்ப் பேரகமுற் றிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஐந்து திருமுகங்களையுடைய சிவபெருமானார் அக்கைலாயகிரியி லெழுந்தருளியிருந்து பஞ்சகிருத்தியங்களைச்செய்ய, எவ்வன் தலைவராகிய வீரபாக் கடவுள், இருபுறங்களிற் பொருந்திய சித்தி புத்தி தேவியருடன் தமதுவதினைச்சுரந் தத், அதிகரிக்கின்ற ஆசையுடன் அளவளாவி இன்பம்நிறுத்தனர். எ - று.

ஐம்முகன்—ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோசாதமென் னும் ஐத்து திருமுகன்களையுடையவன். ஐந்தொழில்—சிருட்டி திதி சங்காரம் தீரோ பவம் அதுக்கிரகமென்பன். (௧௭௭)

அன்று மன்றலி னுடனிருந் துயந்தன நதனை
யின்று சொல்லியு முய்த்தன னெனலியா தனுக்கு
மன்றன் மென்மலர் வாழ்க்கையான் வருத்தன னென்னு
நன்று லாத்தனன் பிருகுமா தவனரா திபற்கு.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், திருமணத்திலுடனிருந் துச்சிவீத்தேன். அதனை யிப்பொழுது (உனக்குச்) சொல்லியும் உச்சிவீத்தேனென்று, வியாசமுனிவனுக்கு மணம்பொருத்திய மெல்லிய தாமரைமலரில் வாழ்க்கையுடைய பிரமதேவன் கூறின னென்று, சிறந்த பிருகுமுனிவர சோமசாரதமனவனுக்கு நன்றாக (எடுத்துக்) கூறி யருளினர். எ - று. (௧௭௮)

சித்து புத்திக டிருமணஞ் செப்பினும் வியாத
பைத்த பன்னகப பள்ளியான் கணைசனைப் பரவி
மெத்து வண்டி நன மதுகயி டவருயிர வித்த
வத்தி நத்தினக கேளென வறைகுவன் மலரோன்.

(இ - ள்.) வியாதமுனிவனே ! சித்தி புத்தி தேவிகளது திருமணவிபவத்தை யெடுத்துச் சொன்னோம். (இனி) படதையுடைய ஆதிசேடனைச் சயனமாகவுடைய திருமால் விநாயக்கடவுளைத் துதிசெய்து, மிக்க வண்மைநங்கிய வலியமைந்த மது கயிடவர்களென்னு மசரர்களை யுயிர்போகிய அததிநததையுங் கேட்பாயாகவென்று பிரமதேவன் கூறலாயினன். எ - று. (௧௭௯)

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

சூநீ திருவிருந்தம் - ௧௩௨௫.

விண்டு சடக்கரமனுட்டித்தபடலம்.

பண்டொரு காலந் தன்னிற் பாற்கட லரவப் பள்ளி
விண்டுகண் டியிலும போதவ் விண்டுளின் காதி னின்று
மண்டிய மதுகை சான்ற மதுகயி டவர்க னென்ன
வண்டர்க ளிடக்க னுட வசரர்க டோன்றி னுடா.

(இ - ள்.) முன்னொருகாலத்திலே, திருப்பாற்கடலிற் செஷசயனத்திலே திரு மால் (யோக) நித்திரா புரிகையில், அத்திருமாவின் காதுக்குறும்பியிலிருந்து றெருங் கிய வலிமை மிக்க மதுகயிடவர்களென்று, தேவர்களிடக்கண்களாரும்படி இராக்கதர் கள் பிறந்தார்கள். எ - று.

இடக்கண்ணுதல் துர்சருனமாதலின் மதுகயிடவர்கள் தோன்றியபோது அம்மர்க்கு அஃதாடிற்றென்பார் “அண்டர்களிடக்களுட” என்றார். (௧)

வேறு

வெருக்கு விழியு மிடிக்குரலும் வெருக்கொ ள்ருவும் பிறையெயிறுந்
திருக்கி விடுத்த முகமயிருஞ் செங்குஞ் சியுநன் றுடையவராய்த்
தருக்கி யுறங்கு நெடுமாயன்றணையு நிந்தித் தருந்தவத்தி
வருக்கு முனிவர் பெரியவர்க ளெல்லார் தமையு மவமதித்தார்.

(இ - ள்.) பூணயின் கண்போன்ற கண்களும், இடியொலிபோன்ற குரலும்,
(கண்டோர்) அச்சங்கொள்ளத்தக்க தேகமும், பிறைச்சந்திரன்போன்ற (வளைவாகிய)
தந்தங்களும், முருக்கிவிட்ட முகமயிரும், சிவந்த தலைமயிரும், (ஆகியவற்றை) நன்
றாக அமைந்தவாகளாய், (அவ்வசரர்கள்) இறுமாந்து துயில்புரியும் நெடிய திருமா
லையு நிந்தித்து, அரிய தவச்செயலிற் பொருந்தியிருக்கும் முனிவர்கள் பெரியோர்கள்
முதலிய யாவரையும் அவமதித்தார்கள். எ - று.

வெருகு - பூனை பிறையெயிறு - வக்புர நாம. குஞ்சி - ஆண்மகன் தலை
மயிர், நெடுமாயன் - திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்ட நெடுகிய வின்டு. (உ)

வடிக்கு மனாயி் நெய்யொழுக்க மாற்றிப் புவி யினுயிரலைத்து
முடிக்கு முடிவைத துயருலகின் முடியா தமரு மிமையாரா
யடிக்க நினைந்தவ் விருவோரு மலாய் திருக்கு மெனைமுன்னர்ப்
பிடிக்க வடுத்தா ரவர்க்கஞ்சிப் பேதுற றுருவங் கராதேனல்.

(இ - ள்.) தெள்ளிய வைநெமார்க்கத்தில் நடத்தலை மாறுபடுத்தி, உலகி
லுள்ள பிராணிகளைத் துன்புசெய்து சிரத்தாகு முடிமுடி, உயர்வாகிய (தேவ) லோ
கத்தில் இறவாதிருக்குந் தேவர்களைத் துன்புசெய்யக்கருதி, அந்த (மதுகயிடவர்
கள்) இருவரும் முதலிலே தாமரைமலரின்பேரில் வசிக்கும் எண்ணப் பிடிக்கும்படி
நெருங்கினார்கள். (யான்) அவர்களுக்குப்பயந்து மதிமயக்கமடைந்து என் வடிவை
மறைத்தேன். எ - று.

பேதுறல் - புத்தி மயக்கல்.

(க)

உருமுகு் குரல்வேங் கையினகம்போ லுருக்கொள் பகன்றை மலர்த்தொ
மருமக் குரிசின மதக்களிறு வதனப் பெருமா டிருவருளாற் [டையன்
கருமைக் கடல்போ னிறத்தவனாக் கமலத் தடங்கட் புயல்வண்ண
னிருமைப் பயனுங் கெடவழிக்கு மென்று திருப்பாற் கடலடுத்தேன்.

(இ - ள்.) இடிபோன்ற குரலொலியையுடைய புலியினகம்போலுமுருக்கொ
ண்டுள்ள கொன்றைமலர்மாலையையணிந்த திருமாற்பையுடைய தலைவராகிய மதம்பொ
ழியும் யானைமுகத்தையுடைய விநாயக்கடவுளது திருவருளால், கருங்கடல்போலும்
நிறமமைந்த மதுகயிடவர்களை, பரந்த தாமரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய மேக
வண்ணகுகிய திருமால் (அவர்களது) இருமைப்பயனுங் கெடும்படி யழிப்பாரென்று
திருப்பாற்கடலை யடைத்தேன். எ - று.

உருமுகுரல் வேங்கையினகம்போ லுருக்கொள்பகன்றையென்று புலி
தகக்கொன்றை. இது புலிக்கொன்றை யென்றும், கிழித்துப்பெயன்றும் வழங்கும்.
உருமுகுரலென்று வேங்கைக்கு விசேடனம்.

உருமுகு மலரை யிடையெழுப்ப வயர்மா மலர்போ தாமையினுள்
மருங்கொப் பளிக்கு மரவணையின் மலர்க்கண் படுக்கு நெடுமாயன்

மீறங்கொப் பளிக்கு நித்தியாயர் தேவி யவனை விட்டொழிய.
மீறங்கொண் மனத்து வியாதனெனு மந்த னுள வழுத்தினேன்.

(இ - ள்.) தருமநேரி பொருந்திய மனமுடைய வியாதமுனிவனே! நித்தியா
செய்யும் அத்திருமால்த் துயிலுணர்ந்த உயர்வாகிய சிறப்பமைந்த வேதமோதாமை
யினால், வன்மைமிருந்த சேடசயனத்தில் தாமரைபோன்ற கண்கள் துயிலுந் திருமா
லின் திறமிக்க நித்தியாகிய தேவியானவள் அவரைவிட்டு விலகும்படி (அவனைநான்)
துதிசெய்தேன். எ - று. (இ)

சாவித் திரியாய்ச் சந்தியாய்த் திக்க சுவாகா சுவதாவாய்ப்
பாவித் திடுமுத் தொழிலாகிப் பண்ணு வோராய்ப் பார்ப்பதியாய்
மேவழ் மிடுநற் கலையாதி வெவ்வெ றுன காலமா
பாவித்தயநம் பசிதாக மாகிப் பரையா மாமாயி.

(இ - ள்.) சாவித்திரியாகியும், சந்தியாகியும், தக்க சுவாகாவாகியும், சுவதாவா
கியும், வழங்குகின்ற முதசொழில்களாகியும், (அவற்றைச்) செப்பவர்களாகியும், பார்ப்
பதியாகியும், பொருந்திய நலவ கலைமுதலிய வெவ்வேறு வகைப்பட்ட காலமாகியும்,
கொட்டாவிவிட்டு இளைப்பாட யச்செய்யும் பசிதாகமாகியும், பரையாகியுமுள்ள மகா
மாயியே! எ - று.

சாவித்திரி முதலியன சத்திவிசேடங்கள் சுவாகா சுவதாவென்பன மந்திர
விசேடங்கள். கலையாதி வெவ்வெறுனகாலமென்றது. பரையானுந் துண்டுகொண்டது அ
ணு அது மூன்றுகொண்டது திரிசுரேணு. அதுமூன்றுகொண்டது நடி. அது மூன்று
கொண்டது வேதை. அது மூன்றுகொண்டது லவம் அதுமூலுறுகொண்டது நமிஷம்.
அதுமூன்றுகொண்டது கலை. அது ஐந்துகொண்டது காட்டை. அது பதினைந்து
கொண்டது லகு. அது பதினைந்துகொண்டது கைனல் அல்லது கழை. அது இரண்டு
கொண்டது முகூர்த்தம். அதுபதினைந்துகொண்டது பொருது. அது இரண்டுகொண்
டது நாள். அது பதினைந்துகொண்டது பட்சம். அது இரண்டுகொண்டது திங்கள்.
அது இரண்டுகொண்டது இருது. அதுமூன்றுகொண்டது அயநம். அது இரண்டு
கொண்டது ஆண்டு என்றசொல்லப்படும. ஆண்டு அலவதுவருடம் நூறுகொண்டது
மாதாடர் ஆயுள்காலம். மேற்கூறிய மாதாடநாள முப்பதுகொண்டது தென்புலத
தோர்க்கு ஒருநாள். அவ்வகைத் திங்கள் பன்னிரண்டுகொண்டது தேவர்களுக்கு ஒரு
நாள். அவ்வகைய நாள்கள்கூடிய ஆண்டு பன்னீராயிரங் கழிந்தால், தேவர்களுக்கோர்
ஊழியாம். நால்வகையுழி யாயிரஞ்சென்றால், பிரமனுக் கொருபகல். இவைமுதலி
யன காலவிசேடங்கள். (சு)

இருளு மிருளு மிரவாதி யிருக்கா திகளா மரையாதி
மருவுமலகி துயிர்கடொறும் வளர்சத் திகளும் பலவாதி
பருகு முழுத மயமாத் பாவாய் நின்சீர் பகர்வாரியார்
பெர்ருவி லாதாய்க் கினிதடியேன் புதலப் படுவ தொன்றுளதால்.

(இ - ள்.) இருளமிருளத்தக்க இரவாயிருக்கின்றனை. இருக்கு முதலாகிய
வேதங்களாயிருக்கின்றனை. பொருந்திய எண்ணில்லாத உயிர்களிடத்திலெல்லாம் வளர்
கின்ற பல சத்திகளாயிருக்கின்றனை. பருகத்தக்க அமுதமயமாயிருக்கின்றனை. பெற்
பதுமைபோல்பவனே! உன்னுடைய சிறப்பை பெடுத்துச்சொல்பவர்கள் யாவருளர்?

சமானமில்லாத உனக்கு இனிதாக அடியேன் சொல்லத்தக்கதொன்றுண்டு (அஃதென் னெனில்.) எ - று. (௭)

அரக்க ரவுணர் முதலான வரட்டர் முடிசெங் களத்தருட்டிப் புரக்கும் பெருமா ஞலகளந்த புலவர் பெருமா ளன்பர்கலி துரக்கும் பெருமா ஞன்வயத்தாய்த் துரில்கின் றுன்மற் றவன்விழிப்ப விரக்கம் புரிந்து புறத்தேகா யெற்றுக் கெனினீங் குணப்பக்கேள்.

(இ - ள்.) அரக்கர் அவுணர் முதலாகிய அரட்டர்களுடைய முடிகளைச் செவ் விய போர்க்களத்தில் உருளச்செய்து (அடியேங்களைக்) காக்குந் தலைவனும், (நிரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்டு மாலிபால் மூவடிமண் யாசித்து) மூவுலகங்களையும் திருவடியாலளந்த தேவராசனும், பத்தர்களுடைய துன்பங்களை யொழிக்குந் கடவுளுமாகிய திருமால் உன் வயமாகித் துயில்புரிகின்றனராதவின், அவ்விழைவன் கண்விழிக்கும் படி தயைபுரிந்து புறத்தே செல்வாயாக. அஃதியாதுக்கெனின் இப்பொழுது சொல்லக்கேட்பாயாக. எ - று.

அரக்கர் - இராட்சதர். அவுணர் - அசுரர். அரட்டர் - குறுந்லமன்னர்கள்; ஈண்டுக் கொடியோராயுணர்த்தியது. (௮)

தொக்க தவத்தான் முற்பிறப்பிற் றோலா வரமென் பாற்பெற்றார் மிக்க மதுகை யுடையவராய் விண்டு செவியி லிப்பிறப்பின் மக்க ணடுங்கச் சுரர்நடுங்க வந்தார் மாயன் கரத்தன்மீத் தக்க வுயிர்சாம் பாடொன்னைத் தாக்க முயன்ற ரீங்கடுத்தேன்.

(இ - ள்.) மிகுந்த தவத்தினால், சென்ற சனனத்தில் தோல்வியடையாத வரத் தை யென்னிடத்திற் பெற்றவர்களாகிய மேம்பட்ட வெற்றியை யுடையவர்களாய், இந்தச்சனனத்தில், திருமாவின் காதுகளில் மாதுடர் நடுங்கவும் தேவர்களைநடுங்கவும் பிறந்தார்கள். (அவர்கள்) விண்டுமூர்த்தியின் திருக்கரங்களாலன்றித் தருதியாகிய உயிர் கழியமாட்டார்கள் [இறவார்கள] என்னை யெதிர்க்க முயற்செய்தார்கள் (அவர்கட்கஞ்சி) ஈண்டுப் போத்தேன். எ - று. (௯)

அதனாற் றிருமால் கண்படைநீத் தவுண ராவி தமைச்செருப்பக் க தமார் திகிரிப் படையானைக் கழன்று நீங்க வேண்டுமென விதமார் மொழியாற் றோத்திரித்த வெனக்கன் றிரங்கி நித்திரையற் புதமார் தரவே விலகியது புருடோத் தமனு மெழுந்திருந்தான்.

(இ - ள்.) அக்காரணத்தினால் விண்டு பகவான் துயிலொழிந்து அவ்வுணர்களுயினாக் கொல்லும்படி, கோபம் பொருங்கிய சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கராபுதமேந்திய திருமாலேப்பிரிந்து நீ செல்லவேண்டுமென்று இதவார்த்தைகளால் துதிசெய்த வெனக்கு அப்பொழுது (மனம்) இரங்கி நித்திரையானது அற்புதமாக விலகிற்று. புருடோத்தமனாகிய திருமாலும் (துயிலொழிந்து) எழுந்திருந்தனர். எ - று.

புருஷ உத்தமன் = புருஷோத்தமன். புருஷர்களிற் சிறந்தவனென்பது பொருள். (௧௦)

ஆய பதத்தி னவுணர்களா லலைப்புண் டமரு மந்தரூந்
தூய திருப்பாற் கடலடுத்தத் தொழுது முறையிட் டார்டெடியோன்
மேய வெணைப்பார்த் திங்கடுப்ப வினாந்த கருமம் யாதென்னப்
பாய பரவைத் திருப்பாயற் பகவ கேளென் றிதுசொன்னேன்.

(இ - ன்.) ஆகிய அந்தச்சமயத்தில் (மேற்கூறிய) அசுரர்களால் தன்பயடைந்
துள்ளதேவர்களும் புனிதமாகிய திருப்பாற்கடலையடைந்து (திருமலைப்) பணிந்து
(தங்கள் குறைகளைச்சொல்லி) முறையிட்டார்கள். திருமால் (ஆக்குப்) பொருந்திய
எண்ணைப்பார்த்து நீ யிருவருநற்குண்டாய காரியம் யாது? எனவினவ, பரவிய பாற்
கடலிற் றெந்த சேடசயனத்துள்ளபகவானே! கேட்பாயாகவென்றிதனை (அவருக்கு)ச்
சொன்னேன். எ - று.

பாயல் - படுக்கை, பகவன் - அறுகுணச்செல்வன்.

(௧௧)

வேறு.

மாயை மிக்கவர் மதுகயி டவரென விருவா
தூயை நின்செவி யழுக்கினிற் றேன் றின ரவர்க்குத்
தாயை தந்தையை யெனநினைப் பிநர்களுச்சாற் றுது
சேயை யென்னுமா றவர்களைச் செகுத்திடா யென்றேன்.

(இ - ன்.) பரிசுத்தனே! மாயாசத்தி மிக்கவர்களாகிய மது கயிடவரென்
றிரண்டசுரர்கள் தேவர்களுடைய காதுக்குறும்பியிற் பிறந்தார்கள். அவர்களுக்குத்
தாயுந் தந்தையுமென்று தேவரினாப் பிறாகூறவொட்டாரா, அன்னியனென்று
சொல்லும்வகையாக உவர்களைச் சங்கரிப்பீராகவென்று (திருமலைநோக்கிக்) கூறி
னேன். எ - று.

தாயை - தந்தையை—என்பவற்றில் ஐகாரங்கள் சாரியைகள் “வண்டமர்
கொன்றை யான்முன் வந்துநீ யாரையெனமுன்” என்றற்போல, சேயை - தூரத்தி
லுள்ளவன்.

(௧௨)

நஞ்ச மன்னதா னவர்திற முழுவது நாடி
யஞ்ச லீரென வமரருக் குரைத்தம ரார்க
ணெஞ்ச துண்ணெனு நெடும்படை பலவுங்கொண் டெழுந்து
கஞ்சம் வென்றகை வலம்புரி சேர்த்தினன் கனிலாய்.

(இ - ன்.) வீடம்போன்ற அவ்வசுரர் வல்லபமுழுவது மறிந்து, பயப்படாதீர்க
ளெனத் தேவர்களுக்குக்கூறி, பகைவர்கள் மனத்துண்ணெனத்தக்க பெரியபலபடை
களையுங்கொண்டு எழுந்திருந்து, தாமதமலவையென்ற திருககரத்திலேத்தீய வலம்
புரிச்சங்கந்தை (கொவ்வை) க்கனிக்குச் சமானமான திருவாயில்வைத்து. எ - று,

இச்செய்யுளில் வலம்புரியென்று பாஞ்சசன்னியம்.

(௧௩)

ஊழி னானையி லாழிபோ லுரப்பிய சங்கம்
லாழி வார்செவி றுழைதலு மதுகயி! டவர்க
டாழி லாதவிவ் வனையொலி யெழுப்பிய தகையான்
பாழியானவ னெடுபொரல் பாழியென் றெதிர்த்தார்.

(இ - ன்.) ஊழிக்காலத்திலெழுநின்ற சமுத்திரம்போலக் கேர்வதித்தித் தங் கொலியானது சிறந்த நெடிய செவித்துணையில் துணுழய்வும், மதுகயிடவர்கள் குண தலில்லாத விச்சங்கொலி யெழுப்பியவன தருதியான மேம்பாடுடையவன் அலனுடன் போர்செய்தல மேம்பாடு என்று (திருமாலுடன் போர்புரிய) எதிர்த்தார்கள். எ - று.

ஒற்றை மாமலை வரவெதி ரோங்கிரு மலைபோ
யுற்ற தாமென வுவணவார் கொடியனை யடுத்துக்
கொற்ற மேவிய தானவர் குவவுத்தோட் டினவு
முற்றி னேமது தீருமா முனனினை யென்றார்.

(இ - ன்) ஒன்றியாகிய பெருமலைவருகையில், அதற்கெதிர்பென்று உயர்ந்த இரண்டமலைகள் எதிர்த்தாற்போல, நெடிய கருடக்கொடியையுடைய திருமலை நெருங்கி, வெற்றியைப்பொருடைய மதுகயிடவர்கள் (எங்கள்) குவிவாகிய தோள் களின் தினவு தீர்த்தோம். அஃதகலுமாறு கருதினையென்று சொன்னார்கள், எ - று.

கொடிய ரின்னணங் கூறுலும் குவலய முண்டோ
நெடிய வ துண்மையே நுங்கடோட் டினவொரு காலு
மடைவ தனறியே யடக்குது மஞ்சலி றொன்றான்
படைவ முங்கினர் பாவமே யுருக்கொண்ட பதகர்.

(இ - ன்.) தீயோராகிய மதுகயிடவர்கள் இவ்விதமாகச்சொல்லவும், உலக முண்ட (திருவாயையுடைய) விஷ்ணுமூர்த்தியானவர், உங்களுடைய தோட்டினவு அழிவதுண்மையே. அது (மீண்டு) ஒருகாலத்திலும் வருவதல்லாம லடக்குவோம். அஞ்சாதீர்களெனறனர். பாவமேவடிவாகக்கொண்ட கீழ்மகன ஆயுதங்களை யுபயோ கித்தார்கள். எ - று

(கக)

கூளி வரன்படைக் கொற்றவை யெழுந்துகூத் தாட
வாளி தூரப்பாகண் மாறறுவா வச்சிர மெறிவா
ராளி யேறென வாரப்பாக னயிலெதிர் விடுப்பார்
தூளி போர்த்தெழுச சுற்றுவர் வாளமர் தொடங்கி.

(இ - ன்) கூளிகளாகிய பெரிய சேனையை யுடைய துர்க்காதேவி (களித்து) எழுந்து நடிக்கும்படி அத்திரங்களைச் சொரிவார்கள்; (பாணங்களை) விலக்குவார்கள்; வச்சிரத்தை வீசுவார்கள்; ஆண்யாளியைப்போல ஆரவாரிப்பார்கள்; வேற்படைகளை யெதிரே செலுத்துவார்கள்; வாட்போர்செய்யத் தொடங்கித் தூளிபோர்த்தெழும்படி (வலசாரியிடசாரியாகச்) சுற்றுவார்கள். எ - று.

கூளி - கழுகு; பூதம்.

(கங)

அண்டம் வாய்விட வடுக்கல்க னகநெகிழ்ந் துடையக்
கொண்ட னீருகக் குகாகடல் வரம்பினைக் கடப்பயத்
தண்ட மேந்தின ரெதிரெதிர தாக்குபு பாசன்
கண்டு நேருற வீசுவர் கடிவர்கைப் படையால்.

(இ - ன்.) அண்டமானது வெடிப்படவும், மலைகள் உன்னருகே யுண்டபயலவும், மேகங்கள் (குலகொண்ட) நீரைச்சிந்தவும், ஒலிக்கின்ற கடலானது 'நன்' ஒலிக்கப்பிக்

கடக்கவும், தண்டாயுதமேந்தினவர்களாய் எதிரெதிரே யடித்துக்கொண்டு பாசத்தைக் கொண்டு நேர்நேராகக் கடல்வார்கள். கையிலுள்ள ஆயுதங்களால் அறுப்பார்கள். ஏ-று.

முடியை யன்னதான் மொயம்பமர் தேரளினை யதனாற்
கடிகொண் மார்பினை யன்னதாற் கவாணைமற் றதனா
லடியை யன்னதா லக்கையை யக்கையாற் றுககிப்
படியி லாதமற் போரையும பனமுறை புரிந்தார்.

(இ - ள்.) முடியை முடியாலும், வலியமைந்த தோளைத் தோளாலும், மண
மணந்த (மலர்மாலையணிந்த) மாறாப மாறாலும், துடையைத் துடையாலும், அடி
யை யடியாலும், உள்ளங்கையை யுள்ளங்கையாலும்டித்து, எல்லையில்லாத மறபோரா
யும் புலமுறை செய்தார்கள் ஏ - று.

கடிகொண் மார்பு - அழகிய மாறப்பெரிநுறாம். அங்கை - அக்கை. இது
'அகமுனர்ச்சேவிகை வரிநினைபெயன கெடும' என்றொரு நூலிந்தாய்வு. (கக)

இன்ன வாறமர் பன்னெடுங் காலமேற் றியற்றிப்
பொன்னை மாறபகத் திருத்திய பொன்னுடைப பெரும
ன்ன தானவர்க் காற்றில் னுடைந்துகந் தருவ
னென்ன வேகந் தெயதினா னிருங்கயி லாயம.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக அநேககாலவரையி லெதிர்த்துப் போசெய்து, திரு
மகளை மார்பிற் பொருத்திய பொன்னுடையணிந்த திருமால், அம்மதுகயிடவர்களுக்கு
ஆற்றாதவராகி யுடைந்தோடி கத்தருவென்று சொல்லும்படி மறைத்து, பெரிய கயி
லாயகிரிக்குச் சென்றனர். ஏ - று.

பொன் உடை - பீதாமபரம் கத்தருவர் மாயாவித்தையில் வல்லவராதலின்
அவரையொப்ப மறைந்தனரென வுவமித்தாரா. (உ௦)

வெள்ளியங்கிரி சாரலின் விரிமலாப் பொதுமப
ருள்ளி ருந்திடந் தழுவினா முறுநரம புளாந்நான்
றெள்ளு பின்னிசைத் துவளியாழ்த் தலைவருக் கிடமாய்
நள்ளி ரஞ்செவி யேறலு நாதனா ரயிந்து.

(இ - ள்.) அழகிய வெள்ளிமலைச்சாரலில் விசுசித்த மலர்கள் பொருந்திய
சோலையிலிருந்து, வீணையிற்பொருந்திய நரம்புகளை யிடம் வகை முதலியன வுணர்
ந்துவைத்தனர். தெள்ளிய இனிய இசையையுடைய தடவதசக்க யாழ்வல்லோருக்கு,
இடமாகிக்குளிர்த பெரிய (குண்டலமணிந்த) செவிகளில் துழையவும் சிவபெருமா
னார் அதனை யுணர்ந்து ஏ - று.

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் குளகம்.

(உ௧).

பிருட்டி தந்தனை நிகும்பனை யழைந்திரும் பிரச
மருட்டு மெல்லிசை யாமெழுமம் வானவ னெளியா
விருட்ட னுக்குசெங் கவுத்துவ மாப்பின னென்னாற்
தெருட்டி மற்றவற் கொணர்கெனச் செப்பினர் விடுத்தார்.

(இ - ள்.) பிருட்டித்தனையும் நிகும்பனையும் விளித்து, பெரிய தேன்மணத்
தை மயங்கிய மெல்லிய இசையையுடைய வீணை வாசிக்குந் தேவன், பிரகாசத்தினால்

இருளை யொழிக்குஞ் செவ்விய கவுத்துவாபரணமணிந்த மார்பையுடைய திருமாலெ ன்றணந்தி, அத்திருமால் யழைத்துவருகவேன்று துறியனுப்பினர். ஏ - று.

பிரசமருட்டு மெல்லிசையென்றது வீணைவாசிக்குமிடத்தில் ஏழ்நரம்பும் ஏழிசையுமாகிய ச ரி க ம ப த ன் என்பவை இவையே குரல்துத்தம் கைக்கிளைஉழை இளி விளி தாரமெனப்படும். இடற்றள் மிடற்றற்குரல் நாலினுற்றுத்தம் அண்ணத் தார் கைக்கிளை சிரத்தாலுழை நெற்றியா விளி நெஞ்சால் விளி மூக்காற்றாரமெனப் பிறக்கும். இவற்றிற்கோசையுவமை முறையே மயில் டுடபம் ஆடு கொக்கு ருயில் குதினா யானையென்றும், சுவையுவமை பால் தேன் கிழான் நெய் ஏலம் வாழை மாதுளங்கனியென்றும், வாசனையுவமை மௌகல் மூல்லை கடம்பு வஞ்சி நெய்தல் பொன்னாவினா புனை யெனவுங்கூறுவதுவழக்கு. பிறவுமிசை துலுக்கண்டுகொக்க.

கிருத்தி மக்களை வேராவது கேட்டுடனே சென்று
மருத்த பைந்துழாய் மாற்பமுப் புரொடி வரைநி
னுருத்த வெமரிான் விளித்தன மென்றன குவாகுது
கருத்தின் முடினை நெடியவன் காமரு கோயில்.

(இ - ன்.) புரகணத்தலைவர்கள் அசைக்கேட்டு உடனே சென்று, மணங் கொண்ட பசிய தளவமாலையணிந்த திருமார்பையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியே! திரி புரங்களை ஓர் நொடிப்பொழுதிற் சினத்தெரித்த எமது சிவபெருமான் (உன்னை வரும் படி) அழைத்தனரென்றார்கள். (அசைக்கேட்ட) திருமால் களிப்புற்று மனதிலும் மூப்பட்டு அழகிய திருக்கோயிலை யடைந்தான். ஏ - று. (உரு)

காவ னத்தியைக் கைதொழு திறைஞ்சியுட் புருந்து
தேவர் தம்பிரான் ஸிருமூன்பு சொன்றடி வளங்கி
யோவில் கண்ணருள் பெற்றன நெருமருங் கிருந்து
தாவில் கைத்தலத திருந்தயாழ் தனைத்தொடங் கினனால்.

(இ - ன்.) காவலாகவுள்ள திருநந்திதேவரைக் கைகூப்பிப் பணிந்து (திருக் கோயிலின்) உள்ளேபுருந்து, தேவதேவனாகிய சிவபெருமான் திருச்சந்தியிற்சென்று திருவடிகளைப் பணிந்து, கெடுதலில்லாத கிருபாநோக்கம் (அருளப்) பெற்று, ஏருடக் கலிலிருந்து, அழிவில்லாத கைத்தலத்தில் (எந்தி) இருந்த வீணையை (மீண்டும்) வாசிக்கத்தொடங்கினர். ஏ - று. (உச)

வேறு.

பிள்ளை மதியணிந்த பெம்மான் ஸிருவடி யை
யுள்ள மவர்கட் குறையுபொரு ளுண்டே
மெள்ள நறுநெம் விழைந்து விளக்குருதுங்
கள்ள வெலியுங் கடலுலகங் காத்ததே.

(இ - ன்.) இளஞ்சந்திரனை யணிந்த தலைவர் (ஆகிய தேவரீருடைய) திருவடி யைக் கருதுபவர்களுக்குக் கிடையாத பொருளுள்ளதோ? நல்ல நெய்யை (பருசு) விரும்பி மெல்ல விளக்கைத் துண்டிய கள்ளத்தன்மையுடைய எலியும் (மாபலிச்சக்கர கீர்த்தியாக) உட்கூருந்த உலகத்தை மீரட்சித்ததே. ஏ - று.

சுள்ளவெலியுங் கடலுலகங் காத்ததாவது—திருமடியுத்திரபள்ளியெனும் தேவத் திரத்திலே சிவசந்தியி லெரித்துகொண்டிருந்த செய்வினக்கு இரண்டாண்டுக்கமக்க

தில் அத்தகழியிலிருந்த நெய்யைக்குடிக்கும்படி ஓரெலி தன்வாயை யதில்வைக்க
அத்திரி 'தண்டப்பெற்று ஒளிமிஞ்சுதது. அதனற் சிவபெருமான் களித்து அதனை
வரசுனுமாறான, அது மாவலிச்சக்கரவாததி யாயதென்பதாம் (௨௫)

ஆத்தி யணிந்த வமலன் திருவடியை
பேத்து பலர்கட் கிசையாப பொருளுண்டே
சாத்திய விலவந் தனக்குத் தளர்முசுவ
முத்த வயிவின் முசுகுந்த ஸுபதே.

(இ - ள்.) ஆத்திமலா மாலையணிந்த மலரகிதா (ஆகியதேவீருடைய) திருவடி
யைத் துதிசெய்பவர்களுக்குக் கூடாத பொருளும உன்னதோ? (அறியாமற்) சாத்திய
வில்லக்கிளைகளுக்காகத் தளரநடையுடைய ஓர் முசுவும் மேம்பட்ட மதிதுப்பமுடைய
முசுகுந்தனென்னுள் சககரவாதியாயதே எ - று.

மு.க - ஓர்வகை நூங்கு

வில்வந்தனக்குமுசுவமுசுகுந்தனாய்த் என்றது—ஓர்நாவத்திற் கைலாயகிரி
யில் ஓர்சோலையிற் சிவபெருமான் பாவதிதேவியோடு மொழுந்தருளி யிருக்கையில் ஒரு
ஆண்முசுவானது பரமசிவன் மேலும் பார்வதிதேவியார மேலும் வில்வப்பத்திரத்தைப்
பறித்தப்போட்டது. சிவபெருமான் அது தன்னைப்பூசுததற்காகக் களித்து ஓர் சக்கர
வர்த்தியாகும்படி வரமளிக்க, சோழவமிசுததில் முசுமுகத்துடன் கருவூண இராச
தானியாகக்கொண்டு முசுகுந்த சககரவாதியாயியது என்பதாம். (௨௬)

பேயினத்தோ டாடும பெருமான் திருவடியைக்
காயமுறத் தாழ்வோடிகள் காணப் பொருளுண்டே
வாயிழையாற கோயில் வகுத்த சிலம்பியுமே
துயகுலச ரோமுனையத் தொல்லுலகங் காத்ததே.

(இ - ள்.) பேய்க்கூட்டங்களுடனே நடிக்கும் இறைவர் (ஆகியதேவீருடைய)
திருவடியை உடல் (பூமியிற்) பொருந்தப் பணிபவாகள் பாராத பொருளுமிருக்கின்ற
தோ? (தன்பாற்) பொருந்திய இழையினாலே கோயில் கட்டிய சிலம்பிப்பூச்சியும் ஓர்
புனிதமான குலத்திற் றேன்றிய சோழராசனாய் பழமையாகிய பூமியை விரட்
சித்ததே. எ - று

இழையாற் கோயில்வகுத்த சிலம்பி சோழனாய்த் என்றது - திருவாணக்
காவற் சிவலிங்கப்பெருமானெழுந்தருளியிருந்த! விடத்தில், ஓர் சிலம்பிப்பூச்சி தன்
துலாற் கோயிலுமூத்திருந்ததுகண்டு சிவபெருமான திருவருள்புரிய அது கோச்செங்
கட்சோழனாகி அரசுபுரிந்ததென்பதாம். (௨௭)

வேற

எனவேத் தனுமெம பெருமா
னினைதா வநிகழ்த் துகென
வனமா லிமனங் குளிராத்
தனதுள் ளுறைசாற் றுவனல்.

(இ - ள்.) என்று (திருமால் வீணை யொலியால்) துதிசெய்யவும், எமது நலீ
வராகிய சிவபெருமான், (விண்டுவே!) உன் விருப்பை (இன்னதென) உணர்க்கவேண்
கினைவ, 'வனமாலியாகிய திருமால் மனமகிழ்ந்து, தன் கருத்தைக் கூறுவார
யினர்' எ - று.

வனமாலி - துளவமாலையணிந்தோன்.

குளிரா - செயயாவென்னும் வாய்பாட்டிற்றத்தகால வினையெச்சம். (௨௮)

ஒருவா லொருவென செவியி

லிருதா னவரெய் திமிகப்

பொருதா ரவாரோ ரிடைநான்

வெருவா மையைவிட டனனே.

(இ - ன்.) (மூவுலகங்களிலும்) ஒப்பற்ற தலைவனே! ஒப்பற்ற வெண் காதுக் குறும்பியில் (மதுகயிடவரென்னும் பெயரையுடைய) இரண்டசராகன (யாதகாரணத் தாலோ) தோன்றி, (பலரையும் வதைத்து இறுதியில் எனபால ஓநது) மிருதியும் போசெய்தாகன அவாகளோடு செய்யும் யுத்தத்தில், அடியேன (பிறரிடம் போர் செய்கைபோல நல்லாது) அஞ்சாமையை விடவிட்டேன [பயந்தேன.] எ - று

முகதா முனையா செருவி

லததா னவரா வியுன

வைத்தேன மனமான டவலி

பைததா வெனவேத தினனே.

(இ - ன்.) முத்தனே! (சயம் அபசயமென்னு மிரண்டிருந்) துணிவு பொருது திய போசெய்கையிலே, (மதுகயிடவரென்னும்) அவவிரண்டசராகளுடைய உயி ரைப் பருகுமபடி (என்னுள்ளத்திற) கருத்துக்கொண்டேன (அத்தவனனமே நிறை வேறுவதாக) மனத்தால் அளவிடப்படாத வலப்பத்தைத்தருக என்று (திருமால்) துதி செய்தனா. எ - று (௩௦)

வேறு

கொன்றையின மலாலேயந்த கொற்றவ ரருள்செய்வார

மன்றலந துளவோயநீ வணசமாந் குறுகாலே

வென்றியங் குசமேநதும் விராயகன வழிபாட்டி

னென்றினை யலையதனா லொன்னலாக குடைநதனையால்.

(இ - ன்.) கொன்றைமலரை யணிந்த வெற்றிபொருந்திய சிவபெருமான் அருளிச்செய்கின்றார்: மனம்பொருந்திய அழகிய துளவமாலையணிந்த திருமாலே! நீ வண்மைதங்கிய போருக்குச்செல்லுக்கையில், வெற்றிபொருந்திய அங்குசத்தைத் (திருக்கரத்துத்) தாங்கிய விராயகக்கடவுளை வழிபாடுசெய்யாதவனாயின. அகருற்றத்தினும் சத்திருக்களுக்கும் தோல்வியடைந்தனை எ - று (௩௧)

பாசமங் குசமேநதும் பண்ணவன வழிபாட்டி

னேசமுந் தினியந்த நேரலா தமைவென்று

மாசறு மொளியோடுவாழ்குதி மணிவண்ணா

தேசவி வழிபாடுஞ் செபபுது முறக்கேளாய்.

(இ - ன்.) பாசாங்குசங்களை (திருக்கரத்தில்) எந்திய விராயகக்கடவுளை வழி படுதலில் விருப்புவைத்து, இனி அந்த (மதுகயிடவரென்னும்) பகைஞரைச்சயித்து, குற்றமற்ற சீர்த்தியோடும் வாழக்கடவாய், மணிவண்ணானாக விண்ணோடு ஒளிவிளங்கும் (அத்தவிராயகக்கடவுளுடைய) வழிபடுதலையும் (முறைப்படி) செபபுதுமுறையும் பொருத்தக்கேட்பாயாக எ - று (௩௨)

சிறுதர மெயினிர்மேனிச சிறுதர முகச்செமமன்
மந்திரம் பலவுள்ளு மாயவ நினக்கொத்த
மந்திர மெழுத்தாராய வரும்னு வாமதனைச
சிறுதையின மகிழுகொள்ளச செபபுது நினசெவியில.

(இ - ள்) மாயனே! சிறுதரம்போற (சிவநு) பிரகாசெருங் திருமேனி யையுடைய யானைமுக விநாயக்ககடவுளது பல மந்திரங்களிலும் உனக்குத் தகுதி யான மந்திரம் ஆமெழுத்துகளாய வரும் மந்திரமாகும் அதனை நீ மனதிற களிகொள னுமபடி உன் செவியி லுபபேச்சிப்போம் ஏ - று

எழுத்தாராயவரு மனு சடக்கரமாகிரம்

(௧௩)

வேறு

கனகையிற பூடிநது மாயன் கடுசுவம மென்றுகூறி
யங்குவன றேயநது உண்ண வரசம் முறையாற நீக்கை
மங்கலந தழையச செயது வக்கிர துண்ட ந கோகை
தவருமா மெழுகை யோதி யனுட்டிப்புகு சாற்றி னானே

(இ - ள்) மாயைகளையுடைய விண்டுவே! சிவகனகையில் மூழ்கி வினாவில வருகவென்று திருவாய மலாநதருளி, திருமால் அவ்வகையே ஸநானஞ்செய்துரை, ஆகமவிதிப்படியே மங்கலமிருமபடி தீக்கையியாறி, உகிர்துண்டாகிய கணேசப் பெருமானுக்கு அன்புபொருளிய சடக்கரமனுவை யபதேசித்து அதனை யதுட்டிக்கும் வகையையுந் திருவாயமலாநதருளினா ஏ - று

மாயன் - அணமைவிளியாநலி னிபலபாயிற்று

(௧௪)

அண்ணலா ரருளிச்செய்த வருட்டைக கொண்டு தாழ்ந்து
மண்ணெலாம் வாரி யுண்ட மாகவன விடைபெற தோகிக
திண்ணமா ளனபி னோடு சித்திகேத திரதனக வல்லே
நண்ணியாங் கிருந்து நாளு நனமனுங் கணிகதல செய்கான

(இ - ள்) உலகமுழுதையும் வாரிப்புகித்த திருமால் சிவபெருமானா திரு வாயமலாநதருளிய திருவருட்டிறத்தைச் சிர நிசைக்கொண்டு பணிந்து, (இறைவா பால்) விடைபெற்றுச்சென்று, உறுதியாகிய அன்புடன் சித்திகேதகிரமென்னு மிட்ட தை வினாவாக வடைந்து அவயிடத்திற்பொருந்நி, நல்ல சடக்கரமந்திரத்தைக் கணிப் பாராயினா ஏ - று

(௧௫)

பூம்புனல் படிநது பூகி கிருவுருப பொலியப் பூசி
யோம்புமந் திரத்தைச சொல்லி யுறையிடஞ் சுகதி யாகச்
தேம்புன லங்கை தனனா புரோககணஞ் சிறப்பச செயது
சாப்பிய வேங்கைத் தோனமேற மவளவத் திரமு மிட்டு.

(இ - ள்) பொலிவாகிய நீரில் மூழ்கி, திருமேனியானது அழகுறுமபடி திருவெண்ணிறை யுத்துள்ளஞ்செய்து, காக்கத்தக்க மந்திரத்தைச் சபித்து, உகிர்து மிட்டஞ் சுகதியாகுமபடி மதுரமாகிய நீரை அழகியகையினா சிறப்பாகப் புரோக்கணஞ் செய்து, குழிக்கு புவித்தோலின்பேரில் வெள்ளிய ஆடையை விரித்து. ஏ - று

புரோககணம் - தெளித்தல்

(௧௬)

வடகிழக் கென்னுந் திக்கு வத்திர கைவைகிக்
கடகரிப் பாகன் போலக் கதழ்பொறி யைந்து மோம்பி
மிடவிய புறம்பு முள்ளு மிருபது முப்பத் தொன்று
மடைவுற நிகித்துப் பூத மாதியுஞ் சுத்தி செய்து.

(இ - ள்.) வடகிழக்காகிய ஈசானதிக்கிலே முகம்வைத்தவராக விருந்த,
மதத்தைபுடைய யானைப்பாகன் (அழையடக்குவது) போல வேகமாகிய ஐம்பொறி
களையும் (புறஞ்செல்லாது) காத்து அசன்ற புறம்பும் உள்ளும் ஐம்பத்தோரொழுத்துக்
களை நியாசஞ்செய்து, பூதமுதலியவற்றைச் சுத்திசெய்து. ஏ - று. (௩௭)

மூலமா மனுவை யுனனி முற்றுறப் பிராணா யாமஞ்
சாலவே யியற்றி யுள்ளந் தழைநரத் தியானித் தின்பச்
சீலமார் கணேசன் றன்னீத தேவாகட் கிறையை யன்பார்
கோலிய வாக னுதி பத்தினுங் கொளப்பூ சிதது.

(இ - ள்.) சிறந்த மூலமந்திரத்தைத் தியானித்து, முடிவாகப் பிராணாயாமத்
தை மிகுதியாகச்செய்து மனமானது தழைக்கும்படி தியானஞ்செய்து, (தம்மைப்
பணிவோரிடத்து) இன்பமுஞ் சீலமும்பொருந்திய கணேசப்பெருமானாகிய தேவர்
களுக்குத் தலைவனாக அழகியவாகனமுதலிய பத்தினுங் கொள்ளும்படி பூசித்து. ஏ - று.

மந்திர மான வாறு வன்னமும் வருட நூறு
பிந்துறக் கணித்த லோடும் பிறைமருப் பொழுருந்தானா
சிந்துர முகவன் றேன்றித் தெரிசனைக் கொடுத்தா னாகச்
சுந்தர நெடுமா முழந்து சூழ்நதுகை தொழுது நின்றான்.

(இ - ள்.) மந்திரமான சடக்கரங்களையும் விந்துவுடன் பொருந்த நூறுவருட
காலங்கணித்தவுடனே பிறைச்சந்திரன்போன்றதந்தையையும் ஒழுருகின்ற மதத்தைபு
முடைய யானைமுகக்கடவுள் ஆங்கெழுந்தருளித் தரிசனங்கொடுத்தனராக, அழகிய
வின்புகவான் (அவனாக் கண்டவுடனே) பணிந்து பிரத்கணஞ்செய்து கைகூப்பி
நின்றனர். ஏ - று. (௩௮)

கின்றவன் முகத்தை நோக்கி நிருமல னருளு முன்பே
பொன்றகம் பூசை யாற்றி னென்னல ரெதிர்த்த போரின்
வன்றிற் றுடைவ தின்றே மற்றது கிடக்க மாய்
னின்றானக் கெய்த வேண்டிற் றியமபுதி தருது மென்றான்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) நின்ற திருமாலின் முகத்தைப்பார்த்து அமலராகிய
கணேசப் பெருமான் அருளிச்செய்கின்றான். பொருந்த நம்முடைய பூசையை மூன்
னரே செய்திருந்தால் நீ சத்தருக்களை யெதிர்த்த யுத்தத்தில் வலியவல்லபன் கீழிய
தில்லையே? அல்திருக்க. விண்ணவே! இப்பொழுது உனக்கு அடையவேண்டியதைச்
கூறுக. (அதனைக்) கொடுப்போமென்று கூறினர். ஏ - று. (௩௯)

சிறுமதி யொளிர்த வேணிச் சிந்துரக் கடவுள் கூற
முறுவலும் வணங்கிக் கண்ணன் மலர்க்கைவாய் புதைத்துச் சொல்வா
ன்றுவினாக் கற்ப கத்தை நண்ணினல் குரவு முண்டோ
விதைவனை யெதிரே கண்ட வெனக்கொரு குறையு முண்டோ.

(இ - ன்) இனஞ்சந்திரன் பிரகாசிக்குஞ் சடையையுடைய யானைமுக விராயகச்சடவுள் (இவ்வாறு) அருளிச்செய்ய, விண்டுமூர்த்தி மீண்டும் அவனாப்பணிந்து தாமமாமுல்போன்ற கையால் வாயைப்பொத்திச் சொல்லுகின்றார். நல்லமணம்பொருந்திய கற்பகத்தருவை (ஒருவர்) அடைந்தால் அவாக்குத் தரிதநிரமுமுன்னதோ? (இல்லை? அதுபோல) எமது கடவுளை நேரே தரிசித்த அடியேனுக்கு ஒருருமைபாடு மிருக்கின்றதோ? (இல்லை) ஏ - று. (௧௬)

ஆயினு மடியேன் றுஞ்சு மளவிலென் டெவியின் வந்த
மாயிரும் புவன மஞ்ச மதுகயி டவனாக சொல்ல
மீயுயர் மதுகை வேண்டும விளம்பரிய விவமே யவழித்
தியர்மற் றெவமே யெனு மெனையயாற் றிருத் வேண்டும.

(இ - ன்.) ஆயினும், அடியேன் நீசுரினாசெய்யும்பொழுது என்செய்யின்ற பிறத்த, சிறந்தபெரிய உலகுமுழுது மஞ்சாதகச மதுகயிடவானாகக்கொல்ல மிகச் சிறந்த வல்லபம்வேண்டும. (ரண்டு) கூறிய இவாகளையல்லாமல் கொடியோர் வளர்களானாலும் (என்னையெதிர்த்தால்) என்கையா விறகருவேண்டும. ஏ - று. (௧௭)

கடைபனெற் குன்பா லென்றுங் கையக லாக பதநி
யடைவதும் வேண்டுங் குறற மாற்றினும் பொறுத்தல் வேண்டு
முடையவ லென்றான் கேட்ட வுடபன்மா முகத்து வள்ள
றொடைசெய்பல் வரமு நலகிச சூழ்ந்துமே லிதுவுஞ் சொன்னான்.

(இ - ன்.) (என்னையெனையாக) உடையவரே! கீழ்மூம்பட்ட வெண்குத்தேவரீரிடத்தில் எப்பொழுதும் நீங்காத பதநியுண்டாயிருத்தலும் வேண்டும். (அறியாமையாற்) குற்றஞ்செய்தாலும் (தேவரீர் திருவுள்ளம்) பொறுத்து நொன்வதுவேண்டுமென்று கேட்டனர் (அதனைத்) திருச்செவியேற்ற சிறந்த யானைமுக வள்ளலாகிய சணேசப்பெருமான் தொடர்ச்சியாகவுள்ள பலவரங்களைப் பருளி மேலே யோசித்து இணையுஞ் சொல்லினார். ஏ - று. (௧௮)

வலிபுகழ் தேச நெஞ்சின் மதித்தவர் முடித்ததன் மற்று
நலிவற நினக்குத் தந்தா நாமவே லவுண ரிப்போ
தொலிகெழு மாயை தன்ன லுருககர திருககின் றாரங்க
கலிகெழு மந்தி ரத்தைக் கருதிசெவ லவனாக காண்பை.

(இ - ன்.) வலிமையும் புகழுங் கீர்த்தியும் மனநிற கருதியவர்களுக்கோற லும், பிறவுமாகிய வரங்களைக் கெடுத்த வனசுருக்கொடுத்தோம். அச்சத்தைத்தரும் வேற்படையேத்திய அசுரர்கள் இப்பொழுது ஒலியமைத்த மானயினால், தமதுருவ மறைந்திருக்கின்றார்கள். நம்முடைய ஒலியிக்கு மந்திரத்தைத் தியானித்துக்கொண்டு செல்ச. (அதனால்) அவனாக்காணுவை ஏ - று.

ஒலிகெழுமாயையென்றது மூலமாயையை விசேடித்ததாம்.

(௧௯)

என்றிலை யனைத்துங் கூறி யெம்பிரான் மறைய மாயன்
வென்றனம் பகையை பென்று விராயகன் கருணை போற்றி
நன்றெனினர் பனிக்கா னன்கு வாயில்க ளுடைய கோயி
நென்றுசெய் ததிலே ரம்ப னுருவங்கண் டகியி னுக்கி.

(இ - ள்.) என்றிவையாவு மருளிச்செய்து, எமது கணைப்பெருமான் அந்தர்த்தானமாக, திருமால் (இனிப்) பகைவரை வென்றோமென்று விராயகக்கடவுள் கிருபையைத் துதித்து நன்றாகப் பிரகாசித்தின்ற பளிங்குக்களால் நான்கு (திருக்கோபுர) வாயில்களையுடைய திருக்கோயிலொன்று அமைத்து, அதில் விராயகக்கடவுளுருவைக் கண்டகியினாற் செய்து (பிரதிட்டைசெய்து.) எ - று.

கண்டகி - ஓர் நரி. சுண்டு அநிலுள்ள செந்நிறக்கற்கள். (சுடு)

திவ்விய பொருள்கைக் கொண்டு சிறப்புறப் பூசை யாற்றி
யெவ்வம் விட்டகலச சித்தி யீதலா னமமுர்த் திக்கு
வெவ்வினை தீர்க்குளு சித்தி விராயக நெனப்பே ரிட்டா
னவ்விதி யானுஞ் சித்தி கேதநிர மாமத் தானம்.

(இ - ள்.) சிறந்த உபகரணங்களைக் கையிற்கொண்டு சிறப்பாகப் பூசைசெய்து, துன்பமானது விட்டொழிய (இஷ்ட) சித்தியைக் கொடுத்தலால் அப்பெருமானுக்குக் கொடிய வினையை யொழிக்கஞ் சித்திவிராயகரென்று திருநாமஞ்சூட்டினர். அவ்விதியினாலும் அவ்விடமானது சித்திகேத்திரமென்பதாம். எ - று. (சுடு)

நாயக நெனத்தான் கொண்ட நாரணன் நனக்கு மேலா
நாயக னாகி வேட்ட நவவரங் கொடுத்த மாண்பான்
மேயவங் குசத்தி னாக்கு விராயக நென்னு ஈமந
துயவின் ணவாக ளெல்லாந் தொடுத்தெதிர் துதித்துத் தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) தானே (திதி)நாயகனைப் பெயர்கொண்ட திருமாலுக்கு மேலாகிய நாயகனாகி, அவர் விரும்பிய நல்ல வரங்களை யதுக்கிரகித்த மேம்பாட்டினால், பொருந்திய அங்குசத்தையுடைய கணைப்பெருமானுக்கு விராயகனென்னுந் திருநாமத்தைப் புனிதமான தேவர்கள் யாவருஞ் சேர்த்து எதிரே தோத்திரஞ்செய்து பணிந்தார்கள். எ - று.

நாயகன் - தலைவன். விராயகன் - தனக்குமேல் தலைவனில்லாதவன். இதில்,
வி - எதிர்மறைப்பொருடருவதோ வடமொழி யுபசாககம். (சுடி)

கடங்கலிழ் முகத்தி னனைக் கருத்தினு ளிருத்திக் கொண்டு
விடங்கலுழ் திகிரிச் செமமல் வெளிகொடு சென்று னாக
வடங்கலா ரான் வந்த வடிவாகண்டிபேர் னேண்டி
யுடங்குவர் தெதிரே நின்று நகைத்திஃ துரைக்க லுற்றார்.

(இ - ள்.) மதம்பொழியும்(யானை)முசத்தையுடைய விராயகக்கடவுளை மண்திலெழுந்தருளியிருக்கச் செய்துகொண்டு, விடத்தைச்சொரியுஞ் சூக்கராயுதமேந்திய திருமால் வெளிப்பட்டிச் சென்றனராக, சத்தருக்களான அந்த மதுசயிடங்கனென்னும் அசுரர்கள் பார்த்து, மோதத்தக்க போரினை விரும்பி, ஒன்றாகவந்து கோரேநின்ற கிரித்து இதினைச் சொல்வதாயினார்கள். எ - று. (சுடி)

செர்த்துமுன் பொருத போது சிறுமுத்தி கொடுப்பக் கொண்டு
தீர்த்தனை நாணி லாமற் றிரும்பிவர் தனைவந் தாய்த்திங்
கோர்த்திடும் பெரிய முத்தி யுதவுதுங் கொள்க ளென்றார்
பேர்க்கெகிர் ககரென் மென்னார் பேகையீ ரென்றான்

துங்கவல் லவுண ரோடு தொக்கபோ நெடுநா ளீர்த்திப்
பங்கமுற் றகன்று வெள்ளிப் பறம்பிணைச சார்ந்த தாழ்ந்து.

(இ - ள்) தாமரைமண்பீடத்தில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனென்று சொல்லப்பட்ட யானும் அப்பொழுது அவ்விட்டுணு மூர்த்தியின் பாதங்களிற் பணிந்தேன். அத்திருமால் எனக்குக் கூறத்தொடங்கினர்: நல்வலியமைந்த மதுகயிடவர்களுடன் நெடுநாள் பெரும்போர் செய்து (அதிலு) அவமானமடைந்து (அவ்விடம்விட்டு) நீக்கி வெள்ளிமலை (யாகிய திருக்கயிலை) யை யடைந்து பணிந்து எ - று. (௫௬)

மாடகத் திவவு நல்யாழ் வாராநரம பரிழுகந தேககிப்
பாடகத் தளிராமென பாதப் பாவையை முதலா னோக
ணாடகத் தலைவ னோடு நயந்தன மகிழுக பிணை
யேடகக் கொன்றை யானசொ லேரமபன் மனுவுட கொண்டு.

(இ - ள்) முறுக்காணிகளையுடைய தடவத்தக நல்ல வீணையினுடைய நெடிய நரம்புகளாலாகிய அமிழ்த்ததை மிகவுண்டு, பாடகமணிந்த மாந்தளிர்போன்ற மெல்லிய பாதத்தையுடைய உமாதேவியா முதலானவர்கள் சிவபெருமானுடன் விரும்பி மனமகிழ்ந்தபிறகு, அகவிதழ்கள பொருந்திய கொன்றைமலை யணிந்த சிவபெருமான் உபதேசித்தருளிய விநாயகமந்திரத்தை மனதிற்கொண்டு எ - று. (௫௭)

சித்திகேத் திரத்தி னண்ணித் தீகறு மனுவை பெண்ணி
யத்திமா முகவன் றேனறி யருளிய வரதகாண் மீண்டு
வைத்தவா ளவுண ராவி மாய்த்தனெ னகளு லநக
வுத்தமன் றணைப பூசை யுளுறுதி நீயு மெனாளு.

(இ - ள்) சித்திகேத்திரத்திற் சென்று, குறறமற்ற அம்மந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்து, சிறந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் பிரசன்னராகியதஞ் சிரசித்த வரத்தினால், திருமயிற் கூடாமையாகத் தாளாயுதமேந்திய மதுகயிடவர்க ளென்னும் அகரர்களையையழிகேதன், ஆனபடியால் அந்த உத்தமராகிய கணேசப் பெருமானை நீயும் பூசைசெய்கவேண்டு கூறினா எ - று. (௫௮)

செங்கண்மால் கூற யானாளு சித்திகேத் திரத்தை யெய்தி
வெங்கண்வா ளரவங் கொண்டு விககிய வதாத் தாளைப்
பொங்குகா தலினாறு பூசை புரிந்தனெ னமரா தாமு
மங்கணா கணேசா மாய னமபிகை யெனைபுற் தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்) செவ்விய (தாமரைமலர்போலாக) கண்களையுடைய திருமாலுணர்தலின், (பிரமனாகிய) யானும் சித்திகேத்திரமடைந்து, கொடுங்கண்களையுடைய கொள்ளிய நாகத்தாறசட்டிய (அணைப்பட்டிகை பொருந்திய) திருவயிற்றையுடைய கணேசப்பெருமானை மிக்க ஆசையுடன் பூசனைசெய்தேன் தேவர்களும் சிவபெருமன்னும் கணத்தலைவர்களும் திருமாலும் உமாதேவியாரும் மற்றெல்லோரும் (அவ்விநாயகக்கடவுளைப்) பணிந்தார்கள். எ - று. (௫௯)

இக்கதை கேட்டோர்க் கெந்த விடர்களு மகலா நன்மை
தோக்குறும் விபாத வென்று தோடளிழ் மலரோன் சொன்னு
ணக்கிர வேலோய் கரணென் றுணர்ந்தினன் பிறகு வெண்போ
கைக்கிரகாடை சிறந்த சேரம கார்த்தனென் றிச்சத் தம்மா.

(இ - ள்) வியாதமுனிவனே! இச்சரிதத்தைக் கேட்டவர்களுக்கு எவ்வகைய துன்பங்களும் விலகும். நன்மைகள் கைகூடும் என்று, இத்தீரவிரிந்த தாமரைமல ரில் வசிக்கும் பிரமதேவர் கூறினா உகிரமான வேறபடையேந்திய சோமகாத மன்னனே! அறியென்று பிருகுமூர்வா கையினுற கொடுத்ததில் மேம்பட்ட சோம காதனைனனும் அசனுகுசு சொல்லினா எ - று

அமமா - அசை

(இள)

ஆறெழுத தாழியேதி யனுடிகு களாறு கோரே
னீறிலி காதை யினனு மியபடுபன வியாகன வேண்ட
விறுயா விசக் வாமிக திரணேபோல வீமன ராராது
பேறுபெற தனை முறறப டேசுவன வாசக சஞ்சன

(இ - ள்) சகராயு கமோதியதிருமால் சடகசர மனுவை யதுஷ்டசதவகை யையுணாகதேன நிதமியனான ஁2விநாயப்பெருமானது சரிதங்களை யினனுங் கூறுகமென்று வியாதமுனிவன கேட்க, மேனமைமிகக் விசுவாமித்திரமுனிவனை வேலைதநாகிய வீமராசன் சாராது (புத்திரப்) பேற்றினை யடைந்தவரவாறறைப் பிரம தேவா முழுவதுங் கூறலாயினா எ - று

(இடி)

விண்டு சடகசரமனுடிகு ததபடலம் முற்றிறது.

ஆரத் திருநந்தம் கசாஅ

விசுவாமித்திரனை வீமனடுத்தபடலம்.

கஞ்சப் பொருடடி னரிகேழிக சமஞ்சுல வோயின றெளிரமுதது
மஞ்ச முயிர்த்த தனசினையு மறியா திரணமே விரிசிறையுட
ஞஞ்சப் பொதிந்திட டடைகிடகருா துறைசூழ நறமழ்த தடமருதம்
வஞ்ச வளந்தர துயாராடு விகாப்ப ராடென றுளகாமால்.

(இ - ள்) அன்னங்கள் தாமரைமலர்க்கொட்டையில உருமையாகவேறி, சூல திறைந்த சங்குகள் ஈன்று பிரகாசிக்கின்ற முத்தக்களையும், சாம பெற்ற முட்டை களையும் (வேறுபாடு) தெரியாமல், இரண்டளையும் விரிந்த சிறகுகளுட் பொருந்தப் பொதிந்தகொண்டு அடைகாக்கும் நீர்த்துறை சூழந்தநல்ல மலாத் சடாகங்கையுடைய மருதநிலமானது அதிகரிக்க வளங்கொடுத்ததுயாவுற நாராடு வ்தாப்பநாடென்று (ஒன்று) உண்டு எ - று.

(க)

அள்ளைச் செவியின் மடமாகா வளனை குறங்கு மலாப்பொழிற்பைங்
கின்றோ பறழை யெழுவாண் கெண்டைக் குளவக் கியிலெடுப்ப
அள்ளிச் சொரியு மணிததாவக் வசுழி புடைசூழ நகாபுரிசை
கள்ளப் பொறியாற பகைக்கடக்குங் கவுணகின் வியமென சேருங்கியதால்.

(இ - ள்) வளளைக்கொடிபோலுரு செவியினையுடைய இளமாதாள் வள் ளைக்கு உறுஞ்சுநின்ற மலாச்சோலையுள்ள பசிய கிரிசுக்குஞ்சுனை, எழுநின்றவாளை மீள்கின்ற கெண்டைமீன்களுமாயிடி கூட்டங்கள் துயிலெடுக்கும்படி (அவற்றை)

வாரிச்சொரிசின் அழகிய அலைகள் பொருந்திய அகழியுள் புடைசூழப்பட்ட நகரம், மதிலானது (தன்னிடத்தமைந்த) வஞ்சகமாகிய பொறிகளால் சத்திருக்களை வெல்லத் தக்க கவுண்டின்னிய மென்று விளங்கியது. எ - று.

பொறி - மதிப்பொறி, சூத்திரங்கள்; எந்திரங்கள். (௨)

அந்த நகரத்திருந்துலக மாளு மரசன நவசீலன் சந்த மறையின் முறைபிறழான ஞானஞ் சொரியு மலாக்கரத்தான் மைந்த மிருகத்தினிகொளான மாறாத தரும சிந்தனையான் வெந்த மதவே லெழுந்தனைய விளங்கு வனபதி னுருவத்தான்.

(இ - ள்) அநக்கவுண்டின்னிய நகரத்திலிருந்து உலகைக்காக்கும் மன்ன வன தவசீலனும், ஒலியையுடைய வேதமுறை பிறழாதவனும், தானத்தைச்சொரியும் கமலமலாபோன்ற கையையுடையவனும், வலிமிருகத்தினணிய தோளையுடையவ னும், நீங்காத தருமசிந்தனையுடையவனும், (சிவபெருமானால்) வெந்தொழிந்த மன் மதன உயிர்பெற்றெழுந்தாற்போலப் பிரகாசிக்கின்ற அழகமைந்த உருவினையுடைய வனும் எ - று

இதுமுதலிரண்டசெய்யுள்கள் ஒருசொடர் (௩)

ஒரா யிரமா மறையவரு மொருபான கோடிச் சேனைகளுந் தீரா துடன்கூழ் கரவெங்குளு செல்லுஞ் சூரன ஞாதியரும பாராள வேற்று மன்னவரும் பணியும் பத்தகான பணியாரா வேரோ டறுக்குஞ் சீற்றத்தான வீம னென்னு மியற்பெயரான்.

(இ - ள்) சிறந்த ஒராயிர பிராணாசனும் ஒருபதுகோடிச் சேனைகளும் நீங்காமல (தானை) படைகூழ்த்து வர வவ்விடசகஞ் செல்லுஞ் சூரனும், ஞாதிக ளும் புலிபைக்ககும் பிறமன்னர்களும் வணங்கும் பாதகனை யுடையவனும், தன்னை வணங்காக்காக்கி முதலறக்களையுங் கோபத்தையுடையவனுமாகிய வீமராச னென்னும் தியற்பெயருடையவன் எ - று.

ஞாதியர் - தாயபாகமுடையார் (௪)

வேறு

விரவேன மன்னவன் விழையுங் கற்பினான்
மூரேறாற றுவகை முறுவல் செய்தலாற்
சாருகா சினியெனச் சாற்று நாமத்தா
னோருமா நலமெலாந திரண்ட்வுள்ளத்தான்.

(இ - ள்) வீரமொருநதிய வேலோதிய வீமராசன் விரும்பத்தக்க கற்பினையுடையவன்; தந்தபாதிசன் தெரியாதவகையாகப் புணைகொடியும் கரணத்தால் சாருகாசினியென்று சொல்லும்பெயரையுடையவன்; அறியத்தக்க சிறந்த நன்மைஞாந் வதும் ஒன்றுசேர்ந்த வுள்ளத்தையுடையவன். எ - று.

சாருகாசினி - சாருஹாசினியென்பதன் திரிபு. சுந்தரமான் சரிப்பையுடையது என்பதுபொருள். (௫)

முதுக்குறை வுளர்கண் மொழிதும் பாதுகைகள்
பொதுக்கிற திருநிலம் புயத்தி னெந்தைய

விதுக்குறை ஸாணுதல் விளங்கு வெண்ணகை
மதுக்குமுன் மனைவியின் வாழு நாளையில்.

(இ - ன்.) வீமராசன் பேரறிவுடையவர்கள் சொற்றவருது பொதுத்தன்
மையகற்றிப் பெரியபூமியைத் தோன்றாங்கி, சங்கிரதுண்டம்போன்ற வெள்ளிய
செற்றியையும் பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய பல்வரிசையையுந் தேன்சிந்துங் கூந்
தலையுமுடைய மனைவியாகிய சாருகாசினியுடன் வாழ்ந்திருக்குங் காலத்தில். ஏ - று.

முதுக்குறைவாளர்களென்றது மந்திரி புரோகிதர் முதலானோரை. பொதுக்
கடிதலாவது தனக்கேயுரிமையாக்கல். (ச)

புத்திர னின்மையாற் புலந்த நெஞ்சினான்
பத்தியிற் தேவாகள பணிக ளாற்றினான்
மெத்திய தானகை விதியிற் செய்தன
னெத்திரத் தருமமு மினிதி யற்றினான்.

(இ - ன்.) புத்திரப்பெறில்லாமையால் வருந்திய மனமுடையவனாகிப் பத்தி
யுடன் தேவர்களுக்கு (செய்யத்தக்க) பணிவிடைகளைச் செய்தான். மிகுந்த தானங்
களை விதிப்படி (சம்பாத்திரங்களுக்கு) கொடுத்தான். எவ்வகைப்பட்ட தருமங்
களையும் இனிதாகச் செய்தான் ஏ - று (ச)

செவ்விய வேள்விகள் சிறப்பா செய்கன
னில்வகை நல்வினை செய்வாயு மீடையு
மெவ்வமில் புத்திர னெய்தப பெற்றிலன்
கொவ்வவவாப் மனைவியை யழைந்துக் கூறுவான்.

(இ - ன்.) செம்மையாகிய யாகங்களைச் சிறப்புடையற்றினான். இவ்விதமாக
எல்லா நற்காரியங்களையுஞ்செய்தும், துன்பமில்லாத புத்திரனை யடையப்பெற்ற
னிலன். (ஆதலின் மனமெவறுதது) கொவ்வவசாணிபோன்ற வாயையுடைய மனைவி
யாகிய சாருகாசினியை விளித்தது (இவ்வகையாக)ச் சொல்கின்றான். ஏ - று.

புத்திரன் - மகன் தந்தைதாயரைப் புத்திசுண்ண நரகினின்ற விடுவிப்பவ
னென்பது தாதுப்பொருள். புத்தென்றது பிள்ளைப்பெறில்லாப் பெற்றநரகின் பெயர்.

கொமமைமெம் முலையினுய் கோதில புத்திரா
தம்மையெய் தாதவர் தரணி யாளினு
மிம்மையு மறுமையு மெய்தி டாரொனி
னம்முடை வாழ்க்கையு நன்றிப் பாலதோ.

(இ - ன்.) குவிவாகிய வலியமுலையினையுடையாளே! குற்றமில்லாத புத்திரர்
களையுடையப்பெறுதவர்கள் உலகத்தை யரசுசெய்தாலும், இம்மைப்பலனையும் மறு
மைப்புலனையும் அடையமாட்டார்களென்று (சாத்திரங்கள்) கூறினால், நம்முடைய
உயிர்வாழ்தலும் நன்றியையுடைய தாருமோ? (ஆகாது) ஏ - று, (ச)

வேறு.

தாய்மாரித் தேவரிவ ரல்வியகல் வியமேலார்
கலலகைத் தாய்நமது சுட்டமுகம் பெருக்கிவரும்

விமலமுதங் குடிபயிறப்பும் வியனில்லாட் சீயும்வளியுந்
தமமறுதூற பயிற்சிகளுக்கு சகலமும்வி னுயினவே.

(இ - ன்.) தாமண்போலும் முகமுடையவனே! தேவர்களும் பிதிர்ந்தேவர்களாகிய இவர்கள் அவ்வியகவ்வியங்களினமேல விருப்புற்றிருப்பவர்கள். நமதுபேரழகும், பெருஞ்செல்வமும், பரிசுத்தமாகிய (உயா) குடிப்பிறப்பும், சிறந்த இவ்வாழ்க்கையும், வல்லபமும், தாமதகுணமற்ற நூலாராயச்சிகளும் யாவும் வீணாயின. எ - று.

தேவர்களுக்கொடுப்பதை அவ்வியமென்றும், பிதிரர்க்குக் கொடுப்பதைக் கவ்வியமென்றாவ கூறுதலவழி (௧௦)

நெடிபடுகா நகத்தேகி னேரிழையா யொருவாற்றூற்
குடிவளாகான முழைவந்து கூடலுமா மறுவின்றேற
படியறுவான சுதிசேரும் பயப்பாட்டி லையமிழை
முடிவிறவே யாகுமென மொழிந்தமைச சாக் கிதுசொன்னன்.

(இ - ன்.) சிளவண்டுகள் பொருந்திய வனத்திற்குச் சென்றால், ஒருவகையாக மரபுவளரத்தக்க புத்திரப்பேறுவந்து கைகூடலுமாகும் அஃதுமின்றாயின், குற்றமற்ற சிறந்த சுதியிறசேரும் அச்சத்திற் சந்தேகமில்லை இதுவே தீர்மானமாமென்று கூறி, மந்திரிகளுக்கு இதனைக் கூறினான். எ - று. (௧௧)

சூழ்ச்சிமிகு மந்திரிகா டொலபவத்தில யான்செய்த
ஆழ்ச்செய்யப னோமனைவி யுருறயியதி வினைப்பயனோ
வாழ்ச்சிதனக் கிதமபுரியு மககட்பே ரெமககின்மை
தாழ்ச்சியித னுமனைவி தனனெடுகான் புகுகின்றேன்.

(இ - ன்.) ஆலோசனைமிகுந்த மந்திரிகளே! இவ்வாழ்க்கைக்கு நன்மையை யுண்டெய்யும் மக்கட்பேறு எனக்கிலலாமை பழய சன்னங்களில் யானியற்றிய ஊழ்வினைசெய்யும் பயனோ? (அல்லது) எனமனைவிசெய்த தீவினையின்பயனோ? (அறிகவேன்) தாழ்வாகிய விதனால் யான் சாருகாசினியுடன் வனத்திற் செல்கின்றேன். எ - று.

ஈண்டுபொருளு நீலமனைதது மிருவிரும பகுததாள்க
மீண்டுவரி நென்பாலே விடுத்திடுக மீளேனேற்
காண்டகுறும் வழிவழியுந் கைககொள்க வெனச்செப்பி
மூண்டபெருந் காதுவினன் மொய்குமுலா ளொடுமெழுந்தான்.

(இ - ன்.) மிக்க பொருளும் நீலமுமாகிய வெல்லாவற்றையும் நீங்களிருவரும் பாசித்துக்கொண்டு ஆனக்கடவீர்கள் (கடவுளருளால் மகப்பேற்றுடன்) திருப்பி வந்தேனாகில் என்னிடத்திலேயே கொடுத்தவிடுக. திருப்பிலரேனாயின், வரத்தக்க உம்முடைய பரம்பரையின் வழியே கைக்கொள்ளக்கடவீர்களென்று சொல்லி, மீம ராசன் மிக்க பெருவிரும்புடன் நெருங்கிய கூடநிலையுடைய மனைவியோ பெருந் திருந்தான். எ - று. (௧௨)

சுமந்துவெனு மந்திரியுஞ் சூழ்ச்சிமனோ ரஞ்சிதனு
மமைத்தவுளத் திருவோரு மமையாத துயர்விழிநீ
ருமிழுந்தனராய் மிகவாடி யுயிரணியா னுணையினை
விமிழுந்திடப்பட்ட டிருந்தனர்க ளினைவன்வனத் தெகினுண்

(இ - ன்.) சுமந்துவென்று சொல்லப்படும் மந்திரியும் ஆலோசனையில் வல்ல மனோரஞ்சிதனென்பவனுமாகிய ஒன்றுபட்டமனமுடைய வீருவர்களுமே அடங்காத துயரத்துடன் கண்ணீர்சொரிந்தவர்களாய் மிகவும் வாட்டமடைந்து உயிர்போன்ற அரசனுடைய ஆக்கினையாற் கட்டப்பட்டு ஊரிலிருந்தார்கள். வீமராசன் (மனைவியுடன்) வணத்துக்குச்சென்றான். எ - று. (கச)

தொடக்கவனத் தலமருங்காற் நெருக்கினை தலைக்கூட்ட
மிக்கதவ விச்சுவா மித்திரன்வா ழாச்சிரமம்
புக்கனன்மா ணுக்கருக்குப் பொருவினமறைப் பொருள்விரிக்குந்
தக்கமுனி வரன்பதத்தொர சாராநதுமனை யொடுநதாழ்ந்தான்.

(இ - ன்.) நெருங்கிய வணத்திலே துன்புற்றுழல்வையில், நல்லாழாட - கைகூட்ட மிக்க தவத்தையுடைய விசுவாமித்திரமுனிவர் வாழ்கின்ற ஆச்சிரமத்திற் புருந்து, சீடர்களுக்கு ஒப்பிலாத வேதத்தின் பொருளை விளக்குகின்ற தருதியாகிய அம்முனி சிரேட்டருடைய பாதங்களையடைந்து மனைவியுடன் (வீமராசன்) பணிந் தனன். எ - று.

தொக்கவென்றது மிருக்கங்கெருங்கிய அல்லது மரங்கெருங்கியவெனக் கொன்க. (கரு)

வணங்குமணி வேற்கரத்து மன்னனுக்கு மாமுனிவ
னிணங்குதவா சோவதிப்பா நெசமுனக காகவெனப்
பிணங்குதலில் லாவுளததிற் பேசியெழுந் திருவென்ன
வணங்கிடுமெ மனங்குளிர்ப்ப வரசனெழுந் தெதிநின்றான்.

(இ - ன்.) (அவ்வாறு) பணியும் ஆழகிய வேற்படைதாங்கிய கையையுடைய வீமராசனுக்கு, சிறந்தவிசுவாமித்திரமுனிவர் இணக்கமாக ஆலோசிப்பவராகி, சுகந்தி பெருருவதாகவென்று குற்றமில்லாதமனதுடன் கூறி யெழுந்திருக்கவென, வீமராசன் மனைவியுடன் மனைக்குளிர்ச்சியுற்று எழுந்து அவர் எதிரே நின்றனன். எ - று.

ஆசிரவதிப்பான் - ஆசிரவதிப்பானாகி யெனப்பெருந். (கசு)

வேந்தர்களே தேநீயார் விளங்கியவெம மாச்சிரமம்
போந்தவருட் பயனின்றிப் போனவாக டாமில்லை
யாயந்தநினை துளத்தாவ மறைகுதியைற் றருதுமென
வாயந்ததவ விசுவா மித்திரனா மகிழ்ந்தானாததா.

(இ - ன்.) அரசர்கள் (ஆகிய யானைக்குச்) சிங்கம்போல்பவனே! நீயாவன்? விளக்கமுற்ற வெம்முடைய ஆச்சிரமத்திற்கு வந்தவர்களிற் பயனில்லாமல் (வறிதே) சென்றவர்களிலர். எண்ணிய உன் மனைவிருப்பத்தைக் கூறுவையாயின், (அதனைக்) கொடுப்போ மென்று, பொருத்திய தவத்தைச்செய்த விசுவாமித்திர முனிவர் துணித்துக் கூறினார். எ - று.

அறைகுதி என்பதில் கு சாரியை. (கசு)

விச்சுவா மித்திரனார் விளம்பியசொல் லமுதருத்தி
யெச்சமீன் தவன்போல விதயமொடு முகமலர்ந்து
நகத்தமா தரவேடு நராதிபன்சொல் வானடியென்
தவந்தவன் தவன்குணிய விபனகர்வார். கருந்தவன்

(இ - ன்.) விசுவாமித்திர முனிவர் கூறிய சொல்லமுதத்தை (செவியால்) அருந்தி, புத்திரனைப் பெற்றவன் (களிப்படைவது) போலமனமும் முகமும் மலர்ச்சி யுற்று, விரும்பத்தக்க ஆசைபுடன் விமராசன் சொல்கின்றான். (அடியேன்) மெச்சத் தக்க சிறப்புடைய பெரிய கவுண்டின்னிய நகரத்தில் வாழ்கின்ற விமராசன். ஏ - று.

இவன்சாரு காசினியென் பானெனகரு மனைமாது
நவமாதி பலபுரிந்துத் தனையனுறு மையின்வருநதி
யவமான வாழ்க்கையினை யறத்துறந்தா ரணியத்துக்
கவல்லேற்குத் தவம்யாதோ கைகூட னினைக்கண்டேன்.

(இ - ன்.) இவன் அடியேனுக்கு மனைவி - சாருகாசினியென்னும் பெயரு டையான். தமமுதலியபலவற்றைச் செயதும் புத்திரனுண்டாகாமையினால் வருத்த மூற்றுப் பலனற்ற வாழ்க்கையை யறவேயொழித்து வனத்தில் (வந்து) கவலைப்படும் எனக்கு யாது நற்றவமோ கைகூடுதலால் தேவரினாத் தரிசித்தேன். ஏ - று.

தவமாதி - என்றது தானயாகமுதலியன (கக)

கனகவரை யடுத்தேநாகருங் கறபகத்தை யடுத்தோர்க்கு
மனவிழைவு முற்றாத மர ளுதோ வையகத்தி
லனகரினை யடுத்தேனு மருமகவுண் டெனத்துணரிந்தேன்
புனிதரின தருளுரையாற புத்திரனின் நேபயந்தேன்.

(இ - ன்.) புந்தமானவரே! இப்பூமியிலே, பொன்மலையாகிய மேருவை யடுத்தவர்களுக்குக் கற்பகவிருட்சத்தை யடுத்தவர்களுக்கும்மனவிரும்பமுடிவுபெறுத வழக்கமுண்டோ? தேவரினா யடைந்஥வனும் அரிய புத்திரனையடைவேனென்று மனததுணிவுற்றேன். பரிசுத்தமானவரே! தேவரிருடைய திருவருளாற் புத்திரனை விப்பொழுதே பெற்றேன். ஏ - று. (உ௦)

தக்கதவத் தால்வேத சாத்திரவி சாரணையான்
மிக்கதய வாற்பொறுமை விரதத்தால வேள்வியினுற்
பொக்கமறும் வித்தையினுற் புகழ்தான தருமத்தா
லொக்குரில் லாயுரைத்த வுயர்மொழியீ னுகாதே.

(இ - ன்.) தருதியாகிய தவத்தினாலும், வேதசாத்திரங்களின்விசாரணையின லும், மிகுந்த கிருபையினாலும், சாந்தத்தினாலும், விரதத்தினாலும், யாகத்தினாலும், உ ண்மையாகிய வித்தையினாலும், சீர்ததியினாலும், தானதருமங்களாலும், சமான்மானவர் ஒருவருமில்லாத முனிவரே! தேவரீர் கூறிய உயர்வாகிய வார்த்தை (ஒருகாலத்தும்) வினைமாட்டாது. ஏ - று. (உ௧)

எனவழுத்தி யடியேன்மு னியற்றியதி னினைதெரிந்து
பனலவுரைத் ததுநீர்த்துப் பரிசுத்த னாகும்வகை
யினியவுபா யமுமியமப வேண்டுமென விரத்தலொடு
முனிவன்மகிழ்ந் துளத்தெண்ணி முடிவேந்தற் குரைசெய்வான்.

(இ - ன்.) என்று துதித்து, முனிவரே! அடியேன் சன்மாந்தரத்திற் செய்த தீவினையை யறிந்து கூறி, அதனை விலக்கிப் பரிசுத்தனாகத் தக்க நிலை யுபாயத்தை யுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று யாசிக்கவும், விசுவாமித்திரகுருனின் அளித்து மனதில் யோசித்து முடியுணிந்த விமரநகருக்குக் கூறுகின்றேன்.

சின்குலத்தோர் விநாயகனை நித்தலும்பூ சனைபுரிந்து
நன்குமிகப் பெற்றார்க ணராதபனே நீயிந்த
மின்கொடிபோ லிடைமனை விழைவினது விடுத்தலினு
லின்குதலை மழலைமொழி யெச்சமிழந் தாயம்மா.

(இ - ள்.) அரசனே! உன்குலத்துப் பெரியோர்கள் விநாயகக்கூவுளைத்
தினந்தோறும் பூசைசெய்து நன்மைகளை மிகுதியாக அடைந்தார்கள். நீயோ இந்த
மின்ன்கொடிபோலும் இடையையுடைய மனைவியினுடைய விருப்பத்தினால் அதனை
விட்டபடியால், இனியகுதலையாகிய இனஞ்சொலையுடைய குழந்தையை (ப்பெருது)
இழந்திருக்கின்றன. ஏ - று. (௨௬)

விதர்ப்பமெனு நாடானும் வீமவீனி விநாயகனை
மதர்ப்பின்விழி மாதோடு மகிழ்விக வெனுமணிபைக்
கதிர்ப்பிவயிர்ப் பாய்நுமக்குக் கணைசர் குல தெய்வதமா
யதிர்ப்புளத்திற் றயரகநாடி யாண்டதுங்கை ளெனமொழிவான்.

(இ - ள்.) விதர்ப்பமென்று சொல்லும் நாட்டை யரசெய்யும் வீமராசனே!
நீ இனி மதர்த்த கண்களையுடைய வன்மனைவியுடன் விநாயகக்கூவுளை (பூசித்து)
மகிழ்ச்சி செய்வாயாக. புத்திரரத்தினத்தை வினாவிற்பெறுவாய். உங்கட்குக் கணைசர்
பெருமானே பயமையெந்த மனத்துயரை யொழித்துக் குலதெய்வமாக, ஆட்கொண்ட
சரிதையையும் கேட்பாயாகவென்று விசுவாமித்திரமுனிவர் கூறலாயினர். ஏ - று.

விசுவாமித்திரனை வீமனடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆதந் திருவிருத்தம் - ௧௨௦௭.

தக்கன் பிணிநீங்குபடலம்.

கொழிபுகழ் வீமநுங் குலத்து ளோர்கண்முன்
வழிவழி யரசசெய் மறுவி லாததேம்
பொழிமழை மதிதொறும் பூக்கு மாட்சியாற்
கழிமகிழ் தருங்கரு நாட தேயமே.

(இ - ள்.) தென்னிய கீர்த்தியையுடைய வீமராசனே! உம்முடைய குலத்
தோர்கள் பூர்வத்தில் வழிவழியாக அரசசெய்துவந்த குற்றமில்லாத இடமானது
மாதந்தோறும் பொழிகின்ற மழையானது அதிகரிக்கும் மாட்சிமையால் மிக்க களிப்
பைத்தருங் கருநடதேசமாகும். ஏ - று.

வழிவழியாக - பரம்பளையாக.

(௧)

கடவுளர் புகழ்கரு நாட தேயத்தி
லடையலர் திறைழிட வவர்கள் வாழ்பதி
படர்புகழ்ப் பொருடரும் பாணு மாநக
யிடர்கெட வரசசெய் திருந்த காலத்தில்.

(இ - ள்.) தேவர்களும் புகழுத்தக்க கருகடதேசத்திலே, சத்துருக்கள் கப் பங்கொடுக்க அவர்கள்வாழ்ந்த கசரமாகிய படர்ந்த புகழையுஞ் செல்வத்தையுங் கொடுக்கத்தக்க பானுமாநகரத்தில், துன்பமொழிய இராசரிகஞ் செய்துவந்த காலத் திலே. எ - று.

திறை - அரசனுக்குக் கொடுக்கும்வரி. இதனை இறையென்றஞ் சொல்வது வழக்கு கடவுளானனுஞ் சொல்லித்தியில் உயர்வு சிறப்பும்மை தொக்கது. (உ)

வழுவில்லல் லவனெனு மன்ன னின்றனக்

கெழுதலை முறையினவந திறைமை செய்யுநாட்

கழுமிய கதரினள கமலை யெனபவள

பழுதுறு மொருமகப் பயுது நோசகிஞள்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத வல்லனென்னும் அரசன் உனக்கு ஏழாந்தலை முறையினனாகவந்து அரசசெலுத்தங்காலத்தில் (அவன்மனைவியாகிய) மிக்க கற்பிணையுடைய கமலையென்று சொல்பவன் குற்றம் பொருந்திய ஒரு பிள்ளையைப் பெற்று (அதனைப்) பார்த்தனள். எ - று.

கழுமுதல் = நிறைந்திருத்தல்.

(க)

விழியிலன் செவியிலன் விளமாமு வரக்கிலன்

கழியமெய் வீரவிய கறையெய் புண்ணுளன்

பழிதருவ குறளனென் பாலன் பாலனென

றழிதுய நுழங்கன ளவல் நீங்கிலாள.

(இ - ள்.) கண்ணில்லாதவனும், காதில்லாதவனும், பேசுமவாயில்லாதவனும், தேகத்திற்கலக்க கறையெய்தக்க மிக்க புண்ணுள்ளவனும், பழிக்கத்தக்க குள்ள மாணவனுமாயினன் என்புத்திரன் புகுதிரென்று, பெருந்துயரடைந்தான். கிவசம் நீங்கினானிலன். எ - று.

(ச)

மறுபுல மன்னவர் வசைகள் கூறுபு

முதுவல்செய் திடவரு முடைகொண் ணைந்தனைப்

பெறுதலி னின்மையே பெரிதின் பாமென

வுறுவிழி ரெடும்புன லுகுத்து மாழ்கினார்.

(இ - ள்.) மறுதேயத்தரசர்கள் நித்தைச்சொற்களைச் சொல்லி நகைசெய்தி மெப்பி தோன்றிய முடைநாற்றத்தையுடைய புத்திரனைப் பெறுதலெக்காட்டிலும், பெறுதிருத்தலே மிகவுலவதாமென்று, பொருந்திய கண்களினின்றும் மிகக் கீரைச் சித்தித் துன்புற்றான். எ - று.

கூறுபு - செய்யு என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம்.

(இ)

பாகமிப் பிள்ளையின் பரிவு பார்த்திடப்

பூவின இனன்றலைப் பொறித்த தென்கொலோ

மேகிய பிணியிஞன் மெலியு மைந்தனுஞ்

சாவது வாழ்தலிற் றக்க தென்றனள்.

(இ - ள்.) (ஐயோ!) இப்பிள்ளையின் பரிதாபத்தைக் காணும்படி நாமமாமல நிலவாமும்பிரமதேவன் என்சொல்லெழுதிய தென்னபாவமோ? பொருந்திய கோயினால்

வருந்துகின்றபின்னையும் உயிர் பிழைத்திருத்தலிலும் இறத்தலே தருதியாயுள்ளது என்று கூறினன். எ - று. (௬)

வில்லெதிர் துதலினுள் வெதும்பி நைதலும்
வல்லவ னடுத்துறு மகனை நோக்கினு
னல்லது நல்லதெ னற்ற வப்பயன்
சொல்லுவ தன்றெவத் தானுஞ் சோரந்தனன்.

(இ - ன்.) வில்லெப்போன்ற புருவத்தையுடைய கமலையென்பவன் வருந்தித் துக்கிக்கவும், வல்லவனென்னுமரசன் அவனைச் சமீபித்து, பெற்ற பின்னையைப்பார்த்தான். என் உத்தமமகிய தவத்தின்பலன் நன்றாகவிருந்தது நன்றாகவிருந்தது, அது சொல்லத்தக்கதன்று என்று தானுஞ்சோர்வடைந்தனன். எ - று. (௭)

ஊழினால் வந்தகற் குளிர்தென் றுவடுகள்
றுழிமா லனையவ னகத்திற் றேழினுள்
விழிவாய்க் கமலைநீ வெதும்ப வென்றுதன்
வாழிமா மனையையும் வருட்டித் தேற்றுவான்.

(இ - ன்.) ஊழினியால் நேரிட்டதற்குத் துன்பமடைந்த ஆவத்தக்கது யாது? என்று, சக்கரமேந்திய திருமாலையொத்த வல்லவராசன் மனத்திற்றணிவுகொண்டான். விழிக்களிபோலும் இதழையுடைய கமலையே! நீ தன்புறாதே யென்று, தன் சிறப்புள்ள மனைவியையும் வருட்டித் தேற்றும்படி. எ - று.

வருட்டி - வற்புறுத்தி.

(௮)

துன்பொரு காலத்துத் துளைந்து ளார்களே
யின்பொரு காலத்தி னெளிதி னெய்துவார்
நன்புறா யிழந்தவிந் நவைகொள் பிள்ளையே
யன்புறு நன்மக வாரு மாதராய்.

(இ - ன்.) ஒருகாலத்திலே துன்புத்தினல் வருந்தினவர்களே (பின்) ஒருகாலத்தில் இன்பத்தை யெளிதாக அடைவார்கள். (அதுபோல) பெண்ணே! நல்லபொறிகளையிழந்த இக்குற்றம்பொருந்திய குழந்தையே (ஒருகாலத்தில்) அன்புபொருந்திய நல்ல குழந்தையாகவாகும். எ - று. (௯)

மணிகண்மற் திரமருந் திவற்றின் மாற்றுவா
தணிலில தாயிடிற் தவங்க டானங்க
ளணிலிர தங்களுா திகளி வீக்புவாம
பிணிமலர்க் குழலிநீ பேணு கென்றனன்.

(இ - ன்.) மணி மந்திர அவுடங்களாகிய இவற்றினால் (இக்குற்றங்களை) ஒழிப்போம்; திராவிடில் தவங்கள் தானங்கள் அழகிய விரதங்கள் முதலியவற்றினால் நீக்குவோம், கட்டப்பட்ட மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடையவளை! (வருந்தாது இக்குழந்தையைக்) காப்பாற்றுகென்று கூறினன். எ - று. (10)

அவலமென் கடலிடை யழுந்து மாதரான்
கவலையிற் சிறிதுகை யகன்று கண்ணெனுங்

குவலய நீரோடு குளிர்ந்த நீரினாற்
றவலரு மைந்தனைச் சால வாட்டினாள்.

(இ - ள்.) துன்பமென்னுங் கடலிலமிழ்ந்த கமலையென்பவள் கவலையினின்
றுஞ் சிறிது விலகி, கண்ணென்று சொல்லுங் குவலையினின்று வருகின்ற நீருடன்
குளிர்ந்த நீரினுலுங் கெடுதலற்ற புத்திரனை மிகுதியாக முழுக்கினாள். ஏ - று.

குவலயம் - குவலையென. இது கண்ணுக்குவமிக்கப்பட்டது. கண்ணீராலுந்
தண்ணீராலு முழுக்காட்டினுனென்பது கருத்து. (கக)

போதக மனையவன் பொருவி னூல்வழிச்
சாதக மாதிக டழையச் செய்துபின்
மேதகு கணிதரை வினவித் தக்கனென்
றோதக வனமுத்தன னொரும கன்றனை.

(இ - ள்.) யானைக்கன்றை யொத்த வல்லவரசன் ஒப்பில்லாத நூல்களிற்
கூறியவகையே சாதகரும் முதலியவற்றை நன்றாகச் செய்து, பிறகு மேம்பட்ட கணித
நூற்புலவரைக்கேட்டுத் தக்கனென்று சொல்லும்படி ஒப்பற்ற புத்திரனைக் கூப்பிட்
டனன். ஏ - று.

கணிதர் - சோதிடர்.

சாதகன்மமாவது அத்திரமந்திரத்தால் நூறு ஓமஞ்செய்து வாமமந்திரத்
தாற் புத்திரன் முகத்தை யெகிர்போக்கிப் பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களை யுச்சரித்து உச்
சியையோந்து புருடமந்திரத்தை வலக்காதிற் செலுத்தல். ஆதிகளென்றது உத்தாபன
முதலியன. உத்திராணமாவது அசுத்தமாகிய அறையினின்றும் சுத்தமாகிய உயர்ந்த
வீட்டத்திற் குழந்தையைச் சேர்ப்புக்குங்கூறியை. உத்தாபனத்தின் பின் செய்யவேண்
டியது நாமகூணமாவதின், தக்கனென்றவழித்தனென்றார். அது பெயரிதெலிற்
செய்யுங்கூறியை. அதன்பின்னர் நான்காமாதத்திற் சந்திமிதித்தலும், ஆறாமாதத்தில்
அன்னப்பிராணமும், பதினமூன்றாமாதத்திற் சவுனமும், ஐந்தாம்வருடத்தில் உப
நயனமுமுதலியனவாம். பிரவாசம் - குழந்தையைக்கொண்டு கோயிலுக்குச் செல்லல்.
உபநயனம் - பரிசுவத்தைத் தரிசிப்பித்தற்குச் சமீபமாகிய நயனத்தைபுண்டாக்குங்
கூறியை. (கஉ)

வெள்ளணி யணிந்தநாட் டொடங்கி வேந்தர்கோன்
பிள்ளையைக் குறித்தற மாதி பேணியும்
விள்ளுதல் கண்டிலன் விழும வெம்பிணி
தெள்ளிய வாண்டுபன் னிரண்டு சென்றவே.

(இ - ள்.) வெள்ளணியணிந்த தினமுதற்கொண்டு ராசராசனாகிய வல்லவன்
தன் புத்திரனைக் குறித்துத் தருமருதலியவற்றைச் செய்தும், துன்பத்தைச்செய்யுங்
கொடியகோயகன் நீங்குதலைப் பார்த்திலன். (இவ்வகையாகத்) தெளிந்த பன்னிரண்டு
வருடங்கள் சென்றன. ஏ - று.

வெள்ளணியணிதல் - மனைவி மகவுயிர்த்த காலத்து வெள்ளணியணிவது.
இது முன்விளக்கப்பட்டது. (கங)

வலலவன் மனையைய யழைத்துக் கூறுவா
னெல்லையில் பொருளெனலா மிழந்து மென்னுட

லலலலலல பகலருந தவததின வாடிபுரு
செலலலசெய மகனபிணி தீரக கண்டிலேன.

(இ - ள்) வலலலலலல தன மனைவியை விளித்துச்சொல்கின்றான் கணக
கில்லாத பொருளுமுழுவதையும் (தானத்தோடும்களாற) போகக்கூடும், இரவுமபக
லும் அரிய தவங்களால் என்னுடைய தேகமீனைத்தும், துன்புசெய்கின்ற மகனுடைய
பிணிகள் போகக்காண்கிலேன (இனியாதுசெயவது) எ - று (கச)

மற்றுள் பொருள்களு மாறு முனமக
ஹமீருந தன்னெனி லொழியக கொண்டுபோ
சறமீனித காழகலை யென்னக கையலாள்
பெற்றவத தினத்தினும் பெருகுதன பெய்கினுள்

(இ - ள்) மிகுதியாகவுள்ள பொருள்களும் ஒழியமுன்னா, மகன (உனபால்
அன்பு) உற்றிருந்தானாயின (அவனை யிக் கிருந்த) அகலக்கொண்டுபோவதாக சிறி
தும் இனிககாலந்தாழக்கவேண்டாமென்று வலலலலலல கூற, கமலையென்பவள் (அப
புதலவனை) என அககாலத்தைக்காட்டிலும் மிக வருததமடைந்தாள் எ - று (கச)

வேறு

அனனே வனனே மனைவ நெஞ்சக சமுலாகி
யெனனே வானே லென்னினிச செயவே லெனநொருது
கொன்னேய கொண்ட மைக்களை வல்லே கொண்டாவ
மின்னே யன்ன னுன்னிடை வாட லெனசெனொடாள்

(இ - ள்) ஐயோ! ஐயோ! அரசன் மன்கிற கோபாக்கினிகொண்டு என்னை
நோவானாகில இனி யாது செய்குவேன்? என்று வருந்தி அசமப்பாருந்திய நோ
யைக்கொண்ட புத்திரனை யுடனே கொண்டு, ஆ ஆ மின்னலை நிகர்த்துணைய
இடையானது ஒசியும்படி (கமலையென்பவா அந்நப்புரத்தினின்ற) வெளிகொண்டு
சென்றாள் எ - று

ஆ ஆ இரக்ககுறி.

(கச)

பற்றா யாரே பண்டுசெய நலலாழ படாகலை
புற்றா யாரே யோங்கிய தீயு முறுகலை
யெற்றே வெனை விரங்கலி னெனரு மிடாரதை
பெற்றே னல்லாற காபிலை யென்றே பெயாருற்றாள்

(இ - ள்) பூவத்திறசெயத நலலாழின்பயன் வளருங்காலத்திற சததுருக்க
ளாயுள்ளோ யாவா! மிகுதியாகிய தீயுழின்பயன் வருங்காலத்தில் நடப்பாயுள்ளோ
யாவா? எற்றேவென்று கலவவதினாள் என்னவரும்? வாமபாகத்தில் உமாதேவியாணா
யுடைய சிவபெருமானையல்லாமல் ஆதரவின்மென்று கருதிச் சென்றாள் எ - று.

வெள்ளிடை நீர்திக கலலத ரதக மிகுபெயததோ
துள்ளுது மாணி கனமென வொடிசு கரநீரதக
களளாகள குழந்தை நிலவென வார்த்தக கலன்கொள்ளை
கொள்ளவுள் வாடி மென்மெல் வேராரு குறுகுறுள்ள.

(இ - ள்.) (கண்டோர் இவன் அழகினர்) செவ்வேனோ! மதவேனோ! திருமாலோ! என்று சொல்லும்படி தக்கனாவன மிகக் கொளியாய்ந்த அழகுடையவனாகி அவயவங்களெல்லாம் விளக்கமுற, நல்ல தாயாகிய கமலையென்பவன் இருகண்களும் ஆனந்திக்கும்படி (அவனைப் பன்முறை) பார்த்து (இருகரங்களாலும்வாரி) எடுத்து (மார்புடன்) அணைத்துக்கொண்டு உச்சிமீமந்து, மனமுருகிய ஆசையாலாகிய இன்பக் கண்ணீரொழுகும்படி உடல்பூரித்தனன். எ - று.

காமனெனினும் வேனெனினு மொக்குமாதலின் அஃதிருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. முருகன் - சிவகுமாரன்; செவ்வேனெனப்படுவோன். காமன் - மான்மகன்; கருவேனெனப்படுவோன். (௨௧)

நாயகன் முனிவா லன்றே நாயிங்குப் போதப் பெற்றுத் தூயவ னெருவன் மெய்யிற் றேன்றிய காற்றான் மைந்தன றீயவன் பிணியி னீங்கிச் சிறந்தன னென்று மாது மேயதங் னிறைபால் வைத்த வெறுப்புவிட் டெவத்திட் டாளே.

(இ - ள்.) என் கணவருடைய கோபத்தாலல்லவா நாயிங்கடையப்பெற்று புனிதமானவனெருவனுடைய தேகத்திலுண்டான காற்றினால், மகன் தனது கொடிய வலிய பிணியினின்று விலகிச் சிறப்புற்றான்? என்று, கமலையென்பவன் பொருந்திய கணவனிடத்தில் வைத்த வெறுப்பையொழித்துக் களித்தனன். எ - று. (௨௨)

அச்செய னகரி னுள்ளா ரனைவரு மயிந்து நானு நச்சியின் னடிசி லாடை நல்கவேற றிருக்கு நாளிற் கச்சர வணிந்த வெண்டோட் கண்ணுதல் பூசை யாற்றும் பொச்சமின் மறையோன் பாத மிருவரும் போற்றி னரே.

(இ - ள்.) அக்காரியத்தை அந்நகரவாசிகள் யாவருமுணர்ந்து தினந்தோறும் விரும்பி இவிய அன்னமும் ஆடையுக்கொடுக்க (அவற்றைப்) பெற்று (உண்டுபெற்றி) வாழ்த்திருக்குங்காலத்தில், கச்சாகப்பாம்பினையணிந்த எட்டித் திருப்புவங்கையுடைய நெற்றிக்கண்ணராகிய சிவபெருமானுக்குப் பூசைசெய்யும் பொய்ய்மையில்லாத (ஆதிசைவ) வேதியருடைய பாதத்தை இருவரும் வணங்கினார்கள. எ - று.

கண்ணுதல் - அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர்; சிவபிரானே யுணர்த்தியது. சிவபெருமானைப் பூசிக்கும்வேதியனெனவே ஆதிசைவவேதியனென்றும் (௨௩) குருபரன் கருணை கூர்ந்து கொதறு தீக்கை யாற்றி நிருமலக் கணேச ருண்மை நிகழ்த்துமெட் டெழுத்தை யோதி மருவுந் கணிக்கு மாறும் வருத்தனை வருத்த வாதே யிருவரு மனுவை யெண்ணி யிருந்தவ மினிது செய்தார்.

(இ - ள்.) குருசிரேட்டன் கிருபையிருந்து குற்றமற்ற சிவதீக்கைசெய்து, மலரகிராகிய கணேசப்பெருமானுடைய உண்மையைக் கூறும் எட்டெழுத்தாலாகிய மந்திரசதை யுபதேசித்து, (அதனைப்) பொருந்துமாறு கணிக்கும்வகையையுங் கூறினன். (அவன்) கூறியவகையே அவ்விருவரும் அம்மந்திரத்தைக் கணித்துப் பெருந்தவத்தை இனிதாகச் செய்தார்கள். எ - று. (௨௪)

வருந்துமெய்த் தவத்தி னுர்க்கு வரந்தர வரத ரெண்ணி முருந்துறழ் முறுவன் மாது முன்னுற முன்னர்த் தோன்றித்

திருந்திய வரங்க ணல்கிச் சிந்தையிற் நிறம்பாப் பத்தி
பொருந்திய தக்கன் முன்னர்ப் பொற்புறத் தோன்றி நின்றார்.

(இ - ன்.) வருத்துகின்ற உண்மைத்தமமுடைய அவர்கட்குக் கணேசப்பெரு
மான் வரமருளும்படி திருவுள்ளக்கொண்டு, முருந்தையொத்த பல்வரிசையையுடைய
கமலபூவென்பவளுக்கு முன்னே பொருந்தும்படி முதலிலே தரிசனமளித்துத் திருத்த
மாரிய வரங்களைக்கொடுத்து, மனதில் அகலாத பத்தியைப் பொருந்திய தக்கனுக்கு
முன்னே அழகுபெறப் (பின்னர்ப்) பிரசன்னமாயினார். ஏ - று.

முருந்து - மயலிறகென்அடி.

(௧௦)

ஒருமுழுந் தாளிற் செங்கே மொருபதம் வைத்த கோலத்
தொருமருப் பிரண்டு காது முக்கணு நான்கு தோளும்
பொருவிலபொன் னுடையு மேனைப் பொலங்கலம் பலவுந் தோன்ற
வீருவருக் காரியா னிற்ப வினைவிழி மலரக் கண்டான்.

(இ - ன்.) ஒரு முழங்காலிலே, செந்நிறம்பொருந்திய ஒருபாதத்தைப்பொ
ருந்திய திருக்கோலமாரிய ஒற்றைக்கொம்பும் இரண்டுசெவிகளும் மூன்று விழிகளும்
நான்குதோள்களும் ஒப்பில்லாத பொன்னுடையும் பிற அழகிய ஆபரணங்கள் பலவுந்
தோன்றும்படி, (பிரமன் திருமாலென்னும்) இருவருக்கும் அறியப்படாத கணேசப்
பெருமான் நிற்க, (தக்கன்) இருவிழிகளும் மலரும்படி தரிசித்தனன் ஏ - று.

பொன்னுடை - பீதாம்பரம்.

(௧௧)

அச்சமு மன்புந் தோன்ற வடியினை பணிந்து சூழ்போந்
துச்சியிற் கரங்க ளேற வொளியிழி யருவி தாழ
விச்சுவ ருப னான விநாயகப் பெருமான் றன்னை
முச்சக முழுதும் போற்று முதலவனைத் துதிக்கின் றானல்.

(இ - ன்.) அச்சமும் அன்புந் தோன்றும்படி (விநாயகக்கடவுளுடைய) திரு
வடியினை வணங்கிப் பிரதக்கணஞ்செய்து, கரங்கள் சிரமிசை யேறவும், பிரகாசிக்கின்ற
கண்களிலிருந்து (ஆரத்) அருவி யொழுதுவும், விச்சுவரூபராகிய விநாயகப்பெருமா
னென்னும் மூவுலகத்திலுள்ள வெல்லோருந் துதிசெய்யும் முதற்கடவுளை (பின் வரு
மாறு) துதிசெய்யலாயினன். ஏ - று.

விச்சுவரூபன் - உலகரூபி. முச்சகம் - சுரர்க்கமத்திய பாதலமென்னும்
மூன்றுலகங்கள். முதல்வன் - ஒவ்வொரு கருமத்திற்கும் முதலிற் பணியத்தக்கவன்.

வேறு.

வேதகர ரணனுரீ வேதமோர் நான்குரீ
பாதமோர் நான்குரீ பதங்களேரா நான்குரீ
பேரதலை மலைமார் புவனகா ரணனுரீ
நாதநின் பெருமையை நிலைவல் லாரெவர்.

(இ - ன்.) வேதகாரணருக்கே தேவரீரே! ஒப்பற்ற நான்கு வேதங்களுந் தேவ
நாதரீ நான்குபாதங்களுந் தேவரீரே! நான்கு பதங்களுந் தேவரீரே! காலம் கடல்
மலை பொருந்திய பூமியாகிய விவற்றிற்குக் காரணருந் தேவரீரே! நாதனே! தேவரீ
ரையெல்லாம் பெருமையைச் சொல்லவல்லவர் யாவர். ஏ - று.

பாதங்களு - கரியை மிரியை யோசனை ளுதனம். மற்றவை வெளி. (௧௨)

புராதனப் பொருளுநீ புறம்பின முன்வினும்
விரவுமெய்க் கரியுநீ மிகுமுப நிடதநீ.
சராசர வருவுநீ தத்துவ முழுதநீ
பராபர நினதியல் பகரவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) பழமையாகியபொருளுந்தேவரே! புறத்திலும் அகத்தினுக்கல்கத்
உண்மையாகிய சாட்சியுந்தேவரே! மேம்பட்ட உபநிடதங்களுந்தேவரே! சராசரம்
களினுருவமுந்தேவரே! தத்துவங்கள் யாவுந்தேவரே! பராபரனே! தேவரீருடைய
இயற்கையைச் சொல்லவல்லவர் யாவர்? எ - று.

உபநிடதம் அநேக ஆயிரமெனக் கூறப்படும். அவற்றுள் ஈதாவாகியமூர்த்தல்
முத்திகோபநிடத மிறுதியாக நூற்றெட்டுச் சிறந்தனவென மூற்காலத்துத் தொகுக்கப்
பட்டுள்ளன. அவற்றையும் மதக்கோட்பாடுடையார் தத்தமக்கேற்றவாறு கையாண்டு
வருகிறார்கள். (கூச)

மூவர்கா ரணனுநீ மூன்றுகா ரணமுநீ
மூவகை யுலகுநீ மொழியுமுச் சுடருநீ
மூவகை யுயிருநீ மூவகை யுருவுநீ
தேவனே நினதரு டெளியவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) மூவர்க்குக் காரணருந்தேவரே! மூன்றுகாரணங்களுந் தேவரீ
ரே! மூவகை யுலகங்களுந்தேவரே! சொல்லுகின்ற முச்சுடர்களுந்தேவரே! மூவ
கையுயிர்களுந்தேவரே! மூவகை யுருவமுந்தேவரே! தேவனே! தேவரீருடைய
திருவருளைத் தெளியவல்லவர் யாவர்? எ - று.

மூவா - பிரமன் விண்டு உருத்திரன். மூன்று காரணங்கள் - முதற்காரணம்
துணைக்காரணம் நிமித்தகாரணம். மூன்றுலகு - சுவர்க்கம் மத்தியம் பாதலம். முச்
சுடர் - சூரியன் சோமன் அக்ஷிணி. மூவகையுயிர் - விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர்
ச்சுலர். இவருள், ஆணவமல மொன்றையுடையவர் விஞ்ஞானகலரும், ஆணவகன்ம
மலங்க ளிரண்டையுடையவர் பிரளயாகலரும், ஆணவகன்மமாயை பென்னு மூலம்
மலங்கலையுடையவர் சுலகுமாவா. மூவகையுரு - தூலவுரு ரூக்குமவுரு காரணவுரு.

இந்திரி யங்களி னிசையதி தெய்வநீ
யித்திரன் முதலிய வெண்டிசைத் தேவரீநீ
யந்திரண் பகலுநீ யறுவகைப் பருவநீ
யெந்தைநின் னுருவினை யியம்பவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) இந்திரியங்களின் சொல்லத்தக்க அதிதெய்வங்களுந் தேவரீரே!
இந்திரன் முதலிய எட்டித் திக்குப்பால்களுந் தேவரீரே! அந்தியும் நடுப்பகுதும் தேவ
ரீரே! அறுவகைப்பருவங்களுந் தேவரீரே! எந்தையே! தேவரீருடைய செயல்களைச்
சொல்லவல்லவர் யாவர்? எ - று.

அறுவகைப்பருவம் - காற் கூடிர் முன்புளி மின்புளி இன்பவனில் மூத
வேனினென்பன. (கூச)

ஏகனீ யனேகனீ யிருளுநீ யொளியுநீ
பிராகிரீ யோகிரீ புலவரெஸ் லாருநீ

சாகர மேழுநீர் தீயவனர்க் குலமுநீ
காசநிங் னடிமலர் மருவவல் லாடெவர்.

(இ - ன்.) ஏகமானவருந் தேவரீரே! அநேகமானவருந் தேவரீரே! இருளூந் தேவரீரே! வெளிச்சமூந் தேவரீரே! போகியுந் தேவரீரே! யோகியுந் தேவரீரே! தேவன்ன் யாவருந் தேவரீரே! சமுத்திரங்களேழூந் தேவரீரே! விசாலமான மலைத் தெருகுகளூந் தேவரீரே! ஆகாயரூபியே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமனாயைப் பெருகுந்தவல்லவர் யாவர்? எ - று.

ஏகன் - ஒன்றியானவன், சாகரமேழு இவை உவரீநீர் நன்னீர் பால் தயிர் கொப் கருப்பஞ்சாறு தேன் என்பவற்றையுடையவை. (௧௭)

அறைபிர மேயநீ யப்பிர மேயநீ
பறையும்பா லணையுநீ பாவனா தீதநீ
நிறைபரப் பிரமநீ நிலமுத லைதநீ
யிறைவரின் னருளினை யெய்தவல் லாடெவர்.

(இ - ன்.) சொல்லத்தக்க பிரமேயமுந் தேவரீரே! அப்பிரமேயமுந்தேவரீரே! சொல்லத்தக்க பாவணையுந்தேவரீரே! பாவனாத்தமுந்தேவரீரே! நிறைத்த பரப்பிரம முந்தேவரீரே! நிலமுதலிய ஐம்பூதங்களுந்தேவரீரே! இறைவரே! தேவரீருடைய திருவருளையுடைய வல்லவர் யாவர்? எ - று.

நிலமுதலின்று மண் நீர் தீ காற்று ஆகாயம். பிரமேயம்-அளவிடக்கூடியது.

மிருதிநீ புராணநீ வேறுபல் கலையுநீ
வருணமோர் நான்குநீ வனமுப வனமுநீ
தருவொடு கொடியுநீ சகலசெந் துக்கணீ
யொருவரின் றன்னிய னுணரவல் லாடெவர்

(இ - ன்.) மிருதிகளுந் தேவரீரே! புராணங்களுந் தேவரீரே! வேறுவகைப் புராண பலகலைகளுந்தேவரீரே! வருணங்கள் நான்குந்தேவரீரே! வனங்களும் உப வனங்களுந்தேவரீரே! மரங்களுந் கொடிகளுந்தேவரீரே! சகலசெந்துக்களுந்தேவரீ ரே! ஒப்பற்றவரே! தேவரீருடைய இயற்கையை அறியவல்லவா யாவர்? எ - று.

மிருதி - தருமநூல் பதினெட்டு. அவையாக்கினோர் பெயரான்வின்ன்கும். அவை மது அத்திரி ஒளிர்தம் விட்டுணு யாஞ்ஞவற்கிய முதலியன. புராணங்கள் - மகாபுராணங்கள் பதினெட்டு; உபபுராணங்கள் பதினெட்டு கலை - அறுபத்துநான்கு வகைத்து. வருணம் நான்கு - பிராமணன் அரசன் வசியன் சூத்திரன். (௧௮)

காமமா திகளுநீ கடும்பசி தாகரீ
காமநித் திரையுநீ நருவினோ தங்கணீ
யேமமார் பொறையுநீ யின்பரீ துன்பரீ
லாமனோ நின்கீழன் மதிக்கவல் லாடெவர்.

(ஈ - ன்.) காமமுதலியனவுந் தேவரீரே! கொடுமையாகிய பசிவுந்தாகமுந் தேவரீரே! அச்சந்தரும் நித்திரையுந்தேவரீரே! சிரிக்கத்தக்க அற்புதங்களுந்தேவரீரே! இன்பமொழுகிய சாந்தமுந்தேவரீரே! இன்பமுந்தேவரீரே! துன்பமுந்தேவரீரே! காமனோ! தேவரீருடைய திருவடிநாயத் திராணிச்சவல்லவர் யாவர்? எ - று

அருளுநீ மறமுநீ உன்புநீ உன்புநீ

வெருளநீ தேற்றநீ வேறுநீ யொன்றுந

குருவநின் குணங்களைக் குறிக்கவல் லாடுரவா.

புண்ணிய தலங்களைப் பொருவிழீர்த் தங்களை

வண்ணமூர்தி திருஞரீ வரதரும வள்ளலீ

பண்ணியம் பலவுநீ பரமதப் பொருளுநீ

யண்ணிலே நின்செய ஸ்தியவல் லாரேவர்.

செய்வினை முதலுரீ செயப்படு பொருளுரீ

செய்வினைத் தொழிலுநீ செய்கரு மப்பய

னுய்வகை யவரவர்க் குதவவல் ஸவனுநீ

மெய்வலாய் நினதுயல் விளக்கவல் லாரெவர்.

வினைமுதல் செயப்படுபொருள் வினைத்தொழிலென இவ்வகை முறையாக [கருத்தா] ஏழுவாய், செயப்படுபொருள், [வினைமுற்று] பயனிலையெனச் சொல்லணி செய்யப்பட்டது. (சுரு)

குணமொடு குறிபல கொன்றைகொள் ளாரயென

எண்ணிலார் மண்ணென வாங்குகழி தூயிரெனப்

பணியுயி ரதலிவெனப் படிதுமத் துதிதகைத்

கணபதி தினத்தியல காணவல் லாடுவார்.

(இ - ன்.) அருவிய மலரும் மணலும்போலவும் உயர்ந்த போலவும் பண்புகளற்ற உயிருருளினரிலும் போலவும் விளங்குகின்ற அந்தந்த மரமிய கண்களால் பெருகாநீன! தேவரீர் குணமும் குறியும் படைக்கக் கொடுத்தவர்தான் தெய்வீகராய் தேவரீருடைய இயல்பைத்தான் உயர்வார் மூலம்? உ - ன்

தமிழ்நாடு - இரண்டாம் பாகம்.

என்றுதோதிரம்பலியம்பிப தக்கன்மு
என்றுதன் அருவமே நான்மறை யானது
மந்தநேர் காட்டுபு மதமழைக் கயமுக
தென்றுநின் துதிகளுக் குவந்தன மென்றனன்.

(இ - ள்.) என்று பலதோத்திரங்களைக்கூறிய தக்கனென்பவனுக்குமுன்னே, மந்தநேர்சொரியும் குளிர்ந்த யானைமுகத்தைபுடைய விராயக்கடவுள் நனமைபொருந்திய தமதுருவமே காண்குவேதங்களிலும் வல்ல முற்கல முனிவராகப் பொருந்தக காட்டி, நீயுரைத்த உன்னுடைய தோத்திரங்களுக்கு மகிழ்ந்தோமெனனர். ஏ - று.

காட்டுபு - செய்யு என்னும் வாய்பாட் டிறந்தகால வினையெச்சம். காட்டி யென்பபொருள். (சுடு)

தம்பிரா னருளலுந் தக்கன் மீட் மெபணிந்
தெம்பிரா னடியனே னிலலினென் றுருவுமுற்
றும்பரா புகழ்கர வோங்கிரான வாழுமா
நம்பிரான் றருகென நாதன ரோதுவரா.

(இ - ள்.) (இவ்வகையாக) விராயக்கடவுள் அருளபுரியவுந் தக்கன் மறுபடியும் வணங்கி, எமதுபெருமானே! அடியேன கிரகத்தில் அட்டலட்சமிகளும் பொருந்தித் தேவர்களும் புகழுமபடி மேம்பட்டு யான வாழும் வகையாக வந்தருக. நம்பிரானே! எனவேண்ட விராயக்கடவுள் திருவாயமலாந்தருள்கினரா ஏ - று.

வேறு

மூக்கல னெனுமபெயா முனனெம மாறபெறுந்
தக்கவ னவனுருச் சாரநத் நமமுடை
மிககவில வுருவுகான் விளமபு மனனவன
பொக்கமற நெமதடி பேரறறும பததியான.

(இ - ள்.) முறகலனென்னும் பெயரைப் பூரவத்தில் எமமாற்பெற்ற தக்கவனுடைய அவனுடைய உருவத்தைச்சார்ந்த நமமுடைய மேம்பட்ட இவ்வடிவினைக் காண்பாயாக. சொல்லிய அம்முற்கலமுனிவன பொய்ம்மையின்றி எமமுடைய திருவடியைத் துதிசெய்யும் பததியுடையவன். ஏ - று. (சுஎ)

பொக்கம் - பொய்ம்மை.

அவனுயிர நமகருகு வான பெற்றியா
வனுரு நமதுரு வதனைத் தேற்றவா
னவனுரு வாகியு மளித்துக் காட்சியை
பவனுருக் காற்றினின் னரிட்டந திரத்தனென்.

(இ - ள்.) அம்முற்கலனுடைய உயிரானது நமகரு வடிவமானதன்மையால், அவனுருமே நமதுருவென்பதனைத் தெளிவுக்கும்படி அவன்வடிவமாகியுந் காட்சி செய்துவிடுதோம். அவன் தேவத்தினின்ற தோன்றிய காற்றினால் உன்னுடைய உருவத்தை விவகிக்கும். ஏ - று. (சுஅ)

அவனவன் றனைச்சு னடைதி தக்கனே
அவனவன் றனைச்சு னடைதி தக்கனே

பொன்னக ராசேனப் பொலிவை போடுகிற
முன்னவன் மறைந்தான் முழுகொள் விமனே.

(இ - ன்) தக்கனே! அம்முற்கலமுனிவனைச் சரணமனுடையகடவுளை. (அவ்
னே) உன்னுடைய மனதிலுள்ள விருப்பவசையெல்லாம் நிறைவுச்செய்வான். (அத்
னால) உயர்வாகிய பொன்னகரத்திற் கரசனாகிய இததிரனைப்போல விளங்குவை.
செல்கவென்று திருவாய்மலாரதருளி முற்பட்டவராகிய விநாயகக்கடவுள் அந்தர்த்
தான மாயினர். கிரீடமணிந்த வீமராசனே! (என்று விசுவாமிததிர முனிவர் அவனு
டன் கூறினா) ஏ - று. (சுக்)

தக்கன்பிணிரீங்குபடலம் முறறிற்று.

ஆதீத் திருவிருத்தம் - கட்டுநீக.

முக்கலர்தக்கனாக் குபதேசித்தபடலம்.

கற்றைச் சடிவத் தேரமபன காட்சி கொடுத்து மறைதலொரும
பெற்றம் பிரிந்த கனநெனவும் பெறுநதாய் பிரிந்த மகவெனவும்
பற்றும பொருள்கைப் பெற்றமிழந்த படாகூ வறுமை யானெனவுஞ்
சற்றுந தரியா துளங்கரையத் தக்க நிலமேல் வீழ்ந்தெழுந்தான்.

(இ - ன்) கற்றையாகிய சடையையுடைய விநாயகக்கடவுள் காட்சியளித்து
மறைந்தவுடனே, தக்கன் பசுவைப்பிரிந்த கன்றுபோலவும், பெற்றதாயைப் பிரிந்த
பிள்ளைபோலவும், தேடத்தக்க பொருளைக் கையிற்பெற்றுப் போக்கடித்த துன்ப
மிகக் வறுமையானபோலவும், சிறிதுபொழுதுத் தானாமல் மனங்கொய் பூமியின்
மேல்விழுந்து (புரண்டழுது) எழுந்தான். ஏ - று (சு)

சென்ற திசையை யெதிரோக்குந் திசைக் டோறுந் துரீஇச் செல்லு
நின்று பெருமா னருள்புரிந்த நிலத்திற் கிடந்து புரண்டலறு
மன்றல் கமழ்ந்த முடிமிகைந்த மாலை யெனவே மலர்ந்ததுணாக்
கொன்றை மரத்தை யெதிராவணக்குந் குறுகித் தழுவி நனிமோக்கும்.

(இ - ன்) (விநாயகக்கடவுள்) சென்றதிசையை யெதிரோபார்ப்பான்; திசை
களிலெல்லாம் தேடிச்செல்லுவான்; கணேசப்பெருமான் நின்று அதுக்கிரகஞ்செய்த
விடத்தில் விழுந்து புரண்டு அலறுவான் வாசனையீசத் திருமுடிவிற்கட்டிய திரு
மாலையைப்போல மலர்ந்த மலாகொத்ததுக்களையுடைய கொன்றைமரத்தை யெதிரே
பணிவான்; கெருங்கி (அதனை)த் தழுவி மிகவும் மோப்பான். ஏ - று

காளைச் சுரும்பு நறைபருகுந் கமலத் தடமே புள்ளிஇழே
வாளைக் கயமே பகன்மிகலகே மாட நிராயே கபோதகரே
பாளைக் கழுதே மடற்பிளையே பயிலு மன்றிற் குருகினமே
பாளைக் கருதார்க் கருளாத சாயி வரவுந் கண்டிதே.

(இ - ன்) இளம்பூவையுடைய கமலத்தைத் தேடிப்பருகும் காமராசகட
வுடைய பற்கைசாதிக்கனே! வாளைக்கள் யொண்ணிய கயங்களைப் பொருத்தி

தான் என்றோ! விரைவாகப் பாடல்களே! தபேதத்தோ! பரிசுதையுடைய
கருமரங்கோ! மடவியுடையபாடல்களே! சஞ்சரிக்கும் அன்றிப் பறவையின்
கோ! (தம்முடைய) திருவடியைத் தியானஞ்செய்வதற்கு அருள்புரியாத
கருமரங்கோ! கருமரங்கோ! எழுந்தருளவுத் தரிசித்தீர்களா? ஏ - று.

தபேதம் - கருப்புரு. அகன்றில் - ஆனன்றில்.

“வானைக்கயமே மகன்றில்களே” எனப்பாடல்கொண்டு, “வானைக்கள
பொருந்திய கயத்தின்மேவும் அகன்றில்களே” எனப் பொருளுரைப்பாரு முனர். (க)

கியன் மலர்ந்த கருணைமுக மனைய முகமபெற றீரென்று
வெய்ய களிறிற் றடிதாழமு வளங்கு முருவி னிரத்ததெனச்
செய்ய தளிரைக் கற்குப்புந் தேடினடிபோன் மலர்ததெனப்
பெய்யு மதுப்பந் கயமலரைப் பெரிது மிறைஞ்சிப் பழிச்சுமால்.

(இ - ள்.) எம்பெருமானுடைய மலர்ந்த கிருபாமுகத்தையொத்த முகத்
தைப் பெற்றிருக்கின்றீர்களென்று, கொடியயானைகளின் கால்களைப் பணிவான், பிர
காசிக்கின்ற (இறைவர்) திருவருவைப்போல நிறமுற்றிருந்ததென்று சிவந்ததளிரை
கைக் கைப்புலாது; கணேசருடைய திருவடிபோல மலர்ந்ததெனது தேன்
சொரிகின்றதாமராமலரை மிகவும் வணங்கித் துதிபுரிவான். ஏ - று (ச)

மெழுகா சமுதூர் நெனவிளகி மெய்வே ருகி யில்லாதே
யெழுபே ராவ மந்தரத்தா லிலகு மருளா ழிபைக்கலககி
முழுதா னந்தச் சுவையமுத மொண்டு பருகி மாணுககா
குழுவா தரிக்கு முக்கலனா கோதி லிருக்கை சென்றித்தான்.

(இ - ள்.) மெழுகானது பொருந்திய தீயிறப்பட்டாறபோல (மனம்) இளகி,
உடல் வேறுபட்டு இவ்வகையாகவே, எழுகின்ற பேரொலியையுடைய மந்தரத்தி
னில், பிரகாசிக்கின்ற கிருபைக்கலைக் [கடைந்து] கலககி மிக்க ஆனந்தமென்னுஞ்
சுவையையுடைய அமுதத்தைமொண்டு பாணஞ்செய்து, மாணுககா கூட்டத்தைத்
சுர்க்கும் முற்கலமுனிவருடைய குற்றமில்லாத ஆசிரமத்திற்போய்ச் சேர்ந்தன்.
(தக்கனென்பவன்) ஏ - று. (சு)

தாவில் வேத முதலான சகல பொருளு மிகத்தெளிந்த
தேவ தேவன் திருவடியைச் சிறப்ப வுணர்த வந்தவத்தான்
மேலி யோகப் பெருவலியால் வேண்டு முருவங் கொளத்தக்கான்
பூவில வேறு கதிரவன்போற் பொலிமுக் கலனை யெனாகண்டான்.

(இ - ள்.) கெடுதல்லலாத வேதமுதலிய எல்லாப்பொருள்களையு மீருதியா
கத்தெளிந்து தேவதேவனுடைய திருவடிகளை மேம்படக்கொடுத்த, அருந்தவத்தினு
லும், பொருந்திய யோகத்தின் மிக்கவலிமையாலும் விரும்பிய வருவங்களைக் கொள்
ளத்தக்கவராகிய பூமியிலுள்ள வேறுருரியனைப்போல வளங்கும் முற்கலமுனிவரை
பெய்திரேகண்டான். (தக்கன்) ஏ - று. (சு)

புன்னுந் கருணை விழிமுன்று மலர்த்தை நான்கும் பேரமுது
தான்னு மேனை யவயவமுந் துலங்கச் சிறப்ப தாழாமே
பொன்னின் மணியி னுருக்கொண்டு பூசை புரியுந் கணபதியி
னானை மலர்ச்சி வளங்குணைய நயப்ப நோக்கி யெகிர்பணிந்தான்.

(இ - ள்.) நிலைபெறுங் கிருபையையுடைய திருவிழிகள்மூன்றும், தாமரை மலர்போன்ற திருக்கரங்கள் நான்கும், மிகக் அழகும், கெருங்கிய பிற அவயவங்களுள் விளங்க, சிறப்பிதிழுறைபிறழாது பொன்னாலும் நவமணியாலும் உருவஞ்செய்து பூசைபுரியுங் கணேசப்பெருமானுடைய நல்ல மலர்போன்ற சிவந்த உய்யுப்பாதங்க ளும் விருமபத் தரிசித்து எதிர் வணங்கினன எ - று (எ)

தண்ட மெனவே விழுநகபடி. தனையி னெழுது கிடந்தெழுந்து [யத் கொண்டன மழையின் விழிப்பொழிபக கோடை பெனநெட யெய்த்பெயி கொண்டு புரிந்து பரவரணயக தொழுது நிறப் வவணையெயி கண்டு பெருகன பிணையியந்து கருணை கூருது முனிசசெவவன.

(இ - ள்.) தண்டத்தைப்போல விழுநகபடியே பூமியினமேலே நெடுநெர மிருந்து (பின்னர்) எழுந்து, மேகமழையைச்சொரிவதுபோல, கண்கள் (நீரைச்) சொரியவும், கோடைபோலப் பெருமூச்செறியவும் பணிவிடைசெய்து, பரவரணைப் பணிந்து (தக்கன) நிற்க, முனிசசெவவராகிய முற்கலமுனிவர அவனை யெதிரேயாதது மிகக் அன்பினைவியந்து கிருபைமிருந்து எ - று (அ)

வேறு

பெயாநினக் கியாது பிள்ளைய பேணிவாழுகரம் யாது
நயமுற மனக்கின் வேட்ட நனபொரு ளெகடுசொல லென்றான்
நயவுறு முனிவன செஞ்சொற றணணிமிழு னுண்டு தக்க
னயாவதீர கருரை கூப்பி யனைததையுஞ் செப்ப ஓற்றான்.

(இ - ள்.) பிள்ளைய! உனக்குப்பெயாது? விருமயிவசிகரு நகரம்யாது? கணைபெற மனதிற்குந்திய நற்பொருள் யாது? அவற்றைச் சொல்கவென்றான். கிருபைபொருந்திய முற்கலமுனிவரது செவ்விய சொற்களாகிய குளிரந்த அமிரத்த தைப்பருகி தக்கன சொல்கன்று அழகியகைகளைக் கருவித்து (அவாவினுவியவற்றிற்கு விடையாக) எல்லாவற்றையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினன எ - று (க)

வேறு

கெடுமுருகு சோலைவளர் தேயங்கரு நாடம்
பானுபுரம் வாழபதிப் திக்கணர் சாளும
வானுயார் நபுடைய வல்லவனென றதை
காடுமுருகு கூந்தலுடை யாள்கமலை நற்றய.

(இ - ள்.) தேடுமுருகு சோலைகள் வளரப்பெற்ற கருநாடதேயம் - அதிக் யான வாழுகரம் பானுபுரம் - அப்பாதுபுரத்திலு அரகபுரியும் மிகக் உயர்ந்த சிறப் புகளையுடைய வல்லவராகன எனயிதா - தேனசொரியும் அனகத்தையுடைய கமலை யெனப்பவன் எனனுடைய நற்றய எ - று.

நற்றய - நனந்தாய

(ஈ)

காட்சியெய்தி கண்ணுமுறை கேள்வியொடு காது
மாட்சிபுரி வாகுமற வனகுறள னுகி
மூட்சியெய்தி ருமபிணியின் மூழ்கிமுடை நார
காட்சியெய்தி மாம்பொழுதே நயடிபே னுற்றேன்.

இ - ன்) பணியைச் செய்கின்ற பேசுதலுடையவாயுமசலக் கொடிய ருள்ளனாகி,
முன்செய்கின்ற பெரிய வியாதியில் அமிழ்ந்து முடைநாற்றம் வீசுமபடி, பூர்வதிற,
கொண்ட பரவுங்களை அடியேன் பிறக்கையிலேயே யடைந்தேன் எ - று.

குருதிஞ்செவிமெழுகைத்தன்மையுங் குறட்டன்மையும் திராநோயும் உடைய
விவரங்களை என்னுந் தேன் எனபது கருத்த. (கக)

பன்னிருபி ராயமவரை பல்வகை திறநது
மின்னலொழி விப்பலென வெருதைமு பல வுபுறுப
பிணனாமுனி வுறழி உப பிறறவளகொ ணாநதிக
கொன்னகரின வண்பல்கள கொள்ளுமொரு நாநின.

இ - ன்) பணியினை வயது வாயில், பலவகை மாண்புகளாலும (எனக்குள்ளு)
துயரத்தை யொழியச்செயலேவெனது, என தோதடாகய வல்லவரசன முயற்சி
செய்து, (அவை பயனறாமைபில்) பிணனாக கொப்புகொள்ளவும் என்னுடைய தாயா
ணகள் என்னைக்கொண்டிருந்த இந்நகரத்தில வணமைதங்கிய பிச்சைவாகி (என்
னைக்காத்த) வரும் ஒருநினைத்திலே. எ - று

பல்வகைத்திறமென்றது மணி மந்திர ஓளடதாதிக்களை (கஉ.)

வீதியிடை நீயிரவர மெய்யினெழு காபமு
லேதமுழு துமபயிய விவவுருவ னுனை
போதகனெருத்தனமுள போகுகின மனு வெண்ணச
சோதியெதிர் தோனயியெனை தூண்டினே யுறநேன.

(இ - ள்.) வீதிவழியே தேவரீர் வருகையில, (தேவரீருடைய) தேகத்திலே
முந்த காற்றினால் (அடியேன்) துன்பமுழுதுமொழிய, இவ்வடிவையுடையவளுனேன்.
குருக்கொருவருடைய திருவருளாறகிடைத்த மந்திரத்தைக் கணிக்க, சோதிக்கொரு
பிராகிய கணைசப்பெருமான் பிரசன்னராகி என்னைக் கதாண்டவால் தேவரீர் வரையடைந்
தேன். எ - று.

மனு என்றது அஷ்டாங்குர மந்திரம் (கங)

மழுக்கமல மாலைமலி மேதகமு மேந்தி
வழுக்கறுத னுதுருவின் வகதவிதை மெனடி
முழுக்கறுத திவ்வுருவின் முறையெதிர் நின்ற
இனமுழுக்கமுடை யீரக குமிதை வறகுமுரு லொன்றே.

(இ - ள்.) மழுப்படையும் தாமரைமலர் மாலையும் மிகக் மேதகமுந்தாங்கி,
முற்றற்ற தன்னுருவுடன் எழுந்தருளிய கணைசப்பெருமான் அதன்பின்னர், தேவரீ
ருடைய இவ்வுருவ முழுவது முற்றப்பெற்று எதிரே நின்றனா (ஆதலின்) கல்லொ
ருத்தருடைய தேவரீருக்கும் இறைவராகிய விராயகப்பெருமானுக்குத் திருவுருவ
வடிவமுறையாம். எ - று.

சுதை இதில் ஆதி ஆறுருபு. ஆறெருமைக் கதுவுமாதவும் - பன்
கதுவுமுருபாம் எனபது குத்திரம். (கச)

சுதைகைய தும்மருளி னுலகில வாழ்வு
சுதைகைய தும்மருளி னுலகில வாழ்வு

பத்தியும ளித்தருள்க வென்று பணிந் தானப்
புத்திரனை நோக்கியுயர் பூசுரன் ளும்பும்.

(இ - ள்.) அத்தன்மையாகிய (சிறப்பினையுடைய) தேவரீருடைய திருவிரு
ளால் உலக வாழ்க்கையையுடைய விரும்பினேன். திருவிழிகளாற் கிருபைதந்து புத்
திமையையுங் கொடுத்தருளவேண்டுமென்று (தகநன்) வணங்கினன். அச்சிறுவனா
கிய தக்கனைச்சிறந்த முக்கலமுனிவர் பாடித்துக்கூறுகின்றார் எ - று.

விழிக்கருணை - கிருபானோக்கம். பூசுரன் - பூலோகதேவன் ; அந்தணன். ()

வேறு

நீயே பெரும்பாக கியமுடையை நீயே யுடம்பின் பயன்பெற்றோய்
நீயே வேண்டுங் காரியத்தை முடித்துக் கொண்ட நிறைதவத்தோ
னீயே முக்கண் விநாயகனபா நிகரி லாக வளபுடையை
நீயே முற்றத் துறந்தோனு நீயே சீவன் முத்தனுமே.

(இ - ள்.) நீயேயிதக் செல்வத்தைப்பெற்றவன். நீயே (மாதா) தேகத்தா
லாய பிரயோசனத்தை யடைந்தவன், நீயே செய்யவேண்டிய காரியத்தைச்செய்து
முடித்துக்கொண்ட நிறைந்த தவததையுடையவன்; நீயே திரிநெத்திரவகனையுடைய
விநாயகக் கடவுளிடத்தில் ஒப்பில்லாத அனபுடையவன். நீயே முற்றத்தற்றந்தவனும்
நீயே சீவன் முத்தனுமாயினே. எ - று. (கக)

தேவ வருட மாயிரம்பின் செல்ல வரிய தவமுடித்தும்
பாவ மகலத் தியானித்தும் பல்வே றான பணிபுரிந்து
மேவ வெனக்குத் தெரிசனநதா னீந்தா னிலலை யிமிசருப்புப்
பூவ ரிதழித் தொடைவேய்ந்த பொலம்பூளு சடிவத் தேரம்பன்.

(இ - ள்.) ஆயிரத் தேவவருடங்கள் கழிபத்தக அருந்தவஞ்செய்து முடித்
தும், பாவமொழியும்படி தியானஞ்செய்தும், பல்வேறு வகைப்பட்ட புணிவிடைகளைச்
செய்தும், ரீங்காரஞ்செய்யும் ண்டென்பொருந்திய அழகிய கொணரைமலர்மலை
யணிந்த அழகிய பொன்னிறம்பொருந்திய சடையையுடைய விநாயககடவுள் எனக்
குப் பொருந்தத் தரிசனங்கொடுத்தானிலன் எ - று.

மாதாவருடம் ஒன்றுகொண்டது பிதரர்கட்கோர் தினமென்றும் அவ்வகைய
தினங்களாலாய வருடமொன்று கழிவது தேவர்கட்கோர் தினமென்றற்கு சொல்லப்
படும். அவ்வகைய தினங்களாலாய வருடத்தைத் தேவருடமென்பர். (கக)

வேறு

மூவர்க ளுலகத் தார்க்கு முத்தொழில் புரியு மாபோன்
மூவர்க டமக்குத் தானே முத்தொழில் புரியா நின்ற
மூவர்கண் முதல்வனுன முதலிலா முதல்வன் பாத
மூவகைக் கரணத் தானு முயங்கினை நினையா ரொப்பார்.

(இ - ள்.) (பிரமனாதி) மூர்த்திகள் மூவரும் உலகத்தாருக்கு (சுருட்டிமுதலிய)
முத்தொழில்களைச்செய்யும் வகைபோல, (அப்பிரமனாதி) திரிமூர்த்திகளுக்கே (சுரு
ட்டிமுதலி) முத்தொழில்களைச் செய்கின்ற திரிமூர்த்திகளும்கூடிய ஆதியில்லாத முதற்
கடவுளாகிய தணைப்பெருமானுடைய திருவடிபையு (முன வாக்கு காயமென்னும்) திரி

சுரணங்கனாலும் (முறையே) சிந்தித்துத் துதித்துப் பணிந்தனை. உனக்குச் சமான யாவார் யாவர்? (ஒருவருமில்லா) எ - று.

மூவர்கள் - பிரமன் விண்டெருத்திரன். முத்தொழில்-ஆக்கல் காத்தல் அழித்தல், மூவகைக்கரணம் - மனம் வாக்கு காயம். (கௌ)

அந்தணர்க் கழலின் வண்ண மாகியோ குழப்போர்க் கெல்லா மந்திர வண்ண மான வள்ளலென் கண்ணுற் றாங்குள் முந்துறத் தோற்றித் தெல்லா மொழிந்தனை யுதவுங் கைமமா மெத்தெனத் தழுவித் கொண்டங் கிலகுட றைவந திட்டான்.

(இ - ள்.) வேதியர்களுக்கு யாகாகினியின் வடிவமாகி, யோகஞ்செய்வார் யாவர்க்கும் மந்திரவடிவமாகிய கணநாதப்பிரான் என் கண்ணெதிரே பொருந்தினது போல, உன்முன்னே பிரசன்னமானதை முடிவதுங் கூறினை. (உனக்குயான்) செய்யத்தக்க பிரதிபுபகாரயாது " எனறு, (முகவமுனிவர் தக்கனாட்டைய) விளங்குகின்ற உடலைத்தடவினார். எ - று.

வள்ளல் - வரையாது கொடுப்போன். எது - எது என்றதன் விகாரமென்றாவது, தெலுங்குபாடையிலிருந்துவந்த திசைச்சொல்லெனாவது கொள்க. (கக)

அளவளா யிருந்த பிணை யககர மொன்றே யாகி வளமெலா மருளோ மபன் மந்திர கக்கன் காதிற் கொளவுப தேசித் தெண்ணுங் கொள்கையு மருளிச செய்தா னிளவிலக் காணா னுட யெய்தினான் கமலை தானும்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு) அளவளாவியிருந்த பிரகு, (முகவமுனிவர்) எழுந்தோன்றையாகி எல்லா நலத்தையும் கொடுக்கத்தக்க விதாயகப்பெருமானுடைய மந்திரத்தை, தக்கன்செவியிற்கொள்ளும்படி உபதேசித்தது, அதனைக்கணிக்கும் முறைமையையும் அருளிச்செய்தனா. கமலையென்பவன் தன புத்திரனைக் காணாதவனாகித் தேடிக்கொண்டு (அங்கு) வந்தான் எ - று.

அளவளாவல் - கலந்தபேசல் முதலியன. "மந்திரம்" என்றதை "அக்கர மொன்றையாகி" எனறதால் ஏதாடகாமந்திரமென்க. (உ0)

வணங்கினன் முனிவன் பாதம வழுத்தின ளிருடி ரோக்கி யணங்களு யிலவ னு நீயு மருமறை யாநது மெட்டாக் குணங்குறி கடநக நாகன் கொழியருட் கிலக்க மானீர் பிணங்குபல் வீனாயும வென்றிர் பெறுவதென் னினிமே லென்றான்

(இ - ள்.) முக்கலமுனிவருடைய திருவடிபைப்பணிந்து துதிசெய்தனன் முக்கலமுனிவர் (கமலையைப்) பார்த்து, பெண்ணே ' இச்சிறுவனும் நீயும் (ஆகிய விரும்பும்) அரிய வேதங்கள் தேடியுங் கண்டறியாத குணங்குறிகள் கடந்த விராயக்கட, னுடைய மிக்க திருவருளுக்கு இலக்கானீர்கள், துன்புசெய்யும் பலவினையையு மொழிந்தீர்கள்; இனிப்பெறவேண்டியது யாது. எ - று. என்று கூறினார். எ - று.

வணங்கினளென்பது முற்றெச்சம். (உக)

மந்திர மான வேக வின்னநின் மகற்குச் சொன்னோரு நின்றதவிற் கணித்து முற்றிற் றிகிரியொன் றுருட்டி மண்மே

விந்திரன் முதலே ரெண்ண விரூங்கா சானும் வாழ்க்கை
தந்தியி மிறைவென்னு சாற்றின விதுவு மேலோன்.

(இ - ன்.) (மகா) மந்திரமாகிய ஏகாட்சர மந்திரத்தை உன்புதல்வனுக்குப்பதே
சித்தோம். அவன் மனதாற்கணித்து முடிப்பானாயின், பூமியின் மேலே ஓரே சக்கரத்
தைச்செலுத்தி, இந்திரன்முதலிய தேவர்களும் (அவன் போகத்தை) எண்ணும்படி
வீற்றிருந்தரசாள்வான். தலைகளுகிய கணநாசப்பெருமான் நல்வாழ்வுதருவான் என்று,
மேலோனாகிய முக்கலமுனிவன் இச்சையுங்கூறினான். ஏ - று (உஉ)

என்றுரை யாமெ வேலை யிலங்குவேல் விமன் றுந்நது
கன்றுகோய் முனிவன் மெய்யிற் காறழிநான் முழுதுந தீர
என்றுவல் வினாந்தே ரமப னவெனெதிர் தேவாற் றவன்னான்
தென்றுசெய் தவம்பா தென்னா சொல்லுவான் காதி மைந்தன்,

(இ - ன்.) என்றிவ்வாறு சொல்லுங்காலத்தில், பிரகாசிக்கின்ற வேற்படை
தாங்கிய வீமராசன்பணிந்து, தன்புசெட்கின்ற நேயானது முக்கலமுனிவனுடைய
உடற்காற்றினால் முழுதமொழியும், அக்காலத்தில் விராயகருரில் அரணுககெதிரே
மிசையும் வினாந்து பிரசன்னமாகவும் அந்தத் தக்கனென்பவன் பூர்வததிற்செய்த புண்
ணியம் யாதா? என (விசுவாமித்திரமுனிவனார்) க்கேட்க, காதிராசன் புதல்வராகிய
விசுவாமித்திரமுனிவர் கூறுகின்றார். ஏ - று. (உஉ)

முக்கல, தக்கனுக்குப்பதே, சித்த, தபாடபெ முற்றிற்று.

அ. 1. திருவிருத்தம் - ௨௨௮௯.

வல்லாளன் வேதவிரிநிங்குபடலம்.

மந்தியுகள மலர்சொழுநதேன் மழையிற பொழியும் பொழிலுடுத்த
சிறுது தேயந தனிவளத்தாற் சிறந்த பல்லி மெனுமபாத்தில்
வந்த வசியன் கரியான வென்னும பொயான் மனைகற்பி
னிந்து மதியோ டறம்பலவு மியறாழி யினிது வாழ்நாரில்.

(இ - ன்.) மந்திரப் பாம்பலாற் பூண்டிலுள்ள செழியதேனைது மழையைப்
போலச் சொல்கின்ற சோலைகுழந்த சிந்துதேசத்தில், பல்வளங்களாற் சிறப்புற்ற
பல்லி மரத்திலே பிறந்த கலியாணனெனனும் மெனையுடைய எவ்வென் தன்மனைவி
யாகிய கற்பினைபுடைய இத்த மதியென்பாருடன் பலநரும்களையுஞ்செய்து இனி
தாகவாழ்க்காலத்தில். ஏ - று. (௧)

இந்து மதியென் பான்வயிற்றி வீட்டுந் தொல்லைத் தவக்குறையான்
மைந்த நெருவன் வந்துதித்தான் வலிகளை சால வினைபலவுஞ்
சிற்தை மகிழ வினிதாற்றிச் செம்பொன் முதலாம் பலபொருளு
கந்த நுளர்க் குளந்தழைப்ப வளித்து நாளும் வினைபுரிந்தான்.

(இ - ன்.) இந்துமதியென்பவன் வயிற்றில், தானே தேடிய பழையதவக்குள்
வினைபுடைய புதல்வனொவன் உத்தகோன்றினான். (அதனை) கலியாணனாகிய

மிக்க பலசெயல்களையும் மனங்களிற்கும்படி இனிதாகச்செய்து, செமவொழுதலாகிய பலபொருள்களையும் வேதியர்களுக்கு மனமடங்கும்படி தானஞ்செய்து தினந்தோறும் நற்கருமங்களைச் செய்தனன். எ - று.

(உ)

நன்று மனையி னலங்கரித்து நாண்மூன் றான நற்றினத்தி
லொன்றுக் கணிதர் வல்லவனென் றுரைப்பக் கேட்டு வல்லாள
னென்று பெயரிட் டான்வசிய னிருந்து தவழ்ந்து நடந்தறிவு
தன்ற வெழில்சேர் வல்லாளன் சுடர்வெண் மதிபோல் வளர்நாளில்.

(இ - ள்.) அவ்வவசியன் மிகுதியும் வீட்டில் அலங்காரத்தைச்செய்து மூன்
றுத்தினமாகிய நாளில், பொருத்திய சோதிடர்கள் வல்லவனென்று சொல்லக்கேட்டு
(அக்குழந்தைக்கு) வல்லாளனென்று பெயரிட்டான். (முறையே) உட்கார்த்து தவழ்ந்து
நடந்து அறிவடைய அழகு மிக்க வல்லாளன் பிரகாசிக்கின்ற தாவன்யமான 'சந்திரன்'
போல வளருங்காலத்தில். எ - று.

(க)

வேறு.

புறவின மல்கிய பொன்னணி மாடஞ்
சிறுருட னுட்டயா செவ்வியி னீங்கிச
சுறாமலி பூந்தடந் துன்ன வெழுந்த
விருன்மலி சோலையி லெய்தின னோர்நாள.

(இ - ள்.) புறவின தொகுதிகக பொன்னன்செய்த அழகிய மாளிகையி
னின்றஞ் சிறுவர்களுடன் நீயி ஒருநாள் விஜயாடல்செய்யுகாலத்தில் மகரீன்
கள் மிக்க மலர்த்தடாகங்களை பொருந்த வளநகர சேண்டுகள் மலந்த சோலையில்
அடைந்தனன். எ - று.

செவ்வி - காலம் சுரு - டியின் டூரல் - சேனகடு

(ச)

நலங்கிளர் முனவினை நன்னலு மாந் ிகா
ருலங்கொடு வைத்தொடு கொமரின னென்றே
யலங்கிய திம்புன லரட்டி நறுந்தே
னிலங்கலர் துய்ப்பணிந் தேத்தி பநைமுன்.

(இ - ள்.) நன்மை விளங்கும் பூர்வ புண்ணியமடையவும், அவ்விடத்திருந்த
ஓர் உருண்டகலில் கொண்டிக் க வைத்து ஏகர்த்தாகைய விநாயகக்கடவுளையென்று
(அதனை) அசைக்கின்ற மதுரமாகிய நீராலபிடித்து நல்லதேனுடன் பிரகாசிக்கும்
மலர்களாலருச்சித்து வணங்கித் துதித்து நீங்கினன். எ - று.

ஒருகொம்பினென்றது விநாயகக்கடவுள் கயமுகனெடு போர்புரிசையில்
அவன் எவ்வகையாயுத்தாலு மிறவாது வரம்பெற்றிருப்பது கருதித் தமதுவலக்
கொம்பைமுரித்தெரிந்தனரென்பது சரிதமாதலின்.

(இ)

மற்றைய நாளு மகாருட னேகிப்
பற்றின் மலர்ப்புகழ் பந்தரு மிட்டு
முற்றின மென்ன முடித்தன னண்ணற்
கற்றமி லீயினை யாட்டரும் புகை.

(இ - ன்.) (அதன்பின்னிட்டு) மற்றைத்தினத்தஞ் சிறுவர்களுடன் சென்று மனப்பற்றுடன் பசியமலர்களாற் பந்தருமிட்டு முன்னாற்செய்ததுபோலவே வீணையாட்டாலாகிய அரியபூசையை விநாயகக்கடவுளுக்குக் குந்தமில்லாது செய்துமுடித்தனன். எ - று.

(க)

வேறு.

இன்ன வானுவல் லாளன் பூசையி யற்று நாளினி லோர்தினர் தன்னை நேரும காரின் வாழ்வுத யங்கி ரும்பதி நின் றுபோயன்ன மாடும லாத்த டங்கள் னிந்து சீதன் மார்ந்துகார் மின்ன ளாவிய சோலை யெய்திமி குஞ்சி றார்களை யேவினான்.

(இ - ன்.) இந்தவகையாக வல்லாளன் பூசைசெய்து வருநாளில் ஒருநாள் தனக்கொப்பான புத்திரர்களுடன் வாந்தங்கிய பெரியநகரத்தினின்றும் புறஞ்சென்று அன்னங்கள் மூழ்கும் பூந்தடாகங்கள் அழகுற்றத் குளிர்ச்சிபெற்று மேகமும் மின்னலுங்கலந்த சோலையையடைந்து, மிக்கசிறுவர்களை (தொழில்செய்ய) ஏவினான். எ - று.

பலர்கள் காவண நாட்டி னார்பலர் பல்லி யங்களி யம்பினார் சிலர்செ முங்களி யிட்டி னாரசிலர் தேம லர்த்தொடை யாக்கினு ரலர்செ யும்புன னல்கி னாரசில ரானினைந்துமுய்த் தாரசில ரிலகு சாந்தமு யிஞ்சி னாரசில ரின்ன ராயினர் யாவரும்.

(இ - ன்.) பலர்பத்தலிட்டனர்; பலர்பலவகை வாத்தியங்களை முழக்கினர். சிலர் செழுமைதங்கிய பழங்களைச் சேகரித்தனர், சிலர் தேன் சொரியும் மலர்மாலைகள் தொடுத்தனர்; சிலர் மலர்களும் செழிய நீருங்கொண்டெடுத்து கொடுத்தனர்; சிலர் பஞ்சகவ்வியங்களைச் சேகரித்தனர்; சிலர் விளங்குகின்ற சந்தனமணத்தனர்; எல்லாரும் இவ்வகையாக (வல்லாளனுடைய கணேசபூஜைக்கு உபகரணங்களைச் சித்தஞ்) செய்பவரானார்கள். எ - று.

(அ)

நிறைக யப்புன லாடி மெய்யில்வெண் ணீறு பூசிவல் லாளனு நறைம லர்த்தகுழ யால யத்தினை நண்ணி நாநனை யன்பினான் முறையின் மென்புன லாட்டி வண்டுமு ழங்கு மாலைய ணிந்துபின் குறைவி லுண்டிக ணல்கி யங்கைகு வீத்தி னைஞ்சியி ருந்தனன்.

(இ - ன்.) வல்லாளன் நிறைந்த ஆழமாகிய நீரின்குழி, உடம்பிற்றிருவெண்ணீற்றினை (உத்தாளனமாக)ப்பூசி, தேனொழுகும் மலர்களால் மிக்குவினங்குந் திருவாலயத்தை யடைந்து விநாயகக்கடவுளை அன்புடன்முறைப்படி மெல்லிய நீராலி டேகித்து வண்டுகளொலிக்கு மலர்மாலையைச் சாத்திப்பின்னர் மிகுதியாகிய நிவேதனஞ்செய்து அழகிய கரங்களைக்கூப்பி வணங்கியிருந்தனன். எ - று.

வல்லாளன் ஸ்நானஞ்செய்து திருவெண்ணீறு சண்ணித்துத் திருவாலய மடைந்து அபிடேகித்து மலர்மாலேகுட்டி நிவேதித்து நமஸ்கரித்திருந்தனனென்பது கருத்து.

(க)

காலையுண்டியொ டுச்சி யுண்டிக டிந்து வெங்கடிக் சாயந்திடும் டேவலை யுங்கிர கத்தின் மைந்தர்கண் மேவு ருமையி லீன்றவ ரால் மென்னவ முன்று போய்க்கலி யாண லுக்கறை வர்க்கனின் சில மைந்தனெம் மைந்த னைக்கொடு சென்று மீண்டில னின்னமும்;

(இ - ள்.) காலையுணவுடன் உச்சிக்காலவுணவுமொழித்தது, வெவ்வித கிரணங்களை யுடைய சூரியன (மேற்கடலிற்) சாய்கின்ற(மாலைக்) காலத்திலும் பிள்ளைகள் வீட்டில்வராமைமால், பெற்றோர்கள் விவாகத்தைப்போலக் கோடிரதஞ்சென்று கலியாணனுடன் சொல்லுவார்கள் உன்னுடைய நல்லபுத்திரன் எவருடைய பிள்ளைகளையழைத்தகொண்டுபோய் இதுவரையில் உத்தரானிலன் என்று (சு.௭)

உனக்கு மைந்தனை நீயொறுத்தியொறுத்தி டாயினில யாகுகளே
நினக்கு மின்னது நபரிடிகுநெடுபேரென நரநிகர நாமெ
தனம்கொழுமபடை மன்ன நரநிகர நிரைய கவப்பி
தனக்கயற புலக கோட்டு வாயிது சரக மென்றுசொப்பகரனா

(இ - ள்.) உன் மனனிய வல்லாளனே நீ கண்டபடாயாக (அவ்வாறு நீ) தன்மிககாவியின் நாகுகளே நனக்கு நமபுண்டாதுமடி (புலகம்) மிகுது விநாநது தெறுவோம். அல்லது தீயை சித்தம் மெய்ப்படை யைத்தாநகம் சரசனாகுணாதகி, உன்னை இவ்விசாலமான கரநரகுப புறகவேயோடிகுயென இத்தகச்சயமென்று நெத்தினார்கள் என்று (சு.௮)

நகருளாரனை கொரு மின்ன நைபுறோது மொயென
வகனி லாவிப கோபபுளவ னு கவாசாசெபபித
மிகவு நீளொரு கண்ட மோது மெக மொடுபா நெயாயப
புகரி லானிறை பூசையாறும்புகை முட்டை மெய

(இ - ள்.) நகரவாசிகளெல்லாம் நம் இவ்விவாக வருநம் மிகுதெல்லாம் வினாவில் மனதிலுண்டான கோமாளத்திறநியுடிக் கண்கள் செபபுண்டாக, மிகவு மீண்டதோ கோலகசாநக் கொள்க நடந்தமென்று, குற மில்லாத வல்லாளன் செய்கின்ற (பதநிறைந்த கவியாக) பூசையெய்யுட்குந்தடைநது சோநதன்ன என்று (சு.௯)

விண்டு கேனவழி மெனம் லாகுகழை மேயாத பாதரை விட்டினு
னண்ட ராலநி யானி நாயச வான லாம பூரிநியை
மிண்டி னேடுமெடுகெடு நிகடுவ நகர்கொண மொசனை யனபறக்
தண்டி னுநகறை சோர மொகுகனை சை மொடுபாடுகடையான

(இ - ள்.) இப்போதொரு கோமாளத்தைய கவ்யானென்பான வாயவிண்டுதேன சொரியுமெ விவாகாரது கலகாரம் மேயுதெற்ற பந்தலை வீழத்தினு, தேவாக்களாலியப்பாக விகாயகபெருமான பெருநதயுள்ள மூர்த்தியை மதததாலெடுக்கெறித்து, பவகொண்ட மனனிய வல்லாளனை ஆசையகலத்தண்டத்தினால் திரமொழுமுபடி புடைத்தான் என்று (சு.௧௦)

அடித்தும் வெப்பம் குமை பாறகலி யான னெருகமெல்லாளனைப்
பிடித்தி றுக்கி மரத்தி னேடுபிணித்த கனாபிழை பிழகவ
விடுத்தி டெருகையெனப் பரிந்தன்ன வெப்ப பாயிபி ரங்கிலெ
மடித்த வாயிதழ் கின்று நின்ற மலங்க வனதொனி சழகதினா.

(இ - ள்.) கலியாணன் (அவ்வாறு) அடித்தது கோபமொழிபாடையால், பயப்படுகின்ற வல்லாளனைப்பிடித்து இறுக்கி மரத்துடனகட்டினை குறநமில்லாத வல்லாளன் என் பிதாவே எனனைவிட்டு விடுவாயாகவென்று வணங்கினான் கொடிய

பாலியாகிய கலியாணன் மனமிரங்காமல் வாயைமடித்து உதட்டைக்கடித்து எதிர்த்து வரும்படி கொடுஞ்சொற்களைக்கூறினான். எ - று. (௧௬)

முட்டி லாமல்வி நாய கன்பணி முறழி னுய்க்கவ னேயினிக்
கட்ட விழ்த்திடுஞ் சோறு நீருங் கரத்தின வேட்டவு நல்கிடு
மொட்டி யுன்னுயிர காக்கு மிலலினு றுதொ ழிறதிடி னுய்ந்தனை
யெட்டி ன் மாண்டனை யென்று கூறின ினைதி லானின கன்றனன்.

(இ - ன்.) இடையூறில்லாமல் விநாயகபூசையை முடித்த உனக்கு அவ்விநாயகனே இனிக்கட்டவிழ்ப்பான், சோறும் நீரும் விரும்பியனவுங் கையிற்கொடுப்பான் தொடர்ந்து உன்னுயிரைக்காப்பான். வீட்டிற்கு வராதொழந்தாற் பிழைத்தாய், (அவ்வாறின்றி) வந்தால் இதந்தாய் என்று கூறி அயலானைப்போல நீங்கிச்சென்றான். எ - று.

முக்கண் யானைமு கத்த வா ினை முற்று நமசிவ நாயினேன்
அக்க மூராதிடி ன விக்கி னங்கடு ரக்கு நாதனெ னுமபெயா
தக்க தோசடா கால மாறினுஞ் சாராத வன்பர்த மக்கெலாந
தொகக பேரான் மாறி லாயெனச் சொல்லி மைந்தனி தோதுவான்.

(இ - ன்.) மூன்று திருவிழிகளையுடைய யானைமுக்கவாடந்த விநாயகக்கட்டியு
ளே! தேவரீரை முழுதும் நமப்ப அடியேன் துகடமனப்பவிதால் (தேவரீருக்கு)
விக்கினங்களை யொழிக்கும் விக்கினராசப்பெருமன்னென்னும் பெயர் தருதியுடைய
தோ? சுடர்காலமாறினாலும் (தேவரீரைச்) சார்ந்த அடியவர்களுக்கெல்லாம் பேரான்
புரிதலில் மாறுபடுதலில்லாதவனே! என்று கூறி, வல்லாளன் (மேலும்) இதனைச்
சொல்கின்றான். எ - று.

“சுடர்கால மாறினும்” என்றதற்கு, இருசுடாகள் காலமாறித்தோன்றி மறையினும் என்றவது, சுடாகளும் காலமும் நீலமாறினாலும் என்றவது பொருள்கொள்ளலாம். (௧௭)

வேறு.

யாவ நெருவ லையக்கையிறுத்தான கணேசர் திருவுருவை
யாவ நெருவ நெடுதெழிறதா நெளியே னுடனெய்த் தோர்பெருக
யாவ நெருவன் பிணித்திட்டா னிறைவன நனக்கு நிறத்தினகள்
யாவ நெருவ நெண்ணும லிசைத்தா னந்தக் கொடும்பாவி.

(இ - ன்.) எவ்நெருவன் (யான் கணேசப்பெருமானுக்கியற்றிய) ஆலயத்தை
யழித்தனனே, எவ்நெருவன் கணநாப்பெருமானுடைய திருவுருவை யெடுத்தெறிந்
தனனே, எவ்நெருவன் அடியேனுடலில் உதிரம்பெருகும்படி கட்டிவிட்டனனே,
எவ்நெருவன் யோசியாமற்படி எம்பெருமானுக்கு நீர்களைசொல்லினனே அந்தக்
கொடிய பாலியானவன். எ - று.

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் சூளகம்.

இச்செய்யுளிலுள்ள கொடும்பாலியென்று மெழுவாய்வருஞ் செய்யுளில்
லுள்ள பீழையுறகவென்பதைப் பயனிலையாகக்கொண்டது. (௧௮)

குருடாய் மூகை யாய்வேதிராய்க் குறளா யுருகிற் கறைசியும்.
பெருகா நிற்கும் புண்ணுமாய்ப் பிழை யுறுக பெருகும்பதத்

நமக்கப ராதஞ் செய்த நவையினா நமக்குப் பக்தர்
தமக்கப ராதஞ் செய்த கறுகண ரீவாக ளெல்லாந்
குமைககுமலெந் நினாயக துனபவ கூவாகண் மறுமை யிம்மை
யிமைககுமுன முடிவு காணு விநமபைநேர யுழப்ப ரதரூல்.

(இ - ள்) நமக்கு அபராதம் விளைத்த குற்றமுடையவாகளும், நமக்கு அந்
பராயுள் ளவாகளுக்கு அபராதஞ்செய்த அஞ்சாமைக் குணமுடையவாகளுமாகிய இவ்
கள் யாவரும் குயிக்குன்ற கொடிய நரகத்தினையே மிகுண்டவர்கள், மறுமையிலும்
இமமையிலும் வினாவில் ஒழிதல்வலாத துன்ப நோயால் வருந்தவார்கள் எ - று.

இருவரக ளிடகதுர குற்ற மிழைக்ககல் யானை கிளனே
வெருவர விட்ட சாப மெய்ப்பயன் விளைக்கா மைநகர
பொருமுத லொழிந்து பிழைபோக நு ளவர்கள் கேளாய
தருதுது மென்றான கேட்டுக் கழைத்துவல்ல ளான சொல்லவான

(இ - ள்.) (யானும் என உபபன்னமாகிய) இருவர்களிடத்துக் குற்றஞ்செய்த
(உன தந்தையாகிய) எல்லாந்நுக்கு பிழைபாடுகள் அச்சமுண்டாகுமபடி (நீ) கொடு
த்த சாபத்தின் உண்மைப்பயனை உண்டாக்கி னாம் மகனே! நீயும் துன்பத்தை
லொழிந்து அரியாத வரங்கூடக் கேட்பாயாக (அவற்றைக்) கொடுப்போமென்று
(விநாயக்கடவுள்) கூறினா. எல்லாந்நு (அவ்வாசத்தையாக) கேட்டு மனங்களித
துச் சொல்கின்றான் எ - று

(உச)

தாமரை பழித்த நினபொற யுலினை நிகர வனபே
யேழுறு மடியேற சிக் பெய்ப்பா ளென்க காஞ்
தோமற விடகே வைச கொடியவா கெல்லாம் வேண்டுக
காமமு மவிடக வென்றான சிறுநிவ மாறியோன சொல்லவான.

(இ - ள்) செக்காமரை உலராவென்ற கேவரிருடைய அழகிய உபயபாதங்
களிற் பிரியாத அன்பினையே மயக்குகின்ற அடியேற்க்கந்தனக் எம்பெருமானே! எந்
தக்காலத்துப் குற்றமற் றீவவிட்டசுகிரேந்திரனாக (தேவரீரோ) உணங்குபவாகட்கெல்
லாம் வேண்டிய இஷ்டசித்திகளைக் கொடுத்தருள்கவென (எல்லாந்நு) கூறினன.
வேதியைக் வந்த விநாயக சூரிகில் கிருபைபுடன சொல்லினாரா எ - று (உச)

உனக்குநம் பாதப் போதி லொழிந்த ளென்க கதா
மெனக்குரின பெயமுன னுசப பெயரிட்ட வ ளுலகம் போற்றித்
தனக்குறு வரங்கள் கொள்ளக் தங்கியிங் கிருத்துங் கண்டாய்
மனங்களிப் பெருமனை விண்ணும் வந்தெமைப் பூசை செய்க.

(இ - ள்) உனக்கு நமமுடைய திருஷ்டித்தாமனாயில் (ஒருபொழுதும்) அக்
லாத அன்பினையளித்தோம். எமக்கு உன்னுடைய பெயரை முதலாக (எல்லாந்
கணேசனென்று) பெயரிட்டு இவ்வுலகமானது தந்தித்துக் தனக்குவேண்டிய வரங்
களின்பெற இவ்வுத தங்கியிருப்போம் மனக்களிப்புடன பூலோகமும் தேவலோக
மும் எம்மை வந்து பூசைசெய்க எ - று

(உச)

இங்குறு நமது மூர்க்கி யாவரே தெரிசித்காது
மவகவா தமக்கு வேட்ட வருமபொரு ளெளிதுண்டாக

திங்கணல விழாலெ யாடடை விழாதனை விழாவு ரீங்கே
மங்கல மாக வுண்டா மைநகரீ. பயியெல ரேந்தி

(இ - ள்) இங்கே பொருந்திய நமதலா ஏனை எவ தாத தரிசித்தபோதி
லும், அவாகருதகு விருபுற்ற அரிய பொருளாக சலபமாக உண்டாத நல்ல மா
சோதசவமும் வருடோதசவமும் நிகழிய சாவமும் இவ்விடத்தில் மகலகரமாக
உண்டாகும் மகனே! அழிகவென (பிராயசாக ௨௪) உபாசத்தாளி வ-று (௨௬)

வேதிய னுரப லோக விராஜா ராசதி யாக்
முதுல சணைகதம போற்ற முடிபபநக கநீண மையி
மேதக விருகா ரங்கு விநாமிய காவத தோட்டார
கோதரப படி கதே! தொலிய புற விலகெல வகக ராவா.

(இ - ள்) பிரமணவடிவாக எருதருளிய விசாயக்கருகில மூர்த்தியாகி,
பழமையாகிய உலகமுமுது கூடிக் சடப அருமபுகி னு பெருங்கிருபுட்டன் அரு
மேம்பட வெழுதரு ரீயிருக்கனா கூர்ய இசாநீரகத்தை கெட்ட பகனும், குற்ற
மறப படித்தொகரும் கிய வுருங் (சுந்தரலகாச செல சோதப படயவ களரவா
கள் ௭ - ௩. (௨௭)

வெறுமீனில வீம கக்கன மேல முற பிறவி சொற
முறாவப பிறபின் மைக ியாநயவ வொள னெனபோன
முறயிப கணேய! தமமான முசதிபா கதுவுங் கேனென
தறறியில விரச வாமிக கி னாவசனையா நுறமுன.

(இ - ள்) வென்றி பொருதிப டே பட்டையெரிய மராகனே! தமது
டைய பொருத்திய பூவாணன்களசு சொனெனும் பொருதிப அடற்றவியல் இளை
யோனாகிய வல்லாளனென்குண (௨௭ பு) முடிபத கணேசமூர்த்தியால முத்தியடைந்
ததையுங் கேட்கவொன்ற, சோராவலாக (சுந்தரசபடைய) விசுவாமித்திர முனிவா
வீமராசனுக்கு சொல்லலாயினா ௭ - ௩ (௨௮)

வல்லாளன் வேகனை நெருட்டலம் முறயிறறு.

ஆகக் கிருநகரம் - 1504

வல்லாளன் முத்தியடைந்தபடலம்.

சொல்லா தியிறை டெட்டொ னுகா
னெலலே யொருமுடி திகொடி ருப்ப
வல்லா ளன்மகிழ்ந் துமுன மேப்பா
னல்லா துவாற பணிர யந்தான.

(இ - ள்) வாகரு முதலியவற்றினற் பற்றமுடியாத கணேசபெருமான்
அன்றிரவிலேயே ஒருமூர்த்தியாக வெழுந்தருளி யிருப்ப, வல்லாளன் மன்களப்பிற்
றுப் பண்டிபோலவே நல்லாசையுடன் பூசைசெய்தலை விரும்பினான். ௭ - ௩.

சொல்லாதி என்றது வாக்கு மனம் காயமென்னுந் திரிதரணவகரீ (௧)

பூம்பந் தர்புதுக் கியறன் மூழ்கித்
தேம்பைப் புனறீங் கனிந றுங்கா
யாம்பன் மலரா திபல வீட்டி.
யாம்பன் முகனாச சனீதொ டித்தான்.

(இ - ன்.) அழகிய பந்தரைப் புதிதாக்கி நீரில் மூழ்கி, வாசந்தங்கிய நல்ல சலமும், மதுரமான பழமும்; நறிய காய்களும், அல்லிமலரும் முதலிய பலவுபகரணங்களைச் சேகரித்து, யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் பூசையைச் செய்தான். எ - று.

முன்செய்த பந்தரை அவன் தந்தையாகிய கலியாணன் அழித்தமையின் அதனை மீண்டும் சரியாக்கினனென்பார் “பூம்பநந் புதுகதி” என்றார். (உ)

இவ்வா றனன்பு ரை ரொய்க் குப்ப
வவ்வா றிட்செய்தகலு நாபகன்
றுவ்வா தகலா தாடு சாபக
தெவ்வா ளுறுநோய் கொடுதி கைத்தான்.

(இ - ன்.) இவ்வாசையாக அவன் (சுணைசமூர்த்தியைப்) பூசைசெய்துகொண்டிருக்க, அவ்வகையாக (வல்லாளனை முன்பு) துன்-செய்தகன்ற கலியாண வைசியன், அதுபலிய. தொழியாத சுசிராப்பங்கையாற் பொருந்திய நோயினக்கொண்டு (செய்வதனராது) திகைப்புற்றனன். எ - று.

சுசிராபம் - சுநிகின்ற சாபம், அதாவது கொடிய சாபமென்பது பொருள்.

பெரு.

மைந்தனுட னாடிய மகாரிரிய லுற்று
நிரதமதி கேள்வனிக னெய்தியலை ரெய்து
பந்தமுற விக்கமிக னைப்பரிள் ளானுய்
வந்தவ னென ரொலவுன் மாழ்குமனை யான்முன்

(இ - ன்.) சிறுவனாகிய, வல்லாளனுடன் வினாயாடிய பிள்ளைகள் ஓடி, மனம் வருந்தும் இந்துமதியின் முன்சென்ற, இந்துமதியே! கேட்பாயாக. (நீன்கணவனாகிய) கலியாணன் உன்மகனை யடைந்து துன்புறுத்திப் பத்தபபிம்படி கட்டி மனமிரங்காதவனாய் வந்தனனென்று சொல்ல. எ - று. (ச)

கண்ணறிவு வாக்கறிவு காத்தறிவு நீங்கிப்
புண்ணுருவ னாகிவளா புந்தியுமாபுண் னாகி
நண்ணினன வைககடன யநதுள்மு நாய்கன்
பண்ணின்மொழி யிந்துமதி பார்த்துமிக லாடி.

(இ - ன்.) துன்பமாகிய கடலில் விருந்தி விழுந்த கலியாணனென்னும் வைசியன் கட்புலனாகிய அறிவும் வாக்கினாலறியும் அறிவும் காதாலாகிய அறிவுமொழிந்து, புண்ணுருவ வடிவின்னாகி, வளர்கின்ற மனமும் புண்பட்டுப் பொருந்தினன். பண்ணொய்ப்பாறுஞ் சொல்லையுடைய இந்துமதி யென்பான் (அதனைப்) பார்த்த மிகவும் வாட்டமடைந்து. எ - று.

“கண்ணறிவு வாக்கறிவு காத்தறிவு நீங்கி” என்றது, குறும் மூலையினை செவிமொழி யென்பதாம்.

என்னையிது வந்தபடி யெனனிதைவ னுககென
 னுன்னியுள நைந்துருகி யுனகனறல சேரர
 வன்னிமிசை வனனிவனை யப்படுநா நெந்நேரய
 துன்னுமிசை வேறுபிணி கூன னுநரு மொககாள்

(இ - ள்) என கணவனுக்கு இத்துன்பம் நோத கையதா காரணம் ?
 என்று கருதி, மனம் வருந்தியுருகி, மையூட்டிய கண்களினின்றும் நீ-சோரிய,
 நெருப்பினமேலே நெருப்பு வளையப்பட்டவாடையும, கொடிய நோயினமேற் பொ-
 ருந்திய வேறு நோய சோகசவாகையு மொதகனன எ - று

வனனியாவது நோயாதெ பெறபுரா அகல வுனபடைவராகவின்
 அவாக்கு அந்நமேல வேறோ ய னியு , ப்னிமய நெரின அவாகன துயாசகிப
 பதருமையாதலபோல மைகன அடியுளவ சட்டப்பட்டனனெனக் கோவியுற்ற
 துயரத்துடன கணனை குருதி செவிட ண்ணம் தொழ்செ ய முதலிய துன்பங்களை
 யடைந்தது கண்டதுயரதகால அவயிநாடகிய 'காமிமிசைவனனி வளையப-
 படுநா, நெந்நோய துன்னுமிசை வேறு ப்னி கூனா நருமொகதாள்' எனமு (க)

செலவமொடு ராலினமை சேரர்கடுபு காண
 மிலவரையி ரக கலயி யாகவிப பாண்
 பலவகைய நங் ளாபி ரெ நிபி லனை
 புலவீனையி லாவ்வனைப பல் டாவது மீசோ

(இ - ள்) செலவமும நல டாவனமு கூடி காலசெல்லும லிலநகடத்து
 புறஞ்செலவதறியாத இபல டையவா ம பலவகைப்பட்ட சமநகளை அன்புடன்
 செய்பவனும், சோகதகக் தீவீனகள் (சிறிதும்) லலாதவ டாயே இவனை, இவ-
 வகைத் துன்பமோ அடைவது' எ - று (ங)

பண்டுபி ரீவினபட்ட சநிலைசேரோ
 மிணடினமக னப்பட்டுள விழாக்கிம் செனகோ
 தண்டமக ணைப்புரி க நரசநிற் மையென
 நெண்டொடிபு டயரிமக னுற்றுழிந டப்பாள்

(இ - ள்) முற்பிரப்பிற செய்க சீவினையால் வந்தது இதுவெனச் சொல்-
 லவோ கொடுமைமால் அந்நனைத துன்பகால டீழ்ச்சிய பலன் இதுவெனச்
 சொல்லவோ புத்திரனைத் (தவறி நடக்கையில) கண்டனைசெய்தல் தக்ககாரியமே
 பென்று, ஒளியியவளையல் மணிநக இருதமுதி பென்பாள் புலப்பிக்கொண்டு புத்திர-
 னிருநத விடத்திற்கு நடக்காள் எ - று (ஞ)

செயு

இடவிய வயனமனை யெழை மாசில
 ருடனவர நகாப்புறக தொயபென நெகையாங்
 கடலிப முகப்பிரா னடிகள் பூசனை
 நடவுதன மைந்தனை நயப்ப நோக்கினுள்

(இ - ள்) இடவகொண்ட அயலவீடுகளிலுள்ள சிலமாதர்கள் கூடெவர நச-
 கின் புறத்திலே விணாந்துசென்று, அங்கே வலிய யானமுததையுடைய வீராயகப்

பெருமானுடைய திருவடிகளிற பூசைநடத்துந் தன் மகனாகிய வல்லாளனை அன்புறப்
பாததன்ன. எ - று. (க)

கட்டப்பட்டிருக்கபுங் சாகப் பட்டிடல
சொட்டபுண னிராமகன யயுற நன்னென
விட்டப்பட்ட டுளஞ்சிற ரியமசிற னுணமையி
தொட்டப்பட்ட டிலகன வுழையி சாதினாள்.

(இ - ள்) இருசரங்களுந் கட்டப்பட்டி, அடக்கப்பட்டி, உடலினின்று உதி
ரஞ் சொட்டபட்டி மனை னுன்படைநகனமுன்னது, இளம்பிறைகள் இவ்வுடத்து
டன சொட்டித்து னுணமையி சோநதநின்றெனது அருகலிருந்த மகனாகியாருக்கு
(இத்துடன்) டட்டிட்டு எ - று. (க0)

உழைவது மாதரு முவப்ப ரோசகியிம
மழைமக களிற மனை வணபகரு செயநிவன
விழைவொடு பூசனை வினைகரும் பிபாழிறை
குழைவில் னுடலமென திறதுக் கூமினா

(இ - ள்) பக்கலில் உபத மகனாகிய கரும் களிப்புண்டாகக் கண்டு, இவன்
இக்குளிராத மதநீரைச் சொரியும் யானைமுடிமுடியை கணநாட்டில் பணிதலசெயது
ஆசையுடன் பூசசெய்யும் பேற்றிலால், உடலமென வுழைவது என்று (அதற்குக்)
காரணஞ் சொன்னார்கள் எ - று. (கக)

கையணி முகவனைச் சருணை யாளனைச்
செய்யகண சாததனி திகழுக கேகசடை
மெய்யனை வழிபடு மிக்க பத்தியி
ணையனுக் கணையில யகலத தெனறனா

(இ - ள்) கையையுடைய அழகிய (யானை) முகமகாமநகலும், கிருபாமூர்த
தியும், குளிராத செஞ்சாததனிக * ஒளிவாயநத திருமேனியுடையவனுமாகிய விநாய
கக்கடவுளை வழிபடுசெய்யும் சிறந்த பத்தியில், அழகிய இவ்வல்லாளனுக்கு இவ்வுல
கத்தில நிகரானவரிலரென்றசொன்னார்கள். எ - று. (கஉ)

உவறு.

சகதிரன் பெய ரிரண்டுடன் றரித்துவாழ்ந் தறய்
மைத்துணைகரண பூசனை வகுப்பது நோக்கிச்
சிறதை நின்றெழு மனபொடு திதலைமென முலையினை
வருக தண்பயம் பாயதரக தழிஇக்கொடு வகுப்பாள்.

(இ - ள்) சகதிரனுடைய பெயர்களிரண்டை யொன்றாகக்கொண்டு வாழும்
நல்ல தாயாகிய இருதுமதி, தன்புத்தலவன (வல்லாளன்) ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய
கணேசப்பெருமானுடைய பூசையைச் செய்தலைப்பாத்து, மனத்தினின்றனுடன
அன்புடன், பசிலபூதத் மெல்லிய முலையினின்றனுடன தண்ணிய பாலானது பாயும்
படி (மகனைத்) தழுவிக்கொண்டு சொல்கின்றான். எ - று.

இத்துவென்பதும், மதியென்பதும் தனித்தனியே சந்திரன் பெயர்களாற்
வின் இத்துமதியைச் "சந்திரன் பெயரிண்டுடன் றரித்துவாழ்ந்தறய்" என்றார். (கங)

யின்ன மைப்பரு வததுநீ பெருமதக களிற்று
வள்ள லைப்பணி வாயமைகைக கெடலின் மைமகா
துள்ள லைப்பெரு வ கடல புடை புதிததகொல லுலகி
ன்னளு டறபயன பெறறன நாறுதூர் சைபுமே

(இ - ள்) மகன் மிகக் மதஞ்சாரியும் பரி முக்கடவுளை வணங்கும்
விரதத்தை நீ குழந்தைப்பருவத்தி லடைந்தபாண்டபடி லவ ளுள்ளுந் தலைகளை
புடைய கடலுடைகுழந்து ள பழம் மயாசிய உலகத்தல னுமைதரும் உடலாலா
கிய பயனை நானும் உன் தந்தையுமே ய டந்தாம ள் ற

“மகனறந்தைக காற்றுமுதயி யிவனறந்தை யெயனறேற்றான் கொல்லென
ஹகு சொல்” என்றது திருஞ்ஞானசுவின், சிறப்புக் காலான வண்ணப் பஹந் நதன்
உடலின் பயனை யடைந்தோன் என்பது கருத்து (கச)

கால மொழிபை ர சணபதிக் கருதனை யாறழி
ஞால மொபுற் விலலடை ரணணலா காமிசா
கோல விலலிடைப புனை குபுறறா க மிகா
சால விட்டுமைப புறக் கிரபுறக் கந்திமா

(இ - ள்) (குறிக்க) ஒருநாவுக நில, நேரசு பெருமாபுருகு புனைசெய்க,
உலகினா ஒப்பவீட்டிந் தவர்க்கு டாதே (உலக அழகிப் வீட்டி உய) (அப்பெரு
மாணுக்குப்) குறிசெய்யக்கூடாதே யென மிகவும் பிரி து ணாக்குப டறம ப
பொருத்தல தருடோ? ள் ற (கரு)

காற னாக்ஞங் கவாடிமே வியதகு ந் தை
பூறு சேருடா ணணந புமைபா க்ருநுடபக
கூறு வாகுககிசா கெதிசா ளங் புதரா
விந் கண்ண புதுபிரினை விபம்பலா கெந்தேனை

(இ - ள்) களிக்கக்கூக உ ள் பதா ணபமமாக தொழுதே யாளன்யும்
ஊமையாயும் குருடனுபு சொல்லுகிளா சொல் உகேளாக் கெவிட உயுமனம்
வருநதினை (இதற்கு) காரணசாளுந் காணகியலாய் முடிபு ண்டறதகிய து உப
முடையவளாய் (அவற்றை உ ள் ளு) சொல் (இதற்கு) வந்து சேரத்தேன் ள் ற

காரணம் எதுவுகநொங்கி காரண மென ன்னந்து (கசு)

வேத சாகுதரம் பாதபு டனநா ரெநுனா
மோதி நீதியின் மையனா சிறவுகன மொழிய
மாதலாலுண் டு நகுகன மகதக மறமே
யேது தாதகசெய யினுமகன காப்பது மியல்பே

(இ - ள்) வேதசாஸ்திரங்கள் யாவும், பெற்றோர் புத்திரர்களை (அவர்கள்
தவறியவிடத்தில) கோபித்து அடித்து நீதிவழியிலே (அவர்களை) நடத்துதல் (முறை
பெறு) கூறுநிற்குமாதலின், உன்னை உன்பிதா தண்டித்ததும் (பிதா) தாமமேயுட
தந்தை யெதனைசெய்தாலும்கன (அவனை) இரட்சிப்பதும் (புத்திரத்தரும்) இயற்
கையே (கவு)

மைந்த புத்திர தருமீ மகிததுவெப பகன்று
 நுகதை வெம்பிணி தீருமா நவலுமந திரங்கள்
 சந்த மாமணி மருந்திவை தம்முள்யா கியைவ
 தந்த நல்லுபா யத்தினை யாற்றுவதல வேண்டும

(இ - ன்) மகனே! நீ புத்திர தருமத்தை யெண்ணிக் கோபமொழிந்து,
 உன பதாவின் தீய்ப்பணியகலும் வகைபாச, சொல்லத்தக்க மந்திரம் - அழகுடைந்
 தாகிய மணி - மருந்து ஆகிய விவற்றில ஏது பொருததுவதோ அந்த நல்ல உபா
 யத்தை நீ செய்கவேண்டுமென - று (கஅ)

கேண்மை மைந்தாக டுகைகூய வாரத்தைத் தூத
 லாண்மை யியுற டென்பரா ரணமுத லுணர்ந்தோ
 க, ணமை யாதகவென முத்தகையென கடடுனா கேளென
 நேண்மை யாதகவ ளியமப லல லாளன்பாரத் திசைக்கும்.

(இ - ன்) ஆசைப்புச்சுவ ருள் கருதை சாய இவர்கள் கூறும் வாரத்தையைத்
 தாழ்ப்புயித்தாத ஆட்சியே டுசகம் கருமென்று வேதமுசலியவற்றை யுணர்ந்தவா
 கூறவா மைத்தீட்டிய வெண்குத்ததைப்பாரா என டுறுகிமொழியைக் கேள் என்று,
 மெலியையுடைய இரதம்மி யெனடாள் கூற, வல்லாளன் (தன் தாயைப்) பார்த்துச்
 சொல்லுகின்றான் என்று (கக)

வேறு

கருவாய வனாத நகா டு மகி டுற கழன்றுபுறக
 துருவாய வளாத நகா டு முயிச்சுயி ராயெயையுற
 கருவானு ராயகதகை காயரு மாமொரு தாதனலா
 ளீருமா நல்லகத்தினை வாய் ர வெனக்கப்ப னென்னயும்.

(இ - ன்) (தாயாயிறற்றி) கருவாகி வளருங்காலத்திலும், வயிற்றினின்றும்
 நீங்கிப் புறச்சே ருமாகி வள ந்காலத்திலும், உயிருக்குயிராகி யெல்லாவற்றையந்
 தருபவனுமாய, காலைத் தாயாருமாசிட ஏதத்தக் விடாயக்ககடவுளல்லாமல், பெரிய
 பெருமைதங்கியவுலகத்தில் வருந்துபவாகி னான் எனக்குந் தந்த தயுந் தாயுமாவா? என்று

இருமாந்லதகினைவாரீரா வெனாகை இருமாரில்தது இளைவாரோவென்று
 வது, இருமாந்லதகல் நைவாரீராவென்று உது பிரிக்க இளைதல் நைதல் இவவிரன்
 டெ வருந்துதலென்னும் பொருளுடையன (உ௦)

ஆமே பொருவ ரொருவாச சிடனா யசாறுவது
 மாமே பொருவ ரொருவாச கிடையனமை யாசருவது
 தாமேது செய்கன ரன்னது தாமே புசிப்பதன்றிப்
 போமே தலைபிற பொறுத்தான பிறழ்ந்து நீன்பபிணமே.

(இ - ன்) ஒருவருக்குற்ற தனபத்தை விலக்குவது ஒருவருக்கு (சாத்தியம்)
 ஆமோ? ஒருவருக்கு நன்மையுண்டு செய்வதும் ஒருவருக்கு (சாத்தியம்) ஆமோ?
 தாம் எனதைச் செய்தனரோ, அதைத் தாமே புசிப்பதல்லவது, தலையில் எழுதிய பிழை
 தேவனே மீண்டு கருதினதும் (அது அவனா) விட்டுப்போமோ? எ - று. (உ௧)

கொற்றவர் காரியந் தம்மிசை வின்னிக் குமார் செய்தன்
குற்றன ரேனு மொறுக்கவல் லார்கொ லுயிர்த்தவர்கண்
மற்றவர் தம்மை யொறுத்துயிர் வாழினு மன்னர்பணித்
கற்றமெ லாம்புரிந் தாலுயிர் கூடுங்கொ லாரணங்கே.

(இ - ள்.) அரசனுடைய காரியத்தைத் தம்முடைய அதுமதியில்லாமல், புதல்
வர் செய்திருந்தாரானாலும், பெற்றோர்கள் தண்டிக்க வல்லவர்களோ? அவர்களைத்
தண்டித்து உயிர் வாழ்ந்தாலும் அரசனுடைய பணிவிடைக்குப் பலவித இடைபுறுகள்
செய்தால் உயிருடன் வாழமுடியுமோ? மாதே! ஏ - று. (உஉ)

வெந்தவெண் ணீறணி வானும் விழிக்கடை நோக்கிநிற்கு
மந்த விராயக ராலையந் தள்ளி யதுக்கியெனை
பெய்தை பிராணுரு வத்தையுங் கையா லெடுத்தெறிந்தான்
வந்தது காணாத னுல்வழு வாத்தோர் வன்பினியே.

(இ - ள்.) நீற்றிய வெள்ளிய விபூதியை யணிந்த சிவபெருமானும், கட்கடை
யினால் தரிசித்துக்கொண்டிருக்கும் அந்த விராயகப்பெருமானுடைய திருவாலயத்தைத்
தள்ளி, என்னையடித்து, என்னுடைய தந்தையுந் தலைவனுமாகிய கணேசப்பெருமானு
டைய திருவுருவத்தையுங் கையினாலெடுத்தெறிந்தான். அசனாலு, கெடாததோர்
வலிய ரோயானது (அவனுக்கு) வந்து சம்பவித்தது. ஏ - று. (உ௩)

இம்மையின் மாத்திர மேயன்மீ யிற்கோ யுழப்பன்கண்டாய்
செம்மைசெய் கோலுடை வல்லவன் கற்பிற் றிருத்திழையா
யும்பையி னீயுந் கமலையென் றுகுவை யுன்வயிற்றி
னம்மகல் யாணனென் பான்றக்க னென்னவந் தல்லலுற்றே.

(இ - ள்.) அவன் இப்பிறப்பின் மட்டுமன்றி, (மறுமையிலும்) இந்நோயாந்
றுன்புறுவான். செம்மையாகச் செலுத்துங் கோலினையுடைய வல்லவராசன் கற்பிற்
ருரியமனைவியாய் நீயுந் கமலையென்னும் பெயருற்று வருவை. உன் வயிற்றில் இக்கலி
யாணன் தக்கனென்னும் பெயருடன் பிறந்து (இந்நோயால்) துன்பமடைந்து. ஏ - று.

பன்னிரண் டாண்டி னளவும் பலபரி காரஞ்செய்துந்
துன்னிய நோய்தொலை யாயையி னுற்றுனி கூர்ந்துயிர்த்த
மன்னவ னின்னொடு நீக்கிட முக்கல மாநவனுந்
பின்னல மெய்துளிர் செல்லினி யென்று பெயர்த்தனனே.

(இ - ள்.) பன்னிருபிராயம் வளையிலும் பலவகைப்பட்ட பரிகாரங்களைச்
செய்தும், பொருத்திய நோயொழியாமையினால், பெற்ற தந்தையாகிய வல்லவராசன்
துன்பயிருந்து உன்னுடன் (அவனை) விலக்க, சிறந்த தலையாகிய முக்கலமுனிவரால்,
பின்னே நன்மையடைவீர்கள். இனிச்செல்லுகவென்று (சாபவிமோசனை வழியாகத்து)
நீக்கினான். ஏ - று. (உ௪)

நற்றா யகல வுரைத்தவன் மீட்டுந் பூசையிடை
வற்றாத வன்பி னிருப்ப வுறுதி மதித்தருள்கூர்
தற்றூர்கட் கற்ற வமல விராயக னாக்கருள
வற்றார் கணத்தர் விமானங்கைக் கொண்டவ னுற்றுழியே.

(இ - ள்.) பெற்ற தாயானவளைச் செல்லும்படி கூறி, அவ்வல்லானன் மீனவும் நல்ல கணேசபூசையிற் குறையாத அன்புடனிருக்க, அஹுடைய உறுதியை யோசித்துக் கிருபையிருந்து, அற்றார்களுக்கற்ற நிமலராகிய விநாயகக்கடவுள் அப்பொழுது திருவருள் புரிய, கணநாதர்கண்-விமானத்தைக் கையிற் கொண்டு அவ்வல்லானனிருந்த விடத்தை யடைந்தார்கள். ஏ - று. (உக)

வேறு.

விண்ணிழி கின்ற விமானம்டுத்துக்
கண்ணெதிர் நின்று கதித்தது நோக்கி
யண்ணல ருட்கடி யேன்பொரு ளோவென்
றெண்ணி யிறைஞ்சி பெழுநததும் பிட்டான்.

(இ - ள்.) ஆகாயத்தினின்று மிரங்குகின்ற விமானத்தை நெருங்கி அது கண்ணுக்கெதிரேநின்று பிரகாசித்தலுங்கண்டு, விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளுக அடியேன் ஒரு பொருளோவென்று கருதி நமஸ்கரித்து எழுந்திருந்து (திருகரங்க ளாலுங்) கும்பிட்டனன். ஏ - று. (உஎ)

இந்து மிலைந்தவ ரேவலி மானத்
தந்தன மன்பத ழீஇயிவா சென்று
வந்தவர் கூறவல லாளளி லாகதா
னந்தர துந்துபி யார்த்தன வானேற.

(இ - ள்.) சந்திரனை (சடைமிசை) யணிந்த கணேசப்பெருமான் கட்டளை யிட்டருள விமானத்தைக் கொண்டுவந்தோம். அன்பேன ! அதனைத் தழுவி வேறுக வென்று, (விமானத்துடன்) வந்தவாகள சொல்ல, உல்லாசன் (அத்தெய்வ விமானத் தில்) ஏறினன். (அப்பொழுது) தேவ துந்துபிகள் முழங்கின, ஏ - று. (உஅ)

திங்களி ருங்குடைசென்னிநி ழுற்ற
மங்கையா சாமரை வாங்கியி ரட்டப்
பொங்கொளி யாலவட் டம்புடை நண்ண
வெங்கணும் வெள்ளையெ முநுதுத யங்க.

(இ - ள்.) பெரிய சந்திரவட்டக்குடையானது சிரமிசை நிழல் செய்யவும், தெய்வமாதர்கள் சாமரைகளை வீசுததுவீசவும், மிக்கவொளியையுடைய ஆலவட்டக் கள் பக்கலில்வரவும், எவ்விடத்திலும் வெண்ணிறம்வாய்ந்த வெற்றிசசுகங்கள் ஒங்கி யொலிக்கவும். ஏ - று. (உக)

வானவர் பூமழை வாரியி றைப்பத்
தேனலர் கோதையர் சேர்ந்தெதி ராட
வேனவீர் வீரர்வி ராய்ப்புடை நிற்பக்
கானமெ முப்பினர் கருதிரு வத்தோர்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் மலர் மழையைவாரிச் சொரியவும், தேன்சொரியும் (பூக்கன்பொருந்திய) கூத்தையுடைய மாதர்கள் கூட்டமாகி எதிரே நிருத்தஞ்செய்ய வும், வேலையும் வானையுமேந்திய வீரர்கள் தம்மிற்கலந்து பக்கலில் நிழலும். கந்திர வர்கள் காணவேகையை யெழுப்பினார்கள். ஏ - று. (உஉ)

வரிசைக ளின்னணம் வந்தவர் செய்யப்
பரிசனர் சூழ்ந்திரு பாறுநெருங்க
விரசிய மென்மைவி மானமொ டேகிப்
புரிசெய்க னேசர்பு ரத்தில மார்தான்.

(இ - ள்.) வந்தவர்கள் இவ்வகையாக முறைமைசெய்யவும், பரிசனங்கள் புடைசூழ்ந்த இருபக்கலில நெருங்கவும், மென்மைமிக்க விமானத்தடன் சென்று, ஆசையைச் செய்கின்ற கணேசப்பெருமானுடைய நகரத்திற் பொருந்தினன் [வல்லாளன்.] எ - று. (௩௧)

இந்திரன் மண்ணவ ரின்பம்வெ றுத்தான்
கந்திர னின்பமெ னைத்தும்வெ றுக்கு
மந்தமில் போகம ருந்திவ ருந்தா
தெந்தையி ருங்கழ லெய்கியொன் றுணன்.

(இ - ள்.) இந்திரனுனவன் உலகினருடைய சுருத்தை வெறுத்தாற்போல இந்திரபோக முழுவதையும் (அற்பமென்று) வெறுக்கத்தக்க எல்லையில்லாத போகத்தை துகர்ந்து, துன்பமடையாமல், எந்தையாகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடியில் ஒன்று சேர்ந்தனன். எ - று.

போகமருந்தி வருந்துதலாவது சுக முற்றவர்க்குச் செருக்கு முதலியவற் றால் துன்புவிளையுமாவின். (௩௨)

வேறு.

அதிசயம் பலவு நோக்கி யந்நக ரத்தோர் யாரும்
விதுவணி சடி.லத் தெந்தை விராயகர் தமக்குக் கோயின்
முதிரழ கெழிப்ப வாக்கி முறையுளி பூசை யாற்றிக்
கதிவளர் விழிவு மற்றங் கடைப்பிடித் தியற்றி னானோ.

(இ - ள்.) அந்நகர வாசிகளெல்லாரும் பல அதிசயங்களையும் பார்த்து, சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய எந்தையாகிய விராயகக்குரசிலுக்குத் திருச்சோயிலை மிக்க அழகு விளங்கச்செய்து (ஆதம) முறைப்படி பூசையைச்செய்து, ஆசை வளருந் திருவிழாவு மற்றுள்ளனவும் உறுதியாகக்கொண்டு செய்தார்கள். எ - று. (௩௩)

மேதகு வரங்கள் சான்ற விராயக சதுர்த்தி தோறு
முதுல கணைத்து மெய்தி முறைமுறை பூசை யாற்றிக்
காதலிற் பணியுஞ் செய்து கருதிய வரங்கண் முற்றிப்
போதவங் கருளா நின்றான் புகர்முக்க களிற்றுப் பெம்மான்.

(இ - ள்.) மேன்மைதங்கிய வரங்களமிக்க விராயக சதுர்த்திகளிலெல்லாம், பழமையாகிய உலகினர் யாவரும் (அங்கு) அடைந்த முறைமுறையாகப் பூசைசெய்து ஆசையுடன் பணிவிடைகளையுஞ்செய்து, புள்ளிகள் வாய்த்த யானைமுகத்தையுடைய விராயகத்தடவுள் விரும்பியவர்களை முடியப் பெற்றுவர, அவ்விடத்திலே திருவருள் புரிகின்றனர். எ - று. (௩௪)

கேதனை முழுது நீக்கி விழைந்தவல் லாளன் கன்றே
கோகன மக்கி யீர்க ஈஞ்சர மகவ னீர்க்கு

மாதவர் முதலோர் போற்றி வல்லாள கணேச னென்ன
வோதின் நாமம் தன்னை யுரைத்தவர்க் கிடம்பை மீன்றே.

(இ - ன்.) (தன்னை) ஆச்சிரயித்த வல்லாளனுக்கு (உற்ற) வேளை முழு
வதையு மொழித்து அப்பொழுதே குற்றமற்ற முத்தியைக்கொடுத்த யானைமுக விநாயகர்கடவுளுக்கு, பெருந்தவசிகள் முதலானவர்கள் துதிசெய்து வல்லாள கணேச
ரென்று பெயரிட்டார்கள். அத்திருநாமத்தைக் கூறினவர்களுக்குத் துன்ப மென்பது
(சிறிதும்) இல்லை. எ - று. (௧௮)

பெரும்பிணி கொண்ட நாய்கள் பேரிட ருழந்தே யந்த
வரும்பவ மறவல் லாள் னன்றுரைத் திட்ட வாறே
விரும்பிய மனைதா யாக வெறுத்தகு மகன்று னாக
வரும்பவத் துற்றுத் தக்க னெனும்பெயர் வழங்கப் பட்டான்.

(இ - ன்.) பெருநோயைக் கொண்ட வணிகனாகிய கலியாணன் பெருந்
துன்ப மனுபவித்தே அந்த அரிய பிறவியொழிய, அக்காலத்தில் வல்லாளன் சாப
மிட்ட வகையே விருடிய யனைவி தாயாகவும், தான் வெறுக்கத்தக்க மகனாகவும்,
வரும் பிடுவியிற் பெருந்தத தக்கனென்னும் பெயர் வழங்கப்பட்டனன் எ - று. (௧௯)

அருந்தவர் தான மதி யப்பவத தியற்ற லானுந்
திருந்துமெய்ஞ் ஞானம் பிள்ளை கணேசனுந் சேர்த லானும்
வருந்துநோய் மறையோன் காற்றான் மாய்ந்தது வளர்பே ரன்பு
பொருந்துலிற் கணேசர் காட்சி பொருக்கெனக் கொடுத்திட்டாரே.

(இ - ன்.) அரிய தலந்தான முதலியவற்றை அப்பிறவியிற் செய்தலானும்,
திருத்தமாகிய உண்மை ஞானத்தையும் புத்திரப்பேற்றையுங் கணநாதப்பெருமானால்
அடைதலானும், வறந்திய பிணியானது முக்கலமுனிவா (தேக) காற்றினாலொழிந்
தது. வளாவின்ற மிக்க அன்பானது பொருந்துதலினால் கணேசப்பெருமான் விரை
வாகத் தரிசனத் தந்தருளினார். எ - று. (௨௦)

அவர்பெருந் கருணைப் பேற்றா லத்தகு தக்க னென்பான்
றவரிறை முனிவன் பாதஞ் சாரந்துபல பவமுந் தீர்த்துஞ்
சிவமளி மனுவும் பெற்றான நெவ்வடி வேலோ யன்னு
னவனிகா வலஞய் வாழ்நக வடைவுமீந் குரைத்துக் கேண்மோ.

(இ - ன்.) அக் கணேசப்பெருமானுடைய சிறந்த கிருபாபலனால், அந்தத்
தகுதியுடைய தக்கனென்பவன், நிறைந்த தவதையுடைய (முக்கல) முனிவர் திருவடி
யையடைந்து பலபிறவியையு மொழிக்கும் டங்கலம்கக (ஏகாட்சர) மந்திரத்தையும்
பெற்றனன். பகைஞரைக் கொல்லும் வேற்படை யேந்திய விமராசனே! அத்தக்க
னென்பவன் பூமியைக் காக்கும் அரசனாய் வந்தவனாகையுமே இப்பொழுது சொல்லு
கின்றேன் கேட்பாய்க (என்று விசகவாயித்திரமுனிவர் கூறுகின்றார்.) எ - று. (௨௧)

வல்லாளன்முத்தியடைந்தபடலம்முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௩௬.

தக்கனரசாட்சிபெற்றபடலம்.

மிக்கருள் வழங்கு மந்திரங் கொடுத்த மேதகு முக்கல முனியைப்
பொக்கமி லன்பாற் பூசனை புரிந்து புறவிடை கொண்டா யோடு .
தக்கனங் ககன்று தக்கவர் வாழ்த்தத் தகுதவுண் டின்னிய நகர்பார்
றொக்கவப் புறவத் தெவ்வகை வளனுந் துவன் றுமோர் சூழலையடுத்தான்.

(இ - ள்.) பேரருள் தருந் திருமந்திரத்தை யுபதேசித்த மேன்மைபொருந்
திய முக்கலமுனிவரைப் பொய்மையில்லாத அன்புடன் பூசைசெய்து புறத்தேவிடை
கொண்டு, தன் தாயாகிய கமலையுடன் தக்கனானவன் அவ்விடம்விட்டுச் சென்று, தருந்
தவர்கள் வாழ்த்தக் கவுண்டிய நகரத்தின் பக்கலிந்தேர்ந்த அப்புறவத்தில் எவ்
வகைப்பட்ட வளங்களு நெருங்கிய ஓரிடத்தை யந்தனன். ஏ - று.

புறவம் - ஈண்டுக்குறிக்கி நிலம்.

தக்கன் தன் மனத்தால் முக்கலமுனிவரைப் பிரியாதவனெனபா “புற
விடைகொண்டு” என்றார். (உ)

அளிந்ததீங் கணியின் றேறல்வாரந் தொழுகி யசும்புமச் சூழலி னி
டையே, தெளிந்தநீர்த் தடத்துச் செழுமணிக களையிற் திப்பியமாய்ப்பு
ரா தனமாய்க், குளிரநகவான் திங்கன் மிலைதருள் கணேசர் கோயிலொ
ன் திருப்பநேர் கண்டு, முனிந்ததீ வினையான் மகிழ்வொடு மதனைமுற்றி
யாம் கிருந்தனன் கணித்தான்.

(இ - ள்.) களிந்தமதரமான பழங்களின் தேனானது வழங்கொழுகி (க்காலே)
வழுக்குகின்ற அவ்விடத்தின் மததியில, தெளிந்த நீரையுடைய தடாகத்தின் செழுமை
தங்கிய அழகிய களையிலே, திவ்வியமாகவும் பழமையாகவும் குளிர்ச்சிபொருந்திய
சிறந்த சந்திரனைச் (சிரமிசை) யணிந்தருளிய கணேசப்பெருமானுடைய திருக்கோயி
லொன்றிருக்க நேரேகண்டு, விலக்கிய தீவினையையுடைய தக்கன் ஆசையுடன் அத்
திருக்கோயிலைச் சரிவர முடித்து அவ்விடத்திருந்து (அம்மந்திர) ஸ்மரித்தனன். ஏ - று.

திப்பியம் - தெய்வீகம்.

(உ)

பன்னிரண் டாண்டு திருந்தனுட் டானம பண்ணியே காக்கர மனுவைத்
தன்னிக ரில்லான் றுளிரை நினைந்து தகவுறக் கணித்தனன் பின்பு
மன்னியங் கிருந்த விராயகர் தம்மை மகிழ்ந்திரு பத்தொரு திவசந்
துன்னுபல் பொருளுஞ் சோர்வறக் கொண்டு தூயபூசனைபுரிந் திருந்தான்.

(இ - ள்.) பன்னிரண்டு வருடங்கள் திருத்தமாகிய அதுட்டானத்தை முடித்து
(முக்கலமுனிவருபதேசித்த) ஏகாக்ஷ மந்திரத்தைத் தனக்கொப்பற்ற விராயகக்கட
வுளைத் தியானித்துத் தருதியுடன் ஜபித்தனன். அதன்பின்னர் அங்குநிலைபெற்றிருந்த
விராயகக்கடவுளை ஆசையுடன் இருபத்தொரு தினங்கள்வரையில், நெருங்கிய பல
பொருள்களையு மிகுதியாகக்கொண்டுவந்து புனிதமான பூசை செய்துகொண்டிருந்த
னன். ஏ - று.

சோர்வற - குறைவற ; இதனை மிகுதியாக வென்றும்.

(க)

இருபதின் மேலா மொருதினத் தியரம் மிறந்திடு வைகறைப்பொழுதி, நெருகரத் திருகோட் டொழுதும் மதத்தி னெனிர்த்தகிசு தூரமடித் தகத்தின், வருமொரு வேழ மரதன மாலே வயங்குதன் கழுத்திலிட் டெடுத்திப், பொருவரு பிடாமேற கொண்டொரு நகரிற் போதரக் கனவு கண்டனனே.

(இ - ன்.) இருபத்தோராம் தினத்தின் யாமங்கழிந்த விடியற்காவத்தில், ஒரு கரத்தைபும், இருகோம்பினையும், ஒழுதுகின்ற மும்மசத்தினையும், பிரகாசிக்கின்ற சிந்தாமெழுதிய மத்தகத்தினையும் கொண்டுவரும் ஓர் யானையானது இரத்தினமாலையைப் பிரகாசிக்கின்ற தன் கழுத்தி லணிந்து தனையெடுத்து ஒப்பற்ற பிடரியின் மேற்கொண்டு ஓர் நகரத்திற்குச் செல்லச் சொப்பனங்கண்டனன். எ - று.

* யாமம் வைகறையெனப்பன சிறுபொழுதாறனுள்ளவ்வொன்று. அவை மாலையாமம் வைகறை விடியல் நண்பகல் எற்பாடு எனப்படும். (ச)

விடியுநதபின் நெழுந்து நாட்கடன் முடித்துவிருப்பினுற் கமலையை வணங்கி, முடிநதவென் கனவைக் கேளென மொழிந்தான முகமலர்ந் தன்னையுங் கேளாக், கடிநதன நந்தங் கலியையின னேமண் காவல னாகு வை யென்று, நொடிநதன ளிவ்வா றளவளா யிவாக னோற்றனர் முன்பு போ விருப்ப.

(இ - ன்.) பொழுதுபுலர்ந்த பின்னர், நீத்தினாரீங்கி நீத்திய கருமமுடித்து அன்புடன் கமலையாகிய தாயைப்பணிந்து, கிழ்ந்த என் சொப்பனத்தைக் கேட்பா யாகவென்று (தக்கன்) கூறினன். கமலையும் முகமலாச்சிபுற்றுக் கேட்டு நம்முடைய தரித்திரத்தை யொழித்தோம். இப்பொழுதே அரசனவாயென்று நொடித்தனன். இவ்வகையாக (மகனாக் தாயுமாகிய) தக்கனாக் கமலையும் அளவளாவி முனபோலக் கணேசமுரத்தி திருமந்திரத்தைத் தியானித்துக்கொண்டிருக்க. எ - று.

நொடித்தனன் - கைநொடி கொட்டினுள்ளேன்றேனும், கொக்கையிற் பால் கரத்தன னென்றேனும் பொருள்கொள்க.

கௌ-செய்யாவென்னும் வாய்பாட் டிரந்தகால வினையெச்சம். ஆகுவை இதில் கு - சாரியை. (இ)

வேறு.

கற்றாபுனை புகழ்மலகிய கவுண்டின்னிய நகரிற்
செற்றாதிறை யிசெந்திர சேனன் னறு நீங்கி
யுற்றன்கதி புற்றொடு முரிமைத்திரு மனையாள்
பொற்றிரினள் சுலபைப்பெயர் பூண்டாளவ லித்தான்.

(இ - ன்.) கல்விவல்லவர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட புகழ்மிசூந்த கவுண்டின்னிய நகரத்திலே, சத்துருக்களுங் கப்பஞ்செலுத்துஞ் சந்திரசேனராசன் உட்கர் விட்டு நற்கதியடைந்தனன். அவன் சுற்றத்தாருடன் உரிமையுடைய சிறந்த மனைவி யும் பொன்மாலையணித்தவளுமாகிய சுலபையென்னும் பெயருடையவள் (பின்வருமாறு) துன்புற்றனன். எ - று.

செற்றாதிறையிடுமென்றது அவனதாற்றல் விளக்கியதாம்.

(இ)

என்னொயி ரணையொளி ரிருகண்மணி யனையாய்
மன்னாபுரி தாங்குமபொறை மாறறிச்சுர ருலகம்
பொன்னாத்திணி தோள்வெய்யிய புக்காயெனை நீத்தா
யன்னாவிது தகுமோவிது தகுமோவமிழ் தனையாய்

(இ - ன்.) என் அரிய உயிர் போன்றவனே ! பிரகாசிக்கின்ற இருகண்களி லுள்ள கருமணிபோன்றவனே ! அரசனே ! உலகினைச் சமக்குஞ் சுமையை ய்கற்றித் தேவலோகத்தை அமுதபொருந்திய தோளிற்சுமக்ககருதி (அங்கே) சென்றனையோ? என்னைப் பிரிந்தாய் ! என் தாய்போல்பவனே ! தேவாமிர்தம் போன்றவனே ! இது தகுமோ ? இதுதகுமோ ? எ - று.

வெய்யவென்பது செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டி ரந்தகால வினையெச்ச மாகலின் விரும்பியெனப் பொருளபடும் (எ)

கொழுநிகாம்பறு கொடிபோனமிரு குளிரீற்று கயலபோ
'லிழைத்தகறு சுடாப்போலொளி யெல்லையறு நாளபோன
முழுதுந்தயா பெருகுநகடன் முழுதும்படி யெனைநீத
கொழுநிகுமு லரமாதனா யுற்றாயிது தகுமோ.

(இ - ள்.) கொழுகொம்பற்ற கொடிபோலவும், மிக்க குளிரசிலாய்ந்த தண் ணீரற்ற சேரகெண்டைபோலவும், நெயர்ந் தீபம்போலவும், பிரகாசிக்கின்ற சூரிய ன்ற்ற பகற்பொழுதுபோலவும், முழுநதத் துன்பம்பெருநக கடலில் அமிழும்படி யென்னைவிலக்கித் தேனெழுநகல் கூந்தலையுடைய தேவமாதர்களை யடைந்தனை. இது தகுமோ ? எ - று

கொழுகொம்பு-கொடிகள் படருதற்கு ஆதரவாக நடப்பட்டதோர் கொம்பு.

லெழுவித்தழ லெதிரோமபடை மெய்யேயிது காறும்
வாழ்வித்தனை யிப்போதுநல வழிபாட்டினுள் யாது
தாழ்வித்தனெ னடியேனது தகவுண்டெனி லுனையாய்
சூழ்வித்தக வென்பாவிடா சூழ்வித்தனை தகுமோ.

(இ - ன்.) ஓமாக்கினியின் முன்னே என்னை மணஞ்செய்தது முதல் உண் மையாகவே யென்னை யிதுவரையில் (குறைவின்றிக்காதது) வாழ்ச்செய்தனை இப் பொழுது அடியேன்செய்யும் பணிவிடைகளில் யாது குறைபாடுசெய்தேன் ? அப்படி யுனதாயின் (வாய்வீண்டு) கூறுவாய் நன்றத்தான சொரூபியே ! எனக்குப் பல துன்பங்கள் சூழ்வித்தெனையே ! இது உனக்குத் தகுமோ ? எ - று.

தாழ்வித்தனென் இதில் என் விருதி தன்மையொருமையை யுணர்த்தியது

அந்நாளாறு மன்போடலா மனதோவகல் வுறற
திகநாளது போலேயய லேகுற்றிலை நின்ற
யென்னைதுயர் வேனென்னுட லின்பாதர வருட
யொன்னரிடை யுறுபாவனை யுற்றாயுரு காமே.

(இ - ன்.) அத்திருமணஞ்செய்த காலத்திற் பொருந்திய அன்போடு கூடிய மனதோ விலகியது. இதுவரையில் அதுபோலவே பிறவிடத்தினே சென்றா யில்லை யென்று நினை. என்னென்று தன்புறவேன் ? என் தேகமானது இன்ப மடையும்படி

(என்னைக் கரத்தாற்) பரிசியாய். (என் விடயத்தில் மன) முருகாமல், பகைஞரிடம் பொருந்திய பாலினையை யுற்றாய். எ - று.

வருடாய் என்றதில் வருடல் தடவல். அருள்தாவெனப் பிரிக்கின் ஒன்றா ரென உயிர்முதலாகக் கொண்டு வகரவுடம்படுமெய்கூட்டி, வொன்னாரெனப்படிக்க.

ஆவாவினி யென்செய்குது மந்தோவென விவ்வா
ரேவாதுரை மொழிவாள்விழி யுறைசுந்திட வருகித்
தீவாய்விழு தளிர்போலொளி தீரத்தனு வேறாய்க்
காவாதுள மானம்படு கணவன்மிசை விழுவாள்.

(இ - ன்.) ஆ ! ஆ ! இனியாது செய்வோம் ? ஐயோ ! எனறிவ்வகையாக விடாமலழுது, கண்களினின்றும் நீர்த்துளிசிந்த மனமுருகி, தீயில்விழுந்த தளிர்போ வப் பிரகாசமொழிய உடல் வேறுபட்டுக் காக்கமுடியாமல் மனதில் மானமுண்டாகிக் கணவன் (இறந்தவுடல்) மேல்விழுவான். எ - று.

உறை-நீர்த்துளி.

(௧௧)

முருமெற்று வ டலையெற்று வண் முருகார்கர மலராற்
றகவெற்று வன் கனிவாயிரு தனமுங்குழை வெய்த
மிகவெற்று வன் வயிறெற்று வண் மின்னைப்பொதி முகிளி
னு குமைக்குமல் பொதியத்தளி ருருவந்து வ ளுற்றாள்.

(இ - ன்.) முகத்தின மோதிக்கொள்வான்; தலையிலடித்துக்கொள்வான்; வாசம் பொருந்திய கைகளாகிய மலர்களால் தருதியாக அறைத்துக்கொள்வான்; (கொல்லைக்) கனிபோன்றவாயும், இருதனங்களுக் குழம்பும்படி மிகுதியும் அடித்துக்கொள்வான்; வயிற்றைப் பிசைந்துகொள்வான். 'மின்னலைக்கொண்ட மேகத்தினைப் போலவிழும் கரிய கூத்தலானது பொதியுத் தளிர்போன்ற உருவத் துவண்டனன். எ - று. (௧௨)

இவ்வாறவன் மனையாளொடு மினைவோர்களு மினைய
வொவ்வாதவ ரல்லால்வய மொப்பாருல கில்லா
வவ்வான்மையி னரசன்படி யகலுற்றன னென்னாத்
தெவ்வேலமைச சர்களுநதுயர் தேக்கித்தெரு மந்தார்.

(இ - ன்.) இவ்வகையாக அவன் மனைவியுடன் (உறவினர் முதலிய) துன்ப மடைபவர்களுந் துன்பமடைய, சமானமல்லாதவர்களல்லாமல் வெற்றியிற் சமான மானவர்கள் உலகத்திலில்லாத அவ்வகைய ஆண்டன்மையுடைய சந்திரசேனராசன் உலகனை நீங்கினெனன்று, பகைஞர்களைக் கொல்லும் வேற்படையேந்திய மந்திரிக ளுந் துன்பமிக்கு வருந்தினார்கள். எ - று.

அவ்வரசனுக்கு ஒத்த பலமுடையார் ஒருவருமில்லை யாதலாலும், யாவரும் அவனுக்குக் குறைந்த பலமுடையராதலாலும், "ஒவ்வாதவரல்லால்வய மொப்பாருல கில்லா அவ்வான்மையி னரசன்" என்றார். (௧௩)

வேறு.

கலங்கிழித்த நாய்கன்போற் கையற்று மிகத்தளர்ந்து
புலம்புநரை யெதிரோக்கிப் புரோகிதன்மற் றிதுசொன்னுன்
புலம்புலதெல் லாநுமக்குப் புணர்க்கத்தைக் குறித்தன்றே
புலந்தவனுக் குறுகுகத்தை யுன்னலீர் புலம்பொழியின்.

(இ - ௭.) கப்பிலக்கவிழ்த்த ஸைமியனைப்போலச் செயலற்று மிரவுந் தளர்ச் சிபுத்தப் புலம்புகின்றவாகளைப் புரோகிதன் நேரே பாத்து இதனைச் சொல்லுகின் றான்: (கீங்கள்) புலம்புவதெல்லாம் உங்களுக்கருள்தான் சுதந்தைக்குறித்தல்லவா? (அங்கிருக்கட்டும்) இறந்தவனுக்குப் பொருத்திய சுதந்தை (உண்டசெய்ய) நினைத்தீர் களல்லீர் (இனிப்) புலம்புதலை விவோகளாக ஏ - று

புலம்புநா - இதில் நகரம் நீங்குதல் முணாததியது

புலம்பு - முதனிலைத் தொழிற்ப்பா

(௭௪)

காவலனுக் கினிசெய்யுங் காரியகதைப் பரிமின்கள்

பூவுலகிற பிறா கவருட பொன் றநா ருளரேயே

வாஸியிறந் கவருடனே யாஸியிறந் கவாயாரே

மேஸியவா னுளுலப் ின விண்ணவரும் வீடுநரே

(இ - ௮) அரசாங்கு இனிசெய்யவேண்டிய (எமக்) கடனசெய்யுங் கள் பூலோகத்திலே பிறந்தவாகில இவாதவாகிலிருக்கிறார்களா? உயிரொழிந் தவருடனே உயிரொழிந்தவாசா யவரே? பொருத்திய ஆயுள்கால மொழியின் தேவர்களும் இறப்பவர்களேயாவா? ஏ - று

(௭௫)

செய்கக்க காரியகதைச் செபதுகனு வீநருவ்வை

புபதக்க நறக்கியி னுறு கனாரே யவாநகாககா

பொய்கக்க பொருட்கொங்கிப் புலம்புநாக் ளெஞ்ஞான

மெய்கக்க பொருளாயிரா விண்ணெ விளம்புதலும்

(இ - ௯) செய்கக்கக் கருமங்களைச் செய்து, உடலொழிந்தவரை யுச்சி விகக்க செய்கத்தக்க நல்லபதவியிற் செலுத்தப்படுகளை (இறந்தவர்களுக்கு) ஆபதா கள் பொய்யமையாகிய (உடலென்னும்) பொருள்கொங்கி அழுகுகொண்டிருப்பவா் கள் எக்ககாலத்திலும் உண்மையாகிய பொருளை யறியாதவர்கள், அவர்கள் விண்க ளென்று சொல்லவும் ஏ - று

(௭௬)

சூழமுனே ரஞ்சிகனை சுமத்துவென வனநவனபால

வாழனாச்சரி வரஞ்ஞ மனவைவனா சுமத்துவெனும்

பாழியமைச் சனனிநைக்குப் பாலனில் னுக்கையின

லாழினுறு காரியங்க ளுஞ்ஞான னுலகெக்க

(இ - ௧௦) ஆலாசுக்கும் மனோரஞ்சினும் சுமத்துவெனறு அப்பொழுதவ னிடத்திருந்து வாழாத இருவா மந்திரிகளுள்ளும், அரசனையொத்த சுமத்துவெனும் பெருமைத்தகிய மந்திரியே, அரசனுக்குப் புத்திரனிலை யாகவின் பழைமைப்படி செய்கருமங்களை உலவினா துக்கிருப்படி செய்தமுடித்தனை ஏ - று

மன்னவனோ சுமத்துவெனநதால் அரசுமநா வென்பான் அரசுசுலத்தவ ளென்றும், கீததியில் மனனை நிகாததுவென்றவ கொள்க (௭௭)

சுலபைநீர் படிநகாடித் துணாவேமபி விலைதின்

சூலலுமனை புடபுருந்தாள் கோதிறருப் பணமாறழிப்

பலருமவ ரீடம்புருந்தா பனைமூன்று காளளவு

யில்துகிரி பைகளபலவு மியறழிமுடிந் தனபின்பு

(இ - ள்) (அரசன் மனைவியாகிய) சுலபையென்பவன் நீரின்மூழ்கி ஸ்நானஞ் செய்து, பூங்கொத்தையுடைய வேப்பிலையைத் தின்று (வள) நெருங்கிய மனைக் குள்ளே சென்றான். குற்றமில்லாத தருப்பணஞ்செய்து பலரும் அவரவருடைய இடங்களை யடைந்தார்கள். பதினமூன்று கிணங்களவளையில் விளங்குகின்ற பலகிரியைகளுஞ் செய்துமுடிந்தன. ௭ - று.

வேம்பினிலே, தின்னல்-சுகத்தசுவெறுத்தீகை மெபண்ணின் துச்சங்குறிகளு ளொன்று. (௧௮)

அமைச்சரபிரா கிதாகனி, தீரநதனாக ணுகரிகர்
தமைச்சரமீலித துயாகலபை சாற்றுவா ளினிரீரோ
அமைச்சரபிரா கிகராகுந கொணைத்தோந திடுமின்க
ணமைச்சரநா நலியாத வாடுவெறு நலிறுமினளால்.

(இ - ள்) மங்கிரிகள புரோகிசர்கள் சோதிடர்கள் வேதியர்கள் நாகரீகர் கள் முதலியவர்களைக் கூட்டி, உயாவாகிய நடைமையுடைய சுலபை யென்பவன் சொல்லுவான். இனி நமமைச சததுருக்கள துண்பெய்யா வகையாக, சுலமயாகிய மலையையுடைய பூமிடைச சமக்குந தோளையுடைய அரசனைத் தேர்ந்தெடுக்கன் எனக் கூறினன் ௭ - று. (௧௯)

தொக்கவாக ளனவோருளு சூழ்த்திருக்கு மமையக்தின்
முக்கலாவாதுதாசெயவாரா முழங்குமக மாலகநிறை
யிககணமே யலங்கரித்திட் டிலகுமர தனத்தையுதக
செக்கமல மலர்மாலே தின்கரத்திற கொளககொடுதது.

(இ - ள்.) அவர்கள் யாவருநெருங்கிச் சூழ்த்திருக்குஞ் சமயத்திலே, முக்கல முனிவர் அங்கொருந்தருளிச் சொல்லுகின்றான். முழங்குகின்ற மதத்தையுடைய பெரிய (பட்ட சது) யானையை இரத விராடியிலேயே அழகுசெய்த, பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினத்தாலிழைத்த செவ்விய தாமரை மலாமலையை உலிய கரத்திற்கொள்ளும் படி கொடுத்தது. ௭ - று. (௨௦)

தனைளித்து விடுமின்கள் சாராதெவனை யதுவெடுத்துத்
தனைமகிழ்வின வருமநதா செம்மலையே மரபிடுதெடு
வளைகடன்மன் னுலகளிகு மன்னவனாக் குகவென்று
களைகன்மொழிந தனாபேரந்தா ரெவலோருங் களித்தனரால்.

(இ - ள்) தனையலித்து விட்டுவிடுங்கள்; அது எவனை யடுத்தெடுத்து மிக்க மகிழ்வுடன் வருமோ அந்தப் பெருமையுடையானையே, வளைந்த கடல் சூழ்த்த பூலோகத்தைக் காக்கும் அரசனாக முறைப்படி கொள்கவென்று ஆதரவாகக் கூறினார். ஆங்கு வந்தவர்கள் யாரும் (அதனைக்கேட்டு) மகிழ்ந்தார்கள். ௭ - று.

தனை - கட்டுதல்.

(௨௧)

ககனமெனும் பெயருடைய களிறற்றரசை யலங்கரிப்பித்
திசையிலிவற் றன்கணவா னினிதுமரு மத்தணிந்த
புகரிலர கிணக்குரிய பொன்மலர்த்தா மரைத்தொடையன்
மகிழுவதன் னாகுகொடுத்தான் மன்னனைக்கொள் கெனச்சுலபை

(இ - ள்.) சலபையென்னும் பட்டமகிவி, கசனமென்றும் பெயராயுடைய அரசு யானையை அலங்காரஞ்செய்வித்து அரசனைக்கொண்டு வருகவென்று, கூர்மை வாய்ந்த வேலாயுத மேந்திய தன் கணவனான சங்கிரசேனராசன் இனிதாக மார்புகத துப் பூண்ட குற்றமில்லாத அரசாட்சிக்குரிய பொன்னாலாகிய தாமரைமலர் மாலை யைக் களிப்புறும்படி அதன் கையிற்கொடுத்தான். எ - று

அரசுடானையென்றத னிலககணத்தை,

“தாலோர் நானரு சனிககையுங் கோசமும்
வாலுறப்போ டேடி மார்லந் தேயப்
பாலுஞ் சங்கு வாலும்போ லுகாது
காலினு ஞான்ற லொருதனிக் கையி றும்
வாலினும் வாலினு மருபயினு வகோழல்
வல்லது மதினமூறு முழுசுந் துடைக்காய்
எழு முழுமுயாக் தொன்பதுமுழ லீண்டது
தியுமிழ் சிறகணனுஞ் செர்புகரு முடைசதாய
முன்புயாக் பின்பணிந்த சாயின்
அவ்வியல் யானையை யரசவா வென்ப” — என்பதனுதிக. (௨௨)

இந்தநக ரினிதாளு மிப்பலுடைய ஏமாறு ஏ
சிற்தைதனக் கிசைந்தவொரு டெமமலைக்கொண் டுறுகவெனத்
தந்தமொழி யுட்கொண்டு கறுகண்மத மாலவேழந்
சுகதரவெற் பொன்றெழுநது துனைவறுபோ னடநதன்றே.

(இ - ள்.) இந்த நகரசதை யினிதாக அரசுபுரியும் இயல்புடையவனும், மன திற்கிசைக்கவனுமாகிய ஒரு அரசனைக் கொண்டு நுவாயாகவென்று கூறிய சொல்லை மனகிற்கொண்டு, அஞ்சாமையையுடைய மதப்பொருத்திய பெரிய யானையானது, அழகிய மலையொன்று எழுந்து விலாகது நடந்தார்போல நடந்தது. எ - று.

துனைதல் - விளைதல். நடந்தது - அன்று - நடந்ததன்று. இது “தொட்டனைத்து, கற்றனைத்து” என்பனபோலக் தொகுதகல். (௨௩)

அன்றுமல ரோன்னிடுக்க வாழியினை முனிவராக
னொன்றுதவம் புரிதான முரிமைகொளச டெனறுதுபோ
னன்றமைசார் முகலாலோ நடக்குமத வெழுமயின
றுன்றினாசென் றனாதமசுக்குத் தோன்றிலககொள் வாவ விழைந்தே.

(இ - ள்.) அக்காலத்திற் பிரமதேவன் செலுத்திய (சுருப்பை) சக்கரத்தின் பின்னே முனிசிரேஷ்டர்கள் பொருந்திய சவடி செய்யத்தக்க இடத்தை உரிமையாகக்கொள்ளும்படி சென்றதைப்போல, நல்ல மந்திரினை முதலாயினோர் நடந்து செல்லும் மதயானையின்பின்னே தமக்கு அரசனைக்கொள்ளும்படி விருப்புற்றுச் சென்றார்கள். எ - று.

“அன்று மலரோன் விடுத்த * * * செனறு” என்றது—பூர்வம் முனிவர் பலரு மொன்றுசேர்ந்து பிரமதேவனை யடுத்த, சுவாமி அடியேங்கள் தவம்புரிந்தற்குத் தகுதியான ிடமெதுவென வினவு, கமலயோனி கருணைகூர்ந்து ஓர தருப்பையைச் சக்கராகாரமாக வளைத்து அதனை யுருட்டி வேகன இதனின் சென்று இது

பொருந்துமிடமே உத்தமமானவிடமென் றுணர்கவெனக் கூறியனுப்ப, அவர்களும் அவ்வாறே யதனைப் பின்றொடர்ந்த அது தங்கியவிடத்தில் தவஞ்செய்து பஸ்தினை யடைந்தார்கள். இதில் நேமி விழுந்தவிடம் எனமிசவனமென்றாயது என்பது சரிதாம்.

இச்செய்யுளில் மலரோன் விடுத்த வாழி கணமென்னுங் களிதென்றும், அதனைத்தொடர்ந்த முனிவர்கள் யானைபின் சென்ற மந்திரி முதலானாரென்றும், தலம் புரி தான்ம் பெறுங்கருத்து அரசனைப் பெறுங்கருத்தென்றும் உவமிக்கப்பட்டன.

கொள்வான்--வான் எதிர்காலவினையெச்ச வ்ருதி. (2.ச)

கற்புடைய மடமாசர் கணவனையே யல்லாது
பொற்புடையா ரிரந்துயினும் புல்லாத வாதேபோற்
பற்பலருந் தொழினீங்கிப் பரிவினொடு மெதிர்போதச
சுற்புமெனச் சீரியவர் தமையிலககித் துயாவேழமு.

(இ - ள்.) கற்பினையுடைய இளம்பெண்கள் தாமுடைய நாயகனாயல்லாமல் அழகுடையவாகன் யாகித்து வேண்டினாலும் அவர்களைத் தழுவாதவகையோல, பல பேருந் தத்தங்காரியங்களை விடுத்து ஆகையொடு (தாம் மன்னவனாகக்கூதி) எதிர் செல்லவும், உயர்வாகிய குணமுடைய கணமென்னும் யானையானது பாம்புபோலச் சீறி அவர்களை விலக்கிற்று. எ - று.

மடமாதர் - அறியாமைக்குணமுடைய பெண்களெனினும்மையும். மடமை - மகளிர்குண நான்கனுள்ளொன்று அவை அச்சம் மடம நானம் பயிர்ப்பு எனப் படும். சாப்பம் - எதுகைகோககிச் சர்ப்பென நின்றது.

“கற்புடைய * * * புல்லாதவாறு” என்றதை, தாயுமானசுவாமிகள்.

“கற்புறு சிந்தை மாதர் கணவனையன்றி வேறோர்

இறபுறத் தவனா நாடா * * * ” என்பதனானுணர்க. (2இ)

வேறு.

வனாசெய் மணித்தோன் மனவனை வல்லே துருவிப் புணர்தருநிப்
புணாசெய் வயடுவங் களிதென்று பொங்கு மகிழ்ச்சி தலைசிறப்பத்
தினாசெய் கடலபோற் றிரண்டெவருந் தேமபெய் புலலாற் றுகளவித்து
வினாசெய் மலர்த்தோ ரணமாதி விதி தோறு மலங்கரித்தார்.

(இ - ள்.) மேன்மையைச் செய்யும் இக்கணமென்னும் யானையானது மலை போன்ற அழகிய தோரியுடைய அரசனை வினாவில் தேடிப் பிடிக்குமென்ற பெரு மகிழ்ச்சி யுதிசரிக்க, அலையொலிசெய்யங் கடல்போல யாவருந்திரண்டு, மதுரமாகிய நீர் பெய்தலாற் புழுதியை யடக்கி, வாசஞ்செய்யும் மலர்த்தோரண முசலியவற்றால் தெருக்களிலெல்லாம் அலங்காரஞ் செய்தார்கள். எ - று.

தோரணமாதி என்றதில், ஆதியென்றதால் பூப்பந்தர் முதலியவ்வுங் கொள்வர்

உருகிற் சிறந்த பொலங்கோயி லோங்கு மணிவாய் தலினீங்கித்
தெருவி னடந்து நகர்கடந்து சென்ற லேழும் வனம்புகுந்து
பொருகி நவந்து முக்கலனாற் பொருநதாச சீரமக் கணித்தாக
கூருகி யிருந்த தக்கனுக்கு மணிமா லிகையைத் தரித்ததே.

(இ - ள்.) அழகின் மேம்பாடுற்ற பொற்கோயிலின் [அரசமாளிகையின்] உயர்ந்த அழகிய வாயிலினின்றும் புறப்பட்டு வீதிவழியே நடந்த சென்ற அரச யானை யானது காட்டிற் பிரவேசித்து, ஒப்பில்லாத தவச்சையுடைய முக்கலமுனிவர் எழுந்தருளிய ஆச்சிரமத்திற்குச் சமீபமாக அமர்ந்திருந்த தக்கனென்பனுக்குப் பொற்றாமாலைகளைச் சூட்டிவது. ஏ - று.

கோயில் - இராசக்கிருகம். ஆச்சிரமங்கு - மாடக்குள்ளுற்போல அத்துச் சாரியையின்றி யுருபெற்றது. இது ஆச்சிரமத்திருகு என்பது. (உஎ)

மூவர் பெருமா நெனையாண்ட முககட் பெருமா னரியாதி .

தேவர் பெருமா நெருகோட்டுச் செல்வப் பெருமா னடியார்கட்

சியாவை யரிய விருந்தாகங்கே யிருந்து தக்க னரசு ரிமை

மேவு மெனின்வேல கரத்தேநலும் விம மேலும் விளம்புதுங்கேள.

(இ - ள்.) தக்கனென்பவன் இருந்தவிடத்திலேயே யிருந்து அரசுரிமையை யடைந்தானென்றால், திரிமூத்தநாயகனும், என்னை யாளாகக்கொண்ட திரிநேத் திரங்கையுடைய தலைவனும், திருமால்முதலிய தேவர்களுக்கிறாரெனும், ஒற்றைக் கொம்பினையுடைய செல்வ நாயகனுமாகிய விநாயககடவுளுடைய அடியவர்களுக்கு எவை கிடைத்தற்கரியவை? (ஒன்றில்லை) வேலாயுதனைத் தக்கையிற்றுகிய விம ராசனே! இன்னுஞ்சொல்லுமேன் கேட்பாயாக. ஏ - று. (உஅ)

வே று.

பஞ்ச தூதுபி முழங்கின பண்ணவா பசுநதேன்

விஞ்சு பொன்மலா பொழிந்தனர் வேழமரின் விடுத்தோர்

நெஞ்சின் மல்கிய பரிவெலா நீங்கியோ கையாய்

மஞ்ச னுக்கணி யாதுகன வழங்கினா மரபால்.

(இ - ள்.)* பஞ்சதூதுபிகள் முழங்கின. சேவர்கள் பசிய தேன்சிந்தம் பொன்மலர்மாறி சொரிந்தார்கள். (கனமென்னும் அரசு) யானையின் பின்னே சென்ற வர்கள் மனதில்நிறைந்த துக்கமெல்லாமொழிந்து சந்தோஷ சித்தமுடையவர்களாய், (சிறுவனாகிய) தக்கராசனுக்கு ஆபரண முதலியவற்றை (அரசுரிமைக்கேற்ற) முறையிற் படி கொடுத்தார்கள். ஏ - று

தூதுபி - ஓர்வகை வாத்தியம். இது தும் என்றும் குப் என்றும் ஒலிப்ப தாதலினிப்பெயர்த்தென்பர். (உக)

வாச மென்மலர் வத்திர மணியணிந் தன்பி

னாசி யந்தண ரறைந்தன ரொருபுடை யமாகநார

கூச மைச்சர்க ளாதிபார் குறாகமுல் வணங்கிக்

தேசின் மன்னவ னேவலாற் றிருத்தக விருந்தார்.

(இ - ள்.) வாசனைபொருந்திய மிருதுவாகிய மலாமாலைகளும், ஆடைகளும், ஆபரணங்களும்ணிந்து, வேதியர்கள் ஆசையோடு ஆசிவசனங்கள்கூறி ஒருபக்கலிற் பெருங்கிணர்கள். மனம் பயப்படும் மந்திரிகள் முதலானவர்கள் ஒலிக்கின்ற வீரக் குழலினிந்த அவன் பாதத்தைப்பணிந்து குந்தமில்லாத அரசன் கட்டளைப்படி திருத்த விருந்தார்கள். ஏ - று. (கஃ)

தக்க னக்கணந் தந்திமா முகனடி தாழ்ந்து
தொக்க வந்தணர்க் காடக மாதிக டீவி
மிக்க வன்னையை வியத்தரு சிவிகையி லேற்றிக்
கைக்க ளிற்றின்மே லிவந்தனன் காலேவெங் கதிர்போல்.

(இ - ள்.) தக்கன் அந்தக்கணத்திலேயே சிறந்த யானைமுகமுடைய விராய்
கூட்டவுருடைய திருவடிபயப்பணிந்து, கூட்டமாகிய வேதியருக்குப் பொன்முடி
வியவற்றை (பூரியாக) க்கொடுத்து, (அன்பு) மிகுந்த தாயாகிய கமலையைச் சிறந்த
பல்லக்கிலேறச்செய்து, காலேப்பொழுதினு திகரும் பாலஞரியன்போலத் துதிக்கையை
யுடைய அவ்யானையின்பேரி லேறினன். ஏ - று.

ஆடகம் - நால்வகைப்பொன்னிலொன்று. அவை — ஆடகம் கிளிச்சிறை
சாசுரூபம் சாம்பூநத மெனப்படும். (கஉ)

கவன வாமபரி யமைச்சாக ளிவாந்தனர் கடவக்
குவளை வாள்விழி மாதார் குழுமெனா நடிப்ப
வவவு வாரிதி முழக்கென வெரலிமுர சார்ப்ப
வவனி காவல னுனவ னடுகளி றுகைத்தான்.

(இ - ள்.) மந்திரிகள் தவிச்செல்லும் நடையையுடைய குதிகைகளிலேறித்
செலுத்தவும், நீலோற்பலமலாபோலும் ஒளிவாய்ந்த விழிகளையுடைய நடனமாதர்கள்
கூட்டமானது எதிரே நடனஞ்செய்யவும், உவாக்கால சமுத்திரகோஷம்போலச் சத்
திக்கின்ற பேரிகைகளொலிக்கவும், பூலோகராசனாகிய தக்கனென்பவன் பகைஞரைக்
கொல்லும் யானையிலிவந்தனன் ஏ - று.

உவாவென்னுஞ்சொல் “குறியதன் கீழாக் குறுகலு மதனோ - டிகர மேற்
றலு மியல்புமான் தாககின்” எனனுஞ் சூத்திரததால் உவவு என்றாயது. உவா பூரண
அமாவாசியை யென்னு மிரண்டுமாமாயினும் கடன் முழுக்கு பூரணியிலேயே மிகுதி
யென்பது வழக்கு. (கஉ)

மலையின மேலெழு மதியென வார்மத யானைத்
தலையின் மேலெழு வெண்குடை நீழலிற் றங்கு
முலைவ் லாவரத் தொருவ றா முருநதுலாப் ிபாந்து
கலைவ லாரொடுங் கதிர்மணி கையிலுட் புகுந்தான்.

(இ - ள்.) மலையின்மேலுதித்த பூரணசந்திரன்போல, ஒழுருகின்ற மதத்
தையுடைய யானையின் சிரமிகை யெழுந்த வெண்கொற்றக் குடைநீழலிற் பொருந்
திய கெடுத்தல்லாத வரததையுடைய ஒப்பற்றவனாகிய தக்கனென்பவன் (கவுண்டின்
னிய) நகரினுட் பிரவேசித்து, (கிருவீதி) உலாவந்து நூல்வல்ல பண்டிதர்களுடன்
அழகிய மாளிகையினுட் பிரவேசித்தனன். ஏ - று.

உவாவென்றனிலக்கணத்தை,

இலக்கணவிளக்கப்பாட்டியல்.

குழமக ணைக்கவி வெண்பாக் கொண்டு
விழைதொல் குடிமுதல் விளங்க வுரைத்தால்
கிழைபுனை நல்லா ருவர்மணி மறுகின்
மற்றவன் பவனி வரவேழ் பருவ

முற்றமா ஞர்தொழப் போந்த தலாவாம்.
ஐந்து முதலே முண்டும் பேதை
எட்டு முதனான் காண்டும் பெதுமை
ஆறிரண் டொன்றே யாகு மங்கை
பதினான் காதிபத் தொன்பான் காற
மெதிர்தரு மடந்தைமே லாறு மரிவை
ஆறுதலே யிட்ட விருபதின மேலோ
ராறுத் தெரிவையென ணேந்துபே ரியிமபெண்ணென்
ரோரும் டருவத தோர்க்குரைத் தனரே

(௬௬)

பேரத் தானியிற பிறழெயிற ஸரியணை பொலிய
வாரத் தாழ்வட மகனூரத் தயலவ வமாரது
வாரத் தாலுறு மந்திரத் தலைவரை மீராககி
யீரத் திருநெரலி னிரைத்தன னிரைத்த தக்கன்.

(இ - ள்.) பெரும் புகழையுடைய தக்கன் பெரிய அத்தாணிமண்டபத்திலு,
விளங்குந் தந்தக்களையைய சிங்காசனமானது விளங்க, முததாலாகிய தாழ்வட
மானது இடம்பரந்த மார்பிலையைவீற்றிருந்து, உரிமையால் வந்த மந்திரத்தலைவராக
கொப்பார்த்து, குளிராசனியாகத் தகுமாய்கிய சொல்லிஹ சொல்லலாயினன். எ - று.

அத்தாணி - கொலுவிருக்கை மண்டபம்

வாரத்தாழ்வடமென்றதை வார அ தாழ்வடமென்றது, வ - உடம்படு
மெய்யென நீக்கி, ஆரம் தாழ்வடமென்றது சொல்லுகசெய்த. ஆரம்+தாழ்வடம்-
தாழ்வடமெனவாகிய மூன்றாம்வெறுமைப்புணாசகி.

(௬௭)

என்னை யானுடை முக்கல முனிவனாக இருந்தா
னன்ன மாதவன் றினைப்பல விரையி னைபுத்தென
முன்ன சேவிடு மினகனென னுரைத்தனன் முடிசாய்த்
துன்னு சூழ்ச்சிய ரன்னதே யுருநயினா கடிதின்.

(இ - ள்.) என்னை யாளாகவுடைய முக்கலமுனிவர் அவதேயிருக்கின்றனர்,
அந்தப் பெருந்தவமுடையவரைப் பலவகை மரியாதைகளுட னைபுத்துவந்து எனமுன்
னை விடுங்கென்று தக்கன் கூறினான் சிரமசெய்து யோசிக்கருந் தன்மையுடைய
மந்திரிகள் அவ்வகையே வினாது செய்தாசன. எ - று.

(௬௮)

மண்ணி ருந் தவம் வடிவெடுத்த தனையமா தவனும
விண்ணு ரிஞ்சிய கூவிரத் தோமிசை மேனிப்
பண்ண மைகதெழு பாடலோ டாடல்கள பயில
நண்ணி னனபெருந் கோயிலி னகாகளி சிறப்ப.

(இ - ள்.) உலகினாசெய்த பெருந்தவமே உருவமெடுத்ததை யொத்த பெருந்
தவனியாகிய முக்கலமுனிவரும், ஆகாயமளாவிய பொருட்டினையுடைய இரதமிகையா
ரோகணித்து, பண்ணிசைபொருந்த வெழுக்கின்ற தீதமும நிருத்தமும நிகழும்படி
கருவியுடைய மானியையில, அந் நகரவாசிகள் களிப்பெய்துமபடி யடைந்தனர். எ - று.

கூவிரம் - தேர்முகாஞ்சி. இஃதோருறுப்பு

மண் - நகர்—இடவாகுபெயர்கள்.

(௬௯)

விலகி வில்லுமிழ் பூணிஞன் விரைநெழுந் தெதிர்போர்
தலகி னன்பொடு மறவனை யாதனத் திருத்திப்
பலவி ருமபொருள் கொண்டுபூ சனையுறப் பயிற்றி
யிலகு பூண்டுக்கல் கனியெதி ரிட்டடி பணிநதான்.

(இ - ன்) விட்டுவிட்டுப் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணிந்த தக்கராசன் துண்
னென்று (சிங்காசனத்திலிருந்து) எழுந்து எதிரொன்று, குற்றமில்லாத அன்புடனே
அம்முக்கலமுனிவனை ஆதனத்திலிருக்கச்செய்து, பலபெரிய பொருள்களோக்கொண்டு
பொருந்தப் பூசைசெய்து, பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களும் ஆடைகளும் பழுவர்க்கல்
களும் எதிரே வைத்துத் திருவடியிற் பணிநதான். எ - று.

அறவன் - தருமசொருபி.

(க௭)

முடிக்கொண் மன்னவா புடையெலா மொய்ப்பமுன் வைக்
யடிக ளேநின் தருளினு லரசனைப் பெறறேன
கடவு ளாதொழுக கணபதி யெனகருநீ யல்லாற்
படியின வேறிலை பாணியென் சிரததுவை யென்றான்.

(இ - ன்.) கிரீடமணிந்த அரசாசன பக்கங்களிலெல்லா நெருங்க, அவர்கட்கு
முன்னிருந்து, சுவாமிகளே! தேவரீருடைய திருவருளால் இராச்சிய பாரத்தை
யடைந்தேன். தேவர்களும் பணியுற கணேசப்பெருமான் அடியேனுக்குத் தேவரீரே
யல்லாமல் உலகத்திங் வேறிலலை (ஆதலின்) தேவரீருடைய கரத்தை யென் சிர
மிசை யமர்த்துகவென்றான். எ - று.

பாணியைச் சிரமிசை வைத்தல் ஆரோவாதவகையி லொன்று.

(க௮)

கனிவி னின்னணங் கூறிய காவலன சிரத்தின்
முனிவ னங்கையை வைத்தருண் முகிழ்த்துமு தழிவோய்
துனிவு றுமபகை யுனக்கலை பொருளெலாந் துவன்று
மினிதின் வாழ்தியென மிசைத்தறத் தியலபையு மிசைத்தான்.

(இ - ன்.) மணக்கனிவுடன் இவ்வகையாகக் கூறிய அரசனாகிய தக்கன் சிர
மேல், முக்கலமுனிவர் தம துள்ளங்கையை வைத்து கிருபையரும்பி, பேரறிவா
னனே! துன்புசெய்யும் பகைவா உனக்கிலர். எல்லாப் பாக்கியமுமுண்டாகும். இன்ப
மாக உயிர்வாழ்க்கடையென்று தருமநீதியையு மெடுத்துக் கூறினர். எ - று.

அவகை - உள்ளங்கை. அகம் கையென்னும் இருசொற்களுங்கூடிய வழி
அகமுனாச செவிகை வரினிடையனகெடும்" என்னுஞ் சூத்திரவழி புணர்ந்தது.

கன்ன லஞ்செழுங் காடருத் தண்ணடை யாதி
முன்னர் முக்கல முனிவனுக் களித்துமு தழியின்
மன்னு மந்தனா பெரியவர் மற்றையர் தமக்குந்
துனனி ருமபொரு ணிலமியைவ சொரிந்தனன் மழைபோல்.

(இ - ன்) அழகிய கருப்பங்காடு அகலாத மருதநிலத்துர் முதலியவற்றை
முதலிலே முக்கலமுனிவருக்குக் கொடுத்து, பேரறிவுடன் நிரம்பிய வேதியிற்
யோர் வேறன்றோர் முதலானவர்களுக்கும் நெருங்கிய பெரும்பொருள் கிலம் கிடை
பெறவல்லவற்றை மேகம்போல (தானமாக)ச் சொரிந்தான். எ - று.

பொருள நிலமிவை சொரிந்தானெனறது சொணநான பூதானங்கன செய
தன்னென்பதாம். தண்ணடை - மருதநிலத்தூர் (சு0)

வேத னிரதிரன விண்ணு வே முதலிப விண்ணு
மாதா மெனகள மங்கிலி யதெனாடு வங்ககச
சாத னஞ்சொடு தயங்கிய கன - னா கோயி
லாதி சைவாகரு மளித்தனன பூசையா திகளே

(இ - ள்) பிரமண இச்சரண நிருமாஸமுதலிய தேவமாசாசனாண்டய மெல
விய கழுத்துகன நிருமங்கிலியங்களுடன் விளங்க, கொல்லச்செய்ததன் விளங்
கிய ஸ்ரீகண்டசகையுடைய சிவபெருமானாரது நிருக்கோயிலாச்செய்ய ஆதிசைவ
வேதியாகுகும பூச்ச முதலியவற்றைச் செய்யதன்ன ள - று

நிருமாஸமுதலியோர் கருங்குடைய பறகடலை மதித்தகாலத்தில் அதிற்
றேனறிய கொடுவிடம் யாவனாயுங் கொலை யத்களிகதபொழுத, கோ வேண்டு
கோளினபடி சிவபெருமான அதனைப் பானாசெய்யு அவாண் மீண்கம் இறுமாப
படையாவண்ணம் தமது கண்டத்தல் அயிருதியாக எஞ்ஞான்றும் பொருத்த அமாக
கின்றென்பது சரிதம்.

“வேதனிரதிரன விண்ணு வேமுதலிய விண்ணு மாதாமெனகள மங்கிலி
யதெனாடு வங்ககச சாதனஞ்சொடுதயங்கிய கண்டனா - னெனதை, கந்தபூரணம்
“செற்றால் முயிரனைத்து முண்டிட்டுவ மிரக்கத்துக்கு சினைக் மேற்கொள் பற்றா
வங்க கதுதுகாந்து காணமுடனே முதலோதம் பாம்பாண்ட கொருவிதையளித்
தோன்” - எனவருவதன னுணாக (சுச)

சேனை காவலா திருத்திய வமைபசாக ளிவாகரு
யானை வாமபரி யிருதில் மாதிசு ளிசைத்துக
தேனை மாரியி விசுழியான ப்ருப்பணி பலவு
முனை யேந்திய அவ்விஞ னுஞ்நறிடப் பணித்தான.

(இ - ள்) சேனைத்தலைவர்கள் நிருத்தமுற்ற மந்திரிகள் முதலிப இவர்களுக்கு
யானைகள் தாவிச்செல்லுங் குதிரைகள் பெய் பூயிரா முதலியவா க்கொய்த்து,
தேனை மழைப்பாஸ சொரியுங் கோனறைமால் மண்டத் சிவபெருமானுடைய உல
வகைத் திருப்பணிகளாயு, னானைத்தாங்கிய வேலையுடைய தக்கராசன் செய்யுமபடி
கட்டினையிட்டனன் - - -

ஊனையேந்திய வேல என்னு சகதருக்களை யெகொழுஞ் சங்கரிப்பவ
னென்னு குறிப்புளையாற கூறியது (சுஉ)

பொளிகது திண்சில் பொறபறு கோயிலொன ருக்கி
யளிக வனபினா கணைசனா யாங்குற விருக்கித
தெளிகரு முகசலன செப்பிய விதிப்படி தீமை
விளிகது வெந்திட நிகதலும் பூசனை விளைகதான.

(இ - ள்) கருங்கதனைப் பொளிகது ஆழவிய கோயிலொன்று கட்டுவித்த
மீதக் ஆசையாற கணைசப்பெருமானை அகில எழுந்தருளப் பிரதிட்டையெய்து
தெளிகவமைந்த முகசலமுனிவா உபதேசித்த விதிமுறையே (சுங்) பாவங்கள் குறை
க்கூறிகுநாடோறும் பூசைசெய்து வந்தான ள - று (சுங்)

பெருது பெற்றதா யாகிய கலபைதன் பதமு
மருத காதல்செய் கமலேதன் பதமும்வை கலுந்தாழ்ந்
துஞ்சி லாவகை யொருகுடை நீழலி லுலக
மருத நீதியி னளித்தனை னமரர்கா வலன்போல்.

(இ - ள்.) பெருமற்பெற்ற தாயாகிய சுலபை யென்பாளுடைய பாதங்களையும், நீங்காத ஆசையைச் செய்யும் (பெற்ற தாயாகிய) கமலையென்பாளுடைய பாதங்களையும் நாடோறும் நமஸ்கரித்து, சத்துருக்களில்லாத வகையாக ஒருகுடையின் நீழலிலே உலகமானது நீங்காத நீதியுடன் தேவராசனாகிய இந்திரனைப்போல (உலகினை) அரசு செய்து வந்தான். எ - று.

சுலபையென்பான் காலஞ்சென்ற அரசன் மனைவி.

(சச)

தேய நீடிய லாவிகள் சூழ்கரு நூட
தேய மாண்பொழ் வல்லவன் சிறுவனோய் தீர்ந்து
மேய சிந்தியின் விதர்ப்பநா டாள்வது வினளிப்
பாய சிர்ப்பரி எனத்தொடும் படர்ந்துவந் தடுத்தான.

(இ - ள்.) நிரானது மிக்குள்ள தடாகங்கள் படைகுழந்த கருநட தேசத்தை யரசுசெய்து வாழ்வுண்டு வல்லவராசன் தன் மாணவிய தக்கன் னோயொழிந்து பொருந்திய சிறப்புடன் விதர்ப்பநாட்டை யரசாள்வதைக் கேள்வியுற்று, பரந்த சிறப்பையுடைய பரிசனங்களோடும் வினாந்துவந்து சேர்ந்தான். எ - று.

(சக)

லார மாயனை வோர்களு மளவளாய் வாழ்நான்
விர சேனனென் றியற்பெயர் மேவுமன் னவற்குப்
பேர வாளிய புகர்முகக் களிதெனும் பெருமான்
கார ளாளிய விரவுநு கனவிலி துணைக்கும்.

(இ - ள்.) நீதியோடு அவர்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடி வாழ்நாளில், வீரசேனனென்று இயற்பெயர் பொருந்திய அரசனுக்குப் பெருமையை விரும்பிய புள்ளிவாய்ந்த மாயைமுகமுடைய விநாயகருகிசில், கருமைபொருந்திய இரவிலுண்டான சொப்பனத்தில் இத்தனைச் சொல்லுவார். எ - று.

(சக)

பெண்மை முற்றிய நின்மகள் பெருகிய தவத்தால்
வண்மை முற்றிய தக்கனான் மணந்திடப் படுவ
டிண்மை முற்றிய மன்னவ தெளிகெனச் செப்ப
வுண்மை முற்றிய வவனுமவ் வாறுத வினனால்.

(இ - ள்.) பெண்ணல்லக்களிந்த உன் புத்திரியானவள் தான் செய்த பெருந்தவத்தினால் வளமிருந்த தக்கனென்னு மரசனால் மணஞ்செய்யப்படுவாள். வலிமை முதிர்ந்த வீரசேனராசனே ! தெளிவாயாகவென்று திருவாய்மலர்ந்தருள, சத்தியமிருந்த அவ்வரசனும் அவ்வகையே (தன் குமாரத்தியைத் தக்கனுக்கு) மணஞ்செய்து கொடுத்தான். எ - று.

(சங்)

வேறு.

பேய் வடிவேற் றக்க னுக்குப் பிரகற் பாணு வவனறனகருத்
தோழில் கட்டக ரதனவிற்குச் சுபால னவற்குக் கொதுகரனே.

பரமம் விறைநகு வபுத்திரதக னவறகா னுனசிக் திரசேனை
வீம வவறகு நீபிறநதாப விளங்குங் கணைசா திரவருளால்.

(இ - ள்) விளங்குகின்ற கணைசுருடைய திருவருளினால், அசுசமுடைய வீமர்
படையேறிய தகைனுக்குப் (புத்திரன்) பிரகற்பாணுடையவன் அபிரகற்பாணுவுக்
குக் குற்றமில்லாத கடகரதன் அகதகரதனுக்குச் சுபாலன் அசுசபாலனுக்குக் கெ
தாரகன். அககெதாரகராசனுக்கு வபுத்திரநகரன் அவ்வபு திரததனுக்குப் புத்திரன்
சித்திரசேனனுனான். வீமராசனே ' அசுசித்திரசேனனுக்கு நீ (மகனாகப்) பிறந
தாய். எ - று. (சுஅ)

வடிவேற நககன முதலாக மலாறு நுதை மீருகா
கடியா தனபி னனை மீவாருந் கணைசா மடபநாநா பூசிதநா
ரோடியா விழைவி னினிநிபு முருநது பூதா பினகடுகது
முடியா நிறகு மெனவிளம்பி முனிவ் விதுயும புசித்திடடான

(இ - ள்) அசுசனே வடிந்த விவரபடையோடிய தகைன முதலாக உன தக
தையாகிய சித்திரசேனனுக்கு யாவரும் சீநதா உனபுடன் கணைசபபருமானு
டைய திருவடித்தாமமாடைப் பூசிகதாக்கள் பூசா யுபபகாத அனபுடன் (கணைச
மூர்த்தியைப்) பூசைசெய்க உன கருகது நுதை உருமொறு வசுவாமித்திர முனி
வா கூறி இதனையுஞ் செயலாயினான் (சுஅ)

தககனரசாட சிப்பபடலம் முடிபுறு

பூசுத் திருவிநாமம் - ௨௩௯௪

வீமனுபதேசம்பெற்றபடலம்.

விசுவா மித்திரன் விமனை ரோககிரி
விசுவையா னுனாசெயவா ரொரி நிலங் கெடு கடுப
மசுசமா னுனெடு மலையா கானகலா
வசசுணை மலரடிக் கணைசெய ம கெடு

(இ - ள்) விசுவாமித்திர முனிவா வீமராசனப் பாடி னொன்று விருப
பத்துடன் சொல்லுகின்றா காதவிவிடம்ப பிரதாசி கும மீ வேதியுடையன, மசுசா
வதாரஞ்செயத் திருமாலுடன் காணாமலரிட வசுசுரப் பிரம உண காணமுடியாத
தந்தையாகிய கணைசபபருமானுடைய மலையா நுதை திருவடி குப் பகதிசெய்யு
முறைமையைக் கேட்பாயாக எ - று

அசுசன் - நுதை குது திசைசெசொல னொரி 'செந்தமிழ் நிலஞ்சோ
யன்னிரு நிலத்தினு - மொன்பகிற நிரணடின்றி நட்டுமழி நலத்தினு - தகைநகு
கிணவே திசைசெசொல லெனப்' என்றது குத்திரம் (சு)

எம்பிரான கருணைசு ரேகவக கரமனு
பம்புபா வங்குலாப் பரநறுவ கெணையி
நிம்பரோ கலகுல தீதுது மெறிசிறா
வம்புநீ ராடு வநுநிலங் கெனதன்ன

(இ - ன்.) எமது கணேசப்பெருமானது கிருபைமிகும் ஏகாட்சர மந்திரம்
னதுமிக்க பாவங்களை யோட்டவல்லது, நினைத்த பலனை இவ்வுலகிலேயே கொடுக்க
வல்லது. அதனை யுனக்குக் கொடுப்போம். எறிகின்ற அலையையுடைய வாசந்தங்கிஃ
நீன்மூழ்கி இப்பொழுது வருகவென்று கூறினர். எ - று.

ஆடுபு - ஆடி. இதுசெய்யு என்னும் வாய்பாட்டிறந்த காலவினை யெச்சம்.

நாமவேன் மன்னவ னானஞ்செய் தன்மினான்
காமவே னொரியெழக் கண்டவன் சேவடிசு
கேமமா ரன்புசெய் யிருடியே காக்கர
மோமமா திகள்புரிந் தொண்டெவி யோதினான்.

(இ - ன்.) அச்சத்தரும் வேலெந்திய வீமராசன் (அவ்வாறே) நீன்மூழ்கி
வந்தனன். மன்மதனைச் சாம்பராக விழ்த்த சிவபெருமானுடைய செவ்விய திருவடி
களுக்குமிக்க அன்பினைச்செய்யும் விச்சுவாமித்திரமுனிவர் ஓமமுதலியவற்றைச்செய்து
ஏகாக்ஷர மந்திரத்தை (வீமராசனுடைய) ஒள்ளிய செவியினுபதேசித்தனர். எ - று.

நானம் - ஸ்நானமென்னும் ஆரியத்திரிபு. காமவேன் - இருபெயரொட்டுப்
பண்புத்தொகை. வேலென்றது முருகனுக்கும் மதனாக்குமுரிய பொதுப்பெய
ராதவின் காமனாகிய வேலென முன்னையது சிறப்பும் பின்னையது பொதுவுமாக வந்தது.

என்னிடு முறைமைபு மியமபிதும் பதிபுருந்.
தண்ணலர் தக்கன்முன் னுக்கிய வாலைய
நண்ணிவை குபுகின நன்மனாக் கணியென
வுண்ணெகிழ் கருணையி னோதினன் முனிவனே.

(இ - ன்.) (அதனைக்) கணிக்ருமுறைமையையங் கூறி, உம்முடைய நகரத்
தையடைந்து, பெருமைவாய்ந்த சூழகிய சக்கராசன முற்காலத்திற் செய்த கோயிலை
யடைந்து வசித்து, நாடோறும் (இந்த) நல்லமந்திரத்தைக் கணிக்கக்கடவாயென்று
மனமுருகிய கிருபையுடன் விச்சுவாமித்திரமுனிவர் கூறினர். எ - று.

வைகுபு - வைகி—செய்யு என்னும் வாய்பாட்டிறந்த காலவினை யெச்சம் (ச)

விமனும் விச்சுவா மிதகிரன் விடைகொடு
காமரு பூண்முலைக் காதலி யுடனவன்
வாமறி மான்பயில் வனங்கடந் தெய்தினான்
றுமரை யோடைசூழ் தன்பறி யெல்லையின்.

(இ - ன்.) வீமராசனும் விச்சுவாமித்திரமுனிவர்பால் விடை பெற்றுக்கொ
ண்டு, அழகிய ஆபரணமணிந்த மனைவியோடு, தாவிச்செல்லும் மறி மான் முதலியவை
சஞ்சரிக்கும் வனத்தைத் தாண்டிக்கொண்டு, தாமரைத் தடாகங்கள் புடைசூழ்ந்த தன்
நகரத்தி னெல்லையி லடைந்தான். எ - று.

காமரு - காமம் மருவென்பதன்றிரிபு. மறையென்றது மாளில் ஒர்வகை.
மந்திரத் தலைவர்கள் வரவுகேட் டெகூர்கொடு
தந்திமால் வேழமுந் தமனியச் சிவிகையு
முந்நற வுய்த்தனர் முடியடி. திட்டினார்
கந்தைதாய் காணினாந் தனையர்போ வாயினார்.

(இ - ன்.) மந்திரத்தலைவர்கள் (அரசனும் மனைவியும்) வருகையைக் கேட்டு (தூளித்து) எதிர்த்தென்று பெரிய யானையையும் பொன்னாலாகிய சிவிகையையும் மூற் படச் செலுத்தி (தம்முடைய) முடியை அவர்களடியிற் சூட்டிப்பணிந்தார்கள். தந்தை தாயனாக்கண்ட இளஞ்சிறுவர்களைப்போலக் களிகொண்டவாகனானார்கள். எ - று. (க்)

இருவரு முர்தியூந தியமுநல வரிசையோ

மருகெழு நகரினு ளோங்குதங் கோயிலே

மருவிவண் பொருள்பல மறையவாந் குதவினா

ரருளிணற் பலரோடு மளவளாய் வைகினார்.

(இ - ன்) (வீமராசனுமனை மனைவியுமாகிய) இருவரும் யானையும் பல்லக்குமிவர்த்து, வரத்தியமுதலிய சிறப்புக்களுடனே அழகுமிகக் கருத்திலே உயர்ந்த தமது மாளிகையை யடைந்து வளமமைந்த பலபொருள்களை வேதியருக்குக் கொடுத்தது, அன்புடன் பலரோடும் அளவளாவி வாழ்ந்திருந்தார்களே எ - று. (எ)

பண்டிபோ லமைச்சரைப் பாபுரி யப்பணித்

தொண்டிறற் றககனமு னுளுறைய வாலையம்

விண்டவாக் கேறனான மேவியே காக்கரந

துண்டவெண் கோட்டனைச் சூழ்நதுளத் தெண்ணினான்.

(இ - ன்) முன்போலவே மந்திரிகளை இராச்சியபாருஞ்செய்யக் கட்டளை யிட்டு, ஒன்றிய வலிவாய்ந்த தக்கன் முறகாலத்திற்கொத்த திருக்கோயிலில், சிறந்த தவசிகளுக்கு ஆண்சிங்கமபோன்ற வீமராசன் பொருத்தி, ஏகாட்சர மந்திரத்தைத் துண்டமாகிய வெள்ளிய கொம்பினையுடைய விநாயக்கடவுளைத் தியானித்து மன திற் கணித்தான். எ - று.

வேறு

விநாயகர் தமையும் பூசை விதிபுளி யியற்றி யெல்லாம்

விநாயக ருருவ மெவிறே மெய்யுறக் கண்டோ வாமல்

விநாயகர் மனுவை யெண்ணி வீமனோற் றிருக்கு நாளில்

விநாயகர் கருணை கூர்ந்து விழியெதிர தோன்றி நின்றார்.

(இ - ன்.) விநாயக்கடவுளையும் வந்திப்படி பூசைசெய்து, யாவும் விநாயகர் வடிவமேயென்று உண்மைபொருத்தக்கண்டு, விநாயகப்பெருமான திருமந்திரத்தை நீங்காமற் கணித்து வீமன் நோற்றுக்கொண்டிருக்குங் காலத்தில், விநாயகர்குரிசில் இருபாயிக்கு அவன் கண்ணுக்கெதிரே பிரசன்னமாயினர். எ - று. (க்)

வணங்கலர்க் கணங்கு செய்யும் வயப்படை வீமன் முழந்து

கணங்களுக் கதிப னான கணேசரின் பாதத் தாரவ

மிணங்குதல் வேண்டு நல்ல வெச்சமொன் றெய்தல் வேண்டு

முணங்குத லில்லா முத்தி யுதவுதல் வேண்டு மென்றான்

(இ - ன்.) சத்துருக்களுக்குத் தீமையைச்செய்யும் நெறித்தெய் ஆயுதயோத் திய வீமராசன் (விநாயக்கடவுளைப்) பணிந்து, கணங்களுக் கரசனான கணேசப்பெரு மானே! தேவரூடைய பாதத்தில் ஆசைபொருந்தல்வேண்டும். நல்ல புத்திரப் பெறு ஒன்று உண்டாதல்வேண்டும். கெடுதலில்லாத முத்தியை யதுக்கிரகித்தல் வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தான். எ - று.

கணம்+ரசன்=கணேசன். இது வடமொழிச் சூட்சுந்தி.

(30)

விநாயகபுராணம்.

பூரண ரவணை நோக்கிப் பொருவினம் பாதத் தன்பு
மேரணி கனக மேனி யெச்சமு நினக்குத் தந்தாந்
சீரணி முத்தி பின்னர்ச் சேர்த்துது மில்லிற் செல்கென்
ஞரண முறைத்த வாயா லறைந்தனர் மறைந்து போந்தார்.

(இ - ன்.) பரிபூரணராகிய விநாயகக்கடவுள் அவ்வீமராசனைப் பார்த்து, ஒப் பில்லாத நம்முடைய திருவடியில் துன்பும், அழகுமிக்க பொன்மேனியுடைய புத்திர பாக்கியமும் உனக்குத் திருவருள் செய்தோம். (உன்னைச்) சிறப்புடைய முத்தியிற் சேர்ப்போம். வீட்டிற்குச் செல்கவென்று வேதங்களை யருளிச்செய்த திருவாயால் பின் னே உரைத்தருளி அந்தர்த்தானமாயினர். எ - று.

அறைந்தனர் - முற்றெசகம். (கக)

விறழமும் பிலங்கு மங்கை வீமனில் லகத்திற் சென்று,
செற்றலா புரமுன் றடட தேவனைக் கணேச ரோடு
மற்றமில் பூசை யாற்றி யந்தணர்க் காடை யாதி
முற்றுநக் கொடுத்து வந்தான் முகிற்சூழும் விவர்ப்ப நாணி.

(இ - ன்.) விறழம்பானது விளங்குகின்ற வீமராசன் தன் மாளிகையிற் போய், பகைஞர்களது திரிபுரங்களை யெரித்த சிவபெருமானைக் கணேசப்பெருமா னுடன் குற்றமில்லாத பூசைசெய்து, வேதியருக்கு ஆடைமுதலியவற்றை மேகசால மும் நாணமுற்று (உடல்) விளர்க்கும்படி ஆசையடங்கக் கொடுத்து வந்தனன். எ - று

விளர்த்தல் - வெண்ணிறமாதல் பசையறுத லென்றபடி. (கஉ)

வேறு.

யாரு நேர்வரி யானரு ளெய்தலாற்
சாரு காசினி தன்வயி னேமமே
யோரு மோருருக் கொண்டிதித் தாலெனப்
பாரு மேத்தலோர் பாலன்வந தானரோ.

(இ - ன்.) (தனக்கு) யாவருஞ் சமானங்கூற அரியவனாகிய வீமராசன் (விநாயகக்கடவுளுடைய) திருவருளை யடைதலால், சாருகாசினியென்னும் அவன் மனைவியிடத்தில், பொருந்திய பொன்னே யோருருவுகொண் டித்தந்தாற்போல உலக முழுதங் துதிசெய்யும்படி ஓர் பாலகன் பிறந்தனன். எ - று. (கக)

திருக்கி லாதவன் செய்வன செய்துபின்
நருக்கி லாரணர் தம்மைவி னாய்ப்பெய
ருருக்கு மாங்கத் தொளிராதரு மைநதனுக்
குருக்கு மாங்கத் னென்றுரைத் தானரோ.

(இ - ன்.) வஞ்சகமில்லாத வீமராசன செய்யத்தக்க கருமங்களைச்செய்து பின்னர்க் குற்றமில்லாத வேதியர்களைவினவி, பொன்போலும் பிரகாசிக்கின்ற தெய்வ னைக்கிடைய மகனுக்கு உருக்குமாங்கதென்று பெயரிட்டனன்.

உருக்குமம் - பொன், உருக்குமம்+அங்கதன்=உருக்குமாங்கதன்

பிள்ளை மைப்பரு வம்பெயர் காலையிற்
கள்ள வைம்பொறி காற்றுங் கபிலர்பாற்
நெள்ளு மைந்தனைச் சேர விடுத்தன
னள்ளி லைப்படை யங்கையின் விமனே.

(இ - ள்.) கூர்மைவாய்ந்த தகட்டுவடிவான வேற்படையை அழகிய வயதாற்
ருங்கிய வீமராசன் கள்ளத்தன்மையுடைய ஐம்பொறிகளையுங் கோபிக்குங் கபில
முனிவரிடத்தில், தன்னைவிட (அறிவையுடைய உருகருமாங்கத நென்னும்) மக
னைப் பின்பு - மைப்பருவ மகனுங்காலத்திலே சேருமபடி விடுத்தனன். எ - று. (கடு)

புகலு மாதவன் பொன்னடிப் பத்தியாற்
சுகல வித்தையாற் தாங்கியப புத்திர
புகலி லாத வுட்ப்பரு டந்தையா
லகலி ரும்புவி யாட்சியுந் தாங்கினான்.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லிய பெருந்தவமுடைய அக்கபிலமுனிவனது பொற்
பாதத்தில் வைத்த பத்தியினாலே, எல்லா வித்தைகளையு முணர்ந்து, அப்புதல்வன்
கெடுதலில்லாத களிப்பைத்தருந் தந்தையினிடத்திருந்து பரந்தபெரிய உலக பாரத்
தையும் பரித்தனன். எ - று. (கக)

விமன் பின்பு விநாயகன் மந்திர
மேம மல்க வியம்பின நெண்ணுபு
காம னன்னவக் காளைபி தாவினுளு
சேம வன் பு செலுத்தினன் நேளன்பால்.

(இ - ள்.) வீமராசன் பிறகு விநாயக மந்திரத்தை (தன் புதல்வனாகிய உருக்கு
மாங்கதனுக்கு) நன்மை மிகும்படி உபதேசித்தனன். மண்மதனையொத்த இனம்
பருவமுடைய அவ்வுருக்குமாங்கதன் தன் தந்தையைக் காட்டிலும் விநாயகக்கடவு
ளிடத்திற் சேமந்தரும் அன்பை (மிகுதியாக)ச் செலுத்தினன். எ - று. (கங)

இன்ன வாரிவ னேரமப னன்புசெய்
தொன்ன லாரை யுருட்டித் திசைதொறுந்
தன்ன தானைச் சுகட முருட்டினான்
பொன்னும் வானியும் பூவுங் களிக்கலே.

(இ - ள்.) இவ்வுருக்குமாங்கதன் இத்தவனாகையாக விநாயகக்கடவுள் பத்தி
னைச் செய்து, சத்தருக்களைத் துவம்சஞ்செய்து, திருமகளும் கலைமகளும் பூமிதேவி
யுங் களிப்பெய்தும்படி திசைகளிலெல்லாம் [எங்கும்] தன் ஆக்கின சக்கரத்தைச்
செலுத்தினான். எ - று. (கஅ)

விமலபதேசம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகந் திருவிருத்தம் - ௧௪௧௨.

உருக்குமாங்கதன்சாபம்பெற்றபடலம்.

அருக்கன வேறுமண னிருநடுகன வவிரொள் யாதனத தினிலேறி
யுருக்கு பாங்கத னுலகுயிர்க குளகதி ற னுருவகை முறைசெயதங்
கிருக்கு நாணியின மிருநடுகன வனததெடையினையுயர் பாயிபாதி
முருக்கு கின்றன வெனசரில் குருகெதி முடிபனா முனைசெயதார.

(இ - ள்) ஆர்பட் லிருக்குஞ் சூரியனைநி) வேறே ருசிபன பூமியி
லிருந்தார்போல உருக்குமாங்கத ராசன ஓவ வுக்குந் திரகாசனத்திலேறி உலகி
லுள்ள உயிர்களுக்கு யாதல் அஞ்ஞான யிருளுண்டாகாவகடாக அரசுசெலுத்தி
வாழுகலாததில், மிருக்கன என்கதில் குருநடு வளமமைச்ச பாயி முதலியவற்றை
யழிக்கின்றனவென்ற, சிலா உருது அரசனுக்கு கமரே சிரமவணங்கிச் செய்பனா எ-று.

வட்டை நிர்மலத துருகுமாங் சதனவ ரியப ரிய மொழிகௌர
வேட்டை யாடுது மெனவெழுந் திருநகனா வெயம்ப ராப படைத்தானே
கேட்டு மேயின விலைஞரக ிண்புர கிபாபரி சனாதோடுங்
காட்டை மேயினா கரியரி குயவரி க யுயா திகளெகொழுவ

(இ - ள்) தளாவெ ழிந்த மனநையுடைப றுருக்கு பாங்கத ராசன ஆவாகன
சொல்லிய வார்த்தையைக்கட்டு, (உ - யாயில்) வேட்டைப்போ மெனநெழுந்
திருநதான கொடுமப்பா டரியும ஆபுதமே ப டச்சொ மன (உ லைக்கேட்டு உரு
தன விலைஞ கன நெருந் தினாகன வ்ளாருகின்ற பரிசனாக, (அரசன) காட்
டையடைந்தான டான சிங்கம் புலி காடி முல்லியவற் றாக வகானறனை எ - று.

ஆகதும் - உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பள்ளமை யனைமுற்ற (உ)

கைவ ளாததிடும வேட்டையிறு கதிந்தெழுந் தருகெடுப கலைசெநநா
மெயவ ளாததிடு மட்டபல ழிதிருகதிரு மெய்திரப மரக கொன்று
மெயவ ளாததிடு முழையருந் தண்ப ற முன்னுவான் றாரமெயதி
மெயவ ளாததிடு கவ்யெனு மாதவன மேவுகர வர ஏரேரந்தான

(இ - ள்) அகிகரிசென்ற வேட்டை பாகரில் னாடைய எண்ணத்தூன
கலைமானகையெ ழு செந்நாபகொழும் ஆவ பொரு திவாடி பல்லிடங்களில் தேடித்
தேடி எதிரே வரும் மானகளைக் கொன்று, வல்லாயிசு அருளுள்ளோரும் சேரவ
னைய உரு குமாங்கதனகளைப்புற்ற, உலக மயிர்க வ்யெனும் பெருந்தவமுடைய
முனிவன வாசஞ்செய்யும் உருஷைய டாதனை எ - று (ங)

விழியெ திரப்படு மாநிசு மந்தனை மிருத்தெழு ிலீலா கை
யழிவு செயதலி னடுநருந் கவனா ன லாடுவான் செல்வாங்கிக்
கழிம் கிழ்ச்சியிற றனியிருந் திட வக கரி முனி பன்னாராப
பழியை யஞ்சுவா னன்னே ரு கருவெனப் பாலிவொடு மிருநதானால்.

(இ - ள்) மிருதியாகதரே ருதிய தாகவிடாக துன்புசெயதலின், (உருக்கு
மாங்கதன தன்) கண்ணொளியோன்றிய ஆச்சிரமத்தைச் சமீபித்து, அருந்தவமுடைய
அம்முனிவன் ரோடச் செல்லுதலால், அவ்விடத்திற பெருங்கரிப்புடன் ஒன்றியாக

விருத்த அந்தக் கவிமுனி மலையிலுய, பழிக்குப் பயந்த உருக்கியவர்களைத் தாண்டி தீர் தருகவேண்டு அடக்கத்துடன் யாசிக்கான் எ - று. (ச)

புருத்த மண்ணவன தருவுரு வெழிவினைப் பெள்ளென வெதிர்நோக்கி முருந்தை பென்பவன் முரிசிலைக் காமவேன் மொய்க்கனை நிறைபோறு மிகுந்த நீர்நகை யான்மிக வாடிய மெலிவையு முணரா தே நெருந்த னுள்ளமுங் காதுலுந் தோன்றமு னின்றிது மொழிதற்றான்.

(இ - ன்.) (அவ்வாறு நீர் வேட்கையால்) வந்த உருக்குமாங்கத ராசனுடைய சிறந்த தேக வழமை முருந்தை பென்பவன் உடனே நேரிற்கண்டு, வளைந்த (சுருப்பு) வில்லையுடைய மதனனுடைய நெருங்கிய பாணங்கள் (தன்) கர்பிணையுடைக்க, அந் கரித்த தாகவிடாயால் வருந்திய கனையையும் அறியாமல், இனகிய தன் மனமும் ஆசையும் வெளிப்பட (அவ்வுருக்குமாங்கதனுக்கு) முன்னேநின்று இவ்வாற்றைகள் சொல்லுகின்றான். எ - று. (இ)

வேறு.

காவல நினைப் போலுங் காமரு வடிவி னானைத் தேவர்கள் குழாத்தி னுள்ளுஞ் சிறியனேன் கண்ட தில்லை மெயின விலக்க ணங்கண் முழுதுநின் மெய்யி லென்றாந் பாவையர் யாவ ரேநின் படிவங்கண் டுள்ளாடு ரோரார்.

(இ - ன்.) அரசனே! உன்னைப்போலும் அழகுவாய்த் தேகமுடையவனைத் தேவர் தொகுதியிலேயும் அடியாள கண்டது கிடையாது. பொருந்திய (சாமுத்திரிக) விலக்கணங்கள் யாவும் உன தேகத்தில் (உள்ளன) என்றால், உன் வடிவத்தைப் பார்க்கு வந்த மாதர்கள்தாம் மனமயங்காதவர்கள்? (யாரு மயக்குவர்) எ - று. (ச)

பேரிடை முழக்க ருத பெருங்கடை வாய்தன் மன்னு சாரிகை மொழியி னல்லார் தங்களுக் கிளமை மைந்தர் காரிகை கண்டா லன்னோர் கலவியிற் றிளைப்பி னல்லால் வேரிகை செய்தா லன்ன மிகுமயக் கொழிவ தின்றே.

(இ - ன்.) முரசுவாத்தியத்தின் ஓசை யகவாத பெரிய தலைவாயலையுடைய அரசனே! நாணவாய்ப் புள்ளின்மொழியைப்போன்ற மொழிபையுடைய மாதர்களுக் கு, இனம் புருடர்களுடைய அழகைப் பார்த்தால் அவர்களுடன புணர்ச்சியிற் கூடி லைவன்றி, கட்டுடித்தாற்போன்ற மிக்க மயக்கமானது ஒழியமாட்டாது. எ - று.

சாரிகை - நாணவாய்ப்புன்.

(ச)

வந்தவனல் விடமுன் கான்ற வாருதி மீட்டு முய்யச் சுருக்கமிழ் துமிழ்ந்த தேபோற் றேன்றனின் வனப்பிற் றேன்றிக் துணைதரு காமத் தியுன் றேளிரென் முலைகள் பாய்ந்து புணைதரு கலப்பி னல்லாற் போக்கிலை பென்று கூறி.

(இ - ன்.) இறக்குப்படி கொடிய ஆலத்தை முதலிற் கொடுத்த சமுத்திரனா யும் (அவர்கள்) உச்சிவிக்க, வெள்ளிய அமிர்தத்தைச் சிச்சித்துப்போன பாலுடன் உணரூட்டிய அழகினின்று தோன்றி பெய்ந்நெருங்கிய காமத்தியானது உணர்வுகள் முலைகள் பாய்ந்து புணையம்பல, (நாமிருவருந்) கண்காணக்காமல் இவ்வாறு சொல்லி, எ - று.

கலைநல நெகிழ்ந்து சோரக் கருங்குழல் குலைந்து சாய
முலைவளர் முத்த நீறமுன்கையிற் றெழுமண் விழ
வலைவிழி பருகு மரபோ லவனிநு வனப்பின் முழக
விழையினி யுய்தி யென்னு மியல்பொடு முகுத்தை நின்றாள்.

(இ - ன்.) ஆடையானது தன்னலத்தினின்று தவிழ்த்துசோரவும், கரிய அளக
பாரமானது சீர்குலைந்து சாயவும், முலைகளிலணிந்த ஒளிவளரும் முத்த கள் பொடிபட
வும், முன்கையிலணிந்த வளையல்கள பூமிமேல் விழவும், ஆலைகின்ற கண் உண்ணுவது
போல அவனுடைய தேகப்பொலிவில் மூழ்கவும், இனி பிழைக்கும் வழியில்லை யென்
னும் இயல்புடன் முகுத்தையென்பவன நின்றனன். எ - று.

ஆடைசோர்தலும், கூந்தலவிழ்தலும், வளைகழறல் முதலியன காமச்சூரி.
முலைவளர் முத்தநீறவென்றது காமாக்கிரியிற் சுடப்பட்டிச் சாமபராயின்பென்க. (க)

திருமகன் பெண்மை நோக்கித் தெருமா வனப்பிற் சான்ற
வருவினள் காமச் செவ்வி யூறறெழு வலிந்து தானே
மருவுதன் முயன்ற போது மன்னவன் கலங்கா இக
முருகு கொப் பளிக்குங் கோதை முகுத்தைய நோக்கிச் சொல்வான்.

(இ - ன்.) திருமகனே (அவனது) பெண்டன்மையைக்கண்டு மயங்கும்படி
அழகின்மேம்பட்ட முகுத்தையென்பவன் காமவிருப்பமேலிட்டெழுதலால், தானே
(உருக்குமாங்கதனைக்) கலக்கயத்தனித்தபொழுது, அவன் (சிறிதும் மனங்) கலக்க
முருதவனாகி, தேனெழுகும் மலர் யாலையணிந்த முகுத்தை யென்பவனோப் பார்த்துச்
சொல்லவாயின். எ - று. (க௦)

அத்தனார் குலத்து னோற்கு மருந்தவன் பாலை நீயும்
வெந்திறல் வேந்தன் மன்யான் மேதினி முறையிற் காப்பேன்
கந்தரி யதுவே யன்றிச் சுமுகந்தா ளிறைஞ்சு மன்பன்
சுந்தாவேற் றணங்க னார்பாற் றெருமருதுஞ் செல்லா தன்றே.

(இ - ன்.) நீ வேதியர்குலத்திலே, (யாவரும்) நோற்றற்கரிய தவத்தையு
டைய முனிவன் வசத்தன்னவன். யானோடுவல்லிய வலிமைவாய்ந்த அரசன். யான்
நிலைபெற்ற பூமியை முறைப்படி காப்பவன். சுந்தரமுடையவனே! அம்மட்டே
யல்லாது, அழகியமுகத்தையுடைய கணேசப்பெருமானாது திருவடியை வணங்கும்
அன்புடையவன்; (ஆகையால்) என் மனமானது பிறமக்கையரிடத்தில் மயக்குற்றஞ்
செல்லமாட்டாது. எ - று.

நீ வேதியர்குலத்திலுதித்தவனாதலாலும், யான் அரசகுலத்திலுதித்தவனு
தலாலும், உனக்கும் எனக்குமுள்ள உயர்வுதாழ்வுகளிது வெணக்காட்டி, அரசரினும்
யான்முறைப்படி அரசுசெலுத்தவோனாதுதலாலும் விநாயகக்கடவுளுக்கன்புதலாலும்
என் மனமானது பிறமாதரை விரும்பாதுதென்றார். (க௧)

ஆரைக்கணத் தளவையின்பா மலரவர துணையிற் கூடின
வினைக்குழன் முகுத்தாய் வேறு துணையொடு மேனப் பெற்றாற
றரைக்கணமற றதுவு மின்ற மச்சமே சாரு நீரா
துரைக்கடங் காது வள்ள லுறுதுய ரொழியின் ருமே.

(இ - ள்.) மணம்வாய்ந்த கூந்தலையுடைய முருகத்தை யென்பாளே ! அவரவர் தமது துணைவருடன் கலந்தால் (துக்காமசுகமானது) அனாலிநாடிக் காலம்விளங்கும் (அற்பு)சுகமாகும். வேறு துணைவருடன் பொருந்தப்படுணரின் இப்பூமியில் அவ் (அவாக்கண) வின் பழரில்லையாம். (அதனால) அச்சமேயுளதாகுமாதலால், சொல்லுக் கடங்காத தலைவன் பெறுந்துன்பமொழிவில்லாததாகும். ௭ - று.

வேறு துணையொடு மேவப்பெற்று லச்சமே சாருமென்றதை;

நீங்குநாள்.

“பகைபாவ டச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லாந்பான் கண்”—என்றும்.

நாலடியார்.

“அரட்டிழ்ந்த கேண்மை பெருமையிற் நான்கும்
நிறைநூர கச்சவாரச் சேரா--ப் நன்றா
கச்சவாரச் சேரும் பகைபழி பாவமென்
நச்சாததோ டிந்நாற் பொருள்”—என்றும் வருவனவற்றையுணராக. (௧௨.)

வேறு.

அன்று காண்குது நாடெனினி லன்னைகேள் பிழைத்த
வன்று நீமொழி யெங்கணு கிமிருமீ திலாழ்மு
வன்று சேர்பெரு மிதமுமுன் னாயகன் றனக்கும்
பொன்று மாசுநிற் றீபாற்றுநின் மனத்தினி லென்றா

(இ - ள்.) தாயே ! கேட்பாயாக. உரகத்தை அக்காலத்திற் காண்போமென்று சொன்னால், நாம் பிழைப்பதெல்லாம் நீமொழி இப்பொழுதே யெல்லாவிடத்திலும் படரும். பகைஞர்முன்னே கண்மைபொருத்திய பெருமிதமும் உன் கணவருக்கும் அழியும். ஆனபடியால் உன்மனதைப் போற்றக்கடவாயென்று (உருக்குமாங்கதன்) கூறினன். ௭ - று. (௧௩)

கற்பனை துணிதோண் மன்னன் கலங்குதல் சிறிது மின்னிக்
கற்புரை யுளதக னாகிக் கடிந்துரைத் திடுத லோடுங்
கற்பினை நீங்கி நின்ற கவிமனை யிதுமே கொன்று
கற்பக மனையான் முன்னகக் கதுமெனப் பற்றிக் சொல்வான்.

(இ - ள்.) மலைபோலும் அழகியவலியதோளையுடைய உருக்குமாங்கதராசன் சிறிதும் மணங்கலங்குதலில்லாதவனாய், முருகத்தையென்பவருக்கு கற்பின்நன்மையை யெடுத்துக்கூறுஞ் சிந்தையுடையவனாய், (அவன் கருத்தைத்) தடுத்துச்சொல்லவும், கற்புத்தன்மை யொழிந்துநின்ற கவிமுனியன் மனையியாகிய முருகத்தை கற்பகத் தருவையொத்த உருக்குமாங்கதனுடைய முன்னகையை வினாவாகப் பிடித்துக்கொண்டு இதைக் க்கட்டகுவென்று சொல்வானாயினன். ௭ - று. (௧௪)

முள்ளனாக் கமலத் தண்ணன் முதலாக மிரண்டன் மாட்டிடு
வள்ளுரின் விழியி னூர்க்குச சதந்திரம வைத்தா னற்றால்
வள்ளிலே பிறனிற் பட்ட மீததே யானுந் தாமே
கள்ளுற நினைந்து கடி. வளையுமின் றழிவு மின்னீற.

(இ - ள்) முட்பொருந்திய அடியையுடைய தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரம தேவன் முதல் யுகங்களிரண்டிலும், ருதிக்கின்ற சேற்கெண்டைபோலும் வீழிகளை யுடைய மங்கையர்களுக்குச் சூத்திரத்தை யுண்டொத்தனனாவின், வள்ளற்றன்மை யுடைய அரசனே! யானும் பிறனிப்பட்டமாதாரும். தாம் சிகேகமுண்டாகக் கருதி என்னைக்கலங்காற் குற்றமுமில்லை கெடுதியுமில்லை. எ - று.

தன்கொள்கையை யவன்பாற்பெற விரும்பினவனாதலின் வள்ளலென விளித்தனனென்க. என்னை? “வலாயாது கொடுப்போன் வள்ள லென்ப” என்றது சூத்திரமாதலின். (௧௫)

மைந்தர்கள் வலிதிற்பற்றின் மறுமையு மின்று மாறு வெந்துயர் நரகு முண்டு வேந்தபான் விழைந்தே னற்றார் சிந்தையிற் கவலை வேண்டா சேர்ந்திடிற் தவங்கல் கவலி யுந்திரும் புகழ்க ளாதி யொழியுமென் றெண்ணிற் கேளாய்.

(இ - ள்) ஆடவர்கள் வலிமையாகப் பிடித்துக்கொண்டால் மறுமைப்பலனு முண்டாகாது. ஒழியாத வெவ்விய துயாவிலையும்; நரகுமுண்டாரும். அரசன்! யான்விரும்பினேனாலால் மனதிற கவலைகொள்ள வேண்டாம். (என்னைக்) கலந்தால். தவங்களுங் கவலியும் பெரிய கீர்த்தியும் முதலியன வொழியுமென்று நீனைப் பாயாயின், இன்னுங்கேட்பாயாக. எ - று. (௧௬)

சேர்தரா தொழிந்த போதுந் தெவ்வடு மன்னு நின்னைப் பார்தனி னீறு செய்வே னன்றெனிற் படிவம் வேறு யார்தரு தேய நீங்கி யரியகா னடுத்துக் கொட்ப ங்ரத்தருஞ் சாபஞ் செய்வே னுணர்மதி பென்று பின்னர்.

(இ - ள்) பகைகளுக்கொல்லும் பார்த்திபனை! (என்னைக்) கலவாதொழிந்த காலத்திலும் உன்னைப் பூமியிலே சாம்பராக்குவேன். அல்லாவிடின உருவம் வேறு கிப்பொருந்திய தேயத்தையொழிந்த அரியவனத்திலேயும் படி துன்பத்தருஞ் சாபங் கொடுப்பேன் அறிவாயாகவென்று பின்னும். எ - று.

ஊர்தரு - திரியத்தக்க. மதி - அசை.

(௧௭)

வெள்ளமு மணையி னிற்கும் வெந்தழ லரவ மாதி பொள்ளெனத் தடையி னிற்கும் புலனிலார்க் கெழுந்த காமம் பள்ளமென் மடையில் வெள்ளம் பாய்வதே போலு மந்தக் கள்ளியக் காலை மார்பங் கதுமெனத் தழுவி னானே.

(இ - ள்) (பெருக்கெடுத்த வந்த) வெள்ளமும் அணைக்கு அடங்கிநிற்கும். வெவ்விய அக்கினியும் பாம்புமுதலியன தடையால் வினாந்து (கட்டுப்பட்டு) நிற்கும். (ஆனால்) அறிவில்லாதவர்களுக்கு உண்டான காமமானது பள்ளமென்று சொல்லும் மடையிலே வெள்ளமானது பாய்ந்துசெல்வதே போலும் (ஆதலின்) அந்த வஞ்சகி யாகிய முருகதையென்பவன் அக் காலைப்பருவமுடைய உருக்குமாங்கதமன்னன் மார் பையினாந்து ஆலிங்கனஞ் செய்தனன். எ - று. (௧௮)

கொல்லிய வொருபேய் வந்துகொடும்மெனத் தழுவு லோடு மெல்லியர் கெஞ்சு போல வேந்தனங் கச்ச மெய்தி

நல்லிழை மாது செய்தி நன்றுநன் நென்ன நக்குந்

ஞெல்லெனத் திணிந்த தோளா லுனைத்துமண் ணிலத்தில் வீழ்த்தான்.

(இ - ள்.) ஒரு பேயானது கொல்லும்படி வந்து விளைந்த தழுவவும், (அச் சப்பபெய்) மங்கையர் மனம்போல உருக்குமாங்கதன் (மனதில்) அச்சமடைந்து, நல்ல பணிகளை யணிந்த இம்மங்கையின் செயல் நன்றாயிருந்தது நன்றாயிருந்ததென்ற நகைசெய்து, வினாவாகத் தனது வலிய தோளா லுனைத்து மட்டளையின்மேல், (அவளை) வீழ்ச்செய்தனன். ஏ - று.

கொல்லிய - செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டிற்குந் தகால வினையெச்சம். (கக)

கால்பொரு கொழுமுகாம் பற்ற காமரு கொடிபோல் வீழ்ந்த
வேல்பொரு விழியி னாட்கு வெற்றிவேற் குமான் கூறுஞ்
சால்பொரு வியநின் செய்தி சற்றுமுன் னீழிகே னூறிற
பால்பொரு மொழியா யிகுருப் படர்தரேன் படர்த ரேனே.

(இ - ள்.) கால்களொத்த கொழுகொம்பற்ற அழகிய பூங்கொடிபோல வீழ்ந் த வேற்படைபோலங் கண்களையுடைய முகுந்தைக்கு வெற்றிபொருந்திய வேவேந் திய உருக்குமாங்கதன் சொல்கின்றனன். மேம்பாடற்ற உன் செயலைச் சிறிது முன் னரே தெரிந்திருப்பேனாகில், பால்போலும் மதுரமான சொல்லையுடையாளே ! இங்கு வரமாட்டேன்; வரமாட்டேன். ஏ - று. (உக)

மாதவ முனிவ னில்லின் மாதரா ளென்று நிற்பாற்
சீதன நறுநீர் வேண்டிச் சேர்ந்திடு மெனக்கிஞ் ஞான்று
பாதக நிராயத் தாழும் பரிசினி விளைத்தாய் வாளா
மோதுவ லஞ்சி னேனன் முனிவனை யென்று மீண்டான்.

(இ - ள்.) பெருந்தவமுடைய முனிவனுச்சிரமத்திலிருக்கும் முனி பத்தினி யென்று உன்னிடத்திலே குளிர்த நல்ல சலத்தை விரும்பி (தாகவீடாயால்) இங் குற்ற வெனக்கு, இப்பொழுது பாவமிக்க தாழ்வான தன்மையைத்தந்தனை. (உன்னை யென்) வாளால் வெட்டுவேன். ஆயினும், முனிவனுக்குப் பயத்தேனென்று (அவ் விடம் விட்டுத்) திரும்பினான். ஏ - று. (உக)

மீண்டவன் றன்னை நோக்கி வெய்தென முகுந்தை சீழித்
தீண்டெற் கரிய தாமென் றிருத்தகு கற்புஞ் சிந்த
விண்ணுபே ரழகிற் போந்தா யின்பமுந் கொடுத்தா யில்லை
மாண்டநின் னுடலிற் குட்ட மருவுக வல்லெ யென்றுள்.

(இ - ள்.) முகுந்தை, (அவ்வாறு) சென்ற உருக்குமாங்கதனே வினாவாகக் கோபித்து, தொடுத்தகரியதாகிய என் சிறந்த கற்புநிலையுங் கெடுப்படி நெருங்கிய பேரமுதுடன் வந்தனை. எனைக்குச் சுகமும் கொடுத்தாயில்லை. (ஆதலின்) மாட்சியைப் பட்ட உன்னுடலிற் குட்டநோய் விளைவிலுண்டாகுவென்று சபித்தனன். ஏ - று.

வேட்டது பெறுது சால வெதும்பின ளாத லாலே
கோட்டமின் ருதித் தீர்வு கூறுதல செய்யா ளன்றி
யோட்டைநெஞ் சீடை மீ மாதி னெண்ணூகம் பாரே னென்று
தீட்டிய புகழான் வாவா சென்றனன் றிரும்பிப் பாரான்.

(இ - ள்.) இச்சித்ததை யடையாமல் மிகத் துன்புற்றனான்படியால், தளர்ச்சியில்லாமல், சாபத்தீர்வு சொல்லமாட்டான். அல்லாமலும் மனவுறுதியில்லாத அம் முருந்தையின் பிரகாசிக்கின்ற முகத்தைப் பார்க்கமாட்டேனென்று, மிக்க புகழை யுண்டய உருக்குமாங்கதன் திரும்பிப்பாராமல் வாளா சென்றனன். எ - று.

வாளா - சுமமா.

(உக)

பெண்ணிருந் கொலையே போலப் பெண்ணிடுஞ் சாபந்தானு
மண்ணிடைக் கொடிது போலு மாதவ னிடுசா பந்தால்
வெண்ணிறக் குட்ட மெய்யில் விரலிய தாச னேனக்கிக்
கண்ணிய கருத்துண் மாழ்கிக் கணைசனா நின்றதுச் சொல்வான்.

(இ - ள்.) பூமியிலே பெரிய பெண் கொலையையேபோலப் பெண்பாலார் கொடுத்த சாபமும் கொடிதுபோலும். பெருந்தவமுடைய அம்முருந்தை யிட்ட சாபத் தாலே அவன் தேகத்தில் வெண்குட்ட வியாதி பொருந்தியது. அதனை உருக்குமாங்கதன் கண்டு எண்ணக்கொண்டு மனதில் வருத்திக் கணைசப்பெருமானைத் தியானித்ததுச் சொல்கின்றான். எ - று.

(உச)

அறிந்துகின் றொழும்பிற் சற்று மடியசின்ன பிழைத்த தில்லை
சிறந்தவன் புடையார் மாட்டுன் றிருவரு டர்வ தில்லை
சிறந்தகின் னருளுண் டாயிற் றீடுகனை யடர்வ தில்லை
யறிந்திடாப் பிழையுண் டாயி னதுபொறுத் தருளல் லெண்டும்.

(இ - ள்.) தேவரீருடைய பணிவிடையில் அடியேன் சிறிதும் அறிந்து தலறினதில்லை. மேம்பட்ட அன்புடைய பத்தர்களிடத்திலே தேவரீருடைய திருவருள் நீக்குவதில்லை. சிறப்பமைந்த தேவரீருடைய திருவருள் விவாசம் உண்டாயிருக்குமாயின் தீமையென்பது அடியேனைத் துன்புசெய்வதில்லை. அறியாமற்செய்த குற்ற முண்டாயிருப்பின் அதனை மனம்பொறுத்தருளல்வேண்டும். எ - று.

(உரு)

சிட்டகைக் காப்பா யென்றுத் துட்டகைத் தெறுப்பா யென்று
முட்டறு வேத மெல்லா மொழிவது மெய்யே யானாற்
பெட்டவம் முருந்தை மாழ்கப் பிரிந்ததுற் தரும் மாக
விட்டவன் சாபத் தாலே யெனக்குகோ யடுப்ப தாமே.

(இ - ள்.) சிஷ்டகைக் காப்பவனென்றும், துஷ்டகை யழிப்பவனென்றும், இடையூறில்லாத வேதங்கெல்லா முறையிடுவது உண்மையேயாயின், அம்முருந்தை யென்பவன் துன்புறம்படி (யான்) பிரித்து சென்றதுற் தருமமாயிருக்க, (அவன்) சொடுத்த சாபத்தினால் எனக்கு நோயுண்டாவது தருமமா? எ - று.

(உசு)

தூயகிஞ் சையரு நானுஞ் கடரொளி வனப்பு நீங்கிக்
தாயரு மிகழக் குட்டஞ் சார்ந்தவென் னுடலை யிர்தக்
காயமுற் கடத்தின் மாய்ப்ப தல்லது கைக்கொண் டீரிற்
போயா சாட்சி செய்யேன் புனிதனே பென்று லாந்தான்.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான விராயகக்கடவுளே ! புனிதமான விததியாதராகளும் நாணத்தக்க ஞரியகாந்திபோன்ற (என்) அழகொழிந்து, (பெற்ற) தாய்மாரும் இகழும்படி குட்டனோம் பொருந்திய என் தேகத்தை இந்தக் கொதிக்கின்ற தீமையான

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்தீர்வுகூறியபடலம்.

வனத்திலேயே யொழிப்பதல்லது, உடன்கொண்டு ஊரிச்சென்று நாகசபையுமாட
டேன் என்று உருத்தினான். எ - று. (2௭)

காவல னிவ்வா நெண்ணிக் காட்டிடைச் செவ்வா னங்கொ
பாவிய வாலிக் தண்டு படர்ந்தத னிழல்லை குற்றான்
மேவிய லெட்டைக் கரனின் வேந்தனைத் தேடித் காணு
தேவிய சிந்தை யோடு முடன்வந்தா நகர்க்குச் சென்றார்.

(இ - ள்.) உருக்குமாங்கதராசன் இவ்வகையாகக் கூருதி, மனத்தினவழியு
செல்பவனாகி, அங்கே யோர்படர்ந்த ஆலமரத்தைக்கண்டு பரவியுள்ள அதன் நிழலில்
தங்கினான். பொருந்திய வேட்டைக்காளிலே உடன்வந்த (மஞ்சரி முதலான) வாகு
அரசனாகிய உருக்குமாங்கதனைத் தேடிக்காணாமல், வருந்திய மனத்துடன் தாமதுமாக
திறுச் சென்றார்கள். எ - று.

படர்ந்தது அகன் = படர்ந்ததன். அகரம் தொகுததல். (2௮)

உருக்குமாங்கதன் சாபம்பெறாது முறையுறு.

ஆங்கீ கீருவிநீந்தம் - ௧௪௪௦.

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச்

சாபத்தீர்வுகூறியபடலம்.

குட்ட வேந்தனை நோக்கிய கோதினால்

வட்ட வானில் வழுக்கி விழுந்தென

*வட்டு பேரொளி யாதவ னிடுதோ

வட்ட தன்று பனிக்குட வேலையின.

(இ - ள்.) குட்டனோய்பொருந்திய உருக்குமாங்கத ராசனைக்கண்ட குந்த
தினால், (எல்லாவற்றையுங்) சுமிகின்ற பேரொளியுடைய சூரியன் தேராதது, வட்ட
மாகிய ஆகாயத்தினின்று வழுக்கிவிழுந்தாற்போல, குளிர்த்த கோற்கடலிலே விழுந்
தது. [சூரியன் அத்தமாயினன்.] எ - று. (௧)

நாட்டி னுள்ளவர் காணுமி னுணுவான்

வாட்டு லேற்படை மன்னவ னென்றொரு

கோட்டு மாமுகன் கூட்டிய மாயையி

வீட்ட மென்ன விருள்பரந் திட்டதே.

(இ - ள்.) நாட்டிலுள்ளவர்கள் (இவன் தேகப்பொலிவிழுந்து குட்டனோயுந்
றதைக்) கண்டால், (சத்துருக்களை) அழிக்கும் வேலாயுதமேந்திய உருக்குமாங்கதன்
நாணமடைவானென்று, ஒற்றைக்கொம்பையுடைய விநாயகக்கடவுள் உண்டுசெய்த
மாயையின் ஞாநுதியுய்ப்போல இருள்பரவியது. எ - று. (2)

இரவ லாள ரிடத்தி லிராவகைக்

கரவு செய்யுமிக் காளையை யின்றுநாம

வீரவு வாமென விழ்பசி தாகமும்
பரவு சோகமும் பற்றனி ருத்தனன்.

(இ - ள்.) யாசகர்களிடத்தில் (தம்மை) இராதவிதமாக வஞ்சிக்கும் இக்கா
ளப்பருமமுடைய உருக்குமாங்கதனை இப்பொழுது நாம் சேருவோமென்று, மிக்க
பசியுந் தாகமுஞ் சோகமும் பற்ற (வருத்தி) இருத்தனன். ஏ - று.

இரவலர்க்கு விசேடமாகத் தனங்கொடுத்தவனான அவ்வுருக்குமாங்
கதனைப் பதைத்துள்ள பசி தாக சோகங்கள் இதுவே சமயமென்று பாநினவென்றார்.

ண்டி யின்றி யுறங்குத லின்றிமுன்
கொண் டிடாத்துயர் கொண்டு மன்னவன்
மண்டு மின்னலை மாற்றவந் தானெனத்
தெண்டி னைக்கடற் செங்கதிர் பூத்ததே.

(இ - ள்.) ஆகாரமில்லாமல் நீத்தினாயற்று, முன் (சுருகாலத்தம) பெருத
துன்பத்தைக் கொண்டிருக்கும் உருக்குமாங்கதனுடைய நெருங்கிய துன்பத்தையொ
ழிக்க வந்தவனென்று சொல்லும்படி, தெள்ளிய அலையையுடைய கடலிலே, செவ்
விய கிரணங்களையுடைய சூரியனுதித்தனன் ஏ - று.

கதிர் வன்றதற்கெற்பப் பூத்ததென அஃதினை யொருமைமுடிபு கொடுத்துக்
கூறினவென்க. (சு)

காலை முற்றுங் கடன்முடித் துள்ளமென்
னாலை யத்தி னருட்கண நாதனை
மாலை யன்பின் மதித்து வழிபடும்
வேலை விண்ணிடை நாரதன் மேயினான்.

(இ - ள்.) (உருக்குமாங்கதமன்னன்) காலைப்பொழுதிற் செய்யும் நீத்திய
கடனை முடித்து, மனமாகிய திருக்கோயிலில், கிருபாமூர்த்தியாகிய கணேசப்பெரு
மானை அன்பாகிய மாணியார்ப்பணித்து வழிபாடு செய்யுங்காலத்தில், ஆகாயவீதியில்
நாரதமுனிவர் பொருந்தினர். ஏ - று (இ)

அருக்கன் லேறகன் வானியந் குற்றெனப்
பொருக்கெ னச்செல்புத் தேளிர் முனிவனை
யுருக்கு மாங்கத னெய்யென நோக்கினு
னுருக்க மோடுமங் கோலிடு வானரோ.

(இ - ள்.) வேறோர் சூரியன் பரந்த ஆகாயத்திற் சஞ்சரிப்பதுபோல வினாந்து
செல்கின்ற தெய்விகமுடைய நாரதமுனிவரை உருக்குமாங்கதராசன் வினாந்து தரி
சித்து மனவுருக்கத்துடன் ஒலமிடுகொனயினன். ஏ - று.

நோக்கினுன் - முற்றெச்சம்.

(சு)

வேறு.

அடிகளை யோல மோல மமார்கன் முனிவர வேலம்
வடியிசை யமுதந் தேக்கு மகதியாழ்த் தலைவ வேலு
நெடியவன் முதலோர் துன்ப நீக்குவா யோல மோலம்
படியிசை யடியேன் துன்பும் பாற்றுவர யோலமோலம்.

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்திர்வுகூறியபடலம். ௪௪௯

(இ - ள்.) கவாமிகளே ! ஓலம் ஓலம். தேவர்க்குமுனிவரே ! ஓலம், வடித்த இசையாகிய அமுதத்தைத் தேக்கெடுக்கும் மகதிவினையை யேந்திய தலைவரே ! ஓலம், கிருமால் முதலியோருடைய துன்பங்களை யொழிப்பவரே ! ஓலம், ஓலம். பூமியிலே அடியேனுடைய துன்பத்தையும் ஒழிப்பாய் ஓலம், ஓலம். எ - று.

நாரதமுனிவர் கரத்திலுள்ள வீணையை மகதிவினையென்பது வழக்கு. (எ)

அருட்பெருங் கடலே புன்ற னடைக்கல நாயேன் கண்டாய்
மருட்கடல் கடந்தோய் வீமன் மகனடி யேனென் னாம
முருக்குமாங் கதலீங் கெய்தி புன்னருள் வழங்கு கென்னை
வெருக்கொரு மமமர் நீங்கி விளித்தெதிர் தொழுது நின்றான்.

(இ - ள்.) பெரிய கருணைக்கடலே ! அடியேன் தேவரீருடைய அடைக் கலம், மயக்கமாகிய கடலைக்கடந்தவரே ! அடியேன் வீமராசன் மகன். என் பெயர் முருக்குமாங்கதன். தேவரீரிக்கடைந்து உமது திருவருள் புரியவேண்டுமென்று, பயங் கொள்ளும் மயக்கமொழிந்து கூப்பிட்டு எதிரேபணிந்து நின்றனன். எ - று. (அ)

கணைத்ததன் கன்றை நோக்கிக் கரைந்துசெல் புனிற்றப் போல
வணைத்ததடி முணர்ந்த மேலோ னவன்விளி கேளா முன்ன
நினைத்துறு வினையி னீங்கி நெடுரேலென வெதிரே போந்தான்
புனைச்சபண் வணங்கிப் போற்றித் தராபதி சாற்ற லுற்றான்.

(இ - ள்.) கணைத்த தன்றுடைய கன்றைநோக்கி மனங்கொண்டு செல்கின்ற தலையிறப் பசுவைப்போல, எல்லாவற்றையுமறிந்த மேலோனாகிய நாரதபகவான் அவன் கூப்பிடுவதைக் கேட்டுமுன்னரே, தாம் நினைத்துக்கொண்டிருந்த செயலி னின்றும்விலகி, வினாந்து எதிரேசென்றனர் உருக்குமாங்கத ராசன் அஃ திருவடி யைப்பணிந்து துதிசெய்து உரைக்கலுற்றனன். எ - று. (ஆ)

வேறு.

வேட்டையின் வந்தநான் மிகுந்த தாகநோய்
வாட்டலின் வனத்திடை வனத்தை நாயே
கோட்டமில் சிந்தையிற் கொட்டிற் றெய்திவேன
முட்டிய வினையி னுன முருகதை வாழிடம்.

(இ - ள்.) வேட்டையின் விரும்பால் (வனத்திற்கு) வந்த அடியேன மிக தாகநோய் தன்புசெய்தலின் வனத்தில் வனத்தைத்தேடி, கோணுவில்லாத மதை துடன் வருகதி, மூளச்செய்த நீயினைப்பலலால் முருகதையென்பான் வாரும் (கய்யுனி யன) ஆசீர்மத்தை யடைந்தேன. எ - று.

வனமிரண்டலுள் முன்னையது காடும், பின்னையது நெருமம் (க)

உடலழி தாகநோய்க் குதகம வேண்டினை
கடலழிழி யுயிரிழி காம தாகநோய்
படந்தர வென்னிடைப் பற்றி லாமைகண்
டடருமிநோய்சபித் தடைவித் தாவரோ.

(இ - ள்.) தேகத்தை வருத்தந் தாகநோய்க்காக நீராக்கேட்டேன கடல போலும் விழியையுடைய அாமுருந்த உயிரைவருத்தந் காரதாகமாகிய நோயை

னது தன்னைத் துன்புசெய்ய, (என்னை வேண்டினன்.) என்னிடத்தில் (அவ்வகைய) பற்றில்லாமையைப் பார்த்து, கொல்லத்தக்க இந்நோயை (அடைகவென)ச் சபித்து அடையச்செய்தான். ஏ - று. (௧௧)

பயில்பதி யினிச்செலப் பற்று வைத்திலே
ஹயிரினை விடுப்பதே யுளந்து ணிந்துளேன்
செவிரறு தவம்பல காலஞ் செய்தெனை
யயர்வறத் தந்தவர்க் காகத் தாங்கினேன்.

(இ - ன்.) யான்வசிக்கும் பதிக்கு இனிப்போகப் பற்றவைத்தேனல்லேன். உயினை விடுவதாகவே மனந்துணிந்திருக்கின்றேன். (ஆனால்) குற்றமற்ற தவத்தை அகேககாலஞ்செய்து வெறுப்பற என்னைப்பெற்ற தாய்தந்தையர்களுக்காக (இன்னும் உடலைத்) தாங்கி யிருக்கின்றேன். ஏ - று. (௧௨)

வழிமது வெனவிசை வடிக்கும் வினையோய்
செழிமலா சேவடி சேர்த்தி நானாகான்
வழிபடு கண்பதி யருளின் வண்மையால்
விழியெதிர் காணுமா விசும்பிற் றேற்றினேன்.

(இ - ன்.) வழிகின்ற தேனைப்போல இசையைவடிக்கும் மகநினைவையே யேந்திய நாரதமுனிவரே! செழித்தமலர்களைச் செவ்வியதிருவடியிற் சேர்த்தித் தினைத் தோறும் நான்வழிபடுகின்ற கணேசப்பெருமானுடைய திருவருள் வளத்தினால் என கண்ணெதிரே காணும்படி ஆகாயத்திலே தேவரீர் காணப்பட்டார். ஏ - று. (௧௩)

நாரத முனிவரின் னளினச் சேவடி
சாரநான் பெறுதலிற் றளருங் குட்டனோய்
தீரவே பெற்றுளேன் செம்மல் கிமனிவ்
வாரமே மலட்டினை மாற்றும் வாரமே.

(இ - ன்.) நாரதமுனிவரே! தேவரீருடைய தாமரைமலர்போன்ற செவ்விய பாதங்களை அடியேன் சாரப்பெறுதலால், துன்புசெய்யுங் குட்டனோயைத் தீரவே பெற்றேன். செம்மலே! (என்பிதாவாகிய) வீமராசன் தன் மலட்டிதன்மையை மாற்றிய வாரமும் இவ்வாரமேயாம். ஏ - று. (௧௪)

இளைபன பலவுமங் கியம்பி யெய்பிரான்
வினையிது நீருமா விளம்பு கென்றான்
முனைவளர் வேளனுன் முகத்தை நோக்குடி
தனைநிகர் நாரதன் சாற்றன் மெயினான்.

(இ - ன்.) இவ்வகைய வார்த்தைகள் பலவற்றையும் அப்பொழுது கூறி, எம்பெருமானே! குட்டனோயாகிய இவ்வினைதீரும் வழியைக்கூறியருள்கவென்றான். தன்னைத்தானே நிகராகிய நாரதமுனிவர் போனாவளர்க்கின்ற முருகக்கடவுள்போலும் ஐமுகவாய்ந்த உருக்குமாக்கதனை நோக்கிச் சொல்லத்தொடங்கினார். ஏ - று

நீருமா இதில் ஆ என்பது ஆற என்பதன் தொகுத்தல்.

வேளென்றதை முனைவளரென்னும் அடைமொழியால் முருகனென்றும்.

நாராத் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்தி்வுகூறியபடலம். சடுக

வேறு.

குதம்பைசான் நெருத்திற் றுயல்வருங் கா திற்கொற்றவ ின்குடை நிழலி
னிதம்பெறு விதற்ப தேயமென்றோடுகு மிந்தநாட்டின் றுநான் னருங்காந்
கதம்பமா நகரி னதிசய மொன்று கண்டன னஃதியா தென்னின்
மதம்பொழி களினல் யாணமா முகவன் மந்திர முள்ளதந் நகரின்.

(இ - ன்.) காதிலணிந்த குதம்பையானது தொங்கப் பிடரியின்மேலே அசை
கின்ற உருக்குமாங்கதனே ! உன்குடை நிழலிலே நன்மைபெற்றுவினங்கும் விதற்ப
தேயமென்று உயர்ந்த இரத்தகாட்டிலே இன்று நான் உரும்பொழுது, சிறந்த கதம்ப
நகரத்திலே ஓரதிசயத்தைப் பார்த்தேன். அஃதியாதெனின், பொழிகின்ற கல்லமதச
செருக்கையுடைய சிறந்தயானைமுக விராயகக்கடவுள் திருக்கோயில்ஒன்று அந்நகரத்தி
லுள்ளது. ஏ - று. (கௌ)

மந்திர மதனு ளமர்ந்தருள் சிந்தா மணியெனும் பெயர்விநா யகனா
முந்துற வணங்கி யவரவர் வேட்ட முனிவிலா வரம்பெறு கின்றார் [த்த
கொந்தொளிக் கோயின் முன்புறக் கணைச குண்டமென் றொருபெருந் தீர்
மந்தரத் தவரும் வியத்தகு பெருமை யணிந்திருக் கின்றநாக் கதனில்.

(இ - ன்.) அக்கதம்பநகரத்திலே, திருக்கோயிலினுள்ளே யெழுந்தருளி
யுள்ள சிந்தாமணியென்னும் பெயரையுடைய விராயகக்கடவுளை முற்படப்பணிந்து,
அவரவர்விரும்பிய அழிவில்லாத வரங்களைப் பெறுகின்றார்கள். தொகுதியாகிய ஒளி
யையுடைய அத்திருக்கோயிலின் முன்னே பொருந்தக் கணைசகுண்டமென்னும்
பெயர்கொண்டு ஒருபெரிய தீர்த்தமானது தேவர்களும் அதிசயிக்கத்தக்க மேம்பாடுந்
திருக்கின்றது. ஏ - று.

கொத்து - கொந்து ; இதுமெலித்தல்.

(கௌ)

அடங்கருங் குட்ட நோயினன் முதிய னல்லல்சேர் குத்திர னொருவ
னிடங்கர்க ளுலவுந் தீம்புனற் தீர்த்த யாத்தினாக் கேசுவரா னமெத்து
மடங்கரு மகிழ்வி னாடின னெழுந்தான் வல்வினை யொடும்பிணி தீர
விடங்கமெய் யினனாய் விராயக னுருவு மேவின்ன விண்ணுமேக் கறவே.

(இ - ன்.) அடக்குதற்கரிய [அதிகரித்த] குட்டநோயுடையவனும், விருத்த
னும், துன்பமடைந்த குத்திரனுமாகிய வொருவன், முதலைகளுலவுகின்ற மதரமாகிய
நீரையுடைய தீர்த்த யாத்தினாக்குச் செல்லச்சென்று, எல்லையிலாத களிப்புடன்
(அக்கணைசகுண்டலத்தில்) மூழ்கியெழுந்தான். கொடியவினையோடுங் குட்டநோ
யொழிய விடங்கதேசமுடையவனாய், தேவர்களும் அக்கலாய்க்கும்படி விராயகர் திரு
வுருவை யடைந்தான். ஏ - று.

இடநகர் - முதலை. ஏசுவான் - வினையெச்சம் ; இதில் வான் வினையெச்ச
விருதி. விடங்கம் - உளியிடப்படாதது எனவே திவ்வியமென்க. (கௌ)

உமாபதி யுயிர்த்த முன்னவ னருளா லொலிபுகழ் நணக்கண்முன் னுதுத்து
விமானமேற் கொண்டு விராயக ருலக மேவின னையவ னதனு
லிமாசல மனைய தோளிதாய் நீயு மெய்திரீ ராடியே ரம்பர்
தமாதுபூ சைகளுந் தருமமா திகளுந் சண்மநிதணக் குயிற் பெருநோய்.

(இ - ன்.) உமாதேவி நாயகராகிய சிவபெருமான் நன்ற மூத்தபிள்ளையாராகிய விநாயகக்கடவுள் சிறுவருளால், ஒலிக்கின்ற கீர்த்தியையுடைய சிவகணங்கள் முன்னே செலுத்திய விமானத்திலிவந்து விநாயகக்கடவுளுலகை யடைந்தான் அச் சூத்திரானதலின், இமாசலத்தை யொத்த தோளையுடைய உருக்குமாங்கதாசனே! நீயும் அங்கடைந்து அகில் மூழ்கி ஏரம்பமுர்த்தியின் பூசையும் தருமமுதலியனவுஞ் செய்க. இப்பெருவியாதி (அக்கடவுளருளால்) விவரும்.

மதி - முன்னிலை யசையடைச்சொல். (கக)

முரிதிரை சுருட்டும்விரிடற் பரப்பின் மொய்த்துறு மருந்தெலாஞ் செயிவறு கரிபரி யிராக மாநிக டானங் காதலித் தியல்புளி நெயரினுந் [ங் தரியலர்க் கியுயே நனையலேற் கரத்தாய் தாங்குநின் சாபநோய் கடம்ப புரிவளர் சிந்தா மணிவிநா யகரா லல்லது பொன்றுறு தென்னான்.

(இ - ன்.) பகைஞர்க்கு இடியேறுபோன்ற வேலாயுதத்தைக் கையிலேத்திய உருக்குமாங்கதாசனே! முரிசின்ற அலைகள் சுருட்டும் பரத்த கடல்குமுந்த பூமியில் நெருங்கியுள்ள அவிழ்தங்கலையெல்லாம் புசித்தாலும், யானை குகினை தோர்முதலிய தானங்களை ஆசையோடு விதிப்படிசெய்தாலும், ஏற்றுள்ள உன்சாபநோயானது கதம்ப நகரத்திலெழுந்தருளியுள்ள சிந்தாமணி விநாயகராவல்லாமல் ஒழியாது எனது (நாரத முனிவா) கூறினார். (உ௦)

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்திர்வுகூறியபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருந்தம் - ௩௪௯௩.

இந்திரன்சாபம்பெற்றபடலம்.

மாடகமுறுக்கியிசை பாடுமுனி நீடுபிணி மாற்று முறைமை நாடியுறை செப்தலும் கிழந்துகழன் மன்னவன யந்து பலியாய் கூடியநல் லன்பினிது கூறுவன ருந்தவக தம்ப நகரிற்பிடுறவி ருந்தபெரு மாணையெவர் பூரணைகள் பேணி னர்களுே.

(இ - ன்.) தந்திரனை முறுக்கி இசைப்பாட்டுபாடும் நாரதமுனிவன், குட்ட வியாதியை யொழிக்கத்தக்க முறைமையை யோசித்துக் கூறவும், வீரக்கழலணிந்த உருக்குமாங்கத மன்னன் களிப்புற்று அன்புடன் பணிந்து, ஆசையோடினிகாகச் சொல்கின்றனன். அருந்தவமுடைய முனிவரே! கதம்ப நகரத்திலே பெருமை பொருத்த எழுந்தருளியிருக்கும் விநாயகக்கடவுளை (இதன் முன்னே) எவர்தாம் பூசனைசெய்தனர்? எ - று.

மாடகம் - தந்திரி; முறுக்காணி. (க)

வீறுமழை வெய்யகடர் வீசுவளி யென்றிவைத மக்கு தவுகைம் மாறுமுள தேசபுவியின் மன்னுயிர்க ளுய்யவரு மாத வநினக் கேற்றிகைம் மாறுமடி யென்புரிவ தென்னுளதி ரங்கி யருள்க தீறியரு ளெலெனவி ரந்திடம கிழந்துமுனி செப்பு றுறுனான்.

(இ - ன்.) பெய்கின்ற (மிக்க) மழையும், காய்கின்ற சுடரும், வீசுகின்ற கீற்றுகென்றுதொல்லிப்படுந் இவைகட்குச் செய்புகழ்மைமற்று ஒன்றுள்ளதோ?

(இல்லை; அதுபோல) உலகிலுள்ள நிலைபெற்ற வுயிர்கள் உச்சிவக்கும்படி வந்த நாரத முனிவரே! தேவர்களுக்கு எதிராக அடியேன் செய்யத்தக்க பிரதியுபகாரம் யாதிரக்கின்றது? மனமிரங்கி யருள்வேண்டும். கோபஞ்செய்தருளவேண்டாமென்று யாசித்த, நாரதமுனிவர் மகிழ்ந்துகொல்லலாயினர். எ - று. (உ)

முந்தையொரு காலமுடி வானவரி றைஞ்சமுதி னூர்தி சுதன்மைச் லந்தமணி யாதனமி ருந்தரசு செய்தொளிதழைக்கு மளவி சந்திலுறு மென்னையெதிர் வந்தடிப ணிந்துதொழு தாத னையித தெந்தவுல ருந்திரியு மெந்தையுள தேலதிக யம்பு கவென.

(இ - ன்.) முன்னொருகாலத்தில், மேகவாகனாகிய இந்திரன் சுதன்மை மண்டபத்திலே, அழகிய இரத்தின சிங்காதனத்திலிருந்து தேவர்கள் வணங்க அரசு செய்து கீர்த்தி நிறைந்திருக்கையில், அவ்விடத்திலுற்ற என்னை ஏதிர்த்து. அடியிற் பணிந்து நமஸ்கரித்து ஆதனமொன்று கொடுத்து (அதிலிருக்கச்செய்த) எல்லாவுல கங்களிலுஞ் சஞ்சரிக்கும் எந்தையே! அநிசயமுளதாயிற் கூறுகவெனவிலு. எ - று.

சுதன்மை - இந்திரன் கொலுவிருந்தை மண்டபத்தின் பெயர். (உ)

இந்திரனை நோக்கியது கூறுதலி னைந்தனனி லங்கு ருளி ரென்றிறலி னாய்வளரு மேதினிய தெனனம் மேதி னியிடை யந்தணர்க ளேற்றரிய மாதவமி யற்றியருள் சேர்க வுதமன் மந்திரவ முற்கடவுண் முன்வதுவை செய்தமட மாத கலிகை.

(இ - ன்.) இந்திரனைநோக்கி இதனைச்சொல்ல வினசந்தேன். பிரகாசிக்கின்ற வச்சிராயுதத்தாலாகிய வெவ்விய வலியுடையவனே! வளர்கின்ற பூலோகத்தையடைந் தேன். அப்பூலோகத்திலே வேதையர்கள் செய்தற்கரிய பெருந்தவஞ்செய்து நிரொரு ளடைந்த கவுதமமுனிவன் மந்திராக்கினி முன்னதாகத் திருமணஞ்செய்த இளமங்கை யாகிய அகலிகையென்பவள் (ஒருத்தியுள்ள.) எ - று. (ச)

அன்னவட னாகமுதி னாலுலகி னொப்பவர்கள் யாவ ருமில் பொன்னுடையி னுன்மரும மாதுகலை மாதசுகி பொற்பி னிரதி நன்னரது ரூபையிதி நாடியதி லோத்தமைந லங்கொ ளத்தி யின்னவரும் வெவ்வித லன்றியவண் முன்னரெதிர் வார்க ளிலிரே.

(இ - ன்.) அவனுக்கு அழகிற் சமானமானவர்கள் உலகத்திலே யொருரு மிலர். பிரதாம்பரமணித்திறுமாவின் மார்கத்தின் றிருமகள்-சரசுவதி-இந்திராணி- அழகிற்சிறந்த இரதி - நல்ல (அத்திரிபாரியையாகிய) அருகுணை-திதி-திவோத்தமை - நன்மைகொண்ட அதிதி இப்படிப்பட்டவர்களும் முதுகு காட்டிலன்றி (அழகில்) அவனுக்குமுன்னே ஏதிர்ப்போரில். எ - று.

திதி - காசிபன் மனைவியர் பதின்மூவரிலொருத்தி. இவள் மக்களே தைத் தியர். திலோத்தமை - தேவதாசிகளிலொருத்தி. அதிதி-காசிபன்மனைவியரில் தேவ னைப்பெற்றவன்.

பொன்னுடை - பொன் வஸ்திரம். இதுபிரதாம்பரமென்ப வெங் - முத்து இரும்பிரச தங்கநக மென்னுமதின் மூன்றுமெரி மூள முறுவ ளுரும்பியபி ராணசாண மல்லதும் தித்தலி யாவென் யனமும்

விரும்பியது கண்டவுடனென்னிலவ டன்னீவிர வாத நகரம்
பெரும்புலவ ராற்புகழ்வ தன்றெனமொ ழிந்துபெயர் குற்றொ ருவினேன்.

(இ - ள்) இரும்பு வெள்ளி பொன்னென்னு மும்மதிவ்களும் பற்றியெரி யும்படி புன்னகைசெய்த சிவபிரானுடைய திருவடியையன்றி, (பொருளாக) மதிப்ப தறியாத என்னுடைய மனமும் (அவ்வகலிகையைக்) கண்டவுடனே இச்சித்ததென் றால், அங்னைபுகடத்தாயிராத நகரமானது பெரிய புலவர்களாற் புகழ்த்தக்கதன்று எனக்கூறி, அவ்விடம் விட்டுச் சென்றேன். எ - று.

இரும்பிரசதங்கனகம் என்பதை இரும்பு இரஜதம், ககமென்று பதம்பிரித் துக்கொள்க. (க)

வேறு.

சுருதர வகலிகை தொகுமிசை நுவல
விர்திர னினாவிடு மெரிபடு மெழுதின்
சிறதைபு னுருகின்ன் செறிதய ரகலக்
கந்தென மருவினன் கவுதம னுருவம்.

(இ - ள்) அழகியையுடைய அகலிகையின் மிகுந்த சிரப்பைச்சொல்ல, இந் திரனாவன் கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்கினியிற்பட்டமெழுருபோலதன்மனமுருகி, மிக்கதுன்பமானது விலகுமபடி வினாந்து கவுதமமுனிவா வடிவேற்றனன். று.

கருது - வேகம்

(எ)

பொய்கழி கவுதமர் பூம்புன லாட
வைகறை நீங்கினா மறந்து போழ்தின்
மெய்கழி மனமொடு மேவிய மகவா
னெய்கனி கூந்தன்மு னின்றிது மொழிவான்.

(இ - ள்) பொய்மொழியகன்ற [சத்திய சீலராகிய] கவுதமமுனிவர் அழ கிய ரீரில்முழ்க, விடியற்காலத்து (ஆசீர்மத்தினின்று) சென்றனர் அந்தக்காலத்தில் மேய்ம்மையொழிந்த மனதுடன்பொருந்திய இத்திரன் நெய்ப்பசையிக்க அளகத்தை யுடைய அகலிகைமுன்னே நின்று இதனைச் சொல்வான். எ - று.

மகவான் - இத்திரன். இது னுறு அசுவமேதஞ் செய்தவனென்னும் பொரு ளில் வந்தது. மகம=யாகம். (அ)

கடர்விடு மினகைத் துவரிதழ்க் கனிவாய்க்
சூடநிகா வனமுலைக் கொடிபுரை யிடையின
மடவரல் கலவியின் மருவுதற் கமளி
யிடுகடி தெனவவ னெதிரிது மொழிவான்.

(இ - ள்) ஒளியீசும் சிறிய தந்த பந்தியும், பலனம்போன்ற உதமும், சூ தொண்டைக்கனிபோன்றவாயும், சூடம்போன்ற (பூரித்த) அழகியமுலையும், (பூங்) கொடிபோன்ற இடையுமுடைய பெண்ணே ! உடன்பொருந்துதற்கு வினாவிற் படுக் கையீடுக வெனக்கூறி, (அகலிகை தன் கணவரான கவுதமரென்று கருதி) அதற்குப் பதிலாக இதனைச் சொல்கின்றனன். எ - று.

மடவரல் - மடமைக்குணம் வருதலையுடையான்.

(க)

வேறு.

ஒருநாளு மொழுகாத வெரழிக்கமருந் தவ்வென்னே யொழுகப் புக்காட்
முருகாரு மலர்ப்பொய்கைப் புனலாடிச் சந்திசெப முறையி னாற்றிப்
பெருகார்வத் தொடுங்கடவுட் பூசைபுரி காலத்துப் பிழையே சாஸத்
தருகாமப் பொருள்விழைதற் கேதுறுமக் கென்னென்னச் சாற்றி னுளரல்

(இ - ள்) அரியதவத்தையுடைய முனிவரே! ஒருகாலத்தும் நடவாத நடக்
கையை நடக்கப்புகுந்தீர். அது யாது காரணம்? வாசம்பொருந்திய மலளையுடைய தடா
கத்திலே நீராடிச் சந்தியாவந்தன முதலியவற்றை வழக்கப்படி செய்து, மிக்க ஆசை
யோடு சிவபூசையைச் செய்யுங்காலத்திலே மிகக்குற்றத்தையே கொடுக்கத்தக்க
காமப்பொருளை விரும்புதற்கு உமக்குக் காரணம்யாது? என்று கூறினன். எ - று.

பட்டிமையிற் கவுதமனார் வடிவெடுத்துப் படர்ந்தபெரும் பாவி செய்கை
கட்டமுகி யறியாது தன்கணவ னெனவிதினைக் கரைந்த வெல்லைச்
சட்டமக வான்மொழிவான் றையலாய் நீராடச் சாரந்தே னாங்கு
வட்டமுலை யொருமாது துகிலின்றி நீராடும் வனப்புக் கண்டேன்.

(இ - ள்) வஞ்சகமாகக் கவுதமமுனிவர் வடிவேற்றுவந்தகாபாலியாகிய இத்
திரன் செயலைப் பேரமுருடைய அகலிகை யறியாதவளாகித் தன் கணவரென்று இவ்
வாறு சொல்லியகாலத்தில், வினாந்து இந்திரன் சொல்லுவான். பெண்ணே! நீரா
டச்சென்ற நான் அங்கே வட்டமாகிய முலைகளையுடைய ஓர்மங்கை சேலைவின்றி
நீரினமுழ்கும் அழகைக்கண்டேன். எ - று. (க௧)

உள்ளமழிந் தெழுந்தபெருங் காமத்தா லுளுற்றலு றுங் கருமந் தன்னி
லெள்ளளவு மனஞ்செல்ல வில்லையினி டியுயர்வாழ்வு மெய்தா தாகுங்
கள்ளொழுது மலர்க்கோதாய் கலவிதரல் வேண்டிமது கழந்தா யாகிந்
பொள்ளொனநின் னுயிர்மாழ்கச் சபிப்பனென் றுன்கேட்ட பூவை யன்னான்.

(இ - ள்) மனமழிந்து தோன்றிய பெருங்காமத்தினால், செய்தக்க கருமத்
தில், சிறிதும் மனஞ்செல்லவில்லை. இனி உயிரிழைத்தலும் அடையாததாகும்.
தேன்சிற்தும் மலர்க்காயணந்த கூந்தலையுடையாளே! புணர்ச்சிகொடுக்க வேண்டும்.
அதனை விலக்குவாயாகிய வினாவாக உன்னுயிரிற்க்கச் சபிப்பேனென்றான். அதனைக்
கேட்ட கிருமகன்போன்ற அகலிகை. எ - று. (க௨)

கைப்பிடித்துக் கனல்வகோந்த காதன்மிருங் கணவர்மனங் களிக்குமார்க்க
மெப்படியோ வப்படியே யிசைந்திடுத லேழையாக்கா மியல்பையெண்ணி
யப்படியே யாகவென விசைந்தமனி தனையடுத்தா னாமரர் கோமான் [ன்.
மைப்படிநின்விழிக்கடையாலுப்தேனென் றுடனுவந்து மருங்கு சார்ந்தா

(இ - ள்) கையைப்பற்றி அக்கினிவலஞ்செய்த ஆசைமிக்க காதலருடைய
மனமானது களிப்படையும் வகை யெப்படியோ அப்படியே யிணங்கியிருத்தல்
மாதர்களுக் கியல்பாதலைக்கொதி, அவ்வாறே யாகுவென்று இணங்கி, சயனத்தைச்
சமீபித்தனர். தேவராசனாகிய இந்திரன் மைப்படிந்துள்ள உன் கட்டிடையினாலே
உயிர் பிழைத்தேனென்று சத்தோஷித்து உடனே அவுள்பக்கலிற் சேர்ந்தான். எ - று.

வேறு.

செம்பொன் மணிதட்டிலினிருந்து சிற்புன் முறுவன் முகத்தருமப்ப
பம்பு மணிமேகலைகதிப்பப் பவளக் கனிவா யிதழ்துடிப்ப
வம்பு கிழியத் திதலைமுலை வளர்ந்து விம்ம விடைநடக்கக்
கொம்பின் மருங்கு நின்றானைக் குடங்கை பறந் திருத்தினன்.

(இ - ள்.) செம்பொன்னாலாகிய கட்டிலில் (இந்திரன்) இனிதாகவிருந்து,
சிறிய புன்னகையானது முகத்திலரும்ப, பூரித்த இரத்தினங்களாலாகிய மேகலா
பரணமானது ஒலிக்கவும், செம்பவளம்போன்ற வாயிதழ்கள் துடிக்கவும், கச்சுகிழி
படவும், தேமல்படந்த முலைகள் பூரித்து இறுமாப்படையவும், இடைதவளவும்,
பூங்கொம்புபோலப் பக்கவினின்ற அகலிகையை உள்வங்கையைப்பற்றி (சயனத்தில்)
இருக்கச்செய்தனன். எ - று.

மேகலை - இஃதோரணி ; முன்விளக்கப்பட்டது. வர்பு - முலைக்கச்சு. இஃ
திக்காலத்து இரவிக்கையென வழங்கும். திதலை - தேமல். பவளக்கனிவாயித் தொன்
றதை பவளவாயென்றும் கனியிதழென்றற்கூட்டிப் பொருளகொளினுளாயும். கனி
வாய் பவளவிதழெனினும், பவளக்கனிபோன்ற வாயினிதழெனினுமொக்கும். (கசு)

அங்கைத் தலத்தான் முலைவருடி யாடை நெகிழ்த்துப் புறம்போக்கிப்
பொங்கு நிதம்பத் தடம்வருடிப் புகலுங் கரளி லையுமபுரிந்து
தொங்க லொடும்வரா குழலசோரச சுடர்வா ணுதலு நனின்நித்
தங்கண் முகத்தின் முத்தாடிக் கிழந்தா டனமும பலசெய்தான.

(இ - ள்.) அழகிய கைத்தலத்தினாலே முலையைப்பிடித்து, அவன் கலையை
யவிழ்த்துப் புறத்தேவிழ்த்தி, பொங்கிய கடிதடத்தைவருடி, (காமனுலிற்) கூறிய கரிகர
லீலையுஞ்செய்து, மலர்மாலையுடன் நெடிய அனபாரஞ் சோரும்படி, ஒளிவினங்கும
ஒள்ளிய நெற்றியையும் கன்றாகத்தடவி, (பூண) சந்திரனபோன்ற முகத்தில் முதத
மிட்டு விளங்குகின்ற பலதாடனங்களையுஞ் செய்தனன். எ - று.

நிதம்பம் - பெண்குறி. கரலீலை-கையாற் செய்வதோர்லீலை. இது கரிகர
மெனப்பெயர். யானைத்துதிக்கைபோலும் விரலை மடக்கிச்செய்தலின். தாடனம்பல
என்றதால், சங்கோசம்-பக்கத்தம்-பிரகரிதகம் - மூவுடி - கீலம் - கத்திரிகை - சந்தங்
கிசம் - வித்தையென்னு மெட்டையுங்கொள்க. (கடு)

கோலத் துடையாற் றுடைநெரிக்கிக் கூன்னை யெடுத்த முறச்சாய்த்துச்
சாலக்க கனிவா யிதழ்பருகித் தந்தக் குறியு மாங்குறுத்தி
நீலத் தடங்கண் முதலமுத நிலையிடங்கள் பலசுவைத்துச்
சிலக் குறிமூ டுகமாதி பலவுந திகழச் செலித்திட்டான்.

(இ - ள்.) அழகிய துடையினாலே துடையை நெருக்கி, வளைந்தகையைப்
பிடரியிற் பொருந்தச்சாய்த்து; கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயிதழை மிகுதியாகச்
சுவைத்து, அதிலே தந்தக்குறியையும் அமர்த்தி, நீல நிறமபெருந்திய விசாலமான
கண்முதலிய அமுதம் சிந்துந்தானங்கள் பலவற்றையுஞ் சுவைத்து, நல்லமுடிசு முத
லிய பலகுறிகளையும் நிறைத்துவிட்டனன். எ - று.

தந்தக்குறி - பல்லாற்செய்வதோற்குறி. மூஷிகமாதி யென்றதால் மூஷிகம்-
அதுச்சூகம் - பிரவாளமணி - பிந்து - மணிபிந்துயாலே - கொலசாவிதமென்னு மா

றுக்கொளக. அவை முறையே உதட்டிற் சிவப்புறப்பதித்தல் - கபோலத்தும் அதரத்தும் வடுவின்றிப்பதித்தல் - கபோலத்திற் பல்லு மிதழும் படாத பதித்தல் - அதரத்திற் பல்லைக்கப் பதித்தல் - கைம்மூலம் நெற்றி மார்பு துடைகளி லழுந்தப்பதித்தல் - தனங்களி லொழுங்காகப்பதித்தல் என்பர் சாமனா னுடையார். அமுதநிலவு மீடல்கள் - பெருவிரல் புறந்தான் பரடு முழந்தான் குய்யம் நாபி முதலியனவாம். அவ்வீங் விடங்கட்குரிய அகத்தொழில் புறத்தொழின் முதலியவற்றை இன்பநூ லுட் கண்டு தெளிக. (கங்).

கொங்கை நெழும்புக் கிருகரத்தாற் குவவு மனித்தோ னுறவி றுக்கிற் சங்க நெரியச் சிலம்பொலிப்பத் தடங்கண் சிவப்ப விதழ்விளர்ப்பத் திங்க ணுதலின் வியர்வரும்பத் திகழ்புட் குரல்கண் மிடற்றெலிப்ப மங்கை யவளங் கற்பகஞ்சூழ் வல்லிக் கொடிபொன் முயங்கினுள்.

(இ - ள்.) முலைகொழுந்தும்படி இருகரங்காற் குவிவாகிய அழகிய தோள் கள் பொருந்தவி றுக்கிக்கொண்டு, வளையல்கள் நெரியவும், பாதர்சிலம்புகளொலிக்கவும், பரந்தவிழிகள் சிவக்கவும், அதரம் வெளுக்கவும், சந்திரன்போன்ற நெற்றியில் (குறு)வியர் வருமபவும், விளங்குகின்ற (எணவகைப்) புட்குரல்கண் கண்டத்திலொலி செய்யவும், அவ்வகைகையுங் கற்பகத்தருவைச்சூழ்ந்த காமவல்லிக் கொடிபோலக் கலந்தனன். ஏ - று.

தடங்கண் சிவப்பவிதழ் விளர்ப்பவென்றது, ஐயங்கொண்டான் பரணி “வாயிற் சிவப்பை விழிவாங்க மலர்க்கண் வெளுப்பை வாய்வாங்கத் - தோயுங் குடுமி விடியளவுந் தொங்குங் கபாடந் திறம்நெரு” என்றபடி, மங்கையர்க்குக் காமவின்பம் விளையுங்கால் கண்சிவத்தலும் வாய்வெளுத்தலுக்குரியாமென்க.

புட்குரல் எணவகை—அவை மயில் - புற - அன்னம் - காடை - வண்டு - குயில் - கோழி - செம்போத்து என்பன. இவ்வொலி புணர்ச்சியில் இன்பம் விளைவுழி அம்மங்கையின் கண்டத்துதிக்குமென்பர்.

கற்பகஞ்சூழ் வல்லிக்கொடியென்றது, கற்பகவிருகத்திற் படர்வது ஓர்கொடி. காமவல்லியென்றிருத்தலின், அகலிகை கொடியாகவும் இந்திரன் கற்பகமாகவும் உவமித்தனர். இதனை, “கற்பக மருங்கிற் பூத்த காமருவல்லி” யென்னும் ஊஞ்சோதி முனிவரீ வாக்கானுணர்க. (கங்)

கந்து நிலையே பன்னகமே காத லரும்புந் சூக்குடமே பிந்தும் வெருகே யிவையாதி பிறங்கு கரண முறவியற்றிச் சிந்தை கரைய வுடல்கரையச செறியு முயிர்கள் கலந்தொன்றாய் முந்தையறியாப் பெரும்போக முழுநிக் கருத்து முற்றினுள்.

(இ - ள்.) (ஐவகைக் கரணங்களுடன்) கந்துநிலையும், சர்ப்பமும், ஆசை மிகுங் கோழியும், பின்புகின்ற பூனையும் இவைமுதலியவற்றின் விளங்குகின்ற கரணங்களும் பொருந்தச்செய்து, மனமுருகவும் உடலுருகவும் நெருங்கிய இரண்டையிர் கரு மொன்றாய்க்கலந்து முன்னே கண்டறியாத பெருஞ்சுத்திலே யமிழ்த்து மன்க் கருத்தை முடித்தனன் (இந்திரன்) ஏ - று.

சரணங்கள் ஐவகையின : அவை உத்தானிதம் திரியக்கு ஸ்திதம் ஆசிடகம் ஆனமிதம் எனப்படும். அவற்றிற், உத்தானிதம் - மல்லாததல், திரியக்கு - குறுக்கு அல்லது ஒருக்கணித்தல், ஸ்திதம் - உட்காத்தல், ஆசிடகம் - நிற்பல், ஆனமிதம் - குனித

வென்பர். அன்றியும், குகிணர் பாம்பு கோழி பூனை முதலியவற்றின் பலபேதப்பட்ட கரணங்களைப் பசுகரணமென்பர்.

பிந்தும் வெருகென்றது புணர்ச்சிகாலத்திற் பின்னேநிற்கும் ஆண் பூனையென்றாவது, பெண்பூனையின் குறியிலோர் மறவிருந்து அதனைப் புணர்ச்சிகாலத்து வருந்தச்செய்தலின் புணர்ச்சிக்கு அத்துயரற்றதா தாமதிக்கும் பூனையென்றவது கொள்க. மேற்போந்த ஐந்து செய்யுட்களின் கருத்தை விளக்க அசங்கிதமாதலின் குறிப்பானுணர்த்தினம். இவற்றின் விரிவெல்லாம் காமநூற்கடலுட் காண்க. (சுஅ)

கடலிற் பிறவாச் சுவையமிழ்தே கரும்பிற் பிறவாக் கொழும்பாகே
மடன்மென் மலரிற் பிறவாத வாசக் கமழுஞ் செழுந்தேனே
புடல மிரண்டே யலகெனக்கு முனக்கு முயிரொன் றேயன்றே [கான்.
யடர்மெய்த் தவத்தா லுண்ப்பெற்றேற் காவ துனியென் னெனப்புகழ்ந்

(இ - ன்.) பாற்கடலிற் பிறவாத சுவையையுடைய அமிர்தமே! கருப்பிரசத்திற் பிறவாத செழியகற்ண்டே! இதழ்களையுடைய மெல்லியமலரிற் பிறவாத மணம்பீசுஞ் செழியதேனே! எனக்கும் உனக்கும் உடலிரண்டேயல்லாமல் உயிரொன்றேயல்லவா? நெருங்கிய உண்மைத்தவத்தினாலே உண்ணையடைந்த வெனக்கு இனியாகவேண்டவது யாதிருக்கின்றது? (ஒன்றுமின்று) என்று புகழ்ந்தனன். (இரு திரன்.) எ - று. (கஆ)

நன்னர் முறுவல் வறிதரும்ப நயனஞ் சிறிதே முகிழிப்ப
மன்னு மமளி மிசையின்ப வசமாய்க் கிடந்த மடமாத
மின்னி னுடங்க யிடைதளர மெல்ல வெழுந்து துகிலுடுத்தித்
டன்ன மலர்நீத் தெனக்கட்டி லகன்றங் கிதனைத் துணிந்துரைத்தாள்.

(இ - ன்.) நல்ல புண்ணகையானது மிக்கரும்பவும், விழிகள் சிறிது கூட்பவும், பொருந்திய படுக்கையின்மேலே இன்பமயமாகிக்கிடந்த இளம்பருவமுடைய அகலிகை, மின்னல்போலும் இடையானது ஒசித்ததளர மிருதவாக்வெழுந்து சேலையையணிந்துகொண்டு அன்னமானது தாமரைத்தவிசினின்ற நீங்கியதுபோலக்கட்டிலினின்ற மிறங்கி இதனைத் தீர்த்தோடு சொல்லினன். எ - று.

புண்ணகையரும்பவும், கண்கள் சிறுத்தலும், தண்ணைமறத்தலும் புணர்ச்சிநிகழ்வழியுளருறிகளாமாதலின் “நன்னர்முறுவல் வறிதரும்ப நயனஞ்சிறிதே முகிழிப்ப, மன்னுமமளி மிசையின்ப வசமாய்க்கிடந்தமடமாத” என்றார். (உ௦)

வடிவே முனிவன் போன்றதுவன் வடிவிற் கமழு மியன்மணமுங்
கடியா விற்பக் கலைத்தொழிலுங் கருதின் வேறே யிவன்கள்ள
முடிவா சவனே யெனத்துணிந்து முனிபோ லடுத்தோய் நீயா?
நொடிலாய் திறவா விடிற்சபிப்பே னென்றாள் புருவ நுதலேற.

(இ - ன்.) உருவமோ கவுதம முனிவனைப்போன்றவன்தான். இவன்தேசத்திற் வீசம் இயற்கைமணமும், நீக்கப்படாத காமநூற்றொழில்களும் என்னுமையிவன் வேறேயாவான். (ஆதலின்) வஞ்சகமுடைய முடியணிந்த இத்திரனையென்று தீர்மானித்து, (என்னையராங்கிய) கவுதமமுனிவரைப்போல வந்தவனே! நீ யாவனோ? ஒருவிராடியில் வாய்திறந்து (உண்மை) உரையாவிட்டார் சபிப்பேனென்று, புருவகளை நெற்றியிலேறும்படி (வெருண்டு)கூறினான். எ - று.

இன்பக்கலைத் தொழில் என்றது புறத்தொழில் பற்குறி கேக்குறி சும்பனம் தாடனமுதலியனவற்றை. (உச)

மாதா வினவிக்கேட்டவினான் மற்றும் பெறலா மின்பமெனத் தீது வினாவ தறியாதே திகழ்தன் னுருவ மெதிர்ந்தோற்றிப் போது செருகு நறுங்கூத்தற் புணர் பூண் முலையா யான்றுறக்க மீது பொலம்பூர் தவிசுருக்கும் வேந்த னெனவின் னதம்புகல்வான்.

(இ - ன்.) அகலிகையானவன் (இவ்வாறு) வினவிக்கேட்டபடியால், இன்னும் (இவ்விடத்திற்) காமசுகத்தையடையலாமென்று கருதி, (தனைக்கு)த் துன்பம் வருதலை யுணராமல் வினவ்குந் தன் வடிவத்தை யெதிரேகாட்டி, மலர்க்கையணிந்த நல்ல கூர் தலையும், ஆபரணமணிந்த முலையையுமுடைய அகலிகையே! நான் தேவலோகத்திலே அழகிய (சேர்பக) மலர்ப்பீடத்திலிருக்கும் இந்திரனென்று (இன்னும்) இவற்றையுஞ் சொல்கின்றான். எ - று. (உஉ)

அன்னப் பெடையே நின்தெழில்கேட் டாரிரா ணியைநற பொன்னுலகுந் தன்னுங் கலைமா தினைச்செல்வச் சுடர்ப்பூண் மரதை யிருமலரு மன்னும வெறுத்து நினை ததாங்க மதியாநின்ற மற்றியாணு நன்னர் மனத்தா மரையிருத்தி நயந்தாட் செய்ய நினைபுத்தேதன்.

(இ - ன்.) அன்னப்பெடுபோல்பவனே! (நானும் பிரம விஷ்ணுகளும்) உன் னழகைக் கேள்விப்பட்டு இந்திராணியையும், நல்ல பொன்னுலகத்தையும், அழகு மிக்க கலைகளையும் ஒளிதங்கிய ஆபரணமணிந்த திருமகளையும், (அவர்கள் பொருந் திய) இருமலர்களையும் மிகவுட்வெறுத்து, உன்னைப் பெறக் கருதியிருந்தோம். யானும் நல்ல இதயதாமரையி லிருக்கச்செய்து விரும்பி யாட்செய்யும்படி உன்னை யறித் தேன். எ - று. (உக)

இன்று பொருத மதவிர னின்னும பகழி விடுத்தோறும் பொன்றுஞ் சியதண் களபமுலைப் பூவாய் நினது விழிக்கருணை மன்ற வழங்கி பெனைத்தாங்கு மனமு முயிரு டொன்றான பின்றை வேறு நினைவதெலாம் பிழையே யன்றோ வெனவிரந்தான.

(இ - ன்.) இப்பொழுது போர்செய்த வீரனாகிய மன்மதன் இன்னுந் தன் (மலர்ப்) பாணங்களைச் செலுத்துத்தோறும், பொன்னுலாகிய ஆபரணமணிந்த களபச் சாந்து பூசிய அகலிகையே! உன்னுடைய கிருபாநோக்கத்தை மிகுதியாகக் கொடுத்து என்னைக்காக்கு மனமும் உயிரும் ஒன்றானபிறகு வேறுவகையாகக் கருதவனவெல் லாங் குற்றமேயல்லவோவென்று யாசித்தான். எ - று. (உச)

பதியி னடுத்த கொடும்பாவி பகரக் கேட்ட மாதழன்று மதியிற் களங்க மெனவென்று மாறக் களங்க மென்குலத்துப் பொகிவித் தெனது கற்பிணையும் பொதிர்த்தாய் முனிவன் றிருவுள்ளங் கொகிவித் தெனையும் கெடுத்தாய்நீ கோவே யென்னு மமைபுத்திஸ்.

(இ - ன்.) தன் கணபரூப்போலவந்த கொடும்பாலியாகிய இந்திரன் (இவ் வாறு) சொல்லக்கேட்ட அகலிகை கொபித்து, சந்திரனிடத்திலுள்ள களங்கத்தைப் போல எக்மலத்து மகலாத களங்கத்தை என்னுலத்திற்குச் சேர்த்தெய்து, என்கற்பு

நிலையாய்க் கெடுத்தாய்! முனிவருடைய திருவுள்ளத்தைக் கோபமுட்டி என்னையுங் கெடுத்தாய். நீ தேவராசனா? என்றுகூறுஞ் சமயத்திலே. எ - று.

நீகோவே என்றதில் ஏகாரம் வீணப்பொருள். இவ்வியூக்கினையுடையோன் அரசுக்குத்தக்கவனல்லனென்னுங் குறிப்பாலுண்டாய வினா. (உரு)

வேறு.

புலாயன மனையகல் கவுதமனும் பொழிமது மலர்நறும் புனலாடிக் குலவிய செபமுத விபவாற்றிக் கோதறு விடியலின் மீண்டெய்தி நிலவிய வாய்தலி னிடைநின்று நேரிழை யவள்புனல் கொணர்கென்றா னிலவீத முகலிகை புனலேந்தி யீந்தனள் பண்டுறு மியல்பின்றி.

(இ - ள்.) வைகறைப்பொழுதில் ஆச்சிரமத்தினின்றகன்ற கவுதமுனிவரும், தேன்சொரியும் மலர்கள்பொருந்திய நல்லதீர்த்தத்தில் மூழ்கி, மிக்கஜபமுதலியவற் றைச்செய்து, குற்றமற்ற விடியற்காலத்தில் மீண்டும்வந்து, விளங்குகின்ற கடை வாயிலில் நின்று, பெண்ணே! (கால்கழுவு) நீர்கொண்டுவெருக வென்றனர். இவ்வங் கனியொத்த அதரத்தையுடைய அகலிகை, பழமையாகவுள்ள இயற்கையின்றி நீரைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தனர். எ - று.

புலரியென்றது விடியற்காலத்திற்கோர் பரியாயநாமம். பண்டுறுமியல்பாவது நீராடி ஆச்சிரமத்தைச் சத்திசெய்து முனிவர் வருகையை யெதிரோக்கிப் பீடமிடு தல் முதலியன. (உரு)

கண்டது முனிவரன் மடமானே கலைநிறை முழுமதி முகம்வேறு கொண்டதெ னாதன மிடவிலலை கொம்மென வறஸ்கொடு வரவிலலை மண்டுகை வசனமுந் தரவிலலை மற்றுநின் னுடலமுஞ் சுசியிலலை பண்டைய ளலையுள துடையென்றான் பனிமொழி மடவர விதுசெய்தாள்.

(இ - ள்.) முனிவர் தலைவராகிய கவுதமமுனிவர் அதனைப்பார்த்ததும், இன் மான் சாயலையுடையாளே! பதினாறு கலைகளுடன் நிறைந்தபூரண சந்திரன்போன்ற முகம் வேறுபட்டது யாதகாரணம்? பீடம்போடவிலலை. வினாந்த (கால்கழுவுதற்கு) சலங்கொண்டு வரவிலலை. மிக்க இசையையுடைய வாய்மொழியுங் கொடுக்கவிலலை. அன்றியும் உன்தேகமுஞ் சுசியாகவிலலை. நீமுன் (இருந்தவகை) இருந்தவளவிலை. உள்ளதைச் சொல்கவென்றனர் குளிர்ந்த சொல்லையுடைய அகலிகை இதனைச் செய்தனர். எ - று.

கால்கழுவு நீரைப் பாதப்பிரக்ஷான ஜலமென்பர். (உரு)

உள்ளமொ டுடலமு நடுநடுக்க வுயிர்த்துணை நாயகன் கழறும்புந் துவெள்ளுறு நாணிணண் முகங்கோட்டி. மென்மொழி குழறிட நிலங்கினையா வள்ளனின் வடிவுகொண் டுமையவர்கோன் வக்தென தணிநல மருவுண்டா னெள்ளள வடிபன்முன்னதிகல்லெனெனவுறுசெயன்முழுதுடைசெய்தாள்.

(இ - ள்.) மனமுந் தேகமும் நடுநடுக்கவும், உயிர்த்துணைவராகிய கவுதம முனிவர் பாதங்களைப்பணிந்து, வெள்ளுறு நாணமுடையவளாய் முகத்தைவளைத்துக் கொண்டு மெல்லியசொற்கள் குளறும்படி பூமிமைக்கினாத்துக்கொண்டு, வள்ளலே! தேவராசனாகிய தீகநிரன் (தேவரீருடைய) உருவத்துடன் வந்து என் அழகிய சுகத்

தைப்பொருந்தினான். (இதனை) அடியேன் என்னவும் அறியேனென்று பொருத் திய செய்கைகளையெல்லாம் (மறைபாது) கூறினான். எ - று.

வெள்ளுறு நாணம்—இழிவாலடைந்த நாணம். நீலங்கிளைத்தல் - மாதீர் நாணுற்றவழி தமது காற்பெருவிரலாற் பூமியைத் தோண்டெல். கிளையா - செய்யா வென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகாலப் பெயரெச்சம். (உஅ)

ருகிய மனமொடு மனைநல்லா னாசெயு முன்முனி கதமுள விருபுரு வமுநனி துதலேற விணர்படு மெரியென விழிசேப்பக் கருவியு முடலமு மெனவென்றுக் கலவிய நமதுள் மீயியாயா வெருவுத லறவொரு வனிவின்ப மேவினை சிலையுரு வாகென்றான்.

(இ - ள்.) மனைவியாகிய அகலிகை கணாந்தமனத்துடன் (இவ்வாற) சொல் வதற்கு முன்னரே, கவுதமமுனிவர் கோபமதிகரிக்க, இருபுருவங்களும் கீழற்றியின் மேலேறவும், கொழுந்துவிடும் அக்கினிபோலக் கண்கள் செவக்கவும், கரணங்களுந் தேகமும்போலக் கலந்த எம்முள்ளத்தை நீ யெப்பொழுதும் அறிந்திலையா? அச் சப்படுதென்றி யொருவனிடத்தில் இன்பமதுபவித்தனை. (ஆதலின்) கல்லுருவாகும வென்று சபித்தனர். எ - று.

கதம் - கோபம். புருவம் நெற்றியிலேறுதலும், கண்கள் சிவத்தலும் கோபக் குறி. கருவி - அந்தக்கரண புறக்கரணங்கள். (உக)

வனம்வளர் தழுவென வளைசாபம் வருதலு மகலிகை விழிமல்கு [தே புனலொடு கணவனை பெதிர்நோக்கிப் புணர் பிழை யொருவுதல் செயவன் பினமொரு வருமுனா செயமுன்னம் பெருமநின செயியுற வறிவித்தே]ன். னுனதருள் கொடுபிழை யொடுசாபமொழிவகையுனா யெனமுனிசொல்லா

(இ - ள்.) காட்டில் வளர்கின்ற அக்கினியைப்போல, முனிவரிட சாப மானது வருதலும், அகலிகையானவன் கண்களில்மிக்க நீருடன் தன் கணவராகிய அம்முனிவரை நேரே பார்த்து, எம்பெருமானே! செய்த குற்றத்தை மன்னித்தற் பொருட்டன்றோ வேறொருவரும் (இதைச்) சொல்வதன் முன்னரே தேவரீர் செலி யிற்பொருத்த வுனத்தேன்? தேவரீர் திருவருளால் என்குற்றமுஞ் சாபமொழியும் வகைபுஞ் சொல்லியருளவேண்டுமென்றிரப்ப, கவுதமமுனிவர் சொல்கின்றார். எ-று.

வேறு.

இக்கு வாகுவின் குலத்திடை யிராமனென் றணங்கே

யக்க ராசலங் காத்தவ னவதரித் திடமத்

தக்க காவலன் றுள்படும் பொழுதுவெஞ் சாபத்

துக்க நீங்கமுன் போலெனைத் தேய்வையென் றெழுபித்தான்.

(இ - ள்.) பெண்ணே! இகூடவாகு வமிசத்தில் இராமனென்னும் பெய ருற்று, அவ்விஷ்ணுமூர்த்தி யவதரிப்பான். அந்தத் தகுதியுடைய அரசன் பாதம் படுகையில், வெவ்விவ சாபத்துன்பமொழிந்து முன்போல வெண்ணைக்கலப்பை யென்று கூறிவிடுத்தனர் கவுதமமுனிவர். எ - று.

கராசலம்=கரம்+அசலம் - கையையுடைய மலை; யானை.

கராசலங்காத்தது—பூர்வத் திரிகூடபர்வதச்சாரலில் ஓர் யானைவேந்து அகே கம பிடியானைகளுடன் ஓர் மலர்ப்பொய்கையில் கீர்வினையாடல் செய்கையில் ஓர்

முதலையதன்காலப்பற்றியீர்க்க, யானை தன்னாற்கூடியவளவு முயற்செய்தும் தப்பித்
துக்கொள்ள முடியாமல், இறுதியில் விஷ்ணுவை * ஆதிமூலமே எனத்தியானிக்க,
அவர் கருடவாகன மிவர்த்துசென்று சக்கரத்தால் முதலையைச் சங்கரித்து யானையை
உயிர்காத்தனரென்பது சரிதம். [இவ்யானையு முதலையுஞ் சாபவுருவங்கள்.] இதனை,

பாகவதபுராணம் - கஜேந்திர அத்தியாயம்.

“வேதநா லொருங்கு ணர்ந்து விரியுமெய் யறிஞ ருள்ளப்
போதுசேர் சோதி பொன்னிற் பொலியொளிபோல வெங்குந்
திதுறா தருளின்யார்க்குந் தெரிவுறுதுறைந்து நின்ற
ஆதிகா ரணன்வந் தின்னே யளிக்கவென் றழைத்ததன்றே.

கூப்பிடு குரல்கேட் டோடிச் கொழுமணிச் சுழிகை நெற்றிப்
பாப்பணை யகற்றி வெய்ய படர்சிறைக் கலுழ ணார்ந்து
திப்பொழிந் திலங்கு கூர்வாய்த் திகிரிகைத் தாங்கி யாவுங்
கூப்பவன் பிறைவெண் கோட்டுக் களிற்றுமுன் னெய்தற் றானால்”-எனவும்,

“எறிகடர் விரிக்குநேமி யெறிந்தன நெறித லோடும்
பிறைபுணா யெயிற்றுப் பேழ்வாய் பிளந்துவெவ் விடங்கர் துஞ்சி
அறைதரு சாபந் தன்னா லடைந்தவங் வருவு நீத்து
விறலுடை யூக வென்னும் விஞ்சைய னாயிற் றன்றே.”-எனவும்,

“விழுமிய விசைநா றேர்த்த விஞ்சைய னாய வன்னோன்
பழமறை முதலி பாதம் பழிச்சினன் பதியிற் போயான்
அழிவறு தவத்தின் மிக்க வகத்தியன் சாபந் தீர்த்து
மழைமதக் களிற்று மாயன் வரம்பில்வீ டிற்ற தம்மா.”-எனவும் வருவனவற்றா
றுணர்க. (கக)

அங்கு வன்சிலை யாயின ளகலிகை யந்த
நங்கை தன்செயல் கேட்டன ரிருந்துநா னிலத்தி
லங்கி முன்கரம் பற்றுமா டலர்தமைப் பிழைக்கு
மங்கை யர்க்குநன் றுரைத்துமென் னாகும்வன் பயனே.

* சிலர் ஆதிமூலமே யென்ற யானையை அதுக்கிரகித்தவன் சிலனா ? விஷ்
ணுவா ? விஷ்ணுவேயாதலின் அவனே ஆதிமூலப் பொருளென்று ஆசங்கைசெய்து
வணவத்திற் கிடிலேற்றக் கற்பிக்கின்றனர். உன்னபடியே இக்கஜேந்திரன் விஷ்ணு
பத்தன். இவன் பூர்வ ஜன்மத்தில் இந்திரத்தயம்மனென்னும் பாண்டியன். இவன்
பொதியமலைச் சாரலில் ஓர்கால் விஷ்ணுவைத் தியானஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில்
அக்ஸ்தியபகவான் ஆங்கெழுந்தருள், இந்திரத்தயம்மன் அம்முனிபுங்கவனாக் கண்
டெழுந்து மரியாதை செய்யாமையின், அகத்தியமுனிவர் சினந்துசபிக்க யானைவடி
வேற்ற அவ்யானையா யிருக்கையிலே ஆதிமூலமென்று விளித்தானாகலின் அவன்
வழிபடு கடவுளான மாயோனாற் காக்கப்பட்டனனென்பது சமாதானமென்றுணர்க.
இதனையும் ஷே புராணம் - ஷே அத்தியாயம்.

“இமிழிருள் சுவற்றும் வேலா நெழுந்தில னிருந்தா நென்னாத்
தமிழ்வினா தண்ணஞ் சாரற் தடவனா முனிகு பிப்பக்
கமழ்கடாக் கலுழி துங்குந் சுருக்கவுள் வேழ மாகி
உமிழ்கனற் ரிசிரி மாய னுலையில்வீ டிற்ற னன்றே.”-என்பதனானுணர்க.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அகலிகை வலிய சிலைவடிவாயினன். அந்த அகலிகையின் வீரத்தாந்தத்தைக் கேட்டிருந்தும், பூமியிலுள்ளே அக்கினி சாட்சியாகக் கையைப்பிடித்த கணவர்களைப் பிழைசெய்யும் மாதர்களுக்கு நன்மைகளை யெடுத்துக் கூறியும் வண்மைதக்கிய அதன்பயன் யாதாகும்? எ - று.

நால் நிலம்—குறிஞ்சி - முல்லை - மருதம் - வெய்தலென்பன. (௧௨)

அடம்பு வேயந்தலார்க் கன்பனா மருந்தவன் மனையை யிடும்பை மூழ்குமா சபித்தமை யில்லிருந் தமிந்த கடம்பெய் வாரணன் செய்வினை கருத்தினை யாப்பக் குடம்பை யாப்புறு முலண்டெனப் புகலிடங் காணன்.

(இ - ள்.) அடப்பமல்கா யணிந்த சிவபெருமானுக்கு அன்பராகிய அருந்தவஞ்செய்த கவுதமமுனிவர் தம் மனைவியாகிய அகலிகையை (இவ்விதமாக)த் தன்பத்தில் மூழ்கும்படி சபித்ததை வீட்டினுள்ளேயிருந்து தெரிந்த மதநீகாச் சொரியும் (ஈராவதமென்னும் வெள்ளை) யானையையுடைய இந்திரன் தான்செய்ததும்மீறம் மனதைப்பந்திக்க, கூட்டைக்கட்டும் உலண்டுபோலப் புகலிடம் (எங்கும்) காணாதவனாய். எ - று.

உலண்டு - கோற்புழு அல்லது சிலந்தியென்க. (௧௩)

கடலின் மூழ்கினுங் குன்றிடை யொளிப்பினுங் காடும் முடல்வி ராயுயிர் சுடுவதே போலும்வன் சினமு மடலை யாக்குமே யெனவழி கின்றவ னுக்கு முடலை யாக்கையின் பூளுயாய் வெளிக்கொள முயன்றான்.

(இ - ள்.) சமுத்திரத்திலே முழுகினாலும், மலையிலொளித்துக்கொண்டாலும் காமமானது உடலிற்கலந்து உயிரைச் சுடுவதையேபோல, (கவுதமமுனிவருடைய) வலிய சாபமானது சாம்பர் செய்யுமேயென்று நெஞ்சுழிகின்றவனாகி, அப்பொழுது முருட்டுத் தேகத்தையுடைய பூணையாகி வெளியேசெல்ல உத்தனித்தான். எ - று.

பூளு - பூனை.

கடலின் மூழ்கினுங் குன்றிடை யொளியினுங் காமஞ்சுடுமென்றதை,

நாலடியாள் - பிறிதென நயவாமை.

“ஊரு ஊழுந்த வருகெழு செத்தீக்கு

நீருட் குளித்து முயலாகு—நீருட்

குளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமேருன் றேறி

யொளிப்பினுங் காமஞ் சுடும்”—என்பதொணுணர்க.

(௧௪)

ஆற்றன் மாதவ னலமரும் விலாளத்தைப் பார்த்தித் தோற்ற மானவ னிந்திர னெனத்துணிந் தியாநீர் சாற்று போகலை யென்றலுந் தன்னுருக் காட்டி பேற்ற மாகிய வரமெலா மிழந்துநின் றனனால்.

(இ - ள்.) வலிதக்கிய பெருந்தவமுடைய கவுதமமுனிவர் வருந்துகின்ற பூனையைப்பார்த்து, இவ்வடிவாக வருபவன் இந்திரனென்று தீர்மானித்து, நீ யா உன்? சொல்! போகாதே! ஏனக்கூறவும், (இந்திரன்) தன் வடிவத்தைக் காண்பித்து, உயர்வாகிய வலிமைமுற்றும் போக்கி [எளியதாய் அடங்கி] கின்றான். எ - று. (௧௫)

நின்ற வாசவன் முகத்தினை நெடுந்தவ னோக்கி
யின்று சாம்பர்செய் திடுகு வனிந்திர னான
யொன்று லேட்டுவந் தாய்க்குடன் முழுவதும் யோனி
நன்று மேவுக வெனப்பெருஞ் சாபநாட் டினனல்.

(இ - ன்.) பெருந்தவனாகிய கவுதமமுனிவர், (அவ்வாறு) நின்ற இந்திரன் முகத்தைப்பார்த்து, இப்பொழுதே யுண்ணச் சாம்பராக்குவேன். இந்திரனாயிருக்கின்றாய் (தேவலோகம்பாழாருமென்று விடுத்தேன்.) பெண்குறியொன்றை விரும்பி வந்த உனக்குத் தேகமுழுவதும் (பெண்குறிகள்) நன்றாகப்பொருந்துகவென்று பெருஞ்சாபமிட்டனர். எ - று. (௩௬)

அளிந்த திங்களி வளிபொர வவனிவீழ்ந் தாங்குத்
தெளிந்த மாதவன் செப்பிய சாபமே வுதலும்
விளிந்த வாலியன் விழைவினை நினைதொறு நெஞ்சு
நெளிந்து தாங்குறாத் துயரொடு நீங்கிய வலாரி.

(இ - ன்.) பழுத்தமதரமான பழமானது காற்றுவீசுதலால் நல்லிசை வீழ்ந் தாற்போல, தெளிவமைந்த கவுதமமுனிவர் கூறிய சாபமொழிவந்து பொருந்தவும், உயிரொழிந்தவன்போன்று நீசுழந்ததை நினைக்குந்தோறும் மனநடுங்கித் தாங்கமுடியாத துன்பத்துடன் அவ்விடம்விட்டுப் பிரிந்த இந்திரன். எ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களொரு தொடர்.

இந்திரனை வலாரி யென்றது,

பூர்வம் வலவெண்ணுமசுரன் பெருந்தவஞ்செய்து ஒருவரான மிறவாமையும் ஒருவேளை யுடலொழிய நேரின், தன்தேகம் நவரத்தினங்களாநிலையும் வேண்டி வரம்பெற்றுத் தேவர்களைத் துன்புறுத்தி வருகையில், இந்திரன் அவனுடன் போர் புரிந்து வெல்லும் ஆற்றலில்லாது, இவனை வஞ்சகமாய்ச் செயிக்கவேண்டுமென்று கருதி, வலாசுரனே! உன் வல்லமையை மெச்சினேன். நீ வேண்டியவரத்தைக் கேள். கொடுப்பேனென, வலன் இந்திரா! ஈசனளித்த வரமெனக் கிருக்கின்றது. உன்னிடத்திலொன்றும் வரம்பெற வேண்டிலேன். நீ கொடுக்கும் வரமும் நீ பெற்ற வெற்றிபோலவே யிருக்கும். வேண்டாம், நீ யென்னிடம் பெறத்தக்க வரங்க ளிருப்பின் கேட்க. தடையின்றிக் கொடுப்பேன். கொடேனாயின், யுத்தபூமியிற் ரோற் ரோடிய பழியை யடைவேனென, இந்திரன் இதுவே நல்லசம்மயமென்றுட்கொண்டு, நீ சுத்தவீரனாய்ச் சொல்லிய சொல்லாத் தவறாதவனாயின், யான் ஈசனாய்க்கிரிச்சாரலில் யாகஞ்செய்யப் போகின்றேன். அப்பொழுது நீ யாகப்பசுவாகவருகவென, வலன் தான் புகழுடம்புடன் நவரத்தின உடம்பும் பெறுதல்கருதி, அவ்வாறே பசுவாகி வர, இந்திரன் கொன்றனனென்பது சரிதமாகலின், இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம் - மாணிக்கம்விற்படலம்.

‘சுறிலா னளித்த நல்ல வரமெனக் கிருக்க நின்பால்
வேறியான் பெறுவ துண்டோ வேண்டுவ நினைக்கியா தென்பாற்
உறதி விழைவி னின்றேன கொடுக்கல னாகி னின்போற்
பாறுவீழ் னுத்திற் பட்ட பழிப்புதழ் பெறுவ னென்றான்’—எனவும்,

“மாதண்ட வவுணன் மாற்ற மடிபதி கேட்டு வந்து

கோதண்ட மேருக் கோட்டிக் கொடும்புரம் பொடித்தான் வெள்ளி

வேதண்ட மெய்தி யாங்கோர் வெள்ளியான் புரிவ னீயப்
போதண்டர் கூட்ட வாவாய் போதுவா யென்ன நேர்ந்தான்” — எனவும்.

யாத்தனர் தருப்பைத் தாம்பர லூர்ணையால் யாத்த சிங்கப்
போததென நின்றான் வாயைப் புதைத்துயிர்ப் படங்க லிட்டி.
மாய்த்தனர் மாய்த்த வள்ளல் லலனும்த் தார மாரி
தூர்த்திட விமான மேறித் தொல்விதி யுலகஞ் சார்ந்தான்.” — எனவும்;

“அத்தகை யாவின் சோரி மாணிக்க மாம்பன் முததம்
பித்தம்வை யே மென்பு ண்சிறம் பித்தம் பச்சை
கெய்த்தவெண் ணிணங்கோ மேதந் தகைதுநர் நெடுந்த ணீல
மெய்த்தவை புருட ராக மிசைவநவ மணியின னோற்றம்.” — எனவும் வருவன
ற்றனுணர்க. (க௭)

கற்ற கலையு மவுணர்குள கருத்தலை புருட்டிய
பெற்ற செல்லமுடி வின்ணர சாட்டியும் சீரவு
முபுற காமத்தி னொருதமுற் பொறியினூ ரனகதாங்
கற்ற யோவொன வழிக்குவன் கனாததவ னமுதான.

(இ - ன்.) யான்கற்ற கல்விகளும், அசுரர்களுடைய வலிய சிரங்களைக் கொ
ய்து) உருட்டியடைத்த பாக்கியமும், தேவலோக ராசிகளும், பிறசெல்வங்களும்
(அறியாமற்) பொருத்திய காமத்தினாலே, ஒரு நெருப்பப்பொறியால் ஊரழிந்தாற்
போல நீக்கினவோடுவென்று இடித்து (மனங்)கொத்து புலம்பினான். எ - று.

அழித்தான் கனாந்தனன் - முற்றெச்சங்கள்.

தழற்பொறியைப் புலிநிசுமென்பர்.

(க௮)

ஓறறை யோனிய ருடிக்தும்வேற றுடவ ருதைவே
நிற்ற னுணுவ ரதுபல வாகிரிக் கறவே

முற்று மர்க்கையை முழுவதுங் காப்பதே முறையென
முற்று மாமடுத தாமரை நாளததி லொளித்தான்.

(இ - ன்.) ஒரே யோனியையுடைய மாதாகன் (உடலிற் சேலை) உடுத்திருப்
பினும், வேற்றுப்புருடருக்கிடையே கற்பதற்கும் வெட்டகமடைவார்கள். அவ்வகை
யோனி யெண்ணிறத்தனவாகி நீக்கமின்றி, நீரமட்யுள்ள தேகத்தை, முழுவதுங்
காப்பதே சிரமமென்று (மனநிற்)கொண்டு, (மகமேருவியுள்ள) மகாமலிபில ஓர்
தாமரை நாளத்திலொளித்துக் கொண்டிருந்தான் எ - று. (க௯)

அளவில் பாக்கத் தாடுவொரு பெண்ணுரு வாமே
லளவில் பெண்ணுரு வாலதத் காக்குபா தகமே
யளவில் காதலிற் பிறன்மனை யணிநல துகர்த
லளவில் யோனிமெய் யமரர்கோ னடித்தவி னம்மா.

(இ - ன்.) எல்லையிலாத பாதங்களால் ஒருபெண்ணுருவுளதாகும். என்
னில்லாத யோனிகளையுடைய தேகத்தைத் தேவராசருடைய இந்திரன் பெறுதலின்,
ஐயோ! அளவில்லாத ஆகசயோகி அன்னியமானான் அடிகுடி நலத்தை துகர்தஎல்லு
யில்லாத பெண்ணுருவங்களாவதற்கு (ஏதுவாகக் கெய்த பாதகமேயாம். எ - று

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்கள் கவிக்கூற்று

(ச௦)

பெற்ற நலவெழிற் புலோமசையாதித்யா நிருப்பத
கற்றை மெனருழ்-மொருந்தியார் காவலன் கரநாண்
பெற்ற தைச்சிவி தாக்கியே பெருத்தி லிச்சை
முற்று விகருமா ணவவலி யாவரே மொழிவார.

(இ - ள்) நலவ அழகைத்தாங்கிய இந்நிராணி முதலிய மகன்கடா (எண்ணி
றாதோ புணர்ச்சியின்பத்தா) இருக்கவும், கற்றையாகிய மெவலிய கரநாயுடைய
ஒரு பெண்ணை இந்நிரன் (சாபமெற்று உடலாணி) ஒளித்தனை பெற்ற பொரு
கோச சிறிதாகமதித்துப் பெருத பொருளில் விருப்பமுடிகும ஆணவவலிமையை
எவாதாம நீங்கவல்லவா? ஏ - று.

புலோமசையாதித்யோ என்றதில் ஆதியோ என்றது அரம்பை முதலிய
எண்ணிறத்தேவதான்களை

பெற்றதைச் சிறிதாகியே பெருத்திவிச்சை முற்றுவித்ததென்றதை,
நீதிநெறிவினக்கம்

“பெற்ற சிறுப பெருத பெரிதுளருரு
சிறுறியாக காக மரிதமமா —என்பதனனுணாக (சஉ)

இன்ப மாதார்போகமென மியம்புவ ரையா
துன்பு மாகருமோ வின்பமுளு சுராபிரா நெருமா
தன்பி னுலழி யாததுய ருமுத்தனை கணைசன
றன்ப தாமபுய மலதுலே மின்பெதை தருமோ.

(இ - ள்) சுகமென்பது மாதா சம்போகமென்று (உண்மை) தெரியாதவா
கள் சொல்லான (அப்படியாயின) இன்பமுந் துன்பத்தை யுண்டிசெய்யுமோ? (செய
யப்படாதாகலின் அஃகின்பமன்று அதற்குச் சாட்சியாக) தேவாகட்கிரைவனு இந
திரன் ஒரு பெண் விருப்பத்தால் அழியாததன்பத்தை யடைந்தான் (ஆனால் உண்
மையாக) கணைசப்பெருமானுடைய திருடித்தாமையல்லாமல் வேறொருவன் இன்ப
மென்று சொல்லத்தருமோ (சொல்லத்தகாது) ஏ - று (சஉ)

“இந்நிரன் சாபமபெற்றபடலம் முற்றிற்று
ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௫௦௨

கடவுளா குருவுக்குக்
கவுதமருபுதேசித்தபடலம்

இந்நிரன் கவுதமருபுதேசித்த
பகதர் வலன்டி மிழிபட
ருக்கவலி னாசனம் முதலிய
நூல்கள் கவிமீகத்தாண்டில்.

(இ - ள்) இந்நிரன் (கவுதமருபுத்தாற் பெண்குருகுது ஆண்குருகுது) படலம்
நீளாகும்; (அதனையுண்டாற்ற) தேவகன் இந்நிரனுடைய புத்தவலிப் புணியுடைய

கடவுளர் குருஷங்குக் கவுந்தியுத்தேசித்தபடலம். சகல

முனையால் ஆரச்சபையை யடைந்தாராக. கட்டுததிறையுடைய ஸ்தலத்ததை வானமாகக்கொண்ட இருதிரைக கண்டாரிலா ௭ - ௩. "

அந்தரம் - ஆகாயம் அந்தரா - ஆகாயவாகன

கவளவெண் ணைகமுழிழ ச்சியொழி

முலளக முனற்பவ னுமெனத

கவளவை மெடிதமா தேவாக

ளவளவ னிலையெண் வஞ்சினா

தாவளயமான வெள்ளிய புன்னகை யருமபும இரதிரைவியுடன அந்தப்புரதில இருக்கின்றனனெனென்ற, நெருங்கிய சம்பந்திப் பொருந்திப் தேவரீரை வளவடிவவிலகிராணி அவனை விலையென்று கூறப் பட்டதானான். ௭ - ௩. "

மவளசம் - அந்தப்புரம்

௭௩

படிநில முழுவதும் பரவையுந்

கடவளை நினைகருஞ் சதுழ்க

னெடியவ னுலகமு தேயுனா

கடவுள் ரிதெவனைக் கண்டிசா

மலகமுழுவதும், சமுத்திரமூர், விசாலமான மலைரிசைகளும், பிரமண விஷ்ணு இவர்களுலகங்களுப் (ஆகிய) விடவகளில, தேவராசனைய இருகிரைநீத்தேடி கண்டாரிலா ௭ - ௩

தேடினா - முற்றெச்சம்

இன்னண மமராக னினைவுழிப

பொன்னுல கொருதிமை பக்கனம்

பொன்னெடுமி நமதடி போற்றினா

மன்னவன மரபுவி னாயினா

இவ்வகையாகத் தேவர்கள் துன்பமுடைந்திருக்குவகாலத்திலு(ரம்) சுவாககலோகத்தை யொருநாண்டுகதோம் தேவர்கள் (தமது குருவாகிய) பிரதற்பதி பகவானுடன் நமமுடைய பா தவநினைப்பணிந்து தமதரசன மரபைக்கேட்டார்கள் ௭ - ௩

௭ - ௩. நரதா திரிலோகசுஞ்சாரியாகவின் இருதிரைமரபை யவரறிவென்கருதித் தாடிசென்றபொழுது, வினுவின்வெள்ளார

தேவன்

என்னிய மமராக டெர்ஷம் வெடிபு குல்லியுயரிய

சினமுழிழ குல்லியி னுமதுயர் செப்பின் மனைவரு மேற்கதவ.

ரினியெவ ரசராகன முதலுக்குண் டெழின்பிசு ச்சியுயி ரோம்புவு

ரனைவரும டுழிபடு மிரதிரற் சதுங்கு மேர்வெண் மாழ்க்குநீ.

(இ - ன்.) (நம்மை யவ்வீரர்) கேட்ட தேவர்கண் தெரிந்துகொள்ளும்படி, (அண்டமுகமெ) வெடிபடத்தக்க குருப்புண்டப் பிழியை (கோடியாக) உயாததய, தேவராகத்திறையுத்திர தம்முகசிராயுத்தமந்திய இருதிரைக்கு - கேர்ந்த தம்பததைச் சொன்னோம். (ஆதாரது) யாவரும்கூட ணர்ந்தார்கள். இனியாகத் தமதுகூட (பெருந்து)

முதலாக, அந்நேரத்தில் இத்தொடரின் உயிர்ப்பாதுகாப்பு? எல்லாம் கழிப்பதற்கும் இத்தொடருக்கு அச்செயல் தருவதோ? என்ற மனங்களுக்கள். ஏ - று.

குவிசி - இத்தொடர். குவிசம் - வச்சிரம்.

(10)

இத்தொடர் செய்தி சாப்போடு பெய்வகை பெய்வகை முயலினால் தந்தையர் கருணையால் வல்லது தாழ்த்திட விரிததம் மனையையும கருத்து கலென வரக்கிணா காற்று தலிசைகல ராயினும் வந்தனை முன்செய் திரத்தொடர் வம்மென வெணையும இழக்கனா.

(இ - று.) இத்தொடரைச் சாப்போடு பெய்வகையிலாவது எவ்வகை (நீக்க) முயற்சியெடுத்தாலும், அதனைக்கொடுத்த கருணையுடைய கருணையாலல்லாமல் முறைதவறியதாலும், தம்மனையையும கருணையையும கருணையுடைய கருணையால் இத்தொடர் செய்தி தந்தை இணங்காராகவும், தாம் யாவரும் வந்தனை செய்து வெணையும கொள்வோம் வாருமென்று எம்மையு முறைத்தார்கள். ஏ - று.

(11)

நானும் கலென நண்ணினே நைவையு மதிபு குவையும தேனிலா கற்பக மாலிகைத் தேனாக ள்ளையும கருணை காணியர் மலரடி முறைமுறை கருமலா தூயிவ ணங்கிணை நானொடு மனமு நெகிழ்து கவொல்கெழு துதிபல வுணாசெய்வாரா.

(இ - று.) அப்பொழுது, நானும் அவர்களுடன் சொன்னேன். குறையும அறிவுமிருந்த பிரகற்பி முனையும, வண்டிகள் பொருத்திய கற்பகமலர் மாலையினால்தேனாகள் யாவரும் கருணையுடைய முறைத்தவையும மலையோன்ற பாதகனோ முறைமுறையாக வாசம்பொருத்திய மலையானார்ச்சித்துப் பணிகது (எதிர்) மீன்று, வலும்பும் மனமும் நெகிழ்த்தருகும்படி ஒவ்வொரு பத தோத்திரங்களைப் (பின் வருமாறு) சொல்வார்கள். ஏ - று.

(12)

வேறு.

செமபொன் மாலையா மீமயமென் சிலம்புடைக் கனமு மமபு ராசியி னடைகனா மனலுமலா னுடுவம பம்பு வானமழைத் தானாயும பார்த்தன விடினும் வம்பி வாய்குணப் பெருமையா ராவிட வல்லாரா.

(இ - று.) பெரிய செம்பொன் மலை (ஆகிய மேருமலை) யும், இம்மலையையும், அந்தருணியாவதற்கும் (ஆகிய) இவற்றின் கணத்தையும், சமுத்திரத்தின் அடைகனாயி னுள்ள மலையையும், ஆகாயத்திலுள்ள கருத்திரங்களையும், நெருங்கிய பெரிய மழைத் தானையையும் (ஒருவர்) பார்த்து அளவிட்டாலும், அசம்பியமில்லாத தேவர்களுடைய கருணைத்தின் பெருமையை அளவிடவல்லவர் யாவருள்? (ஒருவருமில்லை.)

எங்கும் வறகட மெய்திய பொழுதினக் காலத் தங்க வித்திய துச்சிமுன் கிணைத்தெவா தமக்கும பொங்கி ருஞ்சுவை யடிசில் கனித்தமும் பொழிந்த செங்குடி யானகின் பெருமையார் தெரிஞ்சுவல் அறவே

(இ - று.) எவ்விதத்தினும் அளவெய்திய காலத்தில், கிணைப்பொழுதிற் பொங்குந் திவந்தெவா தமக்கும கிணைத்தெவா (ஆகும்) முனிவர்

கடவுள் குருவுக்குக் கவுதமனுபதேசித்தபாடலம். அளவு

எல்லாருக்கும் அதிகரித்த பெருஞ்சுவையுடைய உணவுகளை நாடோறும் (மேகம் போலச்) சொரிந்த செவ்விய கைகளையுடைய கவுதமனுபதேசி! தேவரீருடைய பெருமையை யாவர்தான் சொல்லவல்லவரன்? - ௭ - ௮ -

வேலை யுண்டான் குறுமுனி யுலகமும் வேறே
சால விச்சுவா மித்திரன் சமைத்தனை சிவனர்
கோல வித்திர னேகிரிய கொலைபழுத் தொழுதரு
சில வச்சிரத் கோடுகைத் தம்பனஞ் செய்தார்.

(இ - ன்.) அகத்தியமுனிவர் சமுத்திரத்தை ஆசீர்மனஞ்செய்தனர். வச்சுவா மித்திரமுனிவர் வேறே யுலகத்தையும் மிகுதியாகப்படைத்தனர். சிவனமுனிவர் அழகிய இத்திரன் தன்மேலோச்சிய கொலைதொழின் மிக்கு வினங்குந் திரக்க வச்சிரபுத்ததுடன் கையையுந் தம்பனஞ்செய்தனர். - ௭ - ௮ -

இத்திரனுக்குத்தோற்ற விருத்திராசுரன் கடலிலொளிக்க, அவனைக் கொல்ல வேண்டிய இத்திரன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கிய அகத்தியமுனிவர் கடலைப்பருகி அவனை வெளியே காட்டினராகலின் “வேலை யுண்டான் குறுமுனி” என்றார் இதனை,

திருவினாபாடல்புராணம்.

கைதவன் கரந்து வைரும் கடலைவெற் படக்குந் கையிற்
பெய்துழூத் தெல்லைத் தாக்கிப் பருகினான் பிறைசேர் கென்னி
யையன் தருளிப் பெற்றூர்க் கதிரய மிதென்கொண் டுன்று
வையமுத் தொழிலுஞ் செய்ய வல்லவ ரிவரே யன்றோ.”—என்பதனானுண்

“உலகமும் வேறே சால விச்சுவா மித்திரன் சமைத்தனை” என்று—கசிட். பாடம் மாறுபட்ட காதிபுத்திரரான விச்சுவாமித்திரமுனிவர் தம்மைச் சரணடைத்த திரிசுவரு என்னும் மன்னனுக்குத் தமது தவவலியால் தூதன் கவர்ச்சம் படைத்த பொழுது, அதைச்சூழ மற் றும் பல உலகங்கள்ையும் படைத்தனவென்பது. இது பல துல்களிலும் பிரசித்தம்.

சையாதி யரசன் மகள் மலர்கொய்து வினாயாடி வனத்திற்சென் றவாவுகை யில், ஆங்குப் புற்றினுண் மறைந்து தவமியற்றி நின்ற சிவனமுனிவரை யறியாத துன்புவினைக்க, அந்நினை யறிந்த சையாதி அம்முனிவரைப் பிரார்த்தித்துத் தன் மகன் செய்த குற்றத்தை மன்னிக்கச்செய்து, தன் குமாரத்தியை அம்முனிவர்க்கு மணம் புணர்த்தினான். சிவனமுனிவர் அம்மங்கையுடன் வாழ்கையில், அவனைக் காழற்றி வந்த அகவினி தேவர்களால் இளமைப்பருவமுற்று, தன் மனைவியின் கற்பு விசேடத் தையுமறித்து, அதற்குப் பிரதிபுதலியாக அவ்வகவினிடேவர்க்கு யகத்தில் அழிப் பாசமளிக்க, அதனைப்பொறுத்த இத்திரன் போர்க்கொல்கொண்டேவிய வச்சிரபுத்ததைத் தம்பிக்கச்செய்தனர் என்பது சரிதமாதலின். “கேடல வித்திர னேக் கொலைபழுத் தொழுதரு” - சில வச்சிரத் தோடுகைத் தம்பனன் செய்தார்” என்றார். இதனை இந்துலாசிரியரீயற்றிய

புராணப்புராணம்.

‘பாழி கற்றவ வல்ல வணபகர், பாக மன்றி றுத்தலு
முழி யங்கியெ னக்கி ளர்த்துரு மேறு யர்த்தவன் வேவலியைப்
புழி செய்திவ னுவி புண்டியிப் பேரக தன்றிவி டேனென்க்.
குழி வெண்களி மந்தி வச்சிரன் கந்தி யோக்கினை னுத்திரேக.

கண்டி மாநில சாஸ்திரியான கார்த்திகை ஸ்ரீமதன்
கண்டி மேல்விலை முன்னி ருந்திடு மாற்ற வந்தருந். மேறனுன்
மிண்டி மேல்விலை முன்னி ருந்திடு வெய்து ஸோச்சின னப்படை
அண்ட நன்றது கற்பி னார்வழிக் கஞ்ச காழாக் கெஞ்சென் எனவருந்
செய்யுட்களானுண் (௧௦)

வால கிலவிபுர வலாரியை வேறுறு வருத்தா
சேலு முதகம் வாகையா விருத்தவ மிதுத்த
சேல மலகுறந் தெரிசனம் பரிசனம் வசன
ஞால வைப்பிடை பாவங்க ணவேனை வன்றே.

(இ - ன்.) பொருத்திய உத்தமரே! வாலகில்லிய முனிவர்கள் இத்திரனை
வேறுகச் சிறுட்டிசெய்தார்கள். ஆகையால், பெருத்தவர்களை மிகுதியாகவுடைய
நல்லொழுக்கமிக்க தேவரீருடைய தெரிசனமும் பரிசனமும் வசனமும் முதலியவற்றால்
உலகத்திலே பாவங்கள் அழிவனவல்லவா? எ - று.

வாலகில்லியர்கள் ஒருகாலத்தில் இத்திரனை வேறுகச் செய்தார்களென்பது
புராண சரித்திரம். தரிசனம் பரிசனம் வசனமென்பவற்றுள் தரிசனம் - பார்த்தல்,
பரிசனம் - தொடுத்தல், வசனம் - சொல்லல். “ஆமை மீன் பறவைபோல” என்றா
பிறரும். மீன் முட்டையைப்பார்த்தும், பறவை முட்டையை அடைகாத்தும், ஆமை
வசனிததும் காக்குமென்பது. இவற்றைப்போல ஞானி கண்ணைப் பார்த்தும் கையாற்
பரிசித்தும் வாயால் ஆரீங்குதித்தந் தன்னை யடைந்தவனைக் கிருதார்த்தனாகருவ
னென்பது. (௧௧)

பார்த்த மக்குப் காரமே செய்வது -----
சரண டைந்தவா தன்மயிக் தாங்குவீ ரென்று
புரவ லன்பொருட் டெமைச்சர ணடைந்தனம் புகலவே
நெருவா ரில்லென வுலப்புறு மின்சொலா லீரநதாரா.

(இ - ன்.) நல்லவர்களுதலியெய்தையே பழகினவரே! அடைக்கலம் புக
வர்களை மிகவும் ஆதரிப்பவரே! எம்மரசுகிய இத்திரனுக்காகத் தேவரீரைச் சரண
மடைந்தோம். அடைக்கலம் புகுதற்கு வேறொருவருமில்லென்று, கவுதமமுனி
வரின் களிப்புறத்தக் இனிய சொற்களால் யாசித்தார்கள் எ - று. (௧௨)

இரந்த வானவர் முகத்தினை நோக்கின் றிருபு
புகத்த ஞானரேத் திரங்களாற் பாராதிடப் படுவீர்
கரந்த வாரட்டமோ டெதிருறப் போந்தனார் கர்தகன்
கரந்தி டாதுமக் காவன கனாமிக் கென்றான்.

(இ - ன்.) கவுதமமுனிவர் (அவ்வாறு) யாசித்த தேவர்கள் முகத்தைப் பார்த்
துக்கொண்டு, விசுவித்த ஞானவழிகளைப் பார்த்துப்படுவீர்கள்! தேவர்களே! மிக
மனவருத்தத்துடன் என்னெதிரிற் பொருத்த வந்தீர்கள். ஒவிகளாமல் உங்களுக்கு
(தன்னால்) ஆவேனவெனவந்ததைச் சொல்லுங்கென்றார். எ - று. (௧௩)

உறுவ ரன்நிரு வராததைக் கிட மிப்பாரா புறு
முறுகு வெக்தவர்ப்புறுகுத் து முறுக்கிற் கென்றான்

கடவுளர் குருவுக்குக் கவுதமமுபதேசித்தபடலம். எனக

முதுவில் சிந்தைகண் மதியெதிர் கடவுளை மகிழ்த்து

சிவமை யுன்மெனாள் செந்தவந் தென்றுசெய் புலரகல். ௨.

(இ - ன்.) சிதேட்டம் பொருந்திய கவுதமமுனிவர் 'கந்திய' திருவார்த்தை யைக்கேட்டு, தேவர்களெல்லோரும் தீமைசெய்யுந் துன்பமுழுவதையு மொழித்தோ மென்று, குற்றமில்லாத தமது சிந்தைகள் (பூர்ண) சந்திரனைக்கண்ட கடலைப்போலப் (பொங்கி) மகிழ்ந்து, தேவாரை யடைந்தவர்களுக்குத் தாழ்விருக்கின்றதோ (இல்லை) என்று சொல்வார்கள். எ - று. (கச)

நீற்று மேனியர் மாரை நீற்றினுற் போல

வாற்றன் மாதவ வரும்பிழை புரிந்தவா சவனைக்

கூற்றம் வாய்மடுத் துணக்கொழுந் சாமபராக் காது

போற்றி வைத்ததும் புண்ணியா வெம்பொருட் டனறே.

(இ - ன்.) உலிதங்கிய சிறந்த தவமுடையவரே! திருநீற்றையணிந்த திரு மேனியையுடைய சிவபெருமான் மன்மதனைச் சாம்பர் செய்தாற்போல், செய்தற்கரிய குற்றத்தைச்செய்த இத்திரினை, தீயமன் வாய்மடுத்தனனுமபடி மிக்க சாமபராகச் செய்யாமல் உயிர்காத்துவைத்ததும் வங்கன் நிமித்தமாகவல்லவா ' டணைய சுருபி யாகிய கவுதமமுனிவரே ! எ - று. (கடு)

அடிகள் சிந்தையி னினைத்தவா றேயெமக் காக்

முடிக்கொள் வாசவன் முதிரெழிற் பொன்னக் கிருந்து

வடிக்கொள் வாளவு ணக்குறம பறுத்தர சியறற்ப்

படியி லாதசா பத்தினைப் பாற்றுக் வென்றார்.

(இ - ன்.) தேவரீர் திருவுள்ளத்திற் கருதியவகையே யெககளுக்காக, கிரீட ணணிந்த இத்திரன் மிக்க ஆழகுலாய்ந்த (அமராவதியென்னும்) பொன்னகரத்திலிரு து, கூர்மைபொருந்திய வாளேந்திய அவுணர்களாகிய குறம்புகோ யகற்றி அரசு நடத்தும்படி, (தேவரீருடைய) எல்லையில்லாத சாபத்தை விலக்கியருள்புரியவேண்டு மென்றார்கள். எ - று. (கச)

அழியி லாதவன் வஞ்சகன் றுட்டனா சாரக்

குழியி லாதவன் கொண்டதன் னுயிர்பிற வுயிர்க்குளு

செய்யி யுமாத விரக்கமில் லாதவன் செபபுந்

தறுக் குணனைச் சாற்றறு நினைத்தது மாகா.

(இ - ன்.) புத்தியில்லாதவனும், வஞ்சகனும், துஷ்டனும், எல்லெழுக்கத் தின் அடையாளமில்லாதவனும், கொண்ட தன்னுடைய உயிருக்கும் பிறருடைய உயி ருக்கும் மிகுந்த ஆசையும் இரக்கமுமில்லாதவனும், சொல்லுகின்ற அஞ்ஞானமக்குண முடையவனுமாகிய அகனை (வாயந்) சொல்லுதலும் (மனதால்) நினைத்தலும் கூடாது. எ - று. (கடு)

தீய னனைவ றெருவன்மேற பணருள் செலுத்தி

நாய னாகு வளீகிகள் தொக்கருள் செயலாந்

பாய பாதகக் குலிசியும் புற்றிலுன் புனித

மாபு தூ லுவந் கருளுந் மெனுமுனி யுறையுடி

(இ - ன்.) கொடியவனை 'குருவன்பேரிற்' பலர் 'குருபை' வைப்பார்களாயின் அவன் புனிதகுருவான். (அதுபோல) நீங்கள் கூடிச் சருணைசெய்வதால், பரவிய பாத கதையையுடைய வச்சிராபுதமேந்திய இந்திரனும் புனிதமாயினான். ஆனபடியால் அவனுக்குச் செய்வோமென்று வேதமமுனிவர் கூறுகின்றார். ஏ - று. (௧௭)

தமனி யப்பெயர்க் குரவனைத் தனித்துற வனமுபா
ளமல முத்தொழி னடவுற மூவா யமர்ந்த
விமல மல்கிய விநாயகன் சடக்கர நினக்குச்
சமல வல்லினை விடைகொளச் சாற்று துந் தீனித்து.

(இ - ன்.) பொன்னென்னும் பெயரையுடைய (தேவ) குருவைத் தனித்து வரவழைத்து, புனிதமான (சுருட்டி முதலிய) முத்தொழில்கள் நடைபெறும்படி (பிரமன் முதலிய) திரிமூர்த்திகளாகப் பொருந்திய புனிதத்தன்மை மிக்க விநாயகக்கடவுளுடைய சடக்கர மந்திரத்தை, உண்கு மலசமூகமாகிய வலிய வினையினது விடை பெற்றுக்கொள்ளும்படி தனித்துச் சொல்லுவோம். ஏ - று. (1௬)

தடித்தி ருமாய லூர்தியான் றனக்குருத் தீக்கை
முடித்து னாததயிம முதிமனு முற்றிய சாப
மிடித்தி லியானியெ லாம்விழி பெனச்செயும் பவமும்
பொடித்தி டும்பதற் தருமென வருளொடும் புதன்று.

(இ - ன்.) மின்னலையுடைய பெரிய மேகத்தை வாகனமாகக்கொண்ட இந் திரனுக்குப் பெரிய தீக்கை முடித்து, இப்பழமையாகிய மந்திரத்தை உபதேசஞ்செய்க அது மிக்க சாபத்தை யொழித்து (அவனுடவிற் பொருந்திய) பெண்குறிகளையெல்லாம் விழிகளாக மாற்செய்யும். பிறவியையு மொழிக்கும். திருவடியைக் கொடுக்குமென்று, கிருபையுடன் (அதனை) உபதேசித்து. ஏ - று. (௨௦)

சிலமெ லாந்தருஞ் சடக்கரத் தீக்கையோடு துதி
யவமெ லாகதெறு மனுட்டிக்கு முறைமையு மறைந்தான்
பவமெ லாந்தெறக் கேட்டவன் பண்ணவ ரோடு
தவமெ லாநிறை முனிவனைத் தாழ்ந்தனன் பேரந்தான்.

(இ - ன்.) மல்கவங்களை யெல்லாம் கொடுக்குஞ் சடக்கர மந்திரத்தைத் தீக்கை விழியுடன் உபதேசித்து, துன்பங்களெல்லாவற்றையு மொழிக்கத்தக்க அதுட்டான முறையையுக் கூறினர். பாவங்களெல்லாமொழிய (அதனைக்) கேட்டபிரகற்பதி முனிவன் தேவர்களோடும், எல்லாத்தவங்களு நிறைந்த வேதமமுனிவரைத்தாழ்ந்து (விடைசெய்து) சென்றான். ஏ - று. (௨௧)

வேட்டு ளார்க்கெலாம் வாமருள் விண்ணலா கேரமா
னீட்டு தீவினை யிமையவ டொனவரு முயன்று
வாட்டு வாரொனின் மண்மிசை வைகலும் பால
மிட்டு ளார்க்கது நீங்குமோ வெழுமையு நிருபா.

(இ - ன்.) உருக்குமாக்கிராசீனி! விநாயகர்களுக்கெல்லாம் (அவர்கள் விநாயக வரங்களைக் கொடுக்கும்) தேவேந்திரன் தேடிக்கொண்ட பாவத்தை, தேவர்க

எனல்லாரும் முயற்சிசெய்து அழிப்பார்களுள்ளும், பூமியில் நாடோறும் பாவஞ் சம்பாதிப்பவர்களுக்கு ஏழு பிறவிகளிலும் அப்பாவமகனுமோ? (அகலாது.) எ

கடவுளா குருவுக்குக் கவுதமருபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிரந்தம் - கருஉசு.

இந்திரனுபதேசம்பெற்றபடலம்.

கவுதம னருள்பெறுங் கடவு ளார்களுஞ்
சுவலையின் மதிமிகு தமனி யப்பெய
ரவனுமென் மொழிப்படி யடுத்து மேருவைத்
தவழ்திரை மாமடுச சாராது கூவுவார்.

(இ - ள்.) கவுதமமுனிவர் கிருபையை யடைந்த தேவர்களும், மயக்கமில்
லாத அறிவுமிக்க பொன்னின் பெயராவய்ந்த பிரகற்பகமுனிவனும் என்சொற்படி
மேருமலையை யடுத்து, தவழ்கின்ற அலைகளையுடைய மகாமலைவச்சார்ந்து (பின்வரு
மாறு) கூப்பிலொர்கள். எ - று.

(க)

ஒழுச தக்கிருது வேயும்பர் வேந்தனே
யோஒ வயிராணி யின்னுயிர்க்குத் தோழனே
யோஒ தயித்தியர் குலமொறுகுகும விரனே
யோஒ மகவான் வெளியுறுதல வேண்டுகே.

(இ - ள்.) ஒழுசதக்கிருதுவே! தேவர்களுக்கரசனே! ஓஒ இந்திரானியின்
இனிய உயிர்த்தோழனே? ஒஒ தயித்தியர்குலத்தைச் சங்கரிக்கும் வீரத்தன்மையுடை
யவனே! ஒஒ மகவானே! (கீ) வெளியேவருதல் (எங்களுக்கு) வேண்டியது. எ-று.

சதக்கிருது - னூறு அசுவமேதஞ்செய்தவன்; சதம் = நூறு, கிருது = யாகம்.
மகவான் என்பதில் மகம் = யாகம்.

(உ)

வெச்செனச சபித்துனை விடுத்த மாதவன்
பொசசமில் கழன்மலர் போற்றி நின்னுளத்
தச்சம தறுமவ னருளொ டெய்தினு
நச்சிய நாரதர் தநமு நண்ணினர்.

(இ - ள்.) கோபித்து உண்ணச்சாபமிட்டனுப்பிய பெருந்தவசியாகிய கவு
தமமுனிவருடைய பொய்மையில்லாத கிருவடித்தாமனையைத் துதித்து, உன்மனதி
லுள்ள பயமொழியும்படி அவரருள்பெற்றடைத்தோம். (யாவரும்) விரும்பிய நாசத
முனிவரும் வந்திருக்கின்றனர். எ - று.

(க)

அவரவர் புரிபிழை யகத்திராவகைத்
தவவெளி யுடைத்திடிற் றக்க மேதைபோர்
கவலையு முடனறிக் கழுவு வரஃ
அவலுவ துடைத்திடா கொளிப்பின் மன்னனே.

(இ - ள்) அவரவர்செய்த குற்றங்களை மனத்திலிராலாகையாக அழியும்படி வெளியிட்டுச்சொன்னால், தகுதியாகிய ஞானமுடையவர்கள் (குற்றத்தையேயன்றி தீதனான) துன்பத்தையும் உடனே விலகும்படியொழிப்பார்கள். அரசனே! அதனைச் சொல்லாது மறைத்துவைத்தால் அதிகமாகும். ஏ - று. (ச)

புரிநரம் புளர்த்திசை பொழியும் வீணையின்
விரிபுகழ் நகரத முனிவர் வேறுறும்
பெரியவ ரிவர்முனம் பேசி நின்றிழை
பிரிவது செயலினிப் பேணத் தக்கதே.

(இ - ள்) முறுக்கமைந்த நரம்புகளைத் தூண்டி இசை (மழை)யைப்பெய்யும் வீணையாகிய மேகத்தின் உடைய பரந்தோத்தியாய்ந்த நாரதமுனிவர் வேறாகவரும் பெரியவர். (ஆதலின்) இவர்முன்னே உன்னுடைய குற்றத்தைச்சொல்லி அதனை யொழிக்கவெய்து இனிச்செய்யத்தக்கது. ஏ - று. (இ)

உருத்திரன் மன்றலி னுமைதன் சீரடி
யுருத்தகு பெருவிர அவநத நான்முக
ஊருத்தெழு பாவமு நானு மோம்பிழை
ஊருத்திரன் திருவரு ஞாதவப் பட்டரோ.

(இ - ள்.) சிவபிரானுடைய திருமண மகோற்சவத்தில், உமாதேவியின் சீர் பொருந்திய திருவடியிலுள்ள அழகுவாய்ந்த பெருவிரலில் நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவன்விரும்பிச்சிவகடாட்சமருளப்பெற்று, சினத்தெழுந்த பாவத்தையும் காணத் தையுள் காத்தான். ஏ - று. (சு)

ஆதலா னீயுமின் தகத்தி னீங்கிடப்
போதுலா யீங்கெனப் புலவர் கூறலுஞ்
சேநீர்த் தாமரைச் செறிமுட் டாளினின்
தேதமோ டுகதிர் னிம்மென் றெய்தினுன்.

(இ - ள்.) ஆண்படியால், நீயும் இப்பொழுது பாவத்தினின்றும் விலகும்படி இங்கேவருவாயாகவெனத் தேவர்கள் சொல்லவும், குளிர்ச்சிபொருந்திய நீரிலுள்ள தாமரையின் முட்கள்கெருங்கிய தாளினின்று தன் குற்றத்துடனே இத்திரன் விளா ர்துவத்தான். ஏ - று. (வ)

வின்குடி வாழ்க்கையர் வேந்தன் முந்தறப்
பெண்குறி நோக்குதல் பிழையென் தேசிலர்
கண்களைப் புதைத்தனர் கவிழ்நதிட் டார்சில
ரொண்கர நாகிய னுறுவித் தார்சிலர்.

(இ - ள்.) விண்ணுலகிற் குடியிருக்குந் தேவர்கள் தமதரசனுடைய இத்திரன் (தமக்கு) நோரில்வர (கசண்டு, அவனுடலிலுள்ள) பெண்குறிகளைக்காண்டது குற்ற மென்று சிலர் கண்களைமூடிக்கொண்டனர். சிலர் தலைகுனிந்துகொண்டனர். சிலர் ஒன்றியாகையே மூக்கின்மேலே வைத்துக்கொண்டனர். ஏ - று.

இத்திரன் தன்னுடலிற் பெண்குறிகளைடைத்துள்ளமை கண்ட தேவர்கள் செயலை இச்செய்யுளாற் கூறினர். (அ)

வலாரியுஞ் செவ்விறைந் துருத்த மந்திரத்
துலாவுமெனீ சதிலிஞ் ஹுணாத் த மந்திரன்
கலாநிதி கண்டதோர் கயிர வம்பொரக்
குலானிய விதியுளி கொண்டு வந்தனன்.

(இ - ன்.) இந்திரனுந் தான்செய்த குற்றத்தை (பிரகங்கமாக) க்ஷுழி, மந்
திரத்தாலுவுகின்ற எல்காயுதம்போன்ற அறிவொரு பிரகற்பதிமுனிவன் சொல்
விய மந்திரத்தை, சந்திரனைக்கண்டதோர் ஆம்பன்மலர்போல (க்களித்து)ச் சொல்லிய
விதிமுறையாகப் பெற்றுக்களித்தனன். ஏ - று.

கலாநிதி - கலைகளுக்கிருப்பிடம்; சந்திரன். (க)

திருக்கரு மந்திரஞ் செவியி னேறலும்
வருத்திய சாபமுன் மருளி னுலெனப்
பொருத்திய பயனதாய்ப் புளாயி னெல்லிதிர்ந்
துருத்தகும் யோனிக ளொளிர்கண் ணாயினான்.

(இ - ன்.) கிருத்தமாகிய சடக்கரமந்திரமானது தன்செவியிற் புருசவும்.
தன்னைத் துன்புசெய்தபாலமானது முன்னே (கவுதமர்கூறிய உடனே) வந்ததுபோல,
கூட்டிய பிரயோசனமுடையதாகி வினாவில் குற்றத்தினின்ற விலகி, உருவமைந்த
பெண்குறிகளெல்லாம் பிரகாசிக்கின்ற கண்களாக மாற்பெற்றனன். ஏ - று.

கவுதமரிட்ட சாபம் உடனே தொடர்ந்தாற்போல, பிரகற்பதியினிடஞ் சடக்
கரோபதேசம் பெற்றவுடனே அக்குறிகளெல்லாம் கண்களாயினவென்பது கருத்து.

அருந் தவ ரென்னெடு மயில்கொள் வேலனே
திருந் திய வாசிகள் செப்ப விண்ணவர்
சொரிந்தனர் மலர்கடுந் துமிமு முங்கின
வரம்பையர் நிராநிரா யாகி யாடினார்.

(இ - ன்.) கூர்மைபொருத்திய லெற்படைதாங்கிய உருக்குமாங்கதராசனே
என்னுடன் அரியுதவஞ்செய்த முனிவர்கள் (பவர்) திருத்தமாகிய ஆடுமொழிகள் கூற,
தேவர்கள் மலர்மாரி பெய்தனர். தேவதந்துமி முழங்கின. தேவதாசிகள் வரிசை வரி
சையாகி நடனஞ்செய்தார்கள். ஏ - று. (கக)

கின்னரர் பாடினர் கிளர்ந்த மாகத
ரின்னிசை புகழ்ந்தன ரிறைஞ்சி யேனையோர்
நின்னையில் லாதயர் நிலவி லாவிர
வன்னையி லாமக வாயி னோடுமன்றார்.

(இ - ன்.) கின்னரர்கள் பாடினார்கள். சொல்லிய மாகதர்கள் இனிய கீர்த்தி
யைப் புகழ்ந்தார்கள். பிறர் இந்திரனைப்பணிந்து, ஐயனே! உன்னியில்லாமல், சந்திர
வொளியில்லாத இரவும், தாயில்லாத சூழ்ந்தையுமாடு மென்று சொன்னார்கள். ஏ - று.
மாகதர் - அரசனுக்கும் வைபவமாதுக்கும் பிறந்து பிறர் வீரத்தைப்பாடுவோர்.

அவ்விவ மகன்றெஞ் சய்வா தங்களை
யொவ்வொரு முனியிலே யுலப்பி லும்பரா
செவ்வனைப் பெருமைப்பு மிவைந்து ளீரெனத்
தெவ்வடு வச்சிரன் செப்பித் தாழ்ந்தனன்.

(இ - ன்.) பொருமையெழிந்த மணைதழைதழ முனிவர்களை நோக்கி, ஒவ்வொருமுனிவரும், கெடுதலில்லாத தேவர்களுடைய எவ்வகைய புகழையும் பொருந்தி ஆள்வீர்களென்று, பகைவரைக்கொல்லும் வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரன் (உடசாரவார்த்தை) கூறிப்பணிந்தான். ஏ - று. (௧௬)

தேவரை நோக்கிய செபப லுற்றான்
 ரூவறு கவுதமன் சாபந் தீர்வகை
 பாவது புரிந்தனீ ரஃத மிந்திலேன்
 'மேவுகைமீ மாறுமக் கில்லை விண்ணினும்.

(இ - ன்.) தேவர்களை நோக்கிச் சொல்கின்றான் : கெடுதலற்ற கவுதமமுனிவனிட்ட சாப மொழியும்வகையாக யாதசெய்தீர்கள்? அதனை உதிகலேன். உங்களுக்கு (இவ்விடத்திலேயேயன்றி) த்தேவருவகத்திலும் பொருத்திய பிரதியுதவி (செய்வதற்கொன்று) கிடையாது. ஏ - று. (௧௭)

பண்டைய முகவிழி பாயி ருட்பட
 முண்டக நாளத்தின் முழுவி னேற்கொளி
 மண்டிய வாயிர மலாக்க ணல்கினீர்
 கொண்டன னலமெலாங் குளிர்ந்த வானுளீர்.

(இ - ன்.) முகத்திலிருந்த பழமையாகிய விழிகன் மிகவும் இருன்பட, தாமரைத்தண்டிலே ஒளித்துக்கொண்ட எனக்குப் பிரகாசம்பொருந்திய (தாமரை) மலர்) போன்ற ஆயிரங்கணக்கின் கொடுத்தீர்கள். குளிர்ச்சிபொருந்திய வானுலகிலுள்ளவர்களே! (உங்களால்) நன்மை முழுவதையுங்ககக்கொண்டேன். ஏ - று. (௧௮)

இன்னுமே ரம்பனின் னருள்பெற் றின்புற
 நன்னர்மா தவங்கணற் றலத்தி னாற்றிய
 பின்னர்வா னுலகினைப் பேணு வேனலான்
 முன்னர்நான் பேணுதன் முன்னி லேனரோ.

(இ - ன்.) இன்னும், விநாயகக்கடவுளுடைய இனிய திருவருளைப்பெற்று இன்பமடையும்படி நல்ல சிறந்ததவங்களைப் புண்ணிய தலத்திலே செய்தபிறகு, தேவலோகத்தை யரசெய்வேனலாமல், (அதற்கு) முன்னே நான் அரசுசெய்வதைக் கருதினேனல்லேன். ஏ - று. (௧௯)

நீயிரக ளனைவரு நெடிய வானிடை
 மேயினர் வதியிலே ளிரைத்த கற்பக
 மாயிரும் பொருள்சிலர் வசது நல்குகென்
 ருயிரம் விழியினு னவரைப் போக்கினான்.

(இ - ன்.) நீங்களெல்லோரும் பெரிய தேவலோகத்திற் பொருந்தி வாசஞ் செய்யுங்கள். (உங்களிற்)-சிலர் மணமடைந்த கற்பகத்தருகொடுத்த சிறந்த பெருமை வாய்ந்த பொருள்களைக் கொண்டுவந்து கொடுப்பதென்று, ஆயிரங்கணக்கையுடைய இந்திரன்கூறி, அவர்களைச்செல்லவிடுத்தான். ஏ - று. (௨௦)

இந்திரனுபதே சம்பெபத்தப்படலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிநாயகபுராணம்.

இந்திரன்புசித்தபடலம்.

இதம்புரியுந் தேவர்களு மிருடியரு நீங்கியபின்
கதம்பவனத் திடையேகிக் காவல்புரி னின்னவர்கோ
னதம்பலவுந் தீபலவு மொன்றானும் போனவையின்
சிதம்புதெறு மொருதீர்த்தந் திகழ்தரக்கண் டதையடுத்தான்.

(இ - ள்.) (அமரருகைக்) காவல்புரியுந் தேவராசனாகிய இந்திரன், கண்மை
வைய்செய்யுந் தேவர்களும் இருடியார்களும் (தண்ணீவிட்டி) நீங்கிச் சென்றபிறகு, கதம்ப
வனத்திற் சென்று, நதிகள்பலவுந் தீக்கள் பலவும் ஒன்றுசேர்ந்தாற்போல, குற்றத்
தின்னொருகுதியை யொழிக்கும் ஒருதீர்த்தம் விளங்குவதைப் பார்த்து, அதனைச்சமீபித்
தனன். ஏ - று.

சிதம்புதல் - குணமின்மை.

அத்தடத்தி லமரர்தரு மாகாய கங்கையுஞ்சேர்த்
துத்தமனத் தடக்களையி னொளிப்பளிக்கா லையநிருமித்
தத்தணையங் கைக்களிற்றை யாகமத்தின் வழிநிறுவி
யெத்தகைய பொருள்களினு மினிதுறப்பூ சைகளாற்றி.

(இ - ள்.) புனிதான இந்திரன் அந்தத் தடாசத்திலே, தேவர்கள் கொண்டு
வந்த ஆளாயகங்கையையுங்கூட்டி, அத்தீர்த்தக் களையிலே பிரகாசிக்கின்ற பளிங்குக்
கல்லால் நிருவாலயநியமித்து, (யாவர்க்குந்) தந்தையும் ஐந்துகரங்களையுடைய யானை
முகக்கடவுளுமாகிய விளாயகப்பெருமானை ஆகமமுறையாகப் பிரதிட்டைசெய் , எவ்
வகைப்பட்ட பொருள்களாலும் இனிதாகப் பூசைகள்செய்து. ஏ - று.

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் குளகம்.

(உ)

வாயிலினிற் தியம்வழங்கா வகையடக்கி நாகுனுனி
காபொளிக்கட் கடைநிறுவிக் கவின்றருமா தனம்வைகி
யாயிரமாண் டாறெழுத்தை யனுட்டிப்பி னொடுக்கணித்தான்
மாயிருமா மறைபறியா மதக்கைமுத னடிநினைந்தே

(இ - ள்.) செறத்தபெரிய மகாவேதங்களறியாத மதஞ்சொரியும் யானைமுக
முடைய விளாயகக்கடவுள் நிருவடியைச் சிந்தித்து, வாயிலின் வழியே இந்தியங்களைப்
புறஞ்செல்லா நடக்கி, நாகுனையிலே பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையுடைய கட்டகையை
நிறுத்தி, அமுஞ்செய்யும் ஆதனத்திற் பொருந்தி ஆயிரவருடகாலஞ் சடசச்சரமந்திரத்
தை அறுட்டிப்புச் சிரமமாகக் கணித்தனன். ஏ - று. (ங)

கித்தனும்பூ சணியியற்றி நிராகாரத் தொடுவையிக்
புத்தியினா றியானித்துப் பயன்றருமந் திரங்கணித்துச்
சுத்தவுளத் தினனுகிச் சாராசண் றலம்புரிய
வத்திருமகன் பேரருள்கூர்ந் தவனெதிர்ந்தேரன் றின்னமாதேர.

(இ - ள்.) தேவராசனாகிய இந்திரன் - நாடோறும் (இவ்வகையாகப்) பூசை
செய்து, ஆகாசமில்லாமலிருந்து பத்திபுடன் தியானஞ்செய்து, பயன்தரத்தக்க மந்தி

ரத்தைக்கணித்து, புனிதமான மனமுடையவனாகத் தவஞ்செய்ய, யானைமுகத்தை யுடைய விநாயகக்கடவுள் பேரருள் மிகுந்து அவ்விர்திரனுக் கெதிரே தரிசனந்தர் திருவினர். ஏ - று. (௪)

தவனமதி புனாநிறமூர் தசுகிசைபோர்த் தொளிர்தேசங்
கவனமக கரிமுகமூங் கதிர்மணிமா லிகைவளைத்துத்
துவளுமொரு புழைக்கரமூர் கோணுன்கு மணித்தண்டைத்
திவன்சதங்கை னூபுரப்பொற் சேவடிபு மனாஞ்ஞம்.

(இ - ன்.) வெள்ளியசந்திரனையொத்த நிறமும், பத்துத்திசைகளையு முடியப் பிரகாசிக்கும் ஒளியும், கவனங்கொள்ளும் மதயானையின் முகமும், பிரகாசித்தின்ற முத்துமாலையை வளைத்துத் துவள்கின்ற ஒப்பற்றதுதிகையும், காங்குதோள்களும், இரத்தினத்தண்டையும் பிரகாசித்தின்ற சதங்கைமாலையும் பாதசரமணிந்த அழகிய திருவடியும், (பொன்) அனாஞ்ஞம். ஏ - று.

கவனம் - யானைகொள்ளுமுணவு. அல்லது வாய்கொண்டவுணவு.

இதுமுத லிரண்டு பாடல்கள் ஒருதொடர். (௫)

அங்கதமும் வனாமார்பி னணிகருமூர் புரிநூலும்
பொங்கொளிரித் திலவடமும் பொலிந்தவர கனத்தொடையுஞ்
செங்கதிரி னிருள்சீக்குங் குண்டலமூர் திகழ்முடியுந்
தங்கருவி னெதிரின்ற தலைவனைவா சவன்கண்டான்.

(இ - ன்.) அங்கதமும், மலைபோன்ற மாப்பிலணிந்த உபவீதமும், ஒளியிச்ச முத்துமாலையும், அழகிய இரத்தினமாலையும். செவ்விய கிரணங்களையுடையருரியணிப் போல இருளையகற்றங் குண்டலங்களும், பிரகாசித்தின்ற கிரீடமும் (கொண்டு)தமது குருவாகிய பிரகற்பகிமுனிவரைப் போல எதிரேநின்ற விநாயகக்கடவுளை இத்திரன் தரிசித்தனன். ஏ - று.

அங்கதம் - தோளணி. (௬)

மிக்கபெருங் கருத்தன்பும் வெருவுதலு முடன்றேன்றத்
தொக்கிருகை சிரமேறத் துண்ணெனவா தனத்தெழுந்து
தக்கமுறை யால்வணங்கித் தண்டமுமிட் டெதிரநடித்துப்
பொக்கமற வலம்வந்து புகழெடுத்திப் பாடினான்.

(இ - ன்.) மேம்பட்ட பெருங்கருத்தும் ஆசையும் அச்சமும் உடனே உண்டாக, இருகரங்களுக்குச் சேர்ந்து கிரமியசெயறத்துணுக்குற்ற ஆசனத்தினின்றெழுந்து, தக்கமுறைப்படி பணிந்து (சாஷ்டாங்க) தண்டம்செய்து, எதிரே (ஆனந்தமேலிட்டால்) நடனஞ்செய்து, குற்றமகலப் பிரதங்கிணஞ்செய்து (அவ்விநாயகருடைய) கீர்த்தியை யெடுத்துப் (பின்பருமாறு) பாடினான். ஏ - று. (௭)

வேறு.

அறிவாய் விளங்கு மொளியாகி பெங்கு மகசவந்து நின்ற நிறைவாய்க்
குழியாதி யின்ப முதலீ நிலாத குறைவற்ற வின்பு மயமாய்ச்
செழிவுள நீரி னிழல்போல நின்ற திறலோயை யானும் வளைவேன்
வெறுஞான மான திருமேனி கொண்டென் விழிகாண முன்னர் வரலாள்.

(இ - ன்.) அறிவாகி விளங்குந் தேஜோருபியாய், எவ்விடத்திலுஞ் சவன யின்றிநின்ற பூரணமாய், ருய் முதலிய இன்பமுதன் முடிவில்லாத ருளநலிற் ற இன்ப மயமாகி, நெருங்கிய நீரில்நிழல்போலந்ந வல்லபமுடைய தேவரீரார், 'சுத்தஞ்ஞா னமான திருமேனியோடு என்சென்கண் காணும்படி முன்னே யெழுந்தருளியதனால், அடியேனும் பிரதக்ஷணஞ் செய்வேன். ஏ - ஸ. (அ)

இருண்மூழ்கு கண்ணின் மலகேவ லத்தி னிதயின்மி நின்ற வுயிர்குட் குருவாதி மூன்று முனமுய்த்த வற்றி னுளதாம் விகார வகையா லிருவேறு கன்ம மிசைவித் தருத்து மிறையோயையானு மொழிவேன் வெருண்மாயை நீத்த திருமேனி கொண்டென விழிகாணமுன னாவரலால்.

(இ - ன்.) (அஞ்ஞானமாகிய) இருளின்மூழ்கிய கண்களின் மலகேவலத்தி னிதயில்லாமல் நின்ற உயிர்களுக்கு உருவமுதலிய மூன்றையுண்ணிதது அவற்று லுளதாகிய விகாரவகையால், வேறாகிய இருவகைக் கன்மங்களையுமிசைவித்து தக ரச் செய்கின்ற தலைவராகிய கணேசப்பெருமானே, மயக்கம் பொருந்திய மாயையை யொழித்த திருமேனியோடு என் கண்கள காணும்படி முன்னே யெழுந்தருளியதனால், அடியேனும் (இவ்வகையினரென்று அவனாக) கூறுவேன். ஏ - று. (க)

வாதல் கடந்து பலமாயை கன்ம வகையுங் கடந்த வைசெயு மேதல் கடந்து பொருளொன்று மின்மி யெழுமின்ற மமம் ருயிரின் போதல் கடந்து துரியல் கடந்த பொருளோயை யானு முணாவேன் வேதல் கடந்த திருமேனி கொண்டென் விழிகாண முன்னா வரலால்.

(இ - ன்.) வாதஞ்செய்தலைக் கடந்து, பலவகைப்பட்ட மாயாகன்மவகைகளை யுங்கடந்து, அவைசெய்கின்ற துன்பங்களையுங் கடந்து, ஒருபொருளுமில்லாமல் தோ ன்றுகின்ற மயக்கம்பொருந்திய உயிரின் தற்போதமுலகடந்து, துரியதத்துவமும் கடந்த பொருளாயுள்ள தேவரீரார், வேதல்கட்கதிதப்பட்ட திருமேனியைக்கொண்டு என்சென்கண் காணும்படி என்முன்னே யெழுந்தருளியதனால், அடியேனும் (இவ் வகையினரென்று) அறிவேன். ஏ - று. (ஃ)

வெங்கட் களிற்றின் மகவான் றுதித்து விழிநீ ருருத்து னுருகச் சிங்கஞ் செலுத்தி பெதிர்வந்த நின்ற திகழ்முககண் வேழ முகவ னிக்குற்று நீசெய் செபமாகி யான மிதயல் களித்த னயினிப பொங்குற்ற காதல் வரம்வேட்ட தின்று புகலென்ன வோது மவனே.

(இ - ன்.) கோபக்கண்களையுடைய (ஐராவதமென்னும்) ஷாயினையை வாகன மாகக்கொண்ட இந்திரன் (இவ்வாறு) தோத்திரஞ்செய்து, கண்ணீர்சித்தி மனமுருக, நீங்கலாகனமூர்த்து அவனெதிரையெழுந்தருளியிருந்த விளக்கம் பொருந்திய திரி தந்திரங்களையுடைய விநாயகக்கடவுள் நீ யிங்கேவத்து செய்த செபத்திற்குஞ் சிறந்த ஸிபாணத்திற்கும் மணங்களித்தோம். இனி அதிகரித்த காதலையுடைய நீ விரும்பிய பரத்தை யிப்பொழுது கூறுகவென, அவ்வீர்திரன் கூறுவான். ஏ - று. (சுக)

போகத்தி னுறு முணரப் படாமையயர்ஞான போக நிலையோர் பாசத்தி னென்று படுகின்ற பாத பதுமம் கெடாது புரியும் பாசத்தி னுறு பயனாற் திறக்க மெனியேற் களித்தி பதவுயும் போகத்தின் மலக் கிடரின்றி நின்று புகழோடு மானும் வகையில்.

(இ - ன்) யோசத்தினுலும புறையபபடாமல் உயர்ச்சுரூணயோக நிலையிலுள்ளவர்கள் பாகத்தினுலே ஒன்றுபடுகின்ற பாத்தாமரை, நீலகாதுசெய்யும் யாகத்தினுலான பயனாகிய கவர்க்கலோகத்தை அடியெனுக்குகக்கொடுக்கேண்டும். அதுவும் போகத்தின் மீரும்படி துன்பமில்லாமலிருந்து, சீர்த்தியுடன் அரசுசெய்யும் வகையோடு (அதுகொடுக்கவேண்டும்) எ - று (கஉ)

முன்னே பெனக்கு மறையோனு மிக மொழியா நெழுத்து மனுவைத்தனனு தாத்தி னுனாசெய்து நீயித தனிமந திரத்தை பொழியின் மன்னுது விண்ணி னாராட்சி பென்று வழிவற புறுதது மகளைப் பின்னே மறந்து பிழையிற் படாது டெரிதான துன்ப னவினேன.

(இ - ன்) சொல்லுகின்ற இந்தச் சடகரமநதிரத்தைப் பிரமதேவனும் முன்னேயினக்குத் தன்னாசையாலுபதேசித்தது, நீ இந்த ஒப்பற்ற மந்திரத்தை விடுத தால் தேவிலாக வரசாட்சி உனக்குப்பொருத்தானதென்று வற்புறுத்திக் கூறியதைப் பிந்தாவதிலே மறந்து, குற்றத்திற்சென்று பெரிதான துன்பமடைந்தேன். எ - று

பொன்னே னுனாபப விடாமுற நகன்று புகழாயி ரங்க னுடையே னினனு நெழுத்தை யுனாசெய்து பூசை நெடிதாறநி வந்த பரிசா னுனனாக தாகி யுனாயாத தாகி யுறநிற் படாத பொருண் முன்னுமி நின்ற வருனா லெனக்கு முடியாமையால் துளதோ.

(இ - ன்) (எனக்குவாகிய) வியாழபகவான உபதேசிக்க, துன்பமுழுவுது மகன்று, புகழ்தந்தக் ஆயிரநகண்ணையடைந்த அடியேன் தேவரீருடைய சடக்கர மந்திரத்தைக் கணித்துப் பூசையை மிகுதியாக்செய்துவந்த தன்மையால், நீனைக் கப்பாத்தந்தியும் சொல்லப்படாததாயும் பரிசிக்கப்படாததாயிமுன்ன பொருளாகிய தேவரீர் என்முன்னுமி யெழுந்தருளிய, திருவருளால், எனக்கு முடியாதது யா சொன்றிருக்கின்றது? எ - று. (கச)

கேடா மெவைக்கு முறுகா ரணங்கள் கிழவோய் பதத்தி னிறையன் பாடாமையால் மதன லெனக்கு னடிவாரி சத்தி லுழுவல் விடாமையால் வேண்டு மதுவன்றி யுள்ள விழையுங்கு மிக்குன் லுடிவுக் கேடாது சிந்தா மணியென்னு நாம முறலவேண்டு முடக்கு முறுக.

(இ - ன்) துன்பமாகிய வெல்லாவற்றிற்கும் பொருத்திய காரணங்கள், யாவும் முண்டிய தேவரீரது திருவடியில் நிறைந்த அனபைச் செலுத்தாமையாகும். ஆனால் அடியெனுக்குத் தேவரீருடைய திருக்கடித்தாமனாயிற் பத்தி அழிவாமல் (கொடுத்தருள்) வேண்டும் அதுவல்லாமல், மனதில் விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கும் திருவிடத் திறன் தேவரீர் திருவுருவத்திற்குச் சிந்தாமணியிரையகொன்னுத் திருநாமமுண்டாத வேண்டும். அடியெயரே (சிந்தாமணிகளென்று) இக்கடித்திற்கு முண்டாருக. எ - று. இந்தத் தனக்கு மீடுபேர் சிறக்க திகழார் கதன்மி லுடிவரு கோர்க்குக் கதம்ப க்கரெனற பேரு முறுகிற் றூரில் கத்தினோ கர்க்குக் கதத்தி னந்தகாடு வோருன் னடியிற் கிதைந்து துறவோர் கர்க்கடி திறந்த பயனுக்கு மார்க.

(இ - ன்) இத்திறத்திற்குள் (சுருதமன னாதையன்று) துன்பமால் சிந்தாமணியாகும் அதுவல்லாமல் காரத்தினு க்கருட் சிந்தாமணிக் கதம்பகா

மென்றபெயரும் பொருந்தச்செய்த இவ்வூரில் வசிப்போரும், ஒலிக்கின்ற இத்தீர்த் தத்தின் நீரில் மூழ்குவோரும், இங்கே தேவரீர பாதுகளைப் பணிவோரும் (ஆயெலிசு கன்) உலகத்திரந்த புருஷார்த்தங்களுக்கையும் பொருந்தக் பகவானே! என இத் திரங்கூறவும். எ -று. (க)

இறைவன் புகன்ற வரமுந் துறக்க மிடரினறி யானும் வரமு நின்றயக கொடுத்த மறையக கதிராகு நெடுவச சிரசை மகவாண குறையறறு மீட்டு முயாபூச யாதி குலவிப் புரி து விடைபெற மறையிற் துறக்க நகரெய்தி யனபொ டரசாட்சி செய்த ருளினை

(இ - ன) கணேசபெருமான (இத்கிரன)கெட டரசங்கோயும்,சுவாகவே கததை யிடைபூரினறி அரகசெய்யும் வரத்தையும் பூரணமாகக் கொடுத்த ஆதா தானமாக, ஒளியுடைய நெடியவச்சிராயுத்ததைக் கையிலேநீய் நதின (யாத்தாரு) குறையுமினறி மீண்டும் சிரந்த பூசைமுதலியவற்றை அப்புறறுசெய்த லீடைகொ ண்டி, (புகழ்க்கு) சொல்லுந் சுவாகக் கதாதனதமடைந்து ஆசையோடு அரகாட்சி செய்கிருந்தனன் எ -று (க)

அவ்வாறு பூசை பெயரீராடு கொண்ட மமலன பதங்கள் சரண வெவ்வாறு மெய்தி வழிபாடு செய்யி னிடரான திர வாழ்நு செவ்வாய்மை யோடு பெறுகிறறி யென்று துவுறற வினா முனிவன் மெவ்வாடு வேற்கை யரசறகு நனகு தெரிவித்த கவற என்ன

(இ - ன) அமலையாகப் பூசையைத் திருநாட்டை னகொண்ட மலர்கிச ராகிய சிகதாமணி விநாயகா இருமடியைச் சரணு எவ்வகையதொன்று உயிரி செய்தால் துன்பவாரமும், செவ்விய சகரியுத்தடன பெறுவாயென்ற, கூவு கின்ற வினையையேசுபி நாரதமுனிவா, பாசநாகண்டஞ்சம மே பாலதாங்கமளா யையுடைய உருக்குமாங்கத மன்னனுக்கு நனகுக்வுனாசகி (அ மீடகதீர்விற) உ கிசசென்றனா. எ -று.

பெறுகிறறி எனறதில, கில - ஆறறண ததய விசுகி. (க)

இதனை பூசிதகாடலம் முறிற்ற.

ஆகத் தீர்வீர்த்தம் - கருநு

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம்

திருக்கி லாமுனி செலவு முன

றருக்கி வாழ்தம் ராயினா

துருக்க மாதிரி இதறிது

யுருக்கு மாங்கனை யுறறனா

வஞ்சகமில்லாத நாரதமுனிவா ஒருமுன்னரே,கனித்தவாழ்மியற னையுடைய (உருக்குமாங்கதனுடைய) உறவினராயுள்ளா தருக்கமுதலியவிடகனரீ ணெங்கும் மிகத்தேடி, உருக்குமாங்கதன்பாலவந்த சோந்தனா. எ -று

இ - தருவி, தேடி துரிதுத் துரிது - மிகு பெற்றிவந்த அகேரு. (க)

சுவட்டுக் காளிற் கதழ்ந்தமான்
சுவட்டுத் தாரிது ரீஇயது
சுவட்டி னாய்க்கிது சார்ந்தென
சுவட்டுத் தோளவ கூறென்றார்.

(இ - ள்.) கொம்புகளையுடைய வனத்தில் வினாந்தோடிய மானின் சுவட்டு வழியே (தொடர்ந்து) தேடி, அதனை வேட்டையாடிய வுனக்கு இத்திமைவினைத்தது யாதுகாரணம்? மலையையொத்த தோளையுடைய உருக்குமாங்கத ராசனே! கூறுக வென்றார்கள். எ - று.

சுவடு - மரக்கொம்பு. சுவடு - காலடி. சுவடு - மலை.

(௨)

வெற்றி வீமன் னிறன்மக
ஹற்ற துற்றவர்க் கோதின
வற்ற மில்பொரு ளாங்குறப்
பற்றி யேகின் பான்மையால்.

(இ - ள்.) வெற்றிவாய்ந்த வீமராசனுடைய வலிதங்கியமகனாகிய உருக்குமா ங்கதராசன் நடத்த விர்த்தார்த்தத்தைத் தன்னிடம் வந்தவர்களுக்குக்கூறினான். குற்ற மில்லாத உண்மைப்பொருள் ஆங்கடையால், அதனைத் தகுதியோடு கடைப்பிடித் துச் சென்றான். எ - று.

(௩)

பொதும்பு சூழ்ந்து கைந்தெரி
வெதும்பு வெங்கடம் விண்மதேன்
றதும்பு பூம்பொழில் சார்ந்தவக்
கதம்ப மாநகர் கண்டனன்.

(இ - ள்.) பொதும்புசூழ்ந்து புனைந்து தீயானது சுடுகின்ற கொடிய காட் டைக்கடந்து தேன்றுளிக்கும் மலர்ச்சோலை சேர்ந்த அந்தச் சிறந்த கதம்பநகரத்தைத் தரிசித்தனன். (உருக்குமாங்கதன்) எ - று.

பொதும்பு - மரப்பொந்து.

(௪)

தீர்த்தர் போற்றஞ்சிற் தாமணித்
தீர்த்தனைத்தெரி சித்துநோய்
தீர்த்தல் செய்யுஞ்சிற் தாமணி
தீர்த்த நீர்ப்படிந் தாடினான்.

(இ - ள்.) புனிதமானவர்கள் துதிசெய்யுஞ் சிந்தாமணிவிநாயகரைத் தரிசித் து, (எல்லா) நோயையுமொழித்தருள்செய்யுஞ் சிந்தாமணி தீர்த்தநீரிலே மூழ்கி ஸ்நா னஞ்செய்தனன். (உருக்குமாங்கதராசன்) எ - று.

(௫)

சுருக்கி வெண்ணிறங் காட்டிமெய்
முருக்கு நோய்க்கட முன்பெய
ரிருக்க நல்லெழி லெய்தினு
ஹுருக்கு மீங்கத வுத்தமன்.

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம். ச அடிந

(இ - ன்.) கருகச்செய்து வெண்ணிறத்தைக் காட்டி உடலைத்தன்பு செய்யுந் தொழுநோய் கெடவும், உருக்குமாங்கதனென்னும் பழையபெயர் (நிலபெற்ற) இருக்கவும், உருக்குமாங்கதனாகிய உத்தமன் நல்ல அழகை யடைந்தான். எ - று. (க)

செயிர றுக்குஞ்சிந் தாமணிப்
பெயர்வி நாயகா பெய்தழந்
கயர்வி லாதமெய் யன்பனாய்
மயரில் பூசைவ யக்கினன்.

(இ - ன்.) குற்றத்தை பொழிக்குஞ் சிந்தாமணியென்னும் பெயரையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய வீரகசூலணிந்த பாதங்களில், மயக்கரில்லாத பூசையைச் செய்தான். சோர்வில்லாத உண்மையன்பையுடைய வீரரசனே ' எ - று (ஈ)

அந்த னுளாக நுமபொருள்
சிறதி னுனது செவ்வியின
வந்த ளார்களின் மானமோ
மெதெ ழிற்கணத தோதாசலா.

(இ - ன்.) வேதியர்களுக்கு அருமபொருளாக (தானாபரியாக)ச் சொரிந்தான். அச்சக்காலத்தில் மிக அழகினையுடைய கணநாதரான சிவர் விமானத்தாடன (அவ்விடம்) உந்தாரான. எ - று. (உ)

கே று.

அத்தலை சின்ற வேந்தற் கருங்கணத தலைவா சொல்வா
ரித்தலைக் கணைச குண்டத திருமபுன றேயுந்து நககண்
வித்தகக் களிற்றின் பூசை விளக்கின யாத லாலே
வுத்தம வுனது மேன்மை மொருவாகு முறைகொ ணுதே.

(இ - ன்.) அரிய கணநாதர்கள் அவ்விடத்திலிருந்த உருக்குமாங்கதராசனுக்குச் சொல்கின்றார்கள் : உத்தமனே ' இவ்விடத்தில், கணைசநாதத்திலே மிக்க நீரின்மூழ்கி, கிரிநேத்திரங்கனையுடைய ஞானசொருபியாகிய கிந்தாமணிவிநாயகக் கடவுளுடைய பூசையைச்செய்தனையாதலின், உன்னுடைய சிறப்பை எடுத்துச் சொல்ல ஒருவருக்கு முடியாது. எ - று. (ஈ)

கொங்கலிர் மாலேத் தெய்வக் கோலமார் விமானமேறி
யைங்கர னுலக மெம்மோ டடைமதி யெனறாநே கட்டுசு
சிங்கவல் லேற்றி நென்னார் செருக்கள முழக்குந்தின் டோட
பைங்கழு லரற்று நோன்றாட் பார்த்திபன பணிந்து சொல்வான்.

(இ - ன்.) மகாந்தத்தோடு விகசித்த (சுற்பக) மாலையணிந்த அழகுபொருந்திய விமானத்தி லாரோகணஞ்செய்து எங்களுடனே ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணைசப்பெருமானுலகத்தை யடைகவெண்ணார். வலிய ஆண்சிங்கத்தைப் போலப் பைகளுக்களது போர்க்களத்தைக் கலக்குகின்ற வலியதோளையும் பசியவீரக்கழுலொலிக்கும் பெருமைதங்கிய தானையுமுடைய உருக்குமாங்கதமன்னன் அதனைக்கீட்டு (அக்கணநாதர்களைப்) பணிந்து சொல்கின்றான். எ - று

மதி - அகைச்சொல். “பிராயிகமோமதி யத்தையித்தை - வாழியபாளவீ யாழமுன்னிலையகை” என்றது சூத்திரம் (க0)

வேறு.

சின்மயசிற் குணவகண்டா காரசச்சி தானந்தன் சேர்ந்தோர் தம்மைத் தன்மயமாக் கிழுதல்வன் காரண திதனவன் றலைமை சான்ற நன்மைதரு மருளெங்கே நானெங்கே நானுரிந்த தவங்க ளெங்கே பென்மனமெங் கேயெனது பிறப்பெங்கே யென்னுடைய பத்தி யெங்கே.

(இ - ன்.) சின்மயனும், சிற் குணனும், அகண்டாகாரனும், உண்மையறிவா னந்தரூபமும், தன்னையடைந்தவர்களைத் தன்மயமாகச் செய்யும் முத்தங்கடவுளும், கார ணத்தனுமாகிய அக்கணைசப்பெருமானுடைய முதன்மை மிக்க நன்மைபொருந்திய திருவருளெங்கே அடியேனெங்கே. அடியேன்செய்த தவங்களெங்கே. அடியேன் மனமெங்கே. அடியேன் பிர்வியெங்கே அடியேன் பத்தியெங்கே. எ - று.

சின்மயம் சிற் குணமென்பவற்றில், சித்=ஞானம். அகண்டம்=கண்டமில் லாதது. ஆகாரம் - தேகம். சச்சிதானந்தம் சத்து+சித்து+ஆனந்தம். கணைசப்பெரு மானுடைய உயர்வைக்குறிக்க “அவன் தலைமைசான்ற நன்மைதருமருளெங்கே” என் றும், ஊனும் தத்தவம் மனம் பிறப்பு பத்திமுதலியவற்றின் தாழ்வுகுறிக்க “நானெங் கே + * என்னுடைய பத்தியெங்கே” என்றங்கூறினர். (கக)

பண்டு ிர தவந்தானு மித்தடத்தி வீராமும் பலத்தி னுனு மண்டிதொழும்பெருங்கணத்தோ றுங்கடெரி சனமடியேற்காயிற்றென்னை மண்டுபெரு தவமாற்றிச் சாருகா சினியோடு மருவி வீம [னென்றான். னெண்டளையி லுயிர்த்தனன்வே லிலையவரை யொழித்தெவ்வா றுறுவே

(இ - ன்.) பூர்வத்திற்செய்த தவத்தினாலும், இக்கணைச தீர்த்தத்தில் மூழ்கிய பலத்தினாலும் உங்களுடைய தரிசனமெனக்குக் கிடைத்தது. தேவர்களும் வணங் கதத்தக் பெருந்தவமுடையவர்களே! (என்றாயாகிய) சாருகாசினியுடன் வீமராசன் பொருந்தி நெருங்கிய பெருந்தவஞ்செய்து என்னைப்பூமியில் (மகனாகப்) பெற்றனர். (அடர்க்குத்துணை) வேடுருருவருமில்ர். அவர்களை யெவ்வாறு விலக்கியிட்டுவருவே னென்று (உருகருமாங்கதன்) கூறினன். எ - று. (கஉ)

அறங்கிளரும் பெருங்கணத்தோ ரனுகேட்டுத் திருவுள்ளத் தலர்ச்சிகாட்டிக் கறங்குதிரைப் பெருங்கடல்சூழ் கண்ணகன் ஞாலம்புரக்குங்காவலோய்கே ணிறங்கிளர்பன் மலரணிந்த வித்திர்த்தத் தவர்தம்மை நினைந்து தோய்ந்து பிறங்குதருப் பணம்புரியி னவருமுடன் வருவரெனப் பேசி ஞரால்.

(இ - ன்.) தரும் விளக்கும் பெருமைவாய்ந்த கணத்தலைவர்கள் அதனைச் செயலேற்றுத் தமது நன்மனத்துள்ள மகிழ்வனை வெளிப்படுத்தி,மறிகின்ற அலைகளை யுடைய பெரியகடல்சூழ்ந்த இடமகன்ற உலகத்தைக்காக்கும் உருக்குமாங்குடி மன்ன னே! கேட்பாயாக. நாம் விளங்கும் பலமூர்த்தையுடைய இந்தத்தீர்த்தத்திலே அவர் களைக்கருகி ஸ்நானஞ்செய்து, விளங்குகின்ற தருப்பணஞ்செய்தால் அவர்களும் உன் னுடனே வருவார்களென்று சொன்னார்கள். எ - று.

கறங்குதல் - சுழலல்.

(கக)

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம். சசுஅடு

கணங்களுராத் தமைகேட்டுக் காவலனு முடிந்தபசுந் தருப்பை வைத்திட்டுணங்குதருப் பையுமானுய் தருப்பைமக னுயுமிருக் கின்றாய் வேதனணங்க் துப்பப்படைத்திடப்பட்டாயானாக் குறித்துண்ணை யாட்டி னாலுக் பிணங்கதூநன் பயனவர்க்குக் கொடுக்கின்ற யெனப்பேசிப் பெருநீ ராட்டி.

(இ - ன்.) கணத்தலைவர்கள் கூறியதைக்கேட்டு, உருக்குமாங்கதனும், முடியிட்ட பசியதருப்பையை வைத்து, பொருந்திய தருப்பையுமாயினை, தருப்பைமகனையுமிருக்கின்றனை, பிரமதேவனால் துன்பமொழியப்படைத்திடப்பட்டனை. எவனா நீனைத்து உன்னை நீராட்டினாலும் அவர்கட்குக் குற்றமற்ற நல்லபீலனைக் கொடுக்கின்றன யென்றுகூறி, மிக்க நீராலபிடுகித்து. ஏ - று.

தருப்பையு மானுய் தருப்பை மகனையு மிருக்கின்றாய்—என்றது நீயெமூர்த்தியும் மூர்த்திமானுமாயுள்ளனை யென்றற்போலும். (கச)

தந்தைதாயீ முதலோரைக் குறித்துநறும் புனற்றிர்த்தத் தானு மாடி சிர்க்கையறு மகிழ்வோடுங் கனாபேயி யருள்செய்த திவவு நல்யாழ்ந்தணு ள்ணையிவந்து தீர்த்தத்தை மிகப்போற்றி யமல முறறூன்வந்துளார் தாமுமதி னுடனாடித் தெய்வவுரு மருவி னரால்.

(இ - ன்.) உருக்குமாங்கதனும் தந்தைதாய் முதலானவர்களைக் கருதி நல்ல கணேசதீர்த்தத்திலே மூழ்கி மனத்தினின்றொழியாத களிப் புடன் களையிலேறி, சனக்கு அதுக்கிரகித்த தடவுகின்ற எல்ல மகிழ்வீனையையேந்திய நாரதமுனிவரைத் தியானித்து, கணேசதீர்த்தத்தைத் துதிசெய்து புனிதபாயின் உடன வந்தனன சேனை காவலர் முதலியவர்களும் அததீர்த்தத்தில் (அட்புருக்குநாங்கதன்) உடல் மூழ்கித் தெய்வவடிவத்தை யடைந்தார்கள். ஏ - று. (கந)

மறுவலுமங் கினிநிருந்த கணேசத்திரு வடிப்புனை வயக்கித் தேசமுறுகுவிமா ழத்தடுத்த சேனையொடு மொருங்கேறி முடி கொண் மன்ன னுறுதியொடு கவுண்டினிய நகர்சார்ந்து தானபல னுயிர்த்தோ ரா தி[தார். பெறுமுறையிற் கொளக்கொடுத்தான் சேனைகளு மவரவா ங்குப் பேணியீந்

(இ - ன்.) கீட்டமணிந்த உருக்குமாங்கத மன்னன் மீண்டும் தவ்விடத்திங் இனிதாக விரந்த தெதிவிராயகப்பெருமானுடைய திருவடியிற் பூசையைச்செய்து, தன்னையடுத்த சேனையுடனே, ஒளிவீசும் தெய்வவிமானத்தில் ஒன்றாகவேறி, உறுதியோடு கவுண்டின்னிய நகரத்தையடைந்து, பெற்றோர் முதலானவர்களுக்குத் தான பலனைப்பெறுமுறையோடு பெறும்படி கே ட்த்தனை சேனை காவலர்களும (தங்கடங்கட்குரிய) அவரவர்களுக்கு விரும்பிக்கோடித்தார்கள். ஏ - று. (கச)

எம்பெருமான் றிருவருளால் வெவ்வேறு விமானங்க ளெய்த வந்தப் பம்புநக ரரசாளும் விமன்முத லோரெவரும் பணிந்தங் கெய்தி யும்பர்தொழ வுருக்குமாங் கதனோடுங் கணேசத்திரு வுலகஞ்சேர்ந்தா நம்பியீசரீ வியாதமுனி யறிவாயென் றலரிருந்தோ னவற்றி னாலு.

(இ - ன்) எமது பெருமானாகிய வீராயகக்கடவுளுடைய திருவருளால் வெவ்வேறு விமானங்கள் வந்தடைய, அந்த வனநெருங்கிய கவுண்டின்னியநகரத்தை யரசுசெய்யும் வீரரசன் முதலானவர்களெல்லோரும் வணங்கி அங்கடைத்து, தேவர்

கன் பணியும்படி உருக்குமாங்கதனுடன் கணேசப்பெருமானுடைய சிறந்த உலகத்தை யடைந்தார்கள். மிக்க கீர்த்தியையுடைய வியாசமுனிவனே! அறிவாயாகவென்று, தாமரை மலரிலிருந்த பிரமதேவன் உரைத்தருளினன். எ - று. (கஎ)

அருந்தவத்து விச்சுவா மித்திரனை வீமனுற லாதி யாகத் திருந்துமக னெடுமுத்தி சேர்த்திடுத லீராகத் திகழா நின்ற பொருந்துபலசரிதமுங்கேட்டனைசோம காந்தவீனிப் புகலக் கேளாய் [ன். பெருந்தவத்துக்கிருச்சமதனுபாசனையென்று சொல்வான் பிருகுமேலோ

(இ - ள்) அரியதவத்தையுடைய விச்சுவாமித்திர முனிவனை வீமராசன் அடுந்ததுமுதலாகத் திருந்திய தன் மகனாகிய உருக்குமாங்கதராசனுடன் (அவன்) முத்தியடைந்ததிறுத விளங்குகின்ற பொருந்திய பல சரிதங்களுடைய கேட்டனை, சோமகாந்த ராசனே! இனிப் பெருந்தவத்தையுடைய கிருச்சமதனுபாசித்த வகையையுஞ் சொல்லக் கேட்பாயாக வென்று, மேலோனாகிய பிருகுமுனிவன் சொல்வானாயினன். எ - று.

சோமகாந்தன் பிருகுமுனியை யடுத்த படலமுதல் யாவும் பிருகுமுனிவராலேயே சொல்லப்பட்டனவென்றும், பிரசரிதங்கள் இடையிடையே ஓவ்வொராலே சொல்லப்பட்டனவென்றுக்கொள்க. (சஅ)

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம் முறையிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௫௭௮

கிருச்சமதருபதேசம்பெற்றபடலம்.

மருங்கொண் மாமலரி னுனைமுக நோக்கி மடமை
முருக்கி மேதருளி யாதமுனி முன்ன வன்முன
முருக்கு மாங்கதனெ ழிந்தபின்மு குந்தையு றுநோய்ப்
பெருக்க மெங்ஙனமொ ழிந்ததது பேசு கவென.

(இ - ள்.) வாசம்பொருந்தியதாமரைமலரிலெழுந்தருளியபிரமதேவனுடைய திருமுகத்தைப்பார்த்து, அறியாமையை யொழித்து மேம்பட்ட வியாதமுனிவனாகிய பெரியோன், முன்னே உருக்குமாங்கதன் (இணங்காது) சென்ற பிறகு, முருந்தையென்பவன் பொருந்திய தாமநோய்ப்பெருக்க மெவ்வாறகன்றது? சொல்வாயாகவெனக் கேட்க எ - று.

முருந்தையு றுநோய்ப் பெருக்கமென்றது உருக்குமாங்கதன் சாபம்பெற்ற படலத்திற் கூறப்பட்டனது. ஆங்குக் கண்டுகொள்க. (க)

முள்ள னாக்கமல நாண்மலரி னுன்மொ ழிருவான்
றன்ன மெல்லிடைமு குந்தையவள் சாப மரசன்
கொள்ள வுய்த்தபிணு மம்முர்குடி கொண்டெ ழுமெழு
கொள்ளெ றிக்கதுவி யாங்குளநெ கிழ்த்து ருகினள்.

(இ - ள்.) முட்பொருந்திய அடியையுடைய புதிய தாமரை மலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவன் கூறுகின்றான்: தன்னாடிய மெல்லிய இடையையுடைய முருந்தை

யானவன் உருக்குமாந்தமன்னவன் சாபத்தைக்கொள்ளும்படி கொடுத்தபின்னரும், மயக்கமானது குடிகொண்டு வினங்க, மெழுகானது ஒளிபொருந்திய அக்கினியிற் பட்டாற்போல மனங்கசிந்து வருந்தினான். எ - று.

அனா - அடி. நாண்மலர் - அன்றலர்ந்த மலர்; புதியமலரென்க. தன்னை மெல்லிடை யென்றது—“உபயதனமசையிலொடியுமிடை” என்றும், “சுக்காற்றுக் காற்றுவிடை” என்றும், “மருங்கேசாரிலக்கணம் [நன்னூல்]” என்றும் கூறியுள்ளன போலச் சுனமயிழக்காது துவளுமிடையென்பதாம். (௨)

வண்டி னாக்குமலா நந்தனவ னத்து லவுவா
டண்டி னாக்குளிர்த டாகமுறு வரளிபி ணைபுறங்
கொண்டி னாக்குவினா மரண்கலைகள் கண்டு குழைவாள்
பண்டி னாக்குமணி வேயங்குழல்ப ரப்ப வழிவாள்.

(இ - ள்.) வண்டிகளொலிக்கும் மலர்கள் பொருந்திய நந்தனவனத்திலுலாவு வாள். தட்பமாகிய அலைகளையுடைய குளிராத தடாகத்தை யடைவாள். தமது பிணையையுடன்கொண்டு இனாக்காக வினாந்துசெல்லும் மாண்கலைகளைக் கண்டு உருருவாள். பண்ணெல் யெழுப்பும் அழகிய வேங்குழலொலியெழுப்ப மனமழவாள் எ - று.

வேய் - மூங்கில். வேய்க்குழல் - புளளாகுழல். (௩)

மருத மாருதம் ருங்கசைய வன்னி விரவி
வந்த தென்கொல்வளி யேயெனம ருண்டு முனிவ
ளர்தி லான்மணித முங்கவடு கால னொலியோ
சிந்து கின்றதாயி றென்றுதெரு மருது கவல்வாள்.

(இ - ள்.) இளந்தென்றற்காற்றானது பக்கத்திலுலாவ, காற்றே ! அக்கினி யோடு கலந்துவந்த தென்னசாரணமென்று மயங்கிக்கோப்பிப்பாள். அவ்விடத்தில், பசுவின் (சமுத்திலுள்ள) மணியொலிக்க, கொல்லுகின்ற இயமனோசையோ உயிரழி கின்றதென்று சுநன்று துன்புறுவாள். எ - று.

அந்தில் என்றதை ‘அத்திலாங்கசைநிலை இடப்பொருளாகும்’ என்றதால் அசைநிலையெனக் கொள்ளினுமாம். அவ்விடத்திலென்றும். (௪)

சிறுமை யாளர்கள் பிறர்க்குவினை தீங்கு பெருமை
யுறுநர் செய்கலரொ லிக்கடன்ம னிக்கு முலென
முறுகு வெருதுயர மூட்டுவது நைகு முறையோ
குறுமு னிககுரிசில் குன்றுளனெ னக்கு முறுவாள்.

(இ - ள்.) சிறுமக்கள் பிறர்க்குண்டாக்குந் தீமையைப் பெருமையாளர்கள் செய்யமாட்டார்கள். ஒலிக்கின்ற கடலும் அழகிய குழலும்போலக் கடுமையாகிய வெவ்விய துன்பத்தை யெழுப்புவது உனக்கு நியாயமோ ? குறுமுனிவராகிய அகத்தியப்பெருமான் பொறியமலையிலுருக்கின்றனரென்று வாய்குமுறித் கூறுவாள். எ - று. (௫)

*வட்டி கைப்பலகை மீதிலவன் மாணு ருவெலா
மொட்டி யொட்டினவ ளுந் துறுக ரத்தி னணையு
மொட்டி ளங்ககூர்மு லைத்துணைமு யங்கும் வதனந்
தொட்டு முத்தமிடு மாலையென வேது வளுதும்.

(இ - ன்.) செத்திரப்பலகையின்மேலே அவ்வுருக்குமாந்தனுடைய மாட்சிமைப்பட்ட வடிவமுழுவதையும் மிகவுமொட்டி யெழுதி, பொருந்திய கையினால் தழுவுவான். கோங்கரும்புபோன்ற ஒளிவீசும் இரண்டு இளமுலைகளாலு முயங்குவான். மூக்கத்தைத்தொட்டுமுத்தமிவோன். மலர்மாலையைப்போலத் துவன்வான். ஏ - று. (அ)

நெட்டு யிர்ப்பெறியு நேர்தளிர்ந்து வண்டு கருகப்
பட்ட பட்டவிட மெங்குமுயர் கொப்புள் பரவக்
கடடு ணைப்புனல்க விழ்க்குமுரு வெம்மை வெருவி
விட்ட கன்றதென மேகலையொ துங்க விழுமால்.

(இ - ன்.) பெருமூசகவிலவான். தளிர்கள் துவண்டு கருகும்படி அவைபட்ட விடங்களிலெல்லாம் பெரிய கொப்புளங்கள் பரவவும், இருகண்களினின்றும் நீரைச் சொரிவான். உருவத்தின் வெப்பத்திற்குப் பயந்து விடுத்துச் சென்றதுபோல மேகலா பரணமானது ஒதுங்கும்படி வீழுவான். ஏ - று.

நேர்தளிர்நென்பதற்கு அழகிய தளிர்நென்றவது, அவன் மேனியையொத்த தளிர்நென்றவது பொருள்கூறுக. (எ)

உற்று முத்தவவ டன்னினுமு னைக்க வரிதாய்
முறறும் வெருதுயரின் முழுகிநில மீது முடிசாய்த்
தற்ற முற்றவச மாயினன னைத்து மறியாப்
பொற்ற விரதிரனவி னைத்துமயல் பூண்டு வருவான்.

(இ - ன்.) (ஆடவனுடன்) பொருந்திவருந்தியவளைக்கட்டிலும் சொல்லமுடியாத துபராய் முழுதும் பெருந்துன்பத்தில் முழுகி, பூமியின்மேல் கிரகைச் சாய்த்துப் பரவசமானான். அவற்றையெல்லா முணர்ந்து மனமழிந்த சிறுமலைபோன்ற இந்திரன் (அவளை) விரும்பிக் காமமயக்கமுற்று (உருவமாறி) வருவானெனின். ஏ - று. (அ)

வேறு.

கழல்படுத் துறுங்கிய கமல பாதமுங்
கழலொலி செயுங்கணைக காது நெஞ்செலாங்
கழலவேள் சாங்களிற் கதுளி மாதரான்
கழலிளங் காய்பொரக் கவினசெய் கச்சமே.

(இ - ன்) வீரக்கழலவைத்தக்கட்டிய தாமரைபோன்றபாதமும், வீரகண்டாமணியானது ஒசையிடுகின்ற கணைக்காலும், மனமுழுதும் கழலும்படி மன்மத பாணங்களாற் சுடப்பட்டெள்ள முருந்தையின் காலிலணிந்த இளங்காய்போல அழகு செய்யுங் கச்சம். ஏ - று.

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் இந்திரன் முருந்தைபால் வந்தவகையை வருணிக்கின்றான். (ஆ)

விரற்றலைப் புட்டிலும் விளங்கு செங்கையி
னரற்றெறுழ் நாரணடு சிஷீபு மார்பத
மினாத்துமென் மலர்த்தொடை யிகைந்த மார்பமு
நிரைத்தடங் கணைப்புதை நிலவு தோள்களும்.

கிருச்சமதருபதேசம்பெற்றபடலம்.

சாதிக்க

(இ - ன்.) விரலினுனியில் புட்டிலும், விளங்குகின்ற சிவந்தகையிலே ஒலிச்
கின்ற வலிமையுடைய நாண்பூட்டிய வில்லும், வண்டுகளொலித்து மெல்லிய மலர்
மாலை பொருத்திய மார்பும், வரிசையாகிய பரந்த அம்புகள் புதைந்து விளங்கும் தோழர்
ளும். ஏ - று. (க0)

பொற்புரி யாற்புறஞ் சூழ்ந்த குஞ்சியும்
பொற்பவே யுருக்குமாக சுதன்மெய்ப் புல்லிய
பொற்பெலார் தழிஇக்கொடு புலம்பிச் சோர்ந்தவப்
பொற்பினன் மருங்குறப் பொருக்கென்மெய்தினுள்.

(இ - ன்.) பொற்புரியினுலே புறத்திற்கட்டிய குடுவியும் அழகு செய்யுமப
உருமாங்கதராசன் தேகத்தின்பொருங்கிய அழகு முழுவதையுந் தழுவிக்கொண்டு புலம்
பிச் சோர்ந்துள்ள அக்வழுகியாகிய முருந்தையின் சம்பந்திற் பொருந்தவினாந்து
சோந்தனன். ஏ - று.

குஞ்சு - ஆண்மகன் தலைமயிர் பெண் தலைமயினாக் குழலென்றும் அளக
மன்றுஞ் சொல்லுவர். (கக)

மருக்குழன் மாதரான் மறுத்துப் போந்தவவ்
யுருக்குமாக் சுதனுயின் நெற்று ளானெனப்
பொருக்கென வெழுந்தனன் புக்க வருநுணர்
தருக்கறு நயமொழி கழுவிக்கூறுவான்.

(இ - ன்.) மணந்தங்கிய கூட்கலையுடைய முருந்தையென்பவன் (தன்கருத்
தைத்) தடுத்துச்சென்ற அக்யுருக்குமாங்கத மன்னனும் திரும்பி (தன்பாலவிருப்
புகொண்டு) வந்தடைந்தனனென்ற, வினாந்து எழுந்தனன் (உருக்குமாங்கதன்போல
வேடங்கொண்டு)வந்த வருஞ்சுனைய இத்திரனும் அகங்காரமற்றநயவார்த்தைகளோடு
தழுவிச்சொல்கின்றான். ஏ - று. (கஉ)

ஏத்திள வனமுலை யிரண்டும் டாய்ந்துதன்
சார்த்தகங் கிழிதரத் தழுவிக்கூகாளான்
மோந்தனன் புட்குரன் முழக்கங் கேட்டனன்
மாந்தின னிதழ்நறா மருவிப் புல்லினுள்.

(இ - ன்.) அண்ணந்த இளமைவாய்ந்த அழகிய முலைகளிரண்டும் பாய்ந்து
குளிர்ந்த சாந்தப்பூச்சானது கிழிடும்படி தழுவிக்கொண்டு கைகளாலே மோந்தனன்;
(எண்வகைப்) புட்குரல்களின் (ஒலியைக்கண்ட ததிலே) முழக்கக்கேட்டனன். இது
முரலாகிய தேனைப்பருகினன், அவனைத் தழுவிக்கூடினன் ஏ - று

புட்குரலெட்டும் முன் விளக்கப்பட்டன. (கங)

வாட்டடங் கண்ணியு மழிந்தன் னானுரங்
கோட்டி ளங் குவிமுலை கோட்டு மண்கொள
மூட்டிய காதலின் முயங்கிச் செய்யவா
யோட்டமும் பருகினா ளுவிப்பம் றுளரோ.

(இ - ன்.) வாட்டடைபோலும் பரந்த கண்களையுடைய முருந்தையும் மின்
டும் அவன்மார்பிலே உட்டமாகிய இளமைதங்கிய குவிந்தமுலையானது கோட்டமண்

விதாயகபுராணம்.

கொள்ளும்படி அதிகரிக்கச்செய்த ஆசையுடன் முயக்குந்து, சிவந்தவாயிதழையும் பருகினன். சந்தோஷமற்றான். எ - று.

யானையானது மதமுற்றகாலத்தில் நிலத்தைக் கொம்பாற்குத்தி மண்ணைக் கொள்வதுபோல, முலையாகிய யானையும் அவன் மாப்பிற் குத்திக் கோட்டிமண் கொள்வென்றான். (௧௪)

துடக்கின னிர்திர னென்று சூர்த்தவேண்
முடக்கிய தடக்கையின் முனைகொ ளம்பெலா
மடக்கின ளிரியித்தகை வரிவிற றுழ்த்தின
னடக்கினன் முகுந்தையோ டமாந்த போரினை.

(இ - ள்.) இர்திரன் முயக்கினனென்று, அச்சங்கொடுத்த மன்மசன் முடகிய பரந்த கையிலுள்ள கூர்மைவாய்ந்த அம்புகளையெல்லா மடக்கினன். தூக்கிய கையிற்றாங்கிப் வரிக்கட்டமைந்த வில்லைத் தாழ்த்தினன். முகுந்தையோடு செய்த காமப்போலையடக்கினன். எ - று.

இச்செய்யுளால் முகுந்தை காமமயக்கொழிந்தாளென்றபடி. (௧௫)

தருந்தனிக் கலவியாற் றழைத்த நெஞ்சொடு
முகுந்தைதன் முனிப்பணி முடிப்பச சென்றன
புருந்தகை தவவுருப் போக்கிப் போந்தன
வகுந்தழல் வயிரவே னாதன் விண்ணமே.

(இ - ள்.) தருதியாகிய ஒப்பற்ற புணர்ச்சிமயக்கத்தால் நிரம்பிய மனத்துடன் முகுந்தையானவள் தன் கணவன் பணிவிடையைச் செய்யச்சென்றான். பிரகாசிக் கின்ற தியைச் சொரியும் வச்சிரவேலைதாங்கிய ஆங்குற்ற தேவராசனாகிய இர்திரன் தான்வந்த வஞ்சகவடிவத்தையொழித்துத் தேவலோகத்தை யடைந்தான். எ - று (௧௬)

மற்றிழை முகுந்தைகன் மோட்டி னிர்திரற்
கறறைநாட் கருத்தரித் தையி ரண்டெனச்
சொற்றகு மதியிடைத் தோன்ற லீன்றான்
பற்றிய கருங்கடல் பரிதி கானறென.

(இ - ள்.) மற்றிய ஆபரணமணிந்த முகுந்தையென்பவள் தன்வயிற்றில் இந் திரனுக்கு அகதினத்திலே கருப்பமடைந்து, பதநாவது என்று சொல்லத்தக்க மாதத்தில், கருரைபொருந்திய சமுத்திரமானது சூரியனைப்பெற்றாற்போல ஒர்புதல்வனைப் பெற்றான். எ - று.

ஐயிரண்டெனச்சொற்றகுமதி - பத்தாமாதம். (௧௭)

அண்டமு நடுக்குற வார்த்து வந்துவீழ்ந்
டுகாண்டனா கிடந்தொளிர் கின்ற மைந்தனைக்
கொண்டலூர் தவனுக்கங் குரித்த தோர்கலா
மண்டிய பெருந்தவன் மகிழ்ந்தெ டத்தான்.

(இ - ள்.) அண்டமும் நடுக்குறையு ஆர்ப்பரித்து வந்து வீழ்ந்து ஒள்ளிய பூமியிற் கிடந்து பிரகாசிக்கின்ற புத்திரனை, மேகவாகனாகிய இர்திரனுக்கு உதித்ததை யுணராத மிக்க பெருந்தவமுடைய கவிமுனிவன் களிப்புற்றெடுத்தான். எ - று.

கவியெனப் பட்டவக கருணை மாதவன்
சவிமணி மைந்தற்குச் சாத காதிசு
ளவிரசாரிந தமருக் கன்பு செய்திரும்
புயியவர் புகழ்தரப் போற்றிச் செய்களன்.

(இ - ள்) கவிமுனிவனென்று சொல்லப்பட்ட அகிருபைவாய்ந்த பெருந் தவமுடையவன் நிறமமைந்த மாணிக்கம் போன்ற புதல்வனுக்கு, தேவர்களுக்கு ஆவி சொரிந்து அன்புசெய்து, பெரிய பூலோகத்தாரா புகழமுபடி சாதகாதி கருமங்கள் மேம்படச்செய்தனன். எ - று.

அவி - தேவருணவு

வேறு.

குருச்சந திரணை வென்றமுகக் கோல முருகனை தனிமைந்த
ஹருச்சந தவரி தானியுதம பிறவுந் திமிருதொண் புனலாட்டிக
தருச்சந் தொடுகா ரகிலபுகைகதுத தனப்பா லுடடப பன்னிருந்நர்
கிருச்சமதனென நெருநாமங் கிளநதான மகநருக கிளா கவதகோன்.

(இ - ள்) நிரந்தங்கிய (பூரண) சந்திரணை வெற்றிகொண்டமுகத்தைபுடைய அழகிய முருக்கைப்பென்பவன் ஒப்பற்ற புத்திரஹஸை சநகனமும் அரிசனமும் விழுதுகளும் பொடித்ததுக் கவந்த ஒளளிய நீரால் முருக்காட்டி, தேவதாரு சநகக் கட்டை சீரகிழ்கட்டை முதலியவற்றின பொடியாறபுகையட்டு, முலைபாலாட்டி வளர்க்க, விளங்குகின்ற தவத்தைபுடைய கவிமுனிவன பன்னிரண்டாக தினத்தில் கிருச்சமதனென்னும் ஒருபெயராக கூறி நாமகரணஞ்செய்தனன். எ - று. (உ0)

கருப்ப நிலைக்கா றுமான்டிற் கரிசின முறையா லுபநயனம்
விருப்பி னியறழி டறையாதி விளங்குத தெரிததான சவியென்பான்
கிருச்ச மதனு மொரு முறையிற் கேட்டு முமுதந தெரிநதுணரது
வெருச்செய பவததின வேறுகுகும் வெறழிப்படைபோ லாவினான்.

(இ - ள்) கவிமுனிவன் கிருச்சமகன் றுனித்ததாரு ஆறும் வருடத்தில, குற தமற்ற முறைப்படி உபநயனத்தை ஆசையோடுசெய்து, வேதமுதலியற்றை விளங்கும்படி யுணர்த்தினான். கிருச்சமதனும் ஒரேசரங்கேட்டு னுடந் திரிபு அடியாயமையொழிய) முற்றும் ஆராய்ந்திந்து அச்சத்தைச் செய்யும் பற்றியின வேளையறகுகும்படியுப் படைபோலாயினான். எ - று. (உக)

ஒழுக்க முதலா கியருநியி னுறழா தொழுகக் கவிமகிழ்ந்து
வழுக்கி லாத கணுநுந்து வாவென மனுவை யுபகேகித
தழுக்கி லாதா யிம்மனுவை யனுட்டிப் போடு கணினிதழவு
முழுக்க வருள்வர் கணைசரென மொழிந்தா னவனு றதுவீற்றான்.

(இ - ள்) ஒழுக்கமுதலாகிய வழியிற் பிறழாது நடக்க, கவிமுனிவன் களிப்புற்று, குற்றமில்லாத "சுணாஹவா" என்னும் மந்திரத்தை யுபதேசித்து, கணங்க லீலகரதவனே! இம்மந்திரத்தை அனுட்டியபடி கிரமத்துடன் கணிக்கக்கடவை (அதனாக) கணைப்பெருமான் உணவிருப்பம் முற்றுப்பெற அதுகிரகிப்பாரென்று கூறினான். கிருச்சமதனும் அம்மந்திரத்தைப்பெற்றனன். எ - று. (உஉ)

நாளு நியதிக்கடன்முடித்து நாம வினைக றெந்தென்னை
யாளு மைய்கைக் கணைசர்கிரு வடித்தா மகாக னுளத்திருத்தி
முரு மன்பி லவர்தனுவை முறைபி னனுட்டிப் பொடுக்கணித்துக்
கேளும் பிறக்கென் லிடவுலகங் கேண்மை கொள்ள விளங்குநான்.

(இ - ள்.) நாடோறும் நித்தியகருமத்தை முடித்து, அச்சத்தைத்தரும் வினை
களைப்பொழித்து என்னை உணுக்கிரகிக்கும ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணைசர்பெரு
மான் திருவடித்தாமகாகளை மனதிலிருக்கச்செய்து அதிகரித்த ஆசையுடன் அவரு
டைய திருமந்திரத்தை முறைப்படி அதுட்டிப்புகுந் தணித்து, உரவினரும் பின்
னென்ற சொல்ல உலகமுழுவதும் நட்புகொள்ளும்படி விளங்கும் காலத்தில். ஏ - று.

துள்ளிக் கயல்வா னிடைத்தாவத் துடுமென் றிறங்கி யிளநாகு
வள்ளை குதட்டுத் தடமுடித்த மகம் நாட்டிற் கோனெவர்க்குந்
தள்ளை யனைபான் பெருங்கொடைபாண ருள குர னெனுமெய்யரான்
மொன்னையகன்ற வுள்ளகத்துத் தொடுத்த தருமச் சிந்தனையான்.

(இ - ள்.) சேற்கெண்டுகள் துள்ளி ஆகாயத்திலே தாவவும், இளங்கன்று
கள் விளாந்திறவடி வள்ளைக்கொடியைக் குதட்டுகின்ற தடங்கூழ்ந்த மகநாட்ட ரசன்
வல்லோருக்குந் தாயைப்போன்றவன், மிக்க நகைத்தன்மையுடையவன்; தானருபெ
ன்னும் பெயருமடையவன், துன்பமகன்ற மனதிலே பொருந்திய தருமசிந்தனைய
யுடையவன். ஏ - று. (உச)

அன்ன மருட்டு கடைக்கற்பி னுன்ற மனைவி யம்பிகையும
பொன்னை வெள்ளி தனைமருட்டும புருதியமைந்த வமைச்சர்களுந்
தன்ன துடனு முயிருமெனத் தக்க மரபால் வழியொழுந்
வின்ன லறசசெங் கோலோச்சி யிருந்து மகிழும் காலத்தில்.

(இ - ள்.) அன்னத்தை மயங்கச்செய்யும் நடையையும் கற்பின் மேம்பாட்
டையுமுடைய மனைவியாகிய அம்பிகையென்பவளும், பொன்னையும் வெள்ளியையு
மயக்கிய மனமமைந்த மந்திரிகளும், தன்னுடைய உடலும் உயிருமென்று சொல்லத்
தக்க முறைப்படி நீதிவழியையொழுகவும் துன்பமகலவும் செங்கோல் செலுத்திக்
கொண்டு களிப்புற்றிருக்கும்காலத்தில். ஏ - று. (உடு)

பெற்ற குரவன ரனைக்குறித்துப் பிதிரர்க் கூட்டு நாளெய்த
முற்ற வுணர்ந்த வசிட்டனையு முழுத்த தவளத் திரிதனையு
மற்று முயர்ந்த முனிவரையும் வருவித் தான்மற் றவரோடுங்
கற்று மிகுந்த கிருச்சமதன் கலந்து கலைப்போ ராற்றினான்.

(இ - ள்.) பெற்றதற்கை நீமித்தமாகப் பிதிரர்க்கு உண்பிக்குந்தினம் [சிராத்
தநாள்] வரவும், முழுவதுமுணர்ந்த வசிட்டமுனிவனையும் முழுமையாகிய தவத்தை
யுடைய அததிரிமுனிவனையும், அவரல்லாத உயர்ந்த பிறமுனிவர்களையும் வருவித்
தனன். அவர்களுடன் (தூலகளைச்) கற்றுமேம்பாடுற்ற கிருச்சமதமுனிவன் அளவளா
ஸித் சாத்திரப்போர் செய்தனன். (உஊ)

வாழி நேற்ற வத்திரியல் வாதின் வெல்ல மாட்டாது
சாத லனைய கொடுங்கோபத் தழல்கொப் பினிக்க வெதிரநோக்கிப்

கிருச்சமதருபதேசம்பெற்றபட்டம்

பேதை நினது பிறப்பினையும் பெருமை யனைத்துஞ் சுடுகடுநீ
யோது முனிவன் மகனல்லையுருக்கு மாங்கள் மகனென்றான்;

(இ - ள்.) சாஸ்திரவாதத்தாலெதிர்த்த அத்திரிமுனிவர் அங்காதிவேஷத்தில் வல்லபயில்லாமல், திறப்பினையேகொண்ட கொடிய கோபாக்கினியானது கொடபுனிக் கொடுபார்த்து, அறிவில்லாதவனே! உன் பிறவியையும் உன் பிரபாவங்களையும் சுடுகடு ; நீ சொல்லிய சலிமுனிவர் புதல்வனல்ல. உருக்குமாக்கதனென்னும் மன்னலன் மகனென்றுகூறினர். எ - று. (உஎ)

இந்தச் சபையி னுடங்கிருத்த லெலா தெங்க ளோடொப்பச்
சுந்தைக் கினிய பூசையுஞ் செய்யக் கூடா தெழுந்தொல்ல
யந்தப் புடையே குதியெனறே யழன்றத் திரிகை மறித்துரைப்பச்
சந்தப் பொடியி னெனிர்மேனித் தவளுசால் கிருச்ச மதன்வெகுண்டு.

(இ - ள்.) நீ இந்தச் சபையினுவிவருத்தல் கூடாது, எங்களுட சமான மாச மனத்திற்கினிய பூசையையுஞ் செய்யக்கூடாது. வினாவில் அந்தப்பகத்திற் செல்லக்கடையென்று கோபித்து, அத்திரிமுனிவன் கையை மறித்துச்சொல்ல, சந்தனப்பொடியாற் பிரகாசிக்கின்ற திருமேனியையுடைய தவமிருந்த கிருச்சமமுனிவன் கோபித்து. எ - று. (உஅ)

விழிகள் சிவப்ப விதழ்துடிப்ப விளங்கு புருவ துதலேற
வழிவு மருவிப் பெண்சிலரங் கஞ்சி யகல மூன்றுவரும்
பொழிகட் டமுலா லகிப்பானபேறு பொங்கி பெழுந்து சபையன்னிற்
குழிய வசிட்டன் முதலான குழுவி னோம்மு விதுசொன்னான்.

(இ - ள்.) கண்கள் சிவக்கவும், உதடு (படபடெனத்) டுக்கவும். பிரகாசிக் கின்ற புருவமானது நெற்றியிலேறவும், அறிவுகாலஞ் சுப்பவித்ததென்று அங்குள்ள சிலர் பயந்தோடவும், திரிலோகங்களையும் சிந்துகின்ற கண்ணினெருப்பால் அழிக் கின்ற உருத்திரமூர்த்திபோலக் கோபித்தெழுந்து சபையிற்குடியுள்ள வசிட்டர்முத லிய முனிவர்கூட்டத்தின் முன்னின்று இக்கணச் சொல்கின்றான். எ - று. (உக)

அரசன் மகன்யா னலனீயி ராமா னத்தா லவமதித்தீர்
பாவு தவத்துக் கனியென்பான் பால னானேன யானக்கால்
விரலி யிருந்த நுமமைபெலாம் விழித்துப் பார்த்து முனையிடுத்துச்
சுரர்கள் வியப்பப் புகழ்நடுவே நென்று துணுகுகென் றேகனான்.

(இ - ள்.) யான் (உருக்குமாக்கத) அரசன் புத்திரனல்லேன் ; நீங்கள் அவ மானத்தால் (என்னை) அவமதித்துரைத்தீர்கள். துதிக்கத்தக்க தவத்தையுடைய கவி முனிவனென்பவனுக்குப் புத்திரனாய் பிறந்தேன். யான் பிற்காலத்தில், கூடியிருந்த உங்களையெல்லாம் கணதிறந்து பார்க்குருன்னரே யழித்தத் தேவர்களளிக்கக் கீர்த் தியை நிலநிறுத்துவேனென்று வினாந்து சென்றனன். எ - று. (க௦)

மிகுந்த கோபந் தணியாமை வேகக் கொடும்போ யின்றானே
மூகுந்தாய் மிகுந்த தூர்த்தாயென நமனே வாடுவன் பிதாயாரே
நிதழ்ந்த துள்ள படியிங்கே நிகழ்த்து வாயென் றுள்முருந்தை
நெகிழ்த்து நெஞ்ச நடுநடுங்கி நிகழ்த்த படியே யுரைசெய்தான்.

(இ-ன்.) அதிகரித்த தோட்டமடங்காமல் விரைவோடுசென்று தன்னைப்பெற்ற
நாயை (நெருக்கி) முருந்தாய்! மிகக்காமமுடையவனே! என்முன்னே வருக. எனக்
குத் தந்தையாவன்? நடத்தை உள்ளபடியே கூறுவாயாகவென்றான். முருந்தை
(அதனைக்கேட்டு) மணத்தளர்ந்து நடுங்கி நடந்த விருத்தார்த்தத்தையே (உண்மை
யாகச்) சொல்லினன். எ - று.

தூர்த்தை - காமமேலிட்டாற் பலனாயும் புணர்பவன். (கூ3)

வேறு.

மிருக வேட்டையின் மேலிய வருக்குமான் கதனீர்
பருக வந்தனன் படியிலா வழுகுண்டவனுக்
குருக யுனறனை யுயிர்த்தனே னுண்கணர்க கார்வம்
பெருகி னிசையா நொழுதால் பேசிய முறையால்.

(இ - ன்) மிருகவேட்டைக்காகவந்த உருக்குமாங்கராசன் (இவ்வாச்சிரமத்
திறகு) நீர்பருகும்படி வந்தனை (அவனுடைய) ஒப்பிலாத தேகப்பொலிவைப்பார்
தது மனமுருகி, மையூட்டிய கண்ணையுடைய மாதாளுக்கு ஆசையதிகரித்தால்
மணஞ்செனாவழி நடக்க நீதிதூதகரிற் சொல்லியமுறைப்படி, (அவனைக்கூடி) உன்
னைப் பெற்றேன எ - று. (கூஉ)

எருப்பின் மைந்தனே யுள்ளவா ஸ்துடுவன விளம்ப
நெருப்பின் மேலொரு நெருப்பினை நெடிதுபெய் தாகுருப்
பொருப்பு நோதவன புகைநதுபுள றினறுக ராத
வருப்ப மாவனத நிலநதையா குகவெனச சபித்தான்.

(இ - ன்) ஆசையையுடைய மகனே! உள்ளவகை யிதுவென்று (முருந்தை)
கூறவும், நெருப்பின்மேலே வேறொரு நெருப்பை மிகுதியாகப் பெய்தாற்போல,
மலைபோன்ற (பெருந்) தவதையையுடைய கிருச்சமசமுனிவன கோபித்து, பறவைக்
கூட்டங்களுண்ணாத துன்பமையுடைய வனதில இவரதையாருகவேன்று சரபமிட்
டனன். எ - று. (கூக)

ஒடுங்கி நின்றதா யொருமக னுரைக்கமை கேட்டு
நெடுவகு ணத்தவ தாயென நினைந்திலே யென்றை
நடுவகச செயதனை யாதலி னீயுமுண் னெடுங்கக்
கொடுவகு ணசசிறுந கூடுக நின்கடுகனச் சபித்தான்.

(இ - ன்) அடக்கிநின்ற முருந்தையென்னுந் தாயானவன் ஒப்பற்ற தன்
மைத்தன்குறிய சாபமொழியைக்கேட்டு, மிக்க நற்குணமுடையவனே! என்னைத்
தாயென்று கருதினயிலே நடுக்கமடையச் செய்தனை யானபடியால், நீயும் உள்ள
நடுவகுப்படி, உனக்குக் கொடுமைமாயிய குணதையையுடைய சிறுமைத்தன்மை வருக
வென்று பிரதிசாபம் தந்தனன். எ - று. (கூச)

கலந்தை வந்தொளிர் முலையவன் கடுஞ்சா பத்தா
லிலந்தை வந்தெழு வனத்திலுட யிலந்தையா யிருந்தான்
வலந்தை வந்ததோண் மன்னவன் மகன்முடியைக் குறித்த
நலந்தை வந்தமா தலனுள நாணியங் கிருந்தான்.

(இ - ன்.) ஆபரணமணியப்பெற்றுப் பிரகாசிக்கின்ற குசங்கையுடைய முருந்த யென்பவன் தன்னையணுய சாபத்தால், இலந்தைகள் முனையுண்டிலே இலந்தைமரமாயிருந்தான். செத்திப்பொருந்திய தோள்கள் பொருந்திய உருக்குமாற் கதனுடைய புதல்வனுனமையகீகருதி, நன்மைபொருந்திய பெருந்தவத்தைச்செய்த கிருச்சமதமுனிவன் மனதில் வெட்கங்கொண்டு அவ்விடத்திலிருந்தான். ஏ - று. (௧௫)

அழிந்த மானத்தின வாழ்தலி னுக்கையை யொறுத்துக்
கழிந்து போதலே நன்றெனக் கருதிடு மளவில்
வழிந்த மாமத முகத்தவ னருளின்வா னவக்குப்
பொழிந்த தேனெனப் புரந்தரன் மகனெனக் கேட்டான்

(இ - ன்.) அழிந்த மானத்துடன் வாழ்வதைக்காட்டிலும் உடலாவெறுத்து இறந்துபோவதே உத்தமமென நினைக்குங்காலையில், மதமொழுகும் யானைமுகத்தை யுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளால், தேவர்களுக்குச் சொரிந்த சேன்மாரி போல, இந்திரன் மகனென்று சொல்லக்கேட்டான். ஏ - று. (௧௬)

சிறிது சிந்தையைத் தேற்றின வவமதி ரெய்த
வுறுவ ராதியோ ரனைவரு முற்றடி வணங்க
மறுவி னல்வரம் பெறுகுது மெமைதித் தந்தக்
குறுவ னத்தினை விடுத்தொரு கொடுவன மபித்தான்.

(இ - ன்.) மனதைச் சிறிதுதேறச்செய்து அவமதித்த முனிவர் முதலான வர்களெல்லாரும் பொருந்திப் பாதங்கொப்பணியும்படி, சூற்றில்லாத கல்லவரத்தை யடைவோமென்று யோசித்து, அந்தச் சிறுவனத்தைவிட்டு வேறொரு பெரிய வனத் தை யடைந்தான் (கிருச்சமதமுனிவன்) ஏ - று.

கொடுவனமென்றதால் புவி சிங்க முதலிய துஷ்டயிருகங்கள் சஞ்சரிக்கும் பொருவனமெனக்கொள்க.

தேற்றினன் - முற்றெச்சம்.

(௧௭)

இதுமு ருந்தையின் சரிதமென் றிதழ்முருக் கவிழ்த
பதம மென்மலர்ச் சேக்கையான் பகர்ந்தான் செய்ய
மதம லர்த்திரு மார்பினின் றகற்றிமண் போந்து
முதத வம்புரி வியாதனு முனிவரன் மகிழ்.

(இ - ன்.) இதுவே முருந்தையென்பாளுடைய சரித்திரமென்று, செவ்விய ரீதொழுஞ் தாமரைமலரில் வசிக்குந் திருமகளை மார்பினின்று விலக்கிப் பூமியில் வந்து முதிர்ந்த தவத்தைச்செய்த வியாதனென்னும் பெயரையுடைய முனிசிரேட்டர் மெழும்படி, இதழ்கள் கட்டவிழ்த்த மெல்லிய தாமரைமலர்ச் சேக்கையையுடைய பிரமதேவன் கூறினன். ஏ - று. (௧௮)

சீர்தி யைங்காழ் கினியமந் தூவுப தேசந்
தந்தை தந்திட முருந்தைத் தன் னுய் பெற்ற துரைத்தா
மந்த மெய்த்தவன் வரம்பெற லறிகெனப் பிருகு
கந்த ரம்பெறு சோமகாந் தனுக்குரை தொகுப்பான்.

(இ - ள்.) எந்தையாகிய ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு இஷ்டமாகிய மந்திரோபதேசத்தை முருந்தைமகனாகிய கிருச்சமதமுனிவன் தந்தையாகிய கவிமுனிவனார் செய்யப்பெற்ற வகையைக் கூறினோம். அந்த உண்மைத்தவத்தையுடைய கிருச்சமதமுனிவன் வரம்பெற்றதையும் அறிவாயாகவேன்று பிருகுமுனிவர் அழகுபெற்று விளங்குஞ் சோமநாதராசனுக்கு உணர்ச்செய்வார் எ - று.

கிருச்சமதருபதேசம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆதித் திருவிருந்தம் - ௧௬௩௬

கிருச்சமதர் வரம்பெறுபடலம்.

உலகங்க ளனைத்து நொடிச் சூழான முண்டாக் கியவெஃம் பெருமானாற தூள், பலவுச் தெனிகின் நகிருச ரமதன் படருத் தவனுத் தவரத் திணையு, மிலகும் படிசொல் லுகவேன் றுதவ வெழிலா ரும்வியா தின்வினா வலுராம், மலாமெல் லணையான மகிழ்சூர் தவன்முன் வரம்பெற்றதுமோ தவலித் தனனே.

(இ - ள்.) உலகங்களெல்லாவற்றையும் கொடிச்சூழன்னர்ப் படைத்த எம் பெருமானாலுறைய தலையையான பலதூல்களையுச் செளகிந்த கிருச்சமதமுனிவன் (தவவானு)சென்று, அவன்பெற்ற வரத்தையும்விளக்கும்படி சொல்லவேண்டுமென்ற, தவத்தின் அழகுவிளக்கும் வியாதமுனிவர் வினாவை, அம்மெல்லிய தாமரைமலரணையையுடைய சதுமுகக்கரிமிருத்து, அவன் வரம்பெற்றதையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினன். எ - று. (க)

பழிமல் கியகா னமொழித் தபலே படுகா னமதித் தகிருச்சமதன், வழிதன் மதுமல் லிகைமுல் லையின டையிலேக் கொடியா தனிபந் தரிமும், பொழிதும் புதுமா மலரோ டைகளும் பொங்கும் புனல்வா வியும்வேள் விமறை, மொழியும் படிசெய் யுமுனிக் கணமு முடிவா னவரவாழ்க் கையு நோக் கினனே.

(இ - ள்.) பழிமிருத்த வணத்தை விடுத்து, சமீபத்திலே பொருந்திய (பெரு) வணத்தை யடுத்த கிருச்சமதமுனிவர், குளிர்ந்த தேன்சொரியும் மல்லிகையும் மூல்லையும் இனமைதங்கிய இருவாட்சிக்கொடியும், குருக்கத்திப் பந்தரிட்டபொழிலும், அன்றலர்த்த பெரிய மலரோடைகளும், பொங்குகின்ற நீரையுடைய தடாகங்களும்; யாகங்களே வேதங்கூறிய வகையாகச்செய்யும் முனிவர்கூட்டங்களும், கிரீடமணிந்த தேவர்களுடைய இருக்கையுங் கண்டனன். எ - று. (உ)

அங்குத் தமர்மா தவர்தம்மையடுத்தவர்தா டொழுவாங் கவர்நல் வாவேற, நிற்குத் திருவென் னமகிழ்த் துதின மெழிலார் புனியின் வலமா னபதந், தங்கும் பெருமெல் லிரனுள் மியொரு தந்தப் பெருமா னுருவங் கருதி, முங்கும் பெருமையந் துமடக் கிமனு மொழிகின் நனன்முத் துதவத் தினெழும்.

(16-சு) துணைவேந்தர் பொருத்தியமர்ந்த பெருந்தகவிரை பற்றை அந்நகர பாதகங்களைப் பணிபுரையுமாறு அங்களை நல்காமைக்கொருங்கு இவ்வீட்டிற் பொருத்தியிருக்கவென்று உத்தேசித்து, நாடோறும் வலப்பாத்திற்பொருத்தியினை விடுபெருவியைப்பெய்யியிலான்றி, ஏகதந்தராகிய கணேசம்பெருமானுடைய திருநெல்வத்தை மணலில் தியானித்து, துன்புடையும் ஐயொழிவையுமடக்கி முதிர்ந்த நகரதுடன் மக்திரத்தைக் கணிக்கின்றனன். ஏ - ரு. (க)

[illegible]

(தி - ஈ.) ஆயிரந்தேவருடங்களுக் கொழுமுறை கண்ணிமைத்து, அக்கிருச் சமதமுனிவன் இவ்வகையாகப் பதினையாயிர வருடங்கள் எவ்விடத்திலுந் தவார்களினி யானது எழுத்து, மலைபொருத்திய குசங்களை யுடைய தேவலோகத்துள்ள அரம்பாஸ் திரீகனும், ஒப்பற்ற தேவர்களும் அசுரர்களும் யாவரும் கீர்பொருத்திய குளிர்ச்சிவாய் நீத கங்கையும், பெரிய (கற்பகச்சோலையும்) வினங்கிச் சுடும்படி, தவஞ்செய்து கொண் மருக்கையில். எ - று.

விழிவிடுதலென்பது கண்ணைவிட்டு இமை விடாகல்.

மணவாக் குறுகா யழுமெட். டரிய வளர்பே ரொளியாய்ப் பரிபூ
ரணமா, யினமா மலர்தூ வியிறைஞ் செயுன தியானென் னுமகந் தையி
ரித் தெனதூர், தனதே யெனுமெய் யடியா ரவரே தாமா கியிருந் தனீரா
யகனூர், நனவே யவனுக் குவரம் புரிய நகுபே ரருளா லெதீர்நண் ணின
ரே.

(தி - ன்.) மனமும் வாக்கும் பொருந்தியகாயமு மெட்டுதற்கிய வளர்கின்ற பேரொளிப் பழிம்பாய், எங்கும் நிறைவாய், கூட்டமாகிய சிறந்த மலர்களா னருச்சித் துப் பணிந்து,வனத யானென்னும் அகந்தையையொழித்து,(பரிபூரணவியாபகத்தால்) என்னுடையதுத் தன்னுடையதே யென்னும் உண்மையடியவர்களே தாமதி விளங் கும் விநாயகப்பெருமான், அக்கிருச்சமதமுனிவனுக்கு ணவிலேயே வரமளித்தருள், களிக்கத்தக்க பேரருளோடு எதிரே பொருந்தினர். எ - று. (இ)

காலக் கதிர்தோட்டியுக்குத் தனியாகத் திருமேனியும்வாரச்செய்து, மாலைக் குவனப் பம்மாந் புண்ணை மலிசுக் குமமா திமட்டித் துமிரு, சிலப் பனிநீரினனாத் தநறுத் தேர்வப் பியதோ லொருபத் துமிரு, பாதுகொள்ளித் தியும்புத் தியும்வெண் பாலொத் திடுசித் கருவ வரகாழும்.

(தி - ன்.) காலையிலுதயஞ்செய்யுஞ் சூரியர்கள் ஒருநோடிய ருதயமானுற் போல ஒளிவிடச் சிருமேனியும், தாமனாயாகிய மெல்லிய மலர்மானைக்கு அழகுபொருத்திய சிருமார்பும், வாசியக்க குங்குமப்பூமுதலியன சேர்த்துமிக்கபுனிதமாகிய பனி நீரிலரைத்த வாசந்தத்திய தேய்வனைப்பூசிய ஒருபது சிருத்தோன்களும், இருபக்கக் கையிலும் பொருத்திய பிரகாசிக்கின்ற சித்திதேவியாரும் புத்ததேவியாரும், வெள்ளிய நெயர்நெயர் கல்ல சித்தவாகனமும், ஏ - மு. (க)

அனகா தமதம் தியோய்யா ஸ்ரீமாத் திருமேனிபா மெனினி கிபி
நிலமா திரமென் குகிமிர் தெனினி கிபிமர் திருமேனிபா மெனினி கிபி
மகிபா மிபிபின் தெனினி கிபிபின் மாய்க்கா ஸ்ரீமாத் திருமேனிபா
ததன் ஸ்ரீமாத் திருமேனிபா மெனினி கிபி

(இ - ன்.) அனகின் திருச்செவியும், (பரஞானம் அபரஞானமென்றும்) இரு
மதத்தைச் சொரியும் திருமுகமும், அழகுபொருத்திய திருவேகத்தமும் வளங்கும்படி
பூமியும் திசையுமெங்கு சிமிந்து பிரகாசித்தது வினங்கும் திருமேனியின் காந்திபில், நட
சத்திரம் சந்திரன் இவற்றின் பிரகாசமானது சூரிய வொளியால் நசித்தாற்போல, விள
ங்கும் திருச்சமதமுனிவன் அழியாத தன்னுடைய நல்ல காந்தியானது நசிக்கும்படி,
எதிரே யெழுந்தருளிய கணேசப்பெருமானைக் கண்கள் விழித்தது பொருந்தப்பார்த்த
னன். எ - று.

(எ)

ஒளியா லிறைவன் திருமே னியெழில் யாதாந் தெழியா விழிகு
சவுனா, தெளியா திதுவென் னெனமம் மர்தொடு தியானித் தவுனத் துவி
நா யகனா, யளியோ டெதிர்தோக கிடயார்வித் கிணமிங் கணுநுந் ததுதிர்
த் ததுசெய் தவமு, பெளியென் வயினமுந் தவிருந் கருணை யிசைவித்
தருமெம் பெருமா னெனலும்.

(இ - ன்.) பிரகாசத்தினால், இறைவராகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருமே
னியின் அழகுமுழுவதும் தெரியாமல் கண்கள் கூசவும், மனத்தெளியாமல், இஃதென்
னென்று மனமயக்கங்கொண்டு, தியானஞ்செய்த உன்னத்திலே விநாயகக்கடவுளை
அன்புடனெதிரே தெரிவித்தது, ஒரிடையூறு இப்பொழுது சம்பவித்தது. அதனை யொ
ழித்து, அடியேன்செய்த தவமு என்னிடம் மூற்றும்பயன்பெறப் பெருங்கருணை
யைக் கிருபைசெய்தருள். எம்பெருமானே ! என்று கிருச்சமதன் யாசிக்கவும். எ - று.

வெளிநகன் வினைசுந் தவெழுந் தபிரான் மிருபே ராளுக்கார் துமெ
ய்ஞ்ஞா னவிழி, யளிர்க்கத் தளரவுந் தகிருச சமத னனபோ'மெழுந் தப
ணிந் துமறைந், கொள்கிருந் திருபே னியெனகன் னெதிரே யொளிர்வித்
தனனென் றுளநெக் குருகித், துளிக் கும விழிநீர் கன்பார் துலித் துகண்
மாந் திடநின் திதுதொ ல லுவனா லு.

(இ - ன்.) பகிர்முடித்திலே தீவினைச்சம்பந்த மகலவெழுந்தருளிய கணேசப்
பெருமான் மிகப்பெருங்கருணை மிகுந்து, உண்மையாகிய ஞானகேதலிரக்கொடுத்த
ருன், மனதளர்ச்சியடைந்த கிருச்சமதமுனிவன் ஆசையுடனே யெழுந்துவணங்கி,
தேவர்களுக்கும் காணமுடியாத திருமேனியை என்னென்னுக்கெதிரே விளங்கச்செய்த
தனரென்று, மனங்கொடுத்துருகி, துளிகின்ற கண்ணிர்த்துளிகள் பரவிப்பூமியிலுள்ள
துளியை யகற்ற, (எதிர்) நின்று இதனைச்சொல்கின்றனன். எ - று.

வணக்கண்ணுந் தரிசிக் குடியாது வருந்திய கிருச்சமதன் கணேசப்பெரு
மானைக் கொஞ்சப்பட்ட ஞானக்கண்ணால் அவர் திருமேனியைத் தரிசித்து வணங்கித்
துதிப்பாணியினுணைப்பது கருத்தது.

நித்தியமாய் நின்மலமாய் நிர்த்துண்மாய் நீதொர்வியாய்த்
தத்துவமாய்த் தத்துவத்துக் கப்பாலா யப்பாது

கத்தகன் மான் வரும்பொருளே நீயடியேன்
கத்த முயல்பத திருக்காட்சி தக்கையே.

(இ - ள்.) கத்தியாரியும், கண்மலமாகியும், நீர்க்குணனாகியும், நீயடிவெண்
படியும், தத்தவமாகியும், தத்தகத்தகப்பாலாகியும், அதற்கப்பாலும் அத்தகத்தக
பெய்யொருளே! தேவரீர் அடியேனுடைய மணங்களிற்கும்படி திருக்காட்சி கொடுக்க
வாணளிரே! ஏ - று.

கத்தியம் - எக்காலமுமுண்மை. நின்மலம் - மலரகிதம், நீர்க்குணம் - துண
ரகிதம். (௪௦)

சுண்ணா மத்பர் தபங்குஞ் சடாதாரி
யுண்ண ரமுதே யுலவாச் சுகக்கடலே
விண்ணோ ரவியாத் வித்தகா நீயடியேன்
கண்ணாக் காணுமா காட்சி கொடுக்கனையே.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரன் பிரகாசிக்குஞ் சடைமைத் தரித்தவ
னே! உண்ணத்தக்க அருமையாகிய அமுதமே! அழியாத [நித்திய] அகசாயமே!
தேவர்களுஞ் சண்டறியாத ஞானசொழுப்பே! தேவரீர் அடியேன் தரிசிக்கும் வளை
யாகக் காட்சிகொடுத்திரே? ஏ - று.

ஜடாதாரி என்றது வடமொழிப்பிரயோகம்.

காணுமாறு என்றது காணுமா வெனத்தொக்கது.

(௪௧)

ஆக்காமே யாக்கி யளியா தளித்தெவையும்
போக்காமே போக்கிமலம் பொன்றுவித்து மொன்று னுந்
தாக்காது வின்ற தனிமுதலே நீயடியேன்
வாக்காரக் கூறுமா வந்தெதுரே நின்றனையே.

(இ - ள்.) படையாமலே படைத்து, காவாமலேகாத்து, எவற்றையும் அழி
யாமலே யழித்து, மலசம்பந்தத்தைப் போக்கடித்தும், ஒன்றாலும் தொடரப்படாமல்
[அதிதப்பட்டு] நின்ற ஒப்பற்றமுதல்வனே! தேவரீர் அடியேன் வாயாரசுக-லும்வகை
யாகவெழுந்தருளி எதிரே நின்றருளினிரே. ஏ - று.

“ஆக்காமேயாக்கி யளியாதளித்தெவையும் போக்காமே போக்கி” என்றது, சிந்
தனை மாத்திரையானே சிருஷ்டி திதி சங்கரரங்குஷச் செய்பவனெனக் கூறியதாம்.()

என்று சிருச்சமத னேத்தெடுப்பத் தேனெழுநாய்
கொன்றை யலங்கத் குழகன் முடிதுளக்கி
யெய்ன்று தவத்துக் குவந்தோ மினிவரங்க
ணன்று கிளத்தி நனிதருது மென்றனாலும்.

(இ - ள்.) என்நிவவகையாகக் சிருச்சமதமுனிவன் தோத்திரஞ்செய்ய, தேன்
சொரியுங் கொன்றைமலர் மாலையணிந்த விநாயக்கடவுள் சிரமசெத்து, பொருந்திய
புண் தவத்திற்கு மணங்களித்தோம். இனி (17) பண்டிய) வரங்களைச் சொல்லுக. மிகுதி
பாகக் கொடுப்போமென்றனர். (௪௨)

கிருக முதுகிற் சிறந்த மகளிரெயி
மகை நெடும்பக வமல னாநன்கேளாப்

பொங்கு முழுவதும் புணரிப் புணையானுள்

செவ்வகை குவித்துத் திருந்தவிது கூறுவான்.

(இ - ன்.) சிங்கத்தின் முதுகிலே மேம்பட்ட (சித்திபுத்திகளென்னுள்) தேவீ
மாருடன் அவ்விடத்திலெழுந்தருளிய மலர்தெராகிய விராயகக்கடவுளுடையதிருவரு
ளின் றிறத்தைக்கேட்டு, அநிகரிக்கின்ற விடாதுதொடர்ந்த அன்புக்கடலுக்குத் தெப்ப
மான கிருச்சமதன் செவ்வியங்கையைக்கூப்பித் திருத்தமாக இதனைச் சொல்வானாய்
னான். எ - று.

உழுவல் - விடாதுதொடர்தல். உழுவலன்பு என்பன வாதியிற்காணக.

தேவா - செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். (கச)

காண்டல் கருத லுளாயிவற்றும் காணையைக்

காண்டல் கருத லுளாயானுள் கண்டேற்றது

வேண்டும் பொருளின்னு முண்டே விமலாநீ

வேண்டுகே னும்மருளைத் தள்ளாது வேண்டுகன்.

(இ - ன்.) தரிசித்தல் சிந்தித்தல் கூறுதலென்னு மிவற்றும் நரிசிக்கடியா
தேவரீனாத் தரிசித்தலானும் சிந்தித்தலானும் துதித்தலானுள் தரிசித்த அடியேனுக்கு
விரும்பும் பொருள் பின்னுமொன்ற எதோ 'நன்மல சொரபியே! தேவரீனாவென்று
கிகேன. தேவரீர் திருவருளைத் தள்ளாமல் வேண்டுகேன். எ - று.

வேண்டுகேன் - இதில் கு சாரியை. வேண்டுகேனென்பது பொருள்.(கரு)

எண்பத்து நான்கு நூ றுயிரமா வியல்பிறப்பிற்

பண்புற்ற மாவிட மாம பவமரிது மானிடத்து

மென்பெற்ற நாலவருணத் திபைநதிலே தரிதவற்று

ணன்புற்ற வந்தனராய் நண்ணுவது மரிதாமால்

(இ - ன்.) எண்பத்தான்கு லட்சமாக விடல்வென்ற பிறவியின் அழகுபொருந்
திய மானுடமாகிய பிறவி (கிடைப்பது) அரிது. மாறுடப்பிறவியிலும், எண்ணுதல்
பெற்ற (பிராமணாதி உத்தம) நான்குலத்திற் பொருந்துத லரிது. அவற்றுள்ளும் யாவ
ரும் நண்புகொண்ட வேதிவராகப் பிறப்பதும் அரிதாகும். எ - று.

எண்பத்துநான் கு நூ றுயிரம் பிறப்பு என்றதை,

“ஊர்வ பதினென்று மொன்பது மானுடம்

நீர்ப்பறவை நாற்காலோர் பப்பத்து—சீரிய

பந்தமாந் தேவா பதினான் கயன்படைத்த

அந்தமில்லாத தாவரநா லெந்து.”—எண்பதனுணதிக.

என்பெற்ற நாலவருணமென்றது, அதுலோம பிரதிலோம அந்தரான விராத்
தியென்னு மித்திறத்தோனா வில்லக்கி உயர்குடியாகிய பிராமண கூத்திரிய வைசிய
கூத்திர வருணங்களை யுணர்த்தியதென்க. (கக)

அந்தணரு ளாயிவருடைய ராதஸி ததிலருளுஞ்

சிந்தைமகி முனுட்டானஞ் செய்யுநரா குவதரிது

சிந்தைமகி முனுட்டானஞ் செய்பவருட் டிரிவிதமாம்

பந்தமறச் சிவஞானப் பற்றுடையா ரரியர்களே.

(இ - ன்.) வேதியர்களிலும் அறிவுடையவரசரன் தருகை. அறிவுடையவர்களிலும் மனமிகுந்தக்க அதுட்டானஞ் செய்வவராதலுமை. மனமிகுந்தக்க அதுட்டானஞ்செய்வருள்ளும் மூவகைத்தாகிய பந்தங்களும்படி சிவஞானப் பந்தடைபவர்கள் வரியவர்கள். எ - று. (கஉ)

அத்தகைய சிவஞான மடிகடிரு வடியினுறும்
பத்தியினு வதையன்றிப் பயில்வேள்வி தவந்தான
மெத்திறத்த முயற்சியினு மெய்துவதில் லாமையினுல்
வித்தகனின் மலர்ப்பதத்தில் வீடாத வன்பருள்க.

(இ - ன்.) அவ்வகைப்பட்ட சிவஞானத்தைத்தேவரீர் திருவடியிற் பொழுத். தும் பத்தியினு லடைவதல்லாமல், செங்கிற்ற யாகம்-தவம் - தானம்-எவ்வகைமுயற்சி முதலியவற்றானும் அடைவதில்லாததனால், ஞானசொருப்யே! தேவரீருடைய தாம் மைமலர்போன்ற திருவடியில் அழியாத அன்பினே அடியேனுக்கு அருள்புரியவேண்டும். எ - று.

திருவடிப்பத்தியினாலேயே சிவஞானம் வருமன்றி யாகமுதலிய பலமுயற்சியானும் அஃசெய்தாதென்பார் "சிவஞானம் * * * எத்திறத்த முயற்சியினு மெய்துவ தில்லாமையினால்" என்றார். (கங)

எம்பெருமா னித்தலத்தி லெழுந்தருளி யெஞ்ஞான்று
மும்பர்முத லனையோர்க்கு முலப்பவாம் வழங்குகிக
நம்பியபுட் பகவானமும் புட்பகமா நகருமென
விம்பரினிவ் வனத்தனக்கு மிந்நகர்க்கும் பெயருறுக.

(இ - ன்.) எம்பெருமானே! தேவரீர் ஏக்காலமும் இவ்விடத்திலெழுந்தருளியிருந்து தேவர்முதலிய வெல்லோருக்குக் களிப்பெய்த (வேண்டிய) வரங்களை (வேண்டியவகையே) கொடுத்தருள் புரிக மேன்மைதங்கிய புட்பகவானமும் சிந்தக் புட்பக நகருமென்று இவ்வுலகத்தில் இவ்வனத்திற்கும் இந்நகரத்திற்கும் (இதுமுதல்) பெயருண்டாகுக. எ - று. (கக)

தேவர்முனி வரசுரர் சித்தர்கள்சாத் தியர்முதலா
யாவர்களு மென்வழியி னெனதானை கடவாமை
மேவுவதும் வேண்டுகென விழைந்திரப்பப் பொன்னாழற்
பூவலங்கள் மணிமார்பிற் புண்ணியன்மற் றிதுபுகழும்.

(இ - ன்.) தேவர்கள் முனிவர்கள் அசுரர்கள் சித்தர்கள் சாத்தியர்கள்முதலிய வெவர்களும், என்வழியில் என்கட்டளையைக் கடவாமற்பொருந்தவதும் வேண்டுகென்று விரும்பி யாகிக், பொற்கொன்றைமலையாமாலையாகவணிந்த அழகிய மார்பையுடைய புண்ணிய சொருபியாகிய கணேசப்பெருமான் இவ்விதஞ்சொல்கின்றனர். எ - று.

ஞாமூல் - குஞ்சுமலர்க்குங் கொன்றை மலர்க்கும் பெயராயிருப்பினும் பொன்னாமூலென்றதனால், பொற்கொன்றை யென்றும். இது சரக்கொன்றை. (உ0)

இக்கிரே தாயுகத்தி னிந்நகரூம் புட்பகமா
மிக்கதிரே தாயுகத்தில் விளங்குமணி பூரகமாந்
தொக்கதுவா பரயுகத்திற் றுரிசுகற்றும் பானகமாம்
பக்கவெழிற் கலியுகத்திற் பத்திரக மாகுமால்.

(இ - ள்.) இந்தக் கிரேதாயுகத்தில் இந்த நகரமானது புட்பகநகரமாம். மேம்பட்ட கிரேதாயுகத்தில் விஷ்ணுநின்ற மணிபூரகநகரமாம். நெருங்கியதுவாயுகத்தில் சூற்றமொழிக்கும் பாணகநகரமாம். குறைந்த அழகுடைய கலியுகத்தில் பத்திரகநகரமாம். எ - று. (உச)

நற்றவநீ விழைந்தவெலா நகலினமுன் பாற்சிறுவ
னறமலிர மிகுவலி போ டாநெருவா ளரியினையி
மறையரா லழியாத வரதனினைய நமகடியன
புறறவனா பொருவனுறு மோங்குநம தினனருளால்.

(இ - ள்.) நலவததைதையுடைய கிருசசமதமுனிவனே! நீ விருமபியகற்றையெல்லாம் கொடுத்தோர் உன்னிடத்திலே ஒருசிறுவன அறமலிராதபெருவலியுடன், சிவபெருமானுடைய ஒருபாணததாலல்லாமற் பிரதாப நெருவாத உரமுடையவனாய், நமமுடைய நெருவடி பகதியுடையவனாய், நமது மிக்க இனிய திருவருளால் ஒருபறவனாகப்பிறப்பான எ - று

அறம - துன்பம் - ஆறநிலாவலி யென்பதற்கு மிக்க வலியென்க. (உஉ)

கேடறு

பெருந்திறன மகனா மாதப பெலியினு தினக்குந் தோததி
திருந்தழ வுலககு அண்டாந் திருசுக்கு முனிவ நபமைப
பொருநதுகா ரியங்க டமமின மு மறா னைநது பூரி
வருநதுத வினயி வேட்ட வரமெலாம் பெறுவை மாத்தோ.

(இ - ள்.) மிக்க வலியுடையத அநதபபெலியென்றும் உன்னகளைக் காட்டிலும் உன்னக்கு தோத்தியானது திருந்தமுந்த திரிலே கருகன் லு முண்டாகும் சிறப்பமைந்த கிருசசமதமுனிவனே! பெருந்திய காரியங்கள் லெல்லாம் நமமை முத்திலே தீயாணித்துப் பூசுபுகிற் வருந்தயி லாமல விருமபியவாகுண்டெல்லாம்பெறுவாய் எ - று

காரியாரம்பத்திலேயே கணபதி பூசைசெய்வோர் நாயிக்கினமாக அதனை முடிந்தப பன்னுநவராசலினை “நமரூப பொருந்த காரியங்கடமமின முத்தற நினைந்தபூசி - வருந்த தலினி கேடடவரமெலாம் பெறுவை” என்றார் (உக)

நீனைதெகமைப பூசை யாவா நிசமுத்தினு மவாக்குப் பொல்லா
வினைத்தொடர பனை நது நீங்கி விழுந்தய நீனைந்த நனமை
யனைததையு மெளிதன் வலலே யடைபுவ மெமைத்தொழாரே
லெனைததுள் விடரும் பெரல்லா வினைகளு மெயது வாரே.

(இ - ள்.) சிந்தை தவததையுடையவனே! எமமை எவர்கள் கருதிப் பூசை செய்காலும், அவர்கள் தங்கட்குறும் பொல்லாவினைத் தொடக்குமுழுவதையுமொழிந்து நீனைந்த நனமைமுழுவதையும் இலேசாகவே வினாவிலடைவார்கள. எமமைப் பணியார்களாகில, உன்னனவாகிய வெல்லாத துன்பங்களையும் பொல்லாத வினைகளையும் அடைவார்கள எ - று

வல்லே - வினாவருந்திக்கும் இடைச்சொல்.

(உச)

அருமறை யளநதுங் காணு வமலனா வரங்கு ணல்கி
யிருவினை மலங்கண் மூன்று மிரித்தவ னுள்ளக் கோயின

மருவுவான் மறைந்து உபாந்தா வரம்பெறு முனை இக்கோர்
குருமணிக் கோயி லென்று குயிற்றியக் கோயி னுள்வரல்.

(இ - ன்.) அரியவேதங்கள் அளவிட்டுக் காணமுடியாத நின்மலராகிய கணே
சப்பெருமான் (இவ்வகையாக) வரங்கள்கொடுத்து, இருவினையையு மும்மலங்களையு
மொழித்த பரம பத்தர்களுடைய இதயாலயத்தை யடையும்படி அந்தர்த்தானமாயினர்.
வரங்களைப்பெற்ற கிருச்சமதமுனிவன் அங்கே சூப்பற்ற நிறமரைந்த மணிகளாற்
செய்த கிருக்கோயிலொன்று செய்வித்து, அத்திருக்கோயிலினுள்ளே. எ - று. (உரு)

வேறு.

சரதமலி பத்தியினற் சார்ந்தவருள் எகவரங்கிற்
பரதமிகப் புரிவாணைப் பரானந்த பூரணனை
வரதகண பதியென்று வைத்தொருநீர்த் தழுந்தொட்டு
விரதமொடப் புனலாட்டி மேதகப்பூ ரித்திருந்தான்.

(இ - ன்.) உண்மைமிக்க பத்தியுடன் பொருந்தியவர்களுடைய மனமாகிய
சபையிலே, நடனத்தை மிகுதியாகச் செய்வனும் பரானந்த பூரணனுமாகியகணேசப்
பெருமானை வரதகணபதி யென்று நிருநாமமிட்டுப் பிரதிட்டைசெய்து, (அங்கே) ஒரு
நீர்த்தழுமெடுத்து விரதத்துடன் அநீரூ லபிடேகித்து மேம்பாடுறப் பூசைசெய்தரு
ந்தனன். எ - று. (உக)

வேறு.

கணேசர் மேனியி லாட்டுமெக் காமரு தீர்த்தங்
கணேச தீர்த்தபென் றொருபெயர் கலந்ததந் நகருங்
கணேசர் பெரு ளாற்கலந் திருந்தகா ரணத்தாற்
கணேச மாநக ரெனும்பெயர் கறுவிய தம்மா.

(இ - ன்.) கணேசப்பெருமானுடைய திருமேனியிலாட்டிய அந்த அழகிய
தீர்த்தமானது கணேச தீர்த்தமென்று ஒருபெயரைப்பெற்றது. அந்த நகரமும் கணே
சப்பெருமானுடைய பெருருளோடு கூடியிருந்த காரணத்தினால், சிறந்த கணேச நகர
மென்னும் பெயரை யடைந்தது. எ - று.

அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்.

(உஎ)

சித்தி யாவையும் யாவர்க்குஞ் செலுத்தினர் சிறத்தாற்
சித்தி மாநக ரென்னைவுஞ் சிறந்ததந் நகரஞ்
சித்தர் மாதவர் தேவர்கண் முதலியோர் தம்முட்
சித்தி மேவின ரளவிலர் சிறந்தவர் நகரில்.

(இ - ன்.) எல்லாச் சித்திகளையும் எல்லோருக்கும் மிகுதியாகக் கொடுக்கும்
ஆற்றலால், அந்நகரமானது சிறந்த சித்தநகரமென்றுஞ் சிறப்புற்றது. சித்தர்கள்பெருந்
தவசிகள் தேவர்கள் முதலானவர்களில் அந்நகரத்திலே (சமதுஇஷ்ட) சித்திகளை
யடைந்தவர்கள் எண்ணிறந்தவர்கள். எ - று. (உஅ)

கவியு டிர்த்தருள் காமரு கிருச்சம தன்முன்
புவிவி யத்தகப் புகர்முகக் களிற்றிறை யருளா

தமிழர் வரம்பெறுபடலம்

தமிழர் வரம்பெறுபடலம்

(இ - ன்.) கவிமுனிவர் பெற்றருளிய அழகிய கிருச்சமதருணியை முன்னு
கையுடைய கவிபெய்தத்தால், புன்னிகள் வாய்ந்த யானைமுகத்தையுடைய விரை
கதையுள் திருவருளால், பிரகாசித்தென்ற வரம்பெற்ற வணகய்தொடும், புத்த
தூண்களவல்லியினின்று நீங்கிய வியாதமுனிவனே ! என்று காண்குமுகத்தின்
புண்பு, பிரமதேவன் கூறினன். எ - று

சேரம காந்தனை தூத்தரு கவிமகன் பெற்ற
சேம வான்வர மயிர்தனை யினியவன் சிறுவன்
வாம மாரொரு மருப்பினன் மந்திரங் கணித்த
தேம மார்தா வயிதியென் றியம்புவன் பிருகு.

(இ - ன்.) சோமகாத ராசனே ! தகை புனிதமான கவிமுனிவர் மகனான
கிருச்சமதருணியை பெற்ற சேமமகிய சிரந்த வரத்தை புணர்ந்தனை. இனி அவன்
மகனுடைய பெயர் அழகுபொருந்திய ஏகதந்தராகிய கணேசப்பெருமானுடைய திரும
திரத்தைக் கணித்தவனாகைய அழகுபொருந்த உணரக்கடவையென்று பிருகு முனிவர்
சொல்லுவதொடங்கினர். எ - று.

(க0)

கிருச்சமதர் வரம்பெறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிநீத்தம் - கருசு

திரிபுரன் வரம்பெறுபடலம்.

கருவி முகிலக ணினாநினாய்க் களிழ்த்த நெடிய தடஞ்சிலம்பி
னருவி பெனமும மகமபொழியு மாண முகவ னுருள்வரத்தார்
பொருவி லமரர் முனிவரெலாம பேரகது வணககிப் பணிபுரிய
மருவு மகிலேள விககிறையாய் வதிர்தா னைய கிருச்சமதன்.

(இ - ன்.) (உலகுக்கு) காரணாதமான மேகன்கள் வரிசைவரிசையாக(நீண்ட)
கவிழ்த்த நீண்ட விசாவமான மலையில், அருவியாறுபோல மும்மதகன்களைக் கித்தும்
யானைமுகத்தையுடைய விரையக்கடவுள் அருள்புரிந்த வரத்தினால், அத்தகைய கிருச்
சமதருணியை ஒப்பில்லாத தேவர்களுமுனிவர்களும் யாவரும் உந்து பணிந்து ஏகல்
செய்ய, அவிபொருந்திய யாகத்திற்குத் தலைவனாய் உகித்தனன். எ - று.

(க)

மடங்க லுகைக்குங் களிற்றுமுக வரதன் பாது மலர்த்துணியின்
முடங்கு மதுகாத் கருப்பினங்கண் முரதும் பணிமென் மந்திர
குடங்கை கொடுபூ சித்தவன்மெய்க் கோல மதுவகைகணிதமுடம்,
மடங்கத் தவஞ்செய் பவனொருநா னமர்தா னைய பெயர்த்தின

(இ - ன்.) சிவகந்தை வாகனமாகச்செலுத்தும் யானைமுகத்தையுடைய பணிமென்
முடங்கு மதுகாத் கருப்பினங்கண் முரதும் பணிமென் மந்திர
குடங்கை கொடுபூ சித்தவன்மெய்க் கோல மதுவகைகணிதமுடம்,
மடங்கத் தவஞ்செய் பவனொருநா னமர்தா னைய பெயர்த்தின

போன்ற கையிற்கொண்டு பூசைசெய்து, அவ்வெம்பெருமானுடைய உண்மையாகிய
அழகிய மந்திரத்தையுந் கணித்து, மனமடங்கத் தவளுசெய்கின்ற கிருச்சமதமுனிவன்,
ஒருநாள் அரிய யோகத்திலமர்ந்தனன் - ௮

(4)

நெடிது யோக முழந்தனபி னிகரி நவகதக கிருச்சமதன்
சொடிது விழிகதுப பராககானச கொடிய பாரவை கனிநின்றம
படிபும விசமபும பாசலமும் பறம | நடுங்கக் கடைநாவி
னியி பும வணங்க மிகவராககிட டெழுந்தான வலியி னெருமைநகன்

(இ - ள்) ஒய்லலாத தவததையுடைய கிருச்சமதமுனிவன் நெடிதுயோக
மிருந்து, கொய்மையோடு கணவீரிகதுப பாததனன் அந்தக்கொடிய பாரவை
நின்றம, பூமியும் ஆராயமும் பாசலமும் மலையும் நடுக்கடையே நயும், ஊழ்காலத்தின்
இடியும் கீழ்ப்படவு, மிகவும் ஆரப்பரித்து வலிமையோடு ஒரு புசதிரெனெழு
கனன் - ௮

யோகமுததத - யோகிருத்தத

(௧)

செய்ய நிறமும் பேரமுதந் சிவனு முடிபுந் குண்டலமும்
செய்யுந் திணிந்தோ ளங்ககமும் பிறங்க மனாஞான முகபாலவும்
பொய்க் கதிரி னெனியுங்க விளங்கு மொளிபு முடையாணைப
பொய்யி நவகதக கிருச்சமதன் பொறப நோக்கி நடுங்கினான்

(இ - ள்) செவ்விரிமுடி, மிக்க அழகும், தவளுகின்ற முடியும், குண்ட
லமும், வலியந்தாள்களிற பூட்டிய அங்கதமும் விளங்குகின்ற அனாஞான முதலிய
பலவும், சூரியவொளியு முழுநகுமபடி வளங்கும் பேரொளியுமுடைய அவனை உண்
மையாகிய தவததையுடைய கிருச்சமதன் அழகுற பாதது அச்சமெய்கினை - ௮

அங்கதம் - தோளணி வெய்யநகிர - சடுகின்ற கிரணங்களை யுடையவன்,
சூரியன் பொயில - பொய்யுமய்லலாத உண்மையாகிய வென்ற - (௧)

பாவி னிவனென நமமாந்த மிவ ரவ னாரால நெருபகத
னவ நெனப்பின் நெளி தமுனி யாரி யெனன பல்லொலவன்
பேவு தவகந்தோ யமியாமை வியப்பற நேரன் விழிபாக்க
வொலில பாரவை யிடைபுதிந்தே னுலககு டுகன நெனப்பா

(இ - ள்) கிருச்சமதமுனிவன் இவனயாவனெ றறுதுன்பநடங்க பின்னா,
இறைநாராகிய விநாயகப்பெருமான திருநெருளாவை நெருகினா புகலவென்றென்று
தெளிவுற்ற, நீயாவன்! எனவின், பரிசொலிநெருண் பொருந்திய சுவகை
யுடைய ளுத்தையே எனனையறிமொமை புகசரிபழுடையசே. உண்கண்ணாரபாத
கெடுதலிலலாத பாவையினிடத்திற பிறந்தன உனக்கு மகனென - ௮ (இ)

அன்னை நீயே பிதாநீயே யனைகது நீயே மெய்னச்சலநா
மனன் வளரப்பின் யானமுமமை மைய பொருங்கு தாடபடுபேபே
பின்ன ருநீதி யெனவலியை யென ஆபேசப பொழுநிவன்
நன்னு ணடுங்கி யதுமறைகதுத கணையந் கிணைய நிறுவான்.

(இ - ள்) தாயு நீயே, தாதையுநீயே, யாவூரீயே எனனைச் சிலதினங்கா
பொருந்தவளாததால யான் மூவகை யுலகத்தையும் ஒருசேர எனகாநீ மூடாடுமே

எவ்வலிமையைப் பின்னறியக்கடவாய்' எனக்கூற, பெரிய கிருச்சமதமுனிவன் தன் மன நடுங்கியதை மறைத்து மகனாகிய பலிக்கு இதனைச் சொல்லுவான். எ - று.

உன் - மனம். இஃதிடவாகுபெயர்.

(க)

ஆதி யந்த நடுவின்றி யகண்டா கார மாயொன்றான்
சோதியான விநாயகர்தந் தொன்மை மனுநா னெஞ்ஞான்று
நீதி யாகக் கணித்துவரு நிகரி லதனை யுரைசெய்கேன்
நீதி லாது கணியுனக்குச் சித்தி யனைத்தும் வருமென்று.

(இ - ன்.) முதலும் இடையுங் கடையுமில்லாமல், அகண்டாகாரமாய் ஒன்றாகிய சோதிசொருபரான விநாயகப்பெருமானுடைய பழைமையான மந்திரம் நான் எக் காலமும் நீதியோடு கணித்துவருகின்ற ஒப்பில்லாதது. அதனை உனக்குக் கூறுவேன். குற்றமில்லாமற் கணிப்பாயாக. உனக்கு எல்லாச்சித்திகளும் வருமென்று. எ - று.

தந்தை தானே மகனாகிச் சாரு மென்னு முறையானு
மெந்தை பெருமா வுஞ்செய்த வியலபி னானுங் கிருச்சமதன்
மைந்தன் றனக் துந் கணுனாந்துவா வென்னு மனுவை யுபதேசித்
தந்தன் மறைநூல் விதியானே யனுட்டிப் பனைத்தும் புகன்றொழித்தான்.

(இ - ன்.) தந்தையே மைந்தனாகி வருவானென்னும் முறைமையாலும், எந்தையாகிப் கணேசப்பெருமான் அனுக்கிரகித்த வியல்பினாலும், கிருச்சமத முனிவன் தன் மகனாகிய பலியென்பவனுக்கு “கணுனாந்துவா” என்னும்மந்திரத்தை யுபதேசஞ் செய்து அழகிய வேதநூல் விதிப்படி (அதனுடைய) அனுட்டிப்புமுதலிய வெவ்வேறுபுகழறி விடுத்தான். எ - று.

கணுனாந்துவா வென்னும்மந்திரம் ஆதியிற் சவிமுனிவரால் தனக்கு உபதேசிக்கப்பட்டிருந்தது. அதனையே கிருச்சமதமுனிவன் மைந்தனுக்குரைத்தனன். (அ)

நீற்று மேனிக் கிருச்சமத னெடிய மலர்த்தாள் பணிந்தேத்தி
யாற்றல் சான்ற பலியென்பா னுங்கோர் பூங்கா தந்தையைப்போற்
போற்றி யொருகா ணிலத்தூன்றிப் பொழிக ளடக்கி யுணவாதி
பாற்றித் தவஞ்செய தனன்வருடம் பதினாயிரத்தோ டதிற்பாதி.

(இ - ன்.) உலிமைமிகுந்த பலியென்பவன், அவ்விடத்தோர் பக்கலில், திருவெண்ணீற்றையணிந்த உடலையுடைய கிருச்சமதமுனிவனுடைய நெடியமலர்போன்ற திருவடிபையப்பணிந்து துதிசெய்து தன்பிதானவப்போல, துதித்து ஒருபாதத்தை நிலத்திலுன்றி ஐம்பொழிகளோடக்கி ஆகாரமுதலியவற்றை விலக்கிப் பதின்மாயிர வருடகாலத் தவஞ்செய்தனன். எ - று.

நீற்றுமேனி யென்பதற்குத் திருநீறுசண்ணித்த திருமேனியெனினுமாம். (.)

கொடிய தவத்தி னெழுந்துகனம் கொழுந்து பரந்து மிகச்சுடனு
நெடிய விகம்பி னமரரெலா நெடிய னடுக்கி முறையிட்டார்
படியில் கருணை விநாயகனார் பரிந்து பிலனுக் கருள்கொடுப்ப
விடியற் கதிரா பிரகோடி விரவி யெனமுன் றேற்றினார்.

(இ - ன்.) தீக்கொழுந்தானது (அவன்செய்யுள்) கொடிய தவத்தினின்றெழுந்து (எங்கும்) பரவி மிகவுஞ் சுதேனும், பெரிய ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்கள் யாவரும்

மிகவும் மனங்கெட்டு முறையிட்டார்கள். எல்லையில்லாத கிருபாமூர்த்தியாகிய விநாயகக் கடவுள் மனமிரங்கித் தவப்பலனுக் கருள்புரியும்படி, விடியற்காலத் துதிக்கும் ஆயிரங்கோடி சூரியரொன்றுகூடி வந்தாற்போல (பலியின்முன்னே) காட்சித்தருவினார். ஏ - று. (௧௦)

அழல்கொப் புளிக்கும் கதிர்ப்பரிதி யமரன் விழியு மொளிமழுங்கக் கழல்கொப் புளிக்கும் பேரரவக் காமர் மலர்த்தான் விநாயகனார் நிழல்கொப் புளிக்குந் திருமேனி நிகழ்ந்து பார்த்த லொளிக் கஞ்சான் றழல்கொப் புளிக்குங் கொடுத்தவத்துத் தகைசால் - ஸிகண மலர்த்தினுன்.

(இ - ள்.) தீயைச்சொரியுங் கிரணங்கூளையுடைய சூரியபகவான் கண்களும் ஒளிமழங்கும்படி, வீரக்கமூலானது சித்தகின்ற பேரொலியையுடைய அழகிய தாமரை மலர்போன்ற பாதங்கூளையுடைய ஸ்ராயக்கூரர்களில், சமுலேவிசுந் திருமேனியினின்று விளங்கிப்பரவிய ஒளிப்பிழம்புகரு அஞ்சாமல், தீயைச் சித்துங்கொடுந் தவத்தைச் செய்த தகுதிசான் றிருச்சமதமுன்வன் கண்ணைத் திறந்துபார்த்தனன். ஏ - று.

பரிதியமரன் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

அஞ்சான் - எதிர்மறைக் குறிப்புவினை யெச்சம். (௧௧)

திணிச்சித் திரத்தோ ளொருநாள்குஞ் செந்தா மரையும் கழுமுள்ளும் கணிச்சிப் படையு மீமாதசமும் கண்ணச ருநவ முருவதும்பாத் தணிச்சித் திரம்போ னின்றபலி யற்ற மரம்போ லெதிர்விழ்ந்து பணிச்சித் திரநா கத்தொடையத் பாமா வருளென் றுடைசெய்வான்.

(இ - ள்.) வலிமைவாய்ந்த அழகிய ஒப்பற்ற நான்கு திருத்தோள்களும், செந்தாமரைமலரும், கழுமுள்ளும், முழப்படையும், மீமாதசமும், கணைசப்பெருமனுடைய திருவுருவமுடையதும் தரிசிரது, அழகிய சித்திரப்பதமைபோல (அகைவற்று) நின்ற பலியென்பவன், அடியற்ற மரம்போலத் திருமுன்னேபணித்த மாலாபரணமாக அழகிய நாகத்தை யணித்த பரமனே! அருள்புரிகவென்று. ஏ - று.

கழுமுள்=குலாயுதம். மீமாதசம் = உருண்டை. பரமன்=சிவரட்டன். (௧௨)

இமைக்கு மனகிற பேரண்ட மென்துதும் புருவச் சிறுநெயிப்பாற் குமைக்கும் பெருமா ஸடியேன்பாற கோப மின்னிப் பெருங்கருணை யமைக்க வேண்டு மதுவன்வி யடியேன் பிழைத்தே னாயினுநீ கமைக்க வேண்டு மெனவிரந்தான் கண்ணைக் கருணை கூந்தருள்வார்.

(இ - ள்.) கண்ணிமைக்குமுன்னே பெரிய அண்டங்கூளையெல்லாம் புருவத்தின்சிறிய நெறிப்பினால் அழிக்கின்ற ஐங்கரக்குரிசிலே! அடியேனிடத்திற் கோப மில்லாமல் மிக்க கிருபைசெய்தருளல்வேண்டும் அதுவல்லாமல், அடியேன் தவறற்றேனானால் தேவரீர் பொறுத்தருளல் வேண்டுமென்று யாசித்தான். கணைசப்பெருமான் கிருபைமிகுந்த திருவாய்மலர்த்தருளுவர். ஏ - று.

கமைத்தல் - கூமித்தலென்னும் வடமொழிச்சிறைவு. (௧௩)

தண்டா மனாக்க ணமரிஞுவர் தம்மாற் றழற்க னுருத்திரனாற் பண்டா ரணத்தா லளந்தறியப் படாத லொருநாட் பேரன்பு

கொண்டீர்த் திடீர்ப் புரிந்ததவக கோணைக் காழிற்று லிறுகுறக்கட்
மென்மங் கடுத்தாம் வரக்கேளென் றுரைப்பப் பலியும் வரக்கொள்வான்.

(இ - ள்.) தண்ணிய தாமரைமலர்போன்ற கண்களும், தண்ணியதாமரை
மலரிருக்கையும் பொருந்திய (கிருமால் பிரமனென்னும்) இருவராலும், நீ விழியை
புடைய உருத்திரனாலும், பழமையாகிய வேதத்தினாலும் அளவிட்டுணரப்படாத
வொப்பற்ற நாம், பெரிய அன்பைக்கொண்டீர்க்கு, நீ செய்த தவமாகிய வலியகவிர்நூல்
இறகுறக்கட்டுண்டு ஈங்குவந்தனம். வரக்கேட்கவெனக்கூற, பலியும் வரக்கொள்
வானாயினான். எ - று.

தண்டாமரைக்கணமரிருவென்றதை, 'தண் தாமரையாகிய கண் அபர்
வண்டு' என்றும், "தண் தாமரைக்கண் அமரும் பிரமன்" என்றும் சொல்வதை
செய்க. (இரண்டாவதில், கண் - ஏழுநூருபு. (கசு)

மருள்கால் வினைகள் கால்சீத்து வளாமெய்த் ஞானப் பேரொளியே
யருள்கா னினது திருமேனி யலங்கு மொளிரி னிரேணுகி
லிருள்கால் சித்த வையகத்தி லிலகா நின்றா மழைபாதிப்
பொருள்கால் பரிதி மதியங்கி மெனப்போ பூண்ட புலவாகளே.

(இ - ள்.) மயக்கத்தைச் செய்யும் வினைகளை யடியோடுகளைத்து உள்கின்ற
உண்மைஞான மயமாகிய பேரொளியே! தேவீருடைய திருமேனி அருள்வடிவே
யாம். விளங்குகின்ற அவ்வொளியின் அணுகொன்றால், மழைமுதலிய பொருள்
களும் வாயுவும் சூரியனும் சந்திரனும் அகநிதியுமெனப் பேர்கொண்ட தேவர்கள்
இருளையடியோ டொழிந்ததுப் பூமியில் விளங்குகின்றிருர்கள். எ - று.

மழையாதிப் பொருள்கால் என்றதற்கு மழைமுதலிய பொருள்களைத்தரும்
எனப் பொருளுரைப்பினுமமையும். (கரு)

வரையாப் பெருமைப் புகழோயிவ் வைய முழுது மற்றுனது
விரையாக் கலியா னடக்கின்ற தன்றே வேத சாத்திரமு
முரையா நின்ற வுலகனைத்து முனது சொருப மெனவந்த
வரையா நினது தெரிசனமே யனைத்து வரமு மடியேற்கே.

(இ - ள்.) அளவிடப்படாத பெருமையுங் கீர்த்தியுமுடைய கடவுளே! இவ்
வுலகமுழுவதும் தேவரீரது கட்டளையால் நடக்கின்றதல்லவா? வேதசாஸ்திரங்களும்
சொல்லுகின்ற வெல்லாவுலகங்களும் தேவரீரது சொருபமென வந்த எல்லையாம்.
தேவீருடைய தெரிசனமே அடியினுகு எல்லாவகளுமாம். 'எ - று. (கசு)

மூவா முதல்வன் மிருக்காட்சி முகிழ்த்த கருணை யால்யானே
தாவாப் பெரும்பே றுடையேனென் றறதை யவனும் பேறுடையா
னேவாத் தவமும் பயன்பட்ட தொன்று மறியாத் தீயதெய்வ
கர்வா நின்றீர் யாதறிந்திட்டு னைக்கே னறைய மாட்டேனே.

(இ - ள்.) அழியாத முதல்வராகிய தேவரீருடைய திருக்காட்சியாகிய
அருப்பிய கிருபையால் அடியேனே கெடாத பெரும்பாக்கியமுடையவனாயினேன்.
என் பிதாவாகிய கிருச்சமதமுனிவனும் பாக்கியமுடையவனாயினான், (என்னுடைய)
கெடாத தவமும் பிரயோசனப்பட்டது. யாதமுனராத சித்யேன் இப்பொழுது

தேவரீருடைய சிறப்பை யாதுணர்ந்த கூறவேன். ஆ! ஆ! (ஒன்றுங்) கூறமாட்டேன். எ - று.

ஒன்று என்பது சிறுமையைக் குறிக்கவந்தது.

(எ)

மெய்யா பெனக்குவரநருதன் மெய்யே யானான் மூன்றுலகும்
-பொய்யா தெனக்கு வசமாகப் புணர்க வலாரி முதற்றேறவர்
கையர்ப் புடைய மாபினராய்க் கடைகாத் தடியே னிடேமேவ
னையா தாற்றிச் செவிகளுக்கு நவைதீர் கொற்ற நெனையுறுக.

(இ - ன்.) உண்மையானவனே! அடியேனுக்கு வரத்தைத் தருதலுண்மையே யாயின் மூவுலகங்களும் உண்மையாக எனக்கு வசமாகப் பொருந்தாக, வலாரிபாகிய இத்திரன்முதலிய தேவர்கள் கையைக்கட்டிக் கொள்ளுதலுடைய மரபின்வழி வருப வர்களாய், கடைவாயிலிற் காத்திருந்து, அடியேன் கொடுக்குங்கட்டளையைக் கொடாமற் செய்துக்காதுக்குக் குற்றமொழிந்தவென்றி என்னையடைக எ - று. (சு)

எந்தப் பொருளை யெந்தெடுத்த வேலவை யெளியேன் வினமுந் தாலு
மந்தப் பொருளை யந்தொ மையத் தளிரேயற் கெளிதுறுக
சந்தப் பதும் மலர்புரை யின் றுளி லன்பு மிசவுறுக
பந்தப் பவமவிட் டந்தத்திற் பரநா னுறுக வென்றியந்தான்.

(இ - ன்.) எந்தப்பொருளை யெவ்வெக்காலங்களில் அடியேன் விரும்பினாலும், அந்தப்பொருளை அவ்வச்சடயங்களில் அடியேனுக்கு இலேசாகப் பொருந்தாக, அழகிய தாமரைமலையொத்த தேவரீருடைய திருவடியில் மிகுதியும் அன்பண்டாருக. இறுதியில், பந்தமாகிய பிறவிமையொழிந்து அடியேன் பரத்தினையடைவென்று யாசித்தனன் எ - று. (சு)

ஆராவமுதா யடிவளைபு மடியா ருள்ளத் தல்லறமும்
பேரா னந்தப் பெருக்கான பெரிய பெருமா னருள்செய்வார்
வாராய் சிறுவா நீலிழந்த வரங்கள் கொடுத்தா நினதேவ
றாரா தியற்றி மூவுலகுஞ் சேவை புரியு மெனஞ்ஞான்றும்.

(இ - ன்.) ஆராவமுதமாய், திருவடியைத் தியானஞ்செய்யும் அடியவா மனத்தில் ஊற்றெடுக்கின்ற பேராணாத வெள்ளமும் பெரிய பெருமானாகிய கணேசப் பெருமான் அருள்புரிவார் : சிறுவா! வருவாயாக, நீ யிருமய வரங்களைக் கொடுத்தோம். மூவுலகினரும் உன் கட்டளையை நீங்காமற்செய்து எக்காலமும் உன்னைச் சேவை செய்வர். எ - று.

ஆராவமுத - தெவிட்டாவமுதம்.

மூவுலகும் என்றதற்கேற்பச் சேவைபுரியுமென அஃறிணை முடிபுதந்தனர்.

இரும்பு வெள்ளியிரணியத்தா லியன்ற மூன்று புமுனைக்கு
விரும்பித் தொடுத்தா மலற்றினுக்கு விளம்பு நாமந் திரிபுரமே
யரும்பு புகழோய்க் குலகனைத்து மீறையு நாமந் திரிபுரனே
சரும்பு னெரிய விழித்தவனோர் கணையா லன்றி யழியாவே.

(இ - ன்.) இரும்பிலுலம் வெள்ளியினுலம் பொன்னினுலம் அமைந்த மூன்றுபுரங்களை உனக்கு விருப்புற்றுக் கொடுத்தோம், அப்புரங்கட்குச் சொல்லுகின்ற

பெயருந் திரிபுரமென்பதேயாம். அரும்பிய கீர்த்தியையுடைய உனக்கு உலகமுழு வதுஞ் சொல்லும் பெயருந் திரிபுரமென்பதேயாம். மனமனை யெரியும்படி விழித் தருளிய சிவபெருமானுடைய ஒப்பற்ற கணையாலல்லாமல் அவை (வேறொருவராலும் எவ்வகையிலும்) அழியமாட்டா. எ - று.

திரிபுரன் - மூன்று நகரங்களுையவன்.

கரும்பன் - கருப்புவில்லை யேந்தியவன் ; மன்மதன். (உக)

நினைத்த விடத்திற் திரிபுரமு நினைக்கு மூன்னஞ் செலும்வண்டு கனைத்து மதுவுண் டெதிரெடுக்குங் கடுக்கைச் சடையா நொருகணையா லனைத்து மழிக்கு மஞ்ஞானே யழியா முத்தி யுறுவையென வெனைத்து மருளி யேரம்ப னிம்மென் றுங்கு மறைந்தனனூல்

(இ - ன்.) கருதுமுன்னரே நீ கருதியவிடத்திற்குத் திரிபுரங்களுஞ் செல் லும். வண்டிகளொலித்துத் தேனைப்பருகிகுருமிடுகின்ற கொன்றமலைமீனந்த சிவ பெருமான் 'ஒரேகணையால் அனைவரையெல்ல'வற்றையுமுழுகும் அப்பொழுதே அழியாத மோட்சத்தை யடைவையென்று எல்லாவற்றையும் அருளிச்செய்து விராபகங்கடவுள் வினைத்து அந்தர்த்தானமாயினர். எ - று

தேவர்களினிந்த மலர்மலைகள் வாடாமையும், அவற்றில் வண்டிகள் மொய்யாமையுமாகிய இயற்கையுடையனவாகவும், “வண்டிகளைத்து மகவுண்டெதி ரெடுக்குங்கடக்கை” என்றது உலகிலுள்ள கொன்றைமலர்கட்குரிய இயற்கையை யுணர்த்திய விசேஷணமென்க. (உஉ)

பமர மடுக்குங் கரடமதப் பனைக்கைம் முகவ நனுவரங்கேட் டமரா நடுங்கிப் பெருங்கவலை யாழி படிநதார் திரிபுரனும் விமல தவத்துக் கிருச்சமகன் வினாத்தா ளிறைஞ்சிப் பேறுநாத்துச் சமரிற் கிளருங் கருத்தினொடு தங்கி னுன்புட் பரவனத்தில.

(இ - ன்.) வண்டிகள் மொய்க்கும் கன்னமத்தையும பனையைப்போன்ற துதிக்கையையுமுடைய யானைமுகக்கடவுள் அருள்புரிந்த வரத்தைத் தேவர்கள் கேட் டப்பயந்து பெரிய துன்பக்கடலில் மூழ்கினார்கள். திரிபுரனும் புனிதமான தவத்தை யுடைய கிருச்சமதமுனிவனுடைய வாசந்தங்கிய (தாமரைபோன்ற) திருவடியைப் பணிந்து (தான்பெற்ற) பேற்றைக்கூறி, போரில் வீள்கும் எண்ணத்தூடன் புட்பக லீனத்திலே பொருந்தினான். எ - று.

ஆழி - ஆழமுடையது ; வட்டமாயுள்ளது ; கடல். (உக)

புள்ளு றியியா விதழ்ப்பாந்து பொருட்டு வாய்ந்த தெய்வமணக் கள்ளு றியதா மரைக்கடவுள் கணேசர் நமலத் தான்மலர்த்தே னள்ளு றுளத்து வியாதனெனு மறவொய் பலியே திரிபுரனுத் தெள்ளு றியமெய் வரம்பெற்ற செய்தி யிதுவா மென்புக்கன்றான்.

(இ - ன்.) பறவைகளின் துன்பமறியாத இடங்கன்பாந்து, பொருட்டிமைந்த தெய்வமணம்பொருந்திய தேன்சிந்திய தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவன், கணேசப்பெருமானுடைய பாததாமரையின் தேனானது ஊற்றெடுக்கும் உன்னத்தை யுடைய வியாதமுனிவனே ! பலியென்பவனே திரிபுரனுத் தெளிவமைந்த உண்மை யாகிய வரத்தைபெற்ற செய்தி இஃதாருமெனக்கூறினன். எ - று. (உச)

அன்று பலிமா தவமாற்றி யமல் னருள்சேர் புட்பகத்தை
யின்று புலியோர் வங்காள மென்ப ரவன்கொள் வரமுரைப்ப
நன்று தெரிந்தா யினிச்சோம காந்த வவன்கோ னடத்தியது
மன்ற வயிவா யெனக்கிளப்பான் மறுவில் பிருகு மாதவனே.

(இ - ன்.) சோமகாந்தராசனே! அக்காலத்திலே, பலியென்பவன், பெருந்
தவஞ்செய்து கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளையடைந்த புட்பகவனத்தையே,
இக்காலத்தில் உலகினர் வங்காளமெனக் கூறுகிற்பர். அவன்பெற்ற வரத்தை (யான்)
சொல்ல நன்ருணர்ந்தனே. இனி அத்திரிபுரன் அரசுபுரித்ததையும் பெருந்த வுணர்
வாயென்று பெருந்தவசியாகிய பிருகுமூனிவர் சொல்வாராயினர். ஏ - று. (உரு)

திரிபுரன் வரம்பெறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவித்தம் - ௧௧௩௩.

திரிபுரனரசாட்சிப்படலம்.

அரியுரைத்தருளு நால்வா யைங்கையா றினைய தானக்
கரிமுகன் கருணை பெற்றுக் களித்தபி னுற்றல் சான்ற
திரிபுரன் யாது டொய்தான் செப்பென வியாதன் கேட்பார்
பெரியருன் டுகைசே ரங்கைப் பிரமன்மே லுரைக்கப் புக்கான்.

(இ - ன்.) வல்லமைமிக்க திரிபுரன், சிங்கவாகனத்தைச் செலுத்தியருளும்
தொங்கிய வாயையும் ஐந்துகாங்குளையும் ஆறுபோன்ற மதப்பெருக்கையுமுடைய
யானைமுக விரையக்கடவள் கிருபையைப்பெற்று மகிழ்ந்தபிறகு யாதபுரித்தனன்?
சொல்லவேண்டுமென வியாதமுனிவன் வினவி, பெரிய கமண்டலம்பொருந்திய
அழகிய கையைமுடைய பிரமதேவன் சொல்லத்தொடங்கினன். ஏ - று. (௧)

கண்டவர் வியக்கு மந்தக் கணேசமா புரத்தி லன்னாள்
கண்டகச் சிலையாற் கோயில் கண்டலங் கரித்துக் கண்ணாற்
கண்டதெவ் வண்ண மந்த வண்ணமே கணேச மூர்த்தி
கண்டகச் சிலையாற் செய்து காதலாற் பதிட்டை செய்தான்.

(இ - ன்.) கண்டவர்கள் களிக்கத்தக்க அந்தச் சிறந்த கணேசபுரத்திலே,
அந்தப் பெலியென்பவன், வயிரக்கற்பாளால் திருக்கோயிலரைத்து அழகுசெய்து, தான்
கண்ணாற்றிசித்த செவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே கணேசப்பெருமானை வயிரக்
கல்லாற்செய்து ஆணையோடு ஆவ்வாலயத்திற் பிரதிட்டைசெய்தனன். ஏ - று.

கண்டகம் - வயிரம்.

(௨)

ரித்தலும் பூசை யாற்றிச் சிலபக னீங்கிப் பின்னர்ப்
பைத்தவா ருதிருழ் மண்ணிற் பார்த்திபர் தம்மோ டேற்றுப்
பத்தியி னிறைஞ்சி னுர்க்குப் பணிகொடுத் திறைஞ்சா தாரைச்
சென்றுவேல் வருவி னேடும் விண்கொளச் செலுத்தி னுனே.

(இ - ள்.) நாடோறும் பூசைசெய்து சிலதினங்கள் கழிந்துபிறகு, பசியதல் நூழ்த்த பூமியில் அரசர்களோ டெதிர்த்துப் பத்தியோடு பணித்தவர்களுக்குப் பணி கொடுத்து, பணியாதவர்களைக்கொன்று வேற்றுவுடிவுடன் ஆராயத்தை ! இடமாகக் கொள்ளும்படி அனுப்பினான். எ - று. (க)

இடங்கொள்பா தலத்தி னேகி யெரிமணிச் சூட்டுப் பேழ்வாப்
விடங்கொள்வா லெயிற் றி னோர்கள் விடங்கனி லவர்க ளாகி
மடங்கவன் போரில் வென்று மணிமுத லான செல்வ
மடங்கலுங் கவர்ந்து கைக்கொண் டவனியின் மீண்டு போந்தான்.

(இ - ள்.) இடங்கொண்ட பாதலத்திற்சென்று, பிரகாசிக்கின்ற மாணிக்கம் பொருத்திய உச்சிக்கொண்டையையும், பிளவுபட்ட வாயையும், விஷத்தையும், வெள்ளிய பல்லியுமுடையவர்கள், விஷநிலாதவர்களாகி மடங்கும்படி வலிய போரிலேவென்று, இரத்தினமுதலிய செல்வங்கண் முழுநுதையுங் கிரகித்து உடன் கொண்டு பூமியில் திரும்பவும் வந்தனன். எ - று. (ச)

திக்கினும் பாத லத்துஞ் சிறந்தவா னிலத்துஞ் சாலத்
தொட்கதா னவர்க ளெல்லார் துன்னினர் வணங்கிப் போற்ற
மிக்கநுட் பார்வை நல்கி லேன்மய சிறப்புச் செய்து
தக்கதன் பதாதி யாக்கிக் கொண்டனன் றறுநன் வீரன்.

(இ - ள்.) திசைகளிலும், பாதலத்திலும், சிறந்த ஆராயத்திலும் மிகுதியாகக் கூடிய அரசர்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடி வணங்கித் துதிசெய்ய, மிகு கிருபாநோக்கஞ் செய்து, வேண்டிய சிறப்புகளைத்தந்து, தருதியாகிய தன் சேனையாகச்செய்து கொண்டனன் அஞ்சாமைத் தன்மையுடைய அசுதிரிபுரன். எ - று.

பதாதி - காலாட்சேனை. தறுகண் - அஞ்சாணம்.

(இ)

விசுழா சியமப வேலும் வீரகழு மழுவுந் தண்டு
மசியுமற் றெவையு மேந்தி யவுணாக டுங்க ளில்லா
நிசியென மருங்கு மொய்ப்ப ரெனேரெனெப் பரிநின் றேகப்
பசியபொன் கைரிற் கற்பப் பனிமலா ச சோலை புக்கான்.

(இ - ள்.) இழுத்துக்கட்டிய பேரினை யொலிசெய்யவும், வேலாயுதமும், ஆம்பும், மழுவும், தண்டமும், வாளும், மற்றெல்லா ஆயுதங்களுந் தாங்கி, அரசர்கள் அபரபக்கத் திரவுபோலப் பக்கலில் நெருங்கிவரவும், வினாவாகப் பூமியினின்று சென்று, பசிய பொன்னகரத்திலே குளிர்ந்த கற்பகமலர்ச்சோலையிற் புருந்தனன். எ - று.

திங்களில்லா நிசி - சந்திரன் இல்லாத இரவு. இஃதிறுனை விசேடிக்கக் கூறியது. அமாவாசியையென்க. ரெனேரெ - வினாவகுறிப்பீடுதா ரிடைச்சொல். பொன்னகர் - தேவகரம். (சு)

மைந்துறு வீர ராங்கு வைகிய சிலத ரோடு
சீர்தன வனத்தைச் சாட நவையறு தேவ தூத
சீர்த்திரற் கோடிச் சொன்ன ரெய்திய வவுணர் கோணு
முத்தினன் னாதர் தம்மை யவருமபோ யுணாக்க னுற்றுர்.

திரிபுராவாட்சியப்படிபடி

(இ - ஈ) கவியமொருந்திய விராஜன் அகலையிருந்தகிவிரேகை கர்சன வணக்கம் பரிபாட, குற்றமற்ற கிதவனதர்கள் இந்நிரனுக்கு வினாத்தொகை (வி யத்தா) கூறினார்கள். ஆங்கடையத் அவர்கள் தலைவனு திரிபுரனும் அதுவந்தனே செலுத்தினன். அத்தனதுவருஞ்சென்று (இந்நிரனுக்குச்) கொல்வலாணுதல், ஏ - று

மைத்து - வலிமை சிலதா - ஏவலான்

(ஈ)

எரியுமிழ் குவிச வேற்கை யீந்திர வெங்கள் கோமான்
திரிபுரீனீங்குப் போர்தான நெரிசனஞ் செய்ய ஸீமமோ
புரிவொடும் வாரா யாகிற பொன்னுல காடசி நீக்கிப்
பரிவுற, த தரும லோகம பு குத்துவான படாநது நின்றான்.

(இ - ஈ) தியைச சொரியும் வசகிரவேலையேந்திய இந்நிரனே! எங்கள் தலைவனு திரிபுரன இவகேவநதுன்ன. அவனைத் தெரிசனஞ்செய்ய வந்வாயாக, ஆசையோடு (அவ்வனம்) வராதிருடபையாயின், (உன்னுடைய) பொன்னுல ராசரி கத்தை யொழித்து, துன்பமடையுட்படி இயமதருமலோகத்திற புருசத்திமபடி வந் திருக்கின்றான். ஏ - று.

(அ)

அல்லது உ மடுபா ராற்று மாற்றனுண் டாயின் வல்லே
வல்லபல படைபி ினோடு ம வருகவென றுறாததான யாது
சொல்லுவ தென்றா கேட்டுத் தொடிக்கர தூணிற் றுககி
நல்லதென யிலங்க நக்கு நாமவேற குவிச வேந்தன.

(இ - ஈ) அநறியும், (எமமிற்றவனோடு) கொலலுகிற போபுரியும் உல லபமுண்டாயிருகருமாயின், வினாவில வலியமைநத பலபடை ானோடு (போக் கோலமாய) வருகவெனக்கூறினன் (ஆதலின்) நீ சொல்லுவதிகயாதெனக் கேட்டனா, அச்சததைச்செய்யு வ குவிசவேலேந்திய இந்நிரன்கேட்டு, தொடியணிநத கையைத் தூணிவடித்த ஸல்லத! என்றவிலங்கச சிரித்த ஏ - று.

(க)

கடிமலாகு கமலம் பூகத காடுனக் கண்கள் சேசப
முடிவது தோ னாகி முற்றுபோக கடுகதே நென்னு
விடியிடித தெனவன சொல்லா லியமபிமற் றவரைப் போககிக
கொடிநகர முரசிற சாறயிக கொழுமபடை யெழுக வென்றான்

(இ - ஈ) வாந்தவகிய தாமனாமலாவிகசித்தகாடுபோலக் கண்கள் சி க
முடிவது (இன்னதென்று) உணராதவனாகி, முடிவாகிய போருக்குவதேனென்று, திடியிடித்தாற்போலக் கொடுஞ்சொல்லாறகூறி, அத்தனதுவரை யனுப்பிவிட்டு, துவ சங்கட்டிய நகரத்தில முரசறைவித்து, செழியபடை யெழுக வெனக்கூறினன் ஏ - று.

போர்க்கடுப்பேனெனக் கூறவேண்டியிருப்ப, அடுத்தேனெனந்து துணிவு பற்றிவந்த காலவமுனமைதி.

(கடு)

விடுத்திடுநீ தூதா மீண்டு விண்ணவந் கோமான போககிக்
கடுத்தவே கருதி நின்ற னாயவென யிறைஞ்சிச சொன்னா
தொடுத்தபூங் கழற்கால வியன் றுணர்படு மெரியி நெய்க்கை
மடுத்தென வெகுளி டுபாவக வரவின் னெனக்கூ ின்றான்.

(இ - ஈ.) *விசித்த துதவான் திருமயிவந்து, தேவர்கள் சேனைஞர் இச் சிறை துய்யொழுது பொருக்குவருதலை சிறைத்திருக்கின்றனென்ற பணித்தொரு னார்கள். அழகிய வீரக்கழலணிந்த காலையுடைய வீரனாகிய திரிபுரன் திரைக்கின்ற நெருப்பில் நெய்யைப் பெய்தாற்போலக் கோயத்திகரிக்க; (இந்திரன்போருக்கு) வரு கையை எதிர்பார்த்திருக்கணன். ஏ - று.

துணர்-பூங்கொத்து, துணர்படுமெரி யென்றதற்குக் கிளைத்த நெருப்பென்க. படைபெய்யுமி படைக ளுன்னகும் பாங்குற மணிப்பொற் கோயிற் கடைகழன் தமரர் கோமான் களிற்றர சிவர்த்து கொற்றக் குடைகொடி மிடைப் வார்த்த குருமயிற் கவரி துள்ள வுடைகட லோதை யென்ன வெலிமுர சியம்பச் சென்றான்.

(இ - ஈ.) கால்வகைச் சேனையும் ஆயுதங்களோடும் பகர்த்திர்பொருந்த, அழ கிய பொன்னாகிய அரண்மனைவாயிலின் கட்டையவிட்டு, யானைவந்தாகிய ஐதா வத்திலாரோகணித்து, வெற்றிக்குடைகள் கொடிகள் நெருங்கவும், பொருக்கிய, நிற மமைந்த மயிற்பீலியுஞ் சாமராயுர்துள்ளவும், உடைபட்ட கடலொலிபோல ஓயித் தின்ற பேரிகைமுழங்கவும், தேவராசனாகிய இந்திரன் (போர்க்கோலமாகிச்) சென் றான். ஏ - று. (கஉ)

கரணங்க ளுயிர்க்கு வாய்ந்த காட்சியிற் றனக்கு வாய்ந்த வரணங்கள் விசித்த வர்க்கை யமார்கண் மருங்கு சூழ விரணங்கொள் வயிர வெள்வீல விர்த்திர நெய்த லோடுந் திரணங்கண் டனைய குகித் திரிபுர னமரி னேற்றன்.

(இ - ஈ.) உயிர்க்குக் கரணங்கள் துணையாகப் பொருந்தியகாட்சிபோல, தனக்குப்பொருந்திய காவல்களைக்கட்டிய உடையுடைய தேவர்கள் பக்கலிற்றும், இரணத்தைக்கொள்கின்ற ஒள்ளியவயிர வேலையேந்திய இந்திரன்(போருக்கு) வரவும், திரிபுரன் திரணத்தைக் கண்டாற்போன்றவனுகிப் போர்செய்யுங் கருத்திலெதிர்த் தான். ஏ - று.

“கரணங்க * * * இந்திரன் எய்தலோடும்” என்றது உயிர்க்கு அந்தக்கரண புறக்கரணங்கள் துணையானவாறு, இந்திரன் தன் பரிவாரர்களாகிய தேவர்கள் புனை குழ்த்து துணைவரவுமென்பதாம். (கக)

புண்ணிய மோடு பாவம் பொருதென வவுணர் சேனை விண்ணவ ரோடுபோ ராற்றி மிடல்சிறி தொழிய நோக்கிப் புண்ணிடை வேலிட் டெண்ணப் பொருதெழு மனத் தனுகித் துண்ணிய வரமா ஆர்ந்து திரிபுர னாழில் செய்தான்.

(இ - ஈ.) புண்ணியத்தடன் பாவமானது போர்செய்தாற்போல அவுணர் சேனையானது தேவர்களோடு (எதிர்த்துப்) போர்செய்து, சிறிது கவிலைமையொழியத் திரிபுரன் பாடித்து புண்ணிய வேற்படையைச் செருகினாற்போல, பொருதெழுந்த மனமுடையவனுதி, கவியதாகிய குதிரையை வாகனமாக்கொண்டு (தேவச்சேனையை) கொல்கானவான். ஏ - று.

தமிழ் வண்பாற்று தாழிநாட்டெனக்கொண்டு, தன்மெய்புணர்த்த படை கையாணித்த மாற்றுகைவிசித்தலெனக் கூறினுமாம்.

டந்தின்மேல் வந்த யேழு மத்தகத் தடித்து வரது

கிணின் தியோன் வல்லே சேவர்கோ னிலத்திற் பாய்ந்தான்

(இ - ன்.) கொடியோனாகிய திரிபுரன் குதிரையை வினாந்து திருப்பிற் குதிரையை நெளிந்து தாழ்ச்செலுத்தி, கொடியபூமியில் விழுந்த அழகுற்று விளங்குகின்ற வச்சிரத்தைக் கையித்கொண்டு, அவ்விடத்தில் மேலுற்று வந்த ஐராவதமென்னும் யானையின் மத்தகத்தை வெட்டி வீரத்தை யழித்தான். உடனே தேவர்கள் தலைவனுன இர்திரன் பூமியிற் குதித்தனன். எ - று.

ருவிசம் - வச்சிராபுதம்.

(கக)

உழுந்துகண் ணடியின் மேலா லுருளுழு நெழுந்து தாலிக் கொழுந்துகொள் வீரத் தோடுங் குதிராமே லிருந்தான றன்னைச் செழுந்தனிக் கடகக் கையாற சென்னியிற் புடைத்தான் றேவர் விழுந்துவக் தனைசெய் நோன்றாள் வேந்தன்முரசு சித்தான் தியோன்.

(இ - ன்.) தேவர்கள் பணிந்து ணைக்கஞ்செய்யுஞ் சிறந்த பாதங்கோயுடைய தேவேந்திரன், உழுந்தானது கண்ணடியின்பேரிலே உருளுதற்கும் முற்பட எழுந்து பாய்த்துசென்று, மிருந்தவெற்றியோடும் புரவியின்பேரிலிருந்த திரிபுரனை, செழியவொப்பற்ற கடகமணிந்த கையினாலே தலையிலடித்தனன் கொடியோனாகிய திரிபுரன் மூர்ச்சித்தனன். எ - று.

புடைத்தல் - மோதுதல்.

உழுந்துகண்ணடியின் மேலாலுருளுமுன் நென்றது கிச்ச்ச்சியின் வினா வினை விளக்கக் கூறியதாம். (உஉ)

மூர்ச்சைவிட் டொழிந்த பின்னர் முடி கெழு பமார் வேந்தன் முர்ச்சிறை மார்பத் தோடித் தாக்கின வைனு மூர்ச்சித் தோர்ச்சியுற் றுளியென் னோடு மொன்படை யொழித்து மல்லுப் போர்ச்செயல் விளைகக வென்றான பொருக்கென வவுணன் சொல்லான்.

(இ - ன்.) (திரிபுரன்) மூர்ச்சைதெளித்தெழுந்தபிறகு, விளங்குகின்ற கிரீட மணிந்த தேவேந்திரனுடைய மாலையணிந்த மார்பிற்பாய்கது மோதினான். அவ்வித் திரனு மூர்ச்சையடைந்து அததெளிந்து யோசித்து நீ யென்னோடும் ஆயுதப்போரா யொழித்து மற்போற்புரிசு வென்றான் அவுணனாகிய திரிபுரன் (அதற்குவிடை யாக) வினாத்து கூறுகின்றான். எ - று. (உஉ)

பதங்கமோ வடவைத் தீயைப் பட்டிசிறைக் காலிற் சிந்துங் கதங்கடாஅ மெனக்கு நீமன் கருத்தினு ளழிந்தா யஞ்சே லிதங்கெடா திருக்க வேண்டி னிருந்திவ திருக்கை யிகதேன் அங்கெரனா தாங்குச் சென்று வாழ்க்கின கிளையோ டென்றான்.

(இ - ன்.) கடலாழங்கிளியை ஒருபதங்கமோ தன்னுடைய கிளையிற் சிற திற் காற்றினுழிக்கும். கேர்பத்தைச் சிந்தாம எனக்கு நீ மீசவும் மனதில் வருந்தி னாய் அஞ்சவேண்டாம். கண்ணயழியாதிருக்க வேண்டுமாயின், பெரியபூமியில் (உன துக்கு) வாழ்க்கையைக் கொடுத்தேன். கெர்வப்படாடிங் அங்கெயோப் உன் உறவின ரோடு வாழ்க்கையென்கூறுகின்றான். எ - று.

புத்தகம் - விட்டும், விளக்கல்களும் ஓர் நிறுபுச்சி.

உட்கைத்தி - பெண்குதிரை மூச்சுமேல வடிவுள்ள பெருநெருந்து, இது
சுய்மையானது எல்லாநீர்தவாதிருக்க இறைமனால் ஆங்கு நியமிக்கப்பட்டது, (உக)

கூறுதா னவனை வள்ளிற் கொற்றவ னேககி புனனை
சேறுபோர்க் கழைத்தல் பற்றி மெனினதுளே னாகக் கொண்டிவ்
வாறுநீ யுரைத்தா யுன்றன வடிவெலா மீரநது சுறறும
பாழினை வளிப்பே நெனந்ரு பகாநதுதோள் புடைத்தாந திட்டான.

(இ - ன) அவ்வாறு சொல்லிய திரிபுரனை தேவேந்திரன் பாத்தது, உனனை
வேறுவகையப்பட்டபொருளுக்கு அழைத்ததுபற்றி (எனனை)த் தளாந்தவனாகக்கொண்டு
இவ்வண்ணமாகச் சொல்லின. உனதேக முழுவதையுமிரித்த, சுறறிலும் பருந்தாக
ஞண்ணுமபடி (இளையாகக்) கொடுப்பேனென்று கூறி, புயத்தைத்தட்டி ஆரவாரித்
தனை என்ற. (உக)

செருவினிற் கிளருந் திண்டோட டி ரிபுரன் மலலு நோநது
குருதிக்கைப் புளிப்பக தாணிக கோவமா கோவைக தாசகி
பொருதுழித் தாண்ப பறயிப் பொருக்கெனக் கரக்காற ஹாககி
யிருவிசும பிடைவட டி கது விட்டன னிமைககு முன்னா.

(இ-ன) போரிற் பொருகும் வலியதோலையுடைய திரிபுரன் நற்போர் செய்ய
விணங்கித் தானும் உதிரக்கொப்புளிகருமபடி தேவேந்திரனையடித்துப் போர்செய்
கையில், அவன்காலையடித்து இமைப்பொழுதின முன்னரே வினாநகையினு
லெடுத்தது, பெரிய ஆகாயத்திற் சுழற்றிவிடுதலென 6 - று

கோவமாகோவென்றது தேவலோக தலைவன, இந்நிரன்

செருவினிற் கிளருந் திண்டோள - போரென்றற பூரிகருந்தோன் (உச)

அநதா நிவநது சோலை யலாபசுங் கோட்டி றுலகண
மநகிக ளாகருந் தோறுக கிழிந்துவா மதாரீர் பாயநது
செருதினை விளைகருஞ் சாரந் சிலம்புகு ழிமையப் பாகு
நிந்திரன் விழநது மூாசசிக திருநகவன போருக டகநாள்.

(இ - ன்) ஆகாயமளாவிய சோலையிலே பரந்த பசிய கொம்புகளிலுள்ள
தேண்டுகள குரவகுகள புரளுந்தோறுக கிழிபட்டு, ஒழுக்குகின்ற தேனெழுககா
னது பாய்ந்து செவ்விய தினைப்பயினை விளைக்கும் சாரலையுடைய மலைகளழ்ந்த
இமயமலையின் டக்கல்ல, இந்நிரன்விழநது மூாசசையுறமுச் செத்தவனபோலக்
கிடந்தனை ௭ - று

இறால் - தேனகடு

(உடு)

தெம்முனை சாயகருந் தன்கோன் திரிபுரம் குடைதல கேட்டுப்
பொம்மன்மென குழல்கள சோரப் புலோமகை நிலத்தில் விழா
வம்மீலோ வமம வோவென நழுதுமா ழாநது தேவா
தமக்கொடு மிரியல போனா டமனிய வுலக நீத்து.

(இ-ன்) பனைவகைப் போரில வெவ்வுத் தனகணவனுயி னுத்திரன் திரி
புரனுக்குத் தோல்விபுற்றதைக் கேள்விப்பட்டி, பூரித்தமெல்லிய கூப்தலினின்று தேன்

சொரிய இந்திராணி பூமியினமேல்விழுந்து, அம்மலோ ! அம்மலோ ! என்று புலம் பித்துண்புற்று, தேவர்களோடும் பொன்னிலகத்தை விடுத்து (அவன்வீழ்ந்த விடத்துக்கு) ஒடிப்போயினன். ஏ - று. (உக)

கிலைப்பொழி யமர ரெல்லா நேரிழைச் சசிதன் னோடு
மிலைப்புடன் களைத்துப் போக யிந்திரன் கிடப்பக் கண்டு
தலைப்படு மெழுத்தோ வென்று தளர்வுநீர்த் தவனோ டு
மலைப்புழை முழைக டோறும் வைகனர் காந்து மாந்தோ.

(இ - ன்.) இருக்கையைவிடுத்த தேவர்கள் யாவரும், இந்திராணி தேவியோடும் சென்று, இந்திரன் இளைப்புடன் களைத்துக்கிடக்கக் கண்டு, தலையெழுதிய வெழுத்தோவென்று, அவன் மனத்தளர்ச்சியை யொழித்து, அவ்வந்திரனுடன் அந்த இமயமலையின் புழைகளாகிய குகைகளிலெல்லாம் ஒளிந்து வாழ்ந்தார்கள். ஏ - று. (உ)

செங்கள் நீங்கி யந்தத் திரிபுர னுக்கு கோட்டு
வெங்கயத் திவாந்து வெற்றி முரசொடு * வளைகள் விம்மப்
பொங்கெழின் மாட மேடைப் பொன்னகர் டுருந்து வேந்தன்
றங்கிய கோயில் சார்ந்து தவிரின்விற் டிருந்தா னன்றோ.

(இ - ன்.) அந்தத் திரிபுரன் போர்க்களமாயொழிந்த, வெவ்விய நான்கு கொம்புகளையுடைய ஜராவதத்தின்மேலேறிக்கொண்டு வெற்றிமுரசும் (வெற்றிச்) சங்கமும் ஒலிக்க, மிக்க அழகையுடைய மாடங்களும் மேடைகளும் பொருந்திய பொன்னகரத்திற் பிரவேசித்து, இந்திரன்வசிக்கும் கோயிலையடைந்து, சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தனன். ஏ - று. (உஅ)

நிரம்பிய களிய னாகி நீடுவான் குடிக ளெல்லாம்
பரம்புதன் னானைக் குன்றே பயிற்முடா முரசிற் சாற்றி
பரம்பையர் நடனஞ் செய்ய வமைத்துக்கின் னார்கள் வீணை
நரம்புளார் திசைக டேக்க நலத்தக வரசு செய்தான்.

(இ - ன்.) நிரம்பிய களிப்புடையவனாகி, தொன்மையாய்த் சிறந்தகுடிகள் யாவரும் பரவிய தன்கட்டளைக்குட்பட்டு வாழும்படி பேரிகையறைத்து, அரம்பா ஸ்திரீகள் நடனஞ்செய்யவும், கின்னர்கள் வீணையின் நரம்புகளைத் தடவி இசைப் பாட்டுகளை யெழுப்பவும் கட்டளையிட்டு, நன்மையாக அரசுபுரிந்தனன். ஏ - று.

களியன் - களிப்புடையவன்.

(உக)

சிலைபகல் கழிந்த பின்னர்த் திசைமுக னுலகஞ் சார்ந்தா
னலரவன் வருவ தெண்ணி யாழியர னுலகம் புக்கான்
மலரவன் றன்னைக் கொண்டு மாலும்வை குந்த நீங்கிப்
புலவர்கள் காந்து வைகும் பொன்னிம யத்தைச் சார்ந்தான்.

(இ - ன்.) சிலதினங்கள் சென்றபிறகு, (திரிபுரன்) பிரமனுடைய சுத்திடு லோகத்தை யடைந்தனன். பிரமதேவன் (அவன்) வருவதை யோசித்து, சக்கிராயுத

முரசொலவகைகள் விம்மவென்றும் பாடம், வகைகள் - மலைகள். தம்மைச் சேர்ந்த கிங்கிரனின்மையின் தாம் சுகப்பட்டனவென மலைகள் பரித்தனவென

மேந்திய விண்ணொழந்தியின் வைகுந்தலோகத்திற் சென்றனன். அந்தத் திருமாலும் பிரமதேவனோ யுடன் கொண்டு வைகுந்தத்தைவிட்டு, தேவர்கள் மன்றத்துவசிக் கும் பொன்மயமான இமயமலையை யடைந்தனன். எ - று. (௯௦)

சார்தவன் பிரம நிலல்லாச் சத்திய வுலகை நோக்கி
யார்ந்ததன் னானை யங்கு மமைத்துவை குந்தத் தெய்தி
யூர்ந்திடு மணையி னானு மொழிந்தமை யணர்ந்திட் டாங்குந
கூர்ந்ததன் னானை வைத்துக் குவலயத் திறங்கினானே.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) சேர்ந்த திரிபுரன் பிரமதேவனில்லாத சத்தியலோ கத்தைப் பார்த்து, பொருந்திய தன் ஆக்கினையை அங்கே (உட்கும்படி) நிறுத்தி, வைகுந்த நகரமடைந்து, திருமாலுஞ் சென்றமையை யறிந்துகொண்டு, அவ்விடத்துக் கூர்மையான தன் ஆக்கினையை நிலைநிறுத்திவிட்டுப் பூமிக்குவந்தனன். எ - று.

ஊர்த்திடுமணையினான் - நோகதுசெல்லும் பாம்பைச் சயனமாகவுடையவன்; திரீமால். (௯௧)

வரம்பல கொடுத்த வைகை வள்ளலிப் பூசை யாற்றிப்
பரம்பா வரமுன் றந்த பாழியம் புரிசை மூன்று
முரம்பெற வின்று நாயேற் குதவுக லென்று கின்றான்
புரம்பல வளத்தி னோடும் பூத்தன விசும்பி னாமமா.

(இ - ள்.) பலவரங்களை யருளிய ஐாது திருக்கரங்கனையுடைய விநாயகப் பெருமானைப் பூசைசெய்து, பரதங்குமரமானவனே! முன்னே (எனக்கு) வர மாகக்கொடுத்த பெரிய அழகிய மும்மதில்களையும் வலிமையோடு இப்பொழுது அடியேனுக்கு அருள்புரிகலென்று நின்றனன (திரிபுரன்) அப்பொழுது ஆகாயத்திற் பலவளங்களோடும் முப்புரவாள் சேர்ந்தின எ - று. (௯௨)

உ - று.

கற்பகப் பொதுப்பருங் காமதேனுவும்
பொற்பமா நிதிகளும் பொருளி வாதபல
வற்புதப் பொருள்களு மளவில் செலவமு
முற்பவித் தனவுறு புரங்கண் மூன்றுமே.

(இ - ள்.) கற்பகச்சோலையும், காமதேனாவும், அழகுபொருந்திய (சக்கர்தி) துமித்திருதலிய) நிதிகளும், ஒப்பில்லாத பல அற்புதப்பொருள்களும், எல்லையிலாத (சலவமும், பொருந்திய முப்புரங்களிலும் உற்பவித்தன. எ - று.

நிதி - எடுக்குத்தோறும் குறைபடாதது.

(௯௩)

இந்திர னுலகமு மெனைத்து மாக்கிய
வந்தன னுலகமு மாழி யேந்திய
சுந்தர னுலகமுந் துணையு ருவெனின்
அறிந்தொரு புரநிகர் பேசற் பாலதோ.

(இ - ள்.) இந்திரலோகத்தையும் பிறலோகங்களையும் படைத்தபிரமனுடைய சத்தியலோகமும், சக்கராயுதமேந்திய அழகுவாய்ந்த திருமாலினுடைய வைகுந்த

லோகமும் (முப்புரங்கட்குச்) சமாணமாகாவெனின் வேறொரு நகரமாகது வாய்ந்தச் சொல்லுத் தன்மையையுடையதோ? ஏ - று.

அந்தணன் - பிரமன் அழகிய தன்மையையுடையோன். (௧௪)

தடையற வெங்கணுஞ் சார கல்லவா
யுடையவன் முத்தியை யுறுமப் போதலா
விடையழி வின்மையி னொழிலகண மூன்றுமுன்
னடைதரு குக்கும வாகவை போன்றீவ.

(இ - ள்) எல்லாவிடங்களிலுந் தடையின்றிச் செல்லவல்லமையுடையானு
கிய திரிபுரன் முத்தியைடையும் அக்காலத்தல்லலாமல், இடையிலே அழிவில்லா
மையால், மும்மதிலாகும் முன்னேயடைந்த குக்கும தேகத்தை யொத்தன. ஏ - று.

வாய - வழி. வல்லவாயென்றதால் வல்லமையென்றும் (௧௫)

கருமபொனின் வெண்பொனிற காமா செம்பொனிற
மருமபெரு முப்புர முயிர்த மக்கெலாம்
விருமைய போகங்கல் விவாத்து நல்லித
மருமபுதல செய்யுபுன் றுக்கை யுமபொருடம்.

(இ - ள்) கருமபொன்னினாலும், வெண்பொன்னினாலும், அழகிய செம்
பொன்னினாலுஞ் செய்துள்ள பெரிய திரிபுரங்களும், உயர்கட்கெல்லாம் இச்சித்த
போகங்களை யுண்டசெய்து, நல்ல இத்தையும் உண்டாக்குகின்ற மூவகைத் தேகத்
தையும் ஒத்திருக்கும். ஏ - று.

கருமபொன வெண்பொன செம்பொன் என்ன முறையே இரும்பு வெள்ளி
பொன் என்பனவாம். மூன்றாக்கைகள் - ஆவதேகம் குசுமதேகம் காரணதேக
மென்பன. (௧௬)

திண்டிற லுடையவன் திரிபுரப்பெயா
கொண்டவன திரிபுரங் குலவி நின்றமை
கண்டனன் கரையறு களிப்பி னீழினு
னண்டர்கள் பிராண்டிரு வருள்வ முத்தினன்.

(இ - ள்) மிக்கவல்லபுருடையவனுதிப திரிபுரனென்னும் பெயருடையவன்
திரிபுரங்கள் சமைத்து நின்றபையாக கண்டனன், எல்லையற்ற ஆசையதிகரித்த
னன். தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளைப் பணிந்
தனன். ஏ - று. (௧௭)

தனையர்கண் மூவகைத் தன்ம னத்தினு
வினையுமுன் றோற்பின னவர்க்கு நீடிய
வனையமுப் புரமுமுன் றாக வையிய
வனையுக் மூலகமும் வழங்கி னாவரோ.

(இ - ள்) மூன்று புத்திரர்களைத் தன் மனத்தினாலே நினைக்குமுன்னே
படைத்தனன். அவர்களுக்குப் பெரிய அந்தத் திரிபுரங்களையும் மூன்றாகவிரித்த
புரமுப்பொருந்திய உலகத்தையுந் கொடுத்தனன். ஏ - று.

மூன்றாக வையிய வலகமென்றது சுவர்க்க மத்திய பாதகமென்றதுத் திரிலோ
கத்தினு. (௧௮)

விச்சிர தமிட்டான் மருவ லராதனை
வெகிச்சனத் தாககிடெ வீம காயனே
கசசமில் பெருவிலிக காள கூட்டுனை
தச்சினு மைந்தருக கறைவா நாமமே.

(இ-ங்.) விச்சிரதமிட்டிரன் - சததுருகங்களை கொடுமைபாடு மோதும் வீம காயன் - எவ்வையில்தாற மிககவலியையுடைய காளகூடன என, 1, அந்தச் சிறுவா களாகிய புதல்வர்களுக்கும் (பெரியோர்) பெயர்களகூறுவா. 6 - 2 (நக)

மானமிக் குடையதன் மைந்தா மூவாககும்
வானவா முதலிய மற்றை யாவாகுந்
தரனெரு முதல்வனாக தந்தி மாமுகந்
காண்பூச னைபுரிந் கமாநது வாழநகன

(இ-ங்.) மிகமானமுடையதன் புதிரா மூவருக்கும் தேவாகளமுதலிய மற்றவர்களுக்கும், திரிபுரணதானே யொருநிலைவகுதி, சிறந்த யானே முகமுடைய கணேசம்பெருமானாகு (ஆகமோகதமாக) உரித்தான பூசையைச் செய்துகொண்டு பொருத்தி வாழ்ந்தனன் 6 - 2 (நக)

குகிலமே சுபிலமே சுவிததி யேயெனப
பகாவாகண முறையினப பாழி நொச்சியை
சுகிலமண் சுபிலமந் தரஞ்ச வித்ததிசோ
மிருதுநக் கததினு மேவி வைகின

(இ-ங்.) சுகிலமும் சுபிலமும் சுவிததியெனறு - பபெய் மதில்களை முறையே சொல்வார்கள (அமலில்கள் மூன்றனுள்) சுகிலமபூமியிலுட, சுபிலமஅந்தரத் திலும், சுவிததி சோததிமிசூத சுயாக்ககிலுமாகப் பொருத்தியிருக்கன 6 - 2 (சக) வேறு

காடுமரு வாககருள்வச சிரதமிட்டி ரவையி காயன காள
கூடனிலச் முறையானே சுகிலமுதன் முப்புரத்தன கடி வாழ்நது
நீடுமர் சரட்சிபுரிந் திருத்தனாக டிரிபுரனசொன னெனியா லென்றம
பாடியனரும் புதமொருசர் ராயிரமாண டினுககொருகர பண்பிற கடும

(இ-ங்.) சததுருகங்களுக்கு இகொட்டைக கொடுக்கும் வச்சிரதமிட்டிரன் வீமகாயன் காளகூடனாகிய இவர்கள் முறைப்படி சுகில முதலாகிய முப்புரங்களிலுந் கூடியவர்களை நெடிய அரசரிமையைச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள் திரிபுரன சொல வியவதிகளை எப்பொழுதும் பெருமையோடியவன்ற திரிபுரகளை ஆயிரவருடங்கட கொருமுறை ஓட்டத்தில் அழகு பொருத்தச்சேரும். 6 - 2 (சக)

முப்புரமுந் தனித்தனியே தூயியோ சனையுயர மொழிநி சால
மயப்படியே யுமைநதுதனபா லமாந்தரக புரிவோக ளகத்தின வேண்டு
மெறிபொருதும் வழங்கியவ ரேகரினந் தூழியேகி யிருநது மாருத
துப்பினதன் குலத்தோடு மழிவவழிக் திருத்தனவான கரர்க ளஞ்சு.

(இ-ங்.) புரங்களுமுன்றும் தனித்தனியே தூயயோசனை யுயரமும்சொல வுமைய தூயயோசனை விசாலமுமுண்டிது தன்னிடத்திற் பொருத்தியிருநது அரசு

செய்பவர்கள் மனத்தில் விரும்பிய எல்லாப்பொருள்களையும் (விருப்பங்களையே) கொடுத்து, அவர்கள் செல்லவிரும்பிய விடத்திற்குச் சென்று (இவ்வகையாக) திரும்பி, நீங்காத பகைஞர்களைக் குதாதோடும் அழியும்படி வழித்து, ஆகாயத்திலிருந்து தேவர்களுக்கும்படி யிருந்தன. ஏ - று.

மீட்டுமிரு வரைச்சண்டன் பிரசண்ட னெனமனத்தின் வேறுண் டாக்கிக் கோட்டில்சண் டனைப்பிரம வுலகத்து மாதவன்வை குந்தந் தன்னி லீட்டுபுகழ்ப் பிரசண்டன் றனையுமவா போலிருப்ப வேகிப் பின்னர் மோட்டினமென் முலைமனைமா துடன்கூடி யொருமகனை முகிழ்தகா னன்றே

(இ - ன்) சண்டன் பிரசண்டனென்று மீட்டுமுவேறிருவரை மனதாற்பண்டத்து, கோணுதலில்லாத (வலியுடைய) சண்டனைப் பிரமலோகத்திலும், தேடிய பிரத பத்தையுடைய பிரசண்டனை விஷ்ணுமூர்த்தி வசிக் கும் வைகுந்தலோகத்திலும், அகநைப்போன்றிருக்கக் கட்டளையிட்டு, பிறகு, பூரித்த இளமைதங்கிய மெல்லிய முலையையுடைய மனைவியுடன் சேர்ந்து ஓர்புதல்வனைப் பெற்றனன். ஏ - று.

பிரசண்டன்றையு மென்பதிலுள்ள உம்மையைப்பிரித்து வைகுந்தத்தின் லென்பதனோடு கூட்டிக்கொள்க. (சச)

திரிபுரனில் வாறுலக முழுவதற்தாட் படுத்துமிரு செல்வ மல்க வரிமதர்க்கண் மடமாதர் பெரும்போகக கடலமுர்தி யறங்கள் பேணி விரிபுகழெண் டிசைபோர்ப்ப விநாயகாபூ சனையோடு விமலை பாக ருரிமைகொளுஞ் சிவலிங்க பூசனையும் புரிந்துலப்பில் காலம்வாழ்த்தான்

(இ - ன்) திரிபுரன் இவ்வகையாக உலகமுழுவதையும் தன்னடிப்படுத்தி மிக்க செல்வமதிரிக்க, அரிபரந்து மதர்த்த கண்ணையுடைய இளமை வாய்ந்த மக் கையர்களது மிக்க போகசாகரத்தின் மூழ்கி, தருமங்கள் (எல்லாவற்றையும்) காத்த பரந்த கோதியானது எட்டுத்திசைகளையு மறைக்குப்படிவிராய்க்கடவுள்பூசையுடன் விமலையாகிய உமாதேவியானாப் பாகமாகவுடைய சிவபெருமானுக்கு உரிமையாகக் கொள்ளத்தக்க சிவலிங்கபூசையையுஞ் செய்துகொண்டு, எல்லையிலாத (நெடுங்)காலம் வாழ்ந்திருந்தனன். ஏ - று. (சதி)

தேக்ருபுகழ்த் திரிபுரன்முன் னரசாட்சி புரிந்ததிது தெனிக றீடுபுன் ிம் றாக்கமிரு வியாதமுனிக் குறாத்தனஞன் முகனதனை யுனக்குத் தொன்றோ லிக்கியபூங் கழந்தேசோம கார்தவினி லின்னோகன் விமலற் போற்றிட் பாக்வெஞ்சேர் வரம்பெற்ற தறிகவெனப் பிரகுமுனி பகா துற்றான்.

(இ - ன்) தேக்கிய கீர்த்தியையுடைய திரிபுரன் மூற்காலத்தில் அரசாட்சி செய்தபூசை இதுவாகும். தீ யறிகவென்று மனஞ்சோராமை மிகுந்த வியாதமுனிக் கு, காண்கு திருமுக்களையுடைய பிரமதேவன் கூறினன், அதனை யுனக்குத் கூறினோம். (சாமி) எட்டிய அழகிய கிரக்கமுலையுடைய சோமகார்தாரசனை! இவ்வி, தேவர்கள் கணேசப்பெருமானைத் துதிசெய்த பாக்கியம்பொருந்திய காதலையையாத க்ளையையும் அறிவாயாகவென்று பிரகுமுனிகர் சொல்லத்தொடங்கினார். உ - று.

திரிபுரன்சாட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிடங்கம் - காதல்.

தேவர்கள் வரம்பெறுபடலம்.

இமய மரல்வரைக் கந்தாத் தெய்திய
வமரர் யாதுசெய் தாரரு னாயெனுந்
திமில மாமறை செய்தனி யாதனுக்
கிமிழு மார்வத் தியம்புவ னுன்முதன்.

(இ - ன்.) பெரிய இமயமலைக்குகையி லடைந்த தேவர்கள் யாது செய்கண்? அருள்வாயாகவென்று வினவும், திமிலமாகிய வேதத்தை யருளிச்செய்த வியாதமுனி வருக்கு, பிரமதேவன் அரும்பிய ஆசையோடு சொல்வானுயினான். எ - று

திமிலம் - பேரொலி.

(க)

புகழி டம்பிறி தின்றிப் பொருப்டினு
ளகனு டைந்தழி வெய்து மமரர்முன்
மகதி யாழ்முரன் மாதவ ளன்னினுன்
முகம லரந்தவர் தாழ்ந்து மொழிகுவார்.

(இ - ன்.) புகழிடம் வேறில்லாமல், இமயமலையில் மனங்கசிந்த தன்புறம் காணவர்களுக்கு முன்னே, மகதிவினையை வாசிக்கும் பெருந்தவசியாகிய நாரதமுனி வர் வந்தனர். (அவரைக்கண்ட) அத்தேவர்கள் முகமலர்ச்சிகொண்டு பணிந்து சொல் பவர்களானார்கள். எ - று.

புகல் - அடைக்கலம். அதன் - அகம் என்பதன் போலி.

(உ)

வெய்ய முப்புரன் வெற்றியி குத்தனன்
வைவ மூன்றுதன் னுணைவ யங்குளு
னைய நேயவ னுலை யுண்டியா
நையு நெஞ்சொடு நானுமி னைந்துளேம்.

(இ - ள்.) ஐயனே! கொடிய திரிபுரன் வெற்றியில் மிகுத்திருக்கின்றான். முவுலகங்களிலுந் தன்னுக்கினையைச் செலுத்தினான். யாங்கள் அத்திரிபுரனால் அலை யுண்டி வருந்திய மனத்துடன் நாடோழர்துன்புறுகின்றோம். எ - று.

(ங)

யாவ னுல்வர மெய்தின னன்னவன்
யாவ னுலி யும் யாங்களி னிச்செயல்
யாவ தோதுக வென்றனர் நாரதன்
யாவ துந்தெரிந் தேயினி 'தோதுவான்.

(இ - ன்.) அந்தத்திரிபுரன் யாரால் (அத்தகைய) வரமடைந்தான்? (அவன்) யாரால் அழிவுறுமா? யாங்கள் இனிச்செய்தத்தக்கது யாது? (அவற்றை யெல்லாம் தெளிந்துகொடுக்கும்) கூறுகவென்று கேட்டனர். நாரதமுனிவர் எல்லாவற்றையும் (நூல்களோக்கால்) அறிந்து இனிதாகச் சொல்கின்றான். எ - று.

(ச)

மோக்குங் கையுடை முன்னவன் பூசையா
ஐக்கித் கொண்டன னுற்றெலா டியாவையு

மூக்க மிக்கவன னுனையோ மம்பினுந்
மூக்க வல்லவன் சங்கர னேயரே.

(இ - ள்) (தேவர்களே! அத்திரிபுரன்) தொக்குணை கையையுடைய முன் னெனுகிய விராயகக்கடவுளுடைய அர்ச்சனைப்பலனால் உல்லமையுடன் எல்லாவற்றை யுந் தேடிக்கொண்டனன். செய்தொழிலில் மனச்சோர்வின்மையை மிகுதியாகவுடைய அத்திரிபுரனை ஒரேகணையால் அழிக்கவல்லவர் சங்கரபகவானேயாவர். எ - று.

மோக்கும் - மூகருதொகன்னும், இதனைத்தொக்குமென்றும் (இ)

அநத வீச னவனொடு முப்புரஞ்
சிந்து தற்குந் திருக்கர மைநதுடை
மைநதன் சூட்சும வேண்டும தக்களிற்
மெநதை யைச்சர னெய்துக நீயிரே.

(இ - ள்) அநத சிவபெருமான் திரிபுரனுடன் முப்புரங்களை யழித்தற்கும் ஐந்து திருக்கரங்கையுடைய மூத்தபிள்ளையானுடைய யோசனையும் வேண்டும (ஆன படியாலுந்) எனும் மதநீர்பொழியும் யானைமுகக்கடவுளை (அதுகருதி)ச் சரணமடையும்
எ - று (க)

சேடடைத தேவாதத் தேவாபி ரான்கழ
லோடடை நெஞ்சடை யோமுறல் யாதென
வேட்டை யெய்தியி ரங்கலிா மந்திரங்
கேட்டு நன்குகி ளாதனுட் டிககவே

(இ - ள்) சேட்டை தங்கிய தேவாகட்கெல்லாத் தேவராயகனாகியகணேசப் பெருமானுடைய திருவடியை ஒட்டையாகிய மனதைபுடைய நாமடைதல் யாங்கன மென்று தளாசெய்து வகுந்தாழிசைகள், (கணேசப்பெருமானை மகிழ்விக்கும்) மந்திரத் தைக் கேட்டுணர்ந்து நன்றாக உச்சரித்து அதுட்டிக்கக்கடவீசன. எ - று.

சேட்டை - குணக்கேடு. ஓட்டை நெஞ்சு - நிலையில்லாதமனம். ஏட்டை - தளர்ச்சி. (எ)

வாச நீர்பழந் தாடி வருகெனப்
பேசி னுனபெருந் தேவர்கள் யாவரும்
வீச தெண்டிசை மென்புன லாடினார்
பூசி வெண்பொடி போர்துவ ணங்கினார்.

(இ - ள்) மணமமைத்த நீரில் மூழ்கிவரக்கடவீசனென்று கூறினார். (அத லாகக்கேட்ட) பெருமைபொருந்திய தேவர்களெல்லோரும், ஏறிகின்ற தெய்வீகிய அலையையுடைய மெல்லிய நீரில் மூழ்கினவர்களாய், வெள்ளிய திருநீற்றைப் பூசிக் கொண்டு (நாரதமுனிவரால்) வந்து பணிந்தார்கள். எ - று.

வணங்கு தேவர்க்கு மாதவ னாத
னிணங்க லோடொழுந் தாழிசை மந்திர
மணங்கு தீர்தர வஞ்செயி புராதினுந்
குணக்கேட்டு னன்னவர் துறவிட் டெனினுந்.

(இ - ன்.) (அங்கூறு) பணிந்த தேவர்களுக்குப்பொருந்த, பெருந்தவசியாகிய நாரதமுனிவன் கீகாட்சரத்தாலாகிய மந்திரத்தை, துன்பமொழிய அவர்கள் செவியிற் பொருந்தக்கூறினன். (அதன் அதுட்டிப்புக்) கிரமத்துடன் அவர்கள் அதைச் சபிக்கச் செய்து (இச்சையின்படி) சென்றனர். ஏ - று. (௬)

ஒற்றைத் தாகினின் றும்பர்க ளன்பினால்
வெற்றி யாணை முகத்து விநாயகன்
பொற்ற சேவடி புந்திலைக் துத்தவ
முற்று மாமனு வோதினர் பல்பகல்.

(இ - ன்.) தேவர்கள் ஆசையோடு ஒற்றைத்தாளிலே நின்று, வெற்றிபொருந் திய யாணை முகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய அழகிய சிவந்த திருவடியில் மன தைச்செலுத்திப் பலகாலந்தவருஞ்செய்து சிறந்த மந்திரத்தைக் கணித்தார்கள். ஏ - று

ஒன்று+தான்=ஒற்றைத்தான்.

(௧௦)

அன்பி னர்க்கவர் தம்மினு மன்பின
னென்ப ணிக்கு மிரங்கும் பராபரன்
வன்பு நெஞ்சுடை யார்கொரு வைகலு
முன்பு றுதவன் முன்புநின் றுளரோ.

(இ - ன்.) அன்புடையவர்களுக்குத் தம்மைக்காட்டிலும் அன்புடையவரும், என்னுடைய பணிவிடைக்கும் (திருவுள்ளம்) இரங்கும் பராபரனும், கடின சித்த முடையவர்களுக்கு ஒருநாளும் காட்சியளிக்காதவருமாகிய கணேசப்பெருமான் (அத் தேவர்களுக்குக்) காட்சித்தந்தருளினர் ஏ - று.

என்பணிக்குமென்ற பத்திமுதிர்ச்சியில்லாத என்னுடையவென்று குறித் ததுடன், பணிக்கும் என்றதிலுள்ள உமமை இழிவு சிறப்புறுப்பதாம். (௧௧)

வேறு.

பொன்முடியு மதனருகே பொழிகிரண விளமதியும்
பன்மணிச்செய் குண்டலமும் பணைத்தோளி னக்கதமு
மின்மறியுந் திருமேனி விளங்கொளியு மாராநாணும்
வன்மருப்பி னிடைச்சுற்றும் வார்ந்துகிரள் புழைக்காமும்.

(இ - ன்.) பொன்னாலாகிய கிரீடமும், அக்கிரீடத்தருகே கிரணங்களைச் சித் தும் பாலசந்திரனும், பலரத்தினங்களா விழைத்த குண்டலமும், பூரித்ததோள்களில் வாருவவழமும், மின்னலைத் தோற்கச்செய்யுந் திருமேனியின் விளக்குகின்ற பிரகாச மும், அண்ணாணும், வலிய தந்தத்தினிடையே சுற்றிலும் வடிந்து நிரண்ட துதிக்கை யும். ஏ - று.

துதிக்கை இருதந்தங்கட்கிடையிலுள்ள உறுப்பாகலானும், அஃது திரண்டிரு ப்பெண்ணாருகலானும், 'வன்மருப்பினிடை * * * திரள்புழைக் கரமும்' என்றார்.

புரட்சத்தை மிகப்பயிக்கும் பரசமுந்து ணியுமமுவும்
வாசத்தி னறுங்கமல மலருமணி நாற்காமுந்
தேசத்தி னில்லாத திருவழகுத் திகழ்வெய்த
நேசத்தி னெதிர்நின்ற நிமவனைய வருங்கண்டார்.

(இ - ன்.) பாசபந்தரதை அடியோடு பறிக்கும் பாசத்தையும், தூணியும், மூழ்ப் பனையும், வாசத்துடன் கூடிய நல்ல தாமனாமலரும், அழகிய திருக்கரத்தனும், உலகத்திலல்லாத சிறந்த பொலிவும் விளங்கும்படி அன்போடு எதிரேவந்த புனிதராகிய கணேசப்பெருமானை எல்லோருங் தரிசித்தார்கள். எ - று. (க௯)

பருதியெதிர் வரமலர்ந்த பங்கயம்போன் முகமலர்ந்து
வெருவுதலோ டன்புளத்தில் லிவலம ரர்கள்வல்லே
திருவடியி னெதிரிழந்து சென்னியிரு கரமேற
வருவிழித் துணைகாட்ட வள்ளுறப் பழிசகவார்.

(இ - ன்.) சூரியன் எதிரே தோன்றலால் விகசித்த தாமனாமலர்போல முகமலர்ச்சிகொண்டு, அச்சத்துடனே ஆசையும் மனத்திலுண்டாகாத சேவர்கள் விலாந்து, (கணேசப்பெருமானுடைய) திருவடியிலே நேராகப் பணிந்து, கிரமிசை யிருகரங் களும் ஏறவும், இருகண்களில் (ஆனந்த) அருவிதோன்றவும், பகதியதிகழிக்கவும் (பின் வருமாறு) துதிக்கலானார்கள். எ - று. (க௯)

வேறு.

தத்துவா தீத போற்றி தத்துவப் பொருளே போற்றி
தத்துவ முகலே போற்றி தத்துவ சொருப போற்றி
தத்துவத் தியன்ற தாத்து விதங்களு மாளாய் போற்றி
தத்துவ வறிவுக் கெட்டாக் தயங்குபே ரறிவே போற்றி.

(இ - ன்.) தத்துவாதீதனே! போற்றி. தத்துவப்பொருளாயுள்ளவனே! போற்றி. தத்துவங்கட்கு ஆதியே! போற்றி. தத்துவங்கங்களின் சொருபியே! போற்றி. தத்துவத்தியன்ற அதாவதிதங்களும் ஆனவனே! போற்றி தத்துவவுணர்ச்சிக்கு எட்டாது விளங்கும் பேரறிவானவனே! போற்றி. எ - று

திருமுலர் திருமந்திரம்.

“அறிவு சிவமிரண் டென்ப ரறிவிலார
அறிவு சிவமாவ தாரு மறிகிலார்
அறிவு சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்
அறிவே சிவமா வமர்ந்திருப் பானே.”—என்றபடி, இறைவன் அறிவுமயமாயிருத்தல் கருதி “பேரறிவே” என விளிக்கலாயிற்றென்க. (க௯)

உடலினைக் குவிரே போல வுயிர்க்குயி ரானாய் போற்றி
யுடனுயிர்க் கறிவு நல்கி யுடலினைக் கழிப்பாய் போற்றி
யுடனுயி ரெனப்பி னீங்கா நொற்றுமைப் பொருளே போற்றி
யுடனுறை யுயிர்க்கு மெட்டா நொளிப்பொருள் சோதி. போற்றி.

(இ - ன்.) தேகத்திற்குச் சிவனையேபோல உயிர்களுக்குயிரானவனே! போற்றி. உடலினுள்ள உயிர்க்கு அறிவைக்கொடுத்து சரீர வாஞ்சையைக் கழிப்பவனே! போற்றி. உடலும் உயிரும்போலப் பின்னர்நீங்காத ஒற்றுமைப்பொருளாயுள்ளவனே! போற்றி. உடனுறைகின்ற உயிர்க்கும் அநிதப்பட்ட பிரகாசித்திருப்பொருள் சோதி சொருபனே! போற்றி. எ - று. (க௯)

விரவுதத் துவத்தி னீங்கி மேனென நின்ற வாவி
வரமுற வுருவு கொண்டு வந்தருள் குரவ போற்றி
பரவுமைத் தொழிலை நீக்கியுயிரினைப் பணிப்பாய் போற்றி
தூரியத்தி னுயிரை வாங்குஞ் சுடர்ப்பெருந் கடலே போற்றி.

(இ - ன்.) கலந்த தத்துவங்களினின்றும் மேம்பட்டுத் துவாஜிதனாகி நின்ற
விரும்புற்று வரங்களைப் பெறும்படி திருவுருவங்கொண்டு வந்தருளிய ஆசாரியனே
போற்றி. துதிசெய்யத்தக்க (சுருட்டி முதலிய) இந்தொழில்களையு மகற்றி உயிரை
கட்டினாயிடுபவனே! போற்றி. தூரியத்தினுயிரை வாங்குஞ் சுடாமயமான பெருந் கட
லே! போற்றி. ஏ - று.

(௧௭)

பத்தர்கள் வழங்கா நின்ற பலவுங்கைக் கொள்வாய் போற்றி
புத்திகள் போகத் தார்க்குப் புணர்த்தருள் போகி போற்றி.
முத்தியை யோகத் தார்க்கு முடித்தருள் போகி போற்றி
மெத்தொழி லவாக்கு மந்தப பயனரு ளிறைவ போற்றி.

(இ - ன்.) அடியவர்கள் கொடுக்கும் பலபொருள்களையுந் தவறாமல் கொள்வனே!
போற்றி. போகத்தை விரும்பினவர்களுக்குப் புத்திகளைக் கூட்டி யருளும் போகியே!
போற்றி. யோகிதருக்கு முத்தியைக்கொடுத்தருளும் யோகசுருப்யே! போற்றி.
எத்தொழிலுடையவர்களுக்கும் (அத்தொழிற்சூரிய) உபபலனை யளித்தருளத்தலைவ
னே! போற்றி. ஏ - று.

(௧௮)

வேண்டிய வடியார்க் கெல்லாம் விக்கினம் கொடுப்பாய் போற்றி
வேண்டுவந் தீண்டெய் யார்க்கு விக்கினம் கொடுப்பாய் போற்றி
வேண்டுவார் வேண்டித் தெல்லாம் விளைத்தருள் விளவ போற்றி
மாண்டதுட் டர்களைக் கொல்லு மறமிரு மள

(இ - ன்.) (திருவடியைப்) பணியும் அடியவர்களுக்கெல்லாம் உய்யுறுகளைத்
தவிர்ப்பவனே! போற்றி. விரும்பி வந்தனைசெய்யாதவர்களுக்கு இடையூறுகளைக்
கொடுப்பவனே! போற்றி. அடியவர்கள் வேண்டிய பொருள்களையெல்லாம் உண்டு
செய்தருளும் மலரகிதனே! போற்றி. மாட்சிமைப்பட்ட கொடியோர்களைக் கொல்
லும் பாவத்தொழின் மிக்க மன்னனே! போற்றி. ஏ - று.

(௧௯)

வழுத்திய துதிகள் கேட்டு வள்ளலார் சுரரை நோக்கி
விழுத்தரு வரங்கள் யாவை விளம்புக தருது மென்றான்
பழுத்தவன் பழைய பண்ணவர் பணிந்து சொல்வார்
தொழுத்தையேர் துயர மெல்லார் தோன்றல்கா னாக தன்றே.

(இ - ன்.) (அவ்வாறு) தோத்திரஞ்செய்த துதிகளை வள்ளலாராகிய கணேசப்
பெருமானார் கேட்டுத் தேவர்களை நோக்கி, (நீங்கள் விரும்பிய) மேன்மைமாகிய வரங்
கள் யாவை? சொல்லக்கடவீர்கள். (அவற்றைக்) கொடுப்போமெனக் கூறினர். பழு
த்த அண்புடையவர்களாகிய தேவர்கள் (விநாயகப்பெருமானை) வணங்கிச் சொல்வீன்
ருங்கள்: அடியேங்கள் துன்பமுழுவதும் தேவரீர்தியாததல்லவோ? ஏ - று.

(௨௦)

செம்மனின் வரத்தான் மாருத் தீங்கெமக் கிழைத்து வைவ
மும்தையுத் தன்னைக் கொண்டு முடிவிலா வாற்றல் சான்ற

கொம்மைமுப் புரத்தி னுனை கொடுமெனக் கொன்று பின்னை
விமமனோ பெமக்குத் தீர்க்க வேண்டுமென் றிரங்குநீர்க்குள்.

(இ - ன்) சுவாமி! தேவரீரருளிய வரத்தினால் ஒழிவாத துன்பத்தை பெங்
கடகு விளகது, மூவுலகங்களையுந் தன சுடாதினஞ்செய்து கொண்டு, எல்லையிலாத
வலம்பிருத்த வலிய திரிபுரனை விளாவிற்கொன்று, (அதன்) பிறகு அடிபெய்க்கட்
குறற துண்பனோயைப்போகியருள வேண்டுமென்று (தேவர்கள்) பிரார்த்தித்து நின்
ருட்கள் எ - று.

அஞ்சிய தேவா னுங்க ளல்லலோ டழிவி லாறறல
விஞ்சமுப புரத்தி னுனை விளிகதிடுஞ் சூழ்ச்சி செயது
மஞ்சலி மிடறறி னுனை வலவினாந் தடைமி னெனது
செஞ்சொலி னியமபி யைங்கைச செமமலா ரிதுவுஞ் சொல்வார்.

(இ - ன்) அச்சமடைந்த தேவர்களே! உங்களை துன்பத்துடன், அழிவில்
லாத வலம்பிரகத் திரிபுரனையும் உறிவுசெய்யும் ஆலோசனையைச் செய்து, அழகிய
கீலகண்டதையுடைய சிவபெருமானை அதிகவினாவிற சேருகனென்று ஐந்து திருக
கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானை செவ்விய சொறகனாதகறி (மேலே) இசை
புஞ்சொலிகளா எ - று. (உஉ)

அந்நாத கமரா ரீயி ரறைந்ததோத திரததை மும்மைச
சுரத்தி னியமபு வாககுச சகலவிக கினமுந் திருஞ்
சிகைகயின விழைந் தவெல்லாஞ் சேருமென நறளி வல்லே
வெந்திற லவுணா கோமான மேவுமவங் காளஞ் சார்வார்.

(இ - ன்) ஆகாயத்தில வசிகருந் தேவர்களாகிய நீக்கன் கூறிய தோத்திரத்
தை முன்று, வங்கலிலுஞ் சொலபவாகருக்குவல்லா இடைபூதசளுமகலும்.
மனதில விரு வகைகூடுமென நறளிசெய்து வெவ்விய வலியமைந்த அவு
ணா தலைவனாகிய திரிபுரன் வாசஞ்செய்யும் வககானகரத்தை வினாவாகச் சார்க
தனா எ - று. (உ௩)

இருபிறப் பாளா தமமு ளிலகொரு திலக மென்னத்
திருவுரு வுடைய ராகித் தேவிபு மருவகு நண்ண
வருமறை முனிவர் சூழ வடுத்துவங் காள மென்னுந்
திருக்கா விதி பூடு செனறவன கோயில புக்கார்.

(இ - ன்) வேதியர்களுகளுளே விளங்குகின்ற ஒரு திலகம்போல, சிறந்த
திருமேனியுடையவராகி, தேவியாரும் பகலில் வரவும், அரியவேதமுணர்ந்த முனி
வர்கள் புடைசூழவும் வரது வங்காளமென்று சொல்லுஞ் சிறந்த கரத்திலகமே
சென்று, அததிரிபுரன் மாளிகையை யடுத்தான். எ - று.

அரியனை பொலிய வைகி பரசவீற் றிருக்கு மாண்கை
திரிபுர னோக்கி யன்பு திளைத்தெழு வெதிரே சென்று
தரிபலர் பலதாந் தேய்த்துத் தழும்பிய தாரி னுண்
யுரிமையின் வணங்கிப் போதத் தொளிர்நனி சிறுத்தித் தொல்வாரன்.

(இ - ன்) சிங்கக்களத்தில் அமுதறவிருந்து கொறுகொண்டிருந்து, துணர்
கையுடைய திரிபுரன் கண்டு, அன்பானது உதிகரித்தெழுதலான வகை கொண்டுசென்

று, சததுருகளை ஏண்ணிற்றத்தவர்களைத் தேய்த்தத் தழும்பெறிய திருவடி யையுடைய (விநாயகக்கடவுளாகிய) அந்தணனை உரிமையோடு பணிந்து வந்து பிரகாசிக்கின்ற பீடத்திலெழுந்தருளி யிருக்கச் செய்து சொல்கின்றான். எ - று. (உரு)

ஐயரே நீயிர் பாவ மடுத்ததெக் கருமம் வேண்டிச்
செய்யவாய் மலர்த்தல் வேண்டுந் திரிபுரன நனகெய் தாத
தெய்யதாம் பொருளொன் றில்லை விழைந்தது தருது முமமை
ஹயமு மெனது செங்கோன் மருவிய வதனா லெனறான்.

(இ - ன்.) ஐயரே! தேவரீர் யாவர்? எந்தக் காரியத்தை விரும்பி ாண்டடைந் தது? செம்மையாகிய திருவாய்மலாததுக்கூறல்வேண்டித் திரிபுரஞ்சிய எனக்கரு இவ் வாத வெவ்விதமாகிய பொருளொன்று மில்லை. திரிலோகங்களிலுமெனது செங்கோல் பொருந்தியது. அதனால் விரும்பியதைக் கொடுப்போமென்று கூறினான். எ - று. ()

திரிபுர னுரைப்பச் கேட்டுத் தென்பிய மறையோ சொல்வா
கூசிசது மெம்மை யா ர்ப கலாத நென்று சொல்வா
ரரிவள ருலக மாதி யனைத்துல கெழிற் றோங்கி
வரிசையிற மிரியா நிறகு மாதவ முனிவ பேராம.

(இ - ன்.) திரிபுரன் (அவ்வாறு) சொல்கக்கேட்டு, தெனரியேறியர் (வடி வாகவந்த கணேசப்பெருமான) சொல்லுகிறார். குறும்பற்ற வெல்லோரும் எம்மைக் கலாதாரென்று சொல்லாக்கா, காலகா திருமா லெய்தி னுரைபுர லாகமுதலிய எல்லாவுலகங்களின் அழகையுங் கனல் வரிசையா சஞ்சிதமும் பெருந்தவருடைய முனிவர்கள். எ - று. (உரு)

கொடையினுற் புதழாந் ிரர் கோமன வனப்பாஃ விரப்
படையினால் வலியாற நேராற பல்வகைப் பொருளா லைக்கை
யுடையவன் பாதப் பூசையுடைய பத திபை ினனு
மடையலர் பணிக்கு சின்னை ஃகாரிய மிடையு.

(இ - ன்.) ஈகைத்தன்மையாலு ம, காரியா டுப், நிறப்பாலும், துண்மைவாய் ந்த அழகாலும், வெற்றியாய்ந்த ஆபுதங்காலும், வல்லமையாலும், தேசாலும், பல வகைப் பொருள்களாலும், ஐந்து திருக்கரகையுடைய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடியிற் பூசையைச் செய்யும் பததியினாலும், பகைஞரை எவ்வுகொள்ளும் உன் னைக்காணும்படி இங்கேவந்தோம். எ - று. (உரு)

மூவர்க ளுலகம் வேண்டேன முறைசெயுள் னரகம் வேண்டேன்
காவல விரந்த தீயுக் கடப்பாடு நினக்குண் டாமேற்
பூசையை மருங்கு வைத்த புண்ணியன் கயிலை யைக்கைத்
தேவன துருவுஞ் சிந்தா மணியெனைத் திசுழ்ந்து வைகும்.

(இ - ன்.) அரசனே! திரிமூர்த்தியின் உலகங்கோயும்விரும்பிலேன். முறை ப்படி செய்யும் உன் அரசரிமையையும் வேண்டிலேன். யாசித்ததைக்கொடுக்குங் கூட மைப்படுத்தி நனக்குண்டாயிருக்குமாயின், உமாதேவியாரைப் பாகமாக வமர்த்திய புண் ணியசொற்புரியாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கைவாய்கிரியில், ஐந்து திருக்கரங் கையுடைய கணேசப்பெருமானுடைய திருவுருவஞ் சிந்தாமணி யென்னும் பெயரால் பீடத்திற் கைவினக்குப் (ருரு)

முத்தலைச் சூலத் தண்ணன் மூறையுளி வழிபா டாற்ற
நித்தலும் பூசை கொண்டு நின்மலக் கணேசர் வைபு
மத்தகு மூர்த்தி தன்னை யளித்திடல் வேண்டு மென்றக்
குத்தம மறையோன் சொல்ல வுலக்தவ னுணாக்க லுற்றான்.

(இ - ள்.) முத்தலைவாய்ந்த சூலப்படை தாங்கிய சிவபெருமான் முறைப்படி வழிபாடுசெய்ய நாடோறும் பூசையைக்கொண்டு நீர்மலராகிய கணேசப்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள அந்தத் தகுதியாகிய மூர்த்தியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று உய்மவேதியர் கூற, அத்திரிபுரன கவிததுச் சொல்கின்றான். எ - று. (௩௦)

அங்கநான் மறைக டேர்ந்த வந்தனா வந்த மூர்த்தி
சங்கரன் பால தென்று தளரலை யதனை யந்தச
சங்கரன் விட்டு வாதி சகலவினா னவாக னோடு
மிஞ்சின் முன்ன ருப்பே வெனவலி யறிக வென்று.

(இ - ள்.) ஆறு அங்கங்களும், நான்குவேதங்களுந் தேர்ந்தகேதியே! (நீர் சொல்லும் சிந்தாமணியென்னும்) அந்தமூர்த்தி சிவபெருமானிடத் தன்னதென்று மனந்தளரற்க, அம்மூர்த்தியை அந்தச் சிவபிரான் திருமால்முதலிய எல்லாத் தேவர்க ளோடும் இவ்விடத்தில் உனமுன்னே வருவிப்பேன். என் வல்லமையை யறியக்கட வாயென்று எ - று.

வேதாங்கம்—மந்திரம் - வியாகரணம் - நீகண்டு - சத்தோபசிதம் - நீருத் தம் - சோதிடமெனப்படும். (௩௧)

தண்ணடை பத்துந் தூசுந் தமனியக் குலையு மென்று
மண்ணுதல் புரியாத் தேசு வளாமணி : லவுநலகி
யண்ணலை சிலரிட் குள்ளே யழைப்பித்துத் தருது மிங்கே
நண்ணிவாழ்ந் திருக்க வென்று நயந்துகை குவித்து நின்றான்.

(இ - ள்.) பத்துத் தண்ணடைகளும், ஆடையும், பொற்குவியிலும், எக்காலத் துங் கெடாத ஒளிவாரும் பலரத்தினைகளுக்கொடுத்து, பெருமையுடையவரே! (அத னைச்) சிலநினைங்களில வருவித்தற்கொடுப்போம். இவ்விடத்திற் பொருந்தி ககித் திருக்கவேண்டுமென்று கூறிக் கைகூப்பிநின்றனன். எ - று.

தண்ணடை - வயல் (௩௨)

முப்புரன் மொழியக் கேட்டு முகமலர் தந்த னு
னிப்புரந் தனக்குப் பாங்க ரிகைய வனத்து வாழ்து
மொப்பிலா மூர்த்தி தன்னை யொய்யெனத் தருக வென்று
செப்பினு னாகி வாத்தஞ் செய்தன நெழுத்து போந்தான்.

(இ - ள்.) திரிபுரன் (அங்கனஞ்) சொல்லக்கேட்டு, புகழ்பா மூலமாய்ச் சபுற்று, இந்நகரத்தின் பக்கவிற் பிராகாரிகின்ற வனத்திலிருக்கின்றோம். சமண்பில் லாத அந்தச் சிந்தாமணிமூர்த்தியை வினாவிற்கொடுப்பாயாக வென்று சொல்லி, ஆசீர் வாத்தஞ்செய்து எழுந்துபோயினார். (௩௩)

திறந்திகழ் தூதர் தீமமைத திரிபுர னழைத்து நீயி
ரறந்திகழ்க்கிலா யததை யடுத்தரன பாதந தாழ்ந்து
சிறந்திருக கின்ற சிநகா மணியெனுந் தேவை யெங்கண்
மறந்திகழ் மன்ன னுமபால் வரந் திவந் திமிக வென்றன

(இ - ள்) வலிமை விளங்குந் தூதர்களைத் திரிபுர ன்வித்தது, நீங்கள் தரு
பம் விளங்குந் திருக்கைலாயகிரியை யடைந்த, சிவபெருமானுடைய சிருஷ்டிகளிற
பணிந்து, சிறப்புற விளங்குந் சிநகாமணியென்னும் பெடையுடைய மூத்ததியை
எங்கள் உலகிகக ஆராதனையிற் திரிபுர ன் தேவரிடத்திலிருந்து வாங்கிக் கொண்டு
கூறினான் எ - று (கூச)

பலியெனும் பெயரான ன் னிற பண்டொடு முகனா யாயின
வலியினிற் கொள்ளை பினை மலிதய நுதகி பென்று
நலிவற வுனாதது பாகக் கண்ணுநி வலி யென்றான்
மெலிவறு தூதரனா னெவலின் மெலி னுநீ

(இ - ள்) பலியெனும் பெயரையுடையவனுலவா னெமையாக (அத
னை)த் தராதவிடையாயின, பலாத்காரஞ்செய்து கொண்டபொருளான (அகனுவே)
பிறகு பெருந்தயரமடைவையென்று தெரிதலாகக் கூறி, வினாவில் (அதனை) வாங்கிக்
கொள்ளக் கொண்டு கூறினான் உலகிகக ஆராதனையிற் திரிபுர ன் தேவரிடத்திலிருந்து
வாங்கிக் கொண்டு சென்றார்கள் எ - று (கூடு)

கடவுளா கணேசா பாத கருத்தர விரகதிப் போறயி
யிடாகபு வரங்குள பெற்ற திறுநெ ன்விபாகன் கைடபர
கடலவினை யமிழுத மெனனக கட்டுகை தட்டான நெயவ
மடலவிழ் தமலச சேசநை மருளிய வெனக னுனே

(இ - ள்) சேவர்கள் கணேசபெருமானுடைய சிருவமையை மனதிலிருத்தித்
துதிசெய்து தூதுபயாற்ற வரங்குளபெற்ற கிதாருமென்ற, விவாதமுணிவா கேட்கும்
படி, தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த இகழ்கள மலாத தாமரைத் தவிசிர்பொருத்திய எட
டுகண்களையுடைய பிரமத்தவன், பாககடலிற் றேன்றிய அமிதம்போல் உறகியா
கக் கூறினான். எ - று (கூச)

கருங்கழல் புனைத சோம சாதனை வரங்குள வினாவேன
சொருங்கருட கணேசாப பாகந் நுற்றமை புணரதா யனனோ
மருங்குசென பிர்வாசு குல வளனலும் வரங்குள பெற்ற
பெருங்கதை யினிககெ கொன்று பேசவன பிருகு வென்பான்.

(இ - ள்) வலிய வீரகழலணிந்த சோமகாதமன்னனைத் தேவர்கள் யாவ
ரும் வீராயக்கடவுள் பகலில் உரங்குள பெற்றமையை யறிந்தனை ஆவர்கள் சமீபித்
தச சென்று யாசிக்க, குலப்படை மேற்கிய சிவபெருமானும் (விராயக்க கடவுளிடத்
தில்) ஆரங்குளபெற்ற பெருஞ் சரித்ததை இனிககேடையாகவென்று பிருகுமுனி
வர்க்கொலித்தொடங்கினான் எ - று (கூச)

தேவர்கள் வரம்பெறுபடலம் முற்றியது

விமலன்விநாயகரஞ்சபெறுபடலம்.

வரங்கன் பெற்றயின் வானவ ரென்செய்த்
 ரிரங்கு கெனறுவி யாத னிரத்தலுந்
 கரங்க ளிறகதிக குண்டுகை பாசநதி
 தரங்க வேந்திய வாரண ஜேதுவான.

(இ - ள்) (அவகைய) வரங்களைப் பெற்றபிறகு தேவர்கள் யாதுசெய்தார்
 கல் சொல்லுகமென்று வியாதமுனிவன் வேண்டவும், கரங்களில் ஒளிவீசுக
 கமண்டலமும் பாசமுந் தீமையகலாபடிதாங்கிய பிரமதேவன் கூறுவான் ஏ - று.

ஆரண - வேசங்கரை சொன்னவன். ஆரணம் - வேசம். (க)

ஊழாக நெஞரடை யுபபாகள யாவரும்
 பேரூக வெணமதிப பொறசடை யாராளு
 வீழுகதி ரங்கிட பேவுதும் யாமெனச
 முழுகது ளகதுக துணிந்திது செயதனா.

(இ - ள்) ஊழவிதேயரல் துன்பமடைந்த மனமுடைய தேவர்களெல்லாரும்,
 பின்வுபட்ட வெள்ளிய எந்திரனைமணிந்த அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானா
 திருநாளு செய்கிரங்குமபடி யாரு செயவோமென்று ஆலோசித்து மனதிறுணி
 வுற்று, இந்நீனை செயதாராகா ஏ - று (உ)

பருதி வெணமதி பலறு ளாகவு
 மிருத வரூழி னீடுகசதி ராகவு
 மருவு கெட பகங்க ளுள்ளாரவு
 மருளு மானெனு மாயைருட டாசவும்

(இ - ள்) சூரியனும் பொளிபசாதிருந்ரும் பரசகரங்கனாகவும், இருது
 துகள அசக்கரங்களின் கிரணங்களாகவும், பொருந்திய மதங்கள் உட்பாகமாகவும்,
 மயங்குகின்ற மகத்துவமென்று சொல்லுமாயை ருட்டாகவும் ஏ - று.

இதுமுகல எட்டுசொய் களால் சிரிபுரசங்காரத்திற்காகச் சேகரித்த
 தேரின வானனை கூறுகின்றா இருதங்கள் - கார கூடா முன்பனி பின்பனி
 இனவேனில முதுவேனி வென்றது

காடடை பூராதமுன காலமப ராகவும்
 வாட்ட மிலுழி வைகுதட டாகவு
 கோட்ட மிலுழி வானறவி சாகவு
 மீட்டு பலகலை யோமுனை யாகவும்.

(இ - ள்) காடடை முகூரத்தமுதலிய காலங்கள் மச்சாதலும் வெகுதலில்
 லாத பூமியே வசிகின்ற தோத்தட்டாகவும், கோடுதலில்லாத குவிர்தல் துறைய
 மானது பீடமாகவும், தேடத்தக்க பலகலைகளும் அமகிய முனைகளாகவும் ஏ - று

மருத ரம்மினச ஸட்ட மதுகவு
 மருத ரந்தொடு மருண்ணை கீழ்த்தி

கெசந்தெய்வநிம்பொற் கெடிஞ்சிக ளாகவு

முந்தி கூம்புத் தாசல மாகவும்.

(இ - ன்.) மந்தரகிரிமேல் உட்டமாகவும், ஆகாயமளாவிய ஆண்மையுடைய இமயகிரியிக்கு ஒளிபொருந்திய அழகிய கொடிஞ்சிகளாகவும், உதயகிரி செலுத்து கின்ற கூம்பாகவும். எ - று.

கொடிஞ்சி - தேர்மொட்டு.

(௭)

வழுவி லேனைய மால்வரை யாவையுந்

தழுவு தூணிறா பாகவுந் தத்துவந்

சூழிசி யாகவுந் கொண்டற் சூழாமெலாந்

கெழுமு கின்ற கிடுகு ளாகவும்.

(இ - ன்.) தவறுதலில்லாத மற்றையபெரிய மலைகளெல்லாம் பொருந்திய அண்வரிவசுயாகவும், தத்துவங்கள் சூடமாகவும், மேககூட்டங்களெல்லாம் விளங் - கெண் இடுகுகளாகவும். எ - று

கிடுகு - சுற்றுமரம்.

(௮)

காம மாதியுங் கன்மேந் திபங்களு

மேம மார்த்தனா னேந்திய மெனபவுஞ்

சேம வாபர னாத்நிர ளாகவும்

வாம வண்டங்கன் மாலே ளாகவும்.

(இ - ன்.) காமமுதலியனவும் கன்மேந் தியங்களும் மேன்மைதங்கிய ஞானேந் தியங்களென்று சொல்லப்படுவனவும் சேமமாகிய ஆபரணத்திரளாகவும், அழகிய அண்டங்கள் மாலேகளாகவும். எ - று.

(௯)

புராண மங்கம் புணாமணி யாகவும்

விராவு டுக்கள் விதானங்க ளாகவு

ஸ்ரீராவு மேழ்கட லொண்டி னா யாகவும்

பராம ருத்துவா தாமபடி யாகவும்.

(இ - ன்.) (பதினெண்) புராணங்களும், (ஆறு) அங்கங்களும் கட்டிய மணி களாகவும், கலத்தள்ள நட்சத்திரங்கள் விதானங்களாகவும், மோதுகின்றசத்த சமுத் திரங்கள் ஒளியி யநிராச்சிலைகளாகவும், னுதிக்கத்தக்க (அட்ட)மருத்துக்கள் படிக்க டட்டுகளாகவும். எ - று.

(௧௦)

கங்கை யாதிக் கடவு னாதியெலாம்

பொங்கு சாமரை வீசிடெ டூதைய

ரங்க னாகவு மற்றைய வாதெலாம்

பங்க மில்லாப் பதாகை ளாகவும்.

(இ - ன்.) கங்கைமுதலிய தேவநதிகள் யாவும் அகவிடத்தில் உயர்கின்ற சாமரையுடைய பனிமாலும் பெண்களாகவும், பிறநதிகள் யாவும் கெடுதலில்லாத கொடிக்களாகவும். எ - று.

(௧௧)

திதியும் வாரமுஞ் சேர்த்து ன் னுள்களுங்

கதுவு வேகக் கடுப்பென வாகவு

மதிமு டிச்சடை வண்ணாக கேம்புற
வெதிரி லாத விரதமொன ருககினார்.

(இ - ன்) (பதினாறு) திதிகளும், (ஐழு) வாரங்களும் சேர்த்துள்ள பல
நாள்களும் செலுத்துகின்ற வேகதையுடைய கடுப்புகளாகவுமாக, சுதிரிணியணி
நத முடிசூடிய சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குத் தருகியாக, சமாமில்லாத
ஓரிடத்தை நிரூபித்தார்கள் எ - று (கல்)

படரும வேகம பரியெனப் பண்ணினா
கடாவ சுககீழி ருகக கொடுசகனா
மடனி லாமண மாககபி ரணடுமே
தடவு வானுக மாகக கீழாககனா

(இ - ன்) வேகங்கள் நான்கும் படருதுசெவ்வும நான்கு குதிகாக்களாகவுஞ்
செய்தார்கள். பாகாசிகுகின்ற வசுவைக்கயிருகத் தொடுத்தார்கள் அறியாமையில
லாத ஹைதிகமாகக் கிரணையுமே ஒளரி படுக்கிப் புகமாகக் கட்டினார்கள் எ - று
ஆணமாகக் கிரணையெனப் பிரயுகதி நிகருத்திகளாம் (கல்)

விடலி லாத விடு பரி கடருப
மடதா காரிணியா லாககனா
ருடில மகதிகாபா க கொணடுமே
கடவு பாகனெனா க கொணடுமே

(இ - ன்) வித்திலி லாத சிவாத வேதப்பரிசுக்கு (தூதரெட்டு) உபரிஷ
வகள் மாலவரிசையாகக் கிரிசைப்படுக்கினார்கள் பிரணம மத்திகையாகக்கொண்டு
ரானே அவவிரதத்தைச் செது கதம் தோப்பாக்காக ஆயினேன் எ - று.

மத்திகை-புரவிதானவிகோல சா - டை நான்-சொல்லோனாகிய பிரமண
மேரு விலவிறல வாசகி நாணகீண
சாரும வினாடு வலகு சமனிற்
கூரு மொணவளி யோருகும் வடவையே
கூரு மாயின கொற்றஞ் சிறப்பிலே.

(இ - ன்) மேருமலை விலஹம் வெற்றிபொருந்திய வாசகிநாணம், பொருள்
தியதிருமால் பாணமும், தியமண அலகும், ஊராதசெவ்வுவகாறது இதற்கும், உயர்ந்த
வடவாகினி அதனகூருமாக வெற்றியிருமபடியாயின எ - று

வாசகி - திசையரவுகளிலோன்று
வேறு (கல்)

செய்த தேரோடும பட்டையோடு தேவர்கள் பலரும்
வெயது வானறெடுமக் கயிலைமால் வலாதனை மேலிக்
கொய்த மாமலா குடங்கையிற் கொண்டுது யிகைஞ்சி
வைது போற்றினின் நமவனூர்க் கணபொடு மொழிவார்.

(இ - ன்) (இவ்வகையாகச்) செய்ததேரோடும பட்டையோடு தேவர்கள்
யாவரும் வினைதுசென்று ஆகாயமளாவிய பெரியகைலாய சிதிரையுடைய, தொய்த

சிறந்தமலர்களை அகங்கையிலேகொண்டு அர்ச்சித்துப்பணிந்து அழகுநத் துதித்து
நன்று மலரகிதராகிய சிவபெருமானுக்கு அன்புடன் (பின்வருமாறு) சொல்கின்
றார்கள். எ - று. (௧௪)

ஊரு முாழியு முர்களை யாகிய வெருத்தற்
காரு மாழ்க்கினே மடிசுளா ரவனுயி ரடர்ப்பச்
சேரும் வையமே வையமாத் திணிசிலை சிலையாச்
காரு மாறுசெய் தாமவை தழுவுக வென்றார்.

(இ - ன்.) ஏறிநடத்தும் வாகனங்களும் ஊர்களையாகவுள்ள ஒப்பற்ற தீரி
புறனுக்கு எல்லோருந் துன்பமுடைந்தோம். சுவாமிகள் அவன் பிராணனைக் கொல்
லும்படி ஏறத்தக்க இரதம் பூமியாகவும், வலியவில் (மேரு) மலையாகவும் பொருந்தும்
வாகையாகச் செய்தோம். அவைகளைக் கொண்டருள்கவென்றார்கள். எ - று. (௧௫)

உரைத்த தேவர்க ளொள்ளிய வாசகங் கேளா
விரைத்த பூங்குழல் மாதொடும் விமலனு ரெழுந்து
நிரைத்த மாமணி நீடுகோ புரத்தலை நீங்கித்
குரைத்த தாமணித் தேர்விழி ருளிப்பபேரோ க் கிணரால்.

(இ - ன்.) (அவ்வாறு) சொல்லிய தேவர்களது ஒள்ளியவாசகத்தைக் கேட்டு,
மணந்தங்கிய மலர்மலையணிந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியாருடன் சிவபிரானு
ரெழுந்து, வரிசைபடத்தொடுத்த பெரியமணிகளையுடைய உயர்ந்த கோபுரத்தலைவா
யிலை நீங்கி, ஒலிக்கின்ற புனிதமான மணிகள்கட்டிய தேனைக் கண்குளிரும்படி
கண்டனர். எ - று. (௧௬)

உவகை பூத்தன ரும்பரார் முகத்தினை நோக்கித்
கவலை தீர்த்தினித் களிப்பொடு மிருமினோ வுங்கட்
கவல மடக்குமுப் புரத்தையு மரைக்கரைத் தளித்துச்
சிவமெ லாந்தரு வாடுமெனக் கேயரி யுட் கொழார்.

(இ - ன்.) திருவுள்ளங்களித்தரத் தோன்றிப் புரத்தையார்த்து, இனி மனக்
கவலையொழித்துக் களிப்புடனிருப்பீர்களாக. உங்கட்குத் துன்புவிளைக்குந் திரிபுரங்
களையும் அணாவிராமியில் அழித்து, எல்லா மங்கலங்களையும் கொடுப்போமென்று,
திருக்கோயிலுட்சென்றனர். எ - று. (௧௭)

ஆய காலையிற் திரிபுரன் விடுத்தவத் தூதர்
மேயி னூரவன் விளம்பிய வுரையெலாம் விநிப்பச்
சியி ராதவ னமர்க்குநற் செப்புடுகன் றவனா
மேயி னூர்புர மிரிப்பதற் குபாயமெண் ணினரால்.

(இ - ன்.) ஆகிய (அந்தச்) சமயத்தில், திரிபுரன் (சிந்தாமணிமூர்த்திக்காக)
அனுப்பிய அந்தத் தூதர்கள் (கைலைக்கு) உந்தார்கள். (சிவபெருமானைத் தரிசித்து)
அத்திரிபுரன் உரிய சொற்களையெல்லாங் கொல்ல, செவ்வியல்லாத அத்திரிபுரனைப்
போருக்கு வரச்சொல்லுகவென்று அவணாவிடுத்து, மூப்புரங்களை யழிப்பதற்கு உபா
யஞ்செய்கவாயினர். (௧௮)

தனித்த ருத்தலா விழுகளுஞ்சாவகணமுன வருத்தித்
குனித்த வில்லையைக் குழைத்தகண் பொரத்தினி னித்த
மனித்தர் தேவாகா ணன்மனு வானவோ ரெழுத்தை
யினித்த கா தலா ணெண்ணிமா தவன்செய்கி கணவார

(இ - ள்) ஏகமாயிருந்து, பரந்த இருயுழிகளும், (மலாப) பாணவகண முன்
னே பிரயோகித்துவிடுத்த கருமபுலிலையுடைய மனமனைப் பொடிபடுத்திய தீவிரி
யம் முகிழும்படி தியானஞ்செய்து மனிதர்களும் தேவர்களும் காணாதவருடைய
கணேசப்பெருமானுடைய ஏகாட்சர மந்திரத்தைமிக்க ஆசையோடு தியானித்துப்
பெருந்தவஞ்செய்து இதனைச் சொல்கின்றான் - று (க)

சயசா வேசனே சகலமு மறியுந்தக துவனே
யயாவி லாபபடைப பரிபபழிப பருளுங்கா ரணனே
டபரி லாதவ வானவ ரனைவாககு மிறைவ
வுயரு நா தரீ யாதலா லுனனையா னிரக்கேன.

(இ - ள்) சாட்சனே! ஐய! எல்லாவற்றையுமுண்ணுந் தத்துவ சுருபியே!
சோவிலாத சிருட்டி திது சங்காரங்களை யடக்கிரகிக்குவ காரணமானவனே! மயக்க
மிலாதவனே! தேவாகொடலோருக்குந் தலைவனே! உயாவாகிய தலைவன் நீயே
யாதவின் உனனை யான யாகிகின்றேன் - று

எமபி ராணுன தியற்கையா கியவெழி லுருவ
நமபி னேறகெதிா காட்டுக நா ரணன முகலா
வுமப ராதிரி புர ன்றனக குடைநதுரீபாய்க் காரது
செமபொன பேருயிற நெருமநதா ரிற்றைநாள காலும்

(இ - ள்) எம்பெருமானே! தேவரீருடைய இயற்கையாகிய உழுவிய திரு
வுருவத்தை, நம்பினவெனக்கு எதிரே காட்டியருள்க திருமாவமுதலாகிய தேவா
களை திரிபுரனுக்குத் தோற்றசென்று, செம்பொனமலையாகிய ருபர்வத்தினில்
ஒளித்துக்கொண்டு இன்றுவரையில் வருக துதினராகன. - று. (உ)

தெனிககத தககவாக கருளரெயுந் தேவகினை னுள்ளா
லனிககத தககவ ரவரிடாகன றுபாயத ததநறு
கனிககத தககவாழ் பதவிகுள கைக்கொளப புரத்தை
வினிககத தககருழ்ச சியுமெனக கருளுநல வேண்டும்.

(இ - ள்) அன்புடன் பணியத்தக்கவர்களுக்குத் திருவருள்புரியுந் தேவனே!
தேவரீருடைய திருவருளால் அருள்புரியத்தக்கவர்கள் துன்பமடைந்துசென்று தங்க
டங்கள் களிப்புறத்தகக் காழ்விடமாகிய பதவினைக் கைக்கொள்ளுமாறு திரிபுர
களை யழிகத்தகக் கூழ்ச்செய்யும் என்கின்ற அங்கிரகன் செய்யவேண்டியது - று. (1)

நீரது பூதமு மருகனா ணையனைச் சென்ற
நீரக் கவியன் மிகுருகின் றதான திபுத்தித

சிந்தை யாதிரி என்கமுஞ் செய்வினைக் கெல்லா
மைத்து மேவுமுட் சாட்சியாய் எய்க்குகின் மனையால்.

(இ - ள்.) பஞ்சபூதங்களுந் தேவரீர் கட்டளைவழி நடைபெறகின்றன. இவ்
வுலகமுழுதும் தேவரீரிடத்தில் விளங்குகின்றது. மனமுதலாகிய எவற்றிற்கும் செய்
வினைகளெல்லாவற்றிற்கும் வலிமை தங்கிய சாட்சிபூதமாகித் (தேவரீரே) விளங்
குகின்றீர். எ - று. (௨௧)

மாயை யாகிய படலத்தி னுன்மறைப் புலம்பி
தீபகாஞ்சமு ராமா கபடொய் வளத்து
மேயி னாரெலா ர தனுத்தொறு மிகுதவம விடைத்துத்
தூய ஞானத்தி னுறுவினைத் தொடாறுதுவக் கிணறார்.

(இ - ள்.) மாயையாகிய படலத்தினாலே மறைப்புறா, கொடியதங்கிய சமு
ரமெனனும் நெருங்கிய வனத்தில், பொருந்தியவர்களெல்லாரும், தனுக்கடோறும்
மிக்க தவத்தைச்செய்து புனிதமான ஞானத்தினால் தேவரீரோப பிளரெட்டாறு ஆன
நதமடைகின்றார்கள். எ - று. (௨௨)

உரிய மாதவம புரிந்தியா குழப்பவாக் குளத்தின்
விரியும் வானொளி யேயகம லெளிவிவை விலகதித்
தெரியு ஞானியாக் கெங்குமாய்ச் செயிர்தகேபொளியே
யரிய வான்பொரு ளெயெனப் பாராக்கத் திரந்தார.

(இ - ள்.) உரித்தாகிய பெருந் தவத்தைச் செய்து கோகத்தி வம்பவர்களு
க்கு மனத்தின்கண்ணே விரிந்ததோன்றாது கிறந்த வொளிரூபியே! உள்ளும் புறமு
மாகிய விவற்றை யொழித்துணரும் ஞானவான்சட்கு எவ்விடத்திலுமாக நெருங்கிய
பேரொளிப்பிழம்பே! அருமைமாகிய கிறந்த பொருளே! என்று துதிசெய்து மன
தால் யாசித்தனர். எ - று. (௨௩)

இரந்த தம்பிரான் முகத்தினின் றெம்பிரான் நேயம்பிப்
பரந்த தேசுகமை வதனமும் பத்திருங் காமுஞ்
சுரந்த பேரொளி முத்துமா லையுஞ்சுட ரணியு
மாந்நக தீர்த்தி மருளங்கொண்டாங்கெதி நின்றார்.

(இ - ள்.) (இவ்வளவாக) யாசித்த சிவபெருமான் முகத்தினின்றும் எழை
கணைப்பெருமான் அவதரித்தா, பரவிய தேசுகம், ஐந்துதிருமுகங்களும், இருபது
திருக்கரங்களும், ஊற்றெடுத்த மிக்க கொளியையுடைய முத்தமாலையுழ், பிரகாசித்
கின்ற ஆபரணமும், துன்பத்தை யொழிக்குந் திருவருளுக்கொண்டு அங்விடத்தில்
எதிரே தோன்றினார். எ - று. (௨௪)

அங்கு நின்றருள் கணைசரை யமலனார் நோக்கி
யெங்கு ருந்தெழுந் தருளினீ ரிறைவரே நமக்குத்
தங்கு கின்றநற் பெயரெவன் சாற்றுக் வென்றார்
பொங்கு கின்றதன் கருணையின் விநாயகர் புகல்வார்.

(இ - ள்.) அங்விடத் தெழுந்தருளியுள்ள கணைச் பெருமானைச் சிவபெரு
மான் கண்டு, தலைவரே! தேவரீர் எங்விடத்திலிருந்து எழுந்தருளினீர்? தேவரீருக்குப்

பொருந்துகின்ற திருநாமம் யாது? கூடியருள்கவென்றனர் அதிகரிக்கின்ற குளிர்ச்சி யாகிய கிருபையுடன் விநாயகக்கடவுள் கூறுகின்றார். எ - று. (௨௭)

எம்மை நாடி நீ யிருந்தவம் பலபக லிழைத்த
செம்மை யாலுன தானனத் திருமலர் நின்று
மும்மை வையகத் தாயிரொலாந் காப்பமுன் வந்தா
மம்ம நம்பெயர் கணைசனென் றறிகநஞ் சயின்னேய்.

(இ - ள்) விடபாண்டுசெய்த சிவபிரானே! எம்மை விரும்பி நீ பல்காலம் பெருந்தவஞ் செய்த தன்மையால் உன்னுடைய முகமாகிய சிதந்த சாமனா மலரினி ன்று, திரிலோகங்களிலுள்ள ஆன்மாக்களையெல்லாம் காக்கும்படி (உனக்கு) முன்னே தோன்றினம். நம்முடைய திருநாமம் கணைசனென்றறிவாயாக. எ - று. (௨௮)

முக்கு ணத்திராப் பகன்முழு வதும்வினை யாடு
மக்கு ணத்தினே மருந்தவத் தாலடுத் தமையான்
மிக்கு ளத்தறு விழைவெலாம் வினாந்துவேண் டிடுக
விசு க ணத்தருள் வாடுமன விசனா ருரைப்பாரா.

(இ - ள்) முக்குணக்களால் இரவும் பசுவும் எப்பொழுதும் திருவிளையா டல்புரியும் அக்குணமுடைபேம். (உமமுடைய) அரிய தவத்தாற் பிரசன்னமாயினமை யின், மனதிரபெருந்திய மிக்க விருப்பங்களையெல்லாம் வினாவிற்கேட்டுக்கொள்க. இத்தக்கணத்திலேயே யருளபுரிவாமென்றுகூற, சிவபெருமான் கூறுகின்றார். எ - று.

அல்ல லுற்றிடு மமராகண் மகிழுமுப் புரணைத்
கொல்லுஞ் சத்தியைக் கொடுக்கநான் மறைக்குமுன் னாக
வொல்லும பிரத்தி ழேடுடனக் குன்பெய ராகச்
சொல்லு முனபெபா மந்திரக் கொடுத்தருள் புரிக.

(இ - ள்) தன்புற தேவர்கள் கரிப்பெய்தத் திரிபுரனைக், கொல்லுகின்ற வல்லமையாக் கொடுத்தருள்க, நான்கு வேதங்கட்கும் முற்பட்டதாகப் பொருந்திய பீஜாட்சரத்ததுடன் அம் பெயராகச் சொல்லுகின்ற மந்திரத்தை எனக்கு உபதேசித்த ருள்க. எ - று. (௩௦)

அந்த மந்திர வலியின லாற்றன்முப் புரமுப்
வெந்தி டுப்புரி வேனென விநாயக ரருள்வார்
நந்தம் பீசுதா னத்தினு னவையிலா நாம
மைநது கொண்டின் றனக்குள தாவது மதியாய்

(இ - ள்) அந்த மந்திரத்தின் வல்லமையால் வலியமைந்த முப்புரத்தையும் வெந்துவிடுமெய் செய்தேனென்று (சிவபெருமான்) கூற, விநாயகக்கடவுள் கூறுகின் றார்: நம்முடைய பீஜாட்சரநானத்தினால் குற்றமில்லாத ஐந்துகொண்ட, திருநாமம் உனக்குண்டாகுக. எ - று.

உளதாவது - துல்லீற்று வியங்கேண்.

(௩௧)

அகனில் வேறுமோர் பிசுத்தகக் கூட்டியம் மறுணவ
பிதமொடுங்குன சென்றுபின் விதனைபின் செல்லுநார்

கதிருய் பிசங்க டமக்குமுன் சுதுவிய பிச
மத்தி குந்துழாய் வாசுதே வணவழங் குவதே.

(இ - ன்.) அதுண்டன் வேறோ பிசங்கைச்சேர்க்கு அமமந்திரத்தை இதை
துடன் கொள்வாயாகவென்று, மேலே இதனையுஞ் சொல்கின்றனர் நந்ததியை யுண்
டுசெய்யும் பிசங்களுக்கு முன்னே சொல்லப்படும் சீசமூர்த்த, தேன்மிருந்த தளவ
மாலையணிந்த திருமாலாக கூறுநிற்கும் ஏ - று. (௬௨)

திதி லாயபி கெனக்கிதம பரயப பிசாநே
கோதி லாவனை கொளளுகே மென்றவன கணேச
ராதி பிசத்தைய கணேசரபந திககொடு பூரளி
யோது நாமமு மானறனக லகாரப்பவ ராஜா.

(இ - ன்.) குற்றமில்லாத சிவபிரானே ! அநியகடையவையானகூற நிகம்ப
முருகி சிவபிரானும் அவ்வகையே குற்றமில்லாக வலையாகக் கொள்வேனென்று
கூறினர். கணேசப்பெருமான் ஆதிபிசங்காக கணேசமந்திரத்ததுடன் சோகது (சிவ
பிரானுக்கு) அதிங்கிரகிதது, சொல்லுகிற பெயரும் [கணேசனைனு] சிவபெரு
மானுக்குச் சொல்வாராயினர். ஏ - று. (௬௩)

பேசு மாமனு வேற்றலாந பெருவலி யினைபாயங்
தேசு லாபிய தேவாநக செயிந் நள கருநாரு
மீசு னைகயாற் கணேசனைன பிருமபயா சிவசுரு
மாசி லாயமிக வழுகிடப படடது மாதீதா.

(இ - ன்.) சொல்லுகின்ற மகாமந்திரதரப பெருவலி, பெரியவலிம
யுடையவராய், கிர்த்திபரவிய தேவாகளாகும் நெருங்கியகணகளுக்கும் லகார
கையால் மக்குங் கணேசனைன்று பெரிய பெருமாம வது பிடப்பட்டது நாமமில்
லாதவரோ ! ஏ - று. (௬௪)

புகலு மானிடந சனபபுபந கநன முசலாந
சகல மாகணங் கருநகம் நகநிவ முனகரு
மிருத லானுமப பெயாங்ளவ கியகென விராபப
வகில விசுர னவாகடுகதி வாமவழங் குவால.

(இ - ன்.) சொல்லுகின்ற மனு அகணம் சாபகணம் முதலாக நிறந்த சகல
கணங்களுக்கும் சகதவ முனக்குமிக்கிருத்தலானும் (கணேசனைனும்) ஆப்பெயர்
விளங்கியதென்று கூற, (சிவபெருமான) சாலேசரனாகிய கணேசபெருமானுக்கு
உதிர்வரங்கொடுக்கின்றனர். ஏ - று. (௬௫)

வேத முரமு பராணகசன் மிருதியா கமங்க
ளோது பேரதுமுன் யாவரு முனைபுப சரிசுதத்
திதி லாதவை திகந்திசுழ் சைவமென் மிவற்றி
யாது யாதுசெய் யினுமங்கு பிறைஞ்சிட ப்படுக.

(இ - ன்.) (என்கு) வேதங்கன்பதினெண்பராணங்கன் - (பதினெண்) மிரு
திகள் - (இருபத்தெட்டு) ஆகமங்கள் (முதலியவற்றை) ஒதுகையில், எல்லோரும் உழ்
னம் வழிபடுக, கெடுதலில்லாத வைகிமார்க்கம் சைவமார்க்கமென்று சொல்லப்படு
மிவற்றில் ஒத்தேதுசெய்தாலும் ஆப்பொழுது துதிசெய்யப்படப்படுக ஏ - று. (௬௬)

வசிய மாதிரி வுலககாரியங்கண்மற் றெல்லா
நசுவிலாவகையியற்றினு நாரணன் முதலாக்
கசியு மானிட ரந்தமாக் கலித்தவ ரெவரு

நெசுவிலாதபூ சனையிப் பற்றிகுதான் முறையால்.

(இ - ள்.) வசியமுதலாகிய மற்றெல்லா உலககாரியங்களுங் கெடுத்தல்லாத
வகையாகச்செய்தாலும், திருமால்முதலாக இரங்குகின்ற மனிதரிடையாகத் தோன்
றினவர்களெல்லோரும், (ஆக) தூணமுறைப்படி அழியிலலாத (உமக்கு) பூசையைச்
செய்யக்கடவா. ஏ - று.

(௨௭)

யாவ ராயினு சிணையிறஞ சாதுசெய் கரும்
யாவ தாயினும பயமினயி யிறுகவான சைவ
மோவி லாவரி ணவமிவை புறறவா தாமும
பாவ காரிக ளாகுக நினைப்பணி யாரேல.

(இ - ள்.) எவராளும உமமைப்பணியாது செய்கின்றகாரியம் யாதாயினும்
பலாபிஷாமலழிக. சிறந்தவைவம கெடுத்தல்லாத வைணவம் (ஆகிய) இம்மதங்களிற்
பொருந்தினவாளும உமமை வணங்காநளாகிற பாவகாரிகளாகக்கடவர்கள். ஏ - று.

வரங்க ளின்னண மயேசகரா வழங்கலு மகிழ்ந்து
கரங்க ளோதுடைக் கணேசாகட னொப்பாதி யர்த்தம்
புரங்கள் கொல்லநாம் புகன்மனு கணையிடத் தாக
வரங்கள் கொல்லுஞ்கு லததிடத் தாகமந திரிக்க.

(இ - ள்.) சிவபெருமான இவ்வகையாக வரங்கள் கொடுக்கவும், ஐந்து திருக
கரங்களைபுடைய கணேசப்பெருமான் மகிழ்வுற்று உறுதியாக மொழிகின்றனர்.
கொடியவரங்களைடைய திரிபுரங்களையழிக்க நாவ கூறிய மந்திரத்தைக் கணையினி
டததிலும் உரவகையழிக்குஞ்ஞலத்தினிடத்திலும் அபிமந்திரிக்கக்கடவா. ஏ - று. (1)

விடுக்குவ காலையிற் சதமுறை விளம்புக மீள
மடுக்குவ காலையி னமமுறை மந்திரித் திடுகென்
றெடுக்கு மின்னரு ளாலியம புதலுமீச சுரணா
றெடுக்கு மணபினு னனறெனச சுரத்தமைக் கூவி.

(இ - ள்.) செலுத்தல் காலத்தில் துறமுறை உருசெய்க. மீண்டும் திரும்
பப் பெருகையில் அம்முறையே [துறஉரு] மந்திரிக்கவென்று, மிக்க இளியகருபை
புடன் கூறவும், சிவபெருமான் அதிகரிக்கின்ற அன்புடன் நல்லதென்று தேவர்களை
விளித்து ஏ - று

(௪௦)

பாவ ணைக்குமெட் டாயிரி பூரண ரெமது
பாவ ணைக்கெளி தாப்பரின் மிகேதாரிருக் கின்றார்
பூவ லர்த்ததொடை யாதியாற் பூசனை புரிந்து
மேவு மந்திர மாயிரம் விரித்தல ரிடுமின்.

(இ - ள்.) பாவனை செய்தற்கு மெட்டாத பரிபூரணராகிய வினாயகபூசுள
ளம்முடைய பாவனைக்கு எளிதாக இத்தேவ விளங்கியிருக்கின்றார், அவர்கள் விசேஷ
மாகப் முதலியவற்றும் பூசைசெய்து பொருத்திய மந்திரத்தை ஆயிரமுறை விரித்து
ஆர்ச்சிக்கக்கடவர்கள். ஏ - று.

(௪௧)

தாமது பிழைக னெழுக்குமு னாறுமென் றருளக்
கமல நேத்திர னுதியோர் கண்ணுத லருள்பெற்
றமல னாகிய கணேசனை யாகம விதியரற்
றமமெ லாமறப் பூசித்தோ தினர்ச்சகத் திரமும்.

(இ - ள்.) உம்முடைய துன்பங்களை நொடிப்பொழுதின் முன்னே யழிப்ப
பொன்று (சிவபெருமான்) அருளிச்செய்ய, செந்தாமராக கண்ணாகிய திருமால் முத
லிய தேவர்கள் நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் திருவருளாபபெற்று மலரகித
ராகிய கணேசப்பெருமானை ஆகமமுறைப்படி (தமக) தாமசகுணமுடையது மழியும்
படிபூசித்த, ஆயிரமந்திர ஜபமுஞ் செய்தனா. எ - று. (சஉ)

முக்க ணைக்கர முன்னவ னவாகு மொய் யருள்செய்
தக்க ணிங்கு னவரணவரம பெற்றதீ தென்று
புக்க மெய்த்தவ வியாகுன் முன கேட்டிடப் புகன்றான்
றொக்க பல்விதழ்க் தாமரைத் தொலையா தனதேதான்.

(இ - ள்.) மூன்று விழிவளையும் ஐந்து கரங்களுமுடைய விராமக்காடவுள்
அவர்களுக்கு மிக்க திருவருள் புரிந்து அங்கிருநகரனானா. சிவபிரான் உரம்பெற்ற
வகை யிதவாகுமென்று, உண்மைத் தவதையுடைய வியாசமுனிவன் தன முன்னி
ருந்து கேட்கும்படி, நெருங்கிய பல இத்தழங்கையுடைய சாமனாமலைய பழமையா
கிய ஆதனமாகக்கொண்ட பிரமதேவன கூறினான். எ - று (சஉ)

படைமெல்லாம்பணி பலாக்கருள் பரணுமைக் கரணபாற்
படைகொள் வானகதை கேட்டனை பாரத்தி வினிமே
லடைய லார்புர மவ்வர னழித்ததுங் கேளென்
றிடைய ருதுரைப் பாடுனழின் மாதவப் பிருகு.

(இ - ள்.) அஸ்ரங்களை யெல்லாம் (சம்மை) வணங்குபவர்களுத் திருவருள்
புரியுஞ் சிவபெருமானும், விராமக்காடவுளிடத்தில் ஆபுதம்பெற்ற சரித்தனதக கேட்
ட்டனை, சோமகார்த மன்னனை ! இனி அச்சிவபெருமான பகைவரது முப்புரங்களை
யழித்ததையுங் கேட்பாமாகவென்று அழகிய பெருந்தலமுடைய பிருகுமுனிவா விடா
து சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று. (சச)

விமலர் விராயகருளபெறுபடலம் முற்றிற்று.

பூசுந் திருவிருத்தம் - ௧௩௩௩

திரிபுராதகனப்படலம்.

அன்பர்க ளுள்ளமே யால யககொளும்
வன்பணிப் பூணிணர் மற்தென் செய்தனா
மூன்பக ராமெனு முனிவி யாதனைக்
கின்புற நான்முக னியம்பன் மேயினான்.

(இ - ள்.) அடியவர்க ளுன்னதையே திருக்கோயிலாகக் கொண்டருளும் வலிய சுரப்பாபரணராகிய அல்வெம்பெருமான் பின்னர் யாதுசெய்தனர்? முற்படக் கூறுகவென வினவிய வியாதமு னிவனுக்குப் பிரமதேவன் இன்பமுறக் கூறத்தொடங் கினன். எ - று

(௧)

எம்பிரான் மறுப்பமீண் டேருந் தூதர்க
டம்பிரா னாகிய தான வறபணிந்
தாமபாசுழ் முர்க்கியை யுகளி லானரன்
சிம்புள் பிசில் வெருண்டனன் திரும்பி னேமென்றார்.

(இ - ள்.) எம்பெருமானாகிய சிவபெருமான் தடுப்ப, திரும்பிச் செல்லும் தாசர்கள், தமது சலிலானாகிய திரிபுரனை வணங்கி, சிவபிரான் தேவர்கள் தியானிக்கும் (சிந்தாமணி) மூர்த்தியைக் கொடுத்திலர். சரப்பபுட்போலக் கோபித்தனர். நாங்கள் திரும்பி வந்துவிட்டோமென்றனா எ - று

(௨)

கேட்டனன் வெள்ளொளி னெர நக்தன
னீட்டிய சுப்பாய னிறுதி யன்மலிற்
சூட்டளிந் திலகிய ரூலக தன்னல்பாற்
கோட்டமுற நமாரெயக ருமிக்கிற் டானவன்.

(இ - ள்.) சிரிபுரன் (அசுனை) கேட்டு, வெள்ளிய ஒளி விளங்கும்படி சிரித்து, தேடிய தவசின்பலன் முடிவுசேர்தலால், உச்சிக்கொண்டையுற்று விளங்கிய குலப்படையெந்திய சிவபெருமானிடத்திற் கோபங்கொண்டு போர்புரிய ஆலோசித்தனன் எ - று.

(௩)

பெருவலி ச சண்டனை பிரசன் டன்முதல
வெருவருந் கானவ விரா யாவரும
பொருவறு வாத்கமுப் புரமு மிவ்வயின்
மருவுந் னெனவவர் வந்து தொக்கனா.

(இ - ள்.) மிக்க வலியையடைய சண்டனும் பிரசண்டனுமுதலிய அஞ்சச் செய்யுந் தானவவீரர்களெல்லோரும் சமானமற்ற வரத்தினையுடைய முப்புரங்களும், இவ்விடத்தில் வந்து சேருகவென, அவர்களும் வந்து சேர்ந்தார்கள். எ - று. (௪)

போருள தாயது புயகண் டேதியைத்
திருமி னினியெனச் செப்பி விராக்குச்
சிருறு பல்வகைச் சிறப்புஞ் செய்கனன்
காருடைக் கொடைப்பெருங் கரத்துத் தானவன்.

(இ - ள்.) போருண்டாயிற்று. இனித் தோட்டினவைத் திருங்கனென்று கூறி, போர்வீரர்களுக்குச் சீர்தங்கிய பலவகைச் சிறப்புக்களுஞ் செய்தனன். மேதமும் பின் னிடத்தக்க கொடையிற் பெருமை வாய்ந்த னையையுடைய திரிபுரன். எ - று. (௫)

ஊருறு நாளின முவணக யெண் டிடங்
காருநப் பூங்கழ ளார்த்த வீரர்கள்

போருறு நாளினைப் புகழ்ந்து நின்றன

சேருறு திரிபுர நெழுத லூக்கினான்.

(இ - ன்.) நகரங்கள் பொருந்துங் காலத்தைக்காட்டிலும் என்மடக்கு களிப் புப்பொருந்த வீரக்கழல்கட்டிய போர்வீரர்கள் போர் ஒருத்தினைத்தைப் புகழ்ந்துமொ ண்டிருந்தார்கள். அழகு பொருந்திய திரிபுரன் படை யெழுதலுக்கு முனையற னென். ஏ - று.

திரிபுரன் படையெழுதஞ் செய்தி யுன்னியல்

வரியய னறியொன வமல நாயக

லூரியநந் தியையழைத் துலப்பி லாகநம்

மெரிசினப் யடையெலா மெழுத வென்றனன்.

(இ - ன்.) திரிபுரன் (போர்புரியக்கருதி) படையெழுதின்ற செய்தியைந்னை த்து, பிரமஜித் திருமாலும் அறியாத மீலரகிதராகிய சிவபெருமான் பொருந்திய திரு நந்தி தேவனா விளிந்தது, கெடுதலில்லாத நம்முடைய ரூபநின்ற சோபனத்தையுடைய சேனைமுழுதும் போருக்கெழுத வென்றனா. ஏ - று.

உற்றுயிர் குடித்தகந் தழகந் போரினை

யேறறன னுதலா லீண்டு நம்முடை

யாற்றல்சால் பெரும்படை யனைத்தென சேர்க்கொ

சாற்றினன் முரசினிற் றதகந் தகதிவே.

(இ - ன்.) இயமஜயிதராகிய நமது சிவபெருமான் டோர்செய்ய வேற் றுக்கொண்டனரானபடியால், இப்பொழுது நம்முடைய எல்லபமிக்க பெரிய சேனை முழுதுஞ் சேருகவென்று திருந்திதேவர் பேரிசையால் முழுக்குவிதசனா ஏ - று.(அ)

முரசொலி கேட்டலு மொப்ம்ரின் வீரர்கள்

பாசனி காத்தினி பைமபொற் கோயின்முன்

விரசினர் தேவர்கள் விபூகந் கன்னொடு

மரசனு மவ்வுழி யடுத்து நின்றனன்.

(இ - ன்.) போர்ப்பேரிகையி னொலியைக்கேட்டவுடனே, வலியமடந்த வீர ர்கள், மழுப்படையெந்திய கையையுடைய சிவபெருமானது டசிய பொன்னுலாப்ய திருக்கோயிலின்முன்னே தேவர்கள் விபூகந்கொண்டு நெருங்கினார்கள். அரசனாகிய திரிபுரனும் அப்பொழுது போருக்கு நெருங்கினான். ஏ - று.

வேறு.

நந்தி நாயக னைன்னிய படையினை நோக்கி

யந்தி வண்ணாதந் திருமுன்ன ரடுத்தடி வணங்கி

யெந்தை தானையந் தலைவரு மெறுமுபடைப் பலவும்

வந்துவா நெழுந் கோயில்வாய் தலின்மரு னினரால்.

(இ - ன்.) திருநந்திதேவர் ஆங்கடைந்த சேனையைக் கண்ணுற்ற, அந்திவண் ணராகிய சிவபெருமானுந் திருமுன்னையடுத்த, திருவடியைப் பணிந்து, எத்தையே!

அழகிய சேனைத்தலைவரும், மிக்கவலியையுடைய பல?சேனையும் வந்து ஆகாயமளாவிய திருக்கோயிலின் வாயிலிற் பொருந்தினார்கள். எ - று. (௧௦)

பூண்ட வரம்பரித் தேரினைப் பூவணைக் கிழவன்
தூண்டி யுப்தன நென்றலுஞ் சுரரிடர் துமிப்ப
முண்ட காதலின் முன்னவன் முருந்திள முறுவ
கீண்ட வர்க்குழ லுன்மயொடு ஞெரென வெழுந்தான்.

(இ - ள்.) தாவிச்செல்லுங்கூடிகைகள் பூண்டென்ன தேரை, தாமரைமலர்ப்பீடத்திலுள்ள பிரமசேவன் செலுத்தினென்று சொல்லவும், முதற்கடவுளாகிய சிவ பெருமான், மயிலிறகின் அடியையொத்த இளமைவாய்ந்த தந்தபந்தியையும் மிக்கு நீண்ட கூந்தலையுமுடைய உமாதேவியாரோடும் சேவர்களுடைய துன்பத்தைக்கெடுக்க அழித்த ஆசையுடன் வினாவாக வெருந்தனர். எ - று. (௧௧)

அணிப்பொற் பாதுகையடிவ ரிரண்டினுற் கொடக்கீப்
பணிப்பொற் பூணூர் துயல்வாப் பலகடை கடந்து
மணிப்பொற் கோபுர வாய்தன்முன் வந்துவா னளக்கு.
மணிப்பொற் றேரினை யிவரந்தன னரன்றன சங்கம்.

(இ - ள்.) அழகிய பொன்னாலாகிய பாதகையைப் பாததாமரைகளிரண்டினுற் கொடுத்து, சப்பமாகிய அழகிய ஆபரணமானது திருமார்பிலையைப் பலகடைமேல் நடந்து, நவமணிகளினிழைத்த பொன்னாலாகிய திருக்கோபுரவாயிலின் முன்னேவந்து, ஆராமனாவிய அழகிப்பொற்றேறையாரோடணிந்தனர். சங்கங்கள் முழங்கின. எ - று.

வெற்றி வானவர் முழுவதும் விளங்குகே ருருவா
யுற்ற மாட்சிமைக் கொப்புற வொனர்கலை முழுது
முற்று நான்மதி முடித்தகே போன்மென முடிமேற்
கற்றை யிரங்கதிர் கான்றது கவித்துவெண் கவிதை.

(இ - ள்.) வென்றி பொருந்திய தேவர்களையாவரும் பிரகாசிக்கின்றதேரினவடிவமாகப் பொருந்திய மாட்சிமைக்கு ஒப்புறம்படி, ஒளிசெய்கின்ற கலைகள் முழுவதும் [பதினாறும்] முதிர்ந்தன உவாத்திக்கலை முடித்ததுபோலுமென்று சொல்லும் படி, முடியின்பேரிலே வெள்ளியருடையானது கவித்துக்கொண்டு ருளிரந்த கற்றையாகிய கிரணங்களைக் கக்கியது. எ - று.

கலைமுழுதும் முற்றும் நான் மதி - எல்லாக்கலைகளோடும் நிறைந்துள்ள பூரண நாட்சத்திரன். (௧௨)

மான மானின்பின் னெகிடர் தலைந்தா மின்று
மான வானெதிர் மருகிதல் பெற்றன மேயென்
றான வேகையா லெழுந்தெழுந் தாமெவ போன்ற
கான வர்க்குமுன் மாதா ரிட்டுவெண் கவரி.

(இ - ள்.) வரசத்தங்கிய நெடிய கூந்தலையுடைய மாதக்கண்ணிரம்பெரிந்த வெள்ளிய சாமரைகள் மானத்தையுடைய மானின்பின்னே யிருந்து அலைந்தாங்கிப் போது ஆகாயத்தை நோக்கி எதிரோபொருத்தால் பெற்றோமென்று உண்டாகிய களிப்பினால் எழுந்தெழுந்து கூத்தாடிக் கொள்ள. எ - று.

அழுத்துப்பட்டவே முழியி னகன்றதன் கருணை
கொழுத்து பட்டிக லவுணன்பாற் கூடலு மாமென்
தேழுத்து பட்டபுன் சினவெரி யீட்டுவார் போலச்
செழுத்து பட்டசார் தாற்றிகள் சிலரெடுத்து தகைத்தார்.

(இ - ன்.) ஆழந்தங்கிய சத்தசமுத்திரங்களைக் காட்டிலும் அதிகரித்த தமது
கருணையானது மிகுந்து, வலிதங்கிய திரிபுரனிடத்திற் கூடுதலுமுண்டாகுமென்று,
சிறிது சிறிதாக எழுத்தக்க கொடிய கோபமாகிய அக்கினியை யெழுப்புபவர்கள்
போல, செழுமைபொருதிய விசிறிகளைச் சிலரெடுத்து அகைத்தார்கள். எ - று.

முனைத்தெ முந்ததே போன்றொளிர் மொய்மணித் தேசின்
வளைத்த வார்திரை யாகிய வாருதி நின்றார்
தினைத்தெ முந்திடு திரைகளே யாமெனச் சிலரால்
வினைத்த வெள்ளொளி வெள்ளைகள் விசிடப் படுவ.

(இ - ன்.) முனைத்துத் தோன்றியதையே யொத்துப் பிரகாசிக்கின்ற,
நெருங்கிய நவமணிமயமான தேசிற்கட்டிய நெடிய திரைச்சிலையாகிய கடலினின
றும் மேற்பட்டெழுந்த அலைகளையா மென்று சொல்லும்படி, வெள்ளொளிதங்கிய
வெண்பாலைகள் சிலகணங்களால் வீசிடப்பட்டன. எ - று.

வெண்படாம் வீசுதல் ஓர் உபசாரமாம்.

(கக)

மிண்டு முப்புர நீற்றிட விமலன்மே வுதலாற்
பண்டை நம்பத நாமினிப் படர்குது மெனவுட்
கொண்ட வேகையின் வாளராக் குலங்களா வெப்போ
லண்டர் போற்றநின் றவைசவன வாலவட் டங்கள்.

(இ - ன்.) மதததாற் பிழைபட்ட முப்புரங்களை நீறுபடுத்தச் சிவபெருமான்
எழுந்தருளுவதால், பழைமையாகிய நம்முடைய பதவியை [நாகலோகத்தை] யடை
வோமென்று மனதிற்கொண்ட ஆசையுடன், ஒள்ளியநாககூட்டங்கள் கூததாவென
போல, தேவர்கள் துதிசெய்யும்படி ஆலவட்டங்கள் அகைத்தன. எ - று.

மிண்டு - மதத்தாற் பிழைபடுதல்

(கச)

உடைய நாயக நெருகணை யாலழித் திடுமு
னடைய லாடொயி லகத்தெழி னெக்குது மென்னாற்
தொண்டவி ராந்தனிக் கொடியிசைச் சார்கொடி போற்ற
விடைவி ராவிநின் றகைத்தது விண்ணிடை விளங்க.

(இ - ன்.) (நம்மை அடிமையாக) உடைய சிவபெருமான் ஓரே கண்ணினால்
அழித்துவிடுமென்றே, பகைஞரது மும்மதில்களுள்ளுள்ள அழகினைக் காண்போ
மென்று வலுமிகுந்தகட்டிய ஒப்பற்ற கொடிகளின் மேலே, தேவர்களுடைய துவ
சந்தன் போற்றும்படி இடபமானது நின்ற ஆகாயத்தில் விளங்க அகைத்தது. எ - று.

படைய நாயக சல்லரி பனைகினை கல்ல

விடமுது முகக்குடப் பறைகா டுகைமணி முரசுச்

துடித டாரிதண் ணுமைஞ்ஞிர் துத்துமி தக்கை
கடிசெய் மொந்தைதொண்டகமிடக் கைதரு ணிச்சம்.

(இ - ள்.) படகம் - ஆருளி - சல்லரி - பண்ண - கிண - கல்லவடம் - முழவு -
குடப்பறை - கரடிகை - அழகிய முரசம் - துடி - தடாரி - தண்ணுமை - குளிர்ந்த
ஒசையையுடைய துத்துமி - தக்கை - காவலைச்செய்யும் மொந்தை - தொண்டகம் -
இடைக்கை - தருணிச்சம். ஏ - று. (கக)

பம்பை தூரியம் பாண்டிலகைப் படலிகை பணிலர்
தம்பு திராரம் புடையயாழ் துணைபடு கருவி
கம்பி யாதெழு வங்கியங் காகளம் பீலி
யிம்ப ரார்பல வியங்களு மியம்பின கணங்கள்.

(இ - ள்.) பம்பை - தூரியம் - பாண்டில் - சிறு படலிகை - பணிலம் - முடி
யற்ற ரம்புடைய வீணை - துணைகருவிகள் - அடங்காதெழும் ஒலியையுடைய கை
கியம் - காகளம் - பீலி - இன்னும் இவ்வுலகிற் பொருந்தியபலவாததியங்களை யுஞ் சிவ
கணங்கள் முழங்கின. ஏ - று. (உ௦)

கழுக்க டைப்படை முகண்டிசுக கரம்பிண்டி பால
மெழுக்கு யங்கதை முசலங்கப் பணமிலை ஞாங்கர்
மழுக்கள் வசசிரங் கேடகம் வாள்சிலை யம்பு
கொழுக்க லபபைவ தினந்தலண் குளிரி ரீள் சலாகை.

(இ - ள்.) கழுக்கடை - முகண்டி - சுகரம் - பிண்டி - பாலம் - எழுக்குயம் -
கதை - முசலம் - கப்பணம் - அச்சவடிவான வேல் - மழுக்கள் - வச்சிரம் - கேட
கம் - வாள் - வில - அம்பு - கொழு - கலபை - வேதினம் - கண் - குளிரி - நெடிய
சலாகை. ஏ - று. (உ௧)

பாச மங்குச முசலஞ்ஞ லம்பல குந்தம்
பூசன் மல்கிய சரிகையா யுகம்புள்ள மீட்டி
வீசு தண்டமென் றுரைத்திடு வெய்யபல் படையும்
பேச ருந்திறற் பூசர்கள் பிடித்தன ரார்த்தார்.

(இ - ள்.) பாசம் - அங்குசம் - முசலம் - குலம் - பலமுடைய குந்தம் - போத
தொழின்மிக்க சரிகையாயுதம் - புள்ளம் - ஈட்டி - வீசுத்தக்க தண்டாயுதம் என்று
சொல்லப்பட்ட கொடிய பலையுதங்களையும் சொல்லுதற்கரிய வல்லமுடைய பூத
கணத் தலைவர்கள் பிடித்தது ஆரவாரித்தார்கள். ஏ - று.

பிடித்தனர் - முற்றெச்சம். (உ௨)
வே று.

இலகிய வெழுபத் தெண்ணு வீரமெனுங் கோடி வெள்ள
வலிகெழு பூதர் குழ வார்சிலை யிலக்க னென்னு
மொலிகெழு வீர னைக்கை யொருவனு ளருள்பெற் றுத்திப்
பலபடை தமக்கு முன்னே பட்டீர்த்தனன் கொடிஞ்சித் தேவமேல்.

(இ - ள்.) விளங்கிய எழுபத்தெண்ணுயிரங்கோடி வெள்ளமென்னுத் தொகை
யையுடைய வலிமைமிக்க பூதகணங்கள் புடைசூழ்ந்திவர, நெடியவில்கெய்தியுடைய
மென்னுங் கோத்தியிருந்த வீரனொருவன், ஐந்து திருக்கரங்கொடியுடைய பூதப்பற்ற

கணேசப்பெருமானால் அருள் புரியப்பட்டு, பலசேனைகளுக்கும் முற்பட்டு, கொடிஞ்சியுடைய தேரிலேறிக்கொண்டு சென்றனர். ஏ - று.

கொடிஞ்சி - தேருறுப்புக்களிலொன்று.

இலக்கன் - கணபதியின் மூத்தமகன். இளையவன் இலாபனெனப்படுவன். (1)

ஏதழி லரத வெண்ணு யிரமெனுங் கோடி வெள்ளப்
பூதர்க்கன் மருங்குருழப் பொறித்தழ றும்மா நிற்குங்
கோதைவண் சிலைக்கை வீர பததிரன் கோபமுள
மாதிர நடுங்க வாமான் மணிப்பொலன் தேரிறிற் சென்றான்.

(இ - ன்.) குற்றமில்லாத எண்ணுயிரங்கோடி வெள்ளத்தொகையாகிய பூதர்க்கன் பக்கலிற் குழும்படி அக்கினிப் பொறிகளைக் கக்கும் மாலையுடைய வளமமைந்த வில்லேந்திய கையையுடைய வீரபத்திரக்குரிகில், கோபமடிகரிக்கவும், திசைகள் நடுங்கவும், காட்டுப்பகவைப் பூட்டிய அழகிய மணிகள்பதித்த (வேரோர்) தேரிலேறிச் சென்றனர். ஏ - று. (உச)

கூரயி லேந்தி நாலா ரியமெனுங் கோடி வெள்ளச்
சாரதர் மருங்கு குழச் சண்முகப் பெருமா னீலப்
பாரசலத்தின் மீது பருதிவந் தெழுந்தா வென்னப்
போரணி சிறகர்ப் பேழ்வாழ்ப் பொறிமயி லிவர்த்து சென்றான்.

(இ - ன்.) கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதமேந்தி, நாலாயிரங்கோடி வெள்ளத்தொகையாகிய பூதர்க்கன் புடைசூழ, சுபிரமணியக் கடவுள், கீலமாகிய பரப்பையுடைய மலையின் மேலே சூரியன் வந்து தோன்றினான்போல, போர்கதொழிலையுடைய அழகிய சிறகையும், பிளவுபட்டவாயையும், புள்ளிகளையுமுடைய மயில் வாகனமூர்ந்து சென்றனர். ஏ - று.

சண்முகன் - அறுமுகக்கடவுள்; முருகன் (உரு) வேறு

சிறத்த தேசெழுப் பத்துமுகக் கோடிதே வர்களும்
விரந்த வேனைவா னவர்கள்விஞ் சையர்முதற் பலரும்
புறந்தொ டர்ந்தெழுப் பூரண னருள்கொடிந் திரனு
மறந்தழைத்தநாற் கோட்டுவா மணங்கடாய் நடந்தான்.

(இ - ன்.) மேம்பட்ட சீர்த்தியையுடைய முப்பத்தமூன்றுகோடி தேவர்களும், வலியமைந்த பிறதேவர்கள் வித்தியாதர முதலானோர் பாரும் பக்கலிற் கொடர்ந்து வரும்படி, விகாயகப்பெருமானுடைய திருவருள்பெற்று இத்திரனுங் கொலைத் தொழில்மிக்க நார்கொம்பினையுடைய (ஐராதவமென்னும் வெள்ளை) யானையின் மேலேறிச் சென்றனர். ஏ - று. (உச)

கண்ட னந்திமா காளன்குண் டோதரன் கொற்றங்
கொண்ட முண்டுகோ கன்னனை கசகன்னன் முதலா
கண்ட வீரர்கன் மலிபெரும் பூதர்க ளோடு
மண்டர் நாயக னணிமணித் தேர்ப்புறஞ் சூழ்த்தார்.

(இ - ன்.) கண்டன் - நந்தி - மகாகாளன் - குண்டோதரன் - வெற்றிப்பொருந்திய முண்டுகோகன்னன் - கசகன்னன் முதலாகிய நெருங்கிய (பூத)வீரர்கள் (வலி)

மிக்க பெரிய பூதசையில் துடன், தேவநாயகனாகிய சிவபெருமானுடைய அழகிய கல
ரத்தினமயமான இரத்தத்தின்பக்கலில் (கூட்டமாக) மொய்த்தார்கள். ஏ - று. (௨௭)

உமைம னுளரொள் ளருளின லுற்றுநான் கடவ
விமைய வோங்கல்பல் வையொடு மெழுத்துசெல் வதுபோற்
சுமைவி ராவுபலி நேரிடைத் துணைத்துசென் றன்ற
உமைபு மாமறைப் புரவிபூட் டியவலிர் மணித்தேர்.

(இ - ள்.) உமாதேவி தலைவராகிய சிவபெருமானுடைய கிருபையால், நான்
செலுத்த, இமயமலையானது ப்லமலையோடும் எழுந்துசெல்வதுபோல, சிறந்த வேதப்
புரவிக்கடிய பிரகாசிக்கின்ற அழகிய தேரானது சுமைபொருந்திய பலதேர்களின்
கடுவே வினாந்துசென்றது. ஏ - று.

நான் என்றது கூறும்பிரமன் தன்னை. (௨௮)

புண்ணி யன்பொலல் தேர்மணித் தாலொடு புனித
நண்ணி ருக்குறட் பூதாக ணலத்தகு காலு
மண்ணு புண்ணியத் தாலணு வடிவமா யவனி
வின்ன மேறுவ தொத்தது விரைந்தெழு பூழி.

(இ - ள்.) வினாந்தெழுக்கின்ற புழுதியானது, புண்ணியசொருபியாகிய சிவ
பெருமானுடைய பொற்றேரின அழகிய காலும், புனிதம்பொருந்திய பெரிய பூதகண
த் தலைவர்களது நலத்தங்கிய காலும்பொருந்திய புண்ணியவசத்தால், பூமியானது அணு
வடிவமாகி ஆகாயத்திற்கு ஏறிச்செல்வதையொத்திருந்தது. ஏ - று. (௨௯)

தேவர் யாவருந் திரண்டொரு தேனொன நம்பான்
மேயி னாவ ரீடங்களு மேவலு மாமென்
றோவி லாவிழை வாலவிரைந் தேழுந்தது மொக்கும்
பாவு பாருரு வாகிய பார்த்தெழு தூளி.

(இ - ள்.) தேவர்களெல்லாருஞ் சேர்ந்து ஒரு தேர்வடிவாக நம்மிடத்திற்கு
வந்தார்கள். (ஆதலின்) அவர்கள் வசிகரும் இடங்களை நாம் அடைதலுமாகுமென்று,
பரத்தபூமியானது கெடுதலில்லாத விருப்பத்துடன் பரவியெழுந்த புழுதிமயமாகி
வினாந்து மேலே கிளம்பியதையு மொத்திருக்கும். ஏ - று. (௩௦)

குடையும் சேசமும் பேனம்பா சடையெனக் குலவ
மிடையும் வாஸ்ததிர் வேலிவை மீனங்க ளாக
வடையும் கேடக மாமைக ளாகவாத் தியவார்ப்
புடைய சேனைக ளொலிகட லேழுமொத் தனவே.

(இ - ள்.) குடையும் மயிர்ப்பீலிகளும், தூளையையும் பாசடையையும்போ
ன்று விளங்க, செருங்கியவாளும் ஒன்றிய வீரணத்தையுடைய வேலுமாகிய இவை
மீனங்களாகவும், பொருந்திய கேடகங்கள் ஆளமகளாகவுந்நொண்டு, வாத்தியமூலக்க
ளாகைய சேனைக ளுள்கின்ற கடல்களையையு மொத்திருந்தன. ஏ - று. (௩௧)

சேனை யம்பெருந் கடலிடைத் திரைத்தெழு திரைபோன்
மாண மல்கிய பதானைகள் வயின்வயி னைசந்த

மேனி வந்தெழு தூளிரீர் முகந்தெழு மேக
மான விண்ணவர் சொரிமல ரவமழை போன்ற.

(இ - ன்.) சேனையாகிய அழகிய பெரிய கடலினடுவே மறித்தெழுநின்ற
அலைகன்போல, மாட்சிமைமிக்க துவசங்கள் இடங்கடோறு மசைந்தன. மேலே
யுயர்ந்தெழுநின்ற துளியாகிய நீராமொண்டுகொண்டெழுநின்ற மேகத்தைப்போல,
தேவர்கள் சொரிகின்ற மலர்கள் மழைபோன்றன. ஏ - று. (௬௨)

மேக்கு யர்த்திய விழுக்கொடி கூம்பதன்மீது
தாக்கு வல்விடை சார்ந்தமீ காமனாப் புறத்தி
ணுக்க மிக்கெழு தேர்களுநர் தொள்ளமா திகளா
மாக்க லம்பொர வள்ளறே ரோடிய தம்மா.

(இ - ன்.) மேலேயுயர்த்திய பெரிய கொடிகூம்பின்மேலே தங்கிய வலி
யமைந்த இடபமானது பொருந்திய மீலுமியாகவும், பக்கங்களில், மனஞ்சோராமை
யோடி மேம்பட்டெழுநின்ற தோகன் நகர்கின்ற தெப்ப முதலியவைகளாகவும் விந
ங்க, சிவபெருமான் ஆரோகணித்த தேரானது பெரிய மரக்கலத்தைப்போல (சேன
யாகிய கடலினிடையே) ஒடியது. ஏ - று. (௬௩)

மனமும் பின்னிட வயப்பரி வீரர்கண் மணித்தே
ரினமும் பின்னிட வெம்பிரா னிரதஞ்சென் றடுப்பக்
கனமும் பின்னிடெ களைகுரற் றிரிபுர னறிந்து
சனமும் பின்னிடத் தனிடெடுத் தேர்மிசை யிவர்த்தான்.

(இ - ன்.) மனவேகமும் பிற்படும்படி, வெற்றிபொருந்திய குதினைச்சேவகர்க
ளுடைய அழகிய தேர்த்தொகுதிகளும் பின்னிடம்படி, எமது சிவபெருமானுடைய
தேரானது (வினைந்து)சென்றுசேர, மேகமும் பின்னிடத்தக்கவெடிபடு குரலையுடைய
திரிபுரன் தெரிந்தகொண்டு, தன் சைனியமும் பின்னிடம்படி ஒன்றியாகப் பெரிய
தேரின்மேலேறினான். ஏ - று. (௬௪)

வேறு வேறுசென் றமரினை விரோமின்க ளென்று
வீறு சேர்தரு மைந்தர்க்கும் விளங்குமுழப் புரர்க்குங்
கூறி யேறுதன் கொடிஞ்சியந் தேரினைக் குழக
னேறு தேரினுக் கெதிருந விடுத்தன னிமைப்பில்.

(இ - ன்.) வலிதங்கிய புதல்வர்க்கும் விளங்குகின்ற திரிபுரவாசிகளுக்கும்
வெவ்வேறுசென்று போர்புரியுங்களென்று கூறிவிடுத்து, (திரிபுரன்) தன்னுடைய
கொடிஞ்சியுடைய தேரை (இமைப்பொழுதில்) சிவபெருமான் ஏறிய தேருக்கெதிரே
பொருத்தச் செலுத்தினான். ஏ - று. (௬௫)

அண்டம் யாவையு மரைக்கணத் தவித்திடு மான்மை
கொண்ட தானவக் குழாம்படை குடங்கைகொண் டார்ப்பக்
கிணை யாதிகண் முழங்கவெண் கவிகையா திகளு
மண்ட மண்டினுன் வரவினை வள்ளலார் பார்த்தார்

(இ - ன்.) அண்டங்களையெல்லாம் அரைவிடையில் அழிக்கும் ஆண்மை
யமைந்த அந்தரங்குடமானது ஆயுதங்களைக் குடம்போன்ற கையிற்கொண்டு ஆர்ப்

பரிச்ச, வீரக்கழல் முதலியன வொலிசெய்யவும், குடைமுதலியன நெருங்கவும் (திரி புரன்) வருவதைச் சிவபெருமான் கண்டனர். எ - று. (கக)

நிணத்தின் மூழ்குவே லேந்துதம வீரர்க ணெடுத்தோண்
மணத்தல் செய்தகண் தேியை மாற்றுதற் பொருட்டோர்
கணத்தி னீற்றுமும் படைகரத் திருந்துங்கண் ணுதலார்
குணத்தின் மேம்படுந் திரிபுர னோடுமேபார் குறித்தார்.

(இ - ள்.) (எ கிர்த்த பகைவர்களுடைய) நிணத்திலே குளிக்கும் வேற்படை யேற்கிய தமது வீரர்களுடைய நெடிய தோளின்பொருந்திய தினவைமாற்றுதல் காணமாக, ஸ்ரீ விநாயகியில் சாம்பராககத்தக்க ஆயுதம் தமது திருக்கரத்திலிருந்தும், நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான், போர்புரியும் குணத்தின்மேம்பட்ட திரிபுர னுடன் போர்செய்யக் கருதினர். எ - று. (கஎ)

வாரமாகிய கணேசரை மதித்தடி ரேசர்
பார மேருவில பங்கயச செங்கையிற் பிடித்தார்
தீர னுனமும் புரனுமத தேவரைத் தொழுது
கோர மாகிய கொடுமரங் குடங்கையி லெடுத்தான்.

(இ - ள்.) தேவதேவராகிய சிவபிரானார் தமக்குரிமையாகிய கணேசப்பெரு மாணத் தியானஞ்செய்து, பாரமுள்ள மேருமலையாகிய வில்லைத் தாமனாமலா போலுஞ் சிவந்த திருக்கரத்திற்குங்கினர். தீரவானுள் திரிபுரனும் அக்கணேசப் பெருமாணப் பணிந்து, பயங்கரமாகிய தன்வில்லை ஆங்கையிலெடுத்தனன். எ - று.

வீரரது தைத்தவெண் மும்பைகு டினரிரு வோருங்
குரைது தைத்தவார் சிலைபடு நாணெலி கொளுத்த
வரைது ளங்கின துளம்பின வொருதி யேழும்
தரைதி ழிந்தன கிழிந்துசாய்ந் தனவண்ட முகம்.

(இ - ள்.) வரசநெருங்கிய வெள்ளிய தும்பைமாலையை இருவருஞ் சூழக் கொண்டு, ஒலிபொருந்திய நெடிய வில்வினிடத்திற் பொருந்த நாணெலியெழுப்ப [குணத்தொனிசெய்ய] மலைகங்குலங்கின. நடல்களேழும் கலங்கின. பூமிபிளவுறதது. அண்டததுச்சி பொடிபட்டுச் சாய்ந்தன. எ - று. (கக)

தருக்கள் வீழ்ந்தன வீழ்ந்தன தடஞ்சி னைப்பறவை
கருக்க ரைந்தன வுதிர்ந்தன ககனவா னுடுக்க
விருக்கு மெண்டிசை யிருவகை நாசமு மினைந்த
முருக்கு வண்சிலை மூட்டுரான் முழங்கிய வொலியால்.

(இ - ள்.) வண்மைதங்கிய வில்லுகளை உளையும்படி பூட்டிய நாணனது முழங்கிய ஓசையால், மரங்கள் வீழ்ந்தன. பரந்த சிறையுடைய பறவைகள் வீழ்ந் தன. கர்ப்பங்கள் கரைபட்டன. ஆகாயத்திலுள்ள பெரிய நட்சத்திரங்கள் (அதிர்ந்து) நிலமிசை உதிர்ந்தன. எட்டுத் திசைகளிலிருக்கும் இருவகை நாகங்களுந் தன் புற்றன. எ - று.

இருவகைநாகம்—பாம்பு - யானை. அஷ்டதீபங்கள் - ஐராவதம் - புண்ட ரீகம் - வாமனம் - குமரம் - அஞ்சனம் - புட்பத்தம்—சாருவஸ்தம்—பிரதீபம் - என்

பன. இவை கிழக்குமுதல் வடகிழக்கேருக, முறையே நீற்கும், அஷ்டநாகங்கள் வாசுகி - அரந்தனன் - தக்கன் - சங்கபாலன் - குளிகன் - பதுமன்-மகாபதுமன்-காசக கோடகன் என்பன இவையும் முறையே கிழக்குமுதலாக எண்ணுகச்செறி பூமி யைத்தாங்காநிற்குமென்பர்.

(௪௦)

பின்கொடுத்தவார் தூணியிற பெயரால் ரணையு
முன்கொடுத்திட முடங்கிய தொருசைமற நெருகை
முன்கொடுத்தவில பின்கொடுக கிடமுன்னே கிடந்த
வென்கொடுத்தமாந் றியபோ ரிருபு கிணையுதகர.

(இ - ன்) பின்பக்கலிலுள்ள நெடுப அம்புராரணியிற பெயருள்ளபல அத்திரங்களையும் முன்னே கொடுக்குமபடி முடங்கியதாயே ஒருகையும், முன்பக்கலிலுள்ள வில்லைப் பின்னே கொடுக்குமபடி முன்கொடுத்திரியதாயே மூன்றுகையும், எதனுலும் நீங்க அரிப்போன இருவருரு செயற்காள் எ - று

(௪௧)

முருக னேடுவந் தெடுத்தானை முகாபிர சண்டன
பொருள் வந்திடே டமாசகனை பொருத்திற சண்டன
செருவ லாரியோ டேற்றனை நிரிபுர னாமரான
வருசயத்திலே இருத்தனை மந்தொனுமைக்கள்

(இ - ன்) வலியுக்க பிரசண்டன முருககடவுளுடன் வாத்திரத்தனை போர்செய்யத்தக்க வல்லமுடைய சண்டன ஒப்பல்லாகக்கதியோடுப்பாசெய்தனை. திரிபுரனுடைய மந்திரி போர்செய்யத்தக்க வலாரியாயே இருத்திரோடெதிரத்தனை. மதென்னும் பெயரையுடைய (அத்திரிபுரன)மகன் சயத்தோடுபகைத்தனை எ - று.

சயத்தன் - இத்திரன் மகன்

மதன் - திரிபுரன் மகன்

(௪௨)

ஆலமேயென வழன்றுபொன் னிருசையை பூரூது
காலகூடன்புட் பதந்தனைக் கலங்கமா புரிந்தான்
சீல விரபத் திரனெடு மிருபபெயில் நெலுத்திக்
கோல வச்சிர கமிட்டிறன் குயிறமின் வெடுமேயார்.

(இ - ன்) காலகூடனென்பவன் ஆலாலமேயோலவே கொடுத்தப பொன் மதிலைச் செலுத்தி, புட்பதந்தனை யெதிரத்தப் போசெய்தனை. அழகிய வச்சிர தமிழ்நெனப்பவன் இருப்புமதிலைச்செலுத்தி, சீலநககிய வீரபத்திராடு பெரும போர் செய்தனை. எ - று.

புஷ்பதந்தர் - இவர் வீரோதமராகச் சிலமுனிவருடன் நாத்திகம்பெசின பாவத்தைப் பரிகரிக்கும்படி தமது பற்களைக் களைந்து மலராகப் பாலித்துச் சிவார்ச் சனைசெய்ய, அவர் பதிககிரங்கிய பரமபதி அவர்க்குக் காட்சித்து புஷ்பதந்தரென நாமமும்; இவரது பற்களை மீண்டுமெழுந்தகையும் அதுகிரகித்தனரென்பது புராண சரிதம்.

(௪௩)

மள்ளர் பேசுந்மிட வீமகா யப்பெயர் மனைன்
வெள்ளி மாமதி லூர்ந்துபோய் விநாயகர் மைந்தன்

றன்ற ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஸ் தீராதன னவன்பா
லுள்ள வீரருட் புருஷன்டி புருத்துமே லடர்ந்தான்.

(இ - ன்.) போர்வீரர்கள் துதிசெய்யும்படி வீமசாயனசிய பெயரால்புடை
யவன் பெரிய வெள்ளிமதிலைச் செலுத்திகொண்டு சென்று விராயகக்கடவுள் குமார்
னசிய நீகப்படாத வல்பமுடைய இலக்களை யடைத்தான். அவனிடத்தின்
வீரர்களிலே புருஷன்டி பென்பவன் கோபிததுப் போருக்கு மேற்கொண்டான். ஏ - று.

கண்ட னுதியாக் கண்ணுத லார்படைத் தலைவா
மிண்டு தானவன் விறற்படைத் தலைவரோ டெதிர்த்தார்
மண்டு பூதாகண் மறவன் வயவர்க ளோடு
தண்ட மாதிக்குத் தண்டமா திகளோடு சமர்த்தார்.

(இ - ன்.) கண்டன்முதலாகிய செபெருமானுடைய சேனத்தலைவர்கள், மதத்
தாற் பிழைபடுத் திரிபுரனுடைய வலிய சேனத்தலைவரோ டெதிர்த்தார்கள். நெருங்
கிய பூதவீரர்களே அவனுடைய போர்வீரர்களோடு தண்டமுதலியவற்றைத் தாங்கின
வர்களுக்கு தண்டமுதலியவற்றைத் தாங்கினவர்களாக [சுமானஸ்தர்களாக]ப் போர்
செய்தார்கள். ஏ - று.

(சு)

வேறு.

வாளோச்சவா கணையுருதுவா வடிவேல்பல வெழிவா
ராளோடற வேழத்தி ளடுவார்பரி தெறுவார்
தாளோடற விரதத்தொகை தடிவாரெதிர தான
கேளோடற வெழிவார்விநில கிளர்நூதர்க டலைவர்.

(இ - ன்.) வலிமை விளங்கும் பூதத்தலைவர்கள் வாளால் வெட்டுவார்கள். அந்
திரங்களைச் செலுத்துவார்கள். கூர்மையாகிய பல்வேலாயுதங்களைச் செலுத்துவா
ர்கள், யானைத் தொகுதிகளை ஆளுடன் அறும்படி கொல்வார்கள். குதிரைகளைக்
கால்சுறும்படி யழிப்பார்கள். இரதகூட்டங்களை வெட்டுவார்கள். சத்தருசேன
கூட்டத்தோடழிய வீசுவார்கள். ஏ - று.

(சக)

பார்ப்பார்விழி வெகுளித்தழல் படுவாரிமை தீயத்
தீர்ப்பார்பல ருயினைப்பல தேர்ப்பாக்கை படுவா
ரார்ப்பார்கொடி முடிவார்நிலை யறனானிக ணேடித்
தூர்ப்பார்கொடு மொழிவேஞ்சினஞ் சொல்வார்தயித் தியரே.

(இ - ன்.) அசுரர்கள் (தேவனைக்கே செய்யும்பேணாப்) பாம்பார்கள்;
கண்ணிமை தீயும்படி கோபாக்கினியைக் கக்கிப் பலகுழியை யழிப்பார்கள்; புலகுதல்
பாக்கைக் கொல்வார்கள்; ஆரவாரிப்பார்கள்; கொடியும் கிரீடமும் நெடியவிரிந்து
மறும்படி அம்புகளைச் செலுத்தினதும் கிறைப்பார்கள்; வெஞ்சினமாகிய கொடிய
மெழுகளைச் சொல்வார்கள். ஏ - று.

வெஞ்சினம் - கோபாலேசத்தாற் கூறுதல்.

தாளற்றன லாசுபுத்தாள் சுடரங்குடர் தெவிய
நாளற்றன ஸாமத்தாள் நகையற்றன மதுகைத்

தோளற்றனர் முடியற்றனர் தொல்வற்றனர் விடிக்
தோளற்றனர் படைமீயிபடு கொலைவெங்கனி ற்ணையார்.

(இ - ன்.) ஆயுதங்களால் வீழ்ந்த கொலைதொழிலையுடைய வெவ்விய யானை
போன்ற வீரர்கள் காலத்தூர்கள். (சிலர்) இடையொழிந்தார்கள். வயிற்றிலுள்ள
குடர்கள் சிந்தநொழிந்தார்கள்; மாற்புயிளவுற்றார்கள்; பல்லத்தூர்கள்; வலிதங்
கிப தோளறப்பட்டார்கள்; முடியற்றார்கள், சொல்லற்றார்கள்; வீரக்கொள்கை மீயுழந்
தார்கள். எ - று. (சௌ)

நிணமுக்கண தடியுக்கண நிகழ்முனைக ளுக்கண
வணர்மென்றான் முயிருக்கண மலியும்விர ளுக்கண
வணலுக்கண செவியுக்கண வழுலுமலிழி யுக்கண
பிணமுக்கண கதையுக்கண பெரிதீரலு முக்கண.

(இ - ன்.) (இன்றும் சிந்திய போர்வீரர்களது) கொழுப்புகள் சிந்தின;
மலி சிந்தின; விலங்கும் மூர்பெலும்புகள் சிந்தின; வலுவாகிய மெல்லிய கழுத்
துக ளொழிந்தன; தலையின் சிவந்தன; மிக்க விரல்கள் சிந்தின; கீழ்வாய்கள் சிந்
தின; காத்கள் மந்தன; திவ்வியசொர்யுங் கண்கள் விழுந்தன; பிணங்கள் சிந்தின;
உயிர்மொருகின; மிகுதியாய் சரல்களுஞ் சிந்தின. எ - று. (சௌ)

ஆடுற்றன பூபம்பல வாடுற்றன பேப்புகள்
கூடுற்றன சேனங்கொடி கூடுற்றன நரிநா
மீயாடுற்றன சூடுற்றன வ ளுநடுக்குகள் விளாபை
பிடுற்றன வரடுற்றன பிணமென்றன மகன.

(இ - ன்.) பல கடத்தங்காடின. டேயுகள் கூத்தாடின; பருந்துகளுங்
காகங்களுங் கூட்டங்கொண்டன. நரிநாடும் நாய்களுங் கூடின. உயிர்வெள்ளமந்
திசைக்கடோறும் ஓடின. விஜயலட்சுமி பெருமையுற்றனள். பூமிதேவி பிணங்களைச்
சுமந்து வருந்தினள். எ - று.

பூபம் - கவந்தம்; தலையற்றவடல். (இடு)

இவ்வாறமர் புரிகாலையி லெதிர்பூசர்கள் படையாற்
தெவ்வாகிய வவுனைய்படை முழுதுஞ்சிகை வற்ற
வவ்வாறிந கையொன்முத காலையிபிரியமரின்
செவ்வாய்மையு பிறைவையிபிரி தெருளுற்றது மிளிக்கைகள்.

(இ - ன்.) இவ்விறமாகப் போர்செய்வகையில், எதிர்த்த பூசசேனையாற் பணை
வனாகிய திரிபுரனுடைய சேனைமுழுதுவதுள் சிதைந்தன. அவ்வகையாகப் பன்னி
ரண்டு திருக்காலையுடைய சுப்பிரமணியக்காடவன் முதலானவர்கள் செய்கின்ற
யுத்தத்தின் திறத்தையும், சிவபெருமான் திரிபுரத்தை யழித்தவகையையும் இனிச்
கேட்பாயாக. எ - று. (இடு)

வேறு.

தீர காதரன் சிங்கமா முகன்றனிச் சூரன்
வீரர் முனரும் வேறுமேமார் வடிவுகொண் டனையான்
கோர னுடையபிரியன் குமாவென் பாகா
வார மாகிய படைமெலா முலைதர மலிந்தான்.

(இ - ன்.) தாரகாசரன் - சிறத்தசிக்கருகன் - ஒப்பற்ற ரூபம்மனாகிய வீரர் கண் மூவரும் மற்றுமோர் வடிவங்கொண்டாற்போன்றவனாகிய பயங்கரபான சோத்ற முடைய பிரசண்டனென்பவன் ருமாரக்கடவுள் பக்கலில், உரிமையாகிய படைமுழு வது மழியும்படி போர்செய்தான். ஏ - று. (௫௨)

கண்டு கந்தவீவன் கதுமெனக் கலவமா மயிலை
மண்ட லங்கொளக் கடன்வார் சிலைக்கணைகடைநாட்
கொண்டல் போற்சொரிந் தரைக்கணத் களையிற் கொடியோன்
மண்டு சேணைய யழித்தவன் வதனநே ரடுத்தான்.

(இ - ன்.) முருகப்பெருமான் கண்டு தோகையையுடைய பெரிய மயில்வாக னத்தை மண்டலவடிவாக வளைத்துச்செலுத்தி நெடியவில்லில் அம்புகளை ஊழிக்கால மேகம்போலப் பெய்து, அரைவிநாடிகாலதறிற் கொடியோனாகிய பிரசண்டனுடைய சேணையை யழித்து அவனுக்கு நேரேசென்றனர். ஏ - று. (௫௩)

நேர்ந்தி மெப்பி சண்டன்வா எரிகணிலத் தாக்கி
வார்த்த னில்லினைத் தேரினை வழங்குபல் படையை
யீர்ந்து வானவப் படைகளு மிறுத்தவன் செய்யுங்
கூர்த்த மாயையோ டலனையும் கணையினுற் கொன்றான்.

(இ - ன்.) போர்புரியும் பிரசண்டனுடைய அம்புகளை நிலமிசை விழச்செய்து, பொருத்திய வில்லையும், தேனையும், செலுத்திய பல ஆயுதங்களையும் வெட்டி, சேலாத் திரங்களையு மழித்து, அவன் புரிவின்ற மிக்க மாயையுடன் அவனையும் அம்பினாலே கொன்றனர். ஏ - று. (௫௪)

சண்ட நாருத மெனப்பொருஞ் சண்டன்சே ணைகளைக்
கண்ட துண்டங்க ளாக்கியேவார் கடிக்கையி னைந்தி
கொண்ட கொண்டபல் போரையும் குமைத்துமுகக் கணையா
லண்ட ரார்த்திடச் சண்டனா ருயிரையு மழித்தான்.

(இ - ன்.) பெருங்காற்றபோலப் போர்செய்யுஞ் சண்டனுடையசேனைகளை, கத்தியானவர் ஓர் விநாடியில், கண்டதுண்டங்களாகச்செய்து, அவன்செய்த பலவகைப் போர்களையு மழித்து, மூன்று பாணங்களால் அமரர்கள் ஆர்ப்பரிக்கச் சண்டனுடைய அரிய உயிரையு மழித்தனர். ஏ - று.

சண்டம்=வேகம். (௫௫)

புட்ப பற்க்தெனப் பறக்கும்பெரன் மதிவினோர் தும்பைக்
கட்ப சுந்தொடைக் கலகூ டன்படை விலக்கி
விட்பு லங்கடந் தேர்கிரி தாளிடுத் தமர்த்துப்
புட்ப தத்தனைக் கணையினு லவனுடல் பொடித்தான்.

(இ - ன்.) பறவை பறந்தாற்போலப் பறந்துசெல்லும் பொன்மதிவேழிய அழகிய தும்பையாகிய தேன்சொரியும்பசிய மலர்மலையையணிந்த காலகூட்டனுடைய சேனைகளையகற்றி, ஆராயத்திலே தன்னனுடைய விசாலமான சேனைத் திரியச்செலுத் திப்போர்செய்த அவனுடலைப் புட்பபற்க்தன் ஐந்து அத்திரங்களாற் பொடிசெய்து கொன்றான். ஏ - று. (௫௬)

வெள்ளி யிஞ்சியோ டெதிர்த்திலும் வீமகா யணிகேர்ந்
தெள்ள லில்பல போரொலா மியற்றிமெய் பிரத்தந்
துள்ளி வீழ்த்துவார் தரப்புரு சுண்டிகாந் கணையா
லள்ளி யுண்டன னத்தகு மவுணனு ருயிரை.

(இ - ன்.) வெள்ளிமதிலோடெதிர்த்த வீமகாயணை யடுத்து, இசுழ்வில்லாத பலவகைப் போரைச்செய்து, உடலினின்று திரமானது குதித்தோடி யொழுகும்படி, புருசுண்டியென்பவன் நான்கு கணைகளால் அந்தத் தருதியாகிய அசுரனுடைய அரிய வுயிரையுள்ளிப் பருகினன். எ - று. (௫௭)

இருப்பு நொச்சியேந் டெதிர்த்தவச் சிரதமிட் டிரணைப்
பொருப்பு நேரபொலத் தேரொடு பொருதுநாற் கணையாற்
செருப்பி னேதென வவுணர்க் டெருமாச் செகுத்தான்
ஹிருபின் வேள்வியி னமீரரா ருயிருண்ட ஹீன்.

(இ - ன்.) (தக்கனுடைய) யாகத்தில் ஆசையோடு தேவர்களுயிரைக்கொன்ற வீரபத்திரக்கடவுள், இருப்புமதிலோ டெதிர்த்த வச்சிரதமிட்டிர னென்போலை, பிலையையொத்த தேருடன் போர்செய்து, நான்கு பாணங்களாற் பின்னே போரேதென்று சொல்லும்படி, அவுணர் அச்சமடையக் கொன்றான். எ - று. (௫௮)

வச்சி ரத்தினு லிரதிர னவுணன்மந் திரியைக்
கைச்சி ரத்தையோ டளவில்போர் கண்டுபுள் ளெருநவ
நச்சிரத்தநீ ரொழுகிட நகைமணி முடிசே
ரச்சி ரத்தினை யரிந்தன னணிந்தனன் வாகை.

(இ - ன்.) இத்திரனுனவன் திரிபுரனுடையமந்திரியைவச்சிராயு தந்தைக்கொண்டு, கைச்சிரத்தையுடன் அளவில்லாத போர்செய்து, பறவைகளுங் கழுஞ்சுருங் விரும்பத்தக்க உதிராரொழுகும்படி, பிரகாசிக்கின்ற மணிகள பதித்த கிரீடமணிந்த அவனுடைய சிரசையரிந்தனன்; வெற்றிமாலையணிந்தனன். எ - று. (௫௯)

சயந்தன் முப்புரன் றணையனோ டெதிர்த்தவன் சமர்த்து
வயந்த யங்கிடக் கைப்படை போக்கிமெய் வடிவேல்
புயந்து மேல்வரும் பொருநர்கள் சிரங்களும் புரட்டி.
வயந்து விண்ணவா போற்றிட வலனுயிர விளித்தான்.

(இ - ன்.) சயந்தன் திரிபுரன்மகனோ டெதிர்த்து அவனது போர்வல்லபம் விளங்கும்படி கையிலுள்ள ஆயுதங்களைச்செலுத்தி, அவர்களுடலையும், கூர்மையாகிய வேலையும், கோபித்து மேலேவருகின்ற போர்த்தொழுவாளர்கள் சிரங்களையும் புரட்டி, தேவர்கள் களித்துத் துதிசெய்யும்படி அவனுயிரை யழித்தனன். எ - று. (௬௦)

சுலைவ னைத்தமர் புரிதருந் திரிபுர னோடு
மலைவ னைத்தவர் வன்சம ராடிமற் றவன்கைக்
கேசலைவ னைத்தவன் கொடுமீரந் துயித்துடன் குழுமு
மலைவ னைத்தவர் ருதிபொருடஞ் சேனையு மழித்தார்.

(இ - ன்.) வில்லைவளைத்துப் போர்செய்யுந் திரிபுரனுடன், மேருமலையை விழ்நாக வளைத்த சிவபிரானார் வன்மைதங்கிய போர்செய்து, அவன் கையிலுள்ள

கொலைத்தொழிலைப் பெருக்கிய வலியவிலிலைத் துண்டித்த, உவனுடன் கூடியிருக்கும் அலைகன்பொருந்திய சமுத்திரத்தையொத்த சேனையையு மழித்தனர். எ - று.

வாருதி - நீர் உகித்தற்கிடம்.

(௧௬)

வேறு கார்முதகம் வாங்கினன் வெடிபட வார்த்து
நூறு வாலிக னூறுநூ ராயிர கொடிப்பி
னேறு மேறுமா லாக்திய விதைவனார் கடவுள்
கூறு தேர்மிசைத் தூண்டினன் கொடியபா தகனே.

(இ - ள்.) கொடியபாதகனாகிய திரிபுரன் வேறு வில்லையெடுத்து வெடி படம்படி யாரவாரித்து, பொடிபடுத்தத்தக்க நூறுநூறுயிறங் கணைகளை விகாடியிலே, ஏறத்தக்க இடமும் திருமாலையொசுக்கொண்ட சிவபெருமானார் செலுத்தும் (மேற்) சொல்லிய (பூமியாகிய) தேரின்மேலே செலுத்தினன். எ - று. (௧௭)

ளிடுத்த பக்திர மிமைக்குமுன் வீலக்கிவெங் கலோக
டொடுத்து நன்முடி கவையநூ ணிகடொடர் மான் ிற
மடுத்த சேமத்தே ரனைத்தையு மறுத்தன னாமலன்
படுத்த வேனிலி னெனியென நின்றனன் பதகன்.

(இ - ள்.) திரிபுரன் செலுத்திய அஸ்திரங்களை, புனிதராகிய சிவபெருமா னார் இமைகொட்டு முன்னரே விலக்கி, கொடிய பாணங்களைப் பிரயோகித்து, நல்ல கிரீடம் - கவசம் - ஆம்பரூத்துணிகள் - தொடர்ந்து செல்லும் குதினாபூட்டிய தேர் கள் - அடுத்துநின்ற சேமத்தேர்கள் முதலிய வெல்லாநெறையுந் துண்டித்தனர். (அதனாலே அவன்) மிக்கவேனிற்சாலத்து ஒகியமரம்போல நின்றனன். எ - று.

சேமத்தேர் - உதவித்தேர்.

வேனிலினெனியென்றது வேனிற்காலத்து ஒகியமரம் இலைமுதலியன உதிர்ந்து மரமாக நின்றவின். (௧௮)

முன்னர் நாணிய முப்புரன் முகத்தினை நோக்கி
யென்னை யாளுடை யானினு மெச்சமா வல்லே
யன்னதாற்றுதி யகன்றுவா வென்றருள் புரியு
முன்னர் மைந்தர்க ளனைவரு முடிந்தவா கேட்டான்.

(இ - ள்.) என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான், தம்முன்னே நாண முற்றுநின்ற திரிபுரன் முகத்தைப்பார்த்து, இன்னஞ்செய்யத்தக்க எவ்வகைப்போரில் நீ வல்லவன்? அதனை அப்பாற்சென்று யோசித்து வினாவில்வந்து செய்யக்கடவை யென்று திருவாய்மலர்ந்தருளுமுன்னர், தன் புதல்வர்கள் யாவரும் இறந்தமையைக் கேள்வியுற்றனன் (திரிபுரன்.) எ - று. (௧௯)

வாரத் தாலெழு மலலத்தை மாற்றினன் மாறு
வீரத் தாலெழு முளத்தினுல் விழுமதின் முன்றுஞ்
சாரத் தானினைந் தானவை சார்த்தன எவற்றிற்
கோரத் தானொரு முலராய்க் குறுகிகின் றெதிர்த்தான்.

(இ - ள்.) (புதல்வரிடத்தாண்டாகிய) அன்பினாலெழுந்த துன்பத்தை யொழித் தனன். நீங்காத வீரத்தன்மையோடுமுகின்ற மனத்தினுல், சிறந்த மும்மதிகளை

யும் வரக்கருதினன். அவை (அங்ஙனமே) வந்தன. அம்மதிவசனீர் படங் கரையிய வடிவோடு தானே மூவராகி நின்று எதிரிட்டனன். எ - று (௧௧௧)

திண்ணி தாகிய செருப்புரிந் தெயில்நோச செலுத்தி
விண்ணி பாய்துவன் வேலையிற் பாய்துவன் மிரையன்
மண்ணிற் பாய்துவன் பாதலம் பாய்துவன் பாறநூர
கண்ணிற் பாய்துவன் கருத்தினுட் பாய்க் கழித் திறிலான்.

(இ - ள்.) எல்லோர் மனங்களிலும்பாய்த் கொடிய வல்லொருநீடு திரிபுரன் வலிதாகிய போனாச் செய்து முமமதிவசனீர் செலுத்தி ஆகாயத்திற் பாய்வான்; கடலிற்பாய்வான்; திசைகளிலும் பூமியிலும் பாய்வான், பாதலத்திற் பாய்வான்; சததுருக்களிடேறிற் பாய்வான். எ - று (௧௧௨)

உலக நான்கினைத் தவ்வுபெய்யும் பததுமுன் ஞானடர்த
வலகி லண்டமு நடுங்கின நடுங்கின ரமாம்
லுலன விந்தன மாதிரத் திரண்மிநா கமுமவான்
குலவு மிஞ்சியோ டவுணன்வன் றீபாசுமிக் தளவில்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய மும்தில்களுடன் திரிபுரன் வலியபோனாத் தொடங்கியபொழுது, பதினாஞ்சுவகங்களும் உள்ளுடைந்தன. கணக்கில்லாத அண்டங்களும் நடுங்கின. தேவர்கள் நடுங்கினர். திசைகள் லுள்ள (அஷ்டகஜங்கள் அஷ்டநாகங்கள்) இருவகை நாகங்களும் வருந்தின. எ - று

நான்கினைத் தலைப்பெயும் பத்துளந்து பதினான்கெனக் கொளக. (௧௧௩)

எம்பி ரானும்வன் டோவல மிடமுற வியக்கி
யும்பர் மாதிர முதலவ னுற்றுழி யுற்றுக்
கமப மாகவன னுன்றி மாயையுங் கடந்த
பம்பு போரினாற பன்னெடுங் காலமபா ணித்தான்.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமானும் வண்ணைத்தங்கிய தேவை வலசாரி இடசாரி யாகச் செலுத்தி, ஆகாயத் திவசமுதலிய அவன்சென்ற விடங்களிற்சென்று, கமப மாகும்படி அத்திரிபுரன்செய்த் மாயையையுங் கடந்த, பல நெடுங்காலம் மிகக் போர்செய்தனர். எ - று.

பாணித்தல் - பொழுதுநீட்டித்தல். போரினாறகாலம் பாணித்தான் என்றது போர்த்தொழிலாற் காலம்போக்கினுரென்பதாம். (௧௧௪)

இரந்து தாழ்த்தவர்க் கிமைக்குமுன றம்மையு பீடபுங்
கரந்தை சூடிய கடவுளார் கழல்பணிந் தவுணன்
வாந்த ராயென வாங்கலுஞ் செய்யுமென் றஞ்சி
யரந்தை வானவ ரமலர்காள் பணிந்தெழுந் தறைவார்.

(இ - ள்.) யாசித்தப் பணித்தவர்கட்கு இமைப்பொழுதின் முன்னரே, நம் மையுங் கொடுக்கத்தக்க கரந்தைமலை சூடிய சிவபெருமானார் திருவடிகளைப் பணிந்து, திரிபுரன் வரந்தை (எனக்குங்) கொடுப்பாயென்று வாக்குதலுமாகுமென்று, துன்புற்ற தேவர்கள் பயந்தி, மலரத்திராகிய பரமேச்சுரத்து மலர்போன்ற பாதக்களைப் பணிந்து நின்று சொல்வார்கள். எ - று. (௧௧௫)

நொடிக்கு முன்னுல கணைத்தையு றுண்பொடி யாக
முடிசுரு நீயிர்முப் புரெனெடு முண்பெல் காலம்
வடிக்கும் வான்படை யாற்சமா புரிமன வெழுச்சி
பிடிக்கு மோவினை யாட்டலாற பேசின்வே றின்றே.

(இ - ன்.) நொடிப்பொழுதிற்கு முன்னே எல்லா வுலகங்களையும் றுண்ணிய
பொடியாகச் செய்யுந் தேவரீர் திரிபுரனுடன் எதிர்த்து, கூடாமையிய சிறந்தவழிதன
கனாற் பலகாலம்போபுரிசினற திருவுன்னமானது, கருத்தக்க தோர் திருவினை யாட்
டலலாமல், சொல்லுமிடத்தில வேறிலை. எ - று. (எ0)

எமபி ரான்கினை யாட்டினை யாவதே யறிவார்
வமபி லாதபொ ரவுணனை மா,தவ முடையா
னுமபா தாதையின் சிரமத நமனில ருலை
வெம்பு நினனெ திர் நினறுபல போகினைத் தலினால்

(இ - ன்.) எம்பெருமானுடைய திருவினை யாட்டலை வளர்தாமறியவல்லவர்,
தேவாகட்குப் பிதாவான பிரமசிரமும் மனமதனும் இயமனும் அழியுமபடி கோபித்த
தேவரீர்க்கெதிரே நின்று பலவிதமாகப் போர்புரிந்த தன்மையால அனபில்லாத போர்
செய்யுந்திரிபுரனே பெருந்தவமுடையவனுயின். எ - று. (எக)

யாங்க ணீபுரி போரினை நோக்கது மாற்றேற்
தேங்கொள் கொன்றையாய் சிறுவரை யவுணனைச் செருத்து
விங்கு வாக்கைய மிலத்தரு ளாயென விரந்தார்
பாக்கு நின்றவ டானுமப் படிசெய்க வென்றான்.

(இ - ன்.) தேவரீர் செய்யும்போனை அடியேங்கள் பார்க்கவுஞ் சகியோம்.
கேனொழுகுங் கொன்றைமாலையணித்தவரே! திரிபுரனையும் அவன்பு தல்வரையுங் கொ
ன்ற பூரித்த வெற்றிமாலையை யணித்தருளவேண்டுமென்ற (தேவர்கள்) யாசித்தார்கள்.
பக்கலில நின்ற உமாதேவியாரும் அவ்வனமே செய்கவெனக் கூறினர். எ - று.

வாதினொரு கரளிபொற போரினால் வலிய
கோதை வார்சிலை முப்புரன் கொற்றரீ காணப்
போத வாரமர் புரிந்தன மினிப்புரம் பொடிப்பா
மாது காண்டியென் றுரைததுவா ருதிவிட மயின்றோன்.

(இ - ன்.) பார்த்தலிற் றோன்றிய விடமருந்தியசிலபிரான் (கிருத்த) வாதினே
ஒப்பற்ற காளியைப்போல, போரினாலே வல்லவனாகிய மாலைட்டியவெடிக வில்லெந்
திய திரிபுரன் வல்லமையை, கீ காணும்படி பொருந்திய பெரும்போனைச் செய்தோம்.
இனித் திரிபுரத்தைச் சாய்பர் செய்வோம். பெண்ணே! பார்ப்பாயாகவென்று (உமா
தேவியாளைப் பார்த்துக்) கூறி. எ - று. (எக)

மாய னுகிதேயார் மனத்தையு மளவையுங் கடந்த
தூப னுகிய கணேசமக் திரத்தினைச் சொல்லிக்
காயு முத்தலைச் சூலத்தை விடுத்தமை காணார்
மேய முப்புரம் பளியொடும வெந்தமை தண்டார்.

(இ - ன்.) திருமால் முதலானவர்கள் மனத்தையும் அளவையும் கடந்த
புனிதராகிய கணேசப்பெருமஹுடைய மந்திரத்தைச் சபித்து, எரிசின்ற மூத்தலை

தேவர்கள் ஆர்ப்பாட்டைத் தடுத்திருக்கையையும் காண்பதற்காக, பொருத்திய திரிபுராவணன் பணிபுடனே இத்தகையவைக் கண்டார்கள். எ - று.

பலியென்றது திரிபுரனுக்குரிய முத்தப்பெயர்.

(எச)

ஆற்றல் காணற்கு ராஜினா தமயின்மே லான
வாற்ற லானரோ டெதிராதுமூய் வாராகொலோ வமரா
தோற்ற வரண்மைமயன் புரத்தொடு சூலியன் சினததா
ஈற்றப் பட்டன் னென்றிடி னிலவுவை யகத்தே.

(இ - ள்.) தேவர்கள் தேரவியடைந்த ஆண்மைதன்னை யுடையவனாகியதிரிபுரன் தன் முப்புரங்களோடு சிவபிரானுடைய கோபத்தாலீழ்செய்யப்பட்டனென னால, விளங்குகின்ற இவ்வுலகத்தில், வலப்படுகலாகளாயினும், தமமைக் காட்டி லும் மேலானவல்லமுடையவர்களோடு பகைகடும் பிழைப்பார்களோ? (பிழையா னா!) எ - று

(எரு)

சூணவந ளார்தனை கலித்தது விடைகொடி கோமேன
மணவகொள கற்பக மலாமழை சொரிந்தனா வாரோ
துணவகை யாடின பிபின்ன கொடுகளம் பாடி
யணவகு தீர்தன் ரரிமுத லானவ ரெவரும்.

(இ - ள்.) கணவன் ஆப்பரித்தன். இடபகொடி கலித்தது தேவர்கள் (சிவபெருமா னேறிய) தேரின்மேலே மணம்பொருந்திய கற்பகமலாமழையாக சொ ரிந்தார்கள். பேய்த்தொகுதிகள் துணங்கையாடின திருமால் முதலிய வர்கள் யாவரும் கெடுக்கிய கோள்களைத் தைப் பாடித் துன்பொழிந்தார்கள் எ - று

துணங்கை - இறக்கையு முடக்கிப் பழுப்படை யொத்தியாமெ ஓர் கூத்து. இசை, “பழுப்படை யிருக்கை முடக்கி யடிக்கத் - துடக்கிய கடையது துணங்கை யாகும்.”—என்னுஞ் சூத்திரத்தாலாக

கனம்பாறெல பரணியெனப்படும்,

(எக)

கரித்த சூலமீன டெயதுமுன் முப்புர னிறைவன்
வரித்த பூங்கழற் பகத்திடை வந்தொடுங்க னினால்
விரித்த திகருடை விமலனாக கன்றுதொட டெவருந்
தரித்த ளார்திரி புராரியென ஸயாதவத் தனிப்போ.

(இ - ள்.) (திரிபுரனுடன முப்புரத்தைச்) சுட்டெரித்த சூலமானது திரும பிச் (சிவபிரானிடம்) சேருமுன்னே, இறைவனுடைய அழிய விரக்கமுடைய கட்டிய திருக்கடியிலே திரிபுரன் வந்தொடுக்கமாயினான். விரித்த திக்காடையுடைய சிவ பெருமானுக்கு அன்றுமுதல் எவ்வாறும் திரிபுராரியென்று உயராகிய சிறந்த ஒப் பந்த திருமாயத்தைத் தரித்தார்கள். எ - று.

(எஃ)

யோசியாயிருத் தீயாகமுத் திபையினி துதலிப்

பேயி யுயம்பல யேரகமும் புரிந்தருள் புரிந்

தெய்வ பேர்புரிந் தயிவியா னெனினெவா பேரிந்

தெய்வ பேர்புரிந் தயிவியா னெனினெவா பேரிந்

(இ - ன்.) யோகியாயிருந்து யோகமுத்தியை இனிதாகக் கொடுத்து, போகியாயிருந்து பலபோகங்களை யுங் கொடுத்தருள்கின்ற புனிதராகிய சிவபிரான் போர் செய்து அறிவியாமற்போனால், போரிடில்லையுமவற்றை எவர்தாமறிந்து முறைப்படி போர்புரிவார்கள்? எ - று. (எஅ)

விழுதது சோர்ந்தவன் பூகாமேல் விழிச்சுடை வழங்கி
யெழுதது வந்தவா வணங்கிட வெம்மிரான மீண்டு
கொழுந்த கொண்டெழு வெண்கடிக கயிலையைக் குறுகித்
தொழுந்தெழு துங்கட வுளர்கருள அநதுவிந் திருநகரா.

(இ - ன்.) (போரில்) விழுதது சோர்வுறா வலிய பூசவீரர்கண்மேலே கடைககண்ணைக்கொடுத்து, அவர்கள் யாவரும் எழுந்துலந்து வணங்க, எமது சிவபெருமான திருமயி, கொழுந்துவிட்டெழுதின வெள்ளிய கிரணங்களை யுடைய கயிலையகிரியை யடைந்து, தமமைப பணியுத்தோழந் தேவர்களுக்கு அறுகிரகஞ்செய்து கொண்டெழுந்தருளி யிருந்தனா எ - று (எக)

எரியிடததுகின் றுட்டய பெமிரான நனககுத
திரிபுரத்தவ வனிந்தவந நாட்டிரு விழாவும்
பரிவு ரப்பிரிந தரிமுதற பண்ணவா பலரு
முரிய தததம திருவகதியுற வுறாழ்ந தனரால

(இ - ன்.) தீயினிடதது நன்று ஆனகக திருநடனஞ் செயதருளும் எம் பெருமானுக்கு, திரிபுரனழிந்த அதகினததில் திருவிழாவும் அன்புடன் செய்து, விண்டு முதலிய தேவர்கள் பலருமெருந்திய தவகடங்கள் பெரியபதவிக்கையடைந்து வாழ்த்திருந்தாகனா. எ - று. (அர)

கன்னி மாமகிப பூணைக காமமுப புரகதேதான்
மனனு மாருயிர மாய்நதுவா னவாமிகு பயணத்
அன்ன லாலதைப பாகுளி யென்று சொலகின்ற
ரன்ன நரையில விழாசசெயலா ரருமபயன பெறுவார்:

(இ - ன்.) புரட்டாசிமாசததப் பூரணசதினம அழகிய திரிபுரனுடைய அரிய வயிரொழிந்த தேவர்கள் பெருமபயனை யடைதலால், அதகினதைப் பாகுளி யென்று சொலகின்றார்கள் அந்தததினததில் (சிவபிரானுக்குத்) திருவிழா செய்வர்கள் அரிய பயனையடைவார்கள். எ - று (அச)

அநத நானையிற் தத்தம தாறறனுக் கேற்ப
வெநதை யார்தமக் கருசனை யாதிக ரியற்றிக்
கந்த மார்ந்தெநய் தயிலமொன் றறகதிர் விளககிட்
டுத்து மனபிணற் போற்றுவார்க் குறுதுதி வினையே.

(இ - ன்.) அந்தநாளில் தங்கடங்கள் சத்திக்கேற்ப, சிவபெருமானுக்கு அருச்சுனை முதலியவற்றைச் செய்து, வாசம்பொருத்திய கெய் தயிலமிகத்தில் ஒன்றினால், பிரகாசிக்கின்ற தீபம்வைத்து, தம்மைச் சொல்லுத்தும் அன்பினால் ஆதிசெய்ப்பவர்களுக்குத் தீவினையானது சம்பந்தப்பட்டாது. எ - று. (அட)

அனைய கன்னிமா மதிவரு பூணை யதனீந்
கனையும் வர்கடற் கருதிய மயின்றுவன் பூசை

சுன்பதிதகை

பு. கைலாசபரமீரதர்

திருவாவதுறை ஆதினத்துக்
கச்சியப்பமுனிவர் அருளிச்செய்த
தணிகைப்புராணம்

மூ ல. மு ம்.

—:0:—

தொண்டமான் புதுக்கோட்டை இளவரசு

சிற்றீமாந். பாலசுப்பிரமணிய ரகுநாத தொண்டமான்
மஹாராஜா அவர்கள் கேள்விப்படி.

—:0:—

யாழ்ப்பாணம் இனுவில்

பொ. அம்பிகைபாக உபாத்தியாயர் செய்த

புத்துரையும்.

—:0:—

இவை

யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை

வி சரபதிநாயகர் அச்சுரை

திருவாரூர் யந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

←

விலைபுத்தம் 1000

திருவாரூர் அச்சுரை.

சு. ப. து. ச. கி. கை

பாறகூலி கி. கி. சதம் 100.

கணபதிதூணை

சிறப்புப்பாயிரம்.

யாழ்ப்பாணம் இணுவில்

சித்தரந்திரோமணி

ஸ்ரீமத். க. நடராசையா அவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பெருவிலருட்கச்சியப்பசாமியருள் திருத்தணிகைப்புராணத்திற்கு
மருவுரைநீசெய்தியெனவனமருவுபுதுவையினமனவையம்
வருபுகழ்சேர்பாலசப்பிரமணியரருகாதவள்ளவருக்கவாய்நது.
திருவமருமூலகினல்லோர்தெளியவரும்பதவுரையைச்சிறப்பொகாதான. (௨)

எழினுவற்றியெனமூர்தணினமேவுகாராளனியைந்தகேள்வி
விழிநாகத்தரசனெனப்பொறைவாய்ந்தோன்ருவனையாதார்விருதோளான
பழிநாவற்றிடுநிலைப்பொன்னம்பலவனின்மதனிப்பாலன்மேன்மை,
தொழினுடுகிவழிசா துரந்தரன்மெய்ச்சித்தந்தத்துறைகைகண்டோன். (௩)

இலக்கியமூலிலக்கணமுங்கற்றுணர்ந்தோனினுணைவநகரின்னுவாழுவோன்
தலக்கமுறுருளங்கசங்கம்பத்தியன்கேள்வித்துறையின்மிக்கோன
விலக்கியவொழுக்கநெறிமேவிநிற்போன்சிவநாமம்விளம்பும்வாயான்
கலக்கமறுமுளத்தவனம்பிகைபாகனென்றுரைக்கும்கவிஞன்ருனே. (௪)

திருக்கைலாசபரம்பரைத்

திருவண்ணாமலை ஆதினத்து வித்துவான்

ஸ்ரீமத். மு. கணேசபண்டிதரவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பொருளரியமொழிக்கச்சியப்பமுனிபுகழணிகைப்புராணத்திற்குத்
ஐருவமலிபொருணயமுஞ்சொன்னபுறந்தோன்ருவரைதோற்றுவித்தா
விருவளமொன்றினுணைவநகரின்னம்பலவர்தமக்கிழையந்தமைந்தன்
பெருஞியநற்கல்வியுன்மபிகைபாகக்ருகிசில்லவப்பெப்பினுனே.

சிறப்புப்பாவிரம்.

மாதகல் சைவப்பிரசாரகர்

ஸ்ரீமத். ஏரம்பையரவர்கள் இயற்றிய

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

அடியிடைபுமைசேர் வடிவுடையிறைவன்
படிமிசையளித்த நடைகெழுக்கைகளும்
வேதமொடாம மாதமுன்னாலும்
வூதியபொருளைப் பேதம்கின்றிக்
'கொண்டதாய்க்குமரணன்டர்கள்வேண்ட
மண்டமர்செய்து தெண்டிசைக்கடலுள்
அன்றொருமாவாய் நின்றிடுஞ்சூரை
வென்றிருபினவாய் நன்றுபிளத்தலும்
செவ்வம்மியலுமாய்க் கூவிமுன்வரக்கண்
டேவிகொடியுந் தாவிடுபரியு
மாய்வரவுயர்த்தவை தேவருக்காணத்
தொண்டதாக்கொண் டெண்டிசைநடாத்திச்
கொண்டவச்செவ்வேண் மண்டலமதிக்கச்
செருத்தணிந்தமாந்த வருத்திசேர்தலமாஞ்
செருத்தணிமான்மிய முரைத்தமுன்மொழி
ஆவடுதிறையின் மேவிமெறிஞன்

கச்செய்யபு முச்சிதமுனின்
தென்மொழிதன்னுற் பன்னிடுபுராண்
கண்ணைக்கருத்திற் பின்னமின்றென்று
புலவர்விருந்துணப் புத்துரையெழுதி
நிலவிடச்செய்தனன் நிரந்தபல்வளத்தி
னலமிசூமினுனவையா நன்னகர்வேளாண்
குலமதினுதித்துப் பலவிதகல்வியா
தேர்ந்திடுபொன்னம் பலவனமுதமுதமுத
சார்ந்துவெங்கடா சலையாமுன்கருவினா
லாய்ந்துபிணிலக்கணம் மாறுமுகநாவலப்
பெருமானுரைத்திட விரைவாயோரது
சைவசித்தார்த்தத் ததிக்கடன்மதித்துப்
புரிநடராசப் போதமெய்க்குருமுன
முப்பொருளுணர்ந்த மூதறிவாளன்
இம்பரினுள்ளா ரியம்பிடு
மம்பிகைபாகு மாசிரியன்னே.

நேரிசை வெண்பா.

அம்பிகைபாகப்பெயர்கொளாசிரியனற்றணிகை
யெம்பெருமான்மான்மியத்துக்கின்னாரையை—ஆன்பாகப்
பாலின்கடல்கடைந்துபண்டமிர்தங்கொண்டதுபோற
சிலம்பெறவுரைத்தான்செய்து.

ஸ்ரீமாத். நீதிபதி கு. கதிரைவேற்பிள்ளையவர்களியற்றிய

கவித்துறை.

பேராவிரமுடையான்சாரினுவைபிறங்கவரு
சீரான்மிசுத்தவனம்பிகைபாகன்செழுந்தமிழ்து
லாராய்ந்தறிந்தவன்பாலணையபண்டிதனாக் கிவைத்தோன்
நேரார்தணிகைப்புராணக்குறல்துரைநேர்ந்தனனே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

தொண்டமான் புதுக்கோட்டை

ஹைகோர்ட்டு நியாயாதிபதி

ஸ்ரீமாத். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தரைத்தலத்திற்க்கச்சியப்பசாமியமிழ்க்கிலக்கியமாத்நருமொப்பில்லாத
திருத்தணிகைப்புராணமுறைசெவ்வின்யாவருமுணரத்தெரிக்கென்றோதும்*
விரித்தபுகழ்ப்பாலசப்பிரமணியரகுநாததொண்டமான்சொற்சென்னி
யிருத்திநவவுரையளித்தானினுவையின்னம்பிகைபாகனியன்யிக்கோனே.

சு ன் னா க ம்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ. அ. குமாரசுவாமிப்புலவரவர்களியற்றியு

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

திருத்தணிகைத்தலசரித்தத்திற்க்குறுந்தொடர்கிலையாஞ்செய்யுட்டுணமைக்
சுருத்தணிகைவரத்தணிந்தோருரையியற்றியினிதுபிரகடனஞ் செய்தான்
திருத்தருறுஞ்சித்தார்த்தப்பெருங்கலையுமருங்கலையுஞ்சிறந்தோர்பாங்குன்
அருத்திபொடுங்குற்றணந்தோனம்பிகைபாகப்பெயர்கொளநினைன்றோனே.

ம-ந-ந-ஸ்ரீ. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

செம்பொன்வரைபோழ்த்துதேனளித்ததொக்குமே

அம்பிகைபாகனெனுமாசிரியன்—வம்பார்

தணிகைப்புராணத்துச்சாரம்பிழிந்தாய்ந்

தணிகொளுரைதர்தவாறு.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க.	கக	ஒப்பற்ற	ஒப்பற்ற
உ	சஅ	கிழ்	கீழ்
ச	உ௦	மனதிற்	மனத்திற்
ந	நக	திருவழிகளும்	திருவழிகள
௭	சஅ	மனதிற்	மனத்திற்
௭	சஅ	பாததாமரைகளையும்	பாததாமரைகளை
அ	உக	நிறைந்த ஆன்ம	நிறைந்த ஆரிய ஆன்ம
கக	நக	பிரிதமொழிதல்	உவலைய
உக	சஅ	மயில்கடவி	மயில்கடாட்
உஉ	ந௦	பண்புத்தொகை	ஆய் என்னுன் சொல்லுருபு தொ
உக	கக	களி	கழி
	”	உளக்கு	உழகக
உ௭	க	விலைகொண்டு	விலைக்கொண்டு
ந௦	ச	களிக்கும்	கழிக்கும்
”	உ௦	தனைத்த	தழைத்தீ
நக	ச	எனமுழக்க	எனவாழ்முழக்க.

சிவமயம்.

முகவுரை.

திருக்கலைய பரம்பரைத் திருவாவதிதறை யாதீனத்துக் கச்சியப்பமூனியர் சமணனுலாய சிவகசிந்தாமணியை யாவரும் செய்யுண்டை முதலியவற்றால் கிரந்தெனக் கொண்டாடுகலைக் கண்டு அதுபோல் ஓர் தூல் இயற்றவேண்டுமென்று பாடியருளிய இப்புராணத்திற்கு உரைசெய்யவேண்டும் என்னும் பேராசை பிடர்பிடித்தாதுதலாற் சிறியேன் திருவண்ணாமலை யாதீனத்துச் சந்திரநாமா யெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகதேவிகரிடஞ் சென்று விளங்காத அநேகஞ் செய்யுள்கட்குப் பெருள் அவர்கள் சொல்லக்கேட்டு அநேகமுறை யுரைசெய்யத் தொடங்கியும் கல்வியறிவிற்குநாத வித்துவான்கள்கோக்கில் நகையாகுமென்றெண்ணி ஒழிந்தேன். இன்னும் எனது பேராசையாலும் தொண்டமான் புதுக்கோட்டை இளவரசு ஸ்ரீமான். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் தொண்டமான் மஹாராஜா அவர்கள் கேள்விக்கு ஸ்ரீ. தொண்டமான் புதுக்கோட்டை ஹைகோர்ட்டு மாஜி நியாயாதிபதி ஸ்ரீமான். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் ததரியப்படுத்தி உதவிபுரிந்தமையாலும் இப்பொழுது இவ்வுரையெழுதி வெளிப்படுத்தத் துணிந்தேன். இவ்வுரையை யெழுதுதற்குப் பெருநாதுணைசெய்தவர் சனனாகம் ஸ்ரீ. அ. குமாரசுவாமிப்புலவர். இதனை வாசிக்குங் கல்வியறிவுடையோர் அழக்காறினறி “தூதுரைபோதகாசாரியர்மூவரு முக்குணவசத்தான் முறைமறந்தவைவரே” எனனுங்கருத்துக்கொண்டு இவ்வுரையிற் பிழைகண்டால் தெரிவிப்பாராயின் யான் நன்றியறிதனுடன் அங்கேகிர்த்துப் பின் அச்சிடுவிப்பேனென வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

இங்ஙனம்

பொ. அம்பிகைபாகன்.

ஸ்ரீமாத். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

உரைக்காப்பு.

திங்கட்சேப்பனிசெஞ்சடையிடந்தொடும்பிரையார்
கங்கைகாட்டுதன்னுருவகிலந்தவிற்கடியும்
புங்கவன்முதற்புதல்வனைப்பிரணவம்பொருவும்
அங்கயானையானைத்தனைத்தனைக்குழைமூவாம்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தணிகைப்புராணம்

மூலமும் உரையும்.

விநாயகர் காப்பு.

மும்மதத்தனென்றொருபெயர்தனக்குமொய்கூந்தற்
கொம்மைவெம்முலைக்கோற்றொடிக் கொடிச்சிபையிலைவேற்
கைம்மலர்த்தனியிளவற்குங்கொடுந்நுங்கானத்
தம்மமுந்துபுக்குறுத்தவனடிமலர்பணிவாம்.

(இதன் பதப்பொருள்) மூன்று கல்மெனும் கானத்துப் புக்கு - முன்னுள்ளே
யுமுன் - காட்டின்கண் (யானைவடிவாய்ச்) சென்று, - மும்மதத்தன் என்ற ஒரு பெயர்
தனக்கும் - மும்மதத்தனென்ற ஒப்பற்ற பெயரைத் தமக்கும், - மொய் கூந்தல் - மொய்
த்த கூந்தலையும், - கொம்மை வெம் முலை - இளமைபொருநதைய விரும்பத்தக்கீ முலையை
யும், - கொல் தொடி கொடிச்சியை - திரண்ட வளையையுமுடைய வள்ளினாய்க்கைய, -
இலை வேல் கைமலர்த்தனி இளவற்கும் - இலைத்தொழில்மைந்த வேற்படையுத்தரித்த
திருக்கரமலரையுடைய ஒப்பற்ற முருக்கடவுளுக்கும், - உறுத்தவன் அடிமலர் பணி
வாம் - சேர்த்தருளிய விநாயகக்கடவுளுடைய பாதாரவிந்தங்களை வணங்குவாம். என்
றவாறு.

“எவ்வயிற்பெயரும்வெளிப்படத்தோன்றி யவ்வியனிலையல்செவ்விதென்ப” என்ப
தனால் யாம் என்னும் எழுவாய் தோண்டில் நின்று பணிவாம் என்னும் பயனி
லைகொண்டது. அம்ம - உரையகை. என்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்
றொக்கது. கோல் - திரட்சி. அதனை “தனையெகழ்ப்பிணிநிவந்தபாசடைத்தாமரைமுனை
நிமிர்ந்தவபோலும்முத்துக்கோலவிர்தொடி” என்னும்நல்லந்துவனார் கலித்தொகையா
றுமுணர்க. கல்மெனமென்றது இருளைக்காட்டுவதோர் குறிப்புமொழி. அதனைத் தொல்
காப்பியம் மொழிமரபு. “உருவினுமிசையினுமென்னுஞ் சூத்திரவுரையிற்காண்க.” தன
க்கு மும்மதத்தனென்ற பெயரையும் இளவற்கு வள்ளினாய்க்கையையும் உறுத்தவனென்
றது யானையுறுப்புக் கழுத்துக்குமேலன்றி இன்மையால் மும்மதத்தனாதல் சாலாதெ
ன்னு மாசங்கையையுநீக்கி இந்நூலாசிரியர் தந்துணிபுரைத்தவாறு. பெயரையும் கொடி
ச்சியையும் தனக்கும் இனையோற்றும் உறுத்தவனெனவே தாமெடுத்துக்கொண்ட இந்நூ
லையும் இடையூற்றினிக்கு இனிதுமுடிக்குமென்பதே கருத்தாகக் கொள்க. இன்னும் மூன்று
புக்குறுத்தவனென்னுஞ் சொல்லாற்றலால், எல்லாவற்றிற்கும் முதலிலுள்ள உன்மலை
யிற் பிரணவரூபமாயிருந்து பிரபஞ்சத்தை நிலைப்படுத்துவான் என்னுமொருபொருளுந்
தோன்றினமை யறித. விநாயகக்கடவுள் மூலாதாரத்தினு முன்மொத்தத்தினு யிருத்தலை
ஆகமங்களிற் காண்க.

(க்)

லேறு.

ஊற்றிருக்குமதக்கலுழியுன்னுமடியாருளத் துச்சறையைமண்ணக்
கூற்றிருக்குங்கூர் துதிவெண்கோடுவெளிற்றறிவிரண்டுஞ்ஞைப்பமேனி
தோற்றிருக்குமளப்பரியசுடர் நிறைப்பத்தோரணகம்பத்தெஞ்ஞான்றும்
வீற்றிருக்கும்பெருமானைவிரைமலர் தூய்ப்பணிந்தெழுந்தெம்மெலிவுதீர்வாம்.

(இ—ள்.) ஊற்று இருக்கும் மதக்கலுழி - ஊறுதலிடையறாத மதமாகிய கலந்
தீர், —உன்னும் அடியார் உளத்துக் கறையை மண்ண, —தம்மைநினைக்கும் அடியாருள்
ளத் (தஞ்ஞானமாகிய)கலையைக் கருவவும், —கூற்று இருக்கும் கூர் துதி வெண் கோடு-
கொலைத்தொழில்பொருந்திய கூரியதுணியையுடைய வெள்ளிய திருக்கோடானது, —வெ
ளிற்று அறிவு இரண்டும் குமைப்ப—(அவருள்ளத்துப் பாசஞானம் பசுஞானமாகிய) வெ
ற்றிறறிசிரண்டனைபுமழிக்கவும், —மேனி தோற்று இருக்கும் அளப்பு அரிய சுடர் நிறை
ப்ப-திருமேனியானது எவற்றையும் அளந்துகாட்டும் வேதங்களும் அளத்தக்கரிபுரஞா
னமாகிய)சுடரை அவருள்ளத்திறைக்கவும், —தோரண கம்பத்து எஞ்ஞான்றும் வீற்றி
ருக்கும் பெருமானை - தோரணகம்பத்தில் எப்பொழுதும் வீற்றிருந்தருளிய விராபகக்
டவுளை, —விரை மலர் தூய்ப்பணிந்து எழுந்து எம் மெலிவு தீர்வாம் - மணம்பொருந்
திற மலரைத் துவி வணங்கி எமதுவருத்தத்தினின்றும்நீங்குவாம். எ—று.

பாசஞானமாவது: நால்வகைவாக்கினால் வரும் சொற்பிரபஞ்சமும் நிலம்முதல்
நாதமீறாகிய பொருட்பிரபஞ்சமும் என்னும் இவைபற்றி நிகழும் ஏகதேசஞானம். பசு
ஞானமாவது: இப்பாசஞானத்தைப்பொருந்திய ஆன்மா இவையனைத்தும் தன்கீழ்வியா
ப்பியமென்றறிந்து 'நீங்கித் தான் அவற்றிற்கு மேற்படுதலான் அச்செருக்குக்கொண்டு
நானே பிரமமென நினைப்பது. இவைகள் பதிஞானம்போல உள்ளீழின்மைபற்றி வெளி
ற்றறிவென்றார். தோரணகம்பம் - வாயிலில் நாட்டப்பட்டதோர் கம்பம். ஏவப்பட்டார்
பிழைத்தலரிதாகலில் கூற்றிருக்கும்கூர் துதிவெண்கோடென்றும். மதசலமானது திரு
மேனியிலணிந்த சந்தனங் குங்குமத்தோடு கலந்து வருதலின் கலுழியென்றற்குறி
ஞர். கறை - அழுக்கு. பணிந்தெழுந்தென்பது ஒருசொல்.

(௨)

கடவுள் வாழ்த்து.

சிவபெருமான்.

உலகிருளுருவத்தொளிகளினித்தாங்குறுபொருளெவற்றையுந்தெரித்தன்
விலகருண்முழுதமுள்கொடுதமிழ்த்தவிராயொளிர் தன்னையுந்தன்னு
ல்லுருயிர்தனையுந்தெரித்தறிவுறுக்குமியல்பினெக்காலமும்பிறழா
தலகிலற்புதக்கூத்துமையினைக்காட்டுமடிகளச்சேவடிகளைப்பணிவாம்.

(இ—ள்.) உலகிருள் உருவத்த ஓளிகளின் இரித்து - உலகத்திலுள்ள புறவிருளை
உருவவொளிகளாகிய சோமரூரியாக்கினிகளானீக்கி, —ஆங்கு உறு பொருள் எவற்றை
யுந் தெரித்து - அவ்வுலகிலுள்ள எப்பொருளையும் எண்ணுக்கு விடாமாகச்செய்து, —
விலகு உள் இருள் முழுதும் அருள்கொடு தமித்து - (இச்சாஞானக்கிரியைக்களை) மறை
க்கும் அகவிருளாகிய ஆன்மமலம் முழுதையும் அருளாகிய ஓளிகொண்டு தழித்து, —
விரயம் ஒளிர் தன்னையும் - (பெத்தக்காலத்து அறியப்படாத) லேந்தம் (முத்திக்கால

க ட வு ள் வ ர ழு த் து.

த்து) விளங்கியிருக்கும் (பதிப்பொருளாகிய) தம்மையும்,—தன்னால் இலகு உயிர்த
னையும்—தம்மால் விளக்க விளங்கும் (பசுவாகிய) ஆன்மாவையும்,—தெளித்த அறிவுறு
க்கும் இயல்பின்—தெளிவித் தறிவுறுத்தலாகிய தம்மியல்பினின்றும்,—எககாலமும் பிற
ழாது—எந்தக்காலத்தும் மாறுபடாமல்,—அலகு இல் அற்புதக் கூத்து—எண்ணிறந்த
அற்புதத்தையுடைய திருக்கூத்தை,—உமையினைக் காட்டும்—உமையம்மைக்குக் காட்
யருளும்,—அடிகள் சே அடிகளைப் பணிவாம்—சிவபிரானுடைய சிவந்த திருவடிகளை
வணங்குவாம். எ—று.

அத்து—அல்வழிச்சாரியை. உமையினைக்காட்டும் என்பது “அறிவுடையந்தனவ
னைக்காட்டென்றானே” என்பதுபோல வேற்றுமைமயக்கம். விலக்கு—விலகென விசு
ரமாயிற்று. அற்புதக்கூத்து—பஞ்சகிருத்திய யோக்கியதைபண்ணும் விஷ்களாதிதாட
னம்; அது, ஆன்மாக்குப் புதிது புதிதாய்த் தோன்ற அருள்செய்தலில் அவ்வுறு கூற
ப்பட்டது. அருள்கொடு துமித்து ஏனவே மலத்தீர்வும், விராய்ஒளிர்நன்னையும்தன்னு
ல்லருயிர் தனையுந்தெரித்தெனவே ஆராய்ச்சியும், அறிவு துக்குமியல்பினெக்காலமும் பிற
ழாதெனவே அதுபவமும், கூறியவாறு. மூலமலமும் கெடுத்தென்பதுபோதர, இரு
ண்முழுதுமென்றும், எல்லினைக்கத்திற் றீவினைசென்றடைதல்போல, புறவொளிநீக்க
த்தில் புறவிருள் வருமென்பதுதோன்ற இரித்தென்றும், கடலொடுகலந்த யாற்றுகிர்
கடலெனப்படுதலன்றி யாறெனப்படுதலும் மீடலும் இல்லா ததுபோல, சிவத்தொடு
கலந்த ஆன்மாச் சிவமெனப்படுவதல்லது திரும்பலும் பசுவெனப்படுதலும் இன்று
என்பது தோன்றத் துமித்தென்றுக்கூறினர். “பொன்னிறவைமபுலன்செல்லாம்மொ
ய்ப்பெனமெய்கண்டான் பொருந்திடுவன்சிவத்தினொடும்போதான் பின்” என முன்னிறநீர்சி
றைமுறியமுடுகியோடிமுந்நீர்சேர்ந்தநீராய்ப்பின்னங்காமுறைபோல்” என்பதனாலும்
அறிக. (க)

சிவசத்தி.

சீரணிஞருக்குமணிவடஞ்சங்குதிசிரிசூலப்படையிலேவல்
போரணிபாசமஞ்சுநங்கழையில்பூங்கணுவேறுவேறணியா
வாரணன்மாயனரணிபருகத்தணனங்கனென்றிவர்தொழிற்கெல்லாங்
காரணமாதறெளித்தருள்கொழிக்குங்கன்னியையுன்னியேத்தெடுப்பாம்.

(இ—ள்.) சீர் அணி சிருக்கு மணிவடம்—சிறப்புப்பொருந்திய செய் துடுப்பும் அத்த
வடமும்,—சங்கு திசிரி—சங்குமச்சக்கரமும்,—சூலப்படை இலைவேல்—சூலாயுதமும் இலைத்
தொழில்பொருந்திய வேலாயுதமும்,—போர் அணி பாசம் அங்குசம்—போரை அணியா
கவுடைய பாசமுந் தோட்டியும்,—கணுவில் பூங்கணை—சுருப்புவில்லும் மலர்ப்பாணமும்
ஆகிய இவற்றை,—வேறு வேறணியா—வேறுவேறுக வணிதலால் (முறையே)—ஆரண
ன் மாயன் அரன் இபருகத்தன் அனங்கன்—நான்முன் ஈரணன் அரன் விராயகன் மன்
மதன்,—என்ற இவர் தொழிற்கு எல்லாம்—என்று சொல்லப்பட்ட இவர்கள் தொழில்க
ட்டெல்லாம்,—காரணமாதல் தெளித்து—தான் காரணமாயிருத்தலைத் தெளிவித்து,—
அருள் கொழிக்குங் கன்னியை உன்னி ஏத்தெடுப்பாம்—அருளைக் கொழிக்குந் சிவசத்தி
யை மனத்தானினைந்து வாக்காற்றுகிப்பாம். எ—று (உ)

எனறவென்றும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றெககது. ஏத்தெடுப்பாம் என்பது
ஒருசொல். சிருக்கு—மாலையென்பாருமுளர். நான்முன் முதலிய கிருத்தியகர்த்தரு

தணிகைப்புராணம் மூலமும் உரையும்.

டைய தொழிலெல்லாம் சிவசத்தியால நடத்தலால் வெளிப்படையாய அவ்வச சத்திர பகதளிற் றரித்திருக்கும் இவ்வாயுத்பேதங்களே கணகூடாகக் காட்டுமென்பார, இவா தொழிற்கெல்லாகாரணமாதறெளித் தருளகொழிக்குங் கண்ணியெனரா. வேறுவேறணி யா எனறதனால் ஐவருக்கும் ஐந்த சத்தியாயிருத்தலபெற்றும். “எத்திறன்னருள்சனத் திறனவருமரிப்பன்” என்பதனா லிலவாறு கூறப்பட்டது. (உ)

ஆபதசகாய விநாயகக்கடவுள்.

பண்ணியமோதுங்கூர்தனக்காக்கிப்பானிலாமருபமாதிருக்கை
விண்ணவாகக்கியர்தனக்கலசவியனகரநதநதைதாயககாக்கிக்
கண்ணிலாணவவெங்கரிபிணித்தடக்கிகுகரிசினேறகிருகையுமாகு
மண்ணலைத்தணிகைவரைவளரா. அசகாயணையகரநதழீஇக்களிப்பாம்.

(இ—ள) பண்ணியம் ஏந்தும் கரம் தனக்கு ஆகிக் - மோதகம் ஏந்தும் திருக்கரத் தைத் தம்பொருடாகியும், - பால நிலா மருப்பு அமா திருக்கை - பாதிச சந்திரன் போ லும் கொம்புபொருந்தா திருக்கரத்தை, - விண்ணவாகு ஆகிக் - தேவாகடகாக்கியும், - அர்தனக்கலச வியன கரம் - இரத்தின கலசந தரித்த பெரிய திருக்கரத்தை, - தநதை தா யக்கு ஆகிக் - தநதை தாயாகடகாக்கியும், - கண இல ஆணவ வெம கரி பிணித்து அடக்கிக் - அறிவினமையாகிய ஆணவமலமெனலும்கொடியயாணையைப் பிணித்து அடக்குதலினால், இருகையு கரிசினேறகு ஆகும் - மறஹ இரண்டுதிருக்கரத்தையும் அஞ்ஞானியாகியுள்ள பொருட்டு மாகக்கும், - அண்ணலை - பெருமனையுடையவரை, - தணிகை வரை வளர ஆபத சகாயணை - தணிகை வரையி லெழுந்தருளிய ஆபதசகாய விநாயகக்கடவுளை, - அக் கரநதழீஇக் களிப்பாம் - மனத்திற் றியானமபண்ணுதலாற் களிப்படைவாம். எ—று.

கண - அறிவு. அறிவினமை அஞ்ஞானமெனலும் பொருட்டு. ஆணவகரிபிணித்தகர ம பாசந தரித்த கரம். அடக்கிய கரம் - அங்குசந தரித்த கரமெனப் தறிக். விண்ணவரு டைய பகையை மாற்றலால் மருபமமா திருக்கை விண்ணவாகாக்கியெனலும், அபிடே கஞ்செய்தலால் அர்தனக் கலச வியனகரந தநதை தாயககாக்கியெனலும், ஆணவக் கரி யைப் பிணித்தலும் அதன் வலியை அடக்கலுஞ் செய்யும் பாவனையுடைமையால் அவஞ்ச பாசந தரித்த கரங்களை, கரிசினேறகு இருகையுமாகுமென்றுங் கூறினார். அடக்கவென லு மெச்சம் அடக்கியெனத் திரிந்துகின்றது (ங)

சுப்பிரமணியக் கடவுள்.

வேறு.

ஓங்கொளியாயவிசம்பாதிதொறுமியலுர்தனத்யலபையுருவினமாட்டும்
பாங்குபெறத்தெரித்ததுபோறபலபெறுயியாயபரமாவிதிபயநதஞானது [கு
தேங்கொளியாயவெளியடாரதுவளிதொட்டாரதொள்ளொளியடாரதுதெளிநீர்ப்புக்
நங்குவினையாடையாநது தணிகையமாபெருவாழ்வைநினைதுவாழ்வாம்.

(இ—ள) ஓங்கு ஒளியாய - பரஞ்சோதியாய, - விசம்பு ஆகிதொறும இயலும் - ஆகாயம் முதலிய பூதங்கடோறுமீ வியாபித்துகிறகின்ற, - தனது இயல்பை - தமது (சொ யம்பிரகாச சத்திசு) சுபாவத்தை, - உருவின மாட்டும் பாங்குபெறத் தெரித்ததுபோல - உருவத்தினிடத்தும் உரிமைபெற்றுக் காட்டுதலுபோல, - பல பொறியாயப் பரமாவிதி பய

நதஞான் - பல பொறிகளாய்ச் சிவபெருமானுடைய திரு கண்கள் தோறமவித்தருளி ய அந்நாளிலே,--தேங்கு ஒளியாய் வெளி ஆடாநது--நினைந்த வெளியாய் வானத்தல டாநது,--வளி தொடாநது--ஐறநேடு தொடாநது,--ஒளஒளி படாநது - அழகிய அகக் கியோடு சென்று,--தெளிநீர்ப்புகழ் - தெளிநதநீரினட புகழது,--நீங்கி - அகவிடத்தி னின மம நீங்கி,--வினையாட்டாய்நது தண்ணையமாபெருவாழ்வை--திருவினையாடலசெய து--வண்ணக்கண் வீற்றிருக்கும் சுப்பிரமணியக்கடவுளை,--நினைந்த வாழ்வாம் - இப்பாணி தது வாழ்வாம். எ-று.

உரிமை-முன்னிருந்த உரிமை. முதலொடுசினக்கொற்றுமையுணமையா விழிப யநதஞான்நெனைப்பட்டது. பர்மாவிழிப்பயநதஞான்நெனைந்து பாடமாயின, சிவபிர னத்திருக்கண்ணுலின்றருளிய வநநாளிலெனவுரைக்க. உரமுவையுடையபொருள் உரமுவை னுபசரிக்கப்பட்டது. எக்காலத்து மொருதன்மையராயிருத்தலின் பிறிதின்னிய நிக் சிப விசேஷணங் கொடுத்துப் பெருவாழ்வெனப்பட்டது. தெளிநீர்-கருவையும் சுவ ணவாவியும். (ச)

தெய்வயானையமமை வளளியமமை.

இறைகதித்தஞாமுதலையுபபவரனையினையோனுவாறறன முறைகதித்தவிருசுடரே முகத்துவிழியெனத்தெரிக்குமுறைமையே பப்ப நறைகதித்தமலாக்கமுநீர் நளினமவனவிழியருகுநலக்கவெருதி நிறைகதித்தவுளத்தொட்டமலமமாநதமாபதநினைத்தலசெய்வாம்.

(இ-ள்) இறைகதித்த ஞாமுதலை இதுபப - இறைதொழிலில் மேம்பட்ட ஞா னுதய முதலவனைச் சங்கரித்தற்கு,--அரனே இனையோன ஆன ஆறறன - சிவபெருபா ன முனே முருக்கடவுளாய் வந்ததன்மையால்,--முறைகதித்த இருசுடரே முடிவிலியே னத்தெரிக்கும் முறைமை ஏயப்ப - முறையினால் மிக்க சூரிட சாநதிராக்களாங்கு இரு சுட ருமே இவருடைய முகத்தின்கண்ணுள்ள திருக்கண்களெனது தெரிவிக்கும் முறைமையுட ப போல,--நறைகதித்த கழுமோலா நளினமலா - தெனமிருத்த செங்கமுநீர் மலையுட ய வெண்டாமரை மலரையும்,--அவன விழி யருகு நலக்க ஏந்தி - அவருடைய நபனரு கில் ஈன்ம் பெற ஏந்தி,--நிறை கதித்த உளத்தொடு - (பதிவிரசாதமுமமாகிய)கிறைபு தத்த உளத்தொடு--இடமவலம் அமாநத மாதா பதம் நினைத்தலசெய்வாம் - அவருடைய இடப்பக்கத்தும் வலப்பக்கத்தும் அமாநதருளிய தெய்வயானை வளளியமமை பென்றும் இரு மாதருடைய பாதங்களைத் தியானிப்பாம். எ-று.

ஏகாரங்களைத் தேற்றப்பொருளில் வந்தன. மலாபினனங் கூடப்பட்டது உவமை யால் நளினமவெண்டாமரையென்றும். இடமுமவலமுமெனது முமைகள் கோகன. சிவபிரானே முருக்கடவுளாய் வந்தது “நதிலாதமாபரமனேகுழவியினுருவாட ஆண்டா முகங்கொண்டவதரித்தான்” எனப்பதனுதிக. நிறை-வெருகைக் கற்பினவழி நிறுத்தல்.

திருநந்திதேவா.

வேறு.

கள்ளகதளித்தமலாதலைச்சேக்குங்கடவுரைணன்முதலவாருருள்ளகநதமுமமலாபதமமைத்திட்டுடலெலாநதமுமவேதநிரத்தின வளளலங்கமலாததனிக்கீரமமைத்தவர்தனைக்கற்றைவெண்கதிகால வெளளியங்கைகாவலுள்ளருளும்வீரனைவார்கழலப்பணிவாம்.

(இ—ள்.) கள் அகம் தனித்த மலர்ந்தலைச் சேக்கும் கடவுள் நாரணன் முதல் - தேனானது உண்ணின் து அளித்தலையுடைய தாமரை மலரின்கட்டங்கும் நான் முக்கடவுள் நாரணக்கடவுள் முதலிய - வாழோர் உள்ளகத் தழும்பு - தேவர்களுடைய உள்ளங்கள் தழும்பேறு - மலர்ப்பதம் அமைத்திட்டி - மலர்போலும் திருவடிகளையமையச்செய்து, - உடலெல்லா தழும்பு - அவர்கள் உடலம் முழுதும் தழும்பேறு, - திண் - வலிய, - வள்ளல் அம்கமலம் தனிக்கர வத்திரம் அமைத்த வரதனை - வள்ளற்றன்மை பொருந்திய அழகிய நாமரை மலரை நிகர்த்த ஒப்பற்ற திருக்கரத்திற்குங்கிய பிரம்பை யமையச்செய்த மலரானவரை, - சற்றை வெண்கதிகால் - கூட்டமானவெள்ளொளி வீசாநின்ற, - வெள்ளி அம் கயிலை காவல் பூண்டருளும் வீரனை - வெள்ளியங்கைலாயகிரியைக் காக்குந் தொழில்பூண் - ருளும் வீரராகிய திருநந்திதேவரை, - வார்கழல் பணிவாம் - நெடிய திருவடிகளின்கண் வணங்குவாம். எ—று.

சுரமுவிதிக்கையாகிய திருவடி திக்கைசெய்தமையால், உள்ளகத்தழும்பு மலாடபக மமைத்திட்டென்றும், பிரம்பாலடித்து நிரைபெறச்செய்தலால், உடலெல்லாம் தழும்புக்கர வேததிரமமைத்த வரதனை என்றுங் கூறினார். கரவேத்திரமமைத்தல் - பரிசீலனையெ வினுமாம். முதலையையுறிந் திணையைக் கண்ணுறுமென்பதோத்தாகலின் கழலின்னண எ னதுரைக்கப்பட்டது. வேண்டுவார் வேண்டியதீதலினாலே வள்ளல்கமலத் தனிக்கர மெனனார். சேரதல் - இருத்தல். இது மேல்வருவனவற்றிற்குங் கொள்க.

நவவீரர்.

வேறு.

ஈரவான்மதிமலைச்சியபொலஞ்சடையிறைவருள்கூரக்
காரவாவியகுழலுமை துபுரக்கதிர்மணியிடைத்தோற்றது
நாரவாவியின துமலர்க்காவிரேநயனமாதர்களின்
வீரவாகுவமுதலியவீரர்தம்விரைமலர்ப்பதம்போற்றி.

(இ—ள்.) ஈரம் வால் மதி மலைச்சிய பொலம் சடை - குளிர்ச்சிபொருந்திய வெள்ளிய ஞானசந்திரசுலையைத் தரித்த பொன்போன்ற சடையையுடைய, - இறைவனார் அருள் கூர - பரமசிவனுடைய திருவருள் மிகுதலினால், - கார் அவாவிய குழல் உமை - மேகமு மலாவத்தக்க கூந்தலையுடைய உமையம்மையினது, - துபுரீர்த்திர் மணி இடை தோற்றும் - சிலம்பிற்பொருந்திய வொளிகையையுடைய நவமணிள்ளினின்றுத் தோற்றிய, - நாரம் வாவியின் ஈறும் காவிலர் நேர் - நிரையுடைய வாவிக்கட்டூத்த நறுமையாகிய குவளைமலரைநிறுத்த, - நயனம் மாதர்கள் ஈன்ற - கண்களையுடைய நவசத்தினரும் ஈன்றருளிய, - வீரவாகுவை முதலிய - வீரவாகுவை முதலாகவுடைய, - வீர விரை மலர்ப்பதம் போற்றி - ஒன்பதுவீரர்களுடைய வாசனைபொருந்திய மலரையொத்த திருவடிகளும் நம்மாத் துதிக்கப்படுவன. எ—று.

தம் - சாநியை. பொன்சடை - பொன்சடையென ஈறுகெட்டு லகர உயிமெய்யும் மகரவொற்றும் பெற்றது. “பொன்னென்கிளவி யீறுகெட முறையின் றீண்னர்த் தோன்றும் லகாரம் மகாரம் செய்யுண் மருங்கிற்கொடரியலான” என்பதோத்தாகலின். இறைவனார் உயர்த்தற்கண் ஆர்விகுதிபெற்றது. ஆரஞ்ஞெனப் பிரித்தப் பொருள் கூறுவாருமனர். தெளிவுபற்றிக்காரவாவியவென இறந்தனாத்தாற் கூறினார். முன்னோர்

க ட வு ள் வ ா ழு த் து.

ஞானது சிவபிரானுடைய நெற்றிக்கண்ணினின்றும் தோன்றும் திப்பொறிநட்சத்திரஞ்சியோடிய உமையம்மையினுடைய சிலம்பினின்று முதிர்ந்த நவமணிகளிலும் சிவாஞ்சுடைய ஞால் அவ்வம்மையினுடைய சாயைதோன்ற நவசத்திகளுந் தோன்றிச் சிவபிரானிடத் திச்சையுந்துக் கருப்பமடைந்து வீரவாகுமுதலிய வீரர்களை யின்றார்களைப்பது புரா

சமயகுரவர்.

வேறு.

முன்னுந்துளைக்கரத்தோன்முருகவேள்பிடித்தெழுந்தபெய்யம்பிறருவப் பின்னாறுங்கதிர்ச்சமுலப்பிஞ்சுஞ்ஞாடித்தொண்டின்பெருக்கவீறு பொன்னாழம்பெண்ணாழமறிவுறுத்திவ்வுலகினிடர்பொன்றியாண்டவநால்வர்பதகமலமகநழிஇப்புதழந்திறைஞ்சியரந்தைதீர்வாம்.

(இ—ஈ.) முன் நாலும் துளைக்கரத்தோன் முருகவேள் - முற்பக்கத்திற் றாங்கா, நின்று துதிக்கையையுடைய விநாயக்கடவுளும் முருக்கடவுளும்,—பிடித்து எழுந்து மொய்ம்பில் தாவ - பிடித்தெழுந்த புயங்கனிற் றுவும்படி,—பின் நாலும் கதிர்ச் சமுலப் பிஞ்சுஞ்ஞா - பின்னே தாங்கும் ஒளிபொருந்திய சடையையுடைய சிவபிரானது,— அடித்தொண்டின் பெருக்க வீறு - திருவடித்தொண்டினது பெருக்கப் பெருமையை,— பொன்னாழம் பெண்ணாழம் அறிவுறுத்து - பொன்னினாலும் பெண்ணினாலும் அறிவுறுத்தி,—இவ்வுலகில் இடர் பொன்றி ஆண்ட - இவ்வுலகத்துள்ளாராடைய இடரை யழித்தாண்டருளிய,—அந் நால்வர் பதகமலம் - அந்நாயன்மார் நால்வருடைய பாததாமரைகளையும்,—அகம் தழிஇ புதழ்ந்து இறைஞ்சி - மனதிற் நியானித்து, துதித்து உணங்கி,—அரந்தை தீர்வாம் - துயரத்தினின்று நீங்குவாம். எ—று.

பொன்றுவித்தென்பதின் பிறவினைப்பொருளையுணர்ந்தும் விவ்விசுதி தொகுப பொன்றியெனநின்றது. தாவப்பின்னாழமென்பதற்கு, தாவுதலிற்ற பின்னே யாடுமெனவுரைத்தலுமென்று. தமது திருத்தொண்டின் பெருமையாலாகிய வற்புத்தத்தைக் கண்டோர் சிவனே முதற்கடவுளெனக்கொண்டு வழிபட்டிய்வதுறுதியாதலின், இவ்வுலகினிடர்பொன்றியாண்டவநால்வரென்றார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திராயனார், என்ருபபெண்ணுக்குதல், மெய்றகனிபெறல், என்னுமியற்றாநும், திருநாவுக்கரசநாயனார், படிக்கசுபெறல், உழைவாரப்பணியிலகப்பட்ட பொண்ணைத் திருக்குளத்தெறிதல், தம்மை மயங்கும்படி இத்திரஞலெவப்பட்ட தேவதாசிகளுடைய லீலாவிநோதங்கட குள்ளங்கொடும்மையென்னுமியற்றாநும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள், னாமப்பெண்ணைப் பேசுவித்தல், பாண்டியன் குதிரைகொள்ளக் கொடுத்த பொண்ணை விருப்பின்றி யிறைவனதிரவுடிக்கிழித்தல், என்னுமியற்றாநும், சுந்தரமூர்த்திராயனார், திருமுதுகுன்றிடம் பெற்ற பொண்ணை மணிமுத்தாநகியிலிட்டுத் திருவாரூர்க்குளத்திலெடுத்தல், பரவையாரிடத் திறைவனைத்து அவிடுத்தல், லுனப்பகை செங்கடியென்னும் பெண்களில் விருப்பின்றி யவர்க்கப்படுத்தல், என்னுமியற்றாநும் தெரிவித்தமையால் திருத்தொண்டின் பெருக்கவீறு பொன்னாழம் பெண்ணாழமறிவுறுத்திவ்வுலகினிடர்பொன்றி யாண்டவநால்வரென்றார். அகரம்—பண்டறிசுட்டு.

ஆசாரிய பரம்பரை.

வேறு

அருள்வளநந்திமேதகைவிளக்கியருள்சிவஞானபோதத்தைத்
தெருள்வளநந்தியிழ்ச்செய்தனித்தமெய்கண்டதேவனரசநதிவிளக்க
வருமொருதறைசைத்திருநகர்நமச்சிவாயதேசிகெனெடுமிநதத்
குருபரன்வழிவந்தருணனிகொழிக்குங்குரவர்கள்பலரையுததிப்பாம்.

(இ—அ.) அருள் வளநந்தி மேதகை — கருணை வளநாநின்ற நந்திதேவரென் னும் மேன்மைபுடைமோர, — விளக்கி அருள் சிவஞானபோதத்தை — (தம்மானாகரந்) சிவ சனாகுமாரமுனிவருக்கு விளக்க) விளக்கியருளிய சிவஞானபோதனுலி, — தெருள் வளநந்தியிழ்ச்செய்தனித்த — மெய்யுணர்வு வளநந்தி தேவனுய்த தமிழில் மொழி பெயர்த்துத் தந்தருளிய, — மெய்கண்டதேவன் நல் சநதி விளக்க — மெய்கண்டதேவ ருடைய நல்ல பரம்பரை விளங்கும்படி, — ஒரு தறைசைத் திருநகர் வரும் — ஒப்பற்ற தறைசைத் திருநகரில் (ஆசாரியர்) பெருந்தருளிய, — நமச்சிவாயதேசிகெனெடுமி — நம் சிவாய தேசிகரையும், — இநதக் குருபரன் வழிவந்த — இநத நமச்சிவாய தேசிகாக்குப் பின் அநதச் சநதானத்தில் வந்து, — அருள் நனி கொழிக்கும் குரவர்கள் பலரையுந ததிப்பாம் — திருவருளை மிகவுஞ் செய்குநரும் குரவர் பலரையும் ததிசெய்வாம். எ—று

சிவபெருமானிடத்து உபதேசம்பெற்ற நந்திதேவரென்பார அருள்வளநந்திமேத கையெனறும், சிவபிரானமுதல் பரஞ்சோதிமுனிவீரரூபிய நாலவரும் வடமொழியா னுளர்த்த உணர்நதனரென்பார நந்தி விளக்கி அருள் சிவஞானபோதமென்றும், மெய்கண்டதேவரே யதைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தனரென்பார தெருள்வளநந்தியிழ்ச்செய்தனி த்தமெய்கண்டதேவனென்றுங் கூறினா. சநதானபரம்பரை “தேவர்பிரான்வளநாநி லைகாவல்புணர் திருநகரியவாகணத்தோசெலவாராரிற், பாவியசத்தியஞானதரிசனிக ளும்கோபரஞ்சோதிமாமுனிவாபயிலாவெண்ணி, மேவியசர்மெய்கண்டதிறலாராழ விரவுபுகழ்முணந்திவிதலாசெலவத, தாலிலருண்மறைஞானசம்பநதரிவரிச்சந்தானதெ னையாளுந்தன்மையோரே” எனபது முதலியவற்றானறிக. மேதகையென்பதில் வினை மூத்தப்பொருளுணர்த்து மிகரவிரூபிபுணர்த்து கெட்டது. சிவஞானபோதம் எனபது ஆகு ‘வெள்ளி’ ஆதனையுணர்த்தும் துணைகையிற்று. ஐயருபு நிறமறகுரியவழித்து ஒடுவருபு நின்றது. நமச்சிவாயதேசிகெனெடுமி குரவர்கள் பலரையுமெனினுமையிழை. மேதகை- அன்மொழித்தொகையென்பாருமுளர். (கக.)

அலையுடக்கம்.

சுருவிகளைத் தமென்னுட்கலர் தலின்றியக்கரித்த
மொருவனையுந் தியர்வெறுத்தல் இன்மையாலே
மருவுமென்பாடற் குற்றம்பொருமென மதிக்காணித்
திருவமர்கலிவானரோ திறத்தொன்றுஞ்செப்பிலேனா.

(இளம்.) என் உள் கலந்து நின்று - என்னுள்ளே (புந்தரான்மாவாய்) விடா
பித்தரிந்து, சுருவிகள் அகலத்தும் இயக்கா நிற்கும் - சுருவிகளெல்லாம் தொ
ழிற்படுத்தித் துறவினை அனறி யான வேறு உறாறுதல் இன்மையாலே - (சே
தனனாகிய) மூதல்வனை யனறி யான் வேறோ தொழிலைச்செய்தல் முடியாமையினா
லே - என் புடல் மருவும் குற்றம்பொரும என - எனது இகதபாடலிற் பொருந்தும்
குற்றத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கன எனது சொல்லற்கும் - மதிக்காணி - அங்
கண் நினைத்தற்கும் நானறையு - திரு அமா கல்வ சான்றோ திறத்து - அதுமையு
கலையினால் மூட்சிமைப்பட்டாமரட்டி - ஒன்றும் செப்பிலேன - ஒன்றுஞ் சொல்லா
தொழித்தேன். எனது.

சுருவிகளாவன ஆண்டத்தவழித்திபாததவட, சிவத்தவம், என்னும் அககரு
விமுபபந்தாரும், நால்வகை வாசகுமுதலிய புறக்கருவிகள் உபதமாம். என்னுட் கலாது
நிறமன்மாத்திரத்தால் அமைபாது யானறிதற்குக் காரணமாய் சுருவிகளினுள் கலந்து அவ
நறையன் தொழிற்படுத்தும் முதலவன்செயலேயன்றி என்செயலன்றென்பர் ஒருவனை
யன்றிபெயரும், என்பாடல் என்று கூறின் அறிவுடையோர்க்கு நகையாமென்பார் பொ
றுமென மதிக்கவென்றும், குணவசப்பட்டு எவற்றையும் யானசெய்தேவு செய்கின்றே
ன் செயலென் என்பார் இதற்குமாத் திர மிக்நனம் கூறுவதென்னென வாசங்கைநிகழும்
தலின் ஒன்றுஞ்செப்பிலேனா என்றுங்குறிஞர், எனவும், மதிக்கவும் இல் னும் என்னும்
மைகள் தொக்கன. ஒருவன் என்னுள் சேதனென்றறிவித்தற்கு, எனவென்பது சொல்
லெச்சம். (3)

பசுரணங்கனெல்லாம்பதிகரணங்களாக

வசிபெறுமடியார்க்காயின்மணியவொருமைதன்னு

மற்றவரினோர்க்கென்னுரையோம்புகெனைக்

கெவ்றுமனத்தினேனுங்கட்டுரைப்பதுமாண்பன்றே.

(இளம்.) பசு கரணங்கள் எல்லாம் - பசுவக்குரிய மனமுதலிய கரணங்கள் முழு
தாய்வுபி கரணங்களாக - (சிவத்துக்குரிய) பதிகரணங்களாக - வசி பெறும் அடியா
ர்க்கு வசி - வசிக்கப்படுதல் பெற்ற அடியவர்க்காயின், மணிய ஒருமைதன்னு இ
தன்ம - சிவத்தோடொன்ற வொற்றுமைபுடையமையால் (என்பாடற் குற்றத்தைப் பொ
றுமென மதித்தல்) பொருத்தம் - அவரின் - அவ்வடியார்க்கு தலெப்பலையு
ளோர்க்கு - அவமத்தோர்க்கு - கெவ் அதுமனத்தினேனும் - அன்பற்ற மனமுடைய
வாகிய யானும் - என் உள் - ஒம்புக் கண்ணகியுடையது - என்னுடைய பாடலு
ந்தவப் பொறுமென்று உறுதிபட மெச்சிக்கொண்டது. (3)

விதத்தின்படியே விதாரமாயிற்று. வசிபெறுமென்பதற்கு முன்பிருந்தே பஞ்சமே பிறந்ததாகக் கண்டறியப்படுகிறது. இவ்வாறாக, எல்லாமென்ற தந்தி வரும்படி செயல்களுக்கெல்லாம் சிவமும்பாமென்பதற்குத் தந்தி பகசுரணங்கெல்லாம் சிவசுரணங்களாகப்பெற்ற அடியார்கள் தமமைப்பெற்ற அடியார்கள் கோக்கி ஒத்தமை யடைதலாயல் என்னுமையென்பதென்று கூறுதல் தரும் சிவமும்பாதேவருடைய பகசுரணங்கெல்லாம் சிவசுரணங்களாகப்பெற்ற ஆன்றோரைகோக்கி அவ்வாறுரைப்ப தி பசுப்பன்றென்று அவருயர்வும் தமததாழ்வர் தோன்றக் கூறியதினாலுண்ட. இத ற்கெவ்வாறன்றி மேற்செய்யுளில் கூறியதற்கு விடையாகப் பகசுரணங்கெல்லாம் பகசு ரணங்களாக வசிபெறுமடியார்கள் எனப் பாட்டுத்தந்திப் பொறுமினென்றுரை த்ததரும்; அவரின் வேறுபடி கல்விபயிர்வானவராதேவர்க்கு என்னுரைபோம்படுவென்று சிவமும்பாத்தினென்குமினென்பது மாண்பாக்குமென்துரைப்பாருமார். இப்பொருட்டு அன்றம எயும் அரை. அவையடக்கத்திற்கு நிறுமசெய்யுளோடு தொடர்புடையதல்லவர ளையானும் அவரினுன்றோர்க்கென்பதற்கு ஓபொருட்டிறையின்மையானும், அந்நிலை யானவையாகும்.

(உ)

முதுக்குறையுடையோர் திற்புமுழிந்துநகரையெய்தினார்
விதுக்குறையுமுடியோன்மாதன்விநதசெந்தமிழ்ச்சொல்லாகப்
புகர்குபுகேட்குமாவம்பாகடைபுன்குறையை
முதுக்குறையுடையோன்மாவாபாவைத்துவாய்க்கவர்தல்போலாம்.

(இ—ன்.) விதக்குறை முடியோன் மைந்தன் - மூன்றம்பிறையைத் தரித்த திரு
முடியையுடைய சிவபிரான் மைந்தராகிய வறுமூக்கடவுள், - மூதூக்கு தன் காதை -
(வடமொழியில்) மூதகாநிஸ்து தமது சரித்திரத்தை, - மூதகுறைவு உடையோர் நிற
ப - (பேசுதம் சித்தாரிகளாகிய) பேரறிவுடையோர் இருக்கவும் (அவரை விட்டு), - என
னல் - (அறிவினாகிய) வென்னல், - மூதூக்கு, சொதமிழ்ச் சொல்லாகப் புதர்க்குபு
விளங்குகின்ற சொதமிழ்ச்சொல்லாகப் புதர்க்குவித்தி, - கேட்கும் ஆர்வம் - கேட்டற்க
னல், - ஈகிய விருப்பமானது, - மதுகலாம் தொடையல் மார்பர் - தேன்விரியும் மாலை
யையணிந்த மார்பையுடைய தந்தையர், - புன் சிறுர் கைபாகு - கடை வையத்தி - புன்
விய குழந்தைகளுடைய கையிடத்துப் பாக்குவெற்றிலையை வைத்து, - வாய்க் - கவாதல்
போலம் - தம்வாயிறை கவரும் விருப்பத்தை நிகர்க்கும். ஏ - னா

ஆலாம் பின்னுங்கட்டப்பட்டது. செந்தமிழ்ச்சொல்லாப புதர்க்குடி என்பதனால் இத்தகு முதலில் உடனல் என்பது பெறப்பட்டது. கேட்குமாலும் வழிகடந்தவினைப்பு ஈகப்படுபேர நின்றது. நிற்பவும் என்னுள் எச்சவுழ்மையும், புதிசுகுவித்த நா னம்பிறவினைமுள்ளததம் விவ்விததியும் தோக்கண. புண்மை ஈண்டிஈமையைவிளக் கினின்றது. அணித்தருகிய முழுச்சரிதிரை வந்தெதத் தம்மிடத் தடைக்கலம்புக்க பாதி ச்சுந்நிரை யணிந்த சுகிருமாரராதலால், சொல்லுத்தருகிய அறிவுகடையோரிருக்கவும் அவரை விடுத்தச் சிறியேனாகியவென்றால் தமிழ்மொழிகேடக் வீச்சித்தாரென்பார் வித்துக்குறையேயான்மைநனவிளங்குசெந்தமிழ்ச்சொல்லாப புதர்க்குடிகேட்குமாற் றும் சீண்டும், இதவும் என்னும் பாடப்பட்டதன்று; அல்லாளுள்கொண்டே பாடியதெ ள்வாய் பாகடைப்புச்சொற்களைவதாவாய்க்கவாந்தல்போலாமென்றுங் கூறினார். இனி

திருவிருத் தம்

— 42 —

திருதாழ்வுப்பாடலம்

வட்டவயர்க்கமலர்தனைன்னமணிமுடிதளங்கவையாசை
குட்டியகுமரப்பூத்தேளருலாவியதணிகைக்குன்றம்
மட்டிடாணிமணியின்மோலியனின்தெனத்தன்பாற்கொண்ட
முட்டைபாலிகாடுமூச்சகத்துயர்ந்ததொன்றே.

(இ—ள்) வட்டம்வாய்க் கமலத்த—வட்டம் பெருந்தியனையபுடைய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும்—அண்ணல் மணி முடி தளங்க—கைமுகக்கடவுளுடைய அழகிய மூடிகள் குதும்புமடி—ஒச்சு, குட்டிய—(திருக்கரத்தை) நீட்டிக் குட்டியருளியரு குமரப் பூத்தேள் குலாவிய தணிகைக்குன்றம்—குமரக்கடவுள் எழந்தருளிய தணிதூக ளையைய—அட்டி ஒளி மணியின் மோலி அணிந்தென—யாவரும் மதிக்கத்தக்க ஒளியைக் காணும் இரத்தினமுடியைத் தரித்தாற்போல—தன்பால் கொண்ட—தன்னிடத்திலே கொண்டிருக்கின்ற—முட்டி அது பாலிகாடு—வருவற்ற பாலிகாடானது—மூச்சகத்து உயர்ந்தது ஒன்றே—மூவுலகமும் மேற்பட்ட ஒரு நாடேயாம். —உ.

சகாரம் பிரிநிலை முட்டுவதுமையெனினுமாம். கமலம் ஆகுபெயர் உயர்ந்தது பெய ரெச்சமுந்து. ஒன்று ஆகுபெயர். பாலிகாடு உருபும் பயனும் தொக்கவேற்றுமைத்தொகை தணிகைக்குன்று பிரமனாற் படைக்கப்பட்டதன்று தாமே படைத்துக்கொண்டாரென்பத நிலித்தற்குக் கமலத்தண்ணன்மணிமுடிதளங்கவொச்சிக்குட்டியகுமரப்பூத் தேளருலாவியதணிகைக்குன்றத்தன்பாற் கொண்டபாலிகாடுமூச்சகத்துயர்ந்ததொன்றென்று கூறினார். இதுபிரிநிலையுபயோகவியற்சியணி. (க)

தலங்கல்லிப்போகமுட்டித்தொக்கநாளிற்றகாலை
புலங்கல்லிவறத்தினுற்றுலருந்தியுயிரையெய்த்தப்
புலங்கெழுதன்பாற்போகம்புலந்தமிழ்க்கெழக்கார்கு
நலங்கெழுதறக்கவிண்ணகத்தொண்டநாடு.

(இ—ள்) தொண்ட நாடு—இத்தொண்டநாடானது—உயிரை—ஆன்மாவை—தொக்கநாள்—தன்னிடத்தே நேன்றிய நான்முதல்—தலங்கல் இல் போகம் ஊட்டி—அழிவில்லாத பலவகைப் போகங்களையும் அனுபவிப்பித்தலாஹம்—இற்றகாலை—இறந்த காலத்தது—அலங்கல் இல் அறத்தின் ஆழமால்—அசைவில்லாத சிவபுண்ணியவழிபாட்டை அருங்கதி ஆய்தது—அரிய நூற்றியிலைய வித்தலாஹம்—தன்பால் புலம் கெடுபோகம் புலந்தமிழ்—தன்னிடத்தது புலங்காணுகரப்படும போகங்கள் புலந்தமிழ்—கெடுக்கது—ஆக்கும் நலம் கெழு தறக்கவிண்ண—நிழைதள்ளும் நலம்பொருத்திய வகைக்கிணள்க போகமுடியுமாக்கது—சிறித்தது. —உ.

போகமுடி ஆகியவகுசம், கண்ணிவகுசம், ஏமவகுசம், ஏமவகுசம், தேவ குகுசம் உத்தரகுசம் என்பன. புலந்தலொளும் பொருச்சத்தரம் தொகத்து அது பருவிப்பொருளிலுந். இவ்வறத்தின் முறையால் உயிரை மணித்தி

முதலிய சிவைய அடைவித்ததென்று பொருளுரைக்கில் உத்தரமுதலியன, அக்கதிக
யில் ஒன்றாயுட்குரலானும், தனினைக்கு விசேடமன்ன மயானும், அருங்கிதி யென்பத
ற்கியையாய்வயானும், அது பொருள்வென்றே இது சூழி புயர்வுரவிற்செயினி.

தொன்முறைபிறழ்துமாரிக்குளிர் பெயல் வறக்குமேனும்

தொன்முறைதப்பாவண்ணந்தைமணல்வெகுத்தோறு

முன்முறைப்புணல்வந்தோடுமொவிரங்குலத்தானே

வீண்முறைநாட்டையெல்லாம்வீழ்த்ததொண்டாடு.

(இ—ன்.) தொண்டாடு—தொண்டாடானது—தூசன் முறைபிறழ்து—
தொன்முறைபிறழ்தலினால்,—மாரிக்குளிர் பெயல் வறக்குமேனும்—முகில்களது
குளிர்த்த மழை வறக்குமாயினும்,—ததை மணல் அகமுர்தோறும்—கெருவிய மண
லுத் தொண்டும்பொழுதெல்லாம்—தான் முறை தப்பாவண்ணம்—அவரவர் முயற்சி
முறை தவறாவண்ணம்—தான் முறைப்புணல் வந்து ஒழிமொழி நங்குலத்தால்—உண்
னும் முறைவையுடைய கீரானது ஊறிப்பெருகுண்த ஒலிபொருநிய நங்குலத்தை
வடைவையால்,—வீண்முறை ஏனை நாட்டை எல்லாம் வீழ்த்தது—வீண்முறைவையுடைய
ஏனை நாடுகளைபெல்லாம் கீழ்ப்படுத்தியது. எ—து.

தொன்முறைதப்புதல்—கிரில்லாமையார் பயிரிடுந்தொழில் தவறுதல். ஊன்முறை
ப்புணல்—ஊனைக்கொடுத்தற்கேதுவாகிய புணைவினாமும். தொன்முறை பிறழ்தல்—
வெள்ளிமுதலிய-கிரகங்கள் மழைம்கேதுவாகாத இராசிகளில் மாறுபட்டிருந்தல். பிறழ்
வன்பது பிறழ்ந்தெனத் திரிந்துவந்தது. மழையில்லாக்காலத்துச் செய்த முயற்சியாற்
பவனின்மையின் ஏனைநாடுகளை வீண்முறைநாட்டென்றார். வீழ்த்தல்—வசனங்களானவ
கீழ்ப்பாடத் தான் மேற்படுத்தலாம். இது பிரிவினையுயரவுரவிற்செயினி. (க)

வருபுணல்வாயிந்தவோங்கல்வல்லநனிநீரென்னும்

பொருளில்பலதுறப்பிற்குகிப்பொங்கியசெல்வமேமம்

வெருள்வினியின்மையின்யம்வினைவுரண்கணிந்தாழ்வி

நிருவினர்தக்கோர்சால்செறிந்ததொண்டாடு.

(இ—ன்.) தொண்டாடு—தொண்டாடானது—வருபுணல்—ஊறிவரும்
அருவிப்புணலும்—வாய்ந்த ஒங்கல்—வாய்ப்பாகிய மலையும்,—வல அரண்—அழியாத
நகரியும்—இருநீர்—மேல் கீழ் நீரும்—என்னும் பொருவு இல் பல் உறப்பிற்று ஆகி—
என்று சொல்லப்படும் ஒப்பில்லாத பலவுறப்பினையுடைத்தாகி,—பொங்கிய செல்வம்—
பிறுந்த செல்வம்—ஏமம்—காவல்—வெருள்வினியின்மையின்—அஞ்சத்தக்க பினியின்
மை—இன்பம்—மகிழ்ச்சி—வினைவு—பலவகையினவு—என்கு அணிந்து—ஆகிய நன்
மைகளைப்பூண்டி—தாழ்வு இல் நிருவினர்தக்கோர்—ஓருதாழ்வுமில்லாத நிருவினைபு
ணையு—மேலும்க்கண்—சால்செறிந்தது—பிடிவுக்கு செறிந்ததையைப்பட்டது. எ—து.

அரண்—ஓருபெயர். செறிந்ததுஎன்பதில், செய்யப்பட்டவினைபுணர்த்தும்படுவி
ருகித்தெக்கது. நிருவினர்—பெயரெச்சமுற்று. மலைதன்னிடத்து உள்ளபொருளைத்
நிருதலானும், மாரிக்காலத்திற் குறுண்டுகிரைக் கொடைக்காலத்திற் மருதலானும், வாய்
நீர்வோங்குவென்றார். தாவலெனவே அரசன்காவல், வாழ்வோர்காவல், அரண்காவல்;
காவலியாவல் அடங்கும். வெருள்வன்பது—கண்வருதலியோரால்குக் மச்சமெனவு

சங்கேதஞ் சாதிப்பறியுஞ் சமயமபற்றியும் ஸார்ஞ்ஞாநாமொருமை வரையவது
மக்கள் விவகரஞ் முதலியன. தாங்குதலாவது அவைகள் அரசு நெரவோடியுந்
உணவின்றியாகுதல், ஸார்வாநிகுத்ததரங்குதலானிதனாவதென ஸார்வகாலகாலம்

பொருள் திருநாட்டெழுத்து, என்னும்பொருள் தொக்கன. நச்சுநாடு தொகுதியென்று
கொண்ட மதுமுதலிய துணைகளிலுதித்த ஆறிலொருபங்கு கடமை. காலை வரும்புலங்கா
ததிருநாடு கட்டார்பொந்தாட்டிக் காலை வந்துழித் தாம் நினைத்த தீமைகள் தலவற்றையு
ஞ்செய்தலால் தீயபல்கும் உட்படை என்றார். புலகுறி - புல்லுத்தகேதுவானகுறி. மனமொ
ழிமெய்கள் அம்மைக்கடைமையின் புல்குறிதானுமின்றியென்றார். வாழ்வாரது நீலம் நா
ட்டினைமேலேற்றப்பட்டது. இது தொட்டபுயர்புரவந்தியணி. (௬)

கறைகெழுதெம்மன்னல்கரைந்தயல்லாகமத்தின்
முறைநெறியொழுக்கினோடு டிடிவிலப்பல்லறமுமின்ப
நிறையுமியித்தமுமென்னுநீங்கில்லணிகளெல்லா
மிறைவியாலணியப்பட்டதிலங்குதண்டிரநாடு.

(இ-ள்) இலங்கு தண்டிரநாடு - விளக்கம்பொருளாகிய தொண்டைநாட்டான் -
கறைகெழுதெம்மன்னல்கரைந்த - நஞ்சுநீர்நாடு திருமிடறையுடைய எமது
கடவுளாகிய பரமசிவன் திருவாடமலாந்தருளிய, - பல ஆகமத்தின் முறை நெறி ஒழுக்க
கினோடு - பல சிவாகமங்களாரு உற்பட்ட முறைநெறியையுடைய ஒழுக்கத்தினோடு -
முடிவு இல் பல் அறமும் - எல்லையற்ற பல்வகையறங்களும், - இன்ப நிறையும - இன்ப
றகளின் நிறையும், - விமயிதமும் - அதிசயமும், - என்னும் நீக்கம் இல் அணிகளெல்லா
ம - என்று சொல்லப்பட்ட நீக்கமில்லாத இவ்வணிகள்முமுதையும் - இறைவியால் அ
ணியப்பட்டது - சாமாட்சியம்மையால் அணியப்பட்டுள்ளது. எ-து.

தண்டிரநாடு லரசியற்றிய நாட்டிலிற் றண்டிரநாடுன்னப்பட்டது. அறம் நெற
களிற் கூறப்பட்டனவேனும் ஆகமங்களோடு பொருநதாதனவற்றை யொழித்ததப் பெ
ருநதியனவற்றைச் செய்தாரென்பார ஆகமத்தின் முறைநெறியொழுக்கினோடு கூடிய
முடிவில்பல்லறமென்றார். ஆகமத்தின் முறைநெறியொழுக்குச் சரிதையாகிய நாரபாதங்
சுருமம். சாமாட்சியம்மை முபபத்திரண்டறங்களையுஞ் சிவானுக்கிரகத்தால் ஈண்டி
ருநதே மியற்றினாளாகலின் இறைவியாலணியப்பட்டது என்றார். இது உயர்வுரலிபி
யணி. (௭)

மான்றவருவினைகால்சீசுருமவளவொழுதொண்டைநாடு
சான்றவருடைத்தென்றோ தந்தகு மொழிக்கதிரான்மறை
ஏன்றசீர்நாட்டின்சீர்த்தியென்னுமினொனிமையாப்ப
வான்றசெம்பருதியாயத்தையதண்டைகளன்னிட.

(இ-ள்) அநைய நல தண்டைகளிடு - அத்தன்மைபொருந்திய நல்ல தொண்டை
நாட்டான் தன்மான் வல்வினை கால்சீசுரும - மயக்கத்தைச்செய்யும் வலிய வினைகளை
தீக்குவதற்கு உடைய தொண்டைநாடு - வளங்கன்கிறைந்த தொண்டைநாட்டான்
து - சான்றவர் உடைத்த என்று ஒதும் தரும் மொழிக்கதிரால் - சான்றவருடைத்தே
ன்று கூறுத ஆன்றோர்வாகாகிய கிரணத்தால், - சீர் ஏன்ற - செம்புப்பொருந்திய
மற்றை நாட்டின் சீர்த்தி என்னும் மீனொனிமைப்பாப்ப - மற்றையநாடுகளின் சீர்த்தியெ
ன்னும் வாய்மையுடைய வெள்ளிகள் கெடப்பட்டி - ஆன்ற செம்புரிதி ஆயது - அகன்ற
கெந்த குறியாயது.

தண்டகாரி - தண்டாளி அரங்கெய்தாரி. தொண்டையி சான்றவருடை
மதனொருதம் தருமொழி, "தென்னீர்வயற்றொண்டையன்குடி சான்றொருடைத
என்னும் ஒள்கவையாக்காண்க. மயக்கஞ்செய்யுந் தனிவுபற்றி மாண்வல்லினா
ரார். கதிராலம்மத்தொடுகளின் கீர்த்தியாயிப் பிஞ்சுவிளையாப்பத்தான் சூரியனுயிரு
ததெனக் கூட்டுக.

கொடைப்புழக்கவயம்போர்த்துக்கூறப்படுகளைந்தி
விடைப்பருவேழம்பொற்றேர்விரைசெலற்பரியான்வாய்மை
படைப்பருஞ்சொன்புத்திமையாகப்பாய்த்தித்
கடைப்படுபாவத்தெவ்வைக்கடத்தத்தொல்லிகாரி

(இ—ள்.) தொல்லி அந்காரி - பழைய அத்தொண்டையகடானது, கொடைப்
புழக்க வயம்பு போர்த்து - கொடைப்புழுகாயி வசத்ததைப். போர்த்து, - கூர் அறப்ப
டைகள் ஏந்தி - கூரிய அறமாகிய படைகளை ஏந்தி, - விடைப்பு அரு வேழம் பொங்குதேர்
விரைசெலற்பரி ஆள் - பெருங்கோபத்தையுடைய யானை அழகிய தேர் விரைந்தெ
வையுடைய குதிரை காலான், - வாய்மை படைப்பு, அருஞ்சேல், - கோன்பு பத்திமை
ஆகப்பாய்த்தி - (முறையே) உண்மையும் செய்தந்தாரிய ஒழுக்கமும் விரதமும் பத்தியும்
என்னும் இவைகளாகப்பரப்பி, - கடைப்படு பாவத்தெவ்வைக் கடத்தது - கீழ்ப்பட்ட
பாவமாகிய பகையை வென்றது. எ—து.

விடைப்பருவேழம் வெல்லுதற்கரிய யானையெனினும், பொருந்தம், புத்த பிறவா
ற்றாலும் உளவேனும் இதுபோற் சிறந்ததன்மையிற் கொடைப்புழக்கவயம்பு என்னார்,
யுதலிசைபடவாழ்த்தலென்றார். தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனாரும், மழங்காது
வெல்லுதன்மையுள்ளமையிற் கூர்அறப்படைகள் ஏந்தி என்னார். போர்புரியச்செல்
வோர்க்கு முக்கிய மாயவேண்டப்படுவன கவசமும் படையுமாகலில் அவற்றை வேறு
பிரித்துக் கொடைப்புழக்கவயம்போர்த்துக்கூறப்படுகளைந்தி. எனவும், அரண்பின்
ஏனையகங்குகளும் வேண்டப்படுதலின் விடைப்பருவேழம்பொற்றேர்விரைசெலற்பரியான்
வாய்மை படைப்பருஞ்சேல்மனோன்புத்திமையாகப்பாய்த்தி என்னும் கூறினார். வி
ரைசெல்லவரியுபுனைபாற்போலின்றது. இது உருவகவுயர்வுவரிமையினி. (உ)

முரிதிரைசுருட்டிப்பல்லீமொய்த்தபு, நீர்த்தமாடி
விரிபுதழ்த்தலக்சன்சாலமேவியானந்தக்கத்தர்
சூரியபல்வடிவந்தன்னுருதுத்தலால்வீடுவெஃகிக்
கரிசுதுத்தவர்கன்போன்றுகவின்றதப்பொருவினூடு

(இ—ள்.) பொருவு இல் அந்காரி - ஒப்பில்லாத அத்தொண்டையகடானது,
முரிதிரை சுருட்டி - தணியும், அகிலனை மட்டுப்பல் விமொய்த்த பல் தீர்த்தம்
பு - பல் மலர்கள் கெடுக்கிய பல் தீர்த்தங் கவிரிமாய் - விரிபுதழ்த்த துணைகள் சாலமேவி
பரந்த புழையுடைய சிவதலங்களை மிகவும் பொருத்தி, - துணைகள் கெடுத்தது உரிப
பல்வடிவம் தன்னை உறுத்தலால் - பரமாத்மாவைக்கூத்தாராயி இறைவனாகிய சத்திரோ
கரர் முதலியபல் விக்கிரகபேதங்களைத் தன்னிடத்தே நிதியுபத்தாராய், - வீடுவெஃ
கிக் கரிசு அதுத்தவர்கன்போன்று வேண்டது - வீடுவெஃகியமையிற் பாசத்தின் அகக்க
வர்கள் போன் - உவனையெ.

தீர்த்தமாடன முதலியவற்றை அடியார்களுக்கொள்க. தன் எண்பதை அடியார்க்கு அடையார்க்கு, ஆனந்தக்கூத்தரென உடம்பொடுபுணாததோதினா அவர்க்குத் தன் மையாகலின். கரிசைசெய்வதனைக் கரிசெனறா, கரிசு - குறமம். ஆனந்தக்கூத்தர. குறிய பலவழிவரவன். “மதியண்புஞ்சுடையாருமைகளேவாமழவினடையாசதியுண்டம் புரிவாக்கலியாணாதலையிலுண்பார, கதிமதற்செற்றவாகாலாகருகசாலரெயிலெரித்தராத நிழற்சலந்தரணைவதைத்தசுதந்தரே.” ‘அத்தியுரித்துவாவேனவியுத்தவாமாலத்த னா, சத்தியொப்பாகிரதாக்களாளாசண்டேசருக்குச், சித்தியளித்தவராணலமுண்ட வாசெம்பொறியான, பத்தியினுக்கொருசுக்கரமீயந்தபரம்பரே.’ ‘கரிமுதவற்குளசெய வாசோமாஸகந்தாகாலொன்றுள்ளா, உரியசுகாதனாநாடுபதேசிலிவசத்துள்ளா இருபதினோடெனதுவிக்கிரகங்கன்னெனுவிரதாந, தெரிவுநகரெண்டெமததாமாளவந தசெயலிதவே’ என்பதனுண்ணாக. பலதீர்த்தம் பஹீர்த்தம் என லக்ரம் ஆயதமாயந திரிந்தது. “தகரமவருமவழியதநிலையம் புசரினறெனமனாபுலமையோரே” என யதோத்தாகலின் இது சிலேடைடனி. (௪௦)

ஈருங்குழல்களினிறறோழி-கதிராமுலையிறறோழி
பிருங்கைபூம்பணையிறறோழிமெரிமணிசலாபவலகுல
பெருங்கடற்றோழிவேதவொழுகெனுவணவற்பினனி
யொருங்குநாற்பயனாமகஞயிரத்தளிப்பெத்தநாடு.

(இ-ள்.) அநாடு - அததொண்டைநாடானது, —கானில் கரும குழல் தோற்றி-
காட்டிற்ற கரிய கூந்தலைக் காட்டியும், —மலையில் கதிராமுலை தோற்றி - மலைகளா கதி
ரத்த முலைகளைக்காட்டியும், —பூம் பணியில் இரும கை தோற்றி - மாலிபொருந்திய
முங்கிலைகளா பெரிய கரங்களைக் காட்டியும், —பெரும் கடல் எரி மணிக் கலாப அலகுல
தோற்றி - பெரிய கடலால் ஒளிபொருந்திய மணிகள் அமுத்திய கலாபமணிநத அலகுலைக்
காட்டியும், —வேத ஒழுக்கு எனும் கணவற பினனி - வேத ஒழுக்கமெனும் நாயகனை
தழுவி, —நாறையனும் மக்கள் - நாற்பொருளாகிய புதலவரை, —ஒருங்கு உயிர்த்து
அளிப்பது - ஒருங்குபெற்று வளர்ப்பது. ஏ-று.

அறமுதலியனவெல்லாம் அநகாட்டினின்ற தோன்றுதலால் நாற்பயன் ஆட்டக்
கஞயிரத்தளிப்பதெனறா. “முன்னுயிரவரு மிடத்தாயதப்புள்ளிமன்னலவேனமெலமு
யான” என்பதனால் ஆயதம் விரிந்தது. இதனால் நாலவகைநிலகஞ்ஞமாணென்னவெ
னவறிவித்தவாறு. கலாபம் - பதினாறுகோவைமணி, கதிராமுலை - இறமாரதமுலை வே
தஒழுக்கு - நினைத்துச்செய்வதனி இயலபாபுள்ளனவென்பா பின்னியெனறா. (௪௧)

விண்ணவரவுணாசித்தாவிஞ்சையாகருடா நாகா
மண்ணவரெவருநதோயநதுவரம்பெறுமேனமைசானந
புண்ணியநதிகளபலப்பொருளொளிமணிநீர்ப்பாலி
யண்ணலவாரநதியினோடுமணிந்தப்பொருளகாநாடு.

(இ-ள்.) பொருள கூர் அநாடு பலபொருளு மிருந்தனள அததொண்டை
நாடு. —விண்ணவா அவுணா சித்தா விஞ்சையா கருடா நாகா மண்ணவா எவரும் - தே
வா அவுணா சித்தா வித்தியிரத்தா கருடா நாகா மானுடெனமனைவரும், —தேய

நது - ஸ்காந்தஞ்செய்து, வரம்பெறும், மேன்மையுடைய - வரம்பெறத்தக்க மேன்மை பொருந்திய, புண்ணிய நதிகள் பல - புண்ணியவடிவாயுள்ள நதிகள் பலவற்றையும்கூட, பொங்கு ஒளி மணிநீர் பாலி அண்ணல் வார் நதியினோடும் - மிகக் குளியையுடைய மணிகள் பொருந்திய கீரையுடைய பெருமைபொருந்திய நெடிய நதியோடும், அணிந்தது - அணிந்திருந்தது. எ-று.

பலவற்றையும் பாலியினோடு அணிந்ததெனக் கூட்டுக. பாலினிய வேறுபிரித்தாரா காமதேனுவின்பால் நதியாய்ப் பெருகிய விசேடம்பற்றி. பல - பல்லவென விகாரமாயிற்று. தெய்வவடிவுள்ளதென்ப தறிவித்தற்கு வரம்பெறுமேன்மைசான்றபுண்ணியநதி டுளென்றா. (௧௨)

வேறு.

கடவுள் வெண்கரிவிசும்பொரி இப்புரநதரன் காவலந்தை நோக்கிப் படர்வதொத்து வெண்ணிற முகிற குழாமணிபுகடற்பரப்பணியித தொடலைவெண்டுகரைப்பெருமபுனை முகநத தொல்லைபொலொருசாப மடரவல்விவார்தெழுநதெனவுடல்சறுத்தநதரதெழுநதெனே,

(இ-ள்.) வெள் நிற முகிற குழாம - வெண்ணிறமுள்ள முகிறகுழாமானது, கடவுள் வெண்கரி விசும்பு ஓரிது - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய அயிராவதமானது தா ளுறைந்த சுவாக்ஷதலத் நீங்கி, புராநதரன் காவல் தை நோக்கிப் படர்வது ஒத்து இத்திரன் காவல்சொள்ளும் சீழ்த்திகையெனநோக்கிச் செல்லுதலையொத்தது, அணி படு கடற்பரப்பு அணி - மணிகளுண்டாகும் கடற்பரப்பை அடுத்து, தொடலை வெள் தரைப் பெரும்புனல் முகந்து - மாலைபோன்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய பெரிய கட லீரைக்குமுத்தது, அது தொல்லைபோல் ஒரு சாபம் அடர - அவ்வியானை முன்போல் ஒருசாபமானது தன்னைநெருங்குதலால், வல் விரைந்து எழுந்தது என - மிகவிரைந் தெழுந்தாற்போல, உடல் கறுத்து அந்தரத்து எழுந்தன்று - வடிவு கறுத்து ஆகாய த்தில் எழுந்தது. எ-று.

எழுந்தாலென்னும் வினையெச்சவீழ் தொத்தது. அசரம் பண்டறிசுட்டு, அம்-சாரி யை. அயிராவதயானை துருவாசமுனிவராத் கொடுக்கப்பட்ட தெய்வமலரை இத்திரன் பிரீதியின்றித் தன்மேலிடத், தான் அதனைக் காங்கிழிட்டு மிதித்தமையால் அம்முனிவர் காட்டியானையாகக்கடவதென்று சபித்தாரென்பது புராணத்தை யாதலால் அது தொ ல்லைபோலொருசாபம் அடர உடல்கறுத்தெழுந்தாற்போ லெழுந்தெனார். இது விரியு லுமையனியும் பதப்பொருட்காட்சியணியுமாம். (௧௩)

தேத்தடைத்திரள்கிழிந்தசும்பறுவரைச்செழுங்கரிதனைமன்றுத், கூத்தியற்றருட்பரம்பரன்மதையைக்குறித்துநோன்புமுந்தேத நீத்திடக்கரியத்தெனநந்தினெடுமலைமுதலாகத் துத்தடம்பொலங்குவட்டுயாசிலம்பெலார்தெதடார்ந்துசென்றிறுத்தெனே.

(இ-ள்.) கரி - அவ்வயிராவதயானை, மன்றுள் கூத்தியற்று அருள் பிரம்பரன் மதையைக் குறித்து - கணகசபையின்கண்ணே யருட்கூத்தியற்றும் கத்த மாயாதேதராகிய சிவகுமாரரானவதுமுக்கடவுளைக் குறித்து, நோன்பு உழுந்த - தலமுழுந்தி, அ

திருநாட்டுப்பலம்.

எதம் நீத்திட - (தன்னுடைய சடித்தால்வந்த) குற்றத்தை நீக்கும்படி, தெத்தடைத் திரள்
கிழிந்த அசம்படி அறு - தேன்கூட்டுத்திரள் கிழிதலினால் குறுதனிகளைக்காத, - வரைச்
செழும் கிரிதனை - பச்சமலைகளையுடைய செழிய தனிவைவரையை, - அடுத்து என - அ
முத்தபோல, - ஈந்திதன் நெடுமலை முதலாக - ஈந்தியென்னும்பெயரையுடைய நெடிய
மலைமுதலாக, - து தடம் பொலம் குவட்டு உயர் சிலம்பு எலாம் - சுத்தமான விசாலித்த
முதிய குவட்டையுடைய உயர்ந்த மலைகளையெல்லாம், - தொடர்ந்து சென்று இறுத்த
ஈழ - தொடர்ந்துபோய்ப் படிந்தது. எ-று.

ஏ - அசை. “ஒற்றுமிகுதகரமொடுநின்ற லுழனித்தே” யென்பதனால் தேன் அடை
தேத்தடையென்றாயிற்று. கிழிவென்பது கிழிந்தெனத்திரிந்தது. தன் சாரியை, இது
உவமையணி. (சச)

செம்மலார்க்கிபஞ்சுதத்தமேக்குயர்த்தவாசிகையெனச்சிலவாங்கி
விம்முவான்மணித்திபவா ராதனைவிளைத்தெனத்தடித்தின்று
சும்மையேத்தெதித்தெனமுழக்கெழிஇவிழ்சொரிந்தெனப்பொழிந்தெங்கு
மம்மரேதநீத்தொளிர்ந்தெனவெண்ணிறவயக்கமாண்டதுமாதோ.

(இ-ள்.) இபம் செம்மலார்க்கு ச சாத்த மெக்குயர்த்த வாசிகையென - அவ்வி
யானை குமாரக்கடவுளுக்குச் சாத்தப்பொருட்டு மேலே உயர்த்திய மாலையோல, - சில
வாங்கி - விலைவாளைத்தது, - விம்மு வான் மணித்திப ஆராதனை விளைத்து என - நெருங்
கிப வொளியையுடைய இரத்தினத்திபவாராதனை செயதார்போல, - தடித்து ஈன்று சும்
மை ஏத்தெடுத்தென முழக்கு எழிது - மின்னெச்சன்று ஆரவாரத்தோய் துதிசெய்யெடுத
தார்போல முழக்கத்தையெழுப்பி, - விழி சொரிந்து என எங்கும் பொழிந்து - எண்ணி
னலானந்தபாவப்பம் சொரிந்ததபோல வெங்கணம் மழைபொழிந்து, - மம்மர் ஏதம் தீத்
து எழுகென - மயக்குறந்து மச்சாபககுறத்தை நீக்கி (மூன் வடிபெற்று) எழுந்தது
போல, - வென் நிற வயக்கம் மாண்டது - வெண்ணிறமாகிய விளக்கத்தினால் மாட்சியை
யடைந்தது. எ-று.

விளைத்து எடுத்து சொரிந்து எழுந்து என்பனவற்றில் சூல்வகுதி தோக்குங் தன
இதையும் மேலையணி. (சரு)

உருகுவெஞ்சிவெம்மைதா னுடற்றழியுடைகுளிரொளித்தாங்குப்
பெருகுதன்னுளர்க்குடைந்திபொழுதுபோர்பெட்டல்யாவருக்கண்ணுக்
குருகுமுன்கையார்க்குமழுக்கிளிக்கொம்மெனக்கரந்தன்று
நிருகுதழ்ப்பைசார்த்தனங்கிடைக்குமேந்சிவனுருதவர்தோரே.

(ரூபெ. ௩௩௩ ம)

(இ-ள்.) உருகு வெம் சிவ வெம்மை - உருகத்தக்க வெய்ய சினத்தையுடைய
வப்பமானது, - தா னுடற்றழி - தான போர் செய்தபொழுது, - உடை குளிர் ஒளித்தா
கு - (மூன் தனக்குத்) தோற்ற குளிரான தொளித்ததபோல, - இது பொழுது - இப்
பொழுது, - பெருகு தன் குளர்க்கு போருடைந்து - அதிகரிக்கின்ற மிக்க குளிருக்குப்
போருடில் தோற்று, - பெட்டல் யாவரும் எண்ண - தான் விரும்பியுறைதலை யாவரும்
சூதுதவாதிருகு முன்கையார்க்குமழுக்கிளிக்கொம்மெனக்கரந்தன்று முன்கைய

புடைய மங்கையத குங்குமத்தையப்பிய மூலையினே,—கொம்மென கரத்தன்று -
விரைவில் ஒளித்ததி,—திரகு தம் பகைதார் தனம் இடைக்குமேல் - மாறுபட்ட
தம்பகைதார்த்த தனம் தம்க்குக் இடைக்குமாயின்,—சிவனுராதவர் யார் - பொருந்
தாதவர்யாவருளர் (ஒருவருமில்லை) என்று.

ஒருவருமில்லையென்பது குறிப்பெச்சம் ஆக அகை. ஒளித்தாலென்பதின் மூல
விருதி ஓதாக்கது. வெம்மைதானுடற்றழிக் குளிரொளித்ததுபோல இப்பொழுது தா
னுமொழித்ததென்க. மூலையன் சிதளகாலத்த வெம்மையும் வெம்மைக்காலத்துச்
சிதளமும் தருமென்பது “வாய்புறைநீரும்வடநிழலும்பாவகமும், ஏவையகண்ணரிள
முலையும்ஒவியமே, மென்சேதகாலத்தெவம்மைதரும்பெவம்மைதனி, லீன்பாருஞ்சேளமா
மே,” என்பதனுலாக. தனம் மூலக்கும் பொருளுக்கும் பொதுவாய்கின்ற வெம்மை
க்குங் கலந்தோர்க்கு முரித்தாய்கின்றமால் இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பிற் சிலைடை
யின் முடித்தலென்னுமலங்காரம். உடைத்து இதுபொழுதுபோர்பெட்டல் யாவருங்
கண்ணவென்பதற்கு, தோற்று இப்பொழுது போரவிரமயில் யாதபயன் வருமென்று
நினைத்து என்னுரைப்பாருமுளர். இப்பொருட்கு என்று என்று மொருசொற்பெய்து
உடரததல் சிறப்பிலதெனவுணர்க.

(கக)

உன்பாற்சுவைநினைந்தொருமுனிதவமுமுந்தபாற்கடல்பெற்ற
பண்டைநீர்மைதேர்ந்தமரரான்பயத்தின்முன்படிந்தாந்தியங்குன்று
மண்மொதவம்புரித்ததவரத்தழிஇவழிதரமேற்பெய்து
கொண்டதாமெனவாவயின்விழுந்தநீர்குலாய்வழிந்ததையன்றே.

(இ—ள்.) மூன் அமரர் ஆன்பயத்தின் படிந்த நந்தியங்குன்று - மூன்னே காம
தேனுவினுடைய பாலினுலே தோய்ந்த நந்திமலையானது,—ஒரு முனி - ஒப்பற்ற உபம
ன்னியமுனிவர்,—உண்ட பால் சுவை நினைந்து - தான் மூன்னுண்ட பாலின்சுவையை
நினைத்து,—மாதவம் உழந்து - பெருந்தவஞ்செய்து,—பாற்கடல் பெற்ற பண்டைநீர்
மை தேர்ந்து - திருப்பாற்கடலைப் பெற்றுக்கொண்ட பழைய நீர்மையைபுணர்ந்து,—
மண்டு மாதவம் புரிந்து - பெருங்கிய மனாதவஞ்செய்து,—அது வர - பாற்கடல்வர,—
தழிஇ வழிதர மேல் பெய்துகொண்டதாமென - அதனைத் தழுவி வழியும்படி தன்மே
லே பெய்துகொண்டதுபோல,—ஆவயின் விழுந்த நீர் குலாய் வழிந்தது - அந்நந்திவ
ரையின்மேல் விழுந்தநீர் எங்கும்பரந்த வழிந்தது. என்று.

ஆவயினெனச் சுட்டு நீண்டது. ஐ சாரியை. உபமன்னியமுனிவர் மாமருகிய
வகிட்டமுனிவரிடத்திருந்து வளர்ந்து பின் றுயார்வீட்டுக்குவந்தபொழுது தாய்தந்
தையர்தன் பல்வகை மதுரமாகிய உணவுகளைக் கொடுக்கவும் அதனை புண்ணுமல் மு
ன்னுண்ட பாலினினைத் தழுதல்கண்ட தந்தையாராகிய வியாக்கிரபாதமுனி— அக்குழ
ந்தையைக் கண்கசையின் திருவாயிப்படியிற் கிடத்திச் சபாநாயகரை நினைத்து வே
ண்டெஞ்செய்ய அவர் பாற்கடலையழைத்து உண்ணக் கொடுத்தாரென்பதுபுராணத்தை.
இது தற்குறிப்பெற்றமென்னுமலங்காரம்.

(கக)

வேறு

கார்தளம்போதுவேய்ந்துகளியில்கடாவிப்பல்பு
வேய்ந்தமென்குழற்கொம்பன்னார்வெறியயர்களத்துச்சார்த்
வாய்ந்தவிக்குலிகச்சேற்றின்வயங்குதன்னுருவந்தோற்றிப்
போந்துலாய்ச்சிலம்பின்செவ்வேள்போன்றதபாலிரீத்தம்.

(இ—ள்.) பாலிரீத்தம்—அப்பாலிபாருளது—கார்தன் அம் போது வேய்ந்து—
கார்தளாகிய அழகிய மலர்க்கரத் தன்மீது நாக்குதலா லும்—கனி மயில்கள் தாவி - களி
ப்புப்பொருளிய மயில்களை வாருதலாலும்—பல் பூ வேய்ந்த மீமல் குழல் ஓகாமபு
அன்னார் - பல மலர்களைச் சூடிய மெல்லிய உந்தலைபுடைய பூங்கொம்புபோன்ற பெ
ண்கள்—வெறி அயர் னளத்த சார்த்து—வெறியாட்டைச்செய்யுமிடங்களிற் சார்தலா
லும்—வாய்ந்த இக்குலிகச் சேற்றின் - தன்னிடத்துக்கலந்த சாதில்வந்தச்சேற்றினால்—
வயங்கு தன்னுருவந் தோற்றி - விளங்கிய தன்னுருவஞ் சுவத்தலைக் காட்டுதலாலும்—
சிலம்பில் போந்து உலாய் - குறிஞ்சிலத்திற் சென்று பரத்தலாலும்—செவ்வேள்
போன்றது - குமாரக்கடவுளை யொத்திருந்தது. எ-று.

வேய்ந்துமூதலிய செத்தெனெச்சங்கள் மழைபெய்த குளம்நிறைந்ததென்ற
பேரல நின்றன. என்னும்மைகள் தொக்கன. இது மேல்வருவனவற்றிற்கு மொகடும்.
முருகக்கடவுக்கு இக்குலிகச்சேறுபோல விளங்குகுதிருமேனியுடையராய்த் தோற்றியெ
னவுரைக்க. மயில்கடவி எளினுமையும். இதுமுதல் கையொவ்வொளம் எனபதிற்று
யரசுச் சிலேடைடணி. (௧௮)

ஆழந்தநீர்ச்சுணைபுக்காடியவிர்பளிக்கறையின்வகி
வீழ்ந்தவராகந்தோய்ந்துவேங்கைதண்குறிஞ்சிக்கும்
தாழ்ந்தபைங்குரலவேனற்றவீர்துபுள்விலங்குமோப்பி
வாழ்ந்திடுங்கொடிச்சிமாதொழுக்கமுமரிஇயதாங்கண்.

(இ—ள்.) ஆங்கண் - அக்குறிஞ்சிலத்தில்—ஆழந்த நீர்ச்சுணை புக்கு ஆடி - ஆழ்
ந்தநீர்ச்சுணைகளிற் புருந்துஆடுதலாலும்—அவிர்பளிக்கு அறையின் வகி - விளக்குவி
னரபளிக்கறைகளிற்றங்குதலாலும்—வீழ்ந்தவர்ஆகத்தோய்ந்து - தன்னிடத்த வீழ்ந்தவ
ருடையசரீரத்தைத் தோய்தலினாலும்—வேங்கைதண்குறிஞ்சிக்கும் - வேங்கைமரங்க
ளையும் குளிர்ந்த குறிஞ்சிச்செடிகளையும் களைதலாலும்—தாழ்ந்த பைம் குரல ஏனலதவி
ர்ந்து - வளைதபசியகிர்ச்சுணையுடைய திண்ப்புணங்களிற்றங்குதலாலும்—புள் விலகடும்
ஒப்பி - பறவைகளையும் விலக்குகளையும் தரத்தலினாலும்—வாழ்ந்திடுங்கொடிச்சிமாதம
ஒழுக்கமும் மரிஇயது - வாழ்ந்திருக்கும் வேட்ப்பெண்களதொழுக்கத்தையும்பொருந்
தியது. எ-று.

நீர்க்கணையிலாடிப் பளிக்கறையிலிருந்து தம்மால் விரும்பப்பட்டவரைச் சேர்ந்து
வேங்கையுள் குறிஞ்சிலக்களைப் பறித்தனீர்த் திண்ப்புணத்திலிருந்து புள்விலகருக
ளைத் தரத்தி வாழ்ந்திடுங் கொடிச்சிமாரென்க. கார்தருவமணம் குறிஞ்சிலத்திற்கே
புரித்தாதலின் வீழ்ந்தவராகந்தோய்ந்தென்றார். (௧௯)

கோளையையகிலஞ்சுர்தங்குங்குமகனமுஞ்சாடி
வாழியகுறிச்சிபுக்குவளந்தனைவாரிவித்தி
வீழுமென்கிழங்குசெண்டிவிரைத்ததேனழிந்துமாந்தி
பூழுறுசிலைக்கைவேடரொழுக்கமுமீஇயதாங்கண்.

(இ-ள்.) ஆங்கண் - அங்குறிஞ்சிலத்தில், - கோழி அரை அகிலும் சந்தம் குங் குமவனமும் சாடி - வருவருப்பாகிய அரையையுடைய அகிலமரங்களையும் சந்தனமர் ங்களையும் குங்குமவனங்களையும் அழித்தலாலும், - வாழிய குறிச்சி புக்கு - வாழ்கின்ற ஸிற்றாரிற் புருதது, - வளந் தினை வாரிவித்தி - வளங்களையும் திணையையும் வாரி வீ சுதலிவிலும், - வீழும் மெல் கிழங்கு செண்டி - (நிலத்தின்கீழே) வீழும் மெல்லிய வள் ளிக்கிழங்குக்க கிண்டிதலாலும், - விரைத்த தேன் அழித்து மாந்தி - மணம்பொருந் தியதேன் உடுகளை அழித்துக்கொள்ளுதலாலும், - ஊழ் உறு சிலைக்கைவேடர் ஒழுக்க மும்மரீஇயது - வலிய வில்லைக் கையிறுங்கும் வேடருடைய ஒழுக்கத்தைப் பொரு ளுதியது. எ-று.

தேன - ஆகுபெயர். அழித்தல் - உண்டாக்கினின்றதேனை வேறுக்கல். உண்டதை வெட்டி குறிச்சியிறப்புக்கு திணைய வாரிவிதைத்து கிழங்குக்க செண்டி தேனைய ழித்து உறுக்குறவரைக்க.

(20)

சிலையலங்கணிச்சிவெண்ணெய்தெவ்வியானிமீந்தவாரி
நிலைபுகுந்தழைக்கியொல்குநிலனெடுத்திருவியண்ட
ருகைதரவெறிக்கொண்டெற்றியுதலிமுடிவுதோற்றித்
தலைவருமாயோனென்னத்தவழந்ததுபுறவத்தம்மா.

சுரு.

(இ-ள்.) சிலை அலம் கணிச்சி வெண்ணெய் தெவ்வி - வில்லு கலப்பை மழு வெ ண்ணெய் என்னும் இவையனை வாரிக்கொள்ளுதலாலும், - வான் நிமிர்ந்து - வானிலே நிமிர்தலாலும், - வாரி நிலை புகுந்து உழக்கி - நீர்நிலைகளிலே புகுந்து கலக்குதலாலும், - ஒல்கும் நிலன் எடுத்து இருவி - வளஞ்சுருங்கும் நிலங்களை வளத்தில் மேம்படுத்தி றிதுத்தலாலும், - அண்டா உகைதர வெறிக்கொண்டு எற்றி - மூலநிலைமாக்களுகையும் யடி வெறிக்கொண் டெற்றுதலாலும், - உறு கலி முடிவு தோற்றி - பொருந்திய வறுமை நீக்கத்தைத் தோற்றுதலாலும், - தலைவரு மாயோன் என்ன - அந்நிலத்திற் கதிதேவ கையாய் வரும் திருமாஸ்போல, - புறவத்து தவழந்தது - மூலநிலைத்திற் பெருகியது. எ-று.

தெவ்வியென்பதனை முன் மூன்றிடத்துங் கூட்டிக். தெவ்வுதல் எடுத்துக்கொள் ளல். தசரதராமன் பஸ்தேவன் பரசிராமன் கிருட்டிணன் வாமனன் மீனம் ஆமை பன்றி ஈரகிங்கம் குதிரை என்னுந் தசாவதாரத்தையுடைய திருமாஸென்க. தலைவரு மாயோன் - ஊழ்ப்புத்தேவனை. வெறிக்கொண்டு முடைநாற்றற்கொண்டெனினுதும், கலி ஒவியுதும். வாரி புகுதலை மீனக்கும் உழக்குதலை ஆமைக்கும் கொள்க. வாரியெ ன்பதனை யீரிடத்துங் கூட்டிக். ஒல்கும்நிலனெடுத்திருவியென்பதற்கு ஒழிக்கியவழி, எனப் பெருவழியாகக் கல்லலானுமெனவாற்றுக்குரைப்பாருமுளர்.

(21)

பொருளெனும் - சிலை உலர்ந்தல், வான் பொருளெனும்.

முனிதயிர்நறுநெய்பெய்யுமுரியங்கலன்கள்பாடி
யுனியெடுத்தியங்கியாங்காங்குற்றவைமாற்றிப்பொன்னுந்
நெளிமணித்திரளும்றுஞ்செறித்தராய்க்குளவ்செந்தேன்
அளி குழற்பொதுவமாநீர்தொழின்மையும்பயின்றதாங்கண்.

இ—ள். முனிதயிர் நறு நெய் பெய்யும் முரியங் கலன்கள் - நீாவறதிய தயிரை யும் கல்ல நெய்யையும் இட்டு வைக்கும் வன்மையான அழகிய பாத்திரங்களை—பா டி உளி எடுத்து இயங்கி - ஆய்ப்பாடியிடத்து வாரிச்சொண்டு பெயர்த்தலானும்,— ந்தாங்கு உற்றவைமாற்றி - தான் சென்ற அவ்வவ்விடங்களிலீ பொருந்தியவைகளைக் களை தலானும்,—பொன்னும் செளி மணித்திரளும் மற்றும் செறித்து தராய் - பொ ன்னையும் தெளித்த மணித்திரளையும் ஏனைப்பொருளையும் செறித்து உலாவுதலானும்,— குளவி செந்தேன் இனி குழல் பொதுவர் மாதா தொழின்மையும் பயின்றது - மகிப்ப ச்சைவிட— செந்தேன்துளிக்கும் கூந்தலையுடைய விடைச்சிவரது தொழில்நன்மையு மையும் பொருந்தியது—ஆங்கண் - அம்முல்லைநிலத்து. எ—று.

தயிர் நெய் பெய்யும் கலன்களைப் பாடியினின்று மெடுத்தப் புற்பலவிடங்களி லுஞ் சென்று அத்தயிர் நெய்களை விற்றுப் பெண்ணை மணித்திரளும் ஏனைப்பொரு ளும் சேர்த்தவருகின்ற பொதுவாநென்க. (உஉ)

திணிகவைக்கோடும்வெயுந்திரிபுநிராருந்தாங்கி
மணிநிரையோம்பினேரும்வல்கிடைதழுவித்தோய்ந்த
உணிநிறைமகளிர்கூந்தலங்கலங்கொன்றைசூட்டிப்
பணிதபுமாயர்செய்கைபேணியும்பெயர்வதாங்கண்.

(இ—ள்.) திணி கவைக்கோடும் வெயும் - திணித்த கவைத்தடிகளையும் வெய்த் குழையும்,—திரிபுநிராரும் தாங்கி - கயிறுகளையும் வாரிச்சொண்டு சேறலானும்,—மணி நிரை ஒம்பி - மணியின்றிரைகளைப் பூதுகாத்தலானும்,—நேரும் வல் விடை தழுவி—எ திர்ப்பட்ட வலிய எடுத்துகளைக் கவருதலானும்,—தோய்ந்த அணிநிறை மகளிர் கூந்தல்— முழுகிய அழகையும் நிறையையுமுடைய மங்கையர்கள் கூந்தல்லு,—அலங்கல் அம கொன்றை சூட்டி - தளிரையுடைய அழகிய கொன்றைமலரைச் சூட்டுதலானும்,—பி ணிதபும் ஆயர் செய்கை பேணியும் - பிணிகீங்கிய இடையருடைய செய்கைகைப் பொருந்தியும்,—பெயர்வது ஆங்கண் - செல்லுவது அம்முல்லைநிலத்தில். எ—று.

கவைக்கோடும்.வெயும் திரிபுநிராரும் கட்டிக்கொண்டு மணிகட்டிய பசுநிரைக ளைக்காத்த எதிர்த்தவிடையைத்தழுவி விவாசஞ்செய்த மகளிர்கூந்தல்லே கொன்றை மாலைகைச் சூடுமாயநென்க. மணிநிரையோம்பியென்பதற்கு ஈரிடத்தும் மணிதரித்த பசுக்களை யெனக்கொன்றாவாருமுளர். ஆயர் பெண்பிறக்குஞ்ஞான்று பிறந்த காளைக்க ன்றைத்தன்னாட்டி யாகவளரவிட்டு அவ்விடைகைப் பிடித்தவனுக்கே விவாசஞ்செய்து கொடுப்பது வழக்கமாகலின் விடைதழுவித்தோய்ந்த மகளிரென்றார். அது, “படையார் கருங்கண்ணிவண்ணப்பயோதரப் பாரமுதுண், ணிடையார் மெலிவுகண்ணடண்டாக் ஸீ ராமுல்லையெய்மோர், விடையார் மருப்புத்திருத்தவிட்டா லுயன்னை புலியூ ரு டையார் கடவிரகுவதோலுமுருவினதே” எனபதனாறிக. (உஉ)

தணிகைப்புராணம் முதலும் ஊரையும்.

பூத்தசெந்தாமரைக்கண்மெய்யெல்லாம்பொலியத்தோற்றித்
தூத்தகைவயிரம்பற்றித் தலங்குவாரணமெல்லோண்டு
காத்தமொருவிநீண்டகற்சிறைபலவுஞ்சித்
பேத்துவிண்ணரசனென்னவிழத்ததுபழைப்பாங்கர்.

இ—ள். பூத்த செந்தாமரைக் கண் மெய் ஊலாம் பொலியதோற்றி - அலர்ந்த செந்தாமரை மலர்த்தேன் தன்வடிவமெங்குஞ் செறியும்படி காட்டுதலானும், - தூக்கை வயிரம்பற்றி - சுத்தமான அழகையுடைய வயிர ரத்தினங்களைப் பற்றுதலானும், - தலங்குவாரணம் மெய் ஊண்டு - விளக்கம்பொருந்திய சங்குதனைத் தன்னிடத்தில் கோடலானும், - காத்தலை மருவி - பூங்காவிடத்திற் பெருகுதலானும், - நீண்ட கல் சிறை பலவுமொன்றி - நீண்ட கல்வரம்புகள் பலவற்றையும் (அகழ்ந்து) சிதறலானும், - ஏதது விண்ணரசன் என்ன இறுத்தது - (அந்நிலத்திற் கதிதேவதையாகத்) துதிக்கப்படுகின்ற இரதிரனைப்போலத் தங்கியது - பழைப்பாங்கர் - மருதநிலத்திடத்து. எ-து.

அலர்ந்த செந்தாமரைமலர்போன்ற கண்கள் மெய்யெல்லாம் பொலிவுபெறத்தோற்றித் குலிசப்படையைத் தாங்கி ஐராவதயானமேலேறிக் கற்பகக்காவிலிருந்து மலைகளின் சிறகுகள் பலவற்றையும் சிந்தும் விண்ணரசனென்க. தாமரை - ஆகுபெயர். கற்சிறை - கல்வரம்பென்பது “கற்சிறையுரித்தவெள்ளம் கடற்கவாயாங்குககற்றோ” என னுஞ் சிந்தாமணி புரைபாணதிக், ஏத்து விண்ணரசனென்பது செய்யப்படுபொருள்வினை முதல் போலக்கூறப்பட்டது. ததிசுமுனிவா அருந்தவஞ் செய்தமையானும், தேவாளா அடைக்கலம்வைத்த படைகளை விழங்க அந்நீண்டமாயிருந்த இரதிரனைப் பழையாவினையானும் தூத்தகைவயிரமென்றா. (உசு)

மருதமர்கின்றையஞ்சவயின்வயினியம்பிச்சென்று
முருகமர்வயலிற் பூத்தமுண்டகங்குமுதங்கட்டுக்
குருமணிக்காஞ்சிச் சூழற்கொழாநனைமலர்ப்புல்லித்
நிருவியல்கடைசிமாரதஞ்செய்கையுத்தழியுதாக்கென்.

(இ—ள்.) மருத அமர் இன்றை அஞ்ச - மருதமரக்கனிவிறையுள் கிளிகள் அச்சமடைபும்படி, - வயின் வயின் இயம்பிச் சென்று - இடந்தோறும் ஒலித்துச் செல்லுதலானும், - வயலில் பூத்த முருகு அமர் முண்டகம் குமுதம் கட்டு - வயலிலே யலர்ந்த வாசனைபொருந்திய தாமரைகளையும் குமுதங்களையும் பிழிக்குதலானும், - குருமணிக்காஞ்சிச் சூழல் கொழாநனை மலர்ப் புல்லி - நிறம்பொருந்திய அழகிய காஞ்சிமரச்சோலைகளிற் செழித்த அரும்புகள் மலரும்படி சேர்தலானும், - நிரு இயல் கடைசிமார் தம் செய்கையும் தழியுத - அழகுபொருந்திய அழத்திமாருடைய வொழுக்கத்தையும் தழுவியது, - ஆக்கென் - அம்மருதநிலத்தில். எ-து.

இன்றை யஞ்சும்படி மதர வார்த்தை பேசிச்சென்று வயலிலே பூத்த முண்டகத்தையும் குமுதத்தையும் உணராயக் கட்டுக் காஞ்சிமரச் சூழலிலே கொழாநனை மலரும்படி தழவி யிருக்குங்கடைசிமாரென்க. கடைசிமர்க்குக் காஞ்சிச்சூழல் அஞ்சு லெனினும், அந்நிலங்கள் பன்மைசூழித்த நின்றன. மருதமர்கின்றை பென்றது பன்மைசூழித்த வழக்கென்க. (உரு)

உலர்செறிவயல்புலம் உதக்கனசெய்துபின்னர்
வினைவினைக்கொய்துமோட்டுவியன்னைத்தேறவுய்த்து
முனாதுகைக்குப்பங்கீடுமுழுவதுமெறிதற்குங்காட்டித் .
கினைமகிழ்களமர்நங்கல்செயற்கையுமபடைத்ததற்குஞ்.

(இ—ள்.) தலை செறி வயல்ந சென்று தக்கன செய்து - வரம்புள்ள செறிந உய
லர்கென்று வெணடுவனவற்றைச் செய்தலானும் - பின்னர் வினைவினைக. சொடது -
பின்பு வினைவிதனைவற்றை வரிதலானும் - டேட்டி வியன்களைத் தேறவுய்த்து - (கொ
டதுவற்றை) மோதியபெரிய இ—தில் ஏறுமபடி செலுத்துதலானும் - முனா
கருடநாடு முழுவதும் எறிந்து அங்கு ஆட்டி - மூங்கில்வென்ற கருட்டங்களை
எதறையதும் முறித்து அங்கே அகித்தலானும் - கினை மகிழ் களம் - நங்கல் செயற்கை
யுடையது - கினைந்து மகிழ்வு பவிரசெய்மாநெருங்கு - பொதுமையும் பெரு
தியும் - ஆய்வு - அபுநாநிலை - ௭-ம்.

இப்பலிசென்று உழவுகொழுவ முதலியவற்றைச் செய்து வினைவகசெய்து
வலியுபெரிய களத்திலே டேட்டிசெய்து கருடங்காட்டை கொட்டித் திர்த்து மகிழ்வு
களமென்க. தக்கனசெய்தல் - உதறவற்று, வரம்படைதிற்புல வரம்படையுதித்தல்கீ
வாழ்ப்புகார்த்து முதலியவர்களுடைய உழவுக்கு உழவு எருப்பில் கீராய்ச்சல் முதலிய
வாசவது கொள்க. கினைத்து எனனும் வினைகெச்சவித்தி நோக்கு முதன்கிழந்திற
யாட நின்றுது.

மெற்றிசைத்தொடர்ந்தொடுவியல் பவியத்கிரை - டித்
தொற்றெழிலுக்கருமுற்றனனும் ததொட்டி - டி
தொற்றெழிலுக்கருமுற்றெடுகிலவனனும் பொறி
யாநூல்காலவருணனைவகசெய்துதொடர்பு.

(இ—ள்.) மெற்றிசைத் தொடர்ந்தொடும் விரிசெய் பவியத் கிரை - மெற்றி
சைவினன்று வகித் தொடர்ச்சியோடும் விரிசு உடல்லே நெருகுதலைக் காட்டுதலானும்
ம—எழில் தோற்று நாகம் குழல் தன்னும் அத்தொட்டி புற எட்டி - அழைக்கத் தோற்
துவிக்ரும புண்ணைமருகுமுற்றி சேருமத்தொட்டிசெய்யபுற காட்டுதலானும் - எத்
ஏற்று மகிழ்வு உதறி - எதிரேவருந் திறவேறுகளை யுதறுதலானும் - எந் நில வளனும்
பொற்றி - எந்த நிலத்தினுமுள்ள வளங்களையும் காட்டாற்றதலானும் - ஆற்றல் சால்
வருணனை என்ன என்ன பருகா அணைந்து - அருகில்த் தந்தேவதையாகிய உல்லையி
க்க வருணனைப்பேரல் கெப்தனைத்தி லடைந்தது. ௭-ம்.

மெற்றிசைத்தொடர்பும கடற்கரசுறுதொடர்பும நகைகுழல்லே சுருக்
கொம்புநட்டிக் கொண்டோடும் விழவில் தான பிரகணமொருதொடர்பும எட்டிசு
சுற்றிவருகிய கொடியையுந் நிலவளமுனைப்பொற்றி யுற்றல்சுணை வருணனைக்க.
வருணன் - காக்கோகசம்பந்தமுடைய குதலினால், காக்கோகசுமுற்றிதன்னால் தொட
ர்த்தியுங்காட்டிபெண்பாருமுள்ள. (உள்)

மூண்டகலைஞாழல்முருகெழமுடியிந்ருடி
மண்டியவிலைகைக்கொண்டெவளைமுதல்வேட்டோர்ச்சூய்த்து
மிண்டிமின்கவர் புள்ளோர்ப்பிவெய்துமிக்கிரககவரகாட்டித்
தொண்டைவாய்ப்பார்த்திமார்தந்தொழிந்நமடிப்பெற்றதாங்கண்.

(இ—ள்.) மூண்டபை நிலம் ஞாழல் - தாழை நிலம் ஞாழல் என்னுமிவற்றை, - முருகு எழ முடியில் ருடி - வாசனையெழாநிப்பத் தண்டலையிற் சூடுதலானும், - மண்டிய இலை கை கொண்டு - நெருங்கிய இலைகளைப்பறித்துக்கொள்ளுதலானும், - வேட்டோர்க்கு வளை முதல் உய்த்து - விரும்பினார்க்குச் சங்குமுதலியவற்றைக் கொடுத்தலானும், - மிண்டி மின்கவர் புள் ஒப்பி - நெருங்கி மீன்கவரவரும் புட்டனை அகற்றலானும், - வெய்து மிக்கு இரக்கம் காட்டி - சடிநியிற் பிரவாகித்து ஆரவாரத்தைக் காட்டுதலானும், - தொண்டை வாய்ப், பரத்திமார்தம் தொழின்மையும் பெற்றது - கொவ்வைககலியைநிகர்த்த வாய்ப்புடைய துளைச்சியரொழுக்கத்தையும் பொருந்தியது, - ஆங்கண் அந்நெய்தலிலத்தில். எ—று.

தாழமுழமுதலையவற்றை முடியிந்ருடி, விலைவாங்கிக்கொண்டு உளைமுதலியவற்றை வேட்டோர்க்குக் கொடுத்து, மின்கவர் புள்ளித்தாரத்தி வெய்யசொன்மிக்கு இரக்கத்தையுங்காட்டிப் பரத்தியரென்க. வெய்து மிக்கு - கொடுமைமிட்டு உயரம். (உக)

கலைகளியுப்புமெத்திக்கணிபலவுள்க்கிநீதி
நெடுகெடல்குனித்துக்கீழ்நீர்நித்திலந்தவரமேலாக்குப்
படுங்கலென்பலவுந்தன்னிப்பரத்தியர்தோயப்புல்லித்
கொடுங்கொலைப்புரவமாக்கள்கொள்கையுந்நெழீஇயதரங்கண்.

(இ—ள்.) கமிக் கணி உப்பு மெத்தி - கமையான ஒலியுடனே இனிமை மிகுதலானும், - கணி பல உள்க்கி - கணிநிலம் பலவற்றிலும் பெருகுதலானும், - நீதி நெடும் கடல்குனித்து - (அக்கணியை) நீத்த நெடிய கடலிற் பெருகுதலானும், - கீழ் நீர் நித்திலம் தவா மேலாக்கி - (தான்பெருகும் விசையினால்) நீர்க்கீழுள்ள முத்தப் பவளம் ஆகிய இவற்றை மேலேவரச்செய்தலானும், - படுங்கலென்பலவும் தன்னி - தன்னிடத்துப்பொருந்திய ஆபரணங்கள் பவறற்றையும் களைதலானும், - பரத்தியர் தோயப்புல்லி - துளைச்சியர் முழுக் அவரைப்பொருத்தலானும், - கொடும் கொலைப் பரவமாக்கண் கொள்கையும் நெழீஇயது - கொடிய கொலைபச்செய்யும் துளையருடைய வொழக்கத்தையும் பொருந்தியது, - ஆங்கண் - அந்நெய்தலிலத்தில். எ—று.

கடிய கணிப்பைச்செய்யும் உப்புமிருத்து கணிதன்பலவுமுழக்கி, நெடுங்கடலினிதிக்குனித்து, கீழ்க்கீழுள்ள முத்தப் பவளங்களை மேற்கொண்டுசென்று, பொருளெற்றிய தோணிகன் பலவற்றையும் கீரிலேதள்ளி, பரத்தியர் தம்மைத்தோயத் தாரும் அவரைத்தோயும் பரவமாக்களென்க. மொத்தியென்பதில் பிறவினைபுளர்த்தல் விலங்குதிதொக்கது. கலி - ஒலி; கணியென்றது களைவொற்றுமை. (உக).

கலையொடுவாளம்பற்றிக்கண்ணியாக்கிரவம்போது
தலைமையுந்தெயிற்றிமாராய்த்தனவொடாநிலத்துமார்தர்க்
ருகைசெய்யெய்வையுருப்பவிர்மூரம்புதோது
மலைநிரைப்பாலிநீத்தமயிழ்தெனவொழுதிற்றம்மா.

(இ—ள்.) கைப்பாடு வாளம் பந்தி கன்னியாய் - கைமாடுகொடு வாணையும் பந்து, தலாம் துர்க்கையாகியும், —குரவம் போது தலைமலைந்து எயிற்றிமாராய் - குரவமலரைத் தலையிலணிதலால், பாலைநிலமாநகரையும், —தனுவொடு ஆதலைத்த - ஆரவாரத்தோடு வழினைவழித்தலால், —மார்தர்க்கு உலைவு செய் எயினராயும் - வழிபோரும் மானுடா சகு. உலைவைச்செய்யும் பாலைநிலமாக்களாயும், —உருப்பு அவர் மூரம்பு தோறும் - வெய்யம்விளங்கும் பாலைநிலத்தோறும், —அலை நிறைப் பாலைநீர்தம் - (கரையை)யலைஞ்ஞம திரையையுடைய பாலியாளுத, —அமிழ்து என ஒழுகிற்று - அமிழ்தம்போலப் பெருகியது. எ-று.

விலைகொண்டு வழிபறித்து மார்தர்க்குலைவுசெய்யும் எயினரெனக. (ரு)

வேறு.

முழங்குசேய்நதிரந்தினிமுதலியெயாதிப்
பழங்கண்மாதபலவழிப்பாலியினோடு
தழங்குநீர்கொடுதலையளிபுரியுநாணிவது
வழங்குமைந்தினைவளஞ்சிறிதரைத்திடப்படுமால்.

(இ—ன்.) முழங்கு சேய்நதி - ஒலிக்காரின்ற சேயாறு, —நந்தினி - நாதினியாறு, —மூதலி ஆதி - முகலியாறுமுதலிய, —பழங்கண் தா நதி பலவும் - மூழ்கினோருடைய துக்கத்தைத் தீர்க்கும் நதிகள்பலவும், —இப் பாலியினோடும் - இந்தப் பாலியாறோடு கூடி, —தழங்கும் நீர்கொடு தலையளி புரியும் - ஒலிக்கின்ற நீரைக்கொண்டு தலைமளியெய்யப்படும், —நால் நிலத்து - நால்வகைநிலங்களுள், —வழங்கும், ஐந்தினை உளம் - வழங்குவரும் ஐந்தினைவளமானது, —சிறிது உரைத்திடப்படும் - எம்மாத - சிறிது கூறப்படும். எ-று.

நதிகள்பலவும் நீரைக்கொண்டு இப்பாலியாற்றோடு கூடித் தலையளியெய்யும் ராணி லமெனக் கூட்டுக. பிரமணமுதலியோர் குமாரகடவுளை யாட்டும் யாருணமையால் செயாமெனப்பட்டது. தீர்க்கும்நதி தீர்நதி எனக்குறைந்தது. ஏ அகை. நால்வகை நிலக்களாவன: முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என்பன. அது “மாயோன்மேயகாடு நையுலசமும் சேயோன்மேயமவரையுலசமும் வேந்தன்மேய்திம்புனலுசமும் உருணன்மேயபெருமணலுசமும் முல்லைகுறிஞ்சிமருதநெய்தலெனச் சொல்லவழுதையாற சொல்லவுப்படுமே” என்பதனாலாக. ஐந்தினை, முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் பாலை எனப்படும். தினை - ஒழுக்கம். நாளிலத்தவழங்கு மைந்தினைவளஞ் சிறிதரைத்திடப்படுமாவென்றதனால் தினைமயக்கமூங் கூறினாரெனவுரைக்க. (ரு)

மருந்துண்விண்ணரமுடந்தையர்க்கரியதன்மார்பங்
திருந்துதன்முதத்தவட்கருள்சிறப்பினுன்மகிழ்ந்து
விருந்துவித்தலுஞ்செய்வபோல்வெதபர்வேலினைசகு.
வொருநதுபூசனைவிழாத்தினைமெழிப்பதபொருப்பு.

மருந்து உண் விண் அரமுடந்தையர்க்கு - அமிரததையுணனும வணங்குகின்ற அரமுடனாகும், —அரிப தன் மார்பம் - பெறுதற்கரிய தமது திருமார்பம்

தணிகைப்புராணம் மூலமும் உரையும்.

புத்தை—திருந்து தம்முதலாக இருந்து அருள் சிறப்பினால் மகிழ்ந்து - திருந்திய தங்கன் குலத்திற்றிமத்த வள்ளியைவிட்டுக் கொடுத்தருளும் சிறப்பினால் மகிழ்வுண்டாகுது—வெட்டா வேல்—இறைமக்கு கித்தலும் விருந்தசெய்வபோல் - குறிஞ்சிசிலத்தூர்னோர் அறு முகக்கடவுள் இருப்பொழுதும் விருந்தசெய்தல்போல—பொருந்த பூசனை விழா - பொருந்திய பூசனையையும் திருவிழாவையும்—தினம் எடுப்பது பொருபடி - தினந்தோறும் உடத்தப்படுவது அக்குறிஞ்சிசிலம். ௪-று.

மகளிர்க்கும் என்னும் உயர்வுசிறப்பும்மை தெரக்கது. அறுமுகக்கடவுள் வள்ளியை மணஞ்செய்தருளாமதவின் திருந்துதலுஞ்ஞாமென்றார். எடுப்பது உயர்ந்திசெய்யப்படுவது. இது தற்குறிப்பெற்றவுபயன்பணி. (௩௨)

வணங்குமாருயிர்க்குணைதொழும்வதிதலாற்குடனென்
நினங்குணைபெயர்க்கினையுமாறிருப்பதுபோலா
நினங்கொள்வெற்புடையநின்மலனீய்மீமணிக்கருகையின்
கணங்கொண்டோற்குயமகிழ்க்கொங்கடவுளாய்ககவததல்.

(இ—ர்.) நினம்பெயர் வேல்புடைய நின்மனை - நினதனைக்கவரும் வேறுபடையையத்திர்த்த அறுமுகப்பிரான்—நிரை மணிக் குகையின் சணங் கொண்டோங்கிய - வரிசையான மணிக்விடிபுடைய குணக்கட்டங்கொத்த தனக்கொன்றி உயர்த்து—புகைக்கொளம் - மணிக்கொள்ளம்—கடவுளாய்க் கலத்தல் - தெய்வமா மயற்றின்கண்ணே மேவுதலானது—அணங்கும் ஆர உயிர்க் குணத்தொழும் வதிதலால்—(தம்மை)வணங்குதம் அரிய உயிர்க்கு கைக்கொன்றும் இருத்தலினால்—குதன் என்று இணங்கும் கைபெயர்க்கு - குதனென்று உருபமும் காரணப்பெயருக்கு—இணையும ஆறு இருப்பது போலாம் - இணையுமடி யிருத்தல்பொலாம். ௪-று.

இணைகல் - ஒத்திருத்தல். மணிக்கொளம் பின்பொழிநிலை. தம்மைவணங்கும் அடியாருடைய விதயத்தொழும் குழிக்கொன்றி அதனை கல்விழிப்படுத்தலால் குதனென்னுந் திருமாயம் வந்ததென்பார் வணங்குமாருயிர்க்குணைதொழும்வதிதலாற்குடனென் நினங்குணைபெயர்க்கினையுமாறிருப்பதுபோலும், குரங்குதலிடுகொரைத் தண்டித்தல்பற்றி நினங்கொள்வெற்புடையநின்மனைஎன்று அறிஞர், உயிர்க்குணை பண்புத்தொகை(௩௩)

கொடித்தறிதென அணித்தறித்திருத்திறவினையாள்
அடித்தறிப்பாடர் சந்தனங்குறும்முத்தொகுதி
அடித்திறவினையெறித்தெரிமடுக்குமொண்புணைபு
தடித்தமெகூர் தனழ்வனெறி தனமுடிப்பாள்

(இ—ர்.) இரும் நினை வினையாள் - பெரிய நினைவு வினைவிடோராணி குறிஞ்சிவினையாள்—கொடித்தறி தித எவ் அணித்த அறித்த - உயிர்வினையாள் திற வினையாருமென்று தனம்புரையாறறித்தும்—தனம்புரையாறு சந்தனம் குறும்முத்தொகுதி - தனவினையாறு சந்தனமாய் குறும்முதலாய்கிய தொகுதினை—அணித்த எவ்வினையாள் அறித்த - உயிர் கொடியினால் அறித்தும் அணித்தும் ஒன் புணையுள் - அக்கினி மடுக்கச்செய்ததன்னை நெழுத்த ஒன்றிய புணையுள்—தடித்த மெகூர் - அக்கினி

பைய மெக்கனும்—வந்துமை காட்டா தன்தவன்—வேந்துமைகாட்டாதனவாய்ச் செல்வன். ௪-று.

அறிந்தும் என்னும் உம்மை தொக்கது. சிறுகொலை பாவமாயினும் பெரும்பயன் அடைவிக்குமாயின் செய்யலாமென்னும் விதிபின்னரின் துணித்திரதபொருதினும் இருத்தினவிறப்பாரென்றார். கொடித்தல் வறுமையடைதலெனக்கொண்டு வறுமை நடைதல் திமைபயக்குமென துண்ணிதாக அறித்தென வுரைப்பாருமுளர். (கச)

சுள்ளிவெலியுதரிச்சியர்கரைபடுமிரும்பின்
வள்ளிகெண்டியகுழிகளின்மலைவெள்ளருவி
யள்ளியுத்தவெள்விரமுமாரமுநிதிவன்
டள்ளிபொன்மெனபசும்பொனோடிமடப்பனபலவும்.

(இ—ள்.) சுள்ளி வேலிய குறிச்சியர்—ஆச்சாமரங்காணாகிய வேலியையுடைய குறிஞ்சிலிமரங்கள்,—கரைபடும் இரும்பின் வள்ளி கெண்டிய குழிகளில்—பாளையிலுள் வள்ளிக்கிழங்கை உசுத்த குழிச்சோறும்—மலை வேள அருவி அள்ளி உய்தத்—மலைபோல விரும் வெள்ளியு அருளின. வாரிம் கொணாநதவிட—வெள்ளிய ரமும் ஆரமும் பசும் பொன ஒடி பலவும்—வெள்ளிய வயிரங்கனும் முத்தக்கனும் பசும்பொனனோறி ஏனைய பலவும—நிதியின் பன்னி பொனமென—திரவுடசுடைய நிகர்க்குமென்று உறுப்படி—இமைப்பன்—விளங்குதன். ௪-று.

சுள்ளி—சிறுவிரகெனினுமாம். கரைபடும்பு—இருபெயரோட்டாருபெயர். பொருடும் பேரன்ம் என விகாரமாயிற்று. (கரு)

கொடிச்சொர் விழிச்சுங்கண்ணை குளிப்பகாளுவந்தோள்
வடித்தவாங்கவாங்கனை குளிப்பமால் வேழ
தடித்த வேழத்தின் கோங்கை குளிப்பபூத்தருக்கள்
வடித்தபூத்தருக்கோங்கை குளிப்பவாங்கை.

(இ—ள்.) கொடிச்சொர் விழிச்சுங்கண்ணை—வேட மாநருடைய விழிகளால் கூரிய பாணங்கள்—காணவர் தோள்குவிப்பு—வேடர் கருடைய தோளில் மூழ் குவன,—அவர் வடித்தவாங்கனை—அங் வேடருடைய கூரிய கொடிய பாணங்கள்,—மால் வேழம் குளிப்பபூ—பெரிய யானைகளிற் றைப்பன்,—தடித்த வேழத்தின் கோங்கை—பருத்த யானைகளின் கொம்புகள்—பூம் தருக்கள் குளிப்ப—பூணையுடைய மரங்களிழ்குவிப்பன்—தடித்தபூத்தருக்க கோங்கை—மணம்பொருத்திய மரங்களையுடைய மரக்கொம்புகள்,—வான கங்கை குளிப்ப—ஆகைய கங்கையிற் குளிப்பன். ௪-று.

குறித்தல்—கதைதல். கூர்க்கனை கூர்வகண்பொன மெலித்து நின்றது. ஆக்கு—அகை. ஒற்றைமணிமாயினி. (கச)

விழிக்குடைத்தமான் செவிகண்மெல்லியனவ்வாந்தடித்தல்
வழிக்குற்றியங்குயர்ப்பனைகண்மொதிபனை
வழிக்குமற்றவைமறையவெஞ்சதிரிமண்புகுத்தும்
வெழிக்குறித்திணைமறையமெற்கொடும்வன்மேரை.

(இ—ள்.) உயர்ப்பிணை - உயர்த்தி மூங்கில்களானவை, மெல்லியல் கல்லார் - மெல்லிய வியப்பையுடைய வந்தித்தமகனின் விழிக்கு உடைந்த நான்செவிகள் தடிநது - தந்தனனுக்குத் தோற்ற மானகளுடைய செவினை வெட்டி, - அங் உழிஞாநி ஆங்கு - அவ்விடத்து நிறைத்தாற்போல, - உண்பொதிப்பானே களிக்கும், - கணுவை மூடிவ மடல்களைக்கூழ்ந்தும், - அனாமதைய வெள் சேரி மணி உருக்கும் - அம்மடல்கள் மறைய வெள்ளிய ஒளியையுடைய மூத்தகன் சொரியும், - கொழிக்கும் நித்திலம் மறைப - சொரிந்த அம் மூத்தகன் மறைபுறம், - வண்தோரை மேற் கொட்டும் - அழகிய முகத்திரிகளெழுவெனச் சொரியும். எ-று.

மூங்கற்பனை மாங்குசெவி போதல் நன்பொறிமான்செவிபோலவெனியுணிக் கண்பொதிப்பானேமூன்றுமபன்யிற்தே" எனபதனூற்றி. கறையவெனபத னீற்றக ரீர் தெர்த்து. (௩௭)

மறைத்தகார்முகிலகெண்டெழுந்தவார்க்கு
தழைத்தவெய்துதிக்கனிமயிலவென
குழைத்தமாமரங்கீழ்நவன்கோயின்முனமணியி
சிகழைத்தகேதனத்தினமயிலவலோடியையும்.

(இ—ள்.) கனிமயில் - கனிப்பையுடைய மயில்களானவை, - மறைத்த கார முகில அகடு கிடை எழுகது - மறையைய பெய்யும் கரியமுகிலின் வயிற்றைக் கிழித்தெழுநது, - வான் ஓங்கும் தழைத்த வெய்துதி அகவுவ - வானத்தையாரத் செழித்த மூங்கிலினுடைய துதியிலிருந்தாவென, - சமர்க்கண் குழைத்தமாமர கீழ்நவன்கோயி லுமன் - யுத்தத்தின் கண்ணே, தோத்த குரனுடைய மீமாரத்தனம் கிழித்த முருககேட வுருடைய திருக்கோயிலின் முன்னே, - மணியின இழைத்த கேதனத்த இளமயில் - இரத்தினமழுத்திய கொழிக்கெனமுதிய விளமயில் களானவை, - அகவல் ஓடுஇயையும் - ஆடுதலை நிகர்க்கும். எ-று. (௩௮)

இளகுதாமுகிற்சந்தனப்பொதும்பெரவவிடமும்
வளகுமேய்ந்தசெவகன்கொளுமான்மதொழுக்குங்
குளகுதேரியவருடைமான்சூப்புதமடுக்கத்
தளகுதென்பாட்டிரட்டுமாலகைதொறுங்குரால்கள்.

(இ—ள்.) மதம் ஒழுக்கும் மான் - மதத்தைச் சொரியும் யானைகளானவை, - இளகுதாம் அகில் சந்தனப் பொதுமயர் எவ்விடமும் - தழைத்தல் பொருதிய காழ்புடைய அகிலமரச் சோலை சந்தனமரச் சோலையாகிய எவ்விடத்தும், - வளகுமேயநது செவகம் கொளும் - வளகுமேய்ந்து தயிலிடமடையும், - வருடைமான் குளகுதேரியகுப்பும் - வரையாடுகள் உணவைத்தேடும் படி குதிக்கும், - அடுக்கத்த அனைதொறும் - பக்கமையின் அனைத் தொறும், - குரால்கள் அனகெனாடு பாட்டு இரட்டும் - கோட்டான்கள் தம் பெடைகளோடும் பாட்டுக்களை இரட்டித்தும்பாடும். எ-று.

இரண்டும் ஒத்துப்பாடுதலால் இரட்டுமென்றார். காழ் - வயிரம். பொதுப்புர் அடுதற்குங் கூட்டப்பட்டது. அகிலையுடைய சந்தனச்சோலையெனப் பன்னமயந்தியவ முகன்க்கி உரைக்கிறமாம். வளகு - இவ்வுரைப்பும்: அது. "புணர்நிலை வளகின் குளகமர்க்கண்ட வயங்கெழில்யான்ப்பயமல்களே" என்னவ் * சேலிப்பாட்டிமை நான்

திருநாட்டுப்பலம்

நீர், மான், கிலங்கின் பொதுப்பயராதலால் யானைக்குமாயிற்று. அது “வருடைமான் குழவியவனடிநாடனை” என்பதனாலுமறிக, இந்துலாகிரியரும் - வருடைமான் என இச்செய்யுளின் உதிரியது உங் காண்க, சேவகங்கொளுமான் - யானை. யானைமதமொழுக்கும் என முழிக. (நக)

வணங்குதண்ணிடைமாதரார்வனமுடைநோட்டோ
டணங்குபோர்செயவனைநதனபோலதற்சரிக்கோ
முணங்குவேலிக்குமுறிச்சியெங்கணமினிதெழுந்த
சணங்கொள்வன்கேட்டுறங்குவகனிப்பொழிற்கின்னை.

(இ—ள்.) வணங்கும் துண் இடை மாதரார் வணம் முடைகோட்டோடு - வளை நனற நண்ணிய இடைபையுடைய கொடிச்சிமாருடைய அழகுபொருதிய முடைகோட்டுளோடு, அணங்கு போர்செய வனைநதனபோல் - வருத்தமுண்டாசரும் டோளரசு செய்ய வளைநதார்போல, - அடல் கரிக்கோடு இணங்கு வேலிக்கு - வலிய மாணைக கொடுகள் ஆத்த வேலியாகச்சூழ்ந்த, - முறிச்சி எங்கணம் - அச்சிற்றரெவலிடத்தம், - இனிது எழுந்த கணம் கொள் வன்கை கேட்டு - இனிதாக எழுந்த கூட்டங்கொண்ட உலகைப்பாட்டைக்கேட்டு, - கனிப் பொழிற கிளை உறங்குவ - கனிகளடொருதிய சோலையிடத்தள்ள கிளிகள் உறங்குவன. எ-து.

உலங்கைப்பாட்டினிமை அலரினைப்பொருளியு மயக்கினதென்பார கணநொள்
வள்கைக்கேட்டுறங்குவகனிப்பொழிற்கின்னையெனரா. (ச0)

உடுக்கவொள்ளினர்த்தழைபலகொய்துமூழ்கின்கண
மடுக்கும்புள்ளெறிகவண்கலால்வார்பனைபொதிர்தது
மிடுக்கணைபுரிமாதரையிற்செறிப்பாமென்
றடுக்கல்வேங்கைகளையகைத்தெனவலநூழ்க்கும்.

(இ—ள்.) அயக்கல் வேங்கைகள் - அக்குறிஞ்சிகிலத்துள்ள வேங்கைமரங்களானவை, - ஒன்று இணாத் தழை பல உடுக்கக் கொய்தம் - ஒன்றிய கொத்துக்களைபுடைய தழைகள் பலவறறை யடுக்கக் கொய்தலாலும், - ஊழ் தினைகள் மடுக்கும் புள எறிகவண்கலால் வார்பனை பொதிர்த்தம் - மூதிர்த்த தினைகையுணனும் புட்கையெறிந்து தர்த்தம் உவண்கல்லினால் நெடிய கொம்பர்களைக் காயப்படுத்தி முறித்தல்லாம், - இடுக்கணை புரிமாதரை - எப்பொழுதும் - தயரத்தைச்செய்யும் இமமங்கையரை, - இல செறிப்பாம் என்று - இல்லின்கட் செறிப்போமென்று கருதி, - எரி அகைது என - நெருப்பை அறத்தவிட்டார்போல, - அலர் ஊழ்க்கும் - பூவைச்சொரியும். எ-து.

வகாரத் தேற்றம், வேங்கை பூக்குங்காலம், தினை பூப்பிடுங்காலமாதலின் இரசெறிப்பாமென்று அலநூழ்க்குமென்றார் அது “துன்றுமேன்கள்கினைநதன்கனிநொருசொற” என்பதனாலுமறிக, இது தற்குறிப்பேற்றம். (சக)

உருமினூர்த்தடன்றெதொறுமுணவையோடும்பல்
பெருகுதழுந்முழில்லவலிப்பொருச்செனவெழுந்தங்
கருகுதினவொள்வீயினர்வேங்கையையகைரு
மருவுவெஞ்செழுண்டுமிறுத்தநியார்போல்.

நன்னிகைப்பீழாணம் மூலமும் உரைப்பீழம்.

(இ—அ.) உப்பம் - யானைகளின்வை, உருமின ஆர்த்த உடந்து எதிரா - இடி போலார்த்தம் கிணத்த எதிர்த்து, எழும் உருவையோடு - உலிப்புலிபுடனே, - டொருதமுன் தொழில் கணவலில் - போரெய்த கணவுதொழில் கணவிறகாணலால், - சீபாருடனே எழுத்து - கருதியில் விழித்தெழுத்து, - அருகு அருகு நிறை ஒளவிலுள்ள வேலாகைய - அலிபுடத்துத தன்னருகே நிறை வொளவியு கொத்துக்களை யுடைய வேறணுமரத்தை, - மருவு வெஞ்சினம் மூண்டுழி உருத்து அறியார்போல அலைமும் - தம்மிடத்துப்பொருத்தம் கொடிய கோபம் மூண்டவிடத்து இரத்தினனதெனப் பருத்தறியாத நினைத்ததை மூடிப்பார்போல அலைதலைசெய்யும். எ-று.

கணவல் - கணவிறகாண்டல் வேலாகைய யலைத்தல் வேலாகையெனறும் பெயர் நனைவாலும் இடையே உடன புள்ளிடோறை பூக்களாலுமெனக். இது சொல்வாரி தாக்கெனவருத்தமொடு செவ்வரைமருகிறதருகமடாணைவிறகுருவியத்தமன தந்தாகலிந்தமெனவெரிபுட்புதவதாக்கமலரீதவேலாகைய உதவெனவுணரீததானார் கலமுருகி' எனத்தருவமுனாக மயக்கவணர்.

வாயவதாங்கியொருவினைவலவிரைத்தனோ
வாயவதாக்கிராகருவானபுருத்திப்பார்போல,
காயவதாங்கியதிரத்தினாகத்தமுததரயிடத்து
வீவதாக்கிபுணருதுபோதவயிளவேருகை.

(இ—எ.) இளவேருகை - இளமை பொருந்திய புல்களானவை, - அனனோ - ஐயோ, - வாயவது ஆகிய பொருளின - தமக்கு வாயப்பதாங்கிய பொருளை, - ஆக (கொண்ட புருத்து - வளர்த்துக்கொண்டவான புருத்து, - ஆயவது ஆய்கலா வலவிறைத்து மிழப்பார்போல - ஆராய வேண்டியபுதுற ஆராயாது அத்தொகைமரக் அழிப்பவா னபோல, - காயவது ஆகிய திறத்தினால் - கொலவதாங்கிய திறமொன்றனை நீண்டதலால், - கதமுததரய - வேகக்கொண்டு பாய்ந்தது, - இடத்து வீவது ஆகிக் - இடப்பதத்தது இடப்பதாக்கி, - உணருது போதவ - அவ விறைச்சியை யுணருது போவன எ-று.

தமக்குக் கிடைத்தபொருளை வளர்த்துக்கொள்வான புருது என்றவுவனம் அந்நினை கொன்றேயன்றி யதனை வளர்த்துமலித்ததை ஆராயாது அழித்தமைப்போல, புல்களும் கலக்கிறையெனக் கொடுவொன்றையே நினைத்ததனை இன்னபக்கத்த விழந்தா துணை வாம் என்ற கருதாமையானவே இவவுவனமயார்போர்த பொருளெனக் அனனோ இரக்ககுறிப்பு, வாயப்பது - வாயவது எனவறிற்றது.

குருவியோபுத்தகவணகொருவினத்தினுலினத்தோ
மேருவாசெய்யுக்கணவசம்பினநிதத்து
யமுமலர்ப்புதமருககிவிழாதினைவாமானையா
கொருவெருடகிடாசெய்வையமருகணத்தருகொலு.

(இ—இ.) இவ்வா - அந்நினைத்து மனமையு, - குருவினத்தோ - தம் கவன கலால் - கிணத்தவாலும் குருவினத்த தூர்த்தம் திம்ருகையகவணவ ஏற்புதில் விருப்பத்தால் ஆகிக் குருக் இனத்தோடு குருத்து - அழகிய ஆகிரிப்பாதுவாக்கினை

கூண்டோடு சிறைந்து, — உக்கன அசுமபின நிலத்து, — சொரிந்தகிடககும் வருக்குநில
தில்—மரு மலர்ப்பதம் வருகதி வீழ்ந்து இளைவா—வாசனைபொருந்தா தாமசைமலா
போலும் அடிகள் வருக்குதலால் வீழ்ந்து வருகுவா, — ஒருபொருட்கு இடர் செய்யின்—
ஒருபொருட்கு (முந்தணத்தத்) தயாசெய்யின், — அவை—அத்துயா, — மறுகணத்து உரு
கொல் — பிற்கணத்து ஆம்மையடையாதொழியுமோ ஒழியாது. எ-று.

உக்கன அசுமபின என்பன பெயரெச்சமுற்று. மறுகணம் எனபதனால் மூலகண
பென்பது வருவிக்கப்பட்டது. அது “பிறாக்கின்றமுற்பகற்செய்யிறமக்கின்றபிறபகற்
முடிவரும்” என்பதனாலாக. இது வேறறப்பொருளையபு என்னுமணி. (சச)

ஆழந்தநீரலகாதிக்களளித்திடப்படுவ
வாய்சதமாமணியாதியவயினறொறுமிற்றைவ
தாழ்ந்தவாழினுமரியவேலுயாந்தவாயத்தையும்
வீழ்ந்தவாயினுமெளியவேலுயாந்தவாய்விடுமே.

(இ—ள்.) அளித்திடப்படுவ — (அநிலத்து வாழ்வோராம்) போற்றப்படுவன, —
ஆழந்த நீர் அலகு ஆகிகள் — ஆழமாகிய கடலினினதும் எடுக்கப்பட்ட கவமுழுதலியன
வாம், — வயின்னதொறும் இறைவ வாய்ந்த மாமணி ஆகிய — இங்கடோறும் (இசைகிப
படாமல்) தங்குவன சிறந்த மாணிக்கமுதலியனவாம், — தாழ்ந்த ஆயினும் அரியவேல்
யாந்த ஆய் தகையும் — தாழ்ந்தபொருள்களாயினும் கிடைத்தற்கரியனவாயின் உயர்ந்த
யாய்ப் பெருமையடையும், — வீழ்ந்த ஆயினும் எளியவேல் தாழ்ந்த ஆய்விடும் — விரு
புத்தக பொருள்களாயினும் கிடைத்தற்கெளியனவாயின் தாழ்ந்தனவாய் (எளிமை)
யடையும். எ-று.

ஏதாரம் - தேற்றம். இதுவும் மேலையணி.

(சாந)

கொழுவிடைக்கைவிராவியபலிக்குறைநிரப்பி
வழுவிடல்பிரப்பிரிவெறியாட்டயாமனறத்
தொழுதபல்பவோதையுமுரவுவெள்ளருவி
வழுமெனோதையுமெழுக்கலவியினுமவியா.

(இ—ள்.) கொழு விடைக் கை விராவிடி — கொழுததடைகை, திரவசலாத, —
பலிக்குறை நிரப்பி — பலிக்குறைகளை நிரப்பி, — வழு இல் பல பிரப்பிரி — குறையிலலாத
பல பெருண்டுகைகளையும் படைத்து, — வெறியாட்டு அயா மனறதது — வெறியாட்
புச்செய்யுங் களங்கனில், — பல்லியத்து ஒருகு ஒகையும் — வாததியங்கனினினை நெழு
மோதையும், — உரவு வெள் அருவி இழுமென் ஓதையும் — பரக்கினத வெள்ளிய அருவி
யின் இழுமென்னுமோதையும், — எழு கடல் அலியினும் அலியா — ஏழுக்கல்களினது
ஒலியடங்கினும் அ-தகாவாம். எ-று.

விடை கடாவென்பது “மாந்தாட்கொழுவிடைக்குருதிக்கொ” என்றது திருமுரு
காற்றப்படை உதையானுமுணாக. உதிரங்கலாதபலிக்குறைகளை தாமசைமலந்த வெள
ளிகு பவிக்குறையெனினும் சிறுபலிபெனினும் பொருந்தும். அருவியும் — அந்நி
லத்திருவிய தொண்டகம். இழுமெனோத — அருகணகை. (சச)

தணிகைப்புராணம் மூலமும் உரையும்.

தேனுஞ்செந்தினையிழைஞ்ஞகைக்கனிபு
மூனூந்துய்ப்பனவுப்பனமரவுரிதழைகள்
வானுந்தோய்குணையாமெனவிவரையிருப்ப
வேனஞ்சூழ்ந்தருள்வர்க்கொருநல்குரவின்நே.

(இ—ள்.) துய்ப்பன புசிச்சப்படுவன, தேனும் செந்தினை இடிகளும் தீம்
சுவைக்கனியும் ஊனும் - தேனும் செந்தினைமாவும் மதுரச்சுவையையுடைய கனிசுநுந்
தசைகளும், - உடுப்பன மரவுரி தழைகள் - உடுக்கப்படுவன மரவுரிய மிகைகளும்,
ஆடுவ வானும் தேய்குணை - முழுக்கப்படுவன வானினுள்ளாரும் முழுக்குஞ் சுவைகளா
ம், - இருப்ப மணிவரை - இருக்கப்படுவன அழகிய மலைகளாம், - (ஆதலால்) எனம்
சூழ்ந்த குண்டுவர்க்கு - பன்றிகளஞ்சூழ்ந்த அக்குறிஞ்சுநிலத்தறைவார்க்கு, - ஒரு நல்கு
ரவு இன்று ஒருவதமையுமின்றும். எ-து.

வானும் என்னுமும்மை உயர்வுசிறப்போடெச்சம். நல்குரவு எனனும் முற்றம்மை
தொக்கது. ஏனெனிலத்தோர்போலப் பொருள்கொண்டு தேவனவின்மையின் ஒருநல்
குரவின்மென்றார். (சஅ)

அன்பினைந்திணைக்களவலார்களவொன் துமறியா
ரின்பமாண்பிரிவினைவலாஸனவொன் துமெய்தார்
துன்பமோட்டுவாய்ப்பொய்யலாற்பொய்யொன் துஞ்சொல்லார்
முன்புமாதவப்பயத்தினாலவன்முயக்கமர்வார்.

(இ—ள்.) முன்பு மாதவப் பயத்தினால் அவன் முயக்கு அமர்வார் - முன்புசெ
ப்த பெரிய தவப்பயனால் அவ்விடத்தறைநிலை விரும்புவோர், - தன்பினைந்திணைக்களவு
அலால் களவு ஒன்றும் அறியார் - அன்பினைந்திணையென்னும் முதலையுடைய (அகப்பொ
ருணாவின் உதும்) களவொழுக்கமேயன்றி வேறோ களவுமறியார், - இன்பமாண்பு பிரிவு
இணைவு அலால் இணைவு ஒன்றும் எய்தார் - இன்பத்தை மாட்சிப்படுத்தும் (பொருள்வலி
ந்) பிரிவுமுதலிய பிரிவாகாதும் வருத்தமன்றி வேறு வருத்தமொன்று மடையார், - து
ன்பம் ஒட்டுவாய்ப் பொய் அலால் பொய் ஒன்றும் சொல்லார் - புலவித்தன்பத்தை நீ
சும் வாயினாகிய பொய்யேயன்றி வேறொருபொய்யும் சொல்லார். எ-து.

இன்பமாண்பிரிவு இணைவு என்பதற்கு இன்பத்தை மாட்சிப்படுத்தும் புலவியாலா
கும் வருத்தமென்றுரைப்பாருமுளர். இது ஒழிப்பென்னுமணி. (சஅ)

உயங்குறவரலதன்புருவென்துண்மையினுன்
முயங்குவாரைமுன்றுயர்செய்தன்முறைதெரித்தாங்கு
வயங்குலாவிபமாரவேள்பெழியாய்மலர்ந்த
தயங்குதேமலரசேதும்பெழியதகுறிஞ்சி.

(இ—ள்.) - அக்குறிஞ்சிநிலமானது, - உயங்குவார அலது ஊனு உரு
என்பது உணவு, - முயங்குதமுதபவரேயன்றிப் பிறர் இன்பமுறாநிலை (ஆன்றோர்)
உதவது உயர்வு, - வயங்குலாவி - முயங்குவாரை - புணர்வவர்களை, - முன் தயர்
செய்தல், - தயங்குதேமலரசேதும் - முன் தயருவவித்தல் முன்னையத் தெரிவித்தற்போ

பாடியாகியவர்த, —தயங்கு தேமலர் அசோகங்கள் தழியது — விளங்குகின்ற தேன் பொருந்திய மலர்களை யுடைய அசோகமரங்களைப் பொருந்தியது. எ-று.

மூன்றுயர்செய்தல் “அனைத்துணர்வும்போக்குமசோகம்” என்பதனால்த, வருந் துவோரல்தின்புறரெனவே வருந்துவோர் இன்புறவரென்பது பெற்றும். உயங்குவா ரல்தின்புறரென்பதை “துன்பமுற்றவாக்கலால்பம்பில்லை” என்னுஞ் சிந்தாமணியானு முணர்க. (சக)

பகைத்துடிப்படுப்பலர்பகைகசட்பாய்கலை
புகைக்குமச்செய்கையாலுவப்பச்செய்வபோன்
மிகைத்திறற்குமிக்குவிழாவெடுத்தொ
துகைத்திறுபதொகுமுரப்புச்சூழலே.

(இ—ள்.) தொக்கும் முரப்புச் சூழல் — பாலைநிலமானது, —பகைத்துடிப் படுப்பலர்பகைத்துடிபுன்னும் பறையை அடிப்பலா, —பகைக்கட்பாய்கலை — பகையாகிய எண்ணையுடைய பாய்கின்ற கலையை, —உகைக்கும் அச்செய்கையால் — செலுத்தித் தம க்கு வென்றித்திருந்தன்மையினால், —உவப்பச் செய்தல்போல் — (தாமும்) அவனை மகிழ்வி த்தல் செய்வதுபோல, —மிகைத் திறல் குமரிசுரு — மிக்க வீரத்தையுடைய தூக்கைக் கு, —விழா எடுத்து — திருவிழாச்செய்து, —அனா துகைத்திறுப்பது — தயரத்தைக் கெடுத்திறுப்பது. எ-று.

இதாவன்றி, பகைத்துடிப்படுப்பலர்பகைக்கண் — பகைத்துடியை அடிக்கும் அந்நிலத் தோர்க்குப் பகையாயினுரிடத்து-பாய்கலை உகைக்கும் அச்செய்கையால்-பாய்கலையைச் செலுத்தி வென்றித்திருந்தன்மையினாலென உரைத்தலுமொன்று. பாலைநிலமானது தூர்க் கைக்கு விழாவெடுத்தலினால் துக்கம்நீங்கியிருப்பதென்க. பகைத்துடி - பாலைப்பகை; ப கைக்கண் அடிக்கும்பறையாதலின் இவ்வாறுகூறினார். தொகுதல் - கூடுதல். முரம்பு - பரலித்தயர்ந்தநிலம். சூழல் - இடம். (சு)

வரையுறைகடவுளாமனைநீங்குதற்
கருமையினடுத்தமையறையுஞ்சண்டுகை
கிரியினுக்கிரிப்புறக்கெழீஇயுகானினும்
பெரிதாமாம்பாலைம்பிராட்டியாயதே.

(இ—ள். சண்டுகை — தூக்கையானவள், —கிரியினும் கிரிப்புறம் கெழீஇய கா னினும் பெரிதும் ஆம் — குறிஞ்சிநிலத்தினும் அதற்குப்புறமாகிய முல்லைநிலத்தினும் பெ ரிதும் உளதாகின்ற, —பாலைம்பிராட்டி ஆயது — பாலைநிலத்திற் கதிதேவதையாயிருந்த தன்மை, —வரைஉறை கடவுள் ஆம்மனை — மலையில் வாசஞ்செய்யுந்தெய்வமாகிய தன் மனை (குறிஞ்சிநிலத்தெய்வமென்றபடி), —நீங்குதற்கு அருமையின் — நீங்கியிருத்தலிய லாமையால், —அடுத்தமை அறையும் — அடுத்திருத்தலை அறிவிக்கும். எ-று.

பாலைபெனவொருநிலமில்லையென்பார் கிரியினும் கிரிப்புறம் கெழீஇயகானினும்பெ ரிதாமாம்பாலை என்றார். அறையுமென்றது தாற்பரியப்பொருள். இதனால் முல்லை யுக் குறிஞ்சியுந்நிற்ப பாலைபானதன்றிப் பாலைக்குநிலமின்மைபெறப்பட்டது “அது முல் லையுக்குறிஞ்சியும் அருமையின்றிநிற்ப நல்லயர்புறிந்த நெடுஞ்சுயருதத்தப் பாலை யென்பதோர் படிவக்கொள்ளும்” என்னுஞ்சிலப்பதிகாரச்செய்யுளானுணர்க. (சு)

தண்ணை புராணம் மூலமும் உரையும்.

தூதுணம்பறவைகடி துண்டோவறத்
காதலந்துணையொடுகழுமிப்புல்லுவ
வேதுணவுண்ணினுமெவர்க்கும்வேள்கனை
தீர்திறமரிதேனதெளிப்போன்றன.

(இ—ள்.) தூதுணம் பறவைகள் - புறப்பறவைகளானவை, — தூது உண்டு - பரு
க்கிதக் கற்களைபுண்டு, — ஒஹ காதல் அம் துணையொடு கழுமி புல்லுவ - நீங்குதலின்
விருப்பமடைந்த அழகிய பெடைகளோடு மயங்கிப்புணர்வன, — வேள்கனை - காழநோயு
னது, — எவர்க்கும் - யாவர்க்காவிலும், — ஏது உணவு உண்ணினும் - எவ்வுணவு புதிக்கினும்,
தீர்திறம் அரிது என - நீங்குந் திறம் அரியதென்று, — தெளிப்போன்றன - தெளிவி
புண்போன்றிருந்தன. எ—து.

வேள்கனை - ஆடுபெயர். காழநோய்க்கேதுவாகாத கற்களைஉண்டும் புறப்பறவை
கள் தம்பெடையோடொழிவின்றிச் சேர்வனவாதலால் காழநோய்க்கு அன்னந் கா
ண்டல்லவெனத் தெளிவித்தவாறு.

எயிற்றியரிள முலையினையவெண்ணுபு
வெயிற்றிலைமாதவம்வினைத்தவழிவன
பயிற்றியதெனநிறம்பரந்த மெல்லிதழ்
குயிற்றியதென முகைத்தலந்தகோங்கமே.

(இ—ள்.) கோங்கம் - கோங்கமரங்கள், — எயிற்றியர் இளம் முலை இனைய என்
னுபு - எயின்பெண்களுடைய இளமையாகிய முலைகளை நிரகர்க்கும்படிபெண்ணி, — வெ
யில் தலைமாதவம் வினைத்தல் - வெயிலினிடத்துப் பெருந்தவஞ்செய்தலை, — வீழ்வன பயி
ற்றியது என - விரும்பின வாசிக்கெய்தல்போல, — நிறம்பரந்த மெல்லிதழ் குயிற்றியது
என முகைத்த - நிறம்பரந்த மெல்லிய விதழ்களைப்பதித்து வைத்தாற்போல முகைகளை
ண்டு, — அலர்ந்த - மலர்ந்திருந்தன. எ—து.

வீழ்வன வினையெச்சமுற்ற. பயிலுதல் பயிற்றுதலென விரைப்பட்டது. வீழ
வன வென்பதனை முற்றுகிறிதர்ப்பனவென்று கோடலுமொன்று. இதில்புலப்பய
ன்றற்குறிப்பென்னு மணி.

குரவலர்ப்பாவைபெற்றெடுபுகோழரை
மரவம்வெள்ளணியினுல்வயக்கமானுவ
விரவலர்அற்றுவுவோரிப்பாடலம்
பரவிசைபகர்வனபறவைக்கோகிலம்.

(இ—ள்.) குரவு அலர்ப்பாவை பெற்று எடுப்ப - குரவமரம் அலராகியபாவையை
ப்பெற்றுஎடுப்பன, — கோழ் அரை மரவம் - வழுவுமுப்பாகிய அரையையுடைய வெண்
கடம்புகள், — இவள் அணியினுல் வயக்கம் மானுவ - வெள்ளணியினுடே விளக்கத்தைப்
பொருந்தவனுடையோரிப்பாடலம் - வாசனைபொருந்திய பாதிமரங்கள், — விரவு அலர்
அற்றுவு - பொருந்திய அலரைஅற்றுவுவன, — பறவைக்கோகிலம் - கோகிலப்பறவைக்
கள், — பரவிசைபகர்வன - கீழ்த்திசைபகர்வன. எ—து.

வெள்ளணியினால், என்பதை வெள்ளணியினுள்ளனக்கொண்டு வெள்ளணிநாள் விளக்கத்தைப் பொருந்துவனவெனக் கொள்ளினுமாம். வெள்ளணிநாளாவது குழந்தை பிறந்த நாளில் வெள்ளைவஸ்திரம்தரித்து வெண்மாலையும்க் கொண்டாடும் விழா. அலாநூற்றல் குழந்தைபிறந்தமையையப்பலர் அறியத்தூற்றல். (௫௪)

விரிமுகிலிடையிடையிராயமீனமுஞ்
சுரிசுமுன் முச்சியிற்றுக்குநீர் திலச்
சொரிகதிர்மணிகளூந்துணையுமென்பவே
பொரிகெழுபொருட்டரையிருப்பைபூத்தவே.

(இ—ள்.) பொரிகெழு பொருட்டு அரை இருப்பைபூத்த - பொருக்கைப்பொருந் திய பொருட்டாகிய வரையினையுடைய இருப்பைகள் பூத்திருப்பன,—விரி முகிலிடையிடையிராயமீனமும் - விரிந்த முகிலினிடையிடையே பொருந்திய நட்சத்திரங்களை யும்,—சுரிசுமுன் முச்சியில தூக்கும் - சுரிதகமயிர்முடியிற் றூக்கப்பட்ட,—சொரிகதிர் நித்தில மணியும் - சொரிகின்ற கிரணத்தையுடைய முத்துமணிகளையும்,—தூணையும் ஒக்கும். எ—று.

என்ப, ஏ அசை. பொருட்டுக்குமிழ்ப்பு முச்சி ஆகுபெயர், இது உவமையணி. (௫௫)

நிகழ்தரு நால்வகை நிலனுமெல்லையாத்
திகழ்தரு பாலையந்திணைக்கங்கேற்புற
விகழ்தருஞ் சுரத்தவரெய்துபோகமும்
புகழ்தரு நானிலத்தவர்தம்போகமே.

(இ—ள்.) நால்வகை நிகழ்தரும் நிலனும் எல்லையா—நால்வகையென்று சொல்லப் படும் நிலங்களுந்தனக்கெல்லையாக,—திகழ்தருபாலேத் திணைக்கு ஏற்புற—விளங்குகின்ற பூலேத்திணைக்கு ஏற்கும்படி,—இகழ்தரும் சுரத்தவர் அங்கு எய்து போகமும்—இகழப் பட்ட பாலுநிலமாக்கள் அங்கடையும் போகங்கமும்,—புகழ்தரும் நால்நிலத்தவர் போ கம்—புகழப்படும் அந்நால்வகைநிலங்களினுமுறையோர் அடையப்படும் போகமேயாம். எ—று.

அழ்மும் தம்மும் சாரியை. நிகழ்த்தல். நிகழ்தலென இடைநுறைந்தது. பாலேக் குசிலமில்லாமை “நடுவு நிலைத்தினையே” என்னுஞ்சூத்திரமுதலியவற்றுணர்க. இகழ்தரும் சுரத்தவரன்றதும் இக்கருத்தோக்கியும் ஆற்றறுத்தன்முதலிய விழிதொழில்க ளை நோக்கியுமென்க. தத்தமக்குநிலமுண்மையானும் இதுபோற் பாவத்தொழில் இன் மையானும் ஏனைநிலங்களைப்புகழ்தருநானிலமென்றதெனவறிக. (௫௬)

உடங்குசெல்பவர்க்கிடையுறென்றின்றியே
யடங்கரும்பெருமகிழ்வாக்கிமாதரை
விடங்களினிரீஇயவாரசெலவமுங்குமா
தொடங்கலினுதவிவிற் சுரமொப்பில்லையே.

(இ—ள்.) உடங்குசெல்பவர்க்கு உணர்ச்செல்பவராகிய மகளீர்க்கு,—இடையுட னுந்து இன்பமும் பூதங்களொன்றும் இன்றாக,—அடங்க அரும் பெருமகிழவு ஆக்கி அடங்குகரிய விடம் மகிழ்ச்சியையுண்டாக்கி,—மாதரை இடங்களின் இரீஇயவர் செ

அழுங்குமா தொடங்கலின் - பெண்களையவ்வவ்விடங்களில் இருக்கச் செய்ததனும் காணையருடைய செல்வை அழுங்குவிக்கும்படி செய்தவினாலு, - உதவியில் - உதவிசெய்தற்கண், சுரம் ஒப்பு இல்லை - அப்பாலைநிலத்திற்கொப்பாகவேறென்றில்லை. எ -று.

ஒன்றும் என்னும்மைதொக்கது. இடைபூறிலவாகச் செய்தல் விருந்தவிலக்கில் இடைச்சுரத்துக்கண்டோர் புகழ்தன்முதலியவற்றாலுணர்க. இன்றி என்னுஞ்செய்தெனச்சம் செய்வென்னெச்சமாகப்பட்டது. (௫௭)

பிரிந்தவர் பசலையம்பெரிய போர்வையுட்
திருந்துவென்னதன்செய்கைதோற்றியாங்
கரநதைசெய்தன்கணையாகப்பூத்தமா
மரந்தழியதுகலம்வளாயபாலையே.

(இ-ள்.) நலம்வளாயபாலே - நன்மைபொருந்திய பாலேநலமானது, - பிரிந்தவர் பசலையம் பெரியபோர்வையுள் திருந்துவர்என்ன - காதுலரைப்பிரிந்தமகளிர் பசலையாகிய பெரியபோர்வையுள்ளே திருத்தமுறுவரென்று, - தன் செய்கை தோற்றி ஆங்கு - தன்செய்கையைக் காட்டியதுபோல, - அரநதைசெய்தன்கணை ஆகப்பூத்த - தன்புத்தைச்செய்யும் மன்மதபாணமாகப்பூத்த, - மாமரம் தழியுது - மாமரங்களைத்தழுவப்பெற்றது. எ -று.

வளவியவென்னும்பெயரெச்சம் வளாயவென விகாரமாயிற்று. செய்கையாலென்னும் வினையெச்சவிருதி தொக்கது பசலையம் பெரிய போர்வையுள் திருந்துவரென்றதனாலும் ஆகப்பூத்தஎன்றமையாலும் வெள்ளிடையின்றிப்பூத்தனவாம். போர்வைபுட்டிருந்துதல் அதுவாய்த்தோன்றல். (௫௮)

வேறு

ஆக்கங்கருதித்தனைநீங்கவன்னோர்இளந்த
வாக்கின்படிமங்கையராருயிர்வாழ்ந்திருக்கை
காக்குந்தொழிலென்றுபுரக்குமக்கண்ணற்கன்பு
பூக்குஞ்செய்வாற்பொலிவுள்ளதுபூத்தகானம்.

(இ-ள்) பூத்தகானம் - பூக்களைப்பிடிய முல்லைநிலம், - தனை ஆக்கம் கருதி நீங்கலைவராயினவர் பொருள்கருதிப்பிரிய, - அன்னோர்இளந்த வாக்கின்படி - அக்காதலர்செல்லும்பொழுதுஉறிய வாந்ததையின்படி, - மங்கையர் ஆருயிர் வாழ்ந்திருக்கை - பெண்கள் அரிய உயிர் வாழ்ந்திருத்தலையே, - காக்குந்தொழிலென்று - காவற்றொழிலென்று, - புரக்கும் அக்கண்ணற்கு - காக்கின்ற அவ்விஷ்ணுவுக்கு, - அன்புபூக்கும்செயலால் - அன்புமிருஞ்செயலினால், - பொலிவு உள்ளது - பொலிவையடைந்தது. எ -று.

அகரம் பண்டறிசுட்டி துணைவர் துணையெனவீறுகெட்டது. (௫௯)

ஆளிக்கொடியேந்தியதகையகற்சியாற்றான்
மூன்றாவார்வத்தணிமைக்கண்முற்றிற்றுநெரான்
காளக்குருமேனிமூராரி கல்குழ்முரம்பு
கோளுற்றகன்கொருதெய்வதமாபுகெண்கை.

(இ-ள்) காளம் குருமேனி மூராரி - கரியநிறம்பொகூர்விஷ்ணு, - கல்குழ்முரம்புகோளுற்ற காளக்கு - குறிஞ்சிநிலத்தை

திருநாட்டுப்பலம்.

தனக்கொண்ட மூல்லைநிலத்திற்கு—ஒரு தெய்வதீம ஆய கொள்கை -- அதெய்வமர
கப்பொருந்திய கொள்கையானது—ஆனிக் கொடி ஏந்திய தங்கை -- சிங்கக்கொடியையுய
ர்த்தியதங்கையாகிய தூர்க்கை—அகற்சிகூற்றான்— அகன்றிருத்தலையாற்றுவனாய்—புரூ
ற்ற ஆர்வத்து -- அவளமேற்கொண்டபற்றினால்,—அணிமைககண்முற்றிற்று ரோர் ஆம்
அணிமைக்கண்ணே வந்திருத்தலை நிகர்த்தும். எ—று.

கல்தும் மூரம்பும் ஆகுபெயர். காணத்திற்கு என்பது காணக்கு என அத்தம்இன்
ஓம் தொக்குநின்ற,கி. முற்றியது என்பது முற்றிற்று என விகாரமாயிற்று; முற்றதல்
குமுதல். (கஉ)

அங்குங்கனிமல்கியகொன்றைதணர்த்தலாந்து
பாங்கெங்ஊநிற்பதருத்திரப்பல்கணங்கள்
வீங்கும்புகழ்மால்விடைபற்றிவெள்ளிச்சிலம்பி
வேங்கும்பெருமான்முனமுய்ப்பவந்திற்தொப்பாம்.

(இ—ஓ) அங்குங்கனிமல்கியகொன்றை—அங்குமின்றகணிகள் நிறைந்தகொன்றை
மரங்களானவை,—தணர்த்து அலர்ந்து -- கொத்துக்கொண்டமலர்ந்து,—பாங்குஎங்கு
ம் நிற்பது -- பக்கங்கொவ்விடத்தும் நிற்குந்தன்மையானது,—உருத்திரபல்கணங்கள்
உருத்திரராகிய பலகணத்தவர்கள்,—வீங்கும் புகழ்மால்விடைபற்றி -- மிக்கபுகழையுடை
பற்றிமுலாகிய இடபத்தைப்பிடித்து,—வெள்ளிச்சிலம்பின் ஒங்கும் பெருமான்முனம்
உய்ப்ப -- கயிலைக்கிரியையுயர்ச்சியோடுநிறைந்தருளும் சிவபிரானது திருநுன்னரேகொண்
டுபோய்விடுத்தாகை,—வந்தாற்றது ஒப்பாம் -- வந்துசொந்திருத்தலை நிகர்த்தும். எ—று.

பழங்கனும் வழுவாற்சடைக்குவமைபாதலின் அங்குங்கனிமல்கிய கொன்றையென்
றும் திருவடையாளமலையாதலின் அதனேவேறுபிரித்து தணர்த்தலாந்து பாங்கெங்ஊ
ம் நிற்பதென்றும், திருமால் மூல்லைநிலத்திற்குதிதேவதையாதலின் ஆனடுறைவாரென்ஊ
ந்தணிவுபற்றி வந்தாரென்பார், மால்விடைபற்றி உய்ப்பவந்திற்தொப்பாம் என்றங்
கூறினார். பழங்கள் நிறத்தால் விஷ்ணுவுக்கும் பூக்கள் நிறத்தாறுருத்திரருக்குமொப்
பாமென்றுரைப்பாருமூர். (கக)

விலகாவிறம்மாலிற்தோர் விளையாடலாற்றும்
பலமாயவுருக்கொடு நின்றொளிப்பான்மைபோலா
மலராளிதைகொன்றை யலங்கியருழலெல்லாம்
புலராமதாமாமலர் பூவைகள் பூத்தகாட்சி

(ஊ—ள்) அலரால் நிறைகொன்றை அலங்கியருழலெல்லாம்--பூக்களானிறைந்த
கொன்றைமரங்கள் விளங்கி நிற்குமிடங்களினெல்லாம்,—புலரா மதாமாலர் பூவைகள்
பூத்தகாட்சி -- புலராத தேன்பொருந்திய மலரைக் காயாமரங்கள் பூத்திருக்கும்தோற்ற
மானது,—விலகாவிறம்மால் -- நீங்காத வலிமைபொருந்திய திருமால்,—அறிந்து -- அவர்
வரவையறிந்து,—ஒர்விளையாடல் ஆற்றல் -- ஒருவிளையாட்டுமுறைமையால்,—பலமாய
உருக்கொடுநின்ற ஒளிப்பான்மைபோலாம் -- புலவாகிய மாயவடிவைக்கொண்டு நின்று
விளங்குநன்மைபோலாரும். எ—று.

விலகாவென்பதற்கு விலகினையொள்ளுகும் டொருதும்.

தணிகைப்புராணம் மூலமும் உரையும்.

இருந்தைக்குவமொத்தனபூஷகரீன்கோபந
நிருந்தந்தழலொத்தனகொன்றைகள்செம்பொனெத்த
பெருந்நாட்குவையொத்தனபூத்தபிடாமரங்கள்
பொருந்தேர்முகிலொத்ததுபொற்றெழில்வல்லகொல்லன்

(இ—ள்.) பூவைகள் இருந்தைக்குலம் ஒத்தன — காயாமரங்கள் கரித்திரையொத்தன.—என்கோபம் நிருந்தந்தழலொத்தன — நெருங்கிய இந்நிரகோபங்கள் நிருத்தமானெருப்பையொத்தன,—கொன்றைகள் சேம்பொன் ஒத்த — கெரன்மைமலர்கள் செம்பொன்னையொத்தன,—பூத்தபிடாமரங்கள் பெருந்நாட்குவையொத்தன — பூத்திருக்கும்பிடவமரங்கள் நெருங்கிய பொற்றாள் குவாலைக்கரத்தன,—ஏர் பொருதம்முகில்.—ஆம் குபொருந்திய முகிலானது,—பொன்றொழில்வல்லகொல்லன் ஒத்தது — பொன்றொழிலிலே வல்லதட்டாணிகாத்தது. எ—று.

பூவை, கொன்றை ஆகுபெயர்.

(சுந)

விரிகாண்மலர்வாச துகாச்சிவிழைந்ததத்
மூரிகாசியொன்றாலமையாதலப்பற்றநாசி
பரியாவமையோரவணிற்ருமப்பண்புதோற்றம்
வரிபாடனிவீழ்மண்குமிழ் பூத்தமாண்பு.

(இ—ள்.) வரிபாடி அவிவீழ்மணிக்குமிழ்பூத்தமாண்பு — இசைப்பாட்டைப்பாடும் வண்டிகள் வீழ்கின்ற அழகிய குமிழுமரம் அலர்ந்திருக்கும் மாட்சிமையானது,—இமையோர் — தேவர்கள்,—விரிகாண் மலர் வாசதுகர்ச்சி விழைந்து — விரிந்த மூலைகிலத்துள்ள மலர்க்குடைய பரிமளத்தை அதுபவித்தலை விரும்பி,—தத்தம் உரி நாசி ஒன்றால் அமையாது — தத்தமக்குரிய ஒவ்வொர் மூக்கினால் (அவ்வாசதுகர்ச்சி) அமையாமல்,—உலம்பு அற்ற நாசி பரியா — எண்ணிறந்த மூக்கைத்தரித்து—அவன் நிற்கும் அப்பண்பு தோற்றம் — அவ்விடத்துநிற்கும் அப்பண்பிணக்காட்டாநின்றன. எ—று.

காண்-ஆகுபெயர். அப்பண்பு-பரித்தபண்பு. உரிய என்பது-உரியெனவிறகெட்டது. இமையோர் என்றதனால் மரங்கள் அநேகம் என்பதும் ஒன்றாலமையாதலப்பற்ற நாசிபரியாவென்றதனால் ஒவ்வொன்றிலும் பற்பலமலர்களிருத்தலும் பெறப்பட்டன. (சுச)

மாணுமலர்த்திருமாதவனாகியோ

னாகுவொனிராமுறவள்ளியையின்றவாற்றா

னாகாருமிவற்றனவேமெனநண்ணியாகுந்

தாநாகாருமிருந்துமல்கின்றனதாவுமானகள்.

(இ—ள்.) தாவும்மாண்கள் —பாய்ந்துசெல்லுகின்றமாண்கள்,—மலர்த்திருமரன்ஆக தாமரைமலரிலுறையுந் திருமாதானவன்மான்வழவாக,—மாயோன் மாதவனாகி — திருமால்சிவமுனிவராகி,—நாம் ஆனா ஒளி உற — யாங்கள் (எந்நாளும்) நீங்காப்புழையுடைய,—வள்ளியை ஈன்ற ஆற்றால் — வள்ளியாகியை ஈன்றதன்மையினால்,—நாம் நாளும் இவன் தனவேம் என — யாங்களெந்நாளும் திருமால் வீங்குவேமல்லமென்று,—எண்ணியாகு — சேர்ந்தாற்போல,—நாம் நாளும்மிருந்து உழல்கின்றன — தாங்கள் நாடோறும் மிகுதியாகத்திகிலின்றன. எ—று.

தங்குலத்துக்குப்புக்கொடுத்தமையே பிரியாமாருக்காரணமாயிற்று. ஆனமை

நிவரணம்.

(சுரு)

தனியாகியோர்க்குணங்குநாசாலவாங்க
 ணணிநாமணியார்ப்பெழுநூன்முறையாயநதேபோன்
 மணியார்ப்பெழுவெங்கணுமேய்வனமண்ணத்தோ
 பணிதேவரொருமுதுப்பிப்பயிற்றாலர்,

(இ—ள்.) மண்ணத்தோர் பணிதேவர் எலாகும்—மண்ணுலத்தோர் பணிவல்
 தேவர்களெல்லாரும்,—உறுப்பில் பயின்ற நல்லு—தம்முதுப்பின்னண்ணை வசிக்க
 பெற்ற கல்ல பசுக்களானவை,—இமையோர்க்கு தனியா உணவுண்டிரா—தேவர்கட்
 கு குறையாத நிகுதனத்தை ண்டிபெவர்களாகிய அந்தணர்,—ஆந் ண் சாலஅணிநா
 மணி ஆப்புளும்—அவ்விடத்தில் மிதுதியாக அழகியநாச்சு யுடையதா—நிபு
 பபெழுதத்தக்காரணமான,—தூவழை அயந்ததுபோல்—தூவயமுறைய
 னையாராய்ந்ததுபோல,—மணி ஆப்பு எழுவகணும் மேய்வன—முதுபபபண
 ஆப்பெழும்படி எவ்விடங்களிலும் மேயாநின்றன. எ—து.

தூவழை—பூசமுறை. மணியடித்துக்கொண்டு பூசசெய்து
 துபதியும் முதலியவற்றை யமைத்தலால், அணிநாமணியார்ப்பெழும்.
 ததேபேலென்றா; ஆவினுது. பி உடத்தேவர்கள யாரும்—
 த்திற்காண்க; இடையாளும் பின்னர்க்குறப்படும.

உழைத்தொழுவுகனிரசல்லவவக்கும்வண்ணம்
 குழலத்தெழுமினனிகையெய்யிருங்குளிர்ப்ப
 வெழுத்தறல்லவரின்புறத்தக்கதியாராகும்
 குழலற்றவன்ப்பயரூயக்களிடப்பித்தனே.

(இ—ள்.) உழைத்தொழு ஆவ்நிரா—உழைமரங்கள்பொருதிய தொழுவின்
 ள்ள பசுநிரைகள்,—சூல உவக்கும்வண்ணம்—மிசமகிழும்படி,—குழலத்த எழும் இன்
 இசை—வேய்க்குழலினின்றெழும் இனனிகையானது,—எவ்வுயிரும் குளிர்ப்ப எழ
 உறந்து—எவ்வுயிர்களுங் குளிர்ச்சியடைவெழுநின்றது,—நல்லவர் இன்பு உறந்
 து—நல்லவர்களிடமடையத் தக்கசெயல் யாதாவினும்,—டார்க்கும் சதல் அறந்
 பபயரூய—யாவர்க்கும் நீங்காத இன்பப்பயரூய,—உளிடப்பப அனதே—சுளி
 செய்வதொன்றென. எ—து.

ஓர்விழுநூய மரமுதலியனவும் அசையாபனினறவெனபார், குழலத்தெழு
 ள்னிகையெய்யுயிரும்குளிர்ப்பவெழுத்தெனறா; குழலத்தெனபது—குழலத்தென
 விகாரப்பட்டது. சதல்—முதலிதொழிற்பெயர். பசுக்களிடமடைய அகநிஷ
 தப்பிதுள்ளதேவர்கள் மகிழவர், அவர்மகிழ ஆனமரங்களமகிழவையும; ஓதல்
 ஆனிரசல்லவவக்கும்வண்ணம், குழலத்தெழுமினனிகையெய்யிருங்குளிர்ப்ப
 றித்தனும், நல்லவரின்புறத்தக்கதியாராகும்குழலற்றவன்ப்பயரூயக்களிடப்பித்த
 நே' எனவழங்குறிநீர், இதுவேறுபுப்பொருள் உட்பொருளமணி.

அன்னையுங்குநுதன்பரளித்தேவாறு
 வெழுதுயபரதொரும்குநுதன்பரளித்தேவாறு.

புல்லும்புனலுதமையூட்டுநர்பொத்பவிண்ணோர்
கொல்லும்பயமாதிபுண்பயனுக்குங்கற்றா.

(இ—ள்.) தன்ம் புல்லும் புனலும் ஊட்டுநர் பொற்பு - தமக்குப் புல்லையும் புனலையும் ஊட்டுவோர் அழகடைய,—விண்ணோர்க்கு ஒல்லும் பயம் ஆதி உணப் பயன் தேவாகட்குப் பிரீதியாகிய பால்முதலிய உணவுப்பொருளை,— உய்க்கும் கன் ஆட உதவும் கன்றையுடைய பசுக்களானவை,—அல்லும் பசுவும் கருது அன்பர் இரவும் பசுவும் தம்மைத்தியானிக்கும் 'அன்பர்கள்,—அளித்த ஏற்று - தமக்கிடம் (பு திரபுஷ்ப) முதலியவற்றை அங்ஞ்சரித்து,—வெல்லும் பரபோகம் விளைந்த அருள் டெந்து நேர்பு - (பாசத்தை) வெல்லும் பரபோகத்தை ஊட்டியருளும் இறைவனை நிகர்பன். எ—று.

தமக்கு என்பது தமம் என்றும் தம்மை உண்ணவென்பன இடைகுறைந்தும் என்பது ஆதற்றுவென விகாரப்பட்டும் நின்றன. இடைவிடாத்தியானமுடையோரென்பார் அல்லும்பசுவங்கருதன்பரென்றார். (சுஅ)

தாற்றுக்கதிர்கால்வரகம்பயிர்சாமைசொன்ன
லாற்றக்களருந்துவரைப்பயிராதிருந்தும்
தோற்றிக்களையோடினாடினமுன்றதன்நற்பு
போற்றிக்குமல்கிடபொற்பினபாடியெல்லாம்.

(இ—ள்.) பாடி எல்லாம் - மூலையில்லத்தரெல்லாம்,—தாற்றுக் கதிர்கால் வரகம்பயிர் - சூலையாகிய கதிரைக்கட்கும் வரகுபயிர்,—சாமை சொன்னல் - சாமைப்பயிர் சோழன்பயிர்,—ஆற்ற களரும் துவரைப்பயிர் ஆதி - மிக உயர்ந்துவளரும் துவரைப்பயிர் முதலியவற்றை—மூற்றும் தோற்றி—முழுதும் விதைத்த - களையோடு இனித உண்டு - உறவினரோடினாதாகவுண்டு,—இனம் மூன்றாறு தன்ற போற்றி - மூவினமும் விருத்தியடையும்படி அவைகளைக் காப்பாற்றி,—குடிமல்கிய பொற்பின - குடிசுண்ணிறந்த வழகையுடையன. எ—று.

அம் சாரியை. போற்றி நிறைந்தவெனக் கூட்டுக. மூவினம் மாடு, ஆடு, எருமை என்பன. அது "நெடுமால்சூறும்பொறைநாடென"ன்னும் அகப்பொருள்விளக்கச் சூத்திரத்தானுணர்க. தாற்றுக்கதிர் பரிசுகோல்போன்ற கதிரெனினுமாம். (சுஅ)

குளிர்மென்மொழிநேருவதென்றுகொழுஞ்சுவைப்பா
லொளிர்செந்தழுவய்த்துநாமமற்றொன்றதாக்கி
வளமங்கையர்மத்தினுடைத்தலுமாழ்கியோவென்
றளறுஞ்செயல்போற்குமிறுப்பெழுங்காலையெங்கும்.

(இ—ள்.) வளம் மங்கையர் - வளத்தையுடைய மாதர்,—கொழுஞ்சுவைப் பால் - முதிர்ந்த சுவையுடைய பாலானது,—குளிர் மென் மொழி நேருவது என்று (தமது) குளிர்ந்த மெல்லிய சொல்லை ஒப்பது என்று,—ஒளிர் செம் தழல் உய்த்த விளங்காநின்ற சிவந்த றொருபிலிட்டுக் காய்ச்சி,—உறு நாமம் மற்று ஒன்று ஆக்கி - உச்சுச்சுவைங்குடி நாமம் மேருன்றாக்கி,—மத்தின் உடைத்தலும் - மத்தினால் உடை

திருநாட்டுப்படலம்.

தற்பொழுது,—மாங்கி ஒன்று அளவும் செயல்போல் — மயங்கி ஐயோவென்றது
ருசெயல்போல்—காலை எங்கும் — உதயகாலத்தில் வீடுகொங்கும்—குமிழ ஆர்ப்பு
எழும்—குழியும் ஒலியானது எழாநிற்கும், எ-து.

நாமம் மற்றென்றாகல் தயிரென்னும் பெயராகல், அளதல் = லளவொற்றுமை
அது பகுதிப்பொருள்விகுதி. உடைந்தல் = கடைதல்.

(எ)

கார்கண்டமுலைத்துணைவாண்முகமங்கைநல்லார்

கார்கண்டிகவிழ்த்தவிழிப்புனல்கால்செய்தன்பா

தேர்கண்டிமோகைவிழிப்புனல்சேரவாரா

தூர்கண்டநெடும்பிணைசென்றினிதேநடமுன்றே.

(இ—ன்.) வார்சண்ட திணைமுலை — கர்சையணிந்த திணையாகிய முலையையும்,—
வாள் முகம் — ஒளிபொருந்தியமுகத்தைபுமுடைய, மங்கைநல்லார் = மங்கைப்பருவம்
பெண்தன்,—கார்கண்டு கவிழ்த்த விழிப் புனல் — கார்காலத்தைக் கண்டு சொரிந்த விழி
நீரானது,—கால் செய்து — கால்வாயாகி,—அன்பா தோ கண்டு உமிழ் ஓகை விழிப்பு
னல் சேர — எதலருடைய தேர்வுரவைக்கண்டு கக்குதின்ற உவகைக்கண்ணிர்தனனே
டுசேருதலினால்,—ஆறு ஆய் — ஆறுகி,—ஊர்கண்ட நெடும்பிணை சென்று — மருதநில
த்திற்பொருந்திய உழனியிற்சென்று,—இனிது ஏம்பும் — இனிதாகப் (பயிர்களைக்) காக்
கும்எ-து.

கார்கண்டு கவிழ்த்த விழிப்புனல், கார்காலத்துவரு வோமென்றகாதலர் வாராமை
யால் உளதாகிய சோக்கண்ணிர், வார்கண்டமுலையென்பது தேன்செய்தகஞ்சுத்தயன்
வன்றாற்போல நின்றது.

(எ)

தடக்குங்குமத்தையனல்லாரதமிழாய்காலை

கிடக்குங்கிடையல்லதல்லாமைகிளக்குமாபோற்

கடக்குங்குழைவாரகிலையான்சேனையாகவேவு

மடக்கும்பசுநதேன்கடும்முலையணிந்தமுலை.

(இ—ன்.) குங்குமம் தடம் தையலல்லார் — குங்குமமணிந்த முலையையும் அழ
கையுமுடைய பெண்கள்,—தமிழாய்காலை — நாயகா பிரிந்தகாலத்து—கிடக்கும் கிடை
அல்லது — காமரோயினால் கிடக்குங் கிடையன்றி,—இல்லாமை கிளக்குமாபோல் — வே
றுசெயலில்லாமையை வெளிப்படுத்தமாறுபோல,—கடக்கும் குழை வாரகிலையான் —
யாவீரையும் வெல்லும் கரும்பாகிய நெடிய வில்லையுடைய காமன்,—சேனை ஆக ஏவும் —
பாணமாக ஏவுகின்ற—பசுந தேன் அடக்கும் கடும் முலை — பசுநதேனைடக்கும் பரி
மணிக்கின்ற முலையெனரை,—அணிந்த — பொருந்தியது,—முலை — முல்லிலும், எ-து.

அணிந்தது என்பதன்றிகேட்டது. பசுந்தேனை அடக்கும் முலையை அழகிய முல்
லையிலமானது தனக்கொண்டிருக்கும் எனக்கூறும் பொருள்தம்.

(உ)

வேறு.

வினிகிலுறுமிமுமோலிலேந்திக்குறுப்பாந்தாங்க

நூல்சூன்நனிக் குயுவோதைபுடயனாகுசேடலெனநேன

வினும், — பொய்கை — பொய்கைகளும், — தொகு டனை — கூட்டமான வயல்களானது
யு— இலையுண்டி தாங்கி — இலச்செறிவுபொருதிய ஆபரணத்தைத் தரவீசி, — அரூப்
பொழிற் பொய்கைப் பார நந்தாவனம் — பெருமைபொருந்திய சோடையும் பொதுப்புகழ்,
நந்தாவனமாயிய, — உடை நலகைச் சூழ்ந்து — ஆடைபை அழகுபெறவுடுத்து, — மரு
புகை கட்டிக்கும் நொச்சி வளை செந்தீர்த்து — மதுக்கூடாத புகையை வெல்லும் மதி
லாகிய கைவளையையும் அணிந்திருந்தது. ௭-து.

பொதும்பர் இளமரக்காய் அது வயல்கூழ்சோலை. நந்தாவனம்—பூஞ்சோலை. பொ
ய்கை மணிதரால் ஆகக்கப்படாத நாகிலை. இலஞ்சி - மடு. (௭௫)

பூஞ்சினைவஞ்சிபாங்காப்புனைந்ததற்கேற்பப்பைத்து
ராஞ்சிறையடமேறசெல்லுமவையதன்றொழில்முற்றுமை
காஞ்சியெய்ந்ததற்கேற்பகடிமருதினத்திற்குதல்
தீஞ்சுவைநறையீரோடைசெறுநிறுக்களெங்கும்.

(து—௭.) பூம் சினை வஞ்சி பாங்குப் புனைந்ததற்கு ஏற்ப — மலர்பொருந்திய கெ
ம்பரையுடைய வஞ்சிமரங்களைய பக்கங்களிலே பொருந்தியிருந்தமைக்கு ஏற்கும்படி, —
பைத்து ஊர் ஆம் சிறை அடமேல செல்லும் — பரந்த ஊராகிய பக்கங்களை அளக்கும்
படி அவைமேற் செல்லவையும், — அவை — அச்சிறைகள், — அதன் தொழில் முற்றுமை —
(தமமையிடும்படி மேற்செல்லும்) 'அவ்வஞ்சியின் தொழிலானது முற்றுப்பெறுகண்
னம், — அவ்வுருகுதி ஷெய்ந்ததற்கு ஏற்ப — அவ்விடத்துச் காஞ்சியையேய்ந்ததற்கு ஏற்
கும்படி, — கடி மருது இனத்தில் சிந்தம் — வளக்கம்பொருந்திய மருதினங்களாற் சிந்த
ப்படுவனவாகிய, — தீம் கவை நறை நீரோடை செறுநிறு காலகள் எங்கும் — மதுரச்
சுவைபொருந்திய வாசனையையுடைய நீரோடைகளும் அழித்தலைபுடைய நதிகளும்
கால்வாய்களும் எவ்விடங்களிலும் பொருந்தும். ௭-து.

பூ வஞ்சியைப் புனைந்ததற்கேற்கும்படி ஊராகிய பக்கங்களை அழிக்கும்படி செல்ல
வையும், அப்பக்கங்களானவை தமமையழிக்கும்படி வருதலையுடைய அதின்றொழில் முற்
தப்பெறுவண்ணம் காஞ்சியைப் புனைந்ததற்கேற்கும்படி மருதினங்களாற் சிந்தப்படு
வனவாகிய ஓடைகளும் நதிகளும் கால்வாய்களும் பொருந்தவண்ணம், செறுவயல்
எனக்கொள்ளினமாயும், வஞ்சிபகையாகவாவோமேற்கொள்ளுமாய்க் காஞ்சிதருந்துமா
லை, இவைகளைப் புரத்திணையுட்காண்க. அவை, சுட்டிப்பெயர். சிந்தம் என்பது
படுகிருதி டொக்குநின்றது. இதற்குச் சிதைக்கவருவன நதிகளும் கால்வாய்களும், மரு
தினங்களால் விலக்குவன ஓடைகளென்றவரப்பாருமுள்ள. இப்பொருள் ஊராஞ்சி
றையடமேற்செல்லும் அவை அதன்தொழில் முற்றுமை மருதினங்களாற் சிந்தம் என
பதனே முரணதலால் அஃதுரையன்மையறிகு. (௭௬)

காலிருமருங்குண்டகரைக்கலித்தெழுந்தவேழம்
வாலியபூத்தநிற்கும்வண்ணஞ்செங்குத்துப்போயே
வாலியபூத்தநின்றசேனையணிவருத்துடற்றவேந்தம்
வேலிருந்துட்டமென்னவிளக்குவிவிட்டேரது.

(இ—ள்.) கால் இரு மருங்கும் நீண்ட கரை - கால்வாய்களின் இருமருங்கும் கட்டி கரைக்கும் கரைக்கண்ணே, - கலித்து எழுந்த வேழம் - தழைத்து நின்ற கருநீர் களானவை, - வாலிய பூத்து நிற்கும் வண்ணம் - வெண்ணிறமுடையவாய்ப் பூத்தநிற்கும் அழகானது, - செங்களத்துப் போர் வேட்டு - போர்க்களத்து யுத்தஞ்செய்தலை விரும்பி, - ஆலிய மன்னர் சேனை - ஆரவாரிக்கும் அரசருடைய சேனைகள், - அணிவகுத்து - அணியைவகுத்து, - உடற்ற ஏந்தம் - சமர்செய்யும்படி ஏந்துகின்ற, - இரும் வேல் கூட்டம் ஏன்ன - பெரிய வேற்படைக்கூட்டம்போல, - இடங்கள்தோறும் விளங்குக - இடங்களினெல்லாம் விளங்குவன. எ-று.

வேழம் பூத்துநிற்கும்வண்ணம் அரசர்சேனையேந்தம் வேற்கூட்டம்போல விளங்குவவெனச் (எள்)

அளிகரம்புளநாரையமிழ்திசைப்பிலிபூதத்
தெளிதிரைமுரசமார்ப்பச்சேவடிமபுளருட
நளிகிறைக்குரண்டநதாழ்ந்தநலத்தகவொடுங்குநிற்ப
மினிர்மணிமலர்மேலன்னம்வீற்றிடுப்பனநீரோடை.

(இ—ள்.) அன்னம் - அன்னமாகியவரசன், - அளி நரம்பு உரை - ஊண்டுகள் நரப்புக்குவி வாசிக்கவும், - நாரை அமிழ்து இசைப் பிலி ஊத - நாரைகள் அமிழ்தம்போலும் இசையாகிய குறுசின்னத்தை யூதவும், - தெளிதிரை முரசம் ஆர்ப்ப - தெளிந்த திரையாகிய முரசப்பறை யொலிக்கவும், - உம்புள் சே அடி ருட - சம்பங்கோழிகள் சிவந்த அடிகளில் வணங்கவும், - நளி சிறை குரண்டம் தாழ்ந்த நலம் தக ஒடுங்கி நிற்ப - குளிர்ந்த, சிறையையுடைய கொக்குகள் வணங்கி நன்மைபொருந்த ஒடுங்கிநிற்கவும், - மணிமிளிர் மலர்மேல் - அழகிய விளக்கமுற்ற தாமரைமலரின்மேல், - வீற்றிருப்பன - கொலுவிருக்கப்படுவன, - நீரோடை - நீரோடைகள். எ-று.

இதற்கு அன்னம் நீரோடைகளிற் பொருந்திய மலரின்மேல் கொலுவிருப்பனெனவுரைப்பினும்மையும். நலத்தக - வலிக்கும்வழி வலித்தல். செய்ப்பாட்டுவினையுரைத்துப் படுவிகுதி தொக்கது. நலத்தகவொடுங்கல் அரசனுக்கெதிரே குழிகள் ஒதுங்கிநிற்பதோல வணங்குதோடொதுங்கல்.

இந்திரநாகர்க்கம்வேண்டிமீட்டியவேள்வித்தீயின்
வந்தெழுமபுணர்நாக்கமறுகுமேழ்முனிவரேட்ப்ப
முந்துசெங்கமலத்தேனுண்மொசளிவென்பூச்செத்துந்
தந்தலைமீதியவன்னந்தணப்பனவிலஞ்சுதோறும்.

(இ—ள்.) அன்னம் - அனைபுறவையுள், - இந்திரற்கு ஆக்கம் வேண்டி ஈட்டிய - இந்திரனுக்கு ஆக்கம்வருதலை விரும்பிச் செய்யப்பட்ட, - வேள்வித் தீயில் வாகு எழும் அணவுர் தாக்க - யாகாக்கியினின்றும் தோன்றியெழாநின்ற அணுநர்கள் எதிர் தந்தலினால் - மறுமும் ஏழ் முனிவர் ஏற்பட்ட - முனம்மறுமும் ஏழ் முனிவர்கள்போல, - முநது செம் கமலத் தேன் உள் முசு அளி, - முன்னே மலர்ந்த செந்தாமரைமலரின் தேவீ ள்ளே மொய்க்கும் உண்டிசைவையுள், - வென்பூ செத்தம் தம் தலை மிதிட்ட -

வெண்டாமரைமலரை நிகர்க்கும் தங்கடலையின் மிதித்தலினால்,—இலஞ்சி கோலம் ண்டபன—நீங்கிலகடோறும் நீங்குவன. ௭-று.

ஆக்கம்—மேன்மேலாய்தல். இந்திரனுடைய வேண்டுகோளின்படி எழுமுனிவரது லஞ்சி செய்யப்பட்ட யாகாக்கினியில் அநேகம் அசுரர்கோன்றி அவர்களைத்தாத்தினு ரென்பது புராணகதை. இது பொதுமையணியும் உவமையணியும். (௭௯)

ஓம்புதன் குறியினோடு முறைந்தெனக்கமலம்பூத்த
தீம்புனற்றடத்துண்மேதிசென்றுமேய்ந்தழகவிண்ணித்
றும்பெருகாளைவெய்யோற்றாக்குவாகமலத்தேவி
கூம்புறப்பாளுனிங்குங்குற்றங்கண்டொறுத்தன்மான.

(இ—ள்.) தீம்புனல்—மதுரமாகிய நீரானது,—ஓம்புதன் குறியினோடும் உறைத் தென்—பாதுகாக்கின்ற தன்னடையாளமாகிய (கோகனதக்) குறியோடு மிருந்தாற் போல,—கமலம் பூத்த தடத்தல்—தாமரைமலர் அலாந்த தடாகத்தினுள்ளே,—மே திசென்று மேய்ந்த உழகக—எருமைகள்சென்று மேய்ந்தழகுதலினால்,—தாம் பெரு காளை விண்ணில் வெய்யோள் தாக்குவ—எழுந்தபாயும் காளைமீன்கள் ஆகாயத்தின மீது வரும் குறிபன்மீது தாக்குவன,—கமலத்தேவி—தாமரைமலரென்னு மவன்மனை வியானவள்,—கூம்புதல் உற—குவிவடைய,—பால்நாள்—பாநிராநிள்,—நீங்கும் குற் றங்கண்டு,—பிரிந்தோற்றத்தைக கண்டு,—ஒறுத்தல் மான—தன்முத்தாற்போல. ௭-று.

உறைந்தாலென்ப துறைந்தெனத் திரிந்துநின்றது. தாவுமென்னும் செய்யுடெனெ ச்சத் திற்றுயர்மெய் கெட்டது. கூம்புதல் கூம்பு என முதனிமைத்திரையாய் நிண் றது. நீரின்குறி - கோகனதமென்பது “குறிகள்வச்சிரத்தினோடுகோக—தஞ்சுவத்தியறு புள்ளியமுதலிநது” என்று பஞ்சபூதக்குறி கூறும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்ததானு ணர்க.

(௮௦)

பண்டொருகோள்வாய்ப்பெய்துபாற்றியகாரிப்புத்தேண்
மிண்டியகோள்கணுள்கள்வேறுளமீனமுற்று
முண்டுபின்னுமிழ்வபோலவுரைத்தவனைவற்றையெல்லாங்
கொண்டிளமடகக்கீகால்வகுருமலர்ப்பொதும்பரிட்டம்.

(இ—ள்.) குருமலர்ப் பொதும்பர் ஈட்டம்—நிறம்பொருந்திய மணையுடைய கோலைக்கட்டங்களானவை,—பண்டு ஒருகோள் வாய்பெய்து பாற்றிய—முன்னாளின் ஒப்பற்ற கோளாகிய வெள்ளியைத் தமவாயிலிட்டி(அபாணத்தா)லிறக்கிய,—காரிப்புத் தேள்—வைரவக்கடவுள்,—மிண்டிய கோள்கள் நாள்கள் வேறு உள மீன முற்றும்—நெருங்கிய (குரியன்முதலிய) கோள்களும் இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களும் அவற்றி ன்கு வேறுபுள்ள வான்மீன்களுமாகிய முழுதையும்,—உண்டு பின் உமிழ்வபோல— முன்போல வாயிலிட்டிப் பின்னுமிழ்ந்தாற்போல,—உரைத்த அன்னவற்றை யெல்லா ம்—முற்கூறிய கோள்முதலியவைந்தையும்,—உள் அடக்கிக்கொண்டு கால்வ—தம்மு ள்ளே அடக்கிக்கொண்டு பின் வெளியில்விடுவன. ௭-று.

உள அமை--உளமென திணற்தனைக் கொள்ளினுமாய். முன்னொருநான்று சுக்
கிரணையு கொடுமையைத் தேவர்கள் கூறக்கேட்ட வயிரவந்தவள் அவனை விழு
வகப் பின் அமண் அருட்தவம்புரிந்தளமயால் சுகனிலத்தாம் கழுத்தாரெனபது புராண
கதை.

(48)

வேறு.

[illegible]

(இ—ள்) வரி அளமுறவும் டொழிவ்தொறும் - இசை ரா டெனே வனபிசர்
பாரும் சேகரணிலும், - சிவரத மதிவ்தொறும் - உயர்வ மதிவ்வினபு, - மறைத்தல்
மபயிதல் - மெகக்கூட்டம் படித்திருதல், - புரி முறுகு டைரது - புரிந்த முறுகு
உடைதல், - தேரல் டா ரது இறியும் - வேண்டி வடிவத்தொரியும், - புதுமலர் உறப
கம் வளைந்த - புது மலரைபுடைய கற்பகக்காவனா குழப்பம், - விரிசெய்த திரைப
வேந்து - பரந்த புதுமலையுடைய தேவருவிநகரசனையு இங்குமன், - செவ்வதமா
மேதக வதிக் காரணத்தால் - (அகிலத்திற்குத் தேவையாய்) மென்மைதரும்படியுரை
நதவேதுபினால், - உணர்க்கும் ண திடம தானும் - அவனா செவ்வதப்பும் வாகன
மாகிய தரங்கமும், - உரிமைகொண்பி - அடவுரிமைமய கொண்பி, - உயண உடங்கு
பயிவ்வுதபோலும் ஆம் - அகிலத்தல் இரத்திரனேய் கூடவிரிந்தல் ஒக்கும், எ - த.

டொழிறொதும் மத்தொதும் உசழக்குமபயிறல் துறங்கிவ் னொ அ லெத்தறத்திதே
வதையாயிறுத் லினல் அபன வாகனமாகிய தாங்கனும் உடங்குபயில்வனபோல்கும
எனக் கூட்டிக. தொறுமன்பொ விடபவனமபைக்காட்டிமிடைச்சொறகன. (அஉ)

மணர் கிழக்கமுருமிடநிறக்கலித்தயாபவ்விநியாதபெண்டினை
கணியுந்நயத்தததேதோற்றியபரிழைச்சுர்த்தவனமீனெனவெருவி
யணமலாமிகசயாதகலெருமைமினபினடீருந்ரபுதெசெம்மத்திமாந
நினுமீலையொழுக்குபுதியயனதுநதெசெவயசிறைநனத்தொழுதி.

(இ—ள்.) அணிபுனல் கயத்து தோற்றிய -- தெளிபதீசையுடைய வாவிதளிற்
தோன்றப்பட்ட, -- மணிநிறக் கழுநீர் மிதநிற இரக்கலித்த -- கீலமணிப்பாலும் நிறத்தையுடைய
கழுநீரின் மி--ருகுநீர்ப்பு. தழைத்த, -- வாய் விரிந்த மென் பானை நிறமே
மடல் வாய் விரிந்த மெல்லியபானையின் நிறமே, -- குங்கும வர்மீசை என வெருவி --
அச்சத்தைத்தரும் முதலேயென்றுபயித்த, -- அணிமலர் மிசையான அங்க -- அறகியம்
லங்கோ மேயாது அகலுகின்ற, -- எருமையின் பின் -- எருமையுக்குப்பின்னே, -- சிறை அ
னம் தொழுதி -- சிறைப்பொருதிய அணைக்கட்டடங்களானவை, -- அடர் இருள் தரத்து
செம்மதி போல் -- நெருங்கிய இருளைத் துரத்தச் செல்ல, -- திணை சந்திரனைப்போல, --
திணிபுனை ஒழும்புச் சிவந்த துரத்து செல்லு -- தணிந்த குவிப்பாலொழு
க, -- -- தரத்து -- தரத்து செல்லு.

Abstract

தமிழகத்திலுள்ள பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்புகள்

இதனால் துனசெயப்பயிரும் புனசெயப்பயிரும் தந்தமகசூரியவிடங்களில் வேறவே
மாணவானவென்பது கூறப்பட்டது. (அஅ)

பேரளிகொண்டுதிருநாவுக்கரசுமீதுபண்புடையவனாகப்போலெழுந்திருக்க
கள்ளியின்சையினவழிமுன்னதாகச்சோரம்பெயர்ந்தவன்என்றுதவள
வள்ளலிடமிருந்துபுகழ்மாரம்மாற்றத்திற்குரியவன்
வெள்ளமுண்டானவன்அன்றையதிருநாவுக்கரசு அவ்வாறு

(இ—ள்.) பள்ளக்கொண்டு உதங்கும டளவீனம் சமனமாகக்கொண்டு உதங்கும டளவயீனம்—திய டளவீனாப்போல எழுதி இரீய—நீட்டாராக்கு கேடுவாழ்திய வரை நீக்கும) தீக்குணுண்டயோபுபால (பலரைவீட்டு) எழுதி துடவா—யா ஆயில் ஈனசயின் உணழினம்—தேநீண்ணு மிசைசலயுண்டய வண்டுக்கூட்டயா—தக்கோராகுபய வீழ்பலாநும தவள (அரட்டாராக்கு படுவாழ்திய உணர வீட்டுநீங்காத) மேனமக்களப்போல வீழ்சதலாகளேனோனறிக கிடசசவு—யா வள அலம படைகள் பூட்டுபு—பயிசெயமாநாந கூரிய கலென்பளரிபூட்டி—யா ஈழமதல துமிதரக கடவம்—மலரின்கிழக்குசள பிள்குமட்டி செலுத்தம்—கெட்டம் என்ன இல எய்யுதுரைநா—வெள்ளகளை எண்ணல்லா என்னெது உரைக்கச்சக—பட்டி ஏன்—சடாசளயோநாநய ஏராளானவை—வீடன நீமெ ரெளய துளாவு—பெரியநிலம் ரெளயுமபடி வீழுவன. எ—து.

வெள்ளம் - சணக்கு நடனாசீசுக் கெவாதழிக் கெருளையுடையோர் குத்தும் நதருண்டையோருடனுறைவதம் "அற குள்தலநீர் புறநகரே அற மறித்திராவாநரவல்ல - ரகுளததீர், கொடியுடமர டுடுநெய்தலுடடாவுடம, மொ டுடிபுதவாருறல்" என்னும் ஒளவையாசானுணர்சு. (மரு)

உழுதார்களொருபா லுழுத்சேரூ ரதவோண்டனவ ரு ததாநொருபா
லுழுத்சேறிர துமறுவ லுபன்னாஸை துறகுமுட்பிரோககி
விழுபுட்பு லாகெடயவதமீபாறறிமேதகவித துரொருபாற
தெழுபுளேசேறிநபநிராதினெளிநிதியூடகைவிழ்குரொருபால்.

(இ—ள்.) உழுநாள் ஒருபால் - உழுபவரொருபக்கதும், - உழுத சேது அழுநாள் புனல் பாய்ந்தவர் ஒருபால் - உழுத அச்செருளது அழுந்தும்படி ஒள்ளிய நீர்பாய்ந்தபவர் ஒருபக்கதும், - அழுஞ்சேது அறிந்த - அழுநீர் சேற்றையறிந்த, - மதுவதம் விளாவி - மதுபடிபும் உழுது, - ஐது உற குழப்பி - அழுஞ்சொருந்தக் குழப்பி, - டோக்கி - சும்மாக்கி, - விழுமிய முனைகள் - செற்பயாகிய சென்முனைகளை, - தெய்வகடி போற்றி (தமது) தெய்வமாகிய இந்திரனைத் துதித்த, - மேதகவித்தை ஒருபால், - மேன்மைபொருந்தவித்திடுபவர் ஒருபக்கதும், - கெருநூளை சேற்றில் பறித்தபின்-நிறைந்தென்முனைகள் சேற்றிலே பறித்தபின்பு, - தெளிநீர் கீழ்மடைக் கவிழ்ந்தோர் ஒருபால் கொளிந்த நீரானது கீழ்மடைக்குப் போம்படி கவிழ்த்துவிடுபவர் ஒருபக்கதுமாகப் பொருதுவர். - எ - அ.

குழப்புதல் - நீல்குலைத்தல். அழுந்துதல் - இறுக்குதல். கோரக்கல் - திடர்பள்ளியின்றி ஒப்பச்செய்தல் கவிழ்த்தல் நீரைப் பெருக விடுதல்.

திறந்தகீழ்மடைகள்கிண்கெனச் சிறைத்துச் செறித்தமேன்மடைகளைச் சேற்றிறந்தநீர் பரவமுனைப்புனல் பாய்த்திவிழுமியவிடரொரிப்புரப்பிறந்தழைமதிபோல்வெள்ளொளியிரிக்குநென்முனைமுழுவதமகவிழ்ந்துறைந்தபிங்குரணமெனப்பசுநெழ்ந்தாகுயர்வனபண்ணைகடோறும்.

(இ—ள்.) திறந்த கீழ்மடைகள் கிண்கெனச் சிறைத்து - திறந்துவிட்ட கீழ்மடைகளை நீர் ஸுடையிடுமபடி அடைத்து, - செறித்த மேல்மடைகளை சேத்து - அடைத்த மேல்மடைகளைத் திறந்து, - விறந்தநீர் பரவ முனைப்புனல் பாய்த்தி - மிகுந்த நிரைநெருஞ்முயர்வ முனைப்புனல் பாயச்செய்து, - விழுமிய இடர் ஓர்ப்புரப்ப - வழுத்தஞ்செய்யுதயாத்தை நீக்கிக் காப்பாற்ற - நிறம் தழைமதிபோல் வெள்ளொளியிரிக்கும் நெல் முனைமுழுவதம் - நிறம் தழைத்த சந்திரனைப் போல வெள்ளொளியை விரியாநின்ற நெற்பயிர்கள் முழுவதம் - மதியின் உறைந்த பைங்கிரணம்வன பசுநடவுழுந்து - அச்சந்திரனை உறுப்பொருந்திய பசிய கிரகணம்போலப் பசப்படைந்து எழுந்து ஆங்குப் பண்ணைகள் தோறும் உயர்வன - அவ்விடத்துள்ள வயல்கள்தோறும் உயர்ந்த வளம் உண்ட. - எ - அ.

இஃது என்பது இங்கே பிரவினை குறித்து நின்றது. இடரை நீக்கிப்புரத்தலாகிய புழுமாடாடு திள்ளுமை-நீக்கிவிடல் முதலியன. ஸுரும - உழுதல்.

வேறு

நாறுபறித்துக்குணின்மோதிறநீரலைத்துமுடிசெய்த
வேறுநலத்தினுழந்தியர்கள்விரவிப்பதிபுவளர்ஜோற்றன்
உறுபடுத்திவதிபுடலங்குற்றநனைத்துகற்றொழிப்பப்
பேறுகதிவவேற்றுடலம்பெய்துசெழிக்குழாயிர்போதும்.

(இ—ள்.) உழந்தியர்களவிரவி-ஊழ்த்திப்பெண்கள் ஒருங்குஉடி, - பறித்தகொணர்மோதி-பிடுங்கிக் குறித்தடிவிலகித்து, (மண்ணைப்போக்கி) நாற்றர் அலைத்து முடிசெய்ததாகது, - நறுவிய நீரிலலம்பிக்கட்டப்பட்ட நாற்றினை, - வேறுநலத்திற்ப்பதிப்ப - வேற்று நிலங்களில் நட, - வளர்ஜோற்றம் - வளரும் தோற்றத்தினால், - உறுபவதியுடன்குறுபடுத்தி - உற்றுவன் முன்னுறைந்த உடலத்தினின்று வேறுபடுத்தி, - குற்றனை

